
2
信仰者天
爱吃蘑菇的牛◎著

Mục lục

Chương 1: Một Lọt Vào Ngục Giam Phong Vân Thế Giới
Chương 2: Hai Ta Hệ Thống A Chính
Chương 3: Ba Ngốc Đánh Dấu Mời
Chương 4: Bốn Phòng Tắm Nháo Sự
Chương 5+5 Vào Tù Mới Quy Củ
Chương 6: Sáu Lập Uy
Chương 7: Bảy Lão Tử Trên Người Có Bệnh Trĩ
Chương 8: Tám Phong Ca Ngài Hút Thuốc Không
Chương 9: Chín LúC NàO Là Cuối Cùng
Chương 10: Mười Sát Thủ Hùng
Chương 11: Mười Một Lao Động Cải Tạo
Chương 12: Mười Hai Lô Gia Diệu Tuyệt Vọng
Chương 13: Mười Ba Tội Ác Trừng Phạt
Chương 14: Mười Bốn Ngốc Đánh Dấu Bi Ai
Chương 15: Mười Năm Đại Mễ Ca Âm Mưu
Chương 16: Mười Sáu Ác Độc Hãm Hại
Chương 17: Mười Bảy Luận Ngục Giam Trừng Phạt,
Chương 18: Mười Tám Vượt Qua Manh Mối,
Chương 19: Mười Chín Lý 4 Lên Làm Ngục Trưởng
Chương 20+20 Trên Xe Lửa Binh Lính
Chương 21: Hai Mươi Mốt Tham Quân
Chương 22: Hai Mươi Hai Ngươi Xác Định Thật Muốn Đánh Ngươi?
Chương 23: Hai Mươi Ba Cái Này Binh, Điều Tra Doanh Muốn
Chương 24: Hai Mươi Bốn Lọt Vào (Chiến Lang) Thế Giới
Chương 25: Hai Mươi Lăm Tân Binh Huấn Luyện Bên Trên
Chương 26: Hai Mươi Sáu Tân Binh Huấn Luyện Dưới
Chương 27: Hai Mươi Bảy Quân Thể Quyền
Chương 28: Hai Mươi Tám Nữ Tham Mưu Long Tiểu Vân
Chương 29: Hai Mươi Chín Kinh Hồng 1 Liếc, Điện Ảnh Nhân Vật Xuất Hiện
Chương 30: Ba Mươi Tham Gia Quân Ngũ Những Năm Kia
Chương 31+31 Mặt Trời Chiều Ngã Về Tây Gặp Lại
Chương 32+32 Dạng Này Thế Giới
Chương 33+33 Quen Thuộc Nội Dung Cốt Truyện
Chương 34: Luận Như Thế Nào Quốc Thuật
Chương 35+35 Luyện Tinh Hóa Khí Có Bí Quyết
Chương 36+36 Tập Võ Nửa Năm
Chương 37+37 Chân Chính Cao Thủ
Chương 38: Ba Mươi Tám Đường Tử Trần Rời Đi
Chương 39+39 Vương Siêu Xuất Hiện
Chương 40+40 Về Lại Ngục Giam Phong Vân
Chương 41: Lô Gia Diệu Ra Ngục
Chương 42: Bốn Mươi Hai Lại Về Long Xà Thế Giới,
Chương 43: Bốn Mươi Ba Hình Ý Có Hình Dạng Mới Có Ý
Chương 44: Bốn Mươi Bốn Bất Chợt Tới Quân Sự Diễn Tập
Chương 45: Bốn Mươi Lăm Tân Binh Diễn Tập 1

Chương 46: Bốn Mươi Sáu Tân Binh Diễn Tập 2
Chương 47: Bốn Mươi Bảy Tân Binh Diễn Tập 3
Chương 48: Bốn Mươi Tám Tân Binh Diễn Tập 4
Chương 49: Bốn Mươi Chín Tân Binh Diễn Tập
Chương 50+50 Diễn Tập 6
Chương 51: Năm Mươi Mốt Mượn Lực Đả Lực
Chương 52: Năm Mươi Hai Bất Chợt Tới Kết Thúc
Chương 53: Năm Mươi Ba Lau Mắt Mà Nhìn
Chương 54: Năm Mươi Bốn Kỹ Kinh Hãi 4 Tòa
Chương 55: Năm Mươi Lăm Quen Thuộc Nhân Vật Trong Vở Kịch
Chương 56: Năm Mươi Sáu Ta Gọi Huống Quốc Hoa
Chương 57: Năm Mươi Bảy Sát Quỷ Tử
Chương 58: Năm Mươi Tám Phục Sinh
Chương 59: Năm Mươi Chín Đêm Tối Đánh Bất Ngờ
Chương 60: Sáu Mươi Cùng Đồ Mạt Lộ
Chương 61: Sáu Mươi Mốt Máu Chảy Thành Sông, Tướng Thần Hiện
Chương 62: Sáu Mươi Hai Biết Nói Thuật Mã Đan Na
Chương 63: Sáu Mươi Ba Gạo Nếp Trị Thi Độc
Chương 64: Sáu Mươi Bốn Bước Vào Đạo Môn, Lịch Luyện 1 Trăm Năm
Chương 65: Ta Tại Dân Quốc Những Năm Kia
Chương 66: Sáu Mươi Sáu Quỷ Chết Đói Phụ Thân
Chương 67: Sáu Mươi Bảy Khu Tà
Chương 68: Sáu Mươi Tám Đã Làm Cha
Chương 69: Sáu Mươi Chín Vội Vàng 13 Năm, Im Ắng Đàn Ông Nước Mắt
Chương 70: Bảy Mươi Trở Về
Chương 71: Bảy Mươi Mốt Dạy Học Quan Viên 1
Chương 72: Bảy Mươi Hai Khiêu Khích
Chương 73: Bảy Mươi Ba Tông Sư Không Thể Nhục
Chương 74: Bảy Mươi Bốn Nội Dung Cốt Truyện Cải Biến
Chương 75: Bảy Mươi Lăm Huyết Sắc Đồ Sát
Chương 76: Bảy Mươi Sáu Long Chiến Vu Dã(1)
Chương 77: Bảy Mươi Bảy Long Chiến Vu Dã(2)
Chương 78: Bảy Mươi Tám Long Chiến Vu Dã(3)
Chương 79: Bảy Mươi Chín Trở Về Hiện Thực
Chương 80: Quỷ Nhấc Kiệu
Chương 81: Phụ Mẫu Hạ Lạc
Chương 82: Hạ Oanh Chấn Kinh
Chương 83: Tám Mươi Ba Đoàn Tụ
Chương 84: Đạp Thủy Mà Đi
Chương 85
Chương 86: Trong Mộng Ngộ Đạo
Chương 87: Đường Ở Phương Nào?
Chương 88
Chương 89: Quỷ Dị Tai Nạn Xe Cộ
Chương 90: Đạo Mộ Bút Ký
Chương 91: Quỷ Tướng
Chương 92: Thi Động
Chương 93: Huyết Mạch Lực Lượng
Chương 94: Thủy Tinh Cự Quan
Chương 95: Trăm Năm Nữ Bánh Chưng

Chương 96: Lai Lịch Bí Ẩn
Chương 97: Thụ Tinh
Chương 98: Sơ Dưới Cổ Mộ
Chương 99: Đụng Tới Cái Tống Tử
Chương 100: Thần Phù Hiển Uy
Chương 101: Cửu Đầu Xà Bách
Chương 102: Vương Mập Mạp
Chương 103: Yêu Tinh Thần Tủy
Chương 104: Lỗ Vương Di Quan Tài
Chương 105: Dây Vàng Áo Ngọc
Chương 106: Hồng Sắc Thi Rùa
Chương 107: Huyết Mạch Kế Thừa
Chương 108: Toàn Bộ Đánh Thành Chó
Chương 109: Dương Công Bảo Tàng
Chương 110: Tà Đế Xá Lợi
Chương 111: Thạch Hiên
Chương 112: Quốc Thuật Vs Võ Hiệp
Chương 113: Tà Vương Bại
Chương 114: Bạch Y Nữ Tử
Chương 115: Chương Thứ Một Trăm Mười Năm Thần Bí Đạo Sĩ
Chương 116: Trường Sinh Quyết
Chương 117+2 Cái Ký Danh Đệ Tử
Chương 118: Người Ấy Rời Đi
Chương 119: Lỗ Diệu Tử
Chương 120: Đông Bình Quận
Chương 121: Vương Phủ Thọ Yến
Chương 122: Trung Thổ Không Người
Chương 123: Lý Gia Có Nữ Như Thế
Chương 124: Người Giấy
Chương 125
Chương 126: Từ Hàng Tịnh Trai
Chương 127: Quét Ngang Tông Sư
Chương 128: Từ Hàng Kiếm Điển
Chương 129: Triệu Tập Thiên Hạ Cao Thủ
Chương 130: Tây Mạc Ma Long Ra
Chương 131: Chiến Thần Điện
Chương 132: Luyện Hóa Tiên Phủ
Chương 133: Phá Toái Hư Không
Chương 134: Tà Vương Thỉnh Giáo
Chương 135: Phía Trước Đường
Chương 136: Cương Thi Chí Tôn
Chương 137: Huyết Khí Như Hồng
Chương 138: Cửu Thúc Kinh Ngạc Đến Ngây Người
Chương 139: Trung Nguyên Quỷ Tiết
Chương 140: Nữ Quỷ Tiểu Lệ
Chương 141: Đánh Lén Quỷ Soa
Chương 142: Cửu Thúc Muốn Bái Sư
Chương 143: Dông Tố Đêm Tai Họa
Chương 144: Hắn Là Ta Tiền Bối
Chương 145: Nội Dung Cốt Truyện Có Biến

Chương 146: Thạch Kiên Cha Con
Chương 147: Thi Anh
Chương 148: Thiểm Điện Bôn Lôi Quyền
Chương 149: Thiên Địa Nhân Cảm Ứng
Chương 150: Eo Biển Lên Luận Võ
Chương 151: Eo Biển Lên Luận Võ (Hai)
Chương 152: Một Cái Ngoài Ý Muốn Điện Thoại
Chương 153: Sinh Tử Lôi Đài Chiến
Chương 154: Kết Thúc
Chương 155: Vượt Biển Mà Đến
Chương 156: Luận Quốc Thuật Cảnh Giới Phân Chia
Chương 157: Đường Tử Trần Tin Tức
Chương 158: Trần Thị Tập Đoàn
Chương 159: Không Nên Xuất Hiện Người
Chương 160: Cùng Đường Tử Trần Giao Thủ
Chương 161: Gặp Lại Không Bằng Cá Quay Về Nước, Quên Đi Chuyện Trên Bờ
Chương 162: Việc Vặt
Chương 163: Trấn Hồn Đường Phố
Chương 164: Gió Mát Hóa Sát
Chương 165: Tào Diễm Binh Xuất Hiện
Chương 166: Cường Đại Thủ Hộ Linh
Chương 167: La Sát Đường Phố
Chương 168: Quỷ Phù Tam Thông
Chương 169: Thôn Phệ
Chương 170: Thắp Sáng Hồn Đăng
Chương 171: Hale Camp
Chương 172: Dẫn Lôi Tôi Nguyên Thần
Chương 173: Hoàng Phủ Long Đấu Chấn Kinh
Chương 174: Hạng Côn Lôn
Chương 175: Vũ Lâm Đường Phố
Chương 176: Bắc Lạc Sư Môn
Chương 177: Đạt Thành Hiệp Nghị
Chương 178: Hư Không Vẽ Bùa
Chương 179: Ta Có Nhất Chưởng, Có Thể Đảo Càn Khôn
Chương 180: Vô Thượng Quả
Chương 181: Không Đội Trời Chung
Chương 182: Vô Hạ Thể
Chương 183: Hiện Thực Thế Giới Phiền Phức
Chương 184: Thiên Hạ Hội Hùng Bá
Chương 185: Vẫn Lạc Kiêu Hùng
Chương 186: Công Lực Đại Tăng, Kỳ Quái Tái Sinh
Chương 187: Mưu Đồ
Chương 188: Lăng Vân Quật
Chương 189: Hỏa Kỳ Lân
Chương 190: Hiên Viên Đế Mộ
Chương 191: Khí Vận Long
Chương 192: Lấy Máu
Chương 193: Tiên Vương Gặp Cửu Thiên
Chương 194: Kiếm 23
Chương 195: Thiên Hạ Chấn Động

Chương 196: Tuyết Sơn Đỉnh
Chương 197: Chiến Đế Thích Thiên
Chương 198: Đòn Đánh Mạnh Nhất
Chương 199: Thần Thương
Chương 200: Kết Thúc
Chương 201: Thần Long Đảo
Chương 202: Thủy Tộc Bị Tiêu Diệt
Chương 203: Huyễn Ma Thân Pháp
Chương 204: Đồ Long
Chương 205: Bế Quan
Chương 206: Đột Phá Tứ Giai, Đại Mạc Cô Yên Trực!
Chương 207 Không Chết Lão Quái Tiếu Tam Tiếu
Chương 208: Đây Là Đấu Khí Thế Giới
Chương 209: Tìm Đường Chết Gia Liệt Áo
Chương 210: Vân Lam Tông Thiếu Tông Chủ
Chương 211: Tiền Bối, Tất Cả Những Thứ Này Đều Là Hiểu Lầm A!
Chương 212: Hắn Là Khó Gặp Thiên Tài
Chương 213: Từ Hôn Lưu
Chương 214+30 Năm Hà Đông, 30 Niên Hà Tây (Thượng)
Chương 215+30 Năm Hà Đông, 30 Niên Hà Tây (Hạ)
Chương 216: Tiêu Viêm Phải Chết
Chương 217: Kim Đế Phần Thiên Viêm, Cốt Linh Lãnh Hỏa
Chương 218: Mạc Thành Hải Ba Đông
Chương 219: Thanh Liên Địa Tâm Hỏa
Chương 220: Đạo Cung Kỳ Quái Tái Sinh, Phật Nộ Thanh Liên
Chương 221: Phẫn Nộ Mỹ Đỗ Toa
Chương 222: Tiến Về Phong Thành
Chương 223: Hải Tâm Diễm
Chương 224: Già Nam Học Viện
Chương 225: Phá Lệ Trúng Tuyển
Chương 226: Tô Thiên
Chương 227: Phá Xác Trọng Sinh
Chương 228: Thất Thần Tiêu Huân Nhi, Phong Thần Tuấn Lãng Cũng Không Gì Hơn Cái Này Đi
Chương 229: Tiểu Muội Muội, Cho Ngươi Đường Ăn, Theo Ca Ca Đi Có Được Hay Không?
Chương 230: Hoang Phế Long Tộc Thượng Cổ Thông Đạo
Chương 231: Tử Nghiên Thân Phận
Chương 232: Hư Không Lôi Trì
Chương 233: Hổ Bạo Lôi Âm
Chương 234: Yêu Hỏa TượNg ThầN
Chương 235: Treo Lơ Lửng Giữa Trời Lục Địa
Chương 236: Đấu Đế Động Phủ
Chương 237: Đế Phẩm Sồ Đan
Chương 238: Chấn Kinh Chúc Khôn
Chương 239: Tiêu Viêm Muốn Tìm Chết
Chương 240: Người Nào Cho Ngươi Dũng Khí Đến Ta Vân Lam Tông Giương Oai?
Chương 241: Cổ Nguyên Xuất Thủ
Chương 242: Cổ Tộc Thoái Ẩn
Chương 243: Giáng Lâm Hồn Giới
Chương 244: Hồn Thiên Đế Sợ Hãi

Chương 245: Thắp Sáng Đệ Tứ Ngọn Hồn Đăng
Chương 246: Ta Là Phong Hoàng
Chương 247: Thiên Đạo Ý Chí
Chương 248: Thượng Thiên Nhất Chiến
Chương 249: Đế Viêm Tái Hiện
Chương 250: Thân Thể Đúc Lại
Chương 251: Lục Giai Hậu Kỳ
Chương 252: Doanh Chính Trong Mộng Gặp Tiên
Chương 253: Tứ Tượng Khai Thiên Đan, Thiên Cổ Nhất Đế Kéo Dài Tính Mạng Đến
Chương 254: Thiên Cơ Diễn Toán Thất Bại, Không Cũng Biết Người
Chương 255: Giao Thủ Đông Hoàng
Chương 256: Ngũ Hành Biến Ảo Diễn Âm Dương
Chương 257: Có Tư Cách Gì Để Cho Ta Tôn Trọng?
Chương 258: Trấn Áp
Chương 259: Một Đầu Ngón Tay Ân Chết Công Phu, Làm Gì Phí Sức
Chương 260: Vô Thượng Đế Uy Nhiếp Tần Hoàng
Chương 261: Đế Sư
Chương 262: Tiến Về Lâu Lan
Chương 263: Luyện Hóa Trọng Đồng
Chương 264: Lữ Lão Đầu
Chương 265: Tiểu Tỳ Hưu
Chương 266: Mở Ra Phong Ấn
Chương 267: Xi Vưu Kiếm
Chương 268: Ùn Ùn Kéo Đến
Chương 269: Vỡ Vụn Ảo Nghĩa
Chương 270: Lấy Một Địch Ba Cũng Như Thế Nào?
Chương 271: Có Chút Tâm Đắc
Chương 272: Tiêu Dao Tử, Yến Đan
Chương 273: Khuất Phục
Chương 274: Thạch Lan
Chương 275: Chương Hàm
Chương 276: Hải Thị Thận Lâu
Chương 277: Hoàng Thạch Thiên Thư
Chương 278: Huyễn Ảo Cảnh
Chương 279: Thục Sơn Lão Tổ
Chương 280: Đạo Đức Chân Kinh
Chương 281: Cử Thế Vô Địch, Tuyệt Thế Phong Tư
Chương 282: Cưỡi Trâu Xanh Lão Giả
Chương 283: Đánh Cược
Chương 284: Nhất Thống Tần Thời Minh Nguyệt
Chương 285: Kinh Động Như Gặp Thiên Nhân
Chương 286: Khó Được Tĩnh Mịch
Chương 287: Thời Gian Tốt Đẹp, Sẽ Thành Thân Thuộc
Chương 288: Hạo Thiên Thế Giới
Chương 289: Ta Vì Hạo Nhiên, Nhưng Không Họ Kha!
Chương 290: Ma Tông, Vô Tự Bi
Chương 291: Có Một Lão Tăng, Làm Tên Liên Sinh
Chương 292: Kiếp Trước, Hôm Nay, Chỉ Vì Một Người
Chương 293: Không Đáp Xuất Hiện Người
Chương 294: Bởi Vì Sen Mà Sinh, Nghiệp Hỏa Đốt Người Mà Chết

Chương 295: Thiên Hạ Hành Tẩu, Đường
Chương 296: Bái Kiến Tiểu Sư Thúc
Chương 297: Đo Đạc Thiên Địa
Chương 298: Biết Rõ Thủ Quan, Bất Khả Tri Địa
Chương 299: Ta Vì Hạo Nhiên, Thì Sợ Gì Hạo Thiên?
Chương 300: Gặp Cố Nhân
Chương 301: Gặp Sư Lễ
Chương 302: Ngắn Gọn Mọi Người
Chương 303: Lý Ngư
Chương 304: Không Nên Thân Hoàng Tử
Chương 305: Giết Một Người, Không Cần Quá Nhiều Lý Do
Chương 306: Thiên Đao Vạn Quả
Chương 307: Khí Vận Long Cũng Như Thế Nào?
Chương 308: Thần Quỷ Không Thể Xâm
Chương 309: Lý Thái Tổ
Chương 310: Thiên Địa Có Một Kiếm
Chương 311: Đường Quốc Khí Số Chỉ
Chương 312: Nghỉ Đêm Say Rượu
Chương 313: Phu Tử Thăng Thiên
Chương 314: Biến Mất Năm Ngàn Năm Tháng
Chương 315: Ngoài Thành Lầu Các
Chương 316: Ta Muốn Học Hạo Nhiên Kiếm, Chỉ Vì Giết Hết Nhục Ta Người
Chương 317: Trữ Khuyết Vs Hạ Hầu
Chương 318: Hạo Nhiên Kiếm Uy Lực
Chương 319: Thăm Dò
Chương 320: Tửu Đồ Cùng Đồ Phu
Chương 321: Hai Con Chuột
Chương 322: Là Ai, Rơi Một Chỗ Xuân Quang
Chương 323: Phản Nghịch Giả
Chương 324: Bị Tiêu Diệt Tây Lăng Đại Quân, Một Người Là Đủ!
Chương 325: Mời Bệ Hạ Thoái Vị
Chương 326: Cha Đứa Bé Là Ai?
Chương 327: Thế Nào Lại Là Hắn?
Chương 328: Thiên Thần Hạ Phàm
Chương 329: Giết Sạch Thần Long Chém Hết Thần
Chương 330: Không Đáng Đáng Thương
Chương 331: Trên Đời Là Địch
Chương 332: Hợp Đạo
Chương 333: Một Trận Bữa Cơm Đoàn Viên

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 1: Một Lọt Vào Ngục Giam Phong Vân Thế Giới

Chương 1: Một lọt vào Ngục Giam Phong Vân thế giới

Lần nữa mở hai mắt ra lúc, mới phát hiện mình quanh thân lâm vào một vùng tăm tối bên trong.

"Chính mình đây là có chuyện gì? Đến phát sinh cái gì?"

Két!

Trong bóng đêm, nghe không được nửa điểm thanh âm, người hội sinh ra các loại ảo tưởng, các loại tâm lý bối rối, đây là người bản năng.

Giang Phong cũng không ngoại lệ!

Một đạo chướng mắt quang mang từ tiền phương truyền đến tiếng vang địa phương truyền đến.

Ngay sau đó, Giang Phong nghe được một cái rất lợi hại chói tai trung niên nam tử thanh âm từ tiền phương truyền đến: "Giang Phong, cấm đoán ba ngày đã kỳ mãn , có thể đi ra!"

Cấm đoán ba ngày? Kỳ mãn?

Giang Phong có chút không hiểu!

Chướng mắt quang mang chiếu xuống, hắn nhịn không được đưa tay ngăn trở chính mình hai mắt, sắt cửa bị mở ra, tại mặt đất ma sát phát ra kẽo kẹt kẽo kẹt

thanh âm.

Tiếp theo, làm thích ứng một hồi chướng mắt quang mang về sau, Giang Phong lúc này mới mở hai mắt ra.

Khi lại một lần nữa thấy rõ ràng chung quanh tình huống lúc, Giang Phong trong nháy mắt mắt trợn tròn.

Đúng là mắt trợn tròn, thu vào hắn tầm mắt là một người mặc màu xanh nhạt Hoàng gia ngục giam trông coi viên mới có trung niên nam tử.

Bên cạnh trung niên nam tử còn có một gã nam tử khác, tuổi không lớn lắm, ước chừng hai mươi tuổi , đồng dạng người mặc màu xanh nhạt ngục giam cảnh viên mới có phục sức.

Tên kia niên kỷ hơi trung tâm tuổi cảnh viên gặp Giang Phong còn đứng ở phòng tối bên trong sững sờ, không khỏi sắc mặt bất mãn: "Giang Phong, ngươi còn muốn lại giam lại hay sao?"

Ngẫm lại, có lẽ là cảm thấy giam lại nguyên nhân, ba ngày, Giang Phong hắn là bị đóng ngốc, hắn lại quay đầu nhìn về phía bên cạnh cảnh viên "Tiểu Lý, dẫn hắn đi đi ra!"

"Vâng!" Trẻ tuổi cảnh viên ứng một tiếng là, vội vàng tiến lên đem sững sờ Giang Phong cho mang ra phòng tối.

Sau đó sự tình hoàn toàn đã vượt qua Giang Phong phạm vi hiểu biết, hắn thậm chí có chút hoài nghi chính hắn có phải hay không não tử có bệnh.

Nhìn lấy chính mình người mặc màu đỏ nhạt ngục phục, chung quanh đều là một đám cao lớn thô kệch nhà tù phạm, nhìn lấy chính mình này gầy cánh tay gầy chân, Giang Phong trong nháy mắt có loại dê nhập bầy hổ cảm giác.

Đặc biệt là những người kia đầu quân hướng mình, này sắc bén ánh mắt, phá lệ trêu tức cùng băng lãnh, phảng phất đem tự mình nhìn làm con cừu nhỏ.

Hắn trầm thấp đầu, mấy ngày nay, hắn cũng coi như minh bạch một sự thật, này chính là mình vượt qua, vượt qua đến một cái trước mắt chính mình cũng không nhận ra địa phương.

Mà lại nghe một chút trong ngục giam nhà tù phạm trong miệng nói, cùng trong ngục giam tivi nhỏ bên trên tin tức, Giang Phong biết rõ, hiện tại chính mình sở tại địa phương là năm 1987 Hương Giang một chỗ trong ngục giam.

Cái này cũng có chút làm cho người không thể tưởng tượng!

Người khác vượt qua đều là ăn ngon uống sướng, thế nhưng là Giang Phong vượt qua, lại là mỗi ngày đều phải bị nghiêm khắc quản chế!

Trong tù, có một đầu Thiết Quy làm theo, cái kia chính là không thể trêu chọc trong ngục giam Ngục Trưởng, có thể đừng gây chuyện tận lực đừng gây chuyện, nghiêm túc bị tù mới là trọng yếu nhất.

Vì lẽ đó, trước tiên, Giang Phong vẫn là lựa chọn tận lực đừng gây chuyện, cúi đầu xuống, không dám nhìn những nhà tù đó phạm ánh mắt!

"Tiêu ca, tiểu tử kia là gần nhất vừa vào ngục giam, nghe nói gọi sông cái gì tới , chờ một hồi cơm nước xong xuôi, chúng ta muốn hay không qua đem hắn kéo tới chúng ta bên này, cứ như vậy, đại Mễ ca nhất định sẽ rất hài lòng!" Chúng ăn cơm nhà tù phạm bên trong, một tên dáng người so sánh thon gầy gia hỏa nói ra.

Này được xưng là Tiêu ca, hình dáng cao lớn thô kệch, nếu như quan sát tỉ mỉ, mặt chữ điền, hắc phu, một bộ hung tướng, ngược lại là có mấy phần chúng người khí thế.

"Một hồi ngươi đi qua mang tiểu tử kia qua phòng tắm, ta muốn đích thân nói chuyện với hắn một chút!" Tiêu ca chà chà khóe miệng hạt cơm, ánh mắt lộ ra một bộ bỉ ổi biểu lộ, nhìn về phía trước trong đám người Giang Phong, trong mắt

đều là trêu tức sắc.

Vậy tiểu đệ nghe vậy, trên mặt lộ ra một bộ nụ cười thô bỉ, liền vội vàng gật đầu cúi người: "Đúng vậy, Tiêu ca yên tâm đi!"

Giang Phong không biết là, hắn mặt trắng nhỏ tướng mạo lúc này đã gây nên người nào đó ngấp nghé.

Trong ngục giam tốt xấu lẫn lộn,

Sự tình các loại đều sẽ phát sinh.

Cái gì đồng chí Bách Hợp các loại dơ bẩn hình ảnh tự mình là khó tránh khỏi phát sinh.

Những phạm nhân này bởi vì thời gian dài không có đạt được nữ nhân tẩm bổ, bọn họ liền sẽ tìm nam nhân phát tiết, mà Giang Phong, không thể nghi ngờ thành đối phương trong miệng cừu non.

Giang Phong vẫn như cũ cúi đầu ăn cơm, một bên dùng nhãn quang dò xét người chung quanh, những phạm nhân này, trừ tướng mạo hung ác bên ngoài, thực vẫn còn có chút tướng mạo chất phác!

Đương nhiên, bọn họ chất phác da xuống đến là bộ dáng gì, Giang Phong cũng không biết.

"Uy! Tiểu huynh đệ, ngươi là mới tới a? Nghe bọn hắn nói, ngươi gọi Giang Phong?"

Ngay tại Giang Phong cúi đầu nghĩ ngợi kế tiếp nên làm cái gì lúc, bỗng nhiên, một cái nghe so sánh dễ nghe thanh âm tại Giang Phong bên tai vang lên.

Giang Phong khẽ giật mình, tiếp theo ngẩng đầu, đập vào mi mắt người để toàn thân hắn khẽ giật mình, hắn có chút mắt trợn tròn, vô ý thức nói ra: "Lương Gia Huy?"

Không sai, cũng là "Lương Gia Huy!" Người trước mắt tướng mạo cùng Giang Phong thường xuyên tại ảnh trong mắt nhìn thấy Lương Gia Huy đại minh tinh cơ hồ giống như đúc!

Giang Phong trong lòng lần nữa đánh giá thấp, "Đây là đang diễn kịch a?" Không phải vậy làm sao lại liền Lương Gia Huy đều ra sân.

Vừa nghĩ tới là đang diễn trò, hắn có loại hoa mắt cảm giác, trong lòng đột nhiên dâng lên kinh hỉ cùng kích động tâm tình.

Người kia nghe được Giang Phong gọi hắn "Lương Gia Huy!" Không khỏi sững sờ, không khỏi nhanh bưng hộp cơm tay liền đem hộp cơm đặt ở Giang Phong trước mặt trên mặt bàn, tọa hạ cười nói: "Tiểu huynh đệ, ta không phải trong miệng ngươi cái kia Lương Gia Huy, ta gọi Lô Gia Diệu, ngươi gọi ta A Diệu là được!"

A Diệu, Lô Gia Diệu!

Giang Phong não hải trong nháy mắt hồ sơ máy bay!

"A Diệu, ngươi tại nói chuyện với người nào đâu?" Ngay tại Giang Phong lâm vào trạng thái đờ đẫn bên trong tế, một đạo thanh âm hùng hậu đột nhiên vang lên bên tai!

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 2: Hai Ta Hệ Thống A Chính

Chương 2: Hai ta hệ thống A Chính

Tìm thanh âm nhìn lại, Giang Phong lần nữa khẽ giật mình, trong nháy mắt có chút ngốc trệ!

Trong đầu một mảnh bột nhão, cái này đến là tình huống như thế nào: "Châu Nhuận Phát, Phát ca a!"

"Cái gì Phát ca, tiểu huynh đệ, ngươi lại nhận lầm người, đây là Chung Thiên Chính, Chính ca!"

Chung Thiên Chính, Chính ca?

Giang Phong trong đầu ầm vang vang vọng, nhất thời phảng phất như gặp phải Ngũ Lôi Oanh Đỉnh!

Lô Gia Diệu, Chung Thiên Chính!

Đây không phải phim Hồng Kông điện ảnh (Ngục Giam Phong Vân) người bên trong vật sao? Đây không phải đang quay bộ phim sao?

"Các ngươi không phải đang quay bộ phim sao?" Giang Phong có chút ngây thơ hỏi.

Lô Gia Diệu cùng Chung Thiên Chính hai người liếc nhau, Chung Thiên Chính trên mặt đột nhiên lộ ra cười hì hì biểu lộ, nhìn lấy Giang Phong, đột

nhiên cười nói: "Ta hệ thống A Chính, không phải trong miệng ngươi Châu Nhuận Phát, tiểu huynh đệ, nơi này là ngục giam, ngươi còn ảo tưởng quay phim, ngươi là mộng nghệ a? Nghe nói ngươi bị giam ba ngày cấm đoán, mới tới, liền dám theo Ngục Giam Trưởng mạnh miệng, có loại a!"

Chung Thiên Chính hướng Giang Phong giơ ngón tay cái lên, một bộ ngươi rất ngưu bức bộ dáng.

Lô Gia Diệu trong mắt cũng là một bộ rất lợi hại kính nể thần sắc.

Trong tù, nhu nhược chỉ hội bị người khi dễ, chỉ cần hung ác một chút, mới sẽ không bị người khi dễ.

Mà trông coi ngục giam cảnh viên bình thường đều không thể đắc tội.

Thế nhưng là ba ngày trước, bọn họ nhìn thấy một cái mới tới ngày đầu tiên liền theo cảnh viên mạnh miệng, đồng thời còn động thủ đánh tên kia cảnh viên, cái này liền có chút cần dũng khí!

Giống Giang Phong loại này phẩm tính nhìn trước mắt còn không có tiến vào ngục giam bang phái, đối với Chung Thiên Chính hai người mà nói, nhận thức một chút Giang Phong vẫn là có cần phải.

Nghe Chung Thiên Chính này một thanh chính quy Hương Giang khẩu âm, Giang Phong sững sờ sau khi, mới hồi phục tinh thần lại.

Cái này hắn không phải là đang quay bộ phim, bởi vì lúc trước tự mình nhìn đến những ngục giam đó giám ngục đánh nhau tù phạm cũng có thể thấy được, hiện ở chỗ này tuyệt đối không phải đang quay bộ phim.

Mà căn cứ vừa rồi Chung Thiên Chính trong miệng nói, chính mình tiến đến cái này ngục giam cũng chỉ có ba ngày, ngày đầu tiên tiến đến liền đánh giám ngục, sau đó bị nhốt phòng tối xử phạt.

Đây là có chuyện gì?

Hắn trước đây nhớ được bản thân mở mắt ra cũng là một vùng tăm tối, nói cách khác, hắn đã người mặc tại phòng tối bên trong.

Rõ ràng trước còn ở trên máy bay, sau một khắc ngay tại phòng tối bên trong, cái này chuyển biến có chút quỷ dị? Lập tức liền đi thẳng tới có vẻ như Điện Ảnh Thế Giới bên trong bên trong tới.

Hơn nữa còn được an bài một cái thân phận, trở thành trong ngục giam quang vinh một tên nhận xử lý nhà tù phạm, này làm sao nói, đều bị hắn khó mà tiếp nhận!

Thế nhưng là, sự thật liền bày ở trước mắt, nghĩ quẩn, tính cách cho phép hắn cũng không có còn muốn.

Nhìn qua phim Hồng Kông điện ảnh (Ngục Giam Phong Vân) hắn đối bộ phim này vẫn là rất rõ ràng:

Quảng cáo nhà thiết kế Lô Gia Diệu tuy nhiên tuổi trẻ tài cao, lại bởi vì ngăn cản Phần Tử Bất Lương gây hấn gây chuyện thất thủ đả thương người, bị phán bị tù 3 tuổi, bạn tù Chung Thiên Chính nguyên bản có vợ có con, nhưng bởi vì vợ theo khác nam nhân yêu đương vụng trộm, bởi vì thị cược thành tính dưới nổi giận A Chính, giết vợ tử, bây giờ hối tiếc không thôi, quyết tâm sau khi ra tù thống cải tiền phi.

Trong tù, tính cách nhu nhược Lô Gia Diệu thường xuyên chịu vào ngục thầy thuốc chủ nhân làm khó dễ, cuối cùng tính cách cương chính Chung Thiên Chính không quen nhìn chủ nhiệm tác phong, thế là ra tay trợ giúp Lô Gia Diệu

Về sau hai người kết làm nghịch cảnh tri kỷ.

Ngục bên trong Hắc Bang tranh đấu nhiều lần, Lô Gia Diệu thỉnh thoảng đạt được Chung Thiên Chính trượng nghĩa tương trợ. . . .

Tình huống cụ thể chính là như vậy, mà dựa theo tình huống bây giờ.

Giang Phong có thể xác định chính là, Lô Gia Diệu hẳn là bị bác sĩ chủ nhiệm làm khó dễ qua, đạt được Chung Thiên Chính trợ giúp, từ mà đã kết làm hảo huynh đệ. . .

"Tiểu huynh đệ, Chính ca nói chuyện đâu, ngươi còn đang ngẩn người? !" Lô Gia Diệu gặp Giang Phong còn đang ngẩn người, không khỏi đẩy một bên Giang Phong một chút, Giang Phong thân hình thoắt một cái, cái này mới hồi phục tinh thần lại, có chút xấu hổ cười gãi gãi đầu, đưa tay phải ra, cười nói: "Chính ca, ta hệ thống Giang Phong, ngươi gọi A Phong tử Tiểu Phong đều được!"

Lô Gia Diệu gặp Giang Phong rốt cục lấy lại tinh thần, trên mặt tươi cười.

Chung Thiên Chính trên mặt lần nữa lộ ra kinh điển sự suy thoái cười,

Đưa tay cùng Giang Phong nắm nắm!

Có lẽ là nhìn Giang Phong thân thể yếu đuối duyên cớ, Chung Thiên Chính vốn là muốn nắm chặt trên tay sức lực, nhưng cuối cùng vẫn là bỏ ý niệm này đi.

"Phong Tử, cái tên này tốt, về sau ta Chung Thiên Chính tựu ngươi Phong Tử tốt, ha ha!" Chung Thiên Chính bài vỗ vỗ Giang Phong bả vai!

Giang Phong ngượng ngùng cười cười, quay đầu cùng Lô Gia Diệu đồng dạng nắm chắc tay, ba người giới thiệu sơ lược một chút chính mình tên.

Bất quá, ba người trước mắt chỉ là tạm thời nhận biết không đến bao lâu, vì lẽ đó, Chung Thiên Chính cùng Lô Gia Diệu cũng không có nói với Giang Phong bọn họ gia đình bối cảnh cùng phạm chuyện gì mới tiến vào nguyên nhân.

Dù sao ba người không quen, còn chưa tới loại kia hữu nghị thâm hậu trình độ.

Vì lẽ đó, Giang Phong chính mình cũng có tự biết minh!

Trong lúc đó, gặp Giang Phong vừa mới vào tù bị tù, Chung Thiên Chính ngày bình thường trong tù trộm gian dùng mánh lới, mặt mũi tràn đầy cười hì hì, nhưng thực vẫn là rất nhiệt tâm ruột, tâm địa không tệ.

Tự nhiên thiếu không cho Giang Phong thông dụng một dưới trong ngục giam tri thức.

Tỉ như tận lực đừng đi tiếp xúc trong ngục giam đại Mễ ca đám người kia, bởi vì đại Mễ ca đám người kia đều không phải là cái gì tốt cười, đại bộ phận đều là từng làm qua giết người cướp bóc, buôn bán độc các loại trọng đại án kiện Tử Tù phạm!

Những người này, có thể khác trêu chọc tận lực khác trêu chọc, mặt khác cũng là giám ngục, nếu như không có tới trêu chọc chính mình, vậy cũng chớ qua quản đối phương, hảo hảo bị tù.

Nhưng nếu là đối phương thuần tâm làm khó dễ, vậy liền XXX mẹ hắn lão bị vùi dập giữa chợ!

"Chính ca, cám ơn ngươi cho ta giảng những này!"

Tuy nhiên Giang Phong biết rõ nội dung cốt truyện phát triển, nhưng thông qua ngắn ngủi này mười mấy phút tiếp xúc, Giang Phong cũng không có đem đối phương hai người xem như A p MC mà đối đãi.

"Được rồi, cái này đều hệ thống chuyện nhỏ a, Phong Tử, ngươi không cần ghi ở trong lòng, về sau chú ý một chút hành sự là được rồi!" Chung Thiên Chính khoát khoát tay, cười hì hì tùy ý nói.

Lô Gia Diệu cũng vừa cười vừa nói: "A Phong, Chính ca người rất tốt, về sau theo Chính ca ngươi không cần khách khí như vậy." Nói xong, nghiêng đi Thần đến xem hướng Chung Thiên Chính, Lô Gia Diệu cười nói: "Chính ca, đúng không!"

"Tiểu tử ngươi!" Chung Thiên Chính lắc đầu cười một tiếng, điện ảnh "Châu Nhuận Phát" mỉm cười thấy Giang Phong có chút thất thần!

Đồng thời trong lòng cũng có chút ấm!

Mặc dù mình Mạc Danh Kỳ Diệu đi vào nơi này chỉ có một ngày, nhưng là, tại chính mình không biết làm sao thời điểm, Chung Thiên Chính cùng Lô Gia Diệu hai người xuất hiện không thể nghi ngờ cho mình trên tâm lý một chút an ủi.

Dù cho không biết tương lai sẽ như thế nào, nhưng có lẽ đây chính là ăn ý, một loại mặc cho nghiên cứu bên trên mị lực, Chung Thiên Chính nghĩa khí cùng hiền hoà, không thể nghi ngờ cho Giang Phong trên tâm lý một loại kính phục.

Hắn chỉ là cái đến từ Thế Kỷ 21 dân đi làm, mỗi ngày lao lực tại công tác, cơ hồ quên cái gì mới là hữu nghị, ở cái này tràn ngập tiền tài hư thối vị đạo thế giới, có tiền cũng là đại gia.

Nhưng mà, có đôi khi, có lẽ tại một ít thời khắc, thực, hữu nghị ngay tại bên cạnh ngươi, bọn họ là như vậy mộc mạc cùng đơn giản, nhưng lại để cho người ta cả đời đều khó mà quên được!

Đặc biệt là phim Hồng Kông bên trong, năm đó nhìn (Ngục Giam Phong Vân) thời điểm, loại kia thuần phác hữu nghị, để cho người ta xem hết cả bộ phim, tâm tình khuấy động, thật lâu không thể bình tĩnh!

Giang Phong không nói gì, trùng điệp gật gật đầu.

Ba người liếc nhau, đều là cười rộ lên.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 3: Ba Ngốc Đánh Dấu Mời

Chương 3: Ba ngốc đánh dấu mời

"Tiểu tử, ăn xong a? Tiêu ca tìm ngươi, cùng chúng ta đi qua đi!"

Nhưng lại tại ba người trò chuyện chính mười phần hòa hợp thời điểm, một cái rất lợi hại không hài hòa âm thanh vang lên tới.

Chung Thiên Chính cau mày một cái, Giang Phong ngẩng đầu nhìn lại, khi thấy trước mặt mình đứng đấy ba cái đồng dạng người mặc màu đỏ nhạt quần áo tù tù phạm.

Trên mặt mấy người hoặc nhiều hoặc ít đều có mấy đạo vết sẹo.

Cũng không biết là chuyên môn lấy ra dọa người, biểu dương bọn họ so sánh hung hãn còn lúc trước hỗn xã Hu ssi thời điểm liền có.

Tổng, ba người vây quanh hai tay, một bộ phách lối đắc ý biểu lộ.

Ngẩng đầu ưỡn ngực, vô cùng ngạo mạn!

Trong mắt bọn hắn, có một loại rất lợi hại bá đạo ngông cuồng, thân là đại Mễ ca tiểu đệ ngốc đánh dấu bọn họ, trong tù, thuộc về loại kia kiêu ngạo nhất quần thể.

Theo bọn hắn nghĩ, bọn họ muốn Giang Phong đi, Giang Phong lại không thể cự tuyệt, nếu không, nghênh đón Giang Phong, sẽ là bọn họ đại Mễ giúp điên

cuồng trả thù.

Giang Phong trong lòng cảm giác nặng nề, ngốc đánh dấu, hắn nhớ tới tại điện ảnh nội dung cốt truyện bên trong đã từng khi dễ qua Lô Gia Diệu mặt đen lão, quay đầu nhìn nhìn chung quanh một cái.

Quả nhiên, tại căn tin phía đông nơi hẻo lánh, một đám màu đỏ nhạt quần áo tù ăn mặc tù phạm chính tốp năm tốp ba tập hợp một chỗ.

Một mặt hung hãn ngốc đánh dấu ngồi tại một tên bên cạnh trung niên nam tử, mà lại một bộ cung kính vô cùng chân chó dạng.

Trung niên nam tử rất lợi hại tráng kiện, một đôi hung ác nham hiểm con mắt đánh giá Giang Phong, bất quá khi ánh mắt rơi vào Chung Thiên Chính cùng Lô Gia Diệu hai người thời điểm, đặc biệt là rơi vào Chung Thiên Chính trên thân, hắn mi đầu hơi nhíu nhăn.

Trung niên nam tử không là người khác, chính là trong phim ảnh vị kia đại Mễ ca, về sau Lô Gia Diệu cùng Chung Thiên Chính hai người cùng sinh ra mâu thuẫn, có một lần, đại Mễ ca thủ dưới tư tàng làm bằng sắt đạo cụ bị giám ngục điều tra ra.

Đại Mễ ca ghi hận trong lòng, cho nên giá họa cho Chung Thiên Chính cùng Lô Gia Diệu hai người.

Làm hại hai người bị vô duyên vô cớ bị xử phạt. . .

Tổng, cái này đại Mễ ca không phải người tốt.

"Đại Mễ ca? Không biết! Hắn để cho ta qua ta liền đi a? !" Giang Phong trên mặt nỗ lực trấn định, nhưng vẫn là cự tuyệt đối phương muốn dẫn chính mình đi gặp kia cái gì Tiêu ca yêu cầu.

Nhìn một chút Chung Thiên Chính, quả nhiên, Chính ca đối với hắn đầu quân tới một cái tán thưởng ánh mắt.

Lô Gia Diệu cũng là âm thầm cho Giang Phong dựng thẳng cái ngón tay cái.

Này đại Mễ ca ba vị tiểu đệ cũng không ngờ tới Giang Phong một cái mới tới tù nhân vậy mà như thế không hiểu được quy củ, cự tuyệt ngốc đánh dấu mệnh lệnh.

Nhất thời trên mặt trầm xuống, mà ngốc đánh dấu một bên, đang dùng cây tăm cạo răng đại B ca cũng là sầm mặt lại.

Đại Mễ ca khóe miệng trêu tức nhìn ngốc đánh dấu liếc một chút, cười lạnh nói: "Mới tới không hiểu quy củ, tự mình cho điểm nhan sắc nhìn một cái. . ."

Ngốc đánh dấu sắc mặt khó coi nhất, tại lão đại đại Mễ ca trước mặt mất mặt, cái này khiến hắn cảm giác thật mất mặt.

Nghe được Giang Phong trả lời như vậy, này ba tên ngốc đánh dấu tiểu đệ sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống.

Chung Thiên Chính cây tăm cạo cạo răng, cười hì hì biểu lộ bỗng nhiên thu hồi, đột nhiên quát lớn: "Lỗ tai điếc a, Phong Tử để cho các ngươi lăn, không nghe thấy sao?"

"Các ngươi có loại, hãy đợi đấy!"

Nhìn lấy ném câu tiếp theo ngoan thoại ngốc đánh dấu cùng tiểu đệ rời đi, Chung Thiên Chính hướng mặt đất xì một miếng nước bọt, mắng: "Chó săn, tính toán thứ đồ gì!"

Ngồi bên kia ở phía xa trong góc ăn cơm đại Mễ ca mấy người tự nhiên nhìn thấy Giang Phong mấy người bên này tình huống.

Đại Mễ ca không nói lời nào, tiếp tục cạo mắng răng.

"Tiêu ca, ngài xem chúng ta có phải hay không!" Một tên tiểu đệ ánh mắt sát

khí đằng đằng nhìn lấy Giang Phong ba người ở chỗ đó phương, làm cái cắt cổ động tác.

Bỗng nhiên, Tiêu ca từ trên mặt bàn quơ lấy bát đũa, đem bát cơm móc ngược tại tên kia tiểu đệ trên đầu, mắng: "Ngốc bị vùi dập giữa chợ, chính mình muốn chết, trắng trợn nháo sự chính mình qua, một chút não tử đều không có, ngươi ăn cứt a ngươi!"

Tên kia tiểu đệ cái trán bị nện đến máu đều chảy ra, nhưng lại nơm nớp lo sợ, kẹp chặt hai mông, liền cái rắm cũng không dám thả.

Căn tin bên trên rất lợi hại yên tĩnh, trừ mấy cái giám ngục ngẫu nhiên ở bên cạnh vừa đi vừa về giám thị bên ngoài,

Cũng là một chút ăn cơm cùng tiếng nghị luận.

Tiếng nghị luận đại bộ phận là liên quan tới Giang Phong mấy người đã đắc tội Đại Ngốc đánh dấu, kế tiếp có trò vui nhìn vân vân....

Cơm tối sử dụng hết, Giang Phong tại Chung Thiên Chính cùng Lô Gia Diệu chỉ huy dưới, đi theo hai người cùng đi trong phòng giam lấy tất cả đồ rửa mặt.

Ngục giam ngục thất thuộc về loại kia tập thể phòng tắm, tập thể tù phạm cùng một chỗ tập thể tắm rửa là bình thường sự tình.

Trong phòng tắm, chuyện gì đều sẽ phát sinh.

"Chính ca, ban đêm ngốc đánh dấu đám người kia đến tìm Phong Tử, ta nhìn, một hồi bọn này Phác Nhai Tử có thể hay không đến tìm phiền phức?" Tiến về phòng tắm trên đường, Lô Gia Diệu trên mặt lộ ra khẩn trương thần sắc, có chút khẩn trương hỏi.

"Việc nhỏ lặc, Lôi sợ be be gia (việc nhỏ, ngươi sợ cái gì a! Một hồi bọn họ muốn hệ thống đến tìm sự tình, đại không cùng bọn hắn đánh một trận á!)" Chung Thiên Chính không quan trọng nhún nhún vai, bá khí nói ra.

Lại thêm rất giống "Phát ca" dung mạo, đơn giản đem Phát ca Naha khí lúc nhân vật miêu tả đến phát huy vô cùng tinh tế!

"Phong Tử ngươi sợ sao?" Chung Thiên Chính quay đầu lại, nhìn về phía bưng bồn rửa mặt Giang Phong cười nói.

Giang Phong có chút xấu hổ lắc đầu, nói thật, lúc này Giang Phong phản mà không có lúc trước cái loại này mới vừa tiến vào trong ngục giam lúc khẩn trương tâm tình, ngược lại là chưa bao giờ có bình tĩnh, đồng thời tâm lý còn cảm thấy có chút Tiểu Thứ kích.

"Nhìn xem, người ta còn không sợ, ngươi tiểu "Gà" tử sợ cái gì á! Cũng không phải không có chim lạc!" Chung Thiên Chính cười vỗ vỗ Giang Phong bả vai, cười hì hì biểu lộ chỉ Lô Gia Diệu, cười mắng.

Lô Gia Diệu bị nói đến tâm lý, ngay trước Giang Phong mặt tự nhiên không cam lòng bị Chung Thiên Chính xem thường, nhất thời không cong lồng ngực, vỗ ở ngực nói ra: "Chính ca Lôi chớ xem thường ngẫu a, ta Lô Gia Diệu sợ cái chim này nha!"

"Có Chính ca tại, Diệu ca đương nhiên không sợ á!" Giang Phong hợp thời chen một câu.

Chung Thiên Chính nghe vậy, cùng Lô Gia Diệu hai người liếc nhau, đều là yên lặng cười một tiếng.

Phòng giam trên hành lang rất lợi hại yên tĩnh!

Nói đúng ra, hắn là mỗi một cái đi hướng ngục giam phòng tắm tù phạm đều là một bộ vội vã bộ dáng.

Mà lại tựa hồ tận lực tránh đi Giang Phong, Chung Thiên Chính ba người, nhìn về phía Chung Thiên Chính ba người ánh mắt có chút quái dị.

Chung Thiên Chính trong mắt tinh quang lưu chuyển, vô ý thức nắm chặt trong tay bồn rửa mặt, nhìn về phía Giang Phong Lô Gia Diệu hai người, nói ra: "Một sẽ cùng theo ta, nếu là có động tĩnh gì, nghe ta chỉ huy!"

"Chính ca, ngươi nói có thể hay không?"

Lô Gia Diệu lại lần nữa trên mặt hiện ra sợ biểu lộ.

Chung Thiên Chính tức giận trừng Lô Gia Diệu liếc một chút, sờ sờ Lô Gia Diệu này gầy yếu lồng ngực, dọa đến Lô Gia Diệu lui về sau mấy bước.

Chung Thiên Chính bỗng nhiên cười ha ha, tiếp theo nhìn về phía Giang Phong, hỏi: "Phong Tử, có sợ hay không?"

Giang Phong sững sờ, bất quá nhưng không có hiển lộ ra sợ hãi biểu lộ.

Khi còn bé hắn liền trong trường học theo không ít học sinh đánh qua một trận, sau khi lớn lên đồng dạng ở bên ngoài cùng người đánh qua không ít cái.

Hắn còn nhớ rõ, trong công ty đi làm thời điểm, có một lần chính mình sở tại công ty có người đến nháo sự, đối phương xuất thủ muốn đánh chính mình đồng sự.

Khi đó, Giang Phong trán nóng lên, trực tiếp theo đối phương đánh nhau, một đôi hai, chiếu vào đối phương trên mặt cũng là một hồi hô loạn!

Kết quả cứ thế mà đem đối phương hô tiến bệnh viện, lúc này lại là không có nửa điểm sợ bộ dáng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 4: Bốn Phòng Tắm Nháo Sự

Chương 4: bốn phòng tắm nháo sự

"Tốt, nhìn một cái, đây mới là có loại hắc! Tốt lắm!" Chung Thiên Chính tán thưởng tại Giang Phong trên ngực nhẹ nhàng đến nhất quyền, cười nói.

Lô Gia Diệu trầm thấp đầu, Giang Phong thấy thế, biết rõ con hàng này đoán chừng là cảm thấy có chút mất mặt, lòng tự trọng bị đả kích, đưa tay vỗ vỗ đối phương bả vai.

Ba người thực sự đến phòng tắm.

Vừa một bước vào, liền có mấy chục trên trăm đạo ánh mắt thông suốt hướng Giang Phong chỗ phương hướng nhìn qua.

Chính ca Khấu Khấu lỗ mũi, lộ ra rất lợi hại không thèm để ý, thân thể uốn éo, đi thẳng tới một cái phòng tắm trong phòng kế bắt đầu tắm rửa.

Giang Phong tự nhiên cũng không nói nhảm, cùng đi theo đến bên cạnh, ba người bắt đầu rửa mặt.

Tẩy đến một nửa, nguyên bản tiếng ồn ào âm im bặt mà dừng, Giang Phong thầm nghĩ trong lòng quả nhiên.

Xoay người, chỉ gặp mấy đạo thân hình thông suốt xuất hiện tại ba người trước mặt.

Chuẩn xác điểm tới nói hắn là đi vào trước mặt mình.

Người cầm đầu, rõ ràng là cái kia cái gọi là ngốc Tiêu ca.

Ngốc đánh dấu mang theo mấy tên tiểu đệ, khí thế hung hung hướng Giang Phong tiến lên.

Này một đôi lâm ly sắc bén ánh mắt đều là hung ác bạo lực: "Phác Nhai Tử, dám không đem ta đại B ca lời nói để vào mắt, ngươi ăn cứt a ngươi, ném Lôi lão mẹ bị vùi dập giữa chợ a! %-? "

Một hồi chửi loạn, giơ tay lên bên trong bồn rửa mặt liền hướng Giang Phong chụp tới, đưa tay một cái hướng cổ nắm chặt tới.

Giang Phong đang muốn nâng lên chân phải một chân đạp tới.

Thế nhưng là để hắn không nghĩ tới là, lại là có người trước hắn một bước.

Thân hình lóe lên, nguyên bản còn tại bên cạnh mình gội đầu Chính ca chỉ tẩy một nửa đầu, phát hiện ngốc đánh dấu quả nhiên dẫn người tới gây sự.

Sợ Giang Phong ăn thiệt thòi Chính ca khóe mắt Đại Mễ ca thủ dưới ngốc đánh dấu cầm lấy bồn rửa mặt hướng Giang Phong đập tới.

Không có chút nào nửa điểm nói nhảm, hai tay chống mắng phòng tắm vách tường, trực tiếp hai chân hướng về ngốc đánh dấu đũng quần nơi đó đạp tới.

Bành!

A

Sự tình phát sinh quá nhanh, làm Chính ca thân hình lúc rơi xuống đất, ngốc đánh dấu lại là thảm, trực tiếp trên đũng quần trùng điệp bị một đá không nói, thân thể còn trên mặt đất liền lăn vài vòng.

Tăng thêm phòng tắm mặt đất vốn là rất trơn, lần này càng là trên mặt đất uống không ít nước tắm.

Tiếng kêu thảm kia rùng mình!

Làm lăn ngừng về sau, hắn gian nan ngẩng đầu, kêu ré lấy chỉ Chính ca còn tại Giang Phong hai người, la mắng: "Cho lão tử làm chết đám này Phác Nhai Tử!"

Đám kia nguyên bản đần độn tiểu đệ còn đang sững sờ, nhưng là bị Đại Ngốc đánh dấu một tiếng này kêu gào âm thanh vừa hô, rất nhanh liền lấy lại tinh thần.

"Muốn chết, đánh!" Năm sáu tên tiểu đệ sắc mặt dữ tợn hướng về Chính ca, Lô Gia Diệu, Giang Phong ba người xông lên, vung lên cứng rắn quyền đầu liền đánh.

Những cái kia sợ gây chuyện tù phạm đã sớm lẫn mất xa xa, sợ trêu chọc thị phi.

Một tên tù phạm trên mặt lộ ra điên cuồng, một cái sau đá nghiêng hướng về Chính ca mặt đạp tới.

Thế nhưng là, sao tài liệu Chung Thiên Chính phản ứng nhanh nhẹn, trực tiếp âm thanh tử trùn xuống liền nghiêng người tránh thoát qua.

Ngay sau đó, bắt lấy vậy tiểu đệ đá tới đùi phải, hướng (về) sau kéo một phát vừa để xuống.

Vậy tiểu đệ còn chưa kịp phương ứng, sau một khắc sắc mặt mười phần đặc sắc.

Cả người cứ thế mà trên mặt đất đến cái giạng thẳng chân một chữ lập tức.

Đoán chừng là kéo tới Đản Đản nguyên nhân, ngã trên mặt đất kêu thảm, bưng bít lấy hạ bộ, làm cho cái kia tê tâm liệt phế.

Có một tên tiểu đệ hướng Lô Gia Diệu nghênh đón, Lô Gia Diệu lúc đầu trời sinh tính nhu nhược, thế nhưng là đến khẩn yếu quan đầu cũng sẽ không như xe bị tuột xích.

Đối mặt vậy tiểu đệ nghênh đón nhất quyền, con hàng này không chút do dự, không có bất kỳ cái gì nói nhảm, có chút nơm nớp lo sợ né tránh này trúc tấm thân thể, đồng thời hướng về đối phương mặt cũng là nhất quyền.

Rất nhanh, hai người liền ẩu đánh nhau, lăn lộn trên mặt đất đứng lên.

"Tiểu tử, các ngươi lại dám ra tay Tiêu ca, đơn giản muốn chết!"

"Qua đại gia ngươi!" Mắt thấy bên trong hai tên tiểu đệ hướng về chính mình công tới, Giang Phong sắc mặt hung ác, trực tiếp chiếu vào bên hông đối phương bộ vị cũng là một chân đạp tới.

Vậy tiểu đệ cũng là không ngờ tới Giang Phong một cái nhìn văn văn nhược nhược gia hỏa vậy mà lại dám chủ động hướng tự mình động thủ.

Một chân liền bị đạp trúng bên hông bộ vị, kêu thảm một tiếng, tại một tên khác tiểu đệ kinh ngạc trong ánh mắt ngã trên mặt đất ùng ục ục lăn lộn vài vòng.

Mặt khác tên kia tiểu đệ lúc này cũng đã kịp phản ứng, trên mặt ngoan lệ quang mang lấp lóe, vung quyền đầu, nhất quyền liền đánh vào Giang Phong trên bàn chân phải.

Giang Phong sắc mặt một trận vặn vẹo, rất rõ ràng, đối phương một quyền này rõ ràng đem hắn bị thương không nhẹ, rất thương.

Hắn trượt chân, thân thể một cái lảo đảo, kém chút té lăn trên đất.

Đang lúc hắn muốn ngã sấp xuống thời điểm, bỗng nhiên một cái có mạnh mẽ đại tay vịn chặt hắn, ngay sau đó một chân nâng lên, đối tên kia Đại Mễ ca tiểu đệ cũng là đạp tới.

Ngao

Một chân chính giữa này Đại Mễ ca tiểu đệ ở ngực, trực tiếp đem vậy tiểu đệ cho đạp bay lăn ra ngoài.

Lực đạo này, đơn giản không nên quá bạo lực!

Chuyện đột nhiên xảy ra, Giang Phong có chút chưa tỉnh hồn lại, một cái có mạnh mẽ đại thủ vỗ một cái bả vai hắn, này thanh âm hùng hậu vang lên: "Như thế nào, tiểu tử ngươi không có sao chứ?"

Giang Phong lấy lại tinh thần, lúc này mới phát hiện vừa rồi giúp chính mình một tay chính là Chung Thiên Chính cùng Lô Gia Diệu hai người.

Đỡ lấy chính mình là Lô Gia Diệu, giúp mình trực tiếp một chân đạp trúng này Đại Mễ ca thủ dưới tù phạm thì là bạo lực Chung Thiên Chính Chính ca.

"Chính ca, Diệu ca, cám ơn!"

Giang Phong phát ra từ tâm nói một câu cảm tạ.

Chung Thiên Chính lộ ra "Phát ca" kinh điển nụ cười, cười hì hì nói ra: "Chỉ là việc nhỏ, không cần khách khí như vậy á!"

"Đúng vậy a, tất cả mọi người là huynh đệ, huynh đệ nên giúp lẫn nhau á!" Lô Gia Diệu ngây ngốc sờ sờ cái ót, cười nói.

Giang Phong trong lòng ấm áp, đang chờ mở miệng, lại nghe được bên ngoài phòng tắm vang lên giám ngục thanh âm.

"Muốn chết a các ngươi, cả ngày nhốn nháo, muốn chết đúng hay không?" Một đám giám ngục xông tới.

Vừa mới tiến phòng tắm, liền nhìn thấy chính từ dưới đất bị tù phạm tiểu đệ

nâng đỡ Đại Ngốc đánh dấu, bên trong một tên niên kỷ so sánh lớn giám ngục, tính khí cũng là có chút điểm táo bạo, nhìn thấy Đại Ngốc đánh dấu, nhất thời giận không chỗ phát tiết, giơ tay lên bên trong cảnh côn đối Đại Ngốc đánh dấu mấy người cũng là một hồi rút ra: "Lại là ngươi đại B tử, cả ngày không có việc gì chỉ toàn náo, ăn cứt a ngươi. . . ."

Tại giám ngục trước mặt, Đại Ngốc đánh dấu ngày bình thường mấy người đi theo Đại Mễ ca cứ việc rất lợi hại phách lối, nhưng lại không dám có nửa điểm phản kháng suy nghĩ, nếu không đối mặt bọn hắn, cũng là điên cuồng xử phạt.

Ngốc đánh dấu mấy người ôm đầu, nhưng một đôi mắt lại là gắt gao nhìn chằm chằm đồng dạng hai tay ôm đầu, nhưng không có chịu đến bất kỳ xử phạt nào Giang Phong ba đầu.

Một trận nháo kịch cứ như vậy quá khứ.

Nhưng Giang Phong tâm lý rất rõ ràng, sự tình xa xa không hề tưởng tượng đơn giản như vậy, ban đêm ngủ, đoán chừng lại phải có một trận đại náo kịch muốn phát sinh.

Ngốc đánh dấu bị đánh, Đại Mễ ca thủ dưới thụ thương không nhẹ, thậm chí ngốc đánh dấu hạ bộ còn bị Chung Thiên Chính cho hung hăng đến một chút.

Thù hận này xem như kết xuống, ba người ban đêm về phòng giam, nhất định không bình tĩnh.

Quả nhiên, tại tắm rửa xong quá trình bên trong, những tù phạm đó nhìn mình ba người ánh mắt cũng đều là tránh mà xa thái độ.

Đặc biệt là Đại Ngốc đánh dấu bên kia, ban đêm dùng cơm thời điểm, từng đôi mắt cơ hồ muốn ăn ba người.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 5+5 Vào Tù Mới Quy Củ

Chương 05: 5 vào tù mới quy củ

Có lẽ là bởi vì chạng vạng tối trong tù phát sinh ngốc đánh dấu mấy người nháo sự nguyên nhân.

Để Giang Phong còn có Chung Thiên Chính, Lô Gia Diệu ba người không nghĩ tới là, ba người lại bị giám ngục cho phân mở ra tiến vào khác biệt trong phòng giam.

Mà Giang Phong thì là bị phân đến một cái có ngốc đánh dấu thủ hạ tiểu đệ trong phòng giam.

Trong phòng giam có hơn hai mươi cái tù phạm, từng cái Long Tinh Hổ Mãnh, so với Giang Phong này gầy yếu thân thể nhỏ bé mà nói, Giang Phong đơn giản cũng là tiểu thịt tươi cùng Đại Tráng trâu, không phải cùng một cái cấp độ có thể nói.

Từ không khỏi diệu tiến vào (Ngục Giam Phong Vân 1) thế giới đến bây giờ đã qua bảy, tám tiếng. Bởi vì lần này vừa lúc gặp vào ngục bên ngoài dưới mưa to nguyên nhân, vì lẽ đó trong ngục giam phạm nhân cũng không có ra đi làm việc.

Tại giám ngục an bài xuống, Giang Phong tiến vào phòng giam, trong phòng giam đều là nhất bang đại Thô Hán, râu ria xồm xoàm. Bên trong cũng không thiếu có mấy cái gã đeo kính. Nhưng màu da đều bị phơi đen kịt.

Bởi vì Giang Phong tiến vào cái này chỗ ngục giam không lâu, lại thêm ngục giam phòng tắm cùng phòng giam đều có rất nhiều cái, vì lẽ đó Giang Phong bị phân đến căn này phòng giam, bên trong biết hắn cũng không có nhiều người.

Gặp giám ngục cho da mịn thịt mềm Giang Phong an bài giường ngủ sau rời đi.

Trong phòng giam bắt đầu náo nhiệt lên, một tên chòm râu dài tráng hán từ trong đám người gạt ra.

Râu quai hàm này tráng hán là ngốc đánh dấu người bên kia, nhưng bởi vì hôm nay sự tình phát sinh quá đột ngột, con hàng này lại không có theo ngốc đánh dấu mấy người qua phòng tắm tìm Giang Phong phiền phức. Là lấy, trong lúc nhất thời cũng không biết Giang Phong đã theo Đại Mễ ca bên kia kết xuống cừu oán. Hắn bước nhanh ra đám người, trực tiếp cất bước đến Giang Phong trước mặt, hắc hắc địa vui mừng, câu hỏi: "Tiểu tử, ngươi là phạm chuyện gì nha?"

Chòm râu dài tráng hán lời còn chưa nói hết, trong phòng giam ta tù phạm lập tức vây quanh, đem Giang Phong hạng một cái chật như nêm cối, từng cái ánh mắt lộ ra ánh mắt tham lam, thấy Giang Phong toàn thân kìm lòng không được bốc lên khó coi.

Giang Phong trong lòng cảm giác nặng nề, làm Xuyên Việt Giả, một cái Thế Kỷ 21 hiện đại lãnh đạo thanh niên, nhìn qua Mỹ Quốc không ít ngục giam tấm ảnh hắn mặc dù không có trải qua ngục giam hắc ám. Nhưng là, từ những người này từng cái ánh mắt bỉ ổi đến xem, Giang Phong nhiều ít vẫn là đoán được một chút diện mạo. Vừa nghĩ tới chính mình sẽ bị hoa, hắn sau sống lưng cũng là một trận ý lạnh. Nương cái hi bì, cái này hóa ra là chính mình đằng sau. . .

Nghĩ đến đây, hắn biến sắc.

Quả nhiên, nhìn thấy Giang Phong này nhanh chóng biến hóa biểu lộ.

Này chòm râu dài hắc hắc địa vui mừng, nói ra: "Tiểu tử, chiếu quy củ, ngươi làm mới tới, đêm nay cần đưa ngươi bảo bối giao ra cho mọi người hưởng dụng!"

Giang Phong trong nháy mắt có chút Hỏa, thân thể lui ra phía sau mấy bước.

Sau đó, những tù phạm đó gặp Giang Phong thân hình nhất động, liền biết Giang Phong muốn phản kháng, bên trong có một cái gã đeo kính thân thể tiếp cận tới.

Đẩy Giang Phong một cái, đồng thời đưa tay tại Giang Phong trên mông hung hăng vỗ một cái.

Ba!

Vang dội mông âm kịch liệt chấn động, Giang Phong nhịn không được run một chút.

Chính nổi giận hơn, đã thấy này chòm râu dài tráng hán Ha-Ha cười phóng đãng, sau lưng Đại Hồ Tử có một tên xấu xí gia hỏa tiếp cận đến, bỉ ổi câu hỏi: "Tiểu tử, tiến đến trước, tẩy không?"

Thoáng một cái, Giang Phong hoàn toàn lông, người một nhà không người, quỷ không quỷ, không khỏi diệu tiến vào (Ngục Giam Phong Vân 1) thế giới.

Sau đó còn không biết mình chết sống, ăn cơm buổi trưa thật vất vả gặp được chính mình thần tượng Chung Thiên Chính Chính ca, nhận biết nhiệt tâm thuần chân Lô Gia Diệu liền đụng phải ngốc đánh dấu tiểu đệ tìm đến mình phiền phức.

Cái này cũng chưa hết, ban đêm tắm rửa còn gặp được ngốc đánh dấu mang theo mấy cái tiểu đệ cùng mình ba người đánh một trận.

Cái này trong bụng có thể nói nghẹn nổi giận trong bụng.

Bây giờ suy nghĩ một chút, lập tức liền bạo phát đi ra: "Cỏ! Khốn kiếp! Các ngươi đám này đồ con rùa cút ngay qua! Lão tử thế nhưng là tội phạm giết người tiến đến! Hiểu được lão tử giết bao nhiêu người không? Bát Cửu cái! Tê liệt, Phủ Đầu giúp vương con độc nhất đều chết tại lão tử thủ hạ, các ngươi đám này con chó dám động lão tử thử một chút?"

"Thôi đi, liền ngươi tên tiểu bạch kiểm này còn tội phạm giết người? Giết chết đó là cái gì cẩu thí Phủ Đầu giúp vương cái gì con độc nhất,

Tiểu tử, Lôi cái này hệ thống thổi ngưu b đi ngươi?"

Nguyên bản mười cái ngục giam bạn cùng phòng muốn lên đối Giang Phong động thủ động cước, nhưng là bị Giang Phong một trận này hổ giả Hổ Uy, khí thế hung hung dưới, ngược lại là trong lúc nhất thời bị Giang Phong cho hù dọa.

Nghe được đối phương hoài nghi mình, Giang Phong trong lòng hơi an định lại, trong lòng mặc dù có chút tâm thần bất định, nhưng hắn biết rõ một vấn đề.

Cái kia chính là càng là loại này đứng trước khảo nghiệm trước mắt chính mình lại càng tăng không thể sợ.

Chính mình không khỏi diệu tiến vào cái này (Ngục Giam Phong Vân) bên trong thế giới, vốn chính là mười phần chuyện xui xẻo, nếu như bây giờ không phản kháng, như vậy kế tiếp chính là mình bị vũ nhục thời khắc.

Loại kia bi thảm kết quả, Giang Phong là thế nào cũng không nguyện ý phát sinh.

"Nương hi bì, ngươi cái sợ trứng tìm đánh đúng không?" Giang Phong trên mặt lộ ra một bộ hung ác biểu lộ, nhìn ngược lại là có chút hung hãn bộ dáng.

Tuy nhiên hắn không có chánh thức phạm qua tội gì, nhưng là tốt xấu từ nhỏ cũng là ẩu đả đánh nhau tới.

Đối mặt với đối phương loại khiêu khích này uy hiếp, hắn nhất thời liền nhìn

mắt kính này nam có chút khó chịu.

Huống hồ mắt kính này nam gầy không kéo mấy cái, hắn quả thật có chút cầm mắt kính này nam đánh một trận, sau đó lập uy tâm tư.

"Quất ngươi mb, các huynh đệ, đánh hắn!"

"Chậm đã! Chúng ta nhiều như vậy thiếu khi dễ một cái mới tới, lời này nếu là truyền đi, khác ngục trong phòng người còn nhìn chúng ta như thế nào." Lúc trước cái nhìn thấy Giang Phong vừa mới tiến đến, muốn Giang Phong dâng ra xử nam chòm râu dài lên tiếng nói ra.

Gã đeo kính sững sờ, vội vàng tiến lên nói ra: "Hải ca, cái này không tốt lắm đâu , dựa theo quy củ, mỗi cái tiến đến phạm nhân mới đều muốn tuân thủ ngục thất quy củ, nếu như lần này. . ."

Ba

Mắt kiếng kia nam lời còn chưa nói hết, lại là trên mặt cứ thế mà chịu một bàn tay, nóng bỏng cảm giác mười phần đau nhức.

Được xưng Hải ca chòm râu dài tráng hán sắc mặt giận dữ, mắng: "Quy củ? Lão tử trong này cũng là quy củ, thế nào? Chẳng lẽ ngươi ngay cả ta lời nói đều không nghe hay sao?"

Gã đeo kính trong lòng hoảng hốt, vội vàng giải thích nói: "Hải ca, ta không phải ý kia, chỉ bất quá tiểu tử này là mới tới, chúng ta là không phải hắn là theo Tiêu ca hồi báo một chút. . ."

"Cao! Hợp thành ngươi cái đại đầu quỷ, này Đại Ngốc đánh dấu tính là thứ gì, nếu không có đại thôn Đại Mễ ca tiểu tử kia ỷ vào, tên kia tính là thứ gì. . ." Hải ca trực tiếp một chân trực tiếp đá vào gã đeo kính trên mông, đem gạt ngã ở giường vị bên trên, hùng hùng hổ hổ nói.

Trong giọng nói, rất rõ ràng đối với hắn trên danh nghĩa lão đại ngốc đánh

dấu lão đại Đại Mễ ca rất khinh thường.

Giống hắn loại này hình dáng cao lớn thô kệch thô Lão Hán, ở ngực có một thanh hỏa khí, tự nhiên đối ngốc đánh dấu tên kia rất khinh thường.

Nếu như không phải bận tâm ngốc có đánh dấu cái lão đại Đại Mễ ca, đối phương bang chúng lại nhiều, hắn Hải ca thật đúng là khinh thường cho đối phương trên danh nghĩa làm tiểu đệ.

Gã đeo kính bị Hải ca một chân gạt ngã ở một bên trên giường, lại là không người nào dám đi lên an ủi nửa câu, bọn họ dùng một loại đáng thương ánh mắt nhìn đối phương, con hàng này vận khí chỉ có thể nói quá kém.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 6: Sáu Lập Uy

Chương 6: Sáu lập uy

Lúc này, ngục trong phòng bỗng nhiên vang lên tiếng vỗ tay, chòm râu dài Hải ca phía sau đột nhiên duỗi ra một cái đầu, chui vào một cái đại trọc đầu.

Này đại trọc đầu vội vàng vỗ tay đồng ý nói: "Hải ca nói là, này ngốc đánh dấu tính là thứ gì, không có ỷ vào Đại Mễ ca đám người kia, tại Hải ca trước mặt cũng là một đống phân, để hắn ăn cứt đi thôi, Kính mắt gia hỏa này, thật sự là mù mắt chó, đã Hải ca mở miệng, cái kia chính là đã nói là làm, mọi người nói có đúng hay không?"

"Không sai, ngốc đánh dấu cũng là cái Đại Ngốc, tính là thứ gì, Hải ca mới là thật ngạnh thực lực!"

Đại trọc đầu mở vuốt mông ngựa đầu, ta ngục trong phòng chúng bạn tù tự nhiên thiếu không cho Hải ca lưu cái ấn tượng tốt, đập Hải ca mông ngựa.

Hải ca phất phất tay, nói ra: "Đều lui ra phía sau!"

Chúng bạn tù gặp Hải ca mở miệng, tự nhiên không dám vi phạm ý hắn, nghiêm sắc mặt về sau, tiếp theo nhao nhao thối lui đến một bên.

Trong phòng giam chỉ còn lại có Giang Phong còn có một mặt trêu tức Hải ca hai người còn đứng mắng.

Hải ca ánh mắt xâm lược nhìn chằm chằm Giang Phong, ánh mắt không hề

chớp mắt.

Trên khí thế cái này có không gì so sánh nổi ưu thế, sẽ cho người tâm lý trên tạo thành áp lực.

Giang Phong trong lòng có chút đánh giá thấp, nhưng lại không dám chút nào lộ ra nửa điểm hài lòng.

Thấy mình cho tới nay lần nào cũng đúng "Trừng mắt phóng điện" vậy mà đối Giang Phong không có tác dụng, Hải ca không khỏi kinh nghi một tiếng, cười hắc hắc: "Tiểu tử, miệng ngươi khí cũng không nhỏ, hôm nay vậy liền để ta nhìn ngươi đến có năng lực gì!"

Vừa dứt lời, Hải ca thân hình hướng về phía trước một bước, mấy bước liền trực tiếp lẻn đến Giang Phong trước mặt, một đôi tráng kiện hữu lực đại thủ hướng Giang Phong bên hông cuộn vị trí tập tới.

Bình thường chế trụ bên hông đối phương, lại mượn năng lực nhếch lên, một cái quay người quẳng.

Lấy Hải ca cái này uy mãnh như trâu thân thể, đủ để đem Giang Phong cho trực tiếp vén cái hướng lên trời, quẳng xuống đất không đứng dậy được.

Giang Phong trong lòng âm thầm kêu khổ, chỉ có thể gấp vội vàng lui về phía sau thấp người tránh thoát Hải ca đánh tới đại thủ.

Đoạt cái khoảng không, từ Hải ca cùi chỏ dưới chui qua.

Hải ca lạnh giọng cười một tiếng, mắt thấy Giang Phong sắp từ chính mình cùi chỏ dưới chui qua, lúc đầu có chút thân hình vụng về Hải ca trong nháy mắt trở nên nhanh nhẹn đứng lên.

Hải ca quay thân quay tới, hắc hắc cười lạnh, một cái đại thủ trực tiếp nắm chặt Giang Phong trên lưng quần áo tù.

Muốn đem Giang Phong một cái như Tiểu Kê nhấc lên tế, đã thấy Giang Phong bỗng nhiên hai tay hướng lên nhất cử.

Một cái "Kim Thiền thoát xác" trực tiếp liền quần áo tù áo mặc đều cho thoát ra đến, người để trần.

Hải ca hơi kinh ngạc, không nghĩ tới Giang Phong vậy mà lại đến như vậy một chút.

Giang Phong vừa vặn nhắm chuẩn Hải ca cái này sững sờ trục bánh xe biến tốc, không khỏi trong lòng hơi động, thừa dịp Hải ca trong tay chính cầm chính mình áo mặc sững sờ trục bánh xe biến tốc.

Con hàng này cũng không biết sao, não tử nóng lên, trực tiếp một cái "Liêu Âm Thối!" Liền hướng Hải ca đũng quần đá qua.

Tốc độ rất nhanh, một tiếng trứng nát âm thanh vang lên!

Ngao!

Hải ca còn không có lấy lại tinh thần, trong nháy mắt sắc mặt nghẹn đến đỏ bừng, sau một khắc, cả người đau nhức đến sắc mặt nhăn nhó, phảng phất tôm tép đồng dạng cong cong thân thể ngã trên mặt đất, bưng bít lấy đũng quần hét thảm lên.

Một bên kêu thảm, còn một bên bưng bít lấy đũng quần.

Bộ dáng kia, muốn nhiều buồn cười liền có bao nhiêu buồn cười.

Chúng vây xem bạn tù thế nào cũng không nghĩ tới nội dung cốt truyện vậy mà trong nháy mắt thay đổi, cái gọi là Hải ca đại chiến bạn tù mới căn bản cũng không có xuất hiện.

Bọn họ trong chờ mong uy vũ bất phàm Hải ca lại bị người một chân đá bên trong Đản Đản, ngã trên mặt đất hét thảm lên?

Hải ca vậy mà thua?

Vừa nghĩ tới vừa rồi Giang Phong một chân đạp trúng Hải ca hạ thể một màn kia.

Chúng bạn tù liền kìm lòng không được kẹp chặt giữa hai chân vị trí, sợ sau một khắc phát sinh không thể đo lường hậu quả.

Giang Phong cũng có chút mắt trợn tròn, lấy lại tinh thần, sắc mặt thoáng có chút xấu hổ.

Không có rực rỡ màu sắc quốc thuật, không có bất kỳ cái gì chiến đấu kỹ xảo đánh nhau.

Chỉ là tự động một cái "Liêu Âm Thối!" Không nghĩ tới tại thời khắc mấu chốt này, vậy mà đem Hải ca để thoát khỏi ngược lại.

Nhớ tới vừa rồi này Đản Đản tựa hồ có chút nát thanh âm,

Giang Phong sắc mặt cổ quái, phía sau lên một tầng hàn ý.

Đổi lại một cước này nếu là đạp trên người mình, như vậy hậu quả!

Vừa nghĩ tới đó, hắn lập tức không nghĩ tiếp nữa, thật đáng sợ.

"Tiểu tử, ngươi lại dám đánh lén Hải ca, các huynh đệ, bên trên, đánh hắn!"

Ngục trong phòng tĩnh mịch một hồi, tiếp theo mọi người bạo động, nhao nhao ma quyền sát chưởng, sắc mặt tức giận nhìn chằm chằm Giang Phong, liền muốn tiến lên bao vây Giang Phong.

"Đều cho lão tử lui ra!" Ngay tại Giang Phong tâm lý hơi hồi hộp một chút, ám đạo không thời điểm tốt, bỗng nhiên, Hải ca này quát lớn âm thanh vang lên tới.

Chúng người đưa mắt nhìn nhau, nhao nhao trở lại riêng phần mình giường ngủ.

Lại là trong lúc nhất thời không dám đánh Giang Phong.

"Hải ca, tiểu tử này cũng dám tính toán, mưu trí, khôn ngoan, không cho hắn một chút giáo huấn nhìn xem, về sau còn không phải lật trời hay sao?"

Vừa rồi chứng kiến Giang Phong này đánh lén Hải ca thủ đoạn vô sỉ, đại trọc đầu cũng là nghĩ muốn cũng có chút xương sống thẳng bốc lên khí lạnh.

Nếu như hôm nay không cho Giang Phong một chút nếm mùi đau khổ, về sau nếu là Giang Phong một không hợp liền đến bên trên một cái "Liêu Âm Thối!" Cứ như vậy để bọn hắn về sau còn có sống hay không.

Hải ca tại hai tên bạn tù nâng đỡ, có chút nhức cả trứng đứng dậy, khóe miệng một mực hít khí lạnh.

Liên tục mấy hơi thở về sau, lúc này mới hơi cảm giác Đản Đản không có như vậy thương, nhìn về phía Giang Phong, trong mắt có một loại thần sắc cổ quái ý vị: "Tiểu tử, ngươi có gan, dám chơi đánh lén, bất quá ta Trương Hải nói lời giữ lời, tiểu tử ngươi đùa nghịch lòng dạ hẹp hòi, lần này tính ngươi thắng , bất quá, nếu như ngươi có thể vật tay tách ra thắng lão tử, lão tử lần này coi như chánh thức thua ngươi , bất quá, nếu như ngươi thua, quy củ như cũ, ngươi vẫn là muốn đem ngươi bảo bối cống hiến cho mọi người, hắc hắc. ."

Chúng bạn tù được nghe Hải ca vậy mà không có quái tội Giang Phong, ngược lại muốn theo Giang Phong vật tay, không khỏi trên mặt sững sờ.

"Hải ca, cái này. . ." Đại trọc đầu mấy người còn đợi lại khuyên, dù sao Trương Hải mới vừa rồi bị Giang Phong âm một cái, hiện tại Đản Đản còn tại đau.

Dạng này vật tay, khẳng định sẽ dùng năng lực, này giữa hai đùi khẳng định

hội đau nhức.

Mắt thấy mọi người một bộ khí thế hung hung tư thế, Giang Phong trong lòng cũng là đang âm thầm bồn chồn.

Đã thấy Trương Hải khoát khoát tay, từ hai tên tiểu đệ đỡ lấy đi vào Giang Phong bên cạnh trên giường ngồi xuống, hướng Giang Phong vẫy tay, nhe răng trợn mắt nói ra.

Giang Phong hơi sững sờ, sau đó mà lấy lại tinh thần, tâm lý không khỏi tối chửi một câu, nương hi bì, cái này Hải ca mặt ngoài diễn rất lợi hại chính nghĩa, không nghĩ tới đã vậy còn quá âm hiểm.

Nếu như mình vật tay tách ra thua đối phương, vậy mình liền thiếu đi không bị đối phương cống hiến chính mình Hậu Đình Hoa bi thảm hậu quả.

Không khỏi nhanh hắn liền lấy lại tinh thần, vô luận như thế nào, hôm nay chính mình khẳng định thiếu không theo đối phương vật tay.

Đừng nhìn Giang Phong gầy gò yếu ớt, nhưng thực hắn lực cánh tay vẫn là có thể.

Lúc này, tại chúng bạn tù càng ngày càng bất thiện trong ánh mắt, Giang Phong răng xiết chặt, quyết tâm trong lòng , đồng dạng ngồi xổm xuống.

Gặp Giang Phong không có cự tuyệt, Hải ca hắc hắc nhếch miệng cười một tiếng, có thể là kéo tới Đản Đản nguyên nhân, hắn lại bộ mặt run rẩy một chút.

Này khôi hài bộ dáng, để Giang Phong cùng người khác vây xem phạm trong lòng người âm thầm buồn cười.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 7: Bảy Lão Tử Trên Người Có Bệnh Trĩ

Chương 7: Bảy lão tử trên người có bệnh trĩ

Nhưng là, ngục trong phòng mọi người cũng không có một cái nào dám cười ra tiếng, chỉ là biểu hiện trên mặt nghẹn có chút thống khổ.

"Tốt, đã Hải ca nói, liền cùng ngươi vật tay , bất quá, hắc hắc. . . Nếu như ngươi nếu là thua, lão tử muốn ngươi hôm nay cũng đem chính mình Hậu Đình Hoa cũng cho cống hiến ra đến, cho ngục trong phòng mặt mọi người hưởng dụng." Giang Phong ngồi xổm người xuống về sau, cười hắc hắc.

Đưa tay phải ra, quầy đặt ở trên giường, đó là ý nói, tới đi.

Vừa nghe đến nếu như mình thua, chính mình cũng đồng dạng muốn đem chính mình bảo bối cống hiến ra đến, Hải ca nhất thời quýnh lên, nhịn không được lớn tiếng nói: "Móa! Lão tử thế nhưng là có bệnh trĩ, nếu là thua, vậy nhưng làm sao xử lý? !"

Trong phòng giam mọi người nghe vậy, nhịn không được phình bụng cười to đứng lên.

Rất nhanh, bị Hải ca trừng mắt, liền đều an tĩnh lại.

Giang Phong gặp Hải ca vậy mà cũng có như thế pha trò một mặt, nguyên bản tâm tình khẩn trương cũng rất nhanh bình tĩnh trở lại.

Hắn trong lòng hơi động, cười hắc hắc: "Vậy ta đây liền không xen vào, nếu

như ngươi thua, cũng không thể quỵt nợ, mọi người nói, đúng hay không!"

Giang Phong như quen thuộc cười nói, tâm tình ngược lại là buông lỏng không ít.

Đại trọc đầu cùng gã đeo kính gặp hắn nói như vậy, có chút xem thường cắt một tiếng, "Nói nhảm khác nhiều lời, so lại nói, liền ngươi cái này thân thể nhỏ bé còn muốn theo Hải ca chơi , chờ mắng một hồi Hải ca thắng tiểu tử ngươi, một lại. . . Hắc hắc. . ."

Mọi người bỉ ổi cười một tiếng.

Giang Phong nhất thời có chút nổi nóng, mắng: "Cao! Ai thua ai thắng còn chưa nhất định, tới đi, Hải ca!"

"Hải ca, giết chết tiểu tử này, nhìn hắn một hồi thua còn thế nào phách lối!" Đại trọc đầu, gã đeo kính mấy người trăm miệng một lời.

Hải ca gặp Giang Phong đã vậy còn quá phách lối, trong lòng cũng là có chút nổi nóng: "Nương, tới đi!"

Hắn mở ra tay trái, ra hiệu Giang Phong bắt đầu.

Thấy thế, Giang Phong tâm lý nhất định, cũng không do dự, trực tiếp cùng Hải ca tay trái nắm cùng một chỗ.

Mọi người gặp hai người bắt đầu vật tay, cũng không khỏi được đến hào hứng, nhao nhao kêu lên.

"Hải ca, tách ra thắng gia hỏa này!"

"Hải ca. Cố lên!"

"Hải ca, để gia hỏa này biết rõ phách lối hậu quả!"

Bị chúng bạn tù như thế cùng một chỗ hống, Hải ca trên mặt hơi lộ ra nụ cười.

Nhìn về phía Giang Phong, "Có thể bắt đầu sao! ?"

Giang Phong trợn mắt một cái: "Bắt đầu đi!"

Vừa dứt lời, bỗng nhiên, Hải ca trên cổ tay lực đạo đột nhiên gia tăng, nhưng mà, để Hải ca không nghĩ tới là, vừa mới dùng sức, lại là không thấy chút nào đến Giang Phong cánh tay có nửa điểm bị bẻ qua bộ dáng.

Hải ca cắn chặt răng, thân thể hơi hơi một nghiêng, muốn dùng eo ở giữa lực lượng đến thêm bên trong cánh tay lực đạo.

Nhưng lại không ngờ tới, lần này, không cẩn thận kéo đến phía dưới.

Hắn bộ mặt kịch liệt run rẩy một chút, nhìn chuẩn cơ hội này, Giang Phong trong lòng hơi động, bên hông vừa dùng lực.

Ba!

Tại mọi người khó có thể tin trong ánh mắt, Hải ca tay trái trực tiếp bị tách ra ngược lại.

Mọi người còn chưa có lấy lại tinh thần đến, lại nghe được Giang Phong cười hắc hắc nói: "Hải ca, ngươi thua!"

Nhìn thấy chính mình vậy mà dạng này liền thua, Hải ca biến sắc, toàn bộ cổ căn đều cho gấp đỏ.

Hắn nhìn lấy Giang Phong, vội vàng rút về hai tay, xoa trên trán mồ hôi, lắc đầu khoát tay nói: "Lần này không tính, ta còn không có chuẩn bị kỹ càng! ?"

Giang Phong nhất thời có chút mắt trợn tròn, đồng thời trong lòng không khỏi có chút nổi nóng: "Nương, nhiều người nhìn như vậy, chẳng lẽ ngươi Hải ca

thua không thừa nhận hay sao?"

Hải ca: "Các ngươi nhìn thấy ta thua sao?"

Hải ca quét mắt một vòng mọi người chung quanh, nói ra.

"Không có a, vừa rồi chúng ta cái gì cũng không có thấy, Hải ca căn bản không có thua! Dựa theo quy củ, vô luận thắng bại, tiểu tử ngươi đều muốn ngoan ngoãn giao ra Hậu Đình Hoa. . . Hắc hắc. . ."

Giang Phong nhất thời giận, bọn này Phác Nhai Tử, rõ ràng cũng là lấy chính mình mở xoát nha, vô luận chính mình thua hoặc là thắng, đều là một cái hạ tràng, cái kia chính là ngoan ngoãn giao ra bản thân Hậu Đình Hoa,

Chờ đợi Mỹ Quốc trong ngục giam này tàn khốc nhất trừng phạt, bạo đình hoa.

"Các ngươi đây là thuần tâm bắt ta dễ khi dễ lắm phải không, Phác Nhai Tử, có gan đến a, đến a, a!"

Giang Phong hống, tiếng rống rất lớn, chấn động đến những bỉ ổi đó bật cười bạn tù nhao nhao che lỗ tai.

Gã đeo kính cùng Hải ca, đại trọc đầu ba người cũng là giật mình, bị Giang Phong một tiếng này âm thanh Quỷ Hống dọa cho đến run một cái.

"Quỷ gào gì, muốn chết a!" Quái hống một hồi, bỗng nhiên, giám ngục thanh âm từ ngục bên ngoài vang lên.

Nghe được giám ngục thanh âm, Hải ca cùng người khác thấy thế, nhao nhao có kinh nghiệm co lại rụt cổ, biến sắc, hoàn toàn không có trước phách lối.

Từng cái giống như Hầu Tử lẻn đến trên giường nằm xuống, giả bộ như ngủ bộ dáng.

Đèn pin chiếu sáng tiến ngục trong phòng mặt, nhìn thấy Giang Phong đứng tại ngục thất giường chiếu trung gian, này đứng tại ngục cửa phòng bên ngoài giám ngục trừng mắt, cả giận nói: "2347, hơn nửa đêm, ngươi quỷ gào gì, giết người, nhốt phòng tối ngươi còn nhàn giày vò không đủ có phải hay không, ngươi nếu là lại Quỷ Khiếu, lão tử liền đem ngươi giao cho Ngục Trưởng tự mình xử trí ngươi, nhìn xem ngươi còn thế nào phách lối? !"

Giang Phong tâm bên trong một cái giật mình, cái này giám ngục trong miệng nói tới người, dĩ nhiên chính là Ngục Trưởng sát thủ hùng.

Sát thủ hùng, trong tù tuyệt đối là Thổ Địa Chủ y hệt.

Nhưng cùng lúc, Giang Phong tâm lý rất rõ ràng, muốn trong tù lẫn vào, vậy liền tuyệt đối không thể sợ.

Vừa muốn mở miệng giải thích vài câu, lại là nghe được này giám ngục tiếp tục mắng: "Không trả lại được nghỉ ngơi, muốn tìm đánh a?"

Gặp này giám ngục có loại muốn một lời không hợp mở ra ngục thất đại môn xông tới đánh người tư thế, Giang Phong cũng là trong lòng nghẹn Hỏa.

Lại thêm chính mình tiến vào (Ngục Giam Phong Vân) cái thế giới này, từ biết rõ nội dung cốt truyện phát triển cùng đối những phạm nhân này xem như AP MC hắn tới nói, bản thân hắn đối với ngồi tù căn bản cũng không có khái niệm.

Trung Học thời điểm thường xuyên đánh nhau, cơ hồ có thể nói là loại kia đầu đường lưu manh.

Lúc nào bị người như thế quát lớn qua.

Gặp Giang Phong vậy mà không đem chính mình lời nói coi là chuyện đáng kể, hơn nữa còn không nhìn chính mình.

Đứng tại ngục cửa phòng bên ngoài giám ngục nhất thời Hỏa, trực tiếp két

một chút mở ra ngục thất cửa sắt.

Từ bên ngoài đi tới, dùng cảnh côn chỉ Giang Phong, trừng tròng mắt mắng: "Xú tiểu tử, ngươi một cái ở tù chung thân tử hình phạm nhân, đều ngồi tù, là Long ngươi cũng phải cuộn lại, là hổ ngươi ở chỗ này cũng phải cho nằm sấp, không phải vậy, ăn cứt a ngươi!"

"Cao, lão tử đi vào nơi này, bọn họ muốn làm lão tử Hậu Đình Hoa, chẳng lẽ còn không cho phép lão tử phản kháng hay sao?"

Giang Phong không nhìn đối phương khí thế, giận đỗi trở về.

Những nguyên bản đó nằm ở trên giường ngục thất bạn tù nghe được Giang Phong nói làm Hậu Đình Hoa một chuyện, không biết là người nào, tránh trong chăn mặt trộm cười rộ lên.

Nghe được mọi người tiếng cười nhẹ, này giám ngục cả giận nói: "Cười cái gì cười, lại cười ban đêm người nào cũng không cho ngủ."

Nhất thời, mọi người an tĩnh lại, liền cái rắm cũng không dám thả.

Ngục trong phòng an tĩnh lại, này giám ngục lúc này mới nhìn về phía Giang Phong, chỉ Giang Phong hùng hùng hổ hổ nói: "Lão tử mặc kệ bọn hắn làm không làm ngươi Hậu Đình Hoa, nhưng là ngươi khuya khoắt Quỷ Hống Quỷ Khiếu, khiến cho lão tử đứng cái cương vị đều không được Thanh Tâm, cái này thì ngươi sai rồi."

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 8: Tám Phong Ca Ngài Hút Thuốc Không

Chương 8: Tám Phong ca ngài hút thuốc không

Bị đối phương như thế chỉ cái mũi, lại thêm cảnh côn uy hiếp, Giang Phong nhất thời trong lòng giận dữ.

Tuy nhiên đã sớm nhìn qua trong phim ảnh cái này ngục giam tình huống rất loạn, nhưng bây giờ Giang Phong mới tính hoàn toàn minh bạch, cái này há lại chỉ có từng đó là loạn, đơn giản cũng là loạn có thể.

"Này nói như vậy, lão tử nếu là chết ở bên trong, các ngươi cũng mặc kệ lạc?"

"Nha, ngươi chết ở bên trong, đó là ngươi sự tình, Quan lão tử thí sự, tiểu tử ngươi còn mạnh miệng, phạm tiện. . ." Gặp Giang Phong cũng dám hướng chính mình khí thế hung hung mạnh miệng.

Hơn nữa còn là tại ngục trong phòng mặt ngay trước chúng tù phạm mặt theo chính mình mạnh miệng, này giám ngục nhất thời giận, nâng lên cảnh côn hùng hùng hổ hổ liền hướng Giang Phong chào hỏi tới.

Giang Phong thấy thế, cũng là trong lòng một luồng khí nóng giấu ở tâm đã lâu, không chút do dự trực tiếp bắt lấy này đánh tới cảnh côn.

Cảnh côn một cái bị tóm chặt lấy, này giám ngục co rúm mấy lần, đúng là không có chút nào biện pháp đem cảnh côn từ Giang Phong trong tay rút về.

Nhất thời, đối phương sắc mặt nghẹn đến đỏ bừng, cảm giác mười phần mất mặt, đối Giang Phong nổi giận nói: "2347, cho lão tử buông tay, ngươi muốn tạo phản phải không? Dám đánh lén cảnh sát!"

"Móa! Khác lão tử lão tử gọi, ngươi thì tính là cái gì, còn muốn làm lão tử ta, ngươi tin hay không lão tử một hồi giết chết ngươi."

"2347, ngươi đây là đang mua dây buộc mình, ngươi muốn chết! Buông tay!"

"Lão tử nói, đừng gọi ta 2347, lão tử tên gọi Giang Phong, về sau gọi ta Phong ca, không phải vậy, lão tử cho dù chết, cũng phải lôi kéo ngươi cùng chết."

Giang Phong hai mắt đỏ bừng nhìn đối phương, tay phải lại là gắt gao nắm lấy đối phương huy động cảnh côn cổ tay chết chết không buông tay.

Có lẽ là lực đạo dùng đến quá nặng nguyên nhân, này giám ngục bị hắn lần này cử động điên cuồng cũng là giật mình.

Cái này 2347 hắn cũng là biết rõ, mà lại còn là bởi vì cái gì giết người mới vào ngục giam, đối với loại này ngoan nhân, hắn một cái nho nhỏ giám ngục nói thật, trong lòng vẫn là rất sợ.

Nguyên bản tránh trong chăn Hải ca còn có đại trọc đầu mấy người nghe Giang Phong theo này giám ngục đối thoại, trong lòng cũng là không khỏi đối Giang Phong bội phục đứng lên.

Dám theo giám ngục đối nghịch, dũng khí này cũng không phải là bọn họ có thể so với.

Mắt thấy Giang Phong một bộ khí thế hung hung, đỏ mắt giết người bộ dáng, này giám ngục thần thái nhất thời sợ hạ xuống: "Phong ca, ngươi bớt giận, đều là ta không đúng, ngươi hút thuốc không? !"

Cái này giám ngục vì lẽ đó trở nên sợ đứng lên, chủ yếu vẫn là trong lòng của

hắn bắt đầu đối Giang Phong lên khiếp đảm tâm. Trong tù, có một loại người không thể trêu chọc, này nhưng lại không sợ người chết. Dù sao bọn họ cũng không biết từ lúc nào, bọn họ sẽ bị phạm nhân âm một cái. Vì lẽ đó, làm giám ngục cũng không phải là tùy thời tùy chỗ đều có thể rất lợi hại uy phong, giám ngục như cũ có phong hiểm. Hôm nay đụng phải giống Giang Phong loại này không sợ chết , có thể nói, là hắn ngược lại tám đời Vận rủi. Không sợ không được a."Cỏ! Về sau gặp lão tử không muốn luôn 2347, lão tử cũng có danh tự, gọi Giang Phong, có nghe hay không." Giang Phong thấy đối phương chịu thua, nhìn thấy cái này giám ngục này đồ đê tiện bộ dáng, trong lòng cũng là nổi nóng."Vâng vâng vâng, Phong ca, ta nhớ kỹ!" Này giám ngục bận bịu lại là gấp bận bịu cúi đầu khom lưng nói. Nằm ở trên giường Hải ca đám người đã bị Giang Phong hoàn toàn chinh phục, ngưu bức a, cái này cũng được? Không biết từ lúc nào lên, bọn họ vậy mà bắt đầu từ tâm chỗ sâu đối Giang Phong nổi lòng tôn kính đứng lên. Gặp cái này giám ngục thái độ cũng quả thật có chút cải biến không ít, Giang Phong cái này tài hoa tiêu tan không ít, buông ra bắt lấy đối phương tay phải. Này giám ngục lại là không có phản bội, ngược lại từ trong ngực móc ra một gói thuốc lá, quất ra một cây cho Giang Phong đốt: "Phong ca, hút thuốc!" Giang Phong nhận lấy điếu thuốc, này giám ngục lúc này rất lợi hại chân chó từ trong ngực móc ra cái bật lửa cho Giang Phong đốt thuốc lá."Hô " Giang Phong rất là hài lòng hô một hơi, không khỏi hơi xúc động, đều nói người hiền bị bắt nạt, ngựa thiện bị người cưỡi, nói chính là cái đạo lý này, không phải sao, chỉ cần chịu hung ác, giám ngục còn không phải thành thành thật thật ở trước mặt mình sợ? Gặp Giang Phong hút thuốc quất đến tận hứng, này giám ngục cái này mới hồi phục tinh thần lại, hướng ngục trong phòng mọi người phát biểu nói: "Về sau tại cái này ngục thất, Phong ca liền là các ngươi đầu, các ngươi nếu ai gan dám không nghe Phong ca lời nói, vậy cũng đừng trách ta Lý Tứ không khách khí.

" nói xong, tiếp theo cúi người tại Giang Phong trước mặt cười nói: "Phong ca, về sau ngươi có gì cần, liền gọi ta Lý Tứ là được." Sự tình, lúc rời đi đợi còn hướng mọi người phát biểu vài câu. Gặp Giang Phong không có chim chính mình, này Lý giám ngục cũng là có chút điểm xấu hổ. Bất quá vẫn là dùng mấy

câu cho hỗn quá khứ. Gặp Lý Tứ rời đi. Nguyên bản nằm ở trên giường mọi người lập tức từ trên giường đứng lên, hướng ngoài cửa rời đi Lý Tứ xuỵt một tiếng về sau, lúc này mới nhao nhao tiến đến Giang Phong trước mặt. Phát ra từ trong lòng tự nhủ câu: "Phong ca!" "Phong ca!" "Phong ca!" Liền liền Hải ca, đại trọc đầu, gã đeo kính mấy người đồng dạng đối Giang Phong được một cái cúi đầu lễ, hô câu Phong ca.

Giang Phong trong lòng âm thầm cười lạnh, nương cái hi bì, đám người này cũng là đồ đê tiện.

Mềm không ăn, càng muốn ăn cứng rắn, lần này có thể rốt cục bị chính mình cho hù dọa.

"Vừa rồi các ngươi không phải muốn ta cống hiến hậu cung sao? Thế nào hiện tại không muốn?" Giang Phong trợn mắt một cái, rút ra điếu thuốc, hô tức giận nói.

Gã đeo kính cười hắc hắc, "Phong ca, ngài hiểu lầm, vừa rồi chúng ta chẳng qua là nói đùa ngài mà thôi, đúng, ngài xoa bóp không? Ta thế nhưng là chuyên nghiệp."

Giang Phong sững sờ, tiếp theo hơi kinh ngạc nhìn lấy gã đeo kính: "Ngươi trước là chuyên môn xoa bóp?"

Gã đeo kính có chút xấu hổ gãi gãi đầu, cười nói: "Trước kia là xoa bóp, bất quá về sau coi trọng một vị xinh đẹp lông mày đẹp, cho vị kia lông mày đẹp xoa bóp thời điểm, vì lẽ đó. . . Cái kia. . ."

"Há, hóa ra ngươi là để người ta cho cái kia! Kết quả bị người cho cáo." Giang Phong nhất thời có chút im lặng, tức giận cười mắng.

Lúc này, đại trọc đầu tiếp cận đến, cười nói: "Phong ca, ta là làm trung tâm giải trí làm đủ liệu."

"Tiểu tử ngươi sẽ không phải cũng là bởi vì chiếm lấy người ta nữ hài, cũng đồng dạng vào đi?"

"Không phải, ta là bởi vì mở đủ liệu hội sở mới tiến vào." Đại trọc đầu lắc đầu nói.

"Vậy ngươi lại là bởi vì nguyên nhân gì tiến đến?"

"Ta là bởi vì quét hoang mới tiến vào, vốn sinh ý tới làm thẳng Hỏa, không nghĩ tới. . ."

Tốt a, Giang Phong lần này cuối cùng minh bạch tiểu tử này đến thế nào tiến đến, hóa ra là bời vì khai gia kích cửa hàng bị tra mới tiến vào.

Đại trọc đầu nói xong, rốt cục đến Hải ca, Hải ca trầm ngâm một hồi, rồi mới lên tiếng: "Ta là bởi vì giết người mới tiến vào, lão bà của ta theo công ty của ta lão bản yêu đương vụng trộm, ta báo động, cảnh sát không để ý tới, vì lẽ đó ta đem cái này một đôi cẩu nam nữ cho giết."

Tựa hồ nhớ tới rất lợi hại không thoải mái chuyện cũ, Hải ca trên mặt đều là bi thương sắc.

Hận chính mình không nên giết người, nhưng cùng lúc lại vì vợ mình lang thang mà cảm thấy phẫn nộ.

Một người nam nhân trọng yếu nhất là cái gì? Không phải đừng, là tôn nghiêm, một khi tôn nghiêm không, vậy liền ý vị như thế nào đều không.

Hải ca vì vãn hồi một người nam nhân tôn nghiêm, sau cùng lựa chọn dùng chính mình quãng đời còn lại đổi lấy thê tử bi kịch.

Bây giờ nghĩ lại, Hải ca vẫn còn có chút hối hận.

. . . .

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 9: Chín LúC NàO Là Cuối Cùng

Chương 9: Chín lúc nào là cuối cùng

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, thời gian lưu chuyển, đảo mắt đi vào (Ngục Giam Phong Vân) thế giới đã bốn ngày quá khứ.

Trời tờ mờ sáng, thao trường bên ngoài liền vang lên tiếng chuông.

Nghe được tiếng chuông vang lên, ngục trong phòng trong nháy mắt sôi trào lên, mỗi người đều luống cuống tay chân bắt đầu mang giày, chạy đến trong toilet bắt đầu rửa mặt.

Ngắn ngủi một phút đồng hồ liền toàn bộ tuôn ra ngục thất.

Gặp Giang Phong còn nằm tại trên giường ngủ, Hải ca tranh thủ thời gian chạy tới đánh thức Giang Phong: "Phong ca, mau tỉnh lại, ngươi muốn không dậy sớm một chút liền không có điểm tâm ăn."

Giang Phong thông suốt tỉnh lại, cũng không lo được đánh răng rửa mặt, tranh thủ thời gian cùng Hải ca cùng một chỗ vội vã chạy ra ngục thất.

Trong tù, không có cái gọi là giúp ngươi đóng gói mang cơm, chậm một bước ăn cơm cũng liền mang ý nghĩa không còn gì để ăn.

Cũng may lần này so sánh cảnh giác, vì lẽ đó, đi vào căn tin bên trên tập hợp thời điểm, xếp hàng đến phiên chính mình, Giang Phong miễn cưỡng cầm tới hai cái trắng bóng bánh bao lớn.

"A Phong, ngươi không sao chứ? !" Ngay tại Giang Phong tìm kiếm khắp nơi Chung Thiên Chính cùng Lô Gia Diệu hai người thời điểm, một thanh âm quen thuộc ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

Giang Phong ngẩng đầu nhìn lại, mỉm cười, "Chính ca, Diệu ca, ta không sao, cùng nhau ăn cơm?"

"Phong ca, bên này!" Bên kia, Hải ca mấy người đã tìm cái vị trí ngồi xuống, Hải ca hướng Giang Phong ngoắc nói.

"Nha, không nghĩ tới tiểu tử ngươi được a, tiến đến không bao lâu liền có tiểu đệ, xem ra, chúng ta đều Lão Lạc!" Chung Thiên Chính hơi kinh ngạc nhìn Giang Phong liếc một chút, tiếp theo cười nói.

Giang Phong xấu hổ sờ đầu một cái, cười ha ha.

Ba người hướng Hải ca ở chỗ đó phương đi đến.

Nhưng lại tại ba người hướng Hải ca nơi đó đi tới thời điểm, bỗng nhiên, một bóng người đứng lên, chỉ Giang Phong ba người mắng: "Phác Nhai Tử, hôm qua sự tình không xong!"

Giang Phong cùng Chung Thiên Chính ba người cau mày một cái.

Cái này mắng chửi người chính là ngốc đánh dấu, hôm qua ngốc tại hạ mặt đũng quần bị hung hăng đạp một chân, hôm nay còn tại thấy đau.

Một bên Đại Mễ ca cau mày một cái, âm thanh lạnh lùng nói: "A Tiêu, ngồi xuống!"

Ngốc đánh dấu không để ý đến Đại Mễ ca lời nói. Vẫn có chút rất khó chịu trừng mắt Giang Phong bọn họ.

Đồng thời ánh mắt quét về phía Hải ca người bên kia, cùng Hải ca mọi người liếc nhau, mắng: "Phác Nhai Tử, Trương Hải, ngươi dám cùng tiểu tử này. . ."

Nhưng hắn câu nói tiếp theo còn cũng không nói ra miệng, cũng là bị người cho một cảnh côn đánh trúng bả vai.

Đau đến ngốc đánh dấu nhe răng trợn mắt.

Một đạo băng lãnh a tiếng vang lên: "Sáng sớm quỷ gào gì, lại Quỷ Khiếu, tin hay không lão tử giết chết ngươi, cái Phác Nhai Tử."

"Ném Lôi lão mẹ. . ." Ngốc đánh dấu trong nháy mắt nổi trận lôi đình, thông suốt quay đầu, hùng hùng hổ hổ nói.

Nhưng mà, vừa dứt lời, lại là bỗng nhiên biến sắc, im bặt mà dừng.

"Đại Ngốc đánh dấu, ngươi muốn ném nhà ai mẹ già đường phố a? E mm m!" Lý giám ngục bóp lấy eo, mắt lộ ra hung quang nhìn chằm chằm Đại Ngốc đánh dấu, trong tay cảnh côn đâm Đại Ngốc đánh dấu ở ngực.

"Lý ngục, ta, vừa rồi hoàn toàn là lầm lại. . ." Đại Ngốc đánh dấu e ngại co lại rụt cổ, sợ nói.

Lý giám ngục trừng mắt: "Còn không cho lão tử tọa hồi nguyên vị, muốn chết a!"

"Là. . . là. . .. . Là!" Đối mặt Lý giám ngục rống mắng, ngốc đánh dấu nhưng cũng không dám có nửa điểm mạnh miệng ý tứ.

"Phong ca, ngươi nhìn, chúng ta là không thì phải tìm một cơ hội thu thập một chút cái này Đại Ngốc đánh dấu?" Đi vào Trương Hải bên kia trên chỗ ngồi ngồi xuống, Trương Hải cung kính hỏi, nhìn về phía Đại Mễ ca cùng Đại Ngốc đánh dấu bên kia phương hướng.

"Không cần phải để ý đến hắn . ." Giang Phong khoát khoát tay, ánh mắt nhìn về phía một bên Chung Thiên Chính cùng Lô Gia Diệu, hướng ngục thất mọi người giới thiệu nói: "Đây là Chính ca cùng Diệu ca, về sau các ngươi đều nếu như vậy gọi, có nghe hay không."

Giang Phong chỉ chỉ Chung Thiên Chính cùng Lô Gia Diệu, hướng mọi người giới thiệu nói.

Gặp Giang Phong nghiêm túc như thế thần sắc.

Hải ca mấy người đều là sững sờ, sau đó mà lấy lại tinh thần.

Làm cho Phong ca như thế đối đãi người tự nhiên không đơn giản.

"Chính ca, Diệu ca. . ."

"Chính ca. . ."

"Diệu ca. . ."

Sau khi tĩnh hồn lại,

Hải ca mấy người lập tức rất lợi hại thức thời hướng Chung Thiên Chính cùng Lô Gia Diệu hỏi rõ tới.

Chung Thiên Chính ngược lại là rất lợi hại hiền hoà cười ha ha, nhưng Lô Gia Diệu rõ ràng có chút không quen, chỉ có thể làm ngốc ngốc ha ha cười.

Ăn cơm trong lúc đó, mọi người khó tránh khỏi đàm luận một chút câu đùa tục.

Về phần ngốc đánh dấu bên kia, Đại Mễ ca mấy người này oán hận ánh mắt, mấy người không nhìn thẳng.

Hoặc là bởi vì nội dung cốt truyện phát sinh chuyển biến duyên cớ.

Trước mắt Đại Mễ ca tiểu đệ tư tàng dụng cụ sự tình cũng không có bị giám ngục phát hiện.

Mà trong ngục giam vật giá cũng đều không có dâng lên.

Vì lẽ đó, cũng không có nội dung cốt truyện bên trong đã phát sinh liên quan tới sát thủ hùng lộ diện cùng Đại Mễ ca tự mình hợp tác, cùng nhau gả họa Chung Thiên Chính cùng Lô Gia Diệu hai người nội dung cốt truyện.

Giang Phong mới vừa tiến vào cái thế giới này không có năm ngày, vì lẽ đó cũng không biết kế tiếp nội dung cốt truyện bên trong xuất hiện tình tiết hội lúc nào phát sinh.

Đây là không cũng biết.

Nguyên bản Trương Hải, gã đeo kính cùng đại trọc đầu chúng bạn tù cùng Chung Thiên Chính, Lô Gia Diệu hai người cũng không quen thuộc.

Bất quá theo ăn cơm, mọi người nói chuyện phiếm bên trong xâm nhập đề tài.

Mọi người cũng liền buông ra trò chuyện.

Cho tới một nửa, Hải ca quay đầu nhìn chung quanh liếc một chút, sau đó hai mắt tặc lưu hướng chung quanh nhìn xem, gặp trước một mực gắt gao nhìn chằm chằm bọn họ vị trí chỗ ở Đại Mễ ca mấy người không tiếp tục chú ý Giang Phong.

Hắn lúc này mới yên lòng lại, thấp giọng hướng Giang Phong hỏi: "Phong ca, tối hôm qua nghe này Lý Cẩu Tử nói ngươi là bởi vì giết người mới tiến vào, thật sao?"

Chung Thiên Chính cùng Lô Gia Diệu hai người cũng là hiếu kì nhìn chằm chằm Giang Phong.

Thông qua một ngày ở chung, bọn họ sơ bộ ấn tượng đối Giang Phong còn là rất không tệ.

Giống Giang Phong loại này trung thực giảng nghĩa khí người , ấn đạo lý giảng, cũng không khả năng giết người mới đúng, đến là bởi vì nguyên nhân gì

để hắn tiến đến đâu?

Đối mặt mọi người này nghi hoặc ánh mắt.

Giang Phong trong lòng vui mừng, sớm liền tiến vào (Ngục Giam Phong Vân) bên trong hắn liền vì chính mình nghĩ kỹ như thế nào che lấp đề tài.

Hắn gật gật đầu: "Đúng vậy a, ta là bởi vì giết người mới tiến vào. . ."

Sau đó Giang Phong đem mình đã biên biện pháp tốt từ đầu chí cuối biên một lần.

Nói mình là bởi vì trong thôn có cái ác bá, này ác bá ức hiếp hắn thân thích, hắn tức giận dưới trực tiếp đem đối phương cha con diệt đội vân vân....

Tổng, này lúc nói chuyện phẫn nộ biểu lộ, nói thật, nếu không phải Giang Phong tâm lý rất rõ ràng chính mình là đang nói láo, hắn kém chút cũng tin tưởng mình lời nói dối.

Nhưng Chung Thiên Chính cùng Trương Hải mấy người lại là nghe được nhiệt huyết sôi trào, lòng đầy căm phẫn, nói liên tục Giang Phong giết đến tốt, loại này tai họa trong thôn U ác tính trừ thật tốt.

"Dựa theo Phong ca loại tình huống này, hắn là phán chết chậm! Ai, ta bị phán ở tù chung thân."

Hải ca thở dài.

"Phán chết chậm! ?"

Giang Phong trong lòng cảm giác nặng nề, nói thật, hắn trước nghe được Lý giám ngục nói mình thật sự là lấy tội phạm giết người thân phận không khỏi xuất hiện ở cái thế giới này.

Nếu quả thật bị phán chết chậm, như vậy cũng chính là mang ý nghĩa chính

mình không lâu tương lai liền sẽ bị chấp hành tử hình.

Giang Phong tuy nhiên đem cái thế giới này xem như AP MC thế giới Du Hí Thế Giới đến đối đãi.

Nhưng là nói thật, nếu như khi thật sự có tử vong nguy hiểm tiến đến, hắn không có khả năng không phản kháng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 10: Mười Sát Thủ Hùng

Chương 10: Mười Sát Thủ Hùng

Mấy ngày qua, hắn rõ ràng phát hiện mình sau khi bị thương cũng sẽ giống người bình thường một dạng thống khổ.

Bên ngoài hết thảy thương tổn đối với mình hoàn toàn có thể lấy trí mệnh.

Có thể nói, ở cái thế giới này, hắn đồng dạng là người bình thường, sẽ chết!

Đối mặt tử vong uy hiếp, giờ khắc này, trên mặt hắn lộ ra chưa bao giờ có nặng nề.

"Đúng vậy a, như gió ca ngươi tình huống như vậy hắn là chết chậm, mà giống như ta vậy là phán ở tù chung thân!"

"Vô hạn?"

"Đúng thế cũng là cả đời này chỉ có thể trong tù vượt qua nhưng ta năm nay mới 29 tuổi "

"Cái gì? Ngươi mới 29 tuổi?"

"Hắc" Hải ca có chút ngượng ngùng vui mừng, "Ta là giữ lại ria mép, nhìn trông có vẻ già ta nếu là cạo râu, Âu Phục, các ngươi liền biết ta đến cỡ nào tuổi trẻ."

. . . . .

Mấy người như thế trò chuyện, trừ Lô Gia Diệu nói mình là như thế nào phạm tội vào ngục giam bên ngoài.

Chung Thiên Chính cuối cùng vẫn cũng không nói đến chính mình là thế nào vào ngục giam chánh thức tình hình thực tế.

Chỉ nói là, chính mình bởi vì thị cược, thường xuyên cùng vợ mình giận dỗi.

Sau cùng bởi vì một lần say rượu, ngoài ý muốn đem thê tử thất thủ cho giết.

Hắn không có nói rõ là, hắn là bởi vì vợ về sau theo khác nam nhân yêu đương vụng trộm, vì lẽ đó phẫn nộ dưới mới giết cho mình đội nón xanh thê tử.

Chung Thiên Chính không có nói rõ, loại sự tình này, Giang Phong tự nhiên cũng biết phân tấc.

Rất nhanh, ngục giam thao trường tiếng chuông vang lên.

Giám ngục bắt đầu thúc giục trước mọi người hướng nông trường.

Sau đó tự nhiên là muốn tiến hành lao động cải tạo, cái gọi là lao động cải tạo, cũng là làm việc nhà nông, đương nhiên, trừ làm việc nhà nông, thực còn có khác sinh hoạt có thể làm, bất quá nơi này là thập niên 80.

Trước mắt hiện đại hóa công nghiệp cũng không có tiến vào ngục giam, vì lẽ đó, đại bộ phận đều là trong ngục giam tiến hành trồng trọt nghiệp.

Buổi sáng, chính vào ngày mùa hè, khí trời nóng bức.

Nông trường bên trên đứng không ít tù phạm.

Tổng cộng có bốn năm trăm người.

Mỗi một trăm người phía trước đều có một tên hai tên giám ngục canh chừng.

Tổng cộng hàng năm hàng, mà theo lại một lần nữa tiếng chuông vang lên,

trùng trùng điệp điệp bên trong, một đội nhân mã chạy mau từ nông trường bên ngoài đi tới.

Thuần một sắc màu xanh quân đội Hoàng Gia Cảnh Sát phục sức, một người cầm đầu tướng mạo hung ác nham hiểm.

Khi thấy này cầm đầu, người mặc Ngục Trưởng phục sức người một khắc này, Giang Phong trong lòng quả nhiên.

"Gia hỏa này gọi Sát Thủ Hùng, ngục giam Ngục Trưởng. ." Ngay tại Sát Thủ Hùng ngẩng đầu ưỡn ngực, dẫn theo một đám giám ngục đi vào nông trường bên trên chuẩn bị phát biểu thời điểm.

Chung Thiên Chính tại Giang Phong bên tai nhẹ nhàng nói ra.

"Sát Thủ Hùng làm người tàn nhẫn, trong tù, chỉ cần ngươi không gây chuyện, hắn liền không biết đối ngươi làm cái gì, nhưng là nếu như ngươi gây chuyện. . ." Nói đến đây, Hải ca đưa tay tại trên cổ làm cái cắt cổ động tác, ý tứ rất rõ ràng.

Sát Thủ Hùng vừa xuất hiện, này sát khí đằng đằng ánh mắt liếc nhìn giữa sân chúng tù phạm, tại hắn cái ánh mắt này dưới, một chút nhát gan trực tiếp cúi đầu xuống, có chút khiếp nhược.

Lô Gia Diệu trầm thấp đầu, quay đầu nhìn Giang Phong bọn người liếc một chút.

. . . . .

"Tiến chúng ta, sinh là ta người, chết là ta quỷ. ."

Một tên giám ngục chuyển đến một trương Ghế dựa Thái Sư, Sát Thủ Hùng ngồi lên.

Mặt khác giám ngục lại đưa tới một chuỗi bồ đào, tư thế kia, nghiêm chỉnh

theo hoàng đế không có gì khác biệt.

Sát Thủ Hùng bắt chéo hai chân, một điếu xi gà cắn lấy trong miệng, hắn nhếch miệng lên một tia cười lạnh, ánh mắt băng lãnh, tiếp tục nói: "Ở chỗ này, là Long đến cuộn lại, là hổ, đến nằm lấy, ta Sát Thủ Hùng, chỉ yêu cầu hai chữ, cái kia chính là "Pháp" cùng "Vững vàng", pháp tắc thiên địa, tại ta chỗ này, nếu ai dám nháo sự, vậy cũng đừng trách ta không khách khí. . ."

Cảnh côn trong tay vỗ vỗ, Sát Thủ Hùng ánh mắt liếc nhìn, nhìn trong đám người Đại Ngốc đánh dấu, Đại Mễ ca cùng Hải ca bọn người bên trong chỗ Giang Phong, Hải ca bọn người liếc một chút.

"Đương nhiên, ở chỗ này, nếu ai để cho ta Sát Thủ Hùng không thoải mái, hừ hừ, vậy ta liền để hắn khó chịu!"

Nói xong,

Sát Thủ Hùng cầm trong tay cảnh côn hung hăng xử trên mặt đất, đông một tiếng vang vọng.

Một tiếng vang này, phảng phất tại chúng người sâu trong tâm linh vang lên, đây là một loại cảnh cáo.

"Ở chỗ này, hi vọng mọi người kế tiếp hảo hảo cải tạo, thay đổi triệt để, lấy pháp làm làm theo, không muốn ở không đi gây sự cho lão tử thêm phiền, nếu không, ta tin tưởng mọi người nhất định sẽ không muốn để cho ta lại tự mình ở trước mặt nói lần thứ hai lời này đi. . ."

Nói đến đây, Sát Thủ Hùng đứng dậy, đem điêu tại trong miệng Xì gà ném xuống đất, dùng chân ở phía trên ép dập lửa cuống.

"Đánh rắm, ở chỗ này, tẩy là hắc tâm, cách là mặt đen, mấy ngày qua vật giá dâng lên đến nhanh như vậy, ta muốn kháng nghị!"

Ngay tại Sát Thủ Hùng vừa mới phát biểu xong, đột nhiên có người đứng ra

kháng nghị nói.

Trong đám người Giang Phong cùng Hải ca mấy người hơi kinh ngạc, đó là một cái vóc người hơi có vẻ gầy gò trung niên nam tử.

Dung mạo hốc mắt hãm sâu biến thành màu đen, rõ ràng là dinh dưỡng không đầy đủ tạo thành.

Người này là Giang Phong bọn người bên trái một hàng phạm nhân bên trong, cũng không nhận ra.

Gặp lúc này, lại có người chạy đến đánh mặt, ban đầu vốn có chút nhàn nhã Sát Thủ Hùng nhất thời sắc mặt âm trầm xuống.

"Gầy tử siêu, ngươi dám là nhiễu loạn Ngục Trưởng phát biểu, ngươi dừng lại!" Gặp Sát Thủ Hùng sắp nổi giận, những chó săn đó giám ngục lúc này biết mình cơ hội tới, vội vàng xông lên đi bắt cái kia đi ra kháng nghị nam tử.

Người kia gặp giám ngục đến bắt, đúng là trong đám người chạy.

Sát Thủ Hùng từ đầu đến cuối không có nổi giận, mà chính là nhếch miệng lên một vòng mê người cười lạnh, nhìn chằm chằm này trong đám người nam tử, trong tay trong nháy mắt một cây súng lục từ ống tay áo trượt xuống trong lòng bàn tay.

Nhìn thấy Sát Thủ Hùng giơ súng lục lên nhắm chuẩn này trong đám người chạy trốn nam tử, Đại Mễ ca bọn người cơ hồ tại cùng thời khắc đó cảnh giác ngồi xổm người xuống qua.

Gặp Giang Phong còn không có ngồi xổm, Chính ca mấy người liền vội vàng kéo Giang Phong y phục, đem Giang Phong cho dắt lấy ngồi xổm xuống.

Phanh phanh phanh!

Cùng lúc đó, ba tiếng làm lòng người lá gan phát run, mí mắt cuồng loạn, bên

tai vù vù đấu súng tiếng vang lên.

Ba đạo tiếng xé gió từ Giang Phong đỉnh đầu xẹt qua.

Ngay sau đó, Giang Phong rõ ràng nghe được ba tiếng viên đạn đánh vào trong thịt rất nhỏ vang tiếng vang lên.

Rên lên một tiếng, tên kia gầy yếu trung niên nam tử cứ thế mà ngã trên mặt đất.

Bắp đùi trên đầu gối trúng liền hai phát, muốn phản kháng lại là không thể nào, chỉ có thể ngã nhào xuống đất bên trên.

Mấy tên giám ngục nhào tới, trong nháy mắt đem đối phương chế phục, vì phòng ngừa đối phương mở miệng kiêu ngạo.

Bên trong một tên giám ngục trực tiếp dùng bít tất nhét vào trung niên nam tử kia trong miệng.

Tùy ý trung niên nam nhân kia trừng mắt một đôi trợn mắt, cũng là không đối đầu phương.

Đem đưa đến Sát Thủ Hùng trước mặt, Sát Thủ Hùng thổi một chút bốc khói súng lục, dùng khăn ướt chà chà họng súng.

Lúc này mới cẩn thận từng li từng tí, mười phần bảo bối đem súng lục cắm ở bên hông bên trên, nhìn lấy này phạm nhân, Sát Thủ Hùng trên mặt chưa bao giờ có bật cười.

Liền nanh trắng cũng đều lộ ra.

Bất quá, kế tiếp phát triển lại là để Giang Phong mấy người có chút tức giận.

Chỉ gặp Sát Thủ Hùng bỗng nhiên đưa tay phải ra, một cái nắm chặt trung niên nam tử kia tóc, đem cứ thế mà kéo đến trước mặt.

Sau đó dùng này lạnh lùng con mắt nhìn chằm chằm đối phương hai mắt, trung niên nam tử kia cái trán giọt giọt mồ hôi chảy ra, vẫn gắt gao nhìn chằm chằm Sát Thủ Hùng, không sợ hãi chút nào ý.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 11: Mười Một Lao Động Cải Tạo

Chương 11: Mười một lao động cải tạo

Giơ tay lên, Sát Thủ Hùng tại đối phương trên mặt đập hai bàn tay, bàn tay rất nhẹ, sau đó vừa cười vừa nói: "Ta nhìn, vẫn là có rất nhiều người không có nghe rõ ta lời mới vừa nói. . ."

Đón đến, đứng lên, ánh mắt bễ nghễ liếc nhìn một chút chung quanh.

Từ Đại Mễ ca, ngốc đánh dấu mấy người lại đến Giang Phong chỗ Hải ca cái này một đội, từng cái lướt qua, sau cùng đem ánh mắt thu hồi, rơi vào nam tử kia trên thân.

Cười nói: "Ta nói, trong ngục giam này, nếu ai để cho ta không thoải mái, vậy ta liền để người nào khó chịu!"

Vừa dứt lời, nguyên bản cười hì hì biểu lộ đột nhiên trở nên dữ tợn vô cùng.

Sát Thủ Hùng nắm lên quyền đầu, nhất quyền nện vào nam tử kia trên mặt, trái đấm móc, phải đấm móc.

Liền theo đánh đống cát một dạng, nhất quyền lại nhất quyền.

Giang Phong thấy có chút không xem qua, muốn ra đội, cũng là bị phía sau Chung Thiên Chính kéo lại.

Giang Phong thông suốt quay đầu, trong mắt có chút đỏ rừng rực, Chính ca

hướng hắn lắc đầu, Hải ca thấp giọng nói: "Phong ca, ngươi đừng làm chuyện điên rồ, đây là Sát Thủ Hùng tại lập uy đâu, đừng đi làm Chim đầu đàn!"

Giang Phong nhất thời trong lòng chợt lạnh, bất quá cũng xác thực hiểu được, cái thế giới này mặc dù là Điện Ảnh Thế Giới, nhưng nói đến, thực vẫn là theo hiện thực thế giới không có gì khác biệt.

Hiện tại ra ngoài làm Chim đầu đàn, thực theo tìm đường chết không có gì khác biệt.

Tại minh bạch những này đơn giản nói lý về sau, Giang Phong bọn người chỉ có thể nhìn phía trên người kia bị đánh đến mặt mũi bầm dập, đã hôn mê.

Giang Phong cũng dần dần minh bạch một chút đường nhỏ lý, này chính là mình không thể Thánh Mẫu, hết thảy hết thảy, vẫn là sống sót mới là trọng yếu nhất.

Sau đó, lập uy, Sát Thủ Hùng để cho thủ hạ hai tên giám ngục đem trung niên nam tử kia dẫn đi.

Tiếp lấy lại đối mọi người huấn một phen, cái này mới rời khỏi.

Mà đến lúc này, lao động cải tạo bắt đầu.

Giang Phong cùng Chung Thiên Chính, Lô Gia Diệu cùng Hải ca mấy người bị phân đến một khối đất trồng rau làm cỏ.

Về phần Đại Mễ ca bọn họ, cũng không có theo Giang Phong bọn người phân đến một khối.

Giang Phong cũng không phải là không có làm việc việc nhà nông, vì lẽ đó cầm lấy cái cuốc lúc ngược lại là thông thạo.

Rất nhanh liền cuốc khởi thảo đến, mà những cái kia nhìn quản bọn họ giám ngục làm theo đã sớm chạy đến dưới bóng cây hóng mát qua.

Nhìn trời nắng chang chang hạ lưu Trường Giang hong gió việc để hoạt động đến ra sức như vậy, Chung Thiên Chính lại gần: "A Phong, cái này làm cỏ ngươi không cần ra sức như vậy, coi như ngươi ra sức, trong ngục giam cũng sẽ không cho ngươi giảm hình phạt."

Giang Phong dừng lại trong tay sinh hoạt, không khỏi sững sờ, tiếp theo hiểu được, mình quả thật không cần bỏ công như vậy, chẳng qua là thói quen mà thôi, trước kia thường xuyên làm việc nhà nông, hiện tại cũng thói quen.

Gặp Giang Phong dừng lại động tác, Hải ca mấy người cũng cũng không đến, dù sao quá nhiều người dừng lại động tác không kiếm sống sẽ bị giám ngục phát hiện.

Chung Thiên Chính tiếp tục cười nói: "Đi thôi, ta dẫn ngươi đi một chỗ tốt, nơi đó hóng mát, mà lại chúng ta còn có thể lười biếng!"

Giang Phong nhãn tình sáng lên, nhìn một chút nơi xa Lô Gia Diệu, là ý nói muốn hay không mang lên Lô Gia Diệu.

Chung Thiên Chính thấy thế, minh bạch ý hắn, cười nói: "A Diệu tiểu tử kia không cần phải để ý đến hắn, bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, đi, ta dẫn ngươi đi."

Gặp này, Giang Phong trầm ngâm một chút, thế là gật đầu đi theo Chung Thiên Chính vụng trộm chuồn ra vườn rau, hắn ngược lại là muốn nhìn một chút Chung Thiên Chính có địa phương tốt gì, lại còn có thể lười biếng? !

Tránh thoát giám ngục Giám Sát, hai cái chuồn ra đám người, tại Chung Thiên Chính chỉ huy dưới cuối cùng đi đến một chỗ trên sườn núi.

Leo đến đỉnh núi, ở lưng dốc núi cái bóng mặt, ngồi xuống.

Nhìn phía dưới đem gần trăm mét treo cao sườn núi, Chung Thiên Chính trầm ngâm một hồi, nói ra: "Phong Tử, ngươi bị phán tử hình, kế tiếp có tính

toán gì hay không?"

Dự định?

Giang Phong khẽ giật mình, nói thật, đến trước mắt trong lòng của hắn còn thật không có tính toán gì.

Lúc đầu nghĩ tới vượt ngục, nhưng là về sau phát hiện ngục giam phòng vệ như vậy người ở, hắn cũng có chút tuyệt vọng.

Khẽ cười khổ mắng lắc đầu.

"Có muốn hay không vượt ngục?"

Giang Phong lần nữa khẽ giật mình.

Chung Thiên Chính cười nói: "Đời ta xem như phế, cơ bản không có cứu khả năng, ngươi khác biệt, ngươi còn có rất lợi hại tiền đồ tốt, ngươi còn trẻ, không nên tại địa phương quỷ quái này chết đi."

"Thế nhưng là, ta nếu là vượt ngục, Chính ca các ngươi khẳng định cũng sẽ bị liên lụy."

"Không có việc gì, ngươi đây không cần phải để ý đến, ngươi liền nói ngươi có muốn hay không đi? !"

Giang Phong trầm mặc, đối mặt Chung Thiên Chính này sáng rực ánh mắt, trong lúc nhất thời đúng là không biết trả lời như thế nào.

Gặp Giang Phong trong lúc nhất thời không biết lựa chọn ra sao, Chung Thiên Chính vỗ vỗ bả vai hắn: "Chờ nghĩ kỹ lại đi theo nói."

Giang Phong gật gật đầu.

Hai người tại trên sườn núi tiếp tục đợi một hồi, một lát sau mới trở về đất

trồng rau.

Khí trời y nguyên viêm nhiệt, lại thêm đất trồng rau bên trên công nhân tương đối nhiều, vì lẽ đó cũng không có người phát hiện Giang Phong cùng Chung Thiên Chính hai người rời đi.

"Hai người kia vừa mới chạy đi nơi nào, thế nào hiện tại mới trở về?" Trong ngục giam, có giám ngục phát hiện Giang Phong còn có Chung Thiên Chính hai người lặng yên không một tiếng động tiến vào phạm trong đám người, động tác có chút lén lén lút lút, trong tay cầm cảnh côn muốn đi lên hỏi thăm, đồng thời quát lớn vài câu.

"Việc nhỏ mà thôi, bọn họ hắn là đi giải tay thuận tiện, loại chuyện này chúng ta cũng không cần qua quản, quản quá nhiều đều mệt đến hoảng." Mắt thấy cái này giám ngục muốn đi tìm Giang Phong phiền phức, Lý Tứ thấy thế, vội vàng kéo lại tên kia giám ngục, để hắn vẫn là không muốn gây sự tốt.

Cái kia giám ngục gật gật đầu, hai người tiếp tục ngồi tại dưới bóng cây hóng mát.

Một đám nhà tù phạm đỉnh lấy đại thái dương, cái này một làm cỏ trực tiếp làm việc làm đến giữa trưa.

Bất quá chờ Giang Phong cùng Chung Thiên Chính hai người trở về, thực đã tiếp cận giữa trưa, chính là, phụ trách trông giữ mảnh này sân bãi giám ngục thổi lên huýt sáo, ra hiệu trước mọi người đi ăn cơm.

"Rốt cục có thể ăn cơm, đi nhanh lên, không phải vậy một hồi liền không có đến ăn." Gã đeo kính có chút không phải rất tình nguyện làm việc, từ khi vào ngục giam, mỗi ngày trừ làm việc nhà nông cũng là làm một chút nông dân cá thể cỗ, buồn tẻ thời gian để cho người ta không thú vị.

Hải ca mấy cái người tới Giang Phong cùng Chung Thiên Chính trước mặt hai người, nói: "Giang ca, đi, đi ăn cơm!"

"Tốt, Chính ca, Diệu ca, cùng một chỗ a?" Giang Phong gật gật đầu, mỉm cười, nhìn về phía Lô Gia Diệu cùng khiêng cái cuốc Chung Thiên Chính cười nói.

Lô Gia Diệu có chút chất phác thành thật một chút đầu, Chung Thiên Chính làm theo cười hắc hắc, "A Phong, nếu không chúng ta so tài một chút người nào tới trước căn tin?"

Trong ngục giam cũng không có cái gì tốt hoạt động có thể nói, Chung Thiên Chính ngược lại là cảm thấy có đôi khi tìm một chút việc vui cũng rất tốt.

Giang Phong sững sờ, cười hắc hắc: "Tốt!"

Hai người không cần phải nhiều lời nữa, trực tiếp bước chân nhanh chóng hướng trong phòng ăn đi ra.

Hải ca mấy người liếc nhau, đều có chút kinh ngạc, tiếp theo cười ha ha, đuổi sát theo.

Ngốc đánh dấu mấy người kế tiếp hai ba ngày cũng không có tìm Giang Phong mấy người phiền phức, nhưng là đang dùng cơm thời điểm cũng hoặc là là Giang Phong mấy người qua phòng tắm lúc tắm rửa, luôn luôn hữu ý vô ý ở giữa, hội có một ít người từ một nơi bí mật gần đó nhìn chằm chằm.

Càng là bình tĩnh, Giang Phong liền càng phát ra cảm giác không thích hợp, dù sao dựa theo nội dung cốt truyện, đại híp mắt ca hội liên hợp Ngục Trưởng Sát Thủ Hùng cùng một chỗ diễn một màn kịch, cái kia chính là đem trong ngục giam vật giá đề cao.

Mà lại đại híp mắt ca thủ dưới tư tàng đao cụ một chuyện, còn không có bại lộ.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 12: Mười Hai Lô Gia Diệu Tuyệt Vọng

Chương 12: Mười hai Lô Gia Diệu tuyệt vọng

Giang Phong đối đại híp mắt ca mấy người tuy nhiên cũng không e ngại, nhưng là những người này tư tàng có đao cụ, tuyệt đối là cái kẻ tàn nhẫn, nói không chừng có một ngày liền hợp lại cũng không nhất định.

Một ngày này, hoàn toàn như trước đây, Giang Phong mang theo Hải ca mấy người cùng Chung Thiên Chính cùng đi làm việc nhà nông , ấn lúc ăn cơm, thẳng đến chạng vạng tối, Giang Phong cùng Chung Thiên Chính Lô Gia Diệu hai người tách ra, mang theo Hải ca mấy người trở về túc xá.

Sau đó về túc xá chuẩn bị qua tắm rửa.

Ngay tại Giang Phong thu thập tủ giường áo trong phục, dự định qua phòng tắm khi tắm, bỗng nhiên, ngoài cửa truyền đến gấp rút tiếng bước chân, gã đeo kính âm thanh vang lên đến: "Không tốt, ta vừa rồi tại phòng tắm nơi đó nhìn thấy ngốc đánh dấu mang theo mấy cái tên tiểu tử vây quanh gia Diệu ca, không cho hắn qua tắm rửa."

Nguyên bản, Giang Phong chính ngồi chồm hổm trên mặt đất cầm y phục, nghe vậy, hắn đằng đứng lên, sắc mặt có chút âm trầm, vội vàng bốn phía tìm kiếm, sau cùng để hắn tại túc xá trong góc phát hiện khung sắt dưới giường lại có một cục gạch đệm lên, hắn trực tiếp xông lên qua, đem này cục gạch cho rút ra.

Xông Hải ca mấy người hô: "Bị vùi dập giữa chợ hắn ngốc đánh dấu cái lão già, lần này, cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn một cái."

Giang Phong cũng là mười phần khó chịu, đối ngốc đánh dấu loại này tiện nhân, hắn hận không thể trực tiếp chụp chết, thay vào đó bên trong là ngục giam, bây giờ, lại không làm rõ được chính mình vượt qua đến vị diện này đến muốn làm gì.

Thế nhưng là, cứ việc Lô Gia Diệu là Điện Ảnh Nhân Vật, nhưng những ngày này ở chung hạ xuống, mấy cái người cũng đã thành hảo huynh đệ.

Hải ca được nghe ngốc đánh dấu này hàng cũng dám kiếm chuyện, không khỏi cổ có chút đỏ lên, cả giận nói: "XXX mẹ hắn ngốc đánh dấu, muốn chết!"

Mấy người nổi giận đùng đùng, không nói hai lời, tại Giang Phong chỉ huy dưới trực tiếp hướng về phòng tắm phóng đi.

Phòng tắm khoảng cách Giang Phong cùng Hải ca mấy người túc xá tương đối gần, mà khoảng cách Lô Gia Diệu túc xá lại có chút xa.

Vì lẽ đó, Lô Gia Diệu bị ngốc đánh dấu bọn họ bao vây trong phòng tắm, Chung Thiên Chính cũng không có kịp thời có thể có được tin tức.

Trong ngục giam có chút loạn, trong này chỉ cần không nháo chết người, chém chém giết giết, thụ thương khi dễ người cái gì thường xuyên phát sinh.

Vì lẽ đó, cũng liền có một ít ngục giam Hắc Bang xuất hiện, từ khi Giang Phong xuất hiện, ngốc đánh dấu gần nhất đến liền mọi việc không thuận, bụng hắn bên trong nổi giận trong bụng.

Lại thêm trước mấy ngày bởi vì muốn mời Giang Phong hắn cùng đại híp mắt ca bang phái, nhưng lại lọt vào Giang Phong cự tuyệt.

Không chỉ có như thế, Chung Thiên Chính này hàng lại còn tại trong phòng ăn trước mặt mọi người đối với hắn nuốt nước miếng, hắn không phẫn, giận dữ

mắng mỏ Giang Phong mấy người, nhưng lại bị giám ngục Lý Tứ rút ra cảnh côn.

Có thể nói, hiện trong tù, hắn thành một chuyện cười, quan trọng hơn vẫn là hắn hiện ở phía dưới hai cái Đản Đản rất thương, đi trên đường ngẫu nhiên sẽ còn rút đến gân, cơ hồ đau đến chết đi sống lại.

Tất cả những thứ này, đều là bởi vì Giang Phong, Lô Gia Diệu, Chung Thiên Chính cái này ba cái Phác Nhai Tử.

"Phác Nhai Tử, ngươi rất ngưu đúng không, hôm nay, lão tử muốn ngươi ăn cứt á!" Đại Ngốc đánh dấu phơi bày nửa người trên, lộ ra cái kia tráng kiện lồng ngực, đen kịt trên mặt lộ ra vẻ điên cuồng.

Hắn cười lạnh hùng hùng hổ hổ, đưa tay một cái nắm chặt Lô Gia Diệu cổ áo, hung hăng trừng mắt Lô Gia Diệu, không nói hai lời cũng là nhất quyền, tiếp tục mắng: "Cẩu vật, ngươi rất chảnh a, theo Chung Thiên Chính còn có đó là cái gì sông súc sinh cùng một chỗ lẫn vào rất lợi hại mở đúng không, hôm nay, lão tử muốn để ngươi uống nước tiểu!"

Nói xong, ba tên tên tiểu đệ tiến lên, hắc hắc cười lạnh, một cái trực tiếp cưỡng ép bắt lấy không ngừng giãy dụa, vô cùng phẫn nộ Lô Gia Diệu, âm trầm nói: "Tiểu tử, ngươi hắn là rất lợi hại may mắn, hôm nay, Tiêu ca muốn mời ngươi uống thần tiên nước!"

"Thao, ni. . . Lập tức, cho lão tử buông tay, làm ngươi. . . Nương !" Lô Gia Diệu mắt đỏ, giơ chân lên hướng ngốc đánh dấu đũng quần đạp tới, một bên giãy dụa, một bên giận dữ hét.

"Muốn chết!" Đại Ngốc đánh dấu không nghĩ tới Lô Gia Diệu cái này Phác Nhai Tử lại còn nghĩ đến muốn đạp cái kia nguyên bản liền thụ thương hạ thể. Nhất thời, hắn giận, gấp vội vàng lui về phía sau một bước.

Đối bên cạnh mấy tên khác tiểu đệ rống giận ra lệnh: "Cho lão tử đem hắn

theo tới mặt đất, hôm nay, lão tử muốn phế hắn!"

"Vâng! Tiêu ca!" Nghe được như là như sư tử đã bắt đầu nổi điên nộ hống Đại Ngốc đánh dấu bắt đầu nổi trận lôi đình,

Lúc này, mấy cái kia nguyên bản cười hì hì, mang trên mặt châm chọc nụ cười muốn phải thật tốt khi dễ khi dễ Lô Gia Diệu tiểu đệ toàn thân giật nảy mình đánh cái rùng mình, kính sợ ứng một tiếng là, nhao nhao xông lên trước, trực tiếp một phát bắt được Lô Gia Diệu hai chân, đem hắn nhấc lên.

Lô Gia Diệu tứ chi trước sau đều có hai tên tiểu đệ bắt hắn lại, "Thả ta ra. . . Các ngươi không thể dạng này. . ."

Lô Gia Diệu một mặt giận dữ, hắn liều mạng giãy dụa, dùng sức chết thẳng cẳng, thế nhưng là vô luận như thế nào cũng không cách nào tránh thoát mấy người kia khống chế.

Bành!

"Thật nói nhảm!" Một tên tiểu đệ ánh mắt hung ác nham hiểm, chiếu vào Lô Gia Diệu dạ dày cũng là nhất quyền, trực tiếp để Lô Gia Diệu kém chút đem Cơm tối ăn đồ ăn phun ra.

Lô Gia Diệu bị đánh đến thở không ra hơi, cả người có chút thống khổ.

"Đem hắn đè lại, nhanh lên!" Đại Ngốc đánh dấu lạnh lùng phân phó nói.

Mấy tên tiểu đệ xác nhận, có người ở bên ngoài canh chừng, hiện tại đến tranh thủ thời gian làm xong việc, để Tiêu ca xả giận, không phải vậy nếu là Lô Gia Diệu đồng bọn Giang Phong cùng Chung Thiên Chính hai cái này ngoan nhân đến, bọn họ thật là có chút rụt rè.

Vừa nghĩ tới Giang Phong cùng Chung Thiên Chính hai người này không muốn sống lúc hung dạng, bọn họ cũng là trong lòng kiêng kị.

Lô Gia Diệu cả người bị cưỡng ép đè xuống đất, cả khuôn mặt đều dán tại phòng tắm cái kia có chút vô cùng bẩn, ướt sũng mặt đất, bị cưỡng ép đè ép đến có chút biến hình.

Một tên tiểu đệ trong lòng quyết tâm, tiến lên một cái gỡ ra Lô Gia Diệu miệng, đối hướng Đại Ngốc đánh dấu.

Lô Gia Diệu hai mắt trừng đến huyết hồng, như muốn muốn xuất máu.

Đây là một loại sỉ nhục, hắn trên trán gân xanh nổi lên, nếu là thật sự bị đối phương nước tiểu vào trong miệng, đời này, hắn làm một cái nam nhân, xem như thật phế.

Đó là một loại tôn nghiêm bị người chà đạp, đời này chỗ bẩn.

Nhìn thấy cái kia mục đích thử muốn nứt bộ dáng, Đại Ngốc đánh dấu cười ha ha, có chút càn rỡ, có chút đắc ý.

Hắn vừa bắt đầu thoát chính mình quần, một cái bắt đầu cười cẩn thận thưởng thức Lô Gia Diệu này đau nhức không gần chết bộ dáng, sau đó đưa tay một cái móc hướng đũng quần, đem này đen thui đồ chơi móc ra, đồ chơi có chút uể oải, trước bị Giang Phong mấy người một chân đạp trúng mệnh căn tử, bị thương nặng, hùng phong không phấn chấn, chẳng qua hiện nay, Đại Ngốc đánh dấu lại là phải dùng hắn đến nhường, đánh bắn Lô Gia Diệu mặt.

Lô Gia Diệu tuyệt vọng, có loại nản lòng thoái chí, muốn chết tâm đều có.

Hắn thiên tính nhu nhược không giả, nhưng hắn dù sao cũng là cái nho nhã nam nhân, hắn đối tôn nghiêm đem so với mệnh còn trọng yếu hơn.

"Ngươi hắn là may mắn, hôm nay có thể uống lão tử thần tiên nước, Ha-Ha. . ." Đại Ngốc đánh dấu Ha-Ha cuồng tiếu, liền muốn tè ra quần.

"Làm gì, các ngươi không thể đi vào!" Nhưng mà, đúng vào lúc này, bên ngoài phòng tắm truyền đến Đại Ngốc đánh dấu tiểu đệ tiếng quát mắng, ngay

sau đó a a hai tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Phù phù một tiếng, một tên Đại Ngốc đánh dấu tiểu đệ bị người trực tiếp từ bên ngoài phòng tắm ném vào đến, trực tiếp đánh tới hướng Đại Ngốc đánh dấu.

Nguyên bản Đại Ngốc đánh dấu còn chính dương dương đắc ý muốn nước tiểu thần tiên nước, thế nhưng là để hắn kinh ngạc là, bên ngoài phòng tắm vậy mà nện vào tới một người, trực tiếp đánh tới hướng hắn phía sau lưng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 13: Mười Ba Tội Ác Trừng Phạt

Chương 13: Mười ba tội ác trừng phạt

Bành!

Không kịp phản ứng, Đại Ngốc đánh dấu vừa mới cơ giới nghiêng đầu qua chỗ khác, vừa vặn một bóng người trực tiếp nện ở hắn trên lưng.

Hắn chỉ hơi hơi nghiêng đầu sang chỗ khác, kết quả trừng mắt, cả người bị nện đến thất điên bát đảo, trực tiếp hướng về phía trước phòng tắm xí bồn bổ nhào qua.

Phốc phốc!

A!

Nguyên bản cái kia đạo từ trong nhà vệ sinh nện vào người tới ảnh chính là Đại Ngốc đánh dấu an bài tại bên ngoài phòng tắm mặt canh gác tiểu đệ.

Mà lúc này, kêu thảm cũng là cái này tiểu đệ, hắn cũng là ngược lại tám đời Vận rủi, vừa mới ở bên ngoài canh chừng, khi thấy Giang Phong dẫn Hải ca mười mấy người hướng bên này xông tới, hắn sắc mặt biến đổi, muốn quay người xông vào phòng tắm thông tri Đại Ngốc đánh dấu, nhưng là để hắn không nghĩ tới là Hải ca thực sự quá bạo lực, không nói hai lời, bắt hắn lại phần eo cũng là nhất quyền, sau đó đem hắn giơ lên, ném vào trong phòng tắm.

Cái này đã với thảm, một chút tại bên ngoài phòng tắm vây xem phạm nhân

nhìn thấy Đại Ngốc đánh dấu tiểu đệ vậy mà lại bị đánh, từng cái rụt cổ lại, chỉ dám ở phía xa xem chừng, đối mắt nhìn nhau, có chút hậm hực.

Giang Phong cùng Hải ca mấy người quá cường thế, bọn họ có chút khó có thể tin, chẳng lẽ Giang Phong bọn họ không sợ đại híp mắt ca bọn họ trả thù sao?

"Làm ngươi nương, các ngươi bọn này súc sinh, buông ra Diệu ca!" Nhìn thấy Lô Gia Diệu lại bị Đại Ngốc đánh dấu mấy cái tiểu đệ đè xuống đất khi dễ, cái kia có chút thê thảm bộ dáng.

Giang Phong không khỏi trong lòng dâng lên một cơn lửa giận, vọt thẳng tiến phòng tắm, trong tay vung cục gạch liền hướng về cái này mấy tên tiểu đệ hung hăng đập đi lên.

Cục gạch nơi tay, thiên hạ Giang Phong có!

Cái này mấy tên tiểu đệ cũng là giật mình, từng cái ngày bình thường giả vờ giả vịt hù dọa một chút nhát gan người vẫn được, nhưng là gặp được một chút nhân vật hung ác, bọn họ nhất thời liền sợ bức.

Trực tiếp ném Lô Gia Diệu, từng cái lui qua một bên, trong mắt mang theo sợ hãi.

Lần trước Giang Phong một người đạp bạo Đại Ngốc đánh dấu một tiểu đệ đũng quần, kém chút liền phế đối Phương tiểu đệ, trong này, liền có cái kia tiểu đệ.

Tiểu Hoàng Mao vừa rồi kẹp lại Lô Gia Diệu miệng, muốn để Đại Ngốc đánh dấu cho hắn ăn uống nước tiểu nước, lúc này Hoàng Mao đang dùng một đôi hung ác nham hiểm ánh mắt nhìn chằm chằm Giang Phong cùng Hải ca mấy người, mắt tràn ngập tức giận, vừa sợ vừa giận lại thất vọng, hắn kém một chút liền trả thù Lô Gia Diệu, bây giờ, chính chủ đến, trong lòng của hắn mười phần không cam lòng.

"Xem ra, lần trước lão tử cho các ngươi giáo huấn còn chưa đủ, lần này các ngươi là muốn tìm cái chết đúng không?" Giang Phong lạnh lùng nhìn chằm chằm mấy người, trong lòng nổi nóng.

Kinh lịch khiến người trưởng thành, hắn đỡ dậy chật vật không chịu nổi, toàn thân ướt sũng Lô Gia Diệu, nhìn về phía Hoàng Mao mấy người, ngữ khí lạnh như băng nói.

Hoàng Mao mấy cái trong lòng người đánh cái rùng mình, trong lúc nhất thời ánh mắt né tránh, không dám nhiều lời.

Đều là quay đầu nhìn về phía Đại Ngốc đánh dấu, bất quá khi bọn họ nhìn thấy Đại Ngốc đánh dấu lúc, lại mắt trợn tròn, lúc này Đại Ngốc đánh dấu muốn nhiều buồn nôn liền có bao nhiêu buồn nôn.

Hắn từ dưới đất bò dậy, trên mặt dính đầy nhất đại đống đen sì đồ,vật, một cỗ kịch liệt mùi thối nhất thời tràn ngập ra.

Ọe

Giờ khắc này, sở hữu mọi người tại đây kém chút trực tiếp đem ban đêm ăn đồ ăn cho phun ra, thật sự là bởi vì lúc này Đại Ngốc có đánh dấu chút quá mức buồn nôn.

Ta mẹ nó, không đơn thuần là Đại Ngốc đánh dấu mấy cái tiểu đệ trực tiếp ác tâm bốn phía tránh né, nôn ra một trận, liền liền Giang Phong còn có Hải ca mấy người cũng là cảm giác có chút mắt trợn tròn, cái này mẹ nó Đại Ngốc đánh dấu cái này thật đúng là chơi lớn, vậy mà trực tiếp ngã vào xí trong chậu, lúc này thật sự là ăn cứt!

Mặt mũi tràn đầy đều là, cái này khẩu vị có chút trọng a!

Giang Phong mấy người một mặt gặp Quỷ biểu lộ, liền hắn đều kém chút chửi mẹ, cái này Đại Ngốc đánh dấu giờ này khắc này bộ dáng thực sự hắn buồn

nôn, mấy người vội vàng lui qua một bên, mà lúc này Đại Ngốc đánh dấu cũng rốt cục phát hiện mình mặt mũi tràn đầy đều là liệng tình huống, hắn vội vàng giơ tay lên, ở trên mặt một hồi loạn xoa.

Ọe

Đào rãnh!

Một màn này, lần nữa chấn kinh trong phòng tắm Giang Phong mấy người cùng Đại Ngốc đánh dấu sáu tên tiểu đệ, tính cả những cái kia tại bên ngoài phòng tắm thấy cảnh này người khác cũng là một trận trợn mắt hốc mồm.

Cái này mẹ nó, bọn họ thậm chí nhìn thấy Đại Ngốc đánh dấu lau đi những này liệng lúc,

Trong lỗ mũi trực tiếp nhét vào không ít, này lại, liền khứu giác đều rất khó ngửi được, con mắt cái mũi, trong miệng đều là những này buồn nôn đồ,vật.

Đại Ngốc đánh dấu, danh phó thực, trúng thầu!

"A!" Đại Ngốc đánh dấu sắp điên, hắn vọt tới lắp đặt tại phòng tắm trên vách tường máy nước nóng trước, trực tiếp mở vòi bông sen, một hồi cuồng xông cuồng tẩy, toàn thân đều đang phát run, hắn tức giận đến kém chút đã hôn mê, cả người tựa như rút ra bị kinh phong một dạng, đây quả thực không thể tha thứ.

Trời mới biết hắn đến phạm cái gì Vận rủi!

Đại Ngốc đánh dấu đang rửa mặt, điên cuồng rửa mặt, tựa hồ dùng bao nhiêu nước nóng cũng tẩy không sạch sẽ trên mặt hắn liệng, hắn thậm chí trực tiếp ăn mấy ngụm. . . .

Giang Phong thực sự nhìn không được, Lô Gia Diệu một khi thoát khỏi mấy tên Đại Ngốc đánh dấu tiểu đệ khống chế, nhất thời, hắn phẫn nộ nhìn về phía mấy người, trực tiếp muốn xông tới cùng đối phương đánh nhau!

Giang Phong một tay lấy hắn ngăn lại, cầm trong tay cục gạch, hướng về mấy người tới gần, Hải ca mấy người thấy thế, nhếch miệng lên một vòng trêu tức sắc, nhìn về phía này mấy tên đại Tiêu ca tiểu đệ, trong mắt mang theo một vòng ý cười , đồng dạng tới gần, nhìn chằm chằm Đại Ngốc đánh dấu mấy tên tiểu đệ, phát ra hắc hắc tiếng cười quái dị.

Mấy cái người nhất thời cảm giác có chút rùng mình, co lại rụt cổ.

Hoàng Mao mắt thấy Giang Phong tựa hồ muốn nhắm vào mình, nhất thời Thần sắc biến đổi, quát lớn: "Giết người rồi! Giết người, có người giết người!"

Ta mấy tên tiểu đệ thấy thế, biết rõ mấy người phiền phức lớn, đều là nơm nớp lo sợ, từng cái hai chân như nhũn ra, đặc biệt là nghe ngóng Giang Phong thân phận, biết rõ Giang Phong tựa như là bởi vì giết người mới vào ngục giam, bọn họ càng thêm sợ hãi.

Muốn không bị đánh, chỉ có dẫn tới giám ngục, có lẽ khi đó, bọn họ mới có thể trốn qua một kiếp!

"Chuyện gì xảy ra? Quỷ gào gì?"

"Làm gì, làm gì, các ngươi đều đang làm gì!" Quả nhiên, Hoàng Mao mấy người kêu cha gọi mẹ đại chiêu Kiến Công, rất nhanh, bên ngoài phòng tắm tiếng ồn ào vang lên, những nguyên bản đó vây xem phạm nhân phần phật lập tức toàn bộ giải tán tới.

Hoàng Mao mấy người nhìn thấy quả nhiên có giám ngục đến, từng cái trên mặt lộ ra mừng rỡ sắc, nhìn về phía Giang Phong cùng Hải ca mấy người ánh mắt bên trong tràn ngập "Ta chính là càn rỡ, ngươi có thể làm khó dễ được ta!" Ý tứ.

Bất quá, để bọn hắn không nghĩ tới là, làm Giang Phong mấy người nghe được cái thanh âm này lúc, Giang Phong phản mà không có lộ ra bọn họ trong tưởng tượng e ngại cùng kinh hoảng, mà chính là một mặt cười xấu xa.

"Nhìn cái gì vậy, đều tản ra, lại tiếp tục ở chỗ này tụ tập dân chúng nháo sự, coi chừng thi lão tử đem bọn ngươi giam lại!" Bên ngoài phòng tắm, Lý Tứ âm thanh vang lên, hắn hiển nhiên cũng là nhìn thấy trong phòng tắm Giang Phong.

Nao nao về sau, hắn đối những hạng đó người xem người nghiêm khắc quát lớn, xua tan mọi người.

Sau đó vội vàng bước nhanh chạy vào phòng tắm, bình tĩnh thân thể, liếc nhìn một vòng, vừa vặn trông thấy điên cuồng dùng nước nóng rửa mặt Đại Ngốc đánh dấu, sững sờ nửa ngày, nhìn về phía Đại Ngốc đánh dấu mấy cái tiểu đệ, lại nhìn một chút Giang Phong mấy người, nhất thời liền biết lại là Đại Ngốc đánh dấu bọn này ngốc thiếu nháo sự, hắn sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 14: Mười Bốn Ngốc Đánh Dấu Bi Ai

Chương 14: Mười bốn ngốc đánh dấu bi ai

Bất quá, sau một khắc, để Đại Ngốc đánh dấu mấy tên tiểu đệ trợn mắt hốc mồm là, đang nhìn hướng Giang Phong lúc, cái này giám ngục lại là lộ ra một tia nịnh nọt nụ cười, từ trong ngực móc ra một gói thuốc lá, đưa cho Giang Phong một chi.

Cho hắn tự mình nhóm lửa, vô cùng chân chó nói: "Phong ca, cái này là thế nào. . . Chuyện!"

Cho Giang Phong đưa điếu thuốc, Lý Tứ có chút tâm thần bất định lộ ra vẻ tươi cười, tận lực làm chính mình ngữ khí so sánh hiền lành.

Cung kính như thế đến có chút quá phận bộ dáng, để Hoàng Mao mấy người lại là ngẩn ngơ, cái này đến là chuyện gì xảy ra?

"Há, có ít người nhàn rỗi không chuyện gì nhức cả trứng mắng kiếm chuyện làm, người muốn đối huynh đệ của ta động thủ, may mà chúng ta đuổi tới kịp thời, bằng không hậu quả liền có chút phiền phức." Giang Phong nói, ngẩng đầu nhàn nhạt Tảo Hoàng (càn quét tệ nạn) lông mấy người liếc một chút.

Lý Tứ nghe vậy, nhất thời con mắt cũng là sáng lên, nhìn về phía Hoàng Mao mấy người cùng chính đang nôn khan không ngừng Đại Ngốc đánh dấu, sắc mặt lạnh xuống tới.

Hắn xoay người nói: "Nơi này sự tình ta coi như không có phát hiện, các

ngươi xử lý xong ta lại đến."

Nói xong, tại Hoàng Mao mấy cái người tuyệt vọng dưới con mắt trực tiếp đi ra phòng tắm, thuận tiện còn mang lên cửa phòng tắm.

Hoàng Mao mấy cái người nhất thời kêu thảm, "Các ngươi đây là đang thông tư, các ngươi không thể làm loạn. . ."

Bọn họ hoàn toàn tuyệt vọng, trong ngày thường thường xuyên âm người khác, không nghĩ tới hôm nay có thể muốn đến phiên bọn họ bị người âm.

Bọn họ từng bước một lui lại, thối lui đến Đại Ngốc đánh dấu bên cạnh, liền liền cái kia nguyên bản ở ngoài cửa thủ điểm, hôn mê trên mặt đất tiểu đệ, từ đầu đến cuối, bọn họ cũng không có quá khứ nâng một chút.

"Hôm nay, lão tử trước hết cùng các ngươi thu chút lợi ích, hắc hắc. . ." Giang Phong cười quái dị một tiếng, chào hỏi Trương Hải cùng Lô Gia Diệu mấy người cùng một chỗ phần phật một tiếng trực tiếp xông lên qua.

"Tiêu ca, cứu mạng a!"

Hoàng Mao mấy người dọa đến vội vàng trốn tránh, đi vào Đại Ngốc đánh dấu trước mặt, đem Đại Ngốc đánh dấu đẩy lên Giang Phong mấy người trước mặt.

Giang Phong nhãn tình sáng lên, giơ tay lên bên trong cục gạch cũng là một hồi phần phật đắp lên qua.

Bành!

A!

Đại Ngốc đánh dấu chỉ lo lau trên mặt ssi Ang, căn bản chưa kịp qua tìm Giang Phong mấy người tính sổ sách.

Vừa vặn mở to mắt, nổi giận đùng đùng nhìn về phía Giang Phong mấy người, cả giận nói: "Các ngươi. . . Không thể. . Làm loạn. . ."

Bành!

Nhưng là hắn lời còn chưa nói hết, Giang Phong không nói hai lời, trực tiếp cầm lấy cục gạch liền hướng trên mặt hắn che lại qua.

Lần này, trực tiếp tại Đại Ngốc đánh dấu trên trán đắp ra cái bao lớn, đầu rơi máu chảy, Đại Ngốc đánh dấu hét thảm một tiếng.

Hai tay ôm đầu, đau đến giơ chân Whoa whoa kêu to, "Mã Đức. Các ngươi không thể. . ."

Không thể dạng này còn chưa nói xong, ban đầu vốn có chút nộ khí trùng thiên Lô Gia Diệu trực tiếp đi lên chiếu vào hắn đũng quần cũng là một chân.

Phốc phốc!

Úc!

Đại Ngốc đánh dấu cả khuôn mặt miệng rộng mở ra "O" hình chữ, vừa vặn hắn trước cởi quần xuống cũng không có mặc vào, lần này bi kịch, đũng quần đồ chơi kia bị Lô Gia Diệu phẫn nộ một chân, mũi giày đâm vào hai cái Đản Đản bên trên, một loại để cho người ta rùng mình, trứng nát âm thanh vang lên, Đại Ngốc đánh dấu trực tiếp đau đến ngã xuống đất, run rẩy mấy lần, đã hôn mê.

Nhìn thấy Đại Ngốc đánh dấu lại bị Giang Phong mấy người làm cho thảm như vậy, Hoàng Mao mấy cái người nhất thời lưng rét run, cái này mẹ nó cũng quá hung tàn a?

Nhưng là lúc này bọn họ căn bản không có thời gian qua để ý tới nhiều như vậy, bởi vì bọn hắn gặp được càng ma túy hơn phiền.

"Đến lượt các ngươi." Nhìn thấy Hoàng Mao mấy người muốn chuồn đi,

Giang Phong cười lạnh, "Các huynh đệ, cái này Hoàng Mao giao cho ta, ta mấy người giao cho các ngươi."

"Được rồi!" Hải ca, gã đeo kính mấy người một tiếng quái khiếu, cười đến có chút làm người ta sợ hãi, phần phật một tiếng, tập thể phóng tới không có gì ngoài Hoàng Mao mấy cái khác Đại Ngốc đánh dấu tiểu đệ, ngươi nhất quyền, ta một chân, tiếng kêu thảm thiết nhất thời vang lên một mảnh.

Nhìn thấy Giang Phong muốn thu thập Hoàng Mao, Lô Gia Diệu vọt thẳng hướng hắn mấy người, tay đánh cước thích, thậm chí ngay cả tắm rửa chậu nhựa cũng bị con hàng này trực tiếp cầm lên gõ đối phương đầu.

Cái này cũng chưa tính, hắn cởi Dép lê, chiếu vào này mấy tên Đại Ngốc đánh dấu tiểu đệ mặt cũng là một hồi cuồng rút.

Ba ba âm thanh không ngừng, liền Giang Phong cùng Hải ca mấy người đều cảm thấy mình bên tai sinh phong, có chút sấm hoảng.

Đại Ngốc đánh dấu mấy tên tiểu đệ bị mấy người đánh cho kêu cha gọi mẹ, nhưng lại không có giám ngục chạy tới ngăn cản, mấy người cơ hồ tuyệt vọng, sau cùng mắt thấy đánh cho không sai biệt lắm, mới dừng tay.

Giải quyết Tiểu Hoàng Mao, đối với cái này, Giang Phong rất là dứt khoát, lần trước đạp bạo đối phương Đản Đản, lần này, như cũ bị Giang Phong đạp Đản Đản, cộng thêm trên đầu chết cái bao lớn, biến thành Đại Thọ Tinh.

Làm xong những này, Giang Phong mấy người phương mới rời khỏi.

"Nhìn cái gì vậy, đều cho lão tử tán." Lý Tứ chào hỏi ba tên giám ngục, đem trong phòng tắm ngã xuống đất không dậy nổi Đại Ngốc đánh dấu mấy người kéo đi liền trong phòng khám liền xem bệnh.

"Phong ca, ngài yên tâm, việc này ta sẽ xử lý tốt." Lý Tứ làm xong những việc này, đi vào Giang Phong túc xá, nói với Giang Phong vài câu.

Lần này, hắn có chút đau đầu, Đại Ngốc đánh dấu bị đánh, sự tình có hơi phiền toái.

Đối với Lý Tứ, Giang Phong cũng không có làm khó hắn, nói nhiều, hắn cũng là Trang một loại hung dạng, hù dọa ở đối phương.

Nói trắng ra, hắn bất quá chỉ là một cái nhà tù phạm, không có bối cảnh, trong tù không dám náo ra quá đại động tĩnh.

Lý Tứ vừa đi không có một hồi, Lô Gia Diệu cùng Chung Thiên Chính hai người liền tới đến Giang Phong túc xá tìm Giang Phong cùng đi phòng tắm tắm rửa.

"A Phong , có thể nha, lúc đầu ta chính cảm giác có chút không đúng, bởi vì đồng dạng gia Shine qua phòng tắm đều là rất nhanh, nhưng lần này lại không nghĩ tới hắn qua lâu như vậy. . . Bất quá còn tốt, có tiểu tử ngươi kịp thời. . ." Chung Thiên Chính có chút áy náy, lại vô cùng phẫn nộ, lần này nếu không phải Giang Phong kịp thời phát giác Lô Gia Diệu bị người khi dễ, tự gia huynh đệ thật là có khả năng đời này đều không ngóc đầu lên được.

Ba trong tay người bưng bồn tắm, nhìn vẻ mặt hổ thẹn áy náy tự trách Chung Thiên Chính, Lô Gia Diệu ngây ngốc cười một tiếng, vội vàng an ủi: "Chính ca, việc này không trách ngươi, đều tại ta chính mình quá vô dụng, là ta liên lụy huynh đệ."

Nói đến đây, hắn có chút nhụt chí cúi đầu xuống, trong lòng vô cùng áy náy.

Một cái người thành thật, đến vào ngục năm lần bảy lượt bị kẻ xấu khi dễ, có Chung Thiên Chính cùng Giang Phong hai người giúp đỡ, Lô Gia Diệu thật rất lợi hại cảm động.

Giang Phong vỗ vỗ con hàng này bả vai, trong lòng cũng là có chút cảm thán, nhiều trung thực một người, cũng là bởi vì không cẩn thận giết một cái đầu đường lưu manh, kết quả là bị bắt vào đến ngồi tù, đây là muốn nhiều không

may liền có bao nhiêu không may.

"Diệu ca, chúng ta đều có thể hiểu được ngươi, ngươi phải học được kiên cường, có huynh đệ chúng ta ở chỗ này, không ai có thể khi dễ ngươi, nếu như ngươi nếu là lại luôn luôn khách khí như vậy, nói những này khách khí lời nói, các huynh đệ mới thật sự là trái tim băng giá!" Giang Phong nói.

Chung Thiên Chính gật gật đầu, đồng ý nói: "A Phong nói không sai, A Diệu ngươi về sau phải nhớ kỹ, tuy nhiên huynh đệ chúng ta mấy người không gây chuyện, nhưng là cũng không sợ sự tình!"

"Hắc hắc. . . Ừm!" Lô Gia Diệu con mắt có chút phát hồng trùng điệp gật gật đầu, ba người trực tiếp đi vào phòng tắm, lần này, trong phòng tắm sở hữu tiến đến tắm rửa nhà tù phạm không có một cái nào dám đi nhìn chằm chằm Giang Phong ba người nhìn, từng cái giống tránh né ôn như thần né tránh mắng ba người.

Liền Đại Ngốc đánh dấu đều bị chỉnh thảm như vậy, ai còn dám đến trêu chọc?

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 15: Mười Năm Đại Mễ Ca Âm Mưu

Chương 15: Mười năm Đại Mễ ca âm mưu

Đại Ngốc đánh dấu còn có mấy tên tiểu đệ bị Giang Phong còn có Hải ca mấy người chỉnh rất thảm, chuyện này tuyệt đối còn chưa xong.

Ngục giam chữa trong phòng khám, đại híp mắt ca còn có thủ hạ mấy tên tiểu đệ lúc này đang đứng tại Đại Ngốc đánh dấu chỗ nằm trên giường bệnh.

Đại híp mắt ca sắc mặt vô cùng âm trầm.

Đặc biệt là nhìn thấy Đại Ngốc đánh dấu toàn thân thụ thương bị bao bọc theo cái Bánh Chưng một dạng, sắc mặt hắn liền không có đẹp mắt qua.

"Đại híp mắt ca đúng không, nhớ kỹ đem Đại Ngốc đánh dấu mấy người bọn họ tiền thuốc men giao một chút, tổng cộng là mười đồng tiền!" Đại híp mắt ca tâm tình thật không tốt, nhưng trong ngục giam có công phí, như cũ xem bệnh loại muốn thu tiền, không phải vậy người ta ngục giam ăn uống chùa nuôi ngươi, tuyệt đối là ngốc thiếu!

Một tên ăn mặc áo khoác trắng, mang theo kính mắt gọng vàng trung niên thầy thuốc cầm một cái bệnh đan, rất là khinh thường đi vào Đại Mễ ca mấy người trước mặt, đem bệnh đan lắc tại Đại Ngốc đánh dấu trên giường, để Đại Mễ ca qua nhặt lên, sau đó giao Đại Ngốc đánh dấu tiền thuốc men.

Đứng tại Đại Mễ ca bên người mấy tên tiểu đệ gặp đến bây giờ liền ngục giam chữa Chẩn Thất thầy thuốc vậy mà cũng dám đối Đại Mễ ca như thế một

bộ rất phách lối khẩu khí, nhất thời giận dữ, tiến lên đưa tay đẩy bác sĩ này một chút, đối phương thân thể rõ ràng có chút suy yếu, lần này, này cái trung niên bỉ ổi thầy thuốc bị đẩy đến một cái lảo đảo, thấy thế, này mấy tên tiểu đệ cười lạnh một tiếng, hùng hùng hổ hổ nói: "Thảo, không phải liền là cái thầy thuốc à, ngươi m A chảnh cái gì chứ, dùng loại này khẩu khí theo lão đại của chúng ta nói chuyện, muốn chết a!"

Trung niên bỉ ổi thầy thuốc ôi một tiếng, cái mông quẳng trên mặt đất, đau đến hắn kêu to một tiếng, hắn vừa sợ vừa giận, chỉ Đại Mễ ca còn có này mấy tên đối hắn động thủ động cước Đại Mễ ca tiểu đệ, kêu gào nói: "Các ngươi cái này là muốn làm gì, có phải hay không muốn bị nhốt cấm đoán, các ngươi có loại, chúng ta chờ coi!"

Uy hiếp một câu, nói xong, cái này trung niên bỉ ổi thầy thuốc rất tức tối từ dưới đất bò dậy, muốn quay người đi ra chữa Chẩn Thất, tiến đến gọi giám ngục, cho Đại Mễ ca mấy người một chút nhan sắc nhìn một cái.

Đại Mễ ca nhếch miệng lên một tia cười lạnh, đối bên cạnh mình tiểu đệ một ánh mắt ra hiệu, tên kia tiểu đệ nhất thời hiểu ý, trực tiếp cất bước lách mình đi vào cửa phòng, ngăn trở tên kia trung niên thầy thuốc, "Ơ! Cho ngươi mặt mũi ngươi còn không biết xấu hổ đúng không, cho lão tử trở về. !"

Tiếp theo, trực tiếp đem hắn kéo trở về, một cái đẩy lên Đại Mễ ca bên người.

Người thấy thuốc kia tức hổn hển, giơ chân mắng to: "Mả mẹ nó, các ngươi muốn làm gì, muốn chết a! Ta muốn cáo. ." Đằng sau còn chưa lên tiếng, nguyên bản một mực trầm mặc Đại Mễ ca chợt nóng động, hắn đưa tay một cái gắt gao nắm chặt tên kia kêu gào muốn cho bọn hắn làm khó dễ thầy thuốc tóc!

Ba một tiếng, trực tiếp một cái bàn tay phiến tại thầy thuốc trên mặt, âm thanh lạnh lùng nói: "Nói nhảm nữa, tin hay không lão tử giết chết ngươi? Coi như ngươi chết, lão tử cũng có biện pháp thoát khỏi trách nhiệm, liền nói ngươi là mình không cẩn thận nghĩ quẩn nhảy lầu tự sát!"

Hắn nhếch miệng lên một vòng lạnh lùng mỉm cười, nhất thời, tên kia bị hắn gắt gao kéo lấy tóc thầy thuốc toàn thân đánh cái giật mình, một luồng hơi lạnh xông lên đầu.

Hắn trong nháy mắt liền sợ, gấp vội xin tha nói: "Đại Mễ ca, ngài đại nhân có đại lượng, hãy bỏ qua ta đi, miệng ta tiện. . ."

Ba ba vài tiếng, lần này không phải Đại Mễ ca rút hắn cái tát, mà là chính hắn quất chính mình cái tát.

Đại Mễ ca bên người hai tên tiểu đệ thấy thế, hắc hắc cười lạnh hai tiếng, đối Đại Mễ ca vô cùng sùng bái, đồng thời lại vì cái này gã bác sĩ đồ hèn nhát mà cảm thấy trơ trẽn.

Kết quả cuối cùng chính là, tiền thuốc men cái gì đều không cần giao.

Nhìn lấy chính nơm nớp lo sợ cho Đại Ngốc đánh dấu cùng mấy tên tiểu đệ thay thuốc sợ trứng thầy thuốc, Đại Mễ ca cùng hai tên tiểu đệ đi ra chữa xem bệnh, đi vào hành lang nơi hẻo lánh hút thuốc, lúc này, Đại Mễ ca bên người một cái gọi Lưu Minh đỏ Mao tiểu đệ con ngươi đảo một vòng, đi vào chính đang hút thuốc lá Đại Mễ ca bên tai, nói nhỏ vài câu.

Nguyên bản Đại Mễ ca còn đang hút thuốc lá, trên mặt thần sắc rất âm trầm, bất quá nghe được cái này gọi Lưu Minh tiểu đệ cho hắn nghĩ kế, hắn nhất thời nhãn tình sáng lên, cười gật gật đầu, vỗ vỗ bả vai hắn, tán dương: "Không tệ, chuyện này liền giao cho ngươi đi làm, nhớ kỹ, muốn làm đến kín kẽ, đừng để người phát hiện."

Lưu Minh này chó săn trên mặt nhất thời lộ ra một tia nịnh nọt,

Hắn vội vàng gật đầu nói: "Lão đại, ngươi yên tâm đi, chuyện này liền đặt ở trên người của ta!" Nói xong, vỗ ngực một cái, quay đầu nhìn một chút một tên khác tiểu đệ, hô: "Đi!" Tên kia tiểu đệ nghe vậy, vội vàng ném đầu mẩu thuốc lá, đi theo hắn quay người đi vào chữa Chẩn Thất.

Chữa trong phòng khám, trung niên bỉ ổi thầy thuốc bị Lưu Minh hai người kéo qua một bên, trong góc nói nhỏ vài câu.

Trong góc truyền đến thầy thuốc này kháng cự thanh âm: "Không được, chuyện này ta không thể làm, bị phát hiện ta sẽ bị khai trừ!"

"Chuyện này ngươi không làm cũng phải làm, không phải vậy, hậu quả ngươi trong lòng mình rõ ràng. . ." Một cái bao bọc cực kỳ chặt chẽ màu đen kiện hàng từ Lưu Minh trong ngực móc ra, cũng không để ý bỉ ổi bác sĩ Vương chết sống cự tuyệt, trực tiếp nhét vào thầy thuốc trong ngực, lại tiến đến hắn bên tai nói nhỏ vài câu.

Bác sĩ Vương nguyên bản rất kháng cự, bất quá khi hắn nghe được Lưu Minh nói vài lời lời gì, hắn nhất thời sắc mặt biến đổi, muốn cầu khẩn, Lưu Minh cười tủm tỉm nói: "Yên tâm đi, chỉ cần ngươi làm tốt chuyện này, chúng ta hội hảo hảo đãi hắn, đương nhiên, nếu như ngươi không phối hợp. . . Hắc hắc!" Một cái cắt cổ thủ thế!

Trong ngục giam, thời gian vẫn như cũ, buổi sáng, trong ngục giam phạm nhân trừ ra ngoài nông trường làm việc bên ngoài cũng là tại công Địa Lý Kiền Thủy Nê sinh hoạt, cũng là tại tạo nên Thủy Nê gạch, những này, đều là trong ngục giam phạm nhân làm về sau, ngục giam làm đi ra bên ngoài bán cho Kiến Trúc Công Ty một hạng thu nhập.

Trong ngục giam tiền công một tháng cũng liền mấy chục khối, tại thập niên 80, so sánh hiện đại, cũng chính là mấy trăm khối tiền thu nhập.

Tuy nhiên rất thấp, nhưng là dù sao có tiền công cầm, mà lại rất nhiều người đều nỗ lực làm việc, vì liền là có thể kiếm lấy tích phân, tranh chiếm được hình chậm, biểu hiện được tốt, có khả năng giảm hình phạt cái vài chục năm, biểu hiện không tốt, trong tù thế nào chết cũng không biết.

Đối với vô duyên vô cớ vượt qua đến Ngục Giam Phong Vân vị diện, những ngày này, Giang Phong xem như thói quen loại này ngục giam sinh hoạt, bây

giờ, hắn đã không hề giống lúc trước dạng nhu nhược, hiện tại hắn, tốt xấu ở chỗ này cũng là một cái có được tiểu đệ tiểu lão đại, mỗi ngày trừ cài bộ dáng trừ nhổ cỏ, cũng là cùng Chung Thiên Chính hai người chuồn êm mắng chạy đến hậu sơn qua không tập trung (đào ngũ).

Dựa theo Chung Thiên Chính lời nói tới nói, đề nghị Giang Phong vượt ngục, không qua sông Phong cũng không có làm như vậy.

Thời gian như thế qua mấy ngày, Giang Phong đi vào cái thế giới này đã có tầm một tháng, lúc đầu rất gió êm sóng lặng, bất quá hôm nay giữa trưa, Giang Phong mấy người đang dùng cơm, nguyên bản ra ngoài phòng tắm thuận tiện gã đeo kính lại là vội vã đi đến Giang Phong cùng Chung Thiên Chính mấy người trước bàn ăn, tại Giang Phong bên tai nói nhỏ vài câu.

Nghe nghe, Giang Phong trên mặt dần dần âm trầm xuống, trong lòng ẩn ẩn cảm giác có chút không đúng.

Nhìn thấy Giang Phong này âm trầm xuống sắc mặt, đang dùng cơm Chung Thiên Chính ngẩng đầu , đồng dạng trong lòng ngưng trọng, hỏi: "Thế nào? A Phong!"

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 16: Mười Sáu Ác Độc Hãm Hại

Chương 16: Mười sáu ác độc hãm hại

Đối mặt Chung Thiên Chính cùng Lô Gia Diệu cùng Hải ca mấy người quăng tới ánh mắt, Giang Phong cũng không có giấu diếm, vội vàng tại mấy người bên cạnh nói nhỏ vài câu, nghe được Giang Phong lời nói, Chung Thiên Chính nhất thời sắc mặt biến đổi, quay đầu nhìn về phía phía tây nơi hẻo lánh Đại Mễ ca bọn họ chỗ Bàn ăn xoay.

Chỉ gặp nơi đó, Đại Mễ ca chính bắt chéo hai chân, lúc này chính nhàn nhã tại xỉa răng.

Chung Thiên Chính nắm chặt quyền đầu, thần sắc vô cùng tái nhợt, Đại Mễ ca mấy người làm việc quá âm độc.

Nhưng hắn rất nhanh tỉnh táo lại, cũng không có trực tiếp đi qua tìm Đại Mễ ca phiền phức.

Lúc này, Giang Phong thấy có hơi phiền toái, cũng biết bây giờ không phải là mấy người nói chuyện phiếm đánh cái rắm thời điểm.

Giang Phong đang chờ đứng dậy, gã đeo kính lại kịp thời mở miệng cười hắc hắc nói: "Phong ca, ngươi không cần đi, ngươi tồn trữ trong tủ đồ,vật ta đã cho ngươi lấy ra. . . Hắc hắc. . ."

Gã đeo kính hắc hắc lộ ra một cái gian trá nụ cười.

Giang Phong có chút nóng nảy như lửa đốt, vừa rồi, gã đeo kính chạy tới nói với hắn, ngục giam chữa trong phòng khám bác sĩ Vương giống như theo Đại Mễ ca tiểu đệ Lưu Minh đi cùng một chỗ.

Hai người lén lén lút lút, thừa dịp ngục giam chúng ngục phạm ăn cơm trục bánh xe biến tốc, không biết dùng phương pháp gì, vậy mà cạy mở Giang Phong tại ngục giam tồn trữ thất trong đại sảnh tồn trữ tủ.

Tại ngục giam, từng phạm nhân trừ tại trong túc xá có lưu trữ tủ bên ngoài, tại ngục giam đại sảnh cũng có tồn trữ tủ, đó là dùng tới cho bọn hắn thường ngày cất giữ một chút thư tín , có thể dùng để theo ngoại giới người nhà liên lạc cảm tình.

Vừa nghĩ tới nội dung cốt truyện bên trong, Đại Mễ ca tiểu đệ tư tàng đao cụ, lại phối hợp gã đeo kính nói, bác sĩ Vương cùng Lưu Minh hai người cầm một cái căng phồng bao màu đen bọc nhét vào Giang Phong tồn trữ trong tủ.

Giang Phong không bình tĩnh.

Nhưng mà, ngay tại hắn muốn cùng Chung Thiên Chính tranh thủ thời gian chạy tới mở ra tồn trữ tủ, đem đồ,vật ném đi lúc.

Nguyên bản ngay tại căn tin trên bàn cơm bắt chéo hai chân Đại Mễ ca lại là dừng lại động tác.

Ánh mắt hướng bên này quét tới, khóe miệng mang theo một vòng ý cười, Giang Phong thầm mắng súc sinh, nhìn về phía đối phương, trong lòng mang theo một cơn lửa giận.

Bất quá, khi hắn nghe được gã đeo kính lời nói lúc, hắn trong lòng hơi động, kinh ngạc nhìn một chút gã đeo kính, cảm giác có chút niềm vui bất ngờ.

Nam sinh đeo kính sợ Giang Phong không hiểu chính mình ý tứ, vội vàng tiến đến Giang Phong bên tai nói nhỏ vài câu.

Nghe xong, Giang Phong cười, giơ tay lên vỗ vỗ bả vai hắn, thấp giọng cười nói: "Không tệ, lần này ngươi làm được rất đúng!"

"Phong ca, đây là ta phải làm." Gã đeo kính có chút vui vẻ cười cười.

Hải ca mấy người nghe được Đại Mễ anh trai vậy mà muốn hãm hại Giang Phong, trên mặt cũng là lộ ra phẫn nộ sắc, bất quá khi Giang Phong cho mấy người nói một chút tình huống sau.

Mấy cái người nhất thời cười, nhìn về phía gã đeo kính, gia hỏa này lần này làm coi như không tệ.

Gã đeo kính không biết thế nào học được một tay mở khóa bản sự, khi hắn phát hiện Đại Mễ ca thủ dưới Lưu Minh cùng tên kia bác sĩ Vương hướng Giang Phong tồn trữ trong tủ bỏ đồ vật, hắn cũng cảm giác không thích hợp.

Hắn trốn ở trong góc, nhìn lấy thả xong đồ,vật vội vàng rời đi hai người, hắn vội vàng tiến lên, dùng chính mình chìa khoá rất tinh xảo mở ra Giang Phong tủ quần áo, đem cái kia màu đen kiện hàng lấy ra.

Trốn đến trong nhà vệ sinh mở ra xem, bị kinh ngạc, phát hiện ở trong đó vậy mà phát hiện rất nhiều đao cụ.

Vừa nghĩ tới Lưu Minh là Đại Mễ ca thủ dưới, nhất thời trong lòng nổi nóng, hắn nghĩ tới một cái biện pháp, trực tiếp liền làm, lặng yên không một tiếng động chạy tới Lưu Minh chỗ tồn trữ tủ, đem tồn trữ tủ mở ra, bỏ vào hắc sắc kiện hàng.

Làm xong những này, vừa rồi giả bộ như vừa mới làm xong việc nhà nông, từ nhà vệ sinh đuổi tới dùng cơm bộ dáng.

Làm việc không sợ công khai đến, liền sợ âm làm.

Nghĩ đến nếu quả thật bị Đại Mễ ca mấy người hãm hại thành công, loại kia hậu quả, Giang Phong muốn nghĩ cũng biết sự tình tất nhiên rất nghiêm trọng.

Hắn cảm kích nhìn gã đeo kính liếc một chút, không cần nhiều lời.

Chung Thiên Chính, Lô Gia Diệu Hải ca mấy người muốn gọi tốt, đồng thời lại vô cùng phẫn nộ.

Đúng lúc này, Đại Mễ ca hướng bọn họ nhìn bên này liếc một chút, cười lạnh, đứng dậy, trực tiếp đi ra căn tin, Lưu Minh cùng một tên khác tiểu đệ xuất hiện,

Ba người không biết đang nói cái gì, nói xong, tựa hồ tại cười lạnh, tiếp tục hướng bên này xem ra, ngay sau đó, ba người cùng một chỗ hướng trong phòng ăn đang dùng cơm mấy tên giám ngục nơi đó đi tới.

"Cảnh quan, chúng ta muốn báo cáo có người tư tàng đao cụ!" Lúc này, trong ngục giam nhà tù phạm đều đang dùng cơm, Đại Mễ ca ba người giọng nói rất cao.

Được nghe trong ngục giam lại có người tư tàng đao cụ, nguyên bản còn đang dùng cơm mấy tên giám ngục nhất thời nhướng mày.

Lý Tứ trong này, hắn ngẩng đầu, mắt thấy lại là Đại Mễ ca đang tìm việc, nhất thời có chút bất mãn nói: "Đại Mễ tử, khác ở không đi gây sự làm, ăn ngươi cơm qua!"

Đại Mễ ca âm trầm quét hắn liếc một chút, nhếch miệng lên một tia cười lạnh: "Thế nào, ta chính là kiếm chuyện làm, thế nào, lão tử báo cáo có người tư tàng đao cụ, không được sao? Chẳng lẽ còn nói là, ngươi quyền lợi so hùng Ngục Trưởng còn muốn đại!"

Đại Mễ ca phía trước lời nói có chút phách lối, nhưng là đằng sau lời nói nghe vào Lý Tứ trong lỗ tai, giống như tiếng sấm.

Đây cũng không phải là đang giễu cợt hắn, khiêu khích hắn, mà là muốn dùng lời nói để hãm hại hắn.

Nếu là hắn nói mình so Sát Thủ Hùng còn muốn ngưu bức, như vậy chết rất thảm tự nhiên sẽ là chính hắn.

Hắn lạnh xuống mặt, nhìn Đại Mễ ca liếc một chút, ánh mắt xéo qua chú ý tới Giang Phong bên này, trong lòng của hắn sững sờ, lại nhìn kỹ hướng Giang Phong bên kia, trong lúc lơ đãng nhìn thấy Giang Phong đối với hắn gật gật đầu.

Trong lòng của hắn có gì đó quái lạ, bất quá lại là cười lạnh, đang muốn mở miệng, lúc này Lý Tứ bên cạnh mở đầu giám ngục lại là xách trước một bước, đứng dậy làm bộ phẫn nộ, nội tâm lại là vô cùng kích động nói: "Ngươi nói có người tư tàng đao cụ, thế nhưng là có chứng cớ gì?"

"Đương nhiên là có, vừa rồi ta cùng bác sĩ Vương hai người mắt thấy." Lưu Minh hợp thời nhảy ra, nói đến.

Lúc này, cơm nước xong xuôi một chút nhà tù phạm cơ hồ đều tại hữu ý vô ý nhìn chăm chú về phía Lưu Minh bọn họ bên này.

"Tốt, nếu là việc này là thật, hôm nay các ngươi có công lớn cực khổ!" Mở đầu giám ngục là người nóng tính, làm nghe tới ngục giam có người tư tàng đao cụ, hắn hai mắt tỏa sáng, cảm thấy mình hắn là có thể lập cái đại công.

Hắn không nói hai lời, trực tiếp nắm lên trên mặt bàn cảnh côn rời đi căn tin.

Bất quá vì Giang Phong tư tàng đao cụ sự tình, hắn cũng muốn chẳng phải nhiều.

Nhìn lấy mở đầu giám ngục rời đi, Lý Tứ cau mày một cái, cũng vội vàng theo sau, hắn cảm thấy Đại Mễ ca mấy người đoán chừng là có âm mưu gì.

Đại Mễ ca cùng dưới tay hắn Lưu Minh mấy người đi, khi bọn hắn đi ra căn tin lúc, vẫn không quên quay đầu dùng một loại ánh mắt oán độc nhìn về phía Giang Phong bên này, Đại Mễ ca cười lạnh, quay người rời đi, căn tin.

Một hồi cơm trưa, ăn đến bầu không khí có chút quái dị.

Giang Phong đứng dậy, khóe miệng lộ ra một vòng cười trên nỗi đau của người khác biểu lộ nói: "Đi, loại này trò vui sao có thể thiếu cho chúng ta đâu, cùng một chỗ theo đi lên xem một chút. . ."

Hắn hướng Chung Thiên Chính mấy người nháy mắt ra hiệu, cười ha ha một tiếng, đứng dậy hướng về ngoài phòng ăn đi ra, trực tiếp không ngừng hướng mình tại ngục giam trong đại sảnh tồn trữ tủ phóng đi.

Chung ca mấy người thấy thế, cũng chỉ có đuổi theo Giang Phong lại nói.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 17: Mười Bảy Luận Ngục Giam Trừng Phạt,

Chương 17: Mười bảy luận ngục giam trừng phạt,

Lần này, bọn họ cũng là có chút chờ mong, nếu như làm Đại Mễ ca phát hiện giấu ở Giang Phong tồn trữ trong tủ đồ,vật không tại lúc, cũng không biết lại là biểu tình gì?

Rất nhanh, Giang Phong mấy người thừa dịp thời gian này trục bánh xe biến tốc tiến đến ngục giam trong đại sảnh nhìn xem tình huống.

Trong ngục giam vậy mà tư tàng đao cụ, chuyện này không nhỏ, rất nhanh, Sát Thủ Hùng bên kia cũng bị kinh động.

Giang Phong mấy người cùng hắn ngục phạm bị nhao nhao tập hợp.

Lúc này chính chỉnh tề đứng ở ngục giam trên đại sảnh.

Sát Thủ Hùng sắc mặt có chút không dễ nhìn (chú thích: Tại trong phim ảnh, vai diễn Sát Thủ Hùng là người trong giang hồ Lý Giác sắc ô quạ!)

Đặc biệt là cái kia một đôi ưng đồng dạng ánh mắt, đặc biệt khiến người ta cảm thấy lạnh cả người.

Quá có lực sát thương.

Nhưng mà, Sát Thủ Hùng lại sẽ không quản những này, hắn chỉ để ý là trong ngục giam đến là ai tư tàng đao cụ, đây quả thực là muốn tìm cái chết, tuyệt đối

không thể chịu đựng.

"Lần trước, ta nói đến rất rõ ràng, ở chỗ này, là Long, cũng phải cho ta cuộn lại, là hổ, cũng phải cho ta nằm sấp. . ." Hắn vỗ vỗ tay bên trong cảnh côn, cười lạnh, ngữ khí một hồi, liếc nhìn mọi người tại đây, tiếp tục nói: "Nhưng là đâu, gần nhất ta phát hiện một vấn đề, cái kia chính là giống như có người cũng không thế nào phối hợp, vậy mà tư tàng đao cụ, hiện tại có người báo cáo, ngươi nói đúng loại người này, ứng làm như thế nào trừng phạt?"

Nói xong, hắn đi vào hàng phía trước một cái nhìn có chút trung thực trước mặt người tuổi trẻ, dùng cảnh côn xử tại đối phương trái tim chỗ, giễu giễu nói: "Ngươi nói? Chúng ta nên xử lý như thế nào?"

Cái này người trẻ tuổi, xem xét cũng là cái bột mềm, sợ đến không được, nghe được hắn hỏi thăm, nhất thời toàn thân xụi lơ, héo hạ xuống, vội vàng đắng chát cố nặn ra vẻ tươi cười, liên tục gật đầu đáp: "Trừng phạt nghiêm khắc. . ."

Hắn không biết nên nói thế nào, đành phải nơm nớp lo sợ sờ sờ cái ót.

Mà lúc này, Giang Phong lại là mở miệng: "Như loại này người, hắn là cầm quần áo lột sạch, lại treo đánh, đánh xong lại trên bãi tập mặt đất lăn vài vòng. ."

Chẳng ai ngờ rằng Giang Phong vậy mà tại thời khắc mấu chốt này mở miệng, nhao nhao hướng hắn quăng tới một loại quái dị ánh mắt, ý là đang nói, tiểu tử, ngươi có thể nha.

Đại Mễ ca cùng Lưu Minh bên kia lại là cười, Đại Mễ ca khóe miệng treo lên một tia cười lạnh nói: "Ta cảm thấy hắn là đem còn có đồng bọn cho bắt tới, sau đó chịu Tam Đao sáu cắt hình!"

Nghe được Tam Đao sáu cắt hình, mọi người tại đây ai cũng biến sắc, đặc biệt nương, Đại Mễ ca tên chó chết này đơn giản cũng là cái súc sinh.

Dù là Giang Phong đã sớm biết nội dung cốt truyện bên trong cái này chó

hàng không phải vật gì tốt, nhưng khi hắn nghe nói như thế, vẫn còn có chút hết sức tức giận.

Cũng may hắn rất nhanh liền đè xuống trong lòng cỗ này lửa giận, đối mặt Đại Mễ ca mấy người quăng tới trào phúng cùng cười trên nỗi đau của người khác ánh mắt.

Chung Thiên Chính cùng Giang Phong âm thầm cười lạnh.

Hải ca cùng gã đeo kính cùng Lô Gia Diệu càng là dùng một loại nhìn thằng ngốc ánh mắt nhìn về phía Đại Mễ ca, cái này không chỉ có để Đại Mễ ca hơi sững sờ, đồng thời, trong lòng của hắn càng thêm oán hận.

Trong lòng của hắn không ngừng cười lạnh, hắn muốn chỉnh chết Giang Phong.

Sát Thủ Hùng dừng lại động tác, trong tay cảnh côn trong tay vừa đi vừa về đong đưa, hắn nhìn một chút Giang Phong còn có Đại Mễ ca bên kia.

Này một đôi giết người ánh mắt hơi hơi nheo lại, sau cùng hắn cười, đó là một loại tàn khốc cười: "Tốt, hôm nay liền nghe từ các ngươi đề nghị, trừ cởi sạch y phục chạy trần truồng bên ngoài, hôm nay, tư tàng đao cụ người đem lại nhận trừng phạt, lưu lại ba ngón tay, răn đe!"

Đại Mễ ca nghe, nhìn về phía Giang Phong mấy người, khóe miệng lần nữa treo lên một tia cười lạnh, Giang Phong mấy người không có tránh đi ánh mắt của hắn , đồng dạng là treo một tia cười lạnh.

Giả bộ a, liền giả bộ a, nhìn ngươi một hồi kết thúc như thế nào.

"Cái chìa khóa giao lên, hiện tại, để cho phụ trách các ngươi dừng chân uống cư an toàn cảnh quan tiến hành cho các ngươi cẩn thận kiểm tra!"

Sát Thủ Hùng cũng không nói nhảm, vung tay lên, rất nhanh, Lý Tứ cùng mở đầu giám ngục mấy người ra khỏi hàng, bắt đầu trong đám người thu những

người này chìa khoá.

Mọi người nhao nhao đem chính mình chìa khóa bên trên giao nộp,

Vì xác nhận chìa khoá chủ nhân phải chăng vẫn là ban đầu người, vì thế, còn tiến hành đăng ký cùng xác nhận.

Rất nhanh, xác nhận hạ xuống, Sát Thủ Hùng để Lý Tứ mấy người bắt đầu mở ra tồn trữ tủ, còn hắn thì đường đường chính chính ngồi tại một tên khác giám ngục chuyển đến trên ghế, bắt chéo hai chân, hút thuốc, cười tủm tỉm nhìn chằm chằm mọi người tại đây thượng hạ dò xét, rất muốn nhìn một chút một hồi những phạm nhân này biểu lộ là dạng gì.

C-K-Í-T..T...T oa!

Số một tồn trữ tủ là một cái tên là đồng xa phạm nhân, mở ra, bên trong trừ một chút sinh hoạt hàng ngày đồ dùng bên ngoài, còn có một số vụn vụn vặt vặt tiền tiêu vặt.

Cũng không có phát hiện có cái gì đao cụ.

Ở đây chúng ngục phạm đều nhấc lên tâm, có người châu đầu ghé tai nói nhỏ: "Thật không biết đến là ai, đã vậy còn quá lớn mật, dám tư tàng đao cụ, đây không phải đang tìm cái chết à, bị phát hiện, một hồi nhưng có trò vui nhìn."

"Dù sao không phải ta là được. . ."

"Xuỵt, không muốn lớn tiếng như vậy, Đại Mễ ca bên kia có biến. . ." Có người phát hiện Đại Mễ ca người bên kia hướng bọn họ nói chuyện nhìn bên này tới, nhất thời từng cái rụt cổ lại.

Dọa đến cúc hoa xiết chặt, Đại Mễ ca là ai, trong ngục giam này nói lên được là cái kẻ tàn nhẫn, cơ bản không có người dám trêu chọc.

Tại Giang Phong không có tới trước, tuy nhiên có Chung Thiên Chính ở chỗ

này, bọn họ nước giếng không phạm nước sông, nhưng là từ khi Giang Phong đến về sau, Đại Mễ ca tiểu đệ Đại Ngốc đánh dấu liền thường xuyên bị đánh.

Đại Mễ ca địa vị nhận nghiêm trọng trùng kích.

Nhưng cái này hoàn toàn không cách nào che lấp Đại Mễ ca bá đạo cùng ngông cuồng.

Tồn trữ tủ bên kia, đã mở ra đến 98 cái tồn trữ tủ, cái này tồn trữ trong tủ, để đặt là một chút thư tín.

Cất giữ người là một cái tuổi năm sáu mươi tuổi lão đầu tử, gọi Quách Thái, bởi vì thương nghiệp tranh chấp mà vào ngục giam, không vào ngục trước, đã từng là cái quát tháo phong vân trăm vạn phú hào.

Phải biết, nơi này là tám Linh niên đại, trăm vạn phú hào, có biết cái lão nhân này có ngưu bức dường nào.

Bất quá, ở chỗ này, là Long cũng phải cho cuộn lại, làm giám ngục kiểm tra một chút hắn tồn trữ tủ, phát hiện cũng không có bất kỳ cái gì tình huống về sau, kiểm tra kế tiếp lúc, lão đầu tử thở phào.

Rất nhanh, liền đến phiên Lô Gia Diệu tồn trữ tủ, bên trong thật dày một chồng thư tín, còn có một trương cũ ảnh chụp, trên tấm ảnh, hắn cùng một cái nữ hài tử chụp ảnh chung.

Nữ hài tử thanh lệ bên trong mang theo một tia ngọt ngào, nụ cười nhìn rất mê người, có một loại cho người ta thanh thuần cảm giác.

Nhìn thấy cái này, Giang Phong Chung Thiên Chính mấy người không khỏi nhìn về phía hắn, Lô Gia Diệu xấu hổ gãi gãi cái ót, lộ ra có chút xấu hổ.

Giám ngục kiểm tra xong một hồi, rất nhanh, hơn ngàn cái tồn trữ tủ, chớp mắt cũng đã kiểm tra hơn ba trăm cái, làm kiểm tra đến ba trăm linh chín cái tồn trữ tủ lúc, Giang Phong nhìn về phía Chung Thiên Chính, trong lòng khó tránh

khỏi có chút bận tâm Đại Mễ ca thủ dưới Lưu Minh có thể hay không chỉnh ra cái gì yêu thiêu thân.

Bất quá để bọn hắn thở phào là, kết quả tồn trữ tủ mở ra, bên trong trừ một đóa sớm đã khô héo phơi thành tiêu bản hoa hồng bên ngoài, vậy mà không có đừng.

Chung Thiên Chính trong mắt lóe lên vẻ đau thương cùng cô đơn, càng bồi cấp độ sâu là một loại hối hận.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 18: Mười Tám Vượt Qua Manh Mối,

Chương 18: Mười tám vượt qua manh mối,

Hắn thở dài nói: "Đây là ta mười lăm năm trước cùng lão bà của ta yêu đương lúc, cùng đi cầu tàu nhìn trời chiều lúc, nàng từng theo ta nói, nàng ưa thích hoa hồng, loại kia hương thơm làm say lòng người."

"Về sau, ta qua trong tiệm hoa mua một chậu tường vi, cẩn thận che chở nàng, ta còn nhớ rõ, một đêm kia, tường vi thịnh phóng, ta lấy xuống một đóa, cao hứng bừng bừng chạy tới lão bà của ta đi làm công ty, dưới lầu đợi nàng. . ."

Đón đến, tựa hồ lâm vào trong hồi ức, Chung Thiên Chính trên mặt lộ ra một vòng thê lương ưu thương, đây là đời này của hắn vui sướng nhất thời gian, "Đó là ta vui sướng nhất thời gian, nàng tiếp nhận ta yêu, tại sau ba tháng, chúng ta đi vào Hôn Nhân Cung Điện, chúng ta không có tổ chức long trọng hôn lễ, đơn giản mấy cái món ăn hàng ngày cộng thêm một chút dán phúc giấy còn có nhà mới cỗ, ngày hôm đó, We Got Married. . ."

Nói đến đây, hắn không hề tiếp tục nói, tựa hồ không muốn đề cập về sau này không vui sự tình, cái này khô héo tường vi, là vợ hắn cất giữ trong album ảnh tập trong khe hẹp.

Về sau, bởi vì vợ cùng công ty lão bản yêu đương vụng trộm, hắn giận dữ dưới giết vợ mình cùng lão bản, nhưng về sau hắn mới phát hiện, làm một cái nam nhân, đặt mình vào hoàn cảnh người khác suy nghĩ một chút, bị đội nón xanh, có lẽ rất phẫn nộ, nhưng giết người, quả thực không cần thiết.

Mấu chốt là, hắn yêu vợ hắn.

"Giang Phong!"

Hai người chính lâm vào trầm mặc ở giữa, bỗng nhiên, phía trước giám ngục hô từ bản thân tên.

Giang Phong hơi sững sờ, vội vàng kịp phản ứng nói: "Tại!"

Mọi người nhao nhao nhìn về phía hắn, hơi có chút kinh ngạc.

Đại Mễ ca bên kia lúc này chỉ thiếu chút nữa cười ra tiếng.

Theo bọn hắn nghĩ, Giang Phong đã chết chắc , bất quá, đối với cái này, bọn họ cũng không nhìn thấy Giang Phong có biểu tình gì, ngược lại là Giang Phong mấy người nhìn về phía Đại Mễ ca mấy người lúc, khóe miệng mang theo một vòng ý vị thâm trường ý cười.

Đại Mễ ca cảm giác có chút không khỏi, tiểu đệ Lưu Minh trong lỗ mũi lại là hừ một tiếng: "Cười đi, cười đi, một hồi xem các ngươi chết như thế nào!"

Hắn chính trong miệng trào phúng nói nhỏ, bất quá sau một khắc, giám ngục lời nói lại là để Đại Mễ ca bọn họ ngẩn ngơ.

"Kiểm tra hoàn tất, không khác thường!" Mở đầu giám ngục phụ trách kiểm tra Giang Phong tồn trữ tủ, bên trong vậy mà không có cái gì.

Nếu như không nên nói có, cái kia chính là một cái Long hình ngọc bội.

Đối với phạm nhân đồ,vật, mở đầu giám ngục cũng không có đi cầm.

Đem ngăn tủ đóng lại về sau, bắt đầu kế tiếp kiểm tra.

Bốn trăm linh một cái ngăn tủ, vẫn như cũ không có bất kỳ phát hiện nào.

Lúc này, Đại Mễ ca sắc mặt âm trầm xuống, hắn thông suốt quay đầu, nhìn

về phía Lưu Minh.

Lưu Minh toàn thân đánh cái giật mình, vội vàng khoát tay giải thích nói: "Lão đại, ta. . . Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra a. . . Thế nào, tại sao có thể như vậy?"

Hắn hoảng, rõ ràng hắn đem đồ,vật bỏ vào Giang Phong tồn trữ trong tủ, thế nào hiện tại không có phát hiện? Hắn sắc mặt có chút tái nhợt.

Lại nhìn về phía Giang Phong bên kia, lúc này đang dùng một loại trêu tức mỉm cười nhìn lấy bọn hắn.

Trong lòng của hắn một cái lộp bộp, âm thầm kêu thảm một tiếng, kém chút đã hôn mê.

Vô pháp tưởng tượng loại kia hậu quả.

Đại Mễ ca sắc mặt cũng là rất khó coi, hắn trên trán gân xanh nổi lên.

Đem Lưu Minh đẩy ra qua một bên, nghiêm khắc nói: "Việc này không có quan hệ gì với lão tử!"

Tiểu đệ không nghĩ tới Đại Mễ ca vậy mà liền dạng này phản bội, trong lòng của hắn vừa sợ vừa giận, muốn kéo Đại Mễ ca xuống nước, nhưng nhìn đến Đại Mễ ca bên người mấy tên khác tiểu đệ nhô lên bắp thịt cầu thực lồng ngực, trừng đến từng đôi giết người ánh mắt lúc, hắn sợ hãi, toàn thân thẳng co giật, có loại muốn ngất đi tình thế.

Liên quan tới Đại Mễ ca mấy người thần sắc biến hóa, Giang Phong hoàn toàn không có có tâm tư qua để ý tới, bởi vì hắn tâm tư toàn bộ đặt ở tồn trữ tủ khối kia Long hình trên ngọc bội.

Khối ngọc bội kia, là nhà hắn tổ truyền đồ,vật, hắn thường xuyên tùy thân đeo đeo ở trên người.

Khi thấy cái viên kia ngọc bội lúc, trong lòng của hắn sinh ra một loại rung động.

Loáng thoáng ở giữa, cảm giác mình vượt qua có lẽ theo khối ngọc bội này có quan hệ.

Nghĩ đến đây cái,

Trong lòng của hắn trở nên kích động.

Rất nhanh , kiềm chế quyết tâm bên trong kích động, hắn nhìn về phía trước.

"Lưu Minh, hả? Đây là cái gì?" Kiểm tra Lưu Minh tồn trữ tủ chính là Lý Tứ, hắn kinh nghi một tiếng, từ Lý Tứ tồn trữ trong tủ xuất ra một cái hắc sắc kiện hàng.

Hắn tiếng kinh ngạc khó tin nhất thời gây nên mở đầu giám ngục còn có mấy tên khác giám ngục chú ý, bọn họ nhao nhao tiếp cận tới.

Sát Thủ Hùng cũng đình chỉ hút thuốc, nhìn lấy Lý Tứ mấy người, Lý Tứ mấy người thấy thế, vội vàng mở ra hắc sắc kiện hàng.

Hoảng sợ nói: "Là đao cụ!"

Mở ra hắc sắc kiện hàng, nơi đó chính bao vây lấy mấy cái Dao gọt hoa quả!

Sát Thủ Hùng nguyên bản còn ngồi trên ghế, nghe vậy đằng đứng lên, đem đầu mẩu thuốc lá ném xuống đất dùng chân ép diệt.

Hắn lạnh lùng đảo qua mọi người tại đây, lạnh giọng cười một tiếng: "Có loại, không bình thường có loại, hôm nay, lão tử muốn nhìn đến là ai, lại có sao mà to gan như vậy."

Nói xong, nhìn về phía Lý Tứ mấy người, hỏi: "Nhìn xem tồn trữ tủ là ai."

Lý Tứ mấy người ứng một tiếng là, vội vàng đối một chút đơn đăng ký, đi vào Sát Thủ Hùng trước mặt nói: "Trưởng quan, là Đại Mễ ca bên kia Lưu Minh. . ."

Nghe vậy, đã sớm bị dọa đến nước tiểu bài tiết không kiềm chế Lưu Minh trực tiếp tê liệt trên mặt đất, phù phù một tiếng.

Tất cả mọi người như tránh ôn như thần tránh đi hắn.

Đem hắn nhường ra thân hình tới.

Lưu Minh trên mặt sắc mặt tử bạch tử bạch, hắn vội vàng lắc đầu khoát tay, giải thích nói: "Thứ này không phải ta à, trưởng quan, không nên hiểu lầm!"

Sát Thủ Hùng nghe vậy, nhìn Đại Mễ ca bên kia liếc một chút, ánh mắt phát lạnh, cười lạnh nói: "Há, không phải ngươi, đó là ai?"

Trong giọng nói mang theo trào phúng, Lưu Minh ngữ khí một nghẹn, mẹ hắn, trời mới biết cái này đến là chuyện gì xảy ra?

Rõ ràng là hắn muốn hại Giang Phong chịu khổ, có thể là chuyện gì xảy ra, đao cụ vậy mà lại trở lại hắn tồn trữ trong tủ.

Hắn càng nghĩ, trong lòng liền vô pháp hoảng sợ.

"Trưởng quan, nơi này cũng có một cái bao!" Ngay tại Sát Thủ Hùng băng lãnh nhìn lấy Lưu Minh, trực tiếp đem Lưu Minh hoảng sợ nước tiểu lúc, Lý Tứ bên kia lại truyền tới báo cáo âm thanh.

Sát Thủ Hùng quay người lại, ngữ khí có chút tức giận, "Thế nào? Vậy mà còn có người khác tư tàng đao cụ!"

"Vâng, trưởng quan!" Mở đầu giám ngục báo cáo, có chút nơm nớp lo sợ.

Khi thấy mở đầu giám ngục từ một cái tồn trữ trong tủ xuất ra một cái hắc sắc

kiện hàng lúc, Đại Mễ ca sắc mặt nhất thời hơi đổi.

Hắn nhếch miệng lên một tia cười lạnh, không nghĩ tới lại có người đem đồ vật cũng làm đến trên đầu của hắn.

Bất quá hắn cũng chỉ là sắc mặt hơi đổi mà thôi, hắn có lấy cớ chối từ, đại không chết không thừa nhận, tin tưởng bận tâm hắn trong tù ảnh hưởng, Sát Thủ Hùng cũng hắn là sẽ không đem hắn thế nào.

Giang Phong bên kia, Hải ca bỗng nhiên tiến đến Giang Phong bên tai nói nhỏ vài câu, Giang Phong có chút kinh ngạc ngẩng đầu nhìn gã đeo kính liếc một chút, gặp con hàng này nháy mắt ra hiệu, hắn nhất thời có chút im lặng, đối với hắn dựng thẳng lên một cây ngón tay cái, bội phục không thôi.

"Trưởng quan, đây là Đại Mễ ca tồn trữ trong tủ đồ,vật." Lúc này, mở đầu giám ngục đem màu đen kiện hàng tự mình đưa tới Sát Thủ Hùng trong tay, nói ra.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 19: Mười Chín Lý 4 Lên Làm Ngục Trưởng

Chương 19: Mười chín Lý 4 lên làm Ngục Trưởng

Nghe được là Đại Mễ ca đồ,vật, Sát Thủ Hùng hơi có chút kinh ngạc, rất nhanh sắc mặt cũng trong nháy mắt lạnh xuống đến, nhìn Đại Mễ ca liếc một chút, cũng không nói gì thêm, từ từ mở ra kiện hàng.

Đại Mễ ca bị sát thủ hùng ánh mắt nhìn đến toàn thân một trận rét lạnh, hắn cảm giác mình tựa hồ xem nhẹ cái gì, mơ hồ trong đó có loại dự cảm không tốt.

Đặc biệt là nhìn thấy Giang Phong mấy người cái kia có chút trêu tức biểu lộ, càng là cảm giác đại sự không ổn.

Quả nhiên, làm sát thủ hùng từ từ mở ra hắc sắc kiện hàng, lộ ra một góc hắc sắc cục sắt lúc, hắn cái loại cảm giác này tệ hơn, mà Sát Thủ Hùng sắc mặt càng âm trầm.

Sát Thủ Hùng trực tiếp đem miếng vải đen một cái giật xuống, một cái màu đen sáng loáng súng lục nhất thời lộ ra.

Khi thấy thanh này hắc sắc súng lục lúc, giữa sân yên lặng ba giây, sau một khắc, mọi người một trận xôn xao: "Súng lục, dám tư tàng súng lục, Đại Mễ ca lá gan này quá lớn a? Hắn là thế nào đoạt tới tay thương?"

"Đại Mễ ca đây là đang muốn chết sao, hắn sao có thể dạng này." Tất cả mọi người rối loạn tưng bừng, đối Đại Mễ ca như tị xà hạt.

Thậm chí ngay cả hắn tiểu đệ, tại thời khắc này tất cả đều đối với hắn tránh đến xa xa, giống như gặp quỷ biểu lộ nhìn lấy hắn.

Đại Mễ ca giờ phút này hoàn toàn không có loại kia bình tĩnh biểu lộ, hắn vội vàng giơ tay lên, khoát tay giải thích nói: "Cái này không liên quan chuyện ta a."

Nói, hắn lui ra phía sau hai bước.

"Bắt lại cho ta hắn, chuyện không liên quan ngươi, này đóng người nào sự tình!" Sát Thủ Hùng thần sắc băng lãnh, vô luận Đại Mễ ca giải thích thế nào, hắn trực tiếp để hắn giám ngục xông đi lên đem hắn khống chế lại, loại chuyện này không khảo hỏi cho rõ, tuyệt đối còn chưa xong.

Lại có người dám tư tàng súng ống, đây là coi ngục giam là thành cái gì, nghĩ đến đây loại hậu quả, liền hắn trên người mình đều cảm giác được một cỗ hàn ý.

Đại Mễ ca biết mình lần này xong, Lưu Minh tiểu đệ bị dọa đến ngã xuống đất hôn mê bất tỉnh.

Hắn biết rõ, lần này trừng phạt mười phần nghiêm trọng, không chết cũng muốn nửa tàn.

Hắn trực tiếp lui sau đó xoay người cũng là vắt chân lên cổ mở trốn, tại nông trường hậu sơn nơi đó, đi qua hắn gần quan sát, nơi đó có thể vượt ngục.

Lưu lại, có thể sẽ bị chơi chết, trong lòng của hắn vô cùng kinh sợ, người nào sẽ nghĩ tới, hắn muốn chỉnh Giang Phong, lại cả đến chính mình.

Giờ khắc này, hắn có loại muốn khóc xúc động.

Không thể không nói, Đại Mễ ca tốc độ rất nhanh, con hàng này không đi làm chạy nhanh Quán Quân thật rất đáng tiếc.

Mấy tên giám ngục đều đuổi không kịp hắn.

Đương đương đương!

Rất nhanh, trong ngục giam cảnh tiếng chuông reo hoàn toàn bốn phía, sở hữu giám ngục toàn bộ phòng bị, bắt đầu phong tỏa cả tòa ngục giam, cửa sắt lớn bị nhốt.

"Dừng lại, lại không dừng lại, lão tử nổ súng." Tại ở gần ngục giam thông hướng nông trường cửa sắt lớn chỗ có ngoài cửa trấn giữ, nhìn thấy Đại Mễ ca muốn chạy trốn, nhất thời, tên kia giám ngục trực tiếp móc súng chỉ hắn.

Thế nhưng là, Đại Mễ ca hoàn toàn cũng là cái nhân vật hung ác, trước kia làm qua không ít buôn bán kinh doanh ma túy, đã sớm không sợ sinh tử, như thế nào một cây súng lục có thể hù dọa được.

Nhìn ra tên kia giám ngục tay đang run rẩy, Đại Mễ ca cười lạnh, trùn xuống thân thể, một xê dịch, đi thẳng tới giám ngục gác cổng bên người, một phát bắt được đối phương tay, uốn éo, xoạt xoạt!

Một tiếng cổ tay đứt gãy âm thanh vang lên, giọt nước không lọt, này giám ngục kêu thảm một tiếng, trong tay súng lục tróc ra, Đại Mễ ca trực tiếp từ bên hông hắn giật xuống đại chìa khóa cửa, bắt đầu mở cửa tiến hành đại đào vong.

Toàn bộ ngục giam đều loạn đứng lên.

Sát Thủ Hùng trong mắt sát ý cuồng thiểm, nhìn lấy Đại Mễ ca thoát đi phương hướng, hắn phất tay ra hiệu Lý Tứ mấy người trở về thân thể, nhìn về phía một cái khác thông hướng hậu sơn cửa sắt lớn, nơi đó, trong ngục giam phạm rất ít người biết rõ.

Bởi vì nơi này có một đầu lòng đất thông đạo , có thể nối thẳng hậu sơn.

Mấy người nói làm liền làm, trực tiếp đuổi hướng hậu sơn, muốn đi nơi đó chặn đường.

Lưu Minh cùng Đại Mễ ca hắn tiểu đệ còn có Đại Ngốc đánh dấu bọn họ lúc

này đã bị nghiêm khắc nhìn chế đứng lên.

Còn có cái kia bác sĩ Vương, tại Lưu Minh cung khai bên trong cũng tránh cho không bị ngục giam tiến hành trừng phạt, chuyện này có chút lớn, bác sĩ Vương trực tiếp bị áp giải địa phương sở cảnh sát,

Chờ đợi một cái minh xác kết quả.

Cùng tù phạm tư tàng đao binh súng ống, ý đồ muốn trợ giúp tù phạm cùng một chỗ vượt ngục, cái tội danh này đủ lớn.

Bỉ ổi bác sĩ Vương hết hy vọng tình đều có.

Trời mới biết hắn đến làm những gì, vậy mà lại phát sinh loại sự tình này.

Sự tình kết quả lúc chạng vạng tối đợi đi ra, để cho người ta vạn vạn không nghĩ đến là, trong lúc chạy trốn, Đại Mễ ca vậy mà cùng giám ngục phát sinh đấu súng.

Hắn vậy mà tại hậu sơn nơi đó tư tàng súng ống, cũng không biết hắn là lúc nào giấu.

Hắn đến muốn làm gì, sau chuyện này quả mười phần nghiêm trọng.

Cứ việc Giang Phong biết rõ Đại Mễ ca cùng Sát Thủ Hùng có thể sẽ có một ít cấu kết, nhưng là ở cái này trong lúc mấu chốt, gặp được nghiêm trọng như vậy sự tình, miệng nhiều người xói chảy vàng, Sát Thủ Hùng làm giám ngục, tuyệt đối sẽ không buông tha Đại Mễ ca.

Đây cũng không phải là một chuyện nhỏ, mà chính là một kiện đại sự.

Hắn có thể nghĩ đến, nơi này phát sinh đấu súng, tại không lâu, phía trên hội có nhân viên tương quan hạ xuống điều tra việc này, hắn cũng biết mình tất nhiên ăn không ôm lấy đi, chính hắn phiền phức cũng lớn.

Ngục Giam Trưởng vị trí này, đoán chừng có khả năng thậm chí không gánh nổi.

Hắn duy nhất có thể làm cũng là ngăn cản Đại Mễ ca vượt ngục, thậm chí không tiếc sau cùng đem Đại Mễ ca bắn giết.

Khi thấy Đại Mễ ca mi tâm bị bên trong một tên giám ngục đánh giết lúc, Sát Thủ Hùng buông lỏng một hơi.

Có chút khiến người ngoài ý là, cái này bắn giết Đại Mễ ca không là người khác, chính là Lý Tứ gia hỏa này.

Quả nhiên, không ngoài sở liệu, ba ngày sau, Hương Cảng đầu kia phái người hạ xuống điều tra.

Làm Giang Phong thấy có người vậy mà đến hỏi thăm bọn họ ngục giam tình huống.

Giang Phong tự nhiên một năm một mười đem tình huống báo cáo, sau đó không lâu điều lệnh hạ xuống, bởi vì Đại Mễ ca tư tàng đao cụ còn có súng ống.

Sát Thủ Hùng làm một cái trong ngục giam Ngục Trưởng quản lý bất lợi, đắp lên đầu một lệnh thuyên chuyển cho mất chức vị.

Để Giang Phong còn có Chung Thiên Chính cùng Lô Gia Diệu Hải ca mấy người vạn vạn không nghĩ đến là, tại tân nhiệm chức điều lệnh bên trong, Lý Tứ vậy mà thành tân nhiệm ngục giam Ngục Trưởng.

"Ta nhớ được ta chỉ ở Lưu Minh nơi đó thả màu đen kiện hàng, cũng không có tại Đại Mễ ca nơi đó thả a." Ban đêm, đang dùng cơm lúc, gã đeo kính nói ra một cái để Giang Phong mấy người đều hơi kinh ngạc vấn đề.

Như vậy vấn đề đến, Đại Mễ ca tồn trữ trong tủ súng lục đến là ai thả?

Lại liên tưởng đến Sát Thủ Hùng Ngục Giam Trưởng vị trí bị đá, Giang

Phong mấy người tựa hồ nghĩ đến cái gì.

"Phong ca, không ngại ta ngồi ở đây a?" Tại chúng ngục phạm kinh ngạc trong ánh mắt, người mặc ngục giam Ngục Trưởng chế phục Lý Tứ long hành hổ bộ hướng Giang Phong mấy người chỗ Bàn ăn xoay đi tới, trong tay bưng đồ ăn, cười nói.

Lý Tứ lên làm Ngục Trưởng, coi là thật có chút dạng chó hình người.

Hơi sững sờ, Giang Phong gật gật đầu, "Ngồi xuống đi!"

Lý Tứ tại Giang Phong trước mặt, vẫn như cũ có vẻ hơi rất câu nệ bộ dáng, hoặc có lẽ là bởi Tiền Giang phấn chấn bão tố nguyên nhân, hắn đối Giang Phong có một loại bản năng e ngại.

Lý Tứ vậy mà cùng Giang Phong Chung Thiên Chính mấy người ăn cơm, cái này có chút ý vị sâu xa, bất quá cũng không có người xuất hiện nói cái gì, bọn họ cũng đều biết, Giang Phong nhóm người này không dễ trêu chọc, vậy mà cùng mới nhậm chức Ngục Trưởng Lý Tứ dính líu quan hệ.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 20+20 Trên Xe Lửa Binh Lính

Chương 20: 20 trên xe lửa binh lính

"Phong ca, Chung ca Hòa gia Diệu ca mấy người các ngươi trong tù biểu hiện ta đã báo cáo cho cấp trên, tin tưởng không lâu sau, phía trên liền sẽ phát ra thông báo, đối với các ngươi lần này tố giác Đại Mễ ca cùng Đại Ngốc đánh dấu bọn người tư tàng súng ống một chuyện tiến hành giảm hình phạt. . . Mặt khác, gia Diệu ca không sai biệt lắm đã hết hạn tù, không lâu sau liền có thể rời đi ngục giam. . ." Mọi người câu được câu không trò chuyện, đang ăn cơm.

Đối với Lý Tứ, Hải ca mấy cái người biết cái này mới nhậm chức Ngục Trưởng đối Giang Phong thái độ về sau, bọn họ cũng rốt cục buông lỏng một hơi.

Nếu là Lý Tứ không biết tốt xấu, muốn muốn trả thù Giang Phong bọn họ, cũng thực có chút phiền phức.

Nghe được đối phương lời nói, Lô Gia Diệu trước hết nhất kích động lên, hắn còn có ba năm thời hạn thi hành án, ai có thể nghĩ đến, vậy mà lại có như thế kết quả.

Không cần nghĩ, Giang Phong cũng biết cái này nhất định là Lý Tứ làm công lao.

Giang Phong liếc hắn một cái, tuy nhiên cho tới nay có chút đối Lý Tứ xem thường.

Bất quá lần này, Lý Tứ cho bọn hắn một cái ngoài ý muốn vui, người này không đơn giản, vậy mà tự mình thừa dịp Đại Mễ ca tai họa Giang Phong mấy người tình thế, trực tiếp chơi chết Đại Mễ ca, còn có đem sát thủ hùng cũng cho kéo xuống nước.

Không thể không nói, Lý Tứ con hàng này giấu rất sâu, đối với mấy người vậy mà có thể đạt được hình giảm, đây là Giang Phong cùng Chung Thiên Chính mấy người xa xa bất ngờ sự tình.

Nhưng cùng lúc, mọi người cũng vì Lô Gia Diệu sắp hết hạn tù phóng thích mà cảm động cao hứng không thôi.

Nhìn lấy kích động đến con mắt đỏ bừng Lô Gia Diệu, Giang Phong trong lòng có chút không biết cái gì ý vị, cảm thán đến vỗ vỗ bả vai hắn, cũng không nói gì thêm.

Lý Tứ cùng Giang Phong mấy người nói một hồi lời nói về sau, cũng cáo tri giảm hình phạt thông tri kết quả tại vài ngày sau hội nói cho mấy người.

Sau liền rời đi.

Giang Phong còn có Chung Thiên Chính tự nhiên đối Lô Gia Diệu muốn rời khỏi, mấy người có rất nhiều lời muốn nói.

Trong lúc bất tri bất giác, thời gian lại qua mấy ngày, cách hắn đến đến Ngục Giam Phong Vân vị diện đã có mười bốn ngày.

Đêm đó, trong túc xá, Giang Phong lục lọi này một khối đi theo chính mình vượt qua đến vị diện này Long hình ngọc bội, trong thần sắc tràn ngập suy tư sắc.

Nhưng mà, ngay tại cả người hắn lâm vào trong trầm tư lúc, bỗng nhiên, hắn chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, không kịp một tiếng kêu sợ hãi, lại một lần nữa khi mở mắt ra, lại phát hiện mình đi vào một chỗ vô cùng thần bí trong

không gian.

"Nơi này là nơi nào?" Hắc Ám Vũ Trụ bên trong, mênh mông hạo hãn vô biên tế, Giang Phong từ choáng váng bên trong tỉnh lại, chỉ bất quá khi hắn mở hai mắt ra, nhìn thấy chính mình đang ngồi ở Hỗn Độn Vũ Trụ chỗ sâu, tại dưới chân hắn là một phương lơ lửng cầu thang đá, ước chừng có một 100 mét vuông khoảng chừng, mà hắn lúc này đang ngồi ở một trương màu bạch kim trên bảo tọa, tại Hạo Hãn Vô Tận trong vũ trụ, hắn liền phảng phất một hạt bụi, Vô Tận Tinh Thần Vẫn Thạch lơ lửng, ngẫu nhiên trượt xuống, thấy cảnh này, trong lòng của hắn Kinh Nhiên.

Cho là mình đây là đang nằm mơ!

"Chuyện gì xảy ra?" Giang Phong giật mình há to mồm, chung quanh vụ khí lượn lờ, có tám cái Thanh Ngọc Thạch trụ vờn quanh tại cung điện hai bên, rộng rãi bên trong, mang theo một loại thần bí.

U ám, đều là vụ khí, loại này bất chợt tới dị biến để Giang Phong có chút không biết làm sao.

Tại hắn phía trước, xuất hiện một đạo ngân quang lóng lánh, u ám quang môn.

"Đây là cái gì?" Giang Phong có chút cẩn thận, nghĩ đến Long đeo thần kỳ, "Chẳng lẽ cái này là có thể qua lại hắn thế giới thế giới môn?" Hắn não đại động mở.

Ngay tại hắn tiến hành các loại tự sướng, nghi hoặc không hiểu lúc, một cỗ kinh khủng đến để hắn vô pháp chống cự hấp lực trực tiếp hướng hắn hút tới.

Giang Phong quát to một tiếng: "Không muốn. . . A!"

A chữ còn chưa nói xong, sau một khắc, hoàn toàn mất đi tri giác.

Mà Ngục Giam Phong Vân thế giới

Ngục giam trong túc xá, Giang Phong trong túc xá, Hải ca bọn họ đang ngủ, lúc này, Hải ca xoay người, vừa hay nhìn thấy bạch quang lóe lên, Giang Phong chỗ trên giường, bỗng nhiên bóng người lóe lên, ngay sau đó, Giang Phong hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa.

Hắn giật mình há to mồm, cả người đần độn tại nguyên chỗ, không biết làm sao!

Mà thời gian hình ảnh vừa vặn dừng lại tại thời khắc này.

Đối với tất cả những thứ này, Giang Phong đã không có thế giới qua để ý tới, khi lại một lần nữa mở hai mắt ra lúc, hắn nghe được bên tai có ù ù âm thanh vang lên.

Đó là xe lửa minh địch thanh.

Vậy thì giống một giấc mộng, làm Giang Phong lần nữa mở hai mắt ra, thấy rõ ràng trước mắt hết thảy lúc, hắn ngây người.

Đây là một cỗ không biết lái hướng phương nào xe lửa.

Xe lửa truyền đến tiếng oanh minh, không biết muốn lái hướng phương nào, bên ngoài là vùng sa mạc, lẻ tẻ điểm điểm tán lạc một chút lục sắc thảm thực vật.

Xe lửa bên trong, ngồi đầy một đoàn người mặc màu xanh quân đội quân phục binh lính, từng cái trên mặt đều mang một loại non nớt.

Chuyện gì xảy ra?

Trước một khắc còn tại Ngục Giam Phong Vân thế giới, hắn còn chưa kịp đưa đi Lô Gia Diệu, còn không có ở nơi đó hết hạn tù phóng thích, cái này một hồi liền trực tiếp vượt qua sao?

Giang Phong vô pháp biết rõ ràng, cũng không có cách nào qua biết rõ ràng,

nhưng là hắn biết rõ, tất cả những thứ này đều theo này vô cùng thần kỳ Long đeo có liên quan.

Vừa nghĩ tới Long đeo, hắn vô ý thức hướng trên người mình tìm tòi, tại trên cổ, vừa vặn sờ đến cái viên kia Long hình màu xanh biếc ngọc bội.

Hắn thở phào, cảm giác rất thật không thể tin.

Trong tiểu thuyết, điểu ti nghịch tập, vượt qua vị diện, cướp bóc các loại cơ duyên, loại chuyện tốt này phát sinh ở trên người hắn, thế nhưng là để Giang Phong có chút buồn bực là , có vẻ như chính mình không có cái gì hệ thống a?

Mà lại lần đầu tiên xuyên việt là Ngục Giam Phong Vân vị diện, lần này, hắn lại vượt qua đến phương diện nào, nghĩ đi nghĩ lại, Giang Phong không khỏi lâm vào trong suy tư.

"Này, huynh đệ, ngươi là nơi nào người? Giới thiệu một chút, ta gọi Trương Long, đến từ mỹ lệ Cổ Thành Tây An!" Nhưng mà, ngay tại Giang Phong lâm vào suy tư lúc, một cái cẩn trọng giàu có từ tính thanh âm lại là đem hắn từ trong trầm tư cho kéo trở về.

Có người vỗ một cái bả vai hắn.

Giang Phong bừng tỉnh, kinh ngạc ngẩng đầu, đập vào mắt là một cái mãn kiểm cầu nhiêm, bộ mặt râu ria kéo cặn bã tuổi trẻ tráng hán, tự xưng Trương Long tân binh một thân Quân Phục, đối Giang Phong lộ ra một cái hữu hảo nụ cười, gật gật đầu, cười nói.

Giang Phong hơi sững sờ, không nghĩ tới bên cạnh mình còn ngồi người khác.

Vừa rồi quá mức đầu nhập suy tư chính mình làm sao xuyên việt vị diện, tất cả những thứ này đến là thật hay là giả, Giang Phong cũng không có chú ý tới bên cạnh trên chỗ ngồi còn có người khác.

Lúc này, bị đối phương vỗ một cái bả vai, hắn ngược lại là lấy lại tinh thần.

Đối mặt một mặt chất phác tráng hán Trương Long, kinh ngạc một lát sau, Giang Phong mỉm cười, đưa tay ra nói: "Ngươi tốt, ta gọi Giang Phong, ân. . ."

Giang Phong còn muốn giới thiệu mình tới đến từ nơi đâu, trong lúc nhất thời, hắn phiền muộn, hướng đối phương hỏi một cái rất im lặng vấn đề: "Đối huynh đệ, chúng ta cái này là muốn đi nơi nào?"

Trương Long hơi có chút kinh ngạc, dùng một loại "Đại ca ngươi không phải đang đùa ta a?" Biểu lộ nhìn chằm chằm Giang Phong, bất quá vẫn là nói ra: "Chiếc này xe lửa là từ trong Mông Cổ xuất phát, muốn lái hướng Hoa Nam quân khu. . ."

"Úc, ta là từ Cam Túc bên kia lên xe lửa. . Trí nhớ có chút không tốt, hắc hắc. . . ." Trương Long phiền muộn, một mặt nhức cả trứng, trong lòng tự nhủ đại ca ngươi không phải đang đùa ta a?

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 21: Hai Mươi Mốt Tham Quân

Chương 21: hai mươi mốt tham quân

Trương Long có chút im lặng, cái trán toát ra tam điều hắc tuyến.

Giang Phong đập vỗ trán, nói sang chuyện khác, cười nói: "Đúng, mở đầu Long huynh đệ, ngươi mới vừa nói chúng ta vừa qua Hoa Nam quân khu, chúng ta cụ thể muốn đi đâu?"

Giang Phong không biết mình vượt qua đến cái gì vị diện, đành phải hỏi như vậy nói.

Trương Long có chút càng thêm im lặng, dùng một loại đại ca ngươi thế nào cái gì cũng đều không hiểu ánh mắt nhìn Giang Phong liếc một chút, thật có chút bất đắc dĩ.

Bất quá hắn so sánh lòng nhiệt tình, gấp nói tiếp: "Cái này ngươi liền không hiểu sao, lần này chúng ta muốn đi là nam tinh quân khu. . ."

Đi qua Trương Long lão hảo nhân này một phen giải thích, Giang Phong cuối cùng biết rõ một chút đại khái tình huống,

Nguyên lai, lần này cả nước tính chiêu binh, mà lại đều là chiêu đại học sinh nhập ngũ, Trương Long báo danh là tiến về nam tinh quân khu tham quân.

Rất hiển nhiên, con hàng này đối lần này chiêu binh tình huống đại khái là biết rõ như vậy một chút, càng nhiều thì hơn cũng không biết.

Giang Phong cũng chỉ đành bất đắc dĩ thở dài, xem ra, vẫn phải từ từ sẽ đến, mới biết được cái thế giới này đến là cái gì thế giới. . .

Thời gian cực nhanh, đảo mắt đã qua một ngày, xe lửa còn đang rung động ầm ầm, bất quá đã lái rời vùng sa mạc, ngay tại hướng phía nam lộ tuyến tiến vào.

Giang Phong cùng Trương Long hai người đứng tại xe lửa trong nhà vệ sinh cửa hút thuốc, một bên hút thuốc, một vừa nhìn bên ngoài nhanh chóng rút lui Cao Sơn Thanh Thụ.

Đánh giá chính mình cái này một thân thổ lục sắc Quân Phục, Giang Phong nhàn nhạt sâu hít sâu một cái thuốc lá, ánh mắt có chút hoảng hốt.

Đi qua một ngày này cùng Trương Long ở chung, hai người cũng rất gần thành hảo bằng hữu.

Hai người câu được câu không trò chuyện, Trương Long là Tây An người, tùy tiện, so sánh hướng ngoại làm nóng tình.

Trong nhà phụ thân là tên Đại Học lịch sử giáo sư, mẫu thân là vị cảnh sát, có một người ca ca còn có hai người tỷ tỷ, hắn vì lẽ đó lựa chọn làm binh, đại bộ phận là bởi vì chịu mẫu thân ảnh hưởng.

Đối với hắn tới làm binh, mới đầu người nhà cũng không đồng ý, bất quá về sau vẫn là đồng ý hắn tới làm binh.

Vừa vặn, năm nay hắn vừa mới tốt nghiệp đại học.

"Tuy nhiên ta giữ lại ria mép, nhưng là Phong ca, ta nói cho ngươi. Ta nếu là đem những này ria mép cạo đi, thực ta rất đẹp trai." Trương Long có chút tự luyến nói ra, bởi vì mấy người nói một chút tuổi tác, Giang Phong so Trương Long lớn hơn một tuổi, 22, vì lẽ đó, Giang Phong đương nhiên thành đại ca, Trương Long làm theo hô Giang Phong làm.

Đối với cái này, Giang Phong biểu thị im lặng.

Đi qua mười cái giờ chạy, đoàn tàu đến Nam Cương nam tinh nhà ga, liệt sau khi xe dừng lại, rất nhanh liền có hai tên người mặc Lục Quân đông thường phục Chính Quy Quân Nhân lên xe lửa, hai người này một cao một thấp, một béo một gầy, không cần lên tiếng, hướng này vừa đứng liền có một loại không khỏi vui cảm giác.

Bên trong một người trên vai đeo một gạch hai sao Trung Úy Quân hàm quân hàm, một người khác thì là treo Trung Sĩ quân hàm Sĩ Quan, hai người sau khi lên xe trực tiếp tìm tới tiếp binh tên kia chỉ đạo viên tiến hành thương lượng, chỉ đạo viên đem một chồng tân binh hồ sơ giao cho tên kia Bàn Tử trung úy, trung úy tựa hồ đi qua một phen sàng chọn, lập tức cầm một chồng hồ sơ đi đến trong xe ở giữa.

"Kế tiếp ta niệm đến tên người nhớ kỹ đáp trả, sau đó mang tốt hành lý cùng ta xuống xe, Vương Hải."

"Đến."

"Lý Viêm."

"Đến."

"Đồng lợi."

"Đến."

"Trương Long."

"Đến."

"Giang Phong."

"Đến."

"Phong ca, chúng ta đi xuống đi!" Đi qua điểm danh về sau, Trương Long rõ ràng có chút không kịp chờ đợi, tựa hồ rất muốn ở chỗ này trực tiếp tiếp nhận huấn luyện quân sự, bị ngược, đối với cái này, Giang Phong biểu thị nhức cả trứng.

Hắn gật gật đầu, lúc này hai người không do dự nữa, trực tiếp từ xe lửa toa bên trên cầm lấy riêng phần mình hành lý, đi xuống xe lửa.

Đối tại tại sao mình có hành lý, làm sao mặc Thượng Quân phục, đó là cái không hiểu mê, tựa như Giang Phong trực tiếp tiến vào Ngục Giam Phong Vân thế giới một dạng , đồng dạng là cái làm cho người không hiểu vấn đề.

Tham quân, ý vị này một loại tân nhân sinh thể nghiệm bắt đầu,

Hai người dẫn theo hành lý, hướng đi này lục sắc doanh địa, trong lòng tràn đầy đều là kích động.

Hoa Hạ, Hoa Nam nam tinh mỗ dã chiến sư bộ binh đoàn.

Giang Phong cùng Trương Long hai người dẫn theo hành lý, tại một tên binh lính chỉ huy dưới, đi theo hắn binh lính cùng một chỗ rẽ trái lại quấn, đi vào một tòa hai tầng Thủy Nê nhà lầu dưới.

Thủy Nê lâu không có bất kỳ cái gì nhan sắc trang trí, nhìn rất phổ thông, nhưng lại cho người ta một loại sắt thép kiến trúc, quân nhân âm vang hữu lực máu cảm giác.

Cái này hai tầng lầu nhỏ hết thảy có hơn hai trăm túc xá, mỗi cái túc xá có thể dung sáu một tân binh cùng một chỗ ở lại.

Nơi này chủ yếu là cho tân binh ở.

Đang chờ đợi bên trong, có chuyên môn phụ trách quản lý túc xá quản lý nhân viên niệm lên những tân binh kia tên, những người này duy nhất một lần có sáu cái, đó là bị sớm đã an bài tốt, cũng chính là bạn ngủ.

Thật là đúng dịp là, Trương Long cùng Giang Phong hai người lại bị an bài chung phòng túc xá.

Được an bài đến 123 túc xá.

Hai người cũng là hơi có chút kinh ngạc, liếc nhìn nhau, đều là cười không nói.

Đem hành lý để đặt về sau, hai người vội vàng đi ra, theo hắn tân binh cùng một chỗ hướng thao trường chạy tới, ở nơi đó tập hợp.

"Trương Long."

"Đến."

"Giang Phong."

"Đến."

"Tiến đến. "

Giang Phong cùng Trương Long hai người vừa vừa đi vào trong đám người, nhìn chung quanh, quan sát tình huống.

Không nghĩ tới, lúc này, lại có người niệm đến Giang Phong hai người tên.

Giang Phong hai người vô ý thức đi theo một tên lão binh, tại đối phương chỉ huy dưới, tiến vào trong một cái phòng.

Vừa đi vào gian phòng, hai người liền nhìn thấy gian phòng bên trong đang ngồi mắng một tên người mặc quân lục sắc y phục tác chiến, trên vai biểu hiện Thiếu Tá quân hiệu, tuổi tác ước chừng chừng ba mươi tuổi nam tử chính ngồi ở bên trong.

Đứng bên cạnh bốn tên Thượng Úy còn có sáu tên Trung Sĩ quân quan, đều

là chắp hai tay sau lưng, ngẩng đầu ưỡn ngực, cho người ta một loại khí thế túc sát ý.

Đứng trong phòng, Trương Long ngày bình thường mặc dù tùy tiện, bất quá đối mặt trận thế này, rõ ràng cũng có chút luống cuống, hắn co lại rụt cổ, bất quá nhưng không có biểu hiện được rất bất kham.

Ngược lại là Giang Phong, ưỡn thẳng lưng, trong ánh mắt không có bất kỳ cái gì khiếp ý.

Trong tù dạo qua người, Giang Phong đã không phải là nguyên lai cái kia chính mình.

Cho dù chỉ trải qua nửa tháng cải tạo, nhưng này cũng hoàn toàn không phải nguyên lai mình có thể so.

"Báo cáo trưởng quan viên, Giang Phong hướng ngươi đưa tin!" Giang Phong hai chân cũng thẳng, đưa tay làm cái quân lễ.

"Trương Long hướng trưởng quan đưa tin!" Trương Long cũng học Giang Phong bộ dáng làm cái quân lễ.

Hai người đều lên quá lớn học, nhận qua huấn luyện quân sự, vì lẽ đó làm lên quân lễ đến cũng tính toán có không hề có dạng.

"Ha-Ha. . ." Bất quá, hai người tuy nhiên có không hề có dạng làm cái quân lễ, nhưng là gian phòng bên trong lại vang lên không hài hòa thanh âm, mấy tên đứng thẳng quân quan đều là cười ra tiếng.

Trương Long lộ ra càng thêm đến có chút áp lực, trên mặt có chút xấu hổ, trái lại Giang Phong, vẫn như cũ là nguyên lai cái dạng kia, không có có bất kỳ biểu tình biến hóa gì.

Thiếu Tá trong mắt lóe lên một tia kinh dị, quan sát tỉ mỉ Giang Phong liếc một chút, trong lòng âm thầm gật đầu.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 22: Hai Mươi Hai Ngươi Xác Định Thật Muốn Đánh Ngươi?

Chương 22: Hai mươi hai ngươi xác định thật muốn đánh ngươi?

Gật gật đầu, đối Giang Phong cùng Trương Long hai người không có luống cuống, ngược lại là có chút thưởng thức, bất quá lại là vừa cười vừa nói: "Đầu tiên, thật cao hứng các ngươi có thể đến tham quân, vì tổ quốc cống hiến một phần chính mình lực lượng , bất quá, muốn trở thành một tên hợp cách binh lính cũng không phải rất đơn giản sự tình, trong lúc này, các ngươi hội kinh lịch một chút huấn luyện quân sự, nếu như nếu là đến lúc đó khảo hạch không quá quan, như vậy các ngươi có khả năng sẽ bị phái đưa về nhà, biết không?"

Giang Phong gật gật đầu, hai người đều là nói: "Minh bạch!"

Gặp Giang Phong hai người rất động quy củ, Thiếu Tá hài lòng gật gật đầu, giơ tay lên cấp trung án, nhìn về phía Trương Long nói: "Trương Long, 21 tuổi, một mét chín, thân thể tố chất chỉ tiêu rất không tệ , bất quá, vẻn vẹn là những này có thể còn thiếu rất nhiều, ở sau đó đoán luyện bên trong, muốn thành công lưu lại, trở thành một tên hợp cách binh lính, còn muốn có cầm dĩ hằng kiên quyết mới được."

"Vâng, trưởng quan. Ta sẽ cố gắng." Trương Long ưỡn bộ ngực ra, vỗ ngực một cái, rất là trấn định nói ra.

Thông qua vừa rồi bầu không khí dung hợp về sau, hắn rất nhanh liền thích ứng bầu không khí như thế này.

Thiếu Tá gật gật đầu, nói tiếng không tệ, ta chờ mong ngươi biểu hiện.

Tiếp lấy lại cầm lấy Giang Phong hồ sơ, nhìn về phía Giang Phong, khẽ mỉm cười nói: "Giang Phong, 22 tuổi, một mét tám thân cao, thân thể tố chất cũng không tệ , bất quá, vẻn vẹn cái này còn không được, ngươi có cái gì năng khiếu?"

Thiếu Tá đối trước mắt cái này trước mặt người rất ngạc nhiên, rất muốn nhìn một chút Giang Phong có biểu hiện gì.

"Lực lượng tốc độ còn có thị giác tốt có tính không năng khiếu?" Giang Phong hơi sững sờ, sờ mũi một cái, trầm ngâm sau xấu hổ nói ra.

Nếu như nói, Giang Phong vượt qua Ngục Giam Phong Vân vị diện sau có thay đổi gì, đó chính là hắn thân thể các hạng tố chất đều chiếm được rất rõ ràng một loại đề bạt.

Đặc biệt là không khỏi diệu tiến vào quang môn, đi thẳng tới vị diện này về sau, hắn liền phát hiện, chính mình khí lực còn có tốc độ cùng thị giác đều tăng cường không ít.

Ban đầu vốn có chút trĩu nặng hành lý, hơn một trăm cân, nhấc lên mười phần nhẹ nhõm.

Đây là hắn bất ngờ, cũng là để hắn hiểu được vượt qua quang môn sau chỗ tốt, cảm thấy vui mừng địa phương.

Không nghĩ tới, vượt qua quang môn lại còn có loại này chỗ tốt.

Gian phòng bên trong, mọi người nghe vậy, đều là sững sờ, đều là lắc đầu, Giang Phong loại sự tình này khinh cuồng, bọn họ gặp qua không ít, người trẻ tuổi, vẫn là không nên quá cuồng vọng tốt.

Trương Long cũng là có chút im lặng, hướng Giang Phong đầu quân qua một cái "Đại ca, muốn hay không như thế thổi ngưu bức, dạng này sẽ bị đánh mặt có

được hay không." Ánh mắt.

Không qua sông Phong nhìn về phía hắn, lại là lộ ra này khiết răng trắng, mỉm cười, cũng không có quá nhiều giải thích.

Thiếu Tá nhìn chằm chằm Giang Phong, quan sát tỉ mỉ một chút, thoáng có chút cảm thấy hứng thú nói: "Há, lực lượng cùng tốc độ còn có thị giác tốt, tình huống cụ thể đâu?"

Giang Phong có chút buồn bực, xấu hổ mắng áp chế Tỏa Thủ, cười nói: "Khả năng này muốn thử nghiệm một chút."

Nhìn lấy Giang Phong cái kia có chút vô lại, cười hì hì bộ dáng, Thiếu Tá có chút dở khóc dở cười, bọn họ còn là lần đầu tiên gặp được giống Giang Phong loại binh lính này.

Bởi vì lần thứ nhất đối Giang Phong ấn tượng rất không tệ, lại thêm Giang Phong sau khi đi vào cũng không có lộ ra sợ dạng, Thiếu Tá cùng thủ hạ mấy tên quân quan đối với hắn cười toe toét ngược lại không có quá nhiều chú ý.

"Như vậy đi, tiểu huynh đệ, ta đứng ở chỗ này, ngươi đánh ta nhất quyền, ta đi thử một chút ngươi đến có không có khí lực." Lúc này, một tên Trung Úy Quân hàm Sĩ Quan đi tới, hắn hình dáng cao lớn thô kệch, trên ngực bắp thịt đem này một kiện ngắn tay trang phục sặc sỡ cho tôn lên rất nhô lên.

Xem xét,

Liền biết cái này trong cơ thể ẩn chứa bạo tạc tính lực lượng.

Lúc này, hắn chính là một mặt trêu tức nhìn lấy Giang Phong, vỗ vỗ bộ ngực mình, nhạo báng nói ra.

Giang Phong hơi sững sờ, quay đầu nhìn Thiếu Tá liếc một chút. Chúng Quân quan viên coi là Giang Phong cái này đoán chừng hắn là thổi ngưu bức thổi hỏng, cho nên muốn cầu Thiếu Tá hỗ trợ cho cái bậc thang.

Trương Long có chút buồn bực, trong lòng tự nhủ Phong ca, ngươi có muốn hay không giả bộ như vậy bức, lần này tốt, xong đời đi, không quay đầu, thực sự không muốn nhìn thấy Giang Phong bị khi phụ hình dạng.

Mọi người ở đây coi là Giang Phong là khoác lác không có lối thoát lúc, Giang Phong lại là đối Thiếu Tá dò hỏi: "Trưởng quan, thật có thể?"

Thiếu Tá hơi sững sờ, dùng một loại cổ quái ánh mắt nhìn chằm chằm Giang Phong, trầm ngâm một lát, cười gật gật đầu, có phần cảm thấy hứng thú.

Cái này mới tới binh lính, càng ngày càng có ý tứ.

Gặp Giang Phong hỏi thăm Thiếu Tá, tên Trung úy kia mỉm cười, đi đến Giang Phong trước mặt, cao hơn Giang Phong một cái đầu, dùng một loại nhìn xuống Giang Phong thái độ, nhìn lấy Giang Phong, xoa xoa Giang Phong ở ngực, lại chỉ chỉ bộ ngực mình, vỗ vỗ lồng ngực, nói: "Đến, có loại, đánh ta nhất quyền, hắc hắc, nếu như không dám, cái kia chính là. . ."

Ý tứ rất rõ ràng, cũng tràn ngập khiêu khích, nếu như Giang Phong đánh liên tục hắn dũng khí đều không có, cái kia chính là Giang Phong không có gan.

Giang Phong có chút im lặng, ca thật không muốn quá bạo lực có được hay không.

Nhưng nhìn đối phương này nghiêm trọng khiêu khích bộ dáng, Giang Phong hiện tại quả là ngượng ngùng nói không.

Hắn đành phải thở dài.

Gặp hắn thở dài, Chúng Quân quan viên càng là im lặng, đồng thời đối Giang Phong cái này mới tới binh lính tràn ngập một loại xem thường.

Tên kia khiêu khích Giang Phong trung úy càng là một mặt khinh thường, lắc đầu.

Nhưng mà, ngay tại hắn muốn mở miệng tiếp tục nói chuyện lúc, Giang Phong lại là động thủ hắn, hắn trực tiếp nhất quyền đánh phía đối phương dạ dày.

Bành!

Úc!

Phù phù!

Tại mọi người trợn mắt hốc mồm bên trong, Giang Phong nhất quyền, thoạt nhìn không có cái gì, oanh ở tên này trung úy trên bụng, nhưng mà. Sau một khắc, trung úy lại là ôm bụng, cả người cong cong thân thể, rút lui mấy bước, sau đó, trực tiếp phù phù một tiếng ngã trên mặt đất, miệng há thành "o" hình chữ, đến không tầm thường.

Nhìn thấy tình huống này, nguyên bản còn rất bình tĩnh Thiếu Tá bỗng nhiên đứng lên, theo chung quanh quân quan Sĩ Quan một dạng trừng to mắt nhìn lấy Giang Phong.

Không trách hắn sẽ có loại vẻ mặt này, bởi vì ngay tại vừa rồi trung úy bị đánh đến rút lui, có hắn Thượng Úy đi lên muốn đem hắn ngăn trở thời điểm, thậm chí ngay cả cùng tên kia Thượng Úy cùng một chỗ ngược lại lui ra ngoài.

Cái này mẹ nó là đang quay bộ phim a?

Đối với mọi người biểu hiện, Giang Phong có chút bất đắc dĩ, liền biết lại là kết quả này.

Hiện tại hắn, nhất quyền đoán chừng đều có cái ngàn cân, cho dù hắn không tin, nhưng là lúc này, Giang Phong rốt cuộc minh bạch thân thể của mình biến hóa sau khi nhất quyền uy.

Hắn thản nhiên quay người lại, chế nhạo nhìn về phía hắn quân quan. Cười hì hì nói: "Còn có vị nào trưởng quan muốn muốn khảo hạch một chút ta lực lượng

lớn bao nhiêu?"

"Lộc cộc "

Mọi người nuốt ngụm nước bọt, đồng thời khoát tay lắc đầu: "Không cần, tiểu tử ngươi khí lực thật. . ."

Bọn họ im lặng hỏi thương thiên, đây đều là đến người nào, đã vậy còn quá bưu hãn, chẳng lẽ Giang Phong là người luyện võ?

Trương Long mắt trợn tròn, thế nào cũng không nghĩ ra Giang Phong vậy mà lại hung hãn như vậy.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 23: Hai Mươi Ba Cái Này Binh, Điều Tra Doanh Muốn

Chương 23: Hai mươi ba cái này binh, điều tra doanh muốn

Thực không chỉ là bọn họ sợ hãi thán phục, liền liền Giang Phong, trời mới biết hắn hiện tại tâm tình, đơn giản nhức cả trứng bên trong mang theo một loại đau xót thoải mái, so với những cái kia động một chút lại muốn nghịch thiên Xuyên Việt Giả , có vẻ như hắn dạng này coi như có thể chứ?

Giang Phong biểu thị, bất đắc dĩ.

"Giáo Đạo Viên, cái này binh chúng ta Thần Thương doanh muốn, cho chúng ta đi!" Một tên trung úy đi vào Giáo Đạo Viên trước mặt, có chút bức thiết nói.

Người khác cũng nhao nhao lấy lại tinh thần, "Lão Lý, lần trước binh đản tử tốt đều bị các ngươi chọn lựa, lần này. Ngươi cần phải đem cái này binh đản tử cho chúng ta súng máy doanh, !"

"Cái gì a? Ta cảm thấy cái này binh hắn là cho chúng ta bảo vệ hàng, chúng ta phụ trách bảo hộ Bộ Tư Lệnh cùng Thủ Trưởng an toàn, chính là cần nếu như vậy có bồi dưỡng tiềm lực binh."

"Các ngươi khác đoạt, tiểu tử này rất thích hợp đến chúng ta điều tra doanh, đương nhiên là đến chúng ta trinh sát doanh, phải biết, chúng ta thế nhưng là danh xưng Bộ Đội Đặc Chủng đội dự bị!"

Tên kia trước bị Giang Phong đánh nhất quyền trung úy gấp vội mở miệng nói, đồng thời, dùng ánh mắt còn lại qua quan sát Giang Phong phản ứng, muốn

cho Giang Phong động tâm.

Quả nhiên. Làm Giang Phong nghe được Đặc Chủng Binh đội dự bị sự tình, Giang Phong hai mắt sáng lên, trung úy trong lòng vui vẻ, biết rõ có hi vọng.

Giáo Đạo Viên, cũng chính là tên kia ngồi trong phòng được xưng Lão Lý Thiếu Tá nghe mọi người líu ríu, tranh cãi lộn không ngừng, không khỏi trên mặt trầm xuống, đập một tiếng vỗ một cái cái bàn, trầm giọng quát: "Với, nhao nhao cái gì nhao nhao, nơi này là quân khu, không phải Nhà Trẻ, còn có hay không quy củ, muốn hay không tiến các ngươi đội, hết thảy còn phải xem Giang Phong ý tứ, người ta có cái kia quyền lựa chọn!"

Nhìn lấy Giang Phong bị những quân quan này ngươi một cái, ta một cái cướp tới cướp đi, Trương Long cảm giác rất nhức cả trứng đồng thời, trong lòng có chút đắng chát.

Ở chỗ này, hắn đơn giản biến thành một đóa hoa tươi, phụ trợ Giang Phong sáng chói.

"Khụ khụ. . ." Giang Phong có chút xấu hổ, không nghĩ tới mấy người này vậy mà như thế bộ dáng, để hắn thật sự là dở khóc dở cười.

Nghe được hắn tiếng ho khan, mọi người tại đây nhất thời đều an tĩnh lại, nhìn lấy hắn, Giáo Đạo Viên Lão Lý Thiếu Tá hơi lộ ra vẻ mỉm cười, hỏi: "Giang Phong, chính ngươi nghĩ như thế nào, qua cái nào doanh?"

Giang Phong cũng không phải già mồm, bất quá vẫn là trầm ngâm một chút, nhìn về phía cái kia bị chính mình đánh nhất quyền cái kia trung úy, cười nhạt nói: "Không có trải qua chiến hỏa tẩy lễ không phải thật sự tốt binh lính, không có ăn ý đội ngũ cũng không phải tốt đội ngũ, ta lựa chọn điều tra doanh."

Được nghe Giang Phong cuối cùng vẫn là lựa chọn điều tra doanh, hắn trung úy Thượng Úy trên mặt không khỏi có chút thất vọng.

Trương Long cũng là đồng dạng.

Tên kia bị Giang Phong đánh nhất quyền trung úy nghe vậy lại là trên mặt vui vẻ.

Nhất quyền, nhẹ nhàng chùy Giang Phong bả vai một chút, cười nói: "Tiểu tử, không tệ, hoan nghênh ngươi đến chúng ta điều tra doanh."

Giáo Đạo Viên Lão Lý nhìn thấy Giang Phong đã làm quyết định, không khỏi tán thưởng gật gật đầu, nhìn về phía cái kia bị Giang Phong đánh qua trung úy, nói ra: "Bạch liên dài, về sau Giang Phong liền giao cho các ngươi điều tra doanh, ngươi có thể phải thật tốt cho ta huấn luyện được một bộ đội đặc chủng tinh anh tới."

"Yên tâm đi, Giáo Đạo Viên, ta Lão Bạch sẽ không để cho ngươi thất vọng, hắc hắc. . ." Bạch liên dài mặt mày hớn hở, miệng đều liệt đứng lên, lộ ra đầy miệng rõ ràng răng, tiểu vô cùng cao hứng, càng xem Giang Phong, liền càng cảm giác rất hưng phấn.

"Ách, cái kia, ta muốn hướng Giáo Đạo Viên trưởng quan ngài phê chuẩn đồng ý bằng hữu của ta Trương Long cũng cùng ta cùng một chỗ tiến điều tra doanh." Giang Phong nhìn một chút đứng ở bên cạnh, có chút tâm tình sa sút Trương Long liếc một chút, đem hắn kéo đến trước mặt, hướng Giáo Đạo Viên xin chỉ thị.

Hắn quân quan có chút im lặng, nhưng là tất cả mọi người rất ăn ý không có mở miệng cướp người, đều là muốn nhìn một chút Trương Long mình tới lựa chọn thế nào.

Trương Long hơi sững sờ, nhìn Giang Phong liếc một chút, có chút cảm động, ánh mắt đồng thời nhìn về phía Giáo Đạo Viên cùng bạch liên dài.

Bạch liên dài trước hết nhất biểu thị: "Nếu là bằng hữu của ngươi, hắn tiểu tử cũng là không tệ binh chủng, đến chúng ta điều tra doanh không thể thích hợp

hơn."

Nói xong, kéo Trương Long đại thủ, vỗ vỗ Trương Long bả vai, tán thưởng một câu,

Quả nhiên là hạt giống tốt.

Cái này lại hâm mộ hắn quân quan con mắt phát hồng, đây chính là hai mầm mống tốt a, hôm nay cái này bạch liên dài đến cái gì vận cứt chó. Lại có hai cái hảo binh người kế tục phải vào hắn điều tra doanh.

Nhìn lấy Giang Phong cùng Trương Long cùng bạch liên dài, Giáo Đạo Viên Lão Lý dở khóc dở cười, hắn thật đúng là cầm mấy người thật không có cách, không kiên nhẫn khoát khoát tay, "Đi thôi đi thôi, xéo đi nhanh lên, cho lão tử huấn luyện được hai cái hảo binh đi ra, không phải vậy bắt ngươi là hỏi."

Bạch liên dài cười hắc hắc nói: "Đó là tự nhiên."

Nói xong, tại Chúng Quân quan viên hâm mộ bên trong, bạch liên dài hướng Giáo Đạo Viên Lão Lý chặp hai chân lại, đưa tay làm cái quân lễ.

Giang Phong hai người cũng là học theo, sau đó tiếp đó, dĩ nhiên chính là bạch liên dài mang theo hai người ra khỏi phòng.

Điều tra doanh, chủ yếu nhiệm vụ là xâm nhập địch hậu, trinh sát địch mục tiêu quân sự vị trí, bắt địch nhân tù binh.

Làm gốc phương đại bác cùng không trung đả kích, viễn trình binh lực đầu quân đưa, đoạt bãi đổ bộ các loại cung cấp tỉ mỉ xác thực địa lý tọa độ cùng phá hư tình huống.

Nó nhiệm vụ còn có: Đối chiến dịch khởi xướng mặt trận quân động thái trinh sát, vì bản thân phương đại bác tiến hành mục tiêu chỉ thị, đối địch quân trọng yếu mục tiêu quân sự trinh sát, khi tất yếu tiến hành "Trảm thủ" nhiệm vụ các loại.

Trinh Sát Binh đều muốn cầu có xuất sắc quân sự tố chất, thân thể tố chất, tâm lý tố chất.

Trinh Sát Binh hành động càng thêm cấp tốc, linh hoạt, đối từng binh sĩ thể năng, nhanh nhẹn độ cùng tổng hợp tác chiến ý thức đều có so sánh yêu cầu cao , có thể nói, Trinh Sát Binh là thường quy bộ đội bên trong "Bộ Đội Đặc Chủng" .

Lần này, Giang Phong cùng Trương Long hai người thành công điều tra doanh tân binh liên tiếp một loạt một tốp.

Đối với hai người rời đi, những quân quan kia từng cái ước ao ghen tị, nhưng là bọn họ dù sao không thể làm gì a, người đều đi theo bạch liên Trường Bạch hùng này hàng đi, bọn họ cũng chỉ có khô cằn hâm mộ phần.

Giang Phong bắt đầu hắn tại quân khu tân sinh hoạt, kế tiếp trong ba ngày, Giang Phong cùng Trương Long hai người bắt đầu đi đội ngũ, học lễ tiết, đọc điều lệnh, xếp đậu hũ khối.

Ba ngày sau, điều tra doanh mới sẽ bắt đầu tiến hành tân binh huấn luyện, mỗi ngày phụ trọng chạy bộ loại đây đều là ắt không thể thiếu huấn luyện.

Những ngày này, Giang Phong cùng Trương Long biểu hiện cũng là để trắng hùng tên kia hết sức hài lòng.

Bất quá đối phương dù sao cũng là Liên Trưởng, chắc chắn sẽ không thường xuyên đến nhìn Giang Phong bọn họ huấn luyện, nhưng là ngẫu nhiên cũng sẽ nhìn thấy Giang Phong hai người biểu hiện.

Giang Phong chỗ liên tiếp một loạt một ban Ban Trưởng gọi Hứa Minh chí, là cái nhìn so sánh trung thực, gầy không kéo mấy cái, một mét bảy, thả trong biển người cũng không nhận ra gia hỏa.

Một lớp, có hai ba mươi người, thông qua những ngày này lẫn nhau giao lưu,

Giang Phong cùng Trương Long đại khái cũng nhận biết đến bảy tám phần.

Ngẫu nhiên bên trên, Giang Phong hữu ý vô ý hội trò chuyện lên một chút quân khu sự tình, tỉ như trong quân khu có cái gì so khá nổi danh Thủ Trưởng a, tên gọi cái gì, tham mưu viên gọi cái gì, người nào tương đối biết đánh nhau.

Vốn cho rằng không có thu hoạch gì, thế nhưng là kết quả để Giang Phong giật nảy cả mình.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 24: Hai Mươi Bốn Lọt Vào (Chiến Lang) Thế Giới

Chương 24: Hai mươi bốn lọt vào (Chiến Lang) thế giới

Chiến Lang, Hoa Hạ Bộ Đội Đặc Chủng bên trong Lam Quân, có tiên tiến tinh xảo trang phục chiến đấu chuẩn bị, tập điện tử, bạo phá, súng ống, đánh lén, hậu cần các loại các phương diện tinh anh làm một thể.

Đây là Giang Phong nghe được Hứa lớp trưởng nói về cái thế giới này một chút Đặc Chủng Binh loại thời điểm, Lão Hứa nâng lên một cái binh chủng, ngoài ra còn có Phi Báo chiến đội, Tuyết Điêu chiến đội.

Bất quá những này Giang Phong căn bản cũng không có tâm tình qua để ý tới.

Đang nghe Hứa lớp trưởng nói Thủ Trưởng tên hắn tại bạch liên lớn lên bên trong đã nghe qua giống như họ Thạch tới.

Giang Phong liền thật có chút khóe miệng co giật, hắn vậy mà đi vào Chiến Lang vị diện.

Cũng không biết hiện tại Lãnh Phong xuất hiện không, mặt khác Long Tiểu Vân muội tử cùng con hàng này phát sinh quan hệ không có.

Đối với Long Tiểu Vân, còn có Chiến Lang bộ phim này, Giang Phong vẫn là nhìn qua một chút.

Chỉ nhớ rõ đại khái nội dung, Lãnh Phong qua Nam Cương nơi nào đó chấp

hành tập độc nhiệm vụ , nhiệm vụ bên trong, đánh giết quốc tế ma túy đội đầu mục mẫn trèo lên đệ đệ.

Bị quân khu giam lại , bất quá, đây cũng chỉ là cái mặt ngoài công phu mà thôi, ngẫm lại áp chế áp chế Lãnh Phong nhuệ khí.

Cũng là tại giam lại, Lãnh Phong gặp phải Chiến Lang Bộ Đội Đặc Chủng đội trưởng Long Tiểu Vân, vị này trong quân nữ cường nhân hào kiệt, Tuệ Nhãn thức Châu.

Khi nàng nhìn thấy Lãnh Phong lúc, câu nói đầu tiên liền hỏi: Tham gia quân ngũ hối hận không? Lãnh Phong chém đinh chặt sắt địa nói, tham gia quân ngũ hối hận hai năm, không làm lính hối hận cả một đời. Đây cũng là hắn đối với mình đang làm chức nghiệp tối cao tán thưởng.

Sau đó, chính là hỏi tửu lượng như thế nào? Lãnh Phong trả lời, chính mình từng chưa say quá. Lúc này, càng làm hắn nhớ tới cha mình, đã từng một vị Đặc Chủng Binh chiến sĩ. Bởi vì trên chiến trường đọc phụ một chút áy náy, bây giờ đem chính mình phong bế, thậm chí cùng người nhà chưa từng gặp nhau.

Đây càng là Lãnh Phong trong trường học nhận các bạn học Lãnh Phong dậy sóng, nhớ kỹ hắn đối Long Tiểu Vân nhớ lại chính mình đã từng một thiên viết văn, là bởi vì năm đó mụ mụ muốn chính hắn, thế là liền mời ba ba tới nhà uống rượu, thế là liền có hắn.

Hắn càng là tại Long Tiểu Vân khuyên chính mình lúc uống rượu đợi, nói đùa nói, có phải hay không là ngươi muốn nghe nói thật, uống say liền sẽ phun ra chân ngôn. Khoảng không Tiểu Vân cuối cùng vẫn lựa chọn vị này nhận qua xử lý Chiến Lang, đến chính mình lam đội.

Nhưng đối với chiến đội Lãnh Phong tới nói, tuyệt đối là cái ngàn năm một thuở chứng minh chính mình, lại xắn cứu mình cơ hội tuyệt hảo. Tại chi này sắt thép trong đội ngũ, bắt đầu cũng không chịu chờ thấy Lãnh Phong, thông qua chính mình một hệ liệt trác tuyệt biểu hiện, vẫn là chịu đến mọi người yêu thích.

Liền đang diễn trò bên trong, đột nhiên nhận quốc ngoại Lính Đánh Thuê tập kích, tại bất minh tình huống, địch nhân ở vào ẩn nấp trạng thái dưới, gió lạnh thông qua chính mình cơ trí cùng dũng cảm, cuối cùng đánh chết Lính Đánh Thuê đầu mục. Tại cái kia đầu mục trước khi chết cũng đại thêm tán thưởng: Ngươi cũng không thông minh, nhưng ngươi lại là như thế dũng cảm.

Đương nhiên, bên trong những này biểu hiện đều bị chỉ huy tác chiến Long Tiểu Vân, từng cái nhìn ở trong mắt. Nàng bao hàm nhiệt lệ, đối với vị này đã từng gặp xử phạt bộ hạ, thản nhiên phát lên kính ý, thậm chí là yêu thương.

Đối với đã từng bị bộ hạ coi là vô pháp chinh phục nữ nhân, tại Lãnh Phong trong mắt, hắn là có tư cách này. Hắn thậm chí đã từng tại trên chiến xa cùng chiến hữu nói đùa nói, ta liền cũng là đến chinh phục nàng. . .

Bất quá bây giờ chính mình vượt qua đến vị diện này, Giang Phong quyết định vẫn là có cần phải hỏi một chút hiện tại thời gian.

"Há, Phong, ngươi sẽ không phải là đang đùa ta đi, hôm nay là 2017 tuổi ngày 17 tháng 8." Trong phòng tắm, Giang Phong trên cổ treo một cái khăn tắm, có chút xấu hổ hướng Trương Long dò hỏi.

Trương Long ngay tại đánh răng, nghe được Giang Phong hỏi thăm, kém chút không có một thanh lão huyết phun ra ngoài, hắn cảm giác, vì cái gì cảm thấy Giang Phong người huynh đệ này tựa như là mới vừa từ nông thôn bên trong đi ra đồ nhà quê đâu?

Phiền muộn a.

Ngày thứ hai, bầu trời còn không có lộ ra một vòng ngân bạch sắc, trên bãi tập tiếng chuông cũng đã vang lên.

Túc xá trên hành lang vang lên tiếng còi.

Đây là tập hợp trạm canh gác.

Trạm canh gác tiếng vang lên, điều tra doanh liên tiếp một loạt một tốp, Giang Phong bọn họ có nửa giờ rửa mặt thời gian.

Lúc này, quân khu xem như hoàn toàn náo nhiệt lên,

Nhao nhao bắt đầu rửa mặt, sau đó ăn mặc chuẩn bị, tiến về thao trường tập hợp.

"Không biết hôm nay lại là cái gì hạng mục, huấn luyện viên sẽ là ai? . . . ." Trương Long thầm nói, có chút hiếu kỳ, hai ngày trước, vẫn luôn là tại học đắp chăn còn có mặt khác một chút cơ bản lễ nghi, đọc thuộc lòng Quân Quy loại, còn có sắp xếp đội hình, đây đều là Lớp Trưởng đang dạy bọn hắn.

Hôm nay, Giang Phong đem sẽ thấy bọn họ huấn luyện viên.

Không nói Trương Long, Giang Phong cũng là có chút chờ mong cực kì.

Thao trường rất lớn, chừng chạy đến chừng hơn ngàn mét, mỗi cái doanh đều có cố định thao trường, mà ở trong đó, là điều tra Doanh Thao trận.

Giang Phong cùng Trương Long hai người vừa vừa đi vào trong đội ngũ, liền nghe đến một tốp tân binh nói lên hôm nay huấn luyện viên sẽ là ai.

"Hi vọng huấn luyện viên là cái nữ, Ha-Ha. . ." Trương Viễn nói.

"Ngươi nghĩ quá nhiều." Chú ý thời tiết.

Mọi người nghị luận ầm ĩ, châu đầu ghé tai, bất quá đội ngũ lại là đứng nghiêm.

Trên bãi tập tập hợp sắp hàng chỉnh tề hơn một ngàn người, rốt cục, Giang Phong nhìn thấy hơn hai mươi cái có vẻ như huấn luyện viên quân nhân tòng quân khu trong đại lâu đi ra, phân biệt hướng về riêng phần mình khác biệt đội ngũ đi qua.

Màu đồng cổ da thịt, cường tráng bắp thịt, mang theo màu xanh quân đội nón lính, nhìn rất anh tuấn uy vũ, mày kiếm mắt sáng, đây là Giang Phong nhìn thấy phụ trách bọn họ lớp này huấn luyện viên cảm giác đầu tiên.

Hắn trần trụi cánh tay, này cánh tay rất có đường cong mỹ cảm, bắp thịt rất phát đạt, đặc biệt là cái kia một đôi lam sắc thâm thúy con ngươi, cho người ta một loại khó mà nắm lấy cảm giác.

Hắn ánh mắt liếc nhìn mọi người tại đây, sắc bén bên trong cho người ta một loại mười phần bá đạo cảm giác.

Sở hữu đội viên cũng không dám cùng hắn đang đối mặt xem, tại ngay từ đầu, khí thế bên trên liền như bảy phần.

Bất quá, Giang Phong lại là ngoại lệ.

Huấn luyện viên biểu lộ rất nghiêm túc, thậm chí có chút lãnh mạc nói: "Ta là các ngươi huấn luyện viên Mạc Lâm, tin tưởng ba ngày qua này, các ngươi đều đã học không ít Quân Quy còn có sắp xếp đội ngũ, đây là cơ bản nhất, ta không muốn nhiều lời. . ."

Nói xong, ánh mắt của hắn liếc nhìn mọi người, từ trên người Giang Phong lướt qua thời điểm nhìn nhiều.

Giang Phong hơi có chút dị dạng, không khỏi nhanh liền bình tĩnh hạ xuống, đối phương đoán chừng là từ bạch liên lớn lên bên trong biết được chính mình một chút tình huống, hắn hiện tại có thể nói, bị thời khắc chú ý, biểu hiện nhất định ra sắc, không phải vậy thế nào tiến vào Chiến Lang, nhìn thấy Nữ Thần Long Tiểu Vân?

Nghĩ đến đây cái, Giang Phong trong lòng liền có chút bắt đầu lâm vào Phi Phi trạng thái.

Khi nhìn đến Giang Phong lúc, khóe miệng của hắn hơi câu lên một vòng

đường cong, lộ ra để cho người ta có chút cúc hoa nha, không biết hắn đến muốn làm gì.

Không khỏi nhanh, hắn liền thu hồi ánh mắt, hắn ngữ khí băng lãnh, cho người ta một loại lạnh lùng cảm giác nói: "Tin tưởng không cần ta nói, các ngươi cũng hắn phải biết hôm nay phải làm gì huấn luyện, nhìn thấy đằng sau ta cái này một đống lớn phụ trọng bao cát đi, là, hôm nay mỗi người các ngươi sẽ phụ trọng 5 kg tiến hành viễn trình chạy bộ, vừa đi vừa về tổng cộng Bát Công bên trong."

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 25: Hai Mươi Lăm Tân Binh Huấn Luyện Bên Trên

Chương 25: Hai mươi lăm tân binh huấn luyện bên trên

Nói đến đây, chớ Lâm huấn luyện viên chỉ chỉ phía sau một đống lớn phụ trọng bao cát.

Những này bao cát, đều là Giang Phong bọn họ những người này hôm nay muốn tiến hành phụ trọng đồ,vật.

Vừa nhìn thấy những cái kia bao cát, đồng thời còn muốn chạy Bát Công bên trong, ở đây một chút tân binh nhất thời liền biến sắc mặt.

Bọn họ ngày bình thường cũng liền chạy cái khoảng một nghìn gạo liền cho quỳ, ai có thể nghĩ tới, lại còn nếu như vậy đoán luyện, một số người thậm chí đã sinh ra lùi bước tâm tư.

Cái này rất bình thường.

Nhưng mà, đối với cái này chớ Lâm huấn luyện viên lại chỉ là hơi lộ ra một cái để cho người ta có chút sợ hãi nụ cười, ý vị thâm trường nói, "Hiện tại, mỗi người chính mình tiến lên lấy hai cái bao cát cột vào bắp chân, Bát Công bên trong, tại một giờ bên trong đến điểm cuối, đồng thời cầm tới màu sắc rực rỡ cờ, chúc các ngươi may mắn!"

Nói xong, lui sang một bên, ra hiệu mọi người tiến lên lấy phụ trọng bao cát.

Mọi người tại đây không do dự, nhao nhao tiến lên có thứ tự lấy ra phụ trọng

bao cát, nhanh chóng tại trên bàn chân trói lại.

Ngay sau đó từng cái nhanh chóng hướng thao trường bên ngoài chạy tới.

Bởi vì quá nhiều người duyên cớ, lại thêm quân doanh diện tích hữu hạn, vì lẽ đó đồng dạng viễn trình chạy đều tại bên ngoài trại lính núi vùng đồng nội trên đường.

Đông Phương hiện lên một vòng ngân bạch sắc, điểm điểm đỏ ửng ở chân trời bắt đầu hiển hiện.

Một ngày mới chính thức đến, đón bầu trời một màn kia vừa mới sáng lên ngân bạch sắc, Giang Phong bọn họ cùng Trương Long hai người trên bàn chân buộc chặt mắng phụ trọng bao cát, bắt đầu Bát Công Lý Trưởng chạy.

Giang Phong hai chân buộc chặt mắng hai cái phụ trọng bao cát.

Mỗi cái bao cát có 2. Kg, hai cái cộng lại liền có mười cân, đối với vừa mới đến đây liền muốn bắt đầu huấn luyện mọi người mà nói, đây là một loại gian nan, cũng là một loại ma luyện cùng khảo nghiệm, thông qua, có lẽ trong những ngày sau tử bên trong liền sẽ được lưu lại, đồng thời Đặc Chủng Binh bộ đội, thất bại, ha ha!

Đối với người bình thường tới nói, loại huấn luyện này quá mức tàn khốc.

Rất nhiều một tốp tân binh vừa mới chạy hơn một ngàn mét, cũng đã mồ hôi đầm đìa, bắp chân đau đớn tê dại.

"Lý Dương, chịu đựng a!" Một tên tướng mạo Thanh Tú, nhìn có chút Cổ Đại Thư Sinh khí chất tân binh gọi Lý Dương, hắn khom người, từng ngụm từng ngụm thở phì phò, một tốp người khác thấy thế, có người đi lên cổ vũ nhưng lại không có một cái nào đi lên hỗ trợ.

Loại sự tình này chỉ có thể dựa vào chính hắn.

Lý Dương khẽ cắn môi, ngồi thẳng lên, kéo lấy đau nhức hai chân, tiếp tục chạy.

Rất cố hết sức, nhưng là vô luận như thế nào, hắn đều muốn kiên trì, người khác cũng giống như thế, loại này đoán luyện, quá mức khủng bố, dù sao bọn họ mới vừa vặn tới nơi này, cũng không có hệ thống đoán luyện qua, thể chất đại bộ phận đều vẫn còn có chút không được.

So sánh những người này, trái lại Giang Phong, dưới chân hắn buộc hai cái phụ trọng bao cát, lại là phảng phất một chút cũng không có đối với hắn tạo thành ảnh hưởng.

Hắn mặt không đỏ tim không đập, lấy một loại bình thường tốc độ, không nhanh không chậm chạy trước.

Lớp Trưởng Hứa Minh chí chạy đến bây giờ cũng là có chút điểm thở hồng hộc, hắn lạc hậu tại Giang Phong còn có Trương Long phía sau hai người, đối hai người biến thái thể chất âm thầm líu lưỡi.

Cái này đặc biệt nương cũng quá bưu hãn đi, không chỉ là hắn, một tốp người khác cũng là như thế.

Từng cái đối Giang Phong cùng Trương Long hai người cũng là từ tâm cảm thấy bội phục.

Đối với cái này, Giang Phong chỉ là ôm lấy cười nhạt một tiếng.

Bốn cây số rất chạy mau qua, Trương Long đã không được, hắn từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, mệt mỏi không được.

Mà trong tay hai người từ lâu cầm tới hai cây màu sắc rực rỡ cờ.

Gặp hắn rõ ràng không được, Giang Phong không khỏi quan tâm nói: "Tiểu tử ngươi không có sao chứ?" Giang Phong thực lúc đầu chỉ là quan tâm một chút, lại không nghĩ rằng một câu nói kia tựa như đả kích đến Trương Long, vừa

nghĩ tới Giang Phong này khiến người không lời thể chất, Trương Long khẽ cắn môi, lắc đầu, biểu thị hắn còn có thể kiên trì.

Hắn một thân đều là tráng kiện bắp thịt, cùng hắn ngày bình thường thường xuyên chơi bóng rổ có quan hệ rất lớn, đối mặt loại tình huống này, tự nhiên không muốn từ bỏ.

Núi vùng ngoại ô cũng không phải là chỉ có một đầu đường núi, bởi vì điều tra doanh huấn luyện cần thiết, nơi này tổng cộng có năm đầu đường núi, đều là để dùng cho binh lính huấn luyện.

Có hắn ban tân binh nhìn thấy Giang Phong cùng Trương Long hai người, không biết là vô tình hay là cố ý, lại là khiêu khích một câu giễu cợt nói: "Mẹ hắn, không được là không được, còn giả trang cái gì mang về nhà bú sữa đi thôi."

Hắn vừa dứt lời, Giang Phong bên này, Trương Long lại là thông suốt ngẩng đầu, bộ mặt tức giận hướng nói chuyện bên kia nhìn lại.

Đó là điều tra liền ban hai chỗ phương hướng.

Nói chuyện chính là một cái tuổi chừng hai mươi tuổi, tướng mạo có chút tráng kiện, ánh mắt lại là có chút hung ác nham hiểm thanh niên.

Hắn trực tiếp đỗi trở về: "Liên quan gì đến ngươi, chó con, đại nhân xen vào, nhóc con chen miệng gì!"

"Ngươi. . . Hảo hảo, ngươi ngưu bức, có loại chúng ta so tài một chút, nhìn xem người nào chạy trước đến điểm cuối, nếu như lão tử thua, xin lỗi ngươi, nếu như ngươi thua, hắc hắc. . Cho lão tử qùy liếm giày!"

Qùy liếm giày, tất cả mọi người nghe vậy, nhao nhao ngừng chậm xuống bước chân, hướng về hai phe nhìn tới.

Lời nói này đến thực sự quá phận, đây là đang vũ nhục một sĩ binh, Trương

Long trực tiếp liền cho tức giận đến toàn thân phát run, Giang Phong lại là vỗ vỗ bả vai hắn, ra hiệu hắn không nên kích động, quay đầu nhìn về phía đối phương, khóe miệng treo lên một vòng ý cười, nói: "Ta cùng ngươi so đi!"

"Không biết sống chết, đã muốn tìm cái chết, vậy cũng đừng trách lão tử." Người lính mới kia cười lạnh, nói, trực tiếp chạy mau lên.

Thấy thế, Giang Phong cũng là không vội, cái này khiến mọi người có chút buồn bực, liền liền Trương Long cũng là gấp đứng lên: "Huynh đệ, ngươi còn không tranh thủ thời gian chạy?"

Giang Phong gật gật đầu, bắt đầu chạy.

Vừa mới bắt đầu, mọi người vẫn không cảm giác được đến Giang Phong chạy như thế nào nhanh, bởi vì làm căn bản theo không kịp tên kia ban hai tân binh, thế nhưng là dần dần, người lính mới kia xuất mồ hôi trán, hắn phát hiện, Giang Phong lại nhưng đã vượt qua hắn.

Một cây số, hai cây số. . .

Làm Giang Phong vẫn như cũ mặt không đỏ hơi thở không gấp chạy khoảng chừng ba cây số, những hắn đó lớp học tân binh đã từng cái mệt đến thổ huyết, nhưng là Giang Phong vẫn như cũ vượt trên ban hai người lính mới kia một đầu, không nhanh không chậm chạy trước.

"Người kia là ai a, thể chất lại lốt như vậy? Sẽ không phải là huấn luyện viên bọn họ thương nghị tốt, cố ý an chen vào lão binh a?" Lúc này, những nguyên bản đó đối Giang Phong không thế nào xem trọng tân binh, cả đám đều hai mặt nhìn nhau, lẫn nhau nghị luận lên.

Nhìn lấy Giang Phong phong khinh vân đạm tiếp tục chạy bộ, bọn họ nhìn về phía Giang Phong ánh mắt có chút quái dị, thật giống như đang nhìn một cái quái vật một dạng.

Cái này còn là người sao?

Bốn cây số, làm Giang Phong chạy vào thao trường bên trong, đi vào một tốp chỗ doanh địa lúc, nguyên bản còn đang uống trà chớ Lâm huấn luyện viên nhìn thấy cái thứ nhất chạy về đến Giang Phong, bỗng nhiên đằng một chút nhảy dựng lên, trong tay nước nóng chén rơi trên mặt đất ném không tự biết.

"Báo cáo huấn luyện viên , nhiệm vụ hoàn thành!" Giang Phong đem màu sắc rực rỡ cờ đưa cho Mạc Lâm, một mặt mỉm cười nói.

Chớ Lâm huấn luyện viên khóe miệng co quắp một trận, cảm giác có chút quá khoa trương, trước hắn nghe bạch liên dài nói qua Giang Phong lực lượng rất lớn, thể chất rất không tệ.

Vừa mới bắt đầu cũng không tin, nhưng là hiện tại, hoàn toàn im lặng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 26: Hai Mươi Sáu Tân Binh Huấn Luyện Dưới

Chương 26: Hai mươi sáu tân binh huấn luyện dưới

"Ngươi. . . Ngươi thật trở về?" Mạc Lâm huấn luyện viên khóe miệng co quắp một trận, với hắn mà nói, cảm giác nói thế nào, đều có chút khó có thể tin.

Mới không đến nửa giờ, Giang Phong liền chạy trở về, phải biết, Giang Phong có thể là vừa vặn đến tân binh huấn luyện mà thôi , dựa theo hắn tính ra, Giang Phong đại khái muốn chừng một giờ, thậm chí vượt qua một giờ tài năng chạy về tới.

Hắn cho các tân binh hạn định một giờ, thực nói cách khác nói, cũng không cần Giang Phong bọn họ thật tại trong vòng một canh giờ chạy về tới.

Nhưng là hiện tại. . .

"Thế nào? Chớ huấn luyện viên!" Nhìn lấy thất thố chớ Lâm huấn luyện viên, Giang Phong tâm lý có chút buồn cười, thực hắn hiện tại cũng là mệt đến ngất ngư.

Hiện tại cảm giác hai chân đều tại run lên, đau nhức vô cùng, nhưng là ở cái này Chiến Lang thế giới, muốn gây nên những người lãnh đạo chú ý, thành công tiến vào Bộ Đội Đặc Chủng, nên có biểu hiện, tự nhiên không thể thiếu.

Nghe được Giang Phong hỏi thăm, ban đầu vốn có chút á khẩu không trả lời được chớ Lâm huấn luyện viên rốt cục suy nghĩ xuất thần, hồi tỉnh lại.

Ánh mắt nhìn về phía Giang Phong bên trong, có chút quái dị, nếu không phải Giang Phong tư liệu biểu hiện cũng không có luyện qua cái gì võ học, hắn thật là có chút nhức cả trứng.

Lần thứ nhất, Mạc Lâm nhìn về phía Giang Phong trong ánh mắt nhiều một tia thưởng thức, hắn mỉm cười, nhìn lấy Giang Phong gật gật đầu, tiếp nhận Giang Phong trong tay cờ màu, vỗ vỗ Giang Phong bả vai, nói: "Cố lên nha, hi vọng trong những ngày sau tử bên trong, ngươi có thể kiên trì lưu lại!"

"Vâng!" Giang Phong hai chân chụm lại, nghiêm túc làm cái quân lễ, nói ra.

Mạc Lâm gật gật đầu, ra hiệu Giang Phong trở lại trên bãi tập đứng thẳng chờ đợi.

Giang Phong lĩnh mệnh, lúc này, trên bãi tập không có một ai, chỉ có một ít huấn luyện viên nhìn về phía Giang Phong bên này cùng chớ Lâm huấn luyện viên.

Từng cái trong mắt tràn ngập kinh ngạc cùng hâm mộ, nhưng là bọn họ cũng cũng không đến, hiện tại là huấn luyện thời kỳ, quân nhân nên có quân kỷ là không thể thiếu.

Nửa giờ qua đi!

Giang Phong rốt cục nhìn thấy lần lượt có không ít tân binh đồng đội mệt mỏi đến cơ hồ muốn miệng sùi bọt mép, từng cái chạy chậm mắng trở về.

Tất cả mọi người nhìn về phía Giang Phong trong ánh mắt, mỗi một cái đều là mang theo một loại dị dạng ánh mắt.

"Sông Phong huynh đệ, ngươi sẽ không phải luyện qua a? Hoặc là ngươi trước là học trưởng chạy vận động viên?" Hứa Minh chí Lớp Trưởng mệt mỏi mắt trợn trắng, từng ngụm từng ngụm hồng hộc thở hổn hển, đầu đầy đều là mồ hôi, đi vào đồng dạng một thân là mồ hôi Giang Phong trước mặt, ánh mắt có

chút bội phục dựng thẳng lên một cây ngón cái.

"Đúng vậy a, sông Phong huynh đệ, ngươi là thế nào đoán luyện, dạy dạy huynh đệ chúng ta mấy cái thôi, tất cả mọi người là chung lớp cấp. . . Về sau nhiều quan tâm a!" Theo Giang Phong chỗ chung lớp cấp một cái tên là Lưu Vân nam tử trẻ tuổi nói ra , đồng dạng dùng một loại nhìn siêu phàm ánh mắt nhìn lấy Giang Phong.

Cảm giác Giang Phong hắn là đoán luyện qua, cái này thể chất đơn giản quá. . .

Giang Phong cười ha ha, gãi gãi đầu, cảm giác có chút xấu hổ, hắn chỗ nào hiểu được cái gì đoán luyện, đành phải lúng túng nói: "Thực ta cũng không thế nào đoán luyện, chẳng qua là trong nhà lúc thường xuyên làm một ít việc nhà nông, thường xuyên muốn tìm đồ,vật lên núi tự dưỡng một chút gia súc, vì lẽ đó. . ."

Giang Phong biên một cái hắn tại quê nhà lúc, ở trong núi đầu, thường xuyên muốn tìm đồ,vật tự thân lên núi, tích lũy tháng ngày dưới, vì lẽ đó cũng liền đoán luyện ra cái này một thân tốt lực chân.

Mọi người nghe vậy, nhất thời có chút im lặng, đồng thời có chút tiếc nuối, vì cái gì cái kia ở tại trong sơn thôn không phải bọn họ đâu?

Cả đám đều hâm mộ Giang Phong tốt số, lại không biết, thực bọn họ sinh ở trong thành thị, mệnh lại là muốn so người khác không biết tốt bao nhiêu lần.

Lúc này, Trương Long cũng rốt cục chạy về đến, mệt mỏi đầu đầy mồ hôi, chạy lên đường tới, lung la lung lay, kém chút có loại ngã quỵ tình thế.

"Phong ca. . . Hứa lớp trưởng. . Lưu Vân. . ." Nhìn thấy sớm đã đứng tại trên bãi tập nghỉ ngơi Giang Phong bọn người, Trương Long có chút hữu khí vô lực phất phất tay, đến gập cả lưng, từng ngụm từng ngụm thở hổn hển.

"Cố lên! Trương Long huynh đệ. . ." Giang Phong mấy người thấy thế, nhao nhao mở miệng, vì hắn cố lên đứng lên.

Tuần tự lại có không ít một tốp người trở về, cố lên âm thanh không ngừng.

Trương Long rốt cục chạy vào trong bọn họ trong đội ngũ, có chút lạ vật nhìn lấy Giang Phong.

Thắng thấy Giang Phong có chút rùng mình, hắn mới lên tiếng: "Phong ca, ngươi cái này thể chất cũng quá cái kia đi, ta đều nhanh chạy mệt mỏi nôn, ngươi còn như thế nhẹ nhõm, thật sự là người so với người, không cách nào so sánh được a!"

"Vạn sự khởi đầu nan , chờ ngươi về sau đoán luyện lâu, tự nhiên có thể nước chảy thành sông, những sự tình này cũng không thắng được ngươi!" Giang Phong an ủi Trương Long đồng thời, đối một tốp mọi người nói.

"Đúng, vừa rồi này ban hai không phải có tên tiểu tử trêu đùa chúng ta tới mắng, xem thường chúng ta sao? Thế nào, chạy đi đâu?" Trương Long cùng Hứa lớp trưởng cùng một tốp mấy chục tên đội viên lúc này cũng kịp phản ứng, nhao nhao hướng ban hai nơi đó nhìn lại.

Ban hai trước có người khiêu khích Giang Phong còn có Trương Long, bọn họ một tốp người tự nhiên nhìn ở trong mắt, mỗi một cái đều là có chút nổi giận đùng đùng, "Đúng a, này hàng chạy đi đâu, thật không biết xấu hổ. . ."

"Mau nhìn, hắn ở nơi đó đâu!"

Rốt cục, có người phát hiện ban hai trong đám người cất giấu một cái đầu chuột chuột não, nhìn có chút tiểu nhân đắc chí người trẻ tuổi.

Khi thấy một tốp người nổi giận đùng đùng nhìn hướng bên này lúc, hắn sắc mặt nhất thời cứng đờ, đặc biệt là nhìn thấy Giang Phong chính là một mặt mỉm cười theo dõi hắn, hắn càng là đầy đỏ mặt lên.

Hận không thể đem miệng mình xé nát!

"Lý Trường Thanh, ngươi sẽ không phải trêu chọc đối phương a?" Ban hai một cái cùng cái này khiêu khích Giang Phong, tên là Lý Trường Thanh thanh niên quan hệ có chút không tệ đội viên, nhìn lấy Lý Trường Thanh, sắc mặt có chút cổ quái, nói ra.

"Cái kia. . Cái kia. . ." Đối với cái này, Lý Trường Thanh sắc mặt lần nữa ửng đỏ, xấu hổ không biết nói thế nào.

Về phần hai ban Ban Trưởng là một tên dáng người khôi ngô tráng hán, khi thấy Giang Phong đoán luyện Trung Siêu vượt bọn họ, tự nhiên trong lòng cũng là không phục , bất quá, trong lòng bọn họ vô cùng rõ ràng, cho dù không phục, cũng là muốn các loại lớp học khảo hạch thời điểm mới có thể so với thi đấu lại đến nói không phục.

Không sai, tại những này trong lớp, tân binh trừ đoán luyện vận động bên ngoài, còn cần học tập quân Thể thuật, đến lúc đó, lớp học khảo hạch lúc, lẫn nhau lớp học ở giữa hội tỷ thí với nhau, người nào xem ai khó chịu, cũng chính là khi đó đến so đấu.

Hai mà giữa bất tri bất giác, Giang Phong không biết là, hắn ở lớp một mọi người, cùng chung quanh hắn lớp học trong mắt người, đã gây nên một chút chú ý lực.

Chớ Lâm huấn luyện viên nhìn lấy một tốp tân binh đản tử, âm thầm gật gật đầu, lại cũng không nói gì thêm.

Lần này, tuy nhiên có không ít người kiên trì đến sau cùng chạy về tới.

Nhưng là cũng không ít tân binh đản tử tại kiên trì quá trình bên trong ngất đi.

Còn may trên đường có Quân Y đi theo, phương này mới tránh cho nhân viên

xuất hiện thương vong sự tình phát sinh.

Một cái lớp học ba mươi sáu người, tổng cộng chia làm bốn hàng, một loạt vì chín người, liệt làm hình vuông đội ngũ.

Lần này, bao quát Giang Phong mở đầu Long lớp trưởng Hứa Minh chí mấy người ở bên trong, hết thảy có hai mươi ba người kiên trì đến sau cùng.

13 người nửa đường thể lực chống đỡ hết nổi, bị đưa vào Quân Y trong phòng khám.

Đối với cái này, mọi người cũng không thể nói cái gì, dù sao cái này chỉ là vừa mới bắt đầu huấn luyện, thường xuyên đoán luyện, thời gian lâu dài, cũng sẽ không.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 27: Hai Mươi Bảy Quân Thể Quyền

Chương 27: Hai mươi bảy Quân Thể Quyền

"Tốt, đầu tiên ta rất cho các ngươi mà cảm thấy cao hứng, làm một tốp tân binh, các ngươi có thể tại trong vòng một canh giờ chạy xong Bát Công dặm lộ trình, đồng thời mang về cờ màu, đây là chuyện tốt, là tốt mở đầu. . ." Mạc Lâm huấn luyện viên vỗ vỗ tay, ôm lấy hai tay, nhìn lấy Giang Phong bọn người, liếc nhìn liếc một chút, gặp một tốp mọi người sắp xếp đội hình chỉnh tề, hắn hài lòng gật gật đầu.

Nghe được Mạc Lâm huấn luyện viên lời nói, Giang Phong đám người trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười.

Bất quá, kế tiếp lại là nghe được Mạc Lâm huấn luyện viên tiếp tục nói: "Ừm, làm cho các ngươi vừa mới huấn luyện kỳ, cân nhắc đến các ngươi Huấn Luyện Nhiệm Vụ, vì lẽ đó, trong những ngày sau tử bên trong, các ngươi cần mỗi ngày đều kiên trì đoán luyện, tôi luyện gân cốt, đương nhiên, hôm nay, ta thuận tiện muốn giáo sư ngươi nhóm một bộ Quân Thể Quyền, ngày mai bắt đầu, từ các ngươi Hứa lớp trưởng giáo sư ngươi nhóm ban bộ quyền pháp này, ta hội mỗi ngày đều kiểm tra các ngươi luyện tập trình độ. . ."

Nói, Mạc Lâm huấn luyện viên cho mọi người giảng thuật một lần như thế nào đánh Quân Thể Quyền chiêu thức.

Nhưng gặp hắn nâng lên chân trái hướng về phía trước một bước, đùi phải hơi hơi hướng vào phía trong một bên, một cái khuỷu tay phải hướng về phía

trước đón đỡ mà đi, thu hồi tay phải, nắm tay, tay phải hơi cong dán tại phải bên cạnh thân, tay trái nâng lên, phía bên phải một bên, nhất quyền đánh ra.

Dưới thân mã bộ biến đổi, đùi phải nâng lên, lại đánh ra nhất quyền.

Tiếng gió vun vút bên trong, một bộ Quân Thể Quyền âm vang hữu lực, bá khí vô cùng.

Toàn bộ trên bãi tập, hắn lớp học huấn luyện viên tự nhiên cũng không cam chịu lạc hậu, cả đám đều bắt đầu hướng riêng phần mình lớp học diễn luyện Quân Thể Quyền.

Quân Thể Quyền là từ quyền đả, cước thích, đập, đoạt đao, đoạt thương các loại cận chiến động tác tổ hợp mà thành một loại Quyền Thuật.

Quân Thể Quyền tổng cộng có ba bộ, bộ đội sở học đồng dạng là thứ nhất bộ, bộ thứ nhất tổng cộng 16 thức,

Tại bộ đội trong quân khu, thường xuyên khai triển Quân Thể Quyền huấn luyện, đối với bồi dưỡng quân nhân kiên cường, dũng cảm ương ngạnh chiến đấu tác phong, có ý nghĩa trọng yếu.

Tại thi hành trinh sát, chống tàu ngầm, sờ trạm canh gác, ngụy trang các loại loại đặc biệt nhiệm vụ, cùng đang bảo vệ nhân dân hợp pháp lợi ích khỏi bị xâm phạm thấy việc nghĩa hăng hái làm hành động bên trong, tay không đối địch bên trong có thể đưa đến thật không thể tin tác dụng.

"Ôi!" Mọi người nhìn nhập thần, Giang Phong cùng Trương Long cùng Lớp Trưởng Hứa Minh chí ba người ngồi dưới đất, cùng một tốp hắn đồng học đồng dạng nhìn nhập thần, nhìn không chuyển mắt.

Đặc biệt là Giang Phong, hắn không hề chớp mắt nhìn chằm chằm Mạc Lâm huấn luyện viên chỗ đánh ra trọn bộ quyền kích bên trong động tác.

Đây là một cái có thể làm cho hắn đoán luyện chính mình, học được công

phu phòng vệ động tác thời cơ, cũng là có thể để hắn tại trong quân đội có thể biểu hiện xuất sắc thời cơ, hắn không muốn bỏ qua.

Mạc Lâm huấn luyện viên tại chúng tân binh nhìn nhập thần trong ánh mắt, hô hô hai lần, trực tiếp tới cái Liên Hoàn Thích.

Bất quá, đối với những điện ảnh đó bên trong diễn viên, hắn Liên Hoàn Thích rõ ràng muốn Chính Tông được nhiều, mà lại lực đạo nắm giữ được rất tốt, đánh nhau lại có tiếng xé gió.

Động như Hùng Sư, tĩnh như Thanh Tùng, dáng người thẳng tắp, nhất quyền nhất cước, hổ hổ sinh phong, cho dù là Giang Phong những này xem không hiểu Quân Thể Quyền đến như thế nào mới tính luyện được không tệ tân binh đản tử, bây giờ cũng là thấy có chút nhập thần, cảm giác có chút đại nhập cảm, muốn chính mình cũng thay đổi thành Mạc Lâm huấn luyện viên, tới một lần phát huy vô cùng tinh tế Quân Thể Quyền.

Một lát sau, Mạc Lâm huấn luyện viên về quyền thu chân, thẳng tắp đứng tại chỗ, liếc nhìn Giang Phong bọn người liếc một chút, thản nhiên nói: "Như thế nào? Các ngươi nhớ kỹ bao nhiêu?"

Mọi người nghe vậy, đều là sững sờ, từng cái hai mặt nhìn nhau.

Đúng là không có người mở miệng, Trương Long vuốt vuốt mái tóc, nhìn về phía Giang Phong còn có Lớp Trưởng Hứa Minh chí, có chút xấu hổ nói: "Ta chỉ nhớ kỹ bốn năm thức, Lớp Trưởng Phong ca, các ngươi đâu?"

Làm Lớp Trưởng, Hứa Minh Chí Minh lộ ra hơi đỏ mặt, hắn cũng là có chút xấu hổ cười một tiếng, có chút nũng nịu, bởi vì hắn đột nhiên phát hiện, chính mình vậy mà nhìn nhập thần, chỉ cảm thấy Mạc Lâm huấn luyện viên huy quyền đánh cho không tệ, đúng là trong lúc nhất thời quên như thế nào đánh tới mắng.

Nhìn thấy một tốp tập thể tân binh đản tử vậy mà không có người ứng thanh, Mạc Lâm huấn luyện viên cũng là không trách cứ hắn nhóm.

Lúc này, ban hai bên kia huấn luyện viên cũng hỏi ban hai tân binh: "Các ngươi người nào nhớ kỹ ta vừa rồi diễn luyện Quân Thể Quyền,

Nếu như nhớ kỹ , có thể lên cho đồng đội biểu diễn một lượt, không hiểu địa phương , có thể đặt câu hỏi!"

Ban hai huấn luyện viên là một cái nhìn có chút gầy gò, ánh mắt hung ác nham hiểm, như ưng nam tử, tướng mạo có chút cay nghiệt tướng, tên là Dương Lâm.

"Dương huấn luyện viên, ta đến!" Dương Lâm huấn luyện viên thanh âm vừa mới rơi xuống, lúc này, ban hai bên trong vang lên một tiếng tiếng báo cáo, ngay sau đó, một người nam tử nghểnh đầu, trong đám người đi ra.

A!

Giang Phong cùng Trương Long các loại một tốp người cũng nhìn thấy người kia, chính không phải trước đang chạy bước lúc, khinh bỉ Giang Phong cùng Trương Long hai người Lý Trường Thanh, thì là ai.

"Tốt, ngươi tên gì?" Dương Lâm huấn luyện viên hữu ý vô ý nhìn một tốp bên này liếc một chút, khóe mắt mang theo mỉm cười, hỏi Lý Trường Thanh nói.

"Báo cáo, ta gọi Lý Trường Thanh!"

"Tốt, vậy bây giờ liền từ ngươi đến vì mọi người diễn tập một lần Quân Thể Quyền, không cần lo lắng, ta hội chỉ điểm ngươi!" Dương Lâm huấn luyện viên cổ vũ liếc hắn một cái, lại cố ý cất cao giọng.

Hắn lớp học lúc này, tất cả mọi người ánh mắt nhao nhao hướng ban hai chỗ phương hướng nhìn lại.

Cái này khiến ban hai sở hữu đội viên nhao nhao cảm giác chuẩn bị mặt mũi, cả đám đều ngẩng đầu ưỡn ngực.

Ngay sau đó, mọi người liền nhìn thấy ban hai tên kia đội viên bắt đầu tiến lên treo lên Quân Thể Quyền, có bài bản hẳn hoi, một bộ Quân Thể Quyền đánh xuống, đúng là ra dáng.

Đánh xong, thu quyền xách chân, đứng thẳng nguyên địa, báo cáo một tiếng: "Báo cáo, diễn luyện xong!"

Nói xong, còn cố ý đắc ý nhếch miệng, nghiêng đầu nhìn Giang Phong một tốp nơi này liếc một chút, ý kia là nói tiểu tử, ngươi còn nộn điểm.

Nhất thời, để một tốp tất cả mọi người trong lòng một trận lửa giận.

"Xem ra, ngươi hẳn là luyện tập qua Quân Thể Quyền đi , bất quá, ngươi còn có mấy cái động tác muốn luyện tập. ." Dương Lâm có chút tán thưởng gật gật đầu, nói ra.

"Vâng, huấn luyện viên!" Lý Trường Thanh lớn tiếng trả lời.

"Đi xuống đi, tiếp tục cố gắng!" Dương Lâm nói.

"Vâng!" Nói xong, liền để Lý Trường Thanh trở lại trong đội ngũ.

Ngay sau đó, cũng là ban hai bên trong, vang lên một trận tiếng hoan hô, tiếng khen ngợi, lại là hướng Giang Phong chỗ ở lớp một quăng tới khiêu khích ánh mắt.

"Một tốp, làm điều tra doanh đại biểu, vậy mà không có bất kỳ ai nhìn hội Quân Thể Quyền, chậc chậc, thật đúng là rác rưởi!"

Ban hai bên trong, có một ít chuyện tốt tân binh khinh thường bĩu môi, khiêu khích mười phần thanh âm dằng dặc truyền đến.

"Ngươi. . . Có cái gì tốt đắc ý, cái này có thể nói rõ cái gì. . ." Một tốp bên trong, Hứa lớp trưởng không có mở miệng nổi giận, Trương Long là cái tính tình nóng nảy, lại là cùng hẳn đội viên cùng một chỗ giận không kềm được chỉ ban

hai tên kia chen chúc tại Lý Trường Thanh bên cạnh tân binh đỗi đứng lên.

"Rác rưởi cũng là rác rưởi, có gan liền đi lên diễn luyện một lần a!" Khiêu khích âm thanh vang lên lần nữa.

"Ngươi. . ." Trương Long mấy người vừa tức vừa giận, tuy nhiên lại thế nào cũng không có cách nào, bởi vì bọn hắn cũng không có nhớ kỹ Quân Thể Quyền.

"Tốt, tất cả câm miệng, các ngươi đều là binh lính, một sĩ binh, phải học được ẩn nhẫn, đối mặt địch nhân lúc muốn hung ác, mà không phải so đo tại một chút việc nhỏ lên!" Lúc này, Mạc Lâm huấn luyện viên phất phất tay cắt ngang Trương Long bọn người thanh âm, phát biểu nói.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 28: Hai Mươi Tám Nữ Tham Mưu Long Tiểu Vân

Chương 28: Hai mươi tám nữ tham mưu Long Tiểu Vân

"Báo cáo! Huấn luyện viên, ta thỉnh cầu cho mọi người diễn luyện một lần Quân Thể Quyền!"

Đúng lúc này, bỗng nhiên, một cái đấu khí dâng trào âm thanh vang lên tới.

Một tốp bên trong, tất cả mọi người là hơi sững sờ.

Mà Trương Long cùng Lớp Trưởng Hứa Minh chí hai người lại là ngẩn ngơ, nghe vậy đều là nhìn về phía Giang Phong, cảm giác có chút thần sắc cổ quái.

Mạc Lâm huấn luyện viên cũng là hơi có chút kinh ngạc, nguyên bản hắn cũng là có chút nén giận, chính mình chỉ huy trực ban cấp, lại bị hắn ban tân binh cho khinh bỉ bên trong.

Đổi lại người nào, đang huấn luyện viên bên trong cũng là có chút trên mặt mũi không dễ chịu không phải?

Hắn lông mày lựa chọn, nhìn về phía Giang Phong bên này phương hướng, đưa tay google tay, nói: "Binh lính Giang Phong, ra khỏi hàng, vì mọi người diễn luyện một lần ta vừa rồi đánh Quân Thể Quyền!"

Tại Trương Long cùng Lớp Trưởng Hứa Minh chí cùng một tốp đồng đội kinh ngạc cùng trong sự kích động, ở lớp hai cùng hắn lớp học có chút thần sắc quái dị bên trong, Giang Phong ứng một tiếng là, trực tiếp đi ra phía trước.

"Dừng a! Thật đúng là mạo xưng là trang hảo hán, nhìn hắn một hồi thế nào trang bức!" Một chút trong lớp, một chút tân binh trong lòng âm thầm cười lạnh, mọi người nhìn về phía một tốp, bởi vì một tốp đại bộ phận đều là một chút làm tân binh người đại biểu.

Mà lại tiến vào Bộ Đội Đặc Chủng khả năng cũng so sánh lớn, hắn lớp học tân binh bên trong tự nhiên có tâm cao khí ngạo bối phận, khó chịu loại tình huống này phát sinh, từng cái đều muốn nhìn Giang Phong một hồi thế nào xấu mặt.

Trên bãi tập mười phần yên tĩnh.

Tất cả mọi người nhìn không chuyển mắt nhìn chằm chằm trên bãi tập Giang Phong, nhìn xem một tốp đội viên đến như thế nào biểu hiện.

Mạc Lâm huấn luyện viên nhìn một chút Giang Phong, chậm rãi nói: "Binh lính Giang Phong, mời diễn luyện ngươi Quân Thể Quyền!"

Giờ khắc này, Mạc Lâm huấn luyện viên trên mặt hết sức nghiêm túc, đầu cho Giang Phong một cái cổ vũ ánh mắt.

Giang Phong nghe vậy, trong lòng đồng dạng có chút nóng máu, hắn trịnh trọng gật gật đầu, một cái quân lễ: "Vâng!"

Dưới chân hắn một cái hướng (về) sau chuyển, thân hình thẳng tắp, nhìn về phía mọi người.

Hai tay nắm tay đặt ở bên hông, hai chân tách ra trầm xuống phía dưới, làm ra một cái mã bộ động tác.

Tại tất cả mọi người chú mục dưới, dù là Giang Phong trải qua Ngục Giam Phong Vân vị diện, đã từng ngồi tù, thế nhưng là tâm lý nói không khẩn trương, đó là giả.

Nhưng là hắn rất nhanh liền trấn định lại, đây là hắn duy nhất có thể cơ hội

biểu hiện, hắn nhất định nắm chắc tốt, phương mới có thể trong những ngày sau tử bên trong, đạt được lãnh đạo chú ý.

Nghĩ tới đây, Giang Phong cũng không nói nhảm, bước ra một bước nắm tay, phất tay, nhất quyền đánh ra!

Quyền Thế như núi!

Nhìn phổ thông không có gì lạ quyền đầu đeo một loại bá đạo khí thế, đấm ra một quyền, dưới chân động tác đồng dạng không ngừng.

Đấm móc, hàng chưởng, liên tục đá nghiêng, Nhật Tự Trùng Quyền, Song Long Trùng Thiên Pháo, mỗi nhất quyền nhất cước đều mang một loại sắc bén bá đạo khí thế.

Tiếng gió vun vút, có chút kiên cường.

Cho người ta một loại tại một quyền này dưới tựa hồ cái gì cũng vô pháp ngăn cản khí thế.

Mạc Lâm huấn luyện viên thần sắc khẽ giật mình, có chút khó tin nhìn lấy Giang Phong, con mắt có chút đăm đăm.

Giang Phong động tác rất không lưu loát, nhưng là, cái này cũng đủ làm cho hắn hơi kinh ngạc.

Giang Phong khí lực rất lớn, đi đứng hữu lực, trừ Quân Thể Quyền không phải rất nhuần nhuyễn bên ngoài, những động tác này đều ra dáng.

Không chỉ là hắn hơi kinh ngạc, một tốp tất cả mọi người ngây người, cảm thấy không thể tưởng tượng được, Giang Phong chẳng lẽ trước liền sẽ Quân Thể Quyền sao?

Trái lại ban hai cùng hắn lớp học, một chút thưởng thức Giang Phong nhìn thấy Giang Phong loại biểu hiện này, hơi hơi tán thưởng gật gật đầu, nhưng là

một chút tân binh, thì là từng cái tâm lý mười phần không phục.

Nhìn về phía Giang Phong trong mắt đều mang một tia khó chịu, rất không quen nhìn Giang Phong giả heo ăn thịt hổ, cảm thấy Giang Phong đây là đang khoe khoang!

Đặc biệt là Lý Trường Thanh, giờ này khắc này sắc mặt rất khó nhìn!

"Long tham mưu, lần này tới Hoa Nam quân khu tuyển binh chủng các ngươi Chiến Lang bộ đội, ngươi chọn được sao?" Lý Giáo Đạo Viên bồi tiếp một tên dáng người cao gầy, tư thế hiên ngang, người mặc màu xanh quân đội quân phục, quân hàm vì Thượng Tá nữ tử đi vào điều tra doanh thị sát, vừa cười vừa nói.

Hai người vừa vừa đi vào điều tra doanh, lại là nhìn thấy trên bãi tập,

Một tên dáng người nhìn không tráng kiện, nhưng là khuôn mặt cương nghị Joon-soo tóc đen người trẻ tuổi ngay tại trên bãi tập đánh quyền.

Để cho người ta kinh ngạc là, tóc đen người trẻ tuổi tại đánh quyền, hắn tân binh lại là ở nơi đó lẳng lặng nhìn lấy.

Long Tiểu Vân trong mắt lóe lên một tia kinh dị sắc, nhìn về phía Lý Giáo Đạo Viên, cười nói: "Lý đoàn, xem ra, các ngươi cái này một nhóm mới tới binh đản tử ngược lại là có chút ý tứ. . ."

Lý Giáo Đạo Viên nghe vậy, hơi sững sờ, nhìn về phía điều tra doanh trên bãi tập đang đánh quyền Giang Phong, rõ ràng có chút bất ngờ, sững sờ một lát sau, không khỏi cười một tiếng: "Đây đúng là chúng ta mới tới binh lính, là cái có cá tính binh lính!"

"Ồ? !" Long Tiểu Vân nghe vậy, này khuynh quốc trên dung nhan lộ ra một vẻ kinh ngạc sắc, cảm thấy hứng thú kinh nghi một tiếng.

Một sĩ binh rất dễ dàng tuyển nhận, nhưng là muốn một sĩ binh mỗi người

đều có chính mình để cho người ta cảm thấy xuất chúng cá tính, này sẽ rất khó.

Bị Lý Giáo Đạo Viên vừa nói như vậy, lúc này, vừa tới Hoa Nam quân khu muốn điều tuyển một chút tốt binh lính người kế tục Long Tiểu Vân trong lúc nhất thời ngược lại là dẫn lên hứng thú.

Sau đó, khóe miệng treo lên một vòng ý cười, chậm rãi đi qua.

Trên bãi tập, bọn binh lính chính nhìn lấy Giang Phong đánh Quân Thể Quyền, Giang Phong diễn luyện một lần, không đợi mọi người kịp phản ứng.

Mạc Lâm huấn luyện viên nhưng lại để hắn lần nữa đánh một lần, Giang Phong hơi sững sờ, bất quá vẫn là dựa theo Mạc Lâm huấn luyện viên phân phó, tiếp tục bắt đầu đánh quyền, một chiêu một thức, có quy có củ, theo Giang Phong đánh quyền, hắn phát hiện, chính mình vậy mà càng ngày càng thuần thục bộ quyền pháp này.

Hô!

Hắn phần eo thế đại lực trầm, một cái trái đấm móc đánh ra, mang theo trận trận tiếng xé gió!

"Tốt lắm, dùng ngươi học bộ quyền pháp này, đánh ta!" Lúc này, chỉ gặp Mạc Lâm huấn luyện viên ánh mắt không biết hướng chỗ nào lấp lóe một chút.

Tại Giang Phong ánh mắt không giải thích được bên trong, Mạc Lâm huấn luyện viên chùy chùy ở ngực, lại muốn Giang Phong xuất quyền đánh hắn.

Giang Phong sững sờ?

Cái quỷ gì?

Không chỉ là hắn, hắn ở đây lắng lặng xem chừng hơn một ngàn tên lính nghe vậy, đều là sững sờ.

Hắn huấn luyện viên nhìn về phía Mạc Lâm huấn luyện viên, cả đám đều có chút không thể nào hiểu được, Mạc Lâm tiểu tử này đến đang giở trò quỷ gì?

Bất quá khi bọn họ chú ý tới lẳng lặng đi tới, đứng ở thao trường vẻ ngoài nhìn bên này tình huống Lý Giáo Đạo Viên cùng Long Tiểu Vân lúc, từng cái tâm lý chửi mẹ.

Gần nhất bọn họ cũng nghe nói, Nam Cương biên cảnh bên kia quân khu sẽ có một tên nữ tham mưu đến chọn lựa một chút xuất sắc binh chủng tiến vào thần bí Bộ Đội Đặc Chủng.

Mà lúc này, Mạc Lâm huấn luyện viên lại là muốn bắt một một tân binh đến lộ mặt, đây không phải tại mất mặt xấu hổ sao? Đơn giản cũng là ném bọn họ điều tra doanh mặt.

Tuy nhiên vừa rồi Giang Phong đánh quyền đánh cho là không tệ, nhưng là cái này cũng không thể đại biểu cái gì, bọn họ cũng không tin một một tân binh, trong một ngày, trong khoảng thời gian ngắn liền có thể học hội Quân Thể Quyền.

Trên thế giới loại này võ học kỳ tài, không phải rau cải trắng.

Giang Phong nghe được Mạc Lâm huấn luyện viên thỉnh cầu, hắn cũng là cảm giác có chút không khỏi diệu, bất quá đã đối phương yêu cầu mệnh làm chính mình, hắn cũng không có nghĩ quá nhiều, chỉ cảm thấy đây là một cái mệnh lệnh, vì lẽ đó, hắn sau một khắc, trực tiếp xuất thủ.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 29: Hai Mươi Chín Kinh Hồng 1 Liếc, Điện Ảnh Nhân Vật Xuất Hiện

Chương 29: hai mươi chín Kinh Hồng 1 liếc, Điện Ảnh Nhân Vật xuất hiện

"Ôi!" Hắn thấp giọng vừa quát, phần eo Nhất Trần, thế đại lực trầm, nhất quyền đánh ra.

Một cái đấm thẳng, trực tiếp đánh phía Mạc Lâm huấn luyện viên.

Mạc Lâm huấn luyện viên thần sắc nhất động, khóe miệng mang theo một vòng ý cười, đường câu: "Khá lắm. . ." Né người sang một bên, đưa tay một ô cản, trực tiếp ngăn trở Giang Phong một quyền này.

Tay kia nắm chặt Giang Phong quyền đầu, hướng về phía trước kéo một phát.

Quá trình này thật giống như Giang Phong đem quyền đầu đưa cho đối phương nắm một dạng, kéo một phát đưa tới, Giang Phong căn bản không có bất luận cái gì kịp phản ứng.

Nhìn thấy hắn nhếch miệng lên một màn kia ý cười, Giang Phong nói thầm một tiếng không tốt.

Quả nhiên, Mạc Lâm huấn luyện viên thân thể phần eo dùng lực, muốn đem hắn là xong.

Giang Phong không biết chỗ nào khí lực, vô ý thức khống chế Mạc Lâm huấn luyện viên nắm chặt chính mình cái tay trái kia, một cái hướng (về) sau kéo một

cái, kéo một phát kéo một cái.

Nhìn có chút tùy ý, nhưng là lần này, Mạc Lâm huấn luyện viên lại là giật mình, cả người bị kéo đến trực tiếp hướng về phía trước một cái trùng kích.

Kém chút mới ngã xuống đất.

Bất quá hắn phản ứng rất nhanh, chân phải trên mặt đất khẽ chống, chân trái một chỗ ngoặt eo một bên, động tác này giống như là đứng trung bình tấn một dạng, cố định trên mặt đất, vững như Bàn Thạch!

Hai người tách ra, sở hữu trên bãi tập tân binh hai mặt nhìn nhau.

"Cái này sẽ không phải là đang diễn trò a?" Tất cả mọi người là ý nghĩ này, dù sao theo bọn hắn nghĩ, một màn này thực sự để ở đây người, cả đám đều cảm thấy có chút vô nghĩa.

Nhưng mà, không giống với những tân binh này tròn kiến thức nông cạn, một chút tại quan sát từ đằng xa huấn luyện viên lại là lộ ra một tia kinh ngạc sắc.

Đặc biệt là Lý Giáo Đạo Viên, một vẻ mặt cổ quái bộ dáng.

Long Tiểu Vân vốn chỉ là hời hợt, cũng không thèm để ý một một tân binh có thể khả năng bao lớn, bất quá khi nhìn thấy Giang Phong lại có thể tránh thoát Mạc Lâm huấn luyện viên nhất kích, kéo động Mạc Lâm huấn luyện viên, nàng lại là kinh ngạc.

"Lý đoàn? Tiểu tử này thật sự là mới tới sao?" Long Tiểu Vân một bộ ngươi có phải hay không đang đùa ta biểu lộ, thần sắc cổ quái.

Lý Giáo Đạo Viên có chút im lặng, hắn cũng là bị Giang Phong bất chợt tới bạo phát lực cho kinh hãi một chút, nghe vậy, lại là lắc đầu bật cười nói: "Long tham mưu, thực không dám giấu giếm, tiểu tử này gọi Giang Phong, ngược lại là cái có cá tính tân binh. . ."

Sau đó, Lý Giáo Đạo Viên đem Giang Phong trước mấy ngày mới vừa tới đưa tin, tại trong phòng gát cửa nhất quyền đánh lui bạch liên dài sự tình nói chuyện.

Long Tiểu Vân có chút càng thêm kinh ngạc, "Lại có khí lực lớn như vậy? Phản ứng tốc độ cũng rất nhanh, chẳng lẽ hắn trước huấn luyện qua. . ."

Một một tân binh nếu như không phải trước thường xuyên huấn luyện, nơi nào sẽ có dạng này thể chất, chẳng lẽ còn là thiên sinh thần lực hay sao?

"Xác thực như thế, chúng ta điều tra hắn tư liệu, cũng không có có cái gì đặc biệt thân phận, hắn là trời sinh như thế, lại thêm hắn ở trên núi, thường xuyên đoán luyện, vì lẽ đó có dạng này thể chất!"

Đây là Giáo Đạo Viên trả lời.

Về phần tại sao có thân phận như vậy, thực hiện tại liền Giang Phong chính mình cũng không rõ ràng.

Hai người chính đang nghị luận Giang Phong, Long Tiểu Vân càng ngày càng phát hiện, như thế một cái có ý tứ tân binh.

Ba năm một lần, Chiến Lang bộ đội hội tới nơi này điều một chút xuất sắc binh chủng, ở sau đó một tháng, muốn đến, hội càng có ý tứ.

Trên bãi tập, đối mặt mở đầu Long lớp trưởng Hứa Minh chí bọn người kinh ngạc cùng trợn mắt hốc mồm, chẳng ai ngờ rằng Giang Phong lại còn có thể khiến cho động Mạc Lâm huấn luyện viên.

Cảm thấy huấn luyện viên nhường.

Nhưng là Giang Phong cũng không để ý tới bọn họ, hắn phảng phất nhập thần đồng dạng, thường xuyên trong tù cùng người đánh nhau, nếu như nói hắn học biết cái gì, cái kia chính là đánh nhau, đánh ra tới.

Còn có vượt qua cái kia thần bí quang môn, đi vào cái thế giới này về sau, thân thể phát sinh một hệ liệt thần kỳ biến dị.

Để hắn tại lực lượng tốc độ thị giác Tinh Thần Lực phản ứng bên trên đều chiếm được đề bạt.

"Mã Đức, cái này tuyệt bức là đang đùa ta nhóm chơi đi!" Có tân binh không phục, vụng trộm đậu đen rau muống!

Cũng có làm người Giang Phong phản ứng mà cảm thấy kinh ngạc, chẳng lẽ Giang Phong trước còn luyện qua hay sao?

Giang Phong trở thành toàn bộ điều tra doanh tiêu điểm, cho dù hắn không muốn ra danh tiếng,

Thế nhưng là, cũng không khỏi hắn.

Giang Phong biểu thị, núi lớn áp lực!

"Tiểu tử ngươi, thật đúng là có thể nha!" Mạc Lâm huấn luyện viên bị Giang Phong kéo một phát kéo một cái, kém chút té lăn trên đất, ra cái Đại Sửu, bất quá hắn cũng không có tức giận, ngược lại là trong mắt lấp lóe tinh quang, tán thưởng đánh giá Giang Phong.

"Huấn luyện viên, ta không phải cố ý. . ." Giang Phong có chút khổ bức sợ nhún vai, hắn xác thực không phải cố ý, chỉ là xuất phát từ bản năng phản ứng mà thôi.

"Bớt nói nhiều lời, tiếp chiêu!" Giang Phong âm thầm kêu khổ, nhưng là Mạc Lâm huấn luyện viên lại là phảng phất nhìn thấy một cái bảo bối tốt một dạng, trong mắt lấp lóe tinh mang, nhất trảo hướng bả vai hắn chộp tới, đồng thời khom người, nâng lên đùi phải, trực tiếp quét về phía Giang Phong hạ bàn, thượng hạ công kích, muốn để Giang Phong trở tay không kịp!

Giang Phong cũng là bị động, chỉ có thể mượn nhờ Quân Thể Quyền, một cái

trái đấm móc đánh phía Mạc Lâm huấn luyện viên chộp tới tay , đồng dạng khom người, nâng lên đùi phải, tránh thoát đối phương quét tới chân trái.

Mạc Lâm huấn luyện viên càng đánh trong lòng liền càng phát ra kinh ngạc, đồng thời, cũng không có nương tay tâm tình.

Hắn cảm thấy, Giang Phong tựa hồ càng có ý tứ.

Chân trước hướng phía trước đạp mạnh, toàn bộ thân thể trực tiếp xông lên qua, hai cái Trùng Quyền trực kích Giang Phong mặt 'Môn' .

Giang Phong trong lòng giật mình, trong mắt nhanh chóng phản ứng, vừa rồi hắn hai chân hai chân còn rất chết lặng.

Nếu không phải phản ứng nhanh, sớm đã bị đánh ngã xuống đất, vốn cho rằng như vậy kết thúc, không nghĩ tới, Mạc Lâm huấn luyện viên càng đánh thật đúng là càng mạnh mẽ.

Quyền phong gào thét, bởi vậy có thể thấy được, cái này hai quyền quyền kình uy lực cực lớn, mỗi một quyền đều có thể tuỳ tiện đem một tên phổ thông tân binh cho đánh ngã.

Để cho người ta chống đỡ không được , bất quá, Mạc Lâm huấn luyện viên cũng là rõ ràng, loại trình độ này công kích, Giang Phong da dày thịt béo, sẽ không có vấn đề.

Chỉ là khổ Giang Phong, ca thật không muốn đánh cái a, tại sao phải bức ca đâu?

Gặp Mạc Lâm huấn luyện viên mỗi một lần công kích dốc hết ra bị Giang Phong từng cái hóa giải.

Trên bãi tập chúng tân binh cũng là càng phát ra giật mình không thôi.

Mẹ nó, xác định đây là người tân binh, vì cảm giác gì đây là đang đập Mảng

võ thuật đâu?

Giang Phong nhìn tựa hồ rất chật vật, thế nhưng là đánh một hồi lâu, Giang Phong căn bản cũng không có bị đánh ngã!

Mạc Lâm huấn luyện viên liền làm mấy lần liên tục 'Chân' đá ra, lực chân lực đạo đủ để cho một người bình thường trực tiếp đánh ngã.

Nhưng mà, đối mặt hắn cái này cường thế công kích, nếu như đổi thành người bình thường đã sớm tay bận bịu chân 'Loạn ', nhưng là, để Mạc Lâm huấn luyện viên có chút bất đắc dĩ là, Giang Phong tiểu tử này vậy mà tổng là có thể mượn cơ hội mưu lợi tránh thoát hắn thế công.

Bất quá, như thế để hắn cảm thấy có ý tứ, thực hắn cũng muốn thử xem Giang Phong đến có thể kiên trì bao lâu, vì lẽ đó, trong lúc nhất thời, hai người luận bàn chỉ giáo đến ngược lại là có chút bộ dáng.

Đương nhiên, tự nhiên là Mạc Lâm huấn luyện viên chỉ giáo Giang Phong.

"Tiểu tử ngươi ngược lại là có hai tiểu tử. . ." Mạc Lâm huấn luyện viên ha ha cao giọng cười một tiếng, sử xuất Liên Hoàn Thích.

Mà Giang Phong thì là trái tránh phải tránh, hắn cái này mấy cái 'Chân' toàn bộ đá trật.

"Tốt, như vậy kết thúc!" Mạc Lâm huấn luyện viên nhìn thấy Giang Phong trên trán bắt đầu toát ra mồ hôi nóng, đồng thời tốc độ phản ứng rõ ràng giảm xuống, rốt cục không lại ra tay, vỗ vỗ tay, nói.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 30: Ba Mươi Tham Gia Quân Ngũ Những Năm Kia

Chương 30: Ba mươi tham gia quân ngũ những năm kia

Ba ba ba!

Đúng lúc này, trên bãi tập, bỗng nhiên vang lên tiếng vỗ tay, liền liền nguyên bản những cái kia đối Giang Phong khó chịu người cũng vỗ tay. . . .

Giang Phong, một cái vừa tới điều tra doanh nhập ngũ không đến bao lâu tân binh đản tử, nhất định danh khí bởi vậy bắt đầu, hắn là một cái thú vị người, đồng thời cũng là để cho người ta chờ mong tân binh.

Long Tiểu Vân cùng Lý Giáo Đạo Viên rời đi nơi này, nhưng là, lúc rời đi đợi, khóe miệng nàng bên trên lại là treo một tia cười nhạt ý: "Giang Phong, Giang Phong, ngược lại là một cái có ý tứ người, rất chờ mong các ngươi đến chúng ta Chiến Lang bộ đội, chỉ là, cũng không biết ngươi có hay không thực lực kia. . ."

Tân binh huấn luyện, dạy bảo Quân Thể Quyền, cái này vẻn vẹn chỉ là vừa mới bắt đầu.

Huấn luyện mỗi ngày đều tại tiếp tục.

Mà Giang Phong biểu hiện xuất sắc, cũng rốt cục gây nên quân khu một chút lão đại chú ý.

Đặc biệt là khi bọn hắn nghe được một một tân binh có thể theo Mạc Lâm

huấn luyện viên đánh nhau thời điểm, càng là sinh ra nồng hậu dày đặc hứng thú.

Một gian màu trắng trong văn phòng, người mặc màu xanh quân đội Tư Lệnh phục Thạch Thanh tùng thạch Thủ Trưởng đang ngồi ở ghế làm việc trước, ở trước mặt hắn có một máy tính, trên máy vi tính chính phát hình Giang Phong trong vòng nửa canh giờ chạy xong Bát Công dặm lộ trình, trên bãi tập cùng Mạc Lâm huấn luyện viên luận bàn hình ảnh.

Khi thấy bên trong Giang Phong này né tránh có thứ tự, xuất quyền Hữu Chiêu hình ảnh lúc, thạch thủ chưởng điểm một chút con chuột, để hình ảnh dừng lại, hình ảnh dừng lại tại Giang Phong một cái đá ngang, quét chân Mạc Lâm huấn luyện viên nhất quyền vung đến đoạn ngắn.

Thạch Thủ Trưởng quay đầu nhìn về phía ngồi ở bên cạnh hắn Chiến Lang Bộ Đội Đặc Chủng đội trưởng Long Tiểu Vân.

Trong mắt của hắn lấp lóe quang mang, hỏi: "Đối với cái này Giang Phong ngươi có ý kiến gì không?"

Nói, thạch Thủ Trưởng từ trong ngăn kéo lấy ra một phong cặp văn kiện, đem cặp văn kiện mở ra, lộ ra người bên trong vật tin tức.

Phía trên, liên quan tới Giang Phong ở cái thế giới này tư liệu nhất thanh nhị sở.

Nhân vật: Giang Phong

Thân phận: Hoa Hạ Kinh Bắc Đại Học hệ lịch sử học sinh

Tuổi tác: 22

Lý lịch sơ lược: Gia đình hoàn cảnh, đến từ xa xôi trong Mông Cổ vùng núi, không cha không mẹ, ở cô nhi viện lớn lên, thành tích ưu dị, ngay tại chỗ một bên trong biểu hiện xuất sắc, là một tên người tình nguyện, sau được cử đi Kinh Bắc Đại Học. . . .

Liếc nhìn trên bàn tư liệu, Long Tiểu Vân mở miệng nói: "Hắn một tháng qua biểu hiện, xác thực rất xuất sắc , bất quá, muốn trở thành một tên chánh thức Đặc Chủng Binh, nhưng không có đơn giản như vậy, không trải qua càng thêm khốn khổ ma luyện, chỉ dựa vào một chút xuất sắc ưu dị thành tích biểu hiện, căn bản không đủ để chứng minh cái gì, Chiến Lang bộ đội cũng không có người nào đều có thể tuỳ tiện tiến vào."

Nàng nhô lên cao ngạo bộ ngực, một cỗ tư thế hiên ngang phóng khoáng khí thế trong nháy mắt bạo phát.

Trong mắt, tràn ngập một loại kiêu ngạo, đó là thuộc về Chiến Lang kiêu ngạo!

Đối với hắn kiêu ngạo, thạch Thủ Trưởng khẽ gật đầu cười một tiếng, cũng không có nếu không, bởi vì hắn biết rõ, cái này kiêu ngạo huấn luyện viên nữ, xác thực có thực lực này.

Không chỉ là một tên xuất sắc Đặc Chủng Binh huấn luyện viên, càng là một tên IQ cao, thịnh tình thương lại khí tràng bất phàm, khác gợi cảm Nữ Quân Quan.

Đối với nàng cái nhìn, thạch Thủ Trưởng không thể coi thường.

"Xem ra, cái này Giang Phong, muốn bị tuyển nhập ngươi Chiến Lang bộ đội, cũng không có đơn giản như vậy a!" Thạch Thủ Trưởng hơi sững sờ, vừa cười vừa nói.

"Không trải qua mưa gió, sao gặp cầu vồng. . . ." Long Tiểu Vân mỉm cười.

Hai người tựa như một đôi hảo hữu, lẫn nhau nói chuyện với nhau, cũng không có cho thấy loại kia cấp trên cùng cấp dưới câu nệ.

Tự mình, cũng không có nhiều như vậy Quân Quy, nhưng là chính quy trường hợp, nên có Quân Quy quân kỷ đó là ắt không thể thiếu. . . .

Từ khi bị thần bí kim sắc quang môn cưỡng ép lôi kéo, đi vào Chiến Lang thế giới sau.

Ở chỗ này, Giang Phong đã tới hơn một tháng.

Một tháng, nói dài cũng không dài, nói ngắn, nhưng lại có đôi khi để cho người ta cảm thấy rất dài dằng dặc.

Từ vừa mới bắt đầu phụ trọng 5 cân, đến bây giờ phụ trọng 5 kg, chạy cự li dài Bát Công bên trong.

Giang Phong thể phách, rõ ràng trở nên càng cường hãn hơn, thân thể tố chất cũng tại lấy một loại liền Mạc Lâm huấn luyện viên bọn họ cũng chỉ có sợ hãi thán phục cấp độ.

Đó là cái trời sinh binh chủng, chỉ cần nửa đường không vẫn lạc, trong tương lai, tin tưởng có thể tách ra thuộc về chính hắn tia sáng chói mắt.

Lần này trong khi huấn luyện, một tháng qua, có thể kiên trì nổi chỉ có hơn chín trăm người, tuy nhiên mọi người thể chất tăng cường không ít, nhưng vẫn là có hơn một trăm người bị đào thải.

Bởi vì những tân binh này ăn không khổ, không có ai đi phúng đâm bọn họ, bởi vì mỗi người đều không phải là trời sinh liền có thể chịu được cực khổ.

Quân nhân, luôn luôn cần tại đào thải trung thành dài.

Đây cũng là quân đội một cái khai minh tiến bộ chỗ, bởi vì trước đây, đã từng có không ít binh lính bởi vì chịu không quân đội khổ, hoặc là bị một chút lão binh khi dễ, về sau nghĩ quẩn, liền tự sát.

Vì ngăn ngừa loại tình huống này phát sinh, quân đội đặc biệt mở như thế một cái trình tự.

Có thể lưu lại tân binh, làm theo tiếp tục tiếp nhận ma quỷ huấn luyện.

Bò thang mây, chuyển Mộc Thung, vượt rào cản, leo tường, độc mộc hành tẩu, lăn vũng bùn, sau cùng còn muốn tại tốc độ cao xả nước thương xạ kích dưới nhanh chóng di chuyển về phía trước.

Một phen ma quỷ huấn luyện, lại phải hơn một trăm người bị đào thải.

Không thể không nói, Trương Long cùng Lớp Trưởng Hứa Minh trí bọn người vận khí rất tốt, bọn họ vậy mà theo sông như gió kiên trì nổi.

Bất quá, khi bọn hắn nhìn thấy Giang Phong nỗ lực cùng kiên trì lúc, bọn họ liền trong nháy mắt có chút thất vọng.

Giang Phong so với bọn hắn còn phải cố gắng, đồng thời, trả giá nỗ lực là bọn họ gấp đôi, gấp ba thậm chí nhiều hơn.

Từ nguyên bản ngay từ đầu toàn thân trên dưới không có một khối bắp thịt, Giang Phong ẩn ẩn trên thân nhiều một khối cơ bụng.

Thời gian chuyển dời, hai tháng trôi qua, trên người hắn nhiều cơ bụng sáu múi, đây là thường xuyên tiếp nhận độ khó cao huấn luyện, cuối cùng nỗ lực đi ra kết quả.

Nói đến đơn giản, rất hời hợt, nhưng là bên trong gian khổ, chỉ có trải qua người mới sẽ thể sẽ nhận được.

Giang Phong nỗ lực, liều mạng, vì có thể học được một thân bản lĩnh, hắn thậm chí cho mình định mỗi ngày sáu giờ thời gian nghỉ ngơi.

Người khác sáu giờ rưỡi chiều ăn cơm, ăn xong qua tắm rửa.

Mà hắn làm theo vẫn như cũ là tại thao trường bên ngoài vùng ngoại thành chạy bộ.

Sau cùng liền Mạc Lâm huấn luyện viên cũng là không thể không khuyên Giang Phong vừa phải, hắn là chính xác điều trị thời gian huấn luyện, nhưng là Giang Phong lại nhếch miệng mỉm cười, nỗ lực vẫn còn tiếp tục.

Đương nhiên, Giang Phong cũng không phải là không có lý do gì, khi thấy Long Tiểu Vân một khắc này, hắn biết rõ, muốn Chiến Lang, vậy thì nhất định phải đem chính mình huấn luyện thành một cái chánh thức binh lính.

Có được Chiến Lang tư cách.

Không thành điên, liền thành ma!

"Phong ca, ngươi chậm một chút!"

"Phong Tử, ngươi thật đúng là người điên. . ."

Trương Long cùng Hứa lớp trưởng hai người kịch liệt thở hổn hển, tại trời chiều ánh chiều tà dưới, trên thân hai người Quân Phục đều bị mồ hôi ướt nhẹp, đen kịt cái trán cùng trên cổ đều là mồ hôi.

Nhìn về phía trước còn tại không nhanh không chậm tiếp tục phụ trọng chạy bộ Giang Phong, bọn họ hoàn toàn quỳ!

Liền liền một chút đồng dạng không cam lòng lạc hậu, tại vùng ngoại ô chạy bộ điều tra doanh binh lính thấy cảnh này, cũng là trong lòng thầm giật mình, nhìn về phía Giang Phong bóng lưng, trong lòng nhiều một cỗ bội phục.

Đây chính là Phong Tử, một cái kiên trì không ngừng, đem mình làm máy móc huấn luyện người điên.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 31+31 Mặt Trời Chiều Ngã Về Tây Gặp Lại

Chương 31: 31 mặt trời chiều ngã về tây gặp lại

Nghe được Trương Long cùng Hứa lớp trưởng hai người tiếng kêu thảm thiết, phía trước đạo thân ảnh kia cong người trở về, nhìn mắng hai người bọn họ, chà chà trên trán mồ hôi, khẽ mỉm cười nói: "Các ngươi hai cái còn có thể kiên trì a?"

Trương Long cùng Hứa lớp trưởng hai người trực tiếp trợn mắt trừng một cái, kiên trì?

Hứa lớp trưởng từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, oang oang, có chút im lặng nhìn lấy Giang Phong, lau mồ hôi nói: "Ta nói Phong Tử, Phong đại gia, ngươi cái này huấn luyện trình độ, chẳng lẽ còn thật nghĩ trực tiếp tham gia quân ngũ vương hay sao?"

Hứa lớp trưởng có chút hối hận, thực bọn họ nhìn đằng trước đến Giang Phong như thế huấn luyện, cũng là nghĩ mắng, đã Giang Phong có thể, như vậy bọn họ hẳn là đồng dạng cũng là có thể.

Về sau bọn họ phát hiện, bọn họ nghĩ đến quá đương nhiên, Giang Phong cái này huấn luyện trình độ, đơn giản chính là muốn trong chết huấn luyện a!

"Cũng là chính là, lão tử đều nhanh muốn mệt mỏi vãi shit ra." Trương Long có chút thở không ra hơi nói ra.

Giang Phong thật có chút dở khóc dở cười, tức giận nhìn hai cái này quân

bạn kỳ hoa liếc một chút, lắc đầu, muốn nói cái gì.

Trương Long lại là kinh nghi một tiếng, nhìn về phía phía sau bọn họ, "Nhìn nhanh, nơi đó có cái vóc người nóng bỏng nữ binh!"

Hắn chỉ mấy người lúc đến phương hướng, một tên người mặc màu xanh đen ngắn tay áo sơ mi, hạ thân một đầu trang phục sặc sỡ, dưới chân một đôi màu xanh sẫm Quân Ngoa nữ binh hướng về chính mình ba người phía sau chạy tới.

Này dáng người, xác thực không có đến, ngực nở mông cong!

Đối với Trương Long còn có Hứa lớp trưởng hai người kinh diễm, ở tại quân doanh dần dần, muộn tao phát ra một tiếng thốt lên kinh ngạc, Giang Phong làm theo là nao nao, hơi kinh ngạc.

"Là nàng. . ." Hắn nói nhỏ một câu.

Thanh âm rất thấp, nhưng Trương Long còn có Hứa lớp trưởng hai người lại lỗ tai rất thính, nghe được hết sức rõ ràng, nghe được hắn nói nhỏ, nhất thời ngẩng đầu xoát xoát nhìn về phía hắn.

Có chút ý vị thâm trường cười, "Hắc hắc. . Phong ca, ngươi có biết hay không mỹ nữ này?"

Người tới chính là Long Tiểu Vân, một cái gợi cảm nóng bỏng huấn luyện viên nữ, chỉ bất quá mọi người không biết thân phận nàng mà thôi, thật sự là bởi vì nàng ngày bình thường rất điệu thấp, dù là đến quân doanh điều tuyển Đặc Chủng Binh, cũng là lặng yên không một tiếng động tiến hành.

Nhìn thấy hai người có chút giảo hoạt nụ cười, Giang Phong có chút tức giận trừng hai người liếc một chút, liếc mắt nói: "Mặc kệ các ngươi!"

Lúc này, nguyên bản còn tại sau lưng Long Tiểu Vân đã chạy đến ba người phía trước.

Tựa hồ vô tình hay là cố ý, cố ý quay đầu nhìn Giang Phong liếc một chút, chợt câu lên lau miệng sừng, quay người, tiếp tục hướng phía trước chạy, lưu cho ba người một cái uyển chuyển bóng lưng.

Trương Long cùng Lớp Trưởng hai người nhìn nhau, nhìn về phía Giang Phong, có loại cười quái dị vị đạo, hắc hắc cười không ngừng.

"Có gian tình!" Hai người đồng thời nói ra.

Nói xong, không đợi Giang Phong mở miệng, hai người lại tựa như đánh máu gà, ngao lảm nhảm một cuống họng, phóng tới Long Tiểu Vân mà đi, không cam lòng lạc hậu.

Bất quá, bọn họ rõ ràng có chút thể lực chống đỡ hết nổi, không có chạy bao xa, lần nữa mệt mỏi kém chút miệng sùi bọt mép.

Mà Giang Phong làm theo vẫn như cũ không chút hoang mang, chớp mắt liền đuổi kịp bọn họ.

Trương Long hai người một tiếng buồn gào: "Không có thiên lý a, ta muốn muội tử!" Nhìn lấy Giang Phong đi xa, hai người có loại bất đắc dĩ tuyệt vọng tâm tình. . .

Thanh Phong Từ Lai, mặt trời chiều ngã về tây, ánh chiều tà Tát Mãn đỉnh núi, vùng ngoại ô, là vàng rực một mảnh, làm cho người mơ màng vô tận!

Một cái uyển chuyển thân ảnh tại phía trước không vội không chậm chạy trước bước.

Phía sau, chạy chậm Giang Phong khóe miệng hơi hơi câu lên, tăng thêm tốc độ, dần dần, tới gần đối phương.

Tựa hồ cảm thấy được hắn tới gần, Long Tiểu Vân cũng không quay đầu lại, bước nhanh, lôi ra một khoảng cách.

Giang Phong lần nữa tăng thêm tốc độ, hai người một trước một sau, theo Giang Phong gia tốc, khoảng cách dần dần rút ngắn, từ một cây số đến hai cây số.

Sau cùng, thật vất vả rốt cục đuổi kịp Long Tiểu Vân, thấy được nàng ngay mặt, đỏ bừng, lại thêm nàng này tư thế hiên ngang dáng người, lúc này nhìn, có loại do đó đẹp.

Điện ảnh nội dung cốt truyện bên trong Long Tiểu Vân cùng cái thế giới này Long Tiểu Vân có chút dài tướng tương tự, thế nhưng là cái này Long Tiểu Vân lại muốn lộ ra càng thêm chân thực,

Cũng càng thêm vũ mị cùng tính cảm giác.

Hai người tiếp tục chạy ước chừng có ba cây số, gặp Giang Phong vẫn không có nửa điểm thở bộ dáng, Long Tiểu Vân rốt cục quay đầu lại, trong mắt lóe lên một vẻ kinh ngạc.

Trái lại Giang Phong, vẫn không có liếc nhìn nàng một cái, cái này khiến Long Tiểu Vân có loại đối với mình mỹ mạo hoài nghi tâm tình.

Chợt, nàng lắc đầu có chút buồn cười, làm một cái quân nhân, vậy mà sinh ra loại này nữ nhi tình tự, quả nhiên là nàng độc thân quá lâu a?

Bất quá, Giang Phong càng như vậy, liền càng phát ra càng thêm bốc lên Long Tiểu Vân ở sâu trong nội tâm không phục.

Nàng nhẹ hừ một tiếng, tăng thêm tốc độ, kéo ra cùng Giang Phong khoảng cách.

Hai người sóng vai mà chạy, mặc dù là đang chạy bước, không qua sông Phong lại là rõ ràng nghe được nàng tiếng hừ lạnh.

Hắn hơi kinh ngạc há hốc mồm, tâm lý lại là ẩn ẩn cảm thấy buồn cười, trực tiếp bước nhanh, tuy nhiên Long Tiểu Vân chạy rất nhanh, bất quá đi qua những

ngày này đoán luyện, Giang Phong thể chất rõ ràng tăng cường không ít.

Đảo mắt, lần nữa đuổi kịp Long Tiểu Vân.

Long Tiểu Vân có chút buồn bực, rõ ràng muốn vứt bỏ Giang Phong, thế nhưng là nàng phát hiện, chính mình chỉ là một cái Chiến Lang huấn luyện viên nữ, vậy mà không vung được Giang Phong cái này đến tham quân không có ba tháng tân binh.

Cái này khiến nàng càng thêm nổi nóng, không phục tâm tính cùng một chỗ, lần nữa hất ra Giang Phong.

Trong lúc bất tri bất giác, hai người ngươi truy ta đuổi, ở trên đường tân binh hơi kinh ngạc cùng líu lưỡi trong ánh mắt, rất nhanh, bọn họ cũng đã chạy xong bốn cây số, một lần nữa hướng về chạy.

"Ta dựa vào, Phong ca cái này tán gái kỹ thuật cũng quá ngưu bức đi, cái này mới bao nhiêu lớn một hồi, vậy mà liền để người ta mỹ nữ binh lính cho cấu kết lại, súc sinh a!" Trương Long dùng bồ phiến đại thủ, liên tục chùy mấy lần ở ngực, ngửa mặt lên trời một tiếng bi thiết.

Hứa lớp trưởng cũng là khổ khuôn mặt, tham gia quân ngũ là kiện tịch mịch sự tình, tại trong quân doanh, điểu ti lão đại gia nhóm một đoàn.

Có thể tại trong quân khu phao cái muội tử, tự nhiên là kiện làm cho người hâm mộ sự tình.

Mà Giang Phong, giống như có lẽ đã thành công.

Cái này để cho hai người làm sao không hâm mộ, làm sao không kích động?

Thế nhưng là, bọn họ cũng chỉ có thể tưởng tượng mà thôi.

Tại mọi người hâm mộ Giang Phong trong ánh mắt, rất nhanh, Long Tiểu Vân cùng hắn, hai người đảo mắt đã hướng về chạy, sau mười mấy phút, hai

người rốt cục trở lại điểm khởi đầu, chạy về thao trường!

Dừng lại tốc độ, xoay người thở, mồ hôi rơi như mưa, đối mắt nhìn nhau, bèn nhìn nhau cười.

"Giang Phong, đến từ Kinh Bắc Đại Học hệ lịch sử đại học sinh, không biết ta nói có đúng hay không." Long Tiểu Vân ngẩng đầu, một đôi trong đôi mắt đẹp mang theo một loại giảo hoạt sắc thái, nhếch miệng lên một vòng cười nhạt ý.

Vốn cho rằng Giang Phong hội kinh ngạc đến há to mồm, nhưng không ngờ Giang Phong đồng dạng đối nàng cười một tiếng, có loại Đại Hôi Lang ý tứ, "Ngươi đoán a!"

Long Tiểu Vân ngữ khí một nghẹn, nhất thời có loại không biết nên thế nào tiếp tục nữa cảm giác, biểu hiện trên mặt trong nháy mắt biến thành im lặng.

"!" Nàng sững sờ nửa ngày mới phản ứng được, hóa ra Giang Phong cũng dám đùa giỡn nàng, nhất thời, để cho nàng vừa tức vừa buồn bực, đứng tại chỗ dậm chân một cái.

Lại phát hiện, Giang Phong đã chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Ngươi. . ."

"Ha ha. . ." Trên bãi tập, cũng có người nhìn thấy Giang Phong, nhận ra Giang Phong còn có gần nhất cái này thường xuyên đến điều tra doanh mỹ nữ binh lính, gặp hai người tình huống này, nhất thời cười ha ha.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 32+32 Dạng Này Thế Giới

Chương 32: 32 dạng này thế giới

"Nhìn cái gì vậy. . ." Long Tiểu Vân trừng lên một đôi mắt đẹp, một cỗ huấn luyện viên nữ anh tuấn uy vũ nhất thời bạo phát, dọa đến những hắn đó binh lính tâm lý run một cái, gấp vội vàng xoay người đầu, "Ngươi thấy cái gì sao?"

Một sĩ binh đối một người lính khác nói ra.

"Không có a!" Một người lính khác giả Trang cái gì cũng không có nhìn thấy, lặng lẽ rời đi.

"Hừ!" Long Tiểu Vân càng nghĩ, liền càng tức giận, nghiến răng nghiến lợi, không khỏi nhanh, liền nhếch miệng lên một vòng ý cười, "Giang Phong đúng không , chờ ngươi tiến vào Chiến Lang, xem ta như thế nào thu thập ngươi. . ."

Giang Phong vừa mới trở lại túc xá, liền cảm giác mình phía sau phát lạnh, có loại ẩn ẩn không tốt cảm giác, nghĩ đến Long Tiểu Vân này kinh ngạc bộ dáng, lắc đầu cười một tiếng.

"Phong ca, ngươi cũng quá ngưu bức a? Có thể hay không dạy một chút huynh đệ mấy ca, đến như thế nào tán gái?" Giang Phong vừa trở lại túc xá, một mặt cúc hoa mặt trong nháy mắt liền tiến đến trước mặt hắn.

Không phải Trương Long con hàng này thì là ai?

"Đúng a, đúng a, Phong Tử, tiểu tử ngươi xem như lớp chúng ta cái thứ nhất

khả năng thoát ly điểu ti quân doanh tịch mịch sinh hoạt người, nói một chút ngươi kỹ xảo tán gái, để mấy ca cũng phân hưởng một chút chứ sao." Cùng Giang Phong còn có Trương Long cùng túc xá còn có Lớp Trưởng Hứa Minh cùng mặt khác ba một tân binh.

Một người mang kính mắt, người cao là một tên Hoa Nam Đại Học Hóa Học nghiên cứu sinh, gọi Tưởng Thiên.

Một cái có chút béo lùn chắc nịch, nhìn rất bỉ ổi gọi Vương Hoành, hỗn tạp Đại Học, học nông nghiệp kỹ thuật, cái cuối cùng gọi chú ý vũ, là một cái Khảo Cổ nghiên cứu sinh, nhã nhặn, rất là thanh tú.

Nhìn thấy Giang Phong xuất hiện, năm người trong nháy mắt xúm lại lên, một mặt bát quái!

"Qua qua qua, đều muốn cái gì các ngươi, ca tâm lý rất thuần khiết giọt có được hay không, giống ca như thế người có văn hóa, là các ngươi muốn cái loại người này sao? Các ngươi tốt ý tứ như thế oan uổng ca. . ." Giang Phong giả bộ như có chút vô tội nói ra.

Trương Long mấy người trợn mắt trừng một cái, ngươi thuần khiết, ngươi thuần khiết đại gia ngươi, nếu là ngươi thuần khiết, mấy ca toàn bộ chặt hẻo đi thôi ngươi tin không.

Đối mặt mấy người xem thường biểu lộ, Giang Phong lại là biểu thị ca rất bình tĩnh, các ngươi thích thế nào thì thế ấy.

Trêu chọc thường ngày tiếp tục, huấn luyện cũng tại tiếp tục.

Nguyệt Minh Tinh Hi, Giang Phong nằm ở trên giường, thật lâu không có chìm vào giấc ngủ, nhìn qua ngoài cửa sổ bóng đêm, hắn lâm vào trong trầm tư.

Có được xuyên việt năng lực , có thể qua lại các cái vị diện, thế nhưng là nhưng lại không biết về nhà đường.

Nước chảy thành sông, muốn một lát, Giang Phong lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa.

Sáng chói tinh hà, u ám thế giới, đây là một cái tràn ngập vụ khí mông lung thế giới.

Tại phía trước, loáng thoáng xuất hiện lần nữa một cái phát ra mông lung Ngân Huy phong cách cổ xưa quang môn.

Giang Phong khẽ giật mình.

Quan sát tỉ mỉ một chút cảnh vật chung quanh, lúc này mới phát hiện mình quả thật lần nữa tới đến cái này thần bí khó lường trong không gian.

Trước một khắc còn tại Chiến Lang thế giới trong túc xá nghỉ ngơi, sau một khắc lại là đã đi tới nơi này cái Thần Bí Không Gian.

Cũng không biết dưới một cái thế giới, đến họp là này cái thế giới.

Suy nghĩ vừa mới nghĩ lên, một cỗ cự đại hấp xả năng lực liền từ hào quang màu bạc nơi đó hung tuôn đi qua.

Không đợi Giang Phong chuẩn bị sẵn sàng, tiếp theo một cái chớp mắt, cả người hắn bị hút vào quang môn bên trong.

Mà tại Chiến Lang thế giới trong túc xá, Giang Phong thân ảnh đồng dạng biến mất, chỉ bất quá quỷ dị là, túc xá đồng hồ báo thức kim đồng hồ lại là đứng ở đêm khuya một chút lẻ năm phân.

Ngoài cửa sổ trên cây rơi xuống lá cây đứng im trên không trung, nơi này thời gian, vậy mà đứng im!

Bạch quang lóe lên, làm Giang Phong lúc xuất hiện lần nữa, hắn phát hiện mình đang nằm tại một căn phòng ngủ bên trong trên giường.

Đây là một gian người dân bình thường cư, không có bất kỳ cái gì hào hoa trang trí gian phòng.

Hắn cau mày một cái, gian phòng rất sạch sẽ, có một bộ máy tính, một cái nước nóng máy bay, còn có một cái bình hoa, trừ ngoài ra, bên giường còn có một cái giường tủ.

Chính mình chẳng lẽ là về đến nhà?

Vén chăn lên, rời giường, ở trên vách tường tìm được đèn áp tường, mở đèn lên ánh sáng, rốt cục sáng lên.

Tại trước bàn máy vi tính,

Có một chồng ảnh chụp.

Trên tấm ảnh, có hắn thân ảnh, ăn mặc màu xanh sẫm quân phục, trên mặt tràn đầy nụ cười, hoặc đứng tại Hồng Kỳ dưới, hoặc đứng tại Vạn Lý Trường Thành trước, cái thế giới này thân phận , đồng dạng là quân nhân.

Rốt cục, hắn từ một chút trong tấm ảnh, lật đến một trương cũ ảnh chụp.

Đó là một trương ảnh gia đình, một đôi vợ chồng trung niên, đứng ở hai bên người hắn, mang trên mặt hiền lành ý cười.

Còn có một cái laptop, phía trên lít nha lít nhít ghi chép một số việc cùng trước mắt hắn thân phận.

Giang Phong, C thành phố người, 22 tuổi, ba năm trước đây nhập ngũ tham quân, hai năm trước, ở tại C thành phố phụ mẫu song song tai nạn xe cộ ly thế, lui quân trở về, đã có thời gian nửa năm, trước mắt là C thành phố mỗ tập đoàn một bảo vệ.

Laptop bên cạnh, để đó một cái ví tiền.

Mở ra xem, khoảng chừng hơn ba ngàn khối tiền, còn có một tờ giấy trắng đầu, trên đó viết mỗ tập đoàn cấp cho chữ.

Đem số tiền này thu hồi, Giang Phong trầm ngâm một chút, trong cả căn phòng cũng không có người, nói cách khác chỉ có một mình hắn ở.

Vì xác nhận chính mình vị trí hoàn cảnh, hắn mở cửa sổ ra, phát hiện mình chính ở tại ba tầng tiểu khu một gian thương phẩm phòng bên trong, tiểu khu dưới có một đầu đường cái, đường cái đối diện có một đầu uốn lượn đường nhỏ, tính cả hướng một nhà công viên.

Hoa Dương tiểu khu, là mình hiện nay ở lại tiểu khu tên.

Vì lần nữa xác nhận chính mình vị trí thế giới, hắn cố ý mở ti vi nhìn một chút tin tức.

Kết quả để hắn nhíu mày là, cái thế giới này tựa hồ cùng mình vị trí cái kia Địa Cầu giống như đúc, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Muốn không đến, dứt khoát không nghĩ, nghỉ ngơi trước, ngày mai lại đi công viên tìm người hỏi một chút.

Đã bắt đầu mùa đông, bên ngoài khí trời đột nhiên chuyển lạnh, trong vòng một đêm, Bắc Phong gào thét.

Tuyết hoa dương dương sái sái đáp xuống , chờ đến vừa mới bắt đầu ngày mới sáng, mặt đất đã rơi thật dày một tầng.

Ngoài cửa sổ Tuyết Quang chiếu sáng tiến trong phòng ngủ, mở ra mở hai mắt ra, quét mắt một vòng trên vách tường đồng hồ báo thức, rạng sáng năm giờ.

Rời giường, rửa mặt.

Hắn bắt đầu ở trong quân doanh sinh hoạt, chạy bộ, đoán luyện!

Tại tiểu khu đằng sau là một cái công viên, công viên gặp sông, rừng cây dày đặc, địa phương vắng vẻ mà âm u, bên trong có một đầu đường nhỏ , dựa theo trong quyển nhật ký miêu tả.

Đường nhỏ là hợp với trường học.

Mấy cái tuyết Phong Điểu trên mặt đất ngẫu nhiên lên xuống lại bay lên, Giang Phong bước nhanh chạy qua một mảnh dày đặc rừng cây tùng.

Bỗng nhiên, hắn dừng bước lại, bởi vì hắn phát hiện một cái kinh ngạc hình ảnh, trong rừng cây, có bóng người đang lắc lư.

Từng bước một tiến lên, mới phát hiện, tại trong rừng cây, đang có một người mặc màu trắng quần áo thể thao, đi không được gì giày, kết mắng một cái nhanh nhẹn bím tóc đuôi ngựa nữ tử tại đánh quyền.

Nữ tử này ước chừng hơn hai mươi tuổi bộ dáng, động tác chậm rãi, giống như đánh là trên xã hội lưu hành Thái Cực giá đỡ.

Không qua sông Phong nhìn một hồi, rất nhanh liền phát hiện không giống bình thường địa phương.

Nữ tử nhìn như tại đánh quyền, một chiêu một thức không có chút nào chương tự có thể nói, nhưng lại có chút một tia khe nhỏ sông dài ý cảnh ở bên trong.

Um tùm ngọc thủ nhô ra màu trắng tay áo dài, trong hư không nhanh chóng một trảo, co lại một cái, cấp tốc vô cùng, mơ hồ trong đó, có thể nghe được sưu một tiếng vang giòn.

Thanh âm rất thấp, nhưng lại rất rõ ràng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 33+33 Quen Thuộc Nội Dung Cốt Truyện

Chương 33: 33 quen thuộc nội dung cốt truyện

Nhìn thấy Giang Phong tới gần, áo trắng quần áo thể thao, bím tóc đuôi ngựa cô gái trẻ tuổi cũng không có dừng lại trong tay động tác, tiếp tục quên hết tất cả, hai mắt không hề nháy nhìn chằm chằm hai tay.

Hai chân dưới, không ngừng xê dịch, bên cạnh chuyển, lách mình, quay người, động tác như nước chảy mây trôi, vô cùng thông suốt.

Một bộ Thái Cực Quyền, đánh nhau nhìn như chậm rãi, nhưng là nhìn kỹ, lại mơ hồ cho người ta một loại huyền ảo cảm giác.

Nhu hòa bên trong, ẩn chứa một cỗ dốc hết sức phát ngàn cân ý cảnh ở chính giữa.

Đây là Giang Phong lần thứ nhất thấy có người đánh Thái Cực Quyền có thể đánh cho tốt như vậy, mà lại, đúng là theo dĩ vãng tại trong TV nhìn thấy loại kia Thái Cực Quyền hoàn toàn không giống.

Nàng hai chân sát mặt đất, nhìn như đứng trên mặt đất, nhưng là thân thể chuyển động, lại tựa như chân không chạm đất, phảng phất dán tại mặt đất tại trượt, hai tay năm ngón tay khép lại, liên tục đập động.

Mà lại liền đánh liên tục quyền lúc, thân thể cũng càng không ngừng tại đi tới vòng tròn, dưới chân bước chân luôn luôn bình sát mặt đất lội mắng ra ngoài, cẩn thận từng li từng tí bộ dáng, giống như là tại trong nước bùn lội mắng đi.

Nữ tử tư thế cũng không ưu mỹ, bất quá vừa ra vừa thu lại động tác ở giữa, toàn thân đều tại cọ động, kình đều sử đến mỗi một nơi, phảng phất có một cỗ khí tại cổ động cái loại cảm giác này.

Phiết Thân Chuy, Trửu Kích, Liêu Âm tay, cọ chưởng, gót chân dán tại mặt đất, mũi chân hướng lên, mặt đất huy động.

Ba!

Hai tay như họa Thái Cực, hư không quay người vạch một cái tròn, Thái Cực Thôi Thủ một sử xuất, phần eo dùng lực, thân hình nhẹ khẽ chấn động.

Bỗng nhiên, một cỗ tiếng rít trong nháy mắt bạo phát.

Đó là kình lực cùng hư không không gian ma sát chỗ bạo phát đi ra tiếng vang.

Nàng nâng lên chân trái mở bước, hai cánh tay trước nâng, quỳ gối theo chưởng hướng về phía trước đánh ra nhất chưởng, ba một tiếng, hư không vang lên lần nữa một trận kêu khẽ.

Thân thể như du long Bát Quái Bộ, trái dương phải Âm Thái Cực hợp, thân thể có khi như rắn, chưởng phong như hổ, lại khi thì như hạc lên thỏ rơi, thân hình mạnh mẽ; để cho người ta hoa mắt thần mê.

Con mắt căn bản thấy không rõ nàng động tác, thực sự quá nhanh.

Rốt cục, nàng thân thể thẳng tắp đứng vững, nâng lên hai tay, lòng bàn tay hướng phía dưới chậm rãi từ trên đỉnh đầu hướng đan điền dưới bụng đè xuống, chân trái nâng lên, hướng mặt đất giẫm một cái, hàm răng khẽ mở, tại Giang Phong giật mình trong ánh mắt, một đạo mắt trần có thể thấy, chừng dài đến một xích màu xám Khí Kiếm đánh bắn ra.

Sau một hồi, vừa rồi hóa thành vụ khí, nhưng một khi gặp được không khí, lại là trực tiếp trong hư không tán đi.

Một phen đánh quyền, thu quyền hoàn tất, nữ tử vừa rồi quay người lại, nhìn về phía đứng ở một bên xem chừng Giang Phong, cẩn thận thượng hạ dò xét một phen, nhìn nhìn lại Giang Phong cái trán cùng đôi thủ chưởng tâm, hơi có chút kinh ngạc.

Chợt hướng Giang Phong lộ ra một cái mỉm cười.

Giang Phong sững sờ, trong lòng có chút kinh nghi, bởi vì một màn này, tựa hồ để hắn nhớ tới cái gì.

Nhưng là lại quả thực nghĩ không ra đến đã nhìn thấy ở nơi nào tràng cảnh này.

Là tiểu thuyết vẫn là truyền hình?

Dựa theo vượt qua tình huống đến xem, hắn là điện ảnh hoặc là tiểu thuyết, đây là Giang Phong gần nhất đến nay đạt được một cái tổng kết.

Vượt qua đại bộ phận đều là tiểu thuyết hoặc là Điện Ảnh Thế Giới.

Gặp nữ tử hướng chính mình mỉm cười, Giang Phong trong lúc nhất thời ngược lại không có nghĩ quá nhiều, lễ phép hướng đối phương gật gật đầu.

Đối phương gặp Giang Phong không hỏi cái gì, ngược lại là hơi kinh ngạc, bất quá sau đó liền trực tiếp rời đi.

Giang Phong thấy đối phương rời đi, trong đầu lại là không ngừng nhanh chóng chiếu lại mắng đối phương trước chỗ đánh quyền pháp còn có bộ pháp.

Não tử nhanh chóng vận chuyển.

Những hình ảnh này, lạc ấn tại trong đầu hắn, vô pháp tán đi.

Giang Phong trầm ngâm một hồi, vắng vẻ trong công viên, chỉ có một mình

hắn ở chỗ này.

Trong lúc nhất thời thanh tịnh lại, hắn bắt đầu hồi tưởng vừa rồi nữ tử kia chỗ đánh ra đến quyền pháp cùng bộ pháp.

Càng suy tư, hắn liền càng phát ra giật mình, so với sở học của hắn qua Quân Thể Quyền, nữ tử kia quyền pháp lại muốn không biết cao minh ra bao nhiêu lần.

Trong lúc nhất thời, hắn lại là không tự chủ được nhắm mắt lại, một bên suy tư chiếu lại trong đầu nữ tử kia xuất quyền chiêu thức, một bên khác bắt đầu thử chính mình cũng dựa theo cái kia quyền pháp,

Bắt đầu ở nguyên địa diễn luyện.

Nhấc chân trái, hướng về phía trước từ phải đến trái vẽ nửa vòng tròn, đầu gối khom người, chân phải đồng dạng đồng dạng, một cái tiêu chuẩn đứng trung bình tấn trong nháy mắt xuất hiện.

Tại trong quân doanh, đứng trung bình tấn là phổ biến chương trình học, đối với đứng trung bình tấn, ba tháng qua, Giang Phong cũng coi như có thu hoạch.

Ngón chân chụp, thân hình như lập tức, khom người nâng lên hạ xuống, phảng phất tựa như một đầu Dã Mã đang lao nhanh.

Đây là đứng mã bộ cơ bản nhất công, đứng nửa giờ mã bộ, Giang Phong bắt đầu đánh quyền.

Một bộ Quân Thể Quyền đánh xong lại bắt đầu luyện tập nữ tử kia diễn luyện tựa hồ là Bát Quái Chưởng chưởng pháp.

Bất quá, Giang Phong vẫn cảm thấy, chính mình tựa hồ lộ thứ gì.

Động tác nhớ kỹ, nhưng là, phương pháp yếu lĩnh lại là không có lĩnh ngộ, hắn thật sâu nhíu nhíu mày, xem ra, cái này còn phải từ từ tới.

Tại công viên bên trong tiếp tục vận động một hồi, làm thái dương sâu lên.

Hắn quay người về đến trong nhà, có hơn ba ngàn khối tiền, tạm thời đầy đủ hắn tiêu xài một đoạn thời gian.

Lấy hắn bớt ăn bớt mặc tiết tấu, lại thêm ngọc bội xuyên toa đoạn thời gian, ba ngàn khối tiền đầy đủ hắn hai ba tháng chi tiêu.

Vì lẽ đó, hắn mỗi ngày trừ đoán luyện, trên cơ bản cũng là cái tìm tòi nữ tử kia luyện công phương thức.

Vì thế, hắn còn cố ý tìm đến một chút thư tịch, đây đều là cái thế giới này liên quan tới quốc thuật thư tịch.

Cơ bản có thể xác định chính là cái này nữ tử học là quốc thuật.

Chỉ giết địch, không biểu diễn võ thuật cũng là quốc thuật.

Vừa nghĩ tới quốc thuật, Giang Phong liền càng phát giác một màn này tựa hồ có chút quen thuộc.

Giống hắn trước kia nhìn qua một đoạn ngắn tiểu thuyết mở đầu, nhưng là trong lúc nhất thời nghĩ không ra.

Giống thường ngày, lần này, hắn vẫn như cũ qua công viên đoán luyện, đồng thời đánh một bộ này màu trắng quần áo thể thao mỹ nữ chỗ đánh quyền thuật chưởng pháp.

Lần thứ nhất, nữ tử gặp hắn vậy mà lại đánh nàng chưởng pháp, hơi có chút kinh ngạc, nguyên bản vẫn còn đang đánh quyền, trong lúc nhất thời vậy mà thu hồi thu, đứng tại chỗ nhìn Giang Phong đánh quyền.

Trong lúc nhất thời lại là thấy có chút càng phát ra kinh ngạc.

Nàng trực tiếp hướng Giang Phong đi tới, cao ưỡn bộ ngực, để cho người ta

có loại nhịn không được nặn bên trên một cái xúc động, xinh xắn đáng yêu.

Màu trắng Giầy thể thao đi trên mặt đất, như là lội mắng trên mặt đất, mười phần phiêu dật.

Tốc độ mười phần vững vàng hữu lực.

Giang Phong đứng vững, nhìn lấy hướng mình đi tới bạch y nữ tử, nữ tử đối với hắn mỉm cười, gật gật đầu: "Ngươi tập võ thiên phú không tồi, mà lại đứng mã bộ tư thế cũng là rất chính xác, nhưng là, không có chánh thức chỉ điểm, ngươi sở học quốc thuật cũng bất quá là Hoa Giá Tử."

Giang Phong hơi sững sờ, hỏi: "Như thế nào học tập mới là chính xác?"

Gặp Giang Phong không có nửa điểm táo bạo, nữ tử gật gật đầu, "Không tệ, những ngày này ngươi có thể kiên trì nổi, mỗi ngày nhìn ta luyện quyền, nói rõ ngươi thật rất không tệ, hơn nữa nhìn bộ dáng, ngươi trước đã từng đi lính?"

Giang Phong hơi kinh ngạc, bất quá lại là gật gật đầu, "Ta đã xuất ngũ!"

Nữ tử hơi sững sờ, tiếp theo cười cười: "Ta gọi Đường Tử Trầm, có thể quen biết, cũng là duyên phận. . ."

Giang Phong não hải ầm vang chấn động.

Đường Tử Trần? Long Xà Diễn Nghĩa!

Lại là dạng này một cái thế giới.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 34: Luận Như Thế Nào Quốc Thuật

Chương 34: Chương 34: Luận như thế nào quốc thuật

"Giang Phong, Trường Giang sông, Phong Vân Phong!" Giang Phong không kiêu ngạo không tự ti, gật đầu nói.

Gặp Giang Phong hoàn toàn không có nửa điểm luống cuống ý tứ, Đường Tử Trần hơi có chút kinh dị sắc.

Nhìn một chút Giang Phong, sau cùng mở miệng nói: "Ngươi biết quốc thuật sao?"

Giang Phong nghe vậy, hơi kinh ngạc, bất quá mấy ngày gần đây nhất nhìn không ít liên quan tới quốc thuật phương diện thư tịch, hắn vẫn là gật đầu nói:

"Thanh Triều những năm cuối, từ Tôn Trung Sơn lãnh đạo Cách Mạng Đảng người, nhiều lần ám sát Mãn Thanh Cao Quan, thậm chí Thân Vương. Bên trong nhiều cậy vào người trong võ lâm xuất lực, về sau Dân Quốc thành lập, Nhật Khấu Xâm Hoa, vì cường quốc Cường Chủng, Tôn Trung Sơn, Phùng Ngọc Tường bọn người đại lực đề xướng võ thuật, từ Chính Phủ thành lập Trung Ương Quốc Thuật Quán, đem các môn các phái võ công, như Hình Ý, Thái Cực, bát quái, Thông Bối, bọ ngựa, Bát Cực, Trạc Cước, Hồng quyền, dây sắt, Phách Quải, Đạn Thối, đấu vật các loại rất nhiều võ công, thống nhất xưng hô, đều gọi làm quốc thuật."

"Cường quốc, Cường Chủng, tốt!" Đường Tử Trần nghiêm túc trên mặt lộ ra

vẻ mỉm cười, nhìn về phía Giang Phong trong ánh mắt nhiều một tia tán thưởng.

Giang Phong trong lòng hơi động, chẳng lẽ cái này muốn bắt đầu giảng dạy ca quốc thuật tiết tấu hay sao?

"Ngươi đến sau lưng ta ôm lấy ta!" Đường Tử Trần cười nói.

Cmn!

Giang Phong kém chút tròng mắt đến rơi xuống, ôm lấy ngươi, tình huống như thế nào.

Đường Tử Trần tựa hồ cũng biết rõ tự mình nói sai, trắng nõn tuyệt mỹ trên mặt hơi hơi hiện lên một vòng đỏ ửng, ho khan hai tiếng: "Ta là để ngươi ở sau lưng đến bắt ta!"

Giang Phong cười ha ha, bất quá vẫn là chiếu nàng phân phó, lách mình đi vào Đường Tử Trần phía sau, nhất trảo hướng Đường Tử Trần phía sau nắm tới.

Đường Tử Trần lỗ tai nhẹ nhàng nhất động, cảm ứng được phong thanh, tay phải nâng lên, hướng (về) sau chặn lại, Giang Phong vô ý thức qua đón đỡ.

Bỗng nhiên, Đường Tử Trần biến cản vì Trửu Kích, Giang Phong chặn lại thất bại, lạch cạch một tiếng vang giòn, tay nàng đập qua y phục, phát ra một tiếng tiếng nổ đùng đoàng.

Sau một khắc, tay nàng từ Trửu Kích biến thành Liêu Âm tay, hướng về Giang Phong hạ bộ chộp tới.

Giang Phong trong lòng giật mình, hai chân chụm lại, đúng là đưa nàng tay trực tiếp kẹp ở hạ bộ dưới.

Đường Tử Trần thân thể cứng đờ, lúc đầu chỉ là một động tác mà thôi, không có thật nếu như vậy đối Giang Phong.

Sắc mặt nàng trong nháy mắt đỏ bừng, nhưng cũng không trở về quá mức, cánh tay giãy dụa mấy lần, lộ ra này trắng nõn da thịt.

Tại trong đống tuyết, nhìn có một loại để cho người ta ý nghĩ kỳ quái suy nghĩ: "Nhanh tùng chân!" Nàng nhẹ nhàng xì một thanh, thầm mắng Giang Phong lưu manh.

"A!" Giang Phong vội vàng mở ra hai chân, Đường Tử Trần cánh tay chấn động, đúng là để Giang Phong soạt soạt soạt sau này rút lui mấy bước.

Một lát sau, Đường Tử Trần mới trở lại nhìn về phía Giang Phong, trong mắt mang theo một cỗ xấu hổ, đồng thời lại có loại xấu hổ.

Bất quá, Đường Tử Trần dù sao không phải đơn giản nữ tử.

Tại Long Xà Diễn Nghĩa vị diện, nữ tử này tại Hải Ngoại Thế Lực bên trong, thế nhưng là một người phụ nữ mạnh mẽ.

Hồng môn đệ nhất thế lực Đường Môn đương đại Tổng Đà Chủ, vì lẽ đó, hai người chỉ là một lát mập mờ.

Đường Tử Trần rất nhanh liền khôi phục lại bình tĩnh.

"Vừa rồi, ta vì ngươi triển lãm này một chùy, tại Bát Quái Môn bên trong gọi 'Liêu Âm Chưởng ', tại Hình Ý Môn bên trong gọi 'Chuyển vòng Băng Quyền ', tại Thái Cực Môn bên trong gọi 'Phiết Thân Chủy' ."

Nói đến Liêu Âm Chưởng lúc, nàng thần sắc có chút kỳ quái, tựa hồ nhớ tới vừa rồi một màn, bất quá một lát sau, lần nữa vì Giang Phong nói về một quyền này thuật nội dung quan trọng.

"Quyền Thuật đều là từ Đại Thương Thuật bên trong diễn biến tới. Một chiêu này xem bộ dáng là vô cùng đơn giản quay người lại, cánh tay phiết vãi ra, thực muốn đánh ra hai trọng kình đến, Trửu Kích phải giống như thương một đâm , chờ người khác cản thời điểm, cánh tay thuận thế dưới vung đánh háng. . . ."

"Khụ khụ. . ." Vừa nghe đến Đường Tử Trần nói vung đánh háng, Giang Phong không khỏi liền nghĩ đến mới vừa rồi bị Đường Tử Trần cầm lấy đi thí nghiệm, kém chút hạ bộ huynh đệ bị đối phương bắt trúng một màn.

Toàn thân phía sau lưng mát sưu sưu.

Đường Tử Trần cũng phát giác dạng này tựa hồ lại có chút không ổn.

Vội vàng nói sang chuyện khác.

"Ngươi nhìn ta dùng như thế nào kình!"

Nói,

Đường Tử Trần lần này không để cho Giang Phong phối hợp nàng diễn luyện Phiết Thân Chuy.

Mà chính là Trửu Kích sau cánh tay dưới vung, y phục bị mang ra "Ba" một tiếng vang giòn, như cây roi trên không trung rút ra đánh.

"Sau cùng Liêu Âm một chút, cánh tay muốn vung ra cái này Thúy Kính đến, lúc này mới tính toán luyện đến nhà, đây cũng là Thông Bối trong môn Suất Bi Thủ kình."

"Tốt, một chiêu này ngươi trở về rèn luyện , chờ ba ngày sau, ta sẽ dạy ngươi mặt khác." Đường Tử Trần dạy xong về sau, vẫn như cũ đi.

Sau đó ba ngày, Giang Phong trừ đứng trung bình tấn, học hội như Dã Mã lao vụt làm gì chắc đó bên ngoài, hắn còn kiên trì mỗi ngày đoán luyện bốn, năm tiếng.

Chạy bộ một giờ.

Luyện tập Đường Tử Trần dạy cho hắn Phiết Thân Chuy ba giờ.

Học hội mã bộ chỗ tốt cùng Đường Tử Trần bát quái Du Long bước, Giang Phong rõ ràng nhất lĩnh ngộ chính là mình đi trên đường, phảng phất lội tại bùn đất trong đất một dạng.

Cả người vô cùng nhẹ nhõm, không có bời vì chạy bộ chạy lâu, mà cảm thấy rã rời.

Đồng thời, hắn cảm giác mình thân thể tố chất rõ ràng tăng cường không ít.

"Không tệ, ngươi cái này đồ đần, ngược lại là thật có luyện tập quốc thuật thiên phú, nhìn ngươi bộ dáng, cái này chủ yếu vẫn là cùng ngươi thường xuyên đoán luyện có liên quan, ngươi chỉ là không có cụ thể đoán luyện phương pháp, nhưng là cái này không khó, chỉ phải thật tốt học, chung quy tiến bộ, ngươi Phiết Thân Chuy học được không tệ, nhưng là muốn vung ra Thúy Kính đến, cái kia còn phải cần một đoạn vất vả thời gian rèn luyện mới được." Ba ngày sau, Đường Tử Trần quả nhiên đúng hẹn mà tới, khi đi tới trong công viên, nhìn thấy Giang Phong đánh quyền, đánh quyền lúc như nước chảy mây trôi, cất bước lúc như xanh long xuất hải, nàng đôi mắt đẹp tỏa sáng, phảng phất nhìn thấy một khối ngọc thô, liên tục vỗ tay tán dương.

Những ngày gần đây, nếu nói lấy nàng thế lực, không có điều tra Thanh Giang Phong mảnh, này là không thể nào.

Khi nàng về sau điều tra phát hiện, Giang Phong chẳng qua là một cái tham gia qua quân, làm qua ba năm binh phổ thông binh sĩ về sau, nàng rốt cục yên tâm, vừa rồi truyền thụ Giang Phong quốc thuật.

Nhìn thấy Giang Phong tiến bộ, nàng cũng là có chút giật mình.

Thế nào cũng không nghĩ tới, hiện ở niên đại này, lại còn có người đã gặp qua là không quên được, loại này võ học kỳ tài.

Đợi một thời gian, Giang Phong tất nhiên thành vì Nhất Đại Tông Sư, thậm chí Đại Tông Sư, thậm chí trong chốn võ lâm đệ nhất thần thoại.

Đường Tử Trần bây giờ cảnh giới là Hóa Kính Đỉnh Phong.

Tán thưởng nhìn Giang Phong liếc một chút, đối Giang Phong tiềm lực biểu thị tán đồng, nàng lại tiếp tục nói:

"Võ công có tam trọng kình, Minh Kính, ám kình, Hóa Kính, về phần càng thêm tầng sâu tầng thứ, tục truyền chính là Đan Kính, cảnh giới này, nghe nói chỉ có năm đó Đổng Hải Xuyên cùng rải rác có thể đếm được mấy cái trong chốn võ lâm tiền bối đã từng đạt tới qua, mà muốn vung ra Thúy Kính, chỉ có đạt tới Minh Kính Đỉnh Phong , bất quá, lấy ngươi trước mắt công phu sâu cạn đến xem, chẳng qua là vừa mới nhập môn mà thôi."

"Đồ đần, không nói những này, ta hôm nay dạy ngươi mặt khác một chiêu."

Đường Tử Trần nói đến đây, bỗng nhiên nhẹ nhàng cười một tiếng, vũ mị bên trong mang theo một loại khiến người tâm động, có khoảnh khắc như thế, Giang Phong yên lặng tâm lại có chút xúc động.

Nàng hôm nay dạy một chiêu, là đột nhiên trầm xuống, tay trái bắt háng, tay phải Kabuto tại khố về sau, thủ chưởng đè lại mặt đất.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 35+35 Luyện Tinh Hóa Khí Có Bí Quyết

Chương 35: 35 Luyện Tinh Hóa Khí có bí quyết

"Chiêu này bắt háng cúi thân, là Thái Cực Môn bên trong sát chiêu, cũng là Bát Quái Môn bên trong Liêu Âm Chưởng một cái biến hóa, Hình Ý Thập Nhị Hình bên trong 'Khỉ trộm đào' ."

Giang Phong thần sắc có chút cổ quái, khóe miệng co giật mấy lần, vô ý thức kẹp chặt hạ bộ.

Nhìn thấy Giang Phong bộ dáng, Đường Tử Trần tựa hồ lại nghĩ tới Giang Phong cùng mình trước mấy ngày phát sinh xấu hổ sự tình, cổ có chút ửng đỏ.

Thầm mắng một tiếng, nói ra: "Xú tiểu tử, đừng tưởng rằng cái này sẽ cảm thấy rất ngượng ngùng, nhưng là, tại thời khắc mấu chốt, những động tác này lại là có thể cứu ngươi nhất mệnh, năm đó Dương Lộ Thiền Đại Sư cũng là tay trái ấn, tay phải bắt cản, cho nên mới đánh chết địch nhân. . . ."

Đường Tử Trần lộ ra hết sức nghiêm túc, cũng không có lộ ra nữ nhi hình dáng.

Thấy thế Giang Phong hơi sững sờ, tiếp theo nghiêm túc lên.

Dương Lộ Thiền là Thanh Mạt Thái Cực Môn Thái Cực Tông Sư, hắn là quốc thuật trong lịch sử một tên truyền kỳ nhân vật.

"Tốt, hiện tại ta dạy cho ngươi như thế nào làm tốt động tác này, ngươi xem

trọng."

Nói, Đường Tử Trần, dùng chân trên mặt đất vẽ một đường thẳng, để Giang Phong hai cước một trước một sau đứng online hai bên.

Cả cái đường thẳng, đem thân thể làm hai nửa.

Đường Tử Trần để Giang Phong làm xong động tác này về sau, lại để cho Giang Phong nắm tay đặt ở sườn bộ bên trên, tay trái lại giơ lên, chân trái thẳng tắp nâng lên, đùi phải ngồi xổm trên mặt đất.

"Đầu này cũng là Trung Tuyến, thân thể người Trung Tuyến cũng là một đầu Xương Sống. Xương Sống đỉnh đầu ở phía sau não, Xương Sống phần đuôi cũng là đuôi xương cụt, bất luận võ công gì, không đem công phu luyện đến Xương Sống đi lên, cũng là công dã tràng."

"Ngươi hãy nghe cho kỹ, ta hiện tại muốn nói với ngươi, là chỗ có võ công căn cơ, quốc thuật nguồn gốc. Không biết vật này, liền vĩnh viễn chỉ ở ngưỡng cửa tìm tòi."

Nhìn thấy Đường Tử Trần nghiêm túc như thế thần sắc, Giang Phong cũng biết Đường Tử Trần đúng là một tên công phu cao thủ.

Nàng sau đó nói lời hữu ích cũng khẳng định không đơn giản.

Vì lẽ đó, Giang Phong ngược lại là lộ ra nghiêm túc lên, không cắt đứt Đường Tử Trần, lẳng lặng nghe nàng tiếp tục giảng giải quốc thuật.

Gặp Giang Phong không có nửa điểm táo bạo, Đường Tử Trần âm thầm gật đầu, đối Giang Phong người trẻ tuổi này, trong mắt nhiều một tia thần thái.

"Nói đến võ thuật, nhất định phải nói đến một cái chữ mấu chốt, cái kia chính là 'Khí', cái này khí, không phải hô hấp khí. Cũng không phải trong không khí bất luận một loại nào."

"Người Nhất Vận động, toàn thân phát nhiệt, phát nhiệt lợi hại, liền muốn chảy mồ hôi. Cỗ này nóng cũng là khí. Cái gọi là Luyện Tinh Hóa Khí, cũng là người vận dụng sinh ra cái này nóng."

"Nhưng là, trên thân người vô số cái lỗ chân lông, Nhất Vận động phát nhiệt, khí liền từ trong lỗ chân lông phát tán ra."

"Trách không được vận động sau chảy mồ hôi xói mòn đến kịch liệt, nguyên lai cái này chủ yếu vẫn là bởi vì thể nội khí tán đi, cho nên mới sẽ nhanh như vậy đã cảm thấy rã rời!" Giang Phong trong lòng minh ngộ, Đường Tử Trần một phen, để hắn hiểu được Luyện Vũ trọng yếu chỗ.

Nếu như luyện tập sẽ như thế nào khóa lại cỗ này khí, để hắn không xói mòn, như vậy đối với Giang Phong tới nói, tuyệt đối là một kiện thật không thể tin sự tình.

Hắn thực lực cũng lại bởi vậy mà đề bạt.

"Đúng, chính là như vậy." Đường Tử Trần khen ngợi gật gật đầu, "Thân thể người thực tựa như một cái Phễu, nếu như không có đồ,vật đem nó cho phong bế, thân thể kia bên trong nhiệt khí liền sẽ rất nhanh xói mòn, thực chuẩn xác điểm tới nói, chính là chúng ta dưỡng khí trong cơ thể xói mòn."

Đón đến, Đường Tử Trần lấy một thí dụ: "Có ít người vì lẽ đó thể chất yếu, đây cũng là bởi vì bọn họ sẽ không Dưỡng Sinh cùng luyện khí."

"Tại vận động bên trong, ở cỗ này khí không phát tán ra, đây chính là quốc thuật trụ cột nhất, lại nhất là tinh thâm đồ,vật. Đây cũng là Đạo Gia bên trong Dưỡng Sinh pháp môn."

"Khí là thông qua lỗ chân lông phát tán ra, người muốn Dưỡng Khí, liền muốn ở lúc mấu chốt, đóng chặt toàn thân lỗ chân lông."

"Theo lời ngươi nói pháp, như vậy có chút động vật bị kinh sợ lúc, tỉ như

mèo cùng chó, chúng nó hội cảnh giác lên, cái đuôi dựng thẳng lên, rắn nhận tự mình, hội lập tức luồn lên, toàn thân lông tơ nổ lên, đây chính là Bế Khí?"

Giang Phong nhìn qua Long Xà Diễn Nghĩa,

Đối ở trong đó nội dung cốt truyện bao nhiêu hiểu biết một chút.

Đường Tử Trần mắt lộ tinh quang, kinh ngạc liếc hắn một cái, gật gật đầu, cười nói: "Không tệ, chính là đạo lý này!"

"Xem ra ngươi đối quốc thuật lý luận hiểu biết không ít!"

"Ta xem qua không ít liên quan tới quốc thuật phương diện lý luận, chỉ bất quá không có phù hợp tu luyện phương pháp mà thôi!" Giang Phong đương nhiên sẽ không nói với Đường Tử Trần, thực ngươi chính là một cái nhân vật trong vở kịch.

Đường Tử Trần gật gật đầu, đối với Giang Phong thuyết pháp cũng không có nghi vấn.

"Tiếp đó, ngươi nhìn kỹ ta như thế nào Phát Kính!"

Đường Tử Trần triển khai một cái giá, đem đầu tóc giải khai, mái tóc đen dài khoác trên bả vai hai bên.

Nhìn, có loại Tiên Khí xuất trần vị đạo.

Không thể không nói, Đường Tử Trần dáng người cùng tướng mạo đều rất đẹp.

Ở sau lưng nàng, là một khỏa xoát bên trên Bạch Thạch bụi Bạch Chá Thụ.

Bỗng nhiên, ngay tại nàng vừa dứt lời tế, nàng đột nhiên trở lại, một cái phiết thân thể chưởng, nhất chưởng hung hăng, "Ba" một tiếng đập vào Bạch Chá Thụ trên cành cây.

Xoạt xoạt một tiếng, Bạch Chá Thụ kịch liệt run lên, ngay sau đó Giang Phong rõ ràng trông thấy, bị nàng một chưởng vỗ bên trong địa phương, vậy mà từ đó đứt gãy thành hai đoạn.

Trực tiếp đánh bay ra ngoài.

Đó cũng không phải để Giang Phong kinh ngạc phương, tại Đường Tử Trần xuất thủ trong nháy mắt đó, Giang Phong rõ ràng nhìn thấy Đường Tử Trần khoác phía dưới phát giống như điện giật một dạng, đột nhiên hướng lên dựng lên, sau đó lại rơi xuống.

Đường Tử Trần nâng lên chân trái, hướng mặt đất nhẹ nhàng đạp mạnh, Giang Phong chỉ cảm thấy mặt đất nhẹ khẽ chấn động, ngay sau đó, Đường Tử Trần nâng lên chân trái, Giang Phong hướng nơi đó xem xét, nhất thời bị kinh ngạc.

Nguyên lai, Đường Tử Trần nguyên bản chỗ đứng mắng trơn nhẵn mặt đất vậy mà rạn nứt, một cái thật sâu dấu chân lạc ấn ở nơi đó.

". . . ." Nhìn lấy một màn này, Giang Phong cổ họng lăn động một cái, không biết nên nói cái gì, quả nhiên là bị ăn kinh hãi một cái.

Đường Tử Trần một cô nương nhìn bất quá hai lăm hai sáu tuổi bộ dáng, nhưng là ai có thể tưởng tượng ra được nàng một chân đạp xuống, có thể trên mặt đất lưu lại cái dấu chân?

"Ha-Ha, xú tiểu tử, đây là ám kình, lại gọi là nội kình, ngươi bây giờ còn kém cách xa vạn dặm. Năm đó Hình Ý chúng đại sư lúc luyện công đợi, xách chân rơi xuống đất im ắng, nhẹ nhẹ một cái, lại có thể giẫm nát một khối hào phóng gạch, ám kình, vô thanh vô tức, ảnh hưởng rất lớn, mới gọi tối."

Đường Tử Trần một lần nữa đóng tốt tóc, nhìn lấy bị chấn động đến có chút biểu lộ ngốc trệ Giang Phong, Đường Tử Trần bỗng nhiên che cười một tiếng, cười đến có chút thiên kiều bách mị, để cho người ta hận không thể đi lên ôm lấy

nàng, ôm vào trong ngực, che chở.

"Khụ khụ. . ." Giang Phong vội ho một tiếng, không biết nên qua nói cái gì.

"Ta vừa mới nói với ngươi 'Khí', cái này ám kình cũng là khí tập trung ở một chút bạo phát. Ngươi nhìn ta tay."

Đường Tử Trần mở ra hai tay, Giang Phong nhìn kỹ, nguyên bản Đường Tử Trần xuất quyền tay phải nơi đó, giờ này khắc này đã ướt đẫm, đều là mồ hôi.

Đây chính là khí bạo phát đến một chút mang đến hiệu quả.

"Xú tiểu tử, sở hữu mồ hôi đều từ trong lòng bàn tay đánh ra tới." Đường Tử Trần trông thấy Giang Phong kinh ngạc bộ dáng. Cười chửi một câu.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 36+36 Tập Võ Nửa Năm

Chương 36: 36 tập võ nửa năm

Giang Phong có chút im lặng trợn mắt trừng một cái, xin nhờ, không muốn đồ đần đồ đần gọi ca có được hay không, ngươi dạng này thật sự là đang câu dẫn ca phạm tội có được hay không.

Nếu không phải trước mắt thực lực đánh không lại Đường Tử Trần, Giang Phong thật có loại nhịn không được đưa nàng theo ngã xuống đất, phá chim non xúc động.

"Bụi sư, ta nhìn ngươi cũng không có vận động dữ dội, vì sao ngươi vừa rồi lại có thể bộc phát ra khủng bố như vậy Power?" Giang Phong đem chính mình nghi vấn nói ra.

"Đồ đần, đánh người, không ngừng phải dùng tay đánh, trong lòng cũng phải gấp. Người quýnh lên, liền bốc lửa, toàn thân đổ mồ hôi so vận động dữ dội còn lợi hại hơn nhiều."

Đường Tử Trần mỉm cười, đối Giang Phong bảo nàng bụi sư tựa hồ cũng rất vui vẻ.

Đường Tử Trần tiếp tục nói: "Bình thường tập võ người, tại cùng người quyết đấu lúc rất chú trọng tu Thân dưỡng Tính, tâm bình khí hòa, không muốn táo bạo, người một khi táo bạo, như vậy toàn thân lỗ chân lông đều sẽ mở ra, cứ như vậy, khí liền sẽ xói mòn được nhanh, sau cùng dẫn đến bị người trực tiếp đánh

tới, hoặc là đánh giết."

"Người quýnh lên, toàn thân đều xuất mồ hôi, đây cũng là Quyền Kinh bên trong 'Ý Dữ Khí Hợp' đạo lý, nhưng là chỉ làm cho mồ hôi từ trên tay đi ra, đây chính là 'Khí Dữ Lực Hợp' đạo lý."

"Ý Dữ Khí Hợp, Khí Dữ Lực Hợp, đây chính là Đạo giáo bên trong nói tới tâm ý tương hợp." Giang Phong gật đầu, đồng ý Đường Tử Trần thuyết pháp.

"Ta hôm nay bảo ngươi đứng cái tư thế này, cũng là để ngươi khống chế toàn thân lỗ chân lông. Đây mới thực là dài thể lực, dài công phu."

Đường Tử Trần lại để cho Giang Phong dọn xong cái kia giống như bưng thương châm Dao Găm tư thế.

"Kế tiếp ta sẽ dạy ngươi khống chế Xương Sống lỗ chân lông khép kín phương pháp, ngươi xem trọng."

Nói xong, Đường Tử Trần cong người đi vào Giang Phong phía sau, một chỉ điểm ra, điểm tại Giang Phong sau ót.

Sau đó Giang Phong chỉ cảm giác mình cái ót bị một ngón tay một tấc một tấc theo xương cột sống khớp xương di động xuống dưới khẽ đẩy, mỗi di động một tấc khớp xương, xương cột sống đều sẽ bị Đường Tử Trần theo đến thẳng tắp.

Đây là Giang Phong cảm giác.

Cùng lúc đó, xương cột sống vận động, cũng kéo theo toàn thân cốt cách di động cùng bắp thịt co duỗi.

Nhất thời, Giang Phong chỉ cảm thấy toàn thân nóng bỏng vô cùng nóng rực.

Trên trán toát ra mồ hôi nóng, phía sau cũng là ẩm ướt một tầng.

Hắn vậy mà trực tiếp xuất mồ hôi.

Đột nhiên, Đường Tử Trần tay điểm Giang Phong xương đuôi bên trên.

Đột nhiên, tại thời khắc này, Giang Phong cả người lông tơ chuẩn bị nổ lên, giống như là một cái bị người giẫm cái đuôi mèo một dạng.

Toàn thân lít nha lít nhít nổi da gà toàn bộ đều nổ đứng lên, ban đầu vốn còn muốn muốn phát tán ra nhiệt khí lại bị trực tiếp cứ thế mà co lại về trong thân thể.

Giang Phong hơi kinh ngạc, cũng có chút hiếu kỳ, không nghĩ tới lại còn có dạng này hiệu quả.

"Cảm thụ chính mình mỗi một tấc xương cột sống, từ đầu đến thân thể, sau đó đến đuôi. Đầu, thân thể, đuôi, tam thức một thể. Cái này Thung Pháp gọi tam thể thức. Động vật cái đuôi là bảo trì thăng bằng, khống chế thân thể, hung mãnh động vật, cái đuôi dựng lên, toàn thân lông liền nổ đứng lên. Người cái đuôi thoái hóa, vì lẽ đó nhạy bén không bằng động vật."

"Mã bộ muốn bằng khoảng không đứng ra cái lập tức, tam thể thức, thì là muốn bằng khoảng không đứng ra cái đuôi đến!"

"Đứng tam thể thức trọng tâm rơi xuống đuôi chùy thời điểm, phải giống như bị đột nhiên giẫm cái đuôi mèo, toàn thân lông nổ đứng lên. Dạng này mỗi lần mới có thể ra hiệu quả, không có cái hiệu quả này, cũng là đứng một trăm năm, đều là công dã tràng."

Đường Tử Trần một bên dạy Giang Phong như thế nào chánh thức tu luyện quốc thuật đồng thời, còn lần nữa tại Giang Phong xương cột sống bên trên liên tục điểm đến mấy lần.

Nguyên bản Giang Phong cả người đã hoà hoãn lại, lần này, lông tơ lần nữa bùng nổ, toàn thân lâm vào phòng bị bên trong.

Đường Tử Trần buông hai tay ra, nhất thời, gió mát phất phơ thổi, Giang Phong thần kỳ phát hiện mình đầu não mười phần thanh tỉnh, cũng không có chóng mặt cảm giác.

"Đây chính là co lại ở thể nội cỗ này khí chỗ tốt?" Giang Phong rất là kinh ngạc nói ra.

Đường Tử Trần gật đầu mỉm cười, vũ mị bên trong, mang theo một loại để cho người ta muốn chiếm thành của mình xúc động: "Bình thường, người tại lúc tắm rửa,

Toàn thân lỗ chân lông sẽ bị thư giãn ra, toàn thân nhiệt khí cũng sẽ lên cao, nhưng làm chúng ta đột nhiên từ trong phòng tắm vừa ra tới, bị gió lạnh thổi, cả người liền sẽ cảm giác mười phần lạnh lẽo, cũng biến thành rất tinh thần, đây chính là lỗ chân lông bị kích thích đóng chặt lại ngăn cản thân thể nguyên khí xói mòn."

"Thực đây chính là Luyện Tinh Hóa Khí đạo lý, cũng chính là Đạo gia dưỡng sinh cơ sở, nếu là học biết cái này, cái kia chính là học hội Dưỡng Sinh, người cũng liền có thể kéo dài tuổi thọ, không đến mức nhanh như vậy liền già yếu."

"Xương cột sống là nhân thể Trung Tuyến, Xương Sống bên trên cảm giác, cũng là Nhâm Đốc nhị mạch. Hoạt động Xương Sống, người toàn thân đều có thể hoạt động đến, ngươi toàn thân phát nhiệt, đến giống như xuất mồ hôi, hơi xuất mồ hôi ở giữa, nhất định phải đem toàn thân trọng tâm rủ xuống đuôi chùy bên trên. Cái này giống như châm cứu, chỉ bất quá châm cứu là dùng kim châm, mà tam thể thức là dùng toàn thân trọng tâm đến kích thích. Một cái là bên trong, một cái là bên ngoài."

"Chân chính cao thủ, luyện thời điểm là không xuất mồ hôi, chỉ có đánh người trong tích tắc chạy mồ hôi."

Đường Tử Trần nói, từ trong túi áo lấy ra một tờ trĩu nặng Kim Chúc Tạp Phiến, đưa cho Giang Phong.

Trên đó viết Thiên Tâm hồ Đệ Thập Bát ngôi biệt thự khu.

"Gần nhất ta có việc, không thể thường xuyên dạy ngươi luyện võ, đây là ta nơi ở, ta tạm thời lại ở chỗ này nán lại một đoạn thời gian, ngươi có cái gì trên việc tu luyện không hiểu địa phương , có thể đến hỏi ta, đương nhiên, tất cả những thứ này đều cần chờ ngươi thái dương huyệt nâng lên đến lại nói. . . ."

Đem tấm thẻ mật mã cho Giang Phong giảng một lần, để Giang Phong nhớ kỹ về sau, Đường Tử Trần phất phất tay, quay người trực tiếp rời đi.

Nhìn lấy Đường Tử Trần rời đi bóng lưng, này uyển chuyển bên trong mang theo một loại thẳng tiến không lùi thân ảnh, Giang Phong đứng tại chỗ thật lâu không nói.

Trầm ngâm hồi lâu, Giang Phong phương mới thu hồi tâm tình, trong lòng có một cỗ kiên định.

Sau đó, hắn lại ở chỗ này tiếp tục đánh một bộ quyền , dựa theo Đường Tử Trần dạy mình đấu pháp, quả nhiên hiệu quả lạ thường tốt, dưới đường đi đến, vậy mà sẽ không cảm giác quá rã rời.

Một tháng sau, Thiên Tâm hồ số 18 biệt thự tiểu khu trong hoa viên, một tên thân thể mặc đồ trắng nho nhã âu phục nam tử long hành hổ bộ tại trong hoa viên không ngừng đánh quyền.

A ba ba ba!

Liên tiếp đánh ra giòn vang tiếng vang lên.

Tại trong hoa viên, có hơn ba mươi bị treo ngược lên đại bao cát.

Áo trắng âu phục nam tử không ngừng tại những này bao cát bên trong ghé qua.

Hắn không chỉ có muốn tại xuất quyền đánh trúng những này bao cát đồng

thời, còn có thỉnh thoảng lách mình tránh né dưới chân bôi màu trắng Sơn cái chậu đại Tiểu Thạch Đầu ngăn cản.

Nếu như không cẩn thận bị bao cát đập trúng phía sau lưng hoặc là bị dưới chân thạch đầu cho trộn lẫn mắng, hắn đều sẽ bị trực tiếp nện ngã trên mặt đất hậu quả.

Người này không là người khác, chính là Giang Phong.

Hơn hai tháng huấn luyện, hắn tại Quốc Thuật Cảnh Giới bên trong, thành công bước vào minh cảnh sơ kỳ cảnh giới.

Có thể nói, hai tháng này đến, hắn nỗ lực tuyệt đối là rất nhiều người khó có thể tưởng tượng, nhưng là thu hoạch cũng là cự đại.

"Ba ba! Không tệ, ngươi có thể trong thời gian thật ngắn, làm đến thân thủ như thế nhanh nhẹn trình độ, đủ để chứng minh tư chất ngươi!" Đường Tử Trần nhìn lấy Giang Phong có thể nhanh chóng né tránh những cái kia bao cát, trong mắt vô cùng sợ hãi thán phục, vỗ tay ra hiệu Giang Phong dừng lại động tác, mở miệng cười nói.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 37+37 Chân Chính Cao Thủ

Chương 37: 37 chân chính cao thủ

"Đối với ta mà nói, loại tu luyện này trình độ, vẫn vẫn là không tốt lắm, ta cần càng nhiều ma luyện đến đề thăng thực lực mình." Giang Phong nhìn lấy Đường Tử Trần lắc đầu, thành thật nói.

Đường Tử Trần nao nao, nàng vì lẽ đó muốn truyền thụ Giang Phong quốc thuật, hoàn toàn là bởi vì nàng muốn đem chính mình truyền thừa lưu tại Hoa Hạ, không muốn bởi vì nàng ở nước ngoài về sau xảy ra chuyện gì, truyền thừa đoạn tuyệt.

"Tu luyện chậm chưa hẳn không phải chuyện tốt, huống hồ, ta thế giới quá mức phức tạp, võ thuật thế giới , đồng dạng rất phức tạp, ngươi chỉ cần đem ta truyền thừa ở lại trong nước, hảo hảo truyền thừa tiếp là được. . . ." Đường Tử Trần lớn nhất cuối cùng vẫn là không nhịn được lời trong lòng, khuyên bảo Giang Phong, không muốn liên quan đến nàng thế giới.

Tranh đấu quyền lợi, danh lợi phấn đấu, sòng bạc ngầm, buôn lậu buôn bán độc, quốc ngoại lính đánh thuê, Đặc Chủng Binh chờ chút. . .

Đây đều là phức tạp sắc sẽ, Đường Tử Trần tại ở nước ngoài nước Mỹ Hồng Môn bên trong là lĩnh quân nhân vật.

Giang Phong tự nhiên cũng biết thân phận nàng , bất quá, đối với Đường Tử Trần lời nói, hắn lại là mỉm cười, cũng không nói thêm gì.

"Ngươi chẳng lẽ không có cái gì muốn nói sao?" Nhìn thấy Giang Phong bình tĩnh như nước, vẫn như cũ không ngừng đánh quyền, đồng thời thông qua chính mình chỉ điểm, càng phát ra thuần thục, Quốc Thuật Cảnh Giới thông qua mấy ngày nay đoán luyện, rõ ràng đã đạt tới Minh Kính sơ kỳ đỉnh phong.

Cái này cái trẻ tuổi tiểu đệ đệ thể chất đơn giản cũng là chuyên môn Luyện Vũ công tài liệu. . . Đường Tử Trần tâm lý rất phức tạp.

"Có một số việc, không cần đi giải, có một số việc, cho dù ta không có giải thích, ngươi như nguyện ý nói, tự nhiên sẽ cáo tri cùng ta, đối ta mà nói, ngươi là lão sư ta, vô luận ngươi như thế nào, là dạng gì người, vẫn như cũ trong lòng ta bất biến!"

Giang Phong ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm Đường Tử Trần, cái này xinh đẹp nữ nhân, thật làm cho người có loại muốn che chở cảm giác.

Đường Tử Trần nghe vậy, thân thể khẽ giật mình, nhìn về phía Giang Phong ánh mắt bên trong, bất tri bất giác nhiều một tia nhu tình.

Hồi lâu, nàng nhãn quang hiện lên một chút ảm đạm cùng bất đắc dĩ, cười cười nói: "Tốt, không nói nhiều như vậy, hôm nay, ta muốn dạy ngươi là làm tu vi đạt tới ám kình lúc, như thế nào lợi dụng ám kình qua phát lực, ngươi chờ một lát lại. . ."

Nói xong, Đường Tử Trần vỗ vỗ tay, chào hỏi trong biệt thự nữ hầu ra ngoài bưng tới một chậu nước.

Cũng để nữ hầu ra ngoài thời điểm giữ cửa kéo lên.

Nhìn lấy cái này đựng đầy nước chậu nước, Đường Tử Trần nói với Giang Phong.

"Ta công phu chủ yếu là lấy Bát Quái Chưởng còn có Du Long Bát Quái Bộ làm chủ, hôm nay, ta liền lấy Du Long Bát Quái Bộ cho ngươi làm mẫu một chút

ám kình ngoại phóng lúc tràng cảnh." Nói xong, Đường Tử Trần bắt đầu ở chậu nước trước chậm rãi hai chân dịch ra không ngừng quấn động.

Vừa mới bắt đầu, Giang Phong còn có thể thấy được nàng dùng Du Long Bát Quái Bộ, lấy Bát Quái Phương Vị không ngừng quấn động, cước bộ còn có thể thấy rõ động tác.

Thế nhưng là dần dần, Giang Phong chỉ cảm thấy Đường Tử Trần tốc độ càng lúc càng nhanh, còn có, trong chậu nước nước vậy mà theo nàng hai chân quấn động mà nhanh chóng xoay tròn.

Hình thành một cái vòng xoáy.

Nàng tốc độ càng nhanh, này vòng xoáy liền xoay tròn đến càng nhanh, rõ ràng nàng chân chỉ ở chậu nước bên ngoài đi lại, thế nhưng là trong chậu nước nước lại tựa như nhận một cỗ vô danh dẫn dắt.

Đây là mười phần thần kỳ một màn.

Soạt!

Làm Đường Tử Trần cước bộ động tác càng lúc càng nhanh, sau cùng nhanh đến một loại mức độ khó mà tin nổi lúc.

Bỗng nhiên, Đường Tử Trần lui ra phía sau một bước, cả người thân thể một cái xoay tròn.

Cùng lúc đó, trong chậu nước nước lại tựa như bỗng nhiên nổ tung, bay thẳng tràn ra đến, vung một chỗ.

Trong chậu nước nước vẩy ra đi ra, thế nhưng là Giang Phong lại nhìn thấy, những cái kia nước căn bản cũng không có vung đến Đường Tử Trần trên thân.

Trọng yếu nhất là, những này nước tung ra phạm vi vậy mà chỉ ở đường kính một mét phạm vi bên trong.

Giang Phong cũng có chút âm thầm giật mình, quốc thuật, cũng không có trong truyền thuyết tu chân tu tiên thần kỳ như vậy.

Nhưng lại coi trọng một cỗ kình, cỗ này kình , có thể đến từ trong thân thể lực lượng, cũng chính là chúng ta thường nói tiềm năng.

Dựa theo Giang Phong lý giải, Đường Tử Trần vì lẽ đó vây quanh chậu nước,

Có thể khống chế trong chậu nước nước chuyển động, đây là nàng nắm chắc này cỗ kình lực đường vừa đúng.

Đánh cái so sánh, Phong có thể thôi động máy xay gió tiến hành chuyển động, đây chính là một cỗ ngoại kình, là một loại lực đạo cùng tốc độ kết hợp lại thực tế phát lực.

Trong chậu nước nước vung một chỗ, Đường Tử Trần lại không có nửa điểm dị sắc, nàng vỗ vỗ tay, rất nhanh liền có một tên nữ hầu bất động thanh sắc tiến lên, đem chậu nước cùng nước trên mặt đất thu thập một chút.

Tiếp lấy rời khỏi Luyện Võ Trường, từ đầu đến cuối, không có nói câu nào, tố chất không bình thường cao.

Nhìn lấy Giang Phong, Đường Tử Trần khẽ mỉm cười nói: "Chúng ta bình thường nói đến Minh Kính ám kình Hóa Kính, nói thật trắng, chủ yếu vẫn là chúng ta đối thân thể tốc độ lực lượng một loại khống chế, giống ta vừa rồi chỗ thi triển quấn bồn vung nước, thực cũng là thích hợp trong nháy mắt bạo phát, cái này phải cần chính ngươi qua suy nghĩ, thực ta nói, đại khái là là cái lý luận cùng cảm ngộ, tất cả những thứ này còn cần chính ngươi đi tìm hiểu."

Nói, Đường Tử nhìn về phía Giang Phong, khoát khoát tay, thản nhiên nói: "Tốt, bồi tỷ đi một chuyến bên hồ đi!" Đường Tử Trần nhìn lấy Giang Phong, lớn nhất rồi nói ra.

Gần ba tháng qua, Giang Phong cùng Đường Tử Trần quan hệ rất phức tạp.

Bởi vì học võ nguyên nhân, Giang Phong trên thân thêm ra vết thương chồng chất, mỗi ngày đều là Đường Tử Trần cho hắn dùng Hóa Kính cùng dược thủy xoa bóp trên thân da thịt bắp thịt.

Giang Phong cho nên có thể với rất nhanh đạt tới Minh Kính trung kỳ, cái này bên trong không thể rời bỏ Đường Tử Trần dốc lòng bồi dưỡng.

Vừa nghe đến Đường Tử Trần nói lời này, Giang Phong liền biết, Đường Tử Trần muốn rời khỏi.

Hắn gật gật đầu, cũng không nói lời nào, hai người đi ra biệt thự, đi vào bên hồ.

Ở bên hồ, có một chiếc thuyền nhỏ ngừng trong hồ.

Đi vào bên hồ, hai người ngồi ở bên hồ một trương trường mộc trên ghế, duỗi ra chân , có thể tiếp xúc đến thanh tịnh hồ nước.

Nhìn lấy hồ nước, Đường Tử Trần lâm vào trong suy nghĩ nào đó.

Giang Phong liền nhìn nàng kia trơn bóng trắng nõn chân đẹp ở trong nước một trận lắc lư, một màn này, để cho người ta miên man bất định.

"Học võ, học để mà dùng, học võ người, muốn trong lòng khoáng đạt, không thể vì nhất thời nghĩa khí tranh, liền làm ra một chút không lý trí sự tình, đồng thời, học võ, cũng là tại tu đạo tu tâm, ngươi phải nhớ kỹ, vô luận lúc nào, chỉ có bảo trì Xích Tử tâm, như vậy ngươi võ đạo liền lại không ngừng tiến lên. . ."

Đường Tử Trần quay đầu, này để cho người ta vĩnh viễn không thể quên được dung nhan tuyệt mỹ bên trên lộ ra vẻ mỉm cười, một đôi sáng ngời trong đôi mắt đẹp hiện lên một tia nỗi buồn: "Phải biết, cho dù võ thuật lại cao hơn, không có đạt tới chân chính cao thủ cảnh giới, là rất khó trốn được Hiện Đại Vũ Khí xạ kích, vì lẽ đó, ngươi muốn thường xuyên nhớ kỹ, muốn giấu được phong mang, dạng này tài năng ở thời đại này trào lưu bên trong, chánh thức sinh tồn

được. . ."

Đường Tử Trần tựa hồ có rất nhiều lời muốn nói, ba tháng dạy bảo, cùng Giang Phong, hai người trên mặt cảm tình cũng vừa là thầy vừa là bạn.

Còn có một loại không khỏi tình cảm, đó là không đủ vì ngoại nhân nói quá thay.

Chỉ bất quá, song phương đều không có làm rõ.

Giang Phong cũng không có vạch trần Đường Tử Trần thân phận, chính là bởi vì như thế, Đường Tử Trần dạy Giang Phong quốc thuật, mà Giang Phong cũng là một mực đang nghiêm túc học.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 38: Ba Mươi Tám Đường Tử Trần Rời Đi

Chương 38: Ba mươi tám Đường Tử Trần rời đi

Một cỗ nhàn nhạt mùi thơm cơ thể dằng dặc truyền đến, truyền vào Giang Phong trong miệng mũi, để hắn có loại tâm viên ghìm ngựa xúc động.

Nhưng là Giang Phong biết rõ, nữ nhân trước mắt này, lấy trước mắt hắn thực lực, muốn làm ra chút nam nữ ở giữa ý vị thâm trường sự tình, còn xa xa không phải lúc.

"Tốt, tỷ hôm nay liền nói đến đây, xoay người sang chỗ khác, liền để tỷ một lần cuối cùng vì ngươi bó thuốc đi!" Đường Tử Trần lấy lại tinh thần, mỉm cười, vỗ vỗ tay.

Trên ngón tay của nàng có cái nhẫn vàng, nàng đem giới chỉ quất ra, kéo thẳng, nguyên lai, này đúng là một cây kim châm.

Tại trong tay nàng, xuất hiện một cái bình thuốc, bên trong có dược thủy.

Giang Phong gật gật đầu, cũng không nói thêm gì.

Trực tiếp xoay người, xé rách hạ lên thân thể màu trắng âu phục, lộ ra cường tráng hữu lực phía sau lưng.

Nơi đó, có không ít địa phương đã máu ứ đọng một mảng lớn, đỏ rực, đó là bởi vì Giang Phong luyện tập đánh quyền lúc, bị bao cát va chạm mà thành.

Non mềm trơn nhẵn ngọc thủ tại chính mình trên lưng du tẩu, một cỗ cảm giác khác thường nổi lên trong lòng.

Giang Phong đọc ngồi ở bên hồ trên ghế , mặc cho Đường Tử Trần dùng châm cứu trên người mình hành châm, thay mình bỏ đi luyện võ lúc mang đến thương thế.

Vắng vẻ bên hồ, thái dương một nửa chìm vào trong núi, ánh chiều tà phản xạ đến hồ nước Kim Lân cổn đãng.

Đường Tử Trần thu hồi trong tay kim châm, vỗ vỗ Giang Phong bả vai, thanh âm yên ổn cười nhạt nói, " đi thôi, chúng ta tỷ đệ đến vạch đến hồ trung tâm qua nói chuyện đi."

Giang Phong gật gật đầu, cũng không nói nhảm, đi theo Đường Tử Trần hai người trực tiếp gọi tới một chiếc thuyền, lên thuyền.

Đường Tử Trần nhẹ nhàng kích thích thuyền mái chèo, chiếc thuyền con đẩy ra gợn sóng, hướng hồ trung tâm phiêu qua.

Sóng nước lấp loáng, tại trời chiều ánh chiều tà như cũ dưới, mặt hồ dập dờn ra một loại ma huyễn hào quang.

"

Để cho chúng ta tạo nên song mái chèo,

Chiếc thuyền con đẩy ra gợn sóng,

Mặt biển ngược lại in mỹ lệ Bạch Tháp,

Bốn phía còn quấn cây xanh tường đỏ,

Chiếc thuyền con nhẹ nhàng, phiêu đãng ở trong nước,

Hướng mặt thổi tới, mát mẻ Phong. . ."

Đang lúc hai người nhẹ nhàng huy động dao động phần thưởng tế, không biết từ nơi nào Lai nhi đồng Ca Dao chậm rãi vang lên.

Thanh âm du dương, vô cùng dễ nghe.

Giang Phong khẽ giật mình, nghe được cái này thủ Đồng Dao, trong lòng có một loại tựa hồ trở lại tuổi thơ lúc cảm giác.

Đường Tử Trần cũng là ngốc, trời chiều đứng tại trên mặt nàng, Giang Phong phát giác, Đường Tử Trần trên mặt phản chiếu ra một loại đặc biệt đỏ ửng, nàng rất đẹp.

Đây là Giang Phong gặp qua một cái có được nữ cường nhân, kiêu hùng nữ nhân đẹp.

Đối với Long Tiểu Vân tư thế hiên ngang, Đường Tử Trần thì là có một loại xử sự không sợ hãi lạnh nhạt.

Thở dài, Giang Phong chậm rãi nhắm mắt lại, lắng nghe Ca Dao, thời gian hoảng hốt mất đi.

Thẳng đến sắc trời dần dần muộn, đồng âm tiếng ca dần dần biến mất, Giang Phong vừa rồi mở hai mắt ra.

Cùng lúc đó, Đường Tử Trần cũng là chậm rãi tỉnh lại ra.

"Ngươi không muốn hỏi ta một chút liên quan tới quốc thuật bên trên không hiểu vấn đề à, lần này rời đi, có lẽ, chúng ta muốn thật lâu tài năng gặp mặt." Đường Tử Trần nhìn chằm chằm Giang Phong, rất nghi hoặc, chính mình đều phải rời, thế nào người tiểu đệ đệ này vẫn không hỏi chính mình một chút trên việc tu luyện vấn đề.

Giang Phong nao nao, thực dựa theo nội dung cốt truyện, Đường Tử Trần hội

lưu lại một bản tu luyện bút ký, trước bởi vì cái này vấn đề, vì lẽ đó Giang Phong cũng không có hỏi nhiều cái gì, Đường Tử Trần vừa nói như vậy, hắn ngược lại là sững sờ, mỉm cười.

"Vẫn là không nói quốc thuật bên trên vấn đề đi!"

Đường Tử Trần kinh ngạc, cũng không nghĩ tới Giang Phong hội trả lời như vậy, thực dựa theo nàng ý nghĩ, Giang Phong hắn là rất tốt Võ mới đúng, không qua sông Phong nếu không muốn thỉnh giáo, nàng phát hiện, chính mình cái này nam đồ đệ, ngược lại là có chút tính cách.

Nàng gật gật đầu: "Tốt a."

Nói xong, cởi xuống chính mình giày, một lần nữa lộ ra một đôi trắng óng ánh đi chân trần, đem ống quần cuốn tới trên đầu gối, hai chân luồn vào trong nước lắc lư.

"Kỹ năng bơi người tốt, ở trong nước đạp nước, có thể ngồi thẳng lên, đem rốn dưới bụng dưới đan điền đều lộ đến mặt nước bên ngoài,

Bất quá này đã là cực hạn, phải giống như trong TV loại kia Thủy Thượng Phiêu, bàn chân đạp nước, nhẹ nhàng Như Tiên cấp độ, này là xa xa vô pháp đạt tới loại trình độ kia."

Theo Giang Phong ánh mắt nhìn, hắn rõ ràng nhìn thấy Đường Tử Trần chân ở trong nước khởi động.

Nói đúng ra, Đường Tử Trần từng bước một hướng về hồ trung tâm thực sự nước mà đi.

Hồ nước không có qua nàng đầu gối, đây là tu luyện tới Hóa Kính Cao Thủ tiêu chí.

"Dùng chân phát ra ám kình, đạp nước, có thể đem thân thể nhấc lên. Mỗi cái ngón chân ám kình thăng bằng, cũng là Hóa Kính.")

Giang Phong ngồi tại bên trong thuyền nhỏ, mà Đường Tử Trần thì là từng bước một hướng bên bờ thực sự nước mà đi.

Vừa đi, một bên vì Giang Phong giảng giải quyền kình ảo nghĩa.

"Nhớ năm đó, Vương Tông Nhạc quyền kình là luyện đến Hóa Kính, sở dĩ năm đó Dương Lộ Thiền gặp Vương Tông Nhạc thời điểm, Vương Tông Nhạc đạp nước quá lớn bờ sông, nước chỉ qua đầu gối, đây chính là Quyền Thuật bên trong cảnh giới tối cao."

Đường Tử Trần thân ảnh từ từ đi xa.

"Nếu là Quyền Thuật đạt tới càng cao thâm hơn cảnh giới, phải chăng có thể làm đến trong truyền thuyết nước bất quá bàn chân, như trong truyền thuyết trong tiểu thuyết võ hiệp cao thủ như thế." Giang Phong đặt câu hỏi.

Đường Tử Trần nghe vậy, nhẹ nhàng cười một tiếng, "Cái này sao có thể, Võ Hiệp Thế Giới dù sao cũng là Võ Hiệp Thế Giới, đó là Huyền Huyễn, muốn thật sự là có loại cao thủ kia, liền thật sự là thần thoại. "

Giang Phong gật gật đầu, đối Đường Tử Trần lời nói từ chối cho ý kiến.

Đối với cái thế giới này, quốc thuật cho dù luyện đến lớn nhất cao thâm cảnh giới, có thể cũng bất quá có thể tránh né viên đạn, Liêu Địch Tiên Cơ, tay không đoạt viên đạn, Phách Thạch đoạn sắt, lực lượng cường hãn, nhưng là muốn so sánh Võ Hiệp Thế Giới, cái kia chính là kém xa tít tắp.

Dù sao đó là cái so sánh hiện thực thế giới.

Không tồn tại cái gì Huyền Huyễn.

Nhưng Giang Phong lại là không có để ở trong lòng, cái thế giới này không thể, cũng không có nghĩa là hắn thế giới không thể, ai bảo hắn có thể qua lại thế giới đâu?

"Ngón chân phát ra ám kình, nhiều phần ám kình giao hội thăng bằng."

Đường Tử Trần ngón chân đang không ngừng động đậy, từng cái vòng xoáy xuất hiện tại Đường Tử Trần bên người, vòng xoáy lực lượng, từ đầu tới cuối duy trì ở hồ nước không có vượt qua nàng đầu gối.

Đường Tử Trần xách từ bản thân giày, từng bước một đạp nước hướng nơi xa đi đến: "Tỷ đi, ngươi phải nhớ kỹ, vô luận lấy sau xảy ra chuyện gì, đều muốn lòng dạ mở rộng, học hội xử sự không sợ hãi, người không phạm ta, ta không phạm người, gặp chuyện không muốn cậy mạnh, cho dù công phu lại cao hơn, cũng không thể cùng viên đạn chống lại, dù sao quốc thuật lại cao hơn, muốn chống lại hiện đại Hỏa Khí, đó là rất nguy hiểm sự tình, biệt thự phòng trọ ta lưu lại cho ngươi, về sau ngươi có thể thường xuyên đến đó luyện tập võ thuật, người hầu ta đã lui, mặt khác, ta còn trong phòng trong ngăn kéo thả một quyển sách, đều là ta tu luyện một chút tâm đắc, ngươi có thể không có việc gì thời điểm luyện nhiều một chút, ta đi. . ."

Đường Tử Trần từng bước một thực sự nước mà đi, thanh âm dần dần truyền đến, thân ảnh đã biến mất tại trong màn đêm.

"Sẽ có một ngày như vậy, ta hội đứng ở trước mặt ngươi, để cái thế giới này tất cả mọi người biết rõ, có một người như vậy, hắn sẽ vì ngươi chống lên một mảnh bầu trời."

Nhìn lấy đi xa Đường Tử Trần, Giang Phong lẳng lặng ngồi trên thuyền, hai mắt thâm thúy nhìn qua Đường Tử Trần phương hướng rời đi, cũng không có bất kỳ cái gì bất đắc dĩ.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 39+39 Vương Siêu Xuất Hiện

Chương 39: 39 Vương Siêu xuất hiện

Đen nhánh thâm trầm màn đêm, cùng Đường Tử Trần rời đi như thế, cho hắn chỉ là một loại cô tịch, nhưng hắn tin tưởng vững chắc.

Nữ nhân này, ủng có một ngày, sẽ minh bạch, chính mình thật là mạnh mẽ.

Đường Tử Trần tuy nhiên đi xa, nhưng là vẫn nghe được Giang Phong nói nhỏ, nàng nhếch miệng lên một vòng nhàn nhạt mỉm cười, mang theo một loại tang thương cùng nỗi buồn cùng bất đắc dĩ, nàng rời đi.

Thời gian thấm thoắt, chớp mắt chết đi, khoảng cách Đường Tử Trần rời đi đã một tháng, đi vào Long Xà Thế Giới đã ba tháng.

Ba ba! Ba ba!

C thành phố trong công viên, một đạo thân thể mặc đồ trắng nho nhã âu phục thân ảnh tại công viên bên trong không ngừng tránh chuyển xê dịch.

Hắn quay người oanh ra nhất quyền, hổ hổ sinh uy, mỗi xuất quyền một lần, hắn quyền đầu hoặc là lòng bàn tay đều sẽ trong không khí phát ra thanh thúy mà vang lên âm thanh.

Ba ba!

Bát Quái Du Long Bộ thi triển, hắn biến chưởng thành trảo, Hình Ý Quyền

đánh ra, ba ba liền vang, kéo theo không khí tiếng động.

Ưng Trảo Công, mỗi bắt trong hư không, ngón tay hắn ở giữa đều sẽ kéo theo không khí, phát ra một chuỗi dài giòn vang.

Cái này tại thường trong mắt người đơn giản cũng là thần thoại.

Hắn cả đôi tay, bắt trong hư không, đều mang theo một trận kình phong, không bình thường linh hoạt.

Nếu như lúc này ở trước mặt hắn có một cái bao cát, có lẽ một gốc cây làm, hắn có thể tuỳ tiện xé rách hết thảy.

Tại thân cây cùng trên bao cát lưu lại thật sâu vết trảo, nếu là bắt trên cơ thể người trên thân, có thể xé rách hạ xuống nhất đại khối huyết nhục.

Ưng Trảo Công, coi trọng nhất cũng là đốt ngón tay bạo phát lực, không cần ma sát, đều có thể tuôn ra giòn vang, đây mới là chân thực công phu.

Lực lượng lớn, phát kình ẩn nấp , có thể tạo thành vô cùng lực sát thương.

Giang Phong thân hình lay một cái, đi lên Kỳ Lân bước.

Nhìn rất chậm chạp, nhưng lại mười phần có tiết tấu cùng ảo nghĩa.

Diệu dụng vô cùng, hắn biến Ưng Trảo vì Hổ Hình Phách Quyền.

Một cái hổ vồ, một cái Phách Quyền hướng về phía trước bổ ra, trực tiếp lần nữa phát ra âm thanh, đạt tới chánh thức "Hổ hổ sinh phong" cấp độ.

Nhưng là Phách Quyền bên trong còn có một cái biến hóa rất nhỏ, cái kia chính là "Chỉ đỉnh" cùng "Phách Trảo" .

Đấm ra một quyền qua, tốt giống như Lực Phách Hoa Sơn, Thế bất khả đáng, hết thảy ngăn cản tại trước mặt đồ,vật đều muốn chém nát.

Nhưng là, Hổ Hình Phách Quyền có cái rất trọng yếu đặc điểm, đó chính là ngươi bổ ra nhất quyền đồng thời, ánh mắt cùng chú ý lực đều phải đặt ở quyền thượng, nhìn chăm chú ngươi quyền còn có xuất quyền phương hướng.

Tại xuất quyền đồng thời, không chỉ có lực đạo muốn đủ, quan trọng hơn vẫn là thu phát tự nhiên, cái này liền có chút khó khăn.

Phối hợp tốc độ, xuất quyền, nhanh chóng thu quyền.

Dạng này, tài năng đem Hổ Hình cùng Ưng Hình câu thông.

Từ khi rời đi Thiên Tâm hồ biệt thự tiểu khu, Giang Phong liền đem Đường Tử Trần lưu cho mình (Dân Quốc thực ghi chép) cho mang đi.

Đồng thời mỗi ngày đều quan sát Trung Quốc thuật ảo nghĩa, hắn kiến thức tăng trưởng không ít, Quyền Thuật cũng tại dần dần tinh xảo, nhưng là không có người đối luyện, cho nên muốn phải nhanh chóng trưởng thành rất khó.

Bất quá, hắn cũng đang đánh tính toán, tức sắp rời đi cái thế giới này, trở lại Chiến Lang vị diện.

Bỗng nhiên, hắn xách chân thu quyền, hơi hơi nghiêng đầu, thần sắc nhất động, nhếch miệng lên một vòng ý cười: "Ra đi!"

Hắn vừa dứt lời, công viên dưới đại thụ đi ra một người mặc hàng vỉa hè hàng quần áo thể thao, cắt một cái tóc húi cua tuổi trẻ tiểu hỏa tử.

Ánh mắt sáng rực, tựa như vì sao trên trời, không mang theo nửa điểm tạp chất.

Có thể thấy là, hắn trên nét mặt mang theo một tia đổi phế, tựa hồ sinh hoạt rất là không bằng ý.

Nhìn thấy Giang Phong một câu điểm phá hắn ẩn thân chỗ, hắn ngượng ngùng đi tới, gãi gãi đầu, mang trên mặt vẻ mặt bối rối.

Giang Phong nhìn lấy hắn, quan sát tỉ mỉ một chút, bị Giang Phong trên ánh mắt dưới liếc nhìn, người trẻ tuổi có chút xấu hổ, toàn thân cảm giác rất không được tự nhiên, có chút câu nệ.

"Ngươi cái này bảy ngày đến ngược lại là có chút kiên nhẫn, ngươi tên là gì?" Giang Phong trong lòng ẩn ẩn có một tia suy đoán, nhưng là cũng không biết người trẻ tuổi này có phải hay không vị diện này chân heo Vương Siêu.

"Khụ khụ. . . Vị đại ca kia,

Ta gọi Vương Siêu. . ."

Quả nhiên là Vương Siêu, Giang Phong trong lòng hơi động, trên khóe miệng câu lên một vòng mỉm cười.

Tuy nhiên đã sớm có suy đoán, nhưng Giang Phong vẫn là cảm giác có chút cảm giác quái dị.

Nguyên bản nội dung cốt truyện bên trong, Vương Siêu là một tên phổ thông Điếu Ti, phụ mẫu là công trường công nhân bình thường, một tháng tiền lương bất quá hai ba ngàn.

Sinh hoạt rất phổ thông, Vương Siêu thì tại C thành phố địa phương một nhà trường cấp 3 sách, thành tích rất dở.

Về sau tại công viên bên trong gặp được cái thế giới này Hải Ngoại Thế Lực Hồng Môn Trung Đường môn Tổng Đà Chủ Đường Tử Trần, ở cái này truyền kỳ Quốc Thuật Đại Tông Sư, nữ cường nhân dạy bảo dưới, Vương Siêu từng bước một đi đến nhân sinh điên phong.

Không ngừng khiêu chiến các đại quốc thuật quyền phái Đại Quyền Sư, từng bước một thành danh, Hoa Hạ quân đội tổ chức, về sau bởi vì khác nhau lại rời khỏi tổ chức, diễn dịch một đoạn không giống nhau võ giả nhân sinh.

Quốc thuật khiến người tăng thêm lòng dũng cảm, từ một người bình thường,

biến thành một cái có đại nghị lực người.

Đây là một cái tập võ mới.

Cho dù nội dung cốt truyện đã phát sinh cải biến, Đường Tử Trần truyền thụ quốc thuật người biến thành Giang Phong, nhưng là giờ phút này, Giang Phong bỗng nhiên phát lên thu đồ đệ tâm.

"Chúng ta tập võ người có cái quy củ, ngươi cái này một tuần lễ đến, kiên trì đến nhìn lén ta đánh quyền , dựa theo quy củ, ngươi có ba cái lựa chọn, thứ nhất, để cho ta đánh gãy tay ngươi gân, từ đó không thể tập võ, thứ hai đánh bại ta, thứ ba, thì là bái ta làm thầy!" Giang Phong quay đầu lại, chắp hai tay sau lưng, nghiêm túc như một con báo săn đồng dạng nhìn chằm chằm Vương Siêu.

Vương Siêu toàn thân mát lạnh, giờ khắc này, bỗng nhiên có loại bị dã thú để mắt tới cảm giác, trong lòng không khỏi hoảng hốt.

"Vương Siêu nguyện bái tiền bối vi sư. . ." Nhưng Vương Siêu dù sao không phải người ngu, ở trong lòng đi qua một trận bối rối về sau, hắn rất nhanh liền lấy lại tinh thần, vội vàng biến thái, hai đầu gối mềm nhũn, liền muốn quỳ xuống đất.

"Đứng lên đi, bái sư lễ, sau này hãy nói, đây là ta tạm thời nơi ở chỉ, ngươi về sau cũng không cần đến trong công viên đến, đến Thiên Tâm hồ tiểu khu tìm ta là được." Giang Phong đem Thiên Tâm hồ thẻ phòng đưa cho Vương Siêu.

Muốn cử hành bái sư lễ, không phải Giang Phong không nguyện ý, thật sự là hắn tạm thời không có thời gian, tại cái vị diện này lại không đánh xuống cái gì cơ nghiệp, chủ yếu vẫn là Giang Phong trước mắt rất nghèo.

Là, cũng là rất nghèo, Đường Tử Trần để lại cho hắn tiểu khu bất quá liền ba tháng, nếu như hắn không có đi giao tiền, như vậy sau ba tháng, công ty Vật Nghiệp cũng liền không cho hắn quản lý biệt thự, hắn cũng liền thật ở không tầm thường biệt thự.

Không qua sông Phong cũng không có ở cái thế giới này thời gian dài tiếp tục chờ đợi suy nghĩ.

Vì lẽ đó, hôm nay thừa cơ hội này, thu Vương Siêu làm đồ đệ, về sau cũng coi là cho mình lưu cái truyền thừa.

Còn có, Ngục Giam Phong Vân vị diện bên trong, Lô Gia Diệu qua không mấy ngày nên bị hết hạn tù phóng thích.

Mà hắn cùng Chung Thiên Chính hai người tuy nhiên tại vị diện kia bị giảm hình phạt, nhưng tiếp tục đợi ở nơi đó, thực cũng là lãng phí thời gian.

Chung Thiên Chính bị phóng xuất ra, đoán chừng đã năm sáu mươi tuổi, nhân sinh có thể có mấy cái mười năm?

Vì lẽ đó, hắn quyết định các loại đêm nay lợi dụng Long đeo tùy thời xuyên toa vị diện năng lực, tiến vào Phong Vân Vị Diện, đem Chung Thiên Chính mang tới bên này.

Lấy Chung Thiên Chính năng lực lại phối hợp đồ đệ Vương Siêu hai người năng lực, tất nhiên có thể ở cái thế giới này lẫn vào phong sinh thủy khởi, đây cũng là Giang Phong một cái phương pháp tốt nhất!

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 40+40 Về Lại Ngục Giam Phong Vân

Chương 40: 40 về lại ngục giam Phong Vân

"Vâng, sư phụ!" Vương Siêu trước mắt 17 tuổi, Giang Phong 22 tuổi, tuy nhiên hai người tuổi tác ăn ảnh không kém là rất lớn, thế nhưng là Vương Siêu biết rõ, chính mình căn bản không thể không biết lớn nhỏ.

Trong chốn võ lâm, lại nói đều không phải chú ý Tôn Sư Trọng Đạo sao?

Hắn thấy, Giang Phong hiện tại cũng là cái trà trộn võ lâm.

Thu cái tiện nghi đồ đệ, kế tiếp Giang Phong cũng không tàng tư, bắt đầu giảng dạy Vương Siêu như thế nào luyện quốc thuật.

Lần thứ nhất, cũng là Trạm Thung, cũng chính là ngồi trên ngựa, eo muốn cung, chân muốn kéo căng, người muốn đứng như tùng.

Phần eo dùng lực, bên trên xuống tới nằm động, đứng mã bộ lúc, gót chân lúc lên lúc xuống, nhẹ biên độ vọt lên, làm chính mình giống như lập tức lao vụt.

Vừa mới bắt đầu luyện đứng mã bộ, không có nửa giờ, Vương Siêu cũng cảm giác choáng váng, có chút choáng váng.

"Có phải hay không cảm giác đầu rất Vựng?" Giang Phong dừng lại giáo sư Vương Siêu, khẽ cười nói.

"Ừm, là." Vương Siêu gật gật đầu, lắc lắc đầu.

"Ngươi đi theo ta!" Giang Phong cũng không nói nhảm, trực tiếp để Vương Siêu đi theo chính mình, sau đó hai người đi ra công viên, sau đó không lâu liền tới đến C thành phố một dòng sông lớn đường cái bên bờ.

Đứng tại độ dốc tương đối cao đê đập bên trên, nhìn lấy này ba đào hung dũng nước sông, Giang Phong chậm rãi chỉ nói ra: "Ngươi ngẩng đầu nhìn này nước sông, tiếp tục Trạm Thung thử một chút!"

Vương Siêu gật đầu xác nhận, bắt đầu Trạm Thung, lần này, vậy mà đứng một giờ, đều không cảm thấy mệt mỏi, "A, ta vậy mà không cảm giác choáng đầu hoa mắt? Thật thần kỳ!"

Giang Phong mỉm cười, "Chập trùng cúi thân như Bôn Mã, lăng không hư đỉnh hình thân thể mở!"

Đây chính là người thói quen cho phép.

Vì lẽ đó đứng tại Đại Giang đê đập bên trên, đó là bởi vì người tại loại này hình dáng rộng rãi cảnh trí dưới, tâm tình sẽ thả tùng.

Hội cảm giác vô cùng thư sướng.

Đạo giáo bên trong thường xuyên coi trọng cùng Thiên Địa Tự Nhiên câu thông, cũng chính là cái đạo lý này.

Có đôi khi mệt mỏi, phân thần một chút , có thể làm dịu mệt nhọc.

Giang Phong một bên giảng, một bên cúi thân đứng trung bình tấn, làm mẫu một lần chính mình tiêu chuẩn động tác, sau đó đứng dậy, thu eo, hai tay chậm rãi ấn xuống, giẫm một cái chân trái, há miệng, phun ra một đạo dài đến nửa xích Khí Kiếm.

Đạo này Khí Kiếm không phải rất rõ ràng, so với Đường Tử Trần lúc ấy phun ra ngoài không biết muốn thấp bao nhiêu cấp bậc.

Thời gian cực nhanh, đảo mắt đến tối, trong phòng, bạch quang lóe lên, Giang Phong thân hình hoàn toàn biến mất, lần nữa lóe lên, hắn đột nhiên mở hai mắt ra, từ trên giường ngồi xuống.

Vẫn như cũ là một thân màu trắng hắc đầu vằn quần áo tù.

Vẫn như cũ là này quen thuộc ngục giam túc xá.

Vẫn như cũ là tại chính mình rời đi vị diện này lúc trước một khắc.

Giang Phong cảm giác có chút hoảng hốt, nhìn một dạng trên vách tường đồng hồ báo thức, chín điểm mười lăm phân.

"Ta tuy nhiên rời đi Ngục Giam Phong Vân vị diện, nhưng là cái thế giới này thời gian lại là đứng im!" Giang Phong hơi kinh ngạc, không nghĩ tới vậy mà lại là như thế này kết quả.

"Không đúng, ta lúc rời đi là chín điểm, mà bây giờ là chín điểm mười lăm phân!" Nhưng rất nhanh Giang Phong phát hiện không hợp lý địa phương, về thời gian, nơi này rõ ràng quá khứ mười lăm phút.

Nói cách khác, hắn tại hắn vị diện ngốc gần thời gian nửa năm, vị diện này tương đối thời gian chậm chạp, cơ hồ đến Quy Tốc, mà ở trong đó chỉ mới qua mười lăm phút.

Minh bạch tình huống này về sau, Giang Phong đúng là kinh ngạc, lại là có chút kinh hỉ.

Từ khi minh bạch trên cổ cái viên kia ngọc bội, Ngón Tay Vàng phương pháp sử dụng, cái này là một cái một trăm ngày liền có thể mở ra một cái tân thế giới thần kỳ ngọc bội.

Biết rõ hắn phương pháp sử dụng về sau, Giang Phong trực tiếp về đến Ngục Giam Phong Vân vị diện.

Gian phòng bên trong tiếng lẩm bẩm một mảnh, nhưng là Giang Phong lại nhìn thấy Hải ca ngồi ở trên giường, ngơ ngác, nhìn lấy hắn, há to mồm, một bộ gặp Quỷ biểu lộ.

Trên mặt tràn ngập hoảng sợ.

Ngay tại Giang Phong biến mất một khắc này, Hải ca vừa vặn rời giường, mở to mắt, sau mười lăm phút, nhìn thấy Giang Phong lại xuất hiện lần nữa.

"Ngươi. . ." Hải ca trợn to tròng mắt tử, kém chút lồi ra đến, hắn cứng họng, một cái ngươi chữ kẹt tại trong cổ họng,

Thật lâu nói không nên lời, tựa như dã thú tại gầm nhẹ một dạng.

Nhưng là gian phòng bên trong, mọi người ngủ được rất chết, căn bản cũng không có tỉnh lại, Hải ca có loại muốn khóc tiết tấu.

Rốt cục, lạc một tiếng, Hải ca rốt cục không chịu nổi trong lòng cự đại hoảng sợ, một ợ ra rắm, đã hôn mê.

Thấy cảnh này, Giang Phong có chút xấu hổ, sờ mũi một cái, lần này, tựa hồ đem Hải ca kém chút hoảng sợ nước tiểu.

"Hải ca mấy người cũng không tệ, thuận tiện mang lên bọn họ đi!" Đối Hải ca mấy người, Giang Phong cũng là rất có hảo cảm, lần này muốn rời khỏi, Giang Phong cũng không để ý, trực tiếp liền hạ quyết định.

ánh sáng mặt trời như nước, trong mông lung, mang theo một loại triều khí phồn thịnh khí tức.

Khi lại một lần nữa sáng sớm tia ánh sáng mặt trời đầu tiên chiếu xạ vào ngục giam trong túc xá, trên quảng trường náo tiếng chuông vang lên, sở hữu ngục giam tù phạm nhao nhao vội vã có thứ tự từ trên giường ngồi xuống.

Rửa mặt, mặc quần áo, chuẩn bị đến căn tin ăn cơm, đây là điều kiện cơ bản

nhất.

Hết thảy đều theo thường ngày, khác biệt duy nhất là Trương Hải trước mắt có chút thần trí mơ hồ.

Từ tối hôm qua đến bây giờ, hắn liền cảm giác mình có phải hay không đang nằm mơ, nhìn về phía Giang Phong ánh mắt bên trong, có loại muốn hỏi lại không dám hỏi tâm tình.

Từ đầu đến cuối, Giang Phong cũng không có nói với hắn cái gì.

Giữa trưa, mọi người đi tới căn tin ăn cơm, Giang Phong bỗng nhiên cười đối Chung Thiên Chính còn có Hải ca Lô Gia Diệu mấy cái người nói: "Chính ca, còn có A Hải, Diệu ca qua mấy ngày muốn đi, các ngươi có cái gì muốn theo Diệu ca nói sao?"

Hắn vừa nhắc tới Lô Gia Diệu ba ngày sau muốn xuất ngục sự tình, mọi người trong lúc nhất thời đều trầm mặc.

Bởi vì vì mọi người đều biết, tâm lý rất nỗi buồn.

Bất quá, cái này cuối cùng vẫn là muốn đối mặt.

Đầu tiên, Chung Thiên Chính trầm mặc nửa ngày, sau cùng cười ha ha, "Gia Shine muốn xuất ngục, đầu tiên đương nhiên là muốn ăn mừng một phen, ta trong tù những năm này, cũng có một chút món tiền nhỏ , chờ hai ngày nữa, ta qua ngục giam quầy bán quà vặt bên kia làm chút rượu, chúng ta hảo hảo uống một chén, tin tưởng Lý Trường Thanh tên kia cũng sẽ không không cho mặt mũi này."

Lý Trường Thanh lên làm Ngục Trưởng, những ngày này, đối đãi ngục giam tù phạm, thái độ ngược lại là rất không tệ, ngược lại cũng không trở thành như vậy không có người tình.

Chủ yếu vẫn là hắn hiểu được phân tấc, ngươi tốt ta tốt mọi người tốt đạo lý.

Nếu là trong ngục giam náo ra động tĩnh gì, hắn cái này Ngục Trưởng cũng sẽ không cần làm.

"Chính ca đã nói như vậy, huynh đệ chúng ta mấy cái tự nhiên không thể thiếu, coi như chúng ta một phần!" Hải ca trước hết nhất kịp phản ứng, cười hắc hắc.

Lô Gia Diệu nhìn lấy mấy người, vành mắt bên trong bỗng nhiên nổi lên một tầng hơi nước, nhìn lấy Giang Phong còn có Chính ca Hải ca bọn họ, "Phong ca, Hải ca, Chính ca, ta. . ."

Hắn cổ họng hơi khô liên quan, rất cảm động, cũng rất nỗi buồn.

Những năm gần đây, mọi người cùng nhau trong tù đồng cam cộng khổ, loại này hữu nghị là khó khăn nhất đến, giờ khắc này, Lô Gia Diệu có loại muốn khóc còn lớn hơn xúc động.

"Tốt, không muốn nghĩ nhiều như vậy, ra ngục, liền phải thật tốt sinh hoạt, không muốn phụ lòng người nhà ngươi còn có cái kia chờ đợi ngươi bạn gái chờ mong!" Giang Phong cười vỗ vỗ Lô Gia Diệu bả vai.

Trong lòng cũng là có chút cảm thán, lần này rời đi, cũng không biết lúc nào, tài năng lần nữa cùng Lô Gia Diệu gặp mặt.

Có lẽ, sẽ rất lâu, có lẽ. . . Giang Phong thở dài.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 41: Lô Gia Diệu Ra Ngục

Chương 41: Lô Gia Diệu ra ngục

"Ừm. . ." Lô Gia Diệu con mắt có chút đỏ bừng, một đời người rất ngắn, có thể tại trong cuộc đời gặp được chính mình cùng chung chí hướng tri kỷ, này là rất khó.

Lô Gia Diệu cảm động, thiên ngôn vạn ngữ, chỉ có thể nghẹn ngào tại trong cổ họng, bởi vì hắn biết rõ, nhiều khi thực không cần phải nói quá nhiều.

Một chén rượu, hai chén uống, ba chén say, sinh hoạt cũng là như thế, nhân sinh vội vàng, gặp nhau tại giang hồ, không bằng cá quay về nước, quên đi chuyện trên bờ.

Hắn sắp rời đi , có thể nói là may mắn, nhưng không phải là không một loại làm cho người khoái lạc sự tình.

Đêm nay qua đi, sáng sớm ngày mai, ngục giam đại môn hội rộng mở, mà hắn sắp rời đi.

Ngày bình thường xưa nay không khóc Lô Gia Diệu, tại quầy bán quà vặt căn tin bên trong cùng Giang Phong Chung Thiên Chính Hải ca mấy người lúc uống rượu đợi vậy mà nằm sấp trên bàn khóc.

Rất tiêu tụy, cũng là nỗi buồn.

Đối với, Chung Thiên Chính cùng Giang Phong cũng chỉ có vỗ vỗ bả vai hắn,

cũng nói về sau lại gặp nhau, không cần như thế.

Chén cuộn bừa bộn, chén rượu rượu trong chén chỉ, đồ ăn cũng qua ngũ vị.

Vì có thể cho ngục giam ra ngục phạm nhân một chút thuận tiện chúc mừng, để làm khen ngợi, trong ngục giam làm quầy bán quà vặt loại còn có bán ra một chút thịt rượu, ngược lại là thắng nhân tính hóa.

Giang Phong say, Chính ca cũng say, Lô Gia Diệu tại không bỏ cùng khóc rống bên trong cũng say, các từ trở lại trong túc xá, đều có chút trong lòng tiếc nuối!

Một ngày này sáng sớm, một tiếng to rõ địch tiếng vang lên, một lát sau, hơn sáu giờ đồng hồ, bọn phạm nhân tập hợp.

Ngục Trưởng Lý dài nhìn lấy mọi người, hơi xúc động nói ra: "Hôm nay, là Lô Gia Diệu huynh đệ ra ngục thời gian, đầu tiên, muốn chúc mừng một chút gia Shine huynh đệ, chúc phúc hắn trong tương lai trên đường có thể đi được càng xa, bình an!"

Lý Trường Thanh vừa dứt lời, sân bãi bên trên vang lên như sấm rền biển động âm thanh, đó là tiếng ca: "(hữu nghị ánh sáng)" : Nhân sinh tại trên đời có mấy cái tri kỷ, bao nhiêu hữu nghị có thể trường tồn, hôm nay Biệt Ly chung ngươi song song hai nắm tay, hữu nghị thường tại ngươi trong nội tâm của ta. . . . .

Trong tiếng ca uyển chuyển hàm xúc, hùng hậu du dương, sáng sớm vàng rực bên trong, ngục giam đại môn rộng mở.

Một đôi vợ chồng trung niên, một cái thanh thuần, mỹ lệ, ước chừng hai mươi tuổi nữ hài tử đứng tại cửa ngục, đó là Lô Gia Diệu bạn gái, A Lệ.

Tại trong tiếng ca, Giang Phong, Chung Thiên Chính, Hải ca mấy người xuất hiện, Lô Gia Diệu phía trước, được đưa đến ngục giam đại môn cửa, đến nơi

đây, cũng sẽ không thể lại tiễn.

Bởi vì ngục giam có quy định, cho dù Lý Trường Thanh muốn làm cái gì, cũng là không thể trái với quy định này, dù sao ai biết Giang Phong trong bọn họ ai sẽ vượt ngục?

"Gia Shine, ra ngoài hảo hảo nỗ lực." Chung Thiên Chính lần thứ nhất con mắt hơi đỏ lên, cổ họng nghẹn ngào hai lần, cuối cùng nhịn xuống không khóc đi ra, gạt ra vẻ mỉm cười nói.

"A Diệu. . ." Lúc này, ngục giam ngoại truyền đến Lô Gia Diệu bạn gái Tiểu Lệ thanh âm.

Mọi người nghe vậy, cười ha ha, Giang Phong không khỏi trêu chọc nói: "Mau đi đi, nếu là trễ chút, cẩn thận bị ngươi bạn gái nhéo lỗ tai!" Lô Gia Diệu nghe vậy, vành mắt đỏ lên, trong lòng ngăn chặn, lại là không biết nên nói cái gì, trùng điệp gật gật đầu, một bên quay đầu, một bên quay người nhìn về phía Chung Thiên Chính bọn người.

"A Diệu, bên này. . ." Lúc này, Lô Gia Diệu phụ mẫu mở miệng cười nói.

Cha mẹ của hắn rất phổ thông, cũng rất bình thản, trên đầu phong sương Như Tuyết, nguyên lai, đã là tóc trắng.

"Cha! Mẹ!" Nhìn thấy ba mẹ mình, đầu kia bên trên tiều tụy tóc trắng, Lô Gia Diệu trong lòng mười phần hổ thẹn, trực tiếp chạy lên trước, một cái nhào vào gia Shine cha trong ngực.

Thiên ngôn vạn ngữ nói không rõ.

"Tốt, hài tử, đều đại nhân, còn dạng này. . . ." Gia Shine cha mỉm cười, vỗ vỗ Lô Gia Diệu bả vai.

"Mẹ!" Lô Gia Diệu nhìn mình mẫu thân, vành mắt đỏ lên, kích động ôm chặt lấy hắn mụ mụ.

"Ô ô, ta A Diệu, ngươi rốt cục ra ngục, mụ mụ lo lắng chết ngươi. . ." Gia Shine mẹ lệ rơi đầy mặt, mắt đục đỏ ngầu, khóc lên.

Cuối cùng là bạn gái Tiểu Lệ, Lô Gia Diệu trong lòng ngăn chặn, nhìn về phía bạn gái, "Tiểu Lệ. ." Hắn không có nhiều lời,

Ôm bạn gái mình Tiểu Lệ, hôn lên tại trên trán nàng.

Giờ khắc này, Tiểu Lệ khóc, Thanh Tú mỹ lệ mang trên mặt nước mắt.

Hình ảnh thật rất cảm động.

Trong ngục giam mọi người, hâm mộ, cảm thán, bất đắc dĩ, thê lương, vui vẻ, chúc phúc các loại tâm tình có.

Bọn họ hâm mộ Lô Gia Diệu gia đình mỹ mãn, bởi vì nhà bọn họ đình tình huống rất tồi tệ.

Chúc phúc Lô Gia Diệu ra ngục, đó là bởi vì Lô Gia Diệu nắm giữ một cái đẹp cuộc sống tốt.

"Chính ca, Phong ca, Hải ca, mọi người bảo trọng. . ." Lô Gia Diệu quay đầu, nhìn một chút sắp đóng lại ngục giam đại môn liếc một chút, xông đi lên, xuyên thấu qua khe cửa nhìn về phía trong ngục giam, đối Giang Phong mấy người hô.

"Nói có vạn lý trước, cách ngăn trở hai địa phương xa, không cần gặp mặt, trong lòng cũng biết được, hữu nghị đổi không, nhân sinh tại trên đời có mấy cái tri kỷ, bao nhiêu hữu nghị có thể trường tồn. . . ."

Trả lời hắn là này du dương, đãng nhân tâm ruột tiếng ca.

Lô Gia Diệu quay đầu, trong ánh mắt mang theo vụ khí, hắn nhịn không được, cao giọng hát lên.

Thanh âm bên trong mang theo nghẹn ngào.

Shine cha cùng Shine mẹ còn có bạn gái Tiểu Lệ từ đầu đến cuối đều là trầm mặc không nói.

Trong lòng có chút cảm khái.

Tích tích!

Một tiếng khí địch thanh vang lên, một cỗ xe con dừng sát ở ven đường, khởi động sau nghênh ngang rời đi.

Trong xe, tiếng ca ném tại tiếp tục, chỉ bất quá, tiếng ca đã có chút biến điệu cùng đi âm, rất hiển nhiên, ca hát người là dùng hết lực khí toàn thân muốn gào thét đi ra.

Trong xe yên tĩnh im ắng, không có người mở miệng nói chuyện. Giờ khắc này yên tĩnh chỉ thuộc về Lô Gia Diệu.

Tại sáng sớm tia ánh sáng mặt trời đầu tiên bên trong, Lô Gia Diệu thân ảnh dần dần biến mất tại cuối đường đầu, tại hi vọng bên trong, xe con lái hướng phương xa.

Đó là mộng bắt đầu, cũng là Lô Gia Diệu nhân sinh bắt đầu.

Hắn mang theo Giang Phong cùng Chung Thiên Chính bọn người chúc phúc, rời đi.

Tiếng ca đình chỉ, mọi người tán đi, riêng phần mình bắt đầu trở lại cương vị của mình, Hải ca mấy người cho dù trong lòng nặng nề.

Nhưng là thời gian dù sao vẫn là muốn qua.

Tại một trận kiềm chế về sau, tất cả mọi người vẫn là khôi phục lại bình tĩnh.

ánh sáng mặt trời như nước, còn mang theo ban đêm lưu lại hàn ý, thấy được dậy sớm chim khách tại vui sướng phi vũ, nghe thấy thì thầm kêu to, liền liền chim sẻ đều hưng phấn đến dưới ánh mặt trời cản gió mặt đất kích tình nhảy vọt.

Trong ngày mùa đông ánh sáng mặt trời nhận lấy sinh mệnh triều bái, sinh mệnh cần ánh sáng mặt trời.

Nông trường bên trên, Giang Phong mấy người tại làm cỏ, đây là hắn lần thứ nhất nghiêm túc cùng Chung Thiên Chính mấy người làm việc.

Loại trạng thái này tiếp tục gần bảy ngày, làm hết thảy đều sau khi bình tĩnh lại, Giang Phong quyết định, là thời điểm rời đi.

Một ngày này, ngục giam trong phòng tắm, Chung Thiên Chính, Hải ca, gã đeo kính Lý Vân, ba người cùng Giang Phong xuất hiện trong phòng tắm, Chung Thiên Chính hơi nghi hoặc một chút nhìn lấy Giang Phong: "A Phong, ngươi hôm nay là thế nào? Thế nào đột nhiên gọi chúng ta tới phòng tắm?"

Hải ca cũng là một bộ tâm tư trầm tư trạng thái, từ đầu đến cuối, hắn đều là một loại ngơ ngơ ngác ngác trạng thái, đối đêm đó thấy, một mực cảm giác là đang nằm mơ.

Nhìn thấy Giang Phong gọi mình mấy người tới phòng tắm, đồng thời lộ ra không hiểu thần sắc.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 42: Bốn Mươi Hai Lại Về Long Xà Thế Giới,

Chương 42: Bốn mươi hai lại về Long Xà Thế Giới,

"Hiện tại không nói nhiều như vậy, A Hải, Lý Vân còn có Chính ca, ba người các ngươi tiên cơ giúp đỡ, ta hiện tại có việc muốn làm." Giang Phong nở nụ cười, một mặt thần bí.

Chung Thiên Chính, Hải ca còn có gã đeo kính Lý Vân một mặt mộng bức, nghi hoặc càng sâu, không qua sông Phong lời nói vẫn là để bọn họ vô ý thức lựa chọn tin tưởng, lẫn nhau tay giúp đỡ, nhìn về phía Giang Phong, xem hắn sau đó phải làm cái gì.

Giang Phong cũng không nói nhảm, trực tiếp một bước tiến lên, đưa tay đặt tại Chung Thiên Chính trên bờ vai, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, bạch quang lóe lên, Chung Thiên Chính bọn người chỉ cảm thấy trước mắt tràng cảnh một trận mơ hồ.

Lần nữa mở hai mắt ra lúc, lại phát giác đã không trong phòng tắm, "Cái này. . ."

Ba người nghẹn họng nhìn trân trối, "Chúng ta đây là đang nằm mơ sao?"

Nhìn thấy chính mình ba người xuất quỷ nhập thần xuất hiện tại một ở giữa trong phòng ngủ, Chung Thiên Chính ba người hoàn toàn mắt trợn tròn, một mặt mộng bức cùng không thể tin.

Trước mắt là một cái so sánh biệt thự sang trọng, cự đại cửa sổ sát đất màn,

điêu khắc tinh xảo đá xanh pha lê sàn nhà.

Ngưu Hoàng sắc ghế sa lon bằng da thật, cổ kính trên vách tường còn mang theo một chút rất có nghệ thuật sắc thái tranh Sơn Thủy, cổ đại trang nhã phong cách ở chỗ này đều có thể tìm tới.

Còn có một cái rơi xuống đất chuông, ngược lại là có một phen đặc biệt phong cách.

Ba người một lát sau mới phản ứng được, nhìn về phía Giang Phong, ánh mắt bên trong mang theo một loại hỏi thăm cùng đối không thể dự đoán kính sợ.

Đó là đối Thần Minh kính sợ.

"Nơi này là Tiên Giới sao?" Hải ca rốt cục kết hợp lên Giang Phong trước liên tiếp biến mất tình cảnh, hắn cảm thấy, chính mình gặp được thần tiên.

Vì lẽ đó Giang Phong hạ phàm đến ngục giam, này hoàn toàn là tiên nhân muốn thể ngộ trần thế nhân sinh.

Trong truyền thuyết những tiên nhân kia đại bộ phận giống như đều coi trọng cái gì hồng trần luyện tâm tới.

"Tiên Giới? Ha ha, nơi này dĩ nhiên không phải Tiên Giới, đương nhiên, cũng không phải nơi chúng ta ở thế giới kia!" Giang Phong gặp Hải ca ba người vẫn như cũ có loại dường như đưa Huyễn Thần tình, cũng là lý giải, mở miệng chỉ điểm nói.

"Không phải nguyên lai thế giới, cũng không phải Tiên Giới, này nơi này là nơi nào?" Chung Thiên Chính hơi kinh ngạc, càng thêm tin chắc Giang Phong khả năng cũng là tiên nhân suy đoán.

"Đúng vậy a, nơi này là nơi nào?" Gã đeo kính Lý Vân sờ sờ trụi lủi da đầu, hơi nghi hoặc một chút không hiểu hỏi.

"Nhiều ta liền không giải thích, các ngươi đến dưới lầu nhìn xem tivi đi, còn có, đem trên thân những này quần áo tù đều đổi, qua trong phòng tắm tắm rửa , chờ chuẩn bị cho tốt, tối nay chúng ta bàn lại một số việc." Giang Phong không nói nhảm, trực tiếp ném cho Chung Thiên Chính một cái lầu một phòng ngủ chìa khoá.

Long Xà Thế Giới, thực cùng hiện thực thế giới không có gì khác biệt, Giang Phong tại Đường Tử Trần lưu cho mình biệt thự trong tự nhiên là ở lại.

Rời đi trước, Đường Tử Trần lưu lại cho mình một bộ này biệt thự, còn có một vạn khối tiền.

Một vạn khối tiền, nói nhiều không nhiều, nhưng là đối với Giang Phong tới nói, ứng phó trước mắt một số việc đã dư xài.

Có thể kiên trì một hai tháng.

Vẻn vẹn một hai tháng, Giang Phong cũng tin tưởng, lấy năng lực chính mình, dạy Chung Thiên Chính ba người quốc thuật, lại để bọn hắn cùng đồ đệ Vương Siêu nhận thức một chút, muốn ở cái thế giới này lẫn vào phong sinh thủy khởi không là vấn đề.

Gã đeo kính trước kia là một tên cao cấp thợ cắt tóc, hắn hiện tại ra ngoài hoàn toàn có thể tại một chút phát trong tiệm công tác, một bên luyện quyền một bên công tác.

Nhưng là Giang Phong cũng không có để hắn làm như vậy.

Cho mấy người nói một chút Thiên Tâm hồ biệt thự tiểu khu quy định về sau, Giang Phong liền trực tiếp quay người bắt đầu đi làm ăn.

Tới gần giữa trưa, đồ đệ Vương Siêu rốt cục tới.

Ăn cơm đồng thời, Giang Phong tự nhiên miễn không cho Vương Siêu giới thiệu một chút Chung Thiên Chính ba người.

"Chính ca, Hải ca, Vân ca!" Nhà bếp trong đại sảnh, Vương Siêu rất có lễ phép, không kiêu ngạo không tự ti từng cái hướng Chung Thiên Chính ba người vấn an.

Từng cái nắm tay.

Chính ca cười ha ha, ba người nắm tay, lần thứ nhất xem như nhận biết.

"A Siêu, hiện tại ngươi cũng coi là cùng Chính ca bọn họ nhận biết, Chính ca bọn họ vừa mới ra ngục, đối hiện đại bắn biết một chút sự tình còn không phải rất hiểu biết,

Ngươi có rảnh không cần sách liền mang Chính ca ba người thêm ra qua đi đi, mặt khác nghỉ hè nhanh đến, hai tháng này đều tới ta bên này học quyền. . ."

Giang Phong đối đồ đệ Vương Siêu cẩn thận phân phó nói.

"Sư tôn, ngài yên tâm đi, ta sẽ." Vương Siêu trong mắt lóe lên một vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới Hải ca gã đeo kính còn có Chung Thiên Chính ba người lại là từ trong ngục giam đi ra.

Bất quá, hắn cũng chỉ là kinh ngạc, cũng không có kỳ thị, một lát sau liền kịp phản ứng, vội vàng nghiêm túc đối Giang Phong gật đầu.

Giang Phong cười gật gật đầu.

Buổi chiều, Vương Siêu mang theo Chung Thiên Chính ba người rời đi Thiên Tâm hồ, đi ra bên ngoài dạo chơi, thuận tiện nhận thức một chút cái này mới thiên địa.

Giang Phong tự nhiên cũng không có nhàn rỗi.

Hắn trong lúc rảnh rỗi, tại trong hậu hoa viên lại bắt đầu đánh một chuyến quyền.

Ba ba ba!

Liên tiếp tiếng nổ đùng đoàng vang lên, Giang Phong một cái hổ vồ, một chiêu Hình Ý Quyền bên trong Mãnh Hổ móc tim đưa tay về phía trước, trảo Phong cương mãnh bá đạo.

Trong hư không liên tục không ngừng vang lên tiếng nổ đùng đoàng.

Ngay sau đó, hắn liền trảo vì Hạc Hình hướng về phía trước một mài, lại là một trận ba ba giòn vang tiếng vang lên.

Quyền phong mang theo một trận tiếng kình phong, đây là Minh Kính kéo theo đến cương phong.

Là không khí tiếng ma sát, nếu như Giang Phong có thể luyện tập đến thịt trong thân thể tự động sinh ra chiến minh âm thanh, lấy cốt cách huyết nhục đến chấn động phát ra tiếng, này Giang Phong cũng là ám kình cao thủ.

Tại Nam Quyền bên trong Hổ Hạc Song Hình biến hóa bên trong, cần nhất quyền bổ tới vị, sau đó vồ mạnh, tự nhiên chuyển đổi thành hạc bắt, hạc mổ. Đều muốn dựa vào đầu ngón tay biến hóa bạo phát, mới có thể phát huy ra tối cao lực sát thương.

Học Hình Ý bên trong mặc dù không có Hạc Hình, nhưng là Ưng Hình cùng Hạc Hình bắt đánh đều là giống nhau.

Làm Quyền Thuật luyện đến tinh xảo chỗ, càng là có thể tùy tâm sở dục , dựa theo chính mình lý giải, tốt hơn phát huy ra quyền pháp Power, dù sao mỗi người quyền pháp phong cách đều là khác biệt, con đường tự nhiên cũng liền khác biệt.

"Phách Trảo" là từ một hình đến mặt khác một hình tự nhiên chuyển đổi, nếu là đầu ngón tay lực lượng không đủ, chuyển đổi ở giữa liền có yếu ớt sơ hở.

Lực lượng không đủ, nếu là ở quyết đấu cao thủ lúc, này liền có khả năng vì vậy mà bị người đánh chết.

Giang Phong từ Hổ Hình đánh tới Hạc Hình, dần dần cũng phát hiện mình không đủ, nhưng là hắn cũng không có nhụt chí, cũng là đang từ từ cải thiện chính mình không đủ.

Hoàn thiện tự thân.

"Các ngươi trở về?" Vừa mới chính muốn tiếp tục đánh quyền, Giang Phong lại nhìn thấy đồ đệ Vương Siêu cùng Chung Thiên Chính bốn người đi vào hậu hoa viên, đứng ở đằng xa quan sát chính mình đánh quyền, cũng không có quấy rầy chính mình.

Giang Phong cười hỏi.

Chung Thiên Chính mấy người nhìn lấy Giang Phong đánh quyền, cũng là một trận bội phục không thôi, trong mắt mang theo một vòng tinh quang.

Bọn họ nhìn thấy Giang Phong thân hình nhanh chóng tại mười cái treo lơ lửng giữa trời treo ngược lên bao cát trước toán loạn, thỉnh thoảng còn tại trên bao cát ba ba ba bắt động.

Mỗi bắt, mỗi xé rách một chút, Ghế xô-pha đều sẽ bị trực tiếp xé rách ra mấy đạo vết cắt, hạt cát từ đó tiết lộ ra ngoài.

Càng làm bọn hắn hơn giật mình là Giang Phong dưới chân còn để đặt mắng mười cái chậu nước Giang Phong đang luyện quyền đồng thời còn là tránh né những này chậu nước, cái này cũng có chút khó được.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 43: Bốn Mươi Ba Hình Ý Có Hình Dạng Mới Có Ý

Chương 43: Bốn mươi ba Hình Ý có hình dạng mới có ý

"Phách Kính cùng bắt kình, bằng vào ta trước mắt cảnh giới , có thể làm đến Khai Bi Liệt Thạch, nhưng là muốn thân thể bộc phát ra tiếng nổ đùng đoàng, còn kém xa lắm, vì lẽ đó đánh quyền muốn một mạch mà thành, càng ngày càng mãnh liệt. Hổ Hình cùng Ưng Hình, Hổ Hình cùng Hạc Hình đều là như thế này.

Lão Hổ bổ nhào về phía trước không thành, lập tức chuyển hóa làm Ưng Phác. Diều Hâu từ ngàn mét không trung đập xuống đến, uy thế so hổ mạnh hơn.

Vì lẽ đó từ hổ đến ưng, hoặc là từ hổ đến hạc. Là một cái càng ngày càng mãnh liệt quá trình."

Giang Phong không nói nhảm cái gì, nhìn lấy Vương Siêu, không ngừng diễn luyện mắng chính mình quyền pháp, đối với lần này tiến về Ngục Giam Phong Vân vị diện, vì lẽ đó hắn quyết định mang Chung Thiên Chính ba người qua đến bên này.

Nguyên nhân chủ yếu vẫn là Chung Thiên Chính mấy người tiếp tục ngốc trong tù, đó là vĩnh viễn không có ra mặt ngày, dù là hết hạn tù phóng thích, cũng đã là bốn mươi năm mươi tuổi người, nhân sinh có thể có mấy cái mười năm.

Giang Phong không phải Thánh Mẫu biểu, nhưng có phải thế không không có chút nào tình nghĩa người.

Chính là cân nhắc đến cái vấn đề này, vì lẽ đó, nàng mới có thể quyết định, đem Chung Thiên Chính mấy cái người tới Long Xà Thế Giới.

Dạy Hảo Đồ Đệ Vương Siêu Quyền Thuật, hắn cũng liền có thể rời đi cái thế giới này.

"Chỉ là luyện tốt Hổ Hình, mà Ưng Hình không có luyện tốt, một khi ngươi muốn chuyển đổi hai loại Hình Ý Quyền, như vậy sẽ xuất hiện quyền pháp thi triển không khoái, tương đồng, hình rắn muốn muốn trở thành Long hình , đồng dạng rất trọng yếu, cái này liền cần trên ngón tay kình lực, công phu tốt, tài năng khắc địch chế thắng."

Ba ba ba, Giang Phong thân hình thỏ lên hổ rơi, mấy cái xê dịch tránh chuyển, ngón tay không ngừng biến hóa, khi thì như hổ khi thì như ưng.

Quyền đầu đánh ra, tựa như một cái xà đầu, chui tới chui lui, mà năm ngón tay cũng là độc rắn răng!

Liên tiếp tiếng nổ đùng đoàng vang lên, thấy Chung Thiên Chính mấy cái mắt người đăm đăm, dù sao bọn họ thế nào cũng không nghĩ ra, Giang Phong lại còn biết công phu?

Thế nhưng là ngẫm lại, liền trong lòng thoải mái.

"Ta bộ này đánh là Hình Ý Quyền bên trong hình rắn, động vật bên trong rắn tại chui bổ nhào vào con mồi trong nháy mắt, sẽ lập tức mở ra huyết bồn đại khẩu, đem trong hàm răng độc dịch đưa ra.

Tại hình rắn bên trong có một cái quan trọng sát chiêu, cái kia chính là năm ngón tay như răng, tại mở ra đồng thời, trong nháy mắt cắn con mồi cổ họng, là lấy, tại đồng dạng lúc đối địch, đều sẽ nhằm vào đối thủ cổ họng, đang cắn hướng đối phương thời điểm, nếu như có thể làm đến năm ngón tay đồng thời phát ra giống như rắn tê minh thanh, như vậy cũng liền mang ý nghĩa công phu của ngươi đã làm đến Ám Kính Cảnh Giới, bước vào ám kình , có thể đả thương

địch thủ ở vô hình, tỉ như dùng ngón tay đặt tại ngươi trên bờ vai, ngươi chỉ cảm thấy bả vai phảng phất bị châm rất nhỏ kích thích một chút, nhưng là, mấy ngày sau, ngươi đột nhiên bả vai đứt gãy, đây chính là ám kình cao thủ đối thể nội ám kình lực lượng vận dụng, những này nói rất dài dòng, về sau ngươi tại ta để lại cho ngươi quyển kia (Dân Quốc lúc ghi chép) bên trong chính mình có rảnh nhiều hơn lật xem đọc. . ."

"Chánh thức Hình Ý Tông Sư, một hình một hình tự nhiên chuyển đổi quá độ, như Đại Giang tuôn ra triều, một làn sóng cao hơn sóng. Không có có thể ngăn cản được mười hai sóng càng ngày càng cao khí thế cùng kình lực. . ." Nói đến đây, Giang Phong nhìn về phía Vương Siêu, nói ra: "Ngươi qua đây!"

Hắn ra hiệu Vương Siêu tiến lên.

Hơi hơi thấy thế, không do dự, đi lên phía trước, "Đem cái này Duyên Hống Thiết Cầu dời lên đến!"

Chỉ chỉ thân thể kế tiếp so bóng rổ nhỏ một vòng Duyên Hống Thiết Cầu, Giang Phong sắc mặt nghiêm túc nói ra.

Chung Thiên Chính mấy người cũng là tiến lên, hơi kinh ngạc hiếu kỳ nhìn chằm chằm Giang Phong thân thể kế tiếp Thiết Cầu.

Vương Siêu cũng là có chút buồn bực, không biết Giang Phong người sư phụ này đến muốn làm gì, thế nhưng là còn là dựa theo Giang Phong phân phó, cúi lưng cưỡi ngựa, đứng trung bình tấn, đưa tay phải ra, chụp vào Duyên Hống Thiết Cầu.

Ôi!

Vương Siêu trầm giọng một câu quát khẽ, toàn thân đột nhiên bộc phát ra một cỗ kình lực, tay phải hiện lên Ưng Trảo, vồ mạnh hướng mặt đất viên kia Duyên Hống Thiết Cầu.

Năm ngón tay bắt khép, chế trụ Duyên Hống Thiết Cầu, phần eo mãnh liệt phát lực, hướng lên nhấc lên.

Ôi!

Bắt lấy Duyên Hống Thiết Cầu, lần nữa xuất lực, cả cánh tay Thượng Thanh gân bùng lên, như từng đầu không ngừng nhúc nhích con giun, nhìn có chút dị thường làm người ta sợ hãi.

Để người tê cả da đầu!

"Ừm? Chuyện gì xảy ra,

Thế nào nặng như vậy!" Liên tục sử dụng lực, rất nhanh, Vương Siêu cả khuôn mặt đều đỏ bừng, bởi vì hắn phát hiện, chính mình vậy mà rung chuyển không Duyên Hống Thiết Cầu, bởi vì Duyên Hống Thiết Cầu thực sự quá nặng.

Cái này một khỏa Thiết Cầu là Đường Tử Trần lưu lại, so bóng rổ còn nhỏ hơn tới vài vòng, thủ chưởng bao trùm lên qua, vừa vặn có thể bắt lấy.

Thiết Cầu tổng cộng có hai khỏa, cái này thuộc về nhỏ nhất một khỏa, nhưng là trọng lượng lại chừng hơn một trăm cân.

Vương Siêu cho dù những ngày này theo Giang Phong học không ít quốc thuật, thể chất bên trên đoán luyện rất có tiến bộ.

Nhưng là rất rõ ràng, hắn khí lực một tay muốn nắm lên Duyên Hống Thiết Cầu, vẫn như cũ rất gian nan.

Liên tục bắt mấy lần, vẫn như cũ vô pháp nắm lên Thiết Cầu.

"Nhìn kỹ thế nào phát lực." Giang Phong liếc hắn một cái, mắt thấy Vương Siêu bắt lấy Thiết Cầu tay chỉ là bao trùm lên qua, nhưng không có năm ngón tay uốn lượn, cái này rõ ràng cũng đã là cái vấn đề lớn.

Vương Siêu gật gật đầu, ánh mắt bên trong hiện lên một chút xấu hổ sắc, lui ra phía sau một bước.

Giang Phong tiến lên, tiến lên trước một bước, cước bộ nhìn như bình thản không có gì lạ, nhưng là Vương Siêu lại là nhận ra sư phụ Giang Phong cái này đi là Kỳ Lân bước, cúi lưng cưỡi ngựa, Giang Phong quát khẽ một tiếng, thanh âm cuồn cuộn như trầm thấp tiếng sấm.

Như Mãnh Hổ Gầm, một cái tiêu chuẩn đứng cọc buộc ngựa, đứng trung bình tấn đứng vững, đưa tay tay phải, thẳng tắp như dây cung, hơi hơi một kéo căng, từng cái từng cái Cầu Long gân xanh thình thịch nhảy lên, một màn này, để Vương Siêu có chút giật mình.

Bởi vì hắn phát hiện, Giang Phong tay còn không có tiếp xúc Thiết Cầu, đây là trong cơ thể hắn lực lượng chỗ bạo phát gây nên.

"Hắc!" Một tiếng buồn bực uống, Vương Siêu rõ ràng nhìn thấy Giang Phong trên tay phải năm ngón tay có chút đỏ bừng, một cái vươn hướng Duyên Hống Thiết Cầu, chế trụ Duyên Hống Thiết Cầu bóng thân thể, tiếp theo nguyên bản nhìn nặng nề vô cùng Duyên Hống Thiết Cầu tại Giang Phong một trảo này dưới, đúng là trực tiếp bị chụp.

Tại này một trảo trong nháy mắt, Giang Phong cánh tay hơi hơi đánh động một cái, tựa như một cây thanh thép, đột nhiên chịu năng lực, đột nhiên kịch liệt bắn ngược một chút.

Cũng chính là tại thời khắc này, Duyên Hống Thiết Cầu bị Giang Phong từ dưới đất bắt lại, cầm trong lòng bàn tay.

Tại hắn năm ngón tay bắt nặn dưới, Duyên Hống Thiết Cầu trong tay hắn không ngừng lăn lộn.

Từ trên cánh tay lăn lộn đến bả vai, cúi đầu xuống, từ bả vai trái trượt xuống đến vai phải bàng, nhìn mười phần hời hợt.

Nhưng là Vương Siêu cũng là thực bị kinh ngạc.

Một lát sau, Giang Phong thân thể nhẹ nhàng nhoáng một cái, đem Duyên Hống Thiết Cầu đánh rơi xuống mắng phù phù một tiếng thoát rơi trên mặt đất.

Hắn cái này mới nhìn Vương Siêu, "Về sau, ngươi cứ dựa theo ta dạy cho ngươi phương pháp đoán luyện Quyền Thuật, mặt khác, nghỉ hè không có việc gì, cũng có thể đi tìm một ít chuyện làm. . ."

"Vâng, yên tâm đi, sư phụ, ta hội nhớ kỹ." Vương Siêu trịnh trọng gật gật đầu.

Luyện quyền hoàn tất, Giang Phong nhìn về phía Chung Thiên Chính mấy người, lại cùng mấy người trò chuyện một hồi.

Bàn giao Vương Siêu mang nhiều mang Chung Thiên Chính mấy người cùng một chỗ luyện quyền, "Đây là một vạn khối tiền, ta tạm thời muốn rời khỏi một đoạn thời gian, Chính ca mấy người bọn hắn liền giao cho ngươi chiếu cố."

Ban đêm, Giang Phong đem một vạn khối tiền đưa cho Vương Siêu, phân phó nói.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 44: Bốn Mươi Bốn Bất Chợt Tới Quân Sự Diễn Tập

Chương 44: bốn mươi bốn bất chợt tới quân sự diễn tập

"Sư phụ, ngài cái này là muốn đi đâu?" Ăn trong sảnh, Giang Phong, Chung Thiên Chính, Vương Siêu mấy người chính ngồi vây chung một chỗ ăn cơm.

Mấy ngày nay, liên quan tới Chung Thiên Chính mấy người thân phận giả đã tiêu ít tiền, làm tốt, tạm thời tránh cho qua trên đường không có có thân phận chứng một chuyện hắn là sẽ không lo lắng.

đối với biết rõ Giang Phong có thể muốn rời đi, biết được chuyện này Chung Thiên Chính mấy người trầm mặc không nói, cũng không có hỏi nhiều cái gì.

Bởi vì bọn hắn rất rõ ràng, mỗi người đều có chính mình bí mật, mà Giang Phong chính mình cũng có bí mật, trầm mặc không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng là Vương Siêu liền không hiểu, chợt nghe Giang Phong nói muốn rời khỏi, Vương Siêu không hiểu đồng thời, trong mắt tràn ngập nặng nề cùng thất lạc.

"Ta Có một ít sự tình muốn đi xử lý, ngươi phải thật tốt luyện quyền!" Giang Phong cười ha ha, kẹp một khối thịt bò, đặt ở Vương Siêu trong chén, "Ngươi chính là vươn người thể niên kỷ, lầu hai bên trong có rượu thuốc, nếu như mấy người các ngươi luyện quyền thụ thương , có thể cầm lấy đi bó thuốc, nhớ kỹ. . . ."

Vương Siêu con mắt đỏ lên, tuy nhiên Giang Phong niên kỷ chỉ có hai mươi tuổi bộ dáng, nhưng là cho Vương Siêu cảm giác lại là một cái phụ thân.

không khỏi, Vương Siêu cảm giác cổ họng hơi khô, con mắt cũng có chút chua xót, hắn trịnh trọng gật gật đầu, khẽ dạ, "Sư phụ, ta lại. . ."

Giờ khắc này, hắn vô cùng kiên định.

"A Phong, ngươi muốn đi thì đi đi, không cần lo lắng cho bọn ta an toàn. . ." Chung Thiên Chính cùng với Giang Phong, cũng là ở chung qua một đoạn thời gian, tự nhiên biết rõ Giang Phong đối với mình mấy người có chút không yên lòng.

"Đúng vậy a, yên tâm đi, chúng ta hội chiếu cố tốt chính mình. . ." Hải ca cũng là mở miệng nói ra.

Hào sảng giơ tay lên bên trong bát rượu, cho Giang Phong cạn một chén.

Giang Phong gật gật đầu, "Tốt, vậy ta cứ yên tâm."

Mấy người ngươi tới ta đi, giữa lẫn nhau cạn ly, một bữa rượu đồ ăn, chén cuộn bừa bộn, không say không nghỉ.

Nhìn lấy say ngã một bàn mấy người, Giang Phong trong mắt lấp lóe, nhẹ giọng cười một tiếng, một tay nắm lên một người, đem mấy người đưa trở về phòng nghỉ ngơi.

Làm xong những này, đã là lúc đêm khuya, trên bầu trời dâng lên một vòng trong sáng trăng sáng, hình cung Loan Nguyệt treo cao cửu trọng thiên.

Tản mát ra mông lung ánh trăng, ngoài cửa sổ Thiên Tâm hồ hồ nước dập dờn.

Ánh trăng xua tan đêm tối vô tận u ám, biệt thự trên sân thượng, Giang Phong dựa lan can, vẻ mặt hốt hoảng, muốn rất nhiều chuyện.

Từ Ngục Giam Phong Vân đến Chiến Lang, lại đến Long Xà.

Lô Gia Diệu ra ngục, bất biến hữu nghị, nóng bỏng nữ cảnh sát Long Tiểu Vân, bất úy cường quyền, nhất tâm truy cầu võ đạo điên phong Đường Tử Trần, từng màn, một gương mặt hình ảnh nhanh chóng lưu chuyển xẹt qua đầu óc hắn, để hắn lâm vào trong yên lặng.

Hô!

Một cỗ thanh lãnh gió đêm thổi tới, thổi loạn Giang Phong suy nghĩ, Giang Phong thông suốt tỉnh dậy, lắc đầu, bất đắc dĩ cười một tiếng.

Nhân sinh tại thuyền, mà hắn cũng là tại trên thuyền quá độ lục bình, hết thảy bất quá chỉ là một loại bắt đầu.

Nếm lượt những thăng trầm của cuộc sống, có lẽ đây chính là hắn muốn đi đường, nhân sinh chú ý sẽ không thuận buồm xuôi gió, nhưng là không đi nếm thử phấn đấu, như vậy thì ý vị như thế nào cũng sẽ không có được.

Đã từng có được, cần gì phải luôn luôn lo lắng mắng mất đi.

Tại thời khắc này, Giang Phong tâm bỗng nhiên khai lãng.

Ý niệm câu thông Long đeo, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, hắn thân ảnh dần dần Hư Hóa, sau cùng rốt cục biến mất tại biệt thự trên sân thượng.

Bóng đêm dần dần tán đi, Ngọc Thỏ Tây Trụy, Kim Ô Đông Thăng, ánh sáng mặt trời ấm áp tơ lụa như nước.

Làm Vương Siêu mấy người ngơ ngơ ngác ngác bưng bít lấy cái trán từ trong mộng tỉnh lại, rời giường rửa mặt một phen, qua Giang Phong gian phòng hô Giang Phong ăn điểm tâm lúc, Giang Phong gian phòng hồi lâu cũng không có động tĩnh.

Thẳng đến nghi hoặc Vương Siêu đẩy thuê phòng, nhìn thấy gian phòng bên

trong trên mặt bàn để đó này một phong lưu Tín lúc, hắn kinh ngạc ngu ngơ tại nguyên chỗ, trong mắt tràn ngập thất lạc, sau mới mở ra này giấy phong thư, nhìn lấy phía trên nội dung, sau một hồi, Vương Siêu khe khẽ thở dài, thấp giọng nỉ non nói: "Yên tâm đi sư phụ, ta sẽ không để cho ngài thất vọng."

Người luôn luôn cần muốn trưởng thành, mà giờ khắc này, Vương Siêu tính cách lần nữa trưởng thành.

Một cái tính cách kiên định, chánh thức hướng Vũ thiếu tuổi quật khởi, tại thời khắc này, bắt đầu quật khởi đường, nhưng mà, đối với tất cả những thứ này, Giang Phong đã không nhìn thấy.

Hô!

Mở bừng mắt ra, làm lúc xuất hiện lần nữa, vẫn như cũ là đêm khuya, mà hắn, vẫn như cũ nằm tại một cái giường sắt bên trên.

Hết thảy đều phảng phất giống như cách một thế hệ, liếc nhìn liếc một chút cảnh vật chung quanh.

Quen thuộc túc xá, ba cái giường sắt, thượng hạ trải đều có hai người, một cái túc xá tổng cộng có sáu người.

Từng kiện từng kiện màu xanh quân đội Quân Phục chỉnh chỉnh tề tề gấp lại ở giường đầu.

Xuyên thấu qua ngoài cửa sổ mông lung chiếu xạ tiến túc xá ánh đèn, Giang Phong nhìn thấy trên vách tường đồng hồ treo tường, thời gian biểu hiện ba giờ sáng.

Lịch ngày bên trên biểu hiện tháng mười số 2.

Nói cách khác, chính mình rời đi Chiến Lang thế giới hơn ba tháng, mà ở trong đó tương đối đã qua năm, sáu tiếng.

Nhìn ra được, trong túc xá bạn ngủ, Trương Long còn có Lớp Trưởng Hứa Minh chí mấy người tựa hồ ngủ rất say, căn bản không có phát hiện mình biến mất.

Giang Phong thở phào, này cũng giảm bớt một chút không tất yếu phiền phức.

Nhắm mắt lại, trong đầu, nhanh chóng chiếu lại mắng tại Long Xà Thế Giới sở học đến quốc thuật, một lát sau, Giang Phong ngủ thật say.

Reng reng reng!

Một đêm trôi qua rất nhanh, sáng sớm rất nhanh buông xuống.

Một trận gấp rút tiếng chuông tại thao trường vang lên.

Trong túc xá, Giang Phong mở bừng mắt ra, một cái "Lý ngư đả đĩnh!" Tay phải tại sắt bên trên giường nhẹ nhàng nhấn một cái, cả người nhẹ nhàng liền vững vàng rơi trên mặt đất, đứng lên.

"Cmn!" Trong túc xá, Trương Long cùng Lớp Trưởng Hứa Minh chí cùng hắn bạn ngủ vừa vặn từ trên giường ngồi xuống.

Vội vàng liền muốn đi thu thập y phục, mặc tốt Quân Phục, sau đó tiến đến căn tin ăn điểm tâm.

Bất chợt tới một bóng người từ trên trời giáng xuống, nhất thời đem mọi người giật mình.

Khi thấy rõ là Giang Phong cái này người quân sĩ cuồng nhân lúc, cả đám đều nhịn không được bạo nói tục.

"Cái kia, khụ khụ, có chút thói quen." Giang Phong sờ mũi một cái, tại mấy vị này bạn ngủ trước mặt, nhưng là không có cái gì khinh cuồng khí, cho dù hắn hiện tại quốc thuật cũng có chút tiểu thành, là cái tập võ người, nhưng là đồng

dạng trên tâm cảnh cũng phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa.

Rất là hiền hoà.

Trương Long còn có Hứa lớp trưởng mấy người nghe vậy, cả đám đều trợn mắt trừng một cái, đồng thời xuỵt một tiếng, cả đám đều rất là im lặng.

Giang Phong đúng là thói quen, bởi vì học võ nguyên nhân, tính cảnh giác rất cao, vì lẽ đó cũng liền học được cái này một liên xuyến động tác. . .

"Đầu tiên, ta muốn chúc mừng mọi người tại trong quân doanh kiên trì hai tháng linh mười ngày, tại cái này trong bảy mươi ngày, các ngươi trưởng thành là vui người, nhưng bởi vì cái gọi là không có trải qua chiến hỏa binh lính không phải tốt binh lính, hôm nay, thông qua cấp trên phát hạ đến chỉ thị, vì khảo nghiệm cùng thực tế chúng ta cái này một nhóm tân binh thành tích huấn luyện, Chính Ủy bên kia quyết định tiến hành một lần tân binh tuyển bạt, những người này, bọn họ đem sẽ bắt đầu quân sự diễn tập, đây cũng là đối với các ngươi khảo nghiệm. . . . Vì lẽ đó, tiếp đó, niệm đến tên binh lính, mời ra liệt!"

Vừa mới ăn điểm tâm xong, nghỉ ngơi hai mươi phút, đi vào điều tra Doanh Thao trận nhanh chóng tập hợp, một cái khiến Giang Phong rất ngạc nhiên tin tức truyền vào lỗ tai hắn bên trong.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 45: Bốn Mươi Lăm Tân Binh Diễn Tập 1

Chương 45: Bốn mươi lăm tân binh diễn tập 1

Quân sự diễn tập?

Nói đúng ra, hắn là tân binh quân sự diễn luyện, cũng không phải là đại quy mô chiến sự diễn luyện.

Đây là một trận khảo hạch, Giang Phong trong lòng hơi động, nghe được Mạc Lâm huấn luyện viên nói ra tin tức, để hắn hơi kinh ngạc.

Bất quá, đồng thời trong lòng cũng có chút ẩn ẩn chờ mong, đối với hắn mà nói, lần này tân binh quân sự diễn tập mười phần trọng yếu.

Đúng lúc này, Giang Phong bỗng nhiên cảm giác có một đạo sắc bén ánh mắt hướng mình quét tới, ẩn ẩn mang theo một cỗ sát ý.

Sau lưng của hắn lông tơ chuẩn bị dựng thẳng lên, mười phần cảnh giác.

Đây là luyện võ người tính cảnh giác, hắn thông suốt ngẩng đầu, nhìn về phía Mạc Lâm huấn luyện viên phía sau.

Hơi có chút kinh ngạc, mang theo sát khí không là người khác, lại là nữ nhân này.

Long Tiểu Vân rất phẫn nộ, rất khó chịu, ăn mặc một thân quân phục, tư thế hiên ngang nàng toàn thân có một cỗ tránh người tại ngàn dặm bên ngoài lãnh ý.

Tại nàng bên cạnh còn đi theo Lý Giáo Đạo Viên cùng một cái khác nữ tham mưu , đồng dạng thân thể mặc quân trang, bất quá so với Long Tiểu Vân trên thân cỗ này đặc thù huấn luyện viên nữ bá khí, thì là phải kém không biết bao nhiêu cấp bậc.

Dù sao Long Tiểu Vân là thần bí Chiến Lang Bộ Đội Đặc Chủng huấn luyện viên nữ, địa vị là một tên Thượng Tá, tự nhiên có một cỗ đặc thù ngạo khí.

Mạc Lâm huấn luyện viên nghe được tiếng bước chân, đình chỉ nói chuyện, quay người, vừa hay nhìn thấy Lý Giáo Đạo Viên còn có Long Tiểu Vân ba người.

Hắn ban huấn luyện viên cũng là nhìn thấy Long Tiểu Vân ba người.

"Cúi chào!"

Một tiếng cao vút âm thanh vang lên, sở hữu lớp học huấn luyện viên cao giọng vừa quát, một cỗ đến từ quân nhân dâng trào khí thế trong nháy mắt bạo phát, thanh âm như chuông lớn, vang vọng toàn bộ thao trường.

Xoát!

Cùng lúc đó, trên bãi tập, hơn ngàn tên tân binh bỗng nhiên đồng thời nâng tay phải lên, giơ lên trán trước, xoát xoát xoát làm cái quân lễ.

"Chào thủ trưởng!" Cùng kêu lên hô to, chào quân lễ.

Giang Phong cũng không ngoại lệ, đây là một loại quân kỷ, là một loại thuộc về quân nhân vinh quang, chào quân lễ, không thể tránh né!

Thủ Trưởng, cũng không phải là nhất định phải tướng quân trên đây quân hàm tướng lãnh cấp quân quan tài năng xưng hô.

Bình thường Thượng Úy Thượng Tá những quân quan này , đồng dạng có thể xưng hô như vậy, đây là Hạ cấp binh sĩ đối thượng cấp một loại xưng hô.

"Nghỉ!" Lý Giáo Đạo Viên nhìn Long Tiểu Vân liếc một chút, Long Tiểu Vân ánh mắt tại sở hữu binh lính bên trong liếc nhìn, cũng không nói gì thêm, Lý Giáo Đạo Viên nghi hoặc bên trong, trực tiếp hạ lệnh, nghỉ.

Xoát một tiếng, hơn ngàn tên lính cước bộ hướng về phía trước nhô ra nửa bước.

"Nghiêm!" Lý Giáo Đạo Viên lại lần nữa cao giọng vừa quát, sở hữu binh lính xoát chỉnh tề một tiếng, toàn bộ thẳng tắp thu hồi chân phải, đứng ở nguyên địa.

Thao trường bên trong lập tức yên lặng lại, tất cả mọi người nhìn chằm chằm Lý Giáo Đạo Viên mấy người, trong lúc nhất thời không biết sẽ nói gì tiếp.

Nhìn xem yên tĩnh thao trường, trang nghiêm túc mục quân đội binh lính, Lý Giáo Đạo Viên gật gật đầu.

Sau cùng đưa ánh mắt rơi vào dáng người thẳng tắp, tư thế hiên ngang Long Tiểu Vân trên thân.

Mà lúc này, Long Tiểu Vân cũng cuối cùng đem ánh mắt rơi vào Giang Phong chỗ ở lớp một trên thân, nhìn thấy Giang Phong, nhếch miệng lên một vòng ý vị thâm trường nụ cười.

"Hôm nay, đầu tiên đâu, muốn nói với mọi người sự tình, chắc hẳn các ngươi cũng hẳn phải biết, là, chính là muốn rút ra một chút gần nhất biểu hiện tân binh ưu tú tiến hành tân binh quân sự diễn tập, lần này tân binh diễn tập nhân tuyển hết thảy có một trăm người, vì lẽ đó, tiếp đó, niệm đến tên mời ra liệt!" Long Tiểu Vân nói xong, không nói nữa.

Lý Giáo Đạo Viên nhìn một chút bên cạnh cái kia nữ tham mưu viên liếc một chút, nữ tham mưu viên hiểu ý, từ trong ngực lấy ra một tờ văn thư, bắt đầu đọc đến:

Đồng yêu, đến!

Dương Vĩ, đến!

Trương Kiệt, đến!

Tiêu Viễn, đến!

. . . .

Lý Trường Thanh, đến!

Trương Long, đến!

Hứa Minh chí, đến!

. . . . .

Làm niệm đến Trương Long cùng Lớp Trưởng Hứa Minh chí hai người lúc, hai trên mặt người đều là lộ ra mừng rỡ nụ cười.

Một ngàn người điều tra doanh, hết thảy có hai mươi cái lớp học, một cái lớp học có năm mươi người.

Năm mươi người bên trong rút ra 5 tên lính, tiến hành tân binh diễn tập.

Mà một tốp đã có hai người đã xác định được.

Cái này làm sao không để Lớp Trưởng Hứa Minh chí hai người cảm giác được vô cùng mừng rỡ.

Yoo nhanh chóng, đến!

Tiết Thành, đến!

. . . . Liên tiếp thét lên tiếng vang lên, thẳng đến sau cùng, nhưng thật giống

như không có niệm đến Giang Phong tên.

Mạc Lâm huấn luyện viên nhíu mày, đây là có chuyện gì, rõ ràng cái kia một bên có Giang Phong tên.

Thế nhưng là dù sao hắn quân hàm thấp hơn Lý Giáo Đạo Viên ba người, ngược lại là trong lúc nhất thời không tốt nói cái gì.

Mà niệm đến bây giờ, một tốp đã có năm người bị đề danh, duy chỉ có không có Giang Phong, trong lúc nhất thời sở hữu một tốp đồng đội từng cái hai mặt nhìn nhau, đều là cảm giác có chút bất mãn lên.

Giang Phong nỗ lực cùng thực lực, bọn họ đều là rõ như ban ngày.

Mà mắt thấy Giang Phong không có bị đề danh, Mạc Lâm huấn luyện viên cũng là nhịn không được nhíu mày, nhìn về phía Lý Giáo Đạo Viên, không đợi hắn mở miệng muốn còn muốn hỏi một chút Lý Giáo Đạo Viên bọn họ.

Lúc này, Long Tiểu Vân lại là tựa hồ có chỗ tri giác, chậm rãi mở miệng: "Vừa rồi, chỗ đề điểm đến một trăm tên lính cũng là lần này tân binh diễn tập đội viên, bất quá tiếp đó, chúng ta sẽ còn mặt khác tuyển ra một tên binh lính, cùng mặt khác sáu tên lính cùng một chỗ, tiếp nhận lần này diễn tập, các ngươi lần này nhiệm vụ cũng là đánh bại bọn họ, nếu là thành công, như vậy nhiệm vụ liền coi như hoàn thành, nếu không, cũng là thất bại. . ."

Thanh âm rơi xuống, Long Tiểu Vân nhìn về phía Giang Phong chỗ ở lớp một.

Sở hữu ở đây tân binh đội ngũ trong lúc nhất thời toàn bộ tĩnh mịch hạ xuống, từng cái hai mặt nhìn nhau.

Bảy tên lính đối chiến một trăm tên, đây quả thực là vô nghĩa!

Nhìn thấy Long Tiểu Vân ánh mắt, tất cả mọi người nhìn về phía một tốp, trong mắt tràn ngập thương hại tình , bình thường phải ngã nấm mốc.

Cũng có một số người, toàn bộ đưa ánh mắt rơi vào Giang Phong trên thân, từng cái trong lòng hơi động, ẩn ẩn đã đoán được 7 cái gì.

Quả nhiên, bọn họ suy đoán vừa mới hiện lên, Long Tiểu Vân thanh âm lại là đột nhiên mãnh liệt, quát: "Một tốp binh lính Giang Phong ra khỏi hàng!"

"Đến!"

Xoát một tiếng, Giang Phong nhấc chân tiến về phía trước một bước, cao giọng vừa quát, giống như chuông lớn, lại phảng phất là một con mãnh hổ đang gầm thét.

Khí thế uy nghiêm, cho người ta một loại sát khí khí thế mười phần tư thế.

Ánh mắt cùng Long Tiểu Vân đối mặt, không có chút nào lui bước sắc.

Tê!

Sở hữu ở đây hơn ngàn tên lính trong lòng đều là chấn động, Trương Long cùng Lớp Trưởng Hứa Minh chí hai người liếc nhau, ánh mắt bên trong mang theo một loại "Ngươi hiểu ta hiểu tất cả mọi người hiểu." Thần thái.

Đồng thời, bọn họ vừa nghĩ tới Giang Phong muốn hắn sáu tên lính trong đội ngũ đối chiến một trăm tên tân binh, ngẫm lại cũng cảm giác có chút im lặng.

Đồng thời vì Giang Phong người huynh đệ này mặc niệm ba giây đồng hồ, sau đó lại hắc hắc cười trên nỗi đau của người khác đứng lên, thầm nghĩ Giang Phong lần này phiền phức đại điều.

Không chỉ là hai người bọn họ có ý nghĩ này , đồng dạng, ban hai Lý Trường Thanh, cũng chính là cái kia đã từng khiêu khích sang sông Phong ban hai binh lính, thì là hắc hắc cười lạnh.

Nhìn về phía Giang Phong trong ánh mắt tràn ngập một cỗ nồng đậm địch ý,

đối với lần trước Giang Phong khiêu khích, hắn một mực canh cánh trong lòng, tự nhiên là hận không thể Giang Phong bị một vòng xoát dưới, rửa sạch nhục nhã.

Cùng lúc đó, Giang Phong cũng đem ánh mắt nhìn về phía hắn, bởi vì hắn cảm nhận được Lý Trường Thanh địch ý.

Nhìn thấy Lý Trường Thanh nhìn mình chằm chằm, mắt lộ ra hung quang, Giang Phong nhếch miệng lên một vòng ý cười, sau đó quay đầu, không nhìn hắn nữa.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 46: Bốn Mươi Sáu Tân Binh Diễn Tập 2

Chương 46: bốn mươi sáu tân binh diễn tập 2

"Rất tốt, hiện tại, niệm đến tên toàn bộ ra khỏi hàng. . ." Long Tiểu Vân chậm rãi nói ra.

Sau cùng ánh mắt nhìn về phía Lý chính trị viên, Lý chính trị viên gật gật đầu, nhìn về phía Chúng Giáo quan viên: "Hiện tại, kế tiếp bắt đầu chuẩn bị diễn tập, niệm đến tên, tại các ngươi chỗ trong lớp huấn luyện viên chỉ huy dưới, chính mình tiến đến nhận lấy trang bị, Giang Phong ngươi lưu lại!"

Không có gì bất ngờ xảy ra, Trương Long Hứa lớp trưởng chờ ở liệt bị niệm đến tên một trăm người bị chỗ lớp học huấn luyện viên cho mang đi, tiến đến chuẩn bị quân sự diễn tập hết thảy công việc, mà Giang Phong thì là bị trực tiếp lưu lại , chờ đợi tiến một bước chỉ thị.

"Đi theo ta!" Mắt thấy hắn một trăm người đã bị mang đi, chỉ còn lại có Giang Phong một người không lên đường (chuyển động thân thể), Long Tiểu Vân nhìn Giang Phong liếc một chút, ngữ khí rất là băng lãnh, Cao Lãnh Nữ Thần phạm khí thế nhất thời liền bạo phát.

Chậm rãi nói ra.

Giang Phong trong lòng có chút im lặng , bất quá, dù sao cũng là quân nhân, hắn cũng là đối Long Tiểu Vân loại này lãnh đạm ngữ khí căn bản không thèm để ý chút nào.

Tại Long Tiểu Vân còn có Lý chính trị viên ba người chỉ huy dưới, rất nhanh, Giang Phong đi vào trước một căn phòng.

Còn không có mở cửa phòng, Giang Phong mấy người liền nghe được bên trong trong phòng truyền đến keng keng sắt thép va chạm âm thanh, thanh âm mười phần vang dội, tựa hồ là có người cầm thiết chùy tại đánh Thiết Khí một dạng.

Giang Phong hơi có chút kinh nghi.

Long Tiểu Vân trên mặt không có bất kỳ cái gì biểu lộ, bên người tên kia nữ tham mưu một bước tiến lên, một cái mở cửa phòng, bên trong lại còn có mặt khác sáu tên người mặc màu xanh quân đội Quân Phục binh lính.

Chỉ bất quá đám bọn hắn trên thân Quân Phục đều có chút bất đồng, mà lại trên mặt đều mang một cỗ điêu luyện kình.

Nhìn thấy Long Tiểu Vân đi tiến gian phòng, sáu tên lính xoát đưa ánh mắt nhìn qua, trong mắt sát khí tràn trề.

Rất hiển nhiên, đây đều là một đám lão binh.

Tại trước mặt bọn hắn có sáu cái "Trọng lực máy kiểm tra!"

Người đứng ở phía trên, trước mặt có một khối tấm sắt, mà lúc này bọn họ đang không ngừng giơ lên quyền đầu, hung hăng, mười phần bạo lực nện ở trên miếng sắt.

Mỗi nện một chút, tấm sắt đều sẽ phát ra một trận chói tai vù vù âm thanh.

Ngay sau đó, máy kiểm tra phía trên hiện ra trọng lực số tự.

"Long Đại Tá."

"Lý chính trị viên."

"Vương tham mưu."

Cái này sáu cái bưu hãn quân nhân trẻ tuổi đối Giang Phong cũng không có để vào mắt, thẳng đến nhìn thấy phía sau tiến đến Long Tiểu Vân ba người, đặc biệt là Long Tiểu Vân lúc, lúc này mới đều mãnh liệt đứng lên.

Tư thế nghiêm, kính quân lễ.

Long Tiểu Vân, Lý chính trị viên cùng Vương tham mưu ba người đồng thời đáp lễ cái quân lễ, Long Tiểu Vân quét sáu người liếc một chút, gật gật đầu, tiến lên một bước, lấy tay hư ấn vào, "Nghỉ."

Sáu tên cường hãn quân nhân xoát một tiếng, hướng về phía trước nhô ra một bước, có thẳng tắp thu hồi cước bộ, nghiêm.

Bầu không khí một chút thư giãn hạ xuống, sáu người nhìn lấy Giang Phong, nhãn quang quét tới quét lui, không kiêng nể gì cả đánh giá, đều châu đầu ghé tai, nghị luận ầm ĩ đứng lên.

Đối với Long Tiểu Vân, bọn họ vẫn là hết sức tôn trọng, dù sao Long Tiểu Vân hàng năm đều sẽ tới Hoa Nam quân khu rút ra máu mới.

Hôm nay, bọn họ lần này làm quân khu lão binh, tự nhiên cũng bị liệt tuyển đi vào.

Cả đám đều bất phàm, lần này tân binh diễn tập, cũng là tại khảo nghiệm bọn hắn, nhưng khi bọn họ biết được chính mình sáu cái lão binh muốn cùng một cái gọi Giang Phong tân binh cùng một chỗ tiến hành quân sự diễn tập lúc.

Bọn họ nhất thời liền không vui, vì lẽ đó châu đầu ghé tai, hoàn toàn là một loại khiêu khích.

"Không nghĩ tới Long Tiểu Vân quân hàm lại còn là cái Đại Tá, khoảng cách Thiếu Tướng chỉ có một bước xa, xác thực có thể." Giang Phong nghe thấy xưng hô, thế mới biết, Long Tiểu Vân quân hàm lại còn là cái Đại Tá.

Bình thường trong quân khu, huấn luyện viên quân hàm thăng cấp đến Đại Tá , có thể nói cơ hồ là mức cực hạn.

Lên tới Thiếu Tướng lời nói cũng chính là cái tướng quân, cơ hồ muốn muốn lần nữa thăng lên, trừ phi có được rất cao quân công, nếu không rất khó lại tăng cấp.

Bởi vì Trung Tướng Đại Tướng những cái kia đều là đại Thủ Trưởng cấp bậc nhân vật, những người này, cái nào trong tay không phải tay cầm Quân Quyền, uy danh hiển hách nhân vật.

Lại thăng lên, cũng là tại đoạt quyền thế, không có tích súc cùng chỗ dựa, rất khó lẫn vào mở.

Từ từ quân đội, Giang Phong những ngày này cũng là biết rõ ràng không ít liên quan tới binh lính đẳng cấp chế phục, vì lẽ đó, cũng không quá lạ lẫm.

"Trong quân khu lần này để cho các ngươi tới, là bởi vì các ngươi ngày bình thường biểu hiện ưu dị, vì lẽ đó, làm một lần khảo nghiệm cuối cùng, các ngươi sẽ tham gia tân binh diễn tập, nếu như thông qua, như vậy, các ngươi liền có thể tiến vào Chiến Lang Bộ Đội Đặc Chủng. . ."

Long Tiểu Vân quay người lại, nhìn từ trên xuống dưới sáu người, ngữ khí hết sức nghiêm túc, không chỉ có nói cho sáu người nghe, đồng thời còn quay đầu nhìn Giang Phong liếc một chút.

Đón đến, nàng tiếp tục nói: "Đương nhiên, nếu như lần này không thông qua, như vậy các ngươi liền sẽ mất đi cơ hội lần này!"

Long Tiểu Vân tiếng nói lãnh đạm, tựa hồ muốn nói một kiện rất bình thường bất quá sự tình.

Nói xong, nàng không tiếp tục mở miệng.

Lý chính trị viên hợp thời tiếp lời đầu, mở miệng nói: "Đến, ta giới thiệu cho các ngươi một chút, vị này là điều tra doanh tân binh, Giang Phong, lần này, hắn sẽ cùng các ngươi cùng một chỗ tham gia quân sự diễn tập."

"Biết rõ!" Sáu tên lính trăm miệng một lời hống, khí thế rất là hùng tráng.

"Vậy thì tốt, Lý đoàn, lần này kế tiếp sự tình liền giao cho ngươi, ta liền không đợi ở chỗ này." Long Tiểu Vân nói xong, cho Lý chính trị viên đưa mắt ra hiệu, nói xong liền dẫn tên họ Vương kia nữ tham mưu viên đi ra nơi này.

Sắp đi ra đại sảnh, rời đi nơi này thời điểm, Long Tiểu Vân đột nhiên ngừng dừng một cái, quay đầu lại nhìn Giang Phong liếc một chút, khóe miệng mang theo một vòng ý cười.

Chợt quay người, không tiếp tục quay đầu, trực tiếp rời đi nơi này.

Lý chính trị viên hiểu ý gật gật đầu, nhìn về phía sáu tên lính, không nói nhảm: "Vừa rồi Long huấn luyện viên đã nói với các ngươi qua, lần này nhiệm vụ, cũng là các ngươi khảo hạch, tham gia quân sự diễn tập, mặt khác, đây là Giang Phong đồng chí, hắn hội cùng các ngươi cùng một chỗ tham gia quân sự diễn tập!"

Nói xong, nhìn về phía Giang Phong, ý chào một cái, Giang Phong gật gật đầu, một bước tiến lên, dáng người thẳng tắp ba một tiếng, làm quân lễ: "Mọi người tốt, ta gọi Giang Phong, đến từ tân binh điều tra doanh một tốp!"

Giang Phong biểu thị đã rất nghiêm túc.

Nhưng là vừa dứt lời, này sáu tên lính lại là xôn xao một tiếng, cười ha hả: "Tân binh đản tử? Chết cười ta, lông còn chưa mọc đủ đi!" Một cái mang theo trào phúng thanh âm tại trong sáu người ở giữa truyền tới, nhất thời, những người này đều cười vang đứng lên.

"Cái gì tố chất! Các ngươi còn có hay không điểm tổ chức kỷ luật!" Lý chính

trị viên nhìn thấy sáu tên tân binh cái dạng này, mặc dù biết những người này tâm lý không phục lắm, vì lẽ đó dạng này cũng rất bình thường, bất quá vẫn là rất nổi nóng quát lớn một tiếng.

"Mọi người im lặng một chút!" Trông thấy Lý chính trị viên tức giận, bên trong một cái dẫn đầu binh lính đánh một thủ thế, toàn bộ đội ngũ nhất thời lặng ngắt như tờ.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 47: Bốn Mươi Bảy Tân Binh Diễn Tập 3

Chương 47: Bốn mươi bảy tân binh diễn tập 3

Tên lính này đi tới: "Lý đoàn trưởng, chúng ta biết rõ ngài thân thủ bất phàm, tại Hoa Nam quân khu 21 đoàn cũng là nổi danh nhân vật, Thần Thương vương tên mọi người đều biết, nhưng là phía trên an bài một tên mao đầu tiểu tử, vẫn là một một tân binh đến đội ngũ chúng ta tiến hành tân binh diễn tập, cái này không khỏi quá trò đùa, dù sao chúng ta muốn đối mặt thế nhưng là một trăm tên tân binh, cho dù là tân binh, thế nhưng là bọn họ nhân số bên trên không hề ít, để như thế một một tân binh chúng ta, chúng ta những huynh đệ này đều là tâm lý mười phần không phục."

Lý chính trị viên lạnh cười nhạt một chút: "Ta biết các ngươi không phục lắm, ta tự nhiên muốn để cho các ngươi tâm phục khẩu phục, Giang Phong, ngươi lên."

Giang Phong tự nhiên phối hợp Lý chính trị viên, mấy bước đi tới.

Trong lòng của hắn nếu là không có một cỗ hỏa khí, đó là giả, nhưng là đi qua tập võ một chuyện, hắn đã không phải là trước kia cái xúc động thiếu niên.

Kinh lịch để tâm hắn tính trở nên trầm ổn hạ xuống, không hề lỗ mãng, có một số việc, cũng không cần táo bạo đi giải quyết sự tình.

Lòng dạ khoáng đạt, đây là một võ giả hắn là học hội tính cách!

"Ha-Ha, chính là cái này tiểu tử?"

"Không biết lông dài Tề không có?"

"Không biết trưởng quan bọn họ nghĩ như thế nào, vậy mà để cái này lông còn chưa mọc đủ gia hỏa đến cùng chúng ta cùng một chỗ tham gia tân binh diễn tập, quá khôi hài?"

Đằng sau binh lính một mảnh cười vang.

Giang Phong bây giờ bộ dáng nhìn bất quá chừng hai mươi bộ dáng.

Cho dù hắn đoán luyện thân thể, bạo phát lực tốc độ lực lượng kinh người, thân thủ đã mười phần bất phàm, nhưng là mặc vào quân phục, lại nhìn rất phổ thông, không có chút nào nửa điểm một cách lạ kỳ phương.

Trong hai mắt cũng không có bách người khí thế, cả người nhìn tựa như nhà bên chàng trai, cho người ta một loại mặt trắng nhỏ cảm giác.

Điều này cũng tại không được cái này sáu tên quân nhân hoàn toàn xem thường hắn.

"Ta biết trong các ngươi có trong lòng người không phục lắm, nhưng là ta muốn nói cho các ngươi, đã như vậy, vậy chỉ dùng thực lực đến nói chuyện."

Lý chính trị viên nói chuyện cũng rất sung sướng, không dây dưa dài dòng: "Bất quá ta xấu nói trước, tỷ thí lần này, nếu là có người làm bị thương, hoặc là tàn mắng, việc này có thể trách không người nào."

"Cẩu Tử, ngươi đi đi. Nhẹ một chút, không nên đem tên tân binh này tròn cho làm báo hỏng." Dẫn đầu binh lính đem "Tân binh đản tử" bốn chữ cắn đến rất nặng, rõ ràng cũng là đang giễu cợt Giang Phong là một tân binh, không có chút nào đem Giang Phong để vào mắt.

Trong giọng nói tràn ngập mỉa mai.

Tại những lão binh này trong mắt, bọn họ huấn luyện hai ba năm, cũng mới

có cái kia một cái Chiến Lang Bộ Đội Đặc Chủng thời cơ.

Mà Giang Phong bất quá một cái tham quân hai ba tháng mao đầu tiểu tử, lông còn chưa mọc đủ, dựa vào cái gì để bọn hắn chịu phục.

Nếu như không dạy dỗ một chút Giang Phong, đây chẳng phải là đem bọn hắn cũng làm thành ngu ngốc.

Bạch!

Vừa dứt lời, dẫn đầu binh lính trực tiếp dẫn theo hắn bốn tên lính lui ra phía sau một bộ, nhường ra một vài mét phạm vi đất trống.

Cùng lúc đó, tên kia được xưng Cẩu Tử binh lính tiến về phía trước một bước, đi tới, đứng cách Giang Phong chừng ba thước bên ngoài, nhìn chằm chằm Giang Phong một mặt cười lạnh.

Hắn duỗi duỗi cánh tay, trật trật cổ, lại đạp dậm chân, phát ra liên tiếp cót ca cót két cốt cách tiếng ma sát.

Nương theo khóe miệng của hắn bên trên một màn kia cười lạnh, thấy thế nào, đều bị người cảm thấy không có hảo ý.

Nghe được Cẩu Tử cái tên này, Giang Phong nhếch miệng mỉm cười, ngược lại là có chút ý tứ.

Bất quá đối với Cẩu Tử loại kia khiêu khích ánh mắt, Giang Phong lại cũng không có quá để ý.

Hắn đưa ánh mắt chăm chú vào Cẩu Tử tay phải năm ngón tay bên trong chỗ khớp nối, nơi đó che kín từng tầng từng tầng thật dày vỏ khô.

Vừa rồi, Cẩu Tử chùy trọng lực tấm sắt lúc, dùng chính là cái kia tay phải.

Hiển nhiên, hắn thường xuyên đoán luyện, trên tay không chỉ có vết chai,

cánh tay bên trên bắp thịt càng là cầu thực.

"Tân binh đản tử, ra tay đi, để lão tử nhìn xem ngươi có năng lực gì, lông còn chưa mọc đủ, mau về nhà bú sữa đi thôi?" Cẩu Tử một bên khiêu khích nhếch miệng, một bên hướng Giang Phong google ngón tay,

Mười phần khinh thường.

Hoàn toàn liền là một bộ: "Ngươi thì tính là cái gì" biểu lộ.

Giang Phong quét mắt một vòng đối phương, ngược lại là không có bị đối phương chỗ kích thích, Tâm như chỉ thủy, vững như Bàn Thạch.

Theo quốc thuật tinh tiến, hắn tâm cảnh bên trên cũng nhận được thăng hoa, hắn đã không phải là cái kia trước kia phập phồng không yên người trẻ tuổi.

Cũng sẽ không qua khinh thị bất kỳ kẻ địch nào, nhìn thấy Cẩu Tử khiêu khích, hắn chỉ là gật gật đầu: "Vậy ngươi cẩn thận, nếu là làm bị thương, hoặc là tàn, có thể chớ có trách ta."

Vừa mới nói xong, hắn sau chân vừa đạp, chân trước một cọ, hai chân như Bão Nguyệt mở cung, bắn người lướt lên, hướng này trước một công, trực tiếp trượt ra xa hơn hai mét.

Một cái tiêu chuẩn quốc thuật trúng tên bước vạch ra, trong nháy mắt liền đã đi tới Cẩu Tử tuổi trẻ.

Khoảng cách Cẩu Tử còn có nửa mét khoảng cách thời điểm, hắn đấm ra một quyền.

Xuất quyền, đoạt Trung Tuyến, đạp trúng cung, đón đánh đối cứng.

Lập bước, vững vàng thân thể, cúi lưng cưỡi ngựa, nhất quyền bay thẳng đối phương lồng ngực.

Tay phải cả cánh tay bỗng nhiên thẳng băng.

Ba!

Ở đây tất cả mọi người nghe được "Ba" một tiếng vang giòn, cẩn thận hướng Giang Phong nhìn lại, cánh tay hắn bên trên không ngừng hiện lên từng đầu như con giun gân mạch , khiến cho bọn họ cảm giác tê cả da đầu là, những này gân xanh lại còn có không ngừng nhảy, tựa hồ muốn nổ bể ra đến, vô cùng quỷ dị.

Tất cả mọi người bị hắn cái này vừa ra tay thế công cho chấn trụ, xuất quyền có thể bộc phát ra như thế thanh âm, bọn họ còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Giang Phong tại ngay từ đầu cũng là mau lẹ bước xa, mang theo một đạo kình phong, sắc bén vô cùng.

Lại thêm cánh tay kéo căng, bộc phát ra nổ minh thanh, đều có thể khiến người về tâm lý đầu tiên liền bắt đầu khiếp đảm.

Cẩu Tử đồng tử đột nhiên co rụt lại, đối mặt Giang Phong một quyền này, hắn chỉ cảm thấy Giang Phong như một con mãnh hổ hướng hắn gào thét vọt tới.

Một cỗ sắc bén sát khí quét qua hắn bên tai, cào đến hắn mặt có chút đâm đau.

Vẻn vẹn kình phong, quyền đầu còn chưa tới, liền có này kinh người uy thế.

Trong lòng của hắn rất rõ ràng, tuyệt đối không thể đối cứng, nếu không khẳng định ăn thiệt thòi!

Nhớ tới ở đây, nhiều năm tham gia quân ngũ kinh nghiệm nói cho hắn biết, chỉ có thể tạm thời tránh lui Giang Phong thế công, hắn thân hình nhún xuống, trực tiếp mấy bước lui lại.

Không thể không nói, làm hai ba năm binh cũng là không giống nhau.

Vẻn vẹn chỉ là lui ra phía sau mấy bước, Cẩu Tử lại là rất khéo léo né tránh Giang Phong nhất quyền.

Hắn gót chân trên mặt đất đạp mạnh một đo, trực tiếp ổn định thân hình.

Một liên xuyến động tác, đều cho thấy hắn nắm chắc lực đạo diệu dụng.

Cái này cũng trực tiếp né tránh Giang Phong công kích.

Đồng thời, hắn mượn vừa lui lực lượng, thuận thế ra chân vung lên.

Tráng kiện xà cạp gió bắt đầu thổi âm thanh, mãnh liệt đá lên đến, thẳng đến Giang Phong lồng ngực cùng cái cằm.

Ba!

Nhất quyền nện khoảng không, đối mặt này quét ngang mà đến một chân, Giang Phong cả người thân thể phía bên trái một bên, biến quyền vì chưởng, trực tiếp đập vào Cẩu Tử này một chân bên trên.

Nhất thời phát ra một tiếng vang giòn âm thanh.

Nhất chưởng trực tiếp đẩy ra Cẩu Tử đùi phải, vừa mới đẩy ra một khắc này, Giang Phong biến chưởng vì Ưng Trảo, hướng về phía trước tìm tòi, trực tiếp chế trụ Cẩu Tử đùi phải, hướng về phía trước một vùng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 48: Bốn Mươi Tám Tân Binh Diễn Tập 4

Chương 48: Bốn mươi tám tân binh diễn tập 4

Cẩu Tử cả người nhất thời tức làm mất đi trọng tâm, hắn âm thầm giật mình, tâm khó mà nói.

Chân trái trên mặt đất bỗng nhiên đạp mạnh, trong nháy mắt, cả người hoành không lật nghiêng, chân trái hướng về phía trước đá ra, bay thẳng Giang Phong mặt.

Mắt thấy như thế tình huống, Giang Phong mười phần quả quyết, hướng về phía trước đẩy.

Cẩu Tử sắp rơi xuống đất tế, hai tay của hắn chống đất, lăn mình một cái, tháo bỏ xuống cỗ lực đạo kia, tránh cho quẳng xuống đất xảy ra vấn đề gì.

Vừa mới đứng người lên, lại là bỗng nhiên hít một hơi lãnh khí.

Toàn bộ đùi phải một trận kịch liệt đau đớn.

Cả người cũng là kém chút đứng không vững, thân hình có chút lung la lung lay.

"Cmn, lợi hại như vậy!" Cẩu Tử nội tâm sinh ra một cỗ ý sợ hãi, thế nào cũng không nghĩ tới Giang Phong đã vậy còn quá mạnh.

Lúc này, không chỉ là hắn luống cuống, liền liền nguyên bản đứng tại góc

tường một bên quan sát hai người đánh nhau Lý chính trị viên cũng là giật nảy cả mình.

Nhìn về phía Giang Phong ánh mắt có chút cổ quái, bởi vì hắn phát hiện, Giang Phong đánh quyền lúc quyền pháp vậy mà không phải Quân Thể Quyền, hơn nữa còn tựa hồ là cái người luyện võ, cái này đến là chuyện gì xảy ra?

Hắn 5 tên lính cũng là giật nảy cả mình, Cẩu Tử thực lực bọn họ là rõ ràng, tại năm ngoái chấp hành một lần vây quét khủng bố quốc tế phạm độc tổ chức lúc, một người đơn đấu sáu tên học qua cận chiến lưu manh.

Thành công đem ba người đánh chết, một người trọng thương, hai người bắt sống, loại thực lực này , có thể nói đã có tư cách lên làm Đặc Chủng Binh.

Nhưng là bây giờ. . . .

"Lại đến!" Nhìn thấy Cẩu Tử này đùi phải một trận thanh hơi run rẩy, Giang Phong trong mắt lóe lên một đạo tinh quang, trực tiếp xông lên qua, hai tay mở công, hét lớn một tiếng.

Một cái Hổ Hình Phách Quyền trực tiếp oanh ra.

Tại Hình Ý Quyền bên trong, đánh ra Hổ Hình Phách Quyền, đầu tiên muốn trước kéo ra hai tay, mở rộng phổi, lại lớn vừa dài, coi trọng nhất kích sắc bén, phá núi đoạn thạch.

Lúc đối địch, Hổ Hình Phách Quyền mang theo một cỗ Lão Hổ xuống núi uy mãnh khí thế.

Tựa như một con cọp thả người bay nhào, một đòn ở giữa trời.

Lại thêm Giang Phong cái này hét lớn một tiếng, liền phảng phất Lão Hổ tại điên cuồng gào thét, thanh âm như Oanh Lôi , có thể chấn nhiếp địch thủ tâm thần, để hắn ngắn ngủi thất thần, cũng chính là ở cái này trục bánh xe biến tốc, nhất kích tất sát địch thủ, đoạt chiếm tiên cơ.

Cẩu Tử chỉ cảm thấy bị Giang Phong như thế rống to một tiếng, cả người trong đầu oanh một tiếng, phảng phất tiếng sấm tại bên tai vang lên, màng nhĩ cũng vì ông ông tác hưởng.

Nhất thời, cả người tâm thần run lên, níu chặt tâm, giật mình đồng thời, vô ý thức nâng lên hai tay, chống chọi Giang Phong bổ xuống mà đến một cái Hổ Hình Phách Quyền!

Tại cái này trong lúc bối rối, hắn vô ý thức muốn dùng chính mình hai tay chống chọi Giang Phong chặt chém hạ xuống nhất quyền.

Phòng ngừa chính mình bả vai cùng đầu thụ thương.

Muốn ngăn trở Giang Phong thế công.

Thế nhưng là để hắn thế nào cũng không nghĩ tới là, Giang Phong mỗi một quyền mỗi một thức, đều mang một loại thế đại lực trầm, vô cùng bá đạo khủng bố uy thế.

Nhất kích uy, cho dù Giang Phong không có bước vào ám kình, chỉ là minh cảnh trung kỳ đỉnh phong, nhưng cũng là một bổ năng lực chừng nặng mấy trăm cân năng lực.

Lúc trước, cho dù là nổi tiếng Lý Tiểu Long, năm đó cũng bất quá là Quốc Thuật Cảnh Giới đạt tới minh cảnh hậu kỳ đỉnh phong, cũng không có bước vào ám kình.

Chỉ là anh tài mất sớm, chỉ có đạt tới cảnh giới kia.

Thế nhưng là, này đã rất kinh người, bởi vậy có thể thấy được, Giang Phong một chiêu này Hổ Hình Phách Quyền, tăng thêm cả người hắn trọng lực xông vào, một kích này, uy thế không thể tới.

Xoạt xoạt!

Chỉ nghe một tiếng tiếng xương vỡ vụn âm vang lên.

Cẩu Tử sắc mặt trắng bệch, hai tay trên cánh tay xương tay cứ thế mà bị Giang Phong một quyền này trực tiếp bổ đến bẻ gãy.

Cả người bị cưỡng ép đè xuống đất.

Quỳ trên mặt đất, liên tục lướt ngang mấy bước.

Xụi lơ trên mặt đất, kêu thảm một tiếng, khoanh tay, cả người kịch liệt co quắp.

"Cẩu Tử!" Thấy cảnh này, dẫn đầu tên lính kia cùng hắn bốn vị binh lính giật mình.

Liền vội vàng tiến lên một cái đỡ lấy Cẩu Tử, vì hắn kiểm tra thương thế.

Mà tên kia dẫn đầu binh lính cùng hắn ba vị binh lính lên một lượt trước,

Một tay lấy Giang Phong bao bọc vây quanh, trong mắt tràn ngập sát khí.

"Thế nào, không phục?" Nhìn lấy mấy người đem chính mình vây quanh, Giang Phong khóe miệng mang theo một tia cười lạnh, cũng không có bất kỳ cái gì khiếp nhược sắc.

"Các ngươi đều muốn làm gì, phản không thành, trước ta đã đã nói với ngươi, nếu là tỷ thí luận bàn làm bị thương, hoặc là tàn mắng, cũng đừng trách người khác, các ngươi đều quên đến sau tai căn đi không được?" Mắt thấy quần chiến liền muốn phát sinh, Lý chính trị viên cau mày một cái, lạnh hừ một tiếng.

Lý chính trị viên cũng không nghĩ tới lần này Giang Phong vậy mà lại lợi hại như thế, mang đến cho hắn vui mừng ngoài ý muốn.

Nhưng là, hắn tuyệt đối không cho phép xuất hiện quần chiến sự tình phát sinh.

Quân nhân, không nên làm một chính mình tư liền nghĩ trả thù người khác, quân nhân, hắn là phục tùng mệnh lệnh!

Nhìn thấy Lý chính trị viên mở miệng, dẫn đầu người lính kia quét phía sau mặt khác ba tên lính liếc một chút, ánh mắt có chút nghiêm khắc, nhàn nhạt mở miệng: "Chương bay, Tiêu Dật, đàm hồng, ba người các ngươi lui ra phía sau!"

"Sáng ca, thế nhưng là tiểu tử này, hắn vừa rồi. . ." Tướng mạo có chút thô mỏ đàm hồng trong lỗ mũi hồng hộc phun nhiệt khí, nhìn về phía Giang Phong trong ánh mắt, hận không thể một thanh đem Giang Phong cho ăn sống nuốt sống.

"Thế nào, chúng ta có chơi có chịu, chẳng lẽ còn thua không nổi không thành. . ." Dẫn đầu tên lính kia lạnh hừ một tiếng, ba người nhất thời ngừng thanh âm, ở ngực kịch liệt chập trùng, hung hăng trừng mắt Giang Phong.

Lúc này Cẩu Tử bị Giang Phong một cái Hổ Hình Phách Kính trực tiếp đánh gãy hai tay xương tay, chính nằm trên mặt đất, trên mặt không có chút huyết sắc nào.

Bị dẫn đầu cái tên lính này một quát lớn, nhất thời, Tiêu Dật cùng đàm Hồng Chương bay ba người ngừng tiếp tục làm ầm ĩ tâm tư, vội vàng đem Cẩu Tử cho nâng đỡ qua.

Nhưng là đàm hồng lại lưu trong phòng.

Thấy thế, Dương Hạo quét đàm hồng liếc một chút, lạnh hừ một tiếng, đàm hồng co lại rụt cổ, lui ra khỏi phòng.

Gian phòng bên trong, trong lúc nhất thời an tĩnh lại, chỉ còn lại có Giang Phong, Lý chính trị viên, còn có Dương Hạo ba người.

Đối với Dương Hạo sở tác sở vi, Lý chính trị viên hài lòng liếc hắn một cái, ngược lại là đối cái này lão binh có chút lau mắt mà nhìn.

Gian phòng bị để trống, Dương Hạo lúc này mới nhìn về phía Giang Phong, "Ta cũng không làm khó ngươi, đã ngươi đánh bại Cẩu Tử, ta thừa nhận ngươi xác thực có khả năng kia có thể lấy đội ngũ chúng ta , bất quá, ngươi thương Cẩu Tử cánh tay, để hắn gãy xương, cái này cũng có chút quá phận, dạng này, hôm nay, ngươi nếu là có thể tại ta Dương Hạo thủ hạ qua cái mấy chiêu, vậy ta Dương Hạo liền làm chủ, để ngươi đội ngũ chúng ta, chúng ta không lời nào để nói. . ."

Giang Phong gật gật đầu, cái này Dương Hạo tuy nhiên mặt ngoài nói chuyện có chút cay nghiệt, nhưng là, cũng đúng là cái nhân vật, cũng không có cùng người khác cùng một chỗ vây công chính mình, giá trị phải tôn trọng.

"Tốt, vậy ngươi ra tay đi!"

Hắn vừa dứt lời, Dương Hạo xuất thủ.

Hắn thân hình thoắt một cái, trực tiếp một cái đá ngang, vung mạnh nửa tròn, trực tiếp hướng Giang Phong mặt quét tới.

Đây là Quân Thể Quyền bên trong Tảo Đường Thối.

Đơn giản bên trong lại có thể tùy thời biến ảo chiêu thức.

Sắc bén, bá đạo, một roi chân, mang theo một cỗ kình phong, đánh úp về phía Giang Phong, nếu là bị quét trúng, tất nhiên não chấn động không thể.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 49: Bốn Mươi Chín Tân Binh Diễn Tập

Chương 49: Bốn mươi chín tân binh diễn tập

Ba!

Đối mặt cái này một đòn mãnh liệt sắp bổ tới trong nháy mắt, Giang Phong cả người phía sau lưng lông tơ bùng nổ, phảng phất một cái bị kinh sợ mèo, từng sợi tóc nổ lên.

Cả người trong nháy mắt dự cảnh, hắn nghiêng người tránh thoát, cánh tay đồng thời một kéo căng xiết chặt, "Ba" một tiếng vang giòn, rắn hóa Long, nhất trảo chụp hướng đối phương đùi phải.

Bành bành bành!

Vừa mới bị Giang Phong tay phải bạo lực chế trụ đùi phải, Dương Hạo giật mình Vu Giang sức gió nói, thế nào cũng không nghĩ tới Giang Phong đã vậy còn quá lợi hại.

Rõ ràng hắn đùi phải quét về phía Giang Phong đầu, vừa vặn khoảng cách có cách xa hơn một mét.

Thế nhưng là cũng không biết chuyện gì xảy ra, hắn phát hiện, Giang Phong cánh tay dát băng một tiếng vang nhỏ trực tiếp biến thành.

Trực tiếp lách mình liền chế trụ hắn đùi phải, một cỗ kình lực phát ra, trực tiếp tan mất hắn lực đạo.

Từ vừa mới bắt đầu, Dương Hạo cùng Giang Phong hai người động thủ đến bây giờ, đã qua ba bốn mươi giây, một sát na này thời gian.

Hai người lại là đã giao thủ ba cái hội hợp.

Giang Phong vừa ra tay, cũng là vô cùng sắc bén công kích.

Ôm Dương Hạo Tảo Đường Thối, tháo bỏ xuống Dương Hạo lực chân, Dương Hạo mặt khác một chân nâng lên, thẳng đá hắn mặt, một cái Liên Hoàn Thích, đá ra, để cho người ta đáp ứng không xuể.

Đối mặt cái này quét tới một chân, Giang Phong không tránh cũng không tránh, trực tiếp một cái đấm thẳng, dưới nắm tay đập ngạnh bính.

Hổ Hình Phách Kính bổ vào Dương Hạo trên đùi, động tác nhanh như thiểm điện, nhanh như bôn lôi.

Đặc biệt là Giang Phong mỗi đánh ra nhất quyền, khẩn thiết kéo theo không khí, phảng phất không gian đều đang rung động kịch liệt.

Ba ba nổ đùng, một màn này, thấy Lý chính trị viên cái này Lão Đoàn Trưởng mí mắt cuồng loạn, trong lòng chấn kinh.

Giờ này khắc này Giang Phong trong mắt hắn, tựa như một đầu Mãnh Hổ hạ sơn, xuất quyền giống như một con mãnh hổ đang gầm thét, thời khắc đều bị tâm hắn vì sợ mà tâm rung động!

"Không nghĩ tới tiểu tử này lại còn là cái người luyện võ, ta ngược lại thật ra xem thường hắn, đơn giản quá hung tàn."

Lý chính trị viên nuốt nước miếng, trong quân khu, đại bộ phận binh lính đều là Ngành học kỹ lộ tuyến phát triển chiến sĩ, chánh thức cận chiến bên trên chiến sĩ lại là không chú trọng bồi dưỡng.

Dù sao công phu của ngươi lại cao hơn, cũng sợ thái đao, một phát, vài phút

để cho người ta học biết làm người.

Nhưng là cái này cũng không đại biểu công phu vô dụng, học hội quốc thuật , có thể đề cao một người thân thể nhanh nhẹn, phản ứng tốc độ.

Giờ khắc này, Lý chính trị viên rốt cục lại một lần nữa đổi mới đối Giang Phong nhận biết.

Chỉ là một màn này Long Tiểu Vân là không nhìn thấy, bởi vì nàng căn bản cũng không nghĩ tới Giang Phong hội lợi hại như vậy.

Còn nữa nói, nàng cho nên trực tiếp rời đi, cũng là có ý để Giang Phong ăn chịu đau khổ, bị hắn binh lính khi dễ một phen, lấy trả thù Giang Phong đùa giỡn nàng hậu quả.

Chỉ bất quá, nàng cuối cùng đánh giá thấp Giang Phong năng lực.

Giang Phong không chỉ có cắt ngang Cẩu Tử hai tay, bây giờ còn làm cho Dương Hạo liên tiếp lui về phía sau.

Theo Lý chính trị viên đồng dạng ý nghĩ còn có Dương Hạo bản thân cùng vừa mới đưa Cẩu Tử qua phòng y tế băng bó cánh tay trở về chương bay đàm hồng bọn người.

Bọn họ đứng tại ngoài cửa sổ, xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh, nhìn thấy bên trong phát sinh hết thảy, đều là chấn động trong lòng, một cái ý niệm trong đầu hiện lên ở bọn họ trong đầu, "Muốn hay không mạnh như vậy?"

Phải biết, Dương Hạo trong mắt bọn hắn, đây chính là một cái bội phục đại ca, Cương Cân Thiết Cốt, đơn chưởng mở cục gạch, nát bình rượu, đá gãy Mộc Thung, cũng không thành vấn đề, khiêng đả kích năng lực so với người bình thường muốn cường hãn rất nhiều lần.

Nhưng chính là như thế một cái con người kiên cường, ủng có thần bí Bộ Đội Đặc Chủng con người kiên cường, lúc này lại là bị một cái vừa tới quân khu

không đến hai tháng tân binh đản tử đánh cho liên tiếp lui về phía sau, làm sao không để cho người ta chấn kinh?

Ngay tại Dương Hạo bị Giang Phong nhất quyền lại nhất quyền, nhanh chóng liên tục xuất kích, làm cho thối lui đến cạnh góc tường, cắn răng muốn cùng Giang Phong đến cái liều mạng lúc, Giang Phong bỗng nhiên gót chân ngược lại trượt, rời khỏi mấy bước, thu hồi hai tay, buông xuống trước người, không lại ra tay, mỉm cười nhìn đối phương.

"Ngươi thế nào không đánh?" Dương Hạo xoa xoa cánh tay, nhe răng trợn mắt, có chút không hiểu hỏi.

"Ngươi không phải đối thủ của ta!" Giang Phong liếc hắn một cái, rủ xuống tầm mắt,

Trên mặt không hề bận tâm.

"Ngươi thật đúng là miệng lớn khí. . ." Dương Hạo ngữ khí một nghẹn, kém chút không có bị Giang Phong tức giận đến nhảy lên chân tới.

"Tính toán. . ." Giang Phong lười nhác theo gia hỏa này so đo.

Dù sao còn muốn theo Dương Hạo mấy cái này lão binh cùng một chỗ tham gia tân binh diễn tập, hắn ngược lại cũng không dễ đem những này tử đệ binh cho làm bị thương, không phải vậy, cũng lộ ra quá không có nhân tính vị.

Hắn xoay người, nhìn về phía gian phòng bên trong trọng lực máy kiểm tra.

Tại Lý chính trị viên mấy người kinh ngạc trong ánh mắt, Giang Phong trực tiếp tiến lên, đứng tại máy kiểm tra trước, cúi lưng cưỡi ngựa, ngồi xổm cái mã bộ.

Tại thời khắc này, sở hữu tới gần người khác nghe được trong cơ thể hắn xương cốt phát ra liên tiếp tiếng sấm.

Đó là cốt cách cùng huyết dịch trùng kích, chỗ phát ra âm thanh.

Tam Thể một thức, Giang Phong cả thân thể thẳng tắp, phảng phất một đầu dựng thẳng lên cái đuôi mèo.

"Ôi!" Đúng lúc này, hắn bỗng nhiên một tiếng quát lớn, không nói hai lời, cũng là nhất quyền, hung hăng nện ở trọng lực máy kiểm tra trên miếng sắt.

A loảng xoảng đang!

Một trận nhói nhói màng nhĩ tiếng vang truyền đến.

Dương Hạo cùng Lý chính trị viên mấy người chỉ cảm giác mình màng nhĩ ông ông trực hưởng.

Bọn họ ánh mắt trừng trừng chăm chú vào trọng lực máy kiểm tra bên trên, một khắc này, nhất định là bọn họ đời này khó quên nhất một màn.

Máy kiểm tra phía trên sổ tự tại điên cuồng loạn động mắng.

Một trăm, ba trăm, năm trăm, bảy trăm, một ngàn. . . .

Thẳng đến một ngàn cân, trọng lực máy kiểm tra không hề nhảy lên.

Mấy lần vượt qua, thân thể đi qua quang môn cải tạo, lại thêm tu tập quốc thuật, võ thuật tinh tiến.

Trong lúc bất tri bất giác, Giang Phong nhất quyền, nhưng có nặng ngàn cân năng lực.

Này tấm sắt bị hắn nhất quyền nện qua đi, tại Lò xo lực đàn hồi tác dụng dưới mãnh liệt tới lui.

Không ngừng co duỗi, giống như muốn bị bắn ra đến một dạng.

Thép tấm chính trung tâm ướt sũng một khối nước đọng, nước đọng hình

thành một cái rõ ràng quyền ấn.

Dương Hạo một bước tiến lên, cẩn thận sờ lại sờ, một lát sau, miệng há thật to.

Lý chính trị viên cũng là vội vàng xông lên, quan sát một lần, trong lòng vô cùng chấn động.

Nhất quyền dưới, tấm sắt đúng là bị cứ thế mà đến đánh cho lõm xuống dưới, phảng phất in dấu lên qua.

"Cái này. . ." Nguyên bản ở bên ngoài trong phòng y vụ đã xử lý tốt thương thế Cẩu Tử thấy cảnh này, trợn mắt hốc mồm, trong mắt lóe ra loá mắt tinh quang.

Sùng bái bên trong mang theo một cỗ kính sợ.

Thô kệch đàm hồng nguyên bản còn đối Giang Phong có ý kiến, thế nhưng là giờ khắc này, bọn họ thực tình chịu phục.

"Giang huynh đệ, ngươi thu ta làm đồ đệ đi!" Đang lúc Lý chính trị viên cùng Dương Hạo trong lòng hai người vô cùng xúc động tế.

Phòng cửa bị đẩy ra, cánh tay bị vải trắng trói lại đeo lên cổ Cẩu Tử từ ngoài cửa đi tới.

Một mặt sùng bái đi vào Giang Phong trước mặt, ánh mắt bên trong, tràn ngập sùng bái, nói ra một câu để Giang Phong dở khóc dở cười lời nói.

"Ta không thu đồ đệ." Giang Phong lắc đầu.

Cẩu Tử có chút thất vọng, nhưng vẫn như cũ chưa từ bỏ ý định: "Giang đại ca, ngươi liền nhận lấy ta đi!"

"Học tập quốc thuật, không phải một lần là xong sự tình, mỗi ngày muốn tìm

mắng trên trăm cân gạo lương từ dưới núi chạy đến trên núi, đề nghị cánh tay năng lực, muốn chặt ba năm củi, xách ba năm nước. . ."

Giang Phong liên tiếp yêu cầu, nhất thời, Cẩu Tử mấy người mắt trợn tròn.

Dù sao trong mắt hắn, muốn học công phu đều là bái sư là được, sau đó liền giao ngươi đánh quyền, nhưng là bây giờ , có vẻ như coi trọng rất nhiều a!

Hắn trong lúc nhất thời, nhất thời liền ỉu xìu hạ xuống, "Quên đi, ta vẫn là không học." Cẩu Tử có chút ủ rũ.

"Bất quá, vẫn là chờ ngươi vết thương lành về sau, ta sẽ dạy ngươi mấy chiêu đi!" Giang Phong tuy nhiên không muốn phiền phức, thu đồ đệ cái gì, nhưng là vẫn không muốn đả kích Cẩu Tử.

Cẩu Tử nghe vậy, ban đầu vốn có chút ủ rũ, nhất thời, trong mắt quang mang sáng lên, cao hứng trở lại, "Thật?"

"Thật!" Giang Phong cười nói.

"Vậy thì thật là quá tốt!" Cẩu Tử hưng phấn quát to một tiếng.

Đối với hắn mà nói, hắn hiện tại đối Giang Phong có thể nói bội phục sát đất, trong lòng cũng không có bởi vì vừa rồi Giang Phong đánh hắn mà cảm thấy ghi hận.

Quân nhân, tôn trọng lực lượng, hắn là phải có một cái hung hoài?

"Giang huynh đệ, chúng ta chịu phục!" Đàm hồng mấy người đi tới, nhìn một chút máy kiểm tra phía trên biểu hiện một ngàn sổ tự.

Trong lòng vẫn là hết sức chấn động, nhao nhao hướng Giang Phong dựng thẳng lên đến ngón tay cái, liền liền Lý chính trị viên cũng là lên, vỗ vỗ Giang Phong bả vai, "Hảo tiểu tử, ngươi giấu ngược lại là rất sâu."

Giang Phong có chút xấu hổ sờ mũi một cái, "Đây là ta gia truyền công phu, Hình Ý Quyền, ta cũng không phải là rất tinh thông, các ngươi tin sao?"

Mọi người trợn mắt trừng một cái.

Liền ngươi vừa rồi này xuất quyền cuồng mãnh bộ dáng, lão tử tin ngươi không tinh thông mới là gặp Quỷ!

"Tốt!" Lý chính trị viên dùng có phần ngậm thâm ý nhãn quang nhìn Giang Phong liếc một chút, theo rồi nói ra: "Tốt, kế tiếp đi với ta cầm một chút tê cứng đạn dược, chuyên môn diễn tập dùng, chúc các ngươi buổi chiều diễn tập thành công!"

Lời nói về chuyện chính, Lý chính trị viên không nói nhảm nữa, trực tiếp để sáu người cùng hắn cùng một chỗ xuống dưới chuẩn bị đồ,vật.

Bởi vì lần này Cẩu Tử cánh tay bị thương tổn sự tình, vì lẽ đó nhiệm vụ độ khó gia tăng, Giang Phong đội ngũ co lại thành sáu người.

Bất quá đối với Giang Phong tới nói, bảy người cùng sáu người, thực không kém nhiều.

"Cái này là các ngươi lắp đạn bao, cầm lên các ngươi Súng ống, qua quân dụng máy bay trực thăng bãi hạ cánh, ngồi máy bay trực thăng, rời đi quân khu, tiến đến khoảng cách quân khu mười cây số bên ngoài rừng rậm nguyên thủy diễn tập, chúc các ngươi may mắn!"

Ba lô trên lưng, Giang Phong trong tay cầm một cái kiểu mới 9-1 súng tự động.

Bởi vì đã sớm tại trong quá trình huấn luyện tiếp xúc qua súng ống, vì lẽ đó Giang Phong cũng không có luống cuống, đối với diễn tập, cũng là mười phần mong đợi.

Tại Dương Hạo mấy người dẫn dắt dưới, rất nhanh, Giang Phong sáu người

liền đạp vào máy bay trực thăng.

Làm máy bay trực thăng dần dần lên không, Giang Phong có loại phảng phất chính mình cực tốc hạ xuống ảo giác.

Lần thứ nhất làm máy bay trực thăng, cảm giác không tệ.

Tại hiện thực thế giới, hắn ngồi qua mấy lần phi cơ, cũng là bởi vì trên máy bay tai nạn xe cộ, ý hắn bên ngoài vượt qua, tuy nhiên lại không có làm qua máy bay trực thăng, bây giờ, nguyện vọng thật là thực hiện.

Sau mười mấy phút, máy bay trực thăng chậm rãi hạ xuống.

Tại một chỗ rậm rạp rừng cây giữa đất trống hạ xuống.

Cabin mở ra, Giang Phong mấy người giẫm lên kết nối mặt đất cái thang, đến tới mặt đất.

Nhìn liếc chung quanh, lúc này, phía trước có ba tên người mặc quân quan phục sức nam tử hướng mình đi tới.

Bên trong một cái dẫn đầu nam tử trên bờ vai quân hàm có ba khỏa cây lúa tuệ tiêu ký, kim sắc, không nghĩ tới vẫn là một tên Thượng Úy.

Xem như Doanh Trưởng cấp bậc nhân vật.

Hai gã khác bả vai chỉ có một khỏa cây lúa tuệ, hai tên Thượng Úy.

Dẫn đầu nam tử ba mươi lăm ba mươi sáu tuổi khoảng chừng, một mặt điêu luyện.

"Thủ Trưởng!"

"Thủ Trưởng!"

"Thủ Trưởng!"

Ba ba tiếng, vừa mới dưới máy bay trực thăng, trước đi mấy bước, Giang Phong sáu người đồng thời cùng đối phương làm cái quân lễ.

Đối phương cũng là rất tiêu chuẩn về một cái quân lễ.

Sau đó nhìn sáu người liếc một chút, gật gật đầu, "Ta gọi Lưu Nguyên, 313 đoàn tổng Doanh Trưởng, tiếp đó, diễn tập sắp bắt đầu, chúc các ngươi khải hoàn trở về!"

Gọi Lưu Nguyên Thượng Úy quân quan nhàn nhạt nói một câu, hắn ăn nói có ý tứ, tựa hồ rất khó cười được một dạng.

"Ta gọi bàng năng lực, 313 đoàn điều tra doanh Doanh Trưởng. . ."

"Hạ Long, 313 đoàn Thần Thương doanh Doanh Trưởng. . ."

"Xin theo chúng ta tới. . ." Hai gã khác dưới úy đơn giản ác cùng Giang Phong sáu người giới thiệu một chút chính mình quân hàm cùng tên.

Sau đó cũng không nhiều ngữ, trực tiếp dẫn Giang Phong mấy người thông qua trùng điệp cửa khẩu.

Thẳng đến đem sáu người đưa vào rừng rậm nguyên thủy.

Khi bầu trời bên trong bỗng nhiên vang lên một tiếng bén nhọn hồng sắc pháo hoa Bạo Trúc Thanh, đạn tín hiệu đánh ra.

Diễn tập bắt đầu.

Giang Phong sáu người tức sẽ tiến vào rừng cây chỗ sâu, tránh né hắn binh lính điều tra đồng thời, còn muốn đánh nổ đối phương trên đầu đạn tín hiệu.

Đương nhiên, nếu như bị người không cẩn thận đánh trúng ở ngực, này cũng là nói rõ diễn tập thất bại.

Rậm rạp rừng cây, ấm áp ánh sáng mặt trời, chung quanh còn có dãy núi vờn quanh.

Thanh Sơn nắng ấm phác hoạ ra một bộ kỳ lạ cảnh đẹp.

Nơi này, là Hoa Nam quân khu quân sự rừng cây dã chiến diễn tập lớn nhất thêm, hàng năm đều có không ít tân binh lại ở chỗ này tiếp nhận diễn tập, một chút lão binh cũng không ngoại lệ.

Nơi này, là quân sườn núi nhân sinh đang đi đường không thể tránh né một chỗ.

Có mộng tưởng, cũng có ước mơ, có hi vọng, cũng có bất đắc dĩ.

Rừng cây cây cối cỏ dại tươi tốt, cứ như vậy, có thể tốt hơn che giấu mình thân hình,

Ngay tại Giang Phong mấy người tiến vào rừng cây đồng thời, tại núi một đầu khác, sáu, bảy dặm bên ngoài một cái khác rừng cây cửa vào, nơi đó khai mở một cái đất trống, trên đất trống có mười cái máy bay trực thăng bãi đậu máy bay, hai khung máy bay trực thăng vũ trang chậm rãi hạ xuống.

Sau cùng máy bay trực thăng mở ra, từ phía trên không ngừng có

Từng cái da thịt tuy nhiên huấn luyện đến vàng như nến, thực chất ở bên trong ẩn chứa một cỗ mãnh liệt Chiến Đấu Ý Chí, vũ trang đầy đủ, toàn thân sát khí, làm rất nhiều tiểu tổ tiểu đội Nhân Dân Giải Phóng Quân từ trên máy đi xuống, không nói một lời, chỉnh chỉnh tề tề tụ tập trong rừng mở ra đến trên đất bằng.

Nếu như Giang Phong ở chỗ này, này biến sẽ phát hiện, trong những người này, Trương Long Hứa lớp trưởng mấy người thình lình xuất hiện.

Theo Giang Phong mấy người lúc đến một dạng , đồng dạng có sĩ quan cấp úy dẫn theo bọn này tân binh diễn tập chiến sĩ bắt đầu tiến vào rừng cây, đồng

thời còn vì bọn họ giảng giải một chút liên quan tới dã chiến phương diện tri thức.

Tiến vào rừng cây trước, còn có một việc muốn làm, cái kia chính là dùng một chút đặc thù nhan sắc nước sơn ở trên mặt bôi lên, cái này chủ yếu vẫn là binh lính tại dã ngoại ẩn nấp thời điểm, thường xuyên muốn tại bụi cỏ trong bụi cây xuyên toa, hoặc là trực tiếp ghé vào trong bụi cỏ.

Trong rừng cây phi trùng con muỗi đông đảo, có tương đương một bộ phận cỗ có độc.

Mà bôi tại binh lính trên mặt ngụy trang chính yếu nhất công dụng cũng là phòng trùng.

Lần này, làm lão binh Dương Hạo việc đáng làm thì phải làm dẫn đầu, qua lại trong rừng, Giang Phong mấy người một cách tự nhiên theo sau lưng hắn.

Không biết đi bao lâu, tại một khỏa sườn núi thế tương đối cao trên đồng cỏ, mượn nhờ bụi cỏ yểm hộ, trên người mấy người đã phủ thêm một tầng từ Thụ Đằng Triền Nhiễu bện mà thành "Cỏ áo!"

Dương Hạo vung mấy lần thủ thế, ý là tại ra hiệu Giang Phong mấy người ngồi xổm người xuống.

Giang Phong mấy người cũng không nói nhảm, trực tiếp trùn xuống thân thể, ẩn phục đứng lên.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 50+50 Diễn Tập 6

Chương 50: 50 diễn tập 6

"Từ giờ trở đi, đàm hồng ngươi cùng Phong ca cùng một chỗ, chương bay ngươi cùng Tiêu Dật, ta cùng nghiêm quân cùng một chỗ, các ngươi phải cẩn thận. Chúng ta phân biệt từ hai bên tiến lên, tại mặt khác một đoạn miệng núi tập hợp, một khi có gió thổi cỏ lay, cũng không trở thành bị người phát hiện, trực tiếp một nồi." Vừa mới ẩn núp hạ xuống, Dương Hạo liền thấp giọng hướng năm người cẩn thận dặn dò, trong giọng nói, mang theo vẻ kích động cùng lo lắng.

"Tốt, sáng ca, Phong ca, các ngươi cũng cẩn thận."Đạt được Dương Hạo chỉ thị, chương bay cùng Tiêu Dật hai người cũng đồng thời đối Giang Phong cùng đàm hồng mấy người mở miệng căn dặn một tiếng.

Sau đó thân hình chui vào trong bụi cỏ, một trận lưa thưa tác tác tiếng động vang lên, ngay sau đó chớp mắt hai người liền biến mất tại nguyên chỗ.

"Yên tâm đi, Dương Hạo huynh đệ. . ." Giang Phong gật gật đầu, thần sắc trên mặt không hề bận tâm, biểu thị hai người mình hội chú ý.

Dương Hạo nghe vậy, ngược lại là đối Giang Phong có nhất định lòng tin.

Hắn quay đầu nhìn đàm hồng liếc một chút, lại căn dặn một tiếng, quay người vừa rồi mang theo Tiêu Dật, hai người tiến vào trong rừng, trong chớp mắt, nơi này chỉ còn lại Giang Phong, còn có khôi ngô đại hán đàm hồng.

"Đi, đợi ở chỗ này cũng không phải cái biện pháp, chính chúng ta đi tìm con

mồi." Quét liếc chung quanh, Giang Phong đương nhiên sẽ không ngốc tại chỗ, cười cười nói.

Đàm hồng nhãn tình sáng lên, gật gật đầu, rất là cởi mở thấp giọng cười một tiếng: "Được."

Giang Phong thực lực hắn là nhìn thấy, hắn cũng muốn biết Giang Phong thực lực đến như thế nào, trong lòng vô cùng chờ mong.

Hai người đối xong lời nói, cũng không nói nhảm, trực tiếp tiến vào trong rừng lập tức, rừng cây an tĩnh lại, chỉ có Phong cùng một chút điểu thú minh thanh cùng rống lên một tiếng.

Cùng lúc đó, tại dã ngoại rừng cây mỗ trụ sở dưới đất trong phòng chỉ huy, một đám người mặc màu xanh quân đội quân phục quân quan nhân viên chính ngồi trước máy vi tính, nhìn về phía trước trên đại sảnh máy tính màn hình lớn.

Nơi đó có một cái cự đại địa đồ màn sáng, màn sáng bên trong, có lít nha lít nhít điểm đỏ cùng một chút điểm màu lục.

Đó là đại biểu Trương Long một trăm nhân sĩ binh còn có Giang Phong sáu người vị trí chỗ ở.

"Tiểu Vân, ngươi nói lần này, hắn hội sẽ không thành công thông qua khảo nghiệm, ngươi Chiến Lang Bộ Đội Đặc Chủng đâu?" Trong đại sảnh, thạch Thủ Trưởng nghiêm chỉnh đứng ở đại sảnh bên trên, trừ một chút nữ tham mưu viên bên ngoài, Long Tiểu Vân cũng xuất hiện trong căn cứ ở dưới mặt đất.

"Vậy cũng không nhất định, ta Chiến Lang bộ đội cũng không phải tốt như vậy dễ dàng thông qua." Bởi vì Lý chính trị viên cũng không có nói với Long Tiểu Vân Giang Phong một người đánh bại Dương Hạo mấy người một chuyện, vì lẽ đó, trước mắt Long Tiểu Vân còn không biết Giang Phong thực lực, hắn phí hoài bản thân mình cười một tiếng, có vẻ hơi rất xem thường.

Cây thạch tùng Thủ Trưởng ngẩng đầu liếc nàng một cái, nhếch miệng lên một vòng ý vị thâm trường nụ cười: "Vậy cũng không nhất định, nói không chừng hắn thật có thể đâu?"

"Há, thật sao?" Long Tiểu Vân vẫn như cũ lắc đầu, chỉ là cười một tiếng, cũng không nói gì nữa.

Lúc này, trong rừng, diễn tập đang tiến hành đến hừng hực khí thế, cái này nhất định là một lần tính khiêu chiến điều tra chiến.

Khảo nghiệm Trinh Sát Binh tố chất thời điểm, đến.

Trong rừng không thiếu muỗi độc tử, Ngô Công, Hạt Tử, con kiến, con đỉa các loại đủ loại Độc Trùng, nhiều vô số kể.

Khi tiến vào trong rừng diễn tập, nhất định chú ý một chút chính là muốn tránh né bị Độc Trùng đinh cắn.

Vì lẽ đó, đây cũng là một khảo nghiệm binh lính tố chất địa phương.

Trong rừng, chỉ nghe bụi cỏ một trận lưa thưa tác tác Thanh Vi vang động vang lên.

Nương theo lấy gió nhẹ thổi qua, chập trùng xu thế cũng không rõ ràng, vì lẽ đó đồng dạng cũng sẽ không khiến cho người khác chú ý.

Một bóng người ở chính giữa xuyên toa, rất khó bắt hắn thân ảnh, tựa như một con báo săn, tốc độ hết sức nhanh chóng.

Giang Phong mỗi chuyển di một cái địa điểm, liền sẽ ẩn núp hạ xuống, lỗ tai hơi hơi run run hai lần, quan sát tình huống.

Hắn ghé vào trong bụi cỏ, thỉnh thoảng sẽ có một ít con muỗi bay đến trên người hắn, thế nhưng là sau một khắc, những cái kia con muỗi thật giống như bên trong thuốc sát trùng một dạng rơi xuống, căn bản không có hút máu thời cơ.

Đây là Giang Phong vận dụng thể nội huyết khí, cổ động chấn động về sau, hiển hiện ra hiệu quả.

Đúng lúc này, đột nhiên một trận thanh âm rất nhỏ,

Truyền vào lỗ tai hắn.

"Có biến!"

Cùng lúc đó, tại phía trước đột nhiên vang lên một trận vang động.

Tuy nhiên thanh âm rất nhỏ, nhưng là lấy hắn thính lực, lại là nghe được rất rõ ràng.

Giang Phong lỗ tai rất nhỏ chớp động, giống như Hồ Điệp cánh, hết thảy tiếng ồn ào âm, đều thu hết mà thôi. Đồng thời, tinh thần hắn bỗng nhiên nâng lên đỉnh điểm.

Cạch cạch!

Thanh Vi tiếng bước chân càng ngày càng gần, mười mét, tám mét, năm mét. . . .

Bỗng nhiên, Giang Phong thân hình trực tiếp phía bên trái hướng dời tránh một mét, chân trước hướng về phía trước một cọ, chân sau sau này trừng một cái, phảng phất một đầu mau lẹ là báo đi săn, tại cái này nhanh chóng dời tránh đồng thời, hắn nhanh chóng đá ra một chân.

Tảo Đường Thối, Cầm Nã Thủ!

Ngay tại Giang Phong động thủ một sát na kia, hiển nhiên đối phương cũng là phát hiện Giang Phong, đối mặt bất chợt tới nguy hiểm giật mình.

Giơ lên trong tay Súng ống cũng là xạ kích.

Nhưng mà, cái kia ăn mặc một thân màu xanh quân đội quân phục, hất lên Dây leo binh lính lại là chưa kịp phản ứng, trên bờ vai cũng là trùng điệp chịu Giang Phong một chân, cả người té lăn trên đất.

Trong tay Súng trường cũng trực tiếp quẳng bay ra ngoài.

Giang Phong bay người lên trước, đặt ở trên người đối phương, đối phương vội vàng hô: "Ta nhận thua!"

Người lính mới này cũng là không may, không nghĩ tới vừa mới đi ra thí luyện liền gặp được loại cao thủ này, nhất thời trực tiếp nhận thua.

Giang Phong cũng không nói nhảm, trực tiếp một cái giật xuống đối phương trên đầu đạn tín hiệu, ném vào chính mình trên lưng lắp đạn trong bọc, lúc này mới vỗ vỗ đối phương bả vai, "Đa tạ!"

Quay người không chút do dự, trực tiếp rời đi.

Về phần hỏi đối phương người khác hạ lạc, Quân Quy bên trong là không cho phép, đã vào tay trên người đối phương đạn tín hiệu, Giang Phong cũng liền dứt khoát không làm khó dễ đối phương.

Nhìn lấy Giang Phong rời đi bóng lưng, tên kia đến từ điều tra doanh tam ban binh lính hung hăng chửi một câu nương.

Hắn không nhận ra Giang Phong, bởi vì Giang Phong trên mặt bị bôi lên bên trên thuốc màu. . . .

Lập tức liền giải quyết một tên binh lính , có thể nói, Giang Phong có một cái tân thu lấy được.

Nhưng là hắn căn bản không dám thư giãn hạ xuống.

Nửa giờ sau, hắn đã liên tục đánh lén mười tên tân binh thành công, bên trong không thiếu có ban hai cùng mười một ban mười chín ban đội viên,

Từ đầu đến cuối, Giang Phong chưa từng dùng qua trong tay thương, đều là dùng thân thủ đến so đấu, đó cũng không phải hắn tự ngạo, mà chính là hắn cảm giác dùng đánh lén, tựa hồ rất thoải mái!

Những cái kia bị bọn họ đánh lén, cũng chỉ có thể tự nhận không may.

Bên trong túi đeo lưng, đã Trang mười một khỏa đạn tín hiệu.

Thành công giải quyết mười một người, Giang Phong tìm một mảnh cứng rắn Địa Nham thạch phụ cận làm công sự che chắn, thân thể co lại vào bên trong, tỉ mỉ quan sát mắng cảnh vật chung quanh.

Bởi vì, hắn nghe được dày đặc tiếng bước chân.

Bành bành!

Đúng lúc này, đấu súng tiếng vang lên.

"Mẹ nó, bị tiểu tử kia trốn thoát, truy!" Có người hô.

"Tiểu tử kia là tên lão binh, chúng ta mười mấy người, chẳng lẽ còn đối phó không hắn sao?" Có người tiếp tục nói.

Những này đều không phải nói cho Giang Phong nghe, bởi vì Giang Phong căn bản cũng không có cùng đối phương giao thủ.

Giang Phong trong lòng hơi động, chẳng lẽ là Dương Hạo bọn họ bị phát hiện?

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 51: Năm Mươi Mốt Mượn Lực Đả Lực

Chương 51: Năm mươi mốt mượn lực đả lực

Hắn đưa đầu ra, mượn nhờ này thăm dò trong nháy mắt, hắn bén nhọn thị lực đã phát hiện phía trước trong rừng, có mười mấy cái bóng người, nhân số đại khái là khoảng mười ba người.

13 người, hơn nữa còn là tụ tập cùng một chỗ.

"Ta đi, đột nhiên muốn đi tiểu, làm sao bây giờ?" Ngay tại thời điểm then chốt này, trong mười ba người vang lên một đạo lo lắng thanh âm.

Một sĩ binh mở miệng nói.

Một tên dẫn đầu binh lính cau mày một cái, "Cho lão tử kìm nén, không phải vậy một hồi bị tập kích , nhiệm vụ thất bại ngươi sẽ biết tay."

"Quên đi, chúng ta nhìn lấy, liền để hắn ngay tại chỗ giải quyết một cái đi!" Một tên khác binh lính chen lời nói.

"Vậy thì tốt, liền để hắn ở chỗ này giải quyết!" Dẫn đầu binh lính nói.

"Nơi đó có một khối nham thạch, chúng ta đến đó."

Ngay sau đó chính là một trận lưa thưa tác tác âm thanh vang lên, cước bộ càng ngày càng tới gần Giang Phong chỗ nham thạch.

Nghe được động tĩnh này, Giang Phong lỗ tai run run hai lần. Lập tức liền

biết chuyện gì xảy ra, hóa ra đám người này hướng phía bên mình tới.

"Các ngươi đều xoay người sang chỗ khác, không phải vậy ta không tiểu được a!" Tên kia mắc tiểu binh lính kìm nén đến đỏ bừng cả khuôn mặt nói.

"Thật sự là thí sự nhiều." Dẫn đầu binh lính bất mãn chửi một câu, tên lính kia một trận xấu hổ.

Sau đó mọi người nhao nhao xoay người sang chỗ khác.

Rầm rầm!

Tiếp theo, cũng là một trận tiếng nước chảy vang lên.

Chính là cái này thời điểm!

Bỗng nhiên Giang Phong từ nham thạch đằng sau đột nhiên gây khó khăn.

Rống! Trong cổ họng hắn phát ra một tiếng trầm thấp gào thét.

Gào thét cùng một chỗ, sơn cốc quanh quẩn, trong rừng cây cây cối toa toa rung động, thật giống như một con cọp trong núi phát uy, âm thanh ra, đại phong đột khởi.

"vân tòng long, phong tòng hổ"!

Hắn một cái hổ vồ, trong chớp mắt, liền vọt đến hơn hai mét địa phương. Kéo ra bước dáng bắn cung, quyền đến chân giẫm.

Một cái thủ đao trực tiếp mở công, bổ vào tên kia ngay tại đi tiểu binh lính trên cổ.

Tên lính kia bị cái này bất chợt tới tiếng rống cũng là giật mình.

Toàn thân một cái giật mình, liền trên quần bị nước tiểu ướt nhẹp đều hoàn toàn không có phát giác, cả người vừa mới trừng to mắt, muốn muốn nói chuyện,

lại là đã tới không kịp.

Ba một tiếng, bởi vì Giang Phong một cái thủ đao đã trực tiếp đem hắn thả ngã trên mặt đất.

Như tình huống như vậy, thực mười hai người cũng là giật mình, nhao nhao thông suốt quay đầu giơ súng.

Chỉ thấy Giang Phong một bả nhấc lên bên trong một tên vừa mới quay đầu lại binh lính, tại người khác thật không thể tin trong ánh mắt,

Một cánh tay bắt giơ lên, vung mạnh quá đỉnh đầu, đập mạnh ra ngoài, trực tiếp nện lật năm sáu tên lính.

Nhất thời người ngã ngựa đổ.

"Nổ súng, đánh hắn!" Lúc này, mắt thấy 13 người đội ngũ lập tức liền mất đi bảy tên có năng lực hành động đội viên, này dẫn đầu binh lính cũng rốt cục kịp phản ứng, hét lớn một tiếng.

Phanh phanh phanh!

Đấu súng tiếng vang lên, không ngừng hướng Giang Phong bên này quét bắn tới.

Giang Phong không nói hai lời, trực tiếp nắm lên trên mặt đất một người, ngăn tại trước mặt.

Phốc phốc phốc!

Nhất thời, tên lính kia trên thân bốc lên một trận khói bụi, điều này nói rõ, tên lính kia diễn tập thất bại.

Bị Giang Phong xem như tấm mộc, tên lính kia một trận tuyệt vọng.

Làm những người kia một lần nữa muốn nhét vào đạn dược thời điểm, Giang Phong lỗ tai run run, nhất thời xuất thủ.

Thân hình hắn nhất động, dưới chân trên mặt đất đạp mạnh, nhất thời vọt lên cao hơn một mét, phảng phất một cái Liệp Ưng, một cái Ưng Phác, hướng về nhích lại gần mình gần nhất một tên binh lính xông đi lên.

Bành!

Cùng lúc đó, tiếng súng vang lên, một cỗ mạnh mẽ kình phong đánh tới, Giang Phong toàn thân lông tơ nổ lên, tự động đầu một bên.

Một viên đạn sát hắn mặt bắn xuyên qua.

Tại vọt lên trong nháy mắt đó, không cách nào trong hư không mượn lực, bởi vậy, muốn xê dịch né tránh có chút phiền phức.

Nhưng là, Giang Phong tốc độ rất nhanh.

Trong chớp mắt cũng đã vọt tới vừa mới giơ lên Súng trường xạ kích chính mình tên lính kia trước mặt.

Đối phương còn chưa kịp đổi đạn kẹp, trên mặt liền lộ ra một tia giật mình thần sắc.

Ngay sau đó, cổ bị Giang Phong một cái kẹp lại, một tay nhấc lên, hướng về hắn hơn mười người binh lính đụng tới.

Bởi vì hắn sát lại thực sự quá gần, lại là đánh nhau tay đôi, Súng trường xạ kích căn bản là vô pháp nhắm chuẩn Giang Phong.

"Mã Đức, tức chết lão tử." Dẫn đầu tên lính kia nghiến răng nghiến lợi, tức giận mắng ném trong tay Súng trường, "Đều cho lão tử bên trên, lão tử cũng không tin, chúng ta mười mấy người, lại còn làm không ngã một người lính."

Thế nhưng là, hắn vừa dứt lời, lại chỉ gặp Giang Phong nắm lên một người, trực tiếp hướng bọn họ bên này đập tới.

Lần này, thế nhưng là đem mọi người giật mình, cái này còn là người sao?

Muốn né tránh, nhưng là mấy người khoảng cách thực sự tới gần quá, không có gì bất ngờ xảy ra.

Tới gần bị Giang Phong thẻ người cổ tên lính kia khổ cực, bị Giang Phong xem như cây gậy, vung lấy phần eo hướng hắn binh lính cũng là quét ngang qua.

Bành!

Lại đem một sĩ binh cho trực tiếp quét đến ngã xuống đất không dậy nổi.

Tiếp theo, Giang Phong lại là mượn nhờ cái tên lính này che kín thân thể trục bánh xe biến tốc, một cái đá nghiêng, đạp lăn một tên hướng công kích mình mà đến binh lính.

Thấy Giang Phong hung mãnh, mắt thấy 13 người lập tức còn lại năm người, nhất thời, còn lại 5 tên lính, cùng tên kia dẫn đầu binh lính nhao nhao ném Súng trường, ăn ý vây quanh, trong tay hàn quang một bắn, một cái Vô Phong lưỡi đao dao găm xuất hiện, hướng về Giang Phong đâm tới.

Chỉ cần xuyên phá Giang Phong ở ngực phòng hộ phục, Giang Phong liền cũng coi là diễn tập thất bại.

Giang Phong không có chút nào dám lãnh đạm! Hắn sâu biết rõ được quân sự diễn tập mỗi trì hoãn một giây, phía bên mình tình huống cũng là càng thêm phiền phức, bởi vì nơi này đã vang lên đấu súng âm thanh.

Tất nhiên sẽ dẫn tới hắn người chú ý.

Hắn có thể còn không có càn rỡ đến một người độc chiến tám mươi, chín mươi người cấp độ.

Nếu tới cái bốn mươi, năm mươi người, hắn tất nhiên sẽ bị làm sủi cảo không thể.

Mà lần này, Giang Phong không thể nghi ngờ là có chút hành động theo cảm tính, thực sự quá tại lỗ mãng.

Hoàn toàn không có cân nhắc qua loại kia hậu quả, ngẫm lại Giang Phong cũng có chút kinh hãi.

Nếu là thật trên chiến trường chém giết, chính mình khẳng định bị chết ngay cả cặn cũng không còn dưới.

Vì lẽ đó, Giang Phong cũng không do dự, trực tiếp cầm trong tay tên lính kia hướng 5 tên lính bên trong một tên binh lính đập tới.

"Ôi!" Một tiếng, một tên binh lính bị nện ngã xuống đất.

"Tiểu tử, ngươi muốn chết!" Lúc này, dẫn đầu tên lính kia cũng là giận, không nghĩ tới Giang Phong đều bị chính mình mấy người vây quanh, còn dám lớn lối như vậy.

Hắn ánh mắt hung ác, một dao găm liền đâm về Giang Phong ở ngực.

Hắn mấy cái tên lính cũng rất phẫn nộ, không nói hai lời liền châm tới.

Bỗng nhiên, ngay tại 5 tên lính dùng dao găm công kích Giang Phong một sát na này, Giang Phong trực tiếp một cái co lại thân thể, đoàn khí.

Một thức "Lão Hùng Chàng Thụ", liền người tiến đụng vào lớn nhất công kích trước binh lính trong ngực.

Mặc dù nhưng tên tân binh này huấn luyện hơn hai tháng, thể chất lên tăng cường không ít, nhưng Giang Phong như thiểm điện lực lượng cường đại cùng Thấu Kính, như cũ đem hắn đâm đến toàn bộ bay rớt ra ngoài xa hơn ba mét, té lăn trên đất, ở ngực hồng hộc thở hổn hển, ý đồ bò mấy lần, lại là không đứng

dậy được.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 52: Năm Mươi Hai Bất Chợt Tới Kết Thúc

Chương 52: năm mươi hai bất chợt tới kết thúc

"Đáng chết. . ." Mắt thấy trong chớp mắt, chính mình đồng bọn lại có một người bị Giang Phong như thế bạo lực đánh ngã, nhất thời. Những tân binh này, cùng cái kia dẫn đầu tân binh bốn trong lòng người hoảng.

Bọn họ thậm chí hoài nghi, có phải hay không quân đội phái ra Đặc Chủng Binh đến khảo nghiệm bọn hắn.

Thế này sao lại là khảo nghiệm, rõ ràng cũng là khi dễ người có được hay không?

Thế nhưng là, bọn họ không thể không xông lên phía trên đến, nếu không, liền vĩnh xa không có cơ hội.

Đối mặt mấy người đồng thời đâm tới dao găm, Giang Phong cúi người một cái.

Nằm sấp!

Một cái đại sạn chân, giống như vòng quanh mặt đất Long Quyển Phong, quét đến vây quanh hắn bốn tên tân binh.

Ba ba ba ba!

Liên tiếp âm thanh vang lên, không có không ngoài suy đoán, Giang Phong

một chân trực tiếp quét trúng bốn người bắp đùi, nhất thời, bốn người một cái đứng không vững, ngã xuống đất.

Lấy Giang Phong lực chân, cũng là bốn cái đại mộc cái cọc, cũng một chút có thể quét gãy, những tân binh này căn bản cũng không có luyện qua Quốc Thuật, lại ở đâu là đối thủ của hắn.

Bất quá, Giang Phong lưu thủ, không phải vậy, những người này đoán chừng đã tàn phế.

Không đầy ba phút, Giang Phong liền đem 13 tên huấn luyện hơn hai tháng tháng binh lính toàn bộ đánh ngã.

Hắn một cái tiến lên, tại những người này trên thân đem đạn tín hiệu lấy ra.

Hết thảy 13 cái.

"Đa tạ!"

Nhếch miệng lên một vòng mỉm cười, Giang Phong tâm tình thật tốt nói.

Đa tạ bà nội ngươi a, những tân binh này muốn đứng lên, lại căn bản không có lực phản kháng, nghe được hắn loại lời này, kém chút không có bị tức hộc máu.

"Đi chết đi!" Nhưng mà, bỗng nhiên, đột nhiên xảy ra dị biến, ngay tại Giang Phong hướng tên kia dẫn đầu binh lính đi qua thời điểm, tên kia nguyên bản nằm trên mặt đất binh lính đột nhiên nâng lên hai tay, bắt hắn lại hai chân.

Nổi giận gầm lên một tiếng, cánh tay phát lực, dùng sức chảnh, muốn đem Giang Phong chảnh ngã xuống đất.

Nhưng là, mấy giây qua đi, hắn sắc mặt trở nên có chút quái dị đứng lên.

Bởi vì hắn phát hiện, chính mình vậy mà kéo không động Giang Phong hai

chân.

Giang Phong hai chân tựa như một cây đại thụ cắm rễ mặt đất, vô pháp rung chuyển!

Những binh lính kia nguyên bản còn thật cao hứng, thế nhưng là giờ khắc này, nhưng trong lòng thì cảm giác có chút e ngại.

"Bú sữa khí lực làm xong sao? Làm xong, liền một bên nằm đi." Giang Phong đứng tại chỗ, không nhúc nhích tí nào, một lát sau, nâng lên hai chân, hơi hơi dùng lực nhấc lên, nhất thời tên kia dẫn đầu binh lính cả người bị hắn nhấc lên dưới, liên tục lật lăn ra ngoài.

Đồng thời, Giang Phong một cái thu hạ trên người hắn đạn tín hiệu.

Không tiếp tục để ý bọn họ, trực tiếp quay người rời đi.

Nhìn lấy Giang Phong rời đi bóng lưng, một lát sau, Giang Phong phía sau truyền đến một tiếng tê tâm liệt phế tiếng rống giận dữ: "A. . . ."

Những binh lính kia từng cái hai mặt nhìn nhau, lại là không biết nên nói thế nào.

Nếu như đem trên mặt thuốc màu lau đi, như vậy Giang Phong liền sẽ nhận ra được, vừa rồi cái kia ý đồ bắt hắn chân binh lính, thực cũng là ban hai Lý Trường Thanh, cái kia đã từng trào phúng hắn tân binh.

"Đến phát sinh cái gì, thế nào bọn này tân binh đản tử đều tụ tập cùng một chỗ? Còn có, trung trung ở giữa thế nào còn có một cái điểm màu lục? !" Rừng cây trụ sở dưới đất trong phòng chỉ huy, cây thạch tùng Tư Lệnh nhíu mày.

Tại này trên màn hình lớn, hơn bốn mươi đại biểu một trăm người tân binh điểm đỏ lúc này chính phân ra hơn bốn mươi điểm đỏ, tụ tập cùng một chỗ, hình thành một cái cự đại điểm đỏ, vô cùng dễ thấy, cự đại điểm đỏ bên trong còn có loé lên một cái lục quang, đại biểu Giang Phong một phương sáu người điểm

màu lục.

Thấy cảnh này, thạch Thủ Trưởng mi đầu cũng là nhíu một cái.

Long Tiểu Vân cũng là lộ ra không hiểu biểu lộ, "Chẳng lẽ đây là trùng hợp?"

Thế nhưng là vô luận như thế nào giải thích, tựa hồ cũng có chút để cho người ta khó có thể lý giải được, bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới, này một đám điểm đỏ, thực đều là Giang Phong trong ba lô đạn tín hiệu.

Giang Phong trên đường đi hạ xuống, đã đánh bại bốn mươi lăm tên tân binh.

Đương nhiên, cũng không phải là toàn bộ đều là dùng quyền cước giải quyết, dù sao thể lực cũng là hữu hạn, tự nhiên là dùng súng chi phục kích những tân binh kia tròn.

Bất quá,

Để Giang Phong có chút thở phào chính là, trên đường đi cũng không có gặp được Trương Long còn có Hứa Minh chí hai người, dù sao, nếu quả thật gặp được, thật là có chút dưới không tay.

Dù sao lần khảo hạch này, thực cũng là đối tân binh một lần khảo nghiệm.

Vô luận như thế nào, có thể kiên trì nổi, tóm lại là tốt.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Trong phòng chỉ huy, trên màn hình cự đại điểm sáng màu đỏ đang không ngừng gia tăng.

Trong lúc nhất thời, bầu không khí biến đến vô cùng quỷ dị đứng lên.

"Cái này đến là chuyện gì xảy ra? Ai có thể nói cho ta rõ!" Thạch Thủ Trưởng nhíu mày, hướng ở đây Chúng Quân quan viên dò hỏi.

Mấy tên ngồi trước máy vi tính nữ Tham Mưu Trưởng cùng mấy tên nam chỉ huy viên hai mặt nhìn nhau, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi.

Cuối cùng, vẫn là Long Tiểu Vân nhíu nhíu mày, mở miệng: "Xem ra tình huống có chút không đúng, lần này diễn tập, vẫn là đình chỉ đi!"

Tình huống này, căn bản là không có biện pháp tiếp tục diễn tập xuống dưới, tình huống quá quỷ dị.

"Mệnh lệnh hạ xuống, để bọn hắn tập hợp, đến rừng cây sân bãi tập hợp, thật sự là quá không ra gì!" Thạch Thủ Trưởng hừ lạnh một chút, đối lần này diễn tập quá thất vọng.

Nghe theo Long Tiểu Vân đề nghị, hắn quay đầu hướng bên người Cảnh Vệ Viên nói một câu.

Ba một tiếng vang giòn, tên kia Cảnh Vệ Thất nghiêm túc ứng một tiếng là, sau đó rời khỏi phòng chỉ huy, bắt đầu kéo động tiếng còi cảnh sát.

Tút tút tút!

Liên tiếp minh địch thanh vang lên, kinh động nguyên bản ngay tại diễn tập mọi người.

Dương Hạo còn có chương bay mấy người vừa mới đánh tan tám tên tân binh, chính tiềm phục tại trong bụi cỏ, trên khóe miệng ngậm cỏ.

Chợt vừa nghe đến cái này tiếng còi cảnh sát, nhất thời ngẩng đầu, đứng dậy, "Chuyện gì xảy ra? Diễn tập kết thúc, không thích hợp a!" Dương Hạo nói.

"Mặc kệ , chờ tập hợp liền biết chuyện gì xảy ra." Chương bay nói.

Đồng dạng một màn, nguyên bản đàm hồng cùng Giang Phong đã tách ra, nhưng là lúc này hắn đang cùng Tiêu Dật chịu đựng đến cùng một chỗ.

Toàn thân đều là nước bùn, theo cái người bùn không có gì khác biệt, "Ai nha, đến thế nào làm, diễn tập cứ như vậy kết thúc? Ta mới đánh một tên binh lính a." Đàm hồng có chút buồn bực, hắn vận khí có chút không hề tốt đẹp gì, chỉ là cướp được một tên tân binh đạn tín hiệu.

Đang định lại đánh mấy cái cái tân binh đản tử đâu, không nghĩ tới diễn tập đột nhiên kết thúc.

Nhất thời, phiền muộn cho hắn từ nham thạch sau đứng dậy, cùng Tiêu Dật hai người thực tình im lặng.

Trương Long cùng Hứa Minh chí hai người cùng một tốp ta đội viên cũng là rất lợi hại im lặng, đối lần này diễn tập đột phát tình huống, thực tình cảm giác rất bất đắc dĩ.

Thời gian chỉ có năm phút đồng hồ tập hợp, quân tiếng địch đã vang lên.

Vô luận là bị cướp đi đạn tín hiệu tân binh vẫn là không có bị cướp hơn mười người tân binh, đều là toàn bộ chạy tới rừng cây bên ngoài hướng.

Giang Phong lại lấy tới tám cái đạn tín hiệu, trong hành trang, trọn vẹn sáu mươi đạn tín hiệu.

Căng phồng, có vẻ hơi dị thường.

"Vượt qua một nửa đạn tín hiệu, loại này thành tích , có thể." Giang Phong cười ha ha, mắng một lần diễn tập, xác thực rất lợi hại có ý tứ.

Đang muốn quá chân đi lên phía trước đâu, bỗng nhiên quân địch tập hợp tiếng vang lên, nhất thời cắt ngang hắn suy nghĩ.

"Chẳng lẽ là lần này diễn tập kết thúc?" Giang Phong lựa chọn không, ngược lại là không nghĩ, nhiều như vậy, vội vàng ba lô trên lưng, hướng rừng cây bên ngoài chạy tới.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 53: Năm Mươi Ba Lau Mắt Mà Nhìn

Chương 53: Năm mươi ba lau mắt mà nhìn

Làm Giang Phong cùng hắn người tới rừng cây quân dụng máy bay trực thăng bãi đậu máy bay tập hợp lúc sau đã là mấy phút đồng hồ sau sự tình.

Nhìn lấy một trăm tên tân binh chiếm cứ bảy thành trên đây binh lính từng cái không phải móc lấy chân cũng là ôm cánh tay, đi trên đường cong vẹo, thậm chí có chút mặt mũi bầm dập bộ dáng.

Nguyên bản tại rừng cây bên ngoài chờ 313 đoàn tổng Doanh Trưởng Lưu Nguyên cùng 313 đoàn điều tra doanh Doanh Trưởng bàng năng lực còn có hắn mấy tên quân quan thấy cảnh này đều là bị kinh ngạc.

"Các ngươi đều là thế nào làm, biến thành dạng này?" Lưu Nguyên cau mày một cái, hỏi.

Theo đạo lý tới nói, không nên có thể như vậy a.

"Trưởng quan, lần này diễn tập có phải hay không phạm sai lầm a, chúng ta gặp được một cái thân thủ rất lợi hại biến AI gia hỏa, một người đánh ngã chúng ta năm sáu mươi cái huynh đệ, ngươi xem một chút, ngươi xem một chút, trên người chúng ta những này thương tổn. . ." Có tân binh một mặt ủy khuất, ra tới nói.

Lưu Nguyên càng thêm cau mày.

Đúng lúc này, tiếng bước chân vang lên.

Mọi người thấy đi, lập thân ngựa Nhất Chính, ba một tiếng, đồng thời làm quân lễ: "Chào thủ trưởng!"

Giang Phong con mắt hướng người tới nhìn sang, nguyên lai, Long Tiểu Vân cùng Lý Giáo Đạo Viên tới.

Nhưng để hắn cảm thấy kinh ngạc là Long Tiểu Vân cùng Lý Giáo Đạo Viên lúc này đều đứng tại một người phía sau.

Đây là một người trung niên nam tử, hai đầu lông mày, mang theo một cỗ uy áp, nhìn người tới, Giang Phong mơ hồ đoán đến một cái thân phận.

Cây thạch tùng, Hoa Nam quân khu Tổng Tư Lệnh!

Đối với Chiến Lang bộ phim này, cây thạch tùng cùng điện ảnh lên bản thân có chút dài chênh lệch dị, nhưng vẫn là Hữu Tướng tựa như phương, đương nhiên, trọng yếu nhất còn là một người khí tràng.

"Nghỉ!"

Vừa vừa đến trước mặt mọi người, thạch Thủ Trưởng nhấc nhấc tay, ra hiệu mọi người nghỉ.

Trong nháy mắt, bầu không khí trầm tĩnh lại, cũng không có khẩn trương như vậy.

"Thủ Trưởng, lần này diễn tập. . ." Nhìn thấy thạch Thủ Trưởng cùng Long Tiểu Vân mấy người xuất hiện, Lưu Nguyên cũng là bị kinh ngạc, chủ yếu vẫn là thạch Thủ Trưởng đến, hắn vội vàng bước nhanh về phía trước, đi vào cây thạch tùng trước mặt, hướng cây thạch tùng thẳng tắp trả lời.

Nghe xong Lưu Nguyên báo cáo, thạch Thủ Trưởng ban đầu vốn có chút âm trầm sắc mặt nhất thời biến thành kinh ngạc biểu lộ.

"Ngươi nói là, lần này tập kích sáu mươi tên tân binh là cùng một người?" Cây thạch tùng nhìn về phía Giang Phong bọn người, cẩn thận vừa đi vừa về liếc nhìn một lần, trong mắt tràn ngập hiếu kỳ.

Như thế có chút để hắn ngạc nhiên không thôi.

"Đi, đem bọn hắn lắp đạn bao kiểm tra một chút!" Sau khi kinh ngạc, cây thạch tùng trực tiếp hạ mệnh lệnh.

Long Tiểu Vân còn có Lý Giáo Đạo Viên hai người cũng là ngạc nhiên không thôi.

Nghe được Lưu Nguyên vừa rồi lời nói, Long Tiểu Vân có chút không tin tà.

Nàng xung phong nhận việc, trực tiếp tiến lên một bước, chủ động kiểm tra.

Lý Giáo Đạo Viên hai người cũng giống như vậy.

Thấy thế, Lưu Nguyên nào dám để hắn binh lính đi lên kiểm tra , đồng dạng tự mình động thủ, bắt đầu ở trước mặt mọi người kiểm tra.

Rất nhanh, mười mấy giây quá khứ.

Làm kiểm tra đến Dương Hạo mấy người Ba lô lúc, phát hiện bên trong mỗi người đều có Bát Cửu cái đạn tín hiệu lúc.

Mấy người đều là hơi có chút kinh ngạc, ngược lại là không nghĩ tới Dương Hạo mấy người mỗi người còn có thể lấy được Bát Cửu khỏa đạn tín hiệu.

Bất quá vấn đề đến , ấn đạo lý tới nói , có vẻ như đây đối với lão binh tới nói, tựa hồ không khó đi.

Lớn nhất im lặng là, tại quá trình kiểm tra bên trong, bọn họ phát hiện một vấn đề.

Cái kia chính là đại bộ phận tân binh đạn tín hiệu đều không.

Dần dần, Long Tiểu Vân ba trên mặt người lộ ra một bộ cổ quái thần sắc.

Khi đi tới Giang Phong trước mặt lúc, nhìn thấy Giang Phong Ba lô căng phồng thời điểm.

Long Tiểu Vân cùng Lý Giáo Đạo Viên, Lưu Nguyên ba người nét mặt cổ quái biểu lộ càng thêm nồng đậm.

"Đem Ba lô mở ra!" Long Tiểu Vân quan sát tỉ mỉ mắng Giang Phong, bởi vì Giang Phong trên mặt bôi thuốc màu, trong lúc nhất thời ngược lại là không nhận ra là hắn.

Tất cả mọi người, bao quát thạch Thủ Trưởng giờ này khắc này chú ý lực cũng là hướng hắn nhìn qua.

Tại mọi người nhìn soi mói,

Giang Phong cười ha ha, nhếch miệng lên một vòng mỉm cười, chậm rãi mở ra Ba lô.

Sau một khắc, tất cả mọi người trợn cả mắt lên: "Cái này. . . Cái này sao có thể."

Người khác còn chưa mở lời, cái thứ nhất kêu thành tiếng lại là Long Tiểu Vân.

Cái này quả thật có chút không có khả năng, vừa rồi Lưu Vân lời nói, Long Tiểu Vân cũng là cảm thấy không có khả năng, không biết là người nào giải quyết năm sáu mươi tên tân binh, vậy đơn giản liền là một kỳ tích.

Quá mức hoang đường, nhưng là bây giờ.

Trong lúc nhất thời, ở đây tất cả mọi người trong nháy mắt yên tĩnh lại, liền

liền những nguyên bản đó bị Giang Phong đánh bại, lấy đi đạn tín hiệu tân binh trên mặt cũng là cảm giác mười phần cổ quái.

Rất nhanh, Long Tiểu Vân liền cảm giác mình tựa hồ có chút thất thố, nàng vội vàng đứng dậy, thối lui đến thạch Thủ Trưởng trước mặt.

"Binh lính, ngươi tên là gì!" Thạch Thủ Trưởng so sánh ổn trọng, tại một trận ngạc nhiên về sau, hắn rất nhanh liền kịp phản ứng, ôn hòa nhìn lấy Giang Phong, cười nói.

Quân đội không thiếu khuyết sẽ đánh binh lính, nhưng là một cái vừa tới không đến bao lâu, lại có thể biểu hiện như thế sáng chói binh lính, không thể nghi ngờ là đáng giá quân đội đi bồi dưỡng.

Giang Phong xóa đi trên mặt thuốc màu.

Nhất thời lộ ra nguyên bản Thanh Tú khuôn mặt.

Bên cạnh Trương Long còn có Hứa Minh chí hai người thấy là Giang Phong, kém chút không có kêu đi ra.

Đương nhiên, đối Giang Phong oán niệm sâu nhất, thực vẫn là Lý Trường Thanh bọn họ.

Hiện tại Lý Trường Thanh còn mặt mũi bầm dập, nhưng là vừa nghĩ tới Giang Phong thân thủ, tâm hắn cũng là rụt rè.

Trong lúc bất tri bất giác, hắn nhìn về phía Giang Phong trong ánh mắt, mang lên một tia kính sợ.

Ba một tiếng vang giòn, Giang Phong thẳng tắp làm một cái quân lễ: "Đưa tin, 31 đoàn điều tra doanh một tốp binh lính Giang Phong hồi phục Thủ Trưởng!"

Giang Phong nhìn thẳng vào phía trước, trong hai mắt mang theo một loại

thần quang.

Cùng lúc đó, Lý Giáo Đạo Viên tiến đến thạch Thủ Trưởng bên tai nói nhỏ vài câu: "A. . ." Thạch Thủ Trưởng ngẩng đầu, nhìn về phía Giang Phong, trong mắt mang theo một loại kinh ngạc.

Nếu như trước đối tên tân binh này chỉ là hiếu kỳ, như vậy hiện tại, thì là chú trọng.

Một tên không biết công phu binh lính rất dễ dàng tìm, nhưng là một tên biết công phu, hơn nữa còn lợi hại Quốc Thuật Cao Thủ, này hiếm khi thấy.

"Rất tốt, lần này diễn tập, các ngươi đều rất không tệ." Thạch Thủ Trưởng gật gật đầu, tiến lên một bước, vỗ vỗ Giang Phong bả vai, tại hắn binh lính ước ao ghen tị bên trong, tiếp đó, bắt đầu từ hắn quân quan chỉ huy mọi người trở lại trong quân doanh.

Long Tiểu Vân rời đi thời điểm, rốt cục mở miệng: "Có lẽ ngươi có tư cách ta đội ngũ. . ."

Câu nói này nói đến có chút không khỏi diệu, thế nhưng là Giang Phong lại là nghe được, đây là muốn kéo chính mình Chiến Lang Bộ Đội Đặc Chủng tiết tấu sao?

Giang Phong cười nhẹ lắc đầu.

Rời đi trước, thạch Thủ Trưởng tự mình đưa một tấm huy chương cho Giang Phong, lại cổ vũ Dương Hạo mấy người cùng Trương Long mấy người một câu.

Sau đó, mọi người nhao nhao ngồi máy bay trực thăng, chạy về quân doanh.

Thực, những này đều không phải là chủ yếu, lớn nhất chủ yếu vẫn là Lý Giáo Đạo Viên trước khi đi, để cho mình nghỉ ngơi một ngày, sáng ngày thứ hai lại đi hắn văn phòng tìm hắn, bởi vì, thạch Thủ Trưởng muốn đích thân nói chuyện với hắn một chút một sự kiện.

Tuy nhiên không biết là chuyện gì, nhưng là Giang Phong gật đầu đáp ứng đối phương sự tình.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 54: Năm Mươi Bốn Kỹ Kinh Hãi 4 Tòa

Chương 54: Năm mươi bốn kỹ kinh hãi 4 tòa

Trở lại túc xá, tự nhiên miễn không đồng nhất phiên Trương Long mấy người hô to gọi nhỏ, đặc biệt là Giang Phong biết công phu sự tình, Trương Long thế nhưng là chết sống muốn bái sư tới.

Đề tài không thể rời bỏ Giang Phong xuất sắc diễn tập, bất đắc dĩ, Giang Phong đành phải dạy con hàng này còn có trong túc xá mấy tên bạn ngủ mấy chiêu, lúc này mới thoát khỏi dây dưa, có thể thanh tịnh.

Thật vất vả tắm rửa, sống qua đêm nay, ngày thứ hai, Giang Phong liền sớm rời giường, đánh răng rửa mặt, tại Trương Long cùng Hứa Minh chí mấy vị anh em sùng bái bên trong, ăn điểm tâm, tiến về Lý Giáo Đạo Viên văn phòng.

Đông đông đông!

Một lát sau, đi qua hai tên thủ vệ binh lính trấn giữ, Giang Phong trực tiếp tìm tới Lý Giáo Đạo Viên văn phòng, gõ vang cửa phòng.

Két một tiếng cửa phòng mở, ", Tiểu Phong, ngươi tới."

Vừa mở cửa, Giang Phong liền nhìn thấy Lý Giáo Đạo Viên tự mình tới mở cửa.

Giang Phong hơi sững sờ, tiếp theo kịp phản ứng, ba một cái quân lễ.

"Tốt, không cần chú ý nhiều như vậy, Thủ Trưởng ở bên trong chờ ngươi đấy." Gặp Giang Phong còn muốn mở đầu nói cái gì, Lý Giáo Đạo Viên cười vỗ vỗ Giang Phong bả vai, ra hiệu Giang Phong đi vào phòng.

Giang Phong có chút kinh nghi, bất quá vẫn là đi vào phòng.

Mới vừa vào gian phòng, Giang Phong liền nhìn thấy ngồi ở văn phòng trên ghế làm việc thạch Thủ Trưởng cùng Long Tiểu Vân hai người.

Hai người tựa hồ tại thảo luận chuyện gì, vừa nói vừa cười, bất quá khi nhìn thấy Giang Phong lúc đi vào, hai người thanh âm đồng loạt đình chỉ.

"Thủ Trưởng, người đã đưa đến." Lý Giáo Đạo Viên mang theo Giang Phong đi vào thạch Thủ Trưởng trước mặt hai người, trả lời.

"Báo cáo. . ." Vừa tiến đến, Giang Phong còn là dựa theo quy củ, được cái quân lễ.

Long Tiểu Vân nhìn về phía thạch Thủ Trưởng, thạch Thủ Trưởng gật gật đầu, đứng dậy, cười nói: "Tiểu Phong, ta lần trước nghe Lý Giáo Đạo Viên nói ngươi một người đánh bại mấy cái tên lính? Còn có lần này diễn tập. . ."

Thạch Thủ Trưởng mới mở miệng chính là Giang Phong có thể hay không Quốc Thuật sự tình.

"Vâng, Thủ Trưởng!" Giang Phong cũng không nói nhảm, trực tiếp mở miệng nói.

Hơi hơi một ngạc, thạch Thủ Trưởng ngược lại là không nghĩ tới, Giang Phong như thế trực tiếp, hắn sững sờ sau một lúc lâu, tiếp theo cười ha ha, nhìn về phía Long Tiểu Vân, lông mày nhướn lên.

Long Tiểu Vân bất mãn không cong cái mũi, chậm rãi đứng dậy, đối mặt Giang Phong, nhếch miệng lên một vòng cười xấu xa: "Nghe ngươi nói như vậy, ngươi thân thủ hắn là, nhưng là, muốn chân chính trở thành một tên Đặc Chủng

Binh nhưng không có dễ dàng như vậy. . ."

"Nếu như trưởng quan muốn luận bàn một chút, ta ngược lại thật ra có thể phụng bồi một chút." Giang Phong có chút buồn bực, hắn cuối cùng nhìn ra, thực hôm nay, thạch Thủ Trưởng là muốn Long Tiểu Vân thử một chút chính mình thân thủ, đã là như thế, Giang Phong gọn gàng làm mở miệng nói.

"Hừ, khẩu khí thật là lớn." Nghe được Giang Phong như thế trực tiếp lời nói, thạch Thủ Trưởng cùng Lý Giáo Đạo Viên hai người đều là lộ ra một tia bội phục thần sắc.

Nhưng là Long Tiểu Vân lại là không làm, nàng lạnh hừ một tiếng, không nói nhảm, trực tiếp một cái đá ngang quét ngang hướng Giang Phong.

Bất chợt tới tập kích, mượn nhờ nói chuyện đường khẩu, căn bản để cho người ta khó lòng phòng bị.

Nói đánh là đánh, không chút nào nói nhảm, hai người ánh mắt 'Giao' Phong, một trận đại chiến hết sức căng thẳng.

Long Tiểu Vân vừa mới nhấc chân chân đá công kích Giang Phong.

Nhưng lại bị Giang Phong một tay trực tiếp cho từng cái hóa giải.

Đồng thời còn bị đối phương bức có phải hay không không rút lui mấy bước.

Long Tiểu Vân một mặt khó có thể tin nhìn chằm chằm Giang Phong.

Thạch Thủ Trưởng cùng Lý Giáo Đạo Viên hai trên mặt người ngạc nhiên sắc càng ngày càng đậm, dù sao hai người cũng không nghĩ tới, Giang Phong đã vậy còn quá lợi hại.

Long tiểu lại là hoàn toàn tức giận.

Nàng chưa kịp tiếp tục hướng Giang Phong trên thân công kích quá khứ, đối

phương lại là hướng chính mình google ngón tay, một bộ khiêu khích vị đạo mười phần bộ dáng.

Cái này cũng chưa hết, chỉ gặp Giang Phong ngón tay cái hướng phía dưới, hướng nàng làm cái "Rác rưởi" tiêu chuẩn thủ thế.

Long Tiểu Vân xem xét, nhất thời tâm lý bốc cháy, cũng không lo được cái gì lễ tiết, không nên ép trước mặt chân hướng phía trước đạp mạnh, toàn bộ thân thể theo xông lên, hai cái Trùng Quyền trực kích Giang Phong mặt 'Môn' .

Quyền phong gào thét, Long Tiểu Vân cái này hai quyền đều là Quân Thể Quyền bên trong thêm tinh tiến cơ bản chiêu thức, đến từ Vịnh Xuân Quyền bên trong chiêu thức.

Tại trong quân đội , bình thường sẽ có chuyên nghiệp huấn luyện viên ngẫu nhiên đến quân khu dạy bảo binh lính.

Mà những này huấn luyện viên, đại bộ phận đều là tới từ hội Quốc Thuật võ quán quán chủ.

Long Tiểu Vân ngày bình thường nhìn rất cao lạnh mỹ lệ, nhưng là nàng treo lên cái, thật đúng là tâm là một đầu cọp cái.

Quyền phong gào thét, nàng mỗi một quyền đều có thể chém nát sáu khối tấm ván gỗ, muốn đánh đến người bình thường trên mặt có thể đem người trực tiếp đánh ra não chấn động không thể.

Thấy mình mỗi một lần công kích dốc hết ra bị Giang Phong từng cái hóa giải.

Càng đánh Long tiểu càng là kinh hãi, nàng như phát điên hướng Giang Phong huy quyền liền đánh, nhất tâm muốn chiếm trước chủ đạo vị trí.

Long Tiểu Vân liền làm mấy lần liên tục 'Chân' đá ra, lực chân lực đạo khủng bố đủ để cho người tàn phế.

Đối mặt nàng cái này cường thế công kích, nếu như đổi thành đồng dạng biết võ công người đã sớm tay bận bịu chân 'Loạn ', sau cùng các loại đợi vận mệnh bọn họ định nhưng đó là một con đường chết.

Thế nhưng là Giang Phong khác biệt, bởi vì hắn bản thân liền là một tên chuyên tu Quốc Thuật võ giả.

Đối mặt công kích mà đến cước ảnh, Giang Phong trái tránh phải tránh, Long Tiểu Vân cái này mấy cái 'Chân' toàn bộ đá trật.

Tránh thoát Long Tiểu Vân mấy chiêu công kích, Giang Phong nhíu nhíu mày, nếu là không cho cô nàng này một chút nhan sắc nhìn một cái, còn thật sự coi chính mình là quả hồng mềm , có thể tùy tiện nặn hay sao?

Trong nháy mắt, Giang Phong liền làm ra quyết định kỹ càng.

Vừa vặn lúc này Long tiểu nhất nhớ đá nghiêng hướng hắn đá liền đến.

Giang Phong phần eo trầm xuống, giống như Nộ Sư cuồng hổ hét lớn một tiếng.

Ba ba ba!

Liên tiếp tiếng nổ đùng đoàng vang lên, hắn quyền đầu trong hư không đánh ra liên tiếp tiếng nổ đùng đoàng.

Nhất quyền toác ra, đánh thẳng tại Long Tiểu Vân gan bàn chân bên trên.

Hai người lần thứ nhất chính diện 'Giao' Phong, liều là lực lượng, Giang Phong không nhúc nhích tí nào, Long Tiểu Vân lại bị hắn nhất quyền rung ra bảy tám bước xa, gan bàn chân bởi vì bị Giang Phong trọng kích, đau đến thân hình hắn nghiêng một cái, nhảy chân rút lui mấy bước.

"Còn muốn lại đến sao? !" Giang Phong dừng lại thế công, vòng khoanh tay,

nhìn lấy Long Tiểu Vân, khóe miệng mang theo một vòng tiện cười bỉ ổi ý.

Không biết vì cái gì, vừa nhìn thấy Giang Phong loại này mỉm cười, Long Tiểu Vân tâm lý không khỏi đã cảm thấy Giang Phong thực sự quá đáng giận, đơn giản cũng là khinh người quá đáng.

Nghe được Giang Phong loại khiêu khích này lời nói, nàng khuôn mặt một trận phẫn nộ, tâm dâng lên một trận lửa giận, phẫn nộ cùng cực, Kiều quát một tiếng lăng không nhảy lên lên, hướng phía Giang Phong 'Ngực' miệng cũng là hai cái chính diện đá bay.

Thấy cảnh này, thạch Thủ Trưởng cùng Lý Giáo Đạo Viên hai người chỉ cảm thấy tâm tóc thẳng lạnh.

Ngày bình thường còn không quyết định cái gì, thế nhưng là cái này Long huấn luyện viên, khó tránh khỏi có chút quá bạo lực a?

Giang Phong tròng mắt hơi híp, lắc đầu, hơi hơi nghiêng người một cái, tuỳ tiện liền tránh thoát Long Tiểu Vân một cái đá bay.

Dễ như trở bàn tay tránh thoát đối phương một cái Trọng Thích, Giang Phong cũng không có xuất thủ.

Thấy thế, Long Tiểu Vân tâm lý cũng là càng thêm tức giận, thế công cũng liền càng thêm mãnh liệt.

Nàng quyền cước tăng theo cấp số cộng, hướng Giang Phong tuôn ra mà đến.

Giang Phong nhíu nhíu mày, nhô ra tay phải, một phát bắt được Long Tiểu Vân đùi phải, hướng về phía trước một vùng. . . .

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 55: Năm Mươi Lăm Quen Thuộc Nhân Vật Trong Vở Kịch

Chương 55: Năm mươi lăm quen thuộc nhân vật trong vở kịch

? "A...!" Không kịp kinh hô một tiếng, bị Giang Phong này như kìm sắt đồng dạng tay cho gắt gao ôm, Long Tiểu Vân biến sắc.

Vội vàng muốn bứt ra, nhưng lại căn bản là không có cách phản kháng.

Đùi phải bị Giang Phong gác ở bên hông, mặt khác một cái chân đứng trên mặt đất, cái này là một bộ mười phần quái dị hình ảnh.

Quyền phong gào thét, to lớn quả đấm to đi vào Long Tiểu Vân trước mặt.

Yên tĩnh im ắng.

Long Tiểu Vân cả người ngây người.

Ba ba ba!

Một trận tiếng vỗ tay vang lên, nhất thời liền cắt ngang cái này không khí lúng túng.

"Còn không buông tay!" Gặp thạch Thủ Trưởng cùng Lý Giáo Đạo Viên hai người đều vỗ tay, mang trên mặt ý cười.

Nhìn lại mình một chút lúc này bị Giang Phong nắm lấy chân đẹp, Long Tiểu Vân nhất thời giận không chỗ phát tiết.

Kiều quát một tiếng.

"A. . ." Giang Phong không nhúc nhích chút nào nhún nhún vai, buông hai tay ra.

Long Tiểu Vân cả người lập tức kém chút quẳng xuống đất, liên tiếp lui về phía sau mấy bước, một đôi mắt đẹp trừng mắt Giang Phong, nghiến răng nghiến lợi.

Lần này, đơn giản mất mặt ném lớn.

"Tốt, Tiểu Vân, công bình luận bàn, không muốn thương tổn hòa khí!"

"Đúng vậy a, Long huấn luyện viên. . ."

Thạch Thủ Trưởng gặp điệu bộ này, vội vàng lên khuyên can.

Lý Giáo Đạo Viên cũng là hợp thời nói một câu.

"Hừ, tính toán, lần này liền tha cho ngươi đi!" Long Tiểu Vân cảm giác trên mặt nóng bỏng, rất lợi hại không ánh sáng, lạnh hừ một tiếng, quay đầu chỗ khác, hiển nhiên rất tức giận.

"Tiểu Phong, ta nhìn ngươi thân thủ không tệ, có muốn hay không tiến vào Bộ Đội Đặc Chủng đào tạo sâu a?" Thạch Thủ Trưởng ôn hòa cười một tiếng, nhíu nhíu mày.

Nếu như Giang Phong có thể tiến vào Chiến Lang bộ đội đào tạo sâu, chấp hành một chút nhiệm vụ, đến lúc đó đi ra, làm cái huấn luyện viên vẫn là rất xem trọng.

Thạch thủ bộ dạng như thế nói, ban đầu vốn có chút nổi giận đùng đùng Long Tiểu Vân nhất thời quay đầu liếc nhìn Giang Phong, nghiêng tai lắng nghe, hiển nhiên rất nhớ biết rõ đường Giang Phong nghĩ như thế nào.

"Hết thảy nghe theo Thủ Trưởng an bài." Giang Phong trong lòng hơi động, trực tiếp mở miệng nói.

"Tốt, đã như vậy, vậy ta cho ngươi ba ngày thời gian, ba ngày sau, ngươi thu thập xong hết thảy hành lý, đến lúc đó đến Lý Giáo Đạo Viên nơi này tìm ta." Thạch Thủ Trưởng hài lòng gật gật đầu.

Ra hiệu Lý Giáo Đạo Viên liếc một chút.

Giang Phong được một cái quân lễ, ba một tiếng, "Vâng!"

"Uy, Đặc Chủng Binh cũng không phải tốt như vậy làm." Ngay tại Giang Phong sắp ra khỏi phòng thời điểm, Long Tiểu Vân một câu dằng dặc truyền đến.

Giang Phong quay đầu nhìn lấy cái này bạo lực cô nàng, lông mày nhíu lại: "Há, thật sao? Bất quá ta càng ưa thích có tính khiêu chiến bộ đội, không phải vậy không có ý nghĩa!"

Nói xong lời này, Lý Giáo Đạo Viên mang theo Giang Phong ra khỏi phòng.

"Tiểu Phong a, tiểu tử ngươi có thể a!" Mang theo Giang Phong ra khỏi phòng, Lý Giáo Đạo Viên đối Giang Phong dựng thẳng giơ ngón tay cái.

Giang Phong sờ mũi một cái, ra vẻ không giải thích nói: "Cái gì đủ có thể?"

Lý Giáo Đạo Viên chỉ chỉ Giang Phong, một bộ im lặng biểu lộ, vỗ vỗ Giang Phong bả vai, cười mắng: "Tiểu tử ngươi đừng giả bộ, ngươi đã bị tuyển nhập Chiến Lang bộ đội, tiểu tử ngươi liền đợi đến để đi!"

"Chiến Lang bộ đội, Đông Nam quân khu Đặc Chiến lữ Bộ Đội Đặc Chủng, thuộc về nước ta thần bí một chi bộ đội, tập hợp mỗi cái lĩnh vực binh chủng nhân tài. . . ." Giang Phong nói.

"Không sai, Long huấn luyện viên cũng là Chiến Lang bộ đội huấn luyện

viên, tiểu tử ngươi, có thể phải cố gắng. . ." Lý Giáo Đạo Viên cười nói.

Bái biệt Lý Giáo Đạo Viên, Giang Phong trở lại túc xá.

Trong túc xá, Trương Long mấy người đang hít đất, ta mấy người tại đánh đống cát.

Nhìn thấy Giang Phong trở về, nhất thời trên mặt lộ ra mừng rỡ biểu lộ, "Phong ca, ngươi trở về!"

Mở miệng một tiếng Phong ca, còn vội vàng tiếp cận tới.

"Há, tất cả mọi người ở đây, vừa rồi có chút việc, Lý Giáo Đạo Viên để cho ta đi một chuyến phòng học, ta bị chính thức trúng tuyển Bộ Đội Đặc Chủng, khả năng ba ngày sau liền muốn rời khỏi. . ." Giang Phong cũng không có giấu diếm, dù sao muốn rời khỏi, trực tiếp theo mấy cái người nói.

"Cái gì, Phong ca, ngươi nói là thật?" Trương Long nghe xong Giang Phong lại bị trúng tuyển Bộ Đội Đặc Chủng, nhất thời bị kinh ngạc.

Có chút không xác định hỏi một câu.

"Nói nhảm!" Giang Phong tức giận trắng con hàng này liếc một chút.

"Đây là chuyện tốt a, đêm nay, có thể phải thật tốt thêm một chút tham gia, chúc mừng một chút, đương nhiên, Phong ca ngươi mời khách?" Lớp Trưởng Hứa Minh chí rất là cao hứng, đi đến Giang Phong trước mặt, vỗ vỗ Giang Phong bả vai, cười nói.

"Tốt!" Giang Phong gật gật đầu, trong túc xá chúng huynh đệ nguyên bản trong lòng có chút thất lạc, nhưng là được nghe Giang Phong đêm nay muốn mời khách, nhất thời cả đám đều mặt lộ nụ cười.

Cao hứng kêu một tiếng. . . .

Thời gian thoáng qua tức thì, cùng mọi người đi trong phòng ăn ăn một bữa Cơm tối, khi lại một lần nữa an tĩnh lại lúc, bóng đêm đã nhìn một cái buông xuống.

Nhìn lấy này treo trên cao trên bầu trời trăng sáng.

Giang Phong hơi xúc động.

Một rảnh rỗi, Giang Phong liền nhớ lại tựa hồ Long đeo câu thông hắn thế giới, giống như có lẽ đã có thể lần nữa vượt qua.

Nghĩ tới đây, hắn hơi chuyển động ý nghĩ một chút.

Chỉ cảm thấy cảnh tượng trước mắt trời đất quay cuồng.

Lần nữa mở hai mắt ra lúc, đứng vững ở thân thể về sau, hắn nao nao.

Trên người hắn vẫn như cũ mặc một bộ màu xanh quân đội quân phục.

Trên bầu trời u ám, Âm Khí nặng nề.

Đây là một cái mưa dầm liên miên ngày mưa dầm khí, chung quanh là liên miên bất tuyệt sơn mạch.

Lúc này, Giang Phong đang xuất hiện tại một chỗ non nửa eo trên đường núi, chung quanh Lão Thụ nối tiếp nhau, uốn lượn thanh sơn thúy lục liên miên, Cổ Thụ nổi cục mạnh mẽ, chung quanh hoàn toàn tĩnh mịch, đây là một cái yên tĩnh thế giới.

Còn chưa hiểu chính mình đi vào cái gì thế giới.

Nhìn không ra là buổi sáng vẫn là buổi chiều, nhưng là có thể xác định ngay tại lúc này hắn là ban ngày.

Lúc đầu Giang Phong còn dự định tại Chiến Lang thế giới đợi lưu một chút

thời gian.

Nhưng là do ở thực lực đề bạt tương đối chậm nguyên nhân, vì lẽ đó, hắn quyết định vẫn là tiến vào hắn thế giới nhìn xem tình huống lại nói.

Cho dù Giang Phong rời đi Chiến Lang thế giới một tháng, tại Chiến Lang thế giới thời gian thực ở giữa tỉ lệ cũng chỉ mới qua một giờ.

Lại thêm có thể tùy thời xuyên toa, vì lẽ đó Giang Phong cũng không có cảm thấy có cái gì lo lắng địa phương.

"Dừng lại, đừng nhúc nhích!" Ngay tại Giang Phong trầm tư chính mình kế tiếp là không phải nên tìm một chỗ, dò xét một chút mình tới đi vào cái gì thế giới lúc, bỗng nhiên, phía sau truyền đến vài tiếng cảnh cáo âm thanh.

Xoạt xoạt xoạt xoạt!

Nạp đạn lên nòng âm thanh vang lên.

Giang Phong chỉ cảm giác mình cái ót một trận lông tơ lóe sáng.

Lỗ tai hơi hơi run run, một cái cúi người, thân hình nguyên địa vọt tới, thoát ra năm sáu mét.

Ba xoa một tiếng.

Xương tay then chốt bị tháo xuống âm thanh vang lên.

"Ôi!" Một tiếng, một tên người mặc Kháng Nhật thời kỳ, phổ thông nông dân binh trang phục, trên đầu mang theo màu trắng khăn vuông tuổi trẻ tiểu hỏa tử kêu đau một tiếng, lạch cạch, trong tay súng ống rơi đất này bên trên.

Hắn ôm cánh tay, cả người sắc mặt hoàn toàn trắng bệch.

Xoạt xoạt!

"Đừng nhúc nhích, lại động một cái, nhất thương băng ngươi!" Lại là một trận nạp đạn lên nòng âm thanh vang lên, chung quanh núi hai bên đường trong bụi cỏ vang lên một trận lưa thưa tác tác thanh âm.

Hơn mười người ăn mặc đồng dạng Dân Quốc Thời Kỳ, đầu đội khăn vuông binh lính từ trong bụi cỏ lao ra, tay nâng mắng cán thương, nhắm chuẩn Giang Phong.

Bất quá những người này cũng không phải là chủ yếu gây nên Giang Phong chú ý, làm Giang Phong nhìn thấy cầm đầu tên kia cắt tóc húi cua, một mặt kiên nghị, mặt như đao gọt nam tử lúc, hắn hơi kinh ngạc.

Nhìn thấy nam tử trẻ tuổi này, hắn nhớ tới rất nhiều năm trước nhìn qua một bộ phim truyền hình, lại liên tưởng giờ này khắc này tình huống, trong lòng ẩn ẩn có một ít suy đoán.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 56: Năm Mươi Sáu Ta Gọi Huống Quốc Hoa

Chương 56: Năm mươi sáu ta gọi Huống Quốc Hoa

19 38 thâm niên chính vào Nhật Khấu Xâm Hoa, Trung Quốc các nơi Phong Hỏa liên tục, Đội Du Kích đội trưởng Huống Quốc Hoa cùng Nhật Quân Thiếu Tá Sơn Bản Nhất Phu khổ chiến, Quốc Hoa vì bảo đảm nông hộ tử Phục Sinh, đơn độc cùng Sơn Bản Nhất Phu quyết chiến, kết quả là lưỡng bại câu thương, Quốc Hoa, Phục Sinh, một chồng chính sắp chết tế, Cương Thi Vương Tướng Thần xuất hiện, đem ba người máu tươi chỉ hút, lúc Khu Ma Nhất Tộc đương đại truyền nhân Mã Đan Na đã tìm đến, mặc dù đem Tướng Thần đánh lui, lại mất đi Quốc Hoa cùng Phục Sinh bóng dáng. . .

Cương Thi Huyết, Bất Lão Bất Tử, kỳ dị lực lượng. . .

Tu đạo Phục Ma, Mã gia truyền thừa Cửu Tự Chân Ngôn. . .

Một hệ liệt đủ khả năng liên tưởng đến đồ,vật từng cái từ Giang Phong trong đầu lướt qua, đó là cái để cho người ta kích động thế giới, bên trong có thể đạt được đồ,vật thực sự quá nhiều.

"Tất cả dừng tay, vị huynh đệ kia, ngươi là người Hoa?" Mắt thấy thủ hạ Đội Du Kích đội viên khí thế hung hung, từng cái muốn mở ngực lên thương, dẫn đầu nam tử phất phất tay, ra hiệu mọi người không nên khinh cử vọng động, nhìn về phía Giang Phong, cau mày một cái, hỏi.

"Há, là, ta là Hoa Hạ Nam Phương Quảng Đông đỏ người trong thôn!" Giang

Phong hơi hơi kinh ngạc, nhìn xem chính mình xuyên qua, trong đầu hiện lên một đạo tinh quang, gật gật đầu, đè xuống trong lòng phun trào suy nghĩ.

Nghe được Giang Phong vậy mà lại nói tiếng Hoa, những nguyên bản đó đối Giang Phong mười phần cảnh giác binh lính nhất thời hơi buông lỏng cảnh giác.

Nhìn chằm chằm Giang Phong, thượng hạ dò xét, Giang Phong ăn mặc thực sự có chút quá thu hút.

"Ta gọi Huống Quốc Hoa, ngươi là ở nước ngoài trở về sao?" Tại Giang Phong trong tay, bất tri bất giác, đã thêm một cái vali xách tay.

Thần bí Long đeo một quen tác phong, cũng là xuyên toa mỗi cái thế giới, đều sẽ vô tình bên trong, an bài một chút không khỏi thân phận.

Giang Phong trong tay mang theo một cái hắc sắc cặp da, nhìn thật đúng là giống một tên ở nước ngoài về hoa Hoa Kiều.

Quả nhiên, nghe được Huống Thiên Hữu tra hỏi, Giang Phong trong lòng rốt cục xác định đây là cái nào thế giới, nguyên lai, chính mình lần này lại là đi vào (Khử Tà Diệt Ma)

Nhìn tình huống này, đây chính là chiến tranh kháng Nhật thời kỳ, nội dung cốt truyện vừa mới bắt đầu đoạn thời gian không thể nghi ngờ.

"Vâng, ta gọi Giang Phong, mới từ Luân Đôn Oxford Đại Học về hoa. . ." Nghe được Giang Phong nói ra một hệ liệt chính mình không biết nước ngoài cái gì Đại Học tên.

Huống Thiên Hữu nhãn tình sáng lên, gật gật đầu, cười cười, rốt cục cũng xác định Giang Phong không là tiểu quỷ tử phái tới gián điệp.

Lớn nhất chủ yếu vẫn là Giang Phong này một thanh lưu loát Hoa ngữ, đó là một cỗ đến từ xương thân thiết, để bọn hắn lựa chọn tin tưởng Giang Phong lai lịch.

"Nơi này không phải nói chuyện địa phương, hiện tại Tiểu Quỷ Tử tàn phá bừa bãi chà đạp chúng ta Hoa Hạ Đại Địa, ở bên ngoài rất nguy hiểm, ngươi có tính toán gì?" Huống Thiên Hữu cũng là người luyện võ, có chút thân thủ, vừa mới nhìn đến Giang Phong thân thủ, hắn cũng minh bạch, Giang Phong khẳng định luyện qua.

Vì lẽ đó, tại cùng Giang Phong giao lưu bên trên, hắn nhiều một tia tôn trọng.

"Dự định. . ."

"Đội trưởng, các huynh đệ vừa mới nhận được tin tức, ngôi hoàng đế trấn bên kia đóng quân quỷ tử Quảng Tây cứ điểm có biến, quỷ tử Đại Tá Sơn Bản Nhất Phu còn có phụ thân Yamamoto Tứ Lang vào hôm nay sắp hội cử hành tuyên thệ nghi thức, có thể sẽ có hành động lớn!" Ngay tại Giang Phong trầm ngâm có phải hay không hắn là kéo cái cớ nói một chút chính mình có tính toán gì tế.

Một tên tướng mạo Thanh Tú, khuôn mặt có chút đen kịt Đội Du Kích đội viên cúi người đi vào Huống Thiên Hữu trước mặt, hướng Huống Thiên Hữu bẩm báo nói.

Nghe vậy, Huống Thiên Hữu nhất thời nhướng mày, "Triệu tập các huynh đệ, chuẩn bị kỹ càng đạn dược, một hồi hành động!"

"Vâng!" Tên kia đội viên nhận mệnh lệnh, vội vàng xoay người, ứng một tiếng là, vội vàng vội vàng rời đi.

Huống Thiên Hữu quay đầu nhìn về phía Giang Phong, há hốc mồm, "Cái kia sông Phong huynh đệ, chúng ta liền cho tới cái này đi, nếu có thời cơ, ta muốn nghe ngươi nói một chút quốc ngoại sự tình, bất quá bây giờ. . . ."

Huống Thiên Hữu sắp bắt đầu công kích trú đóng ở Quảng Tây ngôi hoàng đế trấn Nhật Quốc quỷ tử Bộ Tư Lệnh.

Vừa nghĩ tới Giang Phong thân phận là một học sinh, hắn vẫn là khuyên một

câu.

"Huống đội trưởng, nếu như có thể lời nói, ta hi vọng mình có thể vì người Hoa dân chỉ một phần khí lực, giết mấy cái quỷ tử!" Huống Thiên Hữu còn muốn khuyên Giang Phong mau chóng rời đi, miễn cho bị quỷ tử phát hiện, Giang Phong lại là khoát khoát tay, ra hiệu hắn không cần lại nói cái gì.

Nói nhảm, không theo sát Huống Thiên Hữu, thế nào gặp được Cương Thi Tướng Thần? Không gặp được Giang Phong Tướng Thần, Giang Phong thế nào biến dị?

Thế nào gặp được Mã Đan Na?

Không sai, Giang Phong quả thật có chút lớn mật ý nghĩ, cái kia chính là nhất định phải đạt được Cương Thi Vương Tướng Thần Cương Thi Huyết, mặt khác Mã Đan Na đạo thuật cũng phải lấy được tay.

"Cái này. . ." Huống Thiên Hữu trong lúc nhất thời có chút do dự.

Dù sao, Giang Phong thực sự tuổi còn rất trẻ, người còn sống có đại tiền đồ tốt, nếu quả thật chết tại quỷ tử trong tay, vậy liền thật đáng tiếc. . .

"Uy Khấu đuổi hết ngày; bên ta còn gia lúc! Lên ngựa giết địch, mới hiển lộ ra nam nhi bản sắc, như có thể vì nước hi sinh, đủ an ủi bình sinh, tử cũng ngại gì? Cũng thì sợ gì? Ta Trung Hoa đàn ông há chịu bị quản chế tại Uy Nô, cho dù vừa chết, nếu như có thể khu trừ Uy Khấu, bảo vệ quốc gia, đời này cũng không hối hận vậy!" Giang Phong nhìn lấy Huống Thiên Hữu, mở miệng lần nữa gằn từng chữ một.

Hơn mười người ở đây Đội Du Kích đội viên tuy nhiên không có học qua chữ, nhưng là nghe được Giang Phong những lời này, bọn họ thân hình kịch liệt chấn động.

Một cỗ nhiệt huyết xông lên đầu, tại thời khắc này, bọn họ nhìn về phía

Giang Phong trong ánh mắt, nhiều một cỗ kính nể.

"Tốt, đã Giang huynh đệ nói như thế, đại đàn ông ứng ném đầu lâu, vung nhiệt huyết, ta cũng liền không nói nhảm, chúng ta đi!"

Huống Thiên Hữu trên mặt cũng là một bộ kích động biểu lộ, hắn phất phất tay, chỉ huy trước mọi người hướng thành trấn khu.

Tuy nhiên đó là cái Điện Ảnh Thế Giới, Giang Phong sẽ không đợi lưu quá lâu, nhưng Giang Phong vẫn là bị Huống Thiên Hữu bọn người cỗ này dõng dạc tâm tình cho kích thích đến.

Một cỗ nhiệt huyết xông lên đầu.

Tham gia qua quân, học qua Quốc Thuật, vì không phải liền là bảo vệ quốc gia sao?

Đối với Nhật Bản Quỷ Tử, Giang Phong hoàn toàn không có một chút ấn tượng tốt.

Đặc biệt là nghĩ đến quỷ tử loại kia tàn bạo ác độc hành động, Giang Phong có loại muốn huyết chiến nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly xúc động.

Tại Huống Thiên Hữu chỉ huy dưới, rất nhanh, mọi người đi tới ngôi hoàng đế Trấn Thành trấn khu.

Mọi người lặng yên không một tiếng động tiến vào thành trấn khu, tránh thoát Tiểu Quỷ Tử tuần tra phòng tuyến, Giang Phong có chút khẩn trương, đồng thời có chút chờ mong.

Hắn rốt cục kiến thức đến cái thế giới này chiến tranh kháng Nhật thời kỳ Tiểu Quỷ Tử.

Mấy chiếc ba lượt Ma Thác chở hơn mười người Tiểu Quỷ Tử, đằng sau còn đi theo một chiếc xe lớn, chở mấy chục tên Tiểu Quỷ Tử, ở hậu phương, còn có

đi bộ mấy chục tên Tiểu Quỷ Tử, cái này chút tiểu quỷ tử mở ra xe gắn máy, phách lối, bá đạo chạy tại trên đường cái.

Xe gắn máy vang lên tiếng oanh minh, phảng phất tiếng sấm, cho người ta một loại tận thế hàng lâm cảm giác sợ hãi.

Thời đại này Nhật Quân, tố dưỡng, trang bị đều là thế giới nhất lưu, dù là bị tạc chỉ huy bộ cùng kho quân dụng, cũng ngay đầu tiên kịp phản ứng.

Nhật Quân trang bị, vượt xa khỏi Hoa Hạ quân đội trình độ.

Nhìn nhìn lại Huống Thiên Hữu bên này Đội Du Kích đội viên, lúc này mười mấy người trong lòng bàn tay đều toát ra mồ hôi lạnh, trốn ở hẻm nhỏ góc rẽ, cầm thương chi trong lòng bàn tay đều xuất mồ hôi.

Có thể nghĩ, bọn họ thực là hoảng sợ Tiểu Quỷ Tử.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 57: Năm Mươi Bảy Sát Quỷ Tử

Chương 57: Năm mươi bảy Sát Quỷ tử

"Đội trưởng, các huynh đệ dẫn bạo thuốc nổ đã chuẩn bị kỹ càng, hiện tại chúng ta kế tiếp phải làm gì?" Hổ Tử thấp mắng thân thể lặng lẽ đi vào Giang Phong mấy người trước mặt, cúi người đối Huống Thiên Hữu hồi bẩm nói.

Huống Thiên Hữu nhíu nhíu mày, "Xác định rõ quỷ tử cứ điểm không, hiện tại chúng ta quá khứ , bất quá, vẫn là trước làm một thân quỷ tử y phục lại trà trộn vào đi mới tốt." Giờ này khắc này, Giang Phong cùng Huống Thiên Hữu mấy người đều là phổ thông xuyên qua, như thế lỗ mãng xuất hiện tại trên đường cái, tất nhiên sẽ bị Nhật Bản Quỷ Tử phát hiện, đến lúc đó tất nhiên sẽ bị vây quét công kích.

Vì đó, trước tiên, Huống Thiên Hữu liền quyết định nói.

"Đội trưởng, chúng ta không có quỷ tử y phục, chẳng lẽ. . ." Tên kia gọi Hổ Tử, dáng dấp gầy không kéo mấy cái đội viên có chút cẩn thận từng li từng tí nói ra.

Xin chỉ thị ứng làm như thế nào đi làm.

Giang Phong tự nhiên cũng đã phát giác, nhìn ra xa một chút, tâm lý liền có, cười nói: "Đừng hốt hoảng, ẩn nấp đứng lên, xử lý bọn họ, lại cởi xuống Tiểu Quỷ Tử y phục mặc lên. . ."

". . ." Chúng Đội Du Kích viên một trận trợn mắt hốc mồm, nhìn phía trước

trên đường cái lui tới Tiểu Quỷ Tử tư thế kia, nói ít cũng phải có bảy tám mươi tên Tiểu Quỷ Tử, như thế nào mới có thể đánh giết Tiểu Quỷ Tử, lấy tới trên người bọn họ Quân Phục.

Nhất thời, bọn họ liền sầu mi khổ kiểm.

"Ta đi một chút sẽ trở lại. . ." Giang Phong nói một cái, thân hình như Linh Hầu đồng dạng đi lên vọt tới, một cái "Diêu Tử xoay người!" Lúc đầu bọn họ còn giấu ở cái hẻm nhỏ góc rẽ trong ngõ hẻm.

Có lấp kín màu trắng vách tường tại trước mặt, cao hơn ba mét.

Vốn hắn nên không có khả năng lật qua, tuy nhiên lại sao tài liệu Giang Phong cả người hai tay chụp ở trên vách tường, mấy cái leo lên, sau một khắc, trực tiếp chui lên đi hơn ba mét cái, lại sau một khắc, thân thể biến mất tại nguyên chỗ.

"Cái này. . ."

Tất cả mọi người mắt trợn tròn, bao quát Huống Thiên Hữu có chút có chút mắt trợn tròn, cái này thân thủ. . . . .

Ở trên vách tường, có một ít chạm rỗng lỗ thủng, xuyên thấu qua lỗ thủng, bọn họ nhìn thấy một đạo quân bóng người màu xanh lục lóe lên liền biến mất, trong chớp mắt, cũng đã biến mất tại nguyên chỗ.

"Người nào?" Tại Giang Phong thân hình xẹt qua đường cái trong nháy mắt đó.

Nguyên bản một tên ngồi tại ba lượt Ma Thác dựa vào bên đường lên quỷ tử quân quan, vừa mới hét lên, chỉ nghe một tiếng vang giòn, ngay sau đó, cả người cổ nghiêng một cái, một đầu mới ngã xuống đất.

Giờ này khắc này chính vào sáu giờ chiều thời gian, sắc trời rõ ràng đã có chút tối tăm.

Giang Phong đột nhiên tập kích, thực sự để cho người ta có chút khó lòng phòng bị.

Giải quyết cái này quân quan, hắn Tiểu Quỷ Tử còn không biết xảy ra tình huống gì, Giang Phong vung tay lên, cái này quân quan thi thể liền quỷ dị biến mất tại nguyên chỗ.

Huống Thiên Hữu bọn người căn bản thấy không rõ Giang Phong đến dùng thủ đoạn gì, làm lúc xuất hiện lần nữa, Giang Phong đã mặc vào quỷ tử quân quan Quân Phục, hết thảy, tựa hồ cũng chưa từng xảy ra.

Trốn ở trong góc quan sát bên này tình huống Huống Thiên Hữu mấy người liếc nhau, lần này ở giữa, hai mặt nhìn nhau, tình huống này thực sự có chút quá quỷ dị a?

Đây là Thần Tích?

Bọn họ thế nào cũng sẽ không nghĩ tới Giang Phong lợi dụng Long đeo có thể chứa đựng không gian năng lực, đem tên kia quỷ tử quân quan cho thu đến Long đeo trong không gian.

Vẫn còn là coi là Giang Phong đem tên quan quân kia giấu đi, thân ảnh vì đó rất nhanh, dĩ nhiên chính là tốc độ nhanh.

"Sưu đường lớn Shiva? Khóc tây đại. . ." Thực sự thực sự thực sự tiếng bước chân vang lên, có mười cái quỷ tử binh lính ở phía xa đường cái tuần tra.

Huống Thiên Hữu mấy người chỉ nghe Giang Phong huyên thuyên nói liên tiếp bọn họ nghe không hiểu tiếng Nhật, ngay sau đó, gấp rút tiếng bước chân truyền đến.

"Sony, Ava gạo lấy " 13 tên quỷ tử đi vào Giang Phong chỗ đường cái trong góc, hướng Giang Phong cung kính thẳng tắp làm cái quân lễ, huyên thuyên nói vài lời tiếng Nhật.

"Quỷ tử quân quan" lại nói một câu gì, hơn mười người quỷ tử gật đầu "Này" ứng một tiếng là.

Mười mấy người nhao nhao giải khai treo ở trên người dao nhọn thương nhọn, đi theo quỷ tử "Quân quan" đi vào trên đường cái một nhà đóng chặt trong tửu lâu, Tửu Lâu đại môn bị bạo lực đá văng, mười mấy người đi vào.

Sau đó Tửu Lâu đại môn lần nữa đóng lại.

Sau ba phút, Tửu Lâu đại môn lần nữa bị đẩy ra một đạo khe.

Một bóng người từ đó đi ra, trên đỉnh đầu mang theo Nhật Quốc Cương Khôi, ép tới rất thấp, trên lưng cõng một cái căng phồng Ba lô.

Đạo nhân ảnh này chính là giả mạo ngày quan viên Giang Phong , bất quá, giờ này khắc này Giang Phong thay đổi một kiện Nhật Quốc phổ thông binh sĩ trang phục.

Hắn liếc nhìn liếc chung quanh, phát hiện tạm thời không có Nhật Quân tới, hắn thân ảnh đâm vào u ám trong góc, lần nữa biến mất. . . .

"Đem ngày phục mặc vào." Tại Huống Thiên Hữu mấy người ánh mắt sùng bái bên trong, Giang Phong thả người leo tường mà qua, đi vào Huống Thiên Hữu mấy người trước mặt.

Nguyên bản mấy người thấy là một tên Nhật Quân, giật mình, nhưng khi Giang Phong mở miệng nói chuyện, lập tức liền an tĩnh lại.

Từng cái vô cùng kích động.

"Phong ca, ngươi quá lợi hại. . ." Đội Du Kích đội viên Hổ Tử một mặt bội phục, nhìn về phía Giang Phong trong ánh mắt, đơn giản đầu rạp xuống đất.

"Nếu là ta cũng có Phong Đại Ca dạng này thân thủ, như thế ta liền có thể

giết nhiều mấy cái quỷ tử." Cột sắt một bên đổi Quân Phục, một bên đụng mắng một trương hỏng bét mũi mặt, đi vào Giang Phong trước mặt, hướng Giang Phong dựng thẳng một cái ngón tay cái.

"Tốt, hiện tại mau mặc vào quân phục, không cần nói, tránh cho không tất yếu ngoài ý muốn phát sinh." Huống Thiên Hữu vội vàng căn dặn mọi người, một bước tiến lên, "Phong ca, chúng ta bây giờ nên làm gì?"

Huống Thiên Hữu đã đem Giang Phong xem như người đáng tin cậy.

Nhìn thấy Giang Phong này vượt nóc băng tường, Thần hồ kỹ thủ đoạn, trong lúc nhất thời, đúng là chủ động hướng Giang Phong xin chỉ thị.

"Đem những này đều mang lên, đây là ta từ nước ngoài mang về súng ống , có thể liền phát xạ kích. . . Còn có, cái này động cơ mở ra , có thể nổ bắn ra loá mắt bạch quang, đây là Thiểm Quang Đạn. . . Cái này là độc khí đánh, đều mang lên một chút. . ."

Giang Phong đem chính mình đi vào cái thế giới này, trong tay dẫn theo mở rương ra, nơi đó rõ ràng cũng là một chút tiên tiến hiện đại hóa súng ống.

"Cái này. . ." Nhìn thấy này liệt kê chỉnh tề, từng dãy súng ống, Huống Thiên Hữu bọn người tròng mắt cơ hồ đều muốn trừng ra ngoài.

Sau khi, mọi người từ trong vui mừng quay trở lại, từng cái dẫn lên súng ống, tại Giang Phong chỉ đạo dưới, rất nhanh liền thói quen dùng như thế nào những này hiện đại hóa súng ống, đặc biệt là nhìn thấy Súng trường có thể liên tục xạ kích, liên phát, mọi người đơn giản mừng rỡ không thôi.

Còn có cũng là thiểm quang Độc Khí Đạn loại xuất hiện, càng làm cho những này Kháng Nhật thời kỳ Đội Du Kích Dân Binh cảm giác vô cùng kinh hỉ.

Cứ như vậy, mọi người hứng thú bừng bừng nhận lấy súng ống Hộp đạn, nhao nhao cất ở trên người, mặc vào Nhật Quân Quân Phục, tại Giang Phong chỉ

huy dưới, đi ra hẻm nhỏ, lặng yên không một tiếng động đến đến đường lớn bên trên.

"Người nào biết lái xe?" Giang Phong dùng tiếng Nhật nói ra.

Huống Thiên Hữu đứng ra, "Trưởng quan, ta hội!"

Huống Thiên Hữu rất phối hợp dùng một thanh lưu loát tiếng Nhật nói một câu.

Giang Phong gật gật đầu, vung tay lên, tất cả mọi người lên xe ngựa, từ Huống Thiên Hữu mở ra, lái về phía phương xa.

. . .

Trên đường đi, mười mấy người đường mà hoàng mở ra Nhật Quân quân dụng xe tải, hướng về Sơn Bản Nhất Phu chỗ căn cư địa phóng đi.

Trên đường gặp được một chút binh lính kiểm tra Giang Phong các loại người thân phận. Tiểu thuyết Vô Hạn Tín Ngưỡng Chư Thiên chương mới nhất

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 58: Năm Mươi Tám Phục Sinh

Chương 58: Năm mươi tám Phục Sinh

Một khắc này, sở hữu Đội Du Kích thành viên bao quát Huống Thiên Hữu bọn người cái trán cơ hồ toát ra mồ hôi lạnh.

Đối mặt thủ phòng Tiểu Quỷ Tử, Giang Phong không nói hai lời đi lên cũng là một cái bàn tay, vài phút gọi quỷ tử thần phục.

Cứ như vậy, tại Huống Thiên Hữu mấy người mắt trợn tròn trong ánh mắt, Giang Phong bọn người dễ như trở bàn tay hỗn quá khứ, hướng trong trấn tiến đến.

Tiểu Quỷ Tử chỉ huy bộ, cùng kho quân dụng, Hổ Tử đám người đã tra ra.

Vì đó, rất nhanh, không có gì bất ngờ xảy ra, bọn họ thành công lẫn vào Kazuo Yamamoto còn có phụ thân Yamamoto Tứ Lang chỗ tại trong bộ chỉ huy.

Hổ Tử mấy người tại Giang Phong an bài xuống, tiến đến kho quân dụng lắp đặt bom hẹn giờ.

Mà Giang Phong cùng Huống Thiên Hữu thì là tiến đến chỉ huy bộ, nơi đó, trong bộ chỉ huy, Kazuo Yamamoto còn có phụ thân ngay tại tuyên thệ.

Tuy nhiên Nhật Quốc đã đầu hàng Hoa Hạ, chiến bại tin tức truyền đến, nhưng là, Kazuo Yamamoto chi này Nhật Quân bộ đội quyết định tại Quảng Tây một chỗ hoàn toàn tới một lần đại càn quét, tuyên thệ nghi thức bắt đầu, đây là

một lần trọng đại hội nghị.

Trong phòng chỉ huy, Kazuo Yamamoto một mặt dõng dạc cùng phụ thân chính ra sức tuyên thệ mắng lời thề, mà Giang Phong cùng Huống Thiên Hữu hai người thì là đã lẫn vào trong bộ chỉ huy, hết thảy chuẩn bị sẵn sàng.

Két!

Cổ bị vặn gãy âm thanh vang lên, một tên Nhật Quân binh lính cổ bị vặn gãy, một tên khác binh lính giật mình, vừa định muốn bắt đầu rống to, két lại là một tiếng vang lên.

Đồng dạng bị vặn gãy cổ, ngã trên mặt đất, bị người kéo lấy giấu vào chỗ ngoặt đại môn phía sau cửa.

Người mặc Nhật Quân phục sức Huống Thiên Hữu tại Giang Phong ánh mắt ra hiệu dưới, bắt đầu ở cạnh góc tường lắp đặt bom hẹn giờ.

"Dừng lại!" Không ra Giang Phong ngoài ý muốn, liền tại bọn hắn vừa mới nhóm lửa bom hẹn giờ một khắc này, Kazuo Yamamoto ít hôm nữa quân mới từ trong phòng chỉ huy đi ra.

Nhìn thấy Giang Phong hai người ngay tại dẫn đốt thuốc nổ, Kazuo Yamamoto sắc mặt biến đổi, vội vàng truy hướng Giang Phong bọn người, đồng thời lại nghĩ tới phụ thân hắn còn tại trong phòng chỉ huy, sắc mặt hắn huống biến, "Phụ thân!"

Không có có mơ tưởng, quay đầu lao về sau đi.

Ầm ầm!

Kịch liệt tiếng nổ mạnh vang lên, còn chưa kịp tiến vào phòng chỉ huy, một cỗ kinh khủng sóng nhiệt còn có hừng hực thao thiên hỏa diễm trong nháy mắt bao phủ toàn bộ phòng chỉ huy cùng qua lại thông đạo hành lang.

Tại bỏ mạng phi nước đại bên trong, Kazuo Yamamoto tận mắt mục đích thử muốn nứt nhìn thấy cha mình bị tạc thành thịt.

Mà hắn thiếu chút nữa cũng bị cỗ này sóng nhiệt trực tiếp tung bay.

Không chút do dự hắn trực tiếp lựa chọn nhảy lầu, cái này mới tránh thoát một trận Sát Kiếp.

"Đáng chết đồ,vật, Huống Quốc Hoa, các ngươi muốn chết!" Hồi tưởng lại Giang Phong cùng Huống Thiên Hữu hai người lúc gần đi này bên mặt.

Kazuo Yamamoto cả đời khó quên!

Bởi vì kịp thời rời khỏi chỉ huy bộ nguyên nhân, Giang Phong bọn người thành công chạy ra Nhật Quân chỉ huy khu vực.

Nhưng là, Kazuo Yamamoto vẫn dẫn theo một đám Nhật Quân chết truy không thả.

Rốt cục, mọi người đi tới một chỗ tới gần bờ sông trên đất bằng, kịch liệt đấu súng tiếng vang lên, Kazuo Yamamoto suất lĩnh hơn ba trăm tên Nhật Quân bên trong, không ngừng có người ngã xuống, máu, nhuộm đỏ dòng sông.

Giang Phong bách phát bách trúng, lại thêm trên người bọn họ có tinh xảo hiện đại hóa thiết bị, lần này chiến đấu, cơ hồ lấy nghiền ép Zz1tai hoàn ngược Kazuo Yamamoto bọn họ.

"Đáng chết, thế nào sẽ mạnh như vậy!" Kazuo Yamamoto tức giận, nhưng là đối mặt này khủng bố hỏa lực, bọn họ không thể không chật vật lui lại.

Hơn ba trăm người lại bị hơn hai mươi tên Đội Du Kích đội viên đánh cho không có không hoàn thủ năng lực, cũng là liền Kazuo Yamamoto bản thân, cũng là cảm thấy mười phần thao đản.

Sau cùng thậm chí trên đùi còn bên trong một viên đạn, nhìn thấy Kazuo

Yamamoto muốn muốn chạy trốn, Giang Phong đương nhiên sẽ không để chạy trốn, không phải vậy nội dung cốt truyện còn thế nào tiếp theo?

Đến tiếp sau công tác còn thế nào chơi, Tướng Thần còn thế nào xuất hiện?

Không xuất hiện, còn thế nào bị Cương Thi cắn cổ?

Bất quá, Giang Phong cũng không có chết truy, cùng Huống Thiên Hữu mấy người hung hăng bắn giết mấy chục tên Nhật Quân về sau, Giang Phong vừa rồi phất tay: "Không cần truy, tìm một chỗ, trước tiên đem các huynh đệ thương thế xử lý một chút lại nói. . ." Nhìn thấy Huống Thiên Hữu mấy người còn muốn tiếp tục đuổi theo, Giang Phong phất tay cắt ngang.

Nguyên bản mọi người còn muốn tiếp tục truy kích, thế nhưng là nghe được Giang Phong lời nói, nhất thời cả đám đều đình chỉ truy kích.

"Tốt, chúng ta đều Thính Phong ca." Huống Thiên Hữu mấy người trở về nói.

Lần này mọi người bị thương không nhẹ.

Hai mươi bảy người chết bảy cái, còn lại hai mươi người, tiêu diệt địch quân hơn một trăm người.

Có thể nói, đây là một lần đại thắng lợi.

Bất quá, người chết, chung quy là để cho người ta khổ sở sự tình.

Tại phụ cận Trung Nông trong thôn, trong cõi u minh nhất định, Huống Thiên Hữu cùng Giang Phong mấy người tìm tới nội dung cốt truyện bên trong cái kia nông thôn, cái kia cùng Huống Thiên Hữu gặp gỡ bất ngờ nữ hài A Tú còn có A Tú đệ đệ Phục Sinh.

"Trưởng quan, các ngươi đều là tốt lắm, những ngày gần đây, liền đợi tại thôn chúng ta bên trong, dưỡng thương đi!" Trong thôn thôn dân so sánh thuần phác, cũng không có bởi vì Giang Phong bọn người là Đội Du Kích đội viên mà cảm

thấy ghét bỏ, ngược lại là một mặt kính sợ cùng sùng bái.

Chính là bởi vì có Đội Du Kích, bọn họ tâm hồn mới vừa có một tia cảm giác an toàn.

"Thụ thương đội viên đi trước trị liệu thương thế, Quốc Hoa còn có hắn không có binh lính bị thương cùng ta đi ngoài thôn thiết trí một chút phòng ngự biện pháp."

Kazuo Yamamoto đã chạy trốn, như vậy kế tiếp khẳng định hội trở về, đã muốn trở về, khẳng định phải hố đối phương một cái, vì đó, tại Giang Phong chỉ huy dưới, mọi người nhao nhao tiến về ngoài thôn, bắt đầu dựa theo Giang Phong thiết kế, nhét vào một chút hữu hiệu cơ quan công trình, còn có trạm gác các loại.

Tại thôn làng bốn phía cấu trúc lên một đạo sau phòng tuyến, Giang Phong lại an bài mấy cái tên lính thay phiên trực ban.

"Phong Đại Ca , chờ ta sau khi lớn lên có phải hay không cũng có thể giống như ngươi lợi hại?" Trong thôn, phơi hạt thóc sân bãi bên trên, bao quát Giang Phong Huống Thiên Hữu hai mươi người ở bên trong sở hữu Đội Du Kích đội viên đang tiếp thụ Giang Phong huấn luyện.

Huấn luyện cận chiến Bác Kích Kỹ Xảo còn có xạ kích kỹ xảo chờ một chút so sánh tiên tiến loại đặc biệt phương thức chiến đấu.

Thông qua ba ngày qua này huấn luyện, tất cả mọi người tố chất soạt soạt soạt đi lên tăng vọt, lấy một loại rất độ cao độ tăng lên.

Sân bãi bên trên, tiểu Phục Sinh đứng tại tỷ tỷ A Tú bên người, một cái chạy, đi vào Giang Phong trước mặt, nhảy cẫng hoan hô nói ra.

Ánh mắt bên trong tràn ngập chờ mong.

"Tiểu Phục Sinh rất lợi hại đâu, về sau khẳng định có thể theo ca ca lợi hại."

Giang Phong cười ha ha, đối cái này nội dung cốt truyện trung hoà Huống Thiên Hữu trở thành "Cha con" tiểu Phục Sinh ấn tượng rất không tệ.

Có lẽ là trong cõi u minh đã nhất định, cái này mấy ngày kế tiếp, Huống Thiên Hữu vẫn là cùng A Tú hai người đi cùng một chỗ.

Đối với cái này, Giang Phong thật cũng không cảm thấy có cái gì, cái thế giới này rất lợi hại phức tạp, liền cái gọi là vận mệnh đều có tồn tại, vì đó tất cả những thứ này cũng liền không thế nào quái dị.

"Tốt a, ta sau khi lớn lên, khẳng định cũng phải giống như đại ca ca lợi hại." Nghe được Giang Phong cổ vũ, Phục Sinh nhịn không được hoan hô nhảy nhảy dựng lên, hưng phấn dị thường không thôi.

"Vì đó, Phục Sinh phải cố gắng lên nha!" Giang Phong mỉm cười, sờ sờ Phục Sinh đầu, khích lệ nói.

Gần nhất tại đổi phía trước nội dung cốt truyện, đến lúc đó lại toàn bộ sửa đổi đến, vì đó đổi mới chậm lời nói, mọi người thứ lỗi. Tiểu thuyết Vô Hạn Tín Ngưỡng Chư Thiên chương mới nhất

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 59: Năm Mươi Chín Đêm Tối Đánh Bất Ngờ

Chương 59: Năm mươi chín đêm tối đánh bất ngờ

Mặt trời chiều ngã về tây, hạt thóc trên trận, một đám người đang cố gắng diễn luyện mắng các loại tiên tiến Bác Kích Kỹ Xảo, ngẫu nhiên sẽ còn luyện tập một chút xạ kích.

Thôn dân thuần phác, ở cái này chiến loạn niên đại, mười phần khó được.

Nơi này không phải rất giàu dụ, mỗi ngày ăn cơm đồ ăn cơ bản ăn thịt rất ít, nhưng là, lại rất vui vẻ.

Chính là bởi vì có những này thuần phác thiện lương thôn dân, cái thế giới này mới có được có ý nghĩa.

Chiến loạn mang cho người ta nhóm hoảng sợ, nhưng tương tự cũng mang cho bọn hắn mới hi vọng.

"Gần nhất thôn dân bên kia có cái gì tình huống đặc biệt phát sinh không, tỉ như trong thôn có cái gì người đi qua, hoặc là xung quanh có ai ngoài ý muốn tử vong?" Đơn sơ ngói đá trong phòng, ngọn đèn ánh đèn lúc sáng lúc tối, chập chờn bất định.

Mấy đạo nhân ảnh ngồi vây quanh tại bên bàn gỗ.

Bóng dáng bắn ra ở trên vách tường, Giang Phong mở miệng dò hỏi.

Mã Tiểu Linh bà cô Mã Đan Na, cái này biết nói thuật đặc biệt nữ tử, còn có Cương Thi Vương Tướng Thần, Giang Phong vẫn luôn đang chăm chú.

Tại Phong suối thôn một mực lưu truyền một cái truyền thuyết, cái kia chính là làm Phong suối phía sau thôn trên núi đầu kia Huyết Hà nước sông biến thành huyết sắc, đến lúc đó, trăm năm vừa ra, ngủ say trăm năm Cương Thi Vương Tướng Thần sẽ xuất hiện.

Đương nhiên, Giang Phong tự nhiên rõ ràng, cái này cũng không phải là truyền thuyết.

Làm dẫn ra Tướng Thần, mấy ngày nay hắn nhưng là moi ruột gan, nghĩ hết biện pháp.

Thực muốn dẫn xuất Tướng Thần cũng không phải nan đề, nhưng là, Tướng Thần thực lực tuyệt đối không có đơn giản như vậy, muốn muốn đối phó có chút khó khăn.

Dùng Tiểu Quỷ Tử tươi máu nhuộm đỏ Huyết Hà, tự nhiên có thể dẫn xuất Tướng Thần, nhưng là hiện tại muốn cân nhắc một vấn đề cũng là Mã Đan Na đến xuất hiện không có.

"Phong ca, gần nhất trong thôn cũng không có phát hiện bất cứ dị thường nào chỗ, đúng, Kazuo Yamamoto Tiểu Quỷ Tử bên kia nghe nói gần nhất ngay tại triệu tập hỏa lực, khắp nơi lục soát tìm chúng ta tung tích, ngươi nhìn, chúng ta kế tiếp phải làm gì?" Bất tỉnh ngọn đèn vàng chiếu rọi xuống, Huống Thiên Hữu trên mặt tràn ngập vẻ u sầu.

"Hiện tại đội chúng ta viên hết thảy có bao nhiêu người?" Giang Phong nhíu nhíu mày, nói ra.

"Hết thảy triệu tập 50 tên đội viên, đi qua trận này huấn luyện, trên cơ bản thân thủ đều rất không tệ." Huống Thiên Hữu nói.

"Tốt, ngươi bây giờ để các huynh đệ tập hợp, chúng ta tới một lần đánh bất ngờ!" Giang Phong không do dự, Thạch Phá Thiên Kinh nói.

Huống Thiên Hữu bọn người hơi có chút giật mình, không nghĩ tới Giang Phong đã vậy còn quá trực tiếp liền muốn mở làm.

"Tốt!" Huống Thiên Hữu gật gật đầu, chưa hề nói bất luận cái gì một câu nói nhảm, tại Giang Phong mệnh lệnh dưới, trên cơ bản sở hữu Đội Du Kích đội viên đã đối Giang Phong kính nể không thôi.

Trước mắt Mã Đan Na còn không tìm được, đợi tại Phong suối thôn cũng không phải cái biện pháp, chỉ có chủ động xuất kích mới là phương pháp tốt nhất.

Đây là một tòa Dân Quốc phong cách Đại Thành trấn, bên trong có thành tường ban công. Đồng thời, cũng là một chỗ chiến trường.

Thừa dịp bóng đêm, Giang Phong mấy người trực tiếp lựa chọn đánh bất ngờ Kazuo Yamamoto sở thuộc Nhật Quân bộ đội.

"Thiên hữu, đi đem Đội Du Kích bên trong lớn nhất đường kính lớn pháo cối lấy ra, lấy thêm mấy cái phát pháo đạn!"

"Vâng! Phong ca!" Vệ Long hơi sững sờ. Bản năng phục tùng, lĩnh mệnh mà đi. Tuy nhiên hắn không biết Giang Phong muốn làm gì.

Rất nhanh, Huống Thiên Hữu mang theo một môn pháo cối, cùng mấy cái phát pháo đạn đi vào Giang Phong trước mặt.

Giang Phong để mọi người tạm thời trốn đi chờ đợi hắn tin tức, mà hắn tại thì là mang theo pháo cối cùng mấy cái phát pháo đạn, tiến vào trong thành.

Đi vào trên đầu thành, thừa dịp bóng đêm, Giang Phong thân hình nô nức tấp nập, giống như giao long xuất hải, rất nhanh, liền đã đi tới thành tường bên trong.

"Bát dát, vẫn là không có tin tức sao? Cái kia đáng chết Đội Du Kích đội trưởng Huống Quốc Hoa, còn có người trẻ tuổi kia, đáng chết Trung Quốc người. . . ." Trong phòng chỉ huy, Kazuo Yamamoto phẫn nộ chùy một chút cái bàn, một chân trực tiếp đạp lăn cái bàn, lộ ra đến mức dị thường phẫn nộ.

"Này, chúng ta đang cố gắng điều tra, mời một chồng quân yên tâm. . ." Một tên quỷ tử quân quan cái trán chảy ra tầng tầng mồ hôi lạnh, hiển nhiên, hắn cũng là núi lớn áp lực.

"Triệu tập nhân thủ, ta muốn trong đêm loại bỏ, nếu là tìm không thấy bọn họ tung tích, liền bắt đầu đồ sát Hoa Hạ heo!" Kazuo Yamamoto một cái nắm chặt tên quan quân kia cổ áo, hung dữ nói ra.

Tên kia Nhật Quân quân quan lại là liên tục gật đầu cúi người ứng một tiếng là,

Chợt vội vàng xoay người xuống dưới an bài nhân thủ, dự định trong đêm loại bỏ chung quanh tình huống.

Kazuo Yamamoto phụ thân chết, cho dù hắn ngày bình thường lạnh lùng bình tĩnh, nhưng là giờ khắc này, Kazuo Yamamoto vẫn là dị thường phẫn nộ.

Giang Phong tuy nhiên thành công tiến vào ngôi hoàng đế trấn, nhưng ngoài ý muốn vẫn là phát sinh, hắn gặp được một cái tuần tra Nhật Quân tiểu phân đội.

Tiểu phân đội nhìn thấy một đạo hắc ảnh, lập tức bưng lên thương, lấy tiếng Nhật quát: "Bát cách nha lộ, cái gì làm việc?"

Nhìn thấy chỉ có ba người, Giang Phong thoáng thở phào, lấy tiếng Nhật nói: "Bát dát! Khẩu lệnh!"

Tiểu Quỷ Tử hơi sững sờ, lập tức nói: "Anh Đào Thụ dưới, hồi lệnh!"

"Hồi bà nội ngươi!" Giang Phong kém chút không có cười phun, vừa mới mở

miệng, cước bộ một chuyển, liền đến đến ba cái tiểu quỷ tử bên cạnh thân, một tay cầm pháo cối, giấu trong lòng đạn pháo, một cái tay khác, phảng phất Hồ Điệp nhanh chóng chấn động cánh, liên tục tại cái này ba tên quỷ tử binh lính trên thân điểm mấy lần.

Ba cái tiểu quỷ tử tựa như cùng điêu khắc, đứng ngay tại chỗ, bị điểm huyệt, từng cái lộ ra hoảng sợ sắc, phảng phất nhìn thấy quỷ.

Từng cái đem cái này chút tiểu quỷ tử kéo tới u ám nơi hẻo lánh giải quyết tội ác sinh mệnh về sau, Giang Phong cái này tìm tới một chỗ tốt, bắt đầu bày đặt pháo cối!

Pháo cối miệng chỗ đối phương hướng, chính là Nhật Quân chỉ huy bộ, cũng là Đội Du Kích đội viên Tiểu Hổ Tử gần nhất dò xét điều tra ra, Kazuo Yamamoto chuyển di một cái mới chỉ huy bộ.

Kazuo Yamamoto làm vì cái thế giới này nhân vật chính một, Giang Phong cũng không có khả năng nói có thể làm chết đối phương, nhưng là giải quyết những ngày này quân, vẫn là có cần phải.

"Oanh. . ."

Phảng phất một tiếng sấm nổ, yên tĩnh đêm trong nháy mắt bị đánh phá.

Pháo cối đánh ra, chuẩn xác không sai nện như điên tại Kazuo Yamamoto chỗ đang chỉ huy bộ bên trên.

Trong nháy mắt, toàn bộ Nhật Quân khu vực đều hỗn loạn lên.

"Bát dát, Trung Quốc người đánh bất ngờ!" Hùng hùng hổ hổ tiếng Nhật tiếng vang lên, khắp nơi là chạy trốn thân ảnh.

Nguyên bản Kazuo Yamamoto chính trong phòng vuốt ve chính mình cái kia thanh sáng bóng sáng loáng quân Nhật Bản đao.

Trên mặt sát ý bùng lên, đột nhiên, hắn mí mắt một trận cuồng loạn, trong lòng không khỏi có một loại cảm giác nguy hiểm.

Hắn cầm thanh này Uy Đao, xông ra chỉ huy bộ.

Mới vừa tới đi ra bên ngoài.

Chỉ cảm thấy thiên diêu địa động, ngay sau đó, cả cái căn cứ ầm vang nổ vang.

Hỏa lực ngút trời đứng lên.

Tại trên đầu thành, xa xa nhìn thấy Nhật Quân chỉ huy bộ bị oanh nổ.

Giang Phong không do dự, lần nữa chuyển di phát xạ điểm, thừa dịp loạn, lục lọi đi vào một chỗ khác, bắt đầu oanh tạc Nhật Quân kho quân dụng.

Chỉ một thoáng, hỏa lực trùng thiên, tiếng nổ mạnh không ngừng.

Toàn bộ ngôi hoàng đế trấn hoàn toàn hỗn loạn.

, từng đoàn từng đoàn cự cây nấm lớn Vân mãnh liệt bốc lên mà lên, trung tâm vụ nổ, phương viên mấy trăm mét bên trong, sở hữu công trình kiến trúc cùng Nhật Quân, đều hôi phi yên diệt.

Không chỉ là Nhật Quân hoàn toàn đại loạn, trong huyện thành cư dân dân chúng cũng là hỗn loạn tưng bừng, không biết bên ngoài xảy ra chuyện gì. Tiểu thuyết Vô Hạn Tín Ngưỡng Chư Thiên chương mới nhất

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 60: Sáu Mươi Cùng Đồ Mạt Lộ

Chương 60: Sáu mươi cùng đồ mạt lộ

Huống Thiên Hữu mấy người cũng là giật nảy cả mình, thế nào cũng không nghĩ tới Giang Phong đã vậy còn quá bạo lực.

Nhìn thấy nội thành Nhật Quân chỉ huy bộ chỗ ở căn cứ một trận khói lửa trùng thiên, sở hữu Đội Du Kích đội viên từng cái hai mặt nhìn nhau.

"Cái này. . . Phong ca đây cũng quá mãnh liệt a? Cái này cũng được? Vậy mà chuẩn xác không sai nhằm chuẩn Nhật Quân khu vực, đồng thời còn thành công phá hủy Nhật Quân chỉ huy bộ? . . . ." Hổ Tử nuốt nước miếng, nhìn một chút Huống Thiên Hữu, lúc này, Huống Thiên Hữu cũng là có chút mắt trợn tròn, dù sao trong mắt hắn, Giang Phong thế nhưng là rất lợi hại ôn tồn lễ độ, không nghĩ tới lần này lại. . . .

Không các loại trong lòng mọi người giật mình, chỉ cảm thấy hoa mắt, một bóng người trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Khi thấy rõ phong trần mệt mỏi, nhưng trên mặt lại là treo mỉm cười Giang Phong lúc, tất cả mọi người nhịn không được hô một tiếng: "Phong ca!"

Giang Phong cười cười, nói: "Thu dọn đồ đạc, tổ chức nhân viên, phá vây!"

"Vâng! Đội trưởng!" Tất cả mọi người, bao quát Huống Thiên Hữu cái này trước kia Đội Du Kích đội trưởng đều có chút sững sờ, nhưng vẫn là kiên quyết phục tùng mệnh lệnh.

Đối Giang Phong, hắn xem như từ Tâm Bội phục, hắn thậm chí rất muốn bái Giang Phong vi sư , có thể nói, đối Giang Phong là cỡ nào sùng bái.

Thừa dịp bên ngoài Nhật Quân đại loạn, Giang Phong dẫn Huống Thiên Hữu hai mươi lăm người, mặc vào Nhật Quân Quân Phục, dễ dàng phá vây vào thành.

Lúc này, Đội Du Kích sở hữu đội viên vừa rồi mới biết được, Giang Phong vậy mà thừa dịp lúc ban đêm Pháo Oanh Tiểu Quỷ Tử chỉ huy bộ cùng kho quân dụng, cái này theo bọn hắn nghĩ, có chút nói mơ giữa ban ngày, nhưng tình cảnh trước mắt, lại không thể không tin.

Điều này không khỏi làm bọn họ đối Giang Phong sinh ra một loại sùng bái mù quáng.

Võ công cao cường, có được súng bắn tỉa loại kia vô cùng thần bí cao xạ trình súng ống, đồng thời còn có được có rất nhiều Súng trường, lớn nhất chủ yếu vẫn là có một lần bên trong một tên đội viên trong lúc vô tình nhìn thấy Giang Phong vung tay lên, bỗng dưng xuất ra rất nhiều viên đạn, một màn này vụng trộm đã tại sở hữu đội viên trong tai truyền ra.

Giang Phong thần bí, cơ hồ bị bọn họ xem như không gì làm không được Quân Thần!

Thật tình không biết, này kho quân dụng nổ tung, cũng dẫn tới nhiều thả động tĩnh.

Quảng Tây Bát Lộ Quân Chiến Khu mỗi cái phương hướng, đều phát giác được cái này to đến lạ thường hỏa lực âm thanh.

"Mẹ hắn, đây là cái nào bộ đội tại? Lớn như vậy đến động tĩnh?"

"Người tới, ngay lập tức đi tra một chút, đây là cái nào bộ đội tại?"

"Tiểu Quỷ Tử hỏa lực cũng là mãnh liệt!"

"Mẹ hắn, cái này tối như bưng, có thể đánh mắng trận địa sao? Đây không phải có chủ tâm lãng phí đạn pháo sao?"

". . ."

Các phương phản ứng, các có khác biệt, thậm chí kinh động Chiến Khu trưởng quan chỉ huy bộ.

Đội Du Kích, nói trắng ra liền là một loại đơn giản đơn giản dân dụng vũ trang lực lượng.

Nó có thể là quân đội vũ trang lực lượng tạo thành, cũng có thể là dân chúng bình thường tạo thành.

Mà Giang Phong còn có Huống Thiên Hữu bọn họ sở thuộc Đội Du Kích, nói trắng ra, thực cũng là một cái thổ phỉ tổ chức, căn bản cũng không có Cộng Sản tổ chức.

Vấn đề đến, tiếp đó, Huống Thiên Hữu bọn họ nên đi nơi nào?

Giang Phong quay đầu nhìn một chút Huống Thiên Hữu bọn người, mọi người cũng ngẩng đầu nhao nhao nhìn về phía hắn, trong mắt tràn ngập chờ mong.

Không khỏi, Giang Phong tâm lý có loại bất đắc dĩ, nhưng càng nhiều là kiên nghị.

"Đội trưởng. Chúng ta nên làm cái gì?" Giờ khắc này, tất cả mọi người hỏi như vậy.

Giang Phong thành mọi người người đáng tin cậy.

"Vào thành, truy kích thừa Dư tiểu quỷ tử tàn quân!" Giang Phong trong nháy mắt liền làm ra phản ứng, quyết định truy kích Tiểu Quỷ Tử, một mẻ hốt

gọn.

"Vâng!" Huống Thiên Hữu mấy người cũng không nói nhảm, vội vàng nâng lên Giang Phong phát cho bọn hắn Thomson Súng tiểu liên, ăn mặc áo chống đạn, bên hông còn mang theo Lựu Đạn, từng cái hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang, nhiệt huyết sôi trào, hướng nội thành Nhật Quân chỗ phương hướng tiến đến.

Cộc cộc cộc!

Còn thừa hơn một trăm tên Nhật Quân tại điên cuồng kịch liệt phản kháng mắng.

Tại gần nửa tháng, Giang Phong đặc địa huấn luyện dưới, Đội Du Kích hai mươi bốn tên thành viên đã xưa đâu bằng nay.

Tiếng súng liên tục vang lên, điểm ai, ai chết!

Tất cả mọi người Thương Thuật , có thể khoa trương nói, đều lấy một loại tốc độ kinh khủng đang lên cao, đặc biệt là đi qua sông Phong giáo sư bọn họ Quốc Thuật về sau, từng cái Thương Thuật, phản ứng, nhanh nhẹn năng lực càng là gấp bội tăng lên.

Toàn bộ nội thành phố lớn ngõ nhỏ bên trên, trừ kịch liệt tiếng súng bên ngoài, còn có hỏa lực âm thanh.

Song phương tự nhiên đều vận dụng pháo cối, nhưng có thể phát ra đạn pháo chỉ có Giang Phong bọn họ chỗ ở phía này, bởi vì Nhật Quân Pháo Thủ một khi xuất hiện, cũng là chính giữa cái trán nhất thương, một thương này, chính là Giang Phong đánh ra.

Không bao lâu, một chi hơn ba trăm người Nhật Quân chi đội, bị Giang Phong cùng Huống Thiên Hữu bọn người trực tiếp diệt đến bảy tám phần, cứ thế mà còn lại hơn ba mươi người.

Mà Giang Phong bên này, như kỳ tích, chỉ có một người trên bờ vai bên trong nhất thương, nhưng là đi qua Giang Phong ám kình đè ép, bên trong này viên đạn đã bị lấy ra.

Đội viên vết thương cũng kịp thời băng bó bôi thuốc, vì đó cũng không cần lo lắng cái gì.

"Là Kazuo Yamamoto, hắn ở nơi đó!" Lúc này, Huống Thiên Hữu con mắt so sánh nhọn, ở phía trước Nhật Quân chạy trốn trong đội ngũ, Huống Thiên Hữu nhìn thấy người mặc phổ thông Nhật Quân Quân Phục, ngay tại bỏ mạng phi nước đại Kazuo Yamamoto.

Lúc đầu Huống Thiên Hữu cũng không xác định người kia cũng là hắn, thế nhưng là khi hắn nhìn thấy Kazuo Yamamoto bên mặt, trong mắt đầu quân bắn tới loại kia hung ác nham hiểm ác độc ánh mắt tế, Huống Thiên Hữu lập tức liền xác định được, người kia cũng là Kazuo Yamamoto.

"Thiên hữu, ngươi mang Hổ Tử, còn có hơn mười người huynh đệ, từ cánh quanh co bọc đánh truy kích Kazuo Yamamoto, còn lại những ngày này quân tàn quân, để ta giải quyết!" Nhìn lấy thoát đi đi xa Kazuo Yamamoto, Giang Phong ánh mắt lấp lóe mấy lần, trực tiếp ra lệnh.

"Vâng!" Huống Thiên Hữu cũng không chần chờ, trực tiếp điểm đầu xác nhận, mang theo Hổ Tử còn có mười bốn người đội viên thân hình chui vào trong hẻm nhỏ, từ hắn địa phương bọc đánh Kazuo Yamamoto bọn họ.

"Còn lại người, theo ta lên!" Nhìn lấy Huống Thiên Hữu rời đi, Giang Phong trong lòng hơi động, chợt phất tay chỉ huy người khác phóng tới đám kia đã ném binh gỡ Giáp Nhật Quân, xông đi lên.

Rất nhanh, song phương cũng đã tiếp xúc đến cùng một chỗ.

Kazuo Yamamoto mang theo hai tên Nhật Quân thoát đi nơi đây.

Mà còn lại hơn ba mươi tên Nhật Quân dứt khoát kiên quyết, ngăn chặn Giang Phong bọn người đường đi, nhao nhao từ bên hông rút ra Nhật Bản Vũ Sĩ Đao, từng cái trong mắt tràn ngập Sát Lục Khí, phẫn nộ hướng Giang Phong bọn người gào thét: "Bát dát nha đường!"

Từng tiếng gào thét, chứng minh trong lòng bọn họ nộ hống, huyên thuyên, Đội Du Kích thành viên hoàn toàn nghe không hiểu.

Lúc này, bọn họ cũng từ bên hông xuất ra Đại Khảm Đao, lấy một loại lớn nhất phương pháp nguyên thủy, hai phe nhân mã, như gió lốc vọt tới một khối, liền trong đêm tối, trên đường cái, sáp lá cà đứng lên! Trong nháy mắt tiếp xúc, Giang Phong nhạy cảm trong lỗ tai, liền nghe đến "Phốc! Phốc! Phốc!" Thanh âm, giống như suối nước dâng trào.

Đồng thời, cái này suối phun đồng dạng thanh âm, nương theo lấy phù phù phù phù người ngã xuống đất giãy dụa âm thanh!

Giang Phong rất rõ ràng, đó là Đại Khảm Đao còn có võ sĩ đao, trong nháy mắt cắt nhân khí quản cổ họng, tạo thành trong nháy mắt phun máu. Mỗi một cái phun máu âm thanh, đều đại biểu cho một cái sống sờ sờ sinh mệnh biến mất tại trên thế giới. Tiểu thuyết Vô Hạn Tín Ngưỡng Chư Thiên chương mới nhất

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 61: Sáu Mươi Mốt Máu Chảy Thành Sông, Tướng Thần Hiện

Chương 61: Sáu mươi mốt máu chảy thành sông, Tướng Thần hiện

Trên chiến trường chém giết, Bác Kích Kỹ Xảo đơn giản, nhanh chóng, hữu hiệu, không có bất kỳ cái gì sức tưởng tượng, tại Giang Phong những ngày này điều giáo dưới, Đội Du Kích mọi người phản ứng cùng thân thủ lên căn bản cũng không phải là những ngày này quân có thể so sánh.

Tràng diện có chút huyết tinh, cũng có chút tàn bạo, đây không phải ảo giác, mà là chân chân chính chính chính tại chuyện phát sinh.

Giang Phong rõ ràng nhìn thấy một tên Nhật Quân bị Đội Du Kích đội viên dùng Đại Khảm Đao đem trên cổ cổ họng chỗ khí quản ngăn cách, sau đó máu tươi vẩy ra!

Đồng thời, còn kèm theo lẻ tẻ tiếng súng, hơn ba mươi tên Nhật Quân, chớp mắt còn lại hơn mười người, bọn họ hoảng sợ cùng sợ hãi, rốt cục không còn dám chiến, chỉ có thể giơ súng bắn.

Rống! Giang Phong trong cổ họng phát ra một tiếng trầm thấp gào thét.

Gào thét cùng một chỗ, sơn cốc quanh quẩn, trong rừng cây cây cối toa toa rung động, thật giống như một con cọp trong núi phát uy, âm thanh ra, đại phong đột khởi.

Một cái hổ vồ, trong chớp mắt, liền vọt đến ba mươi mét có hơn địa phương. Kéo ra bước dáng bắn cung, quyền đến chân giẫm.

Một bước tiến lên, cả người lăng không dâng lên, nhảy đến một tên Nhật Quân trước mặt, nói đúng ra hắn là nhảy đến một tên Nhật Quân trên đỉnh đầu.

Hắn một chân hung hăng hướng phía dưới giẫm một cái, một cái giậm này, chuẩn xác không sai, bạo lực giẫm tại tên kia Nhật Quân trên bờ vai.

Xoạt xoạt một tiếng, tên kia Nhật Quân còn chưa kịp phản ứng, cả ngày trên bờ vai xương cốt toàn bộ bị hắn một chân giẫm nát.

Hung ác, bạo lực!

"A!" Tên kia Nhật Quân một tiếng hét thảm, cả người không tự chủ được hướng (về) sau rút lui, mượn cơ hội này, Giang Phong trực tiếp nâng lên một chân, hung hăng đâm tại đối phương trên lồng ngực, nhất thời đem đâm đến bay rớt ra ngoài.

Một cước này, lại là hung hăng đâm tại đối phương trái tim chỗ, trực tiếp đem đối phương trái tim cho đâm bạo, ở ngực lõm xuống dưới.

Tên kia Nhật Quân ngã trên mặt đất, không còn có sinh sống, lại là đã chết đến mức không thể chết thêm.

Giang Phong rơi xuống đất, một cái cất bước tiến lên, một phát bắt được tên kia chết đi Nhật Quân cổ áo, một cánh tay bắt giơ lên, vung mạnh quá đỉnh đầu, đập mạnh ra ngoài, đụng đổ một cái khác Nhật Quân.

Giang Phong khí lực cực kỳ cuồng bạo, đối mặt hắn, thật giống như tại đối mặt một vị cổ đại tướng quân.

Hai tay năng lực cộng lại, chừng hơn ngàn cân.

Bị đụng đổ Nhật Quân cổ vừa lúc bị đâm đến dịch ra, cổ họng quản xương sụn vặn phá, ngã trên mặt đất giãy dụa, bị Giang Phong tiến lên lại là một chân, thực sự bể đầu sọ.

Lập tức giết chết hai tên Nhật Quân, Giang Phong cũng không có dừng tay, ngược lại là cả người có chút nóng máu sôi trào lên.

Giết Tiểu Quỷ Tử, là hắn trước kia muốn lại không cách nào làm đến sự tình, bây giờ, hắn làm đến.

Một cái Diều Hâu tấn công con mồi tư thế, Giang Phong bay lên không trung vọt lên, đi vào một tên Nhật Quân binh lính đỉnh đầu, lấy tay Ưng Trảo, nhất trảo hung hăng hướng phía dưới vỗ xuống, tên kia Nhật Quân đầu lâu đúng là bị hắn cứ thế mà đập tiến ổ bụng bên trong, rất có năm đó Bát Cực Đại Tông Sư Lý Thư Văn chụp chết Nhật Bản Quyền Sư phong phạm.

Nhìn thấy Giang Phong thủ đoạn như thế, qua trong giây lát giết tám tên Nhật Quân, còn lại chín tên Nhật Quân từng cái kêu cha gọi mẹ, dọa đến té cứt té đái, "Bát dát nha đường, ta muốn về cây anh đào thôn, cũng không tiếp tục tới Hoa Hạ. . ."

"Ác ma, hắn cũng là ác ma. . ."

Năm đó Tần Quốc có Bạch Khởi, lừa giết chôn sống mấy chục vạn binh lính bách tính, uy Danh Truyền Thiên Hạ.

Sát khí, vốn là vô hình vô sắc vật, mà bây giờ, Giang Phong trên thân phảng phất có một cỗ nồng nặc tan không ra sát khí, nhìn thấy thủ đoạn hắn, những Tiểu Quỷ Tử đó chỉ hận cha mẹ thiếu sinh hai cái đùi, căn bản không còn dám lưu lại, từng cái dọa đến chạy trốn tứ phía.

Phanh phanh phanh!

Liên tiếp đánh lén tiếng vang lên, Barrett đánh lén sút xa trình đấu súng tiếng vang lên.

Không có gì bất ngờ xảy ra, những ngày này quân cả đám đều không có trốn qua bị ám sát vận mệnh.

Rất nhanh, nương theo lấy vô số cỗ băng lãnh thi thể ngã xuống đất không dậy nổi, cái này chút tiểu quỷ tử, kết thúc bọn họ tội ác một tiếng, toàn bộ ngôi hoàng đế trấn, xem như an tĩnh lại.

Chỉ có khói lửa đang tràn ngập, biểu thị nơi này đã từng phát sinh qua hết thảy.

"Đội trưởng, chúng ta là không phải muốn truy đi lên xem một chút?" Giải quyết xong những ngày này quân, một tên gọi Minh Trạch Đội Du Kích đội viên tiến lên, cùng mọi người một mặt sùng bái sắc đối Giang Phong hỏi.

Nhất chiến hạ xuống, Thần Tích, mười mấy người, đúng là không có người nào tử vong, trừ một người bả vai bị xoẹt một đao, còn lại người, trên cơ bản cũng không lo ngại.

Giang Phong trong mắt quang mang lấp lóe mấy lần, sau cùng gật gật đầu, chỉ huy mọi người tiếp tục truy kích.

Thành kiến bên ngoài, non xanh nước biếc trước, một đầu uốn lượn Thanh Hà ngang qua bốn phía sơn phong, Tả Thanh Long, Hữu Bạch Hổ, nói cũng là loại này Phong Thủy địa thế.

Nguyệt hắc phong cao giết người lúc, mông lung ánh trăng rất ảm đạm, phảng phất trong sông nước sông, cũng nhuộm đỏ nửa bên.

Một trận kịch liệt chém giết đang tiến hành bên trong.

Cái này trận đánh nhau, là số mệnh bên trong trong cõi u minh an bài.

Phốc phốc!

Lưỡi dao sắc bén xẹt qua da thịt âm thanh vang lên.

Xoạt một tiếng, huyết hoa bắn tung toé.

Hai đạo nhân ảnh, chính ở trong nước giáp la cà.

Từ bỏ trên tay chân chiêu thức, hoàn toàn là lấy lưỡi dao sắc bén đánh nhau thủ đoạn tại tiến hành.

Nội dung cốt truyện bên trong, Kazuo Yamamoto cùng Huống Thiên Hữu hai người ở trong nước kịch chiến một màn, vẫn là không thể tránh né phát sinh.

Cho dù Giang Phong vượt qua đến vị diện này, cuối cùng vẫn là khó mà cải biến sự thật này, là, cũng là phát sinh.

Trên thân hai người đều nhuộm đỏ máu tươi, những máu tươi này, có Tiểu Quỷ Tử, cũng có hai người bọn họ trên thân, tổng, lần này, hai người đều là liều mạng chém giết lẫn nhau.

"Trung Quốc người, thấp hèn con kiến hôi, đều đáng chết, các ngươi hại chết phụ thân ta, các ngươi đều phải chết!" Kazuo Yamamoto con mắt đỏ bừng, gầm lên giận dữ, giơ lên trong tay võ sĩ đao, một cái Lực Phách Hoa Sơn, hướng Huống Thiên Hữu cổ chém tới.

Huống Thiên Hữu trong tay Tú Xuân Đao chắn ngang ở phía trước, loảng xoảng một tiếng sắt thép va chạm tiếng vang lên.

Tia lửa vẩy ra, võ sĩ đao cũng không lo ngại, nhưng là Tú Xuân Đao lại thêm ra một cái lỗ hổng.

Huống Thiên Hữu biến sắc, Kazuo Yamamoto trong nháy mắt bắt được điểm này, thế công càng thêm cuồng bạo, không ngừng hướng Huống Thiên Hữu chém thẳng mà đi.

Trong chớp mắt, hai người càng đánh càng hung, trên thân huyết dịch không khô mất, từ trong nước sông đánh tới bên bờ sông.

Những Huống Thiên Hữu đó tới Đội Du Kích đội viên đã hoàn toàn đánh giết thừa Dư tiểu quỷ tử.

Có thể nói, Kazuo Yamamoto đã cùng đồ mạt lộ, một người cô đơn.

"Phó Đội Trưởng, ngươi né tránh, chúng ta tới giúp ngươi!" Hổ Tử thấy thế, vội vàng xông lên, liền muốn tiến lên giơ súng xạ kích.

"Đều lui ra phía sau, đây là ta theo Kazuo Yamamoto ở giữa sự tình!" Huống Thiên Hữu gầm lên giận dữ, quát bảo ngưng lại Hổ Tử bọn người xúc động.

Rống!

Trong đêm tối, một tiếng rống giận rung trời vang lên.

Tất cả mọi người tại cái này gầm lên giận dữ bên trong thần sắc đều là chấn động, thông suốt quay đầu.

Chỉ gặp trong bóng đêm, đột nhiên thoát ra một cái đục người mặc rách rưới, mọc ra một đôi răng nanh "Quái nhân!" Hắn vừa mới một khi xuất hiện, lập tức liền lẻn đến trước mặt mọi người.

"Địch tập!" Hổ Tử bọn người trong nháy mắt kịp phản ứng, giơ súng liền muốn xạ kích.

Nhưng là, quái nhân tốc độ thực sự quá, bên trong một tên Đội Du Kích đội viên căn bản không có kịp phản ứng, tiếp theo một cái chớp mắt, cổ bị bắt lại, cắn một cái dưới, trong nháy mắt ngã xuống đất.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 62: Sáu Mươi Hai Biết Nói Thuật Mã Đan Na

Chương 62: Sáu mươi hai biết nói thuật Mã Đan Na

"Trụ Tử!" Tận mắt thấy tên kia gọi Trụ Tử Đội Du Kích đội viên cổ bị đột nhiên xuất hiện Tướng Thần cho cắn trúng, xụi lơ trên mặt đất.

Hổ Tử mục đích thử muốn nứt, phát như điên xông đi lên.

Trong tay Thomson Súng tiểu liên một hồi cuồng quét.

Cộc cộc cộc!

Nhưng mà , khiến cho người chấn kinh cùng cảm giác quỷ dị một màn phát sinh, quái trên thân người hoàn toàn không có nửa điểm thương thế, ngược lại là viên đạn quét vào trên người đối phương thời điểm bắn tung toé ra liên tiếp sáng chói tia lửa.

Quỷ dị như vậy một màn, thực sự có chút doạ người.

"Làm sao có thể, cái này đến là quái vật gì?" Hổ Tử các loại trong lòng người có chút hoảng, dù sao tại đối mặt loại này không thể chiến thắng, liền đao binh súng ống đều hoàn toàn không sợ quái vật, bọn họ cũng là cảm giác tê cả da đầu.

Trơ mắt nhìn lấy từng cái huynh đệ bị Tướng Thần chỗ cắn, sau cùng liền Hổ Tử đều khó thoát khỏi cái chết.

Huống Thiên Hữu cơ hồ sắp điên, mà giờ này khắc này Kazuo Yamamoto

căn bản cũng không có tiếp tục đánh xuống xúc động, hắn vội vàng xoay người liền chạy.

Rống!

Tiếng rống giận dữ vang lên, Kazuo Yamamoto bừng tỉnh ngủ say trăm năm Tướng Thần, đối mặt cái này nộ hống, Kazuo Yamamoto căn bản là không có cách thoát đi.

Một bóng người xông lên, Kazuo Yamamoto thấy thế, vội vàng xoay người đánh trả.

Bành!

Bộ ngực hắn bị trùng điệp đánh trúng nhất quyền, cả người bay rớt ra ngoài.

Cái kia đạo Quỷ Ảnh lóe lên, đi vào trước mặt hắn, đưa tay nắm vào trong hư không một cái, tại vô tận trong sự sợ hãi, Kazuo Yamamoto cổ nhiều hai cái hang chuột.

Một lát sau, hết thảy đều an tĩnh lại, cùng nội dung cốt truyện bên trong một dạng, đối mặt siêu phàm Tướng Thần, Kazuo Yamamoto cùng học không ít công phu quyền cước Huống Thiên Hữu căn bản cũng không phải là đối thủ, lớn nhất gáy còn bị cắn một cái.

Đây là một trận bi kịch, cũng là một cái Luân Hồi mới mở bắt đầu.

Bọn họ đều thu hoạch được Tướng Thần huyết mạch, Bất Tử Bất Diệt.

Nhưng chính vì vậy, nội dung cốt truyện, bởi vậy phát sinh cải biến.

"Tướng Thần, chạy đi đâu!" Mắt thấy Huống Thiên Hữu cùng Kazuo Yamamoto hai người ngã xuống đất ngất đi.

Một đạo yểu điệu thân hình nhảy lên mà đến, từ đằng xa đỉnh núi, chớp mắt

liền vọt tới bờ sông máu.

Tướng Thần nhìn thấy đạo này yểu điệu thân ảnh, tựa hồ không nguyện ý dây dưa, thân thể vừa chui, lăng không bay nhào, trong chớp mắt, không vào đêm sắc bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

"Đáng chết, lại bị hắn trốn." Yểu điệu thân ảnh xuất hiện tại Huống Thiên Hữu mấy người Vựng đổi địa phương.

Đây là một cái vóc người thướt tha, da thịt mỹ lệ, hai chân thon dài mỹ mạo nữ tử.

Đôi mi thanh tú cong cong, cho người ta một loại chuông Thiên Địa Linh Tú, thoát ly Phàm Trần Tục Thế yên hỏa khí tức nữ tử.

Nàng gánh vác lấy một cây đào mộc kiếm, trong tay còn cầm một cái Ngũ Đế đồng tiền kiếm, mắt thấy Cương Thi Vương Tướng Thần đào tẩu, nàng dậm chân một cái, lại là lộ ra cực bất đắc dĩ, đã đuổi không kịp.

Quay đầu nhìn một chút mặt đất nằm Huống Thiên Hữu bọn người, khi thấy Huống Thiên Hữu Kazuo Yamamoto bọn người trên cổ dấu răng cắn, không khỏi bốc lên đôi mi thanh tú, chậm rãi từ phía sau lưng quất ra Đào Mộc Kiếm, "Ai, các ngươi cũng chớ có trách ta, đã bị Tướng Thần cắn, giữ lại các ngươi cũng chỉ lại biến thành Cương Thi, sống trên cõi đời này sẽ chỉ gia tăng dân chúng vô tội thương vong, nguyện kiếp sau, không có thống khổ!"

Gào thét một tiếng, trong tay Đào Mộc Kiếm nơi tay, nàng trực tiếp hướng đi Huống Thiên Hữu bọn người, giơ lên trong tay Đào Mộc Kiếm, thẳng đâm xuống Huống Thiên Hữu lồng ngực, lại là muốn một tay lấy Kazuo Yamamoto còn có Huống Thiên Hữu các loại bị Tướng Thần cắn qua cổ nhân trái tim cho đâm nát!

Nói như vậy, Cương Thi trái tim một khi bị Đào Mộc Kiếm cho xuyên thủng, hoặc là đầu lâu bị đánh bạo, như vậy, cũng liền mang ý nghĩa Cương Thi chánh

thức trên ý nghĩa "Tử vong!"

Đương nhiên, loại này tử vong chỉ là đối với một chút giống Huống Thiên Hữu những này không có hoàn toàn biến thành Cương Thi nửa người nửa thi mà nói.

Trái tim, chính là người 5 tinh tạng phủ tinh khí hội tụ địa.

Nhân mạng đồng, khí sắc tốt xấu, đều là bắt nguồn từ ngũ tạng lục phủ!

Là lấy, thừa dịp bọn họ không có hoàn toàn hóa cương tế, đánh giết Huống Thiên Hữu bọn người là thời cơ tốt nhất!

"Keng! Dừng tay!" Ngay tại Mã Đan Na dùng trong tay Đào Mộc Kiếm muốn nhất cử diệt sát Huống Thiên Hữu bọn người, đem mấy người bóp chết tại Cái nôi tế.

Bỗng nhiên, một đạo ngân quang phá không mà đến, mang theo một cỗ có thể đâm xuyên hết thảy chói tai tiếng vang, hướng Mã Đan Na trong tay này thanh kiếm gỗ đào thân kiếm đánh bắn tới.

Keng lang một tiếng, Mã Đan Na biến sắc, vội vàng buông ra tay phải.

Một cái ngân quang lóng lánh dao găm trực tiếp đánh bắn tại Đào Mộc Kiếm bên trên, đem Đào Mộc Kiếm chấn động đến bay ra ngoài.

Mã Đan Na liên tục rút lui mấy bước, mang trên mặt một loại Kiều giận, nhìn về phía dao găm động bắn mà đến phương hướng.

Tại trên đường núi, mười mấy đạo nhân ảnh hướng nàng vị trí chỗ ở chạy như bay đến, trong chớp mắt, đem bao bọc vây quanh.

"Thiên hữu ca. . ."

"Hổ Tử ca. . ."

"Cẩu Tử. . ." Nhìn tới trên mặt đất, Huống Thiên Hữu Hổ Tử bọn người toàn bộ nằm trên mặt đất không rõ sống chết, đi theo Giang Phong đuổi đến bên này cột sắt đám người trên mặt biến đổi, vội vàng tiến lên, đem mấy người dìu dắt đứng lên, kiểm tra tình huống.

Giang Phong cũng là hơi kinh ngạc, không nghĩ tới chính mình mới cùng Huống Thiên Hữu mấy người tách ra không bao lâu, mới một chút thời gian, Huống Thiên Hữu mấy người cái này liền đã bị Tướng Thần cho cắn, mà lại, E mm, Mã Đan Na cái này Truyền Kỳ Nữ Tử, cũng xuất hiện.

Nam lông Bắc lập tức, nam lông, chỉ là Nam Phương Thiên Sư đan bắt quỷ Đại Sư Mao Tiểu Phương, Bắc lập tức, chỉ chính là Đông Bắc tiếng tăm lừng lẫy ra Mã thế gia Mã gia.

Cũng chính là Mã Đan Na sở thuộc gia tộc.

"Không nên tới gần bọn họ, bọn họ đã trúng Thi Độc, đã biến thành Cương Thi." Nhìn thấy cột sắt bọn người tới gần Huống Thiên Hữu bọn người, Mã Đan Na cũng không có bởi vì Giang Phong cắt ngang nàng diệt sát Huống Thiên Hữu bọn người mà cảm thấy phẫn nộ, mà chính là mặt lộ lo lắng sắc, hảo tâm nhắc nhở.

"Đánh rắm, nơi nào đến Cương Thi, thiên hữu ca bọn họ rõ ràng là ngất đi, làm sao có thể là bị Cương Thi cho cắn." Vừa nghe đến Mã Đan Na lời này, cột sắt đám người nhất thời khí thế hung hung phản bác đứng lên, đặc biệt là mấy cái tính khí so sánh nóng nảy, kém chút liền xông lên liền muốn đánh nhau.

"Tất cả dừng tay!" Giang Phong ánh mắt lạnh lẽo, quay đầu quát lớn một tiếng, tiếp theo nhìn về phía Mã Đan Na, nhếch miệng lên một vòng cười nhạt ý: "Mặc kệ bọn hắn có hay không biến thành Cương Thi, bất quá bây giờ, có phải hay không hắn là cứu một chút bọn họ?"

"Cái này. . ." Mã Đan Na có chút khó khăn, "Ta nhìn, nàng căn bản chính là tại nói bậy, cái gì cẩu thí Cương Thi, nói bậy. . ."

Nhìn thấy Mã Đan Na mặt lộ khó xử sắc, nhất thời có người châm chọc nói.

"Thi Độc đã thẩm thấu tiến bọn họ trái tim, đã tới không kịp." Mã Đan Na hơi đỏ mặt, tựa hồ cảm thấy mình không cứu được đến Huống Thiên Hữu bọn người mà cảm thấy có chút bất đắc dĩ.

"Có lẽ còn có cơ hội đâu? Không thử một chút, ngươi tại sao lại có thể biết?" Giang Phong giương mắt nhìn Mã Đan Na liếc một chút, thừa dịp mọi người vội vàng xem xét Huống Thiên Hữu mấy người thương thế trục bánh xe biến tốc, hắn vung tay lên, lặng yên không một tiếng động ở giữa, đã đem Kazuo Yamamoto thi thể thu hút Long đeo trong không gian.

Tại Long đeo trong không gian, hết thảy vật thể đều ở vào dừng lại trạng thái.

Về phần Kazuo Yamamoto biến mất, cái thế giới này nội dung cốt truyện đến sẽ như thế nào phát triển, vậy liền không có quan hệ gì với hắn.

"Tốt a, ta thử một chút!" Đối mặt Giang Phong này như đuốc ánh mắt, không biết vì cái gì, Mã Đan Na cuối cùng vẫn là thỏa hiệp.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 63: Sáu Mươi Ba Gạo Nếp Trị Thi Độc

Chương 63: Sáu mươi ba Gạo nếp trị Thi Độc

"Đều thối lui, để vị cô nương này nhìn một chút thiên hữu mấy người thương thế!" Gặp Mã Đan Na nghe theo chính mình đề nghị, nguyện ý xuất thủ nhìn xem Huống Thiên Hữu mấy người thương thế, Giang Phong quay đầu ra hiệu mọi người thối lui một bên.

"Đội trưởng, thế nhưng là nàng vừa rồi nhưng là muốn Sát Thiên phù hộ ca bọn họ. . ." Cột sắt trừng mắt như chuông đồng tròng mắt, đỏ bừng nhìn chằm chằm Mã Đan Na, hiển nhiên, hắn đối Mã Đan Na nhân phẩm cực kỳ không coi trọng.

Tiến lên giang hai cánh tay, ngăn trở để Mã Đan Na tiến lên xem xét.

"Ta nói, thối lui, để cho nàng nhìn xem tình huống, có ta ở đây cái này, chẳng lẽ còn sợ cái gì?" Giang Phong quay đầu lạnh lùng quét mấy người liếc một chút, chỉ một thoáng, mọi người nhao nhao cúi đầu xuống, lui qua một bên, nhìn chằm chằm nhìn lấy Mã Đan Na cúi người cho Huống Thiên Hữu mấy người xử lý thương thế.

"Bọn họ đều bị Cương Thi cắn trúng cổ, trước mắt, ta chỉ có thể dùng Trấn Thi Phù trấn trụ trong cơ thể của bọn họ Thi Độc thẩm thấu thể nội, muốn muốn cứu bọn hắn mệnh, còn cần tìm tới Gạo nếp, sau đó phao một chút Gạo nếp tắm, dùng Gạo nếp cùng máu gà trống hỗn hợp, mỗi ngày thoa trên người bọn hắn mới được. . ."

Nói xong, Mã Đan Na từ bên hông cái kia màu xám trong bao vải dầy lấy ra mười mấy tấm phù vàng.

Trong miệng nói lẩm bẩm, không biết nàng đến niệm là cái gì, mọi người chỉ thấy được hơn mười đạo lưu quang xẹt qua, ngay sau đó, Mã Đan Na phân biệt đem lá bùa dán tại Huống Thiên Hữu bọn người trên cổ.

Xoẹt xẹt tiếng vang lên, tất cả mọi người rõ ràng nhìn thấy phù vàng đang không ngừng xoẹt xẹt bốc khói.

Thấy cảnh này, mọi người đều cảm giác vô cùng quỷ dị.

"Đem người mang đi, cột sắt, ngươi nhanh đi trên trấn tìm một nhà Gạo nếp cửa hàng, đem thiên hữu bọn họ mang đến Gạo nếp cửa hàng." Nghe được Mã Đan Na đề nghị, Giang Phong lập tức cũng không nói nhảm, trực tiếp ra lệnh.

"Vâng!" Tình huống khẩn cấp, cột sắt mấy người cũng biết rõ bây giờ không phải là nói nhảm thời điểm, nhao nhao khom người, một tay lấy Huống Thiên Hữu bọn người cõng lên người, đọc đi.

Giang Phong quay đầu nhìn Mã Đan Na liếc một chút, "Không biết cô nương quý danh? Còn mời cô nương ra tay giúp đỡ cứu chữa một chút thiên hữu huynh đệ bọn họ!"

Nhìn lấy Giang Phong này con ngươi trong suốt, Mã Đan Na có loại hoảng hốt cảm giác, nàng vô ý thức gật gật đầu.

Đối Giang Phong những này vì nước vì dân Kháng Nhật chiến sĩ, còn là có một loại tôn trọng.

Cũng là vô ý thức hành vi, nàng đáp ứng Giang Phong thỉnh cầu.

Giang Phong trong lòng hơi động, mỉm cười, "Ta gọi Giang Phong!" Hắn đưa tay phải ra.

Mã Đan Na hơi sững sờ, nhớ tới người phương Tây nắm tay lễ tiết, học cùng Giang Phong nắm chắc tay, vào tay trơn mềm, da thịt trắng nõn như ngọc.

"Mã cô nương, chúng ta đi thôi!" Mã Đan Na rõ ràng là lần đầu tiên theo nam nhân nắm tay, nhu đề bị Giang Phong như thế một nắm, cảm nhận được Giang Phong trong lòng bàn tay truyền đến sự ấm áp đó xúc cảm, trong lúc nhất thời, khuôn mặt lại là hơi đỏ lên.

Nàng tướng mạo cùng nàng hậu bối Mã Tiểu Linh cơ hồ giống nhau như đúc, cũng không khác nhau lớn gì.

"Tốt!" Nhẹ giọng chút gật đầu, rất nhanh, nàng liền thu hồi loại kia dị dạng tâm tình, đi theo Giang Phong bên cạnh, hai người nhanh chóng hướng ngôi hoàng đế Trấn Thành bên trong đi đến.

Đây là một nhà Gạo nếp cửa hàng, trước kia bởi vì nội thành Nhật Quân hoành hành duyên cớ, Gạo nếp chủ tiệm đóng cửa, người đã chẳng biết đi đâu.

Cạy mở Gạo nếp cửa hàng cửa phòng, rất nhanh, mọi người liền tìm tới không ít tồn trữ Gạo nếp, khoảng chừng một túi nhiều, lập tức, lại tìm đến một nhà ngay tại kinh doanh Tửu Lâu, Đội Du Kích tất cả mọi người vừa xuất hiện, lập tức liền nhận điếm chưởng quỹ nhiệt tình khoản đãi.

Đặc biệt là tại chủ tiệm biết rõ Nhật Quân đã bị đánh chạy , có thể nói, hiện trong thành Nhật Quân chiến bại tin tức, đã truyền khắp toàn bộ ngôi hoàng đế trấn.

Nghe xong nghe Đội Du Kích muốn dừng chân, điếm chưởng quỹ Lý lão đầu, rất là nhiệt tình chiêu đãi Giang Phong bọn người.

"Gạo nếp có thể đi Thi Độc, (thói quen về ăn thảo mộc) bên trong liền có ghi chép, Gạo nếp, "Có thể làm quang vinh vệ bên trong máu tích, hiểu biết nguyên tinh độc." Nguyên tinh là một loại Bọ cánh cứng, nó độc tố có rất mạnh thận độc tính, thuộc kịch độc vật, nó độc tố cũng có thể xách luyện thành xuân

dược , có thể ảnh hưởng tâm trí người. Từ nơi này nhưng biết, Gạo nếp có cái công hiệu chính là có thể bài độc, giải độc. . . ." Tửu Lâu lầu hai trong lầu các, Mã Đan Na không màng danh lợi trên mặt thỉnh thoảng lộ ra một tia không màng danh lợi mỉm cười, cùng Giang Phong đối bàn mà ngồi, chậm rãi mà nói.

"Gạo nếp tại Âm Dương Ngũ Hành lên giảng, là thuộc về ngũ hành đầy đủ đồ vật. Đương nhiên, ngũ hành Tề đồ vật rất nhiều, không ngừng Gạo nếp một dạng. Gạo nếp tại sinh trưởng quá trình bên trong, hấp thu Thiên Địa Âm Dương Nhị Khí, đi qua nhân công thoát xác, thái dương bạo chiếu các loại, để càng có Dương Khí. Mà Gạo nếp từ xưa là người Hoa chủ yếu lương thực một, tại cổ đại, một người có tiền hay không, đều là xem có bao nhiêu ruộng tốt, hàng năm có bao nhiêu thu hoạch mà định ra, vì đó nó đại biểu phúc khí, đại biểu cát tường, cái gọi là Âm Dương hai đường được, cái này may mắn đặc tính hoặc là nói là khí tràng đi, lại chính là tà khí kiêng kỵ húy.

Mà Gạo nếp còn mang theo rất mạnh dính tính, dính tính đồ,vật bản thân liền mang theo hấp thụ tính, nó sẽ đem bốn phía một chút không tốt đồ,vật hấp thụ tới, tỷ như virus hoặc là nói tà khí các loại. Mà tại Âm Dương góc độ mà nói, cái gọi là Thi Độc thường thường đều mang theo tà tính, âm tính vật chất. Làm những này vật chất nếu gặp gỡ dương tính, may mắn khí tràng lúc, tự nhiên sẽ bị dính hướng mà hóa giải, làm mất đi hung tính, đây cũng là vì cái gì ta dùng Trấn Thi Phù dán tại Huống Quốc Hoa bọn họ trên cổ, hội bốc lên trận trận khói xanh duyên cớ, bởi vì bùa vàng bên trên có máu gà trống, máu gà trống, nhưng vì Phượng Hoàng máu, Kê Quan lên máu, nhất là dương cương, chuyên môn khắc chế Âm Vật. . Vì đó từ xưa rất nhiều Tông Giáo đàn trên bàn đều sẽ cung cấp có gạo, tại làm phép lúc, sẽ còn đem gạo vẩy hướng bốn phía, dạng này chẳng những có thể lấy gia tăng may mắn khí tràng, hơn nữa còn có khu tà ảnh hưởng. Bởi vì dương dài tự nhiên là âm tiêu tan, đây là phù hợp Âm Dương Pháp Tắc. . ."

Giang Phong nghe Mã Đan Na vừa nói phương diện này tri thức, một bên gật đầu.

Không thể không nói, Mã Đan Na đúng là một tên chánh thức hiểu được Đạo Thuật Cao Thủ.

Giang Phong tuy nhiên tại trong thế giới hiện thực hiểu biết không ít liên quan tới Cương Thi phương diện tri thức, Cương Thi, Tử Nhi Bất Cương là vì Cương Thi.

Chính là đã chết nhân sinh trước trong lồng ngực một cỗ oán khí vô pháp phun ra, bên trong chết phách chất chứa trong lồng ngực, tích lũy tháng ngày, hấp thu thiên địa ánh trăng, từ đó hóa thành Cương Thi.

Không ở trong ngũ hành, bị Tam Giới Lục Đạo chỗ vứt bỏ, đây chính là Cương Thi, bây giờ nghe Mã Đan Na giảng giải, hắn đối Cương Thi lại có một cái mới nhận biết.

"Mã cô nương quả nhiên đạo thuật cao thâm, Giang Mỗ bội phục!" Giang Phong trong lòng hơi động, đối Mã Đan Na đạo thuật, xác thực rất bội phục.

Vừa nghĩ tới đạo thuật, hắn trong lòng hơi động, khẽ cười nói: "Không dối gạt Mã cô nương, Giang Mỗ đã từng du lịch giang hồ, từ một chút võ đạo đồng môn miệng bên trong biết được, nam lông Bắc lập tức, nam lông là Thiên Sư Đạo Mao Tiểu Phương, Bắc lập tức chính là Bắc Phương ra Mã thế gia Mã gia, không biết Mã cô nương có thể cùng Mã gia có liên quan?"

Hắn vì đó hỏi như vậy, hoàn toàn là tại ra vẻ không biết tình huống.

"Ồ? Giang đại ca ngươi biết chúng ta Mã gia? Ta đúng là Mã gia dòng chính truyền nhân, đến ta thế hệ này, xem như Mã gia đời thứ mười bảy, nam lông Mao sư phụ mới thật sự là Đạo Pháp cao thâm, sớm tại đến Quảng Tây trước, ta từng đi Gangnam Tô Hàng bên kia thăm viếng qua hắn ngủ say, thề đời này nguyện lấy bản thân đạo thuật hàng yêu phục ma, cứu chữa thương sinh, kế thừa Mao sư phụ di chí. . ."

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 64: Sáu Mươi Bốn Bước Vào Đạo Môn, Lịch Luyện 1 Trăm Năm

Chương 64: Sáu mươi bốn bước vào Đạo Môn, lịch luyện 1 trăm năm

Mã Đan Na nhớ tới đã qua đời Thiên Sư Đạo cao nhân Mao Tiểu Phương, sau cùng nhẹ nhàng thở dài một tiếng, cao như thế người, cuối cùng vẫn là đào thoát không số mệnh dây dưa, chôn xương tha hương!

Vận mệnh vô thường, tương lai như thế nào, coi là thật không thể dự đoán!

"Mã cô nương tuy nhiên cùng chúng ta những này võ phu khác biệt, bắt là Quỷ Quái yêu tà, nhưng cũng coi là một cái nữ hiệp, chỉ là thế gian này Tu Đạo Nhân thực sự quá ít, thực ta cũng thẳng muốn tu đạo, võ đạo một đường, nếu là có thể cùng tu đạo một đường dung hợp, có lẽ ta võ đạo liền có thể có đột phá. . . Chỉ là, ai, ta cũng biết, bây giờ cái này mạt pháp thời đại, các đại môn phái tu đạo Môn Quy sâm nghiêm, muốn Tu Đạo Thuật, nói nghe thì dễ. . ." Giang Phong một mặt bất đắc dĩ, hắn trong hai mắt đầy là chân thành sắc, để cho người ta nhìn không ra hắn là ngụy trang.

Dù là Mã Đan Na quen biết bao người, nhưng vẫn là bị Giang Phong lời nói cho xúc động, đối với Giang Phong những này vì nước vì dân, không tiếc cùng Tiểu Quỷ Tử run rẩy chém giết hán tử, Mã Đan Na có một loại Thiên sinh kính sợ cùng hảo cảm, nàng tuy là một giới nữ lưu bối phận, nhưng lại hiểu được cái gì là tốt, cái gì là hỏng!

"Cái này. . ." Mã Đan Na trên mặt có chút chần chờ, hồi lâu, nàng vừa rồi ngẩng đầu, nhìn về phía Giang Phong hai mắt, trên mặt hơi có chút đỏ lên, tựa

hồ làm chớ Đại Quyết Định nói: "Thực, nếu như Giang đại ca không cảm thấy Dana Đạo Pháp ít ỏi, Dana ngược lại là hiểu được một chút đạo thuật phương diện tri thức , có thể trợ giúp một hai."

Giang Phong trong lòng hơi động, thực hắn cũng không ôm hi vọng lớn bao nhiêu, vốn cho là mình tùy tiện nói một chút một cái bất đắc dĩ thỉnh cầu, sau cùng Mã Đan Na vậy mà thật bị chính mình đả động.

"Cái này. . . Có chút không tốt lắm đâu, dù sao các ngươi Mã gia đối đạo thuật truyền thụ người cũng cần phải có chút quy định đi." Giang Phong lộ ra một tia lý giải sắc.

Mã Đan Na nghe vậy, mỉm cười, "Cái này đơn giản, Giang đại ca ngươi bái ta làm thầy, dạng này không là được sao?"

Bái ngươi làm thầy, ta lặc cái đi, dạng này ta Giang Phong chẳng phải là có một cái nữ sư phụ, Giang Phong biểu thị mình quả thật có chút xấu hổ.

Long Xà Thế Giới bên trong, Đường Tử Trần là hắn nữ sư phụ, tốt a, bây giờ lại thêm một cái, chính mình là nên cao hứng hay là nên khóc.

Nhìn thấy Giang Phong trên mặt một màn kia xấu hổ sắc, đột nhiên, Mã Đan Na phốc phốc che miệng cười một tiếng, lại là có chút thiên kiều bách mị.

"Cái này, ách, thật có thể?" Giang Phong con ngươi đảo một vòng, con ngươi trong suốt nhìn Mã Đan Na, nhìn không ra có nửa điểm đục ngầu sắc.

Mã Đan Na gật gật đầu.

Đi qua Gạo nếp khứ trừ Thi Độc công hiệu, Huống Thiên Hữu bọn người bệnh tình xem như trên cơ bản ổn định lại, bất quá còn có một vấn đề, cái kia chính là Huống Thiên Hữu bọn người tuy nhiên trên thân Thi Độc khứ trừ bảy tám phần, nhưng lại thỉnh thoảng sẽ có hậu di chứng phát tác, tỉ như có đôi khi hội trên thân xuất hiện các loại vượt qua thường nhân tiềm năng.

Năng lực to như trâu, nhảy lên thả người chừng cao năm sáu mét, đơn giản cũng là tiểu hình siêu phàm.

Dựa theo Mã Đan Na thuyết pháp tới nói, đó chính là bọn họ trên thân đều có Cương Thi trên thân loại kia không vật chết chất, trên cơ bản tới nói, trước mắt đã sẽ không thay đổi thành Cương Thi.

Nội dung cốt truyện đã cải biến, về phần sau cùng hội phát triển thành cái dạng gì, Giang Phong cũng không có đi cân nhắc nhiều như vậy.

Ngôi hoàng đế trấn cái này Biên tiểu quỷ tử đã bị quét dọn, nhưng là còn có càng nhiều Tiểu Quỷ Tử không có bị càn quét.

Tại hội hợp sau một thời gian ngắn, Giang Phong cuối cùng vẫn là quyết định rời khỏi Đội Du Kích, tại Huống Thiên Hữu bọn người nỗi buồn cùng bất đắc dĩ bên trong, cùng Mã Đan Na bơi chung núi lịch nước, học tập đạo thuật.

Hai người quan hệ cũng vừa là thầy vừa là bạn, trong mập mờ mang theo một loại mơ hồ cảm giác, không có vạch trần, nhưng lại đã hiểu được lẫn nhau tâm.

Hai người một đường Nam Hạ, gặp được không ít kỳ văn dị sự, cũng thấy qua không ít người ở giữa ấm lạnh.

Chiến tranh kháng Nhật thời kỳ, đại loạn thời gian, áo rách quần manh, cơ bản đều là bình thường.

Đây là một cái loạn thế, cũng làm cho Giang Phong minh bạch cái gì mới là cuộc sống thê lương.

Thảm án diệt môn, Hồ yêu quỷ mị, thi họa hoành hành, thâm sơn quỷ trấn, âm đèn trên đường quỷ che mắt, Hoàng Hà vơ vét thi nhập minh môn!

Từ một cái đối đạo thuật hoàn toàn không hiểu người bình thường, đến hiểu được đạo thuật, đây là một cái rất lợi hại quá trình khá dài, nơi đây khó khăn, không đủ một câu liền có thể nói được rõ ràng.

"A Phong, ngươi mệt mỏi không, uống một ngụm trà a?" Quảng Châu ngoài thành, nơi này là thông hướng Quảng Châu thành một tòa hoang dã sơn mạch.

Tĩnh mịch trong sơn cốc, một đạo người mặc trường sam màu xám cùng một đạo thân thể mặc áo lam yểu điệu uyển chuyển thân ảnh chính đang không ngừng đi đường, Mã Đan Na từ bên hông lấy kế tiếp ấm trà, mở ra đưa cho Giang Phong, cũng từ trong tay áo quất ra một sợi tơ khăn tại Giang Phong trên trán chà chà mồ hôi.

Giang Phong mỉm cười, "Na tỷ, ngươi thật tốt!"

Tiếp nhận ấm trà, Giang Phong một thanh đem bên trong nước trà hớp một cái.

Híp híp mắt, nhìn chằm chằm Mã Đan Na, Mã Đan Na trợn mắt trừng một cái, có chút thẹn thùng nhẹ nhàng cười một tiếng.

Giang Phong vươn tay, chần chờ một chút, tại Mã Đan Na chờ mong trong ánh mắt, chậm rãi đem ôm vào trong ngực, Mã Đan Na giãy dụa một chút, run lên trong lòng, đem đầu nhẹ khẽ tựa vào Giang Phong trên lồng ngực.

Nàng ưa thích loại này tựa ở Giang Phong trái tim chỗ, nghe hắn nhịp tim cảm giác.

"A Phong, phiêu bạt lâu như vậy, ngươi cũng học không ít đạo thuật, chúng ta nếu không tìm một chỗ ẩn cư lại đi, từ đó qua một cái bình ổn thời gian, sinh con, bình thản qua hết đời này!" Hai người ngồi tại một khỏa trên núi đá, lẫn nhau rúc vào với nhau.

Hàng yêu phục ma cố nhiên là một kiện rất lợi hại kích thích sự tình, nhưng là nhiều khi, người cuối cùng sẽ tâm mệt mỏi rã rời.

Mã Đan Na mệt mỏi, phương hoa hai mươi tám nàng, sớm đã không còn là xử nữ thân thể, nàng đem tốt đẹp nhất lần thứ nhất, cho trước mắt cái này thần

kỳ nam tử.

Biết võ, hơn nữa còn là một cái biết nói thuật, tạo nghệ lên so với nàng còn phải cao hơn không ít cấp độ nam tử, đột nhiên, nàng cảm giác có chút chán ghét loại kia phiêu bạt cảm giác.

Chiến tranh kháng Nhật đã kết thúc, bây giờ tính toán ra, Cộng Sản lo liệu việc nhà, cùng Huống Thiên Hữu bọn người phân biệt mười năm, không có người biết hai người đến đi phương nào.

Giang Phong thần sắc khẽ giật mình.

Là, chính mình ở cái thế giới này bất tri bất giác trôi qua mười năm.

Trong mười năm, nước khác thuật ngày càng tinh chỉ, đã bước vào Hóa Kính, nếu không phải có đạo thuật có thể tinh thông cùng cùng cái thế giới này một số võ giả luận bàn, nước khác thuật hoặc là vẫn không có thể đạt tới loại trình độ này.

Làm bảy năm trước một ngày nào đó trong đêm, hắn đem Kazuo Yamamoto trong thi thể Thi Huyết quất ra, đem chính mình nằm tiến đẫm máu mộc trong thùng cùng Gạo nếp máu gà trống các loại ngâm một ngày một đêm.

Hắn hoàn toàn biến, thể chất lên đạt được cường hóa, không có chánh thức Phi Thiên Độn Địa, nhưng là, võ đạo lại trở nên thông suốt rất nhiều.

Một người bên ngoài phiêu bạt, trên tâm cảnh biến hóa rất trọng yếu, hắn quên chính mình vẫn là hắn thế giới người, tận đến giờ phút này, Mã Đan Na nhắc nhở chính mình hắn vừa rồi thông suốt tỉnh lại.

Mộng, cuối cùng vẫn là tỉnh, mà hắn, thật nguyện ý chết già tại cái vị diện này sao?

"Na tỷ, ta. . ." Giang Phong không biết nên thế nào đi giải thích, nguyên lai, chánh thức đến thời khắc mấu chốt, nhiều khi rất nói nhiều, luôn luôn khó mà

nói ra miệng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 65: Ta Tại Dân Quốc Những Năm Kia

Chương 65: Ta tại Dân Quốc những năm kia

Mã Đan Na sắc mặt có chút trắng bệch, ngẩng đầu nhìn Giang Phong, có chút sa sút hỏi: "A Phong, chẳng lẽ ngươi không nguyện ý sao? Có phải hay không ta chỗ nào làm không tốt. . . Ta nguyện ý đổi. . . Ta. . . Ngô. . ."

Nàng hai mắt đẫm lệ, giờ khắc này, hắn ổn định nàng, kiều diễm phong quang bên trong, hai người đúng là tại cái này hoang dã bên trong phụng hiến sở hữu. . . .

Làm mặt trời lên cao, nàng nằm tại trong ngực hắn, sắc mặt có chút hơi hồng hồng, đúng là xấu hổ không dám ngẩng đầu.

Hắn, đúng là. . . Khụ khụ! !

"Hắc hắc. . Nương tử, ngươi đẹp quá!" Lần thứ nhất, Giang Phong như thế không đứng đắn!

"Ngươi. . . Chán ghét chết. . ." Mã Đan Na thẹn thùng đến nện Giang Phong ở ngực nhất quyền, lại là mềm mại lại vô lực, hai người thân mật không nói. . .

193 năm, tại Dân Quốc Quảng Châu thành có một loại đặc biệt đẹp.

Hắn mặc dù có chút lạc hậu, nhưng là, lại cho người ta một loại rất lợi hại Hoài Cổ thị giác.

Một căn phòng theo bờ sông mà ở giữa, đỏ thôn, nơi này chỉ có chừng trăm gia đình, sinh hoạt bình thản, cũng rất giản dị.

Mã Đan Na mang thai đã có mấy tháng.

Vừa tới đỏ thôn định cư lúc, chưa quen cuộc sống nơi đây.

Sau cùng ổn định lại lúc, cũng nhận biết không ít thôn dân.

Một ngày này, như thường ngày thời gian, Mã Đan Na đang ở sân cùng một tên nữ hầu Trương di nói chuyện.

Mà Giang Phong, hắn trừ tại đỏ thôn ẩn cư bên ngoài, ngẫu nhiên sẽ còn giúp thôn dân khu tà chữa bệnh, còn kiêm làm võ thuật huấn luyện viên, thời gian bình thản, lại rất vui vẻ.

Thần đường bên trong, Giang Phong đang ngồi ở bồ đoàn bên trên liếc nhìn một bản màu vàng sáng sách nhỏ cùng một bản sách đóng chỉ, màu vàng sáng sách nhỏ lên vẽ lấy một cái Bát Quái Đồ, Bát Quái Đồ bên cạnh là (Thượng Thanh Đại Động Hoàng Đình Chân Quyết) tám chữ to, một quyển khác sách đóng chỉ thì là (Thượng Thanh bí thuật).

"Bản này Thượng Thanh Đại Động Hoàng Đình Chân Quyết dựa theo Na tỷ thuyết pháp chính là Mã gia đến truyền lại từ Cát Hồng Cát Tiên Ông một mạch truyền thừa Đạo Quyết, Thượng Thanh bí thuật thì là ghi chép phù lục, pháp thuật, Thủ Quyết, trận pháp, Pháp Chú chờ một chút bí thuật, bên trong càng là có nội dung cốt truyện bên trong Mã Tiểu Linh đã từng thi triển qua "Lâm Binh Đấu Giả Giai Trận Liệt Tiền Hành" Đạo Gia Cửu Tự Chân Ngôn, hàng yêu phục ma Power, không thể khinh thường."

Xuân đi thu đến, thời gian mười năm thoáng một cái đã qua, mười năm này, trừ võ đạo đột nhiên tăng mạnh, Giang Phong tại đạo thuật lên tu vi cũng là ngày càng ngưng luyện.

Hắn bây giờ đã bước vào Luyện Khí Hóa Thần sơ kỳ, Quốc Thuật Cảnh Giới đạt tới Hóa Kính kỳ, Hóa Kính Hóa Kính, thể nội khí huyết ngưng tụ không tan tùy tâm sở dục, con muỗi không thể cận thân, Liêu Địch Tiên Cơ là vì Hóa Kính.

Như thế nào ám kình, cũng là cả kình, đánh ra đến, hắn bên ngoài thể hiện cũng là Minh Kính.

Nhưng có thể tái đi kình cả kình điều kiện tiên quyết là: Khí nhất định tùy thời tùy chỗ nhập suối tuôn dưới, lại trở về Hồi Đan ruộng đoàn khí, tài năng nổ kình truyền đến hơi tiết, nếu là có thể tu luyện tới xuất quyền lúc, bộc phát ra một loại hổ Bạo Lôi âm, nhất chưởng nhất quyền đều có đem đối ứng hình cùng âm, như vậy cũng liền chứng minh người này Quốc Thuật lên đã bước vào Hóa Kính.

Giang Phong bây giờ cũng là loại tình huống này, hắn đánh Hình Ý Quyền, mỗi một Quyền Nhất chưởng đều có thể bộc phát ra Lão Hổ tiếng hét giận dữ, tiếng sấm, róc rách tiếng nước chảy. . .

Hắn đã có đăng đường nhập thất cảnh giới.

Hắn cũng không có giống ngay từ đầu liền tu luyện Đạo Gia cơ sở Luyện Khí Thuật Mã Đan Na như thế, thể nội đan điền chất chứa pháp lực.

Mà chính là đan điền cùng toàn thân gân mạch máu kình dung hợp lại cùng nhau, nói cách khác, hắn tương đạo trong nhà cái gọi là pháp lực, cũng chính là nguyên thần chân khí cùng thể nội huyết khí dung hợp.

Đọc qua một lần Đạo Kinh về sau, Giang Phong tương đạo trải qua trả về chỗ cũ, đứng dậy, ra khỏi phòng, đi vào trong hậu viện, bắt đầu sáng sớm Thần Luyện, công phu không luyện, hội lui bước!

Sáng sớm, trong sân, Giang Phong động tác chậm chạp hai tay ở trước ngực khoa tay mắng, nhìn như tại đánh Thái Cực Quyền, nhưng có đôi khi lại như là tại Bát Quái Chưởng, lại có lúc đợi giống như là tại đánh Hình Ý Quyền, tại

quanh người hắn hai mét phạm vi bên trong, một cỗ khí lưu vây quanh hắn không quy luật xoay tròn lấy, hắn giống như này Long Quyển Phong điểm trung tâm.

Khoảng không bên trong lá rụng, cát bụi, tất cả đều xoay một vòng hướng giống như bằng song chưởng ở giữa tụ tập mà đi, rất nhanh Giang Phong hai chưởng ở giữa liền hình thành một cái từ cành khô lá rụng hình thành viên cầu, viên cầu càng lúc càng lớn, thẳng đến vượt qua bóng rổ lớn nhỏ về sau, Giang Phong hai tay đột nhiên giơ lên, một điểm, cái kia viên cầu đột nhiên tản ra, tại Giang Phong quanh thân mặt đất hình thành một vòng tròn.

"Ba ba ba ba. . . Tướng Công, uống chén sữa bò nóng đi." Tiếng vỗ tay vang lên, Mã Đan Na vuốt bụng lớn, trong tay tự mình nâng một cái khay, khay bên trong, có một chén nóng hôi hổi sữa bò, đây là Giang Phong mỗi ngày thói quen, cũng là tại Hiện Thực Vị Diện lúc thói quen.

"Tiểu thư, ngươi chậm một chút!" Hàng xóm Trương di là cái hơn năm mươi tuổi trung niên phụ nữ.

Con trai của nàng tại mười năm trước chiến tranh kháng Nhật thời kỳ trong chiến tranh cùng Tiểu Quỷ Tử chém giết lúc, oanh liệt hi sinh.

Bởi vì dựa vào một tay thêu hoa hảo thủ nghệ, nàng cho phụ cận người trong thôn gia khe hở một chút y phục, cũng chính là một cái may vá.

Mặt khác người nàng cũng là rất an phận một người, từ khi Giang Phong cùng Mã Đan Na hai người tới Quảng Châu đỏ thôn bên này an định lại, xem như Hàng xóm nàng đối Giang Phong phu thê trợ giúp không ít.

Vì đó, sau cùng tại Giang Phong theo đề nghị, hai người thuê mướn Trương di, để cho nàng cùng Mã Đan Na còn có chính mình ở lại, thuận tiện chiếu nhìn một chút mang thai Mã Đan Na.

Có thể nói, ba người quan hệ theo người một nhà không sai biệt lắm.

Trương di vội vàng đỡ lấy Mã Đan Na, sợ nàng té thân thể.

"Không phải nói cho ngươi, hiện tại đang có mang, không nên tùy tiện nhích người à, ngươi thế nào không nghe lời đâu?" Giang Phong nâng mông thu quyền, sải bước hướng Mã Đan Na đi qua, một cái đỡ lấy Mã Đan Na, có chút bất đắc dĩ cười nói.

Một cái Xuyên Việt Giả, tại hắn vị diện kinh lịch mưa gió, bây giờ thành gia lập nghiệp, đối với hắn mà nói, có loại như mộng ảo cảm giác.

Nhưng chính là bởi vì như thế, hắn thành thục, 32 năm tuổi, trở nên trầm ổn già dặn!

Vì đó, hắn rất lợi hại trân quý đoạn thời gian này, có lẽ trong tương lai một ngày nào đó, hắn hội tạm thời rời đi nơi này, làm bạn nàng thời gian, cũng liền mang ý nghĩa sẽ không quá nhiều.

"Giang tiên sinh, ngươi cũng không cần trách cứ tiểu thư, ta hội xem trọng nàng. . ." Trương di mỉm cười, rất là ôn hòa.

"Được rồi, ngươi nhìn, không phải có Trương di à, không nên lo lắng nữa, ta con trai của cùng hội hảo hảo, người ta đây không phải có chút rảnh đến hoảng à, ra tới nhìn ngươi một chút dự định cũng rất không tệ, nhìn ra được, Tướng Công ngươi trên võ đạo tu vi lại tinh tiến không ít, tại Võ Đạo Cảnh Giới bên trong, ngươi đã rất lợi hại xuất sắc. . ." Mã Đan Na sờ sờ cao cao nổi lên bụng dưới, trong mắt tràn ngập từ ái.

Giang Phong đem đầu tiếp cận đi dán tại nàng trên bụng, cảm thụ được thê tử trong bụng động tĩnh, mỉm cười, "Đây là chúng ta hài tử, ta hi vọng hắn sau khi sinh, cũng có thể giống như ta làm một tên võ đạo xuất sắc cao thủ. . ."

"Đúng đúng đúng, tiểu thiếu gia khẳng định lại là một cái thông minh lanh lợi hài tử, Giang tiên sinh lợi hại như vậy, là chúng ta trấn Thanh Thủy Thập Lý tám hương nổi danh tiên sinh, không chỉ có công phu lợi hại, Đạo Pháp cũng là

Thông Thần, vì đó, tiểu thiếu gia khẳng định cũng không tệ!" Trương di cười ha ha nói. . . .

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 66: Sáu Mươi Sáu Quỷ Chết Đói Phụ Thân

Chương 66: Sáu mươi sáu quỷ chết đói phụ thân

Giang Phong từ ái gật gật đầu, tiếp nhận sữa bò, uống một ngụm, lúc này mới nói sang chuyện khác, cười nói: "Thực ta công phu còn không có đạt tới Bão Đan cảnh, hiện tại ta Thái Cực Kính nhiều nhất xem như đăng đường nhập thất , chờ lúc nào làm cho quanh thân khí lưu xoay tròn như ý, muốn làm sao chuyển liền thế nào chuyển, thậm chí hình thành nhiều tầng khí lưu, một tầng chính chuyển, một tầng đảo ngược, một tầng lên chuyển, một tầng dưới chuyển, ý vị này còn không có hoàn toàn đem Thái Cực Kính luyện thấu, vì đó hôm nào, ta dự định đi phụ cận bờ biển luyện quyền, Thủy Năng vừa cũng có thể nhu, nếu như có thể chánh thức làm đến Âm Dương chung tế thời điểm, ta Thái Cực Kính coi như thật tròn đầy."

Mã Đan Na có chút xấu hổ, lấy Giang Phong bây giờ loại dung hợp này đạo thuật pháp lực còn có khí kình tu luyện sau phát huy được Thái Cực Kính, nói thật chính xác điểm, hắn đã tu luyện ra trong truyền thuyết Võ Đạo Chân Khí.

Loại này chân khí, là pháp lực cùng máu kình dung hợp tiến hóa mà đến, so những Tiểu Thuyết Võ Hiệp đó trong thế giới công lợi hại hơn rất nhiều tầng thứ.

Giang Phong chiêu này có thể khống chế lá rụng công phu, đơn giản cũng là Thần hồ kỹ, không biết còn tưởng rằng là Tam Phong Tổ Sư tại thế, lộ thiền lão gia tử trọng sinh đây.

Cứ như vậy, Giang Phong còn không vừa lòng, thực tình im lặng a!

Trương di nghe được như lọt vào trong sương mù, nhưng lại ảnh hưởng không để cho đối Giang Phong sùng bái cùng kính ngưỡng.

Ở trong mắt nàng, Giang Phong cũng là một cái Ẩn Sĩ Cao Nhân, tuyệt đối cao nhân.

Biết bắt quỷ, hội Phù Triện, hội các loại đạo thuật, vượt nóc băng tường, đây quả thực là đương thời thần tiên sống, về phần Giang Phong cùng Mã Đan Na hai người giảng, nàng liền không hiểu.

Mã Đan Na không hề cùng Giang Phong thảo luận võ công, mặt lộ không màng danh lợi ý cười, nói lên Giang Phong gần nhất đạo thuật thượng cảnh giới, "Đúng, Tướng Công, ngươi nói thuật phương diện tiến cảnh như thế nào?"

Luyện Tinh Hóa Khí cảnh giới, tu luyện là mấy cái đạo pháp lực, thể nội đan điền chất chứa pháp lực chân nguyên, bắt đầu hướng quanh thân kinh mạch bắt đầu phát triển đường.

"Ta bây giờ thi pháp vẽ bùa đã không cần Niệm Chú, bút son huy động, phù chú có thể thành!" Giang Phong cười cười nói.

"Cái gì! Tướng Công, ngươi bước vào Luyện Khí Hóa Thần cảnh?" Mã Đan Na kinh ngạc há to mồm, một lát sau ngòn ngọt cười, "Vâng, nếu như không phải Tướng Công ngươi võ đạo đồng tu, đoán chừng ngươi khả năng không phải cảnh giới này đi!"

Một lát sau, Mã Đan Na rốt cục tỉnh táo lại, thay Giang Phong cảm thấy cao hứng không thôi.

Tại Luyện Tinh Hóa Khí kỳ, chính là lấy tự thân pháp lực đọc lên chú ngữ câu thông Âm Dương, hướng trong cõi u minh tồn tại mượn pháp lực. Mà Luyện Khí Hóa Thần kỳ, thì là sử dụng pháp lực mình liền có thể, đương nhiên cũng có

thể mượn, mà lại đối tự thân pháp lực tiêu hao rất ít, chỉ là thủy chung quá mức rườm rà.

"Đối với Thủ Quyết cùng chú ngữ, ta đã toàn bộ nhớ kỹ, phù lục phương diện, hiện tại đã nắm giữ hỏa phù, Trấn Thi Phù, khu tà phù các loại trên trăm loại phù lục Họa Pháp, trừ trong truyền thuyết ẩn thân độ, Độn Địa phù, xuyên tường phù trước mắt tu vi không thể thi triển bên ngoài, ta cơ bản có thể thi triển!"

Đạo Kinh Thượng Đạo thuật phù chú chia làm Thượng Trung Hạ ba quyển.

Giống hắn nắm giữ là quyển hạ đạo thuật, có thể khu tà Ngự Quỷ, trung quyển đạo thuật thì là Ẩn Thân Thuật loại pháp thuật.

Mặc dù nói đứng lên rất lợi hại thật không thể tin, nhưng là, đây đúng là Đạo Kinh lên chỗ ghi chép, đạo thuật, xác thực cũng rất lợi hại.

"Tướng Công, ngươi đã vượt xa ta cảnh giới, nếu như đợi một thời gian, ngươi tất nhiên có thể bước vào trong truyền thuyết Luyện Thần Phản Hư cảnh."

Mã Đan Na ôm Giang Phong cánh tay, đem đầu dán tại Giang Phong trái tim chỗ, ngẩng đầu, trong mắt đều là nhu tình mật ý.

Chính mình nam nhân có thể xuất sắc, đối với một nữ nhân tới nói, đúng là một kiện rất hạnh phúc tự hào sự tình.

Hai người như thế thân mật, phu thê sinh hoạt như thế mỹ mãn.

Nhưng là để cho người ta hâm mộ, Trương di mỉm cười, rất là vui mừng đứng ở một bên.

"Cốc cốc cốc, Giang tiên sinh, Giang tiên sinh, có ở nhà không?" Ngoài cửa đột nhiên truyền đến tiếng đập cửa cùng một cái lo lắng tiếng hô.

Trương di hơi có chút kinh ngạc, gấp vội vàng đi tới mở cửa, đại môn mở ra,

một cái bốn mươi năm mươi tuổi trung niên nhân lo lắng vào nhà, "Trương đại tỷ, ngươi cũng ở đây?"

Mới vừa vào đến, nhìn thấy Trương di, trung niên nam nhân hiển nhiên Trương di, khách khí một câu, trên mặt nhưng như cũ một bộ lo lắng sắc.

"Hắn nam thúc, ngươi cái này là thế nào?" Gặp trung niên nam nhân nam thúc một bộ lo lắng thần sắc, Trương di cảm giác có chút ngoài ý muốn, hỏi.

"Trương đại tỷ, nhi tử ta Trung Tà a!" Nam thúc một bên hướng Giang Phong đi đến, một bên lo lắng nói ra.

Nói vội vã hướng về Giang Phong chạy tới, "Giang tiên sinh, ngài nhanh mau cứu nhà ta A Đức đi! Hắn Trung Tà."

"Nam thúc đừng nóng vội, từ từ nói, chuyện gì xảy ra?" Giang Phong nhận biết người tới, là ở tại đỏ thôn phía đông mổ heo lý nam, người xưng nam thúc, làm người hiền lành, so sánh thân cận, Giang Phong ngẫu nhiên trên đường phố, đối nam thúc ấn tượng cũng khá.

Trương di từ một bên mặt đất lấy ra một trương băng ghế, cho nam thúc ngồi xuống.

Nam thúc bôi đem trên trán mồ hôi, nói: "Hôm qua ta con trai của cùng A Đức hai người theo dĩ vãng một dạng rạng sáng bốn giờ đi trên trấn Dưỡng Trư Tràng mổ heo, trên đường đi ngang qua Nam Lĩnh bên kia rừng cây nhỏ, A Đức đột nhiên nói với ta muốn đi đi tiểu, ta không chút suy nghĩ, liền để hắn đi. . . Không nghĩ tới. . . Khi hắn lần nữa khi trở về, lại là vội vàng hấp tấp, nói với ta, có người muốn dẫn hắn đi, hồ ngôn loạn ngữ, ta nghĩ, hắn hắn là sinh ra ảo giác, vì đó liền quát lớn hắn vài câu, không nghĩ tới, hắn về đến nhà đêm đó liền phát sốt, uống thuốc cũng không dùng được, cái này có thể làm sao xử lý a. . . ."

Nghe xong nam thúc lời nói, Giang Phong gật gật đầu, đối thê tử Mã Đan Na cười nói: "Na tỷ, ngươi ở nhà cùng Trương di ở lại, ta đi nam thúc trong nhà

nhìn xem, nhìn xem là tình huống như thế nào, trở lại?"

"Ừm, vậy ngươi đi đi, chúng ta chờ ngươi, về nhà ăn cơm!" Mã Đan Na ôn nhu tiến lên thay Giang Phong cài lên trên cổ cổ áo cúc áo, ở nhà, nàng là một cái ôn nhu thê tử , chờ đợi trượng phu trở về nhà thê tử.

Bàn giao Trương di cùng Mã Đan Na hai người vài câu về sau, Giang Phong lúc này theo nam thúc hai người cùng rời đi, tiến về nam thúc gia.

Đi vào nhà hắn, quả nhiên phát hiện con của hắn A Đức chính nằm ở trên giường toàn thân phát run, sắc mặt trắng bệch, bờ môi phát xanh, toàn thân mồ hôi rơi như mưa, làm bước vào cửa phòng một khắc này, một cỗ âm phong nhào tới trước mặt.

Giang Phong hai mắt phảng phất hai đạo tối om vòng xoáy, đem pháp lực ngưng tụ tại trên hai mắt, rất nhanh, trước mắt hết thảy đều đã biến dạng, tại hắn trong hai mắt, hắn rõ ràng nhìn thấy nằm ở trên giường A Đức trong bụng cất giấu một đạo hắc ảnh, dữ tợn khủng bố, gầy trơ cả xương, đúng là một cái quỷ chết đói tác quái!

Nhìn thấy Giang Phong tại A Đức trước giường chắp tay sau lưng chạy một vòng, nam thúc có chút khẩn trương, ngẩng đầu đối Giang Phong cung kính hỏi: "Thế nào, Giang tiên sinh, nhìn ra cái gì tới sao?"

Giang Phong gật gật đầu, cười nhạt một tiếng: "Đã nhìn ra, nhà ngươi A Đức bị Quỷ Triền bên trên."

"A! Này làm sao sẽ, có thể như vậy. . ." Vừa nghe đến Giang Phong nói A Đức bị quỷ phụ thân, nam thúc nhất thời một mặt trắng bệch, dọa đến cả người đánh cái run rẩy.

Dù sao người trong thôn đối Quỷ Thần đều rất lợi hại kiêng kị, đã Giang Phong nói là, cái kia chính là, Giang Phong năng lực, hắn cũng là mười phần tin phục.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 67: Sáu Mươi Bảy Khu Tà

Chương 67: Sáu mươi bảy khu tà

"Ngươi cũng đừng lo lắng, hiện tại ta liền làm một cái nghi thức, đem con quỷ kia, từ trên người A Đức đánh đi ra." Giang Phong an ủi vỗ vỗ nam thúc bả vai."Bất quá cái này nghi thức quá trình, có thể sẽ có đau một chút, sao còn muốn nam thúc ngươi cho A Đức làm quyết định mới được."

"Tốt, tốt, Đại Sư ta minh bạch, cùng mạng sống so ra, để A Đức chịu khổ một chút, đau lại tính được cái gì." Nam thúc liên tục không ngừng gật đầu.

Lúc này, Giang Phong cũng không có tiếp tục nói nhảm, hắn trực tiếp từ tùy thân túi vải buồm bên trong, lấy ra một cây dây gai.

Sau đó để nam thúc đỡ dậy A Đức, ngay sau đó hắn tay chân lưu loát đem A Đức treo ngược tại gian phòng trên đại sảnh trên xà nhà, A Đức nhìn tựa như là cái Đảo Quải Kim Câu con dơi.

Làm xong cái này, Giang Phong ngậm một điếu thuốc hút, thuận tay từ túi vải buồm trong bọc, xuất ra một đôi giày vải, một đôi chân còn có bùn giày vải đưa cho nam thúc.

Nam thúc tiếp nhận này đôi giày vải, một mặt mộng bức, "Giang tiên sinh. Đây là. . ."

"Hiện tại, ngươi dùng này đôi giày vải rút ra A Đức mặt, dùng sức rút ra, thẳng đến ta nói dừng lại, ngươi lại ngừng!" Giang Phong cũng không giải thích,

chỉ thị nói.

Nam thúc có chút không hiểu, nhưng là vì A Đức cái này con trai duy nhất có thể sống sót, hắn khẽ cắn môi, sau cùng trực tiếp giương một tay lên!

Ba

Giày tấm, trực tiếp quất vào A Đức cái kia có chút mập mạp trên mặt!

Tại trên mặt hắn, lưu lại một đỏ thẫm dấu giày.

"Ôi cho ăn " A Đức đau đến kêu to một tiếng.

"Xú tiểu tử, đừng kêu gọi, lão tử đây là nghe Giang tiên sinh đề nghị, đây là đang cứu ngươi mệnh, cho lão tử chịu đựng, không phải vậy ngươi liền chờ chết đi! ?" Nam thúc tức giận hùng hùng hổ hổ một câu, lần nữa nâng tay lên bên trong giày vải.

Ba!

Lại là một giày đập vào A Đức trên mặt, Depot nói không rõ, A Đức cảm giác rất lợi hại ủy khuất.

"A Đức trêu chọc một cái Lệ Quỷ, cái này Lệ Quỷ, là một cái quỷ chết đói, vì đó trêu chọc Lệ Quỷ, đó là bởi vì A Đức thường xuyên đồ sát súc sinh, dẫn đến dương thọ nhanh chóng giảm mạnh duyên cớ, Dương Khí thấp, lại thêm hắn lúc ấy đi dã ngoại thuận tiện, đoán chừng hắn là đi tiểu thời điểm vung đến không nên vung địa phương, vì đó bị những này không sạch sẽ đồ,vật quấn lên." Giang Phong thuận miệng giải thích."Dùng xuyên qua thật lâu giày vải giày, quật một cái treo ngược mắng người , có thể đem hắn hồn phách từ thiên linh Gehry rung ra đến, nếu như người này là bị quỷ phụ thân, như vậy, quỷ lại ở hắn hồn phách đi ra trước, bị rung ra đến —— "

"Này đôi giày vải, chính là ta dùng cẩu huyết ngâm 77 - 49 ngày, tự mình từng khai quang, chế tác được, dùng nó đến đuổi tà ma, làm ít công to."

"Nguyên lai là dạng này." Nghe được Giang Phong giải thích, nam thúc nhãn tình sáng lên, an ủi A Đức vài câu, sau đó giơ lên giày vải, ba một chút, roi da tại A Đức trên cổ.

A Đức đau đến nhe răng trợn mắt.

Ba!

Ba!

Ba!

. . .

Nam thúc bắt đầu xoay tròn cánh tay rút ra.

A Đức đau đến run lên một cái.

Hắn rất muốn khóc, cái này lão tử ngày bình thường cũng không thế nào hung, hôm nay đã vậy còn quá rút hắn, thật sự là quá oan uổng, nhưng là, hắn lại không thể phản kháng, dù sao cái này là vì tốt cho hắn.

Giang Phong ở một bên vui tươi hớn hở hút thuốc nhìn lấy, sau đó đốt mở đầu hiện hình phù.

Trong chốc lát, trong phòng kim sắc lưu quang lóe lên!

Chỉ gặp, tại A Đức trong bụng, cái kia quỷ chết đói cũng là đầu hướng xuống chân hướng lên trên dựng ngược mắng, ánh mắt vô cùng oán độc căm hận, theo nam thúc Tật Phong Bạo Vũ một trận quật, quỷ chết đói đầu, đã là nằm ở A Đức cổ vị trí.

"A! ! ! ! Quỷ! Quỷ a " nam thúc toàn thân đánh cái giật mình, nhịn không được một tiếng quái khiếu, trong tay giày vải cũng rơi xuống đất.

"Nam thúc, đừng sợ, tiếp tục đánh, lại đánh vài phút, quỷ chết đói liền có thể bị ngươi đánh ra tới." Giang Phong có chút im lặng, khích lệ nói."Chủ yếu là tay ta chân quá nặng, sợ đem hắn hồn phách cùng quỷ chết đói cùng một chỗ đánh ra đến, vì đó để ngươi làm thay."

Nam thúc hít sâu một hơi, cắn răng ổn định tâm tình, từ dưới đất nhặt lên giày, "Ta đánh, ta đánh. . ."

Ba ba ba

Quỷ chết đói từng chút từng chút bắt đầu hướng A Đức Thiên Linh cảm giác chen.

Ba ba ba

Lại đánh vài phút, rốt cục, quỷ chết đói đầu, lại là trực tiếp chui ra A Đức đỉnh đầu! Chỉ gặp, quỷ chết đói bộ mặt biểu lộ, cực kỳ dữ tợn, ánh mắt như sói, mặt mũi tràn đầy treo huyết nhục, phảng phất từng khối từng khối muốn hướng xuống mặt rơi.

"Muốn đánh đi ra! Nam thúc, thêm chút sức! Ngươi nhìn nó đầu đều xuất hiện! Đánh! Hung hăng đánh!" Giang Phong khích lệ nói, trong tay đã nhiều một trương vàng sắc lá bùa, đạo phù này giấy, tên là "Định Thân Phù!"

Nhất định ở một chút đạo hạnh so với chính mình như quỷ quái.

Trước mắt cái này quỷ chết đói mặc dù là chỉ Lệ Quỷ, nhưng là trước mắt còn không phải Giang Phong đối thủ.

"Được rồi!" Ba ba ba!

Nghe được Giang Phong lời nói, nam thúc cũng không biết nơi nào đến khí, trong lúc nhất thời, vung trong tay giày vải, ba ba ba, một hồi hướng A Đức trên mặt chào hỏi.

Đánh cho A Đức cả khuôn mặt mặt mũi bầm dập.

Hô!

Một cỗ âm phong tàn phá bừa bãi bốn phía, quỷ chết đói hoàn toàn từ A Đức đỉnh đầu bên trong lao ra đến, một lao ra, lập tức liền như điên, hướng nam thúc tiến lên.

"Má ơi!" Nam thúc vứt xuống giày vải, dọa đến cả người hoàn toàn tê liệt trên mặt đất.

"Định!" Mắt thấy quỷ chết đói sắp bổ nhào vào A Đức trên thân, Giang Phong tay nắm bùa vàng, lập tức xuất thủ, một cái định trụ đang muốn nhào về phía nam thúc quỷ chết đói.

Trong phòng xẹt qua một vệt kim quang, sau một khắc, nam thúc nhìn thấy nguyên bản hướng mình nhào tới quỷ chết đói vậy mà đứng tại chỗ bất động.

Bảo trì nhào tới tư thế, nhưng thủy chung không có cách nào động đậy một hai.

"Tốt, nam thúc, quỷ chết đói đã bị ta định trụ, không có việc gì. . ." Giang Phong vỗ vỗ tay, đưa tay kéo lên một cái nam thúc.

Nam thúc vỗ ngực một cái, đại đại phun một ngụm khí.

Vừa rồi một màn kia, xác thực bắt hắn cho hù đến.

"Đem A Đức trước buông ra lại nói. " Giang Phong cũng không có lại để ý tới nam thúc, một cái tiến lên, đem nam thúc nhi tử A Đức cho mở trói, buông ra.

"Cha, ngươi đây là muốn đánh chết con của ngươi sao?" Làm cho người dở khóc dở cười là, nam thúc nhi tử vừa mới buông ra, lại là nhịn không được bụm mặt, Whoa whoa khóc lớn lên, này bộ dáng ủy khuất, không biết để cho người ta

nói thế nào.

A ba!

"Nhóc con, khóc cái gì khóc, mất mặt xấu hổ!" Nam thúc giơ tay lên, không nói hai lời, trực tiếp chiếu vào A Đức cái ót cũng là một bàn tay, có chút tức giận hùng hùng hổ hổ nói.

Một tát này, trong nháy mắt để nguyên bản kêu cha gọi mẹ A Đức ngừng tiếng khóc, "Lăn ra ngoài, đi để mẹ ngươi làm một hồi tốt cơm, hôm nay, được thật tốt cảm tạ Giang tiên sinh!" Nam thúc đem một mặt khóc giống A Đức một cái đuổi đi ra.

A Đức vốn là bị chết đói quỷ dọa cho phát sợ, nghe nói như thế, lập tức vắt chân lên cổ mà chạy.

Ngược lại nhìn về phía Giang Phong, lại nhìn xem quỷ chết đói, trong mắt tràn đầy ngạc nhiên, tiến lên trả hết dưới đánh đo một cái quỷ chết đói, tấm tắc lấy làm kỳ lạ nói: "Giang tiên sinh, đây chính là quỷ chết đói a?

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 68: Sáu Mươi Tám Đã Làm Cha

Chương 68: Sáu mươi tám đã làm cha

Nói xong, nam thúc lại hiếu kỳ đi lên một chân đạp cái kia quỷ chết đói.

Bị cái kia quỷ chết đói cá chết tròng mắt trừng một cái, nam thúc toàn thân đánh cái giật mình, có chút ngượng ngùng co lại rụt cổ, nhưng vẫn là trong lòng vô cùng hiếu kỳ.

"Một đời người, từ xuất sinh đến tử vong, kinh lịch trẻ sơ sinh đến người trưởng thành, trung niên, người già quá trình. Vận mệnh cũng không phải là ngàn thuận vạn lợi, tại trong lúc này, hội kinh lịch Sinh Lão Bệnh Tử, có người xảy ra tai nạn xe cộ đột tử, có người rơi xuống nước bị chết đuối, có người nhảy lầu tự sát mà chết, có người cắt cổ tay tự sát mà chết, loạn thế, cũng có người sống chết đói!" Giang Phong than khẽ, từ bên hông lấy ra Âm Hồn thùng.

Cái nắp mở ra, một vệt kim quang bắn ra, trong nháy mắt bao phủ quỷ chết đói, đem thu nhập Âm Hồn trong thùng, Giang Phong lúc này mới tiếp tục nói, " quỷ chết đói , có thể là cổ nhân nạn đói niên đại cổ nhân chết đói tạo thành Quỷ Quái, cũng có thể là một chút bụng ăn không no, chết đói người tạo thành, bởi vì vì chúng nó lúc còn sống ăn không đủ no, mặc không tốt, vì đó sau khi chết hình thành quỷ chết đói, vô pháp đầu thai, oán niệm cực lớn, mà cái này quỷ chết đói, vì đó nhập thân vào con của ngươi A Đức trên thân, đó là bởi vì ngươi trên người con trai ba thanh Dương Hỏa diệt một cái, phụ thân, là muốn mượn xác hoàn hồn. . ."

Nghe được Giang Phong nói quỷ chết đói muốn mượn con trai mình Hoàn Hồn, chiếm cứ con trai mình thân thể.

Nam thúc cả người trong nháy mắt giật nảy mình đánh cái rùng mình!

"Bất quá, các ngươi thường xuyên giết chóc cuối cùng vẫn là Nghiệp Lực hội quấn thân, thí nghiệm nghĩ một hồi, rất nhiều súc sinh bị các ngươi giết, oán niệm hội Hà Cường? Vì đó, ta đề nghị ngươi vẫn là mời một tôn thần trở về cung phụng, mỗi ngày cung phụng, có thể tiêu trừ tội nghiệt, cuối cùng là tứ phía Phật. . ." Giang Phong đề nghị.

"Vâng vâng vâng, ta nhất định dựa theo Giang tiên sinh phân phó, về sau thiếu giết chóc, gần nhất dừng lại một chút thời gian tới làm một chút việc thiện!" Nam thúc đối Giang Phong mười phần cảm kích, liền vội vàng gật đầu nói ra.

"Cha, ngài để cho ta làm ra chân giò heo đều làm ra. . ." Đúng lúc này, A Đức từ ngoài cửa lén lén lút lút hết nhìn đông tới nhìn tây, làm phát hiện quỷ chết đói cũng chưa từng xuất hiện về sau, hắn buông lỏng một hơi, đi tới.

"Giang tiên sinh, đây là một điểm nho nhỏ tâm ý, ngài liền thu cất đi!" Trong lúc bất tri bất giác, nam thúc đưa cho Giang Phong một cái hồng bao, còn có một chuỗi chân giò heo, cùng một chút trứng gà loại đồ,vật.

Giang Phong quét nam thúc liếc một chút, nhìn nhìn lại A Đức, sau cùng chỉ là nhận lấy thịt heo cùng một chút trứng gà, về phần hồng bao, hắn cũng không có nhận lấy.

Những thôn dân này sinh hoạt tình huống cũng không hề tốt đẹp gì, Giang Phong mình có thể nuôi sống thê tử Mã Đan Na, những năm gần đây, dựa vào hàng yêu phục ma, trên thân cũng tồn trữ không ít tích súc.

Vì đó, có tự cung tự cấp tình huống dưới, Giang Phong vẫn là tâm lý thỏa mãn.

Tại nam chú ruột tử đưa tiễn dưới, Giang Phong rời đi nam thúc gia, trực tiếp trở lại trong nhà mình.

Lúc này, đã là 9h sáng nhiều, thê tử Mã Đan Na nâng cao tròn vo bụng lớn, ngồi trước cửa nhà, nâng này treo đầy đỏ ửng cái má , chờ đợi mắng trượng phu trở về.

Nhìn thấy một bộ tử sắc kiểu áo Tôn Trung Sơn Giang Phong chậm rãi từ đằng xa sải bước mà đến.

Trong mắt nàng đều là nhu tình mật ý.

"Tướng Công, đồ ăn đã chuẩn bị kỹ càng, đúng, nam thúc bên kia sự tình làm xong sao?" Mã Đan Na ôn nhu nói ra.

"Ừm, làm xong, liền là con của hắn A Đức bị chết đói quỷ phụ thân mà thôi, cũng không phải cái vấn đề lớn gì. . ." Giang Phong tiến lên một cái nâng lên Mã Đan Na, cười nói.

"Vậy là tốt rồi. . ." Mã Đan Na nghe vậy, cười nhạt một tiếng.

"Tiên sinh, tiểu thư, ăn cơm." Đúng lúc này, Trương di âm thanh vang lên.

"Tốt, đi ăn cơm đi!" Giang Phong vịn Mã Đan Na, hai người đi vào trong viện, bắt đầu ăn cơm.

Thời gian rất bình thản, nhưng là, lại là rất bình thường rất vui vẻ sự tình.

Lấy vợ sinh con, nắm giữ một cái đối với mình khăng khăng một mực nữ nhân, một cái viên mãn gia.

Đối với Giang Phong tới nói, hắn rất thỏa mãn.

Hắn cũng không phải là loại kia động một chút lại muốn chinh phục Vạn Giới não tàn Xuyên Việt Giả, hắn chỉ là một người bình thường.

Từ bình thường bên trong hưởng thụ sinh hoạt, hắn thời gian, trong lúc vô tình làm hao mòn.

Sau ba tháng, ngày 10 tháng 9, ngày mưa dầm, rạng sáng bốn giờ, giờ lành.

Trong phòng bếp, Trương di ngay mặt mang mỉm cười bận rộn nấu nước, chủ phòng bên trong, từng tiếng yêu kiều âm thanh không ngừng vang lên.

Mã Đan Na trong bụng hài tử muốn xuất sinh, nói cách khác, Giang Phong muốn làm cha.

Không có mời bà đỡ đỡ đẻ, Giang Phong một người hoàn toàn giải quyết.

Làm gian phòng bên trong, một tiếng kêu đau, một tiếng trẻ sơ sinh Whoa whoa khóc nỉ non tiếng vang lên.

Cái nhà này, chánh thức toàn.

Gian phòng bên trong, Mã Đan Na trên mặt ửng hồng đã thối lui, đổi là một mặt hư thoát màu tái nhợt, trên trán cũng toát ra không ít mồ hôi rịn.

Nhưng là, nàng lại không có nửa điểm thống khổ, ngược lại là một mặt hạnh phúc nhìn lấy Giang Phong trong tay bé trai.

Trẻ sơ sinh mày kiếm mắt sáng, một đôi đen trắng rõ ràng trong hai mắt, lóe ra một cỗ trời sinh linh động.

Là loại kia để cho người ta người gặp người thích đáng yêu em bé.

"Phong ca, cho hài tử lấy một chút tên đi, ngươi là cha nó!" Mã Đan Na này mị nhãn bên trong, đều là nhu tình mật ý, cơ hồ muốn chảy ra nước, đây là nàng nam nhân, nàng và hắn rốt cục có chính mình hài tử.

"Tựu hắn Giang Vân đi, hi vọng hắn về sau có thể không buồn không lo, giống như Vân tự do tự tại. . ." Giang Phong tại nhi tử Giang Vân trên trán hôn

một cái cười nói.

"Giang Vân, Giang Vân, Phong ca, ngươi thật đúng là. . . Phong Vân. . ." Mã Đan Na xinh đẹp trợn mắt trừng một cái, cười khúc khích, nhìn chằm chằm Giang Phong.

Đồng thời, nàng cũng là yêu chiều nhìn một chút Giang Vân, đưa tay, tiếp nhận Giang Phong trong tay hài tử.

Một cái mẫu thân yêu chiều, là vĩ đại.

Hắn ký thác hai người hi vọng, cũng là hai người yêu kết tinh.

"Tiên sinh, tiểu thư. . ." Lúc này, ngoài cửa vang lên Trương di thanh âm.

Giang Phong vội vàng tiến lên một bước, tiếp nhận Trương di trong tay chậu đồng, cười nói: "Trương di, ngươi cho ta biết một chút là được, những này việc tốn thể lực, vẫn là chúng ta nam nhân làm xong, ngươi cũng tuổi đã cao. . ."

Trương di chà chà trên trán mồ hôi, lại là cười lắc đầu, trắng Giang Phong liếc một chút, "Tiên sinh, ngươi tuyệt đối không nên nói như vậy, đã lão thái bà ta ở chỗ này ăn ở, tự nhiên là muốn làm chút gì, hiện tại ta còn thân thể cứng rắn, huống hồ, phu nhân gần nhất vừa mới sinh xong hài tử, đây không phải thân thể hành động không tiện à. . ."

Trương di một phen lải nhải, Giang Phong cũng là hoàn toàn im lặng, sau cùng chỉ có thể cười khổ lắc đầu, biểu thị bất đắc dĩ.

Tiểu hài tử xuất sinh, tự nhiên là một chuyện vui, cho hài tử thanh tẩy thân thể loại phải làm sự tình tự nhiên không thể thiếu.

Mã Đan Na dù sao cũng là cái người luyện võ, thân thủ không tệ, lại thêm đạo thuật cũng là Luyện Tinh Hóa Khí hậu kỳ cảnh giới.

Nghỉ ngơi một hai ngày về sau, cũng liền có thể xuống giường bước đi.

Về phần có bầu loại, ngược lại là không có làm như vậy.

Mỗi ngày trừ ôm một cái tiểu hài tử, cùng Giang Phong thân mật một phen ta, Mã Đan Na sẽ còn cùng Giang Phong nghiên cứu thảo luận một chút đạo thuật lên yếu lĩnh.

Mã Đan Na bản thân đạo thuật cũng rất không tệ, đặc biệt là Mã gia truyền thừa Cửu Tự Chân Ngôn, càng là có độc đáo chỗ.

Giang Phong là được ích lợi không nhỏ!

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 69: Sáu Mươi Chín Vội Vàng 13 Năm, Im Ắng Đàn Ông Nước Mắt

Chương 69: Sáu mươi chín vội vàng 13 năm, im ắng đàn ông nước mắt

"Thiếu gia, bên ngoài thôn đầu đông nam thúc còn có Lân Thôn Lý thôn cùng trấn Thanh Thủy phụ cận thôn dân nghe nói tiểu thư sinh hạ tiểu thiếu gia sự tình, tới chúc mừng, ngươi nhìn. . ." Khoảng cách thê tử Mã Đan Na sinh hạ nhi tử Giang Vân đã là một tháng sau.

Phụ cận thôn dân nghe nói Giang Phong thê tử Mã Đan Na sinh hạ một đứa con, nhao nhao đều muốn tới chúc mừng.

Hiện tại đã tại cửa nhà mình chờ.

Giang Phong nghe vậy, hơi sững sờ.

Không khỏi có chút bất đắc dĩ nhún nhún vai, bất quá đối với các thôn dân nhiệt tình, ngược lại cũng không tiện cự tuyệt.

"Phong ca, ngươi đi đi, các thôn dân dù sao cũng là có ý tốt." Mã Đan Na mỉm cười, từ Giang Phong trong tay ôm qua Tiểu Giang Vân, trực tiếp đi vào trong khuê phòng.

Giang Phong không thể làm gì cười một tiếng, loại này thường xuyên theo thê tử dính nhau cùng một chỗ thời gian xác thực sẽ cho người đọa lạc.

Trừ ôm một cái Tiểu Giang Vân Không ta thời gian, Giang Phong còn có thể không kiêng nể gì cả tại thê tử Mã Đan Na trên thân một hồi chấm mút.

Ban đêm thời điểm thậm chí có thể làm một chút cảm thấy khó xử sự tình, tỉ như ba ba ba!

Xem như một tên võ đạo song Tu Vũ Giả, bế tỏa tinh môn, chỉ cần Giang Phong chính mình không nguyện ý, vô luận như thế nào, Giang Phong Tinh Nguyên cũng sẽ không tháo bỏ xuống.

Sinh hoạt là mỹ hảo, tổng, Giang Phong có chút thực tủy tri vị, đọa lạc, hạnh phúc.

Các thôn dân rất nhiệt tình, đây cũng là dân phong thuần phác nguyên nhân, không giống hậu thế như vậy, phần lớn người tiến vào thành thị, Sinh Hoạt Chất Lượng đề bạt, nhưng là, lẫn nhau Hàng xóm ở giữa tình cảm lại là đạm mạc, trở nên lãnh lãnh đạm đạm.

Giang Phong tại đỏ trong thôn, nhân duyên còn là rất không tệ, như hắn như vậy hội xem phong thủy, điểm Âm Dương, bắt tà khu Quỷ Đạo Sĩ, lại hội công phu cao thủ, tại đỏ trong thôn phân lượng tự nhiên là có thụ tôn sùng.

Thời gian cực nhanh, đảo mắt ba năm!

Giang Phong đã là 35 năm tuổi, Giang gia trong đại viện, chính là viêm nhiệt mùa hè, một cái nửa mét thân cao, giống như băng điêu Ngọc Trác Ngọc Oa em bé nằm sấp nằm trên mặt đất nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn chằm chằm trên mặt đất trong bụi cỏ hai cái ngay tại quấn giao đánh nhau dế!

Thằng nhóc con tự nhiên là Tiểu Giang Vân, bây giờ ba tuổi!

Đối với đứa bé này, Giang Phong không có quá nhiều dạy bảo, không có cưỡng cầu hắn đi học tập đạo thuật cũng không có cưỡng cầu hắn đi học võ.

Hoàn toàn là tùy tính mà làm.

Mà đứa bé này, từ nhỏ đến lớn, cũng là so sánh thuận theo hiểu chuyện.

Này như nước mắt to, nháy nha nháy nhìn chằm chằm tiểu dế, quan sát tình cảnh này hứng thú chính nồng hậu dày đặc thời điểm, bỗng nhiên có một cái rất lợi hại đại đông tây, đẩy ra Thổ Sơn đụng ngã đại thụ mắng xông tới, nguyên lai là một con cóc.

Bất chợt tới phát sinh một màn để Tiểu Giang Vân này đỏ bừng khuôn mặt nhỏ sắc mặt bỗng nhiên tái đi, trái tim nhỏ cũng đột nhiên xiết chặt.

Chỉ thấy được cái kia Đại Cáp Mô đầu lưỡi duỗi ra sau đó hai cái trùng liền đều bị Cóc ghẻ nuốt vào trong bụng.

"A..., không muốn!" Tiểu Giang Vân có chút tức hổn hển từ trong bụi cỏ luồn lên đến, có chút tức giận.

Cái kia Đại Cáp Mô cũng là bị giật mình, vội vàng oa oa oa thoát ra bụi cỏ, trong chớp mắt, tiến vào góc tường trong lỗ nhỏ, biến mất không thấy gì nữa.

"Đừng chạy!" Tiểu Giang Vân từ dưới đất nắm lên một khối đá, hướng phía trước liền nện, Tiểu Thạch Đầu loảng xoảng một tiếng nện ở trên vách tường, nhưng lại nện cái khoảng không, hiển nhiên, Đại Cáp Mô đã không thấy.

Tiểu gia hỏa có chút không thể làm gì rũ cụp lấy cái đầu nhỏ, quay đầu phiền muộn xoay người.

"Tiểu thiếu gia, ngươi thế nào." Đúng lúc này, có chút lộ ra tang thương, hai tóc mai hơi trắng bệch Trương di từ trong viện chỗ cửa lớn đi tới, nhìn thấy Tiểu Giang Vân cái này có chút rầu rĩ không vui bộ dáng, không khỏi có chút ngạc nhiên cười nói.

"A..., là nãi nãi. . ." Tiểu Giang Vân nhìn thấy Trương di, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra vui vẻ nụ cười.

Có chút xấu hổ đem vừa rồi phát sinh một màn giảng cho Trương di nghe, Trương di nghe vậy, không khỏi cười ha ha, "Tiểu thiếu gia, thực tiểu dế chúng

nó chẳng qua là tiến vào Đại Cáp Mô trong vương quốc đi, trong truyền thuyết, Đại Cáp Mô có một cái Vương Quốc, mà Đại Cáp Mô trong miệng , có thể thông hướng một cái giả tưởng Vương Quốc. . . ."

Trương di hốt du nói, nói xong cái này, lại cho Tiểu Giang Vân nói lên Xà mỹ nữ sự tình.

"Vân ca có ở đây không?" Lúc này, bên ngoài viện truyền đến từng tiếng tiểu hài tử đồng tiếng kêu gọi.

"Đến, đến, là nhỏ Long ca còn có Tiểu Thiên bọn họ. . ."

Tiểu Giang Vân trên mặt lộ ra một vòng mừng rỡ vui vẻ biểu lộ, trực tiếp vắt chân lên cổ mà chạy , vừa chạy, một bên quay đầu hướng Trương di nói ra: "Trương nãi nãi, ta giữa trưa liền không trở về nhà ăn cơm, đi nam thúc vợ con Long ca gia ăn cơm, đi rồi!"

", tiểu thiếu gia ngươi. . ." Trương di vừa muốn đưa tay, nói câu gì, "Được rồi, nãi nãi, ta hội nhớ kỹ về nhà á!"

Tiểu Giang Vân phất phất tay, thẳng thắn mà làm, quay người rời đi, chỉ để lại sung sướng tiếng cười.

Một đám tiểu hài tử, phần phật một vòng, bắt đầu ở đỏ trong thôn họa loạn đứng lên.

Đông đi đi, tây lui lui, một đám tiểu tai họa tinh.

Trương di có chút dở khóc dở cười lắc đầu, trong mắt lóe lên một tia yêu chiều.

Nàng tuy nhiên tại Giang Phong nơi này trên danh nghĩa chỉ là một cái người hầu, thế nhưng là nàng lòng tựa như gương sáng đến, nơi này, không có người xem nàng như ngoại nhân.

Nàng rất thỏa mãn.

Tất cả những thứ này, ngồi trong phòng bàn trà Tiền Giang phong hòa Mã Đan Na hai người đều nhìn ở trong mắt.

Nhìn lấy hài tử từng ngày lớn lên, Giang Phong thần sắc hoảng hốt, đi dường như bên trong.

Loại ngày này cố nhiên rất tốt, nhưng khi hắn nhìn thấy Trương di song tóc mai lên tóc trắng, cùng thê tử Mã Đan Na cái kia có chút bắt đầu không hề thanh xuân dung nhan, tâm hắn bị xúc động.

Đi vào cái thế giới này, yêu Mã Tiểu Linh bà cô Mã Đan Na, cũng cùng kết hôn sinh tử, nắm giữ một cái hoàn chỉnh gia, không buồn không lo trải qua không biết xấu hổ không biết thẹn sinh hoạt.

Thật rất vui vẻ sao?

Chưa từng có một khắc, Giang Phong lâm vào một loại trong trầm tư.

Không biết có bao nhiêu năm, hắn chưa có trở lại nguyên lai thế giới đi xem một chút.

Hắn không dám rời đi, bởi vì hắn sợ tất cả những thứ này cũng chỉ là một giấc mộng.

Hắn sợ sau khi rời đi, nơi này hết thảy đều phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa.

Hắn rất lợi hại xoắn xuýt! Trong lòng cũng rất lợi hại buồn khổ!

Tuy nhiên hắn biết rõ, chính mình ở cái thế giới này một năm, hắn thế giới cũng chính là quá khứ nửa giờ thời gian.

Bây giờ, Chiến Lang thế giới hắn là quá khứ không sai biệt lắm mười giờ.

Mà Long Xà Diễn Nghĩa, cũng bất quá quá khứ một ngày rưỡi thời gian.

Những này, thế giới thời gian khác biệt, trên tâm cảnh biến hóa, cho sông gió thật to xúc động.

"Thế nào, Phong ca, ngươi thật giống như có tâm sự?" Nhìn thấy Giang Phong nguyên bản ngay tại thưởng thức trà, nhưng là trà đã ngược lại tốt, Giang Phong lại chậm chạp không có uống, mắt thấy trà mát, Giang Phong trầm tư không nói, Mã Đan Na bắt lấy Giang Phong tay, có chút lo lắng ân cần nói.

Giang Phong thông suốt ngẩng đầu, nhìn về phía Mã Đan Na, Mã Đan Na nao nao, có chút giật mình.

Nàng đúng là từ chính mình trong mắt nam nhân nhìn thấy hai giọt nước mắt, im ắng trượt xuống, "Phong ca, ngươi đây là. . ."

Mã Đan Na che cái miệng nhỏ nhắn, có chút giật mình, có chút không biết làm sao, cái này kiên cường nam nhân, cả đời hàng yêu phục ma, xưa nay không sợ qua người nào nam nhân, hắn vậy mà khóc.

Chưa từng có một khắc, Mã Đan Na phát hiện mình tâm, hung hăng đau một chút.

Cái này chính mình nam nhân yêu mến, hắn đến tiếp nhận bao lớn áp lực?

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 70: Bảy Mươi Trở Về

Chương 70: Bảy mươi trở về

"Ai! Thật xin lỗi, Na tỷ, ta là thời điểm nên rời đi một đoạn thời gian." Giang Phong ngẩng đầu, nhìn về phía Mã Đan Na, thở dài một hơi, nói ra.

Mã Đan Na nao nao.

Nghe vậy, gật gật đầu, nắm chặt Giang Phong tay hơi hơi xiết chặt, đem đầu tựa ở Giang Phong trong ngực, ôn nhu nói: "Phong ca, ngươi có việc lời nói liền đi làm đi, ta cùng hài tử chờ ngươi trở về."

Mã Đan Na là cái nữ nhân thông minh, nàng không hỏi Giang Phong có chuyện gì đi làm, mà chính là yên lặng dùng chính mình hành động để chứng minh hết thảy, đến lúc này, thực không tất yếu nói quá nhiều.

Hai người giữa vợ chồng cảm tình không cần nhiều lời, đây chính là một loại giữa vợ chồng ăn ý.

Tương cứu trong lúc hoạn nạn, làm bạn cả đời cũng không hối hận, Giang Phong rời đi, hắn cuối cùng vẫn là đạp vào xuyên toa lữ, tiến về hắn thế giới lữ.

Về phần Tiểu Giang Vân đứa bé này, Mã Đan Na nói cho hắn biết, phụ thân hắn có việc ra ngoài bên ngoài một hồi, cũng không có nói đến đi nơi nào.

Vẫn như cũ là trong đêm, khoảng cách bình minh đến còn có hơn một giờ.

Nhìn xem túc xá trên vách tường thời gian, Giang Phong biết rõ, thời gian vừa mới qua đi mười giờ.

Mà tại Mã Đan Na vị diện kia, lại là quá khứ chỉnh một chút hai mươi năm.

Có thể nói, thời gian tỉ lệ quả thật có chút lớn.

Chiến Lang thế giới, cơ bản đã không có gì có thể tiếp tục tiếp tục chờ đợi ý nghĩa.

Đánh qua Tiểu Quỷ Tử, học quá đạo thuật, lấy Giang Phong trước mắt đã bước vào Quốc Thuật Cảnh Giới trung đan kình hắn tới nói.

Chiến Lang thế giới, cơ bản không có có thể tiếp tục tiếp tục chờ đợi tất yếu.

Khoảng cách Lãnh Phong nhân vật này nhân vật xuất hiện, thời gian điểm còn có hai năm, nhưng là, Giang Phong không có nhiều thời gian như vậy đi chờ đợi đợi.

Thời gian cực nhanh, không ngoài dự liệu, Giang Phong tại Long Tiểu Vân thạch Thủ Trưởng bọn người đưa mắt nhìn dưới, bị một chiếc quân dụng máy bay trực thăng chở cách Hoa Nam quân khu.

Đây là một lần mới mở bắt đầu, cũng là một lần mới hành trình.

Làm quân dụng máy bay trực thăng bay động, đi vào một chỗ rậm rạp rừng cây đất bằng hạ xuống sau.

Giang Phong rõ ràng rõ ràng nhìn tới mặt đất có mấy chục cái bọc thép Tank.

Đều là màu xanh quân đội, cùng bãi cỏ rừng cây nhan sắc cực kỳ chuẩn xác.

Bọc thép Tank bên cạnh, một đám trên thân mang theo bưu hãn khí tức binh lính chính lười biếng dựa vào đang thiết giáp bên cạnh xe, lẫn nhau cười toe toét, tựa hồ đối với quân dụng máy bay trực thăng đến không nhúc nhích chút nào.

Giang Phong xác thực đã Chiến Lang bộ đội, bất quá cũng không phải là phổ thông thân phận, mà chính là lấy một tên huấn luyện viên, Thượng Tá quân hàm thân phận tiến vào.

Hắn trừ Quốc Thuật bên trên, võ nghệ siêu quần, đánh lén, mang ra đánh, phòng ngừa bạo lực các phương diện năng lực cơ hồ hoàn mỹ đạt tiêu chuẩn.

Làm Giang Phong triển lãm năng lực chính mình về sau, hết thảy nước chảy thành sông, không cần nhiều lời.

Thạch Thủ Trưởng trực tiếp trò chuyện Nam Cương bí mật cơ địa bên này người phụ trách, đặc biệt trúng tuyển Giang Phong, đảm nhiệm lần này Chiến Lang bộ đội huấn luyện viên.

Rất nhanh, máy bay trực thăng mang theo tiếng oanh minh, đi vào cách xa mặt đất hơn hai mươi mét trên không bỗng nhiên dừng lại.

Chiến Lang bộ đội Phân Đội Trưởng du bay đội trưởng hình dáng cao lớn thô kệch, miệng đầy râu mép kéo cặn bã, nhìn thấy máy bay trực thăng đình chỉ không hạ xuống, lộ ra hồ nghi sắc.

"Đội trưởng, ngươi nói bọn họ đang giở trò quỷ gì?" Một tên tướng mạo mười phần vô lại, diện mục có chút hung hãn binh lính đi vào Du đội trưởng trước mặt, giao đầu nói nhỏ.

Du đội trưởng lắc đầu, hắn cũng không biết đến xảy ra chuyện gì.

Đúng lúc này, quân dụng máy bay trực thăng Cabin mở ra.

Một bóng người từ máy bay trực thăng bên trong nhô ra.

Sau đó, tại mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, thả người nhảy lên.

Từ trên không trung nhảy xuống, tại mọi người tràn đầy giật mình, coi là người kia điên cuồng thời điểm.

Oanh một tiếng, mặt đất phảng phất bị người hung hăng một phát chân, hung hăng rung động mấy lần.

Bụi mù tràn ngập, làm tán đi tế, một bóng người chậm rãi từ mặt đất đứng lên, hai đầu gối uốn lượn, hơi hơi bắn ra, tan mất máy bay rơi lúc mang đến cự đại trùng kích năng lực.

Tin tức lên đã từng có cái quân nhân một tay tiếp được từ trăm mét cao ốc nhảy lầu tự sát nữ tử, mượn nhờ phản năng lực bật lên lý luận, tháo bỏ xuống năng lực tương đối ảnh hưởng.

Sau cùng lông tóc không thương, thành công cứu nữ tử kia.

Giang Phong tuy nhiên không phải tên kia tiếp nữ tử quân nhân, mà chính là nhảy lầu nữ tử kia. Không tá trợ bất luận ngoại lực gì ảnh hưởng, nhảy lầu!

Không thể nghi ngờ, cái này nhìn như điên cuồng một màn hoàn toàn chấn trụ du bay đội trưởng bọn họ.

Bởi vậy, khi thấy một thân quân quan Thượng Tá quân hàm phục sức, khuôn mặt tuấn lang cương nghị Giang Phong từ bụi mù tràn ngập bên trong đi ra lúc, sở hữu ở đây binh lính giống là giống như kẻ ngu, ngơ ngác nhìn lấy hướng bọn họ đi tới Giang Phong, đây là một trương hơi có vẻ trầm ổn, cương nghị mặt.

Bời vì tu luyện duyên cớ, Giang Phong tuổi tác lên mặc dù nhưng đã hơn ba mươi tuổi, nhưng là dung mạo lên nhưng vẫn là nhìn chỉ có hơn hai mươi tuổi ra mặt bộ dáng.

Tăng thêm hắn thân thể làm cha, thân thể lên khí chất càng trở nên trầm ổn, không hề bận tâm.

Đến mức Giang Phong đi vào trước mặt bọn hắn lúc, bọn họ vẫn có chút chấn kinh.

"Tự giới thiệu mình một chút, bỉ nhân Giang Phong, Trường Giang sông,

Phong qua không dấu vết Phong, là các ngươi lần này Chiến Lang phân đội tân nhiệm huấn luyện viên!" Du bay đội trưởng còn có Chiến Lang bộ đội Phó Đội Trưởng Thiệu Binh bọn người cái này mới phản ứng được, nhìn về phía Giang Phong ánh mắt, từng cái phảng phất nhìn lấy quái vật.

Cái này còn là người sao?

Từ khi tinh luyện Tướng Thần Cương Thi Huyết Thống, để thể chất tiến hóa về sau, Giang Phong trên thân thể thân thể có thể dùng biến AI để hình dung, vừa rồi dám làm như thế.

Đương nhiên, cái này chủ yếu vẫn là bởi vì hắn đã kết hợp Đạo Pháp pháp lực dung hợp thể nội máu kình, tu luyện ra cái gọi là chân nguyên duyên cớ.

Đang thi triển nhẹ nhàng phù thời điểm, hắn thể trọng có thể làm được dễ dàng biến nhẹ.

Cái này là đạo thuật nghịch thiên chỗ.

Lần này, đảm nhiệm Chiến Lang bộ đội huấn luyện viên, có lẽ cũng là một lần cuối cùng, bởi vì cái này một lần cuối cùng, hắn sẽ rời đi vị diện này.

"Giang giáo quan. . . Tốt!" Ngơ ngác ngây ngốc, một lát sau, du bay bọn người nuốt nước miếng, cuối cùng vẫn là mở miệng nói.

Bọn họ bị Giang Phong động tác này bị dọa cho phát sợ.

Một người từ trên không trung nhảy xuống, cái này căn bản liền đã không phải là người có thể làm đến.

Cho dù bọn họ ngày bình thường tính cách lại du côn, thế nhưng là khi bọn hắn nhìn về phía Giang Phong lúc, tâm lý lại là có chút phát run.

Đặc biệt là du bay, hắn phát hiện mình căn bản không dám dùng ánh mắt đi nhìn thẳng vào Giang Phong.

"Tốt, giới thiệu một chút chính các ngươi đi!" Giang Phong cũng không có qua nói nhảm nhiều, trực tiếp mở miệng nói.

Hắn có bảy ngày đợi lưu thời gian chuẩn bị, giáo sư xong bảy ngày chương trình học, tức sắp rời đi.

Về Long Xà nhìn xem, còn có cũng là hiện thực thế giới, vừa nghĩ tới hiện thực thế giới, Giang Phong tâm cũng là chua chua.

Nghĩ đến rất nhiều chuyện.

"Báo cáo huấn luyện viên, ta gọi du bay, là Chiến Lang bộ đội phân đội đội trưởng!"

"Báo cáo huấn luyện viên, ta là Chiến Lang bộ đội tổng đội Phó Đội Trưởng Hác Binh!"

Cùng lúc đó, Chiến Lang bộ đội Phó Đội Trưởng cùng phân đội đội trưởng tất cả mọi người tới tập hợp.

Bọn họ cũng là bị Giang Phong cử động này cho giật mình, nơi nào còn dám làm càn.

Ngẩng đầu quét mắt một vòng những này Chiến Lang bộ đội vô lại, Giang Phong gật gật đầu.

"Một giờ chiều triệu tập sở hữu thành viên, đến trên diễn võ trường tập hợp, nhớ kỹ, là tất cả mọi người." Giang Phong thản nhiên nói.

"Vâng!" Tất cả mọi người là cảm thấy có chút Mạc Danh Kỳ Diệu, thế nhưng là sau cùng, cuối cùng vẫn là gật đầu xác nhận.

Tại Du đội trưởng bọn người có chút ánh mắt không giải thích được bên trong, Giang Phong tại một tên Giáo Đạo Viên dẫn dắt dưới, trực tiếp rời đi.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 71: Bảy Mươi Mốt Dạy Học Quan Viên 1

Chương 71: Bảy mươi mốt dạy học quan viên 1

Hoa Nam biên cương dã chiến quân trường học, là một chỗ trong quân khu bộ Học Viện, địa lý vị trí nằm ở Nam Cương khu vực biên giới, cái này chỗ Quân Giáo là Chiến Lang bộ đội chỗ Quân Giáo.

Cái này chỗ Quân Giáo, chuyên môn là chọn lựa tố chất tốt quân nhân, huấn luyện rừng cây dã chiến, đánh nhau Đồ Thủ Cách Đấu, còn có đánh lén, vũ khí lạnh quân dụng tên nỏ các loại ưu tú nhất Quân Giáo, cũng là Đông Phương thần bí Quân Giáo một.

Chiến Lang bộ đội tại Hoa Nam dã chiến quân trường học cũng không phải là duy nhất một chi bộ đội thần bí.

Trừ ngoài ra, còn có hắn bộ đội thần bí, như bay báo bộ đội, Hùng Ưng bộ đội chờ một chút, đây đều là Hoa Nam dã chiến loại đặc biệt Quân Giáo bên trong bộ đội thần bí.

Bất kỳ lãnh đạo nào người, đều hi vọng có dạng này chiến sĩ bảo hộ, mà lại hiện tại quốc tế hoàn cảnh, bởi vì có Vũ Khí Hạt Nhân. Đại quy mô Địa Vũ Trang quân sự xung đột trở nên cơ hồ hơi, lấy mà đời, điều tra, ám sát, bí mật bắt, đánh cắp bí mật, gián điệp, nằm, đột nhiên trảm thủ. Chờ một chút cầm binh tác chiến năng lực cũng coi trọng phát triển.

Tỉ như một cái quốc gia cùng xung quanh một cái tiểu quốc gia phát sinh ma

sát, phái một đội Đặc Chủng Binh bí mật ẩn núp quá khứ, đem đối phương Đại Quan nhân viên quan trọng người lãnh đạo bắt được.

Dùng để uy hiếp quốc gia này, thu hoạch càng đại lợi ích.

Bời vì, nếu như vận dụng phi cơ Tank đạn đạo lời nói, như vậy thường thường tính chất lên cũng liền trở nên khác biệt.

Trọng yếu nhất vẫn là nếu quả thật làm như vậy, cái kia chính là bốc lên chiến tranh, song phương muốn gánh chịu hậu quả là khó có thể tưởng tượng.

Tiến vào Chiến Lang bộ đội, Giang Phong cũng theo phát hiện một vấn đề.

Tuy nhiên Long Tiểu Vân là Chiến Lang bộ đội huấn luyện viên nữ, nhưng càng nói đúng ra, Long Tiểu Vân là cái này bộ đội nữ Tham Mưu Trưởng càng thêm chuẩn xác.

Bởi vì phụ thân nàng là tổng Tư lệnh quân khu Long thủ trưởng duyên cớ, vì đó, Chiến Lang trong bộ đội, nàng vẫn là có nhất định danh khí.

Người khác phục nàng.

Nhưng là, Giang Phong bây giờ đến Chiến Lang bộ đội dạy học, cái này có thể cũng không có nghĩa là tất cả mọi người phục hắn.

Hoa Nam biên cương dã chiến quân khu, giáo viên lực lượng hùng hậu, nam binh nữ binh đều có, nơi này, là Hoa Hạ tối thần bí quân sự nhân tài trụ sở huấn luyện một.

Ở chỗ này huấn luyện chiến sĩ, mỗi một cái ra ngoài, không có một cái nào là người yếu.

"Không hạn chế cấp đánh nhau, đầu đường ẩu đả, chiến trường cận thân giết chết, trọng yếu nhất cũng là bắt. Mà Cầm Nã Công Phu, tất cả hai cánh tay, mười cái trên đầu ngón tay, đương nhiên, không có gì ngoài Hình Ý Quyền bên ngoài,

ta am hiểu nhất thực vẫn là Bát Quái Chưởng."

Một gian đại lễ đường bên trong, lít nha lít nhít, đứng đấy hơn ngàn cái người mặc trang phục sặc sỡ, chỉnh chỉnh tề tề đứng đấy tư thế quân đội nam nữ học viên ngay tại nghe người mặc Đại Tá Quân Phục Giang Phong giảng bài.

Những thành viên này bên trong bao quát Chiến Lang phân đội đội trưởng du bay, Phó Đội Trưởng Thiệu Binh, cùng hắn bộ đội sở hữu thành viên.

Những này bộ đội thành viên bên trong trừ Chiến Lang bộ đội thành viên đối Giang Phong kính sợ bên ngoài.

Hắn bộ đội thành viên cũng là đối Giang Phong không dám sinh lòng khinh thị.

Mỗi một võ giả trên thân đều có một loại rất mạnh khí thế.

Mà Giang Phong, xem như một tên Đạo Pháp song tu, có thể khống chế Quỷ Thần Đạo pháp cao thủ, Võ Đạo Tông Sư, hắn tự nhiên năng đủ chấn nhiếp đám người này.

Trong bộ đội, rất thích tàn nhẫn tranh đấu, lẫn nhau tỷ thí, không phục đó là tất nhiên.

Vừa mới bắt đầu, Hùng Ưng bộ đội đội trưởng Yến Nam Thiên còn ra tay khiêu khích Giang Phong, người này từ nhỏ luyện thành Thiếu Lâm Công Phu mười đường quyền , có thể nói, tại Quốc Thuật bên trên, đã là một tên ám kình cao thủ.

Nhưng là tại Giang Phong vị tông sư này trước mặt, Giang Phong chỉ dùng một chiêu, con hàng này liền trực tiếp cho Giang Phong quỳ tiến xem bệnh hộ thất.

Phi Báo bộ đội còn có hải cẩu bộ đội nhao nhao có đội viên xuất thủ khiêu khích Giang Phong, nhưng là sau cùng không một không có một cái nào có thể

may mắn thoát khỏi, cho hết Giang Phong quỳ.

Cái thế giới này, Quốc Thuật Cao Thủ không ít.

Nhưng là tại Giang Phong bây giờ cảnh giới xem ra, không có gì ngoài một số nhỏ có thể luyện thành xuất thần nhập hóa cao thủ có thể cùng hắn giao thủ bên ngoài, hắn đã là một tên rất lợi hại Tông Sư!

Từ khi hai giờ trước, Giang Phong chấn nhiếp những này bộ đội cao thủ về sau, những đội viên này xem như hoàn toàn đối Giang Phong phúc khí.

Giang Phong trẻ tuổi như vậy huấn luyện viên, lại võ công lạ thường lợi hại, giảng bài tự nhiên cũng không phải phổ thông khóa, vì đó, những người này, trên cơ bản đều là tập trung tinh thần nghe.

Lần này, Giang Phong giảng là đánh nhau cùng cầm này.

Mà hắn lần này giảng thì là Hình Ý bên trong Ưng Trảo xé rách quắng giảo tiểu bắt, đều là chút tinh diệu xoay ngược, móc bắt xoay tròn dây chằng chiêu thuật.

"Giang Phong huấn luyện viên, ngươi nói ngươi trừ Hình Ý Quyền tinh thông bên ngoài, càng tinh thông hơn vẫn là Thái Cực Bát Quái chưởng, cũng không biết là ngươi Thái Cực Bát Quái chưởng lợi hại, vẫn là ta Thiếu Lâm Long Trảo bắt lợi hại?" Nương theo lấy đại lễ đường cái trước rất lợi hại không hài hòa âm thanh vang lên, một cái cạo mắng đầu trọc, trên mặt có một đạo Đao Ba, ăn mặc Minh Hoàng sắc hòa thượng quần áo luyện công trung niên nước ngoài nam tử từ đại lễ đường bên ngoài chậm rãi đi vào lễ đường.

Cả người hắn bỗng nhiên giơ chân lên, như như gió lốc hướng trên mặt đất một xúc, nhất thời, có ba bốn bóng rổ bị hắn cái này một xúc, trực tiếp xúc bay lên.

Hắn một cái chộp trong tay, bóp.

Phanh phanh phanh!

Loại kia nặn, không bằng nói là bắt, dùng hai tay mười ngón chăm chú chế trụ.

Trong nháy mắt, bóng rổ toàn bộ nổ tung!

Vồ nát một cái, hai cái bay giữa không trung, hắn nhô ra hai tay, trực tiếp chơi qua đi.

Trong nháy mắt lại cắm bạo hai cái bóng rổ.

Trong lúc nhất thời, tiếng nổ mạnh không ngừng vang lên, chấn động đến ở đây tất cả mọi người tim đập loạn.

Khí thế coi là thật được không đè người.

Bá đạo, phách lối, khí thế như núi!

Đây là sở hữu ở đây tất cả mọi người cộng đồng tiếng lòng.

Bóng rổ , bình thường ngày bình thường, các học viên sẽ dùng đến đoán luyện giải trí.

Bây giờ, người trung niên này nước ngoài hòa thượng vừa tiến đến, một chân sạn khởi ba cái, tiện tay toàn bộ vồ nát, mặt khác, hắn lại liên tục sạn khởi hai cái bóng rổ.

Trực tiếp dùng bả vai tới chống đỡ, cái này một đỉnh, lần nữa phanh phanh hai tiếng vang rền, trực tiếp đem hai cái bóng rổ đỉnh bạo.

Cái cuối cùng bóng rổ, hắn bay thẳng lên một chân, cách không trực tiếp đá hướng Giang Phong vị trí chỗ ở, gào thét lên bay thẳng hắn mặt.

Đây chính là trần nhục nhã.

Tê!

Trong lúc nhất thời, sở hữu ở đây người toàn bộ an tĩnh lại.

Một bóng người xinh đẹp lặng lẽ trốn ở đại lễ đường lầu hai nhìn lấy một màn này.

Cái này bóng người đẹp đẽ không là người khác, chính là từ Hoa Nam quân khu chạy tới Hoa Nam biên cương dã chiến quân trường học nhìn Giang Phong đảm nhiệm huấn luyện viên Long Tiểu Vân.

Nàng cũng là tâm lý rất chờ mong, muốn nhìn một chút Giang Phong đến sẽ làm thế nào.

Kết quả, làm thế nào cũng không nghĩ tới trên nửa đường hội giết ra một cái Trình Giảo Kim tới.

Nước ngoài trung niên hòa thượng, hào khoảng không xa, nước ngoài tên Wilson!

Chính là Thiếu Lâm Tự Thích Vĩnh Tín Phương Trượng Đồ Tôn, từ nhỏ đã tại hoa Hạ trưởng lão người ngoại quốc, bái nhập Thiếu Lâm Tự tập võ.

Về sau, tiến vào Hoa Hạ bí mật quân khu đảm nhiệm huấn luyện viên.

Mà cái này Ngoại Quốc Lão, đã từng không ít lần truy cầu qua Long Tiểu Vân, nhưng lại mỗi lần cuối cùng đều là thất bại.

"Thật là khiến người chán ghét, buồn nôn!" Long Tiểu Vân có chút tức giận nhìn lấy một màn này.

"Xem ra, Giang Phong huấn luyện viên có phiền phức." Long Tiểu Vân bên cạnh còn có một cái nữ Tham Mưu Trưởng, gặp này, không khỏi có chút chờ mong cười nói.

". . . ." Long Tiểu Vân trắng liếc một chút, trực tiếp im lặng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 72: Bảy Mươi Hai Khiêu Khích

Chương 72: Bảy mươi hai khiêu khích

Wilson làm cho này cái Quân Giáo khách tọa huấn luyện viên, ở đây sở hữu học viên tự nhiên biết hắn, cũng biết hắn là cái có bản lĩnh người.

Vừa thấy Wilson vừa xuất hiện, hơn nữa còn là cường thế như vậy một người, mọi người tại đây nhất thời lặng ngắt như tờ.

Hai mặt nhìn nhau, chánh thức Long tranh Hổ đấu!

Cũng không biết ai là Long ai là hổ!

"Là Wilson huấn luyện viên, hắn thế nào cũng tới, chẳng lẽ hắn là không phục Giang Phong huấn luyện viên, vì đó. . ." Thiệu Binh cùng du bay hai người đưa mắt nhìn nhau.

Thấy cảnh này, đều có chút trong lòng phát lạnh.

Bóng rổ gào thét lên, trên không trung phát ra thanh âm chói tai, tựa hồ đạn đạo nhanh chóng vọt tới Giang Phong mặt, lấy cái này bóng đá tốc độ, liền xem như Da thuộc, đâm vào trên mặt người, cũng phải đầu rơi máu chảy, hoàn toàn thay đổi.

Giang Phong tại bóng đến trên mặt trước một cái chớp mắt, con mắt cũng không có nhìn chằm chằm bóng, mà chính là đặt ở tiến đến cái này Ngoại Quốc Lão trên thân, vừa mới bả vai điên bóng, hắn rõ ràng nhìn thấy Wilson bả vai ướt

sũng, tràn đầy mồ hôi.

Ám kình nhập vai. Phát mà tật nhỏ, trong nháy mắt vai đánh xóc nảy liền phóng ra đi, không phải nhập Hóa Kính địa trình độ, căn bản làm không được.

Đây là người Hóa Kính Cao Thủ.

Quân đội Tàng Long Ngọa Hổ, quả nhiên không sai, Giang Phong thế nào cũng không nghĩ tới, quân đội lại còn hội có nhân vật như vậy, vừa về tới Chiến Lang thế giới, Võ Cát cùng mẫn trèo lên huynh đệ buôn lậu độc ssin cái này một nội dung cốt truyện còn chưa có xảy ra.

Bây giờ lại đụng tới cái này việc sự tình, ngược lại là có chút ý tứ.

Đối mặt viên này khí thế hung hung bóng rổ, Giang Phong cũng không có quá nhiều mánh khóe hoa thức, hai cánh tay hắn mở ra, duỗi hướng về phía trước, tác hợp ôm hình, làm bóng rổ sắp oanh ở trên người hắn tế.

Bỗng nhiên, thân hình hắn nhất chuyển, bóng đá giống như bị một cỗ vô hình lực lượng dẫn dắt, tại cánh tay hắn bên trên, trên bờ vai, trên lưng, xoay tròn.

Một màn này, thấy sở hữu ở đây người một trận lóa mắt, đây là biểu diễn vẫn là tại đánh quyền?

Giang Phong mặt không biểu tình, toàn thân lắc một cái, phảng phất dốc hết ra đi trên thân tro bụi.

Một cái "Thái Cực đẩy chưởng!" Lấy tứ lạng bạt thiên cân lực đạo, trực tiếp đem bóng rổ cho cứ thế mà đẩy đi ra.

Nhìn, hắn cái này đẩy phảng phất không có bất kỳ cái gì sức tưởng tượng động tác, thế nhưng là này bóng rổ, lại phảng phất mọc ra mắt đồng dạng biểu bắn đi ra, lấy sét đánh không kịp bưng tai thế hướng Wilson kích bắn xuyên qua.

Wilson nguyên bản trên mặt còn mang theo ý cười, nhưng là thấy cảnh này,

toàn thân lông tơ bùng nổ, trong nháy mắt trong lòng cảm giác nặng nề, làm ra phản ứng.

Hắn vô ý thức nâng tay phải lên, hướng về phía trước cũng là nhất quyền!

A ba bành!

Bóng rổ cứ thế mà nện ở cánh tay hắn bên trên, phát ra một tiếng tiếng nổ mạnh, cùng tiếng xương vỡ vụn âm.

Cẩn thận nhìn lên, Wilson nắm tay phải đã máu me đầm đìa, toàn bộ bóng rổ bị hắn nhất quyền xuyên qua.

Một màn này, quả thực có chút khiếp người.

Bạch bạch bạch!

Wilson liên tục rút lui ba bước, chỉ gặp hắn mỗi lui ra phía sau một bước, giơ chân lên, mặt đất xi măng bên trên hội lưu lại một chừng mười centimet dấu chân.

Này là nhân thể lực lượng chỗ giẫm ra đến, làm ổn định thân hình, Wilson thông suốt ngẩng đầu nhìn về phía Giang Phong, trong mắt đều là thật không thể tin sắc.

"Ngươi. . . Ngươi không phải Hóa Kính Cao Thủ!" Wilson chấn động trong lòng, chỉ Giang Phong, trong lòng sớm đã chấn kinh đến tột đỉnh!

Wilson võ công đã tiến vào Hóa Kính. Toàn thân cao thấp, tùy ý lắc một cái, đều có thể Liệt Thạch Đoạn Kim.

Thân thể lực lượng phát huy ra có thể lên mấy ngàn cân, nhất quyền có thể trực tiếp đem một đầu trâu đực cho trực tiếp đánh ngã.

Có thể nói, Wilson không đơn giản.

Hóa Kính Hóa Kính, cũng là đem Quốc Thuật ám kình luyện đến Thông Thần Nhập Hóa cảnh.

Có thể nói, tại cảnh giới này, mấy cái có lẽ đã vô địch.

Nhưng là, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, Wilson cho tới bây giờ cũng không tin có Đan Kính cao thủ tồn tại, nhưng là bây giờ, hắn ăn thiệt thòi, cho tới nay phách lối, không còn sót lại chút gì!

"Các vị học viên, bần tăng là Thiếu Lâm Võ Tăng khoảng không xa, nước Mỹ Thiếu Lâm phân chùa chủ trì, nước Mỹ Đại Học Stanford tiến sĩ. Lần này chịu mời, là đến cho mọi người giảng giải đánh nhau thực chiến, vừa mới ta tiến đến cùng Giang Phong huấn luyện viên động thủ. Là vì mọi người diễn luyện một chút thực chiến cước pháp, mà vừa rồi Giang Phong huấn luyện viên triển lãm Thái Cực Bát Quái tay nắm thực đến, cùng chúng ta Thiếu Lâm Long Trảo bắt cũng không tầm thường."

Wilson bắt đầu giới thiệu thân phận của mình, đối với vừa rồi Giang Phong để hắn không địch lại một chuyện, hắn không nhắc tới một lời.

Chỉ nói Thái Cực Bát Quái chưởng cùng Thiếu Lâm Long Trảo bắt tương xứng.

Có thể nói, hướng trên mặt mình thiếp vàng.

Tất cả mọi người nhao nhao có chút trong lòng xem thường, nhưng là nhưng không ai mở miệng nói cái gì.

"Khoảng không xa huấn luyện viên, đã ngài nói, ngài Thái Cực Bát Quái chưởng theo Giang Phong huấn luyện viên Long Trảo bắt tương xứng, như vậy, không bằng ngươi tự thân vì chúng ta làm mẫu một chút, nhìn xem các ngươi công phu như thế nào! ?" Du bay Thiệu Binh bọn người đều là nhân tinh, thích xem nhất náo nhiệt.

Nhìn thấy như tình huống như vậy, vội vàng ồn ào.

"Vâng, hai vị huấn luyện viên. Các ngươi đều là cao thủ bên trong cao thủ, cho chúng ta làm mẫu một cái đi!"

"Đúng vậy a, đúng a! Hai vị huấn luyện viên, đều làm mẫu một cái đi!"

Trong lúc nhất thời, nhảy cẫng hoan hô âm thanh vang lên, mọi người ước gì Giang Phong cùng Wilson hai người động thủ.

"Nhìn ra được, Giang Phong huấn luyện viên rất lợi hại, bất quá muốn đánh bại Wilson, cũng không có đơn giản như vậy!" Đứng từ một nơi bí mật gần đó cùng Long Tiểu Vân cùng một chỗ nữ Tham Mưu Trưởng nói ra, Giang Phong công phu, quả thực để bọn hắn bị kinh ngạc.

Long Tiểu Vân trong đôi mắt đẹp dị sắc liên tục, "Vậy cũng không nhất định!"

Nhìn lấy Giang Phong này trầm ổn, tuyệt thế dáng người, Long Tiểu Vân gần như sắp muốn si mê, trầm luân.

Mỹ nhân yêu anh hùng, nói cũng là loại tình huống này.

Trong bộ đội Đặc Chủng Binh, từng cái nhiệt huyết, hiếu chiến, hiếu chiến, chuyện tốt, ồn ào đều là sở trường trò vui. Lần này, đầy lễ đường đều oanh động lên, thanh âm lớn, cơ hồ đem lễ đường địa nóc đều nhấc lên.

Lớn tiếng như vậy âm, liền liền nơi xa tại trên bãi tập huấn luyện một chút lão sư học viên, cũng đều kinh động.

Trừ Long Tiểu Vân còn có tên kia nữ Tham Mưu Trưởng bên ngoài, còn lại người, nhao nhao bị hấp dẫn lấy.

Mà Giang Phong từ đầu đến cuối, trên mặt đều là không hề bận tâm, khóe miệng của hắn mang theo một vòng ý cười, chậm rãi vén tay áo lên, từng bước

một đi xuống bục giảng, trực tiếp hướng Wilson đi tới, một bên cười nói: "Đã khoảng không xa huấn luyện viên đều đã nói, Thiếu Lâm Long Trảo bắt cũng không yếu, vậy hôm nay, ta liền ở trước mặt mọi người, cùng khoảng không xa huấn luyện viên cho mọi người làm mẫu một cái đi!"

Wilson cũng không nghĩ tới Giang Phong vậy mà lại trực tiếp xuất thủ muốn đối phó chính mình, vừa rồi, hắn cũng là ham Thiếu Lâm danh tiếng, không muốn ở trước mặt mọi người lạc danh đầu, thế nhưng là bây giờ, Giang Phong trực tiếp muốn xuất thủ đối phó hắn.

Hắn nhất thời trong lòng hoảng hốt, chính mình lại là có chút phạm tiện, cũng dám như thế khiêu khích Giang Phong.

Nhưng là, Giang Phong lời đã thả ra, hắn không thể không đi đối mặt.

Hắn khẽ cắn môi, đoạt trước một bước, một cái Thiếu Lâm xúc chân xúc hướng Giang Phong hai chân.

Nhanh như gió táp mưa rào, nếu là bị xúc bên trong một cước này, tuyệt đối sẽ tàn phế không thể.

Mà lại Wilson thối công quả thực là trước đó chưa từng có nhanh, thiểm điện bôn lôi, Thối Thế nhất động, chân liền đến, con mắt nhạy cảm người, đều cơ hồ có thể nhìn thấy tàn ảnh.

Dạng này tốc độ, liền xem như Giang Phong tại hắn vị diện du lịch lúc gặp được đại bộ phận võ đạo Hóa Kính Cao Thủ, cũng là kém xa tít tắp, Wilson cái này từ nhỏ tại hoa Hạ trưởng lão Ngoại Quốc Lão, xác thực rất lợi hại.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 73: Bảy Mươi Ba Tông Sư Không Thể Nhục

Chương 73: Bảy mươi ba Tông Sư không thể nhục

"Đây là Minh Triều thời kỳ, Nam Thiếu Lâm lội đao cước pháp, về sau loại này cước pháp truyền đến Lưu Cầu Đảo bên trên, tại Dân Quốc năm đầu trước kia, Nhật Bản Võ Thuật Giới xưng loại này đủ đao cước pháp gọi là Lưu Cầu Cổ Võ kỹ." Một bên nói, Giang Phong đối mặt Wilson này hướng mình xúc đến một chân nhẹ nhàng nâng chân một cái Thái Cực chuyển dời Kính Bộ.

Dễ như trở bàn tay ở giữa, đem đối phương này một cái xúc đao chân hóa giải đi.

Wilson trong lòng giật mình, không nghĩ tới Giang Phong lợi hại như thế, vốn cho rằng Giang Phong hội phản kích, ra tay với mình.

Thế nhưng là dần dần hắn phát hiện một vấn đề, cái kia chính là Giang Phong chỉ phòng không tấn công.

Hắn trong lòng hơi động, trực tiếp lần nữa đoạt trước một bước, công hướng Giang Phong, đồng thời mồm miệng lanh lợi, giải thích được nhanh chóng: "Thiên hạ võ công xuất Thiếu Lâm, điều này cũng không có gì đáng giá kỳ quái địa phương, tỉ như Giang giáo quan vừa rồi chỗ thi triển Hình Ý Quyền, cũng là chúng ta Thiếu Lâm Đạt Ma Tổ Sư năm đó truyền thừa Tượng Hình lấy ý Thiền Tông tâm pháp. Dân Quốc thời điểm, rất nhiều Quốc Thuật Quán Hình Ý Đại Sư, trong nhà đều treo một Trương Đạt ma bức họa, ngày ngày cúng bái."

"Thiên hạ võ công xuất Thiếu Lâm. . ."

Giang Phong trong lòng lắc đầu.

Nói câu nói thật, hắn đối Wilson cái này Ngoại Quốc Lão có thể đem Hoa Hạ công phu tu luyện tới Hóa Kính loại tình trạng này xác thực rất lợi hại thưởng thức.

Bất quá, dù sao hắn cuối cùng vẫn là cái Ngoại Quốc Lão, Giang Phong đối Ngoại Quốc Lão không có gì ấn tượng.

Chưa nói tới ưa thích, cũng chưa nói tới chán ghét, nhưng là nói với Wilson thiên hạ võ công xuất Thiếu Lâm câu nói này lại là rất lợi hại phản cảm.

"Khoảng không xa huấn luyện viên, vẫn là trở về chính đề, vì các học viên diễn luyện mới là thật đề." Giang Phong trực tiếp cắt ngang đối phương nói tiếp suy nghĩ, nhẹ giọng cười một tiếng, ngược lại là lộ ra rất có vài phần thoải mái ý vị.

"Giang giáo quan nói không sai, thực đánh nhau thực chiến, coi trọng hơn là một cái ra bất ngờ, tỉ như dạng này... . . ."

Ngay tại chính mình vừa dứt lời, Wilson nhanh chóng tiếp lời trong nháy mắt.

Giang Phong da thịt đột nhiên phát giác được, chung quanh thân thể lúc đầu bình tĩnh không khí, tựa hồ rất nhỏ chấn động một chút, loại này chấn động mẫn cảm trình độ, coi như trời sinh lại mẫn cảm người cũng không phát hiện được. Nhưng là Giang Phong liền lập tức biết rõ, Wilson đột nhiên đánh lén Phát Kính.

Quả nhiên, cơ hồ là da thịt cảm giác được không khí rất nhỏ chấn động đồng thời, hai cái đen nhánh tái nhợt nhan sắc tay, đã bắt được tay mình cổ tay chỗ.

Wilson tay, lúc đầu trắng noãn tinh tế tỉ mỉ, không có một chút vết sẹo, nhưng là Phát Kính trong nháy mắt, lại biến thật tốt giống như Quỷ Trảo, khủng bố tới

cực điểm.

Thiếu Lâm Long hình quyền bắt, Thanh Long lên nước!

Wilson chiêu này, quả nhiên là ra bất ngờ.

Nhưng mà, đối mặt cái này bất chợt tới đánh lén.

Mắt thấy Wilson tay phải hiện lên trảo, hung hăng chộp vào chính mình bả vai trái bên trên.

Giang Phong lại là cười nhạt một tiếng.

Wilson một trảo này, vừa vặn bắt lấy Giang Phong bả vai.

Wilson hơi sững sờ, vốn cho rằng Giang Phong hội trốn tránh, thế nhưng là, vậy mà không có trốn tránh.

Hắn nhếch miệng lên một tia cười lạnh.

Ra sức phát lực, "Hắc!"

Hắn nhẹ giọng vừa quát, tay phải cả cánh tay hoàn toàn biến thành màu tím sắc, hướng (về) sau một bước, cả người châm cái mã bộ, có phần có một loại Lỗ Trí Thâm nhổ lên cây liễu ý vị.

Muốn nhất cử đem Giang Phong cả người cho hất bay.

"Giang giáo quan sẽ không phải là ngốc đi, đứng ở nơi đó không phản kháng?"

"Hắn cái này là thế nào?" Sở hữu mọi người tại đây, bao quát Long Tiểu Vân ở bên trong sở hữu người đưa mắt nhìn nhau, hoàn toàn không hiểu rõ Giang Phong ngu ngơ tại nguyên chỗ làm gì.

Mọi người ở đây coi là Giang Phong không xuất kích, sững sờ đứng tại chỗ

bị đối phương tập kích tế.

Mọi người chỉ thấy được ban đầu vốn có chút đắc chí vừa lòng Wilson sắc mặt dần dần âm trầm xuống.

Hắn khom người như bắn lò xo, trên hai tay gân xanh nổi lên, tựa như một đầu chất chứa lực lượng kinh khủng cốt thép một dạng cột sắt.

Không có người hoài nghi tại cánh tay này một trảo dưới có thể chẳng có chuyện gì.

Nhưng chính là loại tình huống này, Giang Phong cả người lại không nhúc nhích tí nào.

Nhảy!

Đúng vào lúc này, mọi người thấy Giang Phong bả vai trái nhẹ nhàng hướng lên một run run, phảng phất có một cỗ cự lực trong nháy mắt bạo phát.

Ngay sau đó, Wilson sắc mặt đại biến, giống như gặp Xà Hạt, liên tiếp lui về phía sau.

Một bên vung lấy tay phải, đó là bị Giang Phong cái này chấn động cánh tay, chấn động phải cánh tay run lên đưa đến.

"Xem trọng, vừa rồi khoảng không xa huấn luyện viên này một cái là rõ ràng nhất bắt, mà ta này chấn động cánh tay, cũng là Hình Ý Quyền bên trong dốc hết ra vai, đây là đem quanh thân sức lực hình thành một cỗ kình trong nháy mắt giũ ra , có thể đạt tới thật không thể tin hiệu quả, tuỳ tiện ở giữa đẩy lui đối thủ, tiếp đó, còn có cái này. . ."

Vừa dứt lời, Giang Phong mỉm cười, thân hình nhún xuống, một cái Thái Cực quay người, phảng phất Du Long như đại như biển, thân hình rất là Phiêu Miểu.

Du Long Bát Quái Bộ đi lên, trong chớp mắt, đã đi vào Wilson trước mặt.

Phía sau lưng dựa vào hướng Wilson trước ngực, thật giống như Giang Phong chủ động ngang nhiên xông qua.

Có lẽ tại trong mắt người khác, cái này nhìn tựa hồ là Giang Phong chủ động ngang nhiên xông qua.

Nhưng là tại Wilson trong mắt, giờ này khắc này Giang Phong lại tựa như một tòa cao không thể chạm thái như núi hướng mình đè tới.

Có một cỗ để cho người ta ngạt thở cảm giác nguy cơ.

Wilson trong mắt trong nháy mắt co rụt lại, vội vàng nâng lên hai tay, tự động muốn đi đẩy Giang Phong.

Khẽ nghiêng, hai dính, ba Chấn Kính!

Tu luyện Thái Cực Bát Quái chưởng, người phải để ý cũng là tùy tâm tự nhiên, Âm Dương chung tế.

Thái Cực, chú trọng dính dán đánh, bốn lượng bạt ngàn cân, cao minh Võ Đạo Tông Sư có thể dễ như trở bàn tay đem mình cùng đối thủ lúc đối chiến, gắt gao đè ép đối thủ kề cận đánh.

Sau đó vận dụng toàn thân kình lực, trong nháy mắt tích lũy tại một cái đốt, trong nháy mắt bạo phát, đem đối phương đạp đổ, hoặc là trong nháy mắt đánh bay.

Mà liền tại Giang Phong vai phải bàng dán tại Wilson trên hai tay thời điểm, Giang Phong cả người toàn thân kình lực vận dụng đến trên bờ vai, trong nháy mắt, hắn thấp giọng hừ một cái, giống như tiếng sấm.

A ba ba ba!

Trong tai mọi người tựa hồ nghe đến một trận kinh người tiếng nổ đùng đoàng.

Tại tất cả mọi người chấn kinh trong ánh mắt, Wilson hai tay lốp bốp vang lên một trận cốt cách tiếng nổ đùng đoàng.

Ngay sau đó, ở ngực thật giống như bị một chiếc xe buýt đụng trúng, cả người chân không chạm đất, rốt cục, trong nháy mắt ngược lại bay lên.

Bay lên không trung cách xa mặt đất cao hơn hai mét.

Ở giữa không trung, vẫn có thể nghe được bộ ngực hắn phát ra liên tiếp giống như như sét đánh tiếng vang.

Lốp bốp!

Trong mắt, lóe ra một cỗ tuyệt vọng cùng hoảng sợ, còn có thật sâu hối hận sắc.

Hối hận tại không nên khiêu khích Giang Phong, bởi vì, Tông Sư không thể nhục!

Ba một tiếng, Wilson cả người trùng điệp quẳng trên mặt đất.

Xụi lơ bất lực, toàn thân cốt cách đã đoạn cái bảy tám phần!

Cao thủ so chiêu, đụng chết, đập làm theo thương tổn, căn bản cũng không có bất luận cái gì chừa chỗ thương lượng.

Đặc biệt là giống Ưng Trảo Công những này Hình Ý Quyền, cùng Thái Cực Quyền bên trong bạo phát Thái Cực Kính, loại này tu luyện Quốc Thuật Cao Thủ.

Mỗi một cao thủ đối chiêu, cơ hồ đều là chiêu chiêu trí mạng tuyệt chiêu.

Quốc Thuật, Quốc Thuật, giết địch thuật cũng là Quốc Thuật, Quốc Thuật không chỉ là võ giả dùng để cường thân kiện thể, nó càng là dùng để phòng thân giết địch.

Wilson lần này hoàn toàn ngã chổng vó.

Hắn thua ở Giang Phong trong tay.

Trong lúc nhất thời, đại lễ đường an tĩnh lại.

Wilson bại, ý vị này hắn kế tiếp tại toàn bộ quân khu danh tiếng thậm chí nước khác trong nhà danh tiếng rớt xuống ngàn trượng, hắn bại.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 74: Bảy Mươi Bốn Nội Dung Cốt Truyện Cải Biến

Chương 74: bảy mươi bốn nội dung cốt truyện cải biến

Yên tĩnh im ắng, giờ khắc này, sở hữu ở đây học viên hai mặt nhìn nhau, người nào cũng không nghĩ tới, vậy mà lại phát sinh loại sự tình này.

Wilson bị Giang Phong đánh, hơn nữa còn là bị Thái Cực chuyển kình trực tiếp đánh bay.

Cao thủ quyết đấu, căn bản cũng không có thu tay lại chỗ trống.

Mà Wilson cũng rốt cục vì hắn phách lối, trả giá phải có đại giới, cũng không biết là nên nói Wilson đáng đời vẫn là bi ai.

"Giang Phong huấn luyện viên, cái này. . ." Wilson bị đánh, nhất thời, sở hữu học viên cũng không biết nên làm cái gì.

"Đều an tĩnh, tranh thủ thời gian đỡ Wilson huấn luyện viên xuống dưới dưỡng thương!" Ngay tại sở hữu học viên một mảnh xôn xao, giật mình Vu Giang Phong như thế bạo lực, không biết làm sao lúc.

Nguyên bản tránh ở một bên xem náo nhiệt Long Tiểu Vân bỗng nhiên đi vào đại lễ đường, đâu vào đấy phân phó nói.

"Là Long huấn luyện viên!" Đối với Long Tiểu Vân, ở đây mỗi người tự nhiên là nhận biết, vừa thấy là Long Tiểu Vân, từng cái nhất thời mặt lộ kinh hỉ, vội vàng hô.

"Tốt, đều an tĩnh, trước mang Wilson huấn luyện viên đi xuống đi!" Long Tiểu Vân để hai học viên tiến lên, đem Wilson cho dẫn đi.

Chợt nhìn về phía bị chúng học viên đoàn đoàn bao vây, ủng hộ Giang Phong, ánh mắt bên trong đều là cổ quái sắc.

"Giang giáo quan, có thể hay không đi ra một chút?" Liếc nhìn liếc một chút náo nhiệt đám người, Long Tiểu Vân cau mày một cái, nói ra.

"Long huấn luyện viên sẽ không phải là muốn trách cứ Giang Phong huấn luyện viên đem Wilson đánh bại a?" Du bay các loại người đưa mắt nhìn nhau, từng cái rất là phối hợp lạ thường, không ai lên tiếng.

Cái này cũng đầy đủ nói rõ Long Tiểu Vân tại Chiến Lang trong bộ đội uy tín, cùng nàng trong bình thường cách đối nhân xử thế tác phong, tại loại trường hợp này, quả thật có thể chấn động đến ở tràng tử.

Thực Giang Phong sớm tại tiến đến đại lễ đường trước liền đã phát giác được Long Tiểu Vân còn có tên kia nữ tham mưu viên núp trong bóng tối quan sát chính mình cho các học viên giảng bài.

Bây giờ nhìn thấy Long Tiểu Vân ra đến nói chuyện, hắn ngược lại là không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn sắc.

Cho dù hắn đả thương Wilson, Wilson phía sau Thiếu Lâm, cũng chính là cái này thế giới một chút thế lực sẽ tìm chính mình phiền phức , bất quá, Giang Phong là quân đội người, hắn cũng không lo lắng cho mình sẽ bị người ám sát, một cái Võ Đạo Đại Tông Sư, đạt tới hắn loại cảnh giới này, tỉ như có người cầm súng bắn tỉa từ một nơi bí mật gần đó bắn giết Giang Phong, cũng hoặc là có người đối Giang Phong sinh ra sát cơ, Giang Phong đều sẽ sớm cảm ứng.

Còn nữa nói, lấy hắn có thể tùy ý xuyên toa thế giới năng lực, nếu là muốn rời đi cái thế giới này, ai cũng ngăn cản không hắn.

Gật gật đầu, Giang Phong quay đầu nhìn mọi người liếc một chút, du bay đám người nhất thời an tĩnh lại, tại Giang Phong ánh mắt liếc nhìn dưới, nhao nhao thối lui, nhường ra một con đường tới.

Giang Phong giờ này khắc này trong mắt mọi người, phảng phất cũng là một cái siêu phàm.

Một cái lưng tựa trực tiếp đem một cái gần hai trăm cân Quốc Thuật Cao Thủ húc bay, đây là cái gì khái niệm!

Trực tiếp điểm nói, trong quân đội, lớn nhất phục cũng là quyền đầu, ngươi có thực lực kia, người khác liền phục ngươi, không thể nghi ngờ, Giang Phong tại những binh lính này trong mắt, đã nhảy lên tới một cái rất độ cao độ, hắn là đáng giá mời sợ.

Giang Phong ngược lại là xử sự không sợ hãi, trực tiếp đi theo Long Tiểu Vân cái này nóng bỏng Nữ Quân Quan phía sau, hướng đại lễ đường bên ngoài đi ra.

Thẳng đến hai người đi ra đại lễ đường, đại lễ đường bên trong, vừa rồi líu ríu, vang lên nghị luận ầm ĩ thanh âm: "Ngươi nói Giang giáo quan lần này bị Long huấn luyện viên kêu lên đi, hội sẽ không phát sinh chút gì, tỉ như cái kia?"

Du bay cùng Thiệu Binh hai người liếc nhìn nhau, một cái ngươi ta đều hiểu ánh mắt.

Sở hữu học viên đều lộ ra so sánh hưng phấn, càng là có vài học viên lặng yên không một tiếng động đi vào đại lễ đường cửa, ý đồ thăm dò muốn nhìn một chút Giang Phong cùng Long Tiểu Vân đến họp nói những gì.

Cái này quân khu, nam nữ binh lính đều có, tự nhiên thiếu không bát quái tâm.

"Đều ngoan ngoãn tại đại trong lễ đường ở lại, không phải vậy, hắc hắc!" Tên

kia trước theo Long Tiểu Vân đứng chung một chỗ họ Lâm nữ Tham Mưu Trưởng bỗng nhiên từ đại lễ đường cửa đi ra, vây quanh hai tay, có chút lạnh lùng liếc nhìn mọi người liếc một chút, một cỗ khí thế tự nhiên sinh ra.

Chúng học viên từng cái co lên cổ, nhưng cũng không dám nói thêm gì nữa.

Đại lễ đường bên ngoài hành lang góc rẽ, Long Tiểu Vân hai tay vây quanh, đứng tại trước lan can, ngẩng đầu nhìn thẳng phía trước này mênh mông sơn mạch, Thanh Thông sơn mạch, có một loại vắng vẻ bầu không khí.

Tiếng bước chân truyền đến, Giang Phong chậm rãi hướng đi Long Tiểu Vân, còn không có tới gần, Long Tiểu Vân chậm rãi xoay người, nhếch miệng lên một vòng nhàn nhạt mỉm cười.

Trên mặt cũng đã không có loại kia lãnh khốc, Cao Lãnh khí chất.

Nàng cẩn thận nhìn chằm chằm Giang Phong, thượng hạ dò xét, sau cùng gật gật đầu, tựa hồ tại thưởng thức một cái tuyệt thế cao thủ, loại kia dị dạng ánh mắt, dù là Giang Phong trải qua mưa gió.

Trong chiến trường giết tới mãnh nhân, giờ khắc này, vẫn là cảm giác có chút rất lợi hại không được tự nhiên.

"Giang Phong huấn luyện viên, ngươi có thể nha, liền Wilson cái kia Ngoại Quốc Lão cũng trong tay ngươi ăn thiệt thòi!" Nguyên bản Giang Phong coi là Long Tiểu Vân hội nói cái gì nói nhảm , bất quá, để hắn không nghĩ tới là Long Tiểu Vân thay đổi dĩ vãng băng lãnh.

Nhìn mình cái loại ánh mắt này, lộ ra rất lợi hại dị dạng.

"Ách! Ta có thể nói đây là may mắn sao?" Giang Phong cười ha ha, ngược lại là lộ ra xem thường, bất quá đối với Long Tiểu Vân loại thái độ này, vẫn cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Chẳng lẽ lại là thích ca hay sao?

"Tốt, không nói đùa, bất quá lần này ngươi đem Wilson cho giáo huấn, phiền phức cũng không nhỏ, Wilson phía sau là Thiếu Lâm Tự, trong Thiếu Lâm tự có không ít Quốc Thuật Cao Thủ đều ở trung ương nhận chức, đặc biệt là Quốc An Bộ bên kia, cao thủ không ít, ngươi lần này bắt hắn cho đánh thành như thế, cái này phiền phức có chút đại. . ." Long Tiểu Vân trợn mắt trừng một cái, thực sự không hiểu rõ Giang Phong vì sao như thế tâm lớn, vậy mà dưới loại tình huống này, vậy mà không lo lắng.

"Thì tính sao?" Giang Phong không tim không phổi nói ra, nhún nhún vai.

". . . ." Long Tiểu Vân một nghẹn, trực tiếp im lặng.

"Long huấn luyện viên, Giang giáo quan, tổng bộ bên kia phát điện thoại tới , biên cảnh Myanmar một vùng phát hiện đặc biệt lớn vận độc phẩm án kiện, theo tình huống hiểu biết, có chừng một trăm người, đây là một đoàn băng, đều nắm giữ súng ống, hiện tại, tổng bộ để cho các ngươi quá khứ tiếp một chút điện thoại!"

Hai người chính trò chuyện với nhau một chút không quan hệ dinh dưỡng sự tình, nhìn có chút liếc mắt đưa tình ý vị.

Đúng lúc này, du bay còn có Thiệu Binh cùng tên kia họ Lâm nữ Tham Mưu Trưởng vội vã từ đằng xa đại lễ đường hướng ngoại Giang Phong hai người đi tới.

Đặc biệt lớn vận độc án kiện? Chừng trăm cái vận độc đội, đây là một cái đại hình đội gây án.

Bởi vì đã dính đến Myanmar biên cảnh một vùng, vì đó, nhìn tình huống, địa phương cảnh sát rất khó tham gia.

Đây là một kiện bí mật tình báo.

Làm Long Tiểu Vân mang theo Giang Phong, hai người tới quân khu trong

phòng chỉ huy nghe Trung Ương Quân khu tổng bộ bên kia phát điện thoại tới sau.

Giang Phong rốt cục làm rõ một sự thật, cái kia chính là đi vào cái thế giới này, hắn rốt cục muốn súng thật đạn thật làm một trận chiến.

Lần này, Long Tiểu Vân cùng Giang Phong hai người đồng thời bị điểm minh.

Đương nhiên, Long Tiểu Vân cũng không có bị cắt cử nhiệm vụ, cuối cùng vẫn là mệnh lệnh Chiến Lang bộ đội xuất kích.

Xem như trước mắt mặc cho Chiến Lang cùng hắn mấy cái bộ đội huấn luyện viên, Giang Phong bị ủy thác trách nhiệm, tiếp nhận lần này nhiệm vụ.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 75: Bảy Mươi Lăm Huyết Sắc Đồ Sát

Chương 75: Bảy mươi lăm huyết sắc đồ sát

? Trung Quốc và Myanmar biên cảnh, đây là Hoa Hạ cùng Myanmar Quốc Giới Phân Giới khu vực.

Tại đầu này liên miên vô tận Trung Quốc và Myanmar sơn mạch, mỗi ngày đều diễn ra nước cùng trong nước ma sát.

Bất quá, những này ma sát cũng không lớn, đại bộ phận đều là một chút ma sát nhỏ, Myanmar bên kia phái người tới, muốn ý đồ trà trộn vào Hoa Hạ quân khu dò xét tình huống.

Mà Hoa Hạ quân đội bên này liền sẽ có tương ứng chuyên nghiệp nhân viên tiến hành Phản Điều Tra hành động.

Đương nhiên, còn có cũng là Myanmar bên kia một chút bần dân chán ghét Myanmar bên kia sinh hoạt, vượt qua phòng thủ dây, len lén lẻn vào Hoa Hạ, những dân nghèo này, không một sau cùng không phải là bị quân đội khống chế, trực tiếp điều về Myanmar.

Quan trọng hơn là, nơi này so sánh hỗn loạn, bởi vì Trung Quốc và Myanmar sơn mạch, đồng thời cũng là độc buôn bán đội tiến hành giao dịch lớn nhất nhiều lần địa phương.

Ở chỗ này, chỉ cần ngươi có thực lực, liền có thể dùng thực lực đến nói chuyện, cái gì súng đạn, lính đánh thuê a loại người viên đều sẽ xuất hiện.

Mà lần này, quốc tế buôn bán độc đội, thủ lĩnh mẫn trèo lên còn có đệ đệ của hắn Võ Cát cùng nước ngoài lính đánh thuê đội trưởng Lão Miêu chờ thêm khoảng trăm người, lần này ngay tại Trung Quốc và Myanmar một vùng tiến hành độc phẩm giao dịch.

Dựa theo nội dung cốt truyện mà nói, Giang Phong cũng không có kinh lịch cái này nội dung cốt truyện, nội dung cốt truyện bên trong, mẫn trèo lên đệ đệ Võ Cát cuồng vọng tự đại, chạy đến Hoa Hạ cảnh nội buôn bán độc.

Tại một lần chống khủng bố hành động bên trong, nhân vật chính Lãnh Phong tại Võ Cát uy hiếp Người thế chấp tình huống dưới, lấy súng bắn tỉa miểu sát Võ Cát.

Biết được đệ đệ Võ Cát chết đi mẫn trèo lên thẹn quá hoá giận, ngàn phương dò xét, sau cùng biết được đệ đệ mình nguyên lai là bị vừa mới thu nhập Chiến Lang bộ đội Lãnh Phong đánh chết.

Vì đó, bỏ ra nhiều tiền, mời đến Châu Âu sát thủ lính đánh thuê tổ chức, đám người Anh Lão Miêu Tom ca, Cuồng Ngưu Crazy Bull, Hầu Tử Monkey ba người cầm đầu hơn một trăm tên quốc tế lính đánh thuê.

Những người này, đều là trên quốc tế tiếng tăm lừng lẫy tội phạm giết người.

Mẫn trèo lên lấy trọng kim, mời đến Lão Miêu bọn người, một trận đặc sắc kịch liệt chém giết, như vậy bắt đầu.

Có thể nói, lần này hành động tuyệt đối vượt quá Giang Phong dự kiến, bởi vì nội dung cốt truyện đột nhiên cải biến, đây là không thể đoán được.

Lần này, mẫn trèo lên đệ đệ còn không có tiến vào Hoa Hạ, mà mẫn trèo lên lại là sớm mời đến Lão Miêu các nước tế lính đánh thuê, ở chính giữa xa biên cảnh tiến hành độc phẩm giao dịch.

Trung Quốc và Myanmar biên cảnh sơn mạch trong sơn cốc, súng ống đầy

đủ, lúc này chính diễn ra một trận màu đen giao dịch.

Trên trăm tên súng ống đầy đủ, người mặc áo chống đạn Ngoại Tịch lính đánh thuê chính nhìn chằm chằm liếc nhìn bốn phía.

Tại bọn họ trong vòng vây, đang tiến hành trên mặt bàn đàm phán.

Đàm phán song phương là đến từ Đông Nam Á nổi danh quốc tế buôn bán độc tổ chức thủ lĩnh mẫn trèo lên cùng Indonesia Lluç tổ chức.

"Đây là một ngàn cân phấn, tra nhìn một chút đi!" Một tên màu đồng cổ da thịt, có chút Indonesia Thổ Dân hình tượng, nhìn có chút thổ lí thổ khí, nhưng lại sắc mặt dữ tợn nam tử phất phất tay, ra hiệu phía sau thủ hạ tiến lên.

20 tên người mặc trang phục sặc sỡ, Indonesia lính đánh thuê dẫn theo hai mươi cái vali xách tay một bước tiến lên, nhao nhao mở ra vali xách tay, ra hiệu lên xem xét.

Cầm đầu Indonesia thủ lĩnh dĩ nhiên chính là Lluç, Trung Quốc và Myanmar biên cảnh tuy nhiên bị Hoa Hạ quân đội chỗ cảnh giới, nhưng là một khi ra vào đến Trung Quốc và Myanmar trung tâm biên cảnh khu vực, nơi này vẫn là có một cây số phạm vi bên trong không cho phép quân đội đóng giữ.

Dù sao ai cũng tại cảnh giác đối phương, chính yếu nhất cũng là lo lắng cho mình lợi ích nhận tổn hại, vì ngăn ngừa nghiêm trọng quân sự xung đột, song phương đều thối lui nửa cây số, biểu thị cân đối trạng thái.

"Ca, ta đi lên nhìn một cái!" Đây là một cái cạo mắng đầu trọc, một mặt tà khí, có một cỗ dân liều mạng Hung Sát vô lại, ba chừng hơn mười tuổi trung niên nam tử.

Hắn cũng là Võ Cát, người mặc một bộ áo chống đạn, tay nắm một thanh AK47 tiến hóa bản Súng trường, liếm liếm bờ môi, Võ Cát quay đầu nhìn một chút mặt mũi tràn đầy dữ tợn, ngay tại rút ra Xì gà ca ca mẫn trèo lên liếc một

chút, tiến lên một bước, vừa cười vừa nói.

"Đi thôi!" Mẫn trèo lên nhếch miệng lên một vòng ý cười, gật gật đầu, chậm rãi phun ra một thanh thuốc lá.

Hắn có một đôi ưng đồng dạng con mắt, này thô ráp sắc mặt như tuế nguyệt mài khắc, đứng tại trước mặt người khác, cho người ta một loại hắc bắn hội lão đại, kiêu hùng khí chất.

"Đổi tại cổ đại, loại người này cũng là kiêu hùng, tại loạn thế, loại người này cũng là trong trăm vạn quân, có thể địch nổi địch nhân tướng quân, loại người này, theo chúng ta tình báo hiểu biết, trước mắt hắn thủ hạ tuyệt đối có vượt qua hơn một trăm cái nhân mạng, là chúng ta Hoa Hạ thậm chí toàn cầu quốc tế tội phạm truy nã, Đông Nam Á số một trùm ma túy. . ." Lúc này mẫn trèo lên người liên can đang tiến hành một trận màu đen giao dịch.

Mà cách bọn họ hơn một ngàn mét bên ngoài trên ngọn núi, Giang Phong còn có du bay Thiệu Binh các loại hơn năm mươi tên Chiến Lang bộ đội Đặc Chủng Binh, lúc này chính ẩn núp ở trên ngọn núi dưới đại thụ, dùng ống nhòm quan sát một màn này.

Nói chuyện chính là Thiệu Binh.

"Theo chúng ta điều động vệ tinh, từ vệ tinh nhìn lại, lần này, đối phương có hơn một trăm thiếu khoảng chừng. . . ." Du bay chen lời nói.

"Du bay ngươi mang ba mươi người từ cánh trái bọc đánh quá khứ, chú ý, tránh cho tình huống đặc biệt, quấy nhiễu đến bọn họ. . ."

"Thiệu Binh, các ngươi mang ba mươi người từ cánh phải bọc đánh quá khứ, còn lại, để cho ta tới!" Đang mở xong lần này mẫn trèo lên còn có Indonesia Lluç bên kia một chút tình huống về sau, Giang Phong trực tiếp ra lệnh, bắt đầu hành động.

"Vâng!" Thiệu Binh hai người lập tức không tiếp tục nói nhảm, gật gật đầu, chợt lách mình, chỉ huy hơn sáu mươi người, chui vào trong bụi cỏ.

Yên tĩnh sơn mạch, thỉnh thoảng có chim tước líu ríu âm thanh vang lên.

Nhưng là một trận kịch liệt đấu súng, sắp bắt đầu.

"Ca, hàng đã nghiệm qua, đều là Chính Phẩm." Đầu trọc Võ Cát liếm liếm bờ môi, trực tiếp dẫn theo Súng trường, hướng ca ca hắn mẫn trèo lên đi qua.

Mẫn trèo lên mí mắt nhấc lên một chút.

Cộc cộc cộc!

Bỗng nhiên, ngay tại giao dịch đã hoàn thành, song phương đều cảm thấy rất hài lòng thời điểm, đấu súng âm thanh đột nhiên vang lên.

Phốc phốc phốc!

Đây là viên đạn bắn vào thân thể sau thanh âm, mấy đạo máu bắn tung tóe, nương theo lấy thê lương tiếng kêu thảm thiết, hơn mười đạo thi thể ứng thanh ngã xuống đất.

"Mẫn trèo lên, ngươi. . . . Đáng chết, các ngươi thật sự là không giữ lời hứa. . ." Indonesia trùm ma tuý thủ lĩnh Lluç hai mắt phun ra phẫn nộ hỏa diễm.

Ngay đầu tiên, tránh thoát Lão Miêu trong tay Thomson Súng tiểu liên viên đạn điên cuồng xạ kích.

Nhưng là trên bờ vai cấp tốc nhuộm đỏ, trên bờ vai lại là đã trúng bắn ra.

Nhưng mà, hắn loại người này dù sao cũng không phải kẻ tốt lành gì, ngay đầu tiên, lập tức kéo qua bên cạnh một tên Indonesia lính đánh thuê, tên kia lính đánh thuê trên mặt lộ ra hoảng sợ biểu lộ.

Thế nhưng là còn chưa kịp nổi giận gầm lên một tiếng, cái trán trung tâm bên trong bắn ra, nương theo lấy óc, một đạo tinh hồng Huyết Tiễn trực tiếp từ hắn sau đầu bão tố bắn ra.

Một đầu sống sờ sờ sinh mệnh, như vậy kết thúc hắn dơ bẩn cả đời.

Giao dịch thành công, nhưng là, mẫn trèo lên một phương phản bội.

Người nào cũng không có dự liệu được sẽ phát sinh loại tình huống này, liền liền Giang Phong cũng là không nghĩ tới có thể như vậy.

"Không, đừng có giết ta, các ngươi nếu thật giết ta, đệ đệ ta sẽ không bỏ qua các ngươi." Indonesia trùm ma tuý thủ lĩnh Lluç trên thân nhiễm tên kia sớm đã chết đi không biết bao nhiêu lần binh lính máu, vô cùng hoảng sợ, liên tiếp lui về phía sau.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 76: Bảy Mươi Sáu Long Chiến Vu Dã(1)

Chương 76: bảy mươi sáu Long Chiến Vu Dã(1)

Cộc cộc cộc!

Liên tiếp thương minh tiếng vang lên, mẫn trèo lên trong miệng lần nữa ngậm một điếu xi gà, cùng lúc đó, hắn từ Lão Miêu trong tay túm lấy Thomson Súng tiểu liên, nhắm ngay Lluç mặt cũng là một hồi cuồng mãnh xạ kích.

Trong chớp mắt, Lluç này ban đầu vốn có chút màu đồng cổ màu da trong nháy mắt bị quét thành tổ ong vò vẽ, trên thân cơ hồ đều là huyết động.

Phù phù một tiếng, một cỗ thi thể ứng thanh ngã xuống đất, tròng mắt lồi ra, Lluç chết không nhắm mắt!

Đến tận đây, mẫn trèo lên thành công giảo sát Lluç các loại hơn năm mươi tên Indonesia lính đánh thuê, thành công hoàn thành một trận độc phẩm giao dịch.

"Không biết sống chết cẩu vật, để ngươi phách lối, anh ta tiền là dễ cầm như vậy sao!" Võ Cát trên mặt lộ ra một vòng dữ tợn cười, tiến lên nhấc chân, đối Lluç thi thể một hồi cuồng đạp!

"Tốt, A Cát, mau chóng rời đi nơi này. . ." Mẫn trèo lên đạm mạc quét qua mặt đất thi thể liếc một chút, chợt nhìn về phía Lão Miêu Hầu Tử đám người nói: "Đem thi thể xử lý một chút, Hỏa nhanh rời đi nơi này, nơi này đoán chừng đã bị Hoa Hạ quân đội còn có Myanmar bên kia quân đội cho phát giác."

"Vâng!" Lão Miêu liếm liếm bờ môi, tà tà cười một tiếng, sau đó chỉ huy một đám lính đánh thuê, bắt đầu xử lý hiện trường.

Rậm rạp rừng cây, sát cơ ẩn phục, mẫn trèo lên bọn người xử lý xong thi thể về sau, chuẩn bị rời đi.

"Có tay bắn tỉa."

Cùng lúc đó, mẫn trèo lên chỗ trong đám người, một tên lính đánh thuê đột nhiên hô to lên tiếng.

Hắn nhìn thấy nơi xa trạm gác ngầm chiến sĩ, đột nhiên ngã xuống khỏi Thụ, trong nháy mắt liền biết mình một phương này người bên trong tay súng bắn tỉa tầm xa mai phục.

Mẫn trèo lên còn có Võ Cát Lão Miêu bọn người trong nháy mắt cảnh giác, không nghĩ tới vậy mà lại xuất hiện loại tình huống này.

Ngay tại mẫn trèo lên một phương trạm gác ngầm chiến sĩ bị Giang Phong một phương tay bắn tỉa đánh ngã đồng thời.

Ầm! Một khỏa Pháo Sáng từ vài dặm bên ngoài trên đỉnh núi nghiêng từ từ bay lên, rơi xuống mẫn trèo lên bọn người ẩn núp sơn cốc rừng cây trên không.

Bạch!

Cường quang ở trên bầu trời bạo phát, lóe lên dưới, thật giống như bỗng dưng thêm ra một cái tiểu thái dương, đem Trung Quốc và Myanmar sơn mạch mảnh này dày đặc, rừng cây che lấp sơn cốc rừng cây trong nháy mắt chiếu lên sáng như tuyết.

Cơ hồ tất cả mọi người ẩn thân vị trí, đều bị Pháo Sáng quang mang hiển hiện ra.

Không chỗ che thân!

Vừa rồi mẫn trèo lên một phương hơn một trăm người đánh bất ngờ Lluç một phương Indonesia lính đánh thuê, vẫn là có không ít người thương vong, bên trong liền có mười mấy người bị đối phương lính đánh thuê đánh chết.

Sau cùng nơi này chỉ còn lại có hơn tám mươi thiếu không có thương vong , có thể nói, đối với mẫn trèo lên loại này có thù tất báo người mà nói, đây là một cái không nhỏ đả kích.

Tuy nhiên đã sớm dự liệu được Trung Quốc và Myanmar quan phương hội phát giác bọn họ bên này tình huống chiến đấu, thế nhưng là mẫn trèo lên mấy cái người vẫn là bị kinh ngạc, không nghĩ tới tình huống vậy mà lại khẩn cấp như vậy, bọn họ vẫn là bị phát hiện.

"Có địch tập. Mọi người chuẩn bị chiến đấu!" Mẫn trèo lên hai mắt nổ bắn ra hai đạo vô hình sát khí, hung lệ sắc hiển thị rõ, giờ khắc này, mẫn trèo lên rất bình tĩnh.

Tựa hồ trong mắt hắn, đối mặt cũng không phải là Hoa Hạ quân phe thế lực, mà chính là một trận trò vui.

"Có ý tứ, Hoa Hạ quân đội sao? Cũng không biết các ngươi cái này quả hồng có được hay không nặn, thật là có chút chờ mong đây." Lão Miêu dùng một loại âm dương quái khí, sứt sẹo tiếng Trung chậm rãi phun ra một thanh sứt sẹo tiếng Trung, hắc hắc cười lạnh nói.

Hầu Tử Võ Cát bọn người mắt lộ hung quang , đồng dạng rất lợi hại hung lệ.

Cộc cộc cộc!

Dày đặc đấu súng tiếng vang lên, chiến đấu trong nháy mắt bạo phát.

Mẫn trèo lên một phương cơ hồ rất điên cuồng, những người này đều là dân liều mạng, sẽ không cùng ngươi giảng đạo lý gì, chỉ có giết, mới có thể để cho bọn họ hoàn toàn điên cuồng.

Hô!

Một khỏa tiểu hình lựu đạn từ đằng xa gào thét mà tới, rơi xuống đất, ầm vang nổ tung!

Cùng lúc đó, Võ Cát Lão Miêu bọn người nhao nhao nhanh chóng né tránh.

Một tiếng ầm vang!

Cự tiếng nổ lớn vang lên, sinh ra khí lãng một chút lật tung đại lượng bùn đất, cùng một cỗ gay mũi Lưu Huỳnh mùi thuốc súng nói, khí lãng bên trong, tứ tán nước bắn mảnh đạn hình xoắn ốc tản ra, uy lực kinh người.

Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp không ngừng, Lão Miêu bọn người tuy nhiên tránh thoát đạn pháo oanh tạc, nhưng cuối cùng những lính đánh thuê đó vẫn là né tránh không vội, viên kia đạn pháo rơi vào lính đánh thuê chỗ trong đám người, trong nháy mắt sinh ra sóng xung kích, xé rách hơn hai mươi tên lính đánh thuê.

Trên mặt đất dâng lên một đóa cự cây nấm lớn Vân, cùng xông thiên hỏa diễm.

Nhân số trong nháy mắt giảm dần đến hơn năm mươi người.

"Đáng chết, là Hoa Hạ quân đội Đặc Chủng Binh, tại sao có thể như vậy." Lão Miêu phẫn nộ, trên mặt dữ tợn, cúi người vọt tới trước, phát hiện cánh trái Thiệu Binh bọn người, nâng lên thương liền điên cuồng xạ kích.

Có mấy tên Đặc Chủng Binh không tránh kịp, trên bờ vai vẫn là bên trong một viên đạn.

Mặc trên người áo chống đạn không có bị bắn trúng yếu hại, nhưng vẫn có một ít người thương vong.

Một trăm tên Đặc Chủng Binh, hai chết, một thương tổn.

Lão Miêu, cái này nội dung cốt truyện bên trong nhân vật hung ác, thực lực vượt xa trước mắt Chiến Lang bộ đội Đặc Chủng Binh.

Bởi vậy có thể thấy được, hắn thực lực xác thực rất bất phàm.

Giang Phong cảm ứng lực Hà Mẫn duệ, lập tức, liền phát giác được Thiệu Binh cùng du bay bên kia đã có người thương vong.

Hắn nhíu mày.

Lần này, cũng không có trực tiếp ra lệnh thuộc hạ tiến lên.

"Đều lui ra phía sau! Hết thảy chờ chờ lệnh khiến chỉ thị!" Tại Giang Phong bên miệng có một cái tai nghe, lúc này, Giang Phong lập tức ra lệnh.

"Huấn luyện viên, xin chỉ thị phải chăng dùng đạn pháo liên tục oanh kích bọn họ? !" Du bay bên kia truyền đến dò hỏi.

"Không thể, như thế hội dẫn tới Myanmar này vừa chú ý." Giang Phong nói ra.

Ngay sau đó, để mọi người lui ra phía sau, tại tất cả mọi người căn bản không biết Giang Phong muốn làm gì thời điểm.

Mẫn trèo lên bọn người nhíu mày, căn bản không biết Giang Phong những này quân đội nhân viên đến muốn làm gì.

Nhảy! Nhảy! Nhảy!

Dày đặc đấu súng tiếng vang lên.

Lần này, lại là hướng Giang Phong bên này xạ kích tới.

Trong nháy mắt, Giang Phong phản ứng nhanh nhẹn, giống như một cái hộ chim non Lão Mẫu Kê, đem hai tên Đặc Chủng Binh học viên đẩy về phía trước,

nguyên địa một cái xê dịch, trong nháy mắt tránh thoát khỏi viên đạn xạ kích.

Hắn trong mắt lóe lên một tia sát khí, khóe miệng cũng câu lên một tia cười lạnh, "Đã các ngươi muốn chết, như vậy hôm nay liền để cho các ngươi biết rõ, cái gì mới là hoảng sợ cùng ma quỷ!"

Ngay sau đó, từ bên hông, tại Cương Thi có cái hẹn hò vị diện mười năm qua Trảo Quỷ vô số "Âm Hồn thùng" bên trong vỗ.

Nhất thời, tại Giang Phong bên cạnh những lính đặc biệt kia học viên phía sau thẳng bốc lên khí lạnh, cảm giác quỷ dị ánh mắt bên trong, mấy chục đạo hắc khí xông ra, xoay quanh tại Giang Phong trước mặt trong hư không.

Vốn hắn nên ấm áp Mùa thu, tại thời khắc này, tất cả mọi người cảm giác được một cỗ thấu xương hàn khí.

"Đại nhân, có gì phân phó!" Từng đạo từng đạo đều nhịp, âm trầm quỷ âm từ đoàn kia dày đặc trong hắc khí truyền tới.

Tê!

Giờ khắc này, mỗi người phía sau thẳng bốc lên khí lạnh, Vô Thần Luận bọn họ, thế giới quan trong nháy mắt phá vỡ, như thế không thể tưởng tượng, quái dị một màn trước đây chưa từng gặp!

"Đem phía trước đám người kia toàn bộ quỷ che mắt, phụ thân khống chế, đem cái kia mặt mũi tràn đầy dữ tợn trung niên nam tử lưu lại, còn lại người toàn bộ giết." Giang Phong trực tiếp ra lệnh nói.

"Vâng, hắc hắc, đại nhân, thuộc hạ sẽ không để cho ngài thất vọng."

Liên tiếp quỷ âm vang lên, ngay sau đó, nguyên địa cuốn lên một trận âm phong, mẫn trèo lên bọn người còn không biết, một cỗ sát cơ đang nổi lên.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 77: Bảy Mươi Bảy Long Chiến Vu Dã(2)

Chương 77: bảy mươi bảy Long Chiến Vu Dã(2)

Hô!

Vốn hẳn nên sáng sủa không gió, ánh sáng mặt trời ấm áp buổi chiều, tại thời khắc này, mẫn trèo lên các loại một đám lính đánh thuê phía sau thẳng xuyên khí lạnh, không khỏi trong lòng sinh sinh sợ hãi.

"Giết!" Lúc này, một tên lính đánh thuê toàn thân kịch liệt run lên, tại mẫn trèo lên bọn người không khỏi diệu, không biết hắn đến chuyện gì xảy ra thời điểm, đột nhiên giơ tay lên bên trong Súng tiểu liên, nhắm ngay bên cạnh một tên lính đánh thuê cũng là một hồi điên cuồng bắn phá.

Đột đột đột!

Liên tiếp dày đặc, làm người ta kinh ngạc run sợ đấu súng tiếng vang lên.

Tại tên kia lính đánh thuê còn chưa kịp phản ứng tình huống dưới, đột nhiên nổ lên đả thương người, bắn giết đồng bọn, bị bắn giết tên kia lính đánh thuê trừng lớn một đôi cá chết tròng mắt, ứng thanh ngã xuống đất, ánh mắt bên trong tràn ngập hoảng sợ cùng khó có thể tin!

"Hỗn trướng, cây húng quế, ngươi cái này đáng chết ngu xuẩn đồ,vật, đến đang làm gì?" Thấy cảnh này, Lão Miêu phẫn nộ gào thét một tiếng, trực tiếp lách mình nhảy vọt quá khứ, bay lên một chân, trực tiếp đá vào tên kia đả thương người lính đánh thuê trên mặt.

Ngao một tiếng, tên kia lính đánh thuê trên mặt nhất thời bị đạp máu me đầm đìa, một tiếng hét thảm, ùng ục ục lăn mình một cái trên mặt đất.

Cộc cộc cộc!

Không đợi Lão Miêu lấy lại tinh thần, dày đặc đấu súng tiếng vang lên, tiếng xé gió hướng hắn trực tiếp đánh bắn tới.

Hắn toàn thân lông tơ bùng nổ, trong nháy mắt phản ứng, cúi thân trên mặt đất, nguyên địa một lăn lông lốc, một băng đạn, trong nháy mắt phốc phốc phốc tiêu xạ tiến thân sau mấy tên lính đánh thuê thể nội.

Trong chớp mắt, lại có hơn mười người lính đánh thuê tàn sát lẫn nhau, chết thảm ngã xuống đất.

Càng quỷ dị là, bọn họ ngã xuống đất, chết đi lúc, trên mặt đều lưu lại vẻ mỉm cười, con mắt nổi lên, chết không nhắm mắt!

Rùng mình!

Cộc cộc cộc!

Mẫn trèo lên cảm thấy không lành, nhanh chóng trở lại, cũng là một băng đạn.

Trong nháy mắt liền có một tên lính đánh thuê mang trên mặt mỉm cười, cái trán trung gian nở rộ một đóa hoa máu, trong nháy mắt ngã xuống đất chết đi.

"Ca, cứu ta!" Một tên lính đánh thuê đột nhiên nổi lên, từ Võ Cát phía sau ôm lấy Võ Cát.

Nhìn thấy chính mình duy nhất yêu thương đệ đệ lại bị một tên như phát điên lính đánh thuê ôm lấy.

Mẫn trèo lên trên mặt dữ tợn đột nhiên run lên, hét lớn một tiếng, "Muốn

chết!" Hắn nắm trong tay Súng trường, liên tiếp phanh phanh phanh đấu súng âm thanh, trực tiếp đánh bắn sau lưng Võ Cát tên kia lính đánh thuê trên thân.

Nhưng là, quỷ dị một màn phát sinh, tên kia lính đánh thuê không có chết đi, trên mặt màu tro tàn dày đặc.

Nguyên lai, cái tên lính này trên trán đã sớm có một cái lỗ máu, nhưng là không biết vì cái gì, hắn đột nhiên khởi tử hoàn sinh, một lần nữa đứng lên, nổ lên nổi lên, gắt gao ghìm chặt Võ Cát.

Giờ khắc này, là tuyệt vọng một khắc.

Dù là mẫn trèo lên những này quốc tế trùm ma tuý, thủ hạ giết qua không ít người trùm ma tuý, thế nhưng là tại thời khắc này, trong lòng bọn họ đều dâng lên một cỗ cảm giác bất lực cùng thật sâu, đến từ sâu trong linh hồn tuyệt vọng, cái này đến chuyện gì xảy ra?

Giờ khắc này , đồng dạng là du bay Thiệu Binh các loại một đám Đặc Chủng Binh cảm thấy thật không thể tin, kinh dị một màn.

Đến là cái gì lực lượng đang thao túng tất cả những thứ này, tình huống này phát sinh có chút thực sự quá tại quỷ dị.

Thậm chí không cần bọn họ xuất thủ, đơn giản như vậy, tựa hồ không cần bọn họ đi lên, những người này liền tự giết lẫn nhau chết hơn phân nửa.

Hai mặt nhìn nhau, giờ khắc này, bọn họ đều ngừng thở, không biết nên làm sao bây giờ, chỉ có thể chờ đợi Giang Phong phát ra mệnh lệnh.

"Tốt, tất cả dừng tay đi!" Mắt thấy tràng diện có chút hỗn loạn, mẫn trèo lên các loại một đám lính đánh thuê bị Lệ Quỷ quấn thân, từng cái trở nên có chút điên cuồng, một cái đạm mạc thanh âm rốt cục vang lên.

Ngay sau đó là dày đặc tiếng bước chân thực sự trên đồng cỏ, hướng mẫn trèo lên bọn người vây quanh quá khứ.

Tối om họng súng chừng hơn chín mươi cái nhắm ngay mẫn trèo lên Lão Miêu Hầu Tử còn có Võ Cát bọn người.

Nhìn thấy bên cạnh mình chung quanh đột nhiên xuất hiện nhiều như vậy Đặc Chủng Binh, Lão Miêu mẫn trèo lên mấy cái người tuyệt vọng.

Dùng một loại gần như điên cuồng ánh mắt nhìn chằm chằm khoanh tay hướng mấy người chậm rãi đi tới Giang Phong.

Lòng còn sợ hãi bọn họ, liên tục lui lại mấy bước.

Cho dù bọn họ đều là giết người không chớp mắt tồn tại, có thể mẹ nó ai có thể giải thích một chút, một cái lính đánh thuê bị nổ đầu, máu me đầm đìa còn có thể đi đường, đây là có chuyện gì?

Đặc biệt là Võ Cát, con hàng này đã sớm hoảng sợ tè ra quần, một mùi nước tiểu mười phần sặc người.

Vừa rồi, hắn tận mắt thấy một tên lính đánh thuê rất điên cuồng dùng hai tay cắm vào tròng mắt bên trong, sau đó giữ lại tròng mắt, thả ở trong miệng một hồi cuồng nhai, loại này buồn nôn tràng diện, thực sự có chút làm cho lòng người lá gan phát run.

"Là ngươi, là các ngươi thi triển yêu thuật, úc, ngươi là ma quỷ!" Lão Miêu la to lui ra phía sau.

Không chỉ là trong lòng bọn họ sợ hãi, du bay cùng Thiệu Binh mấy người cũng là trong lòng run rẩy.

Từng cái không dám quá mức gần phía trước, bởi vì tại mẫn trèo lên mấy người chung quanh có một đám toàn thân đẫm máu, cũng hoặc là bị nổ đầu không đầu lính đánh thuê thi thể chính đang đi lại.

Loại này hình ảnh, thực sự có chút quá mức doạ người.

Vô Thần Luận Giả thấy cảnh này, không có ai sẽ rất bình tĩnh, trừ phi hắn là ngu ngốc.

"Không được qua đây, nếu không, chúng ta nổ súng!" Giang Phong nhấc nhấc tay, ra hiệu Thiệu Binh bọn người lui ra phía sau một bước, còn hắn thì nhấc chân chậm rãi hướng về mẫn trèo lên mấy người đi qua.

Để cho người ta kinh ngạc là, làm Giang Phong đi tới thời điểm, những sớm đó đã chết đi thi thể lại là phi thường cung kính cúi người cung eo lui ra phía sau, đều nhịp thối lui đến hai bên.

Mà giữa sân, chỉ còn lại mẫn trèo lên năm người còn có mười tên lính đánh thuê, có chút thần sắc bất an nhìn lấy hướng nhóm người mình đi tới Giang Phong.

Mẫn trèo lên sắc mặt dữ tợn giơ tay lên bên trong Súng tiểu liên, tức giận nói ra.

"Ca, ta chịu không, ta muốn rời đi nơi này, đi chết đi!" Đầu trọc Võ Cát, mẫn trèo lên đệ đệ trên mặt lộ ra vô cùng hoảng sợ biểu lộ, hắn rốt cục không chịu nổi Giang Phong trên thân trong lúc vô hình cho hắn mang đến áp lực.

Nâng lên Súng tiểu liên hướng Giang Phong mặt điên cuồng quét bắn tới.

"Đệ đệ, không muốn. . ." Mẫn trèo lên giật nảy cả mình, nếu là bọn họ có thể có chừa chỗ thương lượng còn tốt, nhưng là đệ đệ hắn Võ Cát cái này một con thoi tử bắn tới, cũng liền mang ý nghĩa hoàn toàn không có chừa chỗ thương lượng.

Phốc phốc phốc!

Đúng lúc này, có mấy bóng người phân biệt vọt tới Giang Phong trước mặt, cản ở trên người hắn.

Viên đạn bắn nhập thể nội âm thanh vang lên, toàn bộ đánh vào chết đi thi thể

trên thân.

Thân ảnh lóe lên, Giang Phong cả người nguyên địa trong nháy mắt biến mất.

Sau một khắc, lúc xuất hiện lần nữa, lại là đã không biết hắn làm sao làm được, đã đi tới mẫn trèo lên mấy người trước mặt.

Hô ba!

"Đây là thái cực bát quái chưởng trung Phiết Thân Chuy, quay người, phiết vai, khuỷu tay phải đánh, nhất kích đánh ra, năng lực Quán Trường Hồng. . ." Thân ảnh lóe lên, tại mẫn trèo lên bọn người còn chưa kịp phản ứng tình huống dưới, Giang Phong xuất hiện tại Võ Cát trước mặt.

Thân thể đưa lưng về phía Võ Cát, vai phải hướng phía trước khẽ nghiêng, tay phải hướng (về) sau nhếch lên, một cỗ kinh khủng lực đạo trực tiếp nhấc lên, trong nháy mắt đem Võ Cát cả người đánh cho lăng không lật bay lên.

"Tại Hồng Môn bên trong có một chiêu thực chiến tính rất mạnh chiêu thức, tên là Song Long Trùng Thiên Pháo!" Vừa dứt lời, Giang Phong thân hình như du long, trong nháy mắt đi vào bay rớt ra ngoài, ở giữa không trung Võ Cát trước mặt, hai tay cao quá đỉnh đầu, hai tay nắm tay, đột nhiên oanh ra.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 78: Bảy Mươi Tám Long Chiến Vu Dã(3)

Chương 78: bảy mươi tám Long Chiến Vu Dã(3)

Đông!

Nói không nên lời đây là một loại cái dạng gì thanh âm, giống như là một người gõ vang nổi trống, giống như trầm thấp sấm rền âm, làm cho lòng người bẩn roi da súc một chút.

Tại Giang Phong song quyền trong nháy mắt đánh ra một khắc này, phảng phất trong hư không vang lên liên tiếp sét đánh âm thanh.

Tại cổ đại, rất nhiều Cổ Võ cao thủ hành tẩu trong giang hồ, có một ít Võ Đạo Tông Sư, ẩn cư núi rừng bên trong, bọn họ đánh quyền lúc, thân thể hội bộc phát ra một chủng loại giống như như sét đánh thanh âm, cái này được xưng là "Hổ Bạo Lôi âm."

Loại hiện tượng này, cũng bị hậu thế một chút người bình thường xưng là "Người thật", Giang Phong trước mắt Võ Đạo Cảnh Giới đã có thể đạt tới mỗi đánh ra nhất quyền, đều có thể bộc phát ra Lôi Âm hiệu quả, loại hiệu quả này, không chỉ là hắn quyền đầu cùng không khí mãnh liệt ma sát đưa đến, quan trọng hơn vẫn là hắn thể khung xương chấn động, phát ra.

Nếu không thuần túy dùng thân thể lực lượng, phối hợp thể nội khí kình lời nói, như vậy một quyền này của hắn sử xuất, Power dưới, trong nháy mắt có thể đem Võ Cát đánh nổ.

Đây chính là Võ Đạo Tông Sư khủng bố.

Theo hắn từ Đường Tử Trần lưu cho hắn quyển kia Quốc Thuật Võ Công Bí Tịch bên trong ghi chép hiểu biết, Quốc Thuật Cảnh Giới phân chia: Minh Kính (Luyện Bì) ám kình (Luyện Cốt) Đan Kính (Luyện Huyết), sau cùng còn có một tầng trong truyền thuyết cảnh giới, (đến Hư Cảnh), đạt tới cảnh giới này , có thể Liêu Địch Tiên Cơ , có thể nói, đây là một loại đã tiếp xúc đến Đạo Cảnh giới.

Từ Đường Tử Trần bí tịch bên trên đến xem, lúc đạt tới cảnh giới này về sau, đằng sau đã không có đường, bởi vì đoạn tuyệt, nhưng là Giang Phong có lòng tin, hắn hội tiếp tục mặt sau này đường.

Lấy hắn thiên phú cùng cơ duyên, hết thảy cũng có thể!

"Đệ đệ, ngươi muốn chết!" Nhìn đệ đệ mình bị Giang Phong lấy thật không thể tin lực lượng nhất quyền đánh bay, hung hăng nện rơi trên mặt đất, mẫn trèo lên hai mắt đỏ bừng, gầm lên giận dữ, giơ tay lên bên trong Súng tiểu liên liền muốn bắt đầu đối Giang Phong bắn phá.

Bây giờ bọn họ đã không có may mắn suy nghĩ, không phản kháng, cũng là chết.

Giang Phong một cái "Song Long Trùng Thiên Pháo" chùy bay Võ Cát, bị mẫn trèo lên chỉ cái ót một sát na kia, cả người nhất thời lông tơ bùng nổ, hắn thông suốt quay đầu, một đôi mắt bên trong sát cơ tứ phía, nhếch miệng lên một tia cười lạnh.

Bành!

Nương theo lấy đấu súng tiếng vang lên, không đợi du bay bọn họ gầm lên giận dữ, ngăn lại mẫn trèo lên phản kháng hành vi, Giang Phong thân hình đã biến mất tại chỗ quá nhanh.

Thanh Triều thời kỳ, có Thái Cực Bát Quái chưởng Võ Đạo Tông Sư Dương

tông thiền lão tiền bối đã từng cùng bằng hữu đánh cược.

Bọn họ tại trong một gian phòng, lẫn nhau uống rượu, tên kia bạn bè nhạo báng nói mắt người có thể nhanh chóng bắt sự vật.

Khi hắn vừa dứt lời lúc, hắn mới phát hiện nguyên bản ngồi tại đối diện Dương tông thiền đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Lại lúc ngẩng đầu, lại phát hiện mình hảo hữu đang đứng tại mười mấy mét ngoài cửa chỗ đối diện hắn mỉm cười.

Tên kia bạn bè liên tục lấy làm kỳ.

Giang Phong tốc độ, liền là năm đó Dương tông thiền loại cảnh giới đó, thậm chí từng có mà không bằng.

Tất cả mọi người chỉ thấy một đạo tàn ảnh hiện lên.

Ngay sau đó một bóng người đằng không bay lên, ở ngực lốp bốp một trận vang, cuối cùng là vật nặng quẳng rơi xuống mặt đất thanh âm.

Nhấc mắt nhìn đi, giờ này khắc này, kiêu hùng mẫn trèo lên đã nằm tại mười mấy mét bên ngoài trên mặt đất.

Thở không ra hơi, kịch liệt thở dốc, trong miệng phun máu tươi tung toé, lại nhất thời ở giữa vô pháp chết đi, trọng thương, xương sườn trọn vẹn đoạn bảy, tám cây.

Cho dù sống sót, cũng nhất định là cái Người tàn tật.

Tĩnh!

Hít một hơi lãnh khí thanh âm liên tiếp vang lên.

Loảng xoảng!

Đây là vũ khí rơi rơi xuống mặt đất thượng thanh âm, những cái kia may mắn còn sống sót lính đánh thuê từng cái hai tay giơ cao khỏi đầu, trong mắt hãi nhiên biến sắc, hoảng sợ muôn dạng.

Nhìn thấy mẫn trèo lên cùng Võ Cát hai người huynh đệ thảm trạng, giờ này khắc này bọn họ, nội tâm mất hết can đảm!

Bọn họ thề, đây là bọn họ điên cuồng nhất một ngày! Cũng là hoảng sợ nhất bất lực, bi ai một ngày.

"Đáng chết, cho lão tử đứng lên, các ngươi bọn này Kẻ hèn nhát!"

Lão Miêu song tay run một cái, tay trái tay phải các nắm một thanh súng lục tự chế, sắc mặt dữ tợn, đã gần như điên cuồng, hắn lấy vô cùng tinh chuẩn xạ kích Thương Thuật, liên tục bắn ra bốn năm phát, nguyên bản quỳ trên mặt đất này mấy tên may mắn còn sống sót lính đánh thuê còn chưa kịp một tiếng hét thảm,

Liền ứng thanh ngã xuống đất, ánh mắt bên trong tràn ngập cực độ không cam lòng.

"Phanh phanh phanh, đi chết đi, đáng chết khỉ da vàng." Lão Miêu sắc mặt dữ tợn giận dữ hét, tại vừa rồi trong chiến đấu, Hầu Tử mấy người đã tự giết lẫn nhau chết đi, hoảng sợ chi phối mắng hắn, để cho người ta điên cuồng.

Hắn đưa tay nhắm ngay Giang Phong thân thể bộ vị cũng là một hồi cuồng xạ.

Liên miên bất tuyệt tiếng súng vang lên, viên đạn phảng phất gió táp mưa rào, hướng Giang Phong mưa như trút nước tưới đi!

Cường đại như thế hỏa lực, tập trung điểm xạ Giang Phong, đừng bảo là một cái nhân loại, liền xem như trong phim ảnh Mỹ Quốc đội trưởng Spider Man chảy, tất nhiên đều sẽ bị bắn thành cái sàng.

Mà lại, những này tay súng Xạ Thuật, xác thực đã là tinh xảo đến cực hạn, mặc dù Giang Phong là tại trong đám người, nhưng Lão Miêu dù sao cũng là quốc tế nổi danh lính đánh thuê, hắn bắn ra viên đạn, đều phảng phất mọc ra mắt, không có chút nào chếch đi bắn về phía Giang Phong, hết thảy đều là tìm đúng Giang Phong vị trí!

"Huấn luyện viên, cẩn thận!" Du bay mấy người vừa rồi cũng là bị Giang Phong thủ đoạn cho kinh sợ, bây giờ nhìn thấy Lão Miêu dưới loại tình huống này còn muốn phản kháng, nhất thời biến sắc, vừa muốn nổ súng xạ kích Lão Miêu.

"Ngươi còn không chết! ! ! !" Lão Miêu cả trương trật cơ hồ điên cuồng vặn vẹo, nghiêm nghị gào rít, nổ súng đồng thời, điên cuồng kêu to.

Hưu hưu hưu

Giang Phong thân thể đang động!

Hắn thật giống như một cái ưu nhã Dạ Tinh Linh, tại dày đặc mưa đạn bên trong khiêu vũ, không có một viên đạn, có thể chạm tới thân thể của hắn.

Trong sơn cốc, trên mặt đất, mảnh đá vẩy ra, nhưng Giang Phong cả người lại Như Thi ca đồng dạng phiêu dật.

Một màn này, nhất định vĩnh viễn mài khắc trong lòng mọi người, cả đời này, mỗi khi du bay Thiệu Binh các loại đã từng cùng Giang Phong đi ra lần này nhiệm vụ đặc thù Đặc Chủng Binh hồi tưởng lại giờ khắc này chứng kiến hết thảy, bọn họ đều là dùng một loại gần như cúng bái biểu lộ cùng thái độ cùng mình phía sau lưng kể rõ từng cảnh tượng ấy.

Một giây sau!

Lão Miêu chỉ cảm giác mình thấy hoa mắt, tiếp theo một bóng người trong nháy mắt che kín hắn ánh mắt.

Trong khoảnh khắc, hắn chính là cảm giác được nặng ngàn cân ép, để hắn không thở nổi, phía sau lưng đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt đẫm!

"Cây hồng bì chó, ma quỷ! Chết đi cho ta!" Lão Miêu cưỡng ép nâng lên tinh thần không để cho mình mềm yếu xuống dưới, hắn ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, nâng lên nắm tay phải nhất quyền đánh phía Giang Phong mặt.

Giang Phong khóe miệng hơi hơi kéo một cái, ánh mắt lại phảng phất Hung Thú, phóng xạ ra khát máu lộng lẫy.

Phốc! ! ! !

Có ánh sáng hiện lên!

Tựa như là sắc bén đao quang!

Lại hình như là kiếm quang!

Nhất Kiếm Quang Hàn Thập Cửu Châu!

Cái này ánh sáng, đến từ Giang Phong chưởng xuôi theo!

Tại chưởng xuôi theo, ngưng tụ sắc bén quang mang, quang mang này, tựa hồ có thể xé rách hết thảy. Lại tựa hồ , có thể Phi Trảm mà ra, cách không nát người!

o MC A Lão Miêu này nguyên bản đánh phía Giang Phong nắm tay phải, vô thanh vô tức ở giữa, đã là cùng nhau bị chém đứt!

Máu tươi phảng phất suối phun đồng dạng cuồng tưới mà ra, này sóng biển ngập trời đồng dạng kịch liệt đau nhức, lan khắp toàn thân hắn mỗi một cây thần kinh!

Nhưng là, trong lòng của hắn hoảng sợ, lại là vô luận như thế nào cũng không cách nào hình dung.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 79: Bảy Mươi Chín Trở Về Hiện Thực

Chương 79: bảy mươi chín trở về hiện thực

"A ba ba ba!" Lão Miêu tim mật đều run, thế nhưng là không đợi hắn kịp phản ứng, hắn chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng một cái, ngay sau đó chính là lồng ngực tê rần, liên tiếp dày đặc tiếng nổ đùng đoàng vang lên.

Trên ngực liên tục bên trong không biết bao nhiêu chưởng, đến lúc cuối cùng ba một tiếng, nhất chưởng trùng điệp đập vào bộ ngực hắn lên lúc, rốt cục, cả người hắn như diều bay rớt ra ngoài.

Trùng điệp rơi trên mặt đất, thể nội vang lên tiếng sấm nổ âm thanh.

Lốp bốp một trận nổ đùng.

Trong miệng máu tươi không ngừng phun ra, cẩn thận nhìn lên, lại là đã chết đến mức không thể chết thêm.

Thu tay lại, trở lại, nhìn về phía mọi người, Giang Phong thản nhiên nói: "Đem thi thể xử lý một chút, người mang đi!"

"Vâng!" Du bay bọn người đã sớm bị Giang Phong này Thần hồ kỹ công phu cho chấn trụ, giờ này khắc này nhưng cũng không dám lại nói cái gì.

"Giang giáo quan, ngươi lần này nhiệm vụ hoàn thành đến ưởn ra sắc, ta đều nghe bọn hắn nói, không nghĩ tới ngươi Quốc Thuật đã vậy còn quá xuất sắc." Trên đường núi, hai đạo nhân ảnh sóng vai mà đi, Long Tiểu Vân này Tiếu Mỹ

trên dung nhan hiện lên một vòng ái mộ sắc.

Mỹ nhân yêu anh hùng, từ xưa tất nhiên là như thế, cứ việc Long Tiểu Vân thiên sinh lệ chất, gia đình bối cảnh rất không tệ, có một loại đại tiểu thư khí chất.

Nhưng là tại thời khắc này, Long Tiểu Vân vẫn là biết mình khâm tâm, nàng yêu cái này ổn trọng, xử sự quả quyết, ngày bình thường lại thường xuyên lộ ra một bộ lạnh lùng biểu lộ nam tử.

Nàng rất muốn xâm nhập hiểu biết nam tử này, đây là một loại bệnh.

"Ta chẳng qua là hoàn thành ta phải làm sự tình, cái này cũng không lạ thường." Giang Phong cười nhạt một tiếng, cũng không có quá nhiều giải thích, Long Tiểu Vân biểu tình ngưng trọng, trong lúc nhất thời lại là không biết nên nói thế nào.

Xinh xắn con ngươi đảo một vòng, nàng cười một tiếng nói: "Đúng, đã ngươi công phu tốt như vậy, không bằng liền dạy ta một chút đi!"

Giang Phong nguyên bản ngay tại đi, nghe vậy, đứng tại chỗ, cẩn thận nhìn chằm chằm Long Tiểu Vân, sau cùng lộ ra một vòng ý vị thâm trường cười: "Ngươi hẳn phải biết , bình thường Cổ Võ Pháp Bất Truyền Lục Nhĩ, đã muốn học, vậy ngươi liền muốn bái ta làm thầy mới được, hoặc là, trở thành ta thân mật nhất người."

Rất lợi hại trực tiếp lời nói, nhất thời để Long Tiểu Vân náo cái đỏ thẫm mặt.

Long Tiểu Vân trong lúc nhất thời không có nghĩ qua làm thế nào, không qua sông Phong vẫn là thích hợp chỉ điểm đối phương một chút.

Phía trên quân công khen thưởng đã hạ xuống, Giang Phong đạt được một bộ Đại Tá Quân Phục còn có quân hàm, cùng 10 vạn tiền thưởng.

Những này, đối với Giang Phong tới nói đã không quan trọng.

Đêm, rất lợi hại yên tĩnh!

Cái này nhất định là một cái làm cho người khó quên đêm, có lẽ lần này rời đi, cũng nhất định có thể sẽ không trở lại.

Làm thân hình hoàn toàn biến mất ở cái thế giới này thời điểm.

Giang Phong dằng dặc thở dài một hơi.

Hiện thực thế giới, Hoa Hạ, g bớt S thành phố, khoảng cách Giang Phong ngồi S thành phố trước phi cơ hướng Nepal đã qua hơn một tháng.

Hơn một tháng trước, A 3207 chuyến bay phi cơ tại Nepal một vùng rủi ro rơi xuống một chuyện cho tới bây giờ, đã bị các loại tin tức chỗ vùi lấp.

Tất cả mọi chuyện, người khác tổng sẽ không một mực đi chú ý, đây chính là hiện thực phát triển xu thế.

D bớt MC thành phố, nơi này là một mảnh liên miên vô tận sơn mạch, ở chỗ này, thường xuyên có lữ khách đến đây du ngoạn, bên trong có rất nhiều động vật hoang dã.

Tại một ngày này, một đạo người mặc tử sắc Đường Trang thân ảnh trống rỗng xuất hiện tại trong sơn đạo.

Chính là Giang Phong.

Giờ này khắc này bốn phía bóng đêm tràn ngập, nơi xa giữa sườn núi ngẫu nhiên sáng lên châm chút lửa ánh sáng, thỉnh thoảng có thể nghe được một chút người trẻ tuổi tiếng cười vui.

Đó là các du khách tụ hội lúc phát ra tiếng cười.

Hô hấp lấy không khí mát mẻ, Giang Phong có loại phảng phất giống như

cách một thế hệ cảm giác.

Hiện thực thế giới, đã lâu, g bớt S thành phố, cũng không biết tại nông thôn phụ mẫu hiện tại trôi qua như thế nào, chính mình đột nhiên biến mất, bọn họ có lẽ cho là mình đã qua đời a?

Còn có chính mình sở tại công ty, lãnh đạo cũng hẳn phải biết qua đời a?

Vừa nghĩ tới chính mình sở tại MC thành phố Mill nước hoa công ty lão tổng, Giang Phong bất đắc dĩ cười một tiếng.

"Vẫn là trước xác định một chút mình bây giờ ở nơi nào rồi nói sau!" Như là đã xác định mình đã trở lại hiện thực thế giới, Giang Phong lúc này cũng không có dừng lại nguyên địa.

Bước chân hắn xê dịch, thân ảnh như một con báo săn, trong nháy mắt thoát ra, trong chớp mắt hướng về phía trước xê dịch nhảy vọt, rất nhanh, liền hơ lửa ánh sáng chỗ phương hướng chạy như bay.

"Thôi đi, lão tử vậy mới không tin trên cái thế giới này có quỷ, vậy cũng là giả. . . ."

"Hảo hảo, cũng đừng dùng loại kia chuyện ma hù dọa chúng ta, này vô dụng. . ."

Vừa mới tới gần hỏa quang chỗ đã ở vị trí, Giang Phong liền thấy sáu bảy tên người trẻ tuổi, có nam có nữ, bên trong không thiếu dáng người hình dạng đều rất không tệ mỹ nữ.

Giờ này khắc này, bọn họ ngay tại cười toe toét lẫn nhau thảo luận trên cái thế giới này đến có quỷ hay không.

Có người nhát gan nữ hài thậm chí dọa đến âm thanh kêu to lên.

Bổ nhào vào bên trong mấy tên nam sinh trong ngực.

Đương nhiên, đến là Trang vẫn là thật, liền không được biết.

Những người này đều là bản xứ đại học sinh, lần này đi ra dạo chơi ngoại thành, cũng là tụ hội chơi đùa.

"Quấy rầy một chút, mời hỏi nơi này là nơi nào?" Mọi người ở đây nghị luận ầm ĩ, bầu không khí có chút quỷ dị khẩn trương tế, bỗng nhiên, một cái đạm mạc âm thanh vang lên.

Tất cả mọi người, bao quát tên kia nguyên bản còn tại giảng chuyện ma Hoàng Mao người trẻ tuổi dọa đến toàn thân run một cái.

Cơ giới nghiêng đầu sang chỗ khác, tại hỏa quang thấp thoáng dưới, bọn họ nhìn thấy từ trong bóng tối chậm rãi đi tới, người mặc một bộ tử sắc Đường Trang Giang Phong.

Nhìn thấy Giang Phong như thế trang phục, tất cả mọi người lập tức đều sửng sốt, trong lòng dâng lên một cỗ hoảng sợ ý.

Ở trong màn đêm xuất hiện, thanh âm đạm mạc, người mặc Đường Trang, người hiện đại cơ bản rất ít người mặc Đường Trang, cái này rừng núi hoang vắng. . . .

Nghĩ đến đây, trong lúc nhất thời, giữa sân trong nháy mắt an tĩnh lại.

"Nơi này là. . . . Là. . Là. . . ." Người trẻ tuổi Hoàng Mao dọa đến hàm răng run lên, cho dù Giang Phong nhìn Người vô hại và Vật vô hại, thế nhưng là hắn vẫn là kém chút vắt chân lên cổ mà chạy.

"Nơi này là D bớt MC thành phố Vân Sơn sơn mạch. . ." Gặp Hoàng Mao hoảng sợ thành bộ dáng kia, cuối cùng vẫn là một tên bên cạnh nữ tử xinh đẹp mở miệng nói ra nơi này là nơi nào.

"Há, tạ!" Biết được nơi này là nơi nào, Giang Phong lúc này cũng không nói gì nữa, quay người liền rời đi.

Tại hỏa quang chiếu rọi dưới, Giang Phong bóng dáng thật dài kéo trên mặt đất.

Quỷ là không có có bóng dáng, Hoàng Mao rất lợi hại cơ linh, trong nháy mắt phát hiện điểm này.

Nhất thời, có chút tức giận hùng hùng hổ hổ đứng lên, "Mã Đức, nguyên lai là tại người, thứ đồ gì, khuya khoắt giả thần giả quỷ, còn cố ý giả bộ như không biết nơi này là nơi nào, tìm người vui vẻ, nhàn rỗi nhức cả trứng không chuyện làm, não tử có bệnh a. . ."

"Lưu ca, đừng nói, ngươi nhìn. . ." Thế nhưng là Hoàng Mao vừa dứt lời còn không có hoàn toàn nói xong, giữa sân lần nữa hoàn toàn yên tĩnh, một tên nằm tại trong ngực hắn nữ sinh hoảng sợ chỉ về đằng trước Giang Phong biến mất phương hướng, trong mắt tràn ngập chấn kinh.

Hoàng Mao vô ý thức nhìn sang, chỉ gặp lúc này, Giang Phong vị trí chỗ ở dâng lên trận trận khói bụi.

Đồng thời, ở phương xa đường bên trong, mơ hồ nhìn thấy một chút lờ mờ, mơ hồ bóng người, hắn trong lòng căng thẳng, có chút rùng mình, cái này nên không phải là quỷ a?

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 80: Quỷ Nhấc Kiệu

Chương 80: quỷ nhấc kiệu

Sương mù xám mông lung, Âm Khí mờ mịt, nồng đậm lại âm lãnh.

Một cỗ âm lãnh khí tức nhào tới trước mặt, tất cả ân tình không tự kìm hãm được đánh cái run rẩy, trong lòng dâng lên một cỗ bất an.

Tại này mông lung màu xám trong sương mù mơ hồ truyền đến, đinh đinh đang đang, đánh Chiêng Trống, minh tâng bốc, đón dâu để tiếng vang lên, gõ gõ đập đập, thanh thế có chút cuồn cuộn.

Mơ hồ trong đó, xuất hiện một đám người mặc cổ đại Nha Dịch quan sai trang phục quan binh.

Đám kia quan binh giơ lên một đỉnh Chu Hồng xe kiệu, một tên người mặc tử sắc Đường Trang thanh tú nam tử tiến vào kiệu quan bên trong.

Mờ mịt Quỷ Vụ, trong mông lung, kiệu quan phảng phất thuấn gian di động, tại Hoàng Mao bọn người kinh dị ánh mắt nhìn soi mói, vụ khí tán đi, mà này cổ đại xe kiệu sớm đã biến mất không thấy gì nữa.

Độc lưu tụ hội mọi người rùng mình, trong lòng một mảnh rét lạnh, Hoàng Mao càng là xụi lơ trên mặt đất, toàn thân run lập cập.

Giang Phong không chỉ có trên võ đạo có tiểu thành tựu, đồng thời, đạo thuật lên cũng là rất có tạo nghệ!

Khu Thần Ngự Quỷ với hắn mà nói, cũng không phải là rất lợi hại khó khăn sự tình!

"Ngũ Quỷ nhấc kiệu!" Có thể Dạ Hành ngàn dặm, đây là một loại Quỷ Thuật, hắn vô pháp làm đến như thần tiên như thế Phi Thiên Độn Địa, thế nhưng là như thế cũng có thể thuận tiện rất nhiều chuyện.

Hắn thân phận bây giờ có chút mẫn cảm, dù sao dựa theo hiện thực thế giới thuyết pháp, hắn đã bị quan phương gạch bỏ CMND, bây giờ lại xuất hiện, tất nhiên sẽ gây nên cảnh sát chú ý.

Nhiều khi, ngồi xe loại phương pháp liền không làm được, mà quỷ kiệu, liền phát huy hắn ảnh hưởng.

Từ D bớt đến g bớt, cách xa nhau hơn nghìn dặm, lấy tám cái Hồng Chanh Hoàng Lục Thanh Lam Tử Lệ Quỷ bên trong Lam Y Lệ Quỷ đồng thời khống chế quỷ kiệu, đoán chừng buổi sáng 5 điểm trước liền có thể đến nhà, nhìn thấy cha mẹ mình, đương nhiên, quỷ kiệu là ẩn hình, ngược lại không cần lo lắng gây nên cái gì oanh động.

Nhìn qua ngoài cửa sổ nhanh chóng rút lui cây cối, này sơn sơn thủy thủy, bóng đêm tràn ngập dưới, có chút tối tăm đèn đường, Giang Phong trong lòng không khỏi có loại cảm xúc.

Tuy nhiên rời đi hiện thực thế giới chỉ có một tháng, thế nhưng là một tháng qua, ở trên người hắn phát sinh quá nhiều chuyện, hắn kết hôn sinh tử, không còn là một cái đi làm lãnh đạo thanh niên, hắn đã tại người bình thường trên đường càng chạy càng xa.

Đèn nê ông dưới, say rượu không trở về nhà nam nhân, khổ sở thất tình nữ nhân, ồn ào chia tay người yêu.

Lưu luyến không rời, phân biệt người yêu, đêm khuya từ Internet Coffee thả lưới người trẻ tuổi, đường bày ra, uống rượu phẩm đàm luận, say nói những

thăng trầm của cuộc sống bạn bè, đìu hiu mùa thu a, phổ thông sinh hoạt tràng cảnh cấu thành một bộ những thăng trầm của cuộc sống đồ.

Có chua ngọt, có khổ cay, có bi quan, có Ly Hợp, nếu không phải ngoài ý muốn vượt qua lữ, chính mình sẽ hay không không có tiếng tăm gì, sau cùng vĩnh viễn yên lặng tại cái này Phổ Thông Thế Giới bên trong, mãi mãi cũng là một người bình thường?

Trải qua ba điểm trên một đường thẳng sinh hoạt, công tác, lấy vợ sinh con, lao lực cả đời, sau cùng ngủ say khắp nơi?

Có lẽ đây chính là một đời người.

Không có có vĩ đại dường nào, như thế bình thường.

"Nhưng là ta, muốn là đặc sắc nhân sinh!" Đè xuống trong lòng suy nghĩ, giờ khắc này, trong lúc bất tri bất giác, trên tâm cảnh có đột nhiên tăng mạnh kết quả.

Thể nội pháp lực bành trướng, Luyện Khí Hóa Thần hậu kỳ đỉnh phong nước chảy thành sông!

Đại mậu thôn, đây là g bớt H thành phố một cái Thiên Viễn Sơn Khu Tiểu Sơn Thôn, cũng là Giang Phong nhà ở chỗ đó.

Theo Chúng Quỷ nhấc kiệu không ngừng tiến lên, hơn chín giờ về sau, quỷ kiệu đứng ở đứng thẳng "Đại mậu thôn" ba chữ bia đá giao lộ trước.

Một tên Lam Y trung niên nam tử, Quỷ Soa trang phục Lệ Quỷ tiến lên một bước đi vào kiệu quan trước, cúi người cung kính nói: "Đại nhân, đại mậu thôn đã đến!"

"Các ngươi đều lui ra đi!" Màn kiệu bị xốc lên, Giang Phong chậm rãi từ kiệu quan bên trong sải bước đi ra, thản nhiên nói.

"Vâng, đại nhân!" Chúng Quỷ cung kính xác nhận, thân hình nguyên địa một cái xoay tròn, một cỗ kịch liệt âm phong cuốn lên, chợt Chúng Quỷ mang theo kiệu quan biến mất không thấy gì nữa.

Hóa thành một tia ô quang trực tiếp chui vào Giang Phong bên hông Âm Hồn trong thùng.

Giang Phong thượng hạ thu thập một chút mặc trên người, trong lòng không khỏi có chút khẩn trương, nhưng lại là đã có chút không kịp chờ đợi hướng trong thôn trong nhà phương hướng tiến đến.

Đây là một tầng thập kỷ 90 lối kiến trúc nhà ngói, điển hình Gangnam Cổ Phong thức kiến trúc.

Màu trắng vách tường, màu đất mái ngói, trên mặt tường khắc đầy tuế nguyệt đao tước rìu đục dấu vết.

Rất lợi hại hiển nhiên, phòng này đã nhiều năm rồi.

Loại phòng này, tại đại mậu thôn tuy nhiên không tính là cấp cao nhưng cũng còn được cho bình thường thôi.

Phòng trọ chủ nhân Nam Chủ Nhân Giang Hải liễu Nguyệt phu phụ có một đứa con trai tốt, không chỉ có cho vợ chồng hai người không chịu thua kém thi đậu địa phương Đại Học, thành trong thôn duy nhất đại học sinh, đồng thời còn mỗi tháng đều sẽ gửi về một khoản không ít tiền lương, chừng sáu, bảy ngàn khối khoảng chừng.

Có thể nói, Giang Hải phu phụ trong thôn đầu cũng là tai to mặt lớn nhân vật, nhìn thấy các thôn dân lúc, trên mặt cũng thường xuyên tràn đầy hạnh phúc nụ cười.

Cái này vốn phải là một chuyện vui, thế nhưng là Thiên Bất Như người nguyện, một tháng trước, hết thảy đều biến, làm g bớt H thành phố cảnh sát gọi

điện thoại thông tri Giang Hải phu phụ con của bọn họ khả năng trước khi đến Nepal trên máy bay rủi ro lúc, tất cả những thứ này đều biến.

Cửa nhà treo một đôi màu trắng đèn lồng, hết thảy, đều bao phủ tại cực kỳ bi ai bên trong.

"Cha mẹ, ta. . . Trở về." Giang Phong nhịn không được run giọng nói.

Làm Giang Phong run run rẩy rẩy đẩy ra gia môn lúc, bên trong không có một ai.

"Chuyện gì xảy ra? Ba mẹ đâu?" Giang Phong hơi sững sờ, không ngờ tới cha mẹ mình vậy mà không ở nhà.

Hắn vội vàng trong nhà tìm tòi.

Trong nhà có chút lộn xộn, ngày bình thường bày đặt chỉnh tề đồ dùng trong nhà cũng là không chút nào chương tự lung tung bày trên mặt đất , có thể nhìn ra, chủ nhân lúc ấy tâm tình đến cỡ nào hỏng bét.

Thấy cảnh này, Giang Phong tâm cũng là tê rần.

Có thể tưởng tượng, khi biết được tin mình chết thời điểm, lúc ấy cha mẹ mình tâm là cực kỳ bi ai vạn phần.

Hắn không từ bỏ, nhanh chóng trong phòng tìm tòi, lật khắp phụ mẫu gian phòng, cũng không nhìn thấy bất luận cái gì dấu vết để lại, khi đi tới phòng ngủ mình lúc, Giang Phong kinh ngạc phát hiện, gian phòng của mình một ít gì đó bày đặt rất chỉnh tề.

Vẫn như cũ bảo lưu lấy chính mình lúc ấy lúc rời đi bộ dáng, một chút cũng không thay đổi.

Hắn kinh ngạc có chút xuất thần, con mắt quét qua, nhìn thấy cái bàn trước một bản bút ký, ở bên cạnh, còn có một trương mình cùng phụ mẫu cả nhà chiếu.

Phụ thân này màu đồng cổ da thịt tràn đầy một loại dương cương nam tử khí thế, tuy nhiên tuế nguyệt cho hắn tang thương dung nhan, nhưng lại mảy may không che giấu được cái kia mỉm cười bên trong từ ái.

Mẫu thân là cái rất lợi hại phổ thông Thanh Tú nữ tử, trên mặt cũng là thường xuyên treo một vòng nhàn nhạt hiền lành nụ cười, trung gian một người mặc tiểu hắc sắc tây trang nam đồng rực rỡ cười, phảng phất cũng là tốt nhất thời gian chứng kiến.

Bọn họ lẫn nhau hạnh phúc, tất cả những thứ này đều là mỹ hảo.

Chụp ảnh bối cảnh là địa phương một cái Công Viên Nước Thuyền Hải Tặc bối cảnh.

Thanh thúy tươi tốt cây liễu tùy phong phiêu bày, hết thảy đều là như vậy hài hòa!

"Khoảng cách A Phong biến mất đã qua bảy ngày, ba ngày qua này, chúng ta tiến về Nepal, hướng địa phương cảnh sát nghe ngóng nhi tử tin tức, thế nhưng là kết quả cuối cùng chính là, hắn rời đi cái thế giới này. . . ."

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 81: Phụ Mẫu Hạ Lạc

Chương 81: Phụ mẫu hạ lạc

"Chúng ta không tin hắn chết. . ."

"Mười ngày, vẫn không có hắn tin tức, mẫu thân hắn già nua rất nhiều, mỗi ngày đều lấy nước mắt rửa mặt, lúc nửa đêm bừng tỉnh, trong miệng hô hào cũng con trai của là tên, nàng vẫn không tin tưởng chúng ta nhi tử chết. . ."

"Hai mươi ngày, nên đi địa phương đều đi, vẫn không có nhi tử tin tức, chúng ta nhận mệnh. . ."

"Chúng ta vẫn không tin hắn chết, đây là chúng ta duy nhất hi vọng, chúng ta yêu hắn, nhưng thượng thiên tựa hồ cùng chúng ta chỉ đùa một chút, chúng ta không gặp được tương lai ánh sáng. . ."

"Một tháng, chúng ta muốn rời khỏi thôn làng, nghe nhi tử lão bản hạ oanh nói, tạm thời mang bọn ta rời đi nơi này một đoạn thời gian, nàng là cô gái tốt, thế nhưng là. . . . Ai. . ."

Laptop lên chữ viết là phụ thân Giang Hải viết, từ này từng hàng trong chữ, có thể cảm giác được rõ ràng phụ mẫu loại kia thật sâu cực kỳ bi ai cùng tuyệt vọng.

Lão đến mất con, người đầu bạc tiễn người đầu xanh, loại đau khổ này tâm tình là người bình thường không thể nào hiểu được.

Nhưng cũng chính bởi vì vậy, Giang Phong lần thứ nhất cảm giác được chính mình tâm bị hung hăng rút ra một chút, hắn thấp giọng nỉ non nói: "Phụ thân, mẫu thân, thật xin lỗi, để cho các ngươi lo lắng. . ."

Đã từng, các ngươi vì ta chống ra cánh, mà bây giờ, ta hội triển cánh bay lượn, là thời điểm cho các ngươi che gió che mưa, ta là các ngươi kiêu ngạo!

"Hạ oanh. . ." Giang Phong con mắt hơi hơi lấp lóe một chút, đã phụ mẫu tại bút ký bên trong nâng lên hạ oanh, công ty mình lão bản, xem ra, phụ mẫu hắn là tại nàng nơi đó.

Nghĩ tới đây, Giang Phong lúc này cũng không do dự, cũng không có quấy rầy trong thôn người khác.

Mà chính là trực tiếp gọi ra Chúng Quỷ, nhấc kiệu trực tiếp rời đi thôn làng, hướng MC thành phố tiến đến.

Hắn tại hiện thực thế giới công tác địa phương là một nhà Internet quảng cáo thiết kế công ty, chủ yếu là cho một chút công ty làm một chút quảng cáo chào hàng loại công tác.

Mà hạ oanh, thì là mua hè Công Ty TNHH lão bản.

Hạ oanh, tuy nhiên không phải cái gì phú nhị đại, nhưng là nương tựa theo sau khi tốt nghiệp đại học thâm niên lịch duyệt, cùng xử sự làm người tinh anh, tay trắng khởi gia, hỗn dưới tư sản hơn ngàn vạn mua hè Quảng Cáo Công Ty.

Có thể nói, đây là một người phụ nữ mạnh mẽ.

Đương nhiên, nữ tử này lớn nhất làm cho người chú mục hay là bởi vì nàng từng là MC thành phố Lâm Giang Đại Học hoa khôi, càng xảo là, nàng theo Giang Phong vẫn là đồng học.

Đối với cái này nữ lão bản này như có như không quan tâm, Giang Phong tự nhiên nhìn ở trong mắt.

Không biết xấu hổ nói, cái kia chính là đối phương tựa hồ đối với hắn có ý tứ, khụ khụ!

Có vẻ như có chút tự luyến.

MC thành phố, là g bớt Giang Nam Địa Khu nổi danh thành thị một, nơi này là Hoa Quốc nổi danh kinh tế mối quan hệ một, tới gần Trường Giang Tam Giang hợp dòng, sơn mạch liên miên, có Lục Triều Cổ Đô xưng, tổng, MC thành phố rất lợi hại nổi danh.

Hành tẩu tại trên đường cái, Giang Phong người mặc một bộ tử sắc Đường Trang, loại kia khí thế đặc biệt cùng nho nhã ổn trọng khí chất, chung quy trong lúc vô hình gây nên đi ngang qua một chút đám nữ hài tử chú ý.

Càng là có một ít đi làm hoặc là làm ăn thương nhân tại trong lúc vô hình sẽ đối với hắn sinh ra một loại kính sợ ý.

Đây chính là võ giả trên thân loại kia vô hình khí tràng.

Tập võ có thể hình dáng gan, đại bộ phận nói cũng là Giang Phong loại người này, làm một cái Võ Đạo Tông Sư, ở một mức độ rất lớn, Giang Phong chỉ bằng vào trên thân loại kia không buồn không vui khí chất liền có thể chấn nhiếp rất nhiều người.

Phồn hoa đô thị, diễn ra đủ loại sinh hoạt hình ảnh, mua hè Võng Lạc Công Ty địa chỉ nằm ở MC thành phố đồ cổ đường phố phụ cận, đây là một tràng chừng 30 Tầng cao ốc, cao ốc mỗi một tầng đều có rất nhiều làm ăn thương nhân bao nhận.

Mà Giang Phong chỗ ở công ty ngay tại Ngân Hoa cao ốc Đệ Cửu Tầng.

Công ty cửa gác cổng chỗ có hai bảo vệ, ngay tại tán gẫu cái gì, cái này hai tên bảo an Giang Phong nhận biết.

Là Ngân Hoa cao ốc công ty Vật Nghiệp bảo an, cụ thể tên, Giang Phong cũng không có xâm nhập hiểu biết, dù sao ngày bình thường cũng không có cỡ nào thâm giao tình.

Giang Phong vừa vừa đi đến cửa vệ chỗ, liền nghe đến bên trong một tên có chút hơi mập mạp bảo an nhân viên có chút bỉ ổi cười nói: "Ngày hôm qua cái mở ra lam sắc Porsche xe đua nam tử, muốn tới Ngân Hoa cao ốc hướng Hạ Đổng cầu hôn nhưng lại bị Hạ Đổng cự tuyệt, sau cùng mặt âm trầm rời đi Ngân Hoa cao ốc thanh niên nam tử, ngươi cũng không nhận biết đi. . . ."

"Há, này đến là ai?" Một tên khác hơi có vẻ hơi gầy gò, mắt tam giác bảo an hơi hơi nheo mắt lại, trong mắt lóe lên một tia hiếu kỳ bát quái sắc, hỏi.

"Ha-Ha, có phải hay không hẳn là. . ." Mập mạp bảo an xoa xoa ngón cái cùng ngón trỏ, là ý nói có phải hay không hẳn là ý tứ ý tứ một chút.

Tên kia người cao gầy bảo an trợn mắt trừng một cái, từ trong ngực lấy ra một gói trung hoa khói, ba một tiếng đập vào béo bảo an trong lòng bàn tay, tức giận hùng hùng hổ hổ nói: "Mau nói, khác nhử!"

Giang Phong cũng là có chút hiếu kỳ, lỗ tai sợ động một cái, liền nghe được tên kia béo bảo an cười hắc hắc nói: "Tên thanh niên kia nghe nói là chúng ta MC thành phố tứ đại gia tộc cao gia con cháu, Cao gia ngươi biết a, đây chính là chúng ta MC thành phố nổi danh nhất gia tộc một, tài lực hùng hậu, nghe nói thủ hạ còn có không ít đại công ty, xí nghiệp càng là trải rộng cả thị, thậm chí hắn thành thị, tên đệ tử kia gọi cao thiên liệng, ta cũng là nghe ta một cái tại Cao gia làm tay chân bà con xa Đường Ca nói lên, lần này, Cao thiếu gia nhưng là muốn đem Hạ Đổng cho thu vào tay, chỉ bất quá, Hạ Đổng cự tuyệt, đồng thời hôm qua còn trước mặt mọi người ném cao thiếu đưa cho nàng chín mươi chín đóa hoa hồng, phát ngôn bừa bãi trực tiếp cự tuyệt cao ít, để cao thiếu không nể mặt, Hạ Đổng phiền phức. . . ."

Mập mạp bảo an nói chuyện lên cao ít, đặc biệt là nâng lên hắn cùng cao

thiếu bên người một tên bảo tiêu là họ hàng thân thích thời điểm, này mặt mũi tràn đầy dữ tợn trên mặt thịt mỡ cũng là nhịn không được một trận run rẩy.

Nghe đến đó, Giang Phong cũng biết đại khái là chuyện gì xảy ra, bất quá lại là lắc đầu cười một tiếng, tình tiết máu chó, người dung mạo xinh đẹp, tự nhiên sẽ dẫn tới không ít nam nhân ngấp nghé, xem ra, hạ oanh người lão bản này cũng không phải dễ làm.

Cho dù ngươi không đi trêu chọc người khác, nhưng người khác cũng sẽ trêu chọc ngươi.

Bất quá những này đối với Giang Phong tới nói đều là chuyện nhỏ, hắn cũng không có để vào mắt.

Thầm nghĩ mắng hướng hạ oanh hỏi cha mẹ mình tin tức, lúc này, hắn cũng không có tiếp tục do dự, thân hình thoắt một cái, trong nháy mắt xông vào Ngân Hoa trong cao ốc.

Nguyên bản tên kia gầy bảo an chính đoan lên trên mặt bàn, nóng hôi hổi chén trà uống trà, thế nhưng là sau một khắc, hắn chỉ cảm thấy một đạo tàn ảnh trong nháy mắt xẹt qua.

Hắn ngơ ngác lắc lắc đầu, thò đầu ra, tại ngoài cửa sổ nhìn chung quanh, tuy nhiên lại không có phát hiện tình huống như thế nào, hắn có chút một mặt mộng bức vuốt vuốt mái tóc.

Thầm nói: "Vừa rồi tại sao ta cảm giác giống như có người xông vào song sắt, trực tiếp tiến vào cao ốc?"

Mập mạp bảo an nghe vậy, không khỏi hơi nghi hoặc một chút, hỏi: "Thế nào? Đây không phải không người sao? Ngươi có phải hay không gần nhất lột gu An lột nhiều, thận hư a, cho nên mới xuất hiện ảo giác?" Nói xong, còn hắc hắc có chút bỉ ổi cười nói, sờ sờ đũng quần, "Gần nhất lão tử thế nhưng là vào tay một tên xinh đẹp cô nàng, chậc chậc, tư vị kia coi như không tệ, phụ cận đại

học sinh, đi ra bán, tư vị kia. . . ."

"Mẹ ngươi, ngươi mới thận cả nhà ngươi đều thân hư, cẩn thận đến Bệnh Aids đi. . ." Bị mập mạp bảo an trêu chọc, tên kia gầy bảo an rốt cục lấy lại tinh thần, có chút tức giận mắng lại, khinh bỉ nói.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 82: Hạ Oanh Chấn Kinh

Chương 82: Hạ Oanh chấn kinh

Ngân Hoa cao ốc Đệ Cửu Tầng Tổng Giám Đốc văn phòng, trong văn phòng, một tên dung mạo trắng nõn Như Tuyết, mặt trái xoan, có một đôi thon dài cặp đùi đẹp, phong đồn ngạo nghễ ưỡn lên xinh đẹp lãnh ngạo mỹ nữ đang ngồi ở trên bàn làm việc, Nga Mi hơi nhíu, vẻ u sầu vạn thiên.

Nàng trên người mặc một bộ màu trắng lĩnh phục, hạ thân phủ lấy một đầu quần tây dài đen, nhìn rất là tinh anh.

Hạ Oanh thần sắc không nghĩ, ngơ ngác ngồi tại trước bàn làm việc, trong lúc nhất thời, quên trước máy vi tính ly kia nóng hôi hổi cà phê đang dần dần làm lạnh.

"Ngươi thật rời đi cái thế giới này sao?" Nàng thấp giọng nỉ non nói, không muốn đi thừa nhận Giang Phong đã chết đi, nhưng là, vừa nghĩ tới Giang Phong khả năng máy bay rơi sự thật, trong lòng không khỏi cũng là đau xót.

"Ngươi biết không, mỗi khi ta nhìn thấy cha mẹ ngươi này bi thương biểu lộ lúc, không khỏi, cũng sẽ rất khó chịu, nếu như lúc ấy ta không cho ngươi nghỉ, phải chăng ngươi sẽ không phải chết? Đáng tiếc, hết thảy đều muộn. . . ." Nàng nhẹ giọng thở dài, vạn phần bất đắc dĩ.

Đông đông đông!

Đúng lúc này, văn phòng đại môn bị gõ vang.

"Người nào?" Hạ Oanh cau mày một cái, thanh âm rất là thanh thúy mở miệng nói.

"Ta. . ." Ngoài cửa truyền tới một rất là thanh âm khàn khàn.

Hạ Oanh có chút bất mãn, không biết đến là cái nào ác thú vị nhân viên, không kiên nhẫn nói ra: "Không phải đã nói sao, không có gì chuyện quan trọng không nên quấy rầy ta. . ."

Ngoài cửa yên lặng một hồi, một lát sau, cửa phòng tự động bị mở ra, một bóng người đi vào văn phòng, ngay sau đó nhẹ giọng đóng cửa phòng.

Từ đầu đến cuối, lưu cho Hạ Oanh đều là này tử sắc Đường Trang bóng lưng.

Vì đó, trong lúc nhất thời Hạ Oanh cũng không có nhận ra người đến là ai.

Nàng có chút không vui: "Ngươi là ai? Ta đã nói qua, không có ta cho phép. . . ."

Lời còn chưa nói hết, nàng tiếng nói lại là im bặt mà dừng, nguyên bản đứng lên thân thể mềm mại trong nháy mắt chấn động, trong ánh mắt đều là khó có thể tin nhìn lấy cái kia đạo thân ảnh màu tím.

Lúc này, Giang Phong chậm rãi xoay người, nhìn lấy này quen thuộc bóng người xinh đẹp, khóe miệng hơi lộ ra vẻ mỉm cười, gật gật đầu, "Oanh tổng, hồi lâu không thấy, ngươi lại biến xinh đẹp."

Đổi lại trước kia, cho dù biết rõ Hạ Oanh đối với mình có ý tứ, nhưng là nương tựa theo Giang Phong lúc ấy thân phận, Giang Phong là sẽ không đi động này khinh bạc Hạ Oanh suy nghĩ.

Bởi vì lúc đó để hắn cảm thấy đây là đang khinh nhờn Hạ Oanh, thế nhưng là bây giờ tình huống khác biệt, mình đã không còn là đó là cái gì cũng đều không hiểu Tiểu Bạch, làm một người có được thực lực tuyệt đối lúc, nhiều khi, dũng khí cũng theo biến lớn.

"Ngươi. . . Ngươi. . . Giang Phong?" Hạ Oanh liên tục nói mấy cái ngươi, vẫn như trước có chút lắp bắp, rất lợi hại hiển nhiên, Giang Phong ngoài ý muốn xuất hiện để hắn cảm thấy rất là chấn kinh, cũng là khó có thể tin, "Ngươi không phải tại đi Nepal trên máy bay rủi ro sao?"

Hạ Oanh có chút miệng đắng lưỡi khô, cảm giác rất là không thể tưởng tượng, đồng thời trong mắt có chút hoảng sợ, nhìn thấy đối phương này mỹ lệ trên dung nhan hiển lộ ra e ngại thần sắc, Giang Phong liền biết, đối phương khẳng định là đem mình làm Quỷ Quái chảy.

Im lặng lắc đầu, Giang Phong cười nhạt một tiếng, "Yên tâm ta không phải quỷ, ngươi nhìn, trên mặt đất không phải có ta bóng dáng sao? Quỷ thế nhưng là không có có bóng dáng, còn nữa nói, nếu ta thật sự là quỷ, chẳng lẽ hội thương tổn ngươi cái này đại mỹ nữ hay sao?"

Hạ Oanh nghe vậy, hơi sững sờ, nhìn xem trên mặt đất, Giang Phong xác thực có bóng dáng, nàng đại đại phun một ngụm khí, rõ ràng là buông lỏng không ít.

Nhưng nghĩ đến vừa rồi Giang Phong cái kia có chút đùa giỡn chính mình lời nói, không khỏi cảm giác trong lòng tốt là ngượng ngùng, nhưng lại không sinh ra nửa điểm tức giận khí.

"Đúng, ngươi đánh như thế nào đóng vai thành dạng này, còn có, ngươi không phải ở trên máy bay rủi ro sao?" Hạ Oanh liên tục xác định Giang Phong xác thực không chết rồi, vội vàng xông đi lên, quan sát tỉ mỉ một chút Giang Phong, nhìn thấy một bộ tử sắc Đường Trang Giang Phong, nàng cảm giác rất là hiếu kỳ, bởi vì Giang Phong biến hóa thực sự quá lớn.

Giang Phong đành phải biên cái lý do nói: "Lúc ấy phi cơ tại Nepal phụ cận rừng rậm nguyên thủy rơi sự tình, còn lại người đều chết, có lẽ mệnh ta lớn, lúc ấy cũng chưa chết. Về sau, ta bị địa phương cư dân cứu, đồng thời sống sót. . ."

Lý do rất lợi hại gượng ép, nhưng là tạm thời có thể qua loa tắc trách Hạ Oanh.

Nghe được Giang Phong giải thích, Hạ Oanh đôi mắt đẹp hơi hơi sáng lên, gật gật đầu, mỉm cười nói: "Đã ngươi không có việc gì vậy là tốt rồi, đúng, hôm nào ta dẫn ngươi đi sở cảnh sát lần nữa khôi phục một chút ngươi bị gạch bỏ thân phận a?" Hạ Oanh nói ra.

Giang Phong khẽ giật mình, lắc đầu, cười nói: "Cái này không vội, đúng, ta về nhà thời điểm nhìn thấy cha mẹ ta lưu lại bút ký, ngươi có phải hay không mang ta đi cha mẹ?"

Giang Phong giật ra đề tài nói ra.

Hạ Oanh gật gật đầu, cười nói: "Đúng vậy a, thực lúc ấy ngươi rủi ro, vì đó ta nghĩ đến có hay không có thể trợ giúp ngươi chút gì, dù sao ngươi là công ty của ta nhân viên, còn nữa nói, chúng ta cũng coi là đồng học a? . . . Hiện tại cha mẹ ngươi ngay tại Thiên Tâm hồ trong khu cư xá đây. . . Bọn họ thật muốn niệm tình ngươi, ai. . ."

Thiên Tâm hồ tiểu khu, là MC thành phố giai cấp trung lưu nhân viên ở lại tiểu khu.

Cái tiểu khu này, cũng được cho rất không tệ một cái khu dân cư nhỏ.

Hạ Oanh phen này cử động thực sự để Giang Phong không biết nên thế nào đi biểu đạt, nói tiếng cám ơn tựa hồ có chút quá mức gượng ép, dù sao người ta giúp ân tình lớn.

Chính mình biến mất, một cái cùng mình có chút mập mờ, nhưng lại chưa từng có xác định qua quan hệ lão bản có thể giúp mình lớn như vậy bận bịu, nói trắng ra, người ta cùng ngươi quan hệ thế nào.

Hết thảy, đều không nói bên trong.

Giang Phong bình tĩnh nhìn lấy Hạ Oanh, sau cùng gật gật đầu, cũng không có cảm tạ, mà chính là từ trong ngực móc ra một trương dúm dó, gấp thành hình tam giác hình dáng Phù Triện đưa cho Hạ Oanh.

"Nói cảm tạ quá mức già mồm, lần này, vẫn là rất lợi hại cảm kích chúng ta đại mỹ nữ lão bản, tấm bùa hộ mệnh này liền tặng cho ngươi đi! Nhớ kỹ, tùy thân mang theo, nó có thể bảo đảm ngươi cả đời bình an."

Tiếp nhận trước mắt trong lòng bàn tay tấm kia dúm dó Phù Triện, Hạ Oanh thật sự là có chút dở khóc dở cười, thật sự là bởi vì Giang Phong cho hắn tấm phù triện này có chút quá mức thổ đến bỏ đi, nhưng nhìn đến Giang Phong này trịnh trọng sự tình bộ dáng.

Hạ Oanh đôi mắt đẹp quang mang mỉm cười, Liễu Nguyệt Mi híp thành hình trăng lưỡi liềm, sau cùng nhận lấy.

"Đi thôi, ta dẫn ngươi đi gặp cha mẹ ngươi!" Hai người tùy tiện trò chuyện một hồi, Hạ Oanh cũng không có vội vã xách để Giang Phong đi khôi phục CMND, còn có trở về Võng Lạc Công Ty đi làm sự tình, mà chính là mang Giang Phong rời đi Ngân Hoa cao ốc, tiến về Thiên Tâm hồ tiểu khu.

Trong công ty, nhận biết Giang Phong không ít người, nhưng là muốn nhận ra Giang Phong, cũng rất khó.

Bởi vì hắn biến hóa quá lớn, nếu không phải lúc ấy Giang Phong chỉ ra thân phận của mình, có lẽ Hạ Oanh căn bản cũng không nhận ra đó là Giang Phong.

Vì đó, trong lúc nhất thời ngược lại là giảm rất nhiều phiền phức.

Nhìn thấy ngày bình thường rất cao lạnh Hạ tổng cùng một tên người mặc tử sắc Đường Trang nam tử cùng rời đi Ngân Hoa cao ốc, trong công ty, còn có cửa bảo an nhân viên tự nhiên là một mảnh tiếng nghị luận.

Chỉ cho là Giang Phong này là công ty hợp tác đồng bọn. . . .

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 83: Tám Mươi Ba Đoàn Tụ

Chương 83: Tám mươi ba đoàn tụ

Thiên Tâm hồ tiểu khu, MC thành phố giai cấp trung lưu cư dân lâu tiểu khu.

Nơi này rất lợi hại vắng vẻ, thương nghiệp bất động sản quản lý hóa rất đúng chỗ, trọng yếu nhất vẫn là trong cư xá có cố định công viên còn có Hồ Bạc.

Trong công viên, người đến người đi.

Chính vào buổi chiều lúc chạng vạng tối, trời chiều chiếu rọi nửa Bầu Trời, phá lệ đỏ tươi.

Tiểu khu trong công viên, thỉnh thoảng có người tới đánh Thái Cực còn có câu cá kẻ yêu thích câu cá.

Giang Phong phụ thân là cái câu cá kẻ yêu thích , bình thường mỗi ngày trong lúc rảnh rỗi đều sẽ đi câu cá.

Nhưng là, Thiên Tâm hồ, cũng không có trông thấy hắn thân ảnh.

Đó có thể thấy được, phụ mẫu còn đắm chìm trong bi thương bên trong.

Tiểu khu mỗ tràng tinh xảo thương phẩm phòng bên trong.

Một đôi phu phụ đang ngồi ở trên bàn cơm.

Trên bàn cơm, đồ ăn rất là bình thản mộc mạc, một đồ ăn một chén canh,

trung niên phụ nữ trên đầu có rất nhiều tóc trắng, vốn hẳn nên chính vào nở nang niên kỷ, nhưng cái này người phụ nữ lại tựa như một cái bảy tám chục tuổi bà lão.

Ăn cơm động đũa, luôn luôn không có có tâm tư, đồ ăn mát, lại làm nóng, mát lại tăng nhiệt độ.

Trong phòng, tràn ngập nồng đậm khói bụi vị, một cái tóc trắng phơ trung niên nam tử còng lưng thân thể, một bên xoạch hút thuốc, một bên thần sắc hoảng hốt.

Tựa hồ đang suy nghĩ gì, trên mặt đều là bi thương.

Rốt cục, trung niên phụ nữ nhịn không được oa một tiếng khóc lớn lên, nằm sấp trên bàn, trên thân không ngừng run rẩy, gian phòng bên trong, tràn đầy bi ai bầu không khí.

Đặc biệt là làm hai người nhìn đến đại sảnh trên mặt bàn bày đặt hương đàn cung phụng Trái Cây cùng này một trương màu trắng đen di ảnh lúc, loại kia bi thương muốn tuyệt thảm thiết càng làm cho người tan nát cõi lòng.

"Tốt, tốt, khác khóc sướt mướt, nhi tử đều đi, ngươi còn không bớt lo." Giang Hải rút ra mấy ngụm thuốc phiện, trên mặt hiện lên một tia cực kỳ bi ai, loảng xoảng bang dùng khói cột gõ gõ cái bàn, hơi không kiên nhẫn nói ra.

"Cha nó. . . Ô ô. . . Ta muốn Tiểu Phong hắn. . ." Liễu Nguyệt Whoa whoa khóc lớn có chút sa sút khóc thút thít nói.

Giang Phong phụ thân bất đắc dĩ thở dài, đây chính là bọn họ sinh hoạt.

Tuy nhiên khoảng cách Giang Phong trên máy bay rủi ro đã đã qua một tháng, thế nhưng là, một loại nồng đậm bi thương vẫn như cũ yên lặng tại bọn họ trong sinh hoạt, bọn họ vô pháp tiêu tan!

Đông đông đông!

"Bá phụ, bá mẫu, mở cửa nhanh, ta là nhỏ oanh. . ." Đúng lúc này, ngoài cửa vang lên liên tục tiếng đập cửa.

Hai vợ chồng sững sờ, Liễu Nguyệt vội vàng đứng dậy, lau đi trên mặt nước mắt, Giang phụ nói ra: "Là nhỏ oanh đến, đứa nhỏ này. . . Ai!"

Hai phu phụ vội vàng mở cửa sổ ra Thông Phong, Liễu Nguyệt thì là đuổi đi mở cửa.

Sau đó Giang phụ lúc này mới vội vàng đuổi theo.

"Là nhỏ oanh a. . ." Liễu Nguyệt vừa vừa mở cửa, liền nhìn tới trong tay dẫn theo không ít iPhone thuốc bổ Hạ Oanh, hơi sững sờ, vội vàng khách khí.

"A di, ngươi không thấy là ai đến?" Hạ Oanh nhưng không có khách khí với Liễu Nguyệt, tại Giang phụ các loại Giang mẫu hai người nghi hoặc ánh mắt không giải thích được bên trong, một đạo thân ảnh màu tím chậm rãi từ Hạ Oanh phía sau đi ra.

Thanh Tú anh tuấn khuôn mặt, màu đồng cổ da thịt, giữ lại bản thốn đầu, nhìn rất là tinh anh.

Giang phụ cùng Giang mẫu hai người cau mày một cái, nhìn về phía Hạ Oanh, nghi hoặc hỏi: "Tiểu Oanh a, vị này là. . ."

Tốt a, bọn họ vậy mà trong lúc nhất thời không nhận ra đến là ai.

Phù phù!

Tại Giang phụ cùng Giang mẫu nghi hoặc ánh mắt không giải thích được bên trong, bỗng nhiên, đứng sau lưng Hạ Oanh thân ảnh màu tím phù phù một tiếng quỳ trên mặt đất.

Bành bành bành!

Liên tục dập đầu ba cái, không có đứng dậy.

Giang phụ Giang mẫu hoảng, "Người trẻ tuổi, ngươi cái này đến là. . ." Liễu mẫu cùng Giang phụ hai người bị kinh ngạc.

Vội vàng tiến lên liền muốn đi kéo Giang Phong.

"Cha mẹ, ta trở về. . ." Một câu cha mẹ, giống như sấm sét giữa trời quang, nghe này quen thuộc xưng hô, này thanh âm quen thuộc, giờ khắc này, Giang phụ cùng Giang mẫu hai người thân hình bất ổn, mãnh liệt chấn động.

Giang phụ cùng Giang mẫu trừng to mắt, trong mắt tràn đầy khó có thể tin!

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

"Tốt, bá phụ bá mẫu, các ngươi không nên quá kích động, Giang Phong cũng chưa chết. . ." Hạ Oanh vội vàng tiến lên một cái đỡ lấy Giang mẫu, nhẹ giọng an ủi.

"Cha mẹ, ta không có chết, các ngươi trước đừng kích động, chúng ta đi vào lại nói.

" liên tục xác định người trước mắt xác thực cũng là Giang Phong về sau, Giang phụ cùng Giang mẫu trong lòng sự kích động kia tâm tình tự nhiên không cần nhiều lời.

Giang mẫu càng là kích động đến nước mắt tuôn đầy mặt, Giang phụ này chưa bao giờ có nụ cười trên mặt cũng là dào dạt ra vui sướng sắc.

Phảng phất cây khô gặp mùa xuân, người trẻ tuổi mười mấy tuổi!

Quét qua trước đồi phế, giờ khắc này, đoàn tụ, là vui vui mừng.

"Ta cũng đã nói, con của chúng ta sẽ không xảy ra chuyện. . . ." Giang mẫu liên tục vui vẻ kêu, nói năng lộn xộn, kích động vạn phần.

"Tốt, nhi tử trở về, ngươi không cần khóc nhè. . ." Giang phụ khó được lối ra trêu chọc một câu.

Giang mẫu tức giận trắng Giang phụ liếc một chút, "Ngươi còn không phải mỗi ngày đều hút thuốc thở dài, lão già đáng chết. . ."

Một lát sau, mấy người lại lần nữa đem gian phòng quét dọn an trí một lần về sau, Hạ Oanh Giang Phong còn có Giang phụ Giang mẫu mấy người ngồi dưới lầu trong tửu quán ăn cơm, Giang phụ cùng Giang mẫu bắt đầu cãi nhau.

Nhìn lấy này quen thuộc từng màn, Giang Phong trong lòng cảm khái.

Trong lúc đó, Giang Phong Giang mẫu hỏi han ân cần, cũng hỏi Giang Phong kinh lịch, Giang Phong tự nhiên lấy mình bị trên máy bay xảy ra chuyện, bị địa phương cư dân cứu loại lời nói lấp liếm cho qua.

Trong lúc đó đủ loại, nghe được Giang phụ Giang mẫu cùng Hạ Oanh ba người kinh tâm động phách, đương nhiên, tất cả những thứ này đều là giả.

Đoàn tụ là vui vẻ.

Nhàn thoại thiếu tố, hết thảy đều tại hướng địa phương tốt mặt phát triển.

Cạn rượu cơm no, Giang phụ Giang mẫu hai người liếc nhau, chết sống muốn Giang Phong đưa Hạ Oanh về nhà.

Hai tâm tư người Giang Phong tự nhiên rõ ràng, bất đắc dĩ, Giang Phong đành phải nghe theo phụ mẫu đề nghị.

Nếu là bị phụ mẫu biết mình đã kết hôn sinh tử, không biết bọn họ hội là dạng gì biểu lộ?

Giang Phong bất đắc dĩ cười một tiếng, nhưng Hạ Oanh dù sao giúp mình không ít, đưa nàng rời đi, xác thực hẳn là.

Đêm đó, bóng đêm dần dần tràn ngập, đèn nê ông mới lên, MC thành phố Lâm Giang Tân Hải trên đường, hai bóng người ngay tại dạo bước.

Nữ dáng người uyển chuyển, nam dáng người thẳng tắp tráng kiện!

"Đó có thể thấy được, a di còn có bá phụ bọn họ hôm nay thật rất vui vẻ." Hạ Oanh dừng bước, dựa vào Lâm Giang rào chắn bên trên, nhìn về phía trước sóng nước lấp loáng mặt sông, có chút xuất thần nói ra.

"Vâng, bất quá vẫn là phải cám ơn ngươi. . ."

"Ngươi đánh tính toán lúc nào tới công ty đi làm, công ty của chúng ta thật là rất lợi hại cần ngươi vị này Internet tinh anh đâu!" Hạ Oanh lách qua đề tài, nhìn về phía Giang Phong trên mặt, mang theo ý cười, đồng thời có chút khẩn trương.

"Không, ta. . . ."

"Không tốt, có người nhảy sông, nhanh tới cứu người a!" Đúng lúc này, bỗng nhiên, phụ cận có người kêu lên sợ hãi, nguyên lai, có người nhảy sông.

Giang Phong còn chưa mở lời cự tuyệt, lại là có người nhảy sông, trong lúc nhất thời cũng không lo được nói cái gì, vội vàng lách mình, bước nhanh xông về phía trước.

", chờ ta một chút. . ." Hạ Oanh cũng là bị kinh ngạc, không nghĩ tới vừa mới nói tới chính sự, Giang Phong lại đi, quan trọng hơn vẫn là loại này khẩn yếu quan đầu, lại có người trực tiếp nhảy sông tự sát, đây là có chuyện gì?

Bất quá nàng cũng biết bây giờ thời khắc khẩn cấp, vẫn là chạy trước đi xem một chút đến xảy ra tình huống gì.

Giang Phong tốc độ rất nhanh, trong chớp mắt, liền đã đi tới sự cố phát sinh.

Chỉ gặp năm sáu mét sâu trên mặt sông, đang có một đạo nữ tử thân ảnh ở chính giữa chìm chìm nổi nổi.

Mà bờ sông bên trên, đã có không ít người chính đang nghĩ biện pháp cứu.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 84: Đạp Thủy Mà Đi

Chương 84: Đạp thủy mà đi

Bất quá, hơi hơi thoáng nhìn những người này cứu phương pháp, rất nhanh, Giang Phong liền lắc đầu.

Bờ sông dưới người cũng đã nhảy cầu tự sát, các ngươi ở phía trên la to, bb cái không xong , chờ các ngươi đi xuống cứu người, đoán chừng người cũng đã xong đời.

Đặc biệt là nhìn thấy bên trong có mấy cái nam tử ở bên kia cầm điện thoại báo động, Giang Phong kém chút không có tức điên.

Cứu người khẩn cấp mười phần, dung ngươi không được có nửa điểm kém trễ, thân ảnh màu tím cất bước tiến lên, mấy cái thả người nhảy vọt, rất nhanh, liền vượt qua rào chắn, lăng không mấy cái thực sự đá, thả người nhảy xuống sông đi.

"Không tốt, lại có người nhảy sông." Nhìn thấy Giang Phong nhảy sông cứu người, bên bờ lên những bát quái đó quần chúng nhịn không được lên tiếng kinh hô.

Liền liền vừa mới xông lên mỹ nữ Tổng Giám Đốc Hạ Oanh cũng là nhịn không được che miệng lại.

Thế nhưng là còn không chờ bọn hắn kêu sợ hãi bao lâu, sau một khắc, tràng diện hoàn toàn yên tĩnh, một bộ vượt qua bọn họ tưởng tượng, khó có thể lý giải

được hình ảnh phát sinh.

Chỉ gặp ban đầu nên ngã vào trong nước Giang Phong lăng không một cái xoay chuyển, đang đến gần mặt sông thời điểm, song chân vừa bước mặt sông.

Phảng phất một cái Linh Điểu, thân thể nhẹ nhàng không có gì, Lăng Ba mà đừng, cả người không có chút nào không vào nước bên trong.

Lấy tay nắm vào trong hư không một cái, trực tiếp thò vào phía dưới trong nước.

Chính phải bắt được cái kia uyển chuyển rơi xuống nước nữ tử tóc, nhưng không ngờ lúc này đối phương trực tiếp chìm vào trong nước.

Giang Phong cau mày một cái, một cái lặn xuống nước, trực tiếp vào trong nước.

Nước sông so sánh đục ngầu, thấy không rõ đối phương tướng mạo, nhưng cứu người khẩn yếu quan đầu, căn bản dung không được suy nghĩ, lập tức, bắt đầu tìm kiếm rơi xuống nước nữ tử hạ xuống phương hướng.

Người tại rơi xuống nước thời điểm thường thường sẽ xuất hiện khủng hoảng tâm tình, vào lúc đó, bọn họ hội giãy dụa, sẽ hối hận, các loại tâm tình rất lợi hại phức tạp, lúc này, nếu có người đi cứu bọn họ, như vậy bọn họ sẽ dùng hết tất cả biện pháp, đang giãy dụa bên trong cầu sinh.

Nhưng là để Giang Phong hơi kinh ngạc là, ở trong quá trình này, xuyên thấu qua đục ngầu nước sông, hắn phát hiện một vấn đề, cái kia chính là đối phương cũng không có giãy dụa.

Rốt cục, nương tựa theo võ giả cảm ứng lực, Giang Phong rất nhanh liền tìm kiếm được đối phương rơi xuống nước chỗ.

Bờ sông bên trên, đã vây tụ không ít người.

"Mau nhìn, đi ra, đi ra." Thời gian từng giây từng phút trôi qua, rốt cục, có người nhìn thấy mặt sông một trận bọt nước lăn lộn về sau, lộ ra hai người đầu, ngay sau đó, chỉ gặp Giang Phong hai tay kéo lên một cái dạ dày hơi hơi nhô lên uyển chuyển nữ tử, nâng quá đỉnh đầu.

Tại mọi người thật không thể tin trong ánh mắt, Giang Phong cả người hai đầu gối bên trong nhập trong nước sông, rất lợi hại kỳ dị là, hắn cũng không có chìm xuống, ngược lại là hai chân đạp nước, dần dần hướng bờ sông dựa đi tới.

Lúc này, cao năm sáu mét bên bờ lên đã có không ít người đang chờ đợi.

Những cái kia báo động quần chúng cũng đã chờ đến Phòng Cháy quan binh cùng Cảnh Sát Địa Phương.

Bởi vì khoảng cách bên bờ thực sự có chút Cao Nguyên bởi vì, cảnh sát trực tiếp điều đến một cỗ cần cẩu, có một ít cảnh sát biển càng là mở ra thuyền máy, nhanh chóng đi vào Giang Phong chỗ trên mặt sông.

"Tiểu hỏa tử, tốt lắm. . ." Nhìn thấy Giang Phong rốt cục chờ đợi cảnh sát biển, ở đây tất cả mọi người nhao nhao cao hô ra tiếng, càng là có không ít người vì lớn tiếng khen hay lên tiếng, lấy điện thoại di động ra xoạt xoạt xoạt xoạt không ngừng chụp ảnh.

Giờ này khắc này Giang Phong đầu tóc rối bời, cũng không lo được đi để ý tới những người này, cứu người quan trọng.

"Huynh đệ, đem người đưa cho chúng ta, ngươi cũng mau tới thuyền, chúng ta lại đem vị cô nương này đưa lên bờ sông, để xe cứu hộ tranh thủ thời gian cấp cứu." Một chiếc trên tàu biển có ba tên ăn mặc áo cứu sinh cảnh sát biển, nhìn thấy Giang Phong hai tay nâng rơi xuống nước thiếu nữ phụ nữ có thai, không chút nào không rơi xuống nước, ngược lại rất là nhẹ nhõm bộ dáng.

Cảm giác quỷ dị đồng thời, cũng là âm thầm vì Giang Phong mướt mồ hôi.

Đồng thời, cũng là rất lợi hại lo lắng Giang Phong lại không lên thuyền, có khả năng hội có nguy hiểm tính mạng.

Mọi người ở đây có chút bận tâm tế, Giang Phong trực tiếp nâng lên hai chân, thân thể nhẹ nhàng, trực tiếp cầm trong tay rơi xuống nước nữ tử đưa cho những cảnh sát biển đó.

Những cảnh sát biển đó vội vàng tiếp nhận thiếu nữ.

Giang Phong lúc này mới thân thể vọt tới, tại tất cả mọi người thật không thể tin trong ánh mắt, rơi thân ở trên boong thuyền, quanh thân huyết khí kình lực phồng lên, rất nhanh, trên thân ướt sũng y phục đảo mắt biến làm.

Mắt thấy những cảnh sát biển đó liền muốn đem rơi xuống nước nữ tử đưa đến rổ treo bên trong để cần cẩu treo lên bên bờ đưa đi cứu trị.

Giang Phong vội vàng tiến lên đưa tay cản lại, "Chậm!"

"Tiểu huynh đệ, nàng tình huống bây giờ rất lợi hại uy cùng, nhất định phải nhanh đưa đi bệnh viện cứu chữa!" Những này cảnh sát biển cũng không phải là cái gì không có kiến thức bối phận, nhìn thấy Giang Phong ăn mặc cùng hắn khí chất, trong lòng đối Giang Phong sinh ra một cỗ kính ý.

Một tên hơi mập mạp cảnh sát biển vội vàng tiến lên, mở miệng nói ra.

"Ta biết y thuật, nàng tình huống bây giờ rất không ổn, vẫn là trước chờ ta cho nàng châm mấy cái châm lại nói, xảy ra chuyện, ta chịu trách nhiệm hoàn toàn!" Giang Phong không thể nghi ngờ nói ra.

"Vương đội. . ." Mấy tên cảnh sát biển nhìn về phía mở miệng tên kia tựa hồ là lĩnh đội trung niên béo cảnh sát biển.

Tên kia béo cảnh sát biển trầm ngâm một hồi, gật gật đầu.

Chưa từng xuất hiện nội dung cốt truyện bên trong cẩu huyết màn ảnh.

Thời gian giành giật từng giây, trọng yếu nhất vẫn là cứu người trước.

Nhiếp Vu Giang bầu không khí thế, trong lúc nhất thời, chung quanh lộ ra rất lợi hại yên tĩnh.

Giang Phong cũng không nói nhảm, từ trong ngực móc ra một cái đàn hương hộp, ở bên trong lấy ra một cây kim sắc kim châm.

Căn này kim châm, là Đường Tử Trần đưa cho hắn.

Bây giờ, hắn phải dùng tới cứu người.

Thiếu nữ dung mạo rất là xinh đẹp , có thể nhìn ra được, là một cái mỹ nữ, chỉ bất quá, sớm như vậy liền mang thai, tựa hồ để cho người ta rất khó tiếp nhận.

Nguyên bản, Giang Phong cũng không có cảm thấy có cái gì, thế nhưng là khi nàng xốc lên thiếu nữ dạ dày, thấy được nàng bụng kia thời điểm, nao nao, trong mắt lóe lên một vẻ kinh ngạc, tiếp theo lấy lại tinh thần.

Lúc này, bờ sông lên những các loại đó đợi thầy thuốc cứu cấp đã bắt đầu nghị luận lên, đối Giang Phong loại hành vi này rất là bất mãn, các loại tiếng trách cứ.

Còn có những hạng đó xem quần chúng cũng là cảm giác Giang Phong tựa hồ có chút quá mức tùy ý.

Bất quá, sau cùng bọn họ vẫn là lựa chọn yên lặng nhìn biến, không phải vậy thì phải làm thế nào đây, bát quái tâm người người đều có, ai cũng muốn nhìn một chút, đến sẽ phát sinh chút gì.

Hạ Oanh tự nhiên là thay Giang Phong mướt mồ hôi, có chút không hiểu Giang Phong vì sao sẽ còn cứu người , bất quá, nàng cũng không nói gì thêm, mà chính là lẳng lặng chờ lấy Giang Phong cứu người.

"Hi vọng tiểu huynh đệ này thật biết y thuật đi, nếu không, hắn liền thật muốn không may. . ." Béo cảnh sát biển trong lòng đích thầm nói.

"Ngu xuẩn, loại này trước mắt, Trung Y có cái cái rắm dùng. . ." Những cái kia đứng tại bờ sông lên chữa tức giận đến dựng râu trừng mắt, có chút tức giận Giang Phong hành vi.

Ngươi cứu người, là chuyện tốt, thế nhưng là ngươi làm như vậy là hội hại người.

"Chỉ mong tiểu tử này là thật biết y thuật đi."

Những quần chúng kia cũng là nhìn thấy Giang Phong lăng không đạp thủy, thần kỳ một màn, không khỏi bên trong, đối Giang Phong có một loại mù quáng tín nhiệm.

Tại chúng nhân chú mục bên trong, Giang Phong trong tay kim châm liên tục chỉ vào, Đàn Trung Huyệt, Trung Đình huyệt, Quan Nguyên Huyệt, huyệt Khí Hải. . . .

Tốc độ của hắn thực sự có chút quá nhanh, kim châm mỗi đâm vào thiếu nữ trên bụng, kỳ dị là, kim châm đâm vào nàng trên bụng huyệt vị bên trên, rung động kịch liệt, đồng thời còn thỉnh thoảng toát ra một chút nhàn nhạt màu trắng Yên Khí.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 85

Chương 85:

Bất quá, tuy nhiên lấy châm cứu cùng Nội Gia Chân Khí đối với thiếu nữ người bệnh tiến hành cứu chữa, cái này cũng không có thể rất nhanh cứu tỉnh đối phương.

Cái gọi là chân khí, cũng không phải là những Kim Dung Tiểu Thuyết đó bên trong "Nội lực" khoa trương như vậy đồ,vật, động một chút lại muốn hủy thiên diệt địa!

Loại này chân khí, nó nguồn gốc từ tại chúng ta thể nội khí huyết hùng hậu, thường xuyên sau khi rèn luyện thể nội một cỗ thuần chủng khí.

Thực hiểu thành một loại đặc thù năng lượng thể càng thêm chuẩn xác.

Là một loại Nhiệt Năng!

Đương nhiên, đây là Cổ Võ Giả bước vào Quốc Thuật Ám Kính Cảnh Giới mới có biểu hiện.

Lại thêm những năm gần đây Giang Phong đối Quốc Thuật lý giải cùng kết hợp đạo thuật song tu, hắn học hội một loại vận khí hành công phương pháp, kết hợp châm cứu Mát Xa, sẽ đưa đến thật không thể tin ảnh hưởng.

Từ rơi xuống nước thiếu nữ ở ngực một mực Mát Xa theo huyệt, thẳng đến bụng đối phương Quan Nguyên Huyệt, Giang Phong trong tay vận kình, nhẹ

nhàng tại đối phương Quan Nguyên Huyệt nhấn một cái.

Phốc!

Lúc này, chỉ gặp người thiếu nữ kia bỗng nhiên mở to mắt, một thanh Thủy Kiếm trực tiếp phun phun ra.

Tiêu xạ ra đến mấy mét xa.

Mà nguyên bản nàng nằm trên mặt đất cũng là bởi vì khạc nước kiếm đồng thời, cả người từ trên thuyền bắn lên tới.

Ọe!

Ngay sau đó, bắt đầu không ngừng nôn ra một trận, tại tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm bên trong, thiếu nữ phụ nữ có thai trong miệng trừ phun ra không ít nước biển bên ngoài. . . .

"Trời ạ, nàng đến tại nôn cái gì. . ."

"Má ơi, rắn, nàng vậy mà phun ra rắn, tốt nhiều tiểu xà. . ."

Giờ khắc này, nguyên bản còn ở bên cạnh vây xem này mấy tên cảnh biển đột nhiên lên tiếng kinh hô, cả đám đều vội vàng lách mình tránh né.

Xoạt!

Bờ sông bên trên, đám người sôi trào, này mấy tên nguyên bản còn tại mù bức bức không ngừng, vì Giang Phong lung tung chẩn trị bệnh nhân mà cảm thấy phẫn nộ thầy thuốc lúc này cũng là há to mồm, trợn mắt hốc mồm, nói không ra lời.

Bất tri bất giác, một cỗ kinh dị ý lạnh bốc lên chạy lên não, thực sự quá quỷ dị.

Hạ Oanh che cái miệng nhỏ nhắn, một đôi mắt đẹp bên trong sớm đã tràn ngập kinh dị, thực sự quá quỷ dị, một cái phụ nữ có thai trong bụng lại có rắn, đây là kinh sợ cỡ nào sự tình?

Ai có thể khoa học giải thích một chút?

Trần cảnh quan, cũng chính là cái kia béo cảnh sát biển, lúc này đã trợn tròn tròng mắt, loại tình huống này, thực sự thật rất đáng sợ, người nào có thể giải thích một chút cái này đến chuyện gì xảy ra?

Không ngừng có từng đầu lục sắc tiểu xà từ thiếu nữ trong miệng chui ra, nương theo lấy sền sệt nước bọt cùng này râm đãng nước biển.

Hình ảnh nhìn rất lợi hại kinh dị, nhưng là thiếu nữ dạ dày lại là đang không ngừng dẹp xuống dưới.

Đó có thể thấy được, nàng cũng không phải là mang thai bên trong, mà chính là trong bụng có không ít tiểu xà.

Màn quỷ dị này, tự nhiên thiếu không bị người dùng điện thoại di động vỗ xuống tới.

"Không cần lo lắng, đây đều là đồ ăn rắn, cũng không có độc!" Mắt thấy trên thuyền mấy tên cảnh sát biển có chút trở tay không kịp, Giang Phong vội vàng đưa tay giải thích nói.

Đồng thời, Giang Phong trực tiếp tiến lên, cũng không cố kỵ chút nào, lấy tay hiện lên Ưng Trảo, trực tiếp nắm lên những này rắn, ném cảnh thuyền.

"Khụ khụ. . . Ta. . . Ta dạ dày tốt. . ." Xinh đẹp thiếu nữ cũng là giật mình, nhìn thấy chính mình trong bụng thậm chí ngay cả liền phun ra thanh sắc đồ ăn rắn, quỷ dị như vậy một màn, không cảm giác kinh dị, đó là giả.

Bất quá đang sợ hãi về sau, nàng chính là vô cùng kinh hỉ, trong lúc nhất thời Anh Anh khóc ồ lên.

"Tiểu cô nương ', ngươi đừng khóc a." Thiếu nữ này tuy nhiên trên mặt rất là tiều tụy, mà lại miệng phun đồ ăn rắn tình huống cũng rất ít quỷ dị , bất quá, nhìn thấy một cái như thế làm cho lòng người sinh thương tiếc nữ hài tử thút thít, mọi người tại đây vẫn là cảm thấy có chút thương tiếc.

Nghe vậy, thiếu nữ rốt cục ngừng thút thít, ngẩng đầu nhìn về phía Giang Phong, lúc này, Giang Phong rốt cục thấy rõ thiếu nữ này dung mạo.

Đây là một cái ước chừng mười bảy mười tám tuổi tác thiếu nữ, người mặc một bộ trắng noãn váy đầm, da trắng nõn nà, cổ tay trắng Như Tuyết, mặt trái xoan, Phù Dung nhan, đây là một cái so sánh thanh thuần nữ hài tử.

Bằng chừng ấy tuổi, lại lựa chọn tự sát, kết hợp vừa rồi nôn rắn tình huống, cũng liền có chừng cái tình huống.

Đối phương ngoài ý muốn "Mang thai" sau cùng bị hiểu lầm, lựa chọn tự sát!

"Là ngươi cứu ta sao?" Thiếu nữ lê hoa đái vũ, có thể sống tới, đồng thời chữa trị thương thế, đây là kiện rất lợi hại may mắn sự tình.

"Tốt, ngươi đã không có việc gì, từ ngươi tình huống này đến xem, ngươi hẳn là một năm trước tới kinh nguyệt lúc, thời kỳ rụng trứng ngoài ý muốn cùng rắn trứng kết hợp, những này Thái Hoa Xà, hẳn là khi đó tiến vào trong cơ thể ngươi, bây giờ, đã bài trừ, vì đó, về sau mời trân quý sinh mệnh mình, tuỳ tiện tìm chết, vậy cũng không là một chuyện tốt." Giang Phong thiêu thiêu mi, cười nhạt một tiếng, không nhanh không chậm cầm trong tay kim châm thả lại đàn hương trong hộp, nhìn kỹ thiếu nữ liếc một chút, an ủi.

Người đã cứu trở về, tự nhiên là chuyện tốt.

Quần chúng diễn viên tự nhiên thiếu không bát quái tâm.

Cảnh sát sơ tán vây xem mọi người.

Mà vị kia tên là Trần Văn béo cảnh sát biển thì là mang theo Giang Phong hai người trực tiếp hướng cầu tàu tới gần.

Giang Phong hô một câu, để Hạ Oanh chờ mình, về sau, liền trực tiếp rời đi.

"Ta gọi thư tuyết, cám ơn ngươi, ân nhân. . ." Thiếu nữ tên là thư tuyết, đây là đang giao lưu bên trong, Giang Phong biết rõ đối phương tên về sau, đối phương chủ động cùng mình bắt chuyện.

Giang Phong không phải cái rất lợi hại am hiểu giao lưu người , bất quá, đối với thiếu nữ ấn tượng còn là rất không tệ, cô gái này, thực rất lợi hại dịu dàng.

"Giang huynh đệ, nếu như không ngại, chúng ta kết giao bằng hữu như thế nào? Cho ta ngươi phương thức liên lạc như thế nào?" Trần Văn kiến thức rộng rãi, kiến thức đến Giang Phong này không giống bình thường khí chất cùng này xuất thần nhập hóa thủ đoạn.

Hắn tận mắt thấy Giang Phong giẫm sông đạp thủy, trực tiếp từ mười mấy mét sâu mặt sông hướng đi cầu tàu.

Thực đã sớm bị hoàn toàn tin phục.

Ngay đầu tiên, lựa chọn nịnh bợ!

Lần này cứu người , có thể nói, Giang Phong có ý, nhưng làm náo động, lại là trong lúc vô tình sự tình.

Tình huống trước mắt dần dần có chút phức tạp, hắn không khỏi cau mày một cái, chợt mi đầu buông ra, gật gật đầu, tại Trần Văn kinh hỉ vẻ mặt, hai người trao đổi phương thức liên lạc.

Đương nhiên, phương thức liên lạc lên điện thoại ngừng không quay xong, liền không được biết.

"Tốt, cứ như vậy đi, về sau không có việc gì, không cần nhớ không ra. . ."

Mắt thấy cầu tàu phía trước đã có tiếng còi cảnh sát vang lên, Giang Phong cũng không có tiếp tục lưu lại xuống dưới suy nghĩ.

Cùng mọi người tùy ý nói một câu lời khách sáo, thiếu nữ thư tuyết còn chưa kịp cảm tạ Giang Phong.

Giang Phong cũng đã lên bờ, phất phất tay, quay người ở giữa, chớp mắt liền đã chạm vào trong bóng đêm.

Tút tút tút!

Lúc này, tiếng còi cảnh sát vang lên, mấy chiếc xe cảnh sát lái hướng cầu tàu, bên trong còn có một chiếc xe cứu thương, còn có một chiếc Mercedes, này xe Mercedes bảng số rất đặc biệt, phía trước g MC đằng sau số lượng từ theo thứ tự là liên tiếp số tự , có thể nhìn ra, bảng số xe rất đặc biệt.

Tại xe Mercedes bên cạnh còn có một cỗ Xe cứu hỏa.

Trên xe lục tục ngo ngoe không ngừng có cảnh sát còn có nhân viên cứu hộ xuống xe, cầm đầu một tên tinh anh trung niên cảnh sát, lúc này, trung niên cảnh sát vội vàng đi vào xe Mercedes trước, thái độ lộ ra mười phần cung kính, "Thư thư ký. . . ."

"Nhanh, nữ nhi của ta đâu?" Xe Mercedes cửa xe mở ra, một tên mang theo kính mắt gọng vàng, nhã nhặn trung niên nam tử vội vàng bước xuống xe, hắn dậm chân một cái, khắp khuôn mặt là lo lắng sắc, "Đứa nhỏ này, quá manh động. . ."

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 86: Trong Mộng Ngộ Đạo

Chương 86: Trong mộng ngộ đạo

"Thư thư ký, Thư tiểu thư nàng. . ."

"Cha. . . ." Trung niên cảnh quan Long cục trưởng, cũng chính là c thành phố Dương Nhất tiểu khu Công An Cục Cục Trưởng, Vai quần chúng tồn tại.

Hắn trên trán thẳng đổ mồ hôi lạnh, thư thư ký cũng chính là trước mắt cái này mang theo kính mắt gọng vàng trung niên nam tử chính là c Phủ Thị Chính người đứng đầu thành phố Cao Quan thư ký.

Tuyệt đối đắc tội không được.

Thư gia tại c thị lý diện cũng là có rất lớn thế lực, hoàn toàn không phải hắn một cái tiểu khu khu Công An Cục Cục Trưởng có thể đắc tội.

Không khỏi rõ ràng, thượng thiên rất lợi hại chiếu cố hắn, ngay tại hắn không biết làm sao lúc, một cái thanh thúy giọng nữ mở miệng.

Thư Sơn Thần sắc chấn động, vội vàng quay đầu, vừa vặn trông thấy hướng hắn cực tốc chạy tới thiếu nữ thư tuyết.

Nhìn thấy nữ nhi của mình dạ dày đã làm xẹp xuống dưới, đồng thời trên mặt còn tràn đầy vui vẻ nụ cười.

Thư núi cũng là khẽ giật mình.

Tình huống như thế nào?

Liền liền Long cục trưởng cũng là hơi sững sờ.

Trần Văn lúc này cũng là chú ý tới Long cục trưởng bọn họ, lúc này vội vàng đuổi theo thư tuyết cước bộ.

Cho mấy người nói rõ thư tuyết bị Giang Phong chỗ cứu quá trình.

Nói chuyện đến Giang Phong chỉ nhìn châm cứu liền đem thư tuyết trong bụng Thái Hoa Xà cho lấy ra, thư núi mấy người nghe được đơn giản nói chuyện giật gân, rùng mình, tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

"Ngươi đứa nhỏ này, ngươi. . . Ngươi đây là làm cái gì a, tại sao phải đi tìm chết!" Thư núi hãi hùng khiếp vía đồng thời, cũng là âm thầm mướt mồ hôi, may mắn nữ nhi của mình không có chết.

Đồng dạng, cũng là có chút trách cứ nhà mình nữ nhi, thực sự có chút quá mức tùy hứng.

Thư tuyết nháy nháy minh mắt sáng, "Cha, ta sai!" Nàng cúi đầu xuống, lại là đã trong lòng vạn phần ngọt ngào.

"Tiểu nữ lần này nhiều uổng cho các ngươi cứu. . . ." Thư thư ký có chút bất đắc dĩ vừa mừng vừa sợ vừa vặn hội thư tuyết.

Sau đó, tự nhiên là khách sáo vài câu.

Nghe được thư núi cảm tạ nói, Trần Văn cùng Long cục trưởng lại là liên tục khoát tay, nói cái gì thuộc bổn phận sự tình lời nói, đường hoàng, các loại vuốt mông ngựa.

Những này, đối với Giang Phong tới nói đã râu ria, bởi vì hắn đã mang theo Hạ Oanh rời đi bờ sông, đem Hạ Oanh đưa đến Vân Sơn biệt thự cửa tiểu khu, Vân Sơn, là nằm ở c thành phố Đông Giao một cái tiểu khu, có núi có nước,

phong cảnh cảnh trí ngược lại là rất không tệ.

Bóng đêm tràn ngập, đèn nê ông mới lên, Vân Sơn khu biệt thự ánh đèn sáng chói, trên núi vân vụ nhàn nhạt Phiêu Miểu, nơi này, có một loại đặc thù yên tĩnh, ở chỗ này muốn mua một dãy biệt thự , bình thường không có hơn ngàn vạn mua không được.

Đương nhiên, đó cũng không phải c thành phố lớn nhất biệt thự sang trọng, Hạ Oanh chỗ mua sắm biệt thự cũng chỉ là tại ở gần chân núi khu vực, nếu như tại đỉnh núi, cái kia chính là. . . Không cần đi so đo, khẳng định đắt vô cùng!

"Không có ý định tiến đến ngồi một chút sao?" Vừa dưới Taxi, Hạ Oanh trong đôi mắt đẹp hiện lên một tia nỗi buồn, có chút chờ mong nhìn lấy trên xe Giang Phong, giòn tiếng nói.

Rất khó tưởng tượng, một cái tại nhân viên trong mắt rất là Cao Lãnh bá đạo nữ Tổng Giám Đốc, bây giờ lại tại trước mặt một người đàn ông lộ ra loại này thần sắc.

Điều này nói rõ một vấn đề, nếu như không phải nữ nhân kia ưa thích đối phương, cái kia chính là đối phương đem ngươi trở thành hảo bằng hữu.

Hạ Oanh không thể nghi ngờ là loại thứ nhất.

Một đại mỹ nữ mời, Taxi béo tài xế đơn giản ước ao ghen tị, ở một bên nhìn đến vô cùng hâm mộ.

"Không, ngươi trở về đi, có việc có thể gọi điện thoại cho ta, thời gian hơi trễ, sớm nghỉ ngơi một chút đi!" Giang Phong trầm mặc một hồi, sau cùng lắc đầu, cũng không có tiếp nhận Hạ Oanh mời.

Hắn biết rõ, có lẽ tại đối phương trong nhà ngủ lại, có khả năng sẽ phát sinh loại kia nam nữ ở giữa tiếp xúc thân mật , bất quá, hắn cũng không phải trước kia chính mình.

Có lẽ nói đúng ra, hắn đối Hạ Oanh thật rất lợi hại cảm kích, tạm thời không có loại kia kiều diễm tình.

"Dạng này a, tốt a, này. . . Ngươi về sớm một chút, nhớ kỹ ngày mai tới công ty đi làm. . ." Hạ Oanh trên mặt hiện lên một chút mất mác, tiếp theo mặt lộ rực rỡ dung nhan, cười nói.

"Tốt!" Giang Phong gật gật đầu, cười nhạt một tiếng.

"Một lời đã định?" Hạ Oanh có chút giảo hoạt cười rộ lên, Liễu Nguyệt Mi trực tiếp cong lên tới.

Đưa tay Hạo Tuyết ngọc thủ đầu ngón út google.

Giang Phong bất đắc dĩ cười một tiếng, đành phải cùng đối phương google ngón tay.

"Gạt người là heo!" Hạ Oanh nhẹ giọng cười một tiếng, "Tốt, nhớ kỹ nói được thì làm được, ta về nhà." Hạ Oanh nói ra.

Hai người hàm súc một lát, cái này mới tách ra, ước định cẩn thận ngày mai gặp mặt.

"Tiểu huynh đệ, ngươi thực ngưu!" Taxi mập mạp tài xế nhìn về phía Giang Phong ánh mắt bên trong mang theo một loại đối đại thần kính sợ cùng sùng bái.

Một cái liền mỹ nữ đều muốn mời mướn phòng, nhưng lại trực tiếp cự tuyệt nam tử, đây quả thực là kỳ nhân.

Béo tài xế các loại hâm mộ, các loại tán dương, phảng phất người kia không phải Giang Phong mà là chính hắn một dạng, một mặt Heo Ca tướng.

Giang Phong trực tiếp im lặng.

Về đến nhà, trong nhà ánh đèn vẫn như cũ còn chưa ngừng diệt, lúc này đã là

trong đêm hơn mười một giờ.

Vào cửa phòng, tự nhiên thiếu không phụ mẫu một hồi thuyết giáo, lớn nhất chủ yếu vẫn là Giang phụ Giang mẫu một mực khuyên Giang Phong sớm một chút lấy vợ sinh con, Giang Phong trực tiếp im lặng.

Thật vất vả vừa rồi đem phụ mẫu lấp liếm cho qua, đêm nay, Giang Phong không có vội vã tiến vào mới vị diện.

Gần nhất Long đeo lại khai thông mới vị diện, như thế để Giang Phong có chút hiểu biết nó mở ra quy luật, đại khái mỗi cái một hai tháng liền sẽ mở ra một lần.

Thật vất vả về hiện thực thế giới một lần, vì đó, Giang Phong tạm thời cũng không có vội vã đi làm cái gì.

Hết thảy an định lại, tắm rửa, lên giường, sau cùng ngủ.

Đêm khuya, chín ngày treo ngôi sao đầy trời.

Tinh quang xán lạn, thiên địa trong sáng.

Thường có Bắc Đẩu Thất Tinh liên tiếp, đây là một cái đặc biệt ban đêm, đây là một cái trùng hợp, cũng là một cái cơ duyên.

Giang Phong, bắt đầu ngộ đạo.

Thụy Thần Tiên, Thụy Thần Tiên, Thạch Căn kê cao gối mà ngủ vong niên, Tam Quang trầm luân tính từ tròn.

Khí khí về Huyền Khiếu, tức tức mặc cho thiên nhiên.

Chớ tán loạn, cần an yên ổn, ôn dưỡng đến thủy ngân tính cách tròn , chờ đợi nó Duyên Hoa nhi hiện.

Không lạc đường, có phòng nhàn; Chân Hỏa đợi, vận trung gian. Được thất phản, không gian nan; luyện chín trả, Hà than thở.

Yên lặng nhìn Long Hổ chiến trường chiến, thầm đem Âm Dương Điên Đảo điên. Nhân ngôn ta là lờ mờ Hán, ta lại ngủ này ngủ chưa ngủ.

Học liền, thật nằm thiền. Tạo thành, Chân Thai đồng. Ngọa Long cùng một chỗ liền Thăng Thiên.

Này ngủ đông pháp, là ai truyền? Lôi Thôi Đạo Nhân Trương Phong Tiên.

Đây là một bài từ, gọi là "Chập Long ngâm", tác hạ này Thi Nhân, chính là lúc ấy Minh Triều thời kỳ nổi danh nhất Võ Đạo Đại Tông Sư cảnh Trương Tam Phong.

Võ đạo muốn đi vào Hóa Kính, đầu tiên, muốn ngộ núi ngộ nước ngộ Thiên Địa Tự Nhiên.

Những này, tại Giang Phong du lịch cương ước vị diện mười năm thời điểm, hắn liền đã bước vào cảnh giới kia.

Mười năm sinh tử chém giết, trèo núi lịch nước, không xuống trên trăm trận võ đạo cận chiến, cùng Quốc Thuật Cao Thủ giao thủ.

Tuy nhiên cũng không có miêu tả đến tình huống cụ thể, nhưng là, bên trong gian nan có thể nghĩ.

Mà võ đạo muốn đi vào Đan Kính, vậy thì nhất định phải làm đến gặp chuyện không buồn không vui, xử sự tự nhiên trình độ.

Cũng chính là Đạo Gia bên trong thiên nhân hợp nhất, thể xác tinh thần tự nhiên trình độ, đạt tới trình độ kia, có thể Liêu Địch Tiên Cơ, đối một số việc sinh ra sớm cảm ứng.

Làm cái gì đều có thể như tâm tùy ý mà tự nhiên, cái kia chính là đến hư nói,

cũng là Đan Kính.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 87: Đường Ở Phương Nào?

Chương 87: Đường ở phương nào?

Thông qua Tọa Thiền, minh tưởng, tĩnh tư, dẫn đạo. . . Những này huấn luyện, khiến cho nội tâm cường đại, tinh thần tập trung, tốt hơn khống chế hô hấp, nhịp tim đập, mạch đập các loại cơ năng.

Coi chừng linh huấn luyện đến một loại cao thâm cảnh giới, người sẽ xuất hiện "Ngủ say" hiện tượng.

Sớm có nghiên cứu cho thấy, nhân loại Ngủ say một giờ, so với người bình thường ngủ nông bảy, tám tiếng hiệu quả đều phải tốt hơn nhiều. Mỗi ngày thiếu ngủ bảy giờ, người có thể tiết kiệm đi ra bao nhiêu thời gian học tập, làm sự tình?

Ngủ say một giờ hiệu quả có thể để người ta cả ngày đều Long Tinh Hổ Mãnh, ký ức lực siêu quần. Lâu mà lâu, thân thể cường tráng, kéo dài tuổi thọ.

Tu hành, vốn là một loại tự mình thăng hoa quá trình.

Tâm cảnh tu hành thường thường muốn so thân thể lên tu hành trọng yếu, bởi vì tâm cảnh đến, cảnh giới cũng liền đến, nếu như một mực luyện võ đánh quyền, sau cùng chỉ sẽ trở nên chết lặng, trở thành một đài chỉ biết giết người đánh quyền máy móc.

Học võ người, cũng phải học được buông lỏng.

Tu hành, là hàng phục ta tâm quá trình.

Tôn Ngộ Không đã từng kiệt ngao bất thuần, một thân tu vi Chiến Thiên Đấu Địa, không sợ Thiên không sợ địa.

Thế nhưng là hắn bị Thích Ca Mưu Ni trấn áp tại Ngũ Chỉ Sơn dưới, kinh lịch năm trăm năm ma luyện, trên tâm cảnh thuế biến, hắn bản thân liền là một đầu "Tâm viên" hắn hàng phục chính mình nội tâm.

Hiểu được lấy hay bỏ, sau cùng thành tựu "Đấu Chiến Thắng Phật!"

Cái này cũng phù hợp Đạo Gia bên trong nói tới theo tự nhiên, thành tựu Đại Ngã.

Đây là một mảnh hỗn độn mông lung không gian, đây là một cái tinh thần Hỗn Độn Thế Giới.

Quốc Thuật võ đạo cao thủ, Võ Đạo Cảnh Giới đạt tới Đan Kính , có thể Đả Phá Hư Không, Kiến Thần Bất Phôi, cái gọi là Kiến Thần Bất Phôi, cũng chính là cảm ứng trong cơ thể mình ngũ tạng lục phủ tình huống.

Nhưng cũng không thể hoàn toàn thấu thị.

Chỉ có Tinh Thần Cảm Ứng, cũng chính là Đạo Gia bên trong nói tới Nguyên Thần Thế Giới, mới vừa có vô cùng ảo diệu , có thể nhìn thấy.

Tại này Hỗn Độn trong sương mù, trong ngủ mê Giang Phong mơ hồ trong đó có thể cảm ứng được, chính mình chính xếp bằng ở một gian đơn sơ nhà lá bên trong, người mặc một bộ đạo bào, Thanh Tâm nuôi tu.

Đó chính là hắn đạo tâm, hắn Đạo Hồn, nói thật trắng, liền là một loại linh hồn cảm tưởng.

Một vài bức hình ảnh lưu chuyển mà qua những thăng trầm của cuộc sống, một vài bức cùng người quyết đấu lúc, Quốc Thuật chiêu thức tại trong đầu hắn

diễn hóa.

Võ đạo đạt tới Quốc Thuật Đan Kính, tương lai đường nên đi nơi nào? Hắn tại ngộ đạo, ngộ chính mình nói.

Hắn tựa hồ lại đi tới một cái rất là kỳ diệu thế giới, nơi này là xanh lục bát ngát thảo nguyên, trên thảo nguyên thỉnh thoảng có con ngựa rong ruổi mà qua, các loại động vật hoang dã chạy du tẩu.

Hoa nở hoa tàn, Ong Mật hút mật, Ưng Phác Dã Thỏ, Diều Hâu thi thể chết đi, bị trên thảo nguyên sói gặm ăn.

Hắn tựa như một giấc mộng du khách, đây là một giấc mộng, cũng là một trận cơ duyên.

Dã Lang bị hắn mãnh thú to lớn đánh giết, thi thể động vật sau cùng hư thối, trở thành khắp nơi chất dinh dưỡng.

Mỗi một lần đều là một cái Luân Hồi!

Cái này là sinh vật liên quy tắc!

Trong mộng, hắn đi qua thảo nguyên, vượt qua Trường Hà, cuối cùng đi vào một chỗ trên tuyết sơn, trên núi Phong Lôi đại tác phẩm, Lôi Vũ đan xen.

Thỉnh thoảng, ở trên đỉnh núi từng đạo từng đạo sấm rền tại du tẩu.

Hắn ngồi tại dưới núi đá, cẩn thận lắng nghe sét đánh thanh âm, trầm tư, thể ngộ bên trong ảo diệu. . .

Từ Trần Thế lại đến thế ngoại, đây là một cái Luân Hồi.

Tại tiếng sấm bên trong, tựa hồ nghe đến rồng ngâm hổ gầm âm thanh.

Nếu muốn Kết Đan thành, từ muốn ngộ được Long Hổ đến bện.

Này Kim Đan, không phải tu chân thế giới Kim Đan Cảnh Giới.

Mà chính là Quốc Thuật bên trong Cương Kính.

Mưa gió biến ảo, một vòng trong sáng trăng sáng lơ lửng hư không, tự có trăng sáng làm chiếu.

Những này, đều là một loại cảnh giới.

Trong giấc mộng ngộ đạo.

Nghe róc rách nước chảy leng keng rung động.

Bỗng nhiên, chỉ cảm thấy một cỗ âm gió thổi tới, một đạo hư huyễn bóng người màu trắng quanh thân bị một lớp ánh sáng vàng nhàn nhạt bao phủ.

Cái này một bóng người cùng nằm ở trên giường Giang Phong thân thể hoàn toàn giống như đúc.

Chuẩn xác hơn điểm tới nói, đây là Giang Phong linh hồn.

Tại Đạo Gia bên trong, có Âm Thần xuất khiếu Dạ Du nói chuyện.

Mà Giang Phong, hắn pháp lực thành công quán thông đỉnh đầu Thiên Kiều hai huyệt, hắn Thần Hồn, chính là từ đỉnh đầu huyệt Bách Hội xông ra.

Bình thường, Tu Đạo Nhân, quanh thân hội có Pháp Lực thần quang hộ thể, để Thần Hồn Xuất Khiếu Dạ Du lúc, không nhận quỷ mị âm tà, Âm Khí quấy nhiễu.

Nhìn xem tự thân có chút ngưng thực Âm Thần, Giang Phong gật gật đầu.

Quét mắt một vòng trên giường thân thể, Giang Phong trực tiếp bước ra một bước, xuyên qua gian phòng cửa gỗ, trực tiếp đi vào phòng khách, lại đến phụ mẫu gian phòng, giờ này khắc này phụ mẫu ngay tại yên giấc.

Trong phòng lưu lại một hồi, Giang Phong cũng không có đi ra khỏi gian phòng, mà chính là một lần nữa trở lại thân thể bên trên,

Chậm rãi thể ngộ mắng xuất khiếu cảm giác cùng một chút đường cảm ngộ.

Sau cùng, lúc này mới ngủ thật say.

Hắn nói, đã đụng chạm đến.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, trôi qua rất nhanh, khi sáng sớm một tia ngân bạch sắc sáng lên, phụ mẫu bắt đầu rời giường.

Bữa sáng rất lợi hại phong phú, một chén sữa bò, trứng gà, bánh bao.

Giang Phong cũng không có để phụ mẫu đi làm, đối với hắn mà nói, lấy hắn tiền thân lên chỗ tồn những Kim Ngân Châu Báu đó, đã đầy đủ phụ mẫu chi tiêu.

Vì đó, đó căn bản không cần đi lo lắng, huống hồ, lấy hắn năng lực, nếu quả thật rất cần tiền.

Chuyên môn sai sử thủ hạ những Lệ Quỷ đó đi lấy những tham quan ô lại đó tiền, căn bản cũng không phải là vấn đề.

Cùng phụ mẫu ăn điểm tâm, tại phụ mẫu căn dặn dưới, Giang Phong dở khóc dở cười rời đi Thiên Tâm hồ tiểu khu, tiến về đồ cổ đường phố Ngân Hoa cao ốc.

Giang Phong một mình theo Thiên Tâm hồ tiểu khu đi ra, đi vào bãi đỗ xe, tiến vào một cỗ chính mình rất sớm trước kia liền mua BYD F3, sau đó lấy ra điện thoại mới xem xét, Hạ Oanh hướng mình phát một cái tin tức.

"Nhớ kỹ tới công ty, không cho phép thất ước!"

Thiên Tâm hồ tiểu khu cách đồ cổ đường phố cũng không xa, Giang Phong kỹ thuật lái xe thành thạo, không có vài phút liền đem lái xe đến mục đích.

Tiến vào Ngân Hoa cao ốc, dừng xe xong, lúc này, Giang Phong cũng rốt cục vững vàng quyết tâm đến, quan sát tỉ mỉ mắng Ngân Hoa cao ốc vẻ ngoài.

Ngân Hoa cao ốc hết thảy có 30 Tầng, 30 Tầng phía dưới là truyền thống hình chữ nhật, bất quá từ 23 Tầng bắt đầu, bất quy tắc hiện lên hình thang cũng dần dần thu hẹp, đến mức tầng cao nhất nhọn. Cả tòa nhà lớn lên nhọn dưới thẳng, đánh cái so sánh, giống như là một chi dùng thừa bút chì.

Hơi hơi xem xét, Giang Phong liền minh bạch bên trong nguyên do.

Từ Phong Thủy Học lên giảng, cao ốc Hạ Bộ hình chữ nhật thuộc thổ, Thượng Bộ phân nhọn hình thuộc hỏa, thổ Hỏa tương sinh, hình thành vượng lâu bố cục.

"Dừng lại! Ngươi là ai đâu?" Còn chưa đi tiến đại môn, hôm qua Giang Phong nhìn thấy này hai tên nghị luận c thành phố tứ đại gia tộc cao gia công tử Mập Gầy bảo an liền ngăn lại Giang Phong.

Hôm nay, Giang Phong ăn mặc rất đơn giản, một thân quần áo thoải mái, so trong bình thường mặc tử sắc Đường Trang nhiều một tia đơn điệu, nhìn cũng là người bình thường.

Điều này cũng tại không được hai người an ninh này hội gọi lại chính mình.

"Uy uy uy, chúng ta nơi này không làm cho người, ngươi hay là đi thôi." Tên kia hôm qua nói khoác nói cua được một một học sinh muội béo bảo an có chút không kiên nhẫn khoát khoát tay, nói ra.

"Đây là ta công tác chứng minh." Giang Phong có chút im lặng khoát khoát tay, không muốn nói nhảm, trực tiếp đem chính mình công tác chứng minh đưa cho đối phương nhìn.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 88

Chương 88:

"Ách nguyên lai ngươi ở chỗ này công tác?"

Nhìn thấy Giang Phong từ trong ngực móc ra mua hè Võng Lạc Công Ty thẻ công tác, béo bảo an hai người trong nháy mắt biểu lộ ngưng kết.

"Ta có thể vào không?" Giang Phong cười nhạt một tiếng, thật cũng không cùng bọn hắn so đo nhiều như vậy.

"A , có thể , có thể. . ." Sững sờ nửa ngày, rất nhanh, hai tên bảo an lấy lại tinh thần, liếc nhau, có chút xấu hổ, cũng có chút hai mặt nhìn nhau, vội vàng lách mình tránh ra.

Giang Phong rồi mới từ bên cạnh hai người đi qua, trực tiếp tiến vào cao ốc.

Công ty, tại Ngân Hoa cao ốc tầng thứ tám, mới vừa vào cao ốc, liền có thể cảm giác được một cỗ rất lợi hại thoải mái dễ chịu hơi ấm.

Trong lâu mở điều hòa, các loại trang trí cùng bài trí, đơn giản cũng là tráng lệ, cao nhã hào phóng, vàng son lộng lẫy để cho người ta mắt không kịp nhìn.

Trong công ty, có không ít khuôn mặt mới, đại bộ phận đều là áo mũ chỉnh tề tuấn nam tịnh nữ, hoặc là cầm cặp văn kiện, hoặc là bưng lấy In ấn tư liệu, đi tới đi lui.

Đặc biệt là nữ, một cái so một cái tuổi trẻ, một cái so một cái xinh đẹp, bao mông váy, tất đen, đẹp mắt cực.

So sánh một tháng trước, hiện ở công ty rõ ràng muốn so một tháng trước phát triển được càng mau một chút, người cũng thay đổi nhiều.

Nhưng là tại những người này, Giang Phong cũng không nhìn thấy chính mình trước kia đồng sự, vì đó, tại những công việc này nhân viên nhìn thấy ăn mặc một thân quần áo thoải mái Giang Phong đi tới lúc, cả đám đều ngẩng đầu nhìn về phía Giang Phong.

Trong mắt hơi có chút kinh ngạc.

Giang Phong cũng không có đi cùng những người này nhiều lôi kéo làm quen, dù sao, hắn không có khả năng về sau lại ở chỗ này một mực đi làm.

Nhìn thấy Giang Phong trực tiếp hướng Tổng Giám Đốc văn phòng đi đến, những người này càng thêm kinh ngạc, bất quá lại không nói thêm gì, chủ yếu vẫn là nhiếp Vu Giang Phong trên thân này cỗ Lăng người khí thế.

Đi vào cửa thang máy, Giang Phong bình tĩnh đi vào thang máy.

Đệ Cửu Tầng.

Mặt đất phủ lên danh quý thủ công thảm, một gian gian phòng làm việc đóng chặt lại, tìm tới Hạ Oanh văn phòng, Giang Phong trực tiếp gõ vang cửa phòng làm việc.

"Tiến đến!" Một cái thanh thúy, rất là êm tai thanh âm cô gái vang lên.

Giang Phong đẩy cửa phòng ra, đi vào.

Vừa vừa đi vào văn phòng, Giang Phong liền nhìn thấy trong văn phòng không chỉ có Hạ Oanh một người, thực còn có một cái giữ lại ngắn biện, ăn mặc một thân Versace hắc sắc tây trang thanh niên, hắn da thịt hiện lên khỏe mạnh

màu đồng cổ.

Trên mặt, trong mắt, chỉ mang theo một loại bức người khí thế.

Chỉ là xem xét, Giang Phong trong nháy mắt liền cau mày một cái, thanh niên, hai đầu lông mày có rất đậm Huyết Sát khí.

Đây là giết qua người, mới có tướng mạo.

Hơn nữa còn là giết qua không ít nhân tài có. Thanh niên bên cạnh còn có một tên khí thế như vực sâu, huyết khí kéo dài màu xám Đường Trang lão người, cung ngồi ở một bên, rõ ràng là cái bảo tiêu loại.

Đây là người Quốc Thuật ám kình võ giả.

Hóa Kính đừng nói là, Quốc Thuật không dễ tu luyện, đặc biệt là ở cái này mạt pháp thời đại, Chư Thần đều là truyền thuyết hiện thực thế giới.

Hóa Kính không phải rau cải trắng, không phải ngươi muốn đột phá đã đột phá, không có chánh thức Cổ Võ công pháp, ngươi căn bản không có khả năng chánh thức có thể tu luyện ra thứ gì tới.

Giang Phong vì đó rất nhanh đột phá đến Quốc Thuật trung đan kình, đó cũng là tại kinh lịch không ít Sinh Tử Khảo Nghiệm sau mới làm đột phá.

Những quá trình này, chẳng qua là tỉnh lược không nói, nhưng không thể phủ nhận, có thể có một tên ám kình võ giả làm bảo tiêu, người thanh niên này, ngược lại là có không ít bản sự.

"Oanh Oanh, ta cho ngươi đề nghị, ngươi suy tính được như thế nào, nếu như ngươi đáp ứng gả cho ta, ta có thể cam đoan với ngươi. Ta sẽ để cho ngươi công ty trở thành toàn c thành phố xếp hàng đầu đại hình Võng Lạc Công Ty, mà lại, chúng ta Cao gia cũng sẽ trên nhiều khía cạnh có thể đến giúp ngươi, gả cho ta, là ngươi lựa chọn tốt nhất, ta sẽ đối với ngươi tốt cả một đời. . ." Mới vừa vào văn phòng, Giang Phong liền nghe được tên thanh niên kia mở miệng nói ra.

Nghe vậy, Giang Phong hơi sững sờ, đến cầu hôn?

"Cao ít, ngươi không nên nói bậy, ta lúc nào đáp ứng muốn gả cho ngươi." Nghe vậy, Hạ Oanh trên mặt biến đổi, có chút tức giận, đặc biệt là nhìn thấy Giang Phong đi tới thời điểm, nàng càng là nghiêm âm thanh cho thấy lập trường.

"Oanh Oanh, thế nào?" Giang Phong không phải hoàn toàn không biết gì cả Tiểu Bạch, mới vừa vào văn phòng nghe được lần này đối thoại liền biết rõ, khẳng định là trước mắt cái này cái gọi là cao ít đi bức bách Hạ Oanh gả cho đối phương.

Hạ Oanh dù sao cũng là chính mình lãnh đạo, lại thêm, những ngày này Hạ Oanh đối cha mẹ mình chiếu cố, ngay đầu tiên, Giang Phong liền cảm thấy mình phải làm chút gì.

"Làm càn, Oanh Oanh cũng là ngươi gọi?" Nghe được Giang Phong gọi Hạ Oanh làm cho thân thiết như vậy, cao thiếu bên cạnh tên lão giả kia sầm mặt lại, lúc này một tiếng quát lớn.

Ở trên người hắn, một cách tự nhiên có một cỗ bức người khí tức hiển lộ ra.

Đối đầu ánh mắt của hắn, đổi lại người bình thường khẳng định hội không chịu đựng nổi.

Thế nhưng là Giang Phong chỉ hơi hơi liếc đối phương liếc một chút, chợt liền quay đầu, hướng Hạ Oanh đi đến.

"A Phong ngươi đến?" Nhìn thấy Giang Phong tiến đến, Hạ Oanh trên mặt lộ ra vẻ thẹn thùng.

Để Giang Phong ngồi ở trên ghế sa lon.

Tại lão giả còn có cao thiếu giết người ánh mắt bên trong, Giang Phong đi

thẳng tới đẹp Nữ lão tổng Hạ Oanh bên người, trực tiếp ngồi xuống.

Cao thiên liệng sắc mặt âm trầm như nước, quan sát tỉ mỉ một chút Giang Phong, nhìn thấy Hạ Oanh hai người thân mật bộ dáng, hắn cũng không có tiếp tục ở lại tâm tư.

Dù sao hiện thực thế giới trang bức rất nhiều người, nhưng là muốn ngốc đến năm đó bị người nhục nhã người cũng rất ít.

Loại tình huống này, nói rõ muốn cho hắn xuống đài không được, vì đó, cao thiên liệng trực tiếp đứng dậy, ý chào một cái lão giả.

Tại quay người rời đi, sắp đi ra khỏi cửa phòng một khắc này, hắn trở lại mắt mang thâm ý nhìn Giang Phong liếc một chút, khóe miệng hơi hơi lên liếc, sau cùng nhìn về phía Hạ Oanh, cười nhạt nói: "Oanh Oanh, ngươi hội đáp ứng ngồi bạn gái của ta, dù sao, nếu như ngươi công ty ngày nào ngã xuống, không phải còn có ta cái này vị hôn phu sao?"

Tốt a, cao thiên liệng đã đem Hạ Oanh trực tiếp dự định là chính mình nữ nhân.

Nói xong, quay người cười ha ha, nghênh ngang rời đi.

Tức sắp rời đi, Đường Trang lão người quay đầu nhìn một chút Giang Phong, "Người trẻ tuổi, phải nhớ kỹ, không phải là cái gì người đều có thể trêu chọc."

Nói xong, liền không tiếp tục để ý Giang Phong, hai người trực tiếp rời đi.

Mà Hạ Oanh, thì là đã sắc mặt tái nhợt, rất là bất lực, sau cùng nàng bất đắc dĩ thở dài.

"Hai người các ngươi vẫn là tự cầu phúc đi, mi tâm Ấn Đường Huyệt cùng mệnh cung huyệt phát Ám Hắc Sắc, cẩn thận gần đây sẽ có oan hồn lấy mạng, Lệ Quỷ quấn thân, nói không chừng, ngày nào liền xảy ra tai nạn xe cộ biến tàn phế đâu?" Ngay tại cao thiên liệng còn có tên kia gọi Phúc Bá lão giả đi ra văn

phòng một khoảng cách về sau, Giang Phong thanh âm vừa rồi dằng dặc truyền đến.

Nghe được Giang Phong nguyền rủa, hai trong mắt người sát ý nổ bắn ra, lại là hắc hắc một trận cười lạnh, Giang Phong, hoàn toàn đắc tội hai người.

Giang Phong nói tới tự nhiên bảy phần giả ba phần thật.

Đạo thuật bên trong, đầu tiên Diện Tướng Học là nhất định hiểu một chút.

Diện Tướng Học, chủ yếu trước xem tám nghiên cứu, lần nhìn ba đình. Mắt hoành 5 xứng, miệng ước ba đều đặn.

Nhìn lại đối phương tướng mạo phải chăng giữa trán đầy đặn, địa các phương viên, hai tai rủ xuống vai, mày rậm mắt to, mũi thẳng mồm vuông. Cũng hoặc là là xấu xí, mắt hình quái hẹp, gian trá bối phận, những này đều đó có thể thấy được.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 89: Quỷ Dị Tai Nạn Xe Cộ

Chương 89: Quỷ dị tai nạn xe cộ

"A Phong, ngươi mấy ngày nay vẫn là chia ra môn đi, đợi trong nhà, cao thiên liệng tên kia trong nhà có một chút bối cảnh, ta sợ, hắn hội gây bất lợi cho ngươi."

Mắt thấy Giang Phong như thế khiêu khích cao thiên liệng, nguyên bản Hạ Oanh chỉ là muốn mượn Giang Phong tay, làm bộ mình đã có bạn trai, dùng cái này đến để cao thiên liệng hết hy vọng.

Nhưng là bây giờ, nàng tâm tình mười phần lo lắng, trên mặt cũng đã che kín khẩn trương.

Bởi vì Cao gia, xác thực không phải nàng một cái Võng Lạc Công Ty lão bản có thể trêu chọc.

Người, tại đối mặt mạnh mẽ hơn chính mình lực lượng lúc, thường thường hội lâm vào một loại tuyệt vọng tình trạng, giờ này khắc này Hạ Oanh cũng là loại tình huống này.

"Yên tâm đi, oanh tổng, ta nói qua, tên kia hôm nay xảy ra một trận tai nạn xe cộ. . ." Giang Phong cũng không có chút nào lo lắng sắc, cười nhạt một tiếng, ra hiệu Hạ Oanh không cần lo lắng.

Hạ Oanh thở dài, xem ra, Giang Phong hoàn toàn không hiểu Cao gia tại c thành phố thế lực.

Kể từ đó, bọn họ phiền phức lớn, có khả năng, công ty lại bởi vậy mà đóng cửa.

"Tính toán, nếu như cao thiên liệng thật muốn trả thù, như vậy công ty đại không chuyển di hắn địa phương, rời đi c thành phố." Hạ Oanh trong lòng có chút bất đắc dĩ, đồng thời cũng có chút không cam lòng, trong nội tâm nàng, vô ý thức đã làm tốt rời đi c thành phố chuẩn bị.

Đối với nàng khẩn trương, Giang Phong thì là lộ ra không thèm để ý chút nào.

Gặp Giang Phong cái kia có chút không tim không phổi bộ dáng, Hạ Oanh lại là trong lòng thở dài.

Ngay tại Hạ Oanh vì kế tiếp tức sẽ đối mặt với cao thiên liệng này gió táp mưa rào điên cuồng trả thù tế.

C thành phố, thông hướng Thiên Bình núi đỉnh núi biệt thự 204 tốc độ cao trên quốc lộ, một cỗ màu xanh đậm Porsche xe đua ngay tại cực tốc chạy như bay.

Điều khiển xe đua là một cái hơn sáu mươi tuổi lão giả, vốn hắn nên dần dần già đi niên kỷ, nhưng là lão giả này không chút nào không thua tại bất luận cái gì người trẻ tuổi.

Lúc này chính là c thành phố tứ đại gia tộc Cao gia dòng chính đệ tử cao thiên liệng mời Nội Gia Cổ Võ Vũ Sư Phúc Bá tại lái xe.

Trên ghế lái phụ, cao thiên liệng bình tĩnh khuôn mặt, trong tay cầm một cái điện thoại di động, tựa hồ ngay tại phát thông điện thoại, chỉ nghe hắn âm trầm giọng, tràn đầy sát ý đối điện thoại phân phó nói: "Cho bản thiếu điều tra một chút Hạ Oanh bên người cái kia Thổ Lão Mạo đến là ai, đem trong nhà hắn tình huống dò nghe, gần nhất Hạ Oanh đều đang cùng người này làm gì. . . ."

"Tốt, cao thiếu!" Trong điện thoại, truyền tới một rất là Chức Nghiệp Hóa, đạm mạc thanh âm.

Một lát sau, cao thiên liệng cúp điện thoại, trên mặt hiện lên một vòng mèo vờn chuột trêu tức biểu lộ, cười lạnh nói: "Cẩu vật, dám nguyền rủa lão tử, lão tử muốn ngươi chết cả nhà."

"Thiếu gia, thực ngài không cần thiết phiền toái như vậy, Hạ tiểu thư là cái rất hiếu thắng nữ nhân, chỉ cần ngài đưa nàng danh nghĩa Võng Lạc Công Ty cho thu mua, tin tưởng đến lúc đó, nàng hội khuất phục, người, tại đứng trước tuyệt vọng lúc, dù sao cuối cùng sẽ chịu thua. . ."

Phúc Bá cười nhạt một tiếng, đề nghị.

Cao thiên liệng lắc đầu, "Không không không, bản thiếu không biết làm loại kia bỉ ổi vô sỉ bỉ ổi thủ đoạn, muốn hàng phục nàng, vậy thì nhất định phải đối phó bên người nàng người, để cho nàng nhìn xem, ai mới là thật thích hợp với nàng. . ."

Rút ra điếu xi gà, cao thiên liệng từ tốn nói, hết thảy đều đang nắm giữ.

Dát!

"Thiếu gia, cẩn thận. . ."

Oanh. . .

Ngay tại hai người cấu kết với nhau làm việc xấu, lập mưu như thế nào mới có thể càng làm cho hơn Hạ Oanh khuất phục, thu thập Giang Phong tế.

Bỗng nhiên, ban đầu nên rộng rãi, ánh mắt rất là sáng ngời, đường cao tốc, không khỏi phía trước lộ diện bắt đầu dâng lên sương mù.

Cùng lúc đó, chẳng biết lúc nào, một cỗ mở ra xa ánh sáng đèn xe tải phát ra chói tai ục ục âm thanh, như điên, hướng xe đua chính diện đụng tới.

Chung quanh đều là sương mù, đậm đến tan không ra, căn bản là thấy không rõ phía trước đường.

Này xe tải cũng không biết là từ nơi đó đến, cứ như vậy không có dấu hiệu nào từ một bên lao ra.

Phúc Bá điều khiển xe đua, hoảng sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, kinh hô một tiếng, vội vàng cuồng đánh tay lái, tận lực để xe đua thân xe một bên đi cùng này xe tải đụng nhau, đồng thời, hai chân nâng lên, né người sang một bên, né tránh tay lái chính bên trong vị trí.

Đây cũng là phòng ngừa xe đua bị chính diện đập vào sau có thể sẽ dẫn đến điều khiển người tính nghiêm trọng thương vong.

Nhưng mà, cũng là loại này gấp đánh tay lái tình huống, xe đua thân xe quẹo thật nhanh chỗ ngoặt, thân xe điên cuồng vung, chệch hướng nguyên bản chạy quỹ đạo, xông phá tốc độ cao hàng rào phòng vệ, đường cao tốc bao quát khoảng ba mươi mét, cái này hất lên, trực tiếp đem cao thiên liệng hai chủ tớ người liền người mang xe cùng một chỗ vung xuống xa lộ Sơn Nhai hai bên.

Hoàn toàn không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, chuẩn xác điểm tới nói, Phúc Bá thị giác xảy ra vấn đề, hắn thấy nguyên bản bọn họ chỉ là tại trên đường cao tốc chạy, thế nhưng là sau một khắc, lại là trực tiếp ngã xuống sườn núi.

Nương theo lấy một trận kịch liệt tiếng oanh minh, xe đua ngã xuống sườn núi, phía dưới chừng sâu vài chục thước, đây là một đầu Bàn Sơn đường cao tốc, ngã xuống sườn núi, hắn phải chết không nghi ngờ.

Xe đua đã quẳng thành đồng nát sắt vụn, bốc lên trận trận khói trắng, ánh lửa ngút trời, tiếng nổ mạnh vang lên, kết cục đã nhất định, cao thiên liệng Phúc Bá Tây Du đi.

Lại trái lại đường cao tốc, ban đầu nên cùng xe đua chạm vào nhau xe tải căn bản cũng không gặp bóng dáng, cái gọi là nồng đậm bạch vụ cũng chưa từng

xuất hiện.

Giữa ban ngày, trận này tai nạn xe cộ, tại hắn đi ngang qua xe cộ xem ra, cũng là xe đua đột nhiên xuất hiện dị thường, sau đó tại trên đường lớn điên cuồng loạn vung, sau cùng trực tiếp vung xuống xa lộ.

Phát sinh tai nạn xe cộ, tình huống khẩn cấp, rất nhanh liền có cảnh sát tới xem xét trận này tai nạn xe cộ, khi biết được tai nạn xe cộ chết đi người chính là cao gia con cháu, cảnh sát giật mình đồng thời, rất nhanh liền liên hệ Cao gia.

Cao gia tất nhiên là một mảnh chấn động kịch liệt không đề cập tới.

Bên này phát sinh tai nạn xe cộ, Giang Phong lại là tại cùng Hạ Oanh trong phòng làm việc thảo luận một tia liên quan tới Internet phát triển vấn đề.

Nếu như ném đi cao thiên liệng cho Hạ Oanh mang đến phiền não không đề cập tới, thực gian phòng bên trong bầu không khí là rất hòa hợp.

Cùng Hạ Oanh trong công ty đàm luận một hồi Thiên, Hậu Giang Phong rời đi công ty, hắn cũng không có lựa chọn ở công ty đợi lưu, mà Hạ Oanh tự nhiên coi là Giang Phong muốn tránh né, vì đó cũng không có ngăn cản Giang Phong.

Mà chính là dặn đi dặn lại dặn tái dặn hồi để Giang Phong gần nhất chú ý thân người an toàn, có cần phải thời báo cảnh.

Giang Phong bất đắc dĩ cười một tiếng, đành phải gật đầu đáp ứng.

Theo hôm qua Giang Phong tại Lâm Giang dưới đường lớn sông cứu người sự tình bị quần chúng vây xem ghi lại video, rất nhanh, Giang Phong toàn bộ cứu người quá trình hoàn toàn tại c thành phố các đại diễn đàn bàn luận sôi nổi đứng lên.

Riêng là một ngày thời gian bên trong, điểm kích dẫn đầu liền đạt hơn trăm vạn, cơ hồ toàn bộ c thành phố diễn đàn bên trên có Giang Phong hạ lưu Trường Giang cứu người video.

Khi thấy Giang Phong hai chân nước sông không có quá gối đắp, đạp nước đứng thẳng, thậm chí từ nước sông từ mượn lực xoay người nhảy lên Hải Thuyền, phảng phất một cái Hải Âu lăng không bay nhào.

Một màn này, cơ hồ khiến diễn đàn lên ăn dưa quần chúng, tia thổ hào Đám dân chúng tán dương.

Thậm chí có người đưa ra nghi vấn, cảm thấy đây là có người cố ý tại lẫn lộn.

Bất quá theo có người tại diễn đàn bên trên, thậm chí quảng cáo lên chứng thực, video tính chân thực lần nữa gây nên bàn luận sôi nổi.

Vấn đề theo mà đến, xuống nước cứu người thần bí ca đến là ai?

Trong video, chỉ đập tới Giang Phong bên mặt, căn bản là vô pháp xác định hắn đến là ai, vì đó, trong lúc nhất thời, vì đó nhàn rỗi không chuyện gì làm ăn dưa quần chúng bắt đầu thảo luận Giang Phong thân phận.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 90: Đạo Mộ Bút Ký

Chương 90: Đạo Mộ Bút Ký

Không có gì ngoài trên Internet nhiệt nghị, đối với Giang Phong trong video thân thủ bất phàm, một chút c thành phố cổ võ gia tộc Quốc Thuật Cao Thủ lại là nhìn ra một ít môn đạo.

Đã chấn kinh lại bảo trì kinh hỉ bất định thái độ.

Không dám xác định này đến có phải hay không một tên Tông Sư, đạp nước mà đi, đó là chỉ có đem toàn thân khí kình tu luyện tới bao trùm toàn thân mới có thể làm đến, mà chỉ có bước vào Hóa Kính, mới có thể làm đến trình độ này.

Trong video người đến là ai?

Tất cả những thứ này đều là một câu đố.

Làm Giang Phong về đến nhà đã là buổi chiều năm sáu điểm, phụ mẫu đã ở nhà làm tốt cơm, Giang Phong trong nhà cùng phụ mẫu ăn một bữa sau bữa cơm chiều, mang lên phụ mẫu cùng đi tiểu khu công viên bên cạnh đánh quyền.

Đương nhiên, là giáo phụ mẹ luyện quyền, Thái Cực Quyền loại , có thể Dưỡng Sinh.

Thẳng đến đêm khuya, hết thảy đều yên lặng như tờ, một trận âm phong bỗng dưng thổi lên, Giang Phong trong phòng ngủ, một tên người mặc lam sắc Quỷ Soa trang phục lão quỷ khom người rủ xuống lập trong phòng.

Giang Phong từ từ mở mắt, xoay người, nhìn về phía đối phương.

"Chủ nhân, hết thảy đều đã xử lý thỏa đáng!" Lão quỷ khom người bẩm báo nói.

Giang Phong lông mày hơi nhíu, nhìn một chút đối phương, sau cùng gật gật đầu, phất phất tay, "Lần này ngươi làm rất tốt!"

Lão quỷ trên mặt càng phát ra cung kính, vội vàng nói: "Là thuộc hạ phải làm."

Sau đó, liền Tự Động Hóa làm một đạo khói xanh, trực tiếp chui vào Giang Phong đầu giường lên Âm Hồn trong thùng.

Giang Phong đứng dậy, mang lên Âm Hồn thùng, mặc xong quần áo.

Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, thân hình biến mất, hắn bắt đầu tiến vào dưới một cái thế giới.

Sơn Đông Lâm Nghi là thời cổ Lỗ Quốc chỗ, chỗ đồi núi khu vực, nằm ở Thái Sơn dương.

Bạch quang lóe lên, làm lúc xuất hiện lần nữa, Giang Phong vượt qua một thân thô bố y Sam.

Lúc này, sắc trời u ám, nhìn tình huống, là lúc xế chiều.

Đây là một mảnh vùng núi.

Vùng núi rất lợi hại cằn cỗi, cũng không biết nơi này là chỗ nào cái thế giới.

Chung quanh thỉnh thoảng truyền đến Lão Ngưu bò....ò... Gọi tiếng, chân núi, có một ít tiểu thôn, cửa thôn chỗ, một chút rất là lạc hậu xe bò từ đằng xa núi đến trực tiếp lên núi bên trong đi tới.

Nói đúng ra, hiện tại Giang Phong đi vào một cái bốn năm núi vây quanh thôn xóm nhỏ bên trong.

Ngẫu nhiên nhìn thấy hai ba cái thôn dân, đối với hắn quăng tới hiếu kỳ ánh mắt, nhưng là cũng không có tiến lên đây thương lượng.

Mơ hồ trong đó, cửa thôn đầu kia đi tới mấy chiếc xe bò, trâu ngồi trên xe mấy tên người trẻ tuổi còn có một cái giữ lại râu cá trê trung niên nam tử.

Khi thấy đối phương dung mạo lúc, Giang Phong hơi có chút kinh ngạc.

Đây không phải phim truyền hình bên trong tam thúc, Ngô Tà, đại khuê, Phan Tử, còn có buồn bực bình dầu tiểu ca Trương Khởi Linh sao?

Quen thuộc hình ảnh, quen thuộc phương pháp, kết hợp với chính mình hiện nay chỗ vùng núi, chẳng lẽ mình vượt qua đến nội dung cốt truyện bắt đầu giai đoạn, năm mươi năm trước, Ngô Tà Thái Gia Gia mấy cái huynh đệ đạt được một trương Chiến Quốc Cổ Mộ địa đồ, tại Trường Sa tiêu tử lĩnh một vùng khai quật Cổ Mộ thời điểm, kết quả gặp được trong truyền thuyết Huyết Thi, trừ Ngô Tà gia gia trốn tới, ta người không rõ sống chết.

Bây giờ, Ngô Tà đạt được Đạo Mộ Bút Ký, thế là cùng Ngô Tam gia bắt đầu thám hiểm lộ trình. . .

Dựa theo nội dung cốt truyện, bây giờ nơi này hẳn là Lâm Nghi Nghi Mông Sơn mấy chục dặm bên ngoài hạt dưa miếu hướng Tây Nam phương hướng hơn mười dặm vùng núi.

Mà nếu như không có đoán sai, tại núi này khu đằng sau trong núi lớn, hẳn là có một con sông, tại bên kia bờ sông trên núi, có một cái thi động. . . .

Nghĩ tới đây, Giang Phong hơi hơi bình tĩnh trở lại.

Tự hỏi tại lần này vượt qua lữ bên trong, có cái gì giá trị được bản thân có chỗ tốt.

Nội dung cốt truyện bên trong sau cùng Vân Đính Thiên cung, trước mắt nội dung cốt truyện còn chưa tới một bước kia, Vân Đính Thiên cung , có thể dùng để làm vì chính mình ngày sau bước vào Tu Chân Giới một đường coi như tu hành bí cảnh đến dùng.

Nhưng là bây giờ còn không có biết rõ ràng đến ở đâu, vì đó tạm thời để một bên.

Như thế xem ra, tựa hồ cũng chỉ có thu nhập Âm Hồn, cùng đầu kia ngàn năm nữ Bánh Chưng có thể dùng đến miễn cưỡng coi như tài nguyên tu luyện.

Nghĩ tới đây, Giang Phong lắc đầu.

"Tiểu huynh đệ, ngươi là người ở đây a?" Nhìn thấy Giang Phong một bộ vùng núi trang phục, mấy người đều lộ ra kinh ngạc sắc.

Vùng núi bên trong, người trẻ tuổi dù sao không nhiều, Ngô Tam thúc mấy người dưới xe bò, liền nhìn thấy Giang Phong, tam thúc tiến lên, ôm lấy Giang Phong bả vai, cười nói.

"Đúng vậy a, Tiểu Phong thế nhưng là chúng ta nơi này bọn nhỏ lão sư, ở chỗ này, dạy học đã có hai ba năm." Đúng lúc này, một cái lão đầu tử thanh âm từ phía sau truyền đến.

Phía sau còn đi theo một đầu màu lông sáng loáng Đại Hoàng Cẩu, hình thể cực đại, rất là điêu luyện.

Vừa vừa nhìn thấy con chó này, nhìn nhìn lại tên kia ăn mặc áo vải, cầm điếu thuốc cột lão đầu tử, Giang Phong rất nhanh liền minh bạch lão nhân này là ai.

Nội dung cốt truyện bên trong, cái kia không tên không họ Vai quần chúng, chuyên môn cho Ngô Tà mấy người Hướng dẫn du lịch qua sông lão lừa đảo.

Mà lão già lừa đảo này bây giờ lại nói mình là nơi này vùng núi lão sư còn

dạy học ba năm.

Tốt a, Giang Phong lập tức liền minh bạch, đây nhất định là vượt qua tiểu phúc lợi, không khỏi diệu, chính mình nhiều một tầng thân phận, thành nơi này lão sư.

Đương nhiên, hắn thực liền nơi này là nơi nào, lông cũng không biết.

Nghe được đẩy xe bò lão đầu tử nói Giang Phong là nơi này vùng núi mặc cho giáo lão sư.

Nhất thời, Ngô Tam thúc trên mặt mấy người nụ cười cũng hơi hơi thu liễm không ít, có vẻ hơi sùng kính.

Có thể là như thế cằn cỗi vùng núi làm lão sư, xác thực đáng giá đi tôn kính.

Chỉ có buồn bực bình dầu tiểu ca một mực đang nhìn lấy Giang Phong thượng hạ dò xét, khi thì nhíu mày, khi thì trầm tư, trầm mặc không nói.

Hắn cõng ở sau lưng một cái hộp kiếm, nhìn ngược lại có mấy phần bức ca.

Cái này có rất lợi hại sung túc trộm mộ kinh nghiệm, hội thường xuyên mất trí nhớ, hội Súc Cốt Công, thân thể mềm, huyết dịch có thể khu trùng, trên người có Kỳ Lân văn gia hỏa, đây là một điều bí ẩn người bình thường.

Hộp kiếm bên trong là Trương gia bội đao, trên người hắn Kỳ Lân hình xăm thì là Trương gia cổ lâu Lộ Tuyến Đồ, mà cái kia thần bí huyết dịch, thì là Trương gia một loại nhờ vào đó ẩn tính bệnh di truyền, có được loại bệnh này người, hội thường xuyên mất trí nhớ. .

Quá dài giới thiệu, thực sự để cho người ta có chút đau đầu, tổng, gia hỏa này máu, đáng giá Giang Phong đi nghĩ cách.

Bởi vì máu này có được trường sinh ảo diệu, Giang Phong trên người có Tướng Thần huyết mạch, cũng đồng dạng có thể Trường Sinh Bất Lão, nhưng là,

này ngăn cản không hắn đối buồn bực bình dầu hứng thú.

"Tiểu huynh đệ, tốt lắm, quốc gia liền cần loại người như ngươi mới."

Tam thúc sau cùng nghẹn một hồi lâu lời nói, ngượng ngùng cười một tiếng, nói ra.

Mấy người lúc này bắt đầu hướng đuổi Ngưu lão đầu tử hỏi thăm hướng sơn cốc phương hướng như thế nào đi.

Sau cùng trên đây ngàn đồng giá cả, đuổi Ngưu lão đầu mang theo Ngô Tà mấy người bắt đầu lên núi.

Đương nhiên, đi qua đuổi Ngưu lão đầu mấy người đồng ý, lần này, Giang Phong cũng đuổi theo.

Nguyên bản, Ngô Tam thúc mấy người không đồng ý, nhưng là đuổi Ngưu lão đầu lại nói Giang Phong đối với nơi này hoàn cảnh cũng rất quen thuộc, suy tư dưới, mấy người đồng ý cùng một chỗ tiến về.

Nơi này đồi núi cùng Nam Phương không giống nhau, độ cao so với mặt biển cao, quanh năm suốt tháng không có nhân loại hoạt động, bụi cây rậm rạp, lòng đất che kín rất dày một tầng ăn mòn thổ, bùn đất hiện lên hắc sắc, một đám người nhất định cẩn thận hành tẩu.

Xuống đến trong sơn cốc về sau, mặt một đầu bích lục Sơn Khê, có năm sáu thuyền bao quát, không nhìn thấy nước không biết sâu cạn, suối hai bên trừ có một khối bằng phẳng đá núi bên ngoài, hắn địa phương đều là cao ngất vách đá, phía trên tán cây nhánh khoác diệp khắp, râm che R.

Vốn hắn nên ấm áp nắng ấm, lập tức, hoàn cảnh có chút âm tối xuống.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 91: Quỷ Tướng

Chương 91: Quỷ tướng

Tại trong phong thủy học, Sơn Nam vì âm, nước Bắc là âm, đất bằng độ ẩm quá lớn mới là âm.

Có dương địa phương, cũng chính là ánh mặt trời chiếu đến tới chỗ, nơi này dương cương khí bình thường đều sẽ rất nồng nặc.

Nhưng là nơi này, cây cối san sát, che trời che ngày, hoàn toàn không gặp được nửa điểm ánh sáng mặt trời, trên bầu trời cũng là âm u, chung quanh hoàn toàn tĩnh mịch.

Bốn phía đều là cao ngất dốc đứng vách núi cheo leo, ánh mặt trời chiếu không tiến vào, nước sông cũng là mười phần ảm đạm không ánh sáng.

Dựa theo Phong Thủy lên ghi chép, liên hợp trước bước qua trong rừng cây những cái kia vũng bùn hư thối đầm lầy, cái này một khối thế núi chính là trong phong thủy "Tuyệt Âm Thất Sát" địa.

Cô Âm Bất Sinh, Độc Dương Bất Trường, nói trắng ra, ở chỗ này, tại những này trong núi lớn, hội sinh sôi ra một chút Si Mị Võng Lượng, Hồ Quỷ tà mị, càng có Cương Thi loại Tà Vật tồn tại.

Nơi này, Âm Khí quá nặng, lạnh sưu sưu, ở lâu, người không sinh bệnh, cũng phải rơi tiếp theo con ma chết sớm kết quả.

Nhìn trước mắt đầu này có chút Âm Khí nặng nề, không biết sâu cạn dòng sông, đại khuê, Phan Tử mấy người không khỏi trong lòng có một loại không thế nào cảm giác thoải mái cảm giác.

Lúc này, Ngô Tam thúc hỏi đuổi Ngưu lão đầu, "Lão huynh, chúng ta bây giờ không có thuyền, nên làm sao vượt qua?"

Lão đầu tử ngồi tại trên xe bò, cười ha ha, vỗ vỗ trên người hắn đầu kia chảy chảy nước miếng Đại Hoàng Cẩu, nói câu để cho người ta rất là im lặng xưng hô: "Lư Đản trứng, du hí đi qua nhìn một chút."

Con chó kia thật là có linh Xng, "Gâu" một tiếng nhảy đến trong sông, bay nhảy bay nhảy du hí một vòng. Lên run run lông, liền nằm trên đất le lưỡi.

Thấy thế, mọi người đều là cười ha ha.

Chỉ có buồn bực bình dầu cùng Giang Phong từ đầu đến cuối, cũng không nói một câu.

Nhìn trước mắt cái này quen thuộc nội dung cốt truyện, Giang Phong nhếch miệng lên một vòng cười nhạt ý.

Lúc này, lão đầu tử lại cười hắc hắc, nói: "Nhìn tình huống, thuyền kia công vẫn còn chưa qua tới. . . ." Hắn rút ra điếu thuốc, sau cùng nhìn nói với Giang Phong: "Phong lão sư, ngươi vẫn là trở về đi, một hồi lão già ta muốn đưa bọn hắn qua sông. . ." .

Bởi vì là cùng một cái người trong thôn, vì đó lão đầu muốn cho Giang Phong trở về, không muốn tham gia chuyện này, chủ yếu vẫn là hắn thấy, Giang Phong là cái vùng núi lão sư, trên thân căn bản không có tiền, không đáng hắn nhớ thương.

Gia hỏa này thực liền là lường gạt.

Mỗi lần dẫn người qua sông, đều cùng cái kia ăn người chết thịt Thuyền

Công cùng một chỗ hợp tác, đem thuyền khách đưa vào đối diện trong sơn động, bên trong thực cũng là một cái thi thể Thành Sơn thi động.

Không biết sinh sôi bao nhiêu Âm Vật, người tiến vào khẳng định ngỏm củ tỏi.

Nhưng là, bởi vì lão đầu và Thuyền Công ăn người chết thịt nguyên nhân, trên thân mang theo một cỗ Thi Sát khí, vì đó bọn họ có thể thường xuyên tại thi trong động ghé qua, đem người đưa trở ra, mượn cơ hội trượt người , chờ đợi người bên trong xảy ra chuyện, lại mưu tài.

Không phải người tốt lành gì, mà lại Giang Phong cũng nhìn ra, lão đầu giữa mi tâm oán niệm sát khí rất nặng.

Đặc biệt là Nhật Nguyệt hai sừng cơ hồ có một chút hắc khí tại du tẩu, đây là bị quỷ dưới nguyền rủa dấu hiệu.

Đương nhiên, những này đều chỉ có Tu Đạo Nhân có thể nhìn ra.

Ngô Tà bọn người căn bản không có cách nào nhìn ra.

Về phần buồn bực bình dầu, hắn là cái thường xuyên hội mất trí nhớ gia hỏa, trên người có rất lợi hại bao nhiêu thần kỳ thủ đoạn, nhưng là, tuyệt đối không có Giang Phong thủ đoạn.

"Lão đại thúc, ta liền theo ngươi đi qua nhìn một chút. . ." Giang Phong lắc đầu, cũng không trở về ý tứ.

Lão đầu tử nhíu nhíu mày, có chút thương hại nhìn Giang Phong liếc một chút, sau cùng gật gật đầu, nhìn về phía Ngô Tam thúc mấy người, gặp bọn họ cũng không có phản đối, cũng liền đáp ứng để Giang Phong đi theo cùng một chỗ tiến thi động.

Bây giờ đã là hai giờ chiều.

Mắt thấy Thuyền Công còn chưa tới.

Ngô Tà có chút phàn nàn nói vài lời.

Giang Phong lại là cười ha ha, tiếp nhận lão đầu tử đề tài, nói ra: "Chúng ta nơi này liền hắn một cái Thuyền Công, hắn lợi hại nhất đấy, hắn từ khi nào đến lúc nào khởi công, có đôi khi một ngày đều không khởi công, có khi có thể khiến người ta gấp chết."

Lão đầu tử cười cười, cũng nói: "Không có cách, Thập Lý tám thôn, liền hắn như thế một nhà nhà đò, hắn muốn làm sao cả liền làm sao chỉnh, thôn trưởng đều không làm gì được hắn."

"Vậy các ngươi còn không phải mở đại biểu đại hội, bắt hắn cho rút lui, thay cái lưu loát người a?" Tam thúc có chút buồn bực nói ra.

"Bọn ta cũng muốn, các ngươi là nơi khác đến, không biết, nơi này sơn thần gia chỉ bán hắn mặt mũi, người khác chỉ cần vừa vào hang núi kia động liền khẳng định ra không được. Liền hắn mang theo có thể quá khứ, cũng không biết làm thế nào địa."

"A, trước đây đầu a, vẫn phải qua sơn động?" Ngô Tam thúc có chút im lặng, nhìn một chút địa đồ về sau, cũng xác định được, muốn qua sông, còn nhất định xuyên qua sơn động.

Cùng nội dung cốt truyện bên trong một dạng, lão đầu bắt đầu thổi ngưu bức, nói thế hệ trước tương truyền, một ngày nào đó, trong thôn xuất hiện một cái chống thuyền, từ từ nơi này người sau khi xuất hiện, hắn mỗi lần vào sơn động đều có thể bình an ra vào.

Mà lại, hắn đời sau cũng là thường xuyên có thể bình an ra vào.

"Con chó kia không có chuyện gì sao?" Ngô Tà có chút bát quái hiếu kỳ hỏi.

Lão đầu tử lại giải thích vài câu, lúc này, Ngô Tam thúc hô một câu Lư Đản

trứng, chỉ thấy Đại Hoàng Cẩu hấp tấp chạy lên đi, lắc đầu vẫy đuôi.

Ngô Tam thúc đem cái mũi tiếp cận đi vừa nghe, trên mặt đại biến.

Ngô Tà mấy người thấy thế , đồng dạng tiếp cận đi nghe, quả nhiên, cả đám đều thần sắc khác nhau, khẩu vị xác thực rất nặng.

Giang Phong có chút dở khóc dở cười, mấy người, rõ ràng đã nhìn ra chó này là ăn người chết lớn lên, cho nên mới có thể trong sơn động ra vào.

Trong lúc nhất thời, Ngô Tam thúc mấy người đối lão đầu bắt đầu cảnh giác lên , liên đới mắng nhìn về phía Giang Phong ánh mắt cũng có chút bất thiện.

Không qua sông Phong ngược lại là lộ ra rất nhẹ nhàng, chẳng sợ hãi.

Với hắn mà nói, hoàn toàn đem lần này kinh lịch xem như một lần lữ hành.

Tự mình kinh lịch một phen, ngược lại là có chút cảm giác đặc biệt.

Rất nhanh, tại dưới sông du hí, bắt đầu xuất hiện một cái tấm phẳng thuyền từ phía sau núi lái ra đến, thuyền là Thủy Nê, đằng sau còn kéo chỉ bè, đầu thuyền đứng đấy cái người sống trên núi bộ dáng trung niên nhân.

Người kia hướng Giang Phong bọn người yêu quát một tiếng, đem thuyền tựa ở đá núi bên cạnh, lão đầu tử vỗ vỗ cổ trâu, liền chào hỏi Giang Phong mấy người lên thuyền.

Ngô Tà mấy người bắt đầu vội vàng đem ngược lại đấu đồ,vật cho mang lên thuyền, bên trong đồ,vật dùng bao tải bao bọc rất lợi hại kín , bình thường người không biết là cái gì.

Ngô Tam thúc cùng Thuyền Công bắt đầu nói giá tiền.

Giang Phong thì là ở một bên thuyền xuôi theo lên ngồi xếp bằng xuống.

Quan sát tỉ mỉ mắng cái này Thuyền Công tướng mạo, xương gò má hoành lộ xương gò má lồi ra, nhưng không bánh bao bọc, như quai hàm xương cũng quá phận hoành mở đầu, loại người này tại Tướng Học Đạo Kinh bên trong thuộc về âm tà giảo hoạt bối phận, xưng là "Quỷ Diện tướng nhân."

Mặt ngoài hiền lành, nội tâm giảo hoạt, hung hiểm.

Trên thân một cỗ Thi Khí hỗn hợp nhân khí, theo người bình thường, hội có một loại rất lợi hại không thiện cảm cảm giác.

Giang Phong xem ra, đây chính là một cái gian tà bối.

Không lâu lắm, Ngô Tam thúc rốt cục cùng đối phương đàm luận giá tốt.

Trung niên Thuyền Công bắt đầu chống thuyền, rất tàu nhanh liền tới đến sông kia trung gian, vòng qua một ngọn núi, một cỗ gió lạnh thổi qua, chung quanh cảnh trí rộng mở trong sáng?

Đến sơn động còn có một đoạn đường, chung quanh núi non núi non trùng điệp, phong cảnh đặc biệt, Ngô Tà lại là chụp ảnh lại là chụp ảnh chung.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 92: Thi Động

Chương 92: Thi động

Cái này cốc hà theo sơn mạch hướng đi, khúc chiết lưu chuyển, mọi người ở đây coi là đến cái này bờ sông cuối cùng, thuyền kia công liền sẽ đem đầu thuyền nhất chuyển, phía trước lại là một mảnh rất tốt phong cảnh.

Lúc này, thuyền nhanh chậm lại, trước mặt sơn động cũng rốt cục xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Phía trước vào sơn động cũng là thi động, một trận kinh tâm động phách quỷ dị lữ sắp bắt đầu.

Người chèo thuyền bắt đầu căn dặn mọi người không còn lớn tiếng hơn la hét ầm ĩ, Ngô Tà cùng hắn tam thúc giao lưu một hồi, chợt nghe theo người chèo thuyền căn dặn, trên đường đi, vào sơn động, người chèo thuyền, lão đầu tử mấy người đều rất lợi hại ăn ý lựa chọn trầm mặc.

"Mụ mụ a, thế nào cảm giác trong này hãi đến hoảng?" Đại khuê là cái có chút ngốc bên trong ngu đần, dáng người cường tráng, so sánh chất phác trung thực một cái trộm mộ zei.

Đối với người khác mà nói, hắn hắn là thuộc về loại kia tính cách so sánh hung hãn gia hỏa.

Vừa mới đi vào tối như mực trong sơn động, theo tấm phẳng thuyền vẽ được, tại sí quang các loại chiếu xuống, hắn có chút kìm lòng không được đánh cái run

rẩy, đặc biệt là một cỗ âm gió thổi tới, hắn càng là nhịn không được thấp giọng nói ra.

"Nương, ta nói khuê tử, ngươi cái đại nam nhân bắp thịt đều dài hơn trong mông đít đi, sợ cái cọng lông!" Phan Tử vuốt vuốt trong tay dao găm quân dụng, hùng hùng hổ hổ, tức giận nói.

"Được, đều đừng ầm ĩ nhao nhao." Ngô Tam thúc có chút tức giận trừng mấy người liếc một chút.

Để hai người này an tĩnh lại.

Phù phù phù phù, đúng lúc này, vang lên một tiếng rơi xuống nước âm thanh, nguyên bản chống thuyền người chèo thuyền đột nhiên trực tiếp nhảy xuống, gặp tình huống như vậy, mọi người nhao nhao cảm giác có chút không khỏi diệu, coi là phát sinh cái gì, vội vàng cảnh giác lên.

"Chuyện gì xảy ra? Lão đầu tử không thấy." Ngô Tà giật mình.

Nhìn nhìn lại bên cạnh, nguyên bản cùng bọn hắn cùng một chỗ vào sơn động Hướng dẫn du lịch lão đầu tử cũng không biết từ lúc nào không thấy tăm hơi.

"Đáng chết, hai người này hại chúng ta." Ngô Tam thúc lập tức trách mắng âm thanh đến, cùng lúc đó, nhao nhao đưa ánh mắt về phía Giang Phong, trong mắt mang theo một cỗ không có hảo ý sắc.

Phan Tử càng là giơ tay lên bên trong súng lục, Latin lên đạn, nhắm ngay Giang Phong, uy hiếp nói: "Thảo, tiểu tử ngươi theo này lão đầu tử là một đám, nói, các ngươi đến chơi hoa dạng gì, nếu như ngươi không nói, lão tử nhất thương băng ngươi."

Nói xong, khí thế hung hung, trừng mắt Giang Phong, sát ý nổi lên bốn phía, coi là thật có khả năng muốn thật mở súng bắn giết Giang Phong.

Giang Phong nguyên bản chính trêu tức nhìn lấy lão Hướng dẫn du lịch nhón chân lên trực tiếp tiến vào trên đỉnh đầu vách núi chỗ tối trộm trong động chạy khỏi nơi này.

Còn có tên kia trung niên người chèo thuyền nhảy cầu nhanh chóng nhanh rời đi nơi này, cấu kết gây án.

Ngược lại cũng cảm thấy không có gì, hết thảy đều theo ban đầu nội dung cốt truyện phát triển, thế nhưng là không nghĩ tới, cái này một hồi, chính mình vậy mà trực tiếp trúng đạn, bị Ngô Tà buồn bực bình dầu mấy người coi như muốn đối bọn hắn mưu tài sát hại tính mệnh lưu manh.

"Không sai, vừa mới bắt đầu ta đã cảm thấy gia hỏa này rất bình tĩnh, nói không chính xác, hắn cũng là muốn gây bất lợi cho chúng ta." Đại khuê tính cách so sánh lỗ mãng, mắt thấy tình huống đột phát, hắn kêu la, nhìn về phía Giang Phong ánh mắt, rất là bất thiện.

Chỉ cần tam thúc ra lệnh một tiếng, hắn liền có thể trực tiếp vồ giết về phía Giang Phong, cùng Giang Phong liều mạng.

Buồn bực bình dầu rất trầm mặc, cẩn thận nhìn chằm chằm Giang Phong liếc một chút, sau cùng nhàn nhạt mở miệng nói: "Hắn cùng lão đầu kia còn có người chèo thuyền hắn không phải là một đám. . ."

"Này làm sao nói?" Ngô Tà cau mày một cái, đối Giang Phong cũng là bảo trì hoài nghi cảnh giác thái độ.

"Tốt, Phan Tử, đại khuê, các ngươi hai cái đều đừng làm rộn, nếu thật là hắn làm, như vậy hắn lúc này cũng cần phải biến mất trên thuyền, sẽ không còn cùng với chúng ta." Ngô Tam thúc so sánh lý trí, cơ trí hắn, rất nhanh liền phân tích ra vấn đề đại khái.

Nghe được tam thúc còn có buồn bực bình dầu Trương Khởi Linh lời nói, Ngô Tà ba người cái này mới dần dần buông lỏng cảnh giác.

Không có làm ra cực đoan sự tình, Phan Tử lạnh hừ một tiếng: "Gia hỏa này nếu quả thật đùa nghịch hoa dạng gì, hừ hừ, cẩn thận gia tử đạn không có mắt."

"Ta đi, phía dưới đó là cái gì." Ngô Tà không hổ là người chuyên gây họa, vừa mới đối Giang Phong khởi xướng hoài nghi, hiện tại lại cầm đèn pha hướng dưới thuyền vừa chiếu.

Được rồi, cái này vừa chiếu, vừa hay nhìn thấy trên thuyền có một mảnh cự đại hắc ảnh trong nháy mắt lướt qua.

Hắn tiếng kinh hô, trong nháy mắt gây nên Ngô Tam thúc Phan Tử còn có buồn bực bình dầu mấy người chú ý.

Nhao nhao mượn đèn chiếu sáng ánh đèn, nhìn thấy trong nước nhanh chóng lướt qua hắc ảnh.

Buồn bực bình dầu biến sắc, gấp vội mở miệng nói: "Nhanh thu đèn, không muốn chết cũng không cần chiếu xuống mặt."

Nghe được vẫn rất ít nói chuyện buồn bực bình dầu mở miệng, Ngô Tà giật mình, vội vàng thu tay lại.

Vù vù, đúng lúc này, không biết lúc nào đột nhiên truyền đến vù vù tiếng côn trùng kêu, rất lợi hại chói tai.

Tại mọi người vạn phần cảnh giác tế, chợt, một tiếng bọt nước vẩy ra âm thanh vang lên, một chỉ lớn chừng bàn tay, đen sì đồ,vật bay thẳng nhảy ra mặt nước, rơi thẳng vào bình trên thuyền.

Ánh đèn chiếu rọi dưới, mọi người rốt cục thấy rõ thứ quỷ này chân dung.

Đây là một cái loại trùng đồ,vật, toàn thân đen nhánh, có chút rất nhiều cùng loại Ngô Công xúc giác, giống ve, nhưng là trong miệng nó lại mọc lông đỏ như máu, lít nha lít nhít tiểu răng, lực cắn tuyệt đối kinh người.

Đây chính là Nguyên Trứ Trung nói tới Đạo Thi ba ba, cái này thi ba ba chỉ là tiểu thi ba ba , dựa theo tình huống này đến xem, mấy người trên đỉnh đầu, hẳn là còn cất giấu một cái đại thi ba ba, mà tên kia đào tẩu trung niên người chèo thuyền, thực cũng không có thoát đi, mà chính là đã tiến vào đại thi ba ba trong miệng.

Tiểu thi ba ba mới vừa xuất hiện, lập tức liền hướng khoảng cách gần nhất Phan Tử phát động công kích, kích xạ đến trên người hắn, bắt đầu dùng cặp kia ngao xé rách hắn y phục.

Phan Tử vội vàng rống to một tiếng, dùng dao găm hung hăng đâm chết thi miết đầu bộ.

Một cái thi ba ba trực tiếp cho treo.

Tiểu thi ba ba được giải quyết, nhưng đây chỉ là bắt đầu.

Liên tiếp không ngừng lại có phảng phất vô số lít nha lít nhít tiểu đông tây tại du tẩu thanh âm truyền đến.

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều an tĩnh lại, trong lúc nhất thời, bầu không khí rất đến mức rất kiềm chế.

Trước mắt cũng không phải ha ha bộ phim chơi đùa thời khắc.

Giang Phong liền đứng tại Ngô Tà còn có đại khuê hai người bên cạnh, bị hai người cho cảnh giác lên.

Còn không chờ bọn hắn cùng người khác kịp phản ứng, Giang Phong trực tiếp nhô ra hai tay, một người một cái, trực tiếp nắm chặt hai người trên lưng cổ áo, nhấc lên, ném nước đi.

"Xú tiểu tử, ngươi muốn chết!" Phan Tử coi là Giang Phong muốn đối Ngô Tà mấy người bất lợi.

Ken két hai tiếng, kéo thương xuyên vừa muốn nổ súng.

"Ngươi đi xuống cho ta đi." Nhưng mà, Giang Phong tốc độ thực sự quá nhanh, trong cơ thể hắn có Tướng Thần huyết mạch, mà nghiêm ngặt điểm tới nói, Tướng Thần huyết mạch chính là Bàn Cổ Nhất Tộc Thuần Chính Huyết Mạch.

Tại cương ước nội dung cốt truyện bên trong, chỉ cần có được loại này huyết mạch người, lại không ngừng tiến hóa, sau cùng có được hủy diệt thiên địa năng lực.

Bởi vậy có thể thấy được, Giang Phong huyết mạch đến có cái gì dạng giá trị, nói trắng ra, tuyệt đối không phải buồn bực bình dầu cái này dị loại có thể so.

Đồng dạng, Phan Tử cũng bị Giang Phong một cái "Thái Cực Miên Chưởng" cho trực tiếp đẩy đến hoành bay ra ngoài, sau cùng rơi vào trong nước.

Mà lúc này, Ngô Tam thúc cùng buồn bực bình dầu hiển nhiên cũng phát giác tình huống không thích hợp, hai người vội vàng cầm lấy thuyền một bên ngọn đèn, nhảy xuống nước đi.

Chỉ có Giang Phong, đứng trên thuyền, không có nhảy cầu.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 93: Huyết Mạch Lực Lượng

Chương 93: Huyết mạch lực lượng

Vốn cho rằng đây là một trận mưu sát, thế nhưng là lúc này, làm mấy người toàn bộ rơi vào trong nước, mượn nhờ này ngọn đèn phát ra tới mông lung ánh đèn.

Bọn họ rốt cục thấy rõ tại đỉnh đầu bọn họ phía trên đỉnh núi trên vách động, chẳng biết lúc nào, một cái to lớn vô cùng, chừng trâu đực lớn nhỏ cự đại hắc sắc côn trùng chính ở phía trên trên vách động giương nanh múa vuốt, tràng diện có chút khủng bố dữ tợn.

Mà vốn hắn nên thoát đi nơi này trung niên người chèo thuyền, cũng không biết từ lúc nào, đã chết.

Cả người hắn trực tiếp hiện lên Đảo Quải Kim Câu tư thế, đầu hướng phía dưới rủ xuống, mặt đầy máu lâm ly, này cá chết tròng mắt trực tiếp trừng đến lồi ra tới.

Chết không nhắm mắt!

Toàn bộ dạ dày chẳng biết lúc nào, đã bị xé ra một cái lỗ máu, ruột nội tạng từ bên trong rủ xuống đi ra.

Một cánh tay còn có một cái chân cũng đã biến mất.

Loại này tử tướng, quả thực khủng bố kinh người, kết hợp với này khủng bố

dữ tợn cự đại hắc sắc Cho'Gath, mấy người rất nhanh liền liên tưởng đến, đối phương chết đang thoát đi thi động quá trình bên trong, bị đại thi ba ba giết chết.

Thật đúng là không may!

"XÌ.... . . ." Một tiếng chói tai tiếng côn trùng kêu vang lên, lúc này, cự đại thi ba ba thủ đương xông, nhìn thấy đứng tại tấm phẳng trên thuyền Giang Phong.

Nó trực tiếp vứt xuống trung niên người chèo thuyền thi thể, cả cái cự đại Trùng Thể bành rơi vào trong nước, trực tiếp hướng trên thuyền Giang Phong vồ giết tới.

Này một đôi cự đại ngao kìm đâm về Giang Phong, muốn đem hắn nhất cử xé vỡ thành hai mảnh.

Nhìn thấy tình huống này, Ngô Tam thúc mấy người tâm cơ hồ nhấc đến cổ họng, nhưng là tình huống phát sinh quá đột ngột, trong lúc nhất thời lại không kịp cứu viện.

Căn cứ vừa rồi phát sinh tình huống, Giang Phong là tại cứu bọn họ, đây là khẳng định sự thật.

Buồn bực bình dầu tiểu ca thấy thế, nhíu nhíu mày, liền muốn đứng dậy xông ra mặt nước, nghĩ cách cứu viện Giang Phong.

Nhưng mà, ngay tại thời khắc mấu chốt này tình huống đột nhiên biến đổi.

Xoạt xoạt! Xoạt xoạt!

Lúc này Giang Phong thể nội, cốt cách lốp bốp một trận vang động, buồn bực bình dầu bọn người đứng tại mặt nước, nhìn hướng lên phía trên, rất rõ ràng nhìn thấy bọn họ đời này đều khó mà quên một màn.

Chỉ gặp nguyên bản Giang Phong chỉ có một mét tám thân cao vậy mà cứ thế mà dài cao đến cao hơn hai mét, loại tình huống đó tựa như đột nhiên lên cao.

Hắn phía sau lưng cao cao nâng lên, y phục bị chống có chút chặt chẽ, xoạt một tiếng, trực tiếp nổ tung, lộ ra này tráng kiện khủng bố bắp thịt.

Cánh tay gân xanh nâng lên, giống như là từng đầu nhúc nhích con giun, bạo tạc tính cơ bụng hướng về phía trước nhô lên, vô luận thân cao vẫn là hình thể, đều chiếm được rất mạnh biến hóa.

Đầu hắn phát triển thành xích hồng sắc, khoa trương đến có chút yêu dị.

Mặt như đao gọt, nhìn có một loại đặc biệt bá khí.

Hắn tựa như trong phim ảnh Người Khổng Lồ Xanh, cho người ta một loại nhiếp người khí thế.

Con mắt trong nháy mắt một mảnh huyết hồng, khóe miệng cũng trực tiếp mọc ra hai cây răng nanh.

"Hắn. . . Lại là Bánh Chưng!" Nhìn thấy Giang Phong biến hóa, Ngô Tà mấy người tránh ở trong nước, trong nháy mắt kém chút lên tiếng kinh hô, trong miệng kém chút uống nước.

Một cái Bánh Chưng hỗn tại bọn họ ở giữa, cái này khó tránh khỏi có chút quá mức kinh hãi thế tục?

Liền liền có thể xưng toàn bộ nội dung cốt truyện bên trong tối thần bí tiểu ca, tại thời khắc này, cả người cũng là nhịn không được có chút run rẩy.

Hắn hiểu được Cương Thi lời nói, đối Quỷ Hồn loại âm tà vật đặc biệt nhạy bén.

Hắn máu, càng là có thể khu trừ thi ba ba , khiến cho ngàn năm nữ Bánh Chưng quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, thế nhưng là giờ khắc này, hắn cảm nhận được Giang Phong thể nội loại kia đặc biệt huyết mạch.

Rất mạnh!

Không giống với Ngô Tà bọn họ trợn mắt hốc mồm, Giang Phong lúc này rất là kích động.

Tâm tình bành trướng, có chút nhiệt huyết thanh niên xúc động.

Hắn nắm nắm tay đầu, cốt cách lốp bốp một trận vang động, hắn có loại cảm giác, một quyền của mình có thể đánh nổ hư không.

Đương nhiên, trước mắt là không thể nào khoa trương như vậy, nhưng là nhất quyền đánh bay một cỗ xe con, có lẽ oanh bạo một con voi lớn, cái này hoàn toàn có thể làm được.

Đây chính là Tướng Thần huyết mạch lực lượng khủng bố.

Đây là một loại cơ hồ gần Thần đỉnh cấp huyết mạch.

Ngao!

Đối mặt cái này bất chợt tới dị biến, này cự đại thi ba ba căn bản cũng không có dự liệu được, nó hoảng sợ phát ra một tiếng kêu sợ hãi, muốn muốn chạy trốn đã không có khả năng.

Đối mặt công kích kia mà đến cự đại ngao kìm, Giang Phong cong người một cái một ngồi xổm, chợt hai chân tại tấm phẳng trên thuyền nhẹ nhàng đạp mạnh.

Thân thể phảng phất là một khỏa đạn pháo, trực tiếp một cái "Song Long Trùng Thiên Pháo" Pháo Chuy oanh ra.

Loại quyền pháp này, sớm nhất bắt nguồn từ Tam Hoàng Pháo Chuy.

Pháo Chuy, cũng là song quyền đồng thời oanh ra.

Cũng bước lên xông, hai tay nắm tay oanh ra.

Bạo phát lực khủng bố, Giang Phong tại Thái Cực Kính bên trên có đặc thù

tạo nghệ.

Luyện tốt Thái Cực, lại bắn pháo chùy, không thể nghi ngờ cho hắn Cận Thân Công Kích tối hậu phương pháp.

Vô dụng cái gọi là Phiết Thân Chuy, Lực Phách Hoa Sơn, Thác Thiên chưởng, cái gì Mãnh Hổ hạ sơn, trực tiếp, Pháo Chuy.

Cái này một cái Pháo Chuy đánh ra, phảng phất kéo theo không khí chung quanh đều sinh ra cộng minh, không khí liên tục bạo động.

A bành!

Một đôi cương mãnh nhục quyền, cuồng bá vô biên, cùng thi khác cự đại ngao kìm đánh oanh cùng một chỗ.

Trong nháy mắt đánh nát nó ngao kìm.

Cái gì đen nhánh xanh dòng máu màu tím tương dịch trực tiếp biểu bay ra ngoài.

Chỉ bất quá, tại sắp vẩy xuống Giang Phong trên thân thời điểm, lại là phảng phất có một cỗ vô hình Khí Tường ngăn trở này huyết dịch.

Sau cùng Huyết Tương rơi vào tấm phẳng trên thuyền.

Ngao một tiếng.

Cự đại thi ba ba lại là một tiếng quái khiếu, sắp Ngô Tà mấy người ở trong nước, thế nhưng là còn có thể cảm nhận được lúc này thi ba ba nội tâm cự đại hoảng sợ.

A ba ba ba!

Nhưng mà, Giang Phong lại là không cho nó thời cơ, hắn cận thân tiến lên,

lăng không hai chân đạp nước, không rơi vào trong nước, cứ như vậy đứng ở trong nước, cùng cự đại thi ba ba đánh nhau.

Song quyền xuất kích, phảng phất Tật Phong Bạo Vũ, ba ba ba giòn vang âm thanh không ngừng vang lên.

Ngô Tà mấy người đã từ trong nước nhô đầu ra, lên tấm phẳng thuyền, nhìn thấy Giang Phong như thế bạo lực cuồng mạnh mẽ màn, đã sớm nhìn trợn mắt hốc mồm.

Đại khuê cùng Phan Tử hai người nuốt nước miếng, ngây ngốc nói: "Ta giọt nương, cái này còn là người sao? Đơn giản cũng là hiện thực bản Người Khổng Lồ Xanh a."

Hai người cảm thán như thế, Ngô Tà vẫn là Ngô Tam thúc đồng thời có chút chấn kinh.

Đây con mẹ nó đơn giản cũng không phải là người.

Buồn bực bình dầu, cái này nội dung cốt truyện bên trong bức cách rất cường đại tiểu ca, lúc này cũng là có chút run lẩy bẩy.

Hắn cũng không phải là vô địch, tại nội dung cốt truyện bên trong, lần thứ nhất tiến vào cổ bên trong, gặp được này một trong cỗ quan tài Cương Thi, hắn liền đã từng dọa cho phát sợ.

Mà lúc này, tại Tướng Thần huyết mạch phát huy dưới, hắn cái này ngày bình thường rất bình tĩnh mỹ nam tử, giờ phút này, lại là có chút kính sợ.

Chiến đấu, đã đang kéo dài, không hề nghi ngờ, là thiên về một bên xu thế.

Giang Phong tựa như một con mãnh hổ, đại thi ba ba bị hắn ùn ùn kéo đến Quyền Ảnh cho nện đến liên tục ở trong nước bay ngược vẽ được.

Mỗi bị chùy bên trong, oanh trúng nhất quyền, nó này cứng rắn vỏ ngoài đều

sẽ phát ra phanh phanh phanh tiếng nổ đùng đoàng.

Phảng phất thiên lôi tại đánh trống, thẳng đến sau cùng, mấy cái có lẽ đã không nhìn thấy nó ở ngực nơi đó còn rất phẳng cả, nghiêm chỉnh bị Giang Phong trực tiếp đánh ra một cái lỗ máu.

A bành!

Giang Phong bay thẳng lên một chân, liên tục trừng ra ba cước.

Đây chính là Quốc Thuật bên trong "Phi Mã Đạp Yến!"

Chương một cước đạp ở thi ba ba trên bụng, thứ hai chân phần cổ bên trên, thứ ba chân, này dữ tợn khủng bố đầu lâu bên trên.

Sau cùng một chân, sắc bén nhất cùng bá đạo.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 94: Thủy Tinh Cự Quan

Chương 94: Thủy tinh Cự Quan

A phốc!

Này dữ tợn, che kín răng nanh răng nhọn thi miết đầu bộ tựa như khí cầu, trong nháy mắt bị trừng bạo.

Thi ba ba nguyên bản khủng bố thi thể, trong nháy mắt phù phù một tiếng, một đầu cắm vào trong nước.

Cự đại thi thể rõ mồn một trước mắt, bị chết không thể tại chết.

Thấy cảnh này, Ngô Tà mấy người thật lâu im lặng.

Đặc biệt là nhìn thấy giải quyết xong khủng bố như thế cự đại thi ba ba về sau, vẫn như cũ phảng phất người không việc gì một dạng hướng mấy người đạp thủy đi tới Giang Phong.

Bọn họ giờ này khắc này đúng là đối Giang Phong sinh ra một tia kính sợ.

Mái tóc màu đỏ ngòm dần dần chuyển hóa làm ô màu đen, bên miệng lên răng nanh cũng dần dần thối lui.

Giang Phong thân cao lần nữa khôi phục một mét tám.

Hoàn toàn cùng người bình thường không có hai người.

Nhìn thấy Giang Phong hướng mấy người đi tới, đột nhiên, Ngô Tà mấy người đúng là có một loại e ngại tâm tình.

Vô ý thức, tất cả mọi người nhao nhao rút lui, thần sắc khẩn trương, có chút đề phòng.

Đặc biệt là buồn bực bình dầu gia hỏa này, trực tiếp từ phía sau lưng hộp kiếm bên trong quất ra một cái hắc sắc Cổ Đao, thanh này Cổ Đao xem xét cũng là loại kia có thể gọt Kim đoạn sắt đồ tốt.

Bây giờ, bọn họ đối Giang Phong cũng là có một tia cảnh giác, dù sao, Giang Phong thế nhưng là một cái Bánh Chưng.

"Các ngươi liền là đối xử với các ngươi như thế ân nhân?" Giang Phong chắp hai tay sau lưng, đi vào thuyền xuôi theo một bên ngồi tại, trên mặt không hề bận tâm, nhìn lấy Ngô Tam thúc mấy người này cảnh giác đề phòng bộ dáng, nhẹ giọng cười một tiếng, lắc đầu.

"Ây. . ." Ngô Tam thúc mấy người tựa hồ rất nhanh ý thức được chính mình mấy người loại trạng thái này, tựa hồ có chút không chính cống.

Dù sao vừa rồi người ta là cứu mình mấy người, bây giờ lại đối Giang Phong như thế căm thù , có vẻ như thật rất không thích hợp? Từng cái trên mặt đều hiện lên một vòng đỏ ửng, đây là bị xấu hổ, thực sự có chút thẹn đến hoảng.

"Phong ca, ngươi thật không phải Bánh Chưng sao? Vừa rồi chúng ta nhìn thấy ngươi. . ." Buồn bực bình dầu so sánh trầm mặc, có chút cảnh giác nhìn lấy Giang Phong.

Mà Ngô Tà so sánh rất là bát quái, trước tiên, liền nhìn chằm chằm Giang Phong cẩn thận thượng hạ dò xét, nhịn không được, hiếu kỳ nói.

"Đúng vậy a, đúng vậy a, vừa rồi ta đều trông thấy ngươi biến Bánh Chưng, quá dọa người. . ." Đại khuê cao to lực lưỡng cũng là một cái gân não tử, lúc này,

không che đậy miệng nói.

Người khác còn chưa mở miệng, Giang Phong lại là cười ha ha, "E mm, có lẽ ta có thể là trong miệng các ngươi nói Bánh Chưng. . ."

"A!" Nghe được Giang Phong chính mình thừa nhận chính mình là Cương Thi, Ngô Tà mấy người lại là hoảng sợ lại phải lui ra phía sau mấy bước.

Một cái biết nói tiếng người Cương Thi, có trí tuệ Cương Thi, cái này mẹ nó không khỏi thật là làm cho người ta kinh dị a?

"Các ngươi cũng không cần lo lắng, đây là ta huyết mạch nguyên nhân, hết thảy đều là từ chính ta chủ đạo, nói đúng ra, coi ta không có Giác Tỉnh Huyết Mạch lúc, ta là nhân loại bình thường, đương nhiên, nếu như gặp phải nguy hiểm lúc, ta là một cái Bánh Chưng, ha ha. . ."

Giang Phong khoát tay nói.

Ngô Tà mấy người nghe được trợn mắt hốc mồm.

Cái này còn có thể chơi như vậy.

Buồn bực bình dầu nao nao, liên tưởng đến sau lưng của hắn Kỳ Lân hình xăm, gật gật đầu, "Ta tin tưởng hắn. . ."

Trầm mặc hắn, rốt cục mở miệng.

Ngô Tam thúc mấy người liếc nhau, sau cùng đồng thời gật đầu.

Cứ như vậy, Giang Phong miễn cưỡng để mấy cái người tin phục, mấy người tiếp tục lên đường.

Ngọn đèn chiếu xuống, nguyên bản trong nước có rất nhiều thi ba ba, nhưng là do ở vừa rồi Giang Phong xuất hiện cùng cự đại thi ba ba vương chết đi, những cái kia thi ba ba đều đã chạy hết.

Có một cái thi ba ba, cũng chính là vừa mới bắt đầu cái kia bị Phan Tử đánh chết thi ba ba, mọi người tại phía trên phát hiện một cái lục lạc.

Đó là thời cổ, Tu Đạo Nhân làm pháp khí.

Loại này lục lạc , có thể dùng để khống chế thi ba ba nhóm.

Bất quá, đây đối với Giang Phong tới nói, cơ bản không có tác dụng gì.

Bình thuyền tiếp tục Hành Thi, theo Thuyền Hành chạy nhanh, không khỏi, nhiệt độ bỗng nhiên dưới hạ.

Đèn mỏ yếu ớt phát tán chiếu sáng SH dưới, thi động càng ngày càng lớn, tại phía trước, mơ hồ trong đó, có từng tia từng sợi lục quang đang lóe lên.

Như thế âm u một màn, đổi lại gan lớn người, cũng sẽ nhịn không được đánh cái run rẩy.

Ngô Tà Phan Tử mấy người đánh cái giật mình, hiển nhiên, loại hoàn cảnh này, để bọn hắn đánh tâm lý cảm thấy rất lợi hại không thoải mái.

"Fuck!" Lúc này buồn bực bình dầu nhịn không được phát ra một câu tiếng Anh, trách mắng âm thanh tới.

"Ta giọt nương a!" Phan Tử cùng đại khuê cũng là trợn to tròng mắt tử.

Sau một khắc, bọn họ nhìn thấy đời này đều không thể quên được một màn.

Tấm phẳng Thuyền Hành chạy nhanh đến lục quang một đoạn này, rộng mở trong sáng, biến thành một cái mười phần cự đại thiên nhiên hang động, này đường nước chảy cũng thay đổi thành trong nham động một con sông nước, nước này đường hai bên chỗ nước cạn bên trên, tất cả đều là lục u u xác thối.

Tại những này lục u u hư thối phía trên thi thể, bò đầy không ít chừng to bằng chậu rửa mặt nhỏ, ô màu đen cự đại thi ba ba.

Những này thi ba ba, liền bao trùm tại những thi thể này chồng chất mà thành Thi Sơn bên trên, không ngừng nhấm nuốt, gặm ăn những thi thể này.

Có chút thi thể đã sưng vù, phát mục, một cỗ thi xú vị tràn ngập.

Loại cảm giác này, thật rất lợi hại buồn nôn.

Nếu không phải giờ này khắc này thi trong động không khí ẩm ướt, nhiệt độ so sánh âm lãnh, loại kia thi xú vị khẳng định lời đồn đến càng xa.

Có chút thi thể đã bị gặm ăn đến chỉ còn lại có một bộ bạch cốt, hắc động kia động nhãn động tựa hồ bóng đêm vô tận thâm uyên, thâm tình ngắm nhìn tiến vào thi động mấy người.

Cho dù là Giang Phong gặp qua không ít mưa to gió lớn, trải qua chiến hỏa tẩy lễ, đối mặt qua không ít Si Mị Võng Lượng tu sĩ, giờ này khắc này, cũng là không khỏi nhíu mày.

Cũng không phải là hắn sợ hãi, mà là đối với loại này thi xú vị rất lợi hại không thích ứng.

"Những thi thể này đại bộ phận là từ thượng du đáp xuống, sau đó ở chỗ này mắc cạn, mọi người cẩn thận, nhìn chung quanh một chút có cái gì kỳ quái đồ,vật!"

"Các ngươi nhìn!" Đại khuê mắt sắc, nhất chỉ một bên vách núi, tất cả mọi người nhao nhao quay đầu đi, vậy mà nhìn thấy một cái lục u u Thủy Tinh Quan Tài, tại này trong quan tài kiếng, tất cả mọi người nhìn thấy trong quan tài, này một bộ màu trắng nữ tử thi thể.

"Bên kia cũng có!" Phan Tử đưa tay chỉ một bên khác vách núi, tại này trên vách núi đá cũng có một cái Thủy Tinh Quan Tài, bất quá bên trong lông đều không có.

"Cho ta cẩn thận một chút, không nên khinh cử vọng động." Ngô Tam thúc

cảnh giác nói ra, tiếp theo nhìn về phía Giang Phong, trên mặt lấy lòng nói: "Phong ca, một lại. . ."

Ý tứ rất rõ ràng, cái kia chính là một hồi nếu là có nguy hiểm gì phát sinh, còn mời Giang Phong chiếu khán một hai.

Giang Phong gật gật đầu, khóe miệng mang theo một vòng nụ cười, chỉ chỉ buồn bực bình dầu, "Coi như ta không xuất thủ, tiểu tử này bản lãnh lớn đây."

Bị Giang Phong đột nhiên chỉ đến chính mình, đồng thời nói bản sự của mình rất lớn, buồn bực bình dầu hơi sững sờ.

Trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc, bất quá lại là không có giải thích cái gì.

"Hắn. . ." Bởi vì trước buồn bực bình dầu một mực bất hiện sơn bất lộ thủy, Ngô Tà mấy người ngược lại là không nhìn ra buồn bực bình dầu tên tiểu bạch kiểm này có bản lãnh gì, nhưng là bây giờ trải qua Giang Phong vừa nói như vậy.

Ngô Tam thúc mấy người nhìn về phía buồn bực bình dầu trong mắt, đúng là mang lên một tia kinh ngạc.

Quả nhiên, người luôn luôn thâm tàng bất lộ a.

Đối với Giang Phong lời nói, bọn họ là một trăm cái tin tưởng, so sánh lấy Giang Phong này thủ đoạn thần bí, bọn họ môn tự vấn lòng, là thật tâm tin phục.

Nghe được Giang Phong lời này, trong lúc nhất thời, đối buồn bực bình dầu ngược lại là nhiều một tia kính trọng.

Ngô Tam thúc cáo già, tròng mắt đi dạo, cười ha hả cùng buồn bực bình dầu bộ cái gần như không đề cập tới.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 95: Trăm Năm Nữ Bánh Chưng

Chương 95: Trăm năm nữ Bánh Chưng

"Ôi ta đi, ta giọt nương . . . ." Tấm phẳng thuyền trực tiếp vòng qua đống xác chết, vừa muốn đi vòng qua đống xác chết, chợt mảnh này quỷ dị kinh dị khu vực, nhưng không ngờ lúc này đại khuê một tiếng kêu sợ hãi.

Theo cha chết nương một dạng, Ngô Tà mấy người căn bản không nghĩ tới gia hỏa này đột nhiên sẽ như vậy nhất kinh nhất sạ, lại thêm trước mắt loại hoàn cảnh này quả thật có chút kinh dị.

Đến lúc này, tất cả mọi người ánh mắt đồng thời bị hấp dẫn, nhao nhao đem ánh mắt hướng về phía trước nhìn lại.

Chỉ thấy này nguyên bản đống xác chết đằng sau, một cái tóc dài rối tung, mặc áo trắng nữ tử thân ảnh đưa lưng về phía mấy người.

Này rối tung ô tóc đen dài, che lại mặt nàng.

Thấy không rõ nàng khuôn mặt, loại tình huống này, thật giống như trong phim ảnh Trinh Tử ra sân phương thức giống như đúc.

Lúc này, tất cả mọi người dĩ nhiên minh bạch tới, hóa ra vừa rồi này một bộ rỗng tuếch trong quan tài kiếng không có thi thể.

Nguyên lai cỗ kia nữ thi chạy tới nơi này.

Vừa thấy tình huống này, cái này áo trắng nữ thi ngăn trở mọi người đường đi, trong lúc nhất thời, đều an tĩnh lại.

Thấy lạnh cả người bốc lên.

"Ha ha ha!" Cùng lúc đó, nữ thi bỗng nhiên phát ra từng tiếng bén nhọn ha ha ha tiếng cười quái dị, cười đến có chút rùng mình.

Ngô Tam thúc cùng Ngô Tà mấy người đã sớm chuẩn bị kỹ càng Hắc Lư móng, mắt thấy điệu bộ này, trong lòng một mảnh rét lạnh, biết rõ đây là bị nữ Bánh Chưng cho để mắt tới.

"Không nên ở chỗ này giả thần giả quỷ, cút!" Nhưng mà, mọi người ở đây mười phần khẩn trương trước mắt.

Đứng ở đầu thuyền Thượng Giang Phong lại là mày kiếm dựng thẳng, chắp hai tay sau lưng, hét lớn một tiếng.

Một tiếng này rống, phảng phất là Sư Tử, để cho người ta ngạc nhiên là, cái này tiếng rống giống như một tiếng kinh thiên tiếng sấm.

Oanh tiếng sấm ầm ầm vang rền.

Cẩn thận lắng nghe, cái này tiếng sấm đúng là Giang Phong thể nội phát ra.

A

Cũng không thấy Giang Phong có động tác gì, tại cái này hét lớn một tiếng dưới, này áo trắng nữ thi trong nháy mắt phù phù quỳ xuống đất, thân thể run lẩy bẩy.

Không ngừng hướng Giang Phong dập đầu.

Thấy cảnh này, Ngô Tam thúc mấy người đều là ngẩn ngơ, dù sao, Giang Phong có thể là hoàn toàn dùng khí thế đến uy hiếp này nữ thi, nhìn thấy tình

huống này.

Tất cả mọi người là kinh dị không thôi.

Liền liền buồn bực bình dầu cái này ngày bình thường rất điệu thấp, trên thân bí mật rất nhiều Trương gia đệ nhất khiêng linh cữu đi người, nhìn thấy một màn này, đồng tử đột nhiên co rụt lại.

Nhìn về phía Giang Phong ánh mắt nhiều một tia kiêng kị, cùng cảnh giác.

Tại mọi người nhìn soi mói, Giang Phong quay đầu nhìn về phía mọi người, cười nhạt nói: "Tin tưởng các ngươi hẳn không có gặp qua cái gọi là Quỷ Hồn, đã như vậy, hôm nay, ta liền bêu xấu, để cho các ngươi mở mang kiến thức một chút cái gọi là đạo thuật."

Đạo thuật, tại trộm mộ giới cùng Phong Thủy Giới bên trong, là thần bí nhất khó lường tồn tại.

Từ khi kiến thức đến Giang Phong thần kỳ, bọn họ đã coi Giang Phong là làm kỳ nhân đến xem, bây giờ nghe được Giang Phong muốn thi triển đạo thuật.

Phan Tử đại khuê Ngô Tam thúc cùng Ngô Tà mấy người đều là nhãn tình sáng lên.

Liền xem như buồn bực bình dầu, cũng là thần sắc nhất động, hắn cũng rất muốn nhìn một chút Giang Phong còn có thủ đoạn gì nữa.

Giang Phong trong lòng vẫn rất có nắm chắc, vị diện này, hội cương ước thế giới loại đạo thuật kia cũng không có nhiều người, mặc dù có, ở cái này mạt pháp thời đại, vậy tuyệt đối cũng là Phượng Mao Lân Giác y hệt.

Cái thế giới này chủ yếu vẫn là lấy trộm mộ Tầm mê làm chủ đề, dính đến càng thêm thần bí khó lường Đạo Gia Huyền Học pháp thuật phương diện vấn đề rất ít.

Nếu quả thật nói như vậy, đoán chừng cái thế giới này liền cái gọi là tiên nhân cũng nên có, nhưng là phải biết, này là không thể nào.

Vị diện này, không có cái gọi là tiên nhân, mặc dù có trường sinh, cũng là hiểu được một chút trường sinh ảo diệu mà thôi.

Không cần nói nhảm xách, cũng không biết Giang Phong đến là từ nơi đó lấy ra một tờ lam sắc phù triện, chỉ gặp này phù triện lít nha lít nhít, Bút Tẩu Long Xà viết phác hoạ mắng mọi người thấy không hiểu cổ phù đồng.

Run tay ở giữa, Phù Triện trong nháy mắt bộc phát ra một trận sáng chói hồng quang, trước mắt hồng quang xẹt qua.

Tất cả mọi người lần nữa mở hai mắt ra lúc, cả đám đều có chút ngơ ngác, nhìn thẳng phía trước này một bộ nữ thi.

Chỉ gặp tại nữ thi phía sau nằm sấp mắng một cái đồng dạng một bộ áo trắng mỹ mạo Nữ Quỷ.

Sắc mặt tái nhợt, này một đôi giầy thêu rón mũi chân, gót chân nhếch lên.

Tại Đạo Học bên trong có như thế một cái thuyết pháp, cái kia chính là người chết bình thường đều là chân không chạm đất, bởi vì vì chúng nó đã chết, nhập thổ vi an, không cách nào tiếp xúc đến Địa Khí.

Cho dù là bọn họ nhập thân vào Dương Nhân cũng là loại hình thức này chiếm hữu.

Nói cách khác, trước mắt cái này ngàn năm nữ thi cũng không phải là Bánh Chưng, vì đó đi ra quấy phá, có thể hành tẩu.

Dạng này thi thể, xưng là "Hành Thi!"

Hành Thi nói chuyện, đó chính là hồn phách bị cầm tù tại người chết thể nội, vô pháp xông ra đỉnh đầu, bởi vậy, oán niệm càng để lâu càng sâu, sau cùng biến

thành Hành Thi.

Nữ thi ngăn cản mọi người tốc độ, không thể nghi ngờ là muốn hại người.

Để Ngô Tà mấy người rùng mình, lưng phát lạnh không hề chỉ chỉ là cỗ này nữ thi trên lưng Quỷ Hồn, mà là tại chung quanh bọn họ, lại có lít nha lít nhít, trên trăm đạo hắc khí lượn lờ bóng người.

Những bóng người này, từng cái tử tướng dữ tợn vô cùng, có dạ dày bị xé ra một cái lỗ máu, có đầu bị không biết cái gì lợi khí gọt đi một nửa, cuồn cuộn Huyết Tương từ bên trong chảy ra, thiếu cánh tay gãy chân, muốn nhiều thảm liền có bao nhiêu thảm.

"Quỷ. . . Quỷ a, ta giọt mẹ a. . ." Đại khuê dọa đến toàn thân kịch liệt run rẩy, dưới đũng quần một cỗ ướt át mắc tiểu đánh tới, rầm rầm, mùi nước tiểu khai truyền đến.

Con hàng này, vậy mà trực tiếp nước tiểu.

Tại nội dung cốt truyện bên trong, gia hỏa này cũng là cái này mấy cái tập liền treo Vai quần chúng.

Khổ người lớn, so sánh ngốc trắng, đối mặt Quỷ Thần cũng là Thiên sinh sợ hãi.

Nhìn thấy hắn bộ dáng này, Ngô Tam thúc vừa bực mình vừa buồn cười.

Muốn giơ tay lên vung đại khuê đầu, thế nhưng là hắn lúc này cũng phát hiện mình tay có chút cứng ngắc.

Ngày bình thường, rất bình tĩnh ổn trọng hắn, lúc này nhưng cũng cảm giác trong lòng một mảnh rét lạnh.

Nhắm mắt làm ngơ, bây giờ, gặp, muốn phải bình tĩnh bình tĩnh, cũng là không thể.

Không có gì ngoài buồn bực bình dầu cùng Giang Phong còn có thể bảo trì bình tĩnh bên ngoài, mấy người kia, không có một cái nào tâm lý không sợ.

Dù sao, cái này có thể là sống sờ sờ trên trăm cái Quỷ Hồn a, hơn nữa còn đều là Kháng Nhật thời kỳ bị quỷ tử giết chết, chồng chất ở trong sơn động này đầu, có thể nghĩ, bọn họ oán niệm đến lớn đến bao nhiêu.

Xong, một cái ý niệm trong đầu hiện lên, đột nhiên, cảm thấy nhiệt độ vừa vội đột nhiên hạ xuống không ít.

Giang Phong vỗ bên hông túi vải buồm, từ bên trong xuất ra Âm Hồn thùng, nhẹ nhàng vỗ.

Nhất thời, nguyên địa Bát Cổ âm phong trong nháy mắt cuốn lên, trong tiếng thét gào, rõ ràng nghe được Oán Quỷ thê lương kêu gào thanh âm mặc tới.

Ngay sau đó, tám đạo hắc khí bằng không xoay tròn, sau cùng tại Giang Phong chỗ mặt nước trước hiển hóa ra tám đạo người mặc màu trắng đen Quỷ Soa phục sức Lệ Quỷ.

Này tám tên Lệ Quỷ, từng cái trong tay đều là cầm trong tay Minh Khí Khốc Tang Bổng.

Một khi xuất hiện, tám tên Quỷ Soa nhao nhao tiến lên hướng Giang Phong thi lễ, Giang Phong bờ môi nhúc nhích hai lần, Ngô Tà bọn người không có mở ra Thiên Nhãn.

Theo bọn hắn nghĩ, này tám đạo hắc khí Long Quyển Phong tựa hồ là tám đạo Quỷ Ảnh.

Quay chung quanh tại Giang Phong trước mặt xoay quanh một vòng.

Mà Giang Phong lại tựa hồ tại Niệm Chú nói thầm mắng cái gì.

Ngay sau đó, bọn họ liền thấy này tám đạo âm phong cuốn lên, trực tiếp

hướng những quỷ hồn kia mãnh liệt tiến lên.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 96: Lai Lịch Bí Ẩn

Chương 96: Lai lịch bí ẩn

Tại Giang Phong mệnh lệnh dưới, Chúng Quỷ kém cung kính xác nhận, lúc này tiến lên, cầm trong tay Khốc Tang Bổng, hướng những quỷ hồn kia tiến lên.

Này tám đạo Quỷ Khí đi vào Chúng Quỷ hồn trên đỉnh đầu, tại đống xác phương xoay quanh một vòng.

Liền nhìn thấy những quỷ hồn kia từng cái thất kinh, vô cùng hoảng sợ khắp nơi tán loạn.

Kêu khóc suy nghĩ muốn chạy trốn, nhưng là vô luận bọn họ trốn ở đâu, rất nhanh, liền bị một cỗ âm phong cuốn trúng, sau một khắc, nguyên bản lít nha lít nhít Quỷ Hồn, lập tức biến không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Tám đạo mắt trần có thể thấy hắc khí trực tiếp hóa thành tám đạo ô quang, sau cùng chui vào Giang Phong trong tay Âm Hồn trong thùng.

Giang Phong đắp lên Âm Hồn thùng, đem thả lại bên hông trong bao vải dầy.

Cười nhạt nói: "Nơi này đã không có nguy hiểm gì, đi thôi!"

Mọi người có chút thần sắc ngốc trệ.

Tất cả những thứ này, đều tựa hồ quá mức Huyền Huyễn.

Trong truyền thuyết, có chút đạo sĩ pháp thuật cao thâm , có thể Bàn Sơn

Điền Hải, Khu Thần bắt quỷ.

Thế nhưng là này dù sao chỉ là truyền thuyết, mà bây giờ, bọn họ những này ngược lại đấu lại là nhìn thấy chánh thức cao nhân.

Trong lúc nhất thời, Ngô Tà Phan Tử còn có đại khuê mấy người nhìn về phía Giang Phong trong ánh mắt đều mang lên một cỗ kính sợ cùng sùng bái.

Liền liền buồn bực bình dầu cái này ca, đang nhìn hướng Giang Phong trong ánh mắt, cũng là nhiều một tia kính trọng.

Đồng thời lại có chút nhíu mày, tựa hồ tại suy đoán thân phận của hắn.

Nhưng là hắn nhất định lại thất vọng, bởi vì hắn không có khả năng đoán được Giang Phong đến là lai lịch gì.

Đối với buồn bực bình dầu thân thế, Giang Phong không muốn để ý tới quá nhiều.

Trương gia bí mật, quá xâm nhập quá sâu tìm tòi nghiên cứu ngược lại lo lắng.

Hắn lần này, chẳng qua là cảm thấy cái thế giới này một chút trải qua nguy hiểm rất lợi hại có ý tứ.

"Phong ca, ngươi thật lợi hại, ngươi cái này Thần hồ kỹ đạo gia pháp thuật đơn giản Thần." Ngô Tà cười hì hì tiến tới góp mặt, lần thứ nhất lộ ra rất là hiếu kỳ lại có chút nịnh nọt biểu lộ.

"Đúng vậy a, Phong ca, ngươi thật hảo lợi hại, lần này nếu không có ngươi, mọi người chúng ta đoán chừng cũng phiền phức đại. . ." Phan Tử vừa nghĩ tới trước chính mình đối đãi Giang Phong lúc thái độ, không khỏi trên mặt có chút nóng bỏng bỏng đến hoảng.

Bất quá, hắn cũng là cái sảng khoái trực tiếp người, dù sao, giống Giang

Phong loại này cao nhân, không nịnh bợ đó mới là lộ ra hắn rất ngu ngốc.

Về phần đại khuê gia hỏa này liền tương đối thẳng tiếp, nếu không phải sợ Giang Phong không cao hứng, hắn kém chút liền muốn cho Giang Phong quỳ xuống, gia hỏa này thực sự rất lợi hại không đáng tin cậy.

Nội dung cốt truyện bên trong sau cùng tại trong cổ mộ bị thi ba ba ba ba vương cho cắn trúng ngón tay, trúng độc mà chết, thật sự là cái bi kịch.

Bất quá, loại người này cũng là có một cái ưu điểm, cái kia chính là trung hậu thành thật.

Ngô Tam bớt, cũng chính là Ngô Tà tam thúc, tuy nhiên hắn không có giống hắn mấy vị tuổi trẻ tiểu hỏa tử như thế quá mức rõ ràng đập Giang Phong mông ngựa.

Nhưng nhìn hướng Giang Phong trong ánh mắt lại là rất lợi hại cung kính.

Vậy liền giống đang nhìn mỗ vị đại sư một dạng ánh mắt, nguyên bản hắn còn xưng hô Giang Phong "Phong huynh đệ" hiện tại được rồi, trực tiếp biến Thành tiểu ca.

Giang Phong khóe miệng hung hăng run rẩy một chút, tiểu ca xưng hô thế này không phải là buồn bực bình dầu Trương Khởi Linh à, ngươi cho lão tử cài lên xưng hô thế này, tựa hồ có chút không chính cống đi.

Giang Phong có chút dở khóc dở cười.

Sau cùng bất đắc dĩ, lại đem buồn bực bình dầu kéo qua làm bia đỡ đạn, "Ầy, tiểu tử này bản sự cũng không nhỏ, các ngươi vẫn là gọi hắn tiểu ca tốt."

Buồn bực bình dầu có chút im lặng, không qua sông Phong đã mở miệng, hắn ngược lại cũng không nói thêm gì, thần sắc cổ quái nhìn Giang Phong liếc một chút, trầm mặc.

Giang Phong đối buồn bực bình dầu tán thưởng, lại một lần nữa để Ngô Tam thúc mấy người nhìn về phía buồn bực bình dầu trong ánh mắt nhiều một tia tham lam.

Thật giống như nhìn Hoa cô nương ánh mắt, hận không thể lột sạch buồn bực bình dầu y phục đến xem buồn bực bình dầu đến có bối cảnh gì.

Cả đám đều rất là thân thiện theo buồn bực bình dầu lôi kéo làm quen.

Chỉ bất quá để bọn hắn phiền muộn cùng không thú vị là, buồn bực bình dầu rất trầm mặc, tựa hồ thực sự có chút quá không thú vị a? Cái cuối cùng cái đầy bụi đất, nhiệt tình mà bị hờ hững, ngượng ngùng nhìn lấy Giang Phong, có chút xấu hổ.

Tấm phẳng Thuyền Hành chạy nhanh tốc độ cũng không chậm, vừa mới trải qua một phen kinh tâm động phách thi động trải qua nguy hiểm, làm tấm phẳng thuyền vạch ra thi động, phía trước mặt sông khoáng đạt tế, mọi người rốt cục đưa một hơi.

Nếu như lần này nếu không phải có Giang Phong vị này kỳ nhân ở đây, đoán chừng bọn họ đã sớm không biết treo bao nhiêu lần.

Lần nữa nhìn thấy bầu trời cùng mặt sông, bốn phía sơn phong, chỉ cảm thấy một loại còn sống cảm giác thật rất không tệ.

"Mau nhìn, này tại bờ sông múc nước không phải liền là cái kia trước gạt chúng ta tiến thi động, muốn mưu hại chúng ta Tử Lão Đầu sao?" Ngồi tấm phẳng thuyền, rất nhanh, Phan Tử mấy người liền rõ ràng nhìn thấy tại bờ sông đối diện bờ sông có một cái tiểu lão đầu ngay tại bờ sông múc nước.

Này thần sắc bỉ ổi bộ dáng, cẩn thận nhìn lên, nha a, chính không phải trước mang mấy người tiến vào thi động, sau đó trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa Trương lão đầu thì là ai.

Nghe được Phan Tử mấy người ồn ào âm thanh, Trương lão đầu cũng là cùng một thời gian ngẩng đầu nhìn đến mọi người.

Phát hiện Ngô Tà còn có Giang Phong bọn người cũng chưa chết đi, hắn lập tức liền hoảng, loảng xoảng một tiếng.

Nhấc chân vắt chân lên cổ mà chạy.

Liền chân quấy ngã xách nước sông thùng nước, cũng vẫn như cũ không quan tâm, một mực nhanh chóng đào mệnh.

Lần này, Ngô Tam thúc cũng là Hỏa, hùng hùng hổ hổ.

"Mã Đức, còn muốn chạy, Lão Tiểu Tử, ta để ngươi chạy." Phan Tử trực tiếp nhất, giơ tay lên thương phanh phanh phanh mấy tiếng súng vang.

Viên đạn không ngừng đánh vào Trương lão đầu dưới chân địa trên mặt.

Bị như thế một làm, Trương lão đầu dọa đến phù phù một tiếng mới ngã xuống đất.

Vội vàng đứng dậy, hướng mọi người quỳ xuống đất dập đầu, cầu xin tha thứ: "Mấy vị gia gia a, Tiểu Lão Nhi không phải thật sự muốn hại các ngươi a. Các ngươi liền vòng qua ta đi, đều là cái kia đáng chết người chèo thuyền bức ta cùng hắn khách bắt đầu xuyên, lừa các ngươi tiến thi động, nếu như ta không nguyện ý, hắn liền muốn giết ta, ta là bị bất đắc dĩ a."

Trương lão đầu khóc đến gọi là một cái rơi lệ mặt mũi tràn đầy, một cái nước mũi một cái nước mắt, thực tình để cho người ta cảm thấy có chút đáng thương.

Hắn tiếp tục khóc gào to: "Tiểu Lão Nhi cũng là bất đắc dĩ a, ta một thân đều là bệnh, nếu không phải vì kiếm chút tiền mua chút thuốc, ta cũng sẽ không ngu đến mức đi lừa các ngươi tiền a."

Ngô Tam thúc cau mày một cái, mắng: "Ngươi cái lão già, thân thể khỏe

mạnh như vậy, nơi nào đến mao bệnh? Ngươi còn Trang?"

"Không dối gạt các vị gia gia a, ta thật có bệnh a. . ." Trương lão đầu vội vàng khoát tay, tiếp tục giải thích, bộ kia khóc tang mặt, còn kém cho mấy người liếm giày.

Muốn đáng thương biết bao liền có thể yêu.

"Tốt, hắn xác thực có bệnh, nhìn hắn cái này bệnh tật đầy người, người chết thịt ăn nhiều, tự nhiên cũng sẽ bị Oán Quỷ nguyền rủa, lại thêm chuyện ác làm nhiều, tự nhiên quái bệnh gì đều có. . . ." Gặp Ngô Tam thúc mấy người còn phải lại đe dọa Trương lão đầu, Giang Phong lại là khoát khoát tay, giải thích nói.

"Phong lão sư, làm sao ngươi biết ta thường xuyên ăn thịt người. . ." Nhìn thấy Giang Phong cũng không chết, Trương lão đầu ngoài ý muốn đồng thời, nghe được Giang Phong lời nói này, không khỏi bị kinh ngạc.

Kể từ cùng người chèo thuyền cùng một chỗ cấu kết về sau, hắn liền bị lừa gạt ăn người chết thịt, đến tận đây, đã xảy ra là không thể ngăn cản, thường xuyên ăn người chết thịt, còn ăn được nghiện.

Buồn nôn cũng như cũ ăn.

Bây giờ, mắt thấy Giang Phong đối với mình tình huống như thế hiểu biết, sao không gọi hắn giật mình?

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 97: Thụ Tinh

Chương 97: Thụ Tinh

"Được, ngươi cũng đừng tại giả vờ giả vịt." Giang Phong có chút chán ghét quét Trương lão đầu liếc một chút, người chết vì tiền chim chết vì ăn, hắn ngược lại không đến nỗi đi khó xử loại người này.

Theo tay run một cái, tại hắn hai ngón ở giữa xuất hiện một trương lam sắc Phù Triện, Phù Triện run tay nhóm lửa, một đạo hồng quang hiện lên.

Ngay sau đó, chỉ gặp nguyên bản chẳng có chuyện gì Trương lão đầu, sau một khắc, trên thân lại là tản mát ra một cỗ mười phần khó ngửi mùi hôi thối.

"Oa, thực sự lập tức, thế nào thúi như vậy." Ngô Tà Phan Tử vẫn là tam thúc mấy người thấy thế, vội vàng từng cái gặp Quỷ liền bận bịu che mũi lui lại.

"Loại vị đạo này đơn giản cùng chúng ta tại thi trong động hỏi thăm vị đạo giống như đúc." Đại khuê có chút ngây ngốc nói ra.

"Là thi xú." Lúc này, Ngô Tà mở miệng nói.

Mấy người càng là có chút giật mình, người làm sao lại phát ra thi xú vị, chẳng lẽ Trương lão đầu thực đã sớm không chết được?

Đây con mẹ nó cũng quá kinh dị, đơn giản so Mảng kinh khủng còn kinh khủng hơn tấm ảnh.

"Hắn còn chưa chết, chẳng qua là người chết thịt ăn nhiều, thể nội góp nhặt không ít Thi Độc mà thôi." Lúc này, một mực trầm mặc không nói, rất ít mở miệng nói chuyện buồn bực bình dầu rốt cục mở miệng.

Ngô Tam thúc mấy người sát có việc gật gật đầu, chợt ánh mắt nhìn về phía Giang Phong vị đại sư này cấp nhân vật.

Ý là tại hỏi thăm, "Đại Sư, quả thật như thế sao?"

Giang Phong cười ha ha, gật gật đầu, "Không sai , dựa theo Đạo Học mà nói, cũng là Trương lão đầu ăn không ít người chết thịt, thể nội góp nhặt không ít Thi Độc cùng oán khí, quanh thân Âm Khí quấn thân, loại tình huống này lâu mà lâu, người tự nhiên không có bệnh cũng sẽ có bệnh. . . ."

Đại Sư cũng là Đại Sư, nghe Giang Phong giảng thuật, Ngô Tam thúc mấy người bừng tỉnh đại ngộ, vội vàng vỗ tay tán thưởng, gật đầu.

Ý kia giống như là bọn họ cái gì đều hiểu một dạng, từng cái hứng thú dạt dào.

Thực bọn họ cái rắm cũng đều không hiểu.

Ngược lại đấu vẫn được, ngươi muốn để bọn hắn đi học Huyền Học pháp thuật, vậy đơn giản cũng là Đàn gảy tai Trâu.

"Cái này. . ." Trương lão đầu cái này nửa ngày, đã bị dọa đến một thân mồ hôi lạnh.

Hắn bây giờ mới biết, nguyên lai mình một mực đang Quỷ Môn Quan lên xiếc đi dây.

Trong cơ thể mình lại còn có nhiều như vậy buồn nôn thi xú vị, còn tốt, nếu như không phải có sông Phong lão sư, có lẽ hắn hiện tại đã sớm. . . .

Hắn chà chà trên trán mồ hôi lạnh, lại là một thanh nước mũi một cái nước

mắt liên tục cho Giang Phong dập đầu.

Giang Phong khoát khoát tay, sau đó để Ngô Tà mấy người tự mình làm quyết định.

Gặp mấy người tha thứ chính mình, lại thêm bản thân đối cứng mới Giang Phong này thần đồng dạng thủ đoạn, vô cùng mê tín Trương lão đầu, trước tiên hấp tấp, chủ động cho mấy người dẫn đường.

Trong lúc đó, vẫn không quên nói đến liên quan tới hắn trước mang mấy tên trộm mộ trước hướng mặt trước chỗ kia cự đại đỉnh núi, gặp được một chút quái sự.

"Ôi, ta nói với các ngươi, lúc ấy đám kia ngược lại đấu bên trong tên kia dẫn đầu hán tử, mười phần hung hãn, ta đều nói, không thể tiếp tục hướng trong sơn cốc tiến lên, ta chết sống không dám ở tiến lên, thế nhưng là bọn họ lại là không buông tha, nói lại cho ta mười cái Mao gia gia, ta nói, coi như cho ta một trăm tấm ta cũng không làm, bởi vì chỗ kia thực sự rất lợi hại tà môn, nếu là thật đi vào, khẳng định sẽ chọc cho giận sơn thần gia, tốt a, sau cùng hắn trực tiếp dùng súng uy hiếp ta, bất đắc dĩ, ta không thể làm gì khác hơn là liều mình bồi quân tử, mang lấy bọn hắn tiếp tục hướng sâu trong thung lũng đi đến. . ."

Mọi người sâu một chân, cạn một chân đi tại vũng bùn sơn cốc trên mặt đất, một bên nghe Trương lão đầu giảng thuật hắn trước dẫn người tiến vào thâm cốc kinh lịch, nói đến đây, Trương lão đầu trên mặt cũng là tái đi.

"Về sau ta dẫn bọn hắn tiến vào sơn cốc chỗ sâu, bóng đêm hơi trễ, bọn họ liền tạm thời mắc lều bồng an ở lại, ta trong đêm bởi vì thực sự quá buồn ngủ, vì đó liền rất ngủ sớm đi, ai có thể nghĩ đến, ta lúc nửa đêm tỉnh lại, mắc tiểu, đi ra lều vải, lại phát hiện chung quanh hắn trong lều vải, ánh đèn chập chờn, cẩn thận nhìn lên, mới phát hiện, vậy mà không có bất kỳ ai. . . Mà lại. . ."

Nói đến đây, trên mặt hắn đã trắng bệch một mảnh, "Các ngươi đoán ta thấy cái gì?" Hắn một mặt tim đập nhanh nói ra.

"Con mẹ nó ngươi nói nhảm cái gì, mau nói. . ." Phan Tử chửi một câu, có chút mười phần khó chịu, hứng thú đang bị câu lên, lão gia hỏa này lại câu người khẩu vị, đây không phải thuần tâm hố người à.

Gặp Phan Tử muốn đánh người, Trương lão đầu vội vàng lắc đầu, khoát khoát tay, hít sâu một hơi, nhớ lại, "Ta lúc ấy một tiếng má ơi quái khiếu, chỉ gặp đằng sau ta vậy mà không biết lúc nào, vậy mà xuất hiện một khỏa to lớn vô cùng quái thụ, này quái thụ Thụ Đằng co duỗi, chập chờn, tại bóng đêm chiếu rọi dưới, giống như là tại trong đêm uyển chuyển nhảy múa u linh, ta xem xét, thế này sao lại là Thụ a, cái này rõ ràng cũng là Thụ Tinh a. Ta khi đó cũng là không quan tâm, liều mạng chạy a chạy, sau cùng cũng không biết thế nào, liền chạy ra khỏi đến sơn cốc, từ đó về sau, liền cũng không dám lại đến đó, vô luận ai tìm ta làm dẫn đường, ta cũng không làm, lần này, nếu như không phải Phong lão sư, các ngươi đánh chết ta cũng không làm."

Lần này, để Trương lão đầu dẫn đường, Ngô Tam thúc mấy người trả lại cho hắn ba ngàn khối tiền, trước bị Giang Phong cứu nhất mệnh, lại kiến thức đến Giang Phong này Quỷ Thần khó lường thủ đoạn, Trương lão đầu, xem như hoàn toàn không biết xấu hổ, đối Giang Phong cũng là một hồi nịnh nọt.

"Tốt, ngươi mẹ hắn cũng đừng vuốt mông ngựa, liền ngươi này chút trình độ, còn muốn đập Đại Sư mông ngựa." Ngô Tam thúc xem thường thêm khinh thường liếc Trương lão đầu liếc một chút, đối con hàng này ấn tượng không thật là tốt.

Giang Phong bị mấy người chen chúc ở giữa, ngược lại là rất ít chen vào nói, nghe được Trương lão đầu miêu tả, hắn cũng đã biết cái đại khái.

Sâu trong thung lũng, có Chiến Quốc Thời Kỳ, Lỗ Thương Vương sau khi chết kiến tạo đại hình lòng đất lăng tẩm "Lỗ Vương cung", mà cái này Lỗ Thương Vương, nghe nói cả đời ngược lại đấu (trộm mộ) vô số.

Đã từng vì Sở Quốc Sở Vương trộm qua không ít mộ, tại Sở Quốc, danh khí

rất lớn, ở trong mắt Sở Vương, hắn là một cái có thể hướng Địa Phủ mượn Âm Binh tồn tại.

Nhưng mà, cái này thực chẳng qua là Lỗ Thương Vương vì tại Sở Vương trước mặt đề cao mình địa vị một cái nguỵ trang mà thôi.

Về sau, hắn tại Sở Vương trước mặt giả chết, Thuyết Địa phủ phát sinh phản loạn, Minh Quân muốn mời hắn xuống đất phủ hỗ trợ trấn áp náo động.

Vì đó xin chỉ thị Sở Vương, Sở Vương lúc ấy nghe xong, trong lòng hoảng hốt, trực tiếp đáp ứng, để Lỗ Thương Vương cứ việc đi.

Nói xong, Lỗ Thương Vương ngay tại Sở Vương trước mặt trực tiếp tọa hóa, thực cũng là phục dụng giả chết sau.

Thế nhưng là, cái này nhất đẳng, liên tục qua mấy ngày, vẫn không có gặp Lỗ Thương Vương tỉnh lại, từ đối với Lỗ Thương Vương kiêng kị, Sở Vương cuối cùng hạ lệnh vì Lỗ Thương Vương kiến tạo Cự Đại Cung Điện.

Về sau, Lỗ Thương Vương tại thân tín trợ giúp dưới, thành công tỉnh lại.

Đồng thời, còn âm mưu quỷ kế dưới, để cho mình tại Sở Vương trước mặt địa vị lên tới một cái rất lớn độ cao.

Sau cùng, vì có thể làm cho chính mình trường sinh bất tử, hắn chuyên môn tìm sách cổ, ở trong sách cổ, biết được Kim Lũ Ngọc Y sau khi chết mặc lên người có thể đi qua không mấy năm sau để cho mình một lần nữa phục sinh.

Thế là hắn tìm tới Giang Phong mấy người tiến về chỗ này dưới ngọn núi một chỗ Tây Chu Cổ Mộ, tại trong cổ mộ, hắn quả nhiên phát hiện mộ chủ người có một kiện Kim Lũ Ngọc Y, sau cùng hắn tu hú chiếm tổ chim khách, tại chính mình sau khi chết, để cho người ta đem Kim Lũ Ngọc Y cho hắn mặc vào, hắn thi thể làm theo trực tiếp an táng tại Tây Chu trong mộ. . . .

Trước Trương lão đầu nói tới Thụ Tinh, thực cũng là tại Tây Chu trong mộ

sinh trưởng một khắc Cổ Thụ, tên là "Cửu Đầu Xà bách!"

Loại cây này rất là yêu dị, liền theo hoa ăn thịt người không sai biệt lắm một cái tính chất, sẽ động, cũng sẽ đả thương người, giết người. . . .

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 98: Sơ Dưới Cổ Mộ

Chương 98: Sơ dưới Cổ Mộ

"Nơi đó giống như có đồ vật gì?" Mọi người chính trò chuyện với nhau, bỗng nhiên, Ngô Tà nhất chỉ phía trước bụi cỏ, gọi hô một tiếng.

Tất cả mọi người ánh mắt hướng về hắn chỉ phương hướng trông đi qua, vừa vặn trông thấy này trong bụi cỏ có ánh sáng đang lóe lên.

Đến gần xem xét, nguyên lai là một cái điện thoại di động, trên điện thoại di động nhiễm vết máu.

Ngô Tam thúc lấy tay dính một chút máu tươi tiến đến trước mũi nghe, cau mày nói ra: "Xem ra, có người trước chúng ta một bước lại tới đây, chỉ bất quá ngoài ý muốn nổi lên."

"Các vị gia, tiểu lão đầu ta liền không cùng các ngươi tiếp tục đi, trước ta chính là mang những cái kia ngược lại đấu tới nơi này, sau đó. . . ." Trương lão đầu có chút sợ hãi nhìn lấy Ngô Tam thúc mấy người, chắp tay trước ngực, cầu khẩn, tội nghiệp.

Ngô Tam thúc mấy người nhíu nhíu mày, nhìn về phía Giang Phong, Giang Phong gật gật đầu.

Ngô Tam thúc mắng: "Cút đi, về sau bớt làm điểm chuyện xấu, nếu không về sau đụng phải ngươi, để ngươi đẹp mặt."

Trương lão đầu như được đại xá, mặt lộ kinh hỉ, liền vội vàng gật đầu khom lưng cười nói là.

Trương lão đầu rời đi, lúc đầu, Ngô Tam thúc mấy người là muốn mời Giang Phong Tầm Long Điểm Huyệt, nhưng là nghĩ đến đây trên đường đi đến, vẫn luôn là Giang Phong đang giúp bọn hắn, cứu bọn họ mệnh, nếu như không phải Giang Phong, nói không chừng bọn họ cũng sớm đã không biết chết bao nhiêu lần.

Ngẫm lại, sau cùng Ngô Tam thúc quyết định chính mình chỉ huy đại chất tử Ngô Tà còn có Phan Tử mấy người tự mình động thủ.

Đương nhiên, Giang Phong tự nhiên là không dùng ra tay, hắn thì là bình tĩnh ngồi xếp bằng ở một bên, nhìn lấy Phan Tử Ngô Tam thúc mấy người bắt đầu động thủ đào đất.

Đào một hồi, Phan Tử bỗng nhiên lên tiếng kinh hô, "Máu, có máu."

Nguyên lai, mấy cái cái xẻng xuống dưới, vậy mà xuất hiện huyết sắc bùn đất, Ngô Tam thúc ngồi xổm người xuống nghe, lại là kinh hỉ nói: "Đây là đất quan âm, phía dưới khẳng định có mộ huyệt, tiếp tục đào."

Đây không phải cái gì tình huống đặc biệt, mấy người cũng không dám đi quấy rầy Giang Phong, tất lại không biết Giang Phong tình huống.

Buồn bực bình dầu cũng là ở một bên trầm mặc không nói, bất quá có đôi khi nhìn về phía Giang Phong ánh mắt lại là hết sức tò mò, thỉnh thoảng trầm tư, thủy chung khó giải.

Ngô Tà mấy người xem như lao công, đang cố gắng đào trộm động, Giang Phong lúc này lại là bắt đầu nhìn lên chung quanh Phong Thủy xu thế.

Phong Thủy mộ táng học bên trong chú trọng nhất cũng là phân Kim định huyệt cái môn này học thuyết, mà Phong Thủy Phong Thủy, cái gọi là Phong

Thủy, "Táng giả, thừa tức giận vậy. Khí Thừa Phong làm theo tán, giới nước làm theo dừng, cổ nhân tụ làm không rời, hành sử có dừng, cho nên vị Phong Thủy, Phong Thủy pháp, đến nước vì bên trên, giấu Phong lần."

Có thể thấy được Phong Thủy Thuật cũng tức tướng địa thuật, hạch tâm tức là mọi người đối ở lại hoặc là mai táng hoàn cảnh tiến hành lựa chọn cùng xử lý, lấy đạt tới Xu Cát Tị Hung mục đích.

Phong Thủy Học lại có Dương Trạch cùng Âm Trạch phân, Âm Trạch tức mộ huyệt , bình thường không người biết đến, Dương Trạch huyệt đồng dạng nhiều chỉ người ở lại Phong Thủy.

Mộ táng huyệt, lại phân thổ táng, Thiên Táng cùng Hải Táng, Hỏa Táng, còn có tuyết táng mấy loại.

Hải Táng , bình thường chỉ là đem người táng tại biển, Thiên Táng, phần lớn thấy ở Tây Tạng khu vực.

Chết đi người bị ném vứt bỏ tại hoang dã, bị Dã Lang các loại động vật cùng vi trùng phân giải, đây chính là Thiên Táng.

Thổ táng, cũng chính là chúng ta bình thường nói tới nhập thổ vi an.

Tuyết táng , bình thường thấy nhiều tại Tuyết Sơn khu vực, đem người táng như băng tuyết bên trong, lâu dài bị đóng băng đứng lên.

Đây chính là tuyết táng.

Nơi này bốn phía bên trái có một đầu cao ngất thẳng vào trong mây uốn lượn khúc chiết, chập trùng nguy nga, tại trong phong thủy học, đây chính là Tả Thanh Long.

Bên phải lại có một đầu sơn mạch hiện lên thấp nằm cuộn nằm thế, đây là Hữu Bạch Hổ.

Trước có một tòa tương đối thấp lùn gò núi, phía trước còn có một đầu trước mấy người vượt qua dòng sông, sơn cốc chỗ dốc núi sau lại có một tòa cao hơn dốc núi cao sơn.

Đây chính là Thượng Huyền Võ dưới Chu Tước, trước có nước chảy chảy qua, khoảng chừng bốn phía phân biệt có Tứ Tượng đến lấy lòng, loại này Phong Thủy cục , có thể nói, táng ở chỗ này người không phú thì quý!

"Thông, thông." Ngay tại Giang Phong có tư có vị đánh giá chung quanh Phong Thủy hướng đi lúc, đại khuê thanh âm đột nhiên vang lên.

Giang Phong hơi hơi giương mắt, chỉ thấy lúc này mấy người chính hướng trộm trong động ném cây châm lửa, thăm dò một chút bên trong có hay không nguy hiểm.

Lúc này, rốt cục xác định không có gặp nguy hiểm, Giang Phong đứng dậy, chậm rãi đi qua.

Chỉ thấy lúc này rẫy trên mặt đã bị đào bới ra một cái hơn nửa thước bao quát trộm động, cái này trộm động nối thẳng địa.

Gặp Giang Phong tới, Ngô Tam thúc vội vàng khách khí một phen, chợt mấy người bắt đầu vây quanh Giang Phong, mà Ngô Tam thúc cùng Phan Tử mấy người thì là ở phía trước dò đường.

Tiến vào thông đạo, bên trong tối om, ngọn đèn chiếu rọi xuống, trên vách tường, xuất hiện một chút bích hoạ.

Những này bích hoạ, đại bộ phận vẽ đều là một chút quỷ dị hình ảnh, cổ đại hành quân đánh giặc đồ, bất quá nó khác nhau chủ yếu ở chỗ, những cổ đại đó trong tay binh lính cầm là Chiêu Hồn Phiên.

Người sáng suốt xem xét, liền có thể nhìn ra, cái này là một bộ "Âm Binh mượn đường" đồ.

Dưới đất trong cổ mộ, cơ quan trùng điệp.

Phan Tử muốn đi sờ trên tường bích hoạ, lúc này, cũng là bị buồn bực bình dầu lên tiếng ngăn lại.

Đi một lát, mắt thấy phía trước đã không có đường, mọi người không khỏi khẽ giật mình.

Như nội dung cốt truyện bên trong, tiếp đó, buồn bực bình dầu bắt đầu hắn "Phát Khâu Trung Lang Tướng" hai ngón dò xét động bản sự.

Chỉ gặp hắn ngón giữa cùng ngón trỏ kỳ dài vô cùng, sờ sờ vách tường cắm đi vào.

Lạch cạch một tiếng, xúc động cơ quan, một đạo cửa đá bị trực tiếp xúc động mở ra.

"Ôi uy, tiểu ca, ngươi thật đúng là Thần, Đại Sư thứ nhất, ngươi chính là thứ hai a." Tận mắt chứng kiến đến buồn bực bình dầu này Thần hồ Thần Thủ đoạn, Phan Tử cùng đại khuê hai người nhãn tình sáng lên, liên tục vỗ tay.

Đập cái mông ngựa đồng thời không quên đập Giang Phong mông ngựa.

Ngô Tam thúc càng là nhìn kỹ buồn bực bình dầu liếc một chút, con mắt hơi hơi sáng lên.

Ngô Tà gia hỏa này mặc dù không có vuốt mông ngựa, bất quá nhìn về phía buồn bực bình dầu trong mắt lại là mang theo một tia bội phục.

Buồn bực bình dầu không hổ là buồn bực bình dầu, Phan Tử cùng đại khuê hai nhân mã cái rắm nhất định đập vào đùi ngựa bên trên, gặp buồn bực bình dầu vẫn như cũ một bộ Poker Face.

Hai người đụng một cái mũi bụi, ngượng ngùng gạt ra một mặt so với khóc còn khó nhìn hơn nụ cười, không nói nhảm nữa.

Mới vừa gia nhập cửa đá, phía trước ánh mắt trở nên trống trải.

Đây là một gian chừng hơn một trăm mét vuông diện tích thạch thất.

Cửa đá hai bên trái phải để đó hai đầu thạch Tỳ Hưu, cửa đá dưới, có liên tục tam giai Thạch Thê, một tầng tiếp tục một tầng , liên tiếp đến trong thạch thất.

Tại trong thạch thất vị trí bày đặt một cái cự đại đỉnh đồng thau, đỉnh đồng thau đằng sau còn có một cái cự đại thạch quan.

Này thạch quan đóng chặt lại, nhìn không ra bên trong đến có cái gì.

Tại trên nhà đá, khắc hoạ không ít Tinh Thần Đồ Án, còn có một số Phi Cầm Tẩu Thú bích hoạ, lộng lẫy, cho người ta một loại Xuyên Toa Thời Không ảo giác.

Lúc này, một đoàn người cũng rốt cục thấy rõ toàn bộ thạch thất cấu tạo, thạch thất chung quanh hết thảy có tám cái cửa đá, cửa đá kết nối mặt đất Thạch Thê tổng tổng cộng có ba cấp, toàn bộ hình dáng nhìn.

Cái này không phải liền là Bát Quái Đồ à.

"Khá lắm, có bảo bối." Phan Tử căn bản không có nghĩ nhiều như vậy, vừa thấy được Cổ Mộ trong phòng lại có lớn như vậy một cái đỉnh đồng thau, hưng phấn dưới, vọt thẳng quá khứ, bắt đầu lật tiến trong đỉnh bắt đầu tìm đồ.

Cái gì Ngọc Trụy a, cái gì đồ sứ a, tổng, đều là một chút có giá trị không nhỏ đồ cổ, có thể bán ra không ít tiền.

Lần này, càng là đem bọn hắn mừng rỡ không được.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 99: Đụng Tới Cái Tống Tử

Chương 99: Đụng tới cái Tống Tử

"Phan Tử, ngươi mẹ hắn không muốn sống a, mau chạy ra đây." Ngô Tam thúc tức hổn hển, hùng hùng hổ hổ xông đi lên, để Phan Tử mau chóng rời đi đỉnh đồng thau bên trong.

Trong thạch thất trên tế đài bày đặt đỉnh đồng thau, mà đỉnh đồng thau đằng sau lại có một cỗ quan tài đá, rất rõ ràng, đỉnh đồng thau bên trong đồ,vật là cho trong thạch quan chủ nhân làm tế phẩm dùng.

Mà Phan Tử bò vào đỉnh đồng thau bên trong, đây chính là tại lấy một loại "Hiến tế" hình thức, đem chính mình hiến tế cho trong thạch quan chủ nhân.

"Tam gia, trong này bảo bối tốt rất nhiều, chúng ta lần này phát, Ha-Ha. . ." Nhưng mà, đối với Ngô Tam thúc nhắc nhở, Phan Tử lại là cười ha ha, có chút không tim không phổi tiếp tục tại đỉnh đồng thau bên trong chơi đùa mắng hưng khởi.

Kẽo kẹt kẽo kẹt!

Chợt, đúng lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến, chỉ nghe tại đỉnh đồng thau sau trong thạch quan bỗng nhiên kẽo kẹt kẽo kẹt phát ra một tiếng chấn động kịch liệt âm thanh.

Thạch quan vách quan tài mạnh mẽ chấn động một chút.

Lập tức, chung quanh đều an tĩnh lại.

Vách quan tài lần nữa chấn động kịch liệt đứng lên, giống như bên trong có đồ vật gì muốn phá quan tài mà ra một dạng, như tình huống như vậy, lại thêm trong cổ mộ thường xuyên có thể đụng phải Tống Tử, giờ khắc này, tất cả mọi người phía sau đều bốc lên một tầng hàn khí.

Tất cả mọi người não tử trống rỗng, trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm cái gì, cái này nói rõ chính là nói rõ có cái gì muốn phá quan tài mà ra.

"Đừng nhúc nhích đỉnh đồng thau bên trong đồ,vật, dừng tay!" Buồn bực bình dầu biến sắc, vội vàng xông lên trước, trên trán mồ hôi lạnh cuồng bốc lên, đối thạch quan cũng là ha ha ha phát ra liên tiếp Ngô Tà mấy người nghe không hiểu lời nói.

Giang Phong nguyên bản còn đứng ở một bên nhiều hứng thú nhìn lấy một màn này, gặp buồn bực bình dầu bắt đầu cùng trong thạch quan Tống Tử giao lưu, trong lúc nhất thời, cũng là có vẻ hơi hứng thú tẻ nhạt.

Đối với Giang Phong bình tĩnh cùng thong dong, Phan Tử mấy người thì là mặt không huyết sắc, dọa đến một trận run rẩy.

Buồn bực bình dầu trong cổ họng không ngừng phát ra ha ha ha tiếng quái khiếu, mà cùng lúc đó, trong quan tài cũng là đồng dạng truyền đến ha ha ha tiếng quái khiếu.

Kỳ lạ như vậy Nhân Thi giao lưu phương thức, coi là thật hiếm thấy.

"Đại Sư, chúng ta nên làm cái gì?" Mắt thấy buồn bực bình dầu cùng này trong thạch quan đồ,vật giao lưu, trong lúc nhất thời, Ngô Tam thúc mấy người cũng không biết nên làm thế nào cho phải, bất quá nhìn thấy một bên bình tĩnh khoanh tay nhìn lấy tất cả những thứ này Giang Phong lúc, bọn họ phảng phất tìm tới người đáng tin cậy, trong nháy mắt liền hướng Giang Phong áp sát tới, Ngô Tam thúc vội vàng xin chỉ thị Giang Phong.

Phù phù!

Nhưng mà, đúng vào lúc này, chỉ gặp nguyên bản cùng trong thạch quan thi thể giao lưu buồn bực bình dầu không biết ra tại nguyên nhân gì, vậy mà phù phù một tiếng trực tiếp quỳ xuống.

Bành bành bành liên tục dập đầu ba cái.

Một màn này, thấy Ngô Tà mấy người sửng sốt một chút, trong nháy mắt không biết nên làm thế nào mới tốt.

"Tranh thủ thời gian tới dập đầu, nếu không chúng ta đều phải chết!" Buồn bực bình dầu thông suốt quay đầu, trên trán thẳng đổ mồ hôi lạnh, vội vàng hướng mọi người mở miệng nói ra.

Kẽo kẹt kẽo kẹt!

Này thạch quan lần nữa chấn động kịch liệt, tựa hồ đối với mọi người không quỳ xuống mà cảm thấy bất mãn hết sức.

Phan Tử đại khuê mấy người nhìn về phía Giang Phong, muốn hỏi đến xuống không được quỳ, bọn họ do dự.

Giang Phong cau mày một cái, lạnh hừ một tiếng, "Một bộ Huyết Thi mà thôi, giả thần giả quỷ."

Hắn quát lạnh một tiếng, một tiếng này, trong nháy mắt để bốn phía an tĩnh lại.

Nếu như đối với người bình thường tới nói, cùng đúng không biết nói thuật buồn bực bình dầu tới nói, phải giải quyết rơi trong thạch quan Huyết Thi, có thể muốn trả giá bằng máu.

Có thể là đối với Giang Phong tới nói, hắn một cái chuyên môn Tu Đạo Nhân, lại là có được Tướng Thần huyết mạch, kiêm Võ Đạo Đại Tông Sư hắn

như thế nào lại hướng máu me đầy đầu thi thần phục.

Mã gia chính là Khu Ma gia tộc, truyền thừa Đạo Gia Cửu Tự Chân Ngôn, có được những này hàng yêu phục ma đạo thuật, tục truyền chánh thức Đạo Gia cao thủ, lập tức gia tổ tiên, càng là lấy đạo thuật chém giết qua một đầu Chân Long.

Bởi vậy có thể thấy được, Mã gia Đạo Pháp khủng bố đến mức nào.

Tại Dân Quốc Thời Kỳ kinh lịch này mười năm, Giang Phong được chứng kiến đồ,vật tuyệt đối so với buồn bực bình dầu mấy người còn nhiều hơn, vì đó. . .

"A bành!" Giang Phong câu nói này liền phảng phất một giọt nước rơi vào chính đang sôi trào trong chảo dầu, trong nháy mắt gây nên liên tiếp phản ứng.

Một tiếng kịch liệt vang vọng, nguyên bản chấn động kịch liệt thạch quan vách quan tài tại thời khắc này, trực tiếp hất bay.

Rống!

Một tiếng trầm thấp nộ hống vang lên, một bộ toàn thân đẫm máu Huyết Thi từ trong quan tài trực tiếp ngồi xuống.

Này một đôi đẫm máu tròng mắt, trừng trừng nhìn chằm chằm Giang Phong.

Oán độc vô cùng.

Ha ha ha!

Trong miệng hắn phát ra vài tiếng ha ha ha gọi tiếng, lộ ra đến vô cùng phẫn nộ.

Sau một khắc, đúng là trực tiếp từ trong thạch quan trong nháy mắt bật lên đến, nhảy lên dưới, vọt lên cao hơn hai mét, sau cùng rơi trên mặt đất, hướng Giang Phong mấy người vồ giết tới.

Buồn bực bình dầu thấy thế, trên mặt huyết sắc đã sớm biến mất, vội vàng lách mình thối lui đến Giang Phong phía sau, cùng Ngô Tam thúc mấy người đứng chung một chỗ.

Ngô Tà mấy người lúc này đã sợ đến không nhẹ, cả đám đều âm thầm có chút hối hận, thế nào sông Đại Sư cứ như vậy lỗ mãng đâu, lần này xong đời.

Tuy nhiên trước được chứng kiến Giang Phong biến thân Tống Tử, thế nhưng là bây giờ, cái này Huyết Thi Tống Tử, vừa nhìn liền biết không phải tốt gây người.

Trong lòng bọn họ cũng là rất lợi hại treo, "Ta giọt nương vậy. Đây là Huyết Thi a." Phan Tử dọa đến toàn thân một cái giật mình, kêu lên sợ hãi.

Đại khuê cũng là thân thể lắc một cái, có chút mồm miệng không rõ, hàm răng run lên nói: "Nó sẽ không phải thật muốn giết chết chúng ta đi, Đại Sư có thể ngăn cản được hắn sao?"

Ngô Tam thúc tuy nhiên không nói gì, nhưng là cùng Ngô Tà chú cháu hai người cũng là nơm nớp lo sợ, không biết nên làm sao bây giờ, trốn cũng không phải, ở lại đây cũng không phải, hết thảy, đều chỉ khả năng giúp đỡ hi vọng đặt ở Giang Phong trên thân.

"Tống Tử, cũng chính là cương SH ssi, cái gọi là cương SH ssi, người Tử Nhi Bất Cương, tức là Cương Thi, bảo trì nguyên lai Nhục Thân Bất Hủ, cũng hoặc là sau khi chết táng nhập Cực Âm, Âm Khí cực kỳ nồng đậm, đều lại biến thành cương SH ssi.

Muốn hình thành loại quái vật này, nhất định phải là lúc còn sống đột tử hoặc là chết thảm chết oan người.

Cũng hoặc là có đạo pháp cao thâm người tu đạo dùng thủ đoạn nào đó, tiến hành dưỡng thi. . ." Đối mặt hướng mọi người nhào tới Cương Thi, Giang Phong cũng không có lộ ra sợ hãi biểu lộ, liếc một chút liền nhìn ra đây là một bộ thực

lực cùng nhảy cương không sai biệt lắm cấp bậc Cương Thi, hắn rất là nhẹ nhõm chậm rãi mà nói: "Cương Thi phân biệt mấy loại: Bạch Cương, Hắc Cương, nhảy cương, Phi Thi, Du Thi, thây nằm, Bất Hóa Cốt, Hạn Bạt, lớn nhất loại sau là hống.

Bất quá, cho dù là hống, lấy cương ước thế giới Cương Thi đẳng cấp huyết mạch tới nói, hống thực cũng là sinh ra thể Cương Thi. . .. Bất quá, dù sao cũng là nhảy cương, quá yếu." Giang Phong lắc đầu, như đổi lại người khác chắc chắn sẽ không có loại này đảm phách nói lời này.

Thế nhưng là hắn không giống nhau.

Một cái kế thừa Tướng Thần huyết mạch Đạo Võ Song Tu hắn, đối phó cổ cương thi này, vẫn rất có nắm chắc.

"Đại Sư, nó đã vồ giết tới, chúng ta vẫn là tranh thủ thời gian chạy đi." Ngô Tam thúc gặp Giang Phong như thế chậm rãi mà nói, mắt thấy Huyết Thi liền muốn vồ giết tới, tất cả mọi người níu chặt tâm, đã sinh ra chạy trốn suy nghĩ.

Dù sao bọn họ không phải Giang Phong, nếu như Giang Phong chỉ là đang khoác lác bức, bọn họ có thể không dám hứa chắc chính mình chẳng có chuyện gì.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 100: Thần Phù Hiển Uy

Chương 100: Thần Phù hiển uy

"Huyết Thi mà thôi, không cần thiết như vậy sợ hãi!" Giang Phong vẫn như cũ hoàn toàn như trước đây bình tĩnh.

Hắn trong hai con ngươi, hiện lên một vòng tinh quang.

"Các ngươi đều lui ra phía sau! Những lá bùa này , có thể Khu Tà Tị Ác. . . ."

Đang khi nói chuyện, Giang Phong từ tùy thân túi vải buồm trong bọc, lấy ra nhất đại bao Hộ Thân Phù, tiện tay quăng ra, lít nha lít nhít Hộ Thân Phù, đều dán tại Ngô Tam thúc trên người mấy người, thật giống như vì bọn họ mặc vào một kiện từ Hộ Thân Phù hợp lại mà thành áo khoác!

Từng đạo từng đạo Kim Hi phù văn, tại Ngô Tà bọn người trên thân, không ngừng lưu chuyển!

"Cái này. . ." Như thế tràng cảnh, chỉ có thể dùng thần dấu vết để hình dung, trong lúc nhất thời, bọn họ vậy mà không biết nên thế nào đi biểu đạt nội tâm chấn kinh.

Vô ý thức, tại thời khắc này. Bọn họ nhao nhao lui ra phía sau một bước, liền liền buồn bực bình dầu, lúc này nhìn về phía Giang Phong ánh mắt từ lâu không hề kiêu căng, ngược lại mang lên vẻ tôn kính.

Rống!

Này Huyết Thi quanh thân phát ra quỷ dị huyết vụ, đó là Thi Độc. Những này Thi Độc, điên cuồng hướng Giang Phong bên này khuếch tán ra tới.

Trước tiên, liền muốn bắt đầu công kích Giang Phong mấy người.

Giang Phong run tay ở giữa, liên tục vung ra mười vài lá bùa.

Hai tay của hắn nhanh chóng bóp Đạo Ấn, trong miệng đồng thời quát: "Gặp. . ."

Niệm đến chữ Lâm, trong tay hắn bóp cái chữ Lâm ấn, chợt lần nữa vừa quát "Binh" chữ ấn đánh ra, "Đấu" chữ ấn kết xuất, "Người Giai Trận Liệt Tiền Hành!"

Cửu Tự Chân Ngôn, Cửu Tự Chân Ngôn Đạo Gia thủ ấn nhanh chóng đánh ra.

Ông!

Chín cái vàng sắc Phù Triện hư không trôi nổi, tại thời khắc này, tựa hồ nhận Cửu Tự Chân Ngôn triệu hoán, trong nháy mắt, phía trên phù văn Kim chói, mỗi một tấm phù triện đối ứng một cái chân ngôn.

Xoay tròn mà thành một vòng tròn, vòng quanh Giang Phong chung quanh không ngừng xoay tròn, tựa hồ rất là nhảy cẫng.

Mà lúc này, theo Huyết Thi tới gần, người khác cũng rốt cục thấy rõ Huyết Thi dung mạo.

Hắn mặt mũi tràn đầy máu tươi, khô quắt khủng bố, toàn thân bao phủ tại một tầng nồng đậm đỏ như máu Thi Khí bên trong, hai tay thẳng tắp hướng về phía trước đưa, trên tay móng tay vừa nhọn vừa dài, giống sắc bén Liêm Đao!

Mà lại nó trên móng tay, đều hiện ra hào quang màu đỏ như máu, vừa nhìn liền biết là có kịch độc, người bình thường bị hơi cắt đến một chút, hắn phải chết

không nghi ngờ! Đại La Kim Tiên cũng khó cứu!

Trên người nó còn rất dài hồng sắc mọc lông, trách không được nhìn như bị lột da Cương Thi, nguyên lai, còn rất dài chảy máu lông.

Những huyết vụ đó thực cũng chính là sát khí, Huyết Thi trên thân loại này huyết vụ nếu là bị sát hoặc là đụng, đây tuyệt đối là trí mạng.

Như loại này quỷ đồ,vật , bình thường vết đao rất khó thương tổn đạt được nó.

"Cuối cùng vẫn là đại tài tiểu dụng, cũng được, liền lấy ngươi thử một chút Cửu Tự Chân Ngôn Power đi." Nhìn thấy nhào tới Huyết Thi, Giang Phong lắc đầu, hai tay kết ấn, hướng phía trước nhất chỉ, nguyên bản quay chung quanh ở bên cạnh hắn chín tấm phù triện trong nháy mắt nhận chỉ thị, phần phật một tiếng, hóa thành chín đạo kim quang trực tiếp phóng tới cỗ kia Huyết Thi.

Phốc phốc phốc!

Lá bùa vừa mới dán tại Huyết Thi trên thân, lập tức tựa như diêm nhóm lửa Dầu Hỏa, trong nháy mắt, Huyết Thi trên thân bốc cháy lên, một làn khói xanh tuôn ra.

Một trương, hai tấm, ba tấm, mỗi dán lên một trương, Phù Triện lên phù văn trong nháy mắt kim quang mãnh liệt, mà Huyết Thi cũng trực tiếp phát ra một tiếng quỷ dị tiếng gào thét.

Không biết là bị một loại nào đó thần bí lực lượng cho công kích, vậy mà trực tiếp bay rớt ra ngoài.

Tờ thứ tư, thứ năm trương, thẳng đến tấm thứ chín hoàn toàn dán tại trên người nó.

Tai mắt mũi miệng thất khiếu bị phong, hậu môn huyệt rốn toàn bộ bị phong.

Huyết Thi trên thân huyết vụ đã không cách nào lại xuất hiện.

Tạch tạch tạch!

Lúc này, máu trong thi thể liên tiếp phát ra từng đợt trầm đục tiếng nổ đùng đoàng, ngay sau đó, nương theo lấy sau cùng một tiếng vang trầm.

Thanh âm rơi xuống, phốc, chín tấm phù triện hoàn toàn dẫn đốt, một đoàn Kim Sắc Hỏa Diễm đem Huyết Thi kiện hàng, thiêu đốt, chỉ trong phiến khắc, mặt đất chỉ còn lại có một đống tro tàn.

Nhìn lấy trước còn khí thế hung hung Huyết Thi trong chớp mắt liền bị Giang Phong diệt đến ngay cả cặn cũng không còn dưới.

Ngô Tà mấy người có chút ngây ngốc đứng tại chỗ, cái này còn là người sao?

Thủ đoạn này, đơn giản so trong phim ảnh đặc kỹ còn muốn càng thêm hùng vĩ a?

"Đại Sư, ngươi cái này pháp thuật cũng quá ngưu bức đi." Ngô Tam thúc nuốt nước miếng, có chút hâm mộ tiến lên, đưa cho Giang Phong một điếu thuốc, Phan Tử thấy thế, vội vàng từ trong ngực móc ra một cái cái bật lửa, cho thuốc lá nhóm lửa.

Đại khuê trông mong nhìn lấy Giang Phong, sờ sờ trên thân phù áo, lại liên tưởng đến vừa rồi Giang Phong chín tấm phù triện liền trực tiếp làm chết một cái Tống Tử, nhất thời hắc hắc trực nhạc, hết sức kích động.

Ngô Tà từ trong ba lô xuất ra một bình nước khoáng, đưa cho Giang Phong, tự nhiên muốn biểu hiện tốt một chút một phen.

Buồn bực bình dầu mặc dù không có nói chuyện, bất quá lại là đứng tại Giang Phong bên cạnh, lui ra phía sau một bước, biểu thị kính ý.

Trong cổ mộ, tối thần bí cũng là đạo thuật, mà đạo thuật, bọn họ ngày bình

thường cũng chỉ là gặp qua một tia giống làm pháp thuật loại, căn bản cũng không có gặp được giống Giang Phong cao như vậy người.

Tổng, một câu, Giang Phong nhất định nịnh bợ tốt mới là đạo lí quyết định.

Giang Phong dở khóc dở cười, nhưng dù sao đây là người lẽ thường sự tình, vì đó, hắn cũng không có biểu hiện được rất là không kiên nhẫn bộ dáng.

Sau đó, cũng là bắt đầu xử lý trong thạch thất đồ cổ.

Vì nịnh bợ Giang Phong, Ngô Tam thúc mấy người dứt khoát đem thanh đồng trong đỉnh đồ cổ phân bảy thành cho Giang Phong.

Giang Phong cũng không có khách khí, trực tiếp đem thanh đồng đỉnh một mạch thu sạch tiến Hệ Thống Không Gian bên trong, cái này Thần hồ kỹ thủ đoạn lần nữa để mọi người mở rộng tầm mắt.

Đặc biệt là buồn bực bình dầu, cái danh xưng này không già Nhất Ca, tại đối mặt Giang Phong lúc, mãi mãi cũng là đoán không ra cảm giác.

Rời đi chỗ ở thạch thất, tiếp đó, như nội dung cốt truyện bên trong một dạng, Vương Mập Mạp đỉnh lấy cái sứ vạc bộ trên đầu, bị Ngô Tà phát hiện, cho là hắn là cái quỷ.

Kết quả Phan Tử một băng đạn, chỉ cho là Vương Mập Mạp là cái gì Quỷ Quái, Sĩ Thương liền đánh, Vương Mập Mạp quái khiếu quay người chạy trốn, nhưng không ngờ trên đỉnh đầu sứ vạc bị một viên đạn đánh nổ, mà hắn cũng theo chạy đến Giang Phong mấy người trước đây chỗ đi qua trong thạch thất.

Bất quá lần này, buồn bực bình dầu lại là không có giống nội dung cốt truyện như thế đuổi theo, bởi vì Huyết Thi đã hoàn toàn bị chết ngay cả cặn cũng không còn dưới, cho dù Vương Mập Mạp đi vào, cũng sẽ không có sự tình.

Thông đạo rất hơn, tựa như một cái mê cung một dạng, rẽ trái lượn phải, sau cùng mấy cái người tới một gian tương đối rộng mở mộ thất bên trong, gặp được

mộ thất bên trong trưng bày bảy bộ Cổ Quan.

Mấy người tự nhiên một phen cẩn thận từng li từng tí thăm dò.

Tuy nhiên mấy người tập hợp lại cùng nhau, rất khó mất đi, nhưng vẫn là có người phát động cơ quan, Ngô Tam thúc cùng Phan Tử đại khuê còn có buồn bực bình dầu đều biến mất.

Sau cùng trong dũng đạo chỉ còn lại có Ngô Tà cùng Giang Phong hai người.

Mắt thấy đại khuê còn có Ngô Tam thúc cùng Phan Tử còn có buồn bực bình dầu bốn người không khỏi biến mất, đứng tại Giang Phong bên cạnh Ngô Tà nhất thời hoảng.

"Đại Sư, ta tam thúc bọn họ đều đi nơi nào?" Gia hỏa này trên cơ bản là ỷ lại vào Giang Phong, trong mắt hắn, đơn giản coi Giang Phong là thành chính mình thần tượng đến sùng bái.

Nhìn lấy mặt trắng nhỏ Ngô Tà, Giang Phong rút ra miệng thuốc lá, khóe môi nhếch lên một vòng nụ cười nhàn nhạt.

"Rời đi nơi này chẳng phải sẽ biết."

"Rời đi nơi này? Thế nhưng là chúng ta bây giờ muốn làm sao rời đi?"

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 101: Cửu Đầu Xà Bách

Chương 101: Cửu Đầu Xà bách

Giang Phong nói muốn rời đi nơi này, điều này làm cho Ngô Tà có chút chẳng hiểu ra sao, cái này làm như thế nào rời đi?

Vừa dứt lời, chỉ gặp Giang Phong đi vào thất tinh Cổ Quan phía đông vôi trên vách tường.

Hắn ở trên vách tường , ấn tay híp mắt, nghiêng tai lắng nghe một chút.

Trong miệng nói thầm vài câu, nguyên địa một cỗ âm phong thổi lên.

Tại Ngô Tà trong mắt xem ra, thật giống như Giang Phong đang cùng người nào nói chuyện một dạng.

Một lát sau, Giang Phong mở hai mắt ra, nhếch miệng lên một vòng mỉm cười.

Đưa tay ở trên vách tường một viên gạch trên đá ấn xuống.

Lạch cạch một tiếng, tường gạch lõm xuống dưới, ken két, liên tiếp cơ quan bánh răng mài đông âm thanh vang lên.

Sau một khắc, Ngô Tà liền nhìn thấy Giang Phong biến mất tại nguyên chỗ, mà hắn còn chưa kịp phản ứng, chính là kinh hô một tiếng.

Dưới người hắn mặt đất bỗng nhiên sụp đổ, cả người hắn trực tiếp hướng mặt

đất rơi xuống.

"Xong!" Ngô Tà trong lòng thầm hô một tiếng, cảm thụ được chung quanh tối tăm một mảnh, trong lòng sớm đã một mảnh tro tàn.

Lần này, đoán chừng không biết quẳng đi nơi nào, khẳng định phải ngã đến bán sống bán chết.

Lần nữa thấy rõ chung quanh tình huống lúc, đây là một gian cự đại mộ thất.

Căn này mộ thất, đã không đủ dùng mộ thất để hình dung.

Chuẩn xác hơn điểm tới nói, hẳn là một cái đáp ứng lòng đất lăng tẩm không gian.

Không gian này, vách núi rất cao, tại dưới vách núi đá mới có một gốc cơ hồ tầng mười lầu cao, mười người vây quanh cũng không nhất định có thể báo đứng lên đại thụ.

Mà cây đại thụ kia bên trên, còn quay quanh mắng vô số đầu cột điện một dạng thô dây leo mạn, những này dây leo mạn giăng khắp nơi, cơ hồ quấn quanh chỗ có thể quấn quanh đồ,vật, chúng nó chi nhánh như cành liễu một dạng từ trên cây rủ xuống, nó có chút chín cái cự đại phân nhánh đầu.

Nhánh cây Dây leo vặn vẹo, thật giống như từng đầu rắn tại uốn éo người, vô cùng quỷ dị.

Liền cũng là Cửu Đầu Xà bách.

Tại cự đại trên tán cây còn có từng tầng từng tầng Thạch Thê , liên tiếp tán cây một mực kéo dài đến tán cây lòng đất, có một cái đá xanh đắp lên thành Tế Tự Thai, Tế Tự Thai lên trưng bày một chiếc giường ngọc, giường ngọc bên trên, còn nằm hai người.

Đây chính là Thanh Diện Hoạt Thi.

Liếc nhìn chung quanh tình huống về sau, Giang Phong phát hiện mình lúc này chính đứng cách Tế Tự Thai chừng bốn năm mươi mét địa phương.

"Cứu mạng a!" Cùng lúc đó, trên đỉnh đầu vách núi đột nhiên vỡ ra một vết nứt, vết nứt đủ để cho người kế tiếp thông nhập, một bóng người từ đó rớt xuống.

Hoa chân múa tay, nhìn thấy Ngô Tà bộ dáng này, Giang Phong không khỏi buồn cười lắc đầu.

Hai chân mãnh liệt trên mặt đất nhẹ nhàng đạp mạnh, trực tiếp vọt lên cao bốn, năm mét, đi vào giữa không trung, lấy tay một phát bắt được Ngô Tà sau cổ áo.

Người nhẹ nhàng rơi xuống đất, toàn bộ quá trình mười phần bình ổn.

"Ách. . ." Tình huống đột nhiên, Ngô Tà nguyên bản nhắm mắt lại cho là mình lần này khẳng định thảm, thế nhưng là hắn chỉ cảm giác mình bị người nào cho tiếp được, sau đó, liền không có sau đó.

"Khác gọi bậy." Giang Phong vỗ đầu hắn, để con hàng này trong nháy mắt kịp phản ứng, Ngô Tà mở hai mắt ra. Lúc này mới phát hiện, nguyên lai giờ này khắc này chính mình chính đứng tại trên mặt đất.

Trước mới có một cái cự đại đá xanh Tế Tự Thai, mặt trên còn có một chiếc giường ngọc.

Hắn có chút kinh ngạc, chợt nguyên lai mới vừa rồi là sông Đại Sư cứu hắn.

"Đại Sư, đa tạ ngài cứu ta. . ." Ngô Tà lấy lại tinh thần, nhìn về phía Giang Phong, một mặt cảm kích.

Nếu không phải Giang Phong, có lẽ vừa rồi hắn đã sớm bị ngã đến không biết có bao nhiêu thảm.

"Tốt, qua xem một chút đi." Giang Phong lắc đầu. Nhẹ giọng cười một tiếng, nhớ tới Ngô Tam thúc mấy người biến mất.

Chuẩn xác điểm tới nói, thực hiện tại Ngô Tam thúc cũng không phải thật sự là Ngô Tam bớt bản thân.

Từ khi hai mươi năm trước, Ngô Tam bớt đi theo đội khảo cổ đội trưởng Trần gấm cùng trộm mộ thế gia Giải gia hiểu biết ba vòng tiến đến Tây Sa Quần Đảo khai quật Minh Triều kỳ nhân gâu giấu biển biển Cổ Mộ, khi đó, Ngô Tam bớt liền đã bị đánh tráo.

Chánh thức Ngô Tam bớt một mực trốn ở Ngô Tà nhà tầng hầm, nương theo Ngô Tà lớn lên thực là hiểu biết ba vòng.

Những này nói đến thực sự có chút quá mức phức tạp.

Cái thế giới này, hết thảy Đạo Mộ Bút Ký cuối cùng mục đích, đều là vì cái gọi là trường sinh.

Trường sinh, đối với Giang Phong cái này kế thừa Tướng Thần Cương Thi Huyết Mạch người tu đạo tới nói, đã không phải là rất trọng yếu, hắn thọ mệnh rất lợi hại kéo dài.

Tại tu đạo quá trình bên trong, kinh lịch vô số vị diện, tất nhiên cơ duyên cũng là vô số, vì đó, đó căn bản không cần đi lo lắng.

Cũng không cần qua quản nhiều như vậy.

Về phần lúc này, giả trang "Ngô Tam bớt" hiểu biết ba vòng, lúc này phải cùng đại khuê hai người tại đánh trộm động, đả thông địa phương hắn là tính cả Tế Tự Thai dưới chánh thức Lỗ Thương Vương Lỗ Vương Cổ Quan.

Tại Tế Tự Thai, cũng chính là ngọc dưới mặt giường, mới là Lỗ Thương Vương quan tài chỗ, nơi đó có một cái cơ quan có thể mở ra , bất quá, những này, Giang Phong cũng là không vội mà qua mở ra.

Đi tới gần, hai người rốt cục thấy rõ giường ngọc bên trên đến nằm là ai.

Đó là một người mặc màu xanh biếc áo giáp, mang trên mặt mặt nạ nam tử, tại bên cạnh hắn còn có một người mặc cổ trang nữ tử.

"Đây là một bộ mắt xanh cáo thi, cho nên nói nó là mắt xanh cáo thi, đó là bởi vì ánh mắt nó có một loại có thể mê hoặc người tà tính lực lượng, nếu là nhìn chằm chằm ánh mắt nó nhìn, vậy liền sẽ bị nó khống chế ngươi thần trí, vì đó, không muốn nhìn chằm chằm ánh mắt nó nhìn, nếu không. . . ."

Giang Phong khóe miệng mang theo một vòng ý cười, nhàn nhạt nhìn lấy này một bộ mắt xanh cáo Thi Nhãn con ngươi.

Hắn cũng không có né tránh.

Quả nhiên, tại hắn nhìn về phía này một bộ mắt xanh cáo thi thời điểm, này một bộ mắt xanh cáo thi cũng giống như phát ra một cỗ tà tính lực lượng, liếc mắt nhìn nhìn hắn, dưới mặt nạ trong ánh mắt tản mát ra thăm thẳm lục quang.

Đó là một cỗ lực lượng vô hình, mang có một loại rất mạnh Tinh Thần Công Kích.

Tại này vô hình Tinh Thần Lực công kích về phía Giang Phong con mắt đồng thời, Giang Phong lại là lạnh hừ một tiếng.

Này một bộ mắt xanh cáo thi phảng phất bị thứ gì hung hăng chấn động một chút, lần này, Ngô Tà rõ ràng nhìn thấy này một bộ mắt xanh cáo thi thể tử đúng là chấn động động một cái.

Hắn dọa đến đánh cái run rẩy, chỉ này một bộ mắt xanh cáo thi, sau lưng Giang Phong run lẩy bẩy nói: "Cái này. . . Đại Sư, cỗ thi thể kia hắn. . . Động. . ."

"Một bộ cáo thi mà thôi, loại vật này là khi còn sống bị Hồ Quỷ nguyền rủa

qua Tà Vật, Âm Khí quấn thân, cho nên mới sẽ trưởng thành dạng này, nếu như để lộ nó mặt nạ, ngươi sẽ phát hiện nó mọc ra một bộ mặt hồ ly, bất quá cái này không trọng yếu. . ."

Giang Phong tiến lên, đưa tay tại mắt xanh cáo thi phía trên vung lên, tại Ngô Tà kinh ngạc trong ánh mắt, này nguyên bản để đặt mắng mắt xanh cáo thi giường ngọc ngay tiếp theo này hai bộ thi thể vậy mà trực tiếp trong nháy mắt biến mất.

"Cái này. . ." Ngô Tà há hốc mồm, có chút ngốc trệ, đây là ma thuật?

Quá giả đi.

"Ta giọt mẹ a!" Tại Ngô Tà kinh nghi Vu Giang Phong đến dùng thủ đoạn gì thời điểm.

Bỗng nhiên, một cái rất là thô gào tiếng gào thét tại trống trải lòng đất lăng tẩm bên trong vang lên.

Hai người tập trung nhìn vào, nguyên lai, tại Cửu Đầu Xà bách, Đại Thụ trên tán cây phương trên vách núi đá có cái động khẩu, cái kia trong động khẩu, một tên mập từ vách núi động khẩu trượt xuống đi ra, trực tiếp rơi ra ngoài.

Vừa muốn ngã xuống, vừa vặn này Cửu Đầu Xà bách Dây leo uốn éo, một cái cuốn lấy đối phương, để không thể động đậy, mà hoảng sợ kêu to, bị cuốn lấy người, chính là Vương Mập Mạp, một cái rất lợi hại pha trò, lại hết sức giảng nghĩa khí, lá gan so sánh lớn Mạc Kim phái truyền nhân.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 102: Vương Mập Mạp

Chương 102: Vương Mập Mạp

"Là hắn, hắn chạy thế nào nơi này tới." Nhìn thấy Vương Mập Mạp, Ngô Tà tự nhiên là kinh ngạc vô cùng, bởi vì trước cũng là bởi vì Vương Mập Mạp mang sứ vạc trên đầu, kém chút đem hắn hoảng sợ gần chết, cho là mình gặp được quỷ.

Về sau Phan Tử nhất thương đánh nổ Vương Mập Mạp trên đầu sứ vạc, lúc này mới phát hiện nguyên lai lại là người mập mạp.

Lúc này nhìn thấy Bàn Tử xuất hiện ở đây, còn bị Cửu Đầu Xà bách cho cuốn lấy, không khỏi hơi sững sờ.

"Cứu mạng a, mau cứu ta." Vương Mập Mạp toàn bộ gần như sắp muốn bị Cửu Đầu Xà bách cho quấn thành Tống Tử, hắn hoảng sợ mắng la to.

Liều mạng từ trong ngực xuất ra một cái dao găm quân dụng, dùng sức phủi đi mắng Dây leo.

Những Dây leo đó bị hắn như thế vạch một cái rồi, thoạt đầu còn đau đến co lại.

Thế nhưng là rất nhanh, lại ngay sau đó càng thêm điên cuồng quấn quanh, múa động, càng nhiều Dây leo gắt gao vòng qua tới.

"Đại Sư, chúng ta nếu không mau cứu Bàn Tử đi." Ngô Tà cũng là cái Thánh

Mẫu nam, nhìn thấy Vương Mập Mạp sắp xảy ra đại sự, hắn nhịn không được hướng Giang Phong nói.

Giang Phong gật gật đầu, mặc dù biết nội dung cốt truyện bên trong, Vương Mập Mạp người này có chút bản sự, nhưng là hắn bảo đảm không cho phép Vương Mập Mạp có thể hay không trực tiếp ở trong quá trình này cho treo, dù sao không ai nói rõ được, Vương Mập Mạp đến tột cùng có thể hay không chết.

Nghĩ tới đây, Giang Phong lúc này cũng không do dự.

Tay run một cái, từ trong ngực móc ra một cái Phù Triện, trong miệng nhanh chóng nhắc tới: "Thiên Thanh Địa Trọc, chiếu ứng thông huyền, ta vì Nhật Nguyệt, mời trên trời rơi xuống Lôi, ta phụng cửu lôi Phổ Hóa Thiên Tôn Cấp Cấp Như Luật Lệnh, Lôi đến!" 5 tấm phù triện trong nháy mắt vung qua.

Vô cùng thần kỳ, phần phật mắng hướng phía trước bị Cửu Đầu Xà bách Dây leo cho cuốn lấy Vương Mập Mạp bay qua.

Làm Giang Phong chú ngữ vừa mới niệm xong thời điểm, phốc một tiếng, bỗng nhiên, Phù Triện trong nháy mắt nhóm lửa, năm đạo tử sắc hoa quang lóe lên mà sống quá.

Ầm ầm!

Xoạt xoạt xoạt xoạt!

Vô duyên vô cớ, ban đầu địa một tiếng sấm nổ trong nháy mắt vang lên.

Cái này một tiếng sấm nổ đến mười phần đột nhiên, giờ khắc này, trong nháy mắt nổ vang, trên trời không ngừng có từng đạo kinh thiên Thần Lôi, cổ tay thô sấm sét màu tím bỗng dưng hiển hóa, trực tiếp bổ về phía Vương Mập Mạp trên thân Dây leo.

Xoạt xoạt! Xoạt xoạt!

Âm tà vật kiêng kỵ nhất cũng là Chí Cương Chí Dương vật, bây giờ, lôi điện không ngừng đánh rớt, không thể nghi ngờ giải thích nguyên lý này, những này Kinh Lôi trong nháy mắt đánh tới, trực tiếp đem những cái kia quấn quanh ở Vương Mập Mạp trên thân Dây leo đánh tứ phân ngũ liệt, thành cháy đen một mảnh cặn bã.

Nhận những này lôi điện tập kích, giờ khắc này, Cửu Đầu Xà bách lên Dây leo vậy mà giống gặp được cái gì khủng bố đồ,vật một dạng, điên cuồng co vào, né tránh.

Mà nguyên bản bị cuốn lấy Vương Mập Mạp, giờ khắc này, cả người cũng là thân thể buông lỏng, nhất thời rơi về phía mặt đất.

"A, cứu mạng a!" Vương Mập Mạp một tiếng kinh hô, ám đạo lần này khủng bố Bàn gia muốn quẳng thành bánh thịt.

Trong lòng của hắn một mảnh rét lạnh.

Sưu!

Nhưng mà, ngay tại hắn coi là thật muốn xong đời lúc, nhưng không ngờ Giang Phong thân ảnh lóe lên, trực tiếp đi vào trên người hắn, đưa tay một cái nhô ra, trong nháy mắt bắt lấy Vương Mập Mạp sau cổ áo.

Sau đó một vùng, trực tiếp đem Vương Mập Mạp cho đưa đến mặt đất.

Buông tay, Vương Mập Mạp phù phù một tiếng ngồi sập xuống đất, hồng hộc miệng lớn thở hổn hển.

"Ôi mẹ ta nha, hù chết Bàn gia ta." Vương Mập Mạp chà chà trên trán mồ hôi, có chút may mắn nói ra.

"Mập mạp chết bầm, nếu không phải Đại Sư cứu ngươi, ngươi đoán chừng đã sớm xong đời, chẳng lẽ ngươi không có ý định cảm tạ một chút Đại Sư." Nhìn thấy Vương Mập Mạp ngồi dưới đất chỉ lo chính mình há mồm thở dốc, mà hoàn

toàn xem nhẹ Giang Phong vị đại sư này còn có chính mình, Ngô Tà nhất thời trên mặt lạnh lẽo, tiến lên, lạnh lùng nói.

Vương Mập Mạp nghe vậy sững sờ, cái này mới phản ứng được, quay đầu nhìn về phía Giang Phong còn có Ngô Tà hai người, chỉ hai người nói: "A, nguyên lai là các ngươi a."

"Nói nhảm! Không phải chúng ta, chẳng lẽ còn lại là quỷ sao." Ngô Tà tức giận đến cái mũi kém chút lệch ra.

"Tốt, Tiểu Ngô, không cần để ý hắn." Vương Mập Mạp không hổ là cái không tim không phổi gia hỏa, nhìn thấy gia hỏa này vẫn như cũ một bộ lợn chết không sợ bỏng nước sôi bộ dáng.

Giang Phong dứt khoát khoát khoát tay.

Không để ý tới Vương Mập Mạp, ngăn lại Ngô Tà.

Vương Mập Mạp tựa hồ cũng cảm giác mình dạng này xác thực rất lợi hại không chính cống, dù sao vừa rồi Giang Phong cứu bọn họ, vội vàng tại Giang Phong trước mặt, nói cảm tạ: "Cám ơn các ngươi, cứu Bàn gia mệnh, các ngươi yên tâm, Bàn gia là cái tri ân đồ báo người, tuyệt đối sẽ không để cho các ngươi thất vọng. . ."

Bàn Tử vỗ ngực một cái, còn muốn tiếp tục nói cái gì, Giang Phong dĩ nhiên đã không để ý đến hắn, trực tiếp hướng viên kia to lớn vô cùng Cửu Đầu Xà bách đi qua.

"Hắn, hắn cũng không phải là muốn hướng đi viên kia quái thụ đi."

Nhìn thấy Giang Phong dần dần tới gần rắn bách, viên kia rắn bách cũng làm ra phản ứng, rầm rầm, phía trên Dây leo bắt đầu uốn éo.

Vương Mập Mạp thấy thế, biến sắc, có chút trắng bệch, chỉ Giang Phong, phía sau phát lạnh nói.

"Yên tâm đi, Đại Sư không có việc gì, đã hắn dám quá khứ. Vậy khẳng định có hắn đạo lý." Ngô Tà đối Giang Phong thủ đoạn đã sớm kinh động như gặp thiên nhân.

Vì đó, đối Giang Phong tự nhiên rất có lòng tin, ngược lại là không có quá nhiều kinh ngạc.

Ngược lại rất là chờ mong.

"Đại Sư, ngươi nói Đại Sư cũng là hắn?" Bàn Tử hơi kinh ngạc, rất khó tin tưởng, Giang Phong cái này đại sư, đến có cái gì đặc biệt địa phương.

Bất quá vừa nghĩ tới vừa rồi chính mình hắn là Giang Phong cứu, hắn chợt cũng có chút hiếu kỳ đứng lên, Giang Phong đến có cái gì xuất sắc chỗ.

Cửu Đầu Xà bách, có nhân thủ hình dáng Dây leo, cây ăn thịt người, Dây leo nhiều, thân thể lớn, quốc ngoại truyền thuyết xưng "Chương Ngư Thụ", nó có thể quấn quanh tới gần con mồi giết chết cũng tiêu hóa nó.

Tiền căn vì không có tới gần duyên cớ, vì đó cũng không thể nhìn rõ Cửu Đầu Xà bách tình huống.

Làm đi tới gần, Giang Phong mới phát hiện, gốc cây này lên quấn quanh không ít thi thể.

Những thi thể này, đại bộ phận đều là thây khô hình, có người hiện đại phục sức, cũng có hắn Triều Đại người phục sức.

Cũng không biết đã chết bao nhiêu năm, những người này vừa nhìn liền biết cũng đều là tới nơi này trộm mộ trộm mộ.

Cũng có một chút niên đại phục sức rất lợi hại cổ lão thây khô, những người này y phục trên người đã bị phong hóa, vô pháp nhận ra đến là cái nào Triều Đại.

Mỗi một bộ thây khô đã sớm bị Đằng Mạn Triền Nhiễu đến không cách nào thấy rõ chân thực khuôn mặt.

Trên thi thể, mơ hồ trong đó còn có thể nhìn thấy lít nha lít nhít quấn quanh lấy không ít xanh sắc thi ba ba, có gương mặt to bằng bàn tay.

Nếu như trước Vương Mập Mạp không có bị Giang Phong cứu, như vậy lúc này rơi tại những này thi ba ba trong đám, hậu quả có thể nghĩ, tuyệt đối là bi kịch.

Vương Mập Mạp rõ ràng cũng là nhìn thấy điểm này, khi thấy rõ Cửu Đầu Xà bách bên trên thi thể còn có lít nha lít nhít thi ba ba lúc, hắn nhịn không được lên tiếng kinh hô, "Đậu xanh rau má a, nhiều như vậy thi ba ba!"

"Mịa nó!" Ngô Tà cũng là hít một hơi lãnh khí, toàn thân thẳng bốc lên khí lạnh.

Phần phật!

Ngay tại Giang Phong dần dần hướng Cửu Đầu Xà bách tiếp cận đợi, Cửu Đầu Xà bách phần phật mắng đột nhiên uốn éo, Dây leo duỗi thẳng, trực tiếp phá không, lít nha lít nhít Thụ Đằng hướng Giang Phong quấn quanh tới.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 103: Yêu Tinh Thần Tủy

Chương 103: Yêu tinh Thần Tủy

Các huynh đệ. Tranh thủ thời gian phiếu đề cử a, không có cách nào. Ta tại gõ chữ, hôm nay cùng người ta K tranh thủ thời gian a, không phải vậy qua không, biên tập muốn trực tiếp cho ta thu được cái, tranh thủ thời gian, phiếu đề cử đi lên, vội vã gấp! Không cho phiếu phiếu, ta cúc hoa gấp

"Ngược lại là có chút ý tứ." Đối mặt này hướng mình điên cuồng bao trùm tới Cửu Đầu Xà bách Dây leo, Giang Phong cũng không có bất kỳ cái gì né tránh.

Sưu sưu sưu!

Đầy trời Dây leo trong nháy mắt đem hắn trực tiếp cuốn lấy, trói lại.

Trực tiếp quấn đến trên tán cây, treo đến giữa không trung.

"Cái này, làm sao có thể." Nhìn thấy Giang Phong vậy mà căn bản không đi chống cự, dễ dàng như thế liền bị Cửu Đầu Xà bách Dây leo cuốn lấy, đồng thời treo đến giữa không trung, Ngô Tà cùng Vương Mập Mạp hai người trong nháy mắt mắt trợn tròn, lại nói đây là cái gì tình huống?

Vương Mập Mạp cũng là cảm giác không khỏi diệu, giật nảy cả mình, vốn cho rằng Giang Phong hội đại phát thần uy, nhưng là bây giờ, sự thật tựa hồ ngoài dự liệu của bọn họ a.

Những Dây leo đó hoàn toàn đem Giang Phong cho quấn lên, thật giống như

một cái Tống Tử.

Đổi lại người bình thường, căn bản là không có cách chống cự, lại thêm Cửu Đầu Xà bách Dây leo dẻo dai rất mạnh, ngươi càng giãy dụa phản kháng, nó liền quấn càng chặt hơn.

Nhưng là Giang Phong khác biệt, ngay tại Cửu Đầu Xà bách Dây leo đem hắn quấn quanh đến trên tán cây phương thời điểm.

Bỗng nhiên, hắn hai mắt hiện lên hai đạo tinh mang, chỉ gặp nguyên bản Giang Phong chỉ có một mét tám thân cao vậy mà cứ thế mà dài cao đến cao hơn hai mét, loại tình huống đó tựa như đột nhiên lên cao.

Hắn phía sau lưng cao cao nâng lên, y phục bị chống có chút chặt chẽ, xoạt một tiếng, trực tiếp nổ tung, lộ ra này tráng kiện khủng bố bắp thịt.

Cánh tay gân xanh nâng lên, giống như là từng đầu nhúc nhích con giun, bạo tạc tính cơ bụng hướng về phía trước nhô lên, vô luận thân cao vẫn là hình thể, đều chiếm được rất mạnh biến hóa.

Đầu hắn phát triển thành xích hồng sắc, khoa trương đến có chút yêu dị.

Mặt như đao gọt, nhìn có một loại đặc biệt bá khí.

Hắn tựa như trong phim ảnh Người Khổng Lồ Xanh, cho người ta một loại nhiếp người khí thế.

Con mắt trong nháy mắt một mảnh huyết hồng, khóe miệng cũng trực tiếp mọc ra hai cây răng nanh.

"Ôi!" Một tiếng trầm thấp gào thét phảng phất một đầu ngủ say Cự Sư thức tỉnh, tại cái này âm thanh trong lúc hét vang, đúng là có loại lực lượng đáng sợ đang chấn động.

A phốc phốc phốc!

Này nguyên bản quấn quanh thân thể của hắn Dây leo, trong nháy mắt này, lại bị cứ thế mà toàn bộ đứt đoạn.

Tứ phân ngũ liệt, biến thành từng đoạn từng đoạn Dây leo cành, Giang Phong thân thể cũng một cách tự nhiên rơi vào Cửu Đầu Xà bách trên tán cây.

Chung quanh, là một bộ lại một cỗ thây khô.

Nhưng là tất cả những thứ này, Giang Phong đều đã không thèm để ý chút nào, trong mắt của hắn thả ra một loại hưng phấn quang mang.

Trong lòng bàn tay một đám, Tòng Long đeo bên trong xuất ra một cây ngân sắc tiêu thương.

Cái này một cây trường thương, chính là hắn ngày bình thường luyện tập võ nghệ lúc dùng, cũng là hắn yêu nhất một cây thương.

Cái này cây trường thương, nặng đến hơn năm trăm cân, người bình thường căn bản là cầm không được.

Là hắn từng tại cương ước thế giới cùng thê tử Mã Đan Na lịch luyện lúc, gặp được thế giới kia Cổ Võ Tông Sư, từ tên kia lão trong tay tiền bối thu hoạch được.

Thanh này trường thương, phổ thông Cổ Võ cao thủ căn bản là không có cách sử dụng.

Bởi vì nó thực sự quá nặng, không có gì ngoài trọng bên ngoài. Thanh này trường thương nghe nói chính là là năm đó 5 tuần thời cổ một tên Hậu Chu Quốc Tướng quân đồ,vật.

Nó sinh ra từ Long suối, trải qua hơn đời Danh Tượng thiên chuy bách luyện, lại thêm chết ở đây thương hạ người không thua vạn nhân.

Chợt vừa xuất ra thanh thương này, nhất thời, một cỗ làm người ta kinh ngạc

run sợ hàn ý cuốn tới.

Những Dây leo đó nguyên bản còn muốn tiếp tục hướng Giang Phong cuốn qua đến, nhưng khi cảm nhận được Ngân Sắc Trường Thương lên loại kia sát khí về sau, đúng là như tị xà hạt đồng dạng điên cuồng rút lui ra.

Đây là một loại rất lợi hại thần kỳ hình ảnh, Ngô Tà Vương Mập Mạp hai người nhất định đời này khó quên.

Tại trên vách núi đá phương, nguyên bản Phan Tử đang từ vách núi động khẩu bên kia chính khi tiến vào Giang Phong ba người vị trí cái này cái cự đại Địa Hạ Lăng Mộ.

Nhìn đằng trước đến Cửu Đầu Xà bách cũng là giật mình.

Trong tay hắn ghìm súng, cẩn thận từng li từng tí tại đi tới, tiếp cận động khẩu biên giới thời điểm, cũng là nhìn thấy cái này thần kỳ một màn.

Hắn tự nhiên nhận ra Cửu Đầu Xà bách, còn có nhìn thấy này bị xâu trên tàng cây lít nha lít nhít thây khô.

Chính là bởi vì như thế, hắn mới cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi.

Đây là hắn cả một đời đều chưa từng nhìn thấy một màn, cái này Thần thanh niên trẻ tuổi bình thường, lại một lần nữa trong lòng hắn lưu lại không thể xóa nhòa ấn ký.

Liền có thể xưng khủng bố Thụ Cửu Đầu Xà bách đều phải sợ người, hắn đến là ai?

Đối mặt mấy người giật mình cùng khó có thể tin, Giang Phong lúc này lại là không có nhiều như vậy do dự, mái tóc dài màu đỏ tung bay, bá khí vô cùng, bây giờ hắn muốn lấy Cửu Đầu Xà Bách Thụ quan nội bộ một vật.

Viên kia tản ra trong suốt lục quang bảo thạch.

"Phá cho ta!" Hắn một tiếng quát lớn, hai tay nắm ở Ngân Sắc Trường Thương, trực tiếp hướng phía dưới cắm xuống, hung ác chuẩn nhanh, tốc độ cắm ở tán cây trung tâm vị trí.

"Phốc phốc!"

"Liệt liệt liệt. . . ."

Thanh trường thương kia mười phần bén nhọn, vừa mới đâm vào tán cây bên trong, trong nháy mắt, liền truyền đến một tiếng vô cùng quỷ dị kêu thê lương thảm thiết âm thanh, cả viên Cửu Đầu Xà bách, hoàn toàn điên cuồng bạo đi.

Nó tựa hồ thật giống như có được có sinh mệnh, điên cuồng gào thét, một cái cây vậy mà lại phát ra giống như rắn tê minh thanh, cái này nếu như đi nói với người khác, người nào sẽ tin tưởng.

Bành bành bành!

Giang Phong khí lực vô cùng khủng bố, tại Tướng Thần huyết mạch, cùng biến thân đỏ mắt Giang Phong trạng thái dưới, hắn vũ lực giá trị tăng vọt, nhất thương lại nhất thương, không ngừng tại trên đỉnh cây đem Cửu Đầu Xà bách trên tán cây thật dày từng tầng từng tầng vỏ cây cho thiêu phiên.

Rất nhanh, liền nhìn thấy tán cây tình huống nội bộ.

"Quả nhiên, ta cảm giác không sai, trách không được viên này Cửu Đầu Xà bách linh tính như thế đủ." Giang Phong trên khóe miệng mang theo một vòng ý cười.

Từ trên tán cây, trực tiếp nhảy đến tán cây nội bộ, đây là một cái chừng mấy cái thước vuông không gian.

Tại tán cây nội bộ bên trong, có từng đầu Đằng Mạn Triền Nhiễu bện, nhìn giống như là Thụ gân mạch mạch máu một dạng.

Giang Phong huy động trường thương, đem những này điên cuồng hướng hắn công kích Dây leo trực tiếp đánh gãy.

Mà tại này Dây leo kết nối trung tâm, vừa vặn có một khỏa tựa hồ là rắn một vật.

Mọc lên chín cái cùng loại xà đầu một dạng hình dáng, toàn bộ đều là từ xanh mơn mởn nhan sắc tạo thành.

Đây là một loại rất lợi hại thần kỳ đồ,vật, nói đúng ra, đây chính là Cửu Đầu Xà bách trái tim, cũng chính là nó cả viên Thụ chỗ tinh hoa.

Giang Phong vừa định khởi hành quá khứ lấy đi thứ này.

Bỗng nhiên, sưu sưu sưu, lít nha lít nhít tiếng xé gió vang lên, ngàn vạn đầu Dây leo từ tán cây phần ngoài xông vào tán cây nội bộ.

Hứ hứ hứ!

Mà lúc này, gốc cây này tâm cũng quỷ dị phát ra từng tiếng tê minh thanh, tựa hồ tại phẫn nộ gào thét, đối Giang Phong loại hành vi này vô cùng phẫn nộ.

"Điêu trùng tiểu kỹ!" Giang Phong cười lạnh, vỗ bên hông Âm Hồn thùng, thản nhiên nói: "Đi ra mấy vị, những này Quỷ Thụ lên tiểu quỷ liền giao cho các ngươi."

Quỷ Thụ, vì đó xưng Cửu Đầu Xà bách vì Quỷ Thụ, đó là tại mở ra Thiên Nhãn dưới, gốc cây này đã hại chết cũng hấp thu không ít người sống Dương Khí. . .

Vừa dứt lời, một cỗ kịch liệt âm phong trong nháy mắt bỗng dưng cuốn lên, hướng về tán cây bên ngoài xông đi lên, hóa thành từng đạo từng đạo hắc khí Gió xoáy, vô cùng doạ người.

Đây chính là Ngự Quỷ thuật!

Ở bên ngoài Ngô Tà mấy người xem ra, bọn họ chỉ nghe được Cửu Đầu Xà bách bên trong thỉnh thoảng truyền đến thê lương tiếng kêu rên.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 104: Lỗ Vương Di Quan Tài

Chương 104: Lỗ Vương di quan tài

Giống như có vô số Oan Hồn Lệ Quỷ ngay tại chịu đựng thống khổ cùng tra tấn, hoảng sợ đến mấy người bọn họ sắc mặt trắng nhợt.

Một lát sau, một bóng người từ tán cây bên trong lao ra đến, mấy cái thả người nhảy vọt, sau cùng vững vàng rơi trên mặt đất.

Mà nguyên bản điên cuồng vặn vẹo Dây leo, tại Giang Phong đi ra một khắc này, cũng trong nháy mắt tĩnh mịch hạ xuống.

"Đại Sư, ngài không có sao chứ!" Gặp Giang Phong trần trụi nửa người trên, đầu đầy mái tóc dài màu đỏ, này gần hai mét cao bao nhiêu thân thể, Ngô Tà có chút kính sợ tiến lên nói ra.

Vương Mập Mạp cũng là có chút kính sợ nhìn lấy Giang Phong, bởi vì lúc này Giang Phong đã thu qua trên khóe miệng răng nanh, vì đó, trừ nhìn thân hình có chút cao lớn bên ngoài, cũng không có quá mức dọa người.

Đồng thời, hai người nhìn một chút phía sau viên kia Cửu Đầu Xà bách, trong mắt tràn ngập sợ hãi.

"Không cần sợ, viên này Cửu Đầu Xà bách sẽ không làm người ta bị thương." Giang Phong nhìn hai người liếc một chút, cười nhạt một tiếng.

Chợt trạng thái thân thể lần nữa khôi phục đến người bình thường bộ dáng.

Lúc này, hắn mới xoay người lại đến nguyên bản bày đưa giường ngọc Tế Tự Thai trước.

Ngô Tà Vương Mập Mạp hai người thấy thế, vội vàng đuổi theo.

Đồng thời cẩn thận từng li từng tí đề phòng phía sau viên kia động tĩnh gì cũng không có Cửu Đầu Xà bách.

Thực bọn họ có chút lo lắng, bọn họ cũng không biết là, ngay tại vừa rồi Giang Phong tiến vào tán cây nội bộ thời điểm, thực cũng đã đem bên trong Cửu Đầu Xà bách tinh hoa cho lấy đi đồng thời tiêu trừ những cô hồn dã quỷ đó.

Lúc này Cửu Đầu Xà bách, thực cũng là một khỏa chết Thụ, căn bản không có bất cứ uy hiếp gì.

Xoạt xoạt!

Giang Phong đưa tay đặt tại Tế Tự Thai xuống một miếng gạch xanh bên trên, tại Ngô Tà mấy người kinh ngạc trong ánh mắt, liên tiếp cơ quan ken két tiếng vang lên.

"Lui ra phía sau!" Giang Phong ra hiệu Vương Mập Mạp hai người lui ra phía sau một bước.

Nhìn kỹ, Tế Tự Thai lúc này đã bị phân vì làm hai nửa, lộ ra một cái chừng rộng bốn, năm mét một khe lớn, tối om, tại vết nứt phía dưới, xuất hiện một cái từ Cửu Đạo xiềng xích khóa lại một bộ cự đại Thanh Đồng Cổ Quan.

"Thiên, nguyên bản đây mới thực sự là Lỗ Thương Vương quan tài, lão tiểu tử này thật đúng là thông minh, lại đem chính mình táng tại Tế Tự Thai phía dưới."

Nhìn thấy lộ ra Thanh Đồng Cổ Quan, phía trên kia điêu khắc lít nha lít nhít chữ cổ.

Vương Mập Mạp thật giống như nhìn thấy một nữ nhân một dạng, trong nháy mắt vô cùng kích động.

Xoa xoa tay, có chút tham lam nói ra.

"Đây là Lỗ Quốc văn tự, bên trong ghi chép Lỗ Thương Vương cả đời, quả nhiên là hắn. . ."

Ngô Tà cũng là có chút kích động nói ra.

Bất quá nhìn lấy cái này Thanh Đồng Cổ Quan, Giang Phong trong mắt lóe lên hai đạo quang mang, khóe miệng lại là mang theo một vòng ý cười.

Xem ra, giả trang "Ngô Tam thúc" hiểu biết liên tục cuối cùng vẫn là đánh cái trộm động, tại Thanh Đồng Cổ Quan phía dưới động tay chân, bên trong Chiến Quốc gấm lụa đã bị lấy đi.

"Đại Sư, nguyên lai các ngươi đều ở nơi này." Lúc này Phan Tử cùng Ngô Tam thúc cùng đại khuê ba người, cũng không biết từ nơi nào xuất hiện, vội vàng đi đến Giang Phong mấy người trước mặt.

Chỉ bất quá, Ngô Tam thúc đang nhìn hướng Giang Phong trong mắt có chút né tránh, cũng không dám qua nhìn thẳng Giang Phong.

"Tam thúc, ngươi không có việc gì thật sự là quá tốt."

"Đại chất tử, tiểu tử ngươi không có sao chứ."

"Ta không sao, có Đại Sư tại, ta nơi nào có sự tình."

Ngô Tà nhìn thấy Ngô Tam thúc không có việc gì, hai người hỏi han ân cần một chút, lúc này mới nhìn về phía Thanh Đồng Cổ Quan.

Giang Phong quay đầu nhìn một chút đại khuê, khóe miệng mang theo một vòng ý cười, gia hỏa này, tại nội dung cốt truyện bên trong cũng là cái vật hi

sinh, sau cùng bị ba ba vương cho cắn chết.

"Ta nói hai người các ngươi cũng đừng ở nơi đó hỏi han ân cần, tranh thủ thời gian tới mở quan tài đi, Đại Sư còn ở chỗ này chờ đây." Vương Mập Mạp vội vàng đi vào Giang Phong trước mặt, đập cái mông ngựa.

Chào hỏi Ngô Tà chú cháu lên mở quan tài, hắn đã có chút không kịp chờ đợi.

"Mập mạp chết bầm, ngươi gấp cái gì mà gấp. . ." Ngô Tam thúc trừng Vương Mập Mạp liếc một chút, cười mắng.

Mở quan tài, tự nhiên không cần Giang Phong đi mở.

Thanh Đồng Cổ Quan bị chín sợi xích sắt giật ra, Thanh Đồng Quan phía trên lít nha lít nhít khắc đầy Minh Văn.

"Chiến Quốc Thời Kỳ văn tự so sánh phức tạp, mà Tề, Lỗ văn chữ là lúc ấy phổ biến vì học giả sử dụng văn tự. Sở Quốc tại sát nhập, thôn tính Lỗ Quốc về sau, cũng đại lượng hấp thu Lỗ Quốc văn hóa. Văn tự bên trên, cũng cùng Lỗ Quốc so sánh gần. Hiện tại trong tay ta xuất thủ Chiến Quốc Thời Kỳ bản dập, có đại bộ phận đều là thời kỳ đó đồ,vật. . . ."

Một bên cẩn thận kiểm tra quan tài đồng, Ngô Tà vừa bắt đầu giảng giải hắn đối cái này Thanh Đồng Cổ Quan phía trên một chút Minh Văn kiến giải.

Giang Phong ôm lấy hai tay, nhìn lấy Ngô Tam thúc ở nơi đó giả vờ giả vịt đánh mắng Thanh Đồng Cổ Quan, mỉm cười không nói.

Lúc này, Ngô Tam thúc nhìn về phía Ngô Tà: "Ngươi có thể nhìn hiểu hay không phía trên viết cái gì?"

Ngô Tà lắc đầu, nói: "Hiện tại cơ bản có thể xác định cũng là cái này cỗ quan tài chủ nhân xác thực cũng là Lỗ Thương Vương, bất quá hắn không con không gái, không đến 50 tuổi liền chết, tựa hồ rất là đột nhiên, nơi này cũng không có

quan hệ hắn cuộc đời ghi chép."

"Đại Sư, ngài nhận biết những văn tự này sao?" Ngô Tam thúc gặp Ngô Tà cũng không hiểu nhiều lắm cái này quan tài phía trên Minh Văn, tròng mắt nhất động, quay người cười một tiếng, nhìn về phía Giang Phong.

Giang Phong lắc đầu, cũng không nói lời nào.

Ngô Tam thúc thấy thế, ngượng ngùng cười một tiếng.

"Này mấy chữ này là có ý gì?" Nguyên bản đang đánh giá quan tài đại khuê đột nhiên mở miệng nói ra.

Tại đại khuê nói chuyện trong nháy mắt đó, Giang Phong thần sắc nhất động, con mắt hơi hơi liếc nhìn Ngô Tam thúc, chỉ gặp trong mắt của hắn nhanh chóng hiện lên một tia sát ý.

Bất quá Ngô Tam thúc che giấu rất khá, tại Giang Phong nhìn về phía hắn thời điểm, trên mặt hắn thay đổi một bộ rất là thân thiết nụ cười, Giang Phong cũng hơi hơi cười một chút, có chút ý vị thâm trường, để Ngô Tam thúc rất là không được tự nhiên.

"Xuân Thu Chiến Quốc thời kỳ, Chu Thất suy bại, Chư Hầu các hành thị, Lịch Pháp loạn khó lường, nơi này là một chút ngày phía trên hắn là viết là Lỗ Thương Vương tọa hóa ngày." Nhìn lấy đại khuê chỉ này một hàng Minh Văn, Ngô Tà nháy mắt mấy cái, con mắt hơi động một chút, chợt nói ra.

Ngô Tà vừa nói, Ngô Tam thúc cũng cảm giác bị Giang Phong chằm chằm đến có chút toàn thân không được tự nhiên, tâm lý có quỷ hắn vội vàng xoay người đi lên nghiên cứu quan tài, nhìn thấy thế nào mở ra.

Quan tài lên dây xích mỗi một cây đều có lớn bằng ngón cái, Chiến Quốc Thời Kỳ, thanh đồng bởi vì chế tác đắt đỏ cùng tài liệu so sánh thưa thớt nguyên nhân, thời kỳ này, Thiết Khí đã thịnh hành.

Mấy cái sợi xích sắt, tuy nhiên kinh lịch mấy ngàn năm tuế nguyệt, nhưng là do ở nơi này phong bế tính rất tốt nguyên nhân, cũng không có mục nát gỉ, muốn mở ra, cũng rất dễ dàng.

"Để Bàn gia ta mở ra khóa." Vương Mập Mạp không hổ là cái tương đối tốt sự tình gia hỏa, gia hỏa này từ trong mắt móc ra một cây súng lục, trực tiếp tiến lên, đối quan tài, phanh phanh cũng là mấy phát, trực tiếp đem phía trên xiềng xích cho đánh nát.

Hắn vừa mới dùng súng xạ kích, mở ra xích sắt, mấy người đang định đi lên mở quan tài.

Bỗng nhiên, quan tài chính mình lại là run rẩy dữ dội một chút.

Lần này, lại là đem Vương Mập Mạp còn có Ngô Tà mấy người dọa cho phát sợ.

"Ai nha má ơi, trong này có gì đó quái lạ." Vương Mập Mạp cùng đại khuê hai người hoảng sợ kêu to một tiếng.

Lên tiếng kinh hô.

"Cẩn thận, không nên tới gần."

Ngô Tam thúc kinh hô một tiếng, vội vàng để Ngô Tà cùng Phan Tử hai người vội vàng lui lại một bước, trực tiếp móc ra trong tay thương, kéo lên thân, tùy thời đề phòng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 105: Dây Vàng Áo Ngọc

Chương 105: Dây vàng áo ngọc

"Đại Sư, mau lui lại về sau, gặp nguy hiểm!" Nhìn thấy Thanh Đồng Cổ Quan chấn động kịch liệt đứng lên, Ngô Tà mấy cái người biến sắc, Vương Mập Mạp vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

Giang Phong lại là đứng tại chỗ bất động, trong mắt của hắn quang mang lấp lóe, trong tay xuất hiện một cái ngân sắc tiêu thương.

Giờ khắc này, hắn động, thương ra như rồng, mũi thương như rồng như rắn, đây là Long Xà Hợp Kích thuật.

Đường Tử Trần năm đó truyền thụ cho hắn không vẻn vẹn chỉ có Quốc Thuật quyền cước lên công phu, đồng thời còn có súng thuật.

Mà một chiêu này Long Xà Hợp Kích thuật, chính là Long Xà Diễn Nghĩa công phu bên trong tinh diệu nhất một chiêu Thương Pháp.

Thương này không phải kia thương, mà chính là cổ đại Thương Thuật.

Sau một khắc, tại Vương Mập Mạp mấy người này kinh ngạc trong ánh mắt, Giang Phong đột nhiên một tiếng quát lớn, hắc, đưa tay hướng về phía trước cách không đâm ra nhất thương, một thương này, vô cùng tàn nhẫn, trực tiếp đâm vào quan tài cùng nắp quan tài ở giữa khe hở bên trong.

Tay hắn cầm thương thân thể, hướng phía dưới đè ép vẩy một cái, lực đạo

này nắm chắc đến mười phần xảo diệu.

Mọi người chỉ nghe hô một tiếng, liền nhìn thấy nguyên bản kín kẽ nắp quan tài đồng, tại thời khắc này, đúng là bị Giang Phong trực tiếp một người nhất thương cho trực tiếp đánh bay.

Nắp quan tài hoành bay ra ngoài xa ba, bốn mét.

Cái này nắp quan tài nói thế nào cũng phải có cái mấy trăm đến cân, nhưng là chính là như vậy, bị Giang Phong thiêu phiên bay ra ngoài, cái này đến cần gì dạng lực lượng mới có thể làm đến.

Cùng lúc đó, mọi người cũng rốt cục thấy rõ trong quan tài cổ tình huống.

Tại trong quan tài cổ có một bộ ăn mặc bích áo giáp màu xanh lục thi thể.

Nhìn thấy cỗ thi thể này lên mặc Ngọc Y lúc, Giang Phong trong mắt lóe lên một tia động dung.

Một bộ này Ngọc Y, mới là hắn lúc này muốn thu lấy đồ,vật. Hắn giá trị rất lớn, đối với người bình thường tới nói có lẽ không có tác dụng gì, nhưng là đối với người tu đạo tới nói, đây cũng là một bộ có giá trị không nhỏ Bảo Khí.

Có thể dùng để chế Linh Khí dùng, đối phương diện tu luyện có tác dụng rất lớn.

"Trời ạ, đây là dây vàng áo ngọc!" Nhìn thấy cỗ thi thể này lên chỗ mặc thứ gì lúc, Vương Mập Mạp lên tiếng kinh hô.

Ngọc Y là người mặc thân phận đẳng cấp biểu tượng, hoàng đế cùng bộ phận cận thần Ngọc Y lấy Kim Tuyến sợi kết, xưng là "Dây vàng áo ngọc", hắn quý tộc làm theo sử dụng Ngân Tuyến, dây đồng lập, xưng là "Bạc sợi Ngọc Y", "Đồng sợi Ngọc Y ".

Dây vàng áo ngọc là Hán Triều quy cách tối cao mai táng liễm phục, đại khái

xuất hiện tại Tây Hán Văn Cảnh thời kỳ.

Nhưng là ở chỗ này, một cái Lỗ Thương Vương trong hầm mộ lại phát hiện một bộ.

Điều này nói rõ thực cũng không phải là Tây Hán Thời Kỳ liền có dây vàng áo ngọc, mà dây vàng áo ngọc tồn tại niên đại thực muốn càng thêm lâu dài.

Đương nhiên, một bộ này dây vàng áo ngọc niên đại thực là Tây Chu Thời Kỳ, chỉ bất quá về sau bị Lỗ Thương Vương cướp bóc người ta mộ chủ người phần mộ, chính mình mặc vào mà thôi.

"Truyền thụ, dây vàng áo ngọc chỉ cần mặc ở chết đi trên thân người, như vậy trải qua năm tháng dài đằng đẵng, thi thể vô số lần lột xác, cái kia chết đi người liền sẽ một lần nữa phục sinh, các ngươi nhìn, thi thể này lên tróc ra không ít da, Xem ra nó đã thuế nhiều lần da."

Ngô Tam thúc rất là kích động chỉ quan tài bên trong này một cỗ thi thể nói ra.

Thực cỗ thi thể này cũng không phải là Lỗ Thương Vương, chánh thức Lỗ Thương Vương tại Giang Phong tiến đến Cổ Mộ trước thực liền đã bị Giang Phong cho xử lý.

Không sai, cũng là cỗ kia Huyết Thi, bị Giang Phong xử lý vị kia.

Mà trước mắt cỗ thi thể này chẳng qua là Lỗ Thương Vương quân sự thêm hợp tác Thiết Diện sinh a.

"Đây không phải Lỗ Thương Vương, trước chúng ta gặp được cỗ kia Huyết Thi mới là Lỗ Thương Vương, cái này một cỗ thi thể, bất quá là Lỗ Thương Vương năm đó bên người quân sự Thiết Diện sinh tu hú chiếm tổ chim khách a!" Ngay tại mấy người chính nghiên cứu Lỗ Thương Vương Cổ Quan tế.

Bỗng nhiên, một cái rất là lãnh đạm âm thanh vang lên, mọi người xoay

người, mới phát hiện, nguyên lai lúc này, buồn bực bình dầu không biết lúc nào, cũng lại tới đây.

Hắn đầu tiên là nhìn Giang Phong liếc một chút, thân thể hơi hơi một thiếu, biểu thị Lễ Kính, Giang Phong cũng chỉ là hơi mỉm cười gật gật đầu, lại là không nói, muốn nghe xem hắn đến nói thế nào.

Lúc này, buồn bực bình dầu cũng chạy tới Cổ Quan trước, nhìn lấy trong quan tài cổ cỗ kia ăn mặc dây vàng áo ngọc thi thể, hắn hai mắt phát lạnh, bỗng nhiên, tiến lên một cái bóp lấy thi thể cổ.

"Buồn bực bình dầu, ngươi đến đang làm cái gì, mau buông tay." Nhìn thấy buồn bực bình dầu muốn hủy thi, Ngô Tà mấy người đều là bị kinh ngạc.

Vội vàng tiến lên liền muốn ngăn cản, "Để hắn tiếp tục."

Giang Phong cười cười, lại là đưa tay ngăn lại mấy người, ra hiệu không nên vọng động.

Quỷ dị một màn phát sinh, bị buồn bực bình dầu bóp lấy cổ, này nguyên bản không có động đậy thi thể bỗng nhiên toàn thân kịch liệt giằng co.

Trong cổ họng phát ra ha ha ha gọi tiếng.

Thật giống như một cái sắp tắt thở người, đang giãy giụa khổ sở.

"Ngươi sống được quá lâu." Buồn bực bình dầu trong miệng lạnh lùng phun ra một câu nói như vậy.

Xoạt xoạt một tiếng, trực tiếp đem thi thể cổ cho trong nháy mắt vặn gãy, một màn này, đơn giản thấy buồn bực bình dầu mấy người có chút không khỏi diệu, căn bản không biết đến là chuyện gì xảy ra.

Lúc này, buồn bực bình dầu mới quay người lại, nhìn về phía mọi người, thoáng có chút áy náy nói ra: "Cỗ thi thể này cũng không phải là Lỗ Thương

Vương mà chính là Thiết Diện sinh, năm đó Thiết Diện sinh đề nghị Lỗ Thương Vương đi tìm dây vàng áo ngọc, sau đó tại Sở Vương trước mặt giả chết, đây đều là cái này Thiết Diện sinh đề nghị, về sau, Lỗ Thương Vương xác thực tìm tới dây vàng áo ngọc, Lỗ Thương Vương vì phòng ngừa người khác biết hắn bí mật, vì đó hạ lệnh giết hắn tùy thân thị nữ cùng một chút gia đinh, lưu lại một chút thân vệ thay mình giữ bí mật, mặt khác khắp nơi tìm kiếm đã thoát đi Thiết Diện sinh, lúc ấy Thiết Diện sinh cũng là biết rõ Lỗ Thương Vương muốn giết hắn diệt khẩu, vì đó hắn giết chính mình vợ con Lão Tiểu, còn cần ven đường một tên ăn mày thi thể ném vào trong hỏa hoạn, dùng cái này đến giả mạo chính mình chết, Lỗ Thương Vương mặc dù biết Thiết Diện sinh không chết, nhưng là cũng đã muộn, bởi vì hắn không có thời gian, hắn thọ nguyên không nhiều, làm Lỗ Thương Vương xuống mồ, Thiết Diện sinh sau cùng mới xuất hiện, tu hú chiếm tổ chim khách, đem Lỗ Thương Vương thi thể chuyển ra Cổ Quan mà chính hắn làm theo nằm đi vào. . . ."

Buồn bực bình dầu rất là hoàn mỹ đem tất cả những thứ này Đô Giảng xong, chỉ bất quá, đang nói tới Lỗ Thương Vương lúc, thần sắc hắn bên trong thoáng có chút rất lợi hại mất tự nhiên.

Điểm này, Giang Phong cũng nhìn ra.

Sự tình đã biết rõ đường chuyện gì xảy ra, tiếp đó, dĩ nhiên chính là Ngô Tà coi là Cổ Quan tấm kia Chiến Quốc Kim lụa lại là thật, nhưng là thực đã bị đánh tráo.

Mấy người ngay tại cao hứng nghị luận trong này một ít gì đó, đúng lúc này, cũng không biết nơi nào, đột nhiên truyền đến tiếng ông ông.

"Chuyện gì xảy ra? Giống như có tiếng côn trùng kêu?" Đại khuê có chút buồn bực nhìn chung quanh.

Tròng mắt vừa mở, ở phía trước nhìn xem, trợn to tròng mắt tử, đưa tay đưa tay về phía trước.

Một cái toàn thân hồng sắc côn trùng bị hắn ôm đồm trong lòng bàn tay, hắn cẩn thận nhìn lại nhìn.

Nhìn thấy cái này con côn trùng, buồn bực bình dầu biến sắc, gấp vội mở miệng nói: "Mau buông tay, không muốn giết chết nó, đó là ba ba vương."

"Cái này côn trùng thật buồn nôn." Thế nhưng là hắn lời đã nói đến hơi trễ, bởi vì đại khuê lúc này vừa vặn nâng lên một chân, trực tiếp đem côn trùng cho giẫm cái nhão nhoẹt, mà cùng lúc đó, tay hắn cũng là bị cắn một chút, chính là bởi vì bị cắn, cho nên mới tức giận đến hắn trực tiếp đem côn trùng đạp cho chết.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 106: Hồng Sắc Thi Rùa

Chương 106: Hồng sắc thi rùa

"Móa, tay ta thế nào biến đỏ, ta." Lúc này, hồng sắc thi rùa rùa vương cắn lấy đại khuê trên tay vết thương cũng rốt cục bắt đầu phát tác.

Đại khuê tay, trong nháy mắt trở nên một mảnh sưng đỏ, hắn có chút sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ kêu to, "Nhanh mau cứu ta."

Thế nhưng là, mặc dù hắn như thế nào mở miệng, mọi người nhìn về phía ánh mắt của hắn lại là tràn ngập sợ hãi.

"Không nên tới gần hắn." Buồn bực bình dầu cũng là liền vội vàng lui về phía sau mấy bước, phảng phất nhìn thấy quái vật gì.

Đại khuê nhìn về phía Ngô Tà còn có Phan Tử cùng Ngô Tam thúc, bọn họ đúng là toàn bộ bối rối trốn tránh hắn.

"Cứu ta!" Đại khuê rốt cục tuyệt vọng, mà Giang Phong vẫn là chắp hai tay sau lưng, một mặt lạnh lùng nhìn lấy những người này xấu xí thái độ khác nhau.

Nếu như đại khuê trực tiếp đưa cánh tay cho đoạn, như vậy hắn còn không đến mức sẽ chết.

Thế nhưng là, bọn họ chỉ lo được bản thân, hoàn toàn sẽ không đi để ý tới hắn chết sống, cái gọi là đồng đội đều là giả, tại sinh chết trước mặt, nhân tính xấu xí trong nháy mắt chiếu bắn ra.

Vương Mập Mạp vốn là muốn đi lên hỗ trợ, bởi vì hắn là một cái so sánh lòng nhiệt tình người, nhưng nhìn đến đại khuê cả người đã da thịt phát hồng, cái này rõ ràng cũng là bị độc tố cho hoàn toàn nhập thể dấu hiệu, nói cách khác đại khuê không có cứu.

Giờ khắc này, đại khuê trong hai mắt đều là tuyệt vọng, đối với những người này thất vọng.

Tựa hồ, hắn nghĩ đến cái gì, vội vàng xoay người hướng đứng ở sau lưng mọi người Giang Phong tiến lên.

Ngô Tà mấy người vội vàng né tránh trốn tránh, "Đại Sư, mau cứu ta, mau cứu ta." Đại khuê đã mặt mũi tràn đầy đều là nước mắt.

Hắn là một cái rất lợi hại chất phác người, từ đầu đến cuối đều không biết mình bị nhân lý lợi dụng.

Hắn trước cùng Ngô Tam thúc hai người đánh trộm động đem Lỗ Thương Vương quan tài bên trong chánh thức Chiến Quốc Kim lụa cho lấy đi.

Hắn là duy nhất biết rõ "Ngô Tam thúc" cái này hiểu biết liên tục bí mật người, vì đó, không nhất định phải chết, mà vừa rồi vì đó hồng sắc thi rùa sẽ nhằm vào đại khuê, tất cả những thứ này, vẫn là quy tội đại khuê trên thân vật gì đó hấp dẫn cái này hồng sắc thi rùa.

Mà hết thảy này, đều là hiểu biết liên tục tại quấy phá.

Đối với cái này cái gọi là "Ngô Tam thúc" Giang Phong tuy nhiên cùng hắn không cừu không oán , bất quá, loại người này, đương nhiên sẽ không tốt hơn.

Nhìn lấy đại khuê hướng Giang Phong chạy tới, "Ngô Tam thúc" trong mắt lóe lên một tia âm lãnh sắc, chợt, kiểu vẻ mặt kia bị hắn thu liễm, khóe miệng của hắn không khỏi mang theo một vòng ý cười, lần này, hắn không tin Giang Phong có thể cứu được đại khuê.

Lúc này, đại khuê cả người đã hoàn toàn đỏ thấu, thậm chí da thịt đã bắt đầu có chút muốn bốc cháy lên dấu hiệu, lúc này, Giang Phong lại là chậm rãi buông ra ôm lấy hai tay, trực tiếp hướng đi đại khuê.

Đại khuê trên mặt đất quỳ xuống đất dập đầu, đã cơ bản tuyệt vọng, thống khổ để hắn cơ hồ muốn trong nháy mắt chết đi.

"Nếu như ta có thể cứu ngươi, ngươi định làm gì?" Tại thời khắc mấu chốt này, Giang Phong lại là nói ra một câu để chúng người bất ngờ lời nói.

Buồn bực bình dầu mở to hai mắt, hắn rất lợi hại khó lý giải, bên trong loại này Thi Độc người, đến muốn làm sao cứu được.

Bất quá, đối với Vương Mập Mạp mấy cái người suy nghĩ trong lòng, Giang Phong lại là hoàn toàn không có đi để ý tới, hắn tiếp tục xem hướng đại khuê.

Đại khuê toàn thân khẽ giật mình, thống khổ tuyệt vọng hắn không chút do dự, "Nếu như Đại Sư có thể cứu ta đại khuê, ta đại khuê nguyện ý vì Đại Sư xuất sinh nhập tử, ta cái mạng này cũng là Đại Sư."

"Nếu như ta có thể cho ngươi trường sinh bất tử, nhưng là, ngươi hội trả giá tương ứng đại giới, ngươi nguyện ý không?"

Giang Phong lời này cũng có chút không thể tưởng tượng, hắn lời nói, đơn giản cũng là nói mơ giữa ban ngày.

Liền xem như buồn bực bình dầu, tại thời khắc này, cũng trong nháy mắt không bình tĩnh.

Bất quá tất cả những thứ này đã không trọng yếu, nếu như nói, Giang Phong thật có thể để đại khuê Trường Sinh Bất Lão, như vậy hắn khẳng định cũng là thần đồng dạng tồn tại.

Giờ khắc này, tất cả mọi người đỏ mắt.

"Ta đại khuê nguyện ý. . ." Đại khuê đã thống khổ đến không biết nên thế nào qua biểu đạt, hắn liền vội vàng gật đầu, nhịn xuống thống khổ dập đầu, vội vàng nói.

"Tốt!" Giang Phong cũng không nói nhảm, trong nháy mắt Cương Thi Hóa.

Giờ khắc này, mái tóc dài màu đỏ tùy phong tung bay, thân cao trong nháy mắt cất cao hơn hai mét, bắp thịt cầu thực, hai cái nanh mười phần làm người ta sợ hãi.

"Ai nha ta giọt má ơi, đỏ Tống Tử, Tống Tử vương a." Vương Mập Mạp dọa đến toàn thân một cái giật mình, lên tiếng kinh hô.

Giang Phong thông suốt quay đầu trong nháy mắt đó, Ngô Tam thúc, bao quát buồn bực bình dầu mấy cái người thân thể đều mãnh liệt khẽ giật mình.

Đó là một loại cái dạng gì ánh mắt a, là lạnh lùng như vậy.

Một đôi huyết hồng phát sáng tròng mắt, mang theo một loại thẳng tiến không lùi bá khí, sát khí trùng thiên.

Ôi!

Trầm thấp rống tiếng vang lên, cho dù đại khuê lúc này đã muốn hoàn toàn tử vong, thế nhưng là hắn vẫn là tại Giang Phong trước mặt run lẩy bẩy.

Bởi vì Giang Phong là Tống Tử, chẳng lẽ hắn muốn.

Phốc phốc!

Thế nhưng là hắn đã không có thời gian muốn, giờ khắc này, Giang Phong trực tiếp đem trong miệng răng nanh thật sâu khảm vào đại khuê trong cổ.

Thỏa thích mút vào đại khuê thể nội Độc Huyết.

Những này máu tuy nhiên có độc, nhưng là hắn huyết mạch vô cùng thuần chủng, tịnh hóa năng lực Hà Cường lớn, căn bản không cần lo lắng lớn như vậy.

Một giây, hai giây, ba giây quá khứ.

Nguyên bản thân thể đỏ bừng đại khuê, trong nháy mắt, trên thân da thịt màu da cũng một lần nữa biến thành bình thường nhan sắc.

Hắn chậm rãi mở hai mắt ra, Giang Phong đã buông ra cổ của hắn.

Hắn quan sát tỉ mỉ một chút chính mình, trong nháy mắt, vô cùng kích động.

Sau đó, trở nên tỉnh táo lại, nhìn về phía Ngô Tà mấy người ánh mắt, cũng không có lúc trước cái loại này thân thiết, ngược lại lộ ra rất là lạ lẫm.

"Đại khuê, ngươi rốt cục tốt." Ngô Tam thúc rất lợi hại mất tự nhiên mở miệng nói ra, bất quá nhưng cũng không dám tiến lên một bước.

Đại khuê lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái, một đôi con mắt màu đen bên trong, mang theo một cỗ coi thường.

Giờ khắc này, tựa hồ hắn đã không hề chết nguyên bản hắn, hắn máu, đã lạnh, hắn là một cái Cương Thi.

Giang Phong không để ý đến bọn họ, đi thẳng tới Cổ Quan trước, đem thi thể lên dây vàng áo ngọc cho gỡ xuống, sau cùng thu vào Long đeo trong không gian.

Mà từ đầu đến cuối, hắn không có nhìn hắn người liếc một chút.

Chợt nhìn về phía Vương Mập Mạp, phương mới lộ ra vẻ tươi cười, "Ngươi rất không tệ."

Vương Mập Mạp có chút thụ sủng nhược kinh, vội vàng khoát tay, phía sau có chút phát lạnh, bị một cái Tống Tử vương cho nhớ thương bên trên, đây cũng

không phải là một việc tốt đẹp sự tình.

"Chúng ta đi!" Giang Phong quay người, thân hình mấy cái nhảy vọt, tốc độ thực sự quá nhanh, rất nhanh, liền dẫn đại khuê cùng rời đi Cổ Mộ không gian.

Tại Ngô Tà Vương Mập Mạp mấy người trong ánh mắt, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Ngô Tà há hốc mồm, Phan Tử cũng là thở dài , bất quá, bọn họ thực sự rất là áy náy, dù sao, bọn họ không cứu được đại khuê, cái này đã nói rõ bọn họ rất lợi hại không chính cống.

Thấy chết không cứu, đây là một cái rất nghiêm trọng vấn đề.

Thế nhưng là sai cũng là sai.

Bọn họ hâm mộ, hâm mộ đại khuê, nếu như Giang Phong nói tới trường sinh là thật, như vậy không thể nghi ngờ đang nói, Giang Phong cũng là cái đương thời thần tiên sống, giờ khắc này, trong lòng bọn họ vô cùng hối hận.

Mà buồn bực bình dầu, hắn rất là trầm mặc, trong lòng đã sớm không khỏi kinh hãi, cho dù là Ngô Tam thúc, cũng đã trong lòng kịch liệt chấn động mãnh liệt, bị Giang Phong thủ đoạn hoàn toàn hù sợ.

Cái kia chính là một loại bọn họ không thể nào hiểu được thủ đoạn.

Trộm mộ thế giới đến tột cùng sẽ phát sinh cái gì, cái này hết thảy đều đã không trọng yếu.

Trọng yếu là, Giang Phong đã không tại thế giới kia.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 107: Huyết Mạch Kế Thừa

Chương 107: Huyết mạch kế thừa

Mà hắn, cũng là mang theo đại khuê, cùng đi đến cương ước vị diện.

Nơi này, cách mình rời đi, chỉ bất quá quá khứ ba bốn ngày, về đến trong nhà, tự nhiên cùng thê tử Mã Đan Na một phen mập mờ không nói, còn có lưu lại bồi con trai mình Giang Vân một chút thời gian.

Về phần đại khuê đi con đường nào, Giang Phong sau cùng cân nhắc, vẫn là để đại khuê chính mình qua du lịch, vị diện này nước quá sâu, có thần Phật, lịch bắt đầu luyện tuyệt đối có chỗ tốt.

Có lẽ trong tương lai, đại khuê có thể đến giúp chính mình ân tình lớn.

Thời gian ngay tại bình ổn bên trong vượt qua một tháng, trong lúc đó, Giang Phong về một chuyến Chiến Lang vị diện, khi hắn lần nữa về khu vực thời điểm, khu vực đã tại bí mật điều tra hắn mất tích sự tình, nhưng là cuối cùng vô pháp tìm tới hắn hạ lạc.

Sau đó Giang Phong rời đi vị diện này.

Trở lại hiện thực thế giới.

Sáng sớm, ánh sáng mặt trời như nước, từ trộm mộ thế giới trở về, đã qua vừa vặn quá khứ một đêm.

Hiện tại lên sáng sớm khởi điểm nhiều loại.

Tại một đêm này, hiện thực thế giới MC thành phố Cao gia bời vì cao thiên liệng cùng quản gia Phúc Bá ngoài ý muốn thân tử một chuyện.

Đã hoàn toàn chấn động.

Bắt đầu điều tra sự tình nguyên nhân cái chết, mà tại chuyện này hiềm nghi bên trong, Cao gia tra được lúc trước, cao thiên liệng đã từng gọi điện thoại để chuyên nghiệp thám tử đi điều tra Giang Phong gia thế bối cảnh, chính là cái này thời điểm.

Cao thiên liệng cùng Phúc Bá tại trên đường cao tốc xảy ra chuyện.

Bởi như vậy, Giang Phong khó tránh khỏi phải bị Cao gia liên luỵ, mà về phần Hạ Oanh, nàng một nữ nhân, Cao gia đương nhiên sẽ không đối phó hắn.

Vừa mới rời giường, Giang Phong liền rất lợi hại nhạy cảm phát giác một vấn đề, cái kia chính là ngoài cửa sổ lầu đối diện bên trong có người trong bóng tối thăm dò hắn.

Bất quá, hắn rất là bình tĩnh từ trên giường ngồi xuống, trực tiếp mở cửa.

Trong đại sảnh, Giang phụ Giang mẫu đã làm tốt bữa sáng.

Phụ thân chính ở trên ghế sa lon, bưng giấy báo, có tư có vị nhìn lấy, mà mẫu thân thì tại thả bát đũa.

Nhìn thấy Giang Phong rốt cục rời giường, Giang phụ có chút tức giận mắng: "Tiểu tử ngươi, cái này đều mấy điểm, còn đang ngủ, chẳng lẽ không dùng đi làm à, vừa rồi Hạ tổng đều đặc địa gọi điện thoại tới, để ngươi ở nhà nghỉ ngơi mấy ngày, ngươi nói, ngươi có phải hay không làm sai sự tình a."

"Đúng vậy a, A Phong, ngươi có thể phải thật tốt nắm chắc tốt mới được a, Hạ tổng thế nhưng là cô nương tốt."

Giang Phong nghe vậy, có chút xấu hổ, "Cha, mẹ, nơi nào có các ngươi nói đến khoa trương như vậy, ta hôm nay không cần đi đi làm, còn nữa nói, con trai của các ngươi ta có như vậy không chịu nổi à, lại thế nào cũng không trở thành dựa vào một nữ nhân tới dùng cơm đi."

Giang phụ Giang mẫu nghe vậy, đồng thời trợn mắt trừng một cái, ngươi còn không dựa vào một nữ nhân tới dùng cơm, đùa chúng ta chơi đây.

"Đúng, cha mẹ, cái này Hộ Thân Phù các ngươi mang lên." Giang Phong bỗng nhiên vang lên vừa mới rời giường, ngoài cửa sổ tựa hồ có người đang rình coi chính mình.

Nghĩ đến cái gì, từ trong ngực móc ra hai khối ngọc phù.

Cái này hai khối bích lục sắc ngọc bội chính là Giang Phong dùng dây vàng áo ngọc phía trên ngọc, dùng một loại bí chế thủ pháp, chuyên môn lạc ấn Phù Triện ở bên trong.

Bên trong không chỉ có nuôi hai cái Lam Y Quỷ Soa, hơn nữa còn gia trì Giang Phong chỗ bố trí Hộ Thân Phù.

Gặp được nguy hiểm, thế nhưng là dùng để cản tai.

Giang phụ cùng Giang mẫu hơi sững sờ, bất quá lại là cười chửi một câu, nói nhi tử ta có tiền đồ loại khích lệ lời nói.

Nhìn thấy phụ mẫu rất vui vẻ, Giang Phong tự nhiên cũng là tâm tình rất không tệ.

Cơm nước xong xuôi, Giang Phong lúc này mới hướng phụ mẫu cáo biệt, nói mình có việc muốn đi ra ngoài xử lý một chút, Giang phụ Giang mẫu chỉ cho là Giang Phong muốn đi gặp Hạ Oanh, tự nhiên là ngàn vạn cái vui lòng, vội vàng để Giang Phong nhanh đi gặp Hạ Oanh.

Đi ra tiểu khu, Giang Phong trực tiếp mở ra chính mình xe nhỏ BYD F3, rẽ

trái bên phải lách, sau đó đi vào khoảng cách Thiên Tâm hồ tiểu khu chừng vài dặm bên ngoài một chỗ vùng ngoại ô trong rừng rậm.

Cái này mới dừng lại BYD, từ trên xe chậm rãi đi xuống, không nhanh không chậm, hút điếu thuốc.

Tạch tạch tạch!

Lúc này, mấy chiếc hắc sắc Audi A4 không biết lúc nào, phân biệt từ phương hướng khác nhau xông ra, trong nháy mắt đem Giang Phong vị trí chỗ ở cho bao vây lại.

Cửa xe loảng xoảng một tiếng mở ra, từ bên trong đi ra mười mấy người mặc quần áo màu đen đại hán, một người cầm đầu, là một lão giả, ăn mặc màu xám quần áo luyện công, xương gò má lồi ra, hai tay thon dài, chỉ liếc một chút, Giang Phong liền nhìn ra, đây là người Cổ Võ cao thủ.

Ám kình tu vi, xem ra, Cao gia thực lực không đơn giản, lại còn có thể mời được đến dạng này Vũ Sư.

Tuy nhiên ám kình tại trước mắt Giang Phong trong mắt không tính là gì, nhưng cũng được cho rất không tệ.

"Tiểu hỏa tử, ngươi chính là Giang Phong đi, mua hè Võng Lạc Công Ty tiểu nhân viên, nghe nói ngươi đoạn thời gian gần nhất ở trên máy bay rủi ro, lần này không khỏi xuất hiện, mà thiếu gia của chúng ta lại xảy ra chuyện, lần này, còn mời ngươi theo chúng ta tiến về Cao gia một chuyến, lão gia chúng ta có lời muốn hỏi ngươi."

Lão giả vừa xuống xe, liền trực tiếp đem chính mình điều tra Giang Phong tình huống cho nói đến nhất thanh nhị sở, trực tiếp mở miệng muốn dẫn Giang Phong rời đi, rất là trực tiếp.

"Thiếu gia? Ngươi nói cũng là tên ngu xuẩn kia cao thiên liệng đi, hắn xảy ra

chuyện, đâu có chuyện gì liên quan tới ta, mặt khác, lão gia các ngươi muốn gặp ta, ta dựa vào cái gì đi gặp hắn." Giang Phong cười lạnh, không có chút nào để ý tới tên lão giả này lời nói.

Tên lão giả kia hơi sững sờ, nguyên bản hắn thấy, Giang Phong lần này nghe nói bọn họ là đến từ Cao gia.

Mà lại lấy bọn họ loại này đội hình, hắn thấy, Giang Phong như thế một người bình thường khẳng định sẽ biết sợ, thế nhưng là hắn chẳng thể nghĩ tới, Giang Phong vậy mà nói ra như thế một phen.

Điều này làm cho sắc mặt hắn trong nháy mắt âm trầm xuống, "Người trẻ tuổi, cuồng vọng có thể, nhưng là không biết tốt xấu, tự đại, có thể lại không được, ngươi phải biết, trên cái thế giới này, ngươi không thể đắc tội quá nhiều người." Lão giả âm u nói.

"Ngươi nói là chính ngươi sao?" Giang Phong cười ha ha, hơi hơi nheo mắt lại, ngoài cười nhưng trong không cười.

"Xú tiểu tử, ngươi làm càn." Lão giả không có phát tác, nhưng là đi theo lão giả bên cạnh này mấy tên áo đen tay chân lúc này lại là đột nhiên phát tác.

Chỉ Giang Phong, một tiếng quát lớn, người khác thấy thế, tự nhiên nghĩ đến tại trước mặt bọn hắn biểu hiện.

Vì đó, từng cái nhao nhao ra tay với Giang Phong.

"Dừng tay!" Cao gia tên lão giả kia tuy nhiên tức giận về tức giận, Cao gia bọn này tay chân mỗi một cái đều là tranh hung đấu hung ác bối.

Hắn có thể không dám hứa chắc một hồi Giang Phong có thể hay không bị bọn này tay chân cho đánh chết đánh cho tàn phế.

Nhưng hắn muốn quát bảo ngưng lại rõ ràng có chút quá muộn, bên trong mấy tên tay chân chính mình hướng Giang Phong đả động công kích.

Hô!

Quyền phong gào thét, chân ảnh liên quan, đây là người luyện võ Cơ Bản Công Phu, quyền đấm cước đá, bên cạnh đạp, lấy tay cầm này.

Vừa lên đến, những người này liền lựa chọn đối Giang Phong bắt, muốn trước tiên bắt lấy Giang Phong.

Không cần quá nhiều nói nhảm cùng miêu tả.

Những người này chỉ là gặp đến Giang Phong thân ảnh nguyên địa lóe lên, ngay sau đó là liên tiếp cốt cách đứt gãy âm thanh vang lên.

Phù phù phù phù mới ngã xuống đất.

Thời gian nháy mắt, hơn mười người Cao gia bảo tiêu trực tiếp bị Giang Phong đánh ngã.

Những người này, từng cái ngã trên mặt đất, sắc mặt kìm nén đến một trận tái nhợt, thống khổ để bọn hắn căn bản là không có cách hô lên âm thanh.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 108: Toàn Bộ Đánh Thành Chó

Chương 108: Toàn bộ đánh thành chó

"Súc sinh, quả nhiên là ngươi, không nghĩ tới, ngươi vậy mà ẩn tàng đến sâu như vậy." Nhìn thấy Giang Phong tại trong chớp mắt liền giải quyết Cao gia hơn mười người thủ hạ, Cao gia tên lão giả kia lãnh mâu một cái chớp mắt, lạnh hừ một tiếng, quát lớn.

Tại hắn trong hai mắt, sát ý bùng lên.

"Súc sinh? Vậy là ngươi cái gì? Lão Súc Sinh sao?"

A ba!

Vừa dứt lời, Giang Phong lần nữa cất bước xông ra đến mấy mét xa, đi thẳng tới sau lưng lão giả.

Tên lão giả kia cũng căn bản không nghĩ tới Giang Phong tốc độ vậy mà lại nhanh như vậy, hai người Quốc Thuật Cảnh Giới căn bản không cách nào so sánh được, Giang Phong tốc độ thực sự quá nhanh.

Tên lão giả này là Ưng Trảo Môn môn nhân , có thể nói, tại xã hội hiện đại Cổ Võ giới cũng là nhân vật có tiếng tăm.

Thế nhưng là sau một khắc, một màn để cho người ta chấn kinh hình ảnh phát sinh.

Lão giả vừa mới quay người lại, muốn nhìn rõ ràng Giang Phong đến chạy đi nơi đâu.

Thế nhưng là lần này thân thể, hắn bên tai lại chỉ nghe, ba ba ba liên tiếp tiếng nổ đùng đoàng.

Tạch tạch tạch!

Giang Phong mỗi đánh ra một cái Thái Cực đẩy chưởng, đập vào đối phương trên ngực, thật giống như tại đẩy cửa một dạng.

Nhu mà bất lực.

Thế nhưng là bị hắn liên tiếp đẩy chưởng đẩy tại trên ngực, tên lão giả kia trong miệng mũi lại là không ngừng phun máu.

Trong lồng ngực cũng là liên tục vang lên xương sườn đứt gãy thanh âm.

A ba! Phốc phốc phốc!

Sau cùng chỉ thấy Giang Phong đưa lưng về phía lão giả, hướng (về) sau khẽ nghiêng, bành một tiếng, một cái "Chỗ dựa đọc" sử xuất.

Trong nháy mắt, chỉ thấy được tên lão giả kia bị trong nháy mắt đính đến bay rớt ra ngoài xa năm, sáu mét.

Sau cùng trùng điệp rơi trên mặt đất.

Ngất đi.

Thời gian nháy mắt, Cao gia phái tới điều tra Giang Phong người, không ra một lát, toàn bộ không phải là bị đánh cho tàn phế cũng là bị Giang Phong làm phế.

Chủ yếu là thực lực sai biệt thực sự quá lớn, hoàn toàn không thể so sánh.

"Không được qua đây, chúng ta đều là bị bất đắc dĩ, van cầu ngươi." Tận mắt thấy tại Cao gia địa vị tôn sùng Lâm thúc bị Giang Phong trực tiếp làm phế.

Những này Cao gia tay chân sớm đã sợ đến té cứt té đái, mắt thấy Giang Phong muốn ra tay với bọn họ, cả đám đều kinh hoảng.

Giang Phong cước bộ hơi động một chút, bỗng nhiên nghĩ đến một cái càng dễ giải quyết chuyện này biện pháp.

Nghĩ tới đây, hắn vỗ bên hông Âm Hồn thùng, nhất thời, từng đạo từng đạo hắc khí từ Âm Hồn trong thùng lao ra.

Tại thời khắc này, một cỗ âm lãnh khí tức trong nháy mắt tràn ngập trong phạm vi một trăm mét xung quanh rừng cây nhỏ.

Mơ hồ trong đó, còn không nghe thấy một chút quỷ dị thanh âm, tựa hồ có người tại những này tay chân bên tai nói nhỏ.

"Chuyện gì xảy ra." Bọn họ căn bản là không có cách động đậy, nhìn thấy màn quỷ dị này, cả đám đều phía sau lưng phát lạnh.

"Phụ bọn họ thân thể, qua Cao gia, nên làm như thế nào, hắn là không cần ta nhiều lời."

Giang Phong híp mắt, cười nói.

Từng đạo từng đạo hắc khí xoay tròn trong hư không , khiến cho người hoảng sợ là, ở trong hắc khí, bọn họ vậy mà nghe được có người tại xác nhận thanh âm.

Một màn này, càng làm cho những này ngày bình thường nối giáo cho giặc quen tay chân dọa đến mặt không huyết sắc.

Ngay sau đó, liền nhìn thấy những hắc khí này phân biệt xông vào những này trong mắt tràn ngập hoảng sợ, muốn tránh né tay chân trong miệng mũi.

Những nguyên bản đó ngã xuống đất tay chân toàn thân kịch liệt lắc một cái, sau một khắc, từng cái ánh mắt tan rã, ngay sau đó, từng cái con mắt trở nên có chút tinh hồng, nhao nhao đi vào Giang Phong trước mặt thi lễ, "Đại nhân!"

"Đi thôi!" Giang Phong đã quay người, trực tiếp đi hướng mình xe nhỏ, khoát khoát tay.

Chợt lái xe, rời đi nơi này, mà Cao gia, một trận thảm biến sắp phát sinh.

Tất cả những thứ này, đã không có quan hệ gì với Giang Phong.

Công ty bên kia, Giang Phong tạm thời không có đi, lại thêm Hạ Oanh trước trên người có chính mình đưa ngọc phù, vì đó Giang Phong ngược lại cũng không cần lo lắng nàng sẽ xảy ra chuyện.

Lại thêm hắn ở trong ngọc phù nuôi Lệ Quỷ, cho dù Hạ Oanh gặp được người có quyết tâm muốn hại nàng, khẳng định như vậy cũng sẽ có tự vệ năng lực.

Mở ra xe nhỏ, trở lại Giang Phong đã là giữa trưa.

Mở cửa, lại phát hiện Giang phụ cùng Giang mẫu cũng không có ở nhà.

Giang Thần sắc hơi động một chút, lập tức yên tĩnh, hắn ngược lại là nhớ tới từ trộm mộ thế giới làm ra giường ngọc còn có dây vàng áo ngọc.

Nghĩ tới đây, hắn tiến vào phòng ngủ mình.

Đem dây vàng áo ngọc lấy ra qua, bắt đầu từng cái phá giải, đem phía trên Ngọc Phiến phân ra.

Sau đó lại lấy ra Chu Sa bút lông cùng Lư Hương bàn, thắp hương tế tự về sau, bắt đầu ở những cái kia bàn lên ngọc phù cắn câu siết Phù Triện.

Phàm là bị hắn bút lông chỗ phác hoạ điểm qua Ngọc Phiến, đều lại phát ra

mờ mịt màu đỏ nhạt.

Một cỗ người bình thường vô pháp cảm giác đạt được pháp lực sinh ra một loại thần kỳ từ trường, bắt đầu ảnh hưởng nơi này hoàn cảnh.

Giang Phong trọn vẹn dùng bảy bảy bốn mươi chín tấm ảnh ngọc phù, vừa rồi trong nhà chung quanh cấu chế được một cái đơn giản Tụ Linh Trận, còn có một cái Huyễn Trận cùng một cái phòng ngự trận.

Những này, đều là phạm vi nhỏ, chỉ cần là có người muốn xông vào Giang Phong trong nhà đối cha mẹ của hắn bất lợi, như vậy kết quả cuối cùng khẳng định lại là tại Giang Phong cửa nhà mũi dính đầy tro.

Giường ngọc, bị Giang Phong thay thế chính mình giường, tại giường ngọc bên trên mặt, Giang Phong làm nền một tầng cái chăn, cái này ngược lại không cần lo lắng bị cha mẹ mình nhìn ra.

Giường ngọc, trong lúc rảnh rỗi , có thể ngồi ở phía trên tu luyện.

Đây đều là khúc nhạc dạo ngắn, xem như xong cái này một chút, đã là một giờ trưa mười phần.

Lúc này, trong nhà điện thoại vang lên, Giang Phong đi đến nghe, nguyên lai, buổi chiều ba mẹ mình không trở lại, phải ở bên ngoài dạo phố.

Giang phụ cùng Giang mẫu không trở lại, Giang Phong lại trong phòng bận rộn một trận, chợt vừa rồi lo lắng lấy tiến vào dưới một cái thế giới.

Trộm mộ thế giới tuy nhiên cũng có một chút đối tu luyện có trợ giúp đồ,vật, nhưng là do ở nội dung cốt truyện phức tạp cùng phát triển, Giang Phong không có nhiều như vậy tinh lực qua thăm dò, cùng tại thế giới kia còn không bằng rời đi thế giới kia, thăm dò dưới một cái thế giới.

Đem hết thảy chuẩn bị thỏa đáng, Giang Phong hơi chuyển động ý nghĩ một chút, lựa chọn vượt qua.

Một đêm khuya thanh vắng, trăng sáng sao thưa, đèn hoa mới lên, nhà nhà đốt đèn.

Từ khi Dương Quảng dời đô Lạc Dương, xem như Đại Tùy đã từng Đô Thành Trường An, nhưng như cũ ban công san sát phủ đệ vạn thiên, phồn hoa trình độ không giảm chút nào.

Nơi này là Tùy Triều Tùy Dạng Đế cầm quyền chưởng quản thiên hạ quyền Triều Đại.

Đây cũng là một cái vật tư phong phú, kỳ lạ thế giới.

Tại trong thành Trường An cái nào đó không đáng chú ý trong góc, theo một bóng người dần dần từ trong hư vô hiển hóa ra ngoài, Giang Phong xuất hiện.

Lần đầu tiên tới cổ đại vẫn là để hắn rất là kinh ngạc.

Hắn mặc trên người một kiện đạo bào màu xám, cái này chủ yếu vẫn là hắn vì thuận tiện hành sự vừa rồi làm như thế.

Tại cổ đại, nhiều khi, hành sự cũng không tiện.

Nhìn lấy những cái kia tại bóng đêm tràn ngập, Hoa Phong mới lên trên đường cái hành tẩu đám người, Giang Phong hơi kinh ngạc, đi đến một tên tại trên đường cái bày đêm quầy bán cháo trước mặt lão giả, hướng hắn hỏi ý kiến hỏi nơi này tình huống: "Lão bá, quấy rầy, bần đạo muốn hỏi một chút, bây giờ là thời đại nào?"

Gặp Giang Phong vừa ra tay, chính là tại hắn quầy hàng lên ném một khối mảnh vụn vàng, lần này, đem lão giả giật mình, coi là gặp được có người muốn nhằm vào hắn.

Bất quá được nghe Giang Phong tra hỏi, lại là hơi sững sờ.

Vội vàng nói: "Bây giờ là tùy Quốc Thái tổ tử đại nghiệp bệ hạ cầm quyền, đạo trưởng chẳng lẽ cái này cũng không biết?" Thân thể mặc đồ trắng thô bố y lão giả cổ quái nhìn Giang Phong liếc một chút.

Đại nghiệp, cũng là Tùy Dạng Đế Niên Hào.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 109: Dương Công Bảo Tàng

Chương 109: Dương Công Bảo Tàng

Bị lão đầu khinh bỉ, Giang Phong trong nháy mắt có chút xấu hổ cười một tiếng, khách sáo một câu, tại lão giả nơi này uống chút ngọt cháo, cái này mới rời khỏi.

Lão giả chết sống không thu hắn vàng, quả thực là cho hắn làm một chút tiểu xâu tiền đồng, điều này làm cho Giang Phong có chút dở khóc dở cười.

Bất quá, đây cũng là cái thế giới này dân phong so sánh thuần phác nguyên nhân một.

"Nghe nói sao? Gần nhất Trường An Thành bên ngoài Tiểu Liên Hoa trong chùa có một vị Đại Đức Thánh Tăng. . . . ."

"Chúng ta trà trộn giang hồ ai không biết võ đạo nổi danh nhất không thể nghi ngờ là Tam Đại Tông Sư một, Cao Cú Lệ Dịch Kiếm Đại Sư Phó Thải Lâm, nếu như không phải là bởi vì Phó Thải Lâm, sợ là Cao Cú Lệ sớm đã bị bệ hạ diệt đi. . . ."

"Ai nói Phó Thải Lâm cũng là thứ nhất, ta cảm thấy Vũ Tôn thực lực khẳng định phải so với đối phương cao hơn. . . ."

Hành tẩu tại trên đường cái, chính tìm kiếm bốn phương mắng, đến phải đánh thế nào tra rõ cái thế giới này một chút tin tức.

Bỗng nhiên, Giang Phong lỗ tai nhất động, dừng bước, nghe phụ cận trong tửu lâu truyền đến mơ hồ tất tác âm thanh, thần sắc nhất động.

Kiếm thuật đại tông sư Phó Thải Lâm, Vũ Tôn?

Chẳng lẽ là Hùng Bá Tây Vực Vũ Tôn Tất Huyền, Trung Thổ Đạo Gia đệ nhất cao thủ Tán Nhân Trữ Đạo Kỳ?

Cẩn thận lắng nghe một hồi, Giang Phong khóe miệng rốt cục nhịn không được lộ ra vẻ mỉm cười.

Hắn lúc này đã xác định là thế giới kia không thể nghi ngờ.

Cái thế giới này, là Tiểu Thuyết Võ Hiệp trong thế giới thuộc về một cái đỉnh cấp thế giới.

So cái gì Thiên Long Bát Bộ thế giới cao hơn không ít tầng thứ.

Những tông sư kia cùng đại tông sư, nếu như dựa theo Võ Hiệp Thế Giới vũ lực giá trị đến phân tích, hắn là Tiên Thiên Hậu Kỳ, cùng Tiên Thiên Hậu Kỳ điên phong cảnh giới.

Tông Sư dưới, mới là Hậu Thiên cảnh giới.

Cái thế giới này, Tông Sư có thể ảnh hưởng một cái thế giới cục thế hướng đi.

Về sau, Lý Thế Dân cầm quyền, chính là tĩnh hàng từ trai chọn trúng người.

Mà tĩnh hàng từ trai phía sau tự nhiên là có Tông Sư , có thể nói, cái thế giới này, hết thảy đều dùng vũ lực vi tôn.

Nghĩ đến đây cái thế giới, Giang Phong trong nháy mắt liền nghĩ đến một cái mang tính then chốt vấn đề, cũng là để hắn rất là mừng rỡ sự tình.

Cái thế giới này Hòa Thị Bích, thế nhưng là Thiên Ngoại kỳ thạch, ở trong chứa kỳ dị năng lượng.

Ngoài ra còn có Trường An Thành bên ngoài Dược Mã Kiều dưới, nơi đó, có Dương Công Bảo Tàng, càng có lịch đại Tà Quân tọa hóa sau lưu lại dưới Tà Đế Xá Lợi, trong này Tinh Nguyên khủng bố có thể nghĩ.

Giang Phong cũng không muốn hoàn toàn tu luyện cái thế giới này võ hiệp phương pháp, tại Đường Tử Trần thế giới kia , có thể nói, Quốc Thuật đạt tới Đan Kính, đến hư đường sau cơ bản đã không đường có thể đi.

Bởi vì không có tu luyện con đường phía trước, nhưng là lần này trở lại hiện thực thế giới, Giang Phong cẩn thận tìm (Tinh Hà Đại Đế) quyển sách này đọc, về sau phát hiện, Đan Kính đằng sau, thực còn có đường.

Cái này không thể nghi ngờ cho Giang Phong trong tương lai đi võ đạo con đường này, chỉ rõ một ngọn đèn sáng, không đến mức mất phương hướng.

Giang Phong thân thể bóng người qua lại trong đêm tối, rơi vào Trường An Thành Bắc Dược Mã Kiều bên trên.

Đứng tại đầu cầu, nhìn xuống dưới cầu nước sông, trong mắt lóe lên mỉm cười.

Hắn thả người nhảy lên nhảy xuống nước.

Tại dưới nước trực tiếp lặn dưới mấy chục mét , dựa theo nội dung cốt truyện bên trong miêu tả, Lỗ Diệu Tử tại thiết kế Dương Công Bảo Khố lúc, chung thiết kế Bốn đầu đường hầm có thể tiến vào Dương Công Bảo Khố, những này đường hầm nhập môn chốt mở bình thường đều bị che lấp, nhất định đem Dược Mã Kiều lên tổng chốt mở mở ra, Bốn đầu đường hầm nhập môn chốt mở mới có thể hiển hiện.

Một đường tiềm hành, Giang Phong thành công mở ra tổng chốt mở.

Dược Mã Kiều dưới chỉ có Dương Công Bảo Tàng chốt mở.

Muốn đi vào nơi này, còn có một chỗ, cái kia chính là Độc Cô Phiệt tây khuyết vườn.

Một lát sau, Giang Phong từ trong nước đạp thủy mà ra, thân hình mấy cái thả người nhảy vọt, trên tay tại đầu cầu Thượng Thanh Thạch Nhất dựng, lên cầu.

Trên thân nguyên bản ướt sũng thân thể, rất nhanh liền tại toàn thân huyết khí bốc hơi dưới biến làm.

Khác biệt với Võ Hiệp Thế Giới võ công, Giang Phong chỗ tập Quốc Thuật, luyện thành là một cỗ kình, cỗ này kình, chủ yếu đến từ đối quanh thân huyết khí vận dụng.

Giống Súc Cốt Công, loại công phu này, rõ ràng nhất địa phương cũng là đối cốt cách huyết khí nắm chắc.

Huyết khí bên trong liên ra chánh thức khí kình, cái này cỗ kình khí là vô hình, không có trong tiểu thuyết khoa trương như vậy, động một chút lại hình thành to lớn gì chưởng ấn.

Nhưng là nó bạo phát lực, Giang Phong có tự tin, nếu như bây giờ hắn gặp được một tên Hậu Thiên cảnh giới cao thủ, hắn tuyệt đối có thể đánh với đối phương một trận, thậm chí thắng qua đối phương.

Đây chỉ là hắn công phu luyện tập tốt duyên cớ, nếu là muốn kích hoạt huyết mạch, như vậy hắn thực lực tất nhiên là khủng bố.

Chỉ bất quá hắn không có hút máu người thói quen, vì đó, trước mắt thực lực không có thể hiện ra.

Một lát sau, Giang Phong tại trải qua nghe ngóng dưới, rốt cuộc tìm được Độc Cô Phiệt Cựu Trạch.

Trước mắt, Độc Cô khuyết đã đi theo Tùy Dạng Đế dời đô Lạc Dương rời đi, mà ở trong đó, trừ một chút lão bộc lưu lại trông coi Môn Đình bên ngoài, cũng không có người khác trông coi.

Giang Phong thân ảnh uyển như quỷ mị, rất nhanh liền trực tiếp lách mình tiến vào Độc Cô khuyết.

Những lão bộc kia người cũng chẳng qua là cảm thấy thấy hoa mắt, muốn muốn nhìn kỹ một chút đến người nào tiến vào nơi này, lại là cho là mình ảo giác, căn bản không có người xông vào phủ đệ.

Trắng trợn xông vào Độc Cô phủ, Giang Phong sau một khắc đi vào trong hậu viện, tìm tới Bắc giếng chỗ, nhảy vào Giếng nước.

Giếng nước sớm đã khô cạn, tại đen nhánh bên trong một trận tìm tòi, hắn rất nhanh liền phát hiện bên trong cơ quan, tại trên vách giếng bất chợt tới tấc hơn đi ra trên hòn đá dùng lực nhấn một cái.

"Răng rắc!"

Chỉ nghe một trận răng rắc một tiếng, vách giếng chậm rãi hãm xuống dưới, lộ ra một cái chỉ có thể thông hành một người thông đạo.

Vì sớm làm tốt dự phòng chuẩn bị, Giang Phong cố ý vỗ vỗ bên hông Âm Hồn thùng, để mấy cái Quỷ Hồn tiến hành dò đường.

Một khi phát hiện có cơ quan loại nguy hiểm cũng có thể sớm làm ra đề phòng.

Dọc theo vách giếng đi vào cửa thông đạo, trên đường đi ngược lại là thông hành không trở ngại, thuận lợi tiến vào Dương Công Bảo Tàng bên trong.

"Dương Công Bảo Tàng!"

Đây là một gian bàng thạch thất lớn, trong phòng trưng bày mấy chục cái cái rương, trong rương đổ đầy Kim Ngân Châu Báu, người xem hoa mắt.

Nhưng Giang Phong lại biết, đây chỉ là Giả Khố mà thôi.

Xuyên qua Giả Khố, chánh thức Dương Công Bảo Khố xuất hiện ở trước mắt.

Khi thấy trước mắt rực rỡ muôn màu, chứa một rương lại một rương Kim Ngân Châu Báu cùng này lít nha lít nhít đao thương Kiếm Kích, trên vách tường Giá sách lên bày đặt nhất đại ngã Võ Công Bí Tịch lúc, Giang Phong hít một hơi thật sâu.

Trong lúc nhất thời, lại có chút hoa mắt thần mê.

Nhưng cái này chỉ là trong nháy mắt sự tình, rất nhanh, hắn liền kịp phản ứng, tâm cảnh cũng theo bình tĩnh trở lại.

Võ giả, nên làm đến vô luận gặp được chuyện gì, ứng lòng yên tĩnh như nước.

"Những vật này, Long Perry đều có thể chứa đựng, có lẽ, lợi dụng số tiền kia, tại trong thế giới hiện thực có thể làm rất nhiều chuyện, mặt khác, về sau du lịch hắn vị diện cũng có thể xử lý rất nhiều chuyện."

Giang Phong vô ý ở cái thế giới này phát động chiến tranh, nuôi binh ngàn ngày sau đó Thống Nhất Thiên Hạ.

Vì đó, những này trong bảo khố đồ,vật hắn tuy nhiên thu sạch nhập chứa đựng trong không gian, nhưng lại không có ý định ở cái thế giới này làm chút gì.

Đem trong bảo khố đồ,vật thu hết không còn, Giang Phong chợt đưa ánh mắt tìm đến phía trên vách tường những Giá sách đó, đi qua, cầm lấy mấy quyển chất liệu không tệ Võ Công Bí Tịch quan sát tỉ mỉ.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 110: Tà Đế Xá Lợi

Chương 110: Tà Đế Xá Lợi

"Phi Yến công, tu tập này công, lấy trong vòng mười năm năng lực làm cơ sở, có thể túng nhảy vọt lên cao vọt như bay yến, chính là thượng thừa khinh công. . ."

"Đại Lực Kim Cương Chưởng, Thiếu Lâm bảy mươi hai đường Nội Gia Quyền Thượng Thừa Nội Công, tu luyện này công, chưởng lực hùng hậu bá đạo, có thể hợp kim có vàng Liệt Thạch. . ."

"Độc Kinh Cửu Sát quyết, lấy độc nhập đạo, lấy độc Hành Y, lấy độc độc bộ thiên hạ. . ."

Liên tục đọc qua mấy vốn Võ Công Bí Tịch, Giang Phong đã thật sâu lâm vào bên trong.

Mà thông qua những này Võ Công Bí Tịch để ghi chép, hắn cũng minh bạch Võ Hiệp Thế Giới bên trong những nội lực kia tồn tại.

Nội công, là đoán luyện thân thể nội bộ bộ phận công phu.

Nội công là thông qua khí luyện tập mà thành, luyện khí coi trọng hô hấp thổ nạp, dùng nhiều bụng thức Hô Hấp Pháp, tinh thần tập trung, tiến hành theo chất lượng, từ đó đạt tới đoán luyện thân thể nội bộ bộ phận mục đích.

Võ thuật bên trong có thể đề cao sức chịu đựng, chiến đấu lực cùng cực mạnh

tự thân bảo hộ ảnh hưởng các loại. . . .

Tu luyện một loại nào đó tuyệt chiêu bí kỹ , có thể thông qua hùng hậu nội lực đến hành động, lấy làm đến cách không đả thương người hiệu quả.

Nơi này, khí có thể là nổi danh, theo trời long vị mặt, lão tăng quét rác có thể thả ra tam xích Khí Tường cũng có thể thấy được, loại này nội lực, là Hữu Hình Hữu Chất.

Mà Quốc Thuật bên trong coi trọng tu luyện là một cỗ kình, cỗ này kình , có thể là toàn thân da thịt lỗ chân lông cốt cách chấn động đến sinh ra, nó đến từ chúng ta máu trong cơ thể.

Dùng trong máu năng lượng đến đoán luyện chính mình nội bộ bộ phận.

Hai cái này có loại tương tự địa phương.

Nội lực cùng pháp lực tu luyện lại có khác nhau, pháp lực tu luyện là tới từ phương diện tinh thần, mà Giang Phong từ thê tử Mã Đan Na nơi đó học được Mã gia đạo thuật không thể nghi ngờ đền bù Quốc Thuật đằng sau cảnh giới.

Đan Kính đằng sau có "Nhập định", "Thai Tức" các loại mấy cảnh giới, nơi này, chú trọng đã là Tinh Thần Lực, cũng chính là não vực khai phát.

Nội lực và kình khí giống nhau chỗ trừ khí không đồng tính chất bên ngoài, trên cơ bản cũng không có bao nhiêu khác nhau.

Cái gọi là đả thông Nhâm Đốc nhị mạch, trở thành võ lâm tuyệt đỉnh cao thủ, Giang Phong đã đả thông.

Đang mượn giám những này Võ Công Bí Tịch tu luyện phương pháp về sau, hồi lâu, Giang Phong rồi mới đem những này Võ Công Bí Tịch từng cái thu nhập chứa đựng trong không gian.

Sau cùng, hắn đem ánh mắt tìm đến phía trong bảo khố bàn tròn, thần sắc

nhất động, đi qua, ở phía trên tìm kiếm một phen, sau cùng tại dưới cái bàn tròn mặt nhìn thấy một cái cơ quan.

Đưa tay ở phía trên nhấn một cái, lạch cạch một tiếng, một trận máy móc vặn vẹo âm thanh vang lên, ngay sau đó một cái đồng chất Tiểu Quán liền hiển hiện lộ ra.

"Ở cái thế giới này, giống Tà Vương thạch hiên, thà Đạo Nhân, Chúc Ngọc Nghiên, Triều Công Thác, Khúc Ngạo bọn người là tông sư cảnh.

Trung Tà Vương Thạch hiên đã từng đột phá đại tông sư cảnh, sau bởi vì Bích Tú Tâm chết, dẫn đến tinh thần phân liệt, cảnh giới rơi xuống đến Tông Sư, nhưng luận đến chiến lực tại chúng Tông Sư bên trong tuyệt đối được cho đệ nhất nhân.

Âm Hậu Chúc Ngọc Nghiên cùng khoảng không, đều là Tiên Thiên Hậu Kỳ đỉnh phong, khoảng cách đại tông sư chỉ thiếu chút nữa xa, luận thực lực tự nhiên siêu việt Triều Công Thác cùng Khúc Ngạo bọn người.

Tuy nhiên giữa bọn họ thực lực sai biệt cao thấp nhấp nhô, nhưng là cái này cũng không ảnh hưởng bọn họ ở cái thế giới này địa vị, bọn họ có thể quyết định Vương Triều hưng suy cùng diệt vong."

Đưa tay một tay lấy Đồng Quán nắm trong tay, Giang Phong trong đầu hiện lên vô số cái suy nghĩ, trong mắt quang mang lấp lóe, nhẹ giọng nói nhỏ.

Tuy nhiên những người này đều là Võ Hiệp Thế Giới bên trong Tông Sư, vũ lực giá trị tăng mạnh, xem như Quốc Thuật Đại Tông Sư Giang Phong đương nhiên sẽ không bại bởi bất luận kẻ nào, hắn có Khu Thần Ngự Quỷ có thể, lại có xuất thần Nhập Khiếu bản sự, ở cái thế giới này, Giang Phong có thể nói cũng là một thần nhân, một cái liền hoàng đế đều phải tự hạ thấp địa vị thỉnh cầu làm Quốc Sư Đại Nhân vật!

Suy nghĩ ngàn chuyển, ánh mắt một lần nữa rơi vào Đồng Quán bên trên,

Giang Phong mở ra đồng chất Tiểu Quán, từ đó lấy ra một cái Hoàng Tinh thể, chính là Ma môn trân quý nhất Chí Bảo, vô số ma đạo cao thủ tha thiết ước mơ —— Tà Đế Xá Lợi.

Trong lòng bàn tay vừa mới đụng chạm đến cái này một khỏa như Phật gia Xá Lợi tinh thể, nhất thời một cỗ khí tức tà ác trong nháy mắt hướng Giang Phong bao trùm tới.

Giang Phong cau mày một cái, lạnh hừ một tiếng, thể nội Tướng Thần huyết dịch lưu chuyển, Đạo Gia Thanh Tâm Chú tụng niệm, trong nháy mắt liền đè xuống tinh thể lên ma tính.

Tà Đế Xá Lợi xem như Ma Môn lịch đại Tà Đế tọa hóa suốt đời Tinh Nguyên rót vào tạo thành vật, tà tính khủng bố tự nhiên có thể nghĩ.

Bất quá, Giang Phong đối thứ này lại là không gì kiêng kỵ, Cương Thi, vốn là tà ác vật, siêu thoát ngũ hành mệnh lý bên ngoài.

Giang Phong cho dù chỉ là nửa người nửa thi trạng thái, nhưng này cũng không trở ngại hắn hành vi cùng cử chỉ.

Trước mắt viên này Tà Đế Xá Lợi, hiện lên Hoàng Tinh hình thể hình, tại Tà Đế Xá Lợi nội bộ, còn có từng vòng từng vòng tơ máu đang lưu chuyển.

Phảng phất bên trong có sinh mệnh, một cỗ tinh thuần năng lượng cuộn trào đến khó có thể tưởng tượng.

Như là hoàn toàn hấp thu loại năng lực này, tuyệt đối là khủng bố.

Tà Đế Xá Lợi xuất thế , ấn đạo lý nói, nhưng phàm là Ma Môn Cao Thủ đều sẽ có cảm ứng, không qua sông Phong lại là đối này không có nửa điểm lo lắng.

Cho dù Tà Vương thạch hiên tại phụ cận cảm ứng được hắn cũng không lo lắng, mặt khác, cũng là trong tay hắn Tà Đế Xá Lợi đã bị hắn che đậy khí tức, vì đó, chỉ cần hắn không nguyện ý, là không ai có thể phát giác.

Lúc này, Giang Phong cũng không do dự, trực tiếp ngồi xếp bằng ngồi dưới đất, hai tay xếp đặt chung một chỗ, Tà Đế Xá Lợi đặt ở vùng đan điền.

Vận chuyển Đạo Gia bên trong quyết cùng tham chiếu cái thế giới này vận công phương pháp, hấp thu viên này Tà Đế Xá Lợi bên trong này tinh thuần vô cùng năng lượng.

Viên kia Tà Đế Xá Lợi bên trong năng lượng nhận dẫn dắt giờ khắc này, tựa hồ sôi trào lên, không ngừng đánh thẳng vào Giang Phong thể nội kinh mạch.

Tại Giang Phong thể nội thân thể toàn thân du tẩu.

Đầu tiên là trùng kích Giang Phong đủ ánh sáng huyệt sau đó hướng hắn vùng đan điền trùng kích, tại hắn vùng đan điền, một mảnh hỗn độn.

Mờ mịt mông lung, huyết khí nồng đậm, đó là Giang Phong thể nội khí, giờ khắc này, bên trong năng lượng không ngừng đọng lại, càng ngày càng hùng hậu.

Lốp bốp!

Rốt cục, Giang Phong thể nội truyền đến lốp bốp cốt cách tiếng nổ đùng đoàng, tiếng sấm rền cuồn cuộn.

Nhưng cái này cũng không hề là điểm cuối, này tinh thuần năng lượng tiếp tục trùng kích quanh người hắn huyệt vị, Nhâm Đốc nhị mạch, cùng đỉnh đầu Bách Hội Huyệt.

Như mãnh liệt dao động, tại thời khắc này.

Oanh!

Giang Phong trong đầu không ngừng hiện lên một tia hình ảnh, từng đạo từng đạo thân thể mặc hắc bào vĩ ngạn thân ảnh, ngạo thị quần hùng, núi thây biển

máu, xưng bá võ lâm.

Đó là một loại phách tuyệt thiên hạ khí thế, trước mắt lại xẹt qua từng đạo từng đạo ngã trong vũng máu bóng người.

"Cho ta trấn áp!" Tà khí bắt đầu phát tác, Giang Phong một tiếng thấp về sau, đầu đầy hắc sắc trong nháy mắt biến thành mái tóc dài màu đỏ, mà ánh mắt hắn cũng thay đổi thành đỏ như máu.

Cốt cách một trận nổ đùng, sau một khắc, cả người trong nháy mắt Cương Thi Hóa.

Mà theo hắn Cương Thi Hóa, những nguyên bản đó quấy phá tà khí hoàn toàn bị trấn áp.

Mà hắn hấp thu Tà Đế Xá Lợi tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

Mỗi hấp thu một tia năng lượng, thể nội liền sẽ phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa.

Dần dần, tại trải qua mấy lần trùng kích cùng tu luyện sau.

Thời gian, chớp mắt tức thì, lặng yên không một tiếng động, đã quá khứ ba ngày, trong ba ngày qua, giang hồ phát sinh không ít chuyện.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 111: Thạch Hiên

Chương 111: Thạch Hiên

Ba ngày sau, bên ngoài chính vào ánh nắng tươi sáng, mặt trời gay gắt như lửa tế, bế quan ba ngày Giang Phong, tại thời khắc này, bỗng nhiên mở ra hai con ngươi.

Oanh!

Tại thời khắc này, quanh người hắn quần áo phồng lên.

"Bồng!" Kình khí vô hình giao kích, hình thành một cỗ vòng xoáy, lấy Giang Phong làm trung tâm hướng bốn phía khuấy động, phụ cận sở hữu bày đặt tại trong mật thất bàn ghế, Phong quét lá rụng bốc lên lăn xuống, lăn hướng tứ phương, sau cùng chỉ còn lại có ngồi xếp bằng tại trong mật thất Giang Phong, hai mắt thần quang phun phun, ngồi một mình trung tâm.

Hắn vươn người đứng dậy, nắm nắm tay đầu, chỉ cảm thấy thể nội huyết khí như hồng, có Khai Sơn Liệt Thạch uy.

Nhất quyền chiếu vào phía trước ba mét chỗ tường cách không đánh ra.

A oanh!

Một cỗ vô hình khí kình trong nháy mắt quét ngang mà ra.

Hội tụ thành một cỗ vô hình Quyền Ảnh, đánh ở trên vách tường, một tiếng

ầm vang, mật thất chấn động kịch liệt.

Sau một khắc, tro bụi tràn ngập tán đi, nguyên bản trên vách tường, quang hoa như cả, cũng không có bất kỳ cái gì một cách lạ kỳ phương?

Thật giống như Giang Phong từ đầu đến cuối cũng không có nhất quyền đánh vào này trên vách tường, nhưng nếu là cẩn thận hướng trong vách tường quan sát, vậy liền sẽ phát hiện, giờ này khắc này, trong vách tường một mét đường kính phạm vi không gian, lúc này đã toàn bộ biến thành bột mịn.

Chỉ cần Giang Phong đi lên nhẹ nhàng đụng vào vách tường biểu hiện, như vậy này nguyên bản ánh sáng cả vách tường mặt ngoài bị sẽ như cùng một tầng giấy cửa sổ một dạng, trong nháy mắt bị xuyên phá.

Bất quá, đây chỉ là Giang Phong sử xuất không sử dụng huyết mạch lực lượng dưới hai thành lực lượng, nếu là hắn tốc độ cao nhất bạo phát, Power tuyệt đối là kinh người.

Nói cách khác, tại thời khắc này, hấp thu Tà Đế Xá Lợi bảy thành Tinh Nguyên hắn, nghiêm chỉnh trở thành một tên Võ Hiệp Thế Giới Tông Sư Cấp nhân vật.

Đạo Pháp song tu, có một không hai!

Thu hồi toàn thân phồng lên khí kình, Giang Phong vươn người đứng dậy.

Ngay tại hắn sắp chuẩn bị rời đi nơi này thời điểm, bỗng nhiên, lỗ tai hắn hơi động một chút, phía sau khí lạnh trong nháy mắt dâng lên, hắn lông mày nhướn lên, khóe miệng hơi hơi hướng (về) sau kéo một cái, cười nói: "Đã đến, làm gì trốn trốn tránh tránh, không bằng ra gặp một lần?"

Hắn ánh mắt dời về phía thạch thất bên ngoài.

Hô!

Chỉ nghe phần phật một tiếng, theo hắn vừa dứt lời, một tên người mặc Hạnh Hoàng sắc áo cà sa trung niên hòa thượng xuất hiện tại cửa mật thất.

Từ đối phương đi vào ngoài mật thất, lấy Giang Phong cảnh giới, rất nhanh liền sinh ra cảm ứng, mà từ đối phương khí chất cùng này cỗ cùng trong tay hắn viên kia còn không có hấp thu xong tất, còn có ba phần Tà Đế Xá Lợi cảm ứng, Giang Phong liền biết rõ người tới đến là ai.

Ma môn đệ nhất cao thủ, Ma Môn "Tà Vương", thân kiêm "Hoa Gian Phái", "Bổ Thiên Đạo" chưởng môn thân phận, phân biệt thu Hầu Hi Bạch cùng Dương Hư Ngạn làm đồ đệ.

Võ công cao cường, từng giả trang Đại Tùy trọng thần Bùi Củ chui vào tùy cung, cũng thân kiêm Trường An Cao Tăng Đại Đức Thánh Tăng thân phận. Bởi vì lỡ tay giết chết ái thê gây nên tinh thần phân liệt sinh ra hai nhân cách, khi thì vì giết người không chớp mắt Tuyệt Đại Cao Thủ, khi thì vì ưu hoài đầy áo tao nhân Mặc Khách cùng người cha hiền lành.

Cùng thê tử Bích Tú Tâm sinh hạ một nữ, cũng là đương đại Tiêu Nghệ mọi người Thạch Thanh Tuyền.

Từng cùng Chúc Ngọc Nghiên có một đoạn tình, cũng làm chúc sau vì yêu sinh hận, sử xuất ngọc đá cùng vỡ tuyệt chiêu vẫn khó làm thương tổn Thạch Hiên yếu hại.

Sau cùng tại Thanh Tuyền thổi tiêu tế mẹ lúc, ý đồ tự sát, sau đó từ Tứ Đại Thánh Tăng điểm tỉnh mà ngộ.

Hắn thân hình cao gầy, tay chân cao to, màu da màu đồng cổ, thần sắc bình thản hiền lành, một đôi ánh mắt thâm thúy khó lường, cho người rất là từ bi ấn tượng, nhưng ở hắn thực chất bên trong lại là có loại một loại cử thế vô địch bá khí.

Không muốn khuất tại hạ nhân, chỉ muốn vì cái thế vô địch khí thế.

Cái này khiến Âm Hậu Chúc Ngọc Nghiên vì yêu sinh hận nam tử , khiến cho Bích Tú Tâm vì cảm mến nam tử, không thể không nói, xác thực rất lợi hại có khí chất.

"Các hạ tự mình đánh cắp ta Ma Môn lịch đại Tà Đế lưu lại Tà Đế Xá Lợi, nơi này luyện biến hoá để cho bản thân sử dụng, như thế hành vi hạ lưu, phải chăng quá mức bỉ ổi?"

Người mặc Hạnh Hoàng áo cà sa Thạch Hiên cũng không trốn, bị Giang Phong điểm phá thân phận, vừa mở miệng, một bên chắp hai tay sau lưng, tản bộ giống như bước đi thong thả tiến mật thất, quan sát tỉ mỉ một dưới mật thất bên trong hết thảy, chậm rãi nói: "Nghe nói năm đó Tùy Triều Đệ Nhất Đại Tướng Dương Tố vì Tùy Văn Đế chinh chiến Nam Bắc, uy danh truyền xa, công cao lấn chủ , khiến cho Tùy Văn Đế cũng phải kiêng kị, vụng trộm, Dương Tố mưu đồ bí mật muốn muốn tạo phản, nhưng mà lại không ngờ về sau hắn sinh bệnh mất sớm, Tùy Văn Đế tuần tự diệt trừ Dương Tố bên người vây cánh, những năm gần đây, rất nhiều người đều đang tìm kiếm Dương Công Bảo Khố, nghe nói đến người có thể được thiên hạ, ai có thể ngờ tới, cái này trong bảo khố đúng là rỗng tuếch?"

Một bên nói, một bên dùng con mắt nghiêng mắt nhìn mắng Giang Phong, tựa hồ tại thở dài, đang giễu cợt, Dương Tố lừa gạt tất cả mọi người, Dương Công Bảo Khố căn bản cũng không có cái gọi là kim ngân tài bảo.

Thực Thạch Hiên muốn sai, Dương Công Bảo Khố xác thực phú khả địch quốc , bất quá, đồ,vật đã bị Giang Phong thu lại, dù là Thạch Hiên muốn bể đầu, cũng chắc chắn sẽ không nghĩ tới những thứ này đồ,vật đã bị Giang Phong lấy đi.

Bất quá, cái này lại có thể thế nào?

Đối với Giang Phong tới nói, đã không trọng yếu.

"Đạt thì kiêm tế Thiên Hạ, nghèo làm theo bồi dưỡng đạo đức cá nhân thân

thể, các hạ. Vẫn là giao ra Tà Đế Xá Lợi đi, thứ này không thuộc về ngươi."

Quấn một vòng lớn, Thạch Hiên rốt cục vẫn là nói ra chính mình mục đích.

Giang Phong tối gật đầu, Thạch Hiên không hổ là đệ nhất Tà Vương, trực lai trực vãng, mục đích rất rõ ràng, sẽ không cùng ngươi nói nhảm cái gì.

Giang Phong thưởng thức hắn, nhưng là, cái này cũng không đại biểu Giang Phong sợ hắn.

"Dương Công Bảo Khố, người có duyên cư, đã ta được đến nó, này Tà Đế Xá Lợi tự nhiên cũng là thuộc về tại hạ vật, chỉ sợ, Tà Vương phải thất vọng."

Giang Phong tự nhiên biết rõ Thạch Hiên muốn Tà Đế Xá Lợi, chính là là muốn lợi dụng bên trong lịch đại Tà Đế Tinh Nguyên đến bù đắp hắn đã từng bởi vì giết lầm thê tử Bích Tú Tâm mà rơi xuống Tông Sư cảnh giới, một lần nữa đặt chân Tiên Thiên Hậu Kỳ điên phong cảnh giới lên đại tông sư cảnh, chữa trị hai nhân cách phân liệt chứng.

Nhưng là, Tà Đế Xá Lợi Giang Phong cũng hữu dụng chỗ, vì đó, một trận đánh nhau không thể tránh né.

Hai người đánh ngay từ đầu liền Thần Thương khẩu chiến, không chịu thiện, bầu không khí ngừng lại hiện lên khẩn trương lên.

"Các hạ vẫn là giao ra Tà Đế Xá Lợi đi, ta Thạch Hiên cũng không muốn giết người, nếu là đôi tay này lại nhiễm lên máu tươi, vậy cũng không tốt."

Thạch Hiên trực tiếp điểm minh thân phận của mình, lấy hắn vừa rồi cảm ứng được mật thất bên trong ba động, hắn đã biết rõ Giang Phong cũng là một tên Tông Sư Cấp Bậc cao thủ.

Nếu là cao thủ, này nên nghe qua tên hắn.

Nhưng mà, nhưng không ngờ sau một khắc, Giang Phong đưa tay cự tuyệt

nói: "Đã muốn động thủ, vậy liền động thủ, lại tiếp tục dây dưa không nghỉ, cùng phụ nhân có gì khác?"

Nghe được Giang Phong trực tiếp cự tuyệt chính mình đòi hỏi, đồng thời còn nói mình thành phụ nhân, Thạch Hiên sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống, ngay tại Giang Phong vừa dứt lời nháy mắt, Thạch Hiên trong mắt lóe lên một tia sát ý, thân ảnh uyển như quỷ mị, nguyên địa lấp lóe một chút, trong nháy mắt biến mất nguyên địa, lập tức xuất thủ, cách không một chưởng vỗ hướng Giang Phong ở ngực.

Huyễn Ma Thân Pháp, loại thân pháp này, chính là Thạch Hiên dung hợp "Hoa Gian Phái" cùng "Bổ Thiên Đạo" hai thái cực võ học tăng thêm Phật Môn Võ Công mà sáng tạo ra thân pháp, một loại biến ảo vô thường, cao minh tới cực điểm thân pháp.

Chính là bởi vì loại thân pháp này, để hắn tung hoành giang hồ, thành tựu đệ nhất Tà Vương tên.

Coi như phổ thông Tông Sư, đối mặt thịt này mắt vô pháp bắt thân pháp, tất nhiên muốn bị ăn phải cái thiệt thòi lớn.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 112: Quốc Thuật Vs Võ Hiệp

Chương 112: Quốc Thuật vs võ hiệp

Tại Thạch hiên thân ảnh huyễn hóa ra vô số đạo tàn ảnh hướng Giang Phong phát động công kích thời điểm.

Không khí chung quanh đều sinh ra một cỗ tiếng nổ đùng đoàng, đó là không khí bị Thạch Hiên bên ngoài thân chân khí lôi kéo dưới sinh ra ma sát hiệu quả.

Không khí trong nháy mắt bạo động, như có như không, tại thời khắc này, tựa hồ trong không khí dưỡng khí đều bị Thạch Hiên xuất thủ dưới cho rút ra chỉ, hai đạo nhất Âm nhất Dương chân khí tại hắn chưởng ấn bên trong ngưng tụ.

Đây chính là Thạch Hiên Bất Tử Ấn Pháp.

Bất Tử Ấn Pháp là Ma Môn Công Pháp biến dị đi ra huyễn thuật, là Thạch Hiên tổng hợp Ma Môn "Hoa Gian Phái" cùng "Bổ Thiên Đạo" Lưỡng Phái Bí Truyền, lấy Phật Học nghĩa lý bên trong "Bất Tại Thử Ngạn, Bất Tại Bỉ Ngạn, Bất Tại Trung Gian" cao thâm tư tưởng xem như lý luận căn cứ, lại đi qua vô số lần sinh tử tế chiến đấu rốt cục lợi dụng Âm Dương Tương Sinh, vật cực tất phản nguyên lý, thông qua chân khí nhanh chóng sinh tử chuyển đổi cho nên cơ hồ cuồn cuộn không dứt mà lại không có về bất quá khí hiện tượng, có thể tùy ý tại Sinh Tử Nhị Khí ở giữa chuyển biến hoán đổi.

Bất Tử Ấn Pháp bao quát lấy chân khí đo địch, biết rõ địch, nghi ngờ địch, ảo nghĩa ở chỗ "Mượn lực", lợi dụng Sinh Tử Nhị Khí cực tốc chuyển đổi đến Tá

Kính Hóa Kính, đem người khác công tới chân khí (Tử Khí) chuyển hóa làm tức giận, hồi phục chính mình khí huyết, như thế nào đem chính mình chân khí nội lực sinh sôi không ngừng vĩnh viễn không bao giờ suy kiệt pháp môn.

Tại cái này nhất kích dưới, tựa hồ có thể Phiên Giang Đảo Hải.

"Phá!" Đối mặt Thạch Hiên cái kia quỷ dị vô cùng Bất Tử Ấn Pháp thi triển dưới đánh ra mà đến song chưởng, Giang Phong lại là trầm giọng vừa quát.

"Bồng!"

Trên người hắn đạo bào màu xám trong nháy mắt bị một cỗ vô hình máu kình cho chống tứ phân ngũ liệt, tóc trong nháy mắt hồng sắc hóa, khóe miệng xuất hiện hai cái nanh, thể khung xương rung động đùng đùng, quanh thân bắp thịt cầu thực, đồng thời, thân ảnh đột nhiên đem cao đến hai mét.

Hắn khom người rất xui, khom người hướng về phía trước, song quyền cách không đánh ra.

A bành bành bành!

Cặp kia quyền cùng Thạch Hiên song chưởng trong nháy mắt ấn cùng một chỗ.

Khí Động giao kích, hình thành một cỗ vòng xoáy, lấy hai người làm trung tâm bốn phía khuấy động, phụ cận bàn đá ghế đá, Phong quét lá rụng bốc lên nổ tung, Số Liệu Hóa làm bột mịn.

Thạch Hiên biến sắc, hiện ra hãi nhiên sắc.

Soạt soạt soạt!

Thạch Hiên bị cứ thế mà bức lui bảy tám bước, mà Giang Phong cũng đổ lui hai, ba bước.

Nhưng là, Cương Thi Hóa dưới hắn lại là không có chút nào yếu tại Thạch Hiên nửa không có.

Sống chết trước mắt, Giang Phong sẽ không cậy mạnh, tự nhiên muốn lấy chính mình có lợi một mặt cùng đối phương đánh nhau, không phải vậy nếu là chết dưới tay đối phương, vậy liền khôi hài.

Long Xà Thế Giới, tại hậu kỳ, nhân loại chính thức tiến vào tinh hà thời đại, Vương Siêu, cái này xem như đã từng thần đồng dạng nam tử, hắn liền đã từng lấy thân thể kháng đạn đạo, tuy nhiên, nội dung cốt truyện không có phát triển đến một bước kia, nhưng Giang Phong giờ này khắc này hành vi không thể nghi ngờ nói rõ một chút.

Hắn vừa rồi sử dụng "Song Long pháo Thiên Chùy" đối oanh Thạch Hiên Bất Tử Ấn Pháp điểm này, hắn là đúng.

Cho dù là Võ Hiệp Thế Giới, Quốc Thuật cũng là không kém chút nào Võ Hiệp Thế Giới bên trong công phu, chúng nó khác nhau, thực chủ yếu đến từ đối "Khí" vận dụng.

Mà Quốc Thuật bên trong, nếu là có thể đem "Kình" luyện tập đến xuất thần nhập hóa cảnh giới, như vậy, Giang Phong cũng tự nhiên có thể làm được Thạch Hiên loại kia Huyễn Ma Thân Pháp.

Đây chẳng qua là một người phương diện tốc độ đạt tới một cái kinh người thể hiện mà thôi.

"Ngươi đến là cái gì? Chẳng lẽ là trong truyền thuyết quỷ vật?"

Xem như giả trang cao tăng Thạch Hiên nhìn thấy Giang Phong biến thân Cương Thi bộ dáng, hắn mí mắt cuồng loạn, từ trên người Giang Phong, Thạch Hiên trong lòng dâng lên vô cùng hoang đường cảm giác, hắn vậy mà đối Giang Phong có một loại phát ra từ tâm mâu thuẫn.

Dù là hắn kiến thức rộng rãi, thế nhưng là tận mắt thấy một cái khóe miệng mọc ra răng nanh, đầu đầy hồng phát, quanh thân khi có khi không mang theo một cỗ tà khí, con mắt tinh hồng người ở trước mặt hắn.

Hắn vẫn là sinh ra một tia sợ hãi.

Võ giả, tu luyện là võ đạo, thời cổ không thiếu có quỷ mị truyền thuyết, thế nhưng là này dù sao cũng là nghe đồn, bây giờ tận mắt thấy, cũng là một chuyện khác.

Giang Phong nghe vậy, hơi hơi một ngạc, nhưng mà lại là lắc đầu, "Quỷ vật sao? Tại hạ không phải quỷ trung dạ xiên, cũng không phải cái gì Si Mị Võng Lượng."

"Vậy ngươi đến là cái gì?"

Thạch Hiên hai con ngươi ánh mắt nhấp nháy, nhìn chằm chằm Giang Phong, vừa nói chuyện, một bên thầm ngưng tụ nhấc lên toàn thân công lực.

Lỗ tai hắn hơi động một chút, mười phần cảnh giác, hắn biết rõ, lần này cùng Giang Phong giao thủ, khẳng định không có đơn giản như vậy, liền thiện.

Nhìn thấy Thạch Hiên ngay tại thầm ngưng tụ toàn thân công lực, chuẩn bị tùy thời đối với mình phát ra nhất kích, Giang Phong cũng không có lập tức liền ra tay với hắn.

"Đã ngươi muốn toàn lực nhất kích, vậy ta liền để ngươi ngưng tụ toàn thân công lực."

Giang Phong cười nhạt một cái nói, Tòng Long đeo trong không gian đem một khỏa to bằng trứng ngỗng Tà Đế Xá Lợi xuất ra, bỏ vào bên hông Âm Hồn trong thùng.

Nhìn thấy Giang Phong cử động này, Thạch Hiên thần sắc nhất động, sau một khắc, hắn bỗng dưng phi thân lên, chân không cô địa lướt qua hơn một trượng

không gian, thời gian nháy mắt đi vào Giang Phong trước người, song chưởng đẩy về trước, kình khí mãnh liệt, giống như sóng dữ như sóng biển chụp về phía Giang Phong.

Quyền Thuật bên trong, có thể tu luyện tới đến hư Đạo Nhân , có thể Liêu Địch Tiên Cơ, địch thủ xuất quyền, sinh ra cảm ứng.

Đối mặt cái này lần nữa đánh tới Bất Tử Ấn Pháp, Giang Phong thủ chưởng bóp thành khoảng không chùy , đồng dạng trong nháy mắt bạo phát.

Quanh thân máu kình mãnh liệt, ầm vang bạo phát, một cái Thái Cực bên trong "Trùng thiên nện" đánh về phía Thạch Hiên.

Giang Phong cái này một cái trùng thiên nện rất là bá đạo, nếu là không có vận dụng khí kình, tại Quốc Thuật bên trong, đơn thuần lấy kình đến đánh, có rất ít người có thể tiếp được hắn trùng thiên nện.

Bởi vì, hắn rất mạnh.

Hắn nện kình Thế bất khả đáng, giống như một khỏa to lớn vô cùng Thiết Cầu trong nháy mắt nổ ra, đón lấy Thạch Hiên.

A oanh!

Hai người vừa rồi giao thủ một cái, nhất thời, toàn bộ thạch thất đều chấn động kịch liệt đứng lên, vách tường chung quanh nhao nhao bị tức kình trùng kích đạt được hiện vết rách.

Thạch Hiên thân hình thoắt một cái, hai chân hướng (về) sau trùng điệp đạp mạnh, giống như thái như núi, ổn định thân hình, cước bộ lại là nhịn không được liên tục sau thực sự, thật sâu nhấc lên một hơi.

Giang Phong thấy thế, thần sắc nhất động, đối với mật thất đến có thể hay không thực sự, hoàn toàn không có bất luận cái gì bận tâm, đại không trực tiếp xuyên việt về qua, cũng sẽ không chết ở chỗ này.

Thân hình hắn lóe lên, trực tiếp cận thân, lại là chủ động đối Thạch Hiên phát động công kích.

Thạch Hiên vội vàng giơ lên hai tay, liên tục đập, không ngừng đánh ra Âm Dương khí kình, như mưa giông gió bão, phảng phất toàn bộ mật thất đều muốn nổ tung.

Vô số chưởng ấn đầy trời ùn ùn kéo đến đánh phía Giang Phong.

Giang Phong đối mặt loại này thế công, quanh thân khí kình ngưng tụ, bỗng nhiên lóe lên, hướng lui về phía sau ra xa năm, sáu mét, cơ hồ muốn thối lui đến vách tường bên cạnh lúc, hắn lần nữa thân hình một biểu, hai chân bay lên không trung thực sự ở trên vách tường.

Hai tay thành chùy, một cái trùng kích, khí kình ngưng tụ tại song quyền bên trên, hoàn toàn không để ý đến những chưởng ấn đó, liên tục đánh tới hướng Thạch Hiên ở ngực.

A ba ba ba!

Hắn cái này Thái Cực chùy cương mãnh bá đạo, liên tục sử xuất, có loại Thái Sơn Áp Đỉnh bá đạo khí thế.

Cùng Thạch Hiên song chưởng đối cùng một chỗ.

Trong nháy mắt bạo vang lên tiếng sấm nổ âm thanh.

"Người này đến tột cùng là lai lịch thế nào, vô tận bên trong sao sẽ xuất hiện loại nhân vật này." Thạch Hiên bị Giang Phong này Thế bất khả đáng Quyền Ảnh cận thân, nhất thời bị đánh đến liên tục chỉ có chống đỡ phần, không ngừng lùi lại.

Hai người từ trong mật thất đánh tới ngoài mật thất.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 113: Tà Vương Bại

Chương 113: Tà Vương bại

Càng đánh, Thạch Hiên khí tức liền càng phát ra có chút không ổn định, trong lòng của hắn giật mình, vội vàng thân hình biến đổi, hai cánh tay mở chưởng, thành tròn, lấy một chiêu Âm Dương trao đổi chưởng pháp trong nháy mắt hóa đi Giang Phong đánh tới kình khí vô hình.

Nhưng hắn thế nào cũng không nghĩ tới, vừa mới hóa giải Giang Phong chùy thế, Giang Phong sau một khắc lại tiếp tục đối với hắn phát động công kích, có loại không chết không thôi xu thế.

Giang Phong dưới chân đạp lên cương bộ, kết hợp chính mình từ Quốc Thuật bên trong học được "Du Long Bát Quái Bộ" cùng Mã gia đạo thuật bên trong "Thất Tinh Bắc Đẩu cương bộ", diễn hóa xuất một loại kỳ diệu tốc độ, loại này tốc độ, có khí kình phối hợp, gần như Phiêu Miểu, căn bản là không có cách phân biệt hắn đến thế nào xuất kích.

Hắn hoặc dính hoặc đi, hoặc mở hoặc hợp, thân hình khi thì chợt hiện, khi thì vọt tới, bạo nổi công kích, lập tức xông ra xa mấy mét.

Thân hình hắn như quỷ mị, giờ khắc này, đúng là cùng Thạch Hiên Huyễn Ma Thân Pháp từng có mà không bằng, đang đánh nhau bên trong, cũng làm cho Giang Phong hiểu thêm, hắn không đủ, đồng thời tiến hành cải thiện.

Hắn mỗi bước ra một bước, mặt đất nhất định nổ tung, thạch đầu tung bay nổ

lên, giống như một con mãnh thú thuở hồng hoang đang lao nhanh.

Đá vụn loạn tung tóe bay loạn, hắn nâng lên hai chân, liền xúc mang đá, mỗi đá ra một chân, đều mang lên khí kình, như một cỗ Bão Cát hướng Thạch Hiên đánh tới.

Thạch Hiên thân hình liên tiếp lui về phía sau, càng đánh, đã biết mình gặp được kẻ tàn nhẫn, căn bản là không có cách đánh giết Giang Phong.

Nhìn thấy hắn trong mắt lóe lên một tia kinh hãi sắc, Giang Phong thần sắc nhất động, mi tâm một cỗ khí nhấc lên, đây là đem khí kình tu luyện tới toàn thân, dùng khí nhấc lên, nhưng để toàn thân Tinh Thần Lực tập trung.

Ngay một khắc này, Giang Phong thân hình tốc độ trong nháy mắt tăng vọt, xuất quyền như rồng xuất động, trực tiếp đánh phía Thạch Hiên lồng ngực.

Ngay một khắc này, Thạch Hiên trong nháy mắt cảm ứng tình huống uy cùng, thu phục, cung Xương Sống, lui về phía sau, tại trong điện quang hỏa thạch trong nháy mắt làm ra phản ứng.

Quanh người hắn chân khí bao trùm toàn thân, toàn bộ hình thành tam xích Khí Tường, đón đỡ ở Giang Phong đánh thẳng tới song quyền.

Nhưng mà, ngay tại Thạch Hiên coi là dạng này có thể ngăn cản được Giang Phong cận thân quấn đánh tế.

Giang Phong hai tay bỗng nhiên năm ngón tay mở ra, ba ngón khép lại, phảng phất hóa thành một thanh lợi kiếm, gió táp mưa rào, đâm vào Thạch Hiên tam xích Khí Tường bên trên.

Một cỗ vô hình khí kình trực tiếp đâm vào Thạch Hiên trên ngực.

A bành!

Thạch Hiên chỉ cảm thấy ở ngực tê rần, cả người đột nhiên chấn động, bay

rớt ra ngoài xa năm, sáu mét.

Sắc mặt nghẹn đến đỏ bừng, một hơi vận lên không được.

Phốc phun ra một ngụm huyết tiễn hướng Giang Phong kích xạ mà đến.

Giang Phong đầu một bên.

Liền ở cái này đường khẩu, Thạch Hiên thân hình lóe lên, lặng yên không một tiếng động bên trong, đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chẳng biết đi đâu.

Huyết Tiễn kích xạ sau lưng Giang Phong trên vách tường, lốp bốp, ở trên vách tường xuyên thủng ra một cái lớn chừng ngón cái động khẩu, phía trên chảy ra cuồn cuộn tinh hồng dịch thể.

Tại chứng minh vừa rồi chính trải qua một trận kịch liệt đánh nhau.

Mắt thấy Thạch Hiên thoát đi, Giang Phong rủ xuống hai tay, ngừng tại nguyên chỗ, yên lặng nhìn chăm chú một lát. Cũng không có đi đuổi theo.

Một lát sau, Giang Phong vừa rồi trở lại, liếc nhìn Dương Công Bảo Khố liếc một chút, đem bên trong có thể lấy đi có giá trị đồ,vật mang đi.

Khôi phục bình thường bộ dáng, nhìn xem trên người mình y phục, có chút rách rưới, chợt lại từ chứa đựng trong không gian xuất ra một bộ đạo bào mặc trên người, làm xong những này, hắn phương mới đi ra khỏi Dương Công Bảo Khố.

Trực tiếp từ Độc Cô phủ tây khuyết vườn trong giếng cổ thoát ra.

"Người nào?" Trong vườn, truyền tới một lão bộc thanh âm, một tên Lão Bộc chính dẫn theo đèn lồng tại trong vườn hành tẩu, nghe được cái này tiếng vang trong nháy mắt cảnh giác.

Bất quá khi hắn lần nữa quay đầu lúc, hắn chỉ thấy trong giếng cổ lướt đi một đạo Quỷ Ảnh.

Trực tiếp phiêu hốt hướng không trung bay vút đi, mấy cái nhảy vọt, đã không thấy tăm hơi.

Thấy cảnh này, lão giả dọa đến toàn thân run một cái, má ơi một tiếng quái khiếu, vứt xuống trong tay đèn lồng, vắt chân lên cổ mà chạy, hận không thể cha mẹ nhiều sinh hai cái đùi.

Trường An, mặc dù nhưng đã không phải là Tùy Triều quốc đô, nhưng là Trường An Thành y nguyên rất lợi hại phồn vinh.

Trong thành Trường An, bây giờ chỉ có Tứ Đại Môn Phiệt, Độc Cô Gia, Nam Phương Tống gia, Vũ Văn gia, Lee gia bên trong Lee gia tại Trường An định cư.

Trường An Lee gia

Giờ này khắc này, trong thành Trường An một nhà Hào Hoa Phủ Để trong thư phòng một cái hiên ngô thanh niên, diện mạo bên ngoài uy vũ, mắt như điểm sơn, giờ phút này ngạo nghễ đứng thẳng, thái độ tự nhiên, một phái uyên đình nhạc trì khí chất.

Lúc này đang đứng tại án thư bên cạnh, trong tay cầm bút lông ngay tại Bút Tẩu Long Xà vẽ phác thảo mắng.

Mà tại thanh niên bên cạnh còn đứng mắng một cái khí chất uyển chuyển hàm xúc, dung mạo xinh đẹp giống như hoa sen mới nở, khuôn mặt như vẽ mỹ lệ nữ tử.

Thanh niên cũng là Lý Thế Dân, mà mỹ lệ nữ tử dĩ nhiên chính là Lý Tú Ninh.

Lý Thế Dân hàng Hành lão nhị, Lý Tú Ninh chính là trong nhà thứ ba nữ.

Lee gia bên trong Lý Kiến Thành cùng Lý Nguyên Cát quan hệ tốt nhất, Lý Nguyên Bá làm người so sánh chất phác, tính khí nóng nảy, vì đó nhân duyên coi như là bình thường, Lý Thế Dân cùng Lý Tú Ninh quan hệ không tệ, vì đó hai người thường xuyên cùng một chỗ thương lượng đại sự.

Lý Tú Ninh tài hoa cùng trí tuệ, Lý Thế Dân là khẳng định, hậu thế bên trong cũng ghi chép, Lý Tú Ninh chủ động tổ kiến Nương Tử Quân, chặn đánh Đột Quyết bộ lạc nhiều lần xâm lấn, có thể thấy được, nàng là cái anh dũng thiện chiến Nữ Tướng Quân.

"Nhị ca, phụ thân đã giao xuống, chúng ta khi nào tiến về Đông Minh Phái, sớm ngày hoàn thành phụ thân bàn giao nhiệm vụ?" Lý Tú Ninh mở miệng nói.

Đông Minh Phái tại ở nước ngoài Lưu Cầu Đảo, cũng chính là bây giờ Đài Loan bán đảo một vùng hải vực.

Dựa theo nguyên tác, giờ này khắc này, hắn là Lee gia muốn tạo phản.

"Phụ thân lớn nhất bỏ đi không được cũng là cùng Độc Cô Gia quan hệ, lại không biết Độc Cô Phong cáo già, xem chúng ta Lý Phiệt như trong mắt gai nhọn, hiện tại Thiên Hạ hỗn loạn, vạn dân oán niệm giận, người Đột Quyết lại nhìn chằm chằm, Tùy Triều lại không thể vì, mà chúng ta Lý Phiệt có được Thái Nguyên, nguồn mộ lính sung túc, lương thảo phong, càng có thể ăn hắn cái mười năm tám năm, hiện tại Ưng Dương phái Lưu Vũ Chu cùng Lương Sư Đô bắc liên Đột Quyết, khởi binh phản tùy, tuần tự công hãm lâu ngăn cản cùng Định Tương, chỉ cần lại phá Nhạn Môn, chúng ta Thái Nguyên chính là thủ đương xông, phụ thân như lại do dự, sau cùng sẽ chỉ bị này hôn quân chỗ mệt mỏi, thuyền lật người vong."

Lý Thế Dân lắc đầu, thở dài.

Bây giờ Lee gia đã trở thành trong mắt người khác đinh, nếu như không chính mình khởi binh tạo phản, như vậy sau cùng chờ đợi cũng chỉ có một con đường chết, ở cái này cửa khẩu, Lý Thế Dân cùng Lý Kiến Thành huynh đệ mấy

người từ nhưng đã thương nghị qua.

"Phụ thân hắn vẫn là quá không quả quyết, vậy ngươi chuẩn bị làm thế nào?" Lý Tú Ninh nhàu nhíu mày.

"Ta chuẩn bị mượn Đông Minh Phái sổ sách, tới làm đột phá khẩu."

Lý Thế Dân rất là dứt khoát trả lời. . .

Lee gia bên trong, chính như nguyên tác, Lý Thế Dân mấy người vì có thể làm cho Lý Uyên khởi binh tạo phản, đang cố gắng làm ra điểm đại động tĩnh.

Bắt đầu tập hợp, sau đó chuẩn bị triệu tập tàu thuyền rời đi Trường An, tiến về Lưu Ly đảo.

Một đường Nam Hạ.

Một ngày này, Giang Phong từ Trường An Độc Cô tây khuyết trong vườn đi ra, đang nghĩ ngợi kế tiếp hắn là tiến về chỗ nào, đột nhiên não hải linh quang nhất thiểm.

Nghĩ đến cái này thế giới Tứ Đại Kỳ Thư Trường Sinh Quyết ngay tại Dương Châu Thôi Sơn Thủ Thạch Long trong tay.

Sau cùng quyết định đi thuyền tiến về Dương Châu.

Tại tiền tài tác dụng dưới, Giang Phong xuôi gió xuôi nước, bị giống như đại gia hầu hạ, tại một chiếc hào hoa Khách Thuyền tầng hai trong sương phòng ở lại.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 114: Bạch Y Nữ Tử

Chương 114: Bạch y nữ tử

Ba ngày sau, buổi chiều, ánh nắng tươi sáng, đi qua ba ngày đi thuyền, Giang Phong từ Trường An rời đi, một đường ven bờ quan sát động tĩnh, bất tri bất giác, đã đi tới Trường Giang, khoảng cách Dương Châu đã không xa.

Hiện tại có một vấn đề để hắn rất lợi hại còn không rõ ràng lắm tình huống, cái kia chính là Tùy Dạng Đế phái Cấm Vệ Quân Tổng Quản Vũ Văn Phiệt Vũ Văn Hóa Cập qua tìm kiếm (Trường Sinh Quyết) hạ lạc, mà bây giờ. Trường Sinh Quyết đến rơi vào danh xưng Dương Châu Song Long, cũng chính là cái này thế giới nhân vật chính Khấu Trọng, Từ Tử Lăng hai trong tay người không có.

Nếu có, vậy nói rõ, Thạch Long hơn phân nửa đã vẫn lạc, mà Vũ Văn Hóa Cập giờ này khắc này hắn là đang đuổi Tầm Khấu Trọng huynh đệ hai người hạ lạc.

Đang bưng nóng hôi hổi Hương Mính thưởng thức trà, xa nhìn phương xa bờ sông, nhìn cái này Gangnam cảnh đẹp.

Bỗng nhiên, bờ sông truyền đến một trận gấp rút tiếng vó ngựa, từng tiếng quát tháo "Ngừng thuyền" âm thanh vang lên.

Giang Phong cau mày một cái, đại hảo tâm tình cứ như vậy bị đánh loạn, quả thực để trong lòng của hắn không vui.

Cẩn thận đục lỗ nhìn lên, lại chỉ thấy bên bờ một đám quan binh tại quát lớn.

Mà chủ thuyền Lão Lý đầu mắt thấy đến như vậy một đám quan binh, có chút không khỏi diệu, sắc mặt lại là có chút kinh hoảng.

Vội vàng hướng tại boong tàu bánh lái tay làm thủ thế, để hắn đem Trường An Kim Hoa Thương Hội Thương Thuyền dừng lại , chờ đợi quan sát tình huống phát triển.

Chỉ gặp hơn mười cưỡi nhanh chóng vùng ven sông đuổi theo, ánh mắt lại là liếc về phía Giang Phong chỗ Tây Nam phương hướng, mấy trăm mét bên ngoài một chiếc Tiểu Ngư thuyền.

Giang Phong tự nhiên chú ý tới điểm này, rất nhanh liền minh bạch, bọn này quan binh thực nhằm vào là này một chiếc Tiểu Ngư thuyền, tại hắn ánh mắt quét qua dưới.

Này thuyền đánh cá lên đứng đấy một cái bạch y nữ tử, nàng không nhúc nhích, ngoảnh mặt làm ngơ, tựa hồ rất là khinh thường.

Tại bên cạnh hắn còn có hai tên tiểu côn đồ trang phục thiếu niên, một cái rất lợi hại Thanh Tú, một cái thì là lộ ra rất lợi hại cường tráng, một mặt hung hãn tướng, cho người ta một loại bưu hãn cảm giác.

Quan binh chính a xích, chỉ thấy được bờ sông một bên một bóng người cưỡi khoái mã, trực tiếp đi vào khoảng cách thuyền đánh cá không xa địa phương, sau cùng trực tiếp thả người nhảy một cái, từ trên lưng ngựa bay lên không trung bay vọt lên.

Cước bộ trên không trung liên tục mấy cái điểm giẫm, liền giống như Đạp Không mà đi, trong chớp mắt, tại nước sông phía trên một chút mấy lần, mỗi điểm một chút, mặt nước liền sẽ ngưng kết ra một tầng hàn băng.

Đó là một tên khuôn mặt âm gầy, ánh mắt hung ác nham hiểm chừng ba

mươi tuổi nam tử.

Áo trắng nữ kinh ngạc nói: "Nghĩ không ra Trung Thổ lại có cao minh như thế nhân vật."

Áo trắng nữ bỗng nhiên đứng lên, tay đè chuôi kiếm, trầm giọng nói: "Hai tên tiểu quỷ cho ta cầm buồm."

Hai tên thiếu niên nghe vậy ngạc nhiên nói: "Chúng ta không. . ."

Áo trắng nữ không nhịn được nói: "Không hiểu cũng phải hiểu, đến!"

Hai người hãi nhiên nhìn về phía phía trên, chỉ gặp một bóng người, tích tiểu thành đại, giống một con chim lớn hướng thuyền đánh cá đập xuống đến, thanh thế kinh người cực.

Hai người không tự chủ được bổ nhào bánh lái chỗ, người kia đã bay đến trên thuyền nhỏ Phương Trượng cho phép xa gần, mạnh mẽ kình khí, thẳng áp xuống tới.

Bốn phía không khí lạnh đến giống ngưng kết thành băng, hàn khí chỗ nào cũng có địa thẩm thấu đến, hai tên thiếu niên toàn thân run lập cập.

Vội vàng cầm lên bánh lái, bắt đầu đi thuyền.

Thấy cảnh này, Giang Phong khóe miệng lắc đầu cười một tiếng, không nghĩ tới chính mình lần này thật đúng là xảo ngộ, tại Trường Giang lên vậy mà gặp được hai tên nhân vật chính.

Tại Cao Ly, Phó Thải Lâm danh xưng "Dịch Kiếm Đại Sư", là Cao Ly võ công Tông Sư, lấy một mình sáng tạo "Dịch Kiếm Thuật" nổi tiếng thiên hạ.

Hắn thu có ba tên nữ đồ, theo thứ tự là Phó Quân Sước, Phó Quân Du cùng Phó Quân Tường.

Phó Thải Lâm võ công tập trung thổ, Tây Vực cùng Cao Ly đại thành, từ ra đầu mối, có thể cùng Hùng Bá Tây Vực "Vũ Tôn" Tất Huyền, Trung Thổ Đạo Gia đệ nhất cao thủ "Tán nhân" Trữ Đạo Kỳ tịnh xưng đương thời Tam Đại Tông Sư.

Nhiều lần suất lĩnh Nghĩa Quân chống lại Tùy Dạng Đế Dương Quảng xâm lấn, bởi vì mà trở thành Cao Ly Dân Tộc anh hùng, tại người Cao Ly trong lòng, Phó Thải Lâm đã là Thần mà không phải người, tràn ngập cao thượng mà sắc thái thần bí.

Phó Thải Lâm sáng tạo cờ tướng lý hoà vào kiếm thuật Trung Siêu hồ phàm thế tuyệt kỹ.

Mà tên kia bạch y nữ tử, tuy nhiên che mạng che mặt, không qua sông gió lớn chống đỡ đã biết rõ thân phận nàng, chính là Phó Thải Lâm nữ đệ tử Phó Quân Xước.

Đây là một cái bên ngoài kiên cường, yêu hận rõ ràng, nội tâm có một mảnh ôn nhu nữ tử.

Lần này đến đây Đại Đường, chính là là bởi vì Tùy Triều lâu dài đối Cao Ly dụng binh, Phó Quân Xước không chịu nổi nhìn Cao Ly bách tính hãm sâu trong nước sôi lửa bỏng.

Vì đó quyết định tiến vào Đại Đường, ám sát Tùy Triều hoàng đế Dương Quảng, chỉ bất quá về sau thất bại, ngược lại lọt vào Vũ Văn Hóa Cập mấy lần truy sát.

Ngay tại trong khi đang suy nghĩ , bên kia đánh nhau lại là đã tiến hành đến hừng hực khí thế, một trận kịch liệt võ giả đánh nhau đã bắt đầu.

Thanh niên nam tử tên là Vũ Văn Hóa Cập, chủ yếu tu luyện là một loại gia truyền "Băng Huyền Kính" !

Chợt một dùng nội lực vận chuyển Túc Hạ, cả người hắn như một khỏa trong nháy mắt bay ra khỏi nòng súng đạn pháo, trong chớp mắt liền đã đi tới Phó Quân Xước trước mặt.

Hai tay đột nhiên đánh ra, một cỗ nhàn nhạt Băng Sắc chân khí mờ mịt mãnh liệt mà ra, trong nháy mắt hóa thành hai đạo chân khí chưởng ấn, phảng phất có thể đóng băng hết thảy, đánh phía Khấu Trọng ba người chỗ thuyền nhỏ.

"Ngươi dám!" Bạch y nữ tử, khuôn mặt phát lạnh, hừ lạnh một thân, thân hình khẽ khom người rất xui, quanh thân trong nháy mắt bao trùm một tầng chân khí.

Vũ Văn Hóa Cập như một đầu Diều Hâu tấn công Tiểu Kê, tại chân khí của hắn bao phủ dưới.

Toàn bộ thuyền nhỏ căn bản là không có cách tới hắn uy thế như vậy.

Khấu Trọng Từ Tử Lăng huynh đệ hai người biến sắc, vội vàng ngã nhào xuống đất.

A oanh!

Bốn phía không khí trực tiếp bị đóng băng trong nháy mắt, không khí trong nháy mắt bị đọng lại.

Phương viên trong phạm vi mười mấy mét khắp nơi đóng băng lạnh lẽo, mặt sông càng là kết lên một tầng hàn băng, Vũ Văn Hóa Cập Băng Huyền Kính đoạn đến hết sức lợi hại.

Trong chớp mắt, liền cùng bạch y nữ tử đồng thời đánh ra ngọc thủ cách không đánh nhau.

Nhất thời, một tiếng sấm nổ tiếng vang lên, cánh buồm mất đi khống chế, bị nước sông trùng kích, tăng thêm Vũ Văn Hóa Cập Băng Huyền Kính kỳ dị ướt át tuyền kình, thuyền nhỏ nghiêng nghiêng đảo quanh, tùy thời có lật thuyền ách.

Mà cùng lúc đó, bạch y nữ tử tại cùng Vũ Văn Hóa Cập đối kích bên trong, này xinh đẹp dáng người cũng là nhịn không được liên tục rút lui mấy bước, trong lòng sớm đã đối thực lực đối phương có một thứ đại khái đánh giá, minh bạch đối phương lợi hại, nàng càng là không dám có nửa điểm khinh thị, lập tức đề phòng.

"Keng!"

Sau lưng nàng cái kia thanh gánh vác lấy trường kiếm tại nàng quanh thân chân khí lôi kéo dưới, trong nháy mắt ra khỏi vỏ, xông qua đỉnh đầu nàng.

Nàng nhô ra ngọc thủ, một phát bắt được, ngàn vạn đạo chân khí quang mang, phóng lên tận trời, hướng Vũ Văn Hóa Cập đánh tới Băng Huyền chân khí chém tới.

"Oanh!"

Chưởng kiếm giao kích.

Trong điện quang hỏa thạch, hai người giao thủ không thua mười mấy hiệp, một cái là dùng trong kiếm kiếm đạo cao thủ một cái là võ đạo bên trong đã tiến vào nửa bước Tiên Thiên điên phong cảnh giới, sắp bước vào Tiên Thiên cảnh giới nội gia cao thủ.

Hai người đánh nhau tuyệt đối được cho giang hồ cao thủ đỉnh cấp quyết đấu.

Ngươi một kiếm đến ta nhất chưởng.

Kiếm âm thanh vù vù, chưởng phong gào thét.

Đánh nhau mười phần kịch liệt.

Giang Phong tuy nhiên cùng Thạch Hiên quyết đấu qua, lấy hắn thực lực, cơ hồ có thể nói đã bước vào cái thế giới này Đỉnh Phong hàng ngũ.

Nhưng này cũng không ảnh hưởng hắn tham khảo các cao thủ quyết đấu lúc đánh nhau kinh nghiệm.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 115: Chương Thứ Một Trăm Mười Năm Thần Bí Đạo Sĩ

Chương thứ một trăm mười năm thần bí đạo sĩ

Mắt thấy bạch y nữ tử Phó Quân Xước mơ hồ trong đó tựa hồ hô hấp không khoái, có loại sắp không địch lại xu thế.

Giang Phong nhẹ giọng vừa kêu, trong tay Hương Mính uống một hơi cạn sạch, gào thét bên trong, cả người như Diều Hâu hoành không, trong nháy mắt thả người bay vọt, mấy cái mượn lực, liền đã nhảy xuống hai tầng lầu thuyền, đi vào thương thuyền boong tàu.

"Ôi uy, cái này. . ." Thương thuyền thuyền trưởng Lý lão đầu cùng một đám thủy thủ đang có chút trợn mắt hốc mồm nhìn về phía trước bạch y nữ tử cùng thanh niên nam tử hai người này phảng phất thần tiên đánh nhau thủ đoạn, nhìn nhập thần.

Trong lòng có chút sợ hãi.

Nhưng không ngờ tại lúc này chính mình sở tại thương thuyền đột nhiên xảy ra dị biến, tại bọn họ phảng phất gặp Quỷ trong thần sắc.

Giang Phong mấy cái nô nức tấp nập, đã rơi xuống đất.

Hai chân giẫm tại nước sông bên trên, hướng về phía trước đánh nhau song phương nhanh chóng đạp thủy mà đi.

Tại Quốc Thuật phương diện, Giang Phong đã sớm bước vào Đan Kính, mà

Quốc Thuật Cao Thủ bước vào Hóa Kính lúc, liền đã có thể làm được dùng toàn thân máu kình ngưng tụ tại hai chân dưới, từ đó thực hiện vượt qua người bình thường nhận biết "Đạp thủy mà đi!"

Mà cho dù là bước vào Quốc Thuật Đan Kính Cảnh Giới, đạp thủy cũng chỉ có thể là đạp nước, nước sông hội không có qua ngươi đầu gối, nhưng là Võ Hiệp Thế Giới rất đặc biệt.

Tham khảo các loại Võ Công Bí Tịch, kết hợp Tà Đế Xá Lợi bên trong chân khí, Giang Phong đem bọn nó tan vào một thân.

Từ đó có thể vận chuyển khí kình tại hai chân, để cho mình người nhẹ như yến, dưới chân một cách tự nhiên sẽ sinh ra một cỗ kình khí, bài xích nước sông, thực hiện lướt sóng mà đi.

Giang Phong đột nhiên xuất hiện, tự nhiên gây nên đang đánh đấu bạch y nữ tử còn có Vũ Văn Hóa Cập chú ý.

Làm hai người đồng thời quay đầu nhìn thấy Giang Phong tại trên mặt sông hành tẩu tự nhiên, đặc biệt là Giang Lãng đập ở trên người hắn lúc, lại thật giống như bị một cỗ vô hình chân khí lồng ánh sáng cho che đậy lúc, trong lòng bọn họ tất nhiên là khiếp sợ không gì sánh nổi.

Nhưng là muốn phân thần, lại là không thể nào, bởi vì ai một phương phân thần, kết cục cuối cùng đều chỉ có một cái, cái kia chính là bị đối phương thừa cơ đánh lén, sau đó trọng thương.

"Các hạ, ta chính là Tùy Triều hoàng cung Cấm Vệ Quân Tổng Quản, Vũ Văn gia tộc Vũ Văn Hóa Cập, hiện có loạn thần tặc tử làm loạn, phụng bệ hạ khiến đuổi bắt phản tặc, còn mời các hạ xuất thủ giúp ta một tay năng lực, hàng phục người này."

Vũ Văn Hóa Cập không rõ ràng Giang Phong là địch hay bạn, nhưng hắn không phải người ngu, trước tiên liền trực tiếp chỉ ra thân phận của hắn chính là

Tứ Đại Môn Phiệt bên trong Vũ Văn Phiệt tộc nhân, hơn nữa còn là Tùy Triều Cấm Vệ Quân Tổng Quản, lần này cùng bạch y nữ tử đánh nhau, là bởi vì chịu Tùy Dạng Đế mệnh.

Nhưng phàm là tùy người trong nước, nghe được là Triều Đình ưng khuyển làm việc, tự nhiên sẽ kiêng kị ba người, cho dù Giang Phong không giúp đỡ, cũng cần phải hội kiêng kỵ.

Nghe vậy, Giang Phong lại là lắc đầu cười một tiếng: "Giúp ngươi một tay năng lực? Vì cái gì ta muốn giúp ngươi một tay năng lực? Ta chính là một giới xuất gia Tán Tu, không vì công danh lợi lộc, Triều Đình sự tình tại ta như mây khói, huống hồ, ta gần đây quan trắc Thiên Thần chiêm tinh, đo lường tính toán ra Tùy Triều tuy nhiên khí vận vẫn thịnh, nhưng Khí Số không lâu gần vậy, tùy Quốc Tướng che!"

Giang Phong một câu Thạch Phá Kinh Thiên.

Ngữ bất kinh Nhân tử bất Hưu!

Nguyên bản bạch y nữ tử nghe Vũ Văn Hóa Cập nói mời Giang Phong xuất thủ đối phó chính mình, rất là cảnh giác, cả người cũng trong nháy mắt cảnh giác lên, có chút kinh nghi bất định.

Nhưng là nghe được Giang Phong nói ra lời nói, lại là để bọn hắn đều kinh sợ.

Giang Phong loại lời này, đơn giản chính là muốn bị tru cửu tộc a

"Ngươi. . . Lớn mật. . ." Vũ Văn Hóa Cập liên tục đánh ra mấy cái chưởng, cùng bạch y nữ tử kiếm khí giao kích cùng một chỗ.

Nghe vậy, biến sắc.

"Nói nhảm nhiều quá!" Giang Phong lạnh hừ một tiếng, thân hình nhanh chóng hướng về phía trước nhất động, uyển giống như quỷ mị, chớp mắt đi vào

Vũ Văn Hóa Cập phía sau, trực tiếp cũng là một cái "Thái Cực đẩy chưởng!"

Khí kình hùng hậu vận tại song chưởng bên trong, dưới chân hai chân vẽ nửa vòng tròn, song chưởng đồng thời đánh ra, thật giống như tại đánh Thái Cực Quyền một dạng.

Nhẹ nhàng thoải mái.

Không có bất kỳ cái gì chi tiêu động tác, không có cái gọi là chân khí phòng ra ngoài, có chỉ là kình khí vô hình, phảng phất có thể xé rách hư không.

Thanh âm có thể giết người, nói tới là bởi vì thanh âm nó là một loại âm ba, làm âm ba tần suất chấn động vượt qua nhất định tần suất thời điểm, trong nháy mắt bạo phát, như vậy tuyệt đối có thể phá hủy hết thảy.

Giang Phong kết hợp Quốc Thuật bên trong "Máu kình" cùng võ hiệp bên trong "Chân khí", dung hợp xuất khí kình, nó là vô hình, nhưng là tại thời khắc này, Vũ Văn Hóa Cập cảm nhận được một cỗ đáng sợ nguy cơ.

"Không tốt!" Hắn âm thầm kinh hô một tiếng, đưa tay một chưởng vỗ ra, hóa đi bạch y nữ tử vung đến hơn mười đạo giăng khắp nơi kiếm khí.

Lại cong người liên tục đánh ra mấy cái chưởng.

Chân khí trong cơ thể tuôn ra, song chưởng bên trong, từng đạo từng đạo Băng Huyền Kính phồng lên mà ra.

Trong nháy mắt đánh phía Giang Phong ấn hướng hắn phía sau lưng song chưởng.

A ba!

Hắn song chưởng cùng Giang Phong tùy ý đánh tới song chưởng đồng thời ấn cùng một chỗ, thật giống như hai người tại lẫn nhau truyền công một dạng.

Nhưng là sau một khắc, Vũ Văn Hóa Cập mặt trong nháy mắt đỏ lên.

A phốc!

Một ngụm máu tươi phun ra, cái kia có chút cổ sơ gầy gò thân hình phảng phất bị một cỗ Tank đánh trúng.

Lăng không lật bay ra ngoài.

"Đại nhân!" Tại phụ cận có mấy tên Vũ Văn Hóa Cập thủ hạ đang đợi hắn đánh giết bạch y nữ tử còn có Khấu Trọng huynh đệ hai người , chờ đợi Vũ Văn Hóa Cập tin tức tốt.

Nhưng không ngờ, Vũ Văn Hóa Cập bị đối phương đánh giết trong chớp mắt, những người này, mỗi một cái đều là Hậu Thiên cảnh giới võ giả.

Gặp tình huống như vậy, trong lòng vạn phần kinh hãi, vội vàng thi triển khinh công, hướng Vũ Văn Hóa Cập bên này chạy tới.

Đang lúc Vũ Văn Hóa Cập sắp bị đánh nhập trong nước sông thời điểm, chợt thấy đến Vũ Văn Hóa Cập một cái "Lý ngư đả đĩnh!"

Lảo đảo miễn cưỡng vận hành thể nội hỗn loạn chân khí, đứng tại trên mặt sông.

Phốc!

Một hơi vận lên không được, Vũ Văn Hóa Cập lại là trong miệng phun máu tươi tung toé.

Mà lúc này, mấy cái tên thủ hạ đã mở ra tàu thuyền đi vào Vũ Văn Hóa Cập trước mặt, rơi vào trong nước sông, đem Vũ Văn Hóa Cập đặt lên tàu chiến boong tàu.

Nhìn nhìn lại Giang Phong, lại chỉ thấy hắn vững vàng rơi vào bạch y nữ tử

Phó Quân Xước chỗ rơi thân thể trên tiểu ngư thuyền.

Mặc dù là Tiểu Ngư thuyền, nhưng gánh chịu bốn người trọng lượng lại là dư xài.

"Không tốt, hạ lưu nước gấp, thuyền muốn lật!" Đúng lúc này, Khấu Trọng, Từ Tử Lăng hai người đã sớm từ mới vừa rồi bị Giang Phong này tuyệt thế phong tư chấn trụ bên trong về tỉnh lại.

Biết rõ đã có cứu bọn họ vội vàng lái, nhưng là làm sao hai người bọn họ căn bản cũng không phải là quen thuộc tàu thuyền thủy thủ, một trận chơi đùa, tốt a, bọn họ khổ cực phát hiện.

Bọn họ lại đem thuyền mở ra trong nước sông, nơi nào là trung du, tức sẽ tiến vào hạ du, dòng nước chảy xiết, tùy thời đều có thể đem thuyền cho quấy lật , có thể nói mười phần nguy hiểm.

"Hai cái ngu ngốc!" Phó Quân Xước nhìn thấy tình huống này, cũng là giật mình, thầm mắng một tiếng, muốn chính mình tự mình khống chế bánh lái lại là đã tới không kịp.

"Ta tới đi!" Giang Phong thấy thế, lại là cau mày một cái, bước nhanh đi đến Khấu Trọng trước người hai người, hai chân đạp ở boong tàu, hai tay làm đẩy cửa hình.

Khi có khi không, một cỗ vô hình khí kình từ trên người hắn trong nháy mắt phun trào mà ra.

Này ô tóc đen dài chớp mắt đỏ như máu tươi, tùy phong tung bay.

Cả người hắn, vững vàng đứng ở đầu thuyền, nhưng thật giống như một cây Định Hải Thần Châm, định trụ hết thảy.

Tiểu Ngư thuyền thừa phong phá lãng, thuận buồm xuôi gió lang thang, tựa hồ có một cái vô hình Khí Tráo đem Tiểu Ngư thuyền bao phủ, để nó tránh đi

Giang Lãng cùng trùng điệp hiểm khó.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 116: Trường Sinh Quyết

Chương 116: Trường Sinh Quyết

Tiểu Ngư thuyền theo gió vượt sóng, rốt cục, rời đi trung du dòng nước chảy xiết khu vực, một đường lang thang, Giang Hà hai bên sơn mạch Thanh Thông xanh biếc, vòng qua mấy chỗ Thanh Sơn.

Ven đường nam tuần, trên đường cảnh trí ưu mỹ, rốt cục, nhìn nơi xa Thanh Sơn đầu kia, mơ hồ có thành tường ảnh, trên đường đi trên mặt sông cũng nhiều ra tàu thuyền, dọc theo bờ sông hai bên thỉnh thoảng sẽ có người đi đường tại đi bộ.

Cái này là một bộ đặc biệt người cảnh đồ.

Giang Phong, lấy một loại thân thân thể sẽ cảm xúc, trong cái thế giới này, cảm nhận được Tùy Đường cái kia có chút dần dần khai phóng bầu không khí, đây là một cái Triều Đại sắp thay đổi, Đại Thời Đại sắp đến bố cục.

"Tiền bối, chúng ta cập bờ đi, tìm ít đồ bồi bổ ngũ tạng miếu."

Ùng ục ục, Từ Tử Lăng dạ dày hô hoán lên, từ giữa trưa đi thuyền, một đường xuôi theo Tây Nam phương hướng hạ du, đã qua bốn, năm tiếng.

Lúc này, Từ Tử Lăng non mặt đỏ lên, nhịn không được có chút xấu hổ đối chắp hai tay sau lưng, đứng ở đầu thuyền Thượng Giang Phong thấp giọng nói ra.

Ngữ khí lộ ra mười phần câu nệ, liền theo một cái tiểu nữ nhân một dạng, sợ hãi chính mình lớn tiếng nhao nhao đến Giang Phong, gây Giang Phong không cao hứng.

"Tử Lăng. . . Ngươi nhỏ giọng một chút, khác một hồi tiền bối không cao hứng. . ." Khấu Trọng gặp Từ Tử Lăng như thế bất tranh khí, đơn giản cũng là đang cho bọn hắn danh xưng Dương Châu Song Long mất mặt, không khỏi thấp giọng nhắc nhở.

Từ Tử Lăng cũng là hơi có chút khẩn trương.

Bạch y nữ tử, cũng chính là Phó Quân Xước há hốc mồm, lại là không nói gì thêm, nàng tại Giang Phong trước mặt, rất khó được lộ ra một vẻ khẩn trương.

Loại kia khẩn trương, nàng chỉ có tại sư tôn của nàng Phó Thải Lâm trước mặt lúc mới có qua.

Đặc biệt là nhìn thấy Giang Phong ngang nhiên đánh tan Vũ Văn Hóa Cập như thế một vị nửa bước Tiên Thiên hậu kỳ võ giả, nàng đối Giang Phong có thể nói là đã kính nể lại dẫn một tia hiếu kỳ.

Giang Phong nghe vậy, quay đầu quét Từ Tử Lăng liếc một chút, không khỏi yên lặng cười một tiếng, gật gật đầu,

"Tốt, chúng ta trước cập bờ, tìm khách sạn trước ăn một chút gì, sau đó đặt chân." Giang Phong cũng là kẻ tài cao gan cũng lớn, cũng không lo lắng Vũ Văn Hóa Cập hội vùng ven sông đuổi theo.

"Quá tốt, rốt cục có thể ăn cơm. . ." Từ Tử Lăng thấp giọng một tiếng reo hò, cao hứng nói.

Khấu Trọng cũng là có vẻ hơi cao hứng.

"Tiền bối, để ngươi chịu liên luỵ, đắc tội Vũ Văn Hóa Cập." Lúc này, Từ Tử Lăng Khấu Trọng hai người ngay tại cầm mắng bánh lái hướng bờ sông tới gần,

Phó Quân Xước áo trắng như tuyết, lưng đeo hộp kiếm mấy bước đi đến Giang Phong trước mặt, có chút áy náy nói ra.

"Không sao, Đại Tùy bây giờ rối loạn, loạn binh nổi lên bốn phía, đây là loạn thế tượng, ta xem sao tướng, Đại Tùy đã bắt đầu Khí Số tiêu hao, cách vong quốc không xa vậy!" Giang Phong một bộ cao thâm mạt trắc bộ dáng, rất lợi hại có mấy phần làm thần côn tiềm chất.

Phó Quân Xước sớm đã không phải lần đầu tiên nghe Giang Phong nói xem ngôi sao gì tướng, chợt nhiều lần lần nghe Giang Phong nói lên, không khỏi hiếu kỳ nói: "Tiền bối, chẳng lẽ hiểu được thiên cơ diễn toán thuật?"

"Hiểu sơ một hai a! Thế gian này hiểu được thiên cơ diễn toán còn có một người, cái kia chính là Lỗ Diệu Tử, người này hiểu được mệnh lý bát quái Tướng Học , có thể nói cũng là một vị kỳ nhân. . ." Giang Phong cười một tiếng, lại là không cần phải nhiều lời nữa.

Phó Quân Xước đôi mắt đẹp sáng lên, chắp tay nói: "Văn bối Phó Quân Xước, sư truyền Cao Ly Dịch Kiếm Đại Sư Phó Thải Lâm môn hạ, xin ra mắt tiền bối, còn xin tiền bối cáo tri đại danh."

"Nhàn Vân Tán Tu, chỉ là tên không đề cập tới cũng được, ta nói hào Tiêu Dao Tử." Giang Phong cười ha ha, sinh ra ác thú vị, cười nói.

Hai người nói chuyện với nhau thật vui.

Không khỏi, Từ Tử Lăng trong lòng có chút chua chua, nhìn lấy Giang Phong ánh mắt có chút oán trách, thật giống như chính mình quý giá nhất đồ,vật bị Giang Phong cướp đi.

Hắn đối Phó Quân Xước cảm tình không tính là yêu, cái loại cảm giác này thực càng thiên hướng về Mẫu Ái.

Lấy Giang Phong cảnh giới, tự nhiên năng với cảm ứng được Từ Tử Lăng

đang nhìn chính mình, bất quá hắn là cười không nói.

Cánh Lăng quận Giang Lăng huyện, nơi này chính là Trường Giang hai đạo chảy ròng, Chương Thủy cùng Tự Thủy giới chỗ giao hội một chỗ khu vực tam giác khu vực.

Cánh Lăng quận Giang Lăng huyện, lệ thuộc Kinh Châu bên trong phạm vi quản hạt.

Kinh Châu có ba quận, Nam Quận, Võ quận, lăng quận, từ xưa cũng là binh gia thường tranh đất, cổ có điển tịch "Quan Vũ mất Kinh Châu" cũng có thể thấy được Kinh Châu Lịch Sử Quân Sự địa vị có thể thấy được lốm đốm.

Giang Lăng huyện, trong huyện thành, phồn hoa giống như gấm, bên đường người bán hàng rong rao hàng cùng người đi đường gọi mua âm thanh tham gia hợp lại cùng nhau, hình thành một loại rất đặc biệt thành phố quang cảnh.

Khấu Trọng huynh đệ hai người vừa vào thị trấn, trên mặt nguyên bản sa sút tinh thần khí lập tức tiêu trừ, đổi mà thay đổi một bộ hiếu kỳ Bảo Bảo cao hứng dạng, vừa chà tay, một bên nhìn chằm chằm trên đường những cái kia ăn mặc cẩm tú trường bào, bụng phệ kẻ có tiền.

Dạng như vậy, đoán chừng lại là ăn cắp mao bệnh lại phạm.

Rất nhanh, trên đường du đãng một hồi, mấy người tìm tới một nhà gọi "Phú quý lâu" khách sạn, nhập ở lại.

Chưởng quỹ vừa thấy một tên ăn mặc đạo bào, khí chất bất phàm đạo sĩ mang theo một tên đầu đội mũ rộng vành, mặt che sợi ngang bạch y nữ tử cùng hai tên tiểu côn đồ trang phục tiểu côn đồ lại tới đây, rõ ràng hơi sững sờ.

Nhưng bức bách tại bạch y nữ tử cỗ này rất lợi hại Lăng người khí thế, Lão Chưởng Quỹ nhưng cũng không dám lãnh đạm, trong lòng biết cái này tất nhiên giang hồ cao thủ, là lấy phân phó tiểu nhị đem Giang Phong mấy cái người tới

Tửu Lâu hậu viện, cho mấy người sắp xếp chỗ cư trú, sau đó bưng trà đưa đồ ăn.

Qua ba lần rượu, đồ ăn qua ngũ vị.

Mấy người chính ở một tòa Tiểu Biệt Viện trong phòng khách thưởng thức trà.

Lúc này, Giang Phong quay đầu nhìn về phía Phó Quân Xước bọn người, giả bộ như không biết tình huống hỏi: "Trước đây ta gặp Vũ Văn Hóa Cập truy giết các ngươi, chẳng lẽ các ngươi phạm phải tội gì?"

Mấy người cùng nhau ăn cơm, cùng nhau đi tới, cũng là quen thuộc không ít, mà đối Giang Phong cảnh giác cũng đã không còn sót lại chút gì.

Phó Quân Xước hơi trầm ngâm một chút, vẫn là nói: "Hai tiểu gia hỏa này là bởi vì không cẩn thận tại thành Dương Châu trên đường trộm một tên Lão Phu Tử trên thân sách, cho nên mới bị Vũ Văn Hóa Cập truy sát, về sau ta nhìn thấy trên người bọn họ cuốn kinh thư kia, lại là Đạo Gia Kinh Điển Trứ Tác (Trường Sinh Quyết chỉ là ở đó mặt miêu tả thượng cổ Thiên Nhân nói chuyện, cái gì tu đạo mấy trăm năm, Phá Toái Hư Không, nhân thể luyện mạch đồ, ta cảm thấy phần lớn là gạt người a. "

Giang Phong lại là âm thầm trong lòng buồn cười, gạt người?

Cũng chỉ có ngươi cái này Tiểu Bạch ngọt sẽ nói như vậy, "Có thể để tại mỗ quan sát một hai?" Giang Phong nhẹ nghi một tiếng, lộ ra một tia hết sức tò mò biểu lộ.

"Tiền bối, đây chính là Trường Sinh Quyết, bên trong nói nhưng có trường sinh đấy." Từ Tử Lăng cùng Khấu Trọng hai người không phải người ngu, gặp Giang Phong một bộ Đạo Gia bộ dáng trang phục, lại thêm trước đây được chứng kiến Giang Phong nhẹ nhõm đánh bại Vũ Văn Hóa Cập loại kia tầng thứ cao thủ.

Sớm đã đối Giang Phong sùng bái không thôi, sinh ra bái sư tâm, lúc này lại cũng phải biểu hiện một hai.

Phó Quân Xước cũng là đối Giang Phong thân phận có chút hiếu kỳ, nguyên bản liên tưởng đến đoán chừng Giang Phong có thể là Trung Nguyên thứ nhất tán nhân nói gia cao thủ Trữ Đạo Kỳ, bất quá về sau lại là phủ nhận.

Theo nàng từ sư tôn của nàng trong miệng nói, Trữ Đạo Kỳ tuyệt đối đã có năm sáu mươi tuổi, lại sao có khả năng như thế trước mặt đâu?

Gặp Từ Tử Lăng từ trên thân một trận chơi đùa, lấy sau cùng ra một cái hắc sắc kiện hàng, đưa cho Giang Phong, Giang Phong cũng không khách khí, trực tiếp tiếp nhận kiện hàng, một vừa mở ra.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 117+2 Cái Ký Danh Đệ Tử

Chương 117: 2 cái ký danh đệ tử

Vừa vừa mở ra kiện hàng, tiếp xúc đến thư tịch một khắc này, một cỗ thần bí năng lượng liền trực tiếp hướng Giang Phong đầu ngón tay truyền đến, cái kia sách lưu truyền mấy ngàn năm, cho tới nay không biết trải qua qua bao nhiêu cao nhân tay, nhưng mà cũng vẻn vẹn phá giải hơn ba ngàn loại hình chữ, còn có hơn phân nửa hình chữ không rõ Chân Ý.

Cuốn sách này tịch lấy Huyền Kim dây dệt thành, thủy hỏa bất xâm, đao kiếm đánh chém mà không tổn hại, theo lịch đại truyền miệng, Trường Sinh Quyết truyền lại từ tại Thượng Cổ Hoàng Đế sư Quảng Thành Tử, lấy giáp cốt văn viết thành, đồng thâm ảo nan giải.

Tiên hiền bên trong từng đọc cuốn sách này người, mặc dù không thiếu trí năng thông thiên bối phận, nhưng chưa từng có người nào có thể thông hiểu đạo lí, giải mã toàn thư.

Cũng may trong sách có bảy phó hình người đồ, Zz1tai không một giống nhau, cũng lấy các hạng các dạng phù hào tỷ như điểm đỏ, mũi tên các loại chỉ dẫn, giống như đang kể một loại nào đó pháp môn tu luyện.

"Thật đúng là giáp cốt văn!"

Như đổi lại là người khác, coi như đạt được Trường Sinh Quyết, xem không hiểu đó cũng là vô dụng, tỷ như Thạch Long đạt được cuốn sách này mấy năm,

chẳng những không có giải mã cuốn sách này, ngược lại là cho mình chiêu tai nhạ họa, cuối cùng gây nên mất mạng Vũ Văn Hóa Cập tay.

Mặc dù không cách nào thông hiểu toàn văn, nhưng Giang Phong dù sao tu luyện qua Mã gia Đạo Kinh, đây chính là có thể trực tiếp tu luyện tới trong truyền thuyết nguyên thần thành thần chí cao Pháp Điển.

Cương ước Vị Diện Thế Giới đẳng cấp tuyệt đối rất cao, đến hậu kỳ, Nữ Oa vận mệnh bọn người xuất hiện, mỗi một cái cũng có thể hủy thiên diệt địa tồn tại.

Tu đạo mười mấy năm, đối Đạo Gia Kinh Điển tinh thông , có thể nói quyển sách này đơn giản cũng là đối Giang Phong chế tạo riêng.

Trường Sinh Quyết chỗ trình bày là Âm Dương Ngũ Hành nói, lấy Thiên Nhân Nhất Thể, giống nhau tại nói, đồng hóa tại khí vì lý niệm, so sánh chư tầm thường pháp môn không biết cao minh gấp bao nhiêu lần, một khi bước vào Trường Sinh Quyết cánh cửa, liền có thể một bước lên trời bước vào Tiên Thiên.

Mà bây giờ, Giang Phong sớm đã bước vào cánh cửa này,

(Trường Sinh Quyết) tu luyện phương pháp là đoạt Thiên Địa Tinh Hoa, cố bổn bồi nguyên thuật.

Từ trên lý luận tới nói, (Trường Sinh Quyết) căn bản cùng võ công không có chút quan hệ nào, nhưng là khảm hợp Thiên Địa Tự Nhiên áo lý bí quyết.

Lý niệm là thân người chính là một Tiểu Thiên Địa. Thân Ngoại lại là khác một thiên địa, vì đó chỉ nên nắm chắc đến hai cái này Thiên Địa Tự Nhiên lý, nội ngoại hai cái thiên địa liền sẽ hợp lại làm một, đục thành một thể mới là thiên nhân hợp nhất, (Trường Sinh Quyết) cũng là này môn thiên nhân hợp nhất lý niệm đỉnh phong bí quyết.

(Trường Sinh Quyết) là trực tiếp tu luyện Tiên Thiên chân khí, cái này cùng

Các Gia Các Phái muốn trước luyện Hậu Thiên Chân Khí.

Tại từ hậu thiên lại tiên thiên, luyện thành Tiên Thiên chân khí hoàn toàn khác biệt.

Đồng thời bởi vì (Trường Sinh Quyết) Luyện Tinh Hóa Khí, vì đó đối Tu Luyện Giả sinh dục năng lực là có nhất định ảnh hưởng, có thể sẽ làm Tu Luyện Giả không dục.

(Trường Sinh Quyết) là Đạo Môn tuyệt đỉnh Trú Nhan Dưỡng Sinh kỳ công, tu tập sau ở lâu Dung Nhan Bất Lão, Trường Thọ như rùa. Vì đó gọi tên Trường Sinh Quyết.

"Tốt một bản Trường Sinh Quyết." Giang Phong nhắm mắt dưỡng thần một lát, đem bên trong một chút tri thức điểm cùng hành công đồ cẩn thận quan sát, thôi diễn một lát, Giang Phong mới đưa Trường Sinh Quyết ném trả lại Từ Tử Lăng, nhẹ giọng thở dài.

Trường Sinh Quyết cố nhiên không tồi , bất quá, muốn để hắn từ bỏ toàn thân tu vi đi tu luyện tự nhiên không có khả năng.

Chuẩn xác điểm tới nói, Trường Sinh Quyết chỉ là một bộ tiếp xúc đến tu chân cửa Đạo Kinh.

Nếu bàn về nguyên thần phương diện tu luyện, so Mã gia Đạo Kinh không biết phải kém mấy cái cấp bậc.

"Tiền bối có thể từng nhìn ra chút môn đạo đến?" Phó Quân Xước thần sắc nhất động, nghe được Giang Phong lời nói, không khỏi ôn nhu hỏi.

Khấu Trọng huynh đệ hai người cũng trông mong nhìn chằm chằm Giang Phong , chờ đợi hắn trả lời chắc chắn.

Giang Phong gật gật đầu, nói ra: "Viễn Cổ thời đại, Thượng Cổ Luyện Khí Sĩ Quảng Thành Tử tại ta nhất thời ở giữa đi vào trong truyền thuyết "Chiến Thần

Điện" bên trong, ngộ thông Thiên Địa Vũ Trụ huyền bí, quay về mặt đất về sau, đem cái này tri thức trải qua Hoàng Đế truyền cho thế nhân, cũng lấy giáp cốt văn mắng viết ra (Trường Sinh Quyết sau lại lặn trở lại "Chiến Thần Điện", tiến vào "Phá Toái Kim Cương" Siêu Phàm Cảnh Giới. Có thể nói (Trường Sinh Quyết) bắt nguồn từ (Chiến Thần Đồ Lục là (Chiến Thần Đồ Lục) Phiên Bản đơn giản hóa. (Chiến Thần Đồ Lục) chỉ là một nhóm treo lơ lửng giữa trời phù điêu, lẳng lặng tồn tại ở "Chiến Thần Điện" một góc, chậm đợi thế nhân đưa nó ngầm hiểu, đốn ngộ ra chí cao vô thượng cứu cực Võ Học Cảnh Giới - "Phá Toái Hư Không" . (Chiến Thần Đồ Lục) tuy mạnh lại quá cao thâm, nếu không có đại trí tuệ khó có thành tựu. (Trường Sinh Quyết) làm theo đơn giản dùng bảy bức đồ để dẫn dắt Tu Luyện Giả, người sử dụng có thể trực tiếp hấp thu thiên địa vạn vật tinh hoa vì tự thân Tiên Thiên chân khí, nhanh chóng đạt tới thiên nhân hợp nhất cảnh."

Nói đến đây, Giang Phong cười một tiếng, nhìn về phía Từ Tử Lăng hai người, "Như thế công pháp là thích hợp nhất huynh đệ các ngươi hai người, lại thích hợp không có tu luyện qua võ công người tu luyện, nếu là sớm đã tu luyện qua nội lực, làm theo không chỗ hữu dụng."

"Tiền bối, hai bọn họ tư chất tuy nói là ta gặp qua thiên tư bên trong người tốt nhất , bất quá, bọn họ đã bỏ lỡ sau cùng lúc tu luyện kỳ." Phó Quân Xước nghe vậy, lại là lắc đầu thở dài.

Võ giả, đại bộ phận đều là ba tuổi đến bảy tuổi học võ tốt nhất, bỏ lỡ thời kỳ này, rất khó lại tu luyện ra cái gì.

"Không sao, không thử một chút sao sẽ biết." Giang Phong khoát khoát tay, tự nhiên biết rõ cái này hai tên chân heo thiên tư rất lợi hại nghịch thiên, huống hồ, cũng có nghĩ qua cho hai người một chút trợ giúp.

Nguyên bản Từ Tử Lăng hai người có chút tuyệt vọng, bất quá vừa nghe đến Giang Phong lời nói, lập tức nhãn tình sáng lên.

Hai người liếc nhau, sau cùng trùng điệp gật gật đầu, đứng dậy từ trên ghế đứng lên.

Phù phù một tiếng quỳ xuống đất, cao giọng nói: "Khẩn thỉnh nói dài chiếu cố, thu huynh đệ chúng ta hai người làm đồ đệ."

"Các ngươi đều đứng lên đi, huynh đệ các ngươi hai người thiên tư không tệ, truyền thụ cho các ngươi một chút phương diện tu luyện tri thức cũng cũng không phải là không thể được , bất quá, ta đồng dạng không thu đồ đệ, dạng này, ta lại thu hai người các ngươi vì ký danh đệ tử, hi vọng các ngươi cực kỳ tập võ, chớ có đọa ta tên tuổi."

Giang Phong thần sắc nhất động, bỗng nhiên nghĩ đến chính mình là hắn là thu mấy cái đồ đệ đến giúp mình làm việc.

Long Xà Thế Giới, chính mình đệ tử thân truyền Vương Siêu xem như một cái.

Bây giờ, Đại Đường Thế Giới, Khấu Trọng hai người Giang Phong dự định trước tạm thời thu làm ký danh đệ tử.

"Chúc mừng tiền bối thu được gia đồ!" Phó Quân Xước ngồi ở một bên, trong đôi mắt đẹp quang mang lấp lóe.

Khấu Trọng hai người cùng Giang Phong thành vì quan hệ thầy trò, đối với nàng mà nói tự nhiên là chuyện tốt.

Lần này tới Trung Nguyên, nàng vốn là ôm qua Tùy Triều hoàng đế Dương Quảng suy nghĩ.

Nhưng trước đây cùng Dương Quảng giao thủ, tha phương biết rõ đối phó Dương Quảng, căn bản không dễ dàng như vậy.

Kết quả là, nàng đem chú ý đánh vào Giang Phong trên thân, tận lực cùng Giang Phong bộ gần quan hệ.

Bất quá, nàng rõ ràng tính toán sai một chút, Giang Phong không muốn quan tâm Triều Đình sự tình.

Dương Quảng chết sống, đóng hắn lông sự tình.

Phó Quân Xước nếu là trung thực còn tốt, như thật muốn đánh hắn chủ ý, nguy hại đến chính mình lợi ích, Giang Phong như cũ sẽ không để cho nàng tốt hơn.

"Các ngươi còn không tranh thủ thời gian bái thấy các ngươi sư tôn!" Phó Quân Xước ở một bên nháy mắt nói ra.

"Đệ tử bái kiến sư tôn!" Khấu Trọng hai người trà trộn phố phường nhiều năm, lập tức đả xà tùy côn bên trên, nói ra.

Từ đó, Giang Phong xem như thu hai cái mấy cái tên đệ tử.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 118: Người Ấy Rời Đi

Chương 118: Người ấy rời đi

Phú quý Tửu Lâu biệt viện trong thư phòng trưng bày ba cái bồ đoàn.

Từ Tử Lăng, Khấu Trọng hai vị này Giang Phong đồ đệ ngồi ở chính giữa.

Giang Phong ngồi ở giữa Bồ Đoàn, hai tên đệ tử nghe hắn giảng bài.

"Ta không môn không phái, Môn Quy tự nhiên không cần nói nhiều, nhưng là Tôn Sư Trọng Đạo, là nhất định, các ngươi đã bái nhập môn hạ của ta, đó chính là đệ tử ta, chưa cho phép, các ngươi không được đem ta truyền cho các ngươi tu luyện công pháp truyền cấp." Giang Phong sắc mặt lộ ra hết sức nghiêm túc, trịnh trọng nhắc nhở nói.

Khấu Trọng hai người cuống quít gật đầu đáp ứng.

Giang Phong nghiêm túc nói, " thiên hạ hôm nay, người tập võ không tính toán, có thành tựu người lại là hời hợt bối phận, bên trong người nổi bật vì Tông Sư, Cao Ly Dịch Kiếm Đại Sư Phó Thải Lâm, Hùng Bá Tây Vực Vũ Tôn Tất Huyền, Trung Nguyên Đạo Gia thứ nhất Tán Nhân Trữ Đạo Kỳ. . . Những người này, không khỏi là tập võ có người thành niên. . . ."

"Người sư tôn kia ngài là cảnh giới gì?" Hai người đồng thời hiếu kỳ nói.

"Đã từng có một Ma Môn Cao Thủ Tà Vương Thạch Hiên ngang dọc Võ Lâm Vô Địch tay, ta từng cùng hắn giao thủ, ba mươi chiêu bên trong bại lui

hắn!" Giang Phong không hề bận tâm nói.

Nghe nói như thế, Khấu Trọng hai mắt người trừng lớn.

Nguyên bản ở tại phụ cận Phó Quân Xước nghe nói như thế càng là thân thể mềm mại chấn động.

Thật cuồng khẩu khí, như coi là thật như thế, Giang Phong đến thực lực Hà khủng bố?

"Cho nên nói tập võ cần từ nhỏ nắm lên, đó là bởi vì khi đó, tính tình trẻ con tương đối là đơn thuần, cũng không có lâm vào chấp mê bất ngộ trong tư tưởng , có thể thường xuyên đốn ngộ."

"Thì ra là thế, trách không được sư nương nói chúng ta cái tuổi này bỏ lỡ tập võ thời kỳ." Từ Tử Lăng cười hắc hắc, tề mi lộng nhãn nói.

"Chớ có hồ nháo!" Giang Phong nguýt hắn một cái, hai người có chút ngượng ngùng co lại rụt cổ.

"Tập võ luyện tâm, đã muốn tập võ cũng phải chú trọng tâm hồn tĩnh dưỡng, chỉ có thủ tâm tại một, tài năng bài trừ Ngã Chấp. Linh giác Thiên Cơ, đều từng cái mà đến, sau đó theo công pháp Thông Kinh mạch, điều khí máu, doanh nghịch thuận xuất nhập sẽ. Vì đó pháp mặc dù thiên biến vạn hóa, tông còn tại cái này "Một "Nói."

"Nói như vậy, tập võ nên Tâm như chỉ thủy. . ." Từ Tử Lăng nói ra.

Giang Phong gật gật đầu, "Tuy nhiên các ngươi tu luyện Trường Sinh Quyết danh xưng thiên hạ Đạo Gia chí cao điển tịch, có thể trường sinh lâu thế, nhưng là ta muốn nói cho các ngươi, tu luyện như thế công pháp, cũng không phải là hoàn mỹ, cần biết rõ, không có bất kỳ cái gì hoàn mỹ công pháp, hết thảy công pháp, còn là mình sáng tạo thích hợp nhất chính mình."

"Tốt, hiện tại vi sư muốn truyền cho các ngươi một bộ dưỡng thần pháp, cẩn

thận nghe kỹ."

Hai người vội vàng gật đầu ứng học.

Giang Phong nhìn hai người liếc một chút, hồi tưởng Mã gia Đạo Kinh bên trong dưỡng thần Tâm Quyết, sau đó nói, " Hạ giả thủ hình, thượng giả thủ Thần, Thần hồ Thần, máy bay điềm báo hồ động. Cơ động, không rời khoảng không, này khoảng không không bình thường khoảng không, chính là Bất Không khoảng không. Thanh tĩnh mà hơi, đến không thể gặp, hướng không thể truy. Nghênh theo, lấy vô ý ý hòa, Huyền Đạo sơ thành đây là đệ nhất trọng cảnh giới."

Đón đến rồi nói tiếp: "Các ngươi hiện tại dựa theo ta dạy cho các ngươi phương pháp, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần, tiến hành minh tưởng, tại chính mình trong linh đài, Quán Tưởng nhất tôn đường giống."

Sông Phong giáo sư nói.

Bên ngoài, Phó Quân Xước đơn giản nghe được như lọt vào trong sương mù, căn bản không biết Giang Phong truyền thụ Khấu Trọng hai người là cái gì tu luyện công pháp.

Đương nhiên, tu luyện đạo thuật, đây là cần Giang Phong hướng Khấu Trọng huynh đệ trong cơ thể hai người rót vào pháp lực sau mới có thể để bọn hắn nhanh chóng tu luyện.

Thời gian, cứ như thế trôi qua ba ngày.

Ba ngày qua này, Giang Phong cuộc sống tạm bợ rất là hài lòng, trừ uống trà, hưởng thụ các đồ đệ phụng dưỡng bên ngoài, cũng là nhìn một chút cái thế giới này Đạo Gia Điển Tịch, liên quan tới một chút giáp cốt văn chú thích , có thể nói, tại tri thức phương diện tăng trưởng không ít.

Hắn theo đồ đệ nhàn hạ thoải mái, nhưng là Phó Quân Xước thì là có vẻ hơi

không quan tâm, thời khắc nghĩ đến ám sát Dương Quảng, muốn thỉnh cầu Giang Phong hỗ trợ, lại sợ Giang Phong không vui.

Mà ba ngày qua này, Giang Phong tự nhiên cũng biết mình đi vào Cánh Lăng quận, điều này làm cho hắn nghĩ tới một người.

Cái kia chính là ẩn cư tại Cánh Lăng quận Phi Mã sơn trang kỳ nhân Lỗ Diệu Tử.

Ngay sau đó, hắn quyết định mang theo đồ đệ hai người cùng Phó Quân Xước, ngồi tàu thuyền, chạy tới Phi Mã sơn trang.

Trên mặt sông, tàu thuyền hai ba con, lờ mờ, tầng hai trong sương phòng, Giang Phong đang ngồi ở bàn bờ trước uống trà đọc sách.

Đông đông đông!

Một ngày này, rốt cục, ngoài cửa truyền đến tiếng đập cửa, Giang Phong lỗ tai nhất động, ánh mắt nhìn, vừa vặn nhìn thấy ngoài cửa này một đạo uyển chuyển thân ảnh, lạnh nhạt nói: "Vào đi."

Két một tiếng, phòng cửa bị đẩy ra, một bộ áo trắng như tuyết Phó Quân Xước từ ngoài cửa đi tới.

Nhẹ nhàng bước liên tục, lúc này, nàng đã bóc trên mặt sa, xinh đẹp mang trên mặt một tia đỏ thẫm, vô cùng vũ mị.

Đây là nàng lần thứ nhất tại trừ chính mình sư phụ bên ngoài trước mặt nam nhân lộ ra bản thân chân dung.

Nga Mi hơi mang, xuất sắc sóng lóe ánh sáng, mặt trái xoan, Phù Dung nhan, tựa như một hồi thổi thủy liên hoa, để cho người ta cảnh đẹp ý vui, dung nhan tuyệt mỹ, tại ấn tượng đầu tiên bên trong, khẳng định hội làm cho nam nhân vì cảm mến.

"Tiền bối, quấy rầy ngài." Phó Quân Xước cắn cắn miệng môi, lộ ra kiều diễm ướt át, đi vào Giang Phong trước mặt, hơi khom người một cái, phúc thi lễ.

Giang Phong ngẩng đầu liếc nhìn nàng một cái, trong mắt hơi hơi hiện lên một tia kinh diễm, chợt cau mày một cái, hỏi: "Ngươi có chuyện gì?"

"Tiền bối, ngài trước nói qua, tùy quốc khí số không lâu gần, thế nhưng là thật?"

"Đó là tự nhiên." Giang Phong trong đầu hiện lên một đạo hiệu nghiệm. Trong lòng diễn tập minh bạch đối phương muốn nói điều gì.

Tiếp tục nói bưng lên sách trong tay, khoát khoát tay, "Ta biết rõ ngươi muốn ám sát Dương Quảng , bất quá, Cao Ly cùng tùy quốc sự chính là nước cùng quốc sự, cho dù ngươi ám sát Dương Quảng, tương lai còn sẽ có cái thứ hai Dương Quảng, nếu như Cao Ly dân giàu nước mạnh, Quân Vương có thể làm bách tính an cư lạc nghiệp, như thế nào lại lâm vào trong nước sôi lửa bỏng? Đổi mà nói, ngươi một giới nữ lưu bối phận, không phải Thần không phải Tiên, bằng ngươi bản thân năng lực sao có thể thay đổi càn khôn? Không cần thiết muốn lầm chính mình."

Giang Phong câu câu tru tâm, Phó Quân Xước nghe vậy, thân hình liên tục chấn động mãnh liệt, cả người lâm vào một loại trạng thái đờ đẫn.

"Tiền bối nói, Quân Xước thụ giáo." Phó Quân Xước vành mắt đỏ lên, đem trên mặt sa lần nữa che khuất dung nhan tuyệt mỹ.

Hướng Giang Phong cúi người hành lễ, chợt cầm lấy treo ở ngoài cửa hộp kiếm quay người rời đi.

Nhìn thấy đối phương xa như vậy qua bóng lưng, Giang Phong lắc đầu thở dài.

Phó Quân Xước vẫn là bị chấp nhất Mê Tâm, nàng cuối cùng vẫn là không an

tâm bên trong chấp nhất, rời đi Giang Phong sư đồ ba người ngồi tàu thuyền.

Thân ảnh tại trên mặt sông nô nức tấp nập, trong chớp mắt, tiến vào sơn lâm bên trong.

"Sư tôn, vì sao chúng ta vừa mới nhìn đến Quân Xước tỷ rời đi? Chẳng lẽ phát sinh cái gì chuyện khẩn yếu sao?" Phó Quân Xước vừa vừa rời đi, sớm núp trong bóng tối nghe lén Khấu Trọng hai người vội vàng đi vào Giang Phong gian phòng, bát quái nói.

"Quản tốt chính mình sự tình, dốc lòng tu luyện, cực khổ cái gì tâm thần." Giang Phong tức giận trừng hai người liếc một chút, Khấu Trọng huynh đệ hai người mũi dính đầy tro, sau cùng ngượng ngùng cười một tiếng, gãi gãi đầu, lui ra khỏi phòng, lưu lại Giang Phong tiếp tục xem sách.

Tàu thuyền tại phiêu bạt, rất nhanh, đình chỉ tiếp tục tiến lên.

Phi Mã sơn trang, rốt cục đến.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 119: Lỗ Diệu Tử

Chương 119: Lỗ Diệu Tử

"Mời chuyển bái thiếp cho các ngươi Trang Chủ, Cố Nhân tới thăm!"

Phi Mã sơn trang, nơi này nằm ở một mảnh trong thảo nguyên, nơi xa mênh mông, phía sau một dòng sông nhỏ nước chảy róc rách mà qua, nơi xa, một đám màu lông sáng loáng nuôi thả ngựa tại chạy tê minh.

Thanh Thông xanh biếc cỏ dại, ấm áp ánh sáng mặt trời, khí thế phong cách cổ xưa trang viên, cho người ta một loại khí thế rất lợi hại bành trướng cảm giác.

Sơn trang trước cửa, Từ Tử Lăng trực tiếp tiến lên, đem một tấm màu hồng bái thiếp đưa cho này hai tên thân thể mặc áo xanh võ sĩ phục thủ vệ.

Hai tên Phi Mã sơn trang áo xanh võ sĩ cúi đầu liếc nhìn này tấm màu hồng bái thiếp, nhìn nhìn lại chắp hai tay sau lưng, đứng tại sơn trang trước cổng chính Giang Phong liếc một chút.

Trong lòng hai người không khỏi dâng lên một cỗ kính sợ tâm, "Ba vị chờ một lát, lại đối đãi chúng ta đi vào bẩm báo Trang Chủ thông báo."

Nói xong, mày rậm mắt to võ sĩ lúc này cũng không nói nhảm, bước nhanh quay người tiến vào sơn trang, tiến về thông báo Trang Chủ.

Một lát sau, Giang Phong sư đồ ba người được mời vào trong trang viên.

Một vào sơn trang, nhưng thấy chung quanh trong trang viên trồng không ít đủ loại màu sắc hình dạng Hoa Cỏ cùng bày đưa không ít bồn cây cảnh.

Vừa vào sơn trang, uyển như đi đến một cái bên trong vùng tịnh thổ.

Bên trái có một đầu thanh u khúc kính nối thẳng hậu sơn.

Ba người tới sơn trang hậu sơn, hậu sơn Giả Sơn san sát, vòng qua hòn non bộ Lâm, lọt vào trong tầm mắt là một mảnh trúc lâm, trúc lâm sau tiếng nước soạt, nguyên lai nơi tận cùng là một tòa phương đình, trước gặp cao trăm trượng sườn núi, đối sườn núi một đạo thác nước bay ta mà xuống, khí thế ép người.

Nếu không có chịu trúc lâm chỗ cách, tất có thể nghe được oanh minh như sấm Thủy Bộc âm thanh, khéo như thế diệu thiết kế, thẳng dạy người nhìn mà than thở.

Bên trái có một đầu đá vụn đường nhỏ, cùng phương đình kết nối, dọc theo vách đá kéo dài hướng Lâm Mộc chỗ sâu , khiến cho người hưng khởi du sơn ngoạn thuỷ tâm.

Một đường tiến lên, xoay trái rẽ phải, trước mắt đột nhiên rộng mở trong sáng, tại gặp sườn núi bãi đất cao bên trên, có xây một tòa hai tầng lầu nhỏ, tình thế hiểm yếu.

"An Nhạc Ổ!"

Ba người dừng bước tại dưới tiểu lâu, Giang Phong ngẩng đầu nhìn Cửa chính Bảng Hiệu, trên có khắc An Nhạc Ổ ba chữ.

"Lỗ Diệu Tử Đại Sư có đó không?"

Giang Phong mang theo Từ Tử Lăng ba người tại lầu các dừng đứng lại, cũng không có vội vã đi vào, thanh âm hắn hóa thành một đạo thanh tuyến, lấy một loại kỳ lạ nhất phương pháp, trực tiếp truyền đến trong lầu các.

Mà tại Từ Tử Lăng hai người cùng này hai tên dẫn bọn hắn đến đây võ sĩ trong mắt xem ra, thực Giang Phong từ đầu đến cuối chẳng qua là động động bờ môi mà thôi.

"Khách quý tức gặp, không có từ xa tiếp đón, thất kính thất kính."

Nhưng mà, ngay tại mấy người coi là Giang Phong không biết đang làm cái gì tế, một cái tang thương thanh âm lại là theo vang lên, cùng lúc đó, nương theo lấy thanh âm, một đạo cổ sơ thân ảnh từ trong lầu các đi ra, trực tiếp đạp ra khỏi cửa phòng, đi vào Giang Phong mấy người trước mặt.

Nhìn từ xa, thân ảnh mơ hồ, gần nhìn, đã thấy hắn là ăn mặc một bộ áo xanh, hai tóc mai tóc đã trắng bệch, nga quan thu được mang, khuôn mặt Gucci, nguy Wakamatsu bách, thân ảnh tuy nhiên nhìn rất là gầy gò, nhưng hắn này đục ngầu trong hai mắt, lại là mang theo một cỗ tang thương, tựa hồ kinh lịch rất nhiều chuyện.

Coi nhẹ trong nhân thế lên lên xuống xuống!

Lỗ Diệu Tử, là cái rất lợi hại truyền kỳ nhân vật, đã từng cùng Tùy Triều Đại Thần Dương Tố chính là bạn vong niên, vì Dương Tố thiết kế Dương Công Bảo Khố, hắn tinh thông các loại cơ quan xảo thuật, lâm viên y thuật chờ một chút, là cái toàn năng kỳ tài.

Lỗ Diệu Tử trong lòng người yêu cũng là "Âm Quỳ Phái" chưởng môn nhân "Âm Hậu" Chúc Ngọc Nghiên, nhưng là cuối cùng nhất hắn bị Chúc Ngọc Nghiên ám toán chịu nàng nhất chưởng, sau nản lòng thoái chí, liền ẩn cư đến "Phi Mã Mục Tràng" .

Tại "Phi Mã Mục Tràng" hắn gặp được Thương Tú Tuần mẫu thân, "Phi Mã Mục Tràng" Tràng Chủ Thương Thanh Nhã, đồng thời sinh hạ nữ nhi Thương Tú Tuần.

Bất quá Lỗ Diệu Tử trong lòng yêu là Chúc Ngọc Nghiên, hắn cuối cùng vẫn

phụ lòng Thương Thanh Nhã, đây cũng là tại sao Thương Tú Tuần hội hận hắn nguyên nhân.

Dựa theo nguyên bản nội dung cốt truyện, về sau Khấu Trọng hai người đạt được hắn truyền thừa, cùng hắn kết thành bạn vong niên, chẳng qua hiện nay mấy người gặp mặt, lại là mặt khác một phen tình cảnh.

"Đạo Gia Tán Tu Tiêu Dao Tử, gặp qua đạo hữu!" Giang Phong thi cái Đạo Gia lễ tiết, hai tay lướt nhẹ qua thi lễ cười nói.

"Gặp qua lỗ sư!" Khấu Trọng hai người gặp sư phụ hướng đối phương chào, biết rõ người này tất nhiên không đơn giản, cũng vội vàng có không hề có dạng làm thi lễ.

"Tiêu dao đạo hữu khách khí, hai vị này là. . ." Lỗ Diệu Tử trong lòng sớm đã hù dọa sóng to gió lớn, hắn nhìn không thấu Giang Phong tu vi, lúc nào, trên giang hồ xuất hiện Đạo Gia cao thủ như thế?

Thế nhưng là hắn vẫn là rất lợi hại khách khí nói ra.

"Đây là hai ta vị đệ tử, Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng, lần này đến đây Phi Mã sơn trang, quấy rầy đạo hữu." Giang Phong quay đầu giới thiệu Khấu Trọng hai người, cười nói.

"Tiêu dao đạo hữu thật sự là hảo nhãn lực, lão phu gặp hai vị này tiểu bối thiên tư thông minh, đạo hữu thu được hai cái tốt tốt đồ. . . ." Lỗ Diệu Tử cười cười, khách khí một câu, sau đó nói: "Không biết đạo hữu lần này đến đây, có gì muốn làm?"

Rốt cục, Lỗ Diệu Tử đem đề tài đặt ở trọng điểm bên trên.

Lập tức, tại hắn chỉ huy dưới, mấy người đã tiến vào lầu các, trong thư phòng ngồi xuống, sau đó có nha hoàn Tiểu Đồng bưng tới nước trà, mấy người thưởng thức trà luận đàm.

"Không biết đạo hữu có thể nhận ra vật này?" Giang Phong bưng lên trà nóng, phẩm một thanh, trong lòng bàn tay lật một cái, đem Trường Sinh Quyết lấy ra, đưa cho Lỗ Diệu Tử.

Lỗ Diệu Tử tiếp nhận xem xét, thân hình chấn động, cả kinh nói: "Đạo Gia đến điển (Trường Sinh Quyết)?"

"Chính là, đạo hữu đối với cái này sách nhưng có Hà kiến giải?" Giang Phong cười nhạt một tiếng, đưa tay ra hiệu Lỗ Diệu Tử đem Trường Sinh Quyết lật ra.

Lỗ Diệu Tử đã sớm bị Trường Sinh Quyết hấp dẫn, vô ý thức mở ra Trường Sinh Quyết, rất nhanh, liền bị bên trong nội dung cho chấn trụ.

Hồi lâu, vừa rồi khép lại Trường Sinh Quyết, xem vừa rồi trong sách cực nhỏ chữ nhỏ, trong mắt quang mang lấp lóe: "Cuốn sách này không hổ là truyền từ Thượng Cổ Thiên Nhân tay, tục truyền chính là Quảng Thành Tử chỗ mắng. . . Bên trong giáp cốt văn, đa số trình bày Đạo Gia luyện khí chí lý, Lỗ mỗ bất tài, chỉ nhận biết bên trong hơn ba ngàn chữ. . . ."

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 120: Đông Bình Quận

Chương 120: Đông Bình quận

Nghe vậy, Lỗ Diệu Tử đầu tiên là thần sắc hơi động một chút, chợt hắn lắc đầu, than khẽ: "Ta chỉ hận chính mình lúc trước quá yêu người, bị Âm Hậu Chúc Ngọc Nghiên âm thầm đánh lén nhất chưởng, bây giờ trong cơ thể ta bên trong nàng ma hàn khí, nếu không phải những năm gần đây Tu Tâm Dưỡng Tính, chỉ sợ lúc này cảnh giới đã rơi xuống, chỉ sợ, muốn làm cho đạo hữu thất vọng, ta giúp không ngươi bận bịu."

Thanh âm bên trong mang theo một loại tức giận, càng là mang theo một loại thương tiếc, hắn sâu như vậy yêu Âm Hậu, nhưng là đối phương lại âm thầm thương tổn hắn, cái này không phải là không một loại bi ai.

Nếu nói hắn không hận Âm Hậu, không có tìm đối phương tính sổ sách, đó là giả.

"Có lẽ tại hạ có thể giúp ngươi khu qua thể nội Ma Khí, nếu là như vậy, ngươi có thể nguyện đi theo ta rời núi?" Giang Phong thần sắc hơi động một chút, nghiêm nghị nói.

"Chuyện này là thật?" Lỗ Diệu Tử thông suốt ngẩng đầu, song trong mắt lóe lên một đạo tinh quang.

"Đó là tự nhiên, tuyệt không nói đùa." Giang Phong trịnh trọng gật gật đầu, đặt chén trà trong tay xuống, đứng dậy đi vào Lỗ Diệu Tử trước người, cầm một

cái chế trụ Lỗ Diệu Tử cổ tay, nhắm mắt, cẩn thận dùng chính mình Tinh Thần Lực dò xét trong cơ thể hắn tình huống.

Hồi lâu, hắn trong lòng hơi động, tại hắn cảm ứng bên trong, hắn rõ ràng cảm giác được Lỗ Diệu Tử thể nội trong kinh mạch nhận rất đại thương hại, một cỗ âm độc hàn khí tại hắn trong kinh mạch tùy ý làm bậy.

Chính là bởi vì những này âm độc khí, cho nên mới khiến Lỗ Diệu Tử những năm này tu vi không được tiến thêm, rơi xuống nghiêm trọng.

Nhâm Đốc nhị mạch bị ngăn cản nhét, nếu là đời này không có đạt được Tứ Đại Kỳ Thư bên trong bất luận cái gì một quyển sách, ngộ ra Vô Thượng Pháp Môn, chỉ sợ Lỗ Diệu Tử đời này cũng liền như thế đến cùng, căn bản không có bất luận cái gì may mắn có thể nói.

"Tử Lăng, lấy bát tới." Một lát sau, Giang Phong thu hồi đặt ở khóc Lỗ Diệu Tử trên cổ tay tay.

Quay đầu, ra hiệu Từ Tử Lăng, Từ Tử Lăng hơi sững sờ, hắn cũng không biết muốn đi đâu tìm bát.

Bất quá hắn rất lợi hại cơ linh, ngẩng đầu tứ phương về sau, rốt cục tại bên bàn đọc sách tìm tới một cái cái chén không, tiện tay bắt tới, đưa cho Giang Phong.

Giang Phong cũng không nói nhảm, ngón trỏ tại ngón cái lên nhẹ nhàng vạch một cái, một đạo vết cắt xuất hiện, mấy cái giọt máu tươi trong nháy mắt từ ngón tay hắn ở giữa nhỏ xuống, trực tiếp nhỏ xuống tại trong chén.

Liên tục giọt khoảng chừng hơn mười giọt về sau, Giang Phong vừa rồi dùng khí kình phong bế ngón cái lên vết thương.

Quay đầu nhìn về phía Lỗ Diệu Tử, cầm trong tay này thịnh hơn mười giọt máu tươi bát đẩy lên Lỗ Diệu Tử trước mặt.

Lỗ Diệu Tử khẽ giật mình, trong hai mắt, tràn đầy nghi hoặc nhìn về phía Giang Phong, hiển nhiên, hắn không biết Giang Phong đến muốn làm gì.

Giang Phong không nói thêm gì, lại từ trong ngực móc ra một khỏa Tà Đế Xá Lợi, đem viên kia mười phần một Tà Đế Xá Lợi đặt ở trong chén.

Xoẹt xẹt!

Nhất thời, một cỗ mờ mịt huyết hồng nguyên khí cùng một cỗ bành trướng tà khí hỗn hợp lại cùng nhau.

Hình thành một cỗ mười phần bành trướng Sinh Mệnh Nguyên Khí, cỗ này nguyên khí vô cùng bá đạo, đúng là cho người ta một loại rất lợi hại khí tức cường đại.

"Cái này. . . Đây là Tà Đế Xá Lợi, còn có đây là cái gì máu. . ." Đối với Tà Đế Xá Lợi, xem như đã từng Xá Lợi Dương Công Bảo Tàng Lỗ Diệu Tử tự nhiên rõ ràng vô cùng, hắn kinh ngạc Vu Giang Phong Năng với đem Tà Đế Xá Lợi từ Dương Công Bảo Khố bên trong lấy ra, càng là giật mình tại trong chén máu tươi, lại là có thể trung hoà huyết khí, từ đó hình thành một loại càng tinh khiết hơn năng lượng.

Đây mới là làm người ta giật mình, Giang Phong máu đến là cái gì máu?

"Mời!" Giang Phong cũng không có giấu diếm cái gì, nếu là hắn đạt được Tà Đế Xá Lợi, như vậy cũng liền một cách tự nhiên thừa nhận.

Lỗ Diệu Tử chỉ là trong lòng kinh ngạc đoạn ngắn, sau đó, hắn đem bát bưng lên, uống một hơi cạn sạch, trong nháy mắt này, một cỗ tinh thuần năng lượng trực tiếp tràn vào trong cơ thể hắn.

Tại Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng hai người có chút rùng mình trong cảm giác, Lỗ Diệu Tử cả người y phục đều phồng lên đứng lên.

Giống như bị Phong Tương cho thổi đến phồng lên đứng lên, cái kia có chút

hồng nhuận phơn phớt mặt cũng là khi thì phát xanh khi thì phát hồng.

Âm tình bất định.

Một người uống máu sau vậy mà lại xuất hiện loại tình huống này?

Sư tôn máu có thần kỳ như vậy?

Hai người tròng mắt ùng ục ục chuyển động một cái, có chút nghĩ cách.

"Lui ra phía sau!"

Mắt thấy Lỗ Diệu Tử cả người y phục càng ngày càng phồng lên, Giang Phong đột nhiên đứng dậy, để Khấu Trọng hai người lui ra phía sau vài mét.

Nương theo lấy ba người lui ra phía sau vài mét, cùng lúc đó. . .

Oanh!

Một cỗ kinh khủng kình phong từ trên người Lỗ Diệu Tử bạo phát đi ra. Quanh người hắn y phục hoàn toàn bị xé nát, mà sau một khắc, trừ nửa người dưới còn ăn mặc một cái quần.

Cơ hồ nửa người trên trần truồng, lộ ra này tráng kiện khổng vũ hữu lực bắp thịt.

Có trùng kích lực chân khí bốn phía trùng kích, trực tiếp trùng kích đến toàn bộ chung quanh bàn ghế đều bị phá hủy.

Cái kia tóc bạc cũng dần dần từ màu trắng chuyển thành màu đen nhánh, một lát sau, Lỗ Diệu Tử mở bừng mắt ra, trong mắt nổ bắn ra hai đạo khiếp người hàn mang.

Chợt, ánh mắt hơi hơi thu liễm, hắn nhìn về phía Giang Phong, kính ngồi dậy nói: "Đa Tạ Tiên Sinh cứu ân, Lỗ Diệu Tử vô cùng cảm kích!"

Trước còn lấy đạo hữu tương xứng, bây giờ, Lỗ Diệu Tử tuy là bước vào tông sư cảnh, tu vi đạt tới Tiên Thiên Trung Kỳ, thế nhưng là, hắn vẫn như cũ nhìn không thấu Giang Phong sâu cạn.

Điều này cũng làm cho hắn càng thêm đối Giang Phong lộ ra rất là tôn kính.

"Xử lý một chút Phi Mã sơn trang hậu sự, chúng ta ngay hôm đó rời đi nơi này." Giang Phong gật gật đầu, trầm tư một chút, nói ra.

Lỗ Diệu Tử cũng là mười phần gọn gàng mà linh hoạt, bây giờ, trong lòng của hắn sớm đã không có bất kỳ cái gì gánh vác, tự nhiên hành sự không cần nhớ.

Tại Từ Tử Lăng hai người này gần như có chút sùng bái không thôi trong ánh mắt, Giang Phong mang theo một bộ "Phu Tử" trang phục Lỗ Diệu Tử đi ra Sơn Trang, trên đường đi, không biết để trong sơn trang bao nhiêu người bị cảnh tượng này cho chấn trụ.

Một chiếc so sánh cỡ trung cấp bậc hạm thuyền từ Cánh Lăng quận bắt đầu xuất phát, trên đường đi, theo gió vượt sóng, lần này mười phần thuận lợi, cũng không có gặp được Vũ Văn Hóa Cập Thuyền Đội.

"Tiên sinh, phía trước cũng là Đông Bình quận."

Hạm thuyền một đường hướng bắc lang thang, ba ngày sau, Lỗ Diệu Tử đi vào Giang Phong trong phòng nói ra, xin chỉ thị Giang Phong phải chăng vào thành nghỉ ngơi một chút.

Dù sao thường xuyên tại tàu thuyền bên trong phiêu bạt, người sẽ có vẻ rất lợi hại mệt mỏi.

"Trước đi xem một chút đi." Giang Phong được nghe đến Đông Bình quận, thần sắc hơi động một chút, nghĩ đến rất nhiều nội dung cốt truyện bên trong sự tình.

Nội dung cốt truyện bên trong, Tùy Triều thứ nhất Đại Nho Vương Thông lại ở Quận Thành bên trong tổ chức Thọ Yến, đến lúc đó rất nhiều đại nhân vật đều sẽ tham gia, cũng không biết Lý Thế Dân đến không có?

Còn có, trước đó đến Trung Thổ nháo sự Bạt Phong Hàn cùng Phó Quân Du đến không có.

Phó Quân Du, cũng chính là Phó Quân Xước sư tỷ muội.

"Sư phụ, nơi này thật náo nhiệt."

Vừa mới xuống thuyền, đi vào trên bến tàu, Khấu Trọng Từ Tử Lăng hai người lộ ra rất là hưng phấn nói ra.

"Đi qua nhìn một chút."

Chỉ gặp Thành Nam một tòa đại phủ để, giờ phút này tiếng người huyên náo, xe Mã Như Long, hắn là phủ đệ chủ nhân đang làm việc vui.

"Mấy vị xin dừng bước, đưa lên thiếp mời lại vào Vương Phủ." Đi vào Vương Phủ đại trạch trước, Giang Phong mấy người còn không tiến vào, mấy tên khí thế bất phàm, rõ ràng là Hậu Thiên cảnh giới áo xanh võ giả liền đưa tay ngăn lại Giang Phong mấy người đường đi, không để bọn hắn tiến vào Vương Phủ.

Lần này có thể tới này dự tiệc người, đều là phụ cận Các Quận Huyện có đầu có kiểm nhân vật, không phải một phái người, cũng là phú thương Cự Cổ, hoặc là Quan to Quyền quý, xem như thủ vệ, bọn họ đương nhiên sẽ không bỏ mặc Giang Phong mấy người những này không có mời thiếp người tiến vào Vương Phủ, không phải vậy bọn họ lại nhận rất nghiêm trọng trừng phạt.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 121: Vương Phủ Thọ Yến

Chương 121: Vương Phủ thọ yến

Lần này có thể tới này dự tiệc người, đều là phụ cận Các Quận Huyện có đầu có kiểm nhân vật, không phải một phái người, cũng là phú thương Cự Cổ, hoặc là Quan to Quyền quý, xem như thủ vệ, bọn họ đương nhiên sẽ không bỏ mặc Giang Phong mấy người những này không có mời thiếp người tiến vào Vương Phủ, không phải vậy bọn họ lại nhận rất nghiêm trọng trừng phạt.

"Chúng ta là Phi Mã sơn trang đến, cái này đủ để cho chúng ta có tư cách tiến vào Vương Phủ a?" Lỗ Diệu Tử gặp hai tên thủ vệ ngăn trở Giang Phong mấy người đường đi, hơi hơi nhíu nhíu mày, nhíu mày nói ra.

Hai tên thủ vệ vừa thấy Lỗ Diệu Tử trong tay đưa ra một khối trong suốt sáng long lanh ngọc bội, nao nao, tiếp nhận ngọc bội cẩn thận xem xét, nơi đó chính khắc mắng "Phi Mã sơn trang" bốn cái vàng son lộng lẫy cổ thể Triện Tự.

Xem xét liền biết rõ này ngọc bất phàm, hai người liếc nhau, nhìn về phía Giang Phong mấy người ánh mắt nhất thời trở nên có chút kính sợ đứng lên.

Tên kia thoáng có chút thô kệch thủ vệ gấp vội cúi đầu cúi người, vô cùng cung kính nói: "Mấy vị mời đến!"

Hắn đưa tay làm cái mời thủ thế.

Ngay sau đó Lỗ Diệu Tử cùng Giang Phong mấy người cũng không nói nhảm, trực tiếp tiến vào trong vương phủ.

Tiến vào Vương Phủ về sau, Giang Phong mấy người rất nhanh liền nhìn thấy bên trong ngồi vây quanh không ít người.

Bên trong không thiếu một chút Quý Tộc Tử Đệ còn có một số quan viên thân tử.

Từng cái cử chỉ lời nói, học đòi văn vẻ.

Khi thấy người mặc một bộ đạo bào màu xám Giang Phong cùng đi theo Giang Phong phía sau, dịch dung Lỗ Diệu Tử cùng không có dịch dung Khấu Trọng Từ Tử Lăng bọn người lúc.

Trong phòng sở hữu ánh mắt đều đầu quân bắn tới.

Sau cùng rơi tại cầm đầu Giang Phong trên thân.

"Mấy vị ở xa tới là khách, không biết hai vị đến từ nơi đâu?" Một tên người mặc cẩm phục trung niên nam tử từ trên đại điện người mặc thọ chịu già Nho giả bên cạnh đứng lên, trực tiếp đi vào Giang Phong mấy người trước mặt, thân mật cười một tiếng, chắp tay nói.

"Chúng ta là Phi Mã sơn trang." Lỗ Diệu Tử thanh âm có chút khàn khàn nói.

Phi Mã sơn trang, mọi người nghe vậy, không khỏi thần sắc nhất động, Phi Mã sơn trang chính là thiên hạ nổi danh chăn ngựa nơi sản sinh, cơ hồ thiên hạ người trong giang hồ đều biết rõ nơi này.

Nhất thời, tất cả mọi người nhìn về phía Giang Phong mấy người ánh mắt trở nên khác biệt, thậm chí có ít người đã muốn kết giao Giang Phong bọn người.

Tên kia tựa hồ là chủ tiệc sinh nhật Lão Vương thông tử tôn trung niên nam tử nghe vậy không khỏi hơi có chút kinh ngạc, gấp vội vươn tay nói: "Bốn vị, mời ngồi xuống, ta để người hầu cho mấy vị đưa lên tốt nhất nước trà."

Tại mấy cái khá cao ghế trống bên trên, Giang Phong mấy người không nói

thêm gì, trực tiếp ngồi xuống.

"Không biết mấy tên là Phi Mã sơn trang. . ." Vừa hạ xuống tòa, trung niên nam tử liền cùng Giang Phong mấy người hữu ý vô ý bộ lên lời nói tới.

"Phi Mã sơn trang chính là gia sư sơn trang, hai cái vị này chính là chúng ta hai vị gia bá, ta gọi chuông giặc, hắn gọi Từ Lăng tử, hai vị gia bá miễn họ tiêu dao, Thiên Cơ." Giang Phong thưởng thức trà, không có trả lời, Khấu Trọng hai người cơ linh giống như quỷ, lại là trước tiên hồi đáp.

Trung niên nam tử nghe vậy, cười ha ha, trong mắt lấp lóe quang mang.

Tuy nhiên đối Giang Phong hai người tự xưng có chút xem thường, nhưng là đó cũng không có nghĩa là hắn lôi kéo làm quen.

"Ta đến giới thiệu cho ngươi một chút, vị này chính là đại nho đương thời thông lão, cũng chính là tại hạ phụ thân, vị này là người xưng Hoàng Sơn Dật Dân Âu Dương tiền bối. . ."

"Vị này là Lee gia Nhị Thế Tử còn có Tam Thế nữ, xuất sắc Ninh tiểu thư."

Vương Thông ngồi ở chủ vị, đây là người khuôn mặt thon gầy, nhưng hai đầu lông mày nhưng lại có một loại biến nặng thành nhẹ nhàng thần thái lão giả.

Vương Thông tính cách cổ quái, tại ba mươi tuổi thành danh về sau, rời khỏi giang hồ, từ đó từ bỏ tập võ tiến vào quan trường, cả ngày trầm mê ở viết sách bên trong.

Người này xem như đại nho đương thời, tự nhiên là đen trắng ăn sạch , có thể nói, lần này liền Lý Thế Dân đều đến, hắn tại Tứ Đại Môn Phiệt bên trong địa vị, cũng là có thể thấy được lốm đốm.

Cái kia quần áo tả tơi uy mãnh lão giả, cũng là không như bình thường, chính là người xưng Hoàng Sơn Dật Dân Âu Dương Hi Di, chính là thành danh chí ít có bốn mươi năm đỉnh tiêm cao thủ, cùng huyền môn đệ nhất người Tán Nhân

Trữ Đạo Kỳ chính là cùng thế hệ phân Võ Lâm Tiền Bối, hắn cùng Vương Thông chính là là thế giao hảo hữu, lần này chính là bởi vì đến thăm Vương Thông, là lấy vừa rồi có thể bắt kịp lần này thọ yến.

Lý Thế Dân, nếu là muốn lấy Giang Phong ánh mắt đến xem, người này đúng là Long bên trong người phượng y hệt.

Hắn mỉm cười cùng hành vi cử chỉ, không không nói rõ Lý Thế Dân nhận rất tốt giáo dục.

Làm giới thiệu đến Lý Thế Dân lúc, hắn rất lợi hại có lễ phép hướng Giang Phong bọn người chắp tay thi lễ.

Lý Tú Ninh, là cái dung nhan được cho nữ tử xinh đẹp, thấy được nàng là, sẽ cho người một loại rất lợi hại kinh diễm cảm giác.

Nhưng là nàng tuyệt đối là cái rất biết nhìn mặt mà nói chuyện nữ tử, một mực đang quan sát Giang Phong mấy cái sắc mặt người biến hóa.

Gặp Giang Phong cùng Lỗ Diệu Tử nghe được Lý Thế Dân mấy cái người thân phận đúng là trên mặt không hề bận tâm, nàng nhưng trong lòng thì có chút ngạc nhiên.

Bành!

Ngay tại mấy người nâng chén nói chuyện với nhau, chuyện trò vui vẻ tế, bỗng nhiên, ngoài cửa vang lên tiếng va đập.

Ngay sau đó, mấy cái tiếng kêu thảm thiết, hai tên thủ vệ bị nhân gian đạp tiến trong hành lang.

"Làm càn, Vương Huynh thọ yến, là ai hồ nháo?" Âu Dương Hi Di thông suốt từ bàn rượu đứng lên.

Nhìn về phía ngoài cửa, sắc mặt âm trầm vô cùng nói.

"Nguyên lai là người xưng Hoàng Sơn Dật Dân Âu Dương Hi Di , bất quá, ngươi vẫn là đem ngươi quần áo trên người cho đổi đi, thực sự có chút quá như khất cái."

Đại Đường bên ngoài, trực tiếp đi vào một nam một nữ, nam một thân Người Hồ trang phục, nữ làm theo một bộ áo trắng, này mỹ lệ dung nhan để tất cả nam nhân đều là vì mà kinh diễm.

Nàng trong tay phải nào một thanh trường kiếm, thân thể bên trên tán phát mắng một cỗ Kiếm Khách khí thế, để cho người ta vừa nhìn liền biết không đơn giản.

"Người Hồ, là Đột Quyết tộc phái người tới quấy rối." Nhìn thấy nam tử trang phục, ở đây một chút khách người nhất thời xôn xao, lại có Người Hồ dám chạy tới Vương Lão tiệc rượu quấy rối, đây quả thực là. . . Muốn chết!

Người tới chính là Bạt Phong Hàn còn có Phó Quân Du.

Bạt Phong Hàn là sinh ra ở Tùy Triều những năm cuối Bắc Phương dân tộc thiểu số, Thân Hữu bị Đột Quyết Hiệt Lợi Khả Hãn Kim Lang quân đồ sát, để Bạt Phong Hàn đối người Đột Quyết ghét cay ghét đắng, cũng tôn trọng Trung Thổ Văn Hóa.

Sau biến thành Mã Tặc, nhưng là ưu tú nhất Mã Tặc, am hiểu ẩn nặc, Truy Tung Thuật.

Bởi vì tru sát "Vũ Tôn" Tất Huyền đại đệ tử mà lẫn nhau kết làm kẻ thù truyền kiếp, về sau vì khiêu chiến Tất Huyền, bước chân giang hồ cùng Trung Nguyên các đại cao thủ khiêu chiến, lấy tăng tiến võ thuật.

Về sau tại nội dung cốt truyện bên trong Khấu Trọng, Từ Tử Lăng không đánh nhau thì không quen biết, đi qua Yamanaka mười ngày tu hành, Lạc Dương Phong Vân, kết làm bạn tốt.

Vốn là lãnh khốc vô tình hắn, cũng chịu Khấu Từ Chân Chí Hữu tình cảm động, rất là cải biến nguyên bản lãnh khốc vô tình cá tính.

Mà Phó Quân Du lần này tiến vào Trung Nguyên chính là muốn trước đến tìm kiếm nàng sư tỷ Phó Quân Xước hạ lạc,

Ở trên đường, nàng gặp được Bạt Phong Hàn, cũng cùng tương giao hiểu nhau, dần dần đối Bạt Phong Hàn cái này bên ngoài lãnh khốc nam nhân có hảo cảm.

Về sau thất lạc sau một lần không quá mức tin tức.

Thẳng đến về sau nội dung cốt truyện bên trong, Song Long phát hiện nàng bị Âm Quý Phái quấn lên, dùng bí pháp phong tỏa thần thức, sau đó bị Tống Sư Đạo đưa về Cao Ly giúp giải trừ bí pháp.

Sau cùng làm bạn Phó Thải Lâm tới chơi Trường An, nàng đối Song Long đã không có oán hận, đối Bạt Phong Hàn lại còn có ta tình. Nhưng cuối cùng vẫn bỏ lỡ Bạt Phong Hàn, bởi vì Bạt Phong Hàn cùng nàng hẹn nhau, Phó Quân Du nhưng không có đúng hẹn đến.

Cuối cùng cùng Phó Thải Lâm cùng một chỗ trở về Cao Ly.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 122: Trung Thổ Không Người

Chương 122: Trung Thổ không người

"Lẽ nào lại như vậy, tiểu bối cuồng vọng, lão phu ngược lại muốn xem xem, ngươi một cái Đột Quyết tộc đến có gì khí, lại dám như thế vũ nhục cùng ta." Được nghe đối phương như thế ngôn ngữ, Âu Dương Hi Di trên mặt lộ ra tức giận sắc.

Một tiếng quát lớn, thả người bay lượn mà lên, thân ảnh cư trú phụ cận, rất nhanh, như nội dung cốt truyện bên trong, song phương lẫn nhau đấu cùng một chỗ.

Âu Dương Hi Di nhìn như rất lợi hại nhếch nhác, nhưng là công phu quả thực đến, hai người Quyền Ảnh giao thoa ở giữa, không tri giao tay mấy lần.

Liên tiếp tiếng nổ đùng đoàng vang lên, mỗi một chưởng mỗi một chân đều kinh người như thế.

"Ta thường xuyên nghe người khác nói Trung Thổ như thế nào đến, nguyên lai cũng không gì hơn cái này, một cái thành danh võ lâm cao thủ khi dễ một cái tuổi trẻ tiểu bối, loại sự tình này thật đúng là làm ra được, chẳng lẽ Trung Thổ không người à." Âu Dương Hi Di cùng Bạt Phong Hàn hai người chính đánh đến kịch liệt, lúc này, đứng tại Bạt Phong Hàn bên cạnh Phó Quân Du lại là cười lạnh một tiếng, mở miệng.

Nguyên bản còn tại cùng Bạt Phong Hàn đánh nhau Âu Dương Hi Di trong

lòng khẽ giật mình.

Phó Quân Du lời ấy xác thực đã đâm chọt trong lòng của hắn, trong lúc nhất thời, trong lúc nhất thời, khí thế bị ảnh hưởng, hắn quyền phong cùng chưởng thế một thời gian cũng là chậm lại.

Vừa nói như vậy xong, ở đây tất cả mọi người cũng là yên tĩnh, nhao nhao ngẩng đầu nhìn về phía Phó Quân Du, mang trên mặt một tia không vui.

"Ngươi nói chúng ta trung thổ không người? Thật đúng là khẩu khí thật là lớn." Ngồi tại Giang Phong, Lỗ Diệu Tử mấy người đối diện chính là Lý Tú Ninh.

Nàng Na Anh khí liễu mi thật sâu nhăn lại đến, mở miệng nói.

"Tam Muội!" Lý Thế Dân lông mày nhướn lên, mở miệng muốn ngăn lại.

"Nhị ca, ngươi không cần lo lắng ta, ta từ có chừng mực." Lý Tú Ninh yên ổn yên ổn cười một tiếng, hướng Lý Thế Dân từ tốn nói.

Lý Thế Dân há hốc mồm, lại là không nói thêm gì nữa, hắn đối chính mình cái này muội tử võ công, nhiều ít vẫn là có chút tự tin, trước mắt ở trong sân người, không thiếu võ lâm cao thủ.

Ở đây phơi bày một ít chính mình Lý gia con cháu phong thái, hắn thấy, vẫn cảm thấy có cần phải.

Đúng giờ đầu ở giữa, Lý Tú Ninh đã đứng dậy, trực tiếp hướng Phó Quân Du đi qua.

Phó Quân Du hơi khẽ nâng lên Bình Dân, này ánh sao như nước trong đôi mắt đẹp hiện lên một tia tinh mang, khóe miệng sau cùng hơi hơi câu lên, lộ ra một tia cười lạnh.

"Ồ? Ta nói trúng thổ không người, chẳng lẽ có sai sao?" Nữ nhân là một loại

rất kỳ quái khác phái, nhìn thấy đối phương dung mạo xinh đẹp, cùng mình trên dung nhan tương xứng.

Phó Quân Du lại là trong lòng ăn dấm, có chút rất là khó chịu, lời nói mang theo sự châm chọc nói.

"Thật sự là làm càn, nữ tử này đến là ai đệ tử, Đột Quyết tộc như thế càn rỡ." Trong sảnh, ngồi tại Giang Phong cùng Lý Thế Dân mấy người bên cạnh tên kia Đại Nho Vương Thông con nối dõi trên mặt lộ ra rất là không vui thần sắc, hắn cả giận nói.

"Bất quá là ngày bình thường nuông chiều quen thôi, không biết trời cao đất rộng. . ." Một tên người trong võ lâm cười lạnh nói.

"Sư phụ, bà cô này nhóm thật sự là quá phách lối, chúng ta. . ." Từ Tử Lăng cùng Khấu Trọng hai người trời sinh cũng không phải là đèn cạn dầu.

Vừa thấy Bạt Phong Hàn cùng Âu Dương Hi Di hai người đánh nhau, đã sớm đối Âu Dương Hi Di rất là khó chịu, bây giờ nghe được Phó Quân Du cô gái nhỏ này vậy mà như thế cuồng vọng, tự nhiên cũng là rất khó chịu.

"Làm tốt chính các ngươi sự tình? Chẳng lẽ các ngươi còn tưởng rằng bằng các ngươi thực lực bây giờ, muốn muốn thu thập đối phương sao?" Giang Phong đặt chén trà trong tay xuống, cười lạnh nói.

"Hai vị tiểu huynh đệ, tiên sinh nói không sai, tiểu nữ tử kia chính là một tên Hậu Thiên Trung Kỳ thực lực võ giả, lấy các ngươi hiện tại này Tam Lưu công phu, chỉ sợ còn chưa đủ người ta đánh."

Một bên Lỗ Diệu Tử cười nói.

Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng hai người mặt non nớt ửng đỏ.

Xác thực, bọn họ đi theo Giang Phong tu hành, không qua mấy ngày thời gian, mấy cái ngày thời gian, thành tựu một tên cao thủ Giang Phong tự hỏi có

năng lực làm đến.

Không qua sông Phong cũng không có đi làm như vậy, mà chính là để chính bọn hắn dựa theo Trường Sinh Quyết phía trên Tu Hành Công Pháp tự mình tu luyện.

Cước đạp thực địa, từng bước một đến, như thế, mới có thể căn cơ vững chắc, trở thành một tên chân chính cao thủ.

Bên này Giang Phong mấy người chính tại nói chuyện.

Mà bên kia, Phó Quân Du cùng Lý Tú Ninh cái này hai tên rất là đẹp mắt mỹ nữ lại là đã trực tiếp giao thủ.

Hai người đều không phải là đèn cạn dầu, Phó Quân Du từ nhỏ đã tại Cao Ly Dịch Kiếm Đại Sư Phó Thải Lâm bồi dưỡng dưới lớn lên.

Xem như một tên Kiếm Khách đến bồi dưỡng, nàng cũng là có chút giống Phó Quân Xước loại kia nữ tính Cao Lãnh.

Mà Lý Tú Ninh làm theo là một loại so sánh khí khái hào hùng tính cách, thẳng thắn, trực lai trực vãng, không thích quanh co lòng vòng, hai người cái này trong điện quang hỏa thạch đánh nhau, tự nhiên vô cùng kịch liệt.

Keng!

Quyền chưởng tương giao, không dưới mấy chục chiêu, sau cùng hai người vậy mà trực tiếp động lên kiếm.

Một tiếng kiếm minh, kiếm quang nhảy lên, Phó Quân Du bước liên tục đạp nhẹ mặt đất, cả người như một con chim én nhỏ đồng dạng trực tiếp tung người lên hai mét.

Thân hình trên không trung một cái xoay tròn, sau cùng nhắc Kiếm Thứ hướng Lý Tú Ninh.

Lý Tú Ninh bước liên tục nhẹ nhàng lui lại, sau cùng một kiếm hung hăng đâm ra.

A keng!

Kiếm kiếm va chạm, trong nháy mắt tuôn ra ra một trận tiếng kiếm reo, hai người ngọc thủ cổ tay đồng thời rất nhỏ tê dại, liếc nhìn nhau, từ trong mắt đối phương đều là nhìn thấy một tia kinh ngạc sắc.

Hai người đều là từ nhỏ tập võ người , bất quá, vẫn là Phó Quân Du muốn hơi lược cao thêm một bậc.

Sưu!

Nàng thẳng kiếm thu hồi, khom người giương thủ hướng (về) sau đâm ra một kiếm, kiếm mang điểm điểm, tựa như tinh thần, kiếm quang giao thoa, căn bản làm cho không người nào có thể phân biệt đến nàng trong nháy mắt này đâm ra bao nhiêu kiếm.

Lúc đạt tới một loại tốc độ lúc, sẽ hình thành kiếm ảnh trùng điệp, mà Phó Quân Du hắn có thể đồng thời đâm ra hơn mười đạo kiếm ảnh , có thể nói, rất là tốc độ.

Không thể nghi ngờ, đây là nàng đắc ý nhất một thức Kiếm Thức, Phó Quân Du có tự tin, bằng vào từ một mình chiêu này, tuyệt đối có thể chiến thắng đối phương.

"Keng!"

Đúng lúc này, mọi người coi là Lý Tú Ninh muốn bại tế, bỗng nhiên, một đường kình khí vô hình không biết từ nơi nào xuyên qua mà đến.

Trực tiếp chui vào Lý Tú Ninh bên hông, Lý Tú Ninh chỉ cảm giác mình cả người phảng phất tự động bị cỗ này chui vào bên hông thể nội lực lượng vô hình khống chế.

Vậy mà kìm lòng không được một cái nghiêng người, rút kiếm rời vỏ, rét lạnh kiếm khí, bao phủ Phó Quân Du.

Phó Quân Du xem như một tên Kiếm Khách, trong mắt hơi hơi hiện lên một tia kinh ngạc sắc.

Dù sao nàng vừa rồi những kiếm ảnh đó đều là hư chiêu, nhưng không ngờ Lý Tú Ninh lại có thể xem thấu, hướng nàng đâm tới một kiếm.

Đây là nàng đến Trung Thổ sau gặp được cái thứ nhất cùng nàng có thể qua qua mấy chiêu nữ tử.

Cũng là để cho nàng nhấc lên chiến ý đối thủ.

Giờ khắc này, nàng toàn thân tay áo tung bay, kiếm mang tăng vọt.

Lẫm Liệt Sát Khí, lập tức tràn ngập toàn trường.

Sở hữu ở đây thế hệ trước cùng tân nhất bối người trong võ lâm, người trong quan trường, tại thời khắc này ai cũng thần sắc nhất động, nhao nhao nhìn về phía trên trận.

Phó Quân Du biết rõ tuyệt không thể làm cho đối phương lấy được tiên cơ, lại hét lớn một tiếng, người theo kiếm tiến, hóa thành trùng điệp kiếm ảnh, hướng Lý Tú Ninh triều xông mà đi.

Lúc này Bạt Phong Hàn hai người đã đánh đến đại sảnh bên ngoài, đương nhiên, tất cả những thứ này không trọng yếu, tất cả mọi người chú ý lực đã đặt ở trong hành lang, bị hai nữ đánh nhau hấp dẫn, chính là suy đoán ai sẽ thắng cuộc tỷ thí này.

Phó Quân Du Kiều trá một tiếng, nghiêng lướt mà lên, bay đến Lý Tú Ninh trên đỉnh đầu, trường kiếm thiểm điện bổ xuống.

"Tam Muội. . ." Thấy cảnh này, Lý Thế Dân thông suốt đứng lên, một tiếng quát lớn, chỉ cho là mình muội muội hội gặp bất trắc.

Nhưng mà đúng vào lúc này,

"Đang!"

Kiếm nhận giao kích.

Một cỗ không thể chống lại kình khí vô hình lần nữa tràn vào Lý Tú Ninh trong đan điền, Lý Tú Ninh chỉ cảm giác mình thể nội nội lực mãnh liệt lăn lộn nhịn không được một tiếng khẽ kêu, nâng lên ngọc thủ, cách không cũng là nhất chưởng.

A ba!

Giờ khắc này, một chưởng vỗ ra, cuồn cuộn chân khí mãnh liệt đánh ra, một màn này, trong nháy mắt kinh sợ ở đây tất cả mọi người, nhao nhao hít một hơi lãnh khí.

Phó Quân Du thần sắc đại biến, "Tiên Thiên cao thủ. . . ."

Nàng chỉ tới kịp lên tiếng kinh hô, nhưng là muốn thu hồi kiếm thế lại là đã không kịp, cả người bị trực tiếp một chưởng vỗ đến lật bay lên.

Lăng không một cái bốc lên, nện đến đại điện bên ngoài, liên tục nôn mấy ngụm máu tươi, nhưng vẫn không đứng dậy được.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 123: Lý Gia Có Nữ Như Thế

Chương 123: Lý gia có nữ như thế

Nhưng mà đúng vào lúc này,

"Đang!"

Kiếm nhận giao kích.

Một cỗ không thể chống lại kình khí vô hình lần nữa tràn vào Lý Tú Ninh trong đan điền, Lý Tú Ninh chỉ cảm giác mình thể nội nội lực mãnh liệt lăn lộn nhịn không được một tiếng khẽ kêu, nâng lên ngọc thủ, cách không cũng là nhất chưởng.

A ba!

Giờ khắc này, một chưởng vỗ ra, cuồn cuộn chân khí mãnh liệt đánh ra, một màn này, trong nháy mắt kinh sợ ở đây tất cả mọi người, nhao nhao hít một hơi lãnh khí.

Phó Quân Du thần sắc đại biến, "Tiên Thiên cao thủ. . . ."

Nàng chỉ tới kịp lên tiếng kinh hô, nhưng là muốn thu hồi kiếm thế lại là đã không kịp, cả người bị trực tiếp một chưởng vỗ đến lật bay lên.

Lăng không một cái bốc lên, rơi đến đại điện bên ngoài, liên tục nôn mấy ngụm máu tươi, lảo đảo, liên tục lui ra phía sau vài chục bước.

Tê!

Trong hành lang, truyền đến từng đợt hít một hơi lãnh khí thanh âm.

Lý Thế Dân thông suốt từ trên ghế đứng lên, trong mắt lóe lên một đạo tinh quang, có chút hồ nghi lại có chút không thể tin bốn phía băn khoăn.

Hắn căn bản sẽ không tin tưởng mình lớn nhất hảo muội muội lại là một tên Tiên Thiên Tông Sư cấp cao thủ, như thế nói đến, chỉ có một cái khả năng, này chính là chỗ này khẳng định có thực lực rất lợi hại kinh khủng tồn tại.

Yên lặng một lát, giữa sân nhất thời một mảnh xôn xao.

Lý Tú Ninh vừa mới bạo phát, nhất chưởng tung bay Phó Quân Du, giờ khắc này, liền chính nàng cũng là cảm giác có chút khó tin.

Nàng cả người ngơ ngác nhìn lấy bàn tay mình tâm, chợt lại nghĩ tới lúc trước cỗ thần bí lực lượng không khỏi tràn vào trong cơ thể mình.

Nàng quay đầu nhìn về phía này cỗ thần bí lực lượng vọt tới phương hướng, ánh mắt trực tiếp bài trừ một chút võ lâm cao thủ, sau cùng rơi vào Giang Phong trên thân.

Chỉ gặp giờ này khắc này, Giang Phong lạnh nhạt ngồi trên ghế khuỷu tay Hương Mính tinh tế nhấm nháp.

Ánh mắt lại không có đặt ở Lý Tú Ninh trên thân.

Lý Tú Ninh càng hồ nghi.

"Quân Du, ngươi thế nào." Lúc này, bên ngoài vang lên Bạt Phong Hàn thanh âm, cùng Âu Dương Hi Di liên tục giao thủ hơn trăm hiệp về sau, hắn thối lui Âu Dương Hi Di, vội vàng đến đến đại sảnh bên ngoài, đỡ dậy Phó Quân Du, ánh mắt thông suốt như đuốc nhìn về phía trong hành lang Lý Tú Ninh.

"Chúng ta đi!" Cảm nhận được Phó Quân Du thể nội truyền đến trận trận quỷ dị lực lượng, Bạt Phong Hàn cau mày một cái, cuối cùng vẫn là quyết định rời đi.

"Muốn đi, không dễ dàng như vậy." Mắt thấy hai người liền muốn rời khỏi, lại là có võ lâm nhân sĩ không nghĩ bọn hắn rời đi.

"Để bọn hắn đi." Lúc này, ngồi tại trên đại sảnh Vương Thông lão gia tử mở miệng nói.

Mọi người bán hắn mặt mũi, cuối cùng vẫn quyết định để bọn hắn rời đi.

Tại Phó Quân Du lúc rời đi đợi, loại kia bất đắc dĩ cùng không phục thần sắc, vĩnh viễn lạc ấn trong lòng mọi người.

Một trận đánh nhau, như vậy kết thúc.

"Tam Muội, ngươi không sao chứ." Lý Tú Ninh vừa rồi trở lại hướng mọi người đi tới, Lý Thế Dân lên trước nhất trước quan tâm nói.

Lý Tú Ninh lắc đầu, nhìn về phía Giang Phong mấy người, "Ta không sao, nhị ca không cần lo lắng." Theo Lý Tú Ninh ánh mắt.

Lý Thế Dân vẫn là phát giác được cái gì, nhao nhao đem ánh mắt nhìn về phía giữa sân Giang Phong cùng Lỗ Diệu Tử mấy người, thần sắc khẽ giật mình, có chút trầm tư.

Lúc này, trong hành lang, bao quát Vương Lão Gia Tử mấy người đã tiến lên nhao nhao chúc mừng.

Chỉ nghe Vương Thông lão gia tử vẻ mặt vui cười đầy mặt đối Lý Tú Ninh chắp tay cười nói: "Xuất sắc Ninh tiểu thư thật sự là thâm tàng bất lộ, là Vương mỗ bọn người mắt vụng về, lại chưa từng lường trước, ngươi chính là một tên Tông Sư. . . ."

"Có thể đánh bại này Cao Ly nữ tử, đủ để thấy, xuất sắc Ninh tiểu thư võ công không tầm thường, chính là một giới tập võ kỳ tài, Âu Dương Hi Di bái phục. . ." Trong lúc nhất thời, Âu Dương Hi Di bọn người nhao nhao tiến lên, cười chúc mừng.

Tại thời khắc này, Lý Tú Ninh cả người đầu đều lớn hơn, nhìn về phía Giang Phong ánh mắt, thậm chí nhiều một tia oán trách.

Đã thấy lúc này, Giang Phong tựa hồ có phát giác, giơ lên trong tay chén rượu, hướng nàng chắp tay một ra hiệu, cười nhạt một tiếng, "Xuất sắc Ninh tiểu thư tuổi còn trẻ liền bước vào Tông Sư cảnh giới, tiền đồ tương lai tất nhiên bất khả hạn lượng. . ."

Lý Tú Ninh trợn mắt trừng một cái, vô hạn kiều mị.

Lỗ Diệu Tử nhãn tình sáng lên, hắn tự nhiên cũng nhìn ra Lý Tú Ninh vừa rồi dị trạng, lại nhìn xem Giang Phong.

Sau cùng cười ha ha , đồng dạng kính Lý Tú Ninh một chén rượu.

Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng hai một chuyện tốt gia hỏa tự nhiên cũng ít không thêm mắm thêm muối một cái, ở một bên vui tươi hớn hở cười, một bên hướng Lý Tú Ninh mời rượu không ngừng.

Chỉ bất quá, để bọn hắn phiền muộn là, Lý Tú Ninh cô nàng này tửu lượng thật đúng là không phải bình thường tốt, cái này cũng có chút nghịch thiên.

Lý Tú Ninh bước vào Tông Sư, địa vị trong lúc nhất thời tại toàn bộ Lý Phiệt bên trong quyền nói chuyện nhất thời đề bạt không biết gấp bao nhiêu lần.

Lý Thế Dân tự nhiên đối cô muội muội này càng thêm mật thiết đứng lên.

Sau hai canh giờ, gần vào đêm mười phần, tiệc rượu tán đi, mọi người nhao nhao rời khỏi, có lẽ có chút bởi vì có việc gấp rời đi Vương Phủ, có lẽ có chút ở trong vương phủ ngủ lại.

Mà Giang Phong mấy người, thì là chọn rời đi này một đợt người.

Cầu tàu trước, bốn người lên thuyền, thả neo, sau cùng theo gió vượt sóng, tức sắp rời đi.

Tại tàu thuyền rời đi cầu tàu không xa, sắp tiếp tục Bắc Thượng tế, phía sau cũng là đồng thời lái tới một chiếc cự đại hào hoa hạm thuyền.

Một đạo rất là êm tai thanh âm cô gái truyền đến, "Phía trước tàu thuyền chủ nhân, còn mời dừng lại chốc lát, Tú Ninh cho mời."

"Tiên sinh, xem ra, nàng đã sớm đoán được là ngươi đang giúp nàng." Lỗ Diệu Tử ngồi tại thương thuyền lầu hai trong rạp, cho Giang Phong châm một ly trà, lỗ tai hơi động một chút, cười nói.

"Không sao, vậy liền nhìn nàng một cái muốn làm gì đi." Giang Phong cười ha ha, mấy người chợt rời đi phòng khách.

Lý gia Lâu Thuyền boong tàu, Lý Thế Dân Lý Tú Ninh hai người nhìn thấy Giang Phong mấy người đi ra thương thuyền, nhãn tình sáng lên, vội vàng tiến lên, chắp tay cười nói: "Giang công tử, quấy rầy các ngươi, còn mời bốn vị lên lầu một lần, để chúng ta hai huynh muội, chỉ một chút Đông Chủ dụng cụ."

"Giang công tử. . ." Lý Tú Ninh khó được tại trước mặt nam nhân lộ ra rất là khiêm tốn một màn, có chút nữ tử uyển chuyển hàm xúc, đây đối với một cái thân từ lúc sáng lập Nương Tử Quân, trong lịch sử chỉ huy Nương Tử Quân tác chiến, đánh xuống nửa cái Quan Trung Địa Khu nàng tới nói.

Có thể nói đây là nói mơ giữa ban ngày một màn.

"Hai vị khách khí." Đưa tay không đánh người mặt tươi cười, Giang Phong tưởng tượng, liền biết rõ hai người muốn làm gì.

Khoát khoát tay, để Khấu Trọng còn có Lỗ Diệu Tử ba người cùng Lý Thế

Dân huynh muội khách khí một chút sau.

Sáu người sau đó tại thị vệ cung tiễn dưới, bắt đầu lên lầu thuyền.

Lâu Thuyền bên trong, thiết trí rất là cấp cao, một cái quy mô không nhỏ đại điện, trong đại điện, cái gì cần có đều có.

Thậm chí còn hòn non bộ loại đồ,vật, ngược lại để Khấu Trọng hai huynh đệ cảm thán không thôi, đây chính là kẻ có tiền sinh hoạt.

"Không dối gạt mấy vị, lần này mời bốn vị đến đây, thực là tiểu muội có một chuyện không rõ, vừa rồi tiểu muội một chuyện, không biết. . ."

Mấy người ngồi xuống, dâng trà uống rượu, qua ba lần rượu, đồ ăn qua vô vị.

Sau cùng, Lý Thế Dân vẫn là cùng Lý Tú Ninh hai người trở lại chính đề.

"Biết rõ, cùng không biết, có gì kinh ngạc?" Giang Phong quét mắt một vòng chờ mong sắc Lý Tú Ninh, có chút buồn cười nói.

"Tiên sinh Tu Đạo Nhân, không hỏi hồng trần sự tình. . ." Lỗ Diệu Tử gặp Lý Thế Dân hai người còn không biết Giang Phong ý tứ, thích hợp chỉ điểm một chút.

Ý tứ chính là, nếu như Lý gia muốn kéo lũng Giang Phong, cái kia có thể chết cái ý niệm này.

Lý Thế Dân hai người liếc nhau, sau cùng cười khổ một tiếng, đúng là không biết nên như thế nào qua ngôn ngữ.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 124: Người Giấy

Chương 124: Người giấy

"Tu Đạo Nhân, không ra mắt tục bên trong sự tình không giả, bất quá cũng có ngoại lệ." Giang Phong trong lòng suy nghĩ ngàn chuyển, nghĩ đến rất nhiều chuyện. <>

Dựa theo khoảng thời gian này nội dung cốt truyện phát triển, đoán chừng hẳn là Lý Thế Dân, Lý Tú Ninh hai huynh muội phụng cha Lý Uyên mệnh lệnh, tiến về ở nước ngoài Lưu Cầu Đảo điều tra Đông Minh Phái sổ sách sự tình. <>

Nếu là nội dung cốt truyện không có phạm sai lầm, chắc hẳn Sư Phi Huyên cũng cần phải xuất hiện. <>

Kế tiếp, Từ Hàng Tịnh Trai không sai biệt lắm muốn được "Thiên hạ Trạch Chủ" một chuyện, xem như Từ Hàng Tịnh Trai Trai Chủ Phạm Thanh Huệ đệ tử đắc ý Sư Phi Huyên, cũng kém không nhiều sẽ bị Phạm Thanh Huệ phái ra trong thế tục tìm kiếm thiên hạ người. <>

Mà Từ Hàng Tịnh Trai trai tông môn ở chỗ đó chính là Thiểm Tây Chung Nam Sơn chỗ sâu Đế Đạp Phong. . . <>

Từ Hàng Tịnh Trai, Hòa Thị Bích, Tứ Đại Kỳ Thư (Từ Hàng Kiếm Điển) ngay tại Từ Hàng Kiếm Trai bên trong. <>

Hòa Thị Bích, chính là Thiên Ngoại kỳ thạch, tại nội dung cốt truyện bên trong, có được thật không thể tin thần bí lực lượng, Giang Phong có nghĩ qua

nhìn qua đến tột cùng suy nghĩ. <>

"Như thế nào mới có thể mời tiên sinh rời núi, như cần tương thỉnh chỗ, mong rằng tiên sinh cứ nói đừng ngại." <>

Lý Thế Dân quả nhiên không hổ là về sau có thể bị tuyển làm hoàng đế người, hắn trong mắt một tia sáng hiện lên, cười cho Giang Phong rót một ly trà thơm, cười nói. <>

Nhìn lấy Lý Tú Ninh hai huynh muội một bộ Cầu Hiền Nhược Khát bộ dáng, Giang Phong lại là cười không nói. <>

Lý Thế Dân hai người có chút hai mặt nhìn nhau. <>

Khấu Trọng hai người thực sự không biết Giang Phong đến đang bán cái gì cái nút. <>

Liền trong phòng có vẻ hơi yên tĩnh tế. <>

Đột nhiên, ngoài cửa vang lên tiếng ồn ào âm. <>

"Đại nhân, oan uổng a, đồ,vật xác thực không phải nô tỳ trộm, cho nô tỳ một trăm cái gan, nô tỳ cũng không dám trộm xuất sắc Ninh công chúa đồ,vật a." <>

"Không phải ngươi trộm, thế nhưng là phòng ngươi có xuất sắc Ninh tiểu thư vòng ngọc, như vậy là đạo lý gì?" Một cái có chút hùng hậu nam tử lạnh lùng quát lớn một tiếng. <>

Bên ngoài, có chút ồn ào. <>

Gian phòng bên trong, bị bên ngoài động tĩnh quấy rầy đến Lý Thế Dân cùng Lý Tú Ninh hai huynh muội cau mày một cái. <>

"Nhị ca, ta đi xem một chút chuyện gì xảy ra?" Lý Tú Ninh có chút áy náy hướng Giang Phong mấy người thiếu hạ thấp người, Lý Thế Dân gật gật đầu. <>

"Các ngươi chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ không biết gia huynh cùng ta chính đang chiêu đãi khách quý sao?" Một lát sau, bên ngoài vang lên Lý Tú Ninh này bất mãn khẽ kêu âm thanh. <>

Ngay sau đó chính là phù phù quỳ thanh âm: "Tiểu thư, thuộc hạ quấy rầy tiểu thư, thuộc hạ đáng chết." <>

"Nô tỳ đáng chết, còn mời tiểu thư chuộc tội!" <>

"Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?" Lý Tú Ninh hoàn toàn không để ý thủ hạ tiếng cầu xin tha thứ, vẫn như cũ lạnh như băng nói. <>

"Là như thế này. . . ." <>

Sau một lúc lâu, Giang Phong mấy người chỗ phòng nhỏ phòng cửa bị đẩy ra, Lý Tú Ninh từ ngoài cửa đi tới, sắc mặt có chút không dễ nhìn, rõ ràng có chút giận dữ. <>

Bất quá khi nàng nhìn về phía Giang Phong thời điểm, vẫn là thoáng có chút rụt rè cười một tiếng, có vẻ hơi ngại ngùng. <>

Ngược lại là có thế gia quý tộc tiểu thư tu dưỡng. <>

"Tam Muội, ngươi đây là?" Lý Thế Dân như thế nào nhìn không ra Lý Tú Ninh thần sắc, hỏi. <>

"Có cái nô tỳ trộm ta trong khuê phòng đồ trang sức, bị thị vệ phát hiện, nhưng là này Tỳ Nữ lại chết không thừa nhận đồ,vật là nàng trộm, chỉ nói vật kia từ đầu đến cuối, cũng không có động qua, càng là không dám trộm cắp ta đồ,vật. . . ." <>

Sự tình rất đơn giản, đơn giản cũng là thủ hạ một chút hạ nhân trộm đồ. <>

Lý Thế Dân nghe vậy, cau mày một cái, trầm tư không nói. <>

Giang Phong thần sắc nhất động, lại là mở miệng nói: "Phải hay không phải, để sở hữu trên thuyền hạ nhân đến phòng nhỏ, lại để bần đạo hỏi một chút liền biết rõ." <>

Tất cả mọi người nghe vậy, đều là là hơi kinh ngạc, "Tiên sinh có gì đối sách?" <>

Lý Thế Dân tự nhiên có chút hiếu kỳ, thực đây bất quá là một chút việc nhỏ, bất quá hắn cũng nghĩ qua thăm dò Giang Phong mảnh, vì đó mới vừa hỏi nói. <>

Lý Tú Ninh cũng có chút hiếu kỳ nhìn lấy Giang Phong, rất rõ ràng, nàng cũng muốn nhìn một chút Giang Phong đến có cái gì tốt đối sách. <>

"Tốt, ta qua gọi bọn họ chạy tới." Lý Tú Ninh quay người ra ngoài gọi người tiến đến. <>

Khấu Trọng hai người liếc nhau, tròng mắt ùng ục ục chuyển động một cái, không biết đang có ý đồ gì. <>

Lỗ Diệu Tử lại là trầm tư không nói, nhìn xem Giang Phong, trong mắt cũng là lộ ra rất là ngạc nhiên. <>

"Nô tỳ bái kiến nhị công tử, mấy vị chủ khách. . ." <>

"Thuộc hạ bái kiến nhị công tử. . . ." <>

Một lát sau, trong sương phòng thêm ra mười tên Tỳ Nữ còn có ba tên thị vệ, nhìn thấy một mặt thần sắc uy nghiêm, ngồi nghiêm chỉnh Lý Thế Dân lúc, trong lòng bọn họ đều có chút nơm nớp lo sợ. <>

So sánh dưới, tại Lý Tú Ninh trước mặt, bọn họ so tại Lý Thế Dân trước mặt lúc, muốn lộ ra nhẹ lỏng một ít. <>

Lý Thế Dân nhuệ khí quá nặng. <>

Cả đám đều không dám ngẩng đầu, quỳ rạp dưới đất, thấp giọng nói. <>

"Tiên sinh có việc muốn các ngươi làm, hiện ở sau đó, các ngươi muốn phối hợp một chút." Lý Tú Ninh nhàn nhạt quét mọi người liếc một chút, nói ra, chợt nhìn về phía Lý Thế Dân, Lý Thế Dân đồng dạng gật đầu, sau cùng nhìn về phía Giang Phong. <>

"Ta đợi tuân mệnh!" Chúng Tỳ Nữ cùng thị vệ nào dám có nửa điểm chống cự ý, từng cái nơm nớp lo sợ đáp. <>

Giang Phong quét mấy người liếc một chút, phương mới đứng dậy, quay đầu nhìn Khấu Trọng huynh đệ hai người, "Huynh đệ các ngươi hai người tuy được truyền vi sư Luyện Khí Thuật, nhưng, Đạo Pháp nghĩa tinh diệu sâu, phi pháp năng lực thông huyền vô pháp nhìn thấy Chân Huyền. . ." <>

Khấu Trọng hai người nghiêm túc nghe học, Lỗ Diệu Tử lại là nhãn tình sáng lên. <>

Hắn vừa nghe , vừa trầm tư Giang Phong nói tới. <>

Đang khi nói chuyện, Giang Phong đã đi tới quỳ trên mặt đất trước mặt mọi người. <>

Những tỳ nữ đó còn có thị vệ từng cái cúi đầu, tại Lý Thế Dân hai huynh muội ánh mắt nhìn soi mói, Giang Phong phân biệt đưa tay, tại bọn họ trên đầu nhổ dưới một sợi tóc. <>

Hết thảy có 13 người, 13 cọng tóc. <>

"Để cho người ta chuẩn bị một cái chậu đồng, nhớ kỹ, bên trong muốn đựng đầy nước." Giang Phong nhìn nói với Lý Tú Ninh. <>

"Được." Lý Tú Ninh gật gật đầu, lòng hiếu kỳ để cho nàng rất là chờ mong, Giang Phong đến sẽ như thế nào đi làm. <>

Sau đó, Lý Tú Ninh phân phó hạ nhân, bưng một cái chậu đồng tiến vào trong sương phòng. <>

"Tiên sinh, còn cần gì sao?" Lý Thế Dân có chút kinh dị quét chậu đồng liếc một chút, hoàn toàn không biết Giang Phong muốn muốn làm gì. <>

Lỗ Diệu Tử ba người cũng là có chút không khỏi diệu. <>

Giang Phong khoát khoát tay, lại là không nói. <>

Từ bên cạnh trên bàn sách trực tiếp quất ra mấy tờ giấy, nhanh chóng xé rách đứng lên, rất nhanh liền trực tiếp gãy ra 13 cái người giấy. <>

Tiếp theo, lại từ trong bao vải dầy xuất ra một cây bút lông, nhúng lên Chu Sa, bắt đầu ở người giấy cắn câu siết họa Long điểm Nhãn, phối hợp không có tỳ Nữ Thị Vệ ngày sinh tháng đẻ. <>

Một màn này, liền theo truyền thuyết kia Trung Vu Cổ Thuật không có gì khác biệt. <>

Lỗ Diệu Tử thấy tấm tắc lấy làm kỳ lạ, đối với Giang Phong cách làm này, hắn vẫn còn có chút không hiểu. <>

Dù sao đó là cái Võ Đạo Thế Giới, cũng không có Đạo Pháp nói chuyện. <>

Giống quỷ quái loại đồ,vật, căn bản cũng không có. <>

"Lên!" Phù Bút rơi xuống, Giang Phong cách không trong miệng nhanh chóng Niệm Chú, đưa tay cầm bút lông, một chút 13 cái người giấy mi tâm, một tiếng quát nhẹ. <>

Thần kỳ một màn phát sinh, chỉ thấy này nguyên bản lẳng lặng nằm lên bàn 13 cái người giấy sau một khắc bỗng nhiên một cái lý ngư đả đĩnh, trực tiếp nhảy dựng lên. <>

Sau đó một cái lộn ngược ra sau, vững vàng hạng đứng tại chậu đồng chung quanh.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 125

Chương 125:

Cái này thần kỳ một màn, đơn giản không thể tưởng tượng. <>

Bất quá, đây chẳng qua là bắt đầu. <>

Sau đó phát sinh một màn, trực tiếp để Lý Thế Dân bọn người thực tình thán phục không thôi. <>

Nhưng gặp Giang Phong tay phải một chút, chỉ hướng bên trong một cái người giấy, cái kia người giấy liền giống như nhận một loại nào đó thần bí lực lượng dẫn dắt, sau một khắc, một cái lộn mèo, trực tiếp vọt lên, thả người nhảy vào trong chậu đồng. <>

Thổi phù một tiếng, toàn bộ người giấy không Hỏa tự đốt đứng lên. <>

Rất nhanh liền hóa thành một đống tro tàn, mà cùng lúc đó, nguyên bản quỳ trên mặt đất một tên bộ dáng Thanh Tú Tỳ Nữ toàn thân run lên, nhất thời, hai mắt trở nên có chút ngốc trệ, vô thần, ngu dại. <>

Trong chậu nước, lúc bắt đầu đợi, nhộn nhạo lên một tầng nhàn nhạt màu trắng bạc gợn sóng, ngay sau đó, gợn sóng dần dần khuếch tán. <>

Thẳng đến về sau, trong chậu đồng bắt đầu chiếu rọi làm ra một bộ thần kỳ hình ảnh, trong tấm hình, là một chiếc hào hoa hạm thuyền, hạm thuyền bên trong cái nào đó bên trong căn phòng nhỏ, một cái Tỳ Nữ ngay tại trang điểm,

sau đó, quy quy củ củ tại hạm thuyền lên làm lên Tỳ Nữ phải làm sự tình. <>

Cái này Tỳ Nữ, cũng không có bất kỳ cái gì hiềm nghi chỗ, cái thứ nhất, Giang Phong trực tiếp bài trừ. <>

Lại liên tục thăm dò mấy tên, kết quả cũng giống nhau, không có cái gì có hiềm nghi chỗ. <>

Đang lúc Lý Thế Dân cùng Lý Tú Ninh coi là kế tiếp hẳn là sẽ không xảy ra vấn đề gì lúc, bỗng nhiên, trong chậu đồng, một cái hình ảnh gây nên bọn họ chú ý. <>

Đây là một cái bóng đêm tương đối đen ban đêm, nhìn tình huống, thời gian hẳn là tại đêm qua, Lý Thế Dân huynh muội trước đi tham gia Vương Thông thọ yến ngày đó. <>

Đây là một cái cổ kính khuê phòng, nhìn thấy cái này khuê phòng, Lý Tú Ninh nhíu lên đôi mi thanh tú nói: "Đây là phòng ta." <>

Mấy người nghe vậy, đều là là hơi kinh ngạc liếc nhìn nàng một cái. <>

Giang Phong lại là cười không nói. <>

Hình ảnh nhất chuyển, một cảnh khác xuất hiện, trong khuê phòng, màu sắc cổ xưa trang nhã trên giường, chăn mền không ngừng run run, thỉnh thoảng còn truyền đến nam nữ cái kia có chút lỗ mãng tiếng thở dốc. <>

Thấy cảnh này, Lý Tú Ninh xinh đẹp trên mặt hiện lên một vòng rặng mây đỏ, sau đó cũng là một cỗ nổi nóng, nhưng nàng dù sao rất lợi hại lý trí, rất nhanh liền đè xuống lửa giận trong lòng, tiếp tục xem tiếp. <>

Một lát sau, nương theo lấy một tiếng làm cho người đỏ mặt tai thẹn thô hơi thở âm thanh qua đi, gian phòng bên trong động tĩnh rốt cục an tĩnh lại. <>

Một cái nũng nịu, có chút nũng nịu thanh âm cô gái vang lên, "Nam ca, ngươi

thật là xấu a, để người ta phía dưới đều cho làm ướt." <>

"Làm ướt sao? Ta này Tinh Nguyên không phải rất lợi hại tưới nhuần sao? Nghe nói thứ này còn có thể đối với các ngươi nữ tử Dưỡng Nhan đâu? , bất quá, ngươi cái này Đồ Đĩ, phía dưới nước cũng thật nhiều." Thanh âm nam tử rất là thô mỏ. <>

Nói xong, còn đưa tay ba ba hai tiếng, đập vào nữ tử này đầy đặn trên cặp mông, thanh âm kia đừng đề cập có bao nhiêu mập mờ. <>

Lý Tú Ninh mặt càng ngày càng âm trầm, lại là xấu hổ hoảng, lại là nộ khí mãnh liệt, thủ hạ hạ nhân vậy mà tại nàng trong khuê phòng làm loại chuyện đó, đơn giản cũng là đem nàng hôm nay mặt ném sạch. <>

"Thật đáng ghét, Nam ca, ngươi quá xấu, a, đúng, Nam ca, ngươi không phải chuyên môn phụ trách quản lý xuất sắc Ninh tiểu thư gian phòng thủ vệ an toàn à, ta muốn cho ngươi giúp một chút. . . ." <>

Một trận mật ngữ, thấp đủ cho để cho người ta nghe không rõ. <>

Một lát sau, thanh âm nam tử vừa rồi tiếp tục vang lên, "Tốt, đã ngươi cùng này tiểu có khúc mắc, vậy ta liền giúp ngươi một cái. . . ." <>

Hình ảnh nhất chuyển, đó là vừa rồi bên ngoài phát sinh tình huống, một tên tướng mạo Thanh Tú Tỳ Nữ bị một tên tướng mạo thô kệch, người mặc áo giáp thị vệ ngăn cản, ép hỏi: "Ngươi dám trộm xuất sắc Ninh tiểu thư gian phòng bên trong đồ,vật, thật đúng là to gan lớn mật. . ." <>

"Ta không có trộm xuất sắc Ninh tiểu thư gian phòng bên trong đồ,vật, ta là bị oan uổng." Thanh Tú Tỳ Nữ A Châu hai mắt đẫm lệ giải thích. <>

"Nếu như không muốn ta nói cho tiểu thư cũng được , bất quá, ngươi muốn từ ta." Thị vệ đi vào Thanh Tú Tỳ Nữ bên tai, nói nhỏ một câu. <>

Thanh Tú Tỳ Nữ nghe vậy, sắc mặt trong nháy mắt một trận tái nhợt, liền vội

vàng lắc đầu. <>

"Các ngươi chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ không biết nhị ca cùng ta ngay tại hiện đại khách mời sao?" Lúc này, Lý Tú Ninh từ gian phòng đi ra, đi vào hạm thuyền một tầng, đối hai người khiển trách. . . . <>

Đây chính là sự tình chân tướng, đã không cần đi tiếp tục điều tra, lấy Lý Thế Dân hai huynh muội khôn khéo, tự nhiên biết rõ cái này đến chuyện gì xảy ra. <>

"Người tới, đem Trương Nam còn có nàng mang cho ta xuống dưới." Lý Tú Ninh một tiếng quát nhẹ, sau đó ngoài cửa đi vào hai tên thị vệ, xông lên, đem này một đôi cẩu nam nữ cho trực tiếp dẫn đi. <>

"Các ngươi đều lui ra đi." Lý Thế Dân mặt âm trầm, vẫy lui mọi người. <>

Sau đó, nhìn về phía Giang Phong, chắp tay liên tục thán phục nói: "Tiên sinh thủ đoạn, thật là người trong chốn thần tiên, Lý mỗ bội phục." <>

"Tiên sinh nói pháp cao thâm, Tú Ninh tâm phục." Lý Tú Ninh trong mắt thần quang lưu chuyển, nghiêm chỉnh cười một tiếng, thán phục nói. <>

"Sư phụ ta lợi hại địa phương cũng không biết những này đây." Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng hai người tự nhiên cũng là một trận trong lòng mừng thầm, đắc ý ngóc đầu lên nói. <>

Thật giống như này thi triển đạo thuật không là người khác, mà chính là chính bọn hắn một dạng. <>

"Tiên sinh, ta cho là ta Lỗ Diệu Tử chính là đương thời có một không hai người, xem ra, vẫn là ta quá cô lậu quả văn." Lỗ Diệu Tử một tiếng thốt lên kinh ngạc, đã sớm đối Giang Phong vừa rồi thủ đoạn tâm phục khẩu phục. <>

Người khác còn sẽ không có biểu hiện gì, nhưng là Lý Thế Dân cùng Lý Tú Ninh huynh muội được nghe "Lỗ Diệu Tử" ba chữ. <>

Lại là thần sắc khẽ giật mình, Lỗ Diệu Tử thấy thế, lại là bất đắc dĩ lắc đầu, đem trên mặt cỗ lấy xuống, cười nói: "Tại hạ thân phần còn mời hai vị giữ bí mật." <>

Lý Thế Dân cùng Lý Tú Ninh hai người gặp thật sự là Lỗ Diệu Tử thiên hạ này kỳ nhân, trong lòng càng là mừng rỡ không thôi, vội vàng nói: "Lỗ sư cứ việc yên tâm là được." <>

"Tiên sinh, chúng ta kế tiếp phải nên làm như thế nào?" Lỗ Diệu Tử cười nhạt một tiếng, gật gật đầu, lại là không có tiếp tục ở phương diện này nói tiếp, ánh mắt nhìn về phía Giang Phong dò hỏi. <>

"Qua Chung Nam Sơn!" Giang Phong cau mày một cái, lớn nhất rồi nói ra. <>

Lý Thế Dân hai người thần sắc nhất động, "Tiên sinh, không nếu chúng ta cùng các ngươi đi một chuyến đi." <>

Giang Phong khoát khoát tay, khóe miệng mang theo một vòng ý cười, nhìn lấy hai người, "Các ngươi còn có chuyện khẩn yếu, liền không cần cùng ta tiến đến." <>

"Đã như vậy, này Lý mỗ cùng muội muội liền đưa tiễn tiên sinh đi." <>

Lý Thế Dân cũng không phải cái nói nhảm người, rất nhanh liền biết phải làm sao, nói ra. <>

Giang Phong gật gật đầu, quét Lỗ Diệu Tử Khấu Trọng mấy người liếc một chút, ra hiệu mấy người rời đi. <>

Mắt thấy Giang Phong tức sắp rời đi, Lý Tú Ninh khẽ cắn môi, sau cùng nhìn về phía Lý Thế Dân, có chút ngượng ngùng hỏi: "Nhị ca, ta muốn Tùy tiên sinh đi một chuyến Chung Nam Sơn. . ." <>

"Tiên sinh chỉ sợ có chút không tiện a?" Lý Thế Dân trong lòng hơi động, nhìn xem muội muội mình tư sắc, lại nhìn xem Giang Phong, trong lòng bao nhiêu cũng có chút chủ ý, thế là cười trêu ghẹo nói, một phương diện nhìn Giang Phong thái độ gì. <>

"Ta đợi cũng là trong lúc rảnh rỗi, cũng là không cái gì không tiện chỗ." Giang Phong nhìn Lý Tú Ninh liếc một chút, trong lòng đồng dạng có chính mình dự định, liền nói ra. <>

Lý Tú Ninh nghe vậy, tự nhiên là vui mừng nhướng mày, liền Liên Tiên Sinh từng miếng từng miếng kêu, thật là khiến người ta rất khó tưởng tượng ngày bình thường nàng, là kiểu vẻ mặt kia uy nghiêm nữ tử. <>

Mọi người đến tận đây, cuối cùng có một kết thúc. <>

Sau đó, Giang Phong mấy người cáo biệt Lý Thế Dân, sau đó lần nữa giương buồm xuất phát. <>

Mục đích, Chung Nam Sơn!

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 126: Từ Hàng Tịnh Trai

Chương 126: Từ Hàng Tịnh Trai

Chung Nam Sơn lại tên Thái Ất Sơn, Địa Phế Sơn, Trung Nam Sơn, Chu Nam Sơn, tên gọi tắt Nam Sơn, là Tần Lĩnh Sơn Mạch một đoạn, riêng có "Tiên đô", "Động thiên quan" cùng "Thiên hạ đệ nhất Phúc Địa" tiếng khen. <>

Nơi này quanh năm vân vụ Phiêu Miểu, Tử Khí Đông Lai, núi non núi non trùng điệp, cảnh trí tú mỹ. <>

Ở chỗ này, không thiếu có an cư lạc nghiệp, quy ẩn tiềm tu võ lâm cao thủ. <>

Nhưng là rất ít người biết rõ Chung Nam Sơn chỗ sâu còn có một cái so sánh ẩn nấp tông môn, cái kia chính là "Từ Hàng Tịnh Trai" . <>

Từ Hàng Tịnh Trai, bắt đầu tại Tam Quốc, người sáng lập vì lúc ấy danh xưng "Thiên Tăng Địa Ni" trong hai người Địa Ni. <>

Từ Hàng Tịnh Trai cùng Tịnh Niệm Thiện Tông xem như trong chốn võ lâm tối thần bí hai đại lãnh tụ, trong võ lâm có được có rất lớn địa vị. <>

Mỗi khi gặp loạn thế sắp tới, Từ Hàng Tịnh Trai liền sẽ có truyền nhân xuất thế, tìm kiếm Thiên Hạ Cộng Chủ. <>

Chung Nam Sơn chỗ sâu, một tòa phong cách cổ xưa chùa miếu ngoài sơn môn, một đám thân thể mặc đồ trắng Tăng Y, đầu buộc tóc búi tóc, cầm trong tay

ba cầm thanh phong trường kiếm nữ tử từ ngoài sơn môn phong kén mà ra. <>

Bên trong một nữ tử, Nga Mi hơi lông mày, dung nhan xinh đẹp bên trong mang theo một cỗ lạnh lùng như băng khí chất. <>

Phía sau gánh vác lấy một thanh trường kiếm, chân đạp giày Vân Lý, khí chất xuất trần, giống như Thiên Tiên. <>

Nàng chính là Sư Phi Huyên, chỉ bất quá, sắc mặt nàng rất khó coi. <>

Chằm chằm lấy trước mắt này nhìn như kẻ đến không thiện bốn người, giọng nói của nàng không mang theo bất kỳ tâm tình gì, nhưng lại mang theo một loại câu người nhiếp phách, cho người ta rất êm tai cảm giác, nói: "Tịnh Trai sơn môn trọng địa, nếu như bốn vị không có mời thiếp còn mời nhanh chóng rời đi, nếu không, chớ có ở đây mất mạng." <>

"Thật sự là một cái khẩu khí thật là lớn, cô gái nhỏ này cái này tính khí cũng quá nóng bỏng đi, chẳng lẽ liền không sợ không gả ra được?" Từ Tử Lăng thấy đối phương như thế ngôn ngữ, tự nhiên có chút rất là khó chịu chen một câu. <>

"Ừm?" Hắn như thế châm chọc khiêu khích, tự nhiên là gây nên Từ Hàng Tịnh Trai những nữ đệ tử đó bất mãn, cả đám đều hướng hắn nhìn bên này tới. <>

Từ Tử Lăng nhất thời cảm giác áp lực bị tăng, bị một đám nữ tử như thế hung thần ác sát nhìn chằm chằm, thực sự không phải một kiện rất lợi hại sự tình tốt. <>

Nhưng là hắn lại không yếu thế chút nào, nghểnh đầu, cùng đối phương đối mặt, có vẻ hơi buồn cười. <>

Lúc này, Giang Phong ngẩng đầu nhìn về phía Lỗ Diệu Tử, Lỗ Diệu Tử hơi hơi cung khom người, từ trong ngực lấy qua một phong hồng sắc bái thiếp, tiến lên nói ra: "Còn mời đem bái thiếp giao cùng các ngươi Trai Chủ, liền nói Cố

Nhân tới thăm liền có thể." <>

Sư Phi Huyên nghe vậy, có chút ngoài ý muốn quét hắn liếc một chút, sau cùng gật gật đầu, quay đầu hướng mấy tên nữ đệ tử căn dặn một phen, lúc này mới tiến nhập sơn môn, tiến đến bẩm báo. <>

Những nữ đệ tử đó vẫn như cũ từng cái đối Giang Phong bọn người nhìn chằm chằm, điều này làm cho Khấu Trọng hai người rất là tâm lý không thoải mái. <>

"Sư tôn cho mời bốn vị, còn mời bốn vị theo ta tiến đến Hậu Điện, sư tôn đã ở loại kia đợi bốn vị." Rất nhanh, một bóng người xinh đẹp từ bên trong sơn môn đi ra, trên mặt Băng Sương thiếu mấy phần, nhìn về phía Giang Phong mấy người ánh mắt nhiều một tia hiếu kỳ. <>

Đặc biệt là nhìn về phía Lỗ Diệu Tử thời điểm, một mực dò xét, cũng không biết nàng đang suy nghĩ gì. <>

Giang Phong mấy người đi theo Sư Phi Huyên một đường ghé qua tại cổ kính chùa miếu bên trong, rất nhanh, xuyên qua nguyệt hình Cổng Vòm, mấy cái người tới một gian viết mắng "Người trong núi tĩnh chỗ, quy về Tiên nhà ở." Trước đại điện. <>

Bên trong không gian rất lớn, xuyên thấu qua ánh mắt , có thể nhìn thấy bên trong thờ phụng nhất tôn Quan Âm Phật Tượng, tại Phật Tượng phía dưới, có một người mặc màu xám Tăng Y Ni Cô. <>

Xa xa, Sư Phi Huyên vừa muốn mở miệng nói "Sư tôn, người đã đưa đến." <>

Nhưng là, bên trong tòa đại điện kia, lại truyền tới một tiếng thanh thúy giống như Phật Âm giọng nữ, "Lỗ huynh, nhiều năm không thấy, ngươi lão." <>

Lỗ Diệu Tử nghe vậy, thân hình dừng lại, cười nói: "Đúng vậy a, chúng ta

đều lão." Lúc này, mấy người đã đi vào trong đại điện. <>

Nơi này, phạm thơm mát khói lượn lờ, Lão Ni đã xoay người lại, Giang Phong mấy người cũng rốt cục thấy rõ nàng chân thực diện mạo. <>

Phạm Thanh Huệ tuy nhiên cắt tóc vì ni, nhưng là thiên sinh lệ chất, cũng đồng dạng là trong tiểu thuyết mỹ nữ một, từng cùng "Thiên Đao" Tống Khuyết mến nhau, nhưng chưa có thể kết hợp. <>

Không thể không nói, đây là một cái rất xinh đẹp Ni Cô. <>

"Nhiều năm không thấy, ngươi cuối cùng vẫn là khuất tại tại hạ nhân, đó cũng không phải là năm đó ngươi." Nhìn thấy đứng sau lưng Giang Phong, hơi có vẻ hơi cung kính cùng câu nệ Lỗ Diệu Tử, Phạm Thanh Huệ con ngươi sâu thẳm co rụt lại, quan sát tỉ mỉ Giang Phong liếc một chút, trong lòng không khỏi có chút cảnh giác. <>

Đồng thời, có chút ngoài ý muốn tại Lỗ Diệu Tử vậy mà khuất tại Vu Giang Phong thủ hạ. <>

Lỗ Diệu Tử nghe vậy, lại là lắc đầu, "Người luôn luôn phải vào bước, tiên sinh đối đãi ta như bạn, sao là khuất tại nói?" <>

Phạm Thanh Huệ hừ lạnh một tiếng, nói: "Lần này các ngươi đến đây ta Từ Hàng Tịnh Trai, cái kia không phải chỉ là để muốn tới thăm ta người bạn cũ này a? Nói đi, các ngươi ra sao mục đích." <>

"Đã Trai Chủ như thế thông suốt, này Giang Mỗ liền trực tiếp nói, tại hạ mấy người lần này đến đây, chính là vì Hòa Thị Bích mà đến. . ." <>

"Đừng muốn. . . Hòa Thị Bích chính là ta phái vật, há tha cho các ngươi cầm lấy đi." Phạm Thanh Huệ nghe xong Giang Phong mấy người lại là vì Hòa Thị Bích mà đến. <>

Trước tiên, lạnh hừ một tiếng, một cỗ khinh người kiếm ý từ trên người nàng

lan ra. <>

Mà nguyên bản đối Giang Phong mấy người hơi buông lỏng cảnh giác Sư Phi Huyên cùng lúc đó, cũng là trực tiếp quanh thân chân khí phồng lên, bang một tiếng, phía sau trường kiếm bay thẳng xuất kiếm vỏ (kiếm, đao), bị nàng một cái nắm trong tay. <>

Nàng thân hình liền lùi lại, mấy cái thời gian lập lòe, đã đi vào Phạm Thanh Huệ trước mặt. <>

Nhìn về phía Giang Phong mấy người, mang trên mặt một vòng giết chết ý. <>

"Đã như vậy, vậy liền đánh rồi mới biết đi." Giang Phong hừ lạnh một tiếng, quay đầu nhìn Lỗ Diệu Tử liếc một chút, nói: "Lỗ sư, ngươi xem trọng Khấu Trọng hai người, ta gặp bọn họ một chút." <>

Vừa dứt lời, lúc này, đại điện bên ngoài không ngừng lấp lóe, trong chớp mắt, trong đại điện đã thêm ra bốn đạo nhân ảnh. <>

Lỗ Diệu Tử vội vàng mang theo Khấu Trọng hai người lui sang một bên nơi hẻo lánh, đề phòng. <>

Giang Phong dò xét bốn tên đồng dạng người mặc Tăng Y nữ ni cô, rất nhanh, liền từ trên người bọn họ nhìn ra một chút manh mối. <>

Những này Ni Cô, lại đều là Tiên Thiên cao thủ cảnh giới. <>

Đại khái là Tông Sư Cấp Bậc cảnh giới, Tiên Thiên Trung Kỳ cùng Tiên Thiên Trung Kỳ đỉnh phong như thế, theo Lỗ Diệu Tử một cái cấp bậc. <>

"Người này ngấp nghé chúng ta bên trong Hòa Thị Bích, hôm nay còn mời bốn vị sư muội cùng ta liên thủ trấn áp người này." Cảm nhận được Giang Phong này trên thân càng ngày càng kinh khủng khí tức. <>

Phạm Thanh Huệ trong lòng căng thẳng, tay cầm một thanh trường kiếm, hướng xúm lại Giang Phong mặt khác bốn tên Lão Ni Cô nói ra. <>

"Vâng!" Bốn tên trung niên Lão Ni Cô đồng thời ứng một tiếng là, từng cái cầm trong tay trường kiếm, hiện lên sắp xếp Kiếm Trận hình thức, một cỗ sắc bén kiếm ý trong nháy mắt bạo phát. <>

" "Huyết mạch nghịch chuyển!" Giang Phong hét lớn một tiếng, không có chủ quan, trực tiếp vận khí nghịch chuyển, quanh thân khí kình du tẩu, trong nháy mắt bộc phát ra. <>

Đây là hắn gần nhất nghiên cứu ra được một loại pháp môn, thông qua chính mình Vận Công Lộ Tuyến, để trong cơ thể mình khí kình trong nháy mắt phát sinh biến hóa. <>

<>

Cùng lúc đó, đầu hắn phát cũng trong nháy mắt hồng sắc hóa, thân hình tại mọi người giật mình nhìn soi mói, cất cao đến chừng hai mét, quanh thân trong chốc lát mờ mịt ra một cỗ hắc khí. <>

Trong tay hắn nhoáng một cái, một chuôi trường thương xuất hiện, hét lớn một tiếng, đâm thẳng Chúng Ni.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 127: Quét Ngang Tông Sư

Chương 127: Quét ngang Tông Sư

"Động thủ!" Nhìn thấy cái này quỷ dị như vậy một màn, cùng Giang Phong trên thân này tuôn trào ra quỷ dị hắc sắc sát khí.

Phạm Thanh Huệ bọn người đúng là cảm giác mình phía sau bốc lên một cỗ hàn ý.

Nàng một tiếng quát khẽ, trong nháy mắt, mặt khác bốn tên Ni Cô cùng nàng đồng thời xuất thủ trấn áp Giang Phong.

Nhưng gặp vô số đạo kiếm khí màu vàng kim nhạt ngang dọc, quét sạch tứ phương.

Kiếm khí màu vàng óng giống như một tấm võng lớn, giăng khắp nơi ở giữa, chớp mắt, bện ra một đóa kim sắc Phật Liên.

Hoa sen, tại trong Phật giáo có được địa vị rất cao, nó đại biểu Phật "Chí Thiện, đến chân, Chí Tĩnh "

Chính là biểu tượng Phật một loại lý niệm.

Năm người đồng thời liên thủ, lấy một loại đồng thời trấn áp phương thức hướng Giang Phong phân biệt đâm ra sắc bén một kiếm, mặc dù không có muốn trấn sát Giang Phong ý tứ.

Nhưng là nếu như bị trên đỉnh đầu này một đóa cự Đại Chân Khí hình thành gót sen cho trấn áp lại.

Như vậy hậu quả tuyệt đối có thể nghĩ, Giang Phong tuyệt đối sẽ trực tiếp thành vì một tên phế nhân, toàn thân gân mạch đứt từng khúc không thể.

Giang Phong này đâm ra nhất thương, trong chốc lát bộc phát ra vô số tia lửa.

Hắn trằn trọc xê dịch, giao chiến tại vô danh Tông Sư Cấp trong cao thủ, lại là không chút nào hiện ra bại lui sắc.

Ngược lại thân hình nhanh đến mức để cho người ta hoa mắt, kinh hồn bạt vía.

Bành!

Trường thương trong tay của hắn lắc một cái, chuyển đâm vì đập, tìm kiếm được bên trong một tên Lão Ni Cô trục bánh xe biến tốc chỗ, thân thương quét ngang vỗ.

A ba ba ba ba!

Liên tiếp tiếng nổ đùng đoàng vang lên, hắn cái này một cái thân thương, đúng là cứ thế mà đập vào tên kia Lão Ni trên thân.

Tên kia Lão Ni một tiếng kinh hô, muốn lấy kiếm đón đỡ sớm đã không kịp.

Cả người mình bị Giang Phong nhất thương quét đến ngược lại bay lên.

Cứ thế mà bay tứ tung ra đến mấy mét xa.

Đập ngã tại đại điện trên trụ đá, ngã xuống đất không dậy nổi, hơi đỏ mặt, oa một ngụm máu tươi chảy ra đến.

"Tê!"

Nhìn qua uyển như thần ma một dạng Giang Phong, Phạm Thanh Huệ cùng mặt khác ba tên Lão Ni nhất thời hít sâu một hơi, thật sự là giờ phút này Giang Phong thật đáng sợ.

Toàn thân hắc khí uốn lượn, âm khí âm u, đó là Vô Tận Sát Khí!

Một đôi tròng mắt không có chút nào cảm tình sắc thái, giống như cao cao tại thượng Thần Để, tại nhìn xuống nhân gian chúng sinh.

Lỗ Diệu Tử trên trán toát ra một tầng mồ hôi lạnh , đồng dạng bị kinh sợ, mà Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng hai người, lúc này đã bị cả kinh trợn mắt hốc mồm, thực sự không biết nên thế nào qua mở miệng nói chuyện.

"Phá!"

Giang Phong nhất thương vung ra, mạnh mẽ khí kình dâng lên mà ra, không gian đều bị xé nứt, lộ ra một đạo thật sâu vết rách.

Này cỗ kinh khủng khí kình chỗ bao phủ lướt qua, mọi người tất cả đều sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

"Không tốt, mau lui lại!" Phạm Thanh Huệ đã không tiếp tục chiến tâm.

Vừa rồi cùng bốn vị Tịnh Trai cao thủ bố trí xuống Kiếm Trận, thi triển ra gần như thiên nhân hợp nhất Kiếm Quyết đã là các nàng một kích mạnh nhất.

Có thể tha là như thế vậy mà căn bản là không có cách ngăn chặn Giang Phong.

Lại thêm vừa rồi Giang Phong một chiêu quét bay một tên Tông Sư Cấp cao thủ, làm cho các nàng kinh ngạc trục bánh xe biến tốc, lúc này Giang Phong lần nữa xuất kích, ở giữa thời gian thực sự quá tại gấp rút, lấy về phần bọn hắn căn bản không kịp có bước kế tiếp thời gian chuẩn bị.

"Muộn!" Mắt thấy thời khắc mấu chốt này, Giang Phong đương nhiên sẽ

không bỏ lỡ cái này cơ hội thật tốt.

Thân hình hắn lóe lên, hướng về phía trước chuyển dời một bước, thu hồi trường thương, nhất quyền cách không đánh ra.

Một quyền này, cương mãnh vô cùng, mang theo một cỗ xé rách không khí khí tức, trực tiếp hướng về phía trước tên kia cách hắn tương đối gần Lão Ni bả vai đập tới.

Tên kia Lão Ni xác thực không phải phổ thông bối phận, mắt thấy Giang Phong này bá đạo cường thế nhất quyền oanh đến, nàng này một đôi lộ ra thâm thúy trong con ngươi đột nhiên nổ bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo.

"A này!" Một tiếng Phật gia bên trong "Sư Tử Hống!" Hàm ẩn nội gia cao thủ chân khí ba động, bị nàng như thế vừa quát, đúng là có loại làm cho lòng người thấy sợ hãi ý.

Chỉ gặp cánh tay nàng làm Long Xà uốn lượn, chưởng lại tấn mãnh như sấm, hướng về phía trước đánh ra, này giữa trời vỗ ở giữa, khí bạo ngột ngạt, giống như trời nắng một tiếng sấm rền.

Đây là đem nội công tu luyện tới trình độ nhất định thể hiện, liền giống với Giang Phong tu luyện Quốc Thuật bên trong, lấy thể nội toàn thân cốt cách khuấy động, bạo vang lên tiếng sấm nổ âm thanh.

Đồng dạng là cái này Lão Ni chân khí trong cơ thể hùng hậu khuấy động thể hiện.

"Phục Ma Chưởng?" Nhìn thấy đối phương đúng là không lùi mà tiến tới, ngược lại hướng mình phát động công kích, Giang Phong thần sắc nhất động.

Tại trong Phật giáo tu luyện công pháp rất là đặc biệt, từ vô thanh vô tức, từ có âm thanh luyện đến im ắng, thực cũng chính là Tiểu Thừa Cảnh Giới , tương đương với phật pháp Trung Tiểu thừa, A La Hán cảnh giới mà thôi, tự mình

đoạn, không thể Độ Thế.

Không thể tiến vào Đại Thừa Bồ Tát địa.

Mà cái này Nữ Ni Nội Gia Công Phu, lộ ra nhưng đã, từ có tiếng luyện đến im ắng, lại từ im ắng luyện đến buồn bực thanh âm, hư vô mờ mịt mấy cái cái thanh âm, giống như Đại Thừa Bồ Tát Hiển Linh, không đấu vết, lại lại khiến người ta dâng lên một loại phảng phất nhìn thấy Bồ Tát ảo giác.

Đương nhiên, Bồ Tát loại ở cái thế giới này tự nhiên là không tồn tại.

Điểm này, cũng làm cho Giang Phong hoàn toàn minh bạch, Võ Hiệp Vị Diện, thực cũng không phải là chỉ có loại kia lấy chân khí đối địch công phu.

Tại đánh nhau tay đôi bên trên, Võ Hiệp Thế Giới công phu đồng dạng có hắn độc đáo chỗ.

Trước đây, hắn liền cùng Thạch Hiên đánh qua một trận, cái kia chính là chứng kiến.

Thấy cảnh này, Giang Phong ngược lại thần sắc nhất động, nhanh chóng thu hồi Quyền Thế, ngược lại làm cho đối phương chủ động đến gần người đánh chính mình.

Cái này theo người khác, đơn giản có chút quá điên cuồng.

Tên kia Nữ Ni thấy thế, hơi có chút kinh ngạc, xoáy cho dù là lạnh hừ một tiếng, vẫn không có thu hồi chưởng thế.

Bàn tay nàng bôn lôi, điểm rơi cũng là Giang Phong lồng ngực.

Giang Phong mặt không biểu tình, thân thể bất động, lồng ngực sụp đổ, cả người giống như đất dẻo cao su, cốt cách từ sắt thép sau một khắc trực tiếp trở nên mềm nhũn.

Chợt nhìn đến, giống như là cái này Nữ Ni chủ động đưa tay dán khắc ở Giang Phong lồng ngực.

Quỷ dị như vậy.

Tên kia Nữ Ni cau mày một cái, chỉ cảm giác mình một chưởng này tựa như đập tới một ổ bánh đoàn phía trên, trong lòng bàn tay nội lực mãnh liệt bạo phát, kết quả nhưng căn bản như là bùn trôi vào biển, căn bản kinh hãi không tầm thường nửa điểm sóng gió.

Nàng lần nữa hừ lạnh một tiếng, cúi lưng cưỡi ngựa, bước về phía trước một bước.

A ba ba ba!

Trên mặt đất gạch xanh đúng là trực tiếp bị nàng dẫm đến nhao nhao nổ tung, văng tứ phía, mặt đất cũng liền tục thêm ra một cái thật sâu dấu chân.

Này vừa quát bên trong, nàng trong nháy mắt bạo phát, song chưởng trực tiếp đập vào Giang Phong trên ngực, Tiên Thiên cao thủ chân khí ầm vang bạo phát.

A oanh!

Bốn phía bàn ghế, bị nàng như thế chân khí đánh ra dưới, đúng là nhao nhao nổ tung bay tán loạn.

Một cỗ mạnh mẽ kình phong hoành tỏa ra bốn phía, thậm chí ngay cả đại điện trên trụ đá cũng là cứ thế mà bị gẩy ra hơn mười đạo thật sâu lỗ hổng.

Phạm Thanh Huệ cùng còn lại hai tên Lão Ni thần sắc biến đổi, thế nào cũng không nghĩ tới sư muội vậy mà như thế điên cuồng.

Một kích này, chỉ sợ sẽ là các nàng cũng vô pháp ngăn cản được dưới, xem ra, Giang Phong tất thua không thể nghi ngờ.

"A ha!" Nhưng mà, ngay tại Lỗ Diệu Tử mấy người vì Giang Phong cảm thấy vô cùng lo lắng tế, bỗng nhiên, một mực rút lui Giang Phong, này nguyên bản sụt xuống dưới lồng ngực đột nhiên phát ra một tiếng ùng ục ục trầm đục.

Tựa như một con cóc đang uống nước, thanh âm vô cùng quỷ dị.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 128: Từ Hàng Kiếm Điển

Chương 128: Từ Hàng Kiếm Điển

Ùng ục ục!

Vang lên lần nữa tiếng sấm rền, hắn lồng ngực, kịch liệt chập trùng, ngay sau đó, bắt đầu phồng lên đứng lên, liền giống bị xông khí đồng dạng phồng lên đứng lên.

A ha!

Lần nữa hét lớn một tiếng, bộ ngực hắn hướng về phía trước ưỡn một cái, một cỗ cự lực trong nháy mắt bộc phát ra, tên kia nguyên bản còn song chưởng dán tại bộ ngực hắn lên Nữ Ni sau một khắc phảng phất bị cái gì vật nặng cho đánh tới, cả người trong nháy mắt một tiếng hét thảm, rút lui đứng lên.

Trực tiếp hoành bay ra ngoài, sau cùng phù phù mắng nện ở trên trụ đá, lần này, cái này trung niên Lão Ni một hơi vận lên không được, đúng là trực tiếp đã hôn mê.

"Dừng tay!" Mắt thấy hắn hai tên Lão Ni muốn lên đi cùng Giang Phong liều mạng, mà Giang Phong giờ này khắc này loại kia trên thân khí thế hoàn toàn là lạnh lùng vô cùng.

Phạm Thanh Huệ có ngốc cũng biết, nếu như lại làm như vậy xuống dưới, Từ Hàng Tịnh Trai cũng liền hoàn toàn xong.

"Trai Chủ, này Ma Đầu khinh người quá đáng, chúng ta muốn cùng hắn liều." Hai tên Lão Ni con mắt cơ hồ muốn giết người, cả giận nói.

"Với, các ngươi tất cả lui ra! Ta là Trai Chủ, ta từ có chừng mực." Phạm Thanh Huệ quát lạnh một tiếng, để hai tên Lão Ni trước mang hai gã khác Lão Ni đi xuống xem một chút thương thế, sau đó nhìn về phía một bên sớm đã có chút trợn mắt hốc mồm Sư Phi Huyên, cười khổ nói: "Huyên, qua Phật Đường vi sư bế quan trong mật thất đem Hòa Thị Bích mang tới đi."

"Sư tôn, đây chính là chúng ta" Sư Phi Huyên bờ môi cắn chặt, trong lòng cực kỳ không cam lòng.

Phạm Thanh Huệ lắc đầu, khoát tay một cái nói: "Đi thôi "

Sư Phi Huyên hung hăng xắn này giống như như ma quỷ Giang Phong liếc một chút, dậm chân một cái, quay người muốn đi xuống lấy đồ,vật, Giang Phong thần sắc nhất động, bỗng nhiên mở miệng nói: "Chậm rãi, Giang Mỗ sớm đã nghe nói "Từ Hàng Kiếm Điển" tứ đại kỳ đã lâu, không bằng mượn tới một đọc, còn mời Trai Chủ không muốn keo kiệt."

Lỗ Diệu Tử được nghe (Từ Hàng Kiếm Điển) thần sắc cũng là hơi động một chút.

(Từ Hàng Kiếm Điển là Chính Đạo thế lực lớn nhất Từ Hàng Tịnh Trai Trấn Phái bảo bối, cũng là võ lâm Tứ Đại Kỳ Thư một.

Trường Sinh Quyết hắn đã tại Giang Phong nơi đó được chứng kiến, mỗi một bộ Kỳ Thư tu luyện tới sau cùng cảnh giới tối cao đều có thể Phá Toái Hư Không, siêu thoát giới này.

Nó tiền thân là (Bỉ Ngạn Kiếm Quyết) Bỉ Ngạn Bỉ Ngạn, siêu thoát nhân sinh Khổ Hải, đến Bỉ Ngạn.

Có thể thấy được kiếm này quyết chỗ cao thâm.

Giang Phong vì đó muốn mượn đến nhìn qua, chủ yếu vẫn là hắn vừa rồi kiến thức đến Phạm Thanh Huệ lấy "Khí" ngự kiếm loại công pháp kia rất là đặc biệt.

Có lẽ, Từ Hàng Kiếm Điển đối với mình công pháp tu hành phương diện hội có không ít tham khảo.

"Ngươi ma đầu kia, khinh người quá đáng, Kiếm Điển chính là chúng ta Tịnh Trai không truyền mê, há lại cho ngươi một ngoại nhân có thể xem" Sư Phi Huyên này dung nhan tuyệt mỹ lên lộ ra một tia nhàn nhạt đỏ ửng, lộ ra rất là phẫn nộ.

Bởi vì Từ Hàng Tịnh Trai cùng Lý Phiệt quan hệ, lần này tiến vào Chung Nam Sơn, Giang Phong vẫn là không có để Lý Tú Ninh đi theo tiến đến.

Giờ này khắc này Lý Tú Ninh tự nhiên cũng không biết Giang Phong cùng Lỗ Diệu Tử mấy người ngay tại Từ Hàng Tịnh Trai bên trong sở tác sở vi.

Nếu không, đối mặt loại cục diện này, coi là thật để cho nàng có chút đau đầu.

Nhìn lấy nổi giận đùng đùng Sư Phi Huyên, Giang Phong hoàn toàn không nhìn nàng lửa giận, mà chính là đem ánh mắt nhìn về phía Phạm Thanh Huệ , chờ đợi nàng trả lời chắc chắn.

Phạm Thanh Huệ hai con ngươi hơi hơi một mê, sau cùng lại là cười nhạt một tiếng, nhìn về phía ái đồ Sư Phi Huyên cười nói: "Huyên, đi thôi."

"Thế nhưng là, sư tôn" Sư Phi Huyên rất lợi hại khó lý giải Phạm Thanh Huệ cách làm này, còn muốn nói tiếp cái gì, Phạm Thanh Huệ lại là nhíu mày, Sư Phi Huyên tâm bên trong một cái lộp bộp, không còn dám nói nhảm, quay người nhẹ hừ một tiếng, trực tiếp rời đi.

Một lát sau, Sư Phi Huyên từ đại điện bên ngoài đi tới, một bộ áo trắng tay áo tung bay, cuốn lên một làn gió thơm, nàng trực tiếp đi vào Giang Phong trước

mặt, có chút tâm không cam tình không nguyện cầm trong tay hộp ngọc đưa cho Giang Phong, không nói một lời, lười nhác nhìn Giang Phong liếc một chút.

Giang Phong lại là cười không nói, tại Phạm Thanh Huệ này chờ mong trong ánh mắt, đem này gỗ đàn hương điêu khắc mà thành, khắc tiêu lấy Cửu Long Thổ Châu đồ án hộp cho cầm qua trong tay.

Sau cùng xoạt xoạt một tiếng mở ra, tại trong hộp, chính để đặt mắng một khối lớn chừng bàn tay, có màu vàng kim nhạt, hình tứ phương Long hình Ngọc Tỷ.

Hòa Thị Bích phía dưới khắc hoạ mắng "Thụ Mệnh Vu Thiên, Ký Thọ Vĩnh Xương." Tám cái Cổ Tần Triện Tự, nghe đồn đó là Tần Thủy Hoàng sai người điêu khắc.

Hòa Thị Bích, xem như một viên đến từ thiên ngoại Vẫn Thạch, nó sớm nhất bị mài ngọc tay thiện nghệ Biện Hòa tại Kinh Sơn phát hiện, sơ không muốn người biết, sau từ Văn Vương thường thức, suy nghĩ thành dụng cụ, mệnh danh là Hòa Thị Bích, Vạn Thành vì Truyền Thế bảo bối.

Xuân Thu Chiến Quốc tế, nhiều lần lưu lạc, sau cùng về Tần, từ Tần Thủy Hoàng chế thành Ngọc Tỷ.

Tần diệt về sau, này Ngọc Tỷ quy về Hán Lưu Bang.

Thẳng đến Đông Hán mạt niên phân Tam Quốc, Hòa Thị Bích mới bị Từ Hàng Tịnh Trai Tổ Sư Địa Ni đạt được, từ đó thu làm Trấn Phái bảo bối.

Mỗi khi gặp loạn thế, liền sẽ để Tĩnh Trai Truyền Nhân cầm trong tay Hòa Thị Bích xuất thế tìm kiếm thiên hạ minh quân.

Cho tới hôm nay, Tùy Đường giao thế tế, Hòa Thị Bích sắp cũng sắp xuất thế.

Tổng Hòa Thị Bích là một điều bí ẩn, đồng thời rất có sắc thái truyền kỳ.

Nhìn trong tay cái này viên Hòa Thị Bích, nhìn nhìn lại Phạm Thanh Huệ này chờ mong ánh mắt, Giang Phong cười lạnh, đưa tay một bả nhấc lên Hòa Thị Bích.

Oanh!

Tại hắn vừa mới đem Hòa Thị Bích bắt ở lòng bàn tay một khắc này, một cỗ kinh khủng tinh thần lực ba động trong nháy mắt hướng trong đầu hắn mãnh liệt mà đến, từng cái thanh âm, một gương mặt hình ảnh cũng theo xuất hiện:

"Tần Vương chính sách tàn bạo, bách tính giận mà không dám nói gì, Vương hầu tướng lĩnh chẳng phải trời sinh? Ta Trần Thắng Ngô Quảng từ hôm nay nghĩa, phạt này Bạo Quân Hồ Hợi, Thụ Mệnh Vu Thiên "

"Ta Hạng Vũ thẹn với Giang Đông phụ lão, thẹn với Ngu Cơ, không nói gì đối mặt các vị, chỉ có lấy thân thể đền nợ nước, mới có thể tẩy ta một thân tội "

"Thiên không theo ta nguyện, ta Gia Cát Khổng Minh nguyện hướng lên trời lại mượn thọ mấy năm, nhưng Mệnh Đăng đã vỡ, ô hô ai tai, hết thảy đều là thiên ý "

"Tuy có một thân Thông Thiên Huyền Công, nhưng thủy chung vô pháp đi theo chân ngươi bước rời đi, duyên cũng mệnh vậy"

Từng đạo từng đạo thanh âm hiện lên, không ngừng đánh thẳng vào Giang Phong Thức Hải, một vài bức hình ảnh chuyển qua, đó là đã từng vô số đạo tín niệm đối Hòa Thị Bích cầu nguyện.

Bị Hòa Thị Bích ghi chép lại, có bi hoan, có Ly Hợp, đây là một bài để cho người ta bi thương bài hát ca tụng.

Tướng quân bách chiến chết, hình dáng sĩ mười năm về!

Có võ giả đau khổ truy cầu võ đạo điên phong, nhưng thủy chung không cách

nào phá nát rời đi giới này, cả đời vây chết tại tiểu thiên địa này.

Có si tình người, đi theo chính mình sùng bái chân người bước, sau cùng lại chết tại tuế nguyệt Đồ Đao dưới, cái này không phải là không một loại bi ai?

Chư Quốc lộn xộn chiến, tất cả những thứ này, đều là vạn vật Thiên Địa Pháp Tắc tự nhiên thay đổi.

Một lát sau, Giang Phong thu hồi tâm thần, tại Phạm Thanh Huệ kinh ngạc trong ánh mắt, nhìn về phía đối phương, nhàn nhạt chính mình giải thích: "Hòa Thị Bích gánh chịu là chúng sinh tín niệm, đây là một khối kỳ thạch."

Tiếp theo, Giang Phong lại lật mở trong tay quyển kia Từ Hàng Kiếm Điển, vừa vừa mở ra, chỉ cảm thấy trước mắt có vô số đạo kim sắc sắc bén kiếm quang hướng mình giảo sát mà đến.

Đâm về phía mình Thần Hồn.

Giang Phong hai con ngươi trong nháy mắt trở nên một mảnh huyết hồng, trong lúc nhất thời, những kiếm quang đó tại tiếp xúc đến ánh mắt của hắn lúc, trong nháy mắt tiêu tán.

Nghe đồn Trữ Đạo Kỳ đã từng đến Từ Hàng Tịnh Trai mượn đọc Từ Hàng Kiếm Điển, kết quả lại chật vật bại lui, quả nhiên thật không đơn giản, cái này Từ Hàng Kiếm Điển nếu không có tu tập có kiếm điển khẩu quyết người mở ra, tuyệt đối sẽ bị năm đó Địa Ni lưu tại Kiếm Điển bên trên kiếm ý cho tập kích.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 129: Triệu Tập Thiên Hạ Cao Thủ

Chương 129: Triệu tập thiên hạ cao thủ

Một lát sau, Giang Phong khép lại Từ Hàng Kiếm Điển, đem Từ Hàng Kiếm Điển đưa trả lại cho Phạm Thanh Huệ, tại Phạm Thanh Huệ này giật mình ánh mắt bên trong, thản nhiên nói: "Từ Hàng Kiếm Điển không hổ là Tứ Đại Kỳ Thư bên trong người nổi bật, chủ tu "Linh Thần tâm" ngũ đại yếu quyết vì cương lĩnh, theo thứ tự là Kiếm Khí Trường Giang, Kiếm Chủ Thiên Địa, Kiếm Linh Hoàn Vũ, Kiếm Thần Vô Ngã, Kiếm Tâm Thông Minh, "Kiếm Tâm Thông Minh" tuy là sau cùng một cảnh giới, nhưng nếu muốn tu luyện đến cảnh giới tối cao Phá Toái Hư Không lại là xa xa vô pháp làm đến "

Giang Phong phối hợp giải thích, kết hợp tại Trường Sinh Quyết phía trên miêu tả.

Trường Sinh Quyết, chính là là năm đó Quảng Thành Tử tiến vào Chiến Thần Điện về sau, lĩnh hội Chiến Thần Điện bên trong thần bí đồ án, tại chính mình cảm ngộ ra Phá Toái Hư Không ảo nghĩa, sắp Phá Toái Hư Không rời đi tế sáng lập đi ra một bộ Đạo Gia công pháp chí cao.

Mà Từ Hàng Kiếm Điển người sáng lập là Tam Quốc Thời Kỳ Địa Ni, Địa Ni tuy nhiên tìm hiểu ra Kiếm Điển một thức sau cùng "Kiếm Tâm Thông Minh" cảnh, nhưng mà lại không có chánh thức đạt tới Phá Toái Hư Không cảnh giới.

Nói cách khác, Từ Hàng Kiếm Điển so Trường Sinh Quyết phải kém hơn một cái cấp bậc.

Phạm Thanh Huệ mặc dù biết rất nhiều võ lâm bí hạnh, nhưng còn là lần đầu tiên nghe được có liên quan Tứ Đại Kỳ Thư càng thêm mảnh xác thực tin tức.

Trong lúc nhất thời, cũng quên vừa rồi Giang Phong lấy đi Hòa Thị Bích cùng nhìn (Từ Hàng Kiếm Điển) một chuyện, cẩn thận cung nghe.

"Dựa theo tiền bối thuyết pháp, chẳng lẽ Tứ Đại Kỳ Thư bên trong, ngươi biết Hà sách có Phá Toái Hư Không pháp?" Phạm Thanh Huệ thần sắc nhất động, nhìn Lỗ Diệu Tử liếc một chút, thoáng có chút câu nệ đối Giang Phong chắp tay trước ngực, thi một cái Phật lễ.

Giờ này khắc này, nàng mới hiểu được, vì sao Lỗ Diệu Tử hội cam tâm tình nguyện tại một người thanh niên trước mặt thấp này cao quý đầu lâu, Giang Phong xác thực có thực lực kia, một tên Võ Đạo Tu Vi đạt tới đại tông sư cảnh người, xứng đáng Phạm Thanh Huệ một tiếng tiền bối.

Cứ việc vừa rồi Giang Phong cường thế, nhiều có đắc tội chỗ, nhưng là, cường giả vi tôn, cái này chính là cái này võ đạo Hành Thiên dưới, Võ Giả Thế Giới pháp tắc.

"Ghi chép Phá Toái Hư Không Kỳ Thư không có gì ngoài Trường Sinh Quyết cùng Thiên Ma Sách bên ngoài, còn có một bản." Giang Phong giống như Tiếu Phi cười nhìn mắng Phạm Thanh Huệ.

"Tiền bối nói tới không phải là Chiến Thần Đồ Lục? Thế nhưng là cuốn sách này căn bản cũng không có người gặp qua, tung tích xa vời, không chỗ có thể tìm ra." Phạm Thanh Huệ nói.

Lỗ Diệu Tử lúc này, lại là cười ha ha một tiếng, "Thanh Huệ Trai Chủ có chỗ không biết, này Chiến Thần Đồ Lục khắc hoạ tại Chiến Thần Điện bên trong."

"Chiến Thần Điện? Ngươi nói các ngươi biết rõ Chiến Thần Điện sự tình." Phạm Thanh Huệ xem như Từ Hàng Tịnh Trai đương nhiệm Trai Chủ.

Tự nhiên từ sách cổ lên hiểu biết qua Chiến Thần Điện điển tịch cùng Trường Sinh Quyết tồn tại.

Chính là bởi vì như thế, nàng mới lộ ra giật mình không thôi.

Thần bí Tứ Đại Kỳ Thư thủ Chiến Thần Điện, không có người nào sẽ không động tâm, nhìn qua bên trong Chiến Thần Đồ Lục cuối cùng ảo nghĩa.

Từ đó đạt tới võ đạo điên phong, vỡ vụn rời đi.

"Không tệ, tiên sinh đã biết rõ Chiến Thần Điện Hạ rơi, tiếp đó, chính là mời thiên hạ võ lâm Tông Sư cùng một chỗ cùng bàn tìm kiếm Chiến Thần Điện một chuyện." Lỗ Diệu Tử có chút tự hào nói ra.

Đi qua mấy ngày nay hắn cùng Giang Phong đạo thuật luận bàn, lại thêm hắn diễn toán thiên địa, xác định ngôi sao Vận Hành Quỹ Tích đến xem.

Hắn cơ bản đã xác định một chuyện, cái kia chính là Chiến Thần Điện tại Tây Mạc khu vực.

Mà Chiến Thần Điện bên trong có Ma Long, đây là Giang Phong khẳng định qua, triệu tập người trong thiên hạ, chính là dự định tụ tập mọi người năng lực, tru sát Ma Long.

Phạm Thanh Huệ đã sớm bị Lỗ Diệu Tử lời nói chấn động phải không được.

Liên tục xác định Lỗ Diệu Tử lời nói đó không hề giả dối, Phạm Thanh Huệ hít một hơi thật sâu, hướng Giang Phong sâu khom người thi lễ: "Tiền bối, phương trước nhiều có đắc tội chỗ, xin hãy tha lỗi, không biết tiền bối có thể cũng mang lên Thanh Huệ cùng một chỗ, trước đi tìm này Chiến Thần Điện?"

Phạm Thanh Huệ trong mắt vô cùng chờ mong, hắn tự nhiên hi vọng mình có thể tiến vào Chiến Thần Điện, hoàn thành Từ Hàng Tịnh Trai lịch đại Trai Chủ Phá Toái Hư Không mộng tưởng.

Giang Phong cười nhạt một tiếng, gật đầu nói: "Như thế rất tốt."

Phạm Thanh Huệ trên mặt ban đầu vốn có chút khẩn trương, nghe vậy, lại là cười một tiếng, "Thanh Huệ ở đây cám ơn tiền bối nguyện cáo tri Chiến Thần Điện sự tình, cáo tri người trong thiên hạ sự tình, đối đãi ta cùng Tịnh Niệm Thiện Viện này Biên sư huynh thương nghị một phen, chắc hẳn trong chốn võ lâm Tông Sư, được nghe Chiến Thần Điện một chuyện, tất nhiên sẽ vang triệu ta đợi mời sự tình "

Việc đã đến nước này, sau khi thương nghị, cơ bản đã xác định được.

Giang Phong sư đồ cùng Lỗ Diệu Tử còn có Lý Tú Ninh được an bài tại Từ Hàng Tịnh Trai trong tông môn ở lại.

Phạm Thanh Huệ thì là tiến đến cùng Tịnh Niệm Thiện Viện bên kia Thông Phong.

Ba ngày sau, một trương làm cả võ lâm chấn động bái thiếp xuất hiện tại các Đại Môn Phiệt trong nhà.

Nam Phương Tống Phiệt Tống gia, một tên thần sắc uy nghiêm, giữ lại râu cá trê, người mặc trường bào màu xanh, bên hông vác lấy một thanh trường kiếm, người này chính là danh xưng "Địa Kiếm", Nam Phương Tống gia nhân vật số hai Tống Trí.

Thân là một tên Tông Sư Cấp Bậc nhân vật, giờ này khắc này hắn lại là cung kính ngồi ở trong đại điện trên một cái ghế.

Tại đại điện thủ tịch bên trên, một người trung niên anh tuấn uy vũ nam tử người mặc trường bào màu tím, ngồi nghiêm chỉnh bên trên.

Trong tay chính cầm một tấm màu hồng bái thiếp, phía trên nội dung thình lình chính là Chiến Thần Điện sự tình.

"Đại ca, liên quan tới Từ Hàng Tịnh Trai miêu tả Chiến Thần Điện đã xuất

thế, mời chúng ta cùng nhau đi tới tìm kiếm Chiến Thần Điện, ngươi thấy thế nào?" Tống Trí lựa chọn tuấn lông mày, thản nhiên nói.

Danh xưng Thiên Hạ Đệ Nhất Đao Thiên Đao Tống Khuyết lông mày một sợ, cầm trong tay bái thiếp để lên bàn, trong mắt lóe lên hai đạo tinh mang, tối hậu phương mới nhàn nhạt mở miệng nói: "Vô luận như thế nào, là thật là giả, đã Từ Hàng Tịnh Trai cùng Tịnh Niệm Thiện Tông Vô Danh Tăng dám phổ biến phát bái thiếp, mời thiên hạ chúng Tông Sư, này đã nói, các nàng xác thực có cái này khí, Chiến Thần Điện, ta đợi võ tu tự nhiên là muốn đi." Tống Khuyết, cuối cùng vẫn làm ra quyết định.

Tây Vực, Hùng Bá Tây Vực, danh xưng Vũ Tôn Tất Huyền, cùng Trung Nguyên Ma Môn mỗ bộ thần bí căn cư địa bên trong.

Thạch Hiên cũng tương tự thu đến Ma Môn cao tầng thông báo, biết được Chiến Thần Điện xuất thế một chuyện, hắn cũng không ngồi yên được nữa.

Cùng một thời gian, Trữ Đạo Kỳ, Phó Thải Lâm các loại thiên hạ nổi danh Tông Sư cũng là nghe nói lúc này, nhao nhao khởi hành, bắt đầu tiến về Trường An hội hợp.

Không có gì ngoài những đại tông sư này cao thủ cấp bậc khởi hành tiến về bên ngoài, một chút Tông Sư Cấp Bậc cao thủ cũng là nhao nhao khởi hành tiến về Trường An.

Bên trong liền có chúc ngọc nghiên, khoảng không, Triệu Đức Ngôn, Tịch Ứng, Khúc Ngạo các loại tu vi đỉnh phong Tông Sư Cấp cao thủ.

Gần như hơn một trăm tên Tông Sư Cấp Bậc cao thủ, hơn ba ngàn tên Hậu Thiên cao thủ.

Tại mấy ngày kế tiếp bên trong, võ lâm chấn động, Trường An, trong lúc nhất thời trở thành võ lâm cao thủ hội tụ địa.

Bọn họ mục đích rất đơn giản, cái kia chính là trong truyền thuyết Chiến Thần Điện.

Đương nhiên, cũng có một chút ôm đến đây đánh đấm giả bộ (cho có khí thế) suy nghĩ, thừa cơ bái nhập mỗ vị cao thủ môn hạ, những người này thuộc về đại bộ phận.

Chiến Thần Điện xuất thế, tại bên ngoài trong nháy mắt gây nên không nhỏ ba động, mà xem như kẻ đầu têu Giang Phong cùng Lỗ Diệu Tử sư đồ mấy người lúc này lại là ngồi tại Từ Hàng Tịnh Trai sơn môn trong đại điện thưởng thức trà, có tư có vị, ngược lại là có chút hài lòng.

Cơ bản đã thất vọng, đã bị vùi dập giữa chợ

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 130: Tây Mạc Ma Long Ra

Chương 130: Tây Mạc Ma Long ra

Hoang vu Tây Mạc, mênh mông, không có xanh sạch hóa, có chỉ là vô tận Lưu Sa.

Một đám người, gần hơn nghìn người, trùng trùng điệp điệp hành tẩu tại trong hoang mạc.

Người cầm đầu chính là Giang Phong, Phạm Thanh Huệ, Lỗ Diệu Tử, Trữ Đạo Kỳ, Vũ Tôn Tất Huyền, Thiên Đao Tống Khuyết, Địa Kiếm Tống Trí mấy vị nổi danh Tông Sư.

Thậm chí ngay cả Ma Môn một số cao thủ cũng xuất hiện, Thạch Hiên xuất hiện, trong đám người gây nên oanh động không nhỏ.

Bất quá, Giang Phong chú ý lực vẫn là đặt ở Thạch Hiên bên người một tên thân thể mặc màu đen mũ rộng vành khom người thân ảnh trên thân.

Người này mặc dù không có lộ ra bộ mặt thật sự, nhưng lại cho người ta một loại cuồn cuộn như vực sâu cảm giác.

Mà lại trong cơ thể mình chân khí vậy mà cùng đối phương sinh ra cộng minh, nói cách khác, đối phương có thể có thể hấp thu qua Tà Đế Xá Lợi có lẽ cũng là

Hướng Vũ Điền!

Một cái nhân vật trong vở kịch tên hiện lên Giang Phong não hải, nhân vật này, chính là đệ nhất Ma Môn "Tà Cực Tông" Tông Chủ, cũng là đệ nhất Tà Đế.

Kết hợp với đối phương bây giờ hất lên mũ rộng vành, Giang Phong cũng liền không khó đoán ra, đối phương đây là không muốn bại lộ trên người mình nguyên nhân.

"Thanh Huệ đạo hữu, người này là?" Vũ Tôn Tất Huyền bọn người nhao nhao đem ánh mắt nhìn về phía đứng tại bọn họ ở giữa Giang Phong, bởi vì Lỗ Diệu Tử dịch dung duyên cớ, bọn họ tạm thời không có nhận ra hai người bọn họ.

Thế nhưng là, cái này cũng không ảnh hưởng bọn họ đối Giang Phong sinh ra ý kiến, Giang Phong dựa vào cái gì mang theo hai tên Đồ Tử Đồ Tôn, cũng dám cùng bọn hắn đứng chung một chỗ.

"Vị này chính là tiêu dao tiền bối, Đạo Pháp thông huyền, ta khuyên các vị vẫn là không phải biết quá thật tốt." Phạm Thanh Huệ hảo tâm nhắc nhở một câu.

"Tiêu dao tiền bối, Đạo Pháp thông huyền, thật sự là khẩu khí thật là lớn." Trong đám người, Vũ Tôn Tất Huyền lạnh hừ một tiếng, lộ ra rất là khinh thường.

A oanh!

Nhưng mà, ngay tại hắn vừa mới vừa dứt lời thời điểm, một bóng người trong nháy mắt đi vào trước mặt hắn, đấm ra một quyền.

Vũ Tôn Tất Huyền căn bản còn chưa kịp phản ứng, chỉ cảm giác mình quanh thân không gian giống như bị khóa lại.

Chân khí trong cơ thể thậm chí đều không thể vận hành, hai đạo nhân ảnh hỗn hợp lại cùng nhau, thân hình lơ lửng không cố định.

Trong chớp mắt, giao thủ mấy hiệp, sau cùng một bóng người nhất quyền cách không oanh ra, huyết vụ đầy trời bay tán loạn.

Tại trong huyết vụ, Giang Phong thân ảnh chậm rãi đi ra.

Nhìn thấy Vũ Tôn Tất Huyền bị đánh chết tại chỗ, mà Giang Phong lại lông tóc không tổn hao gì bộ dáng, mọi người nhao nhao hít một hơi lãnh khí.

Coi như đã đạt tới Phá Toái Hư Không cảnh giới Hướng Vũ Điền, cũng là con ngươi trong nháy mắt mở ra, động bắn ra hai đạo tinh quang, kinh nghi một tiếng.

Giang Phong mấy chiêu miểu sát Vũ Tôn Tất Huyền, cho ở đây chúng vị cao thủ lưu lại không thể xóa nhòa chấn nhiếp lực.

Đổi thân ở, bọn họ phát hiện mình nếu là Tất Huyền, đoán chừng khả năng tại Giang Phong thủ hạ liền mười chiêu đều qua không.

Nhìn qua này như Thần Ma thân ảnh, trà trộn trong đám người Phó Quân Xước trong lúc nhất thời lại là có chút ngốc.

Tại bên người nàng, còn có mặt khác một đôi nam nữ, Bạt Phong Hàn còn có Phó Quân Du, Phó Quân Du cái trán toát ra mồ hôi lạnh, sợ hãi than nói: "Quá kinh khủng đi, trong chốn võ lâm lúc nào xuất hiện bực này nhân vật."

Bởi vì là thứ nhất lần nhìn thấy Giang Phong phong thái, Phó Quân Du có vẻ hơi lòng còn sợ hãi.

Tại Khấu Trọng huynh đệ cái kia có chút hưng phấn tự hào trong ánh mắt, Giang Phong cùng mọi người đi tới sa mạc chỗ sâu.

Mọi người ở đây coi là còn muốn tiếp tục đi một đoạn đường thời điểm, bỗng nhiên có người mở miệng nói: "Mau nhìn, đó là cái gì?"

Mọi người nghe vậy, nhao nhao tìm theo tiếng nhìn lại, xuyên thấu qua vô tận

Hoang cát, bọn họ xem ra một tòa rộng rãi phong cách cổ xưa Thạch Điện đỉnh điện lộ ra Hoàng Thổ bên trong.

Tại này Thạch Điện trước còn có từng bậc từng bậc thềm đá, Xem ra hắn là thông hướng Thạch Điện bậc thang.

"Là Chiến Thần điện!" Thấy cảnh này, trong lòng mọi người nhao nhao kịch liệt chấn động, đồng thời trong lòng vô cùng kích động.

Hướng Vũ Điền trên mặt cũng là lộ ra đến vô cùng kích động, hắn vì đó không có vỡ vụn rời đi, cũng là một mực đang thăm dò Chiến Thần Điện bí mật.

Bây giờ, hắn muốn đạt được ước muốn.

Tuy nhiên phát hiện Chiến Thần Điện, thế nhưng là Giang Phong bọn người không có tiến vào, ta Tông Sư Cấp Bậc cao thủ tự nhiên không dám vào nhập.

Trữ Đạo Kỳ mấy người nhìn về phía Giang Phong, Giang Phong nhàn nhạt gật gật đầu, sau đó mọi người bắt đầu đạp vào tiến vào Thạch Điện Thạch Thê.

Rất khó tưởng tượng, dài mười tám trượng, bao quát Cửu Trượng thềm đá, một cái nhìn tiểu tiểu chiến thần điện đến là như thế nào chứa được.

Nhìn như có chút không hợp lý, thế nhưng là làm tiến vào Thạch Điện cửa đá một khắc này, ngươi mới sẽ phát hiện, bên trong không gian bao la vô cùng, xa hoàn toàn không phải ngươi có thể tưởng tượng.

Mọi người vừa vào cửa đá, trong cửa đá không gian lưu chuyển, trong chớp mắt, mọi người không biết đi vào phương nào.

Chỉ cảm giác mình đi vào một chốn cực lạc bên trong.

Chung quanh đều là non xanh nước biếc, trên đồi núi nhỏ khắp nơi loại không ít trân quý Thiên Địa Linh Dược.

"Trời ạ, tốt nhiều dược tài!" Những cao thủ võ lâm kia nhìn thấy này mặt đất loại không ít Thiên Địa Linh Dược, từng cái nhao nhao lên tiếng kinh hô.

Nhưng mà, lý trí nói cho bọn hắn, đây chỉ là bắt đầu, Chiến Thần Điện mới là chủ yếu mục đích.

"Phía trước có một Hồ Bạc, hồ này bên trong có một đầu Ma Long, muốn vượt qua hồ này, đầu tiên nhất định đánh giết Ma Long." Hướng Vũ Điền đối với chiến thần điện hiểu biết đồ,vật không ít, mà lại, tại rất nhiều năm trước, hắn cũng từng từng tiến vào một lần Chiến Thần Điện, nhưng lại bị trong này Ma Long ngăn lại.

Nguyên bản những cao thủ kia còn tưởng rằng có thể trực tiếp vượt qua Hồ Bạc, nhưng là bây giờ vừa nghe nói, cả đám đều cảnh giác lên.

Mắt thấy ở đây không có bất kỳ ai chủ động qua gây nên Ma Long xu thế, Giang Phong nhíu nhíu mày.

Bước ra một bước, thân hình coi là thật tiêu dao Như Tiên, tại mọi người sợ hãi thán phục bên trong, đi vào Hồ Bạc trên không, hắn song chưởng chứa đầy kình khí vô hình, đột nhiên một tiếng quát lớn, hướng phía dưới đè ép.

A oanh!

Ngao!

Theo hai cái chưởng ấn đè xuống mặt hồ, nổ lên đầy trời bọt nước, một tiếng kinh thiên động địa tiếng rống đồng thời vang lên.

Một đạo to lớn Thú Ảnh cũng là theo xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Đầu đầy màu xanh lá tóc dài, có chút phía tây Ma Long hình dáng, phía sau một đầu dài đuôi dài mọc đầy gai ngược.

Đây chính là một mực thủ hộ Chiến Thần Điện Ma Long, loại này Ma Long,

tuy nhiên đầu loại có được Đông Phương Thần Long bề ngoài, nhưng là từ ngoại hình đến xem, thực nó càng tương tự tại phía tây Ma Long.

Rống!

Ma Long tinh hồng hai mắt cơ hồ muốn phun lửa, nhìn lấy đứng trên mặt nước Giang Phong, đột nhiên bộc phát ra một đạo kinh thiên tiếng rống, trực tiếp hướng Giang Phong cúi xông lại.

Muốn nhất trảo Tử Tương Giang Phong cho trực tiếp xé rách.

"Muốn chết!" Giang Phong lạnh hừ một tiếng, vào giờ phút này, đầu đầy mái tóc đen dài trong nháy mắt hồng sắc hóa, mà thân hình hắn cũng là trực tiếp biến thành cao hơn hai mét.

So với trước, huyết mạch khôi phục, trên người hắn khí tức đúng là càng khủng bố hơn, thâm trầm được nhiều.

Hắn không nói hai lời, trực tiếp vung lên trường thương trong tay đâm ra một thương.

Nhất thời, một đạo khủng bố khí kình xé rách hư không, trực tiếp đâm vào ma trên thân rồng, bắn ra vô số đạo tia lửa.

Nhìn lấy khác nào Thần Ma Giang Phong, sở hữu ở đây cao thủ chớ không hít một hơi lãnh khí.

Giang Phong quanh thân phun trào hắc sắc sát khí, này tình cảnh, coi là thật liền như là một tôn thần bí hàng thế, giờ khắc này, cơ hồ tất cả mọi người bị hắn cho chấn nhiếp, cái này là kinh khủng bực nào thực lực?

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 131: Chiến Thần Điện

Chương 131: Chiến Thần Điện

"Ngao " trường thương trong nháy mắt đâm ra vô số đạo thương ảnh, liên tiếp tiếng nổ đùng đoàng vang lên, tia lửa văng khắp nơi, từng mảnh từng mảnh màu xanh đen mang Huyết Lân tấm ảnh tung bay mà lên.

Long có Nghịch Lân, tiếp xúc hẳn phải chết, Ma Long nghịch lân là nó quanh thân phòng ngự năng lực mạnh nhất địa phương, nhưng mà cũng đồng thời là nó phòng ngự lực yếu ớt nhất địa phương.

Giang Phong một thương này, đúng là cứ thế mà đem Ma Long bức cho lui.

"Lên!"

Mọi người gặp Giang Phong lại là sinh sinh rung chuyển Ma Long, đang khiếp sợ Vu Giang Phong thực lực đồng thời, bọn họ nhao nhao không do dự nữa, toàn bộ đồng thời xuất thủ.

"Rầm rầm rầm! ! !"

Một tiếng tiếng điếc tai nhức óc tiếng vang, không ngừng quanh quẩn tại Chiến Thần Điện bên trong, Ma Long phát ra sau cùng một tiếng hét thảm, không cam lòng ngã xuống.

Tuy nhiên Giang Phong trọng thương Ma Long, có thể như trước vẫn là có gần hơn trăm người bị Ma Long cho đánh giết.

Không đám người kịp phản ứng, Giang Phong trực tiếp đem Ma Long thi thể thu nhập trữ vật giới chỉ bên trong.

Ma Long tuy nhiên không phải chân chính Long, nhưng miễn cưỡng coi là một đầu Linh Thú, thân thể tự nhiên là khó được bảo vật.

Đối với Giang Phong động tác này, không ai dám nói cái gì, dù sao vừa rồi Giang Phong thực lực bày ở này, muốn truy cứu Giang Phong trách nhiệm, này đoán chừng còn muốn hỏi một chút Giang Phong trong tay Chiến Thương đến có nguyện ý hay không.

Bọn họ từ hỏi thực lực mình còn còn lâu mới có được đạt tới loại kia có thể cùng Giang Phong đối kháng trình độ, cho dù bất mãn trong lòng, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn xuống dưới.

"Chúng ta đi."

Giang Phong thể nội khí kình cổ động, trong chớp mắt, đầu đầy mái tóc dài màu đỏ trong nháy mắt biến thành màu đen nhánh, hình thể cùng thân cao cũng trong cùng một lúc khôi phục nguyên dạng.

Làm xong những này, Giang Phong chào hỏi Lỗ Diệu Tử còn có Khấu Trọng sư đồ cùng Lý Tú Ninh, Lý Thế Dân bọn người trực tiếp hướng Hồ Bạc đối diện đạp thủy mà đi.

"Đi!"

Người khác nhìn thấy Giang Phong thân hình Phiêu Miểu, đã không biết tung tích, từng cái vội vàng khởi hành, không còn dám dừng lại nguyên địa, hướng Giang Phong phương hướng rời đi truy chạy tới.

Còn có những cái kia may mắn tại Ma Long trảo sống sót võ giả, từng cái cũng đều hưng phấn theo sau.

Khi mọi người bước vào Chiến Thần Điện, nhất thời đều kinh hãi ngốc tại

chỗ, cơ hồ ngừng thở.

Mọi người như đặt mình vào cự trong điện, đồng thời bị cự điện này cực lớn thật cao trên không ở giữa chấn nhiếp, tựa như một cái tiểu nhân Quốc Tiểu người, tại nhất thời bỏ lỡ dưới, đi vào Cự Nhân xây trong đại điện, cự trước điện bưng cùng trái phải hai bên điện bích, chí ít có 40 trượng khoảng cách, Giang Phong bọn người liền giống con kiến hôi như vậy nhỏ bé.

Tại đối chính cửa vào cự trên vách, từ trên xuống dưới đục khắc một hàng Đại Triện, từ đỉnh điện thẳng hàng mà xuống, đầu đuôi cách xa nhau ít nhất có ba ngoài mười trượng, mỗi chữ hơn một trượng vuông, ghi: Thiên địa bất nhân lấy vạn vật vì sô cẩu.

Nhìn về phía đỉnh điện, cách mặt đất khoảng bốn mươi trượng đỉnh điện trung tâm, có khảm một khối hình tròn vật thể, hai trượng đường kính, tản mát ra Thanh Hoàng ánh sáng, bàng như một cái trong phòng thái dương, làm toàn bộ cự điện tắm rửa tại vạn đạo thanh quang dưới.

Lấy cái này Quang Nguyên làm trung tâm, đỉnh điện ban ngày một cái đường kính đạt 20 trượng vòng tròn lớn, cùng Bí Đạo lối vào Tinh Đồ một dạng, chỉ bất quá lại lớn mấy lần, đem cự điện bao trùm tại vô hạn Tinh Túc dưới.

Cự điện không thấy một trụ, không thấy một vật, tâm điện mặt đất phía trên có một cái khoảng hai trượng vuông phù điêu, hai bên trái phải trên vách mỗi một bên cũng có hơn một trượng vuông phù điêu đồ các hai mươi bốn, tăng thêm tâm điện phù điêu đồ, vừa lúc là bốn mươi chín.

"Chiến Thần Đồ Lục!"

Nhìn thấy này bốn mươi chín tòa phù điêu, mọi người nhất thời lên tiếng kinh hô.

"Ha-Ha, ta Trữ Đạo Kỳ đời này có thể đến tiến Chiến Thần Điện, thật sự là thiên đại cơ duyên."

"Chiến Thần Điện không hổ là Chiến Thần Điện, chính là trong truyền thuyết Thần Điện, Thượng Cổ Tiên Nhân Quảng Thành Tử từng bởi vì tại Chiến Thần Điện bên trong xem chừng Phá Toái Hư Không pháp, từ đó lập nên Trường Sinh Quyết bực này Kỳ Thư, sau cùng vỡ vụn rời đi, hoặc là, ta đợi hôm nay cũng có thể có thể chứng được vỡ vụn pháp." Phạm Thanh Huệ, Tống Khuyết bọn người từng cái đều là ngồi xếp bằng tại trong đại điện, đối ứng trên đại điện Tinh Thần Đồ, bắt đầu nhắm mắt tu luyện.

Từng cái ai cũng cuồng hỉ, cảm thấy vô cùng kích động.

"Ồ!"

Theo xâm nhập Chiến Thần Điện, Giang Phong đột nhiên thân thể chấn động, chỉ gặp nơi xa góc tường dưới, vậy mà khoanh chân mặt tường ngồi một người.

Người này bóng lưng khôi ngô, phục sức cao cổ, không loại cận đại.

Giang Phong đến gần xem xét, phát hiện người này tướng mạo trang nghiêm, khóe miệng còn mang an tường mỉm cười, tóc cùng y phục đã tan ra hơn phân nửa, nhưng trên mặt da thịt thần sắc lại cùng người sống không khác.

Người này tay trái rủ xuống đất, mặt đất phía trên có một hàng chữ nhỏ: Quảng Thành Tử chứng Phá Toái Kim Cương nơi này.

Đây chính là Quảng Thành Tử thân thể, cái gọi là Phá Toái Hư Không, chính là muốn bỏ đi thân thể, chính mình Thần Hồn thoát ly thân thể, từ đó Phá Toái Hư Không, rời đi phương thế giới này.

Quảng Thành Tử cái này cũng là một cái tốt nhất ví dụ.

Không thể không nói, Quảng Thành Tử xác thực đến, chỉ từ cái kia khắc hoạ mắng trên mặt đất chữ viết đến xem, cũng đủ để nhìn ra công lực của hắn thâm hậu.

"Khấu Trọng, ba người các ngươi cực kỳ ở đây lĩnh hội." Giang Phong trở lại nhìn Khấu Trọng hai người liếc một chút, lại nhìn về phía Lỗ Diệu Tử cùng Lý Tú Ninh mấy người, căn dặn một câu.

"Sư tôn xin yên tâm đi, đồ nhi sẽ cố gắng tu luyện." Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng hai người rất là kích động nói ra.

Giang Phong gật gật đầu, cũng không có tiếp tục để ý tới bọn họ, trực tiếp đem ánh mắt nhìn về phía bốn phía, bắt đầu tìm tòi.

Tại hắn Thần Hồn cảm ứng xuống, hắn cảm ứng được Chiến Thần Điện một số khác biệt chỗ.

Dựa theo nội dung cốt truyện, Chiến Thần Điện là một tòa có thể tự hành di động Tiên Phủ, đã như vậy, như vậy tự nhiên cũng có thể có khống chế Tiên Phủ phương pháp.

Tìm kiếm hồi lâu, sau cùng Giang Phong ánh mắt rơi vào trên đại điện.

Nhưng gặp trên đại điện ngôi sao đầy trời, rực rỡ vô biên, tại này lộng lẫy vô cùng ngôi sao bên trong, Giang Phong đưa ánh mắt cuối cùng rơi vào bên trong Nhất Khỏa Tinh Thần bên trên.

Thần sắc hắn nhất động, dưới chân nhẹ nhàng đạp mạnh, tại mọi người này kinh ngạc trong ánh mắt, bay lên không trung vọt lên mười mấy mét, trong hư không lần nữa mượn lực đạp mạnh, dâng lên mấy chục mét.

Trong chớp mắt, tựa hồ xuyên qua một tầng có hình dạng không màu lồng ánh sáng.

Đi vào một cái Kỳ Dị Không Gian.

Nơi này chung quanh có từng khỏa Tiểu Tinh Thần đang lóe lên, mà Giang Phong làm theo đứng tại hắc ám vô biên, ngôi sao lấp lóe trong tinh không.

Cái kia khổng lồ hình thể cùng những ngôi sao đầy trời đó thực sự hình thành so sánh rõ ràng.

Tại trước mắt hắn, có một khỏa lớn chừng bàn tay, phát ra sáng chói hào quang hạt châu, Tinh Thần Châu.

Một cỗ bành trướng đến để cho người ta rên rỉ linh khí từ cái khỏa hạt châu này phía trên truyền đến, từng đạo từng đạo phù văn màu vàng tại hạt châu kia phía trên lưu chuyển.

"Không nghĩ tới lại còn là Đạo Gia phù văn , ấn đạo lý nói, cái thế giới này ứng đạo pháp này thất truyền mới đúng, nhưng là bây giờ, Chiến Thần Điện bên trong lại xuất hiện càng thêm mơ hồ Đạo Phù."

Võ đạo cùng Đạo Gia đạo thuật rõ ràng cũng là hai khái niệm, đạo thuật tu luyện coi trọng là thành Tiên nhập đạo, Thần thông thiên địa, mà võ đạo làm theo liền muốn thấp hơn không ít tầng thứ.

Hoàn toàn không cùng đẳng cấp.

Này khác nhau thực sự quá lớn.

Muốn đến, năm đó Quảng Thành Tử cũng hẳn không có phát hiện nơi này.

Viên này phù châu, chính là khống chế Chiến Thần Điện nơi mấu chốt.

Không biết nói thế nào

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 132: Luyện Hóa Tiên Phủ

Thứ nhất 32 Luyện hóa Tiên Phủ

Đã biết đây chính là Chiến Thần Điện nơi mấu chốt, Giang Phong lúc này cũng không do dự.

Trực tiếp ngồi xếp bằng trong hư không, nơi này không gian rất là kỳ dị, coi như Giang Phong ngồi trong hư không, cũng sẽ có một cỗ vô hình thác lực chống đỡ lấy hắn.

Là lấy căn bản không cần lo lắng hội rơi xuống.

mà Giang Phong động tác này tự nhiên cũng gây nên Hướng Vũ Điền bọn người chú ý, "Mau nhìn, tiểu tử kia chạy Chiến Thần Điện nghèo trên đỉnh, hắn dự định làm gì?"

" này tựa như là bảo vật gì? chẳng lẽ hắn được cái gì Cơ duyên hay sao?"

" Thiện Tai Thiện Tai, Thần Vật người có duyên cư" Tịnh Niệm Thiện Viện Vô Danh Lão Tăng Niệm Tụng một câu phật hiệu.

Trữ Đạo Kỳ các loại trong mắt người tinh quang nhấp nháy, hiện lên một tia tham lam.

Bất quá vừa nghĩ tới trước đây Giang Phong lúc bộc phát loại kia thực lực kinh khủng, rất nhanh, bọn họ tâm liền lại lạnh đi, phía sau còn thẳng bốc lên hơi lạnh.

Nếu bọn họ thật không biết sống chết, chạy tới theo Giang Phong tranh đoạt cơ duyên, đoán chừng đến lúc đó Giang Phong cùng bọn hắn tính sổ sách, chết cũng không biết chết như thế nào.

Lúc này, bọn họ cũng không có tiếp tục qua nghĩ nhiều như vậy, Chiến Thần Điện mở ra thời gian hữu hạn, trong ba ngày, nếu là không rời đi, như vậy ở lại đây còn cần ba mươi năm sau, Chiến Thần Điện mới có thể lại mở ra một lần.

Giang Phong ngồi xếp bằng hư không, tay cầm phát ra mờ mịt rực rỡ kim quang Chiến Thần châu.

trong tay phù văn lượn lờ, hắn nhắm mắt dưỡng thần, ý niệm nguyên thần cùng này phù văn bắt đầu câu thông.

A oanh!

Làm Tinh Thần Lực xâm nhập viên kia hạt châu màu vàng óng nội bộ một khắc này, Giang Phong chỉ cảm giác mình não hải ông một trận chấn động kịch liệt.

Ngay sau đó, chính là một cỗ vô cùng mênh mông tinh thuần năng lượng hướng trong cơ thể mình mãnh liệt mà đến.

A!

Mái tóc dài màu đỏ phi vũ, trong miệng mọc ra hai cái nanh, thân hình cũng đột nhiên cất cao đến hai mét.

Nửa người trên y phục đều vỡ vụn, hóa thành bột mịn.

" trời ạ, hắn đến Là ai." Giang Phong gầm lên giận dữ, này khủng bố âm ba tản ra tự nhiên gây nên người khác chú ý, khi thấy Giang Phong biến hóa lúc, Tất cả mọi người Nhịn không được đánh cái rùng mình.

Quá quỷ dị.

"Ma quỷ, đây là trong truyền thuyết ghi chép ma quỷ." Có chút Đạo Gia cao thủ hàm răng run lên, nuốt nước miếng nói ra.

Mỗi người, cơ hồ bị Giang Phong động tĩnh cho kinh động, nhìn thấy cái kia quỷ dị một màn, chớ không hít một hơi lãnh khí.

Giang Phong tựa như một cái Thần Ma, quanh thân bị kim sắc sáng chói phù văn bao phủ, trùng kích.

Từng đạo từng đạo kim sắc khí thể không ngừng từ quanh người hắn các cái lỗ chân lông bên trong chui vào.

Đó là phải thừa nhận bao lớn thống khổ, không người nào dám tiến lên một bước, bởi vì bọn hắn tâm lý rất rõ ràng, lúc này căn bản không phải bọn họ hắn là đi lên thời điểm.

"Sư tôn" Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng hai người nhìn thấy Giang Phong xuất hiện loại tình huống này, nhịn không được lên tiếng kinh hô, liền muốn người nhẹ nhàng tiến lên nhìn Giang Phong.

"Không muốn đi qua, tiên sinh ngay tại luyện hóa bảo vật, nếu như các ngươi đi lên quấy rầy, sợ rằng sẽ hỏng tiên sinh chuyện tốt." Lỗ Diệu Tử so sánh trầm ổn, hắn gặp Khấu Trọng huynh đệ hai người muốn đi quấy rầy Giang Phong, vội vàng kéo lại hai người, có chút nghiêm túc nói ra.

Khấu Trọng hai người nao nao, sau đó mà lấy lại tinh thần, đều có chút ngượng ngùng cúi đầu xuống.

Lần nữa lâm vào trong yên lặng, tất cả mọi người vội vã lĩnh hội Chiến Thần Điện bên trong Chiến Thần Đồ Lục.

Mà Giang Phong luyện hóa Chiến Thần Điện hạch tâm, tự nhiên cũng đã đến thời khắc mấu chốt.

Lúc này, cả người hắn da thịt đã hoàn toàn biến thành Màu vàng óng.

toàn thân nở rộ kim quang óng ánh, hắn phảng phất cũng là một cái đến từ trên chín tầng trời Thần Ma.

Cho người ta một loại nhịn không được muốn cúng bái cảm giác.

"Hắn đến là lai lịch gì?" Nhìn thấy vẫn như cũ nhắm mắt Giang Phong, trà trộn trong đám người Phó Quân Xước nói nhỏ một câu, trong lòng tràn đầy thật không thể tin sắc.

Sư Phi Huyên Thạch Thanh Tuyền các loại hữu duyên tiến vào Chiến Thần Điện nữ tử hiếm thấy đã từ lâu bị Giang Phong này tuyệt thế phong tư cho chấn nhiếp.

Bất tri bất giác, thời gian cực nhanh, trong chớp mắt liền đã qua nửa tháng.

Nửa tháng đến, theo Giang Phong không ngừng cảm ngộ cùng luyện hóa Chiến Thần châu.

Trong cơ thể hắn khí kình đã đạt tới một cái kinh người trình độ, hiện tại hắn, nếu như tiến về cương ước vị diện, cái kia chính là một cái huyết khí như hồng Cương Thi, liền Quỷ Vương nhìn thấy hắn, đoán chừng đều muốn kiêng kị ba phần.

Một cỗ khí tức khủng bố từ trên người hắn lan ra, không ngừng hướng phía dưới đại điện ép qua.

Mọi người cảm giác được uy thế như vậy, chẳng lẽ từng cái trong lòng run sợ.

"Ha-Ha, ngộ, ta cuối cùng." Ngay tại Giang Phong yên lặng tại luyện hóa Chiến Thần Điện tế, bỗng nhiên, một đạo phóng khoáng âm thanh vang lên tới.

Giang Phong mở hai mắt ra, nhìn kỹ lại, vừa vặn trông thấy Chiến Thần Điện bên trong một người mặc đạo bào màu trắng đen lão giả ngồi xếp bằng ở trong

đại điện.

Hắn ngửa đầu cười to một tiếng, tất cả mọi người nhao nhao đưa ánh mắt về phía hắn, chỉ thấy hắn cười to về sau, quanh thân bỗng nhiên bộc phát ra một trận sáng chói thất thải hào quang, ngay sau đó, tại người khác không cách nào nhìn thấy tình huống dưới, một đạo phát ra Thất Thải Quang Mang bóng người từ này vỡ vụn trong thân thể bước ra một bước, đưa tay trong hư không xé ra.

Hư không trực tiếp vỡ ra một cái hình người thông đạo, bóng người kia một bước bước vào, sau cùng biến mất trong hư không.

Mà trên mặt đất, chỉ còn lại có một đống màu xám trắng tro cốt.

Đây chính là Phá Toái Hư Không.

"Trữ Đạo Kỳ tiền bối Phá Toái Hư Không." Thấy cảnh này, tất cả mọi người kích động lên.

Đặc biệt là Phạm Thanh Huệ bọn người, chớ không cảm thấy có chút kích động.

Phá Toái Hư Không, là bọn họ suốt đời truy cầu võ đạo mộng tưởng, bây giờ, Trung Thổ Đạo Gia đệ nhất cao thủ Tán Nhân Trữ Đạo Kỳ đột phá, người khác tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Bây giờ Chiến Thần Điện ba Thiên đã qua, rất nhiều người không chịu rời đi, nhao nhao lưu lại, còn không phải là vì đột phá.

Nguyên bản hơn một ngàn ít, bây giờ trừ còn lại hơn chín mươi tên Tông Sư bên ngoài còn có hơn một trăm tên võ lâm cao thủ lưu lại lĩnh hội.

Cái này chủ yếu vẫn là bọn họ đối với mình thiên phú có lòng tin tuyệt đối.

Bất quá theo thời gian chuyển dời, rất nhanh, bọn họ liền phát hiện, chính mình tựa hồ đánh giá cao chính mình.

Nửa tháng không ăn không uống, đối bọn hắn tới nói, tựa hồ có hơi phiền toái, theo mà đến, cũng là lo lắng, đối thời gian lo lắng.

Bọn họ muốn rời khỏi Chiến Thần Điện.

Cuộc sống ngày ngày trôi qua, Giang Phong thể nội gân mạch bị một cỗ hùng hậu chân khí chỗ tràn ngập.

Quanh thân bên ngoài thân bắp thịt nhô lên, trên thân những huyệt vị đó cũng là thỉnh thoảng chấn động, cho hắn một loại tựa hồ sau một khắc, cả người đều muốn nổ tung đồng dạng cảm giác.

Từ đỉnh đầu Bách Hội Huyệt lại đến Túc Hạ đủ ánh sáng huyệt, đều có chân khí đang lưu động.

Chiến Thần châu, cũng từ nguyên lai lớn chừng bàn tay, bây giờ biến thành lớn chừng cái trứng gà, trọn vẹn co lại nhỏ rất nhiều vòng.

"A Ni đà Phật, thiện tai, thiện tai, ngã phật từ bi, chiếu cố tại ta, nay có thể Chứng Đạo vỡ vụn!" Từng tiếng lãng Phật âm vang lên, thời gian qua đi mấy ngày, mọi người lần nữa bị từ trong nhập định cho bừng tỉnh.

Nhao nhao nhìn về phía Vô Danh Tăng vị trí chỗ ở, nhưng gặp nơi đó, vô hình tăng quanh thân thất thải hào quang phun trào, sau một khắc, thân thể uyển như chiếc gương, trực tiếp vỡ vụn, sau cùng đúng là bắt đầu phong hoá.

Trên mặt đất, tro bụi không có cái gì.

Tịnh Niệm Thiện Viện Vô Danh Tăng, vỡ vụn mà đi.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 133: Phá Toái Hư Không

Chương 133: Phá Toái Hư Không

"Nam Mô A Di Đà Phật, Ngã Phật chiếu cố!" Mọi người còn không có từ trong lúc khiếp sợ trở lại âm thanh đến, trong đại điện vang lên lần nữa một trận Phiêu Miểu Phật Âm.

Phảng phất là đến từ chín ngày cuồn cuộn Phiêu Miểu Tiên Âm, nương theo lấy thanh âm rơi xuống, tại trong đại điện, nguyên bản Từ Hàng Tịnh Trai gia chủ đương thời Phạm Thanh Huệ vị trí chỗ ở.

Truyền đến một trận xoạt xoạt tiếng vang, tựa như là trứng gà vỡ vụn.

Từng đợt Thất Thải Quang Hoa từ nơi này tên người mặc màu xám ni cô phục sức Ni Cô trên thân sáng lên, sau một khắc, nàng thân thể tựa như một vũng ao nước, tạo nên một trận gợn sóng, về sau, hoàn toàn vỡ vụn.

Lại nói tiếp, gió thổi qua, thân thể hóa thành bột mịn, tiêu tán ở trong hư không.

"Sư tôn, không muốn" nhìn thấy Phạm Thanh Huệ thân thể vỡ vụn, Phá Toái Hư Không rời đi, Sư Phi Huyên kinh hô một tiếng, như điên hướng Phạm Thanh Huệ tiến lên.

"Huyên, vi sư muốn đi, ngươi phải chiếu cố thật tốt chính mình." Tại mắt thường vô pháp nhìn tới chỗ, một đạo Phiêu Miểu thanh âm truyền đến, uyển chuyển dễ nghe.

Sư Phi Huyên lòng như tro nguội, Phạm Thanh Huệ là nàng kính yêu nhất sư phụ, như cùng nàng phụ mẫu, thế nhưng là bây giờ, nàng vẫn là rời đi.

"Thiên Đao thứ bốn mươi chín thức!" Nương theo lấy Phạm Thanh Huệ rời đi, gây nên không nhỏ chấn động, nhưng vào đúng lúc này, danh xưng Thiên Hạ Đệ Nhất Đao võ lâm đại tông sư Thiên Đao Tống Khuyết một tiếng quát lớn.

Hắn đưa tay thành đao, hướng trong hư không bổ ra nhất đao, nhất thời, trong hư không xuất hiện một đạo dài hơn ba trượng màu xám cự hình đao khí.

Đao khí Khí Quán Trường Hồng, nhất đao bổ ra, Tống Khuyết thả người nhảy lên, xông về trước quá khứ, hắn thân thể bị đạo này đao khí cho trực tiếp chém thành toái phiến.

Tại người bình thường mắt thường vô pháp nhìn tới chỗ, Giang Phong nhìn thấy một đạo phát ra Thất Thải Quang Mang nam tử thân ảnh tóc dài phi vũ.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía trước hư không, hướng về phía trước nhảy lên, thả người tiến vào Hư Không Liệt Phùng bên trong, hướng một đạo đi xa bóng người đuổi theo, đó là Phạm Thanh Huệ thân ảnh.

Đã từng, bởi vì do nhiều nguyên nhân, thế tục dây dưa, hai người vô pháp tiến tới cùng nhau, mà bây giờ, rốt cục có thể tại một thế giới khác, có lẽ, bọn họ có thể trọng tục tiền duyên.

"Bụi về với bụi, đất về với đất, ta cũng nên rời đi." Một đạo có vẻ hơi thanh âm hùng hậu vang lên.

Một chút hàn quang vạn trượng mang, một kiếm quang mang chiếu Cửu Châu!

Một đạo duệ sắc vô cùng , có thể Trảm Kim Đoạn Nhạc kiếm khí xẹt qua hư không, đem một đạo vĩ ngạn thân ảnh cho trực tiếp chém thành hai nửa, đạo nhân ảnh kia chợt hóa thành vô tận toái phiến, chui vào Hư Không Liệt Phùng

bên trong.

Sau đó Tống Khuyết về sau, lại một vị Tông Sư vỡ vụn rời đi.

"Nhân sinh muôn đời, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi, nên rời đi luôn luôn muốn rời khỏi." Đây là một đạo có chút tang thương thanh âm, một đạo toàn thân bị bao phủ tại dưới hắc bào cao lớn thân ảnh bước ra một bước.

Thân hình hắn hơi chấn động một chút, ngay sau đó, trên thân trường bào màu đen trong phút chốc, hoàn toàn bị chấn vỡ, hóa thành võ lâm bột mịn.

Lộ ra hắn diện mục thật sự.

Đây là một đạo có chút khom người thân ảnh, trên mặt che kín nếp nhăn, tuy nhiên không biết niên kỷ của hắn, nhưng là đó có thể thấy được, hắn sống quá lâu tuế nguyệt.

Hai liếc thật dài lông mày, không giờ khắc nào không tại nói rõ một vấn đề, đó chính là hắn tuổi tác rất lớn.

Một cỗ khí tức tà ác ở trên người hắn nổ tung lên, dọa đến ở đây sở hữu võ lâm cao thủ nhao nhao sắc mặt hoảng sợ đại biến, Cao Ly Dịch Kiếm Đại Sư Phó Thải Lâm cùng Thạch Hiên hai người đồng thời thần sắc biến đổi, hoảng sợ nói: "Tà Đế Hướng Vũ Điền, thế nào lại là hắn?"

Làm Lỗ Diệu Tử nhìn thấy Hướng Vũ Điền thời điểm, thân hình cũng là đồng dạng kịch liệt chấn động, Hướng Vũ Điền, hắn lại còn còn sống.

Cái này đã từng giết hại không ít Chính Đạo Tu Sĩ võ lâm đại tông sư, bây giờ tuổi tác tuyệt đối trên trăm tuổi, hắn còn sống, đây là làm cho tất cả mọi người cũng không nghĩ tới sự tình.

Trong lúc nhất thời, giữa sân một mảnh xôn xao.

Không đám người xôn xao, sợ hãi, Hướng Vũ Điền chỉ là nhàn nhạt quét mọi

người liếc một chút, hơi hơi gật gật đầu, tựa hồ là buông xuống rất lo xa kết, hắn bước ra một bước, thân hình trực tiếp không vào mắt trước trong hư không.

Nhìn kỹ, nhưng lại có một đạo cùng hắn giống như đúc "Người" đứng tại chỗ, như vậy vừa rồi này một bóng người một đầu chui vào trong hư không, này là chuyện gì xảy ra?

Xoạt xoạt!

Không đám người kịp phản ứng, cái kia đạo cùng Hướng Vũ Điền giống như đúc "Hướng Vũ Điền" thân thể trực tiếp vỡ vụn, Hướng Vũ Điền, cuối cùng vẫn là không có đem chính mình thân thể bảo lưu lại tới.

Hắn Phá Toái Hư Không, rời đi, giống Quảng Thành Tử như thế đem chính mình thân thể bảo lưu lại người tới thực sự quá ít.

Mà lại trọng yếu nhất một nguyên nhân, cái kia chính là Hướng Vũ Điền lúc còn sống chính là đệ nhất Tà Đế, hắn địch nhân thực sự quá nhiều, hắn không muốn chính mình sau khi vỡ vụn, thân thể bị người chà đạp, vì đó, hắn vẫn là hủy đi thân thể.

Thạch Hiên nhìn lấy Hướng Vũ Điền rời đi bóng lưng, dần dần, hắn tựa hồ cũng hiểu được cái gì, bước ra một bước, tại mọi người chấn kinh dưới ánh mắt, đến đến trong đại điện.

Hắn rốt cục cũng phải đột phá, nhìn lấy trên đỉnh đầu, cái kia như cũ ngồi xếp bằng Giang Phong, trong mắt của hắn quang mang lấp lóe, song quyền nắm chặt, ngửa đầu nói: "Thạch Hiên, trước mắt bại ở tiền bối thủ hạ, tiền bối võ đạo công phu tinh thần, tại hạ bội phục, bây giờ Thạch mỗ đã ngộ vỡ vụn mê, còn mời các hạ có thể đánh với ta một trận, tốt lại trong nội tâm của ta nguyện."

Võ đạo võ đạo, dũng cảm tiến tới là vì võ đạo, Thạch Hiên hiểu thông vỡ vụn mê, thế nhưng là hắn lúc trước thua ở Giang Phong thủ hạ, hơn nữa còn bị bại thảm như vậy.

Trong lòng của hắn có kết, bây giờ, hắn đã lần nữa khôi phục Đại Tông Sư Cảnh Giới, cho dù hắn biết mình khả năng không phải Giang Phong đối thủ, thế nhưng là trong mắt của hắn chiến ý cháy hừng hực.

Hắn vẫn như cũ thỉnh cầu nhất chiến.

Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng hai người thần sắc biến đổi, Lý Tú Ninh cùng Lý Thế Dân các loại Thế Gia Môn Phiệt cao thủ nghe được Thạch Hiên cái tên này càng là thân hình chấn động.

"Thạch huynh, đã lâu không gặp, tiên sinh hiện tại ngay tại xử lý chuyện khẩn yếu, ngươi làm như thế, không khỏi quá mức lỗ mãng đi."

Lỗ Diệu Tử cùng Thạch Hiên tự nhiên là nhận biết, nhận ra Thạch Hiên, hiển nhiên để hắn rất là kinh ngạc.

"Lại là Tà Vương Thạch Hiên, hắn còn sống." Hiện trường lần nữa một trận bạo động, Tà Vương Thạch Hiên, một cái đã từng trong võ lâm gây nên cự chấn động mạnh nam tử, hắn vậy mà cũng xuất hiện.

Đặc biệt là Âm Hậu chúc ngọc nghiên nhìn thấy Thạch Hiên thời điểm, càng là thân hình kịch liệt chấn động, trong mắt lóe lên một tia mãnh liệt tức giận.

Nam tử này, đã từng bị thương hắn quá sâu.

Có lẽ nàng đối Lỗ Diệu Tử cảm tình, chỉ là lợi dụng Lỗ Diệu Tử, thế nhưng là nàng đối Thạch Hiên thế nhưng là thật nghiêm túc qua.

Nhưng là, trước mắt tình cảnh, trong nội tâm nàng rất rõ ràng, hết thảy, đều đã trở thành quá khứ, đã từng, nàng khó mà thương tổn hắn, càng uổng luận bây giờ đã bước vào đại tông sư, sắp bước vào Phá Toái Hư Không cảnh giới Thạch Hiên.

Đối với Lỗ Diệu Tử chất vấn, Thạch Hiên chỉ hơi hơi liếc nhìn hắn một cái, chợt lắc đầu, không nói nữa, ánh mắt trực tiếp nhìn về phía trên đỉnh đầu vẫn ở

chỗ cũ ngồi xếp bằng Giang Phong.

Ngay tại Lỗ Diệu Tử muốn đích thân xuất thủ, thay Giang Phong quyết đấu Thạch Hiên lúc, bỗng nhiên, nguyên bản còn ngồi xếp bằng Giang Phong hai mắt đột nhiên mở ra, há miệng hút vào, viên kia nguyên bản còn lơ lửng tại Giang Phong trước mặt, phát ra hào quang màu vàng kim nhạt, chỉ có lớn chừng ngón cái hạt châu bị hắn trực tiếp cho nuốt vào trong bụng, sau một khắc, Giang Phong vươn người đứng dậy.

Rốt cục, đi ra.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 134: Tà Vương Thỉnh Giáo

Chương 134: Tà Vương thỉnh giáo

Giờ khắc này, sở hữu Tông Sư Cấp nhân vật, chúc ngọc nghiên bọn người nhao nhao đưa ánh mắt tìm đến phía mái vòm Thượng Giang Phong.

Nhưng gặp hắn từng bước một hướng đại điện mặt đất đi tới.

Mỗi đi ra một bước, hắn lưng đeo mà đừng, tựa hồ là đang đi bộ nhàn nhã, nhưng mọi người ngạc nhiên phát hiện, trong bất tri bất giác, Giang Phong lại là đã tay áo tung bay, đến tới trên mặt đất.

Nhìn lấy đối diện Thạch Hiên, lạnh nhạt chỗ.

Tuy nhiên hắn không có phóng xuất ra trên người mình cỗ này khí thế, thế nhưng là, ở đây tất cả mọi người càng là kinh hồn bạt vía, cảm giác được một cỗ thần bí khó lường áp lực.

"Tiền bối, võ đạo chính xác thật không phải hiên có thể há cùng, nhưng hiên không thể không chiến, còn xin tiền bối thứ lỗi, đắc tội." Thạch Hiên một phen lần nữa để cho người ta khiếp sợ không thôi.

Uy danh chấn động thiên hạ Tà Vương Thạch Hiên vậy mà đối Giang Phong được vãn bối lễ, liền một cái sắp Phá Toái Hư Không người đều đối Giang Phong cung kính như thế, đây là một loại cái dạng gì thực lực, mới có thể làm cho Thạch Hiên như thế.

Phó Quân Xước thở dài, trong lòng tràn đầy thật không thể tin sắc.

Thạch Thanh Tuyền cơ hồ cả trái tim đều níu chặt đứng lên, phụ thân nàng, cuối cùng vẫn là xuất hiện, mà hắn bây giờ muốn vì hắn võ đạo, làm ra phải có lựa chọn.

"Võ đạo võ đạo, dũng cảm tiến tới là võ đạo, không sợ gian nan buồn ngủ ngăn trở là võ đạo, ngươi không cần như thế, đã ngươi từng thua trong tay của ta bên trong, như vậy ngươi cũng có thể lần nữa thỉnh giáo tại ta, ngươi địch nhân lớn nhất, mãi mãi cũng là mình." Nhìn lấy Thạch Hiên, Giang Phong trong mắt quang mang lấp lóe, sau cùng mới nói.

Giữa sân, nhất thời an tĩnh lại.

Liền có chút kích động Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng hai người, tựa hồ cũng là trong lòng rất có xúc động.

Võ giả, dũng cảm tiến tới!

Đây chính là võ giả đường, không cần phải sợ hãi cái gì.

Lỗ Diệu Tử trong mắt càng là tinh mang lấp lóe, oanh!

Tại thời khắc này, tham chiếu chiến phía trên thần điện Chiến Thần Đồ Lục, cùng Giang Phong vừa rồi lời nói, hắn nguyên bản đã sớm có chút yên lặng tâm, tại thời khắc này, vậy mà sinh ra một cỗ mãnh liệt xúc động.

Thể nội một trận nổ vang, một cỗ bành trướng chân khí ở trong cơ thể hắn mãnh liệt, để hắn đan điền trong nháy mắt tràn đầy đứng lên.

Hắn vậy mà đột phá đến đại tông sư cảnh, khoảng cách Phá Toái Hư Không chỉ kém một bước cuối cùng lĩnh ngộ.

Hắn đã là kinh hỉ, lại là vô cùng kích động nhìn lấy Giang Phong, đơn giản không biết thế nào mở miệng mới tốt.

Thạch Hiên cả người thân hình khẽ giật mình, ngốc tại chỗ, tựa hồ tại trầm tư, tựa hồ tại lý giải Giang Phong câu này lớn nhất cực kỳ đơn giản lời nói.

Một lát sau, hắn thông suốt ngẩng đầu, nhìn về phía Giang Phong, không khỏi lộ ra vẻ tươi cười, nói: "Vâng, võ giả đường vốn là vì Võ mà tồn tại, ta không nên tồn tại kiêng kị tâm, hiên thụ giáo."

Vừa dứt lời, một luồng kình phong đánh tới, hắn thân ảnh uyển như quỷ mị, nguyên địa huyễn hóa ra mười cái thân ảnh, lại là hắn thi triển hắn từ lúc chào đời tới nay, đắc ý nhất Huyễn Ma Thân Pháp, trực tiếp hướng Giang Phong phát động khiêu chiến.

Hắn lấy tay đại đao, trực tiếp nhất đao hướng Giang Phong tập quyển mà đi.

Mười đạo nhân ảnh đồng thời làm ra nâng đao động tác, làm đến gần người đến Giang Phong trước mặt không đủ nửa mét chỗ, Thạch Hiên cả người phút chốc gia tốc, lấy mắt thường khó xem xét kinh hãi người thủ pháp, nhất đao bổ ra, hướng Giang Phong chém tới.

Ngay tại Thạch Hiên gia tốc cùng một giây, Giang Phong cúi lưng cưỡi ngựa, tiến lên trước một bước, hai tay mở ra, làm ra một cái hai tay khép lại động tác.

Mười phần đơn giản, tựa hồ đã sớm dự liệu được đối phương chân thực thân ảnh.

"Khanh "!

Chưởng Đao tương giao.

Một cỗ khủng bố khí kình bao phủ tứ phương, nhất thời, ở đây những phổ thông đó võ lâm cao thủ chẳng lẽ từng cái bị này cỗ kình khí ba động cho bao phủ đến liên tục rút lui vài chục bước.

Trong không khí, trực tiếp bị mở ra, xuất hiện mười khe hở không gian.

Hai người giao kích đúng là trực tiếp Phá Toái Hư Không.

Lỗ Diệu Tử mắt thấy tình huống nguy hiểm, vội vàng tại quanh thân chống lên một cái phòng ngự chân khí che đậy, lúc này mới ngăn lại đối phương loại này trùng kích.

Tại hắn bảo vệ dưới, Khấu Trọng huynh đệ hai người ngược lại là chưa từng xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Về phần Lý Tú Ninh bọn họ, làm theo không có nghiêm trọng như vậy thương thế, dù sao trong bọn họ, Tông Sư Cấp Bậc cao thủ vẫn là có, chỉ là không có đại tông sư a.

Mọi người thấy không đến Thạch Hiên, mắt thấy là một cái khủng bố chân khí ngưng tụ thành Cự Chưởng, nhất chưởng phá không mà đi, ngang qua hai trượng không gian, trực kích Giang Phong vị trí chỗ ở.

Hai trượng không gian, trực kích Giang Phong.

Một chưởng này, chính là Thạch Hiên Bất Tử Ấn Pháp, cũng là ẩn chứa Thạch Hiên đối võ đạo lý giải, phối hợp cái kia hùng hậu chân khí, bạo phát đi ra nhất quyền.

Một quyền này, làm người ta kinh ngạc run sợ, phảng phất phương thiên địa này đều đã bị khóa buồn ngủ, để bọn hắn sinh ra một loại đến từ sâu trong tâm linh hoảng sợ.

Đây mới thực sự là Thạch Hiên, thực lực như thế, đổi lại một chút phổ thông Cổ Đại Thế Giới, Thạch Hiên sớm đã là Thần Phi người.

Mà cho dù là ở cái thế giới này, Thạch Hiên thực lực cũng có thể nói là trên đời tồn tại.

Tại Cự Chưởng trước công cùng một thời gian, Giang Phong xông về phía trước ra, giống như dốc sức không phải dốc sức, như chậm như nhanh, chỉ là

phương diện tốc độ huyền ảo khó dò, khiến cho người thấy đầu đau muốn nứt, vốn lại là tiêu sái đẹp mắt, đột nhiên hắn tung người giữa không trung, hướng xuống tấn công, Hình Ý Quyền bên trong một cái "Hổ vồ" cộng thêm "Ưng Kích", trực tiếp nhất trảo hướng phía dưới vồ xuống.

"Bồng "!

Không có bất kỳ cái gì chân khí ba động, hắn cũng không có làm ra cái gì chân khí công kích.

Vẻn vẹn chỉ là nhất trảo đánh ra, quanh người hắn áo bào trong nháy mắt phồng lên chỗ ngoặt ủi, cứng rắn chống đỡ dưới đối phương một kích này.

Chân khí ngưng kết mà thành Cự Chưởng, tại thời khắc này, trực tiếp sụp đổ tan rã, trong nháy mắt hóa thành bột mịn, tiêu tán thành vô hình.

Tê!

Thấy cảnh này, mọi người tại đây lần nữa hít một hơi lãnh khí, một người thân thể lại có thể đạt tới loại trình độ này, đây là muốn như thế nào thực lực mới có thể làm đến a?

Giang Phong mượn lực bay lên, dời qua trượng giữa không trung ở giữa động tác trong phút chốc hoàn thành, phút chốc tựa lưng vào nhau đứng ở Thạch Hiên hậu phương hơn một trượng chỗ.

Thạch Hiên lỗ tai hơi hơi đứng thẳng động một cái, thân hình thông suốt quay đầu, lần nữa hướng Giang Phong đánh ra nhất chưởng.

Tốc độ nhanh, để cho người ta khó mà bắt, lần này, hắn căn bản là vô dụng ra chân khí, mà chính là trực tiếp dùng thân thể qua cùng Giang Phong so đấu.

Giang Phong không quay đầu lại, tay phải lăng không ấn xuống trước ngực, tay trái sau này lướt nhẹ qua ra, tay từ ống tay áo nhô ra, chưởng biến bắt, bắt biến chỉ, trước, tay trái sau này lướt nhẹ qua ra, tay từ ống tay áo nhô ra, chưởng

biến bắt, bắt biến chỉ, sau cùng hai ngón tay trực tiếp điểm tại Thạch hiên đánh tới nhất chưởng trên cổ tay.

Đầu ngón tay điểm tại Thạch hiên trên cổ tay, vậy mà phát ra "Ba" một tiếng kình khí giao kích âm thanh, bão táp từ giao xúc ở vào khắp nơi cuồng quyển chảy ngang, thanh thế kinh người.

Soạt soạt soạt!

Vừa mới giao kích, Thạch Hiên cả người thân hình chính là liên tục rút lui vài chục bước.

Tay phải hắn rủ xuống.

Nhìn như không có chuyện gì, nhưng là mọi người nhìn kỹ, ngón tay hắn nhọn lại là đang không ngừng chảy máu.

Nghiêm chỉnh trong lúc bất tri bất giác lại là thụ thương.

Giữa sân vẫn như cũ là một mảnh lặng ngắt như tờ, bọn họ chứng kiến một cái kỳ tích, cái này nhất định chính là bọn họ đời này mãi mãi cũng vô pháp quên một màn.

Cao thủ quyết đấu, chỉ tranh sớm chiều, Thạch Hiên, vẫn là bại, hai lần bại vào Giang Phong trong tay.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 135: Phía Trước Đường

Chương 13: Phía trước đường

"Tà Vương Thạch Hiên, tại sông sư thủ hạ đúng là đi bất quá một chiêu, hắn bại, cái kia đã từng uy chấn toàn bộ tùy thiên hạ , khiến cho vô số võ lâm cao thủ nghe tin đã sợ mất mật tồn tại, cuối cùng vẫn là bại ở trước mắt này cái trẻ tuổi đến không tưởng nổi thiếu niên thần bí Tông Sư trong tay." Đây là mỗi một cái tại Chiến Thần Điện bên trong trong lòng…cao thủ ý nghĩ.

Cho dù bọn họ không nguyện ý tin tưởng đây là thật, thế nhưng là, giờ khắc này, sự thật chứng minh một chút, cái kia chính là đã từng Tà Vương Thạch Hiên bại, một cái thần bí tồn tại , khiến cho Tà Đế đều muốn kiêng kị tồn tại, để Thạch Hiên đều muốn bái phục.

"Ha ha ha ha, tốt, tốt tốt." Một tiếng cởi mở âm thanh vang lên, Thạch Hiên hoàn toàn không để ý trên tay mình thương thế, hắn trong tiếng cười, nghe không ra là tâm tình gì, có tang thương, có cảm ngộ, càng nhiều là một loại khiến người ta cảm thấy từ tâm tiêu tan.

Ba tiếng "Tốt!" Đường chỉ nhân sinh tang thương cùng bi thương, trong mắt của hắn thần quang phun phun.

Giương mắt quay đầu nhìn về phía đã bước vào đại tông sư cảnh chúc ngọc cùng Thạch Thanh Tuyền hai người, cười nhạt một tiếng gật gật đầu.

Sau đó nhìn về phía Giang Phong, sâu khom người bái thật sâu, tại chúc ngọc

còn có Thạch Thanh Tuyền hai người có chút khó có thể tin trong ánh mắt.

Thạch Hiên nguyên bản chỗ đứng chạm đất phương truyền đến một trận lốp bốp tiếng vang.

Ngay sau đó, thân thể của hắn tựa như quang vũ, trực tiếp hóa thành đầy trời toái phiến, sau một khắc, lại là tự nhiên hoàn toàn biến mất trong cái thế giới này.

Trong hư không, xuất hiện một đạo màu xám trắng vết cắt, vẫn như cũ có thể thấy được, một đạo vĩ ngạn thân ảnh tại này khe hở không gian bên trong lóe lên liền biến mất.

Thạch Hiên, lại cũng Phá Toái Hư Không.

"Cha!" Thạch Thanh Tuyền cũng nhịn không được nữa một tiếng bi thiết, kêu lên sợ hãi, như điên xông đi lên.

Này dung nhan tuyệt mỹ, mặt mày mang sóng trong đôi mắt đẹp, đúng là tuôn ra hai giọt thanh lệ, để cho người ta cảm thấy tan nát cõi lòng.

Không ai lên tiếng, bởi vì vào ngày này, trong lòng bọn họ rung động là tột đỉnh.

Cho dù là cùng Thạch Hiên từng có Ái Hận Tình Cừu chúc ngọc, giờ này khắc này cũng là nhắm mắt lại, một loại không khỏi bi thương tâm tình không khỏi xông lên đầu.

"Vạn sự đến cùng luôn luôn khoảng không, tiên sinh, Lỗ Diệu Tử đa tạ ngươi trải qua mấy ngày nay chỉ điểm cùng vun trồng, mỗ cũng muốn rời khỏi." Mọi người ở đây coi là kế tiếp sẽ không có người tiếp tục vỡ vụn lúc, một đạo tang thương thanh âm vang lên lần nữa.

"Cái gì? Lỗ Diệu Tử, chẳng lẽ là lỗ sư?" Lỗ Diệu Tử đem trên mặt giả da kéo xuống, lộ ra chân dung.

Một trương cổ sơ mặt mo hơi có vẻ hơi tang thương, nhưng lại cho người ta một loại Trí Giả cảm giác.

Tất cả mọi người chớ không kinh ngạc không thôi.

Lỗ Diệu Tử tên tuổi, thực sự quá lớn, cho dù là Lý Thế Dân cùng Lý Tú Ninh những thế gia này Môn Phiệt con cháu nghe được cái tên này, ai cũng chấn động trong lòng.

Vốn cho là Giang Phong cùng Lỗ Diệu Tử mấy người chỉ là Phi Mã sơn trang người bình thường, nhưng là bây giờ nhìn tới.

Lý Thế Dân cười khổ một tiếng, nói: "Vẫn là chúng ta huynh muội có mắt như mù, nguyên lai hắn đúng là Lỗ Diệu Tử tiền bối."

Cái này Học Cứu Thiên Nhân kỳ tài, danh khí thực sự quá lớn.

"Lỗ Diệu Tử tiền bối, ngươi" Khấu Trọng, Từ Tử Lăng hai người ở một bên được nghe Lỗ Diệu Tử vậy mà cũng muốn Phá Toái Hư Không, ai cũng sắc mặt đại biến, vội vàng xông lên trước liền muốn qua khuyên Lỗ Diệu Tử.

Thế nhưng là Lỗ Diệu Tử trên thân lại là đột nhiên bộc phát ra một cỗ khiếp người khí tức, tại quanh người hắn phạm vi ba thước bên trong, hình thành một đường vô hình khí tường.

Tùy ý Khấu Trọng hai người như thế nào động tác, lại là thủy chung vô pháp xông vào Khí Tường bên trong.

Lỗ Diệu Tử thần sắc rất là lạnh nhạt, trong mắt tràn ngập ý cười.

Từ đầu đến cuối, hắn không có nhìn chúc ngọc liếc một chút, mà nữ nhi của hắn Thương Tú Tuân cũng không có ở chỗ này , có thể nói, trong lòng của hắn đã sớm lão thấu.

Từng màn, những cái kia đã từng Bi Hoan Ly Hợp, tại thời khắc này, cũng tùy phong mà qua, hắn, muốn Bắt đầu lại Từ đầu mới hành trình.

"Đã muốn rời đi này liền đi đi, có lẽ tại này một đầu, ngươi có thể làm chính mình muốn làm sự tình, cái thế giới này hạn chế ngươi thiên phú, ngươi không nên câu nệ vào thế tục bên trong, bị thế tục sự tình chỗ liên lụy."

Giang Phong tuy nhiên có thể chính mình Phá Toái Hư Không, rời đi Võ Hiệp Thế Giới, nhưng là muốn chính hắn bỏ qua thân thể, dùng thần hồn vượt qua đến hắn vị diện, đây là Giang Phong chính mình không muốn làm.

Thực loại này cái gọi là Phá Toái Hư Không, nói trắng ra, cũng là một võ giả vượt qua đến một cái cao cấp hơn Võ Hiệp Thế Giới, có lẽ có thể là Cao Võ Thế Giới, cũng có thể là hắn thế giới, đây là không cố định.

Cái này có chút cùng loại với một ít trong TV xuyên việt qua dị giới.

Cái thế giới này hạn chế đại tông sư tiến lên đường, vì đó, bọn họ chỉ có thể tìm kiếm phía trước đường, nếu không, chỉ có thể dừng bước tại này, hóa thành một vàng thổ.

Lỗ Diệu Tử trịnh trọng gật gật đầu, tiến lên một bước, đi vào Giang Phong trước mặt, thật sâu thi lễ.

Chợt, nhìn về phía Chiến Thần Điện bên trong mọi người, ánh mắt từng cái xẹt qua, sau cùng rơi vào chúc ngọc, cái này Âm Hậu trên thân.

Hắn mỉm cười gật gật đầu, chỗ có ân oán, đã tại thời khắc này, hóa thành hư vô.

Hắn xoay người, đưa tay đấm ra một quyền.

A ba!

Nhục quyền cùng không khí trùng kích cùng một chỗ, đúng là bộc phát ra

một trận vù vù âm thanh, hắn giương mắt nhìn về phía này trong hư không vỡ ra một cái khe.

Một đạo mãnh liệt bạch quang từ này Hư Không Liệt Phùng bên trong chiếu vào.

Một cỗ cương phong bao phủ, để ở đây những cái kia tông sư cấp cao thủ từng cái chớ không biến sắc.

Tại này ánh sáng chiếu rọi xuống, Lỗ Diệu Tử thân ảnh đúng là lộ ra như vậy thần sắc, ánh sáng, chiếu rọi ra hắn một cái thân thể hình dáng.

Hắn thả người nhảy lên, thân thể trực tiếp xông vào trong hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Tất cả mọi người chớ không kinh hãi, lớn tiếng nói: "Lỗ Diệu Tử tiền bối "

Lỗ Diệu Tử nhân phẩm, để trên giang hồ người trong võ lâm là tán thành, hắn không giống Tà Đế những người kia, cả đời chính trực hành sự.

Vì đó, mọi người tuy nhiên cùng hắn rất ít gặp mặt, nhưng là ở đây không ít Tông Sư nhân vật biết hắn không ít, mắt thấy hắn lại cũng vỡ vụn rời đi, từng cái ai cũng có chút đau lòng, đồng thời cũng vì Lỗ Diệu Tử có thể rời đi cái thế giới này mà cảm thấy vui mừng.

Hắn cuối cùng vẫn đi ra một bước kia, đạt tới Phá Toái Hư Không cảnh giới, hắn là may mắn, có một cái mới tương lai.

Càng khiến người ta ngạc nhiên là, Lỗ Diệu Tử vậy mà mang theo thân thể cùng một chỗ vỡ vụn.

Không qua sông Phong lại là nhìn thấy, Lỗ Diệu Tử tuy nhiên vỡ vụn, nhưng là thân thể trong hư không , đồng dạng bị xé nứt thành bột mịn, một đạo cổ sơ bóng người từ này Phá Toái Hư Không bên trong lao ra, không ngừng xông về phía trước.

Vậy thì giống như Lỗ Diệu Tử ngay tại một đầu tràn ngập "Ánh sáng" Thời Không Thông Đạo bên trong không ngừng ghé qua, sau cùng, biến mất tại này cuối thông đạo.

Giữa sân lần nữa an tĩnh lại.

Trầm mặc hồi lâu, Giang Phong vừa rồi nhìn về phía chúng nhân nói: "Ta đã chưởng khống Chiến Thần Điện xuất nhập phương pháp, chư vị , có thể rời đi."

Lời vừa nói ra, giữa sân nhất thời một mảnh xôn xao.

"Cái gì? Chúng ta có thể rời đi, thật giả, cái này sao có thể, tiền bối hắn nắm giữ Chiến Thần Điện?" Đối với Giang Phong lời nói, bọn họ tự nhiên là vô cùng tin phục, chỉ bằng vào Giang Phong tại Thạch hiên, Lỗ Diệu Tử bọn người trong suy nghĩ địa vị, bọn họ liền đã Tín Giang Phong mười thành, vì đó nói như vậy, hoàn toàn là thói quen mà thôi.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 136: Cương Thi Chí Tôn

Chương 136: Cương Thi Chí Tôn

"Tuy nhiên" mọi người ở đây nghị luận ầm ĩ, vô cùng kích động lúc, Giang Phong lại là ngừng nói, trong lòng mọi người giật mình, bất quá cái gì?

"Tiền bối, ngươi còn có yêu cầu gì không?" Có nhân chủ động tiến lên khom người xin chỉ thị, có vẻ hơi khẩn trương.

Nhìn lấy mọi người này khẩn trương bộ dáng, Giang Phong lại là cười ha ha, lắc đầu, nói: "Ta yêu cầu cũng là rất đơn giản, cái kia chính là tại ta ít ngày nữa tức sắp rời đi về sau, các ngươi muốn trợ Lý Phiệt một tay năng lực, lật đổ đại theo, để Lý gia ngồi lên Đế Vương vị."

Xoạt!

Mọi người nghe vậy, giữa sân nhất thời một mảnh xôn xao, không nghĩ tới lại là loại yêu cầu này.

"Tiền bối yên tâm, việc này ta đợi có thể tự làm đến." Chúc ngọc nghiên các loại Tông Sư Cấp cao thủ một bước tiến lên, cung kính nói.

Lý Thế Dân cùng Lý Tú Ninh huynh muội liếc nhau, hai trong mắt người đều là tràn ngập ý cười, hai người đồng thời vô cùng kích động.

"Lý gia Tam tiểu thư xem như mỗ nửa cái ký danh đệ tử, ngày sau nếu có Hà trợ giúp, các vị còn mời hỗ trợ." Giang Phong trầm ngâm một chút, sau cùng

nhìn về phía Lý Tú Ninh bên kia, hướng mọi người tại đây nói một câu, đây cũng là đối Lý Tú Ninh những ngày này một loại giao tình hồi phục đi.

"Nguyên lai xuất sắc Ninh tiểu thư là tiền bối bằng hữu" mọi người vừa là hâm mộ, lại ghen ghét, càng nhiều là vì Lý Tú Ninh chỗ Lý gia cảm thấy rất lợi hại phiền muộn, cái này khí vận cũng quá được rồi, vậy mà phía sau còn có một vị Quỷ Thần khó lường đại tông sư thượng cảnh giới cao thủ cho bọn hắn chỗ dựa.

Sự tình đến nơi đây xem như có một kết thúc, Giang Phong cũng không có chần chờ, trực tiếp thôi động thể nội Chiến Thần châu, câu thông Chiến Thần Điện, nhất thời, nương theo lấy ầm ầm vang tiếng vang lên.

Một trận trời đất quay cuồng, sau một khắc, lúc xuất hiện lần nữa, mọi người phát hiện, bọn họ vậy mà xuất hiện tại một mảnh lục sắc trên thảo nguyên.

"Chúng ta vậy mà tại trên thảo nguyên, truyền thuyết Chiến Thần Điện có thể tự hành di động, quả nhiên là thật." Khi mọi người lúc xuất hiện lần nữa, lại là đã bị Chiến Thần Điện truyền tống đến trên thảo nguyên.

Mà trừ bọn họ còn có Lý Thế Dân Lý Tú Ninh bên ngoài, lại duy chỉ có không thấy Giang Phong còn có Khấu Trọng sư đồ hai người.

"A? Tiền bối bọn họ đi nơi nào?" Có người rốt cục phát giác Giang Phong sư đồ ba người chưa hề đi ra, tự nhiên là một trận nghị luận, sau cùng đem vấn đề quy tội Giang Phong sư đồ hai người có lẽ hẳn là không nghĩ quá nhiều nhao nhao hỗn loạn duyên cớ.

"Nhị ca, ngươi nói chúng ta vẫn sẽ hay không gặp lại tiền bối." Lý Tú Ninh ánh mắt nhìn về phía xa xôi chân trời, này mỹ lệ trên dung nhan có chỉ là một loại cô đơn cùng cô tịch, trong óc nàng, chung quy nhớ tới này một đạo như thần ma đồng dạng Thần Ảnh.

"Có lẽ vậy." Lý Thế Dân cũng không biết trả lời như thế nào, sau cùng thở

dài một hơi nói ra.

Giống như bọn hắn tâm tình còn có Phó Quân Xước cái này Cao Ly nữ tử.

Mà chúc ngọc nghiên còn có Thạch Thanh Tuyền, Sư Phi Huyên, các nàng thì là đắm chìm trong Thạch Hiên, Lỗ Diệu Tử bọn người Phá Toái Hư Không rời đi tình cảnh bên trong, thật lâu vô pháp tiêu tan.

Ngoại giới phát sinh cái gì, đối với Giang Phong tới nói thực đã không trọng yếu.

Bởi vì hắn đạt được mình muốn đồ,vật, cái kia chính là Chiến Thần Điện.

Chiến Thần Điện bên trong, Giang Phong nhìn lấy cung kính đứng ở trước mặt mình Khấu Trọng còn có Từ Tử Lăng, mỉm cười gật đầu, "Hai người các ngươi mặc dù nhưng đã bước vào Hậu Thiên cảnh giới, bất quá muốn bước vào tông sư cảnh, còn có một loại ma luyện, các ngươi cũng ra ngoài đi, hành tẩu thiên hạ, tài năng trưởng thành."

Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng hai người được nghe Giang Phong muốn bọn họ rời núi qua Du Lịch Thiên Hạ, nhất thời biến sắc có chút khó khăn nói: "Sư tôn, chúng ta nếu là rời đi, vậy ai tại bên người chúng ta làm bạn ngươi?"

Giang Phong buồn cười lắc đầu, phất phất tay, "Đi thôi, vi sư từ có chừng mực."

Chiến Thần Điện tự động mở ra, không đợi Khấu Trọng hai người kịp phản ứng, sau một khắc, bọn họ cũng là bị một cỗ thần bí lực lượng trực tiếp cho truyền tống đến đại điện bên ngoài, đi vào xanh lục bát ngát sắc trên thảo nguyên.

Mà bọn họ vị trí địa phương, những tông sư kia nhóm sớm đã không thấy tăm hơi.

"Sư tôn" Khấu Trọng quát to một tiếng, có chút rất là phiền muộn.

"Cũng không biết lúc nào tài năng lần nữa nhìn thấy sư tôn?" Từ Tử Lăng có chút rầu rĩ không vui mở miệng nói.

Làm hết thảy đều yên tĩnh lại, Giang Phong mới lấy thanh tịnh, hồi tưởng cái này cùng nhau đi tới đủ loại, Giang Phong không khỏi thở dài một hơi.

Ở cái thế giới này đợi lưu thế giới thực sự có chút dài, đúng là bất tri bất giác ngốc hơn một tháng.

Người một khi ngốc lâu, liền không khỏi nhớ nhà.

Nghĩ một lát, Giang Phong vẫn là quyết định về cương ước vị diện một chuyến, nhìn xem thê tử rất lợi hại còn có Tiểu Giang Vân bây giờ đang làm gì.

Thực là chính hắn suy nghĩ nhiều, cương ước cùng Đại Đường Thế Giới tỉ lệ thời gian khác biệt, nàng ở cái thế giới này đợi lưu một tháng, đoán chừng cương ước vị diện cũng liền qua một ngày a.

Quang mang lóe lên, Chiến Thần Điện hư không tiêu thất, trực tiếp thu nhỏ, hóa thành lớn cỡ bàn tay, bị Giang Phong trực tiếp đưa vào Long đeo trong không gian.

Giang Phong thân ảnh cũng xuất hiện tại trong thảo nguyên, hắn lần nữa thân ảnh bỗng dưng lóe lên, sau một khắc, lại là đã đi tới một nơi khác.

Tình cảnh trước mắt rất là lạ lẫm, Giang Phong ở chỗ đó phương chung quanh đều là ngôi mộ, cỏ hoang um tùm, bóng đêm tràn ngập hạ âm Phong Trận trận, không mất có thể thấy được ngôi mộ bên trên có hắc ảnh hiện lên, từng tiếng tiếng kêu rên làm cho người rùng mình, đây là Bãi Tha Ma.

Trách không được oán khí trùng thiên, rất nhanh Giang Phong liền phán đoán hắn hiện tại trước mắt chỗ chỗ ngồi là Bãi Tha Ma.

Hắn cau mày một cái , ấn đạo lý tới nói, hắn lúc ấy vượt qua lúc đó cũng

không có tại Bãi Tha Ma vượt qua, dù sao hắn khẩu vị cuối cùng không có nặng như vậy, nhưng là bây giờ lại xuất hiện tại Bãi Tha Ma.

Mà lại tại chung quanh hắn còn tất cả đều là một chút thất linh bát lạc quan tài, hắn hiện tại chỗ đứng địa phương, chính là đứng tại trong quan tài.

"Ta nghe người khác nói, Cương Thi đồng dạng lại ở Nguyệt Viên tháng xuất hiện hấp thu Nguyệt Tinh hoa, mà khi đó, nếu như bọn hắn nằm tại quan tài phía dưới, tiếp xúc Địa Khí, cũng hấp thu những cái kia tháng hô hoa, như vậy chúng ta cược vận khẳng định sẽ rất tốt." Ngay tại Giang Phong chính nhíu mày dự định xem trước một chút chính mình đến ở đâu lúc, hắn vị trí quan tài phía dưới truyền đến có người nói thầm thanh âm.

Giang Phong hơi có chút kinh ngạc, thanh âm kia nghe tới, liền biết là cá nhân.

"Sư huynh, chúng ta vẫn là đi nhanh lên đi, nếu như bị sư phụ biết rõ đường hai người chúng ta chạy tới nơi này lêu lổng, nhất định sẽ đánh chết chúng ta." Một cái có vẻ hơi nhát gan thanh âm nhớ tới.

Trước đó mở miệng thanh âm nam tử khinh thường lạnh hừ một tiếng, "Văn Tài, ngươi nói một chút ngươi, thế nào như thế sợ đâu? Dù sao chúng ta một hồi liền trở về, ngươi sợ cái gì, sư phụ đang bận in ấn 15 tháng 7 Quỷ Tiết phải dùng Minh Tiền, nơi nào có thời gian quản chúng ta, dù sao chúng ta một sẽ rời đi, qua sòng bạc chơi đùa, không bị sư phụ biết rõ không là được."

Văn Tài, 15 tháng 7, Quỷ Tiết, in ấn minh tệ.

Nghe được này lúc trước thanh âm nam tử, Giang Phong trong đầu lóe lên, không khỏi có chút dở khóc dở cười, hắn vậy mà đi vào Cửu Thúc thế giới.

Cái thế giới này, tương đối mà nói, là cái đạo thuật thế giới, yêu ma quỷ quái ngang dọc, so cương ước vị diện muốn thấp rất nhiều đẳng cấp.

Như thế nói đến, vừa rồi nam tử kia hẳn là Thu Sinh, hai tiểu tử này khuya khoắt chạy Bãi Tha Ma chơi, thật đúng là tâm lớn, đổi lại trước kia, có lẽ Giang Phong đối những cương thi này loại kiêng kị, bất quá bây giờ

Hắn bản thân liền là một cái cương thi vương.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 137: Huyết Khí Như Hồng

Chương 137: Huyết khí như hồng

"Ngao Ô " đang lúc trốn ở quan tài dưới Thu Sinh cùng Văn Tài hai người chính châu đầu ghé tai đánh giá thấp mắng như thế nào mới có thể đánh bạc cược thắng tế.

Đột nhiên, trong bãi tha ma thổi lên một trận kịch liệt âm phong, một tiếng thê lương tiếng sói tru vang lên, Thu Sinh hai người nhịn không được đánh cái run rẩy, "Ta giọt mẹ a."

Lốp bốp!

Trên bầu trời, trong sáng trăng sáng bị che khuất, một trận âm phong thổi qua, lôi cuốn mắng một tầng thật dày mây đen đem trên bầu trời trăng sáng cho che khuất.

Hết thảy đều lâm vào trong bóng tối.

Lại thêm nơi này là Bãi Tha Ma, nhất thời, một cỗ âm u không khí quỷ quái tràn ngập ra, trong nháy mắt, không khí đều trở nên có chút ngưng đọng.

Chỉ nghe quan tài một trận lốp bốp vang động, sau một khắc, những nguyên bản đó còn che kín quan tài đều là trực tiếp bị hất bay, từng đạo từng đạo người mặc Thanh Triều phục sức, khuôn mặt có chút trắng bệch, tiều tụy, hốc mắt hãm sâu, khóe miệng dài hai căn răng nanh bóng người từ trên quan tài trực tiếp đăng địa "Đánh" lập mà lên.

Rống!

Mắt trần có thể thấy, những này người mặc Thanh Triều y phục Cương Thi một tiếng ngửa mặt lên trời gầm nhẹ, theo bọn nó trong miệng, một đạo hắc sắc sát khí phun ra ngoài, hốc mắt chỗ sâu, mơ hồ trong đó hiện lên một đạo quang mang màu xanh sẫm.

Chúng nó hô hấp ở giữa, trên bầu trời không ngừng có từng đạo màu trắng bạc ánh trăng xuyên thấu qua đen nhánh tầng mây, sau cùng bị những cương thi này hút vào tai mắt mũi miệng bên trong.

"Cương Thi đi ra, tranh thủ thời gian hô hấp." Quan tài dưới, Thu Sinh xuất ra một cây trúc chế ống hút, đem ống hút cắm vào vách quan tài dưới, mở miệng hô hấp.

Hai người không nghĩ tới là, Giang Phong lúc này đang ngồi ở bọn họ chỗ trong quan tài.

Nhìn thấy một cây ống trúc tiến vào trong quan tài, Giang Phong im lặng lắc đầu, loại này Bàng Môn Tà Đạo trò vặt, thực tình không biết nên nói thế nào.

Hắn kính ngồi dậy.

Rống!

Lúc này, hắn rốt cục phát hiện mình trên thân lúc này chính ăn mặc một thân Thanh Triều phục sức.

Mà theo hắn đứng dậy, những nguyên bản đó còn đang hấp thu Nguyệt Tinh hoa tiến hành hô hấp thổ nạp Thanh Triều Cương Thi đúng là nhao nhao quay đầu hướng hắn nhìn bên này tới.

Từng cái trong mắt tràn ngập khủng bố, mọc ra thật dài hắc sắc móng tay tay nâng lên, ngăn trở mặt, tựa hồ gặp được cái gì khủng bố đồ,vật.

Giang Phong bước ra một bước, người nhẹ nhàng rơi trên mặt đất.

Soạt soạt soạt, những cương thi kia càng thêm hoảng sợ vội vàng hoảng sợ lui ra phía sau mấy bước, từng cái trên thân đúng là bốc lên trận trận khói đen.

Chỉ cần Giang Phong tới gần bọn họ, nó trên người chúng liền sẽ như là bị giống như lửa thiêu, bốc lên khói tới.

Giang Phong cau mày một cái, chợt liền hiểu được, cảm thụ được thể nội này đục dầy vô cùng Tinh Nguyên, đó là một cỗ có thể chấn nhiếp Yêu Ma tà ma Dương Khí.

Huyết khí như hồng, nói ngay tại lúc này hắn, lại thêm Tướng Thần huyết mạch, để hắn trời sinh đối Cương Thi một loại Tà Vật cũng có chút trời sinh khắc chế.

Phốc!

Xuyên thấu qua ánh mắt xéo qua, Thu Sinh và văn tài hai người cơ hồ nín hơi, đem tâm nhấc đến cổ họng bên trên, thế nhưng là không biết khi nào, Văn Tài đúng là thả một cái rắm, cái này cái rắm, nhất thời, để Thu Sinh cả người một cái co rút.

Bành!

Hai người đồng thời từ quan tài dưới đứng lên, đem quan tài cho đính đến lật qua, sau cùng xuất hiện tại chúng Cương Thi trung gian.

Yên tĩnh!

Trong lúc nhất thời, bốn phía an tĩnh có chút quỷ dị.

Văn Tài cùng Thu Sinh hai người liếc nhìn nhau, phía sau bốc lên hơi lạnh, đặc biệt là nhìn thấy đưa lưng về phía bọn họ, người mặc Thanh Triều phục sức Giang Phong lúc, chúng nó càng là kém chút dọa đến kêu lên sợ hãi.

Hống hống hống!

Thu Sinh lật lên khinh thường, giả vờ giả vịt nâng lên hai tay, học Cương Thi gọi tiếng quái khiếu hai tiếng, và văn tài hai người liếc nhau, nháy mắt.

Văn Tài cũng đồng dạng có không hề có dạng nhảy dựng lên, trực tiếp nhảy Ly Giang Phong, hai người liền muốn chạy khỏi nơi này.

Rống!

Những cương thi kia dù sao không phải người ngu, rất nhanh liền phát hiện đây là hai người, toàn bộ vây quanh, lại đem Văn Tài hai người cho bao bọc vây quanh.

"Hừ!" Giang Phong lạnh hừ một tiếng, đám kia Cương Thi quái hống nhất thanh, từng cái kinh hồn bạt vía lui ra phía sau một bước, khom người khoanh tay đứng ở một bên.

Một màn này, thẳng thấy Văn Tài hai người có chút mắt trợn tròn.

"Các ngươi cũng coi là Đạo Gia Đệ Tử, thậm chí ngay cả một chút phổ thông đối phó Cương Thi Đạo thuật đều không có, cũng không biết các ngươi sư phụ là ai, dạy thế nào các ngươi." Giang Phong xoay người, nhìn lấy Văn Tài cùng Thu Sinh hai người, lắc đầu.

Thu Sinh và văn tài hai người thần sắc có chút xấu hổ, tuy nhiên trong lòng chấn kinh, nhưng là nghe được có người nói chuyện, trong lòng vẫn là hơi bình tĩnh một chút.

"Ngươi ngươi không phải Cương Thi" Thu Sinh có chút giật mình trừng to mắt, nói ra.

Văn Tài lấm la lấm lét nhìn lấy Giang Phong, không khỏi, có chút e ngại nói: "Sư huynh, hắn nếu không phải Cương Thi, này những cương thi này làm sao lại như thế sợ hắn? Mà lại hắn còn ăn mặc Cương Thi y phục."

Văn Tài nhỏ giọng tại Thu Sinh bên tai nói nhỏ một câu.

Hai người gấp vội vàng lui về phía sau một bước, trong mắt tràn ngập sợ hãi.

Giang Phong lắc đầu, nhìn về phía những cương thi kia, "Cút cho ta!"

Hắn không có mở miệng, nhưng là dùng Tinh Thần Ý Niệm phát ra một đạo chỉ thị, tại Văn Tài cùng Thu Sinh hai người ngạc nhiên dưới ánh mắt, những cương thi kia vậy mà từng cái sợ hãi thối lui, đứng thành hai hàng, cho Thu Sinh hai người nhường ra một con đường tới.

Thu Sinh hai người vội vàng xoay người liền chạy.

"Văn Tài, Thu Sinh, các ngươi chuyện gì xảy ra." Lúc này, một bóng người từ đằng xa thả người bay vọt mà đến, tốc độ rất nhanh, rõ ràng đó có thể thấy được, đây là một cái Đạo Gia cao thủ.

"Sư phụ, chúng ta ở chỗ này." Văn Tài kém chút khóc lên, Cửu Thúc rốt cục tới.

Chỉ chốc lát, một đạo tiêu dao thân ảnh đã đuổi tới hai người bọn họ trước người.

Trong tay cầm một cây đào mộc kiếm, tóc bạc trắng, một đôi mày kiếm, trong mắt càng là tinh mục, quang mang nội liễm.

Cửu Thúc, đã lâu.

Giang Phong cũng không nghĩ tới cùng Cửu Thúc lần thứ nhất gặp mặt vậy mà lại là loại trường hợp này, Xuyên Việt Kịch tình, hắn thành Cương Thi Vương, mà Cửu Thúc là một tên Đạo Gia cao thủ.

Như thế để cho người ta có chút buồn bực.

"Sư phụ, cẩn thận, có rất nhiều Cương Thi a." Thu Sinh vội vàng vọt tới Cửu Thúc trước mặt, đi vào Cửu Thúc thân thể rồi nói ra.

"Đúng vậy a, Cương Thi còn biết nói chuyện."

Đồng mới có hơi lòng vẫn còn sợ hãi nói.

Có Cương Thi, Cương Thi biết nói chuyện, Cửu Thúc nghe vậy, nao nao, trong mắt trong nháy mắt cảnh giác lên, ánh mắt liếc nhìn, nhìn về phía trước.

Vừa hay nhìn thấy mấy chục cỗ quan tài bên cạnh, bị mười mấy con Cương Thi chen chúc ở giữa Giang Phong.

Hắn nhãn quang lóe lên một vệt sáng, trong thần sắc, chưa bao giờ có cảnh giác, "Cương Thi, Tử Nhi Bất Cương là Cương Thi, chính là người sau khi chết một thanh oán khí vô pháp từ trong cổ họng phun ra, tích lũy tháng ngày, hấp thu Thiên Địa Tinh Hoa, từ mà trở thành Cương Thi, cái gọi là người nói tiếng người, quỷ nói lời nói dối "

Cửu Thúc chính đang lầm bầm lầu bầu, trong tay Đào Mộc Kiếm sớm đã làm tốt tùy thời chém giết chuẩn bị.

Bầu không khí trong lúc nhất thời có vẻ hơi khẩn trương, lúc này Văn Tài này kinh điển cây nấm đầu tiếp cận đến, lấm la lấm lét tại Cửu Thúc trước mặt nói ra: "Người phân người tốt người xấu, cũng chia nữ nhân cùng nam nhân "

"Ngươi liền biết nữ nhân, ta để nữ nhân ngươi" lúc đầu nghiêm túc bầu không khí, bị Văn Tài cái này một làm, nhất thời trở nên không có nghiêm túc như vậy.

Cửu Thúc tức giận nâng tay phải lên, trực tiếp liền cho Văn Tài trên đầu đến một bàn tay, mắng: "Ta để nữ nhân ngươi "

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 138: Cửu Thúc Kinh Ngạc Đến Ngây Người

Chương 138: Cửu Thúc kinh ngạc đến ngây người

"Sư phụ, ngươi cũng đừng đánh sư đệ, hiện tại chúng ta là không phải hẳn là suy tính một chút cái này liên quan tới cái kia Cương Thi biết nói chuyện vấn đề?" Thu Sinh có chút tâm hỏng nhìn Cửu Thúc liếc một chút, sợ Cửu Thúc lấy lại tinh thần hỏi hai người mình vì cái gì chạy đến nơi đây lêu lổng nguyên nhân, hắn cắm mở lời đề, nhìn về phía trước đám kia Cương Thi, lòng vẫn còn sợ hãi nói.

Cửu Thúc nghe vậy, nhất thời một đôi mày kiếm nhíu chung một chỗ, nhìn về phía Giang Phong bên này.

Mà lúc này, Giang Phong vừa vặn từ một đám Cương Thi bên trong cất bước đi tới, chỉ cần hắn đi qua chỗ, những cương thi kia liền sẽ từng cái hoảng sợ nhảy đến một bên, đưa tay che khuất mặt, sợ bị cái gì cho làm bị thương.

Cửu Thúc đem ánh mắt chăm chú vào Giang Phong tốc độ bên trên, chân rơi xuống đất trầm ổn, tiếng bước chân rất là vững vàng, gặp này, Cửu Thúc càng thêm ngạc nhiên.

"Sư phụ, Cương Thi tới." Đồng mới hú lên quái dị, trực tiếp trốn đến Cửu Thúc phía sau, bắt lấy Cửu Thúc ống tay áo nói ra.

"Cương Thi, Cương Thi cái đầu của ngươi." Cửu Thúc tức giận quay đầu lại, ba một tiếng, trực tiếp một bàn tay đánh vào Văn Tài trên mặt.

Văn Tài cả người ngẩn ngơ, thế nào cũng không nghĩ tới vậy mà lại là như thế này kết quả, Cửu Thúc vậy mà đánh hắn.

Nhất thời, trong lòng vô cùng ủy khuất.

Thu Sinh có chút may mắn, nhếch miệng lên một vòng trêu tức nụ cười, Cửu Thúc lại quay đầu, ba một bàn tay đánh vào trên đầu của hắn, Thu Sinh ủy khuất nói: "Sư phụ, ngươi đánh ta làm gì."

Cửu Thúc nguýt hắn một cái, mắng: "Người cùng Cương Thi đều không phân biệt được, ngươi những năm này, cùng ta học đạo thuật thật sự là học được chó trên người, mất mặt xấu hổ."

Thu Sinh trắng Cửu Thúc liếc một chút, gãi đầu, thầm nói: "Học được chó trên người, ngươi chẳng lẽ là chó."

A ba!

Lại một cái tát, Cửu Thúc trực tiếp đánh cho Thu Sinh cả người nguyên địa đảo quanh, trong nháy mắt mộng bức, Thu Sinh khóc khuôn mặt nói: "Sư phụ, ngươi tại sao lại đánh ta?"

"ngươi mắng ta là chó, vậy ngươi đi đớp cứt qua a." Cửu Thúc giận không chỗ phát tiết.

"khụ khụ" Giang Phong đi vào ba người phụ cận, nhìn thấy ba người cái này có chút như thế Pha trò Hình ảnh, không khỏi trong lòng buồn cười, lắc đầu, tằng hắng một cái.

Cửu Thúc Nhất thời Thân thể Nhất Chính, khôi phục một bộ cao nhân Zz1tai, hắn nhìn về phía Giang Phong, quan sát tỉ mỉ một chút, không khỏi có chút giật mình, vội vàng chắp tay nói: "Đạo hữu, tốt tinh thâm pháp lực, huyết khí như hồng, Đạo Pháp cùng võ đạo có thể đồng thời tu luyện tới chấn nhiếp Quỷ Thần cảnh giới, Lâm Cửu bội phục!"

Lâm Phượng Kiều, là Cửu Thúc nguyên danh, Cửu Thúc, là Thanh Tuyền trấn bách tính cho hắn lấy tôn xưng.

Thân là đương nhiệm Mao Sơn Phái Đương Đại Chưởng Môn người, Giang Phong tuy nhiên để Cửu Thúc cảm giác được một trận áp lực cùng kính sợ, thế nhưng là Cửu Thúc dù sao cũng là Cửu Thúc, không muốn rơi mặt mũi, vẫn là lấy đường lễ cùng Giang Phong gặp qua thi lễ.

Giang Phong gật gật đầu, tại cương ước vị diện, hắn cùng vợ mình Mã Đan Na hành tẩu giang hồ, nhận biết không ít người, bên trong liền có Mao Sơn Nhất Mạch đạo sĩ.

Đối Cửu Thúc làm người, Giang Phong vẫn là rất lợi hại tán thành.

"Tại hạ Giang Phong, vô danh Tán Tu, từ trước đến nay nhàn vân dã hạc, Lâm đạo hữu không cần câu tại lễ tiết, đã cùng là đạo gia truyền nhân, ngươi ta lợi dụng đạo hữu tương xứng là được!" Giang Phong nói.

Cửu Thúc gật gật đầu, lại khách khí vài câu, nhìn chằm chằm Giang Phong xuyên qua, kinh nghi nói: "Giang huynh, ngươi cái này người mặc "

"Sư phụ, ngươi hồ đồ không thành, hắn nhưng là Cương Thi a." Văn Tài một bước tiến lên, có chút sợ hãi nói nhỏ.

"Đúng vậy a, sư phụ, trước ta còn chứng kiến những cương thi kia đối với hắn rất lợi hại cung kính hữu lễ tới." Thu Sinh cũng là tiến lên nói ra.

Cửu Thúc ngạc nhiên nhìn về phía Giang Phong.

"Một đám ngu xuẩn, các ngươi câm miệng cho ta." Cửu Thúc tức giận lần nữa về người đầu tiên một bàn tay cho Thu Sinh và văn tài, lúc này mới nhìn về phía Giang Phong có chút bất đắc dĩ thở dài, "Quản giáo không nghiêm, làm cho đạo hữu bị chê cười."

"Không sao, Tu Đạo Nhân không cần câu tại lễ này tiết, ta cái này người

mặc, nhắc tới cũng là đơn giản, vừa rồi ta đi qua nơi này, trong lúc vô tình nhìn thấy hai tên tiểu quỷ nói nhỏ muốn nhờ thi vận chuyển đánh bạc, trốn ở quan tài dưới, vì đó, ta lúc này mới mặc bộ quần áo này, chẳng qua là muốn trêu cợt hai tên tiểu quỷ a."

Cửu Thúc nghe vậy, nhất thời minh, nhìn về phía Thu Sinh hai người, khí không đánh vừa ra tới, lại là hành hung một trận, sau cùng Giang Phong nhìn không được, vừa rồi khuyên một chút, Cửu Thúc lúc này mới dừng tay.

Nhìn lấy mặt mũi bầm dập Văn Tài Thu Sinh, Giang Phong có loại muốn muốn cười to đi ra xúc động.

Cửu Thúc nhìn về phía Giang Phong, tay hắn cầm Đào Mộc Kiếm, chắp tay nói: "Còn mời đạo hữu cùng Lâm Cửu cùng một chỗ, đem những cương thi kia trừ."

Tựa hồ nghe hiểu Cửu Thúc lời nói, những cái kia nguyên bản đứng sau lưng Giang Phong Cương Thi nhất thời từng cái lui lại mấy bước, trong mắt tràn ngập hoảng sợ.

Giang Phong lắc đầu, "những cương thi này cũng không có hại qua người, bọn họ còn giữ lại một tia lúc còn sống trí nhớ, trừ liền không cần."

"Thế nhưng là" Cửu Thúc nhíu mày, nắm chắc tay bên trong Đào Mộc Kiếm, nói ra.

Giang Phong lại là cười không nói, những cương thi kia cả đám đều trốn đến Giang Phong Phía sau, Giang Phong xoay người, bỗng nhiên thân hình nhất động, trong chớp mắt, vây quanh bọn này Giang Phong chạy một vòng.

Sau một khắc, khi hắn lần nữa đứng tại Cửu Thúc trước mặt lúc, Cửu Thúc đã mắt trợn tròn, bởi vì bọn hắn phát hiện, những cương thi kia vậy mà từng cái như là làm ảo thuật, vậy mà toàn bộ biến mất.

Cửu Thúc trợn tròn con mắt, trong lòng sớm đã là hãi nhiên không thôi, hắn huống hồ như thế, Thu Sinh và văn tài hai người càng là khoa trương há to mồm, trong lúc nhất thời đúng là không biết nên thế nào qua biểu đạt chính mình tâm tình.

Hồi lâu, Cửu Thúc vừa rồi nuốt nước miếng, khóe miệng co quắp một trận, mặt mo cũng là có vẻ hơi lúng túng nói: "Là Lâm Cửu mắt vụng về, không nghĩ tới tiền bối Đạo Pháp lại cao sâu đến tận đây."

Liền ngay từ đầu đạo hữu, Cửu Thúc lúc này căn bản không dám đi xưng hô, ngược lại là biến đến vô cùng bội phục cùng cung kính.

Giang Phong đạo thuật đơn giản để hắn không biết thế nào qua biểu đạt, cao sơn ngưỡng chỉ cảm giác a.

Giang Phong có chút bất đắc dĩ, hắn đối Cửu Thúc thực là rất lợi hại sùng bái, nhưng là cho tới nay không nghĩ tới vậy mà lại là loại kết quả này, hắn trái lại bị Cửu Thúc cho sùng bái.

Vội vàng khách khí vài câu, Cửu Thúc thủy chung không nguyện ý đổi giọng, vẫn như cũ xưng hô Giang Phong vì tiền bối.

Đó cũng không phải chủ yếu, chủ yếu vẫn là Thu Sinh và văn tài hai người vậy mà muốn một lần nữa bái sư, cái này cũng làm người ta Chân Vô ngữ.

Càng thêm im lặng là, Cửu Thúc vậy mà không có ngăn cản, ngược lại tán dương Văn Tài hai người làm rất tốt.

Đây chỉ là một trận nháo kịch, tại một trận nói chuyện với nhau cùng xâm nhập hiểu biết về sau, Giang Phong tại Cửu Thúc sư đồ ba người cung kính vô cùng chỉ huy dưới, trở lại Cửu Thúc chỗ Nghĩa Trang.

Cửu Thúc không dám thất lễ, tự mình cho Giang Phong làm một cái phòng dàn xếp lại.

Nhất thời lại căn dặn Thu Sinh và văn tài hai người cực kỳ chiếu cố Giang Phong sinh hoạt thường ngày, hắn lúc này mới cáo từ đi về nghỉ.

Tổng, Giang Phong ở chỗ này tạm thời ở lại.

Giang Phong chỗ gian phòng rất là đơn giản, màu trắng vách tường, hắc sắc mái ngói, bàn gỗ chiếc ghế, còn có một cái giường gỗ, phía trên đệm chăn đều có, cùng một cái bồ đoàn.

Một chiếc Thanh Đăng chiếu sáng cả gian phòng, trong lúc nhất thời, Giang Phong vững vàng quyết tâm Thần, lần đầu xác định hiện tại nội dung cốt truyện thời gian tuyến.

Cái kia chính là đây là (Cương Thi Chí Tôn) vị diện nội dung cốt truyện thời gian.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 139: Trung Nguyên Quỷ Tiết

Chương 139: Trung nguyên Quỷ Tiết

Thời gian trong chớp mắt đã đi tới trung nguyên Quỷ Tiết một ngày này.

Hoa Hạ dân gian truyền thuyết, Âm Lịch tháng bảy là quỷ tháng, 15 tháng 7 là Quỷ Tiết, cũng là Quỷ Môn Quan mở ra thời gian.

Những vô chủ đó cô hồn dã quỷ liền sẽ có Âm Phủ Quỷ Soa áp giải lên nhận lấy Dương Gian cứu tế.

Bình thường Phong Tục đều sẽ tại một ngày này trong đêm phương nước đèn, hoá vàng mã áo hoặc là nhường vải, mời cao tăng niệm kinh, siêu độ vong hồn sớm thoát ly khó khăn.

Những ngày này, Trần Phong không có vội vã đột phá, mà chính là lợi dụng hấp thu mà đến Huyền Lực vẽ bùa còn có Chuy Luyện Nhục Thân.

Lúc này hắn thân thể có thể so với phủ thêm một tầng Long Lân chiến giáp, Trần Phong tự tin, coi như hiện tại có người tới thương đối với hắn tiến hành bắn phá, Trần Phong cũng có thể lông tóc không tổn hao gì.

Đây chính là Trần Phong trước mắt thành tựu.

Tết Trung nguyên, một ngày này trừ truyền thống lên Tế Tự Tổ Tiên, Thanh Tuyền trên trấn cư dân sẽ còn mời đến gánh hát hát hí khúc, đương nhiên, một ngày này ban đêm hát bộ phim tự nhiên không phải cho người ta nhìn, mà chính

là cho những cái kia từ Âm Phủ lên du ngoạn vong linh nhìn.

Mặt trời lặn về hướng tây, đêm nay đêm đã khuya chìm, có lẽ là bởi vì hôm nay là tết Trung nguyên duyên cớ, thiên khí thay đổi rất lợi hại âm trầm, không có nửa điểm ánh trăng, trên trời trăng sáng cũng giống như thương nghị tốt, không có phòng thủ.

Trần Phong chỗ trong biệt thự, Lưu Thúc cùng con của hắn Lưu Lão Lục còn có Tiểu Vân Tiểu Lệ năm người ngồi vây quanh trong phòng khách trên bàn cơm dùng cơm.

Bởi vì Trần Phong là cái hào sảng bất kể Tiểu Tiết người, vì đó hắn cũng không có để Lưu Thúc bọn họ đơn độc chính mình ra ngoài bên ngoài ăn, vì đó năm người cùng nhau ăn cơm, cũng là nhạc vui hòa.

Bọn họ đều là từ Bắc Phương chạy nạn đến, là lấy cũng không trở về gia, nhưng là Tế Tự Tổ Tiên, cho tổ tiên đốt một ít gì đó, những này một hồi Lưu Thúc bọn họ lại đi làm, Trần Phong cũng không có can thiệp, nhưng vì ngăn ngừa giống tại Khu Ma cảnh sát thế giới lần kia xảy ra bất trắc, Trần Phong vẫn là đem tế tự một chút cấm chế cho mấy người giảng một chút, thuận tiện cho bốn người một đạo khu tà phù.

Bàn giao trong nhà một số việc , chờ đến tối bảy tám điểm, Trần Phong mang lên Lưu Tiểu sáu cùng một chỗ tiến về chín số chỗ Nghĩa Trang.

Hắn biết rõ hôm nay nội dung cốt truyện liền muốn bắt đầu, những ngày này Lưu Tiểu sáu theo chính mình học một chút đạo thuật, con hàng này muốn theo chính mình ra đi xem một chút, Trần Phong gặp hắn người già thực, vì đó cũng không có ngăn cản, dứt khoát liền mang theo đối phương, điều này làm cho vốn là đối Quỷ Thần cảm thấy hứng thú Lưu Tiểu sáu một trận hoan hỉ, từ khi kiến thức Trần Phong ngự không phi hành, cùng chém giết Hồ yêu một màn kia màn kinh tâm động phách hình ảnh, Lưu Tiểu sáu liền đối Trần Phong sùng bái không thôi, bây giờ có một cơ hội, ngẫm lại liền kích thích.

Nghĩa Trang lầu hai trong thư phòng, có hai đạo bận rộn thân ảnh, thân thể mặc đồ trắng áo vải bên ngoài dựng mắng một kiện hắc sắc tiểu áo sơ mi Thu Sinh chính ghé vào trên bàn gỗ dùng tấm xích còn có tiểu đao tấm ảnh cắt tiền âm phủ.

Thu Sinh cầm lấy bên trong một trương tiền âm phủ nhìn xem, sau đó dùng sức trợn mở mắt, nhếch miệng cười nói: "Ta dựa vào, năm ngàn lượng, nếu là ta có nhiều như vậy tiền liền tốt."

Thu Sinh tuy nhiên đến Trần Phong phúc huệ cầm tới 20 khối Ngân Nguyên, nhưng là hắn lại cảm thấy Cửu Thúc rất lợi hại keo kiệt, tuyệt không cho mình phân điểm tiền.

Vì đó hắn bây giờ nói một câu như vậy, đại bộ phận nguyên nhân là muốn thăm dò Cửu Thúc ý tứ, nếu như Cửu Thúc ngượng ngùng, này xuất ra Ngân Nguyên đến phân liền không còn gì tốt hơn.

Một bên Cửu Thúc đang đứng tại trước cửa sổ trên sàn gỗ mài mực, nghe được Thu Sinh nói như thế, lại chỗ nào nghe không ra Thu Sinh nói gần nói xa ý.

Hắn trợn mắt một cái, tức giận nói: "Này thì lấy đi đi, không cần khách khí."

Thu Sinh nghe vậy, trong lỗ mũi phun hai đạo ngột ngạt, người sư phụ này cũng là keo kiệt a.

"Đối sư phụ, năm ngoái không phải ấn bốn ngàn lượng sao? Thế nào năm nay ấn năm ngàn lượng?" Quỷ tinh quỷ tinh Thu Sinh biết mình mục đích bị Cửu Thúc biết thấu, bất quá hắn cũng không có rất lợi hại xấu hổ.

Ngược lại là nói sang chuyện khác, hỏi Cửu Thúc vì cái gì ấn năm ngàn lượng duyên cớ.

Cửu Thúc ngồi tại Đại Đường trước trên bàn, tay hắn cầm bút lông, trám trám mực nước, sóng yên biển lặng giơ tay lên bên trong bút lông tại trên bàn in

ấn tốt tiền âm phủ lên một bên viết chữ, vừa nói: "Hiện tại vật giá dâng lên, phía trên đều thêm, phía dưới cũng cần phải thêm điểm đi!"

Thu Sinh nghe vậy, bĩu môi, tức giận khẽ cười nói: "Ha ha, sư phụ, không nghĩ tới ngươi nhân tình vị không, quỷ tình điệu ngược lại là mười phần, trách không được phía dưới muốn ngươi thay bọn họ ngân hàng làm lớn ban ấn giấy tiền vàng mả."

Lời nói này đến có chút rất lợi hại trần trụi, rất rõ ràng, Thu Sinh đây là đang oán niệm Cửu Thúc, ta và văn tài hai người cho ngươi đi giúp Trần công tử gia biệt thự xem phong thủy, ngươi thế nào đến cũng phải đem này hai trăm khối Ngân Nguyên phân chúng ta một chút đi.

Cửu Thúc ngẩng đầu nguýt hắn một cái, tức giận khiển trách: "Nói nhảm một cái sọt, nhanh đi cầm bảy bảy bốn mươi chín Trương Dạng tấm đến , chờ ta cầm trong tay trương này báo tin viết xong, ngươi lại cùng nhau đốt cho phía dưới đi."

Cửu Thúc nói chuyện, nhưng không thấy Thu Sinh có bất kỳ động tĩnh gì, ngẩng đầu nhìn lên, chính gặp Thu Sinh chính chắp hai tay sau lưng nhìn hắn viết chữ.

Cửu Thúc nhất thời lại tức giận tăng thêm ngữ khí khiển trách: "Còn đứng ngây đó làm gì?"

"Vâng, sư phụ." Thu Sinh tâm lý đổ đắc hoảng, bị Cửu Thúc răn dạy đến không còn cách nào khác, đành phải ứng câu là, sau đó đi lấy tiền âm phủ.

Mà Cửu Thúc thì là có trong hồ sơ trước bàn, tại một trương tiền âm phủ lên viết "Tư từ đặc cách người ấn người, lấy kí tên làm chứng, bằng này biện ngụy, như có giả tạo, tức đánh vào Thập Bát Tầng Địa Ngục, Vĩnh Bất Siêu Sinh, coi đây là uy, răn đe, Dương Gian thụ mệnh. . . ."

Cửu Thúc còn phải lại tiếp tục viết, có lẽ là Thu Sinh tâm lý khó chịu, cầm

mấy chục tấm tiền âm phủ, hắn vô cùng lo lắng đặt lên bàn bên trên, hô "Sư phụ đếm xong. . . ."

Cửu Thúc bị đánh gãy viết chữ, nhìn Thu Sinh đặt lên bàn tiền âm phủ, không khỏi nhăn lại mày kiếm, hắn trầm giọng nói: "Cái này giấy quá nhăn, qua đổi điểm mới tới."

Thu Sinh phiền muộn a một tiếng, Cửu Thúc khoát khoát tay, trợn mắt nói: "Nhanh đi."

Thu Sinh bất đắc dĩ, đành phải biệt khuất về câu "A." Sau đó trở lại đi lấy mới tiền âm phủ.

Mà Cửu Thúc làm theo tiếp tục viết vừa rồi không có viết xong báo tin, tại tiền âm phủ lên viết: "Dương Gian thụ mệnh nhận ấn người Lâm Cửu."

Cửu Thúc vừa mới viết xong, lúc này Thu Sinh lại vô cùng lo lắng gục xuống bàn, dọa đến Cửu Thúc ngồi thẳng người.

Thu Sinh có chút đắc ý, nhếch miệng cười nói: "Nguyên lai sư phụ tên gọi Lâm Phượng Kiều a, thật là dễ nghe, A Kiều, A Kiều, A Kiều. . . ."

Thu Sinh một bên cầm tiền âm phủ một bên giả bộ như rất lợi hại nương nữ nhân dạng đối Cửu Thúc hô: "A Kiều. . . ."

Cửu Thúc ánh mắt ngưng tụ, phảng phất nhận cực lớn vũ nhục, hắn ghét nhất chính là có người ngay trước hắn mặt hô tên hắn Lâm Phượng Kiều.

Chính là bởi vì hắn chán ghét chính mình cái này tên, vì đó về sau mới lấy tên gọi Lâm Cửu, bây giờ lại có người gọi mình nhũ danh, mà lại người này hay là đồ đệ mình, điều này làm cho hắn có chút nổi giận, trừng lên mày kiếm mắt sáng, trực tiếp vung tay cũng là một bàn tay.

Nhưng mà Thu Sinh phản ứng cực nhanh, mắt thấy sư phụ này cái tát sắp rút tới, Thu Sinh vội vàng lách mình một cái bổ nhào.

Nhưng mà chết tử tế không sống, con hàng này vậy mà trực tiếp một cái xoay người liền cho lật dưới lầu hai.

Cửu Thúc thấy thế, cũng là lo lắng đồ đệ, vội vàng nắm qua trên bàn tấm xích ném tới lầu một mặt đất.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 140: Nữ Quỷ Tiểu Lệ

Chương 140: Nữ Quỷ Tiểu Lệ

"sư phụ ngươi cái lão bất tử" Thu Sinh như thế tín nhiệm Cửu Thúc, làm thế nào cũng không nghĩ tới Cửu Thúc vậy mà lại tại sau lưng của hắn cho hắn âm một chiêu.

Cả người hắn vọt thẳng tiến Rạp Hát bên trong, hai tay lung tung trên không trung bắt mấy lần, sau cùng hô nhỏ một tiếng, kém chút té ngã trên đất.

Hắn cái này một tiếng kinh hô, để những nguyên bản đó đang xem bộ phim Quỷ Hồn nhao nhao đưa ánh mắt tìm đến phía hắn.

Nhất thời, một cỗ âm gió thổi tới, Thu Sinh chỉ cảm thấy phía sau mát lạnh, cả người nhịn không được đánh cái run rẩy.

Hắn có chút ngượng ngùng nhìn liếc chung quanh, co lại rụt cổ.

Trái tim kịch liệt phù phù nhảy không ngừng, nhưng sau cùng hắn vẫn là nhịn xuống loại kia xúc động.

Để cho mình ngẩng đầu ưỡn ngực, không nhìn bên dưới sân khấu kịch lít nha lít nhít Chúng Quỷ, đi thẳng tới Văn Tài trước mặt.

Vỗ một cái Văn Tài bả vai nói: "Ai, ngươi cái chết tiểu tử, sư phụ đang gọi ngươi, ngươi chạy đến bên này xem kịch ngược lại là thấy rất lợi hại vui mừng a, nhanh đi về."

Lúc này đang có một tên Thôn Cô trang phục, ăn mặc trượng thanh sắc nát vải hoa áo Bạch Kiểm Nữ Quỷ đang chuẩn bị muốn động thủ vuốt ve Văn Tài.

Nhưng mà Thu Sinh cái này khẽ dựa gần, nàng lập tức liền cảm nhận được một cỗ dương cương khí, toàn bộ Quỷ Thể không khỏi sợ hãi sau này rút lui mấy bước.

Lúc này Chúng Quỷ cũng bị Thu Sinh tiếng nói chuyện kinh hãi đến, nhao nhao quay đầu, trợn lên giận dữ nhìn mắng hai mắt nhìn về phía Thu Sinh, Thu Sinh cái trán toát ra một tầng mồ hôi lạnh, con mắt nhìn qua nhìn về phía Rạp Hát bên ngoài hướng.

Thầm nghĩ đến có Giang Phong cùng Cửu Thúc chờ ở bên ngoài chính mình, nhất định không thể sợ, hắn nhất thời quyết định chắc chắn, giả bộ như nhắm mắt làm ngơ bộ dáng, đối Chúng Quỷ làm như không thấy.

Tiếp tục răn dạy Văn Tài.

Văn Tài lúc này cũng đã lấy lại tinh thần, vừa nghe đến sư phụ trở về muốn thu thập mình, Văn Tài tay run một cái, mía ngọt rơi trên mặt đất.

Đang lúc hắn sững sờ, Thu Sinh răn dạy hắn tế, bỗng nhiên chỉ cảm thấy không trung phiêu tán một tầng nhàn nhạt mùi thơm.

"Nguyên lai là một cái Yên Chi quỷ." Giang Phong thần sắc nhất động, xuyên thấu qua bộ phim cửa sân mạc liêm, nhìn thấy bên trong cái kia từ không trung chậm rãi bay xuống, hướng về Thu Sinh giữa hai người Nữ Quỷ, đã sớm nhìn ra đối phương lai lịch.

Đây chính là nội dung cốt truyện bên trong cái kia Nữ Quỷ.

Vừa rồi loại kia hương khí, cũng xưng là ** quỷ hương, này là khi còn sống lưu lạc phong trần tràng sở nữ tử sau khi chết biến thành Quỷ Thân lên mang có một loại mùi thơm.

Hắn nhếch miệng lên một vòng đường cong, nội dung cốt truyện vẫn là bắt đầu, hắn không cắt đứt nội dung cốt truyện phát triển, mà là tiếp tục nhìn lấy trận này trò vui.

Mà Cửu Thúc lúc này lại là nhướng mày, ánh mắt nhìn về phía sững sờ Thu Sinh, không khỏi lôi kéo thắt ở Thu Sinh trên ngón tay dây đỏ.

Nhưng mà Thu Sinh lại bất vi sở động, hai mắt trừng trừng nhìn về phía đỉnh đầu.

Chỉ gặp một tên thân thể mặc bạch y mỹ nhân nhi từ trên trời giáng xuống, rơi thẳng vào mình cùng Văn Tài trung gian, vung phất ống tay áo, này ống tay áo phất qua trước mặt hai người.

Thu Sinh nhịn không được cuồng hít một hơi hương khí, trong lòng sảng khoái vô cùng, thầm hô thật là thơm, trong mắt mang theo mê luyến, nóng rực thần sắc.

Văn Tài đã sớm một bộ Heo Ca tướng, nhìn thấy mỹ nữ hắn, đã sớm bị mê đến có chút si, nhìn thấy trước mắt bỗng nhiên xuất hiện một vị Tiên Nữ tỷ tỷ, nước bọt đều chảy xuống.

"Khanh khách" có lẽ là nhìn thấy hai người này si ngốc bộ dáng, bạch y nữ tử kia si ngốc cười hai tiếng, dịu dàng nói: "Hai vị công tử nhìn cái gì đây."

Cửu Thúc thấy thế, ám đạo không tốt, không nghĩ tới nửa đường vậy mà giết ra một tên Nữ Quỷ, Xem ra chính mình cái này hai tên đồ đệ là bị bị ma quỷ ám ảnh.

Hắn vội vàng lôi kéo dây đỏ, lần này Thu Sinh trực tiếp đem dây đỏ kéo đứt, tức giận đến Cửu Thúc đem dây đỏ vứt trên mặt đất, chửi một câu, "Hảo tiểu tử, nhìn trở lại lão tử thế nào thu thập ngươi."

Nhìn thấy Cửu Thúc một bộ vô cùng lo lắng, liền muốn xông vào đi gọi Thu

Sinh và văn tài hai người, Giang Phong đưa tay cản lại nói: "Không cần lo lắng, này Nữ Quỷ cũng không phải là Oan Hồn Lệ Quỷ, sẽ không tổn thương Thu Sinh và văn tài, trước xem tình huống một chút lại nói, nếu có cái gì ngoài ý muốn, làm tiếp xử lý không muộn."

Cửu Thúc gật gật đầu, trầm ngâm một lát, cuối cùng vẫn là tán đồng Giang Phong thuyết pháp.

Vừa nghĩ tới Giang Phong này Quỷ Thần khó lường thủ đoạn, Cửu Thúc không khỏi buồn cười lắc đầu, có Giang tiền bối ở đây, hắn lại còn như thế lo lắng cho mình đồ đệ , có vẻ như, chính mình giống như tại Giang Phong trước mặt bêu xấu.

Nghĩ đến đây, Cửu Thúc mặt mo hơi đỏ lên, lại là hơi cảm thấy có chút lúng túng không thôi.

Bên dưới sân khấu kịch, Thu Sinh và văn tài hai người đã bị Nữ Quỷ mê hoặc đến ý loạn tình mê, lúc này vô luận này Nữ Quỷ nói cái gì, hai người đều nguyện ý vì xông pha khói lửa.

Nhưng vào lúc này, này Nữ Quỷ bỗng nhiên che mặt mà khóc, nũng nịu nói ra: "Hai vị công tử, Nô gia rất sợ hãi."

Thu Sinh nghe vậy, lập tức anh hùng cứu mỹ lộ ra quả cầu thịt, hắn ngẩng đầu ưỡn ngực, phóng khoáng nói: "Cô nương đừng sợ, có chúng ta ở đây, ngươi cứ việc yên tâm."

Văn Tài cũng là cười lên cúc hoa mặt, bận bịu an ủi: "Đúng vậy a, cô nương ngươi đừng sợ, có sư huynh đệ chúng ta tại, ngươi đừng sợ."

Này Nữ Quỷ ta thấy mà yêu, nũng nịu chỉ hướng phía sau bốn tên người mặc màu trắng đen Quỷ Soa phục sức quỷ nói ra: "Thế nhưng là Nô gia thật rất lợi hại sợ hãi, sợ hãi này bốn cái người xấu một hồi muốn tới phi lễ Nô gia."

Thu Sinh cùng Văn Tài nhìn lại, lúc này vừa vặn trông thấy mặt kia lên hai bôi ửng đỏ, sắc mặt trắng bệch, cầm Trảo Quỷ roi bốn tên Quỷ Soa.

Thu Sinh rõ ràng biết rõ đây là Quỷ Soa, nhướng mày, Văn Tài lại là không biết quỷ kia kém, lúc này liền lộ ra rất lợi hại lòng đầy căm phẫn.

Nghe được Thu Sinh và văn tài hai người một quỷ nói chuyện với nhau âm thanh, Cửu Thúc nhất thời nhíu mày.

Trong lòng ẩn ẩn cảm giác có chút không ổn, ngẩng đầu, nhìn về phía Giang Phong, nhưng như cũ gặp Giang Phong cười không nói, Cửu Thúc vốn là muốn đứng dậy xông đi vào bắt được Văn Tài cùng Thu Sinh hai người, bất quá cuối cùng vẫn là cuối cùng nhịn xuống, không hề động thân thể.

Trong mắt lại là đã sớm phun lửa, lần này, nếu như Thu Sinh và văn tài hai người không có việc gì, Cửu Thúc tuyệt đối sẽ hung hăng giáo huấn cái này hai tiểu tử một hồi, quật một phen.

Tuy nhiên Cửu Thúc bên này đã sớm đối hai người nghiến răng nghiến lợi, bất quá lúc này Thu Sinh và văn tài lại là vội vàng tán gái, lại nơi nào sẽ để ý tới Cửu Thúc lửa giận.

Thần hồn điên đảo Văn Tài mắng: "Ta ghét nhất cũng là những đường đó diện mạo trang nghiêm gia hỏa, đừng sợ cô nương, ta giúp ngươi giải quyết bọn họ."

Thu Sinh có chút hoa mắt chóng mặt, bất tri bất giác cũng là bị ma quỷ ám ảnh, sợ bị Văn Tài đoạt danh tiếng, này Nữ Quỷ đối với mình hảo cảm đại giảm, lúc này hắn cũng liền bận bịu biến thái, cho thấy chính mình một hồi cũng nguyện ý cho này Nữ Quỷ một cái bảo hộ.

Nói xong vì phòng ngừa Văn Tài nhanh chân đến trước, hắn từ trong túi quần móc ra hai tấm Trấn Quỷ phù, đây là sư phụ cho hai người mình hộ thân dùng phù chú.

Hắn không chút do dự, bước nhanh đến phía trước, đi vào này ôm trong ngực hai tay. Trong tay kẹp lấy thu quỷ roi Quỷ Soa trước mặt.

Văn Tài cũng không chút nào yếu thế, tranh thủ thời gian cũng đuổi theo.

"Hai cái này đáng chết xú tiểu tử, thật sự là bị ma quỷ ám ảnh, cũng dám qua trêu chọc Quỷ Soa."

Thấy cảnh này, Cửu Thúc nhất thời kém chút bị tức đến trong lỗ mũi bốc khói, thực sự quá làm giận.

Hắn nhìn về phía Giang Phong, thấp giọng nói: "Tiền bối, chúng ta."

Giang Phong lắc đầu, lại là không nói, mà trên thực tế, thực nội dung cốt truyện đã bắt đầu, coi như hắn ngăn cản, có lẽ cũng không có cái kia tất yếu.

Mặt khác cũng là ở cái thế giới này, nếu như nội dung cốt truyện không dạng này phát triển, như vậy Thạch Kiên liền sẽ không xuất hiện.

Hắn không xuất hiện, Giang Phong muốn Thiểm Điện Bôn Lôi Quyền liền vô pháp đạt được, vì đó

Đây là ta cho các ngươi hứa hẹn, hôm nay thêm một chương, vừa mới viết.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 141: Đánh Lén Quỷ Soa

Chương 141: Đánh lén Quỷ Soa

Mà trên thực tế, coi như Giang Phong hai người hiện đang xuất thủ ngăn cản, thực cũng đã hơi chậm một chút.

Chỉ thấy được bị ma quỷ ám ảnh Văn Tài còn có Thu Sinh hai người hưng phấn đến giống đánh như máu gà, hai người đồng thời phóng tới Rạp Hát nơi hẻo lánh Thượng Hoàn ôm hai tay bốn tên Quỷ Soa.

Đối này bốn tên Quỷ Soa hô: "Uy, tại cái này "

Này bốn tên Quỷ Soa cũng là rất lợi hại kinh ngạc, không nghĩ tới lại có người gọi mình bốn người, ân một tiếng, băng lãnh ánh mắt nhìn về phía Thu Sinh cùng Văn Tài, kết quả nhưng không ngờ Văn Tài cùng Thu Sinh hai người tiến lên đối với mình bốn người mỗi người một người một trương phù chú.

Tứ Quỷ kém tiếp xúc không kịp đề phòng dưới phù phù một tiếng trực tiếp ngã xuống đất.

Quỷ Soa bị người lập tức trực tiếp cho chế phục, hiện trường nhất thời liền mất đi khống chế.

Chúng Quỷ thấy thế, cũng không biết là cái nào khôn khéo quỷ vội vàng hô một câu: "Quỷ Soa bị trấn trụ, mau trốn."

Một đám quỷ nghe vậy, vội vàng phần phật mắng tứ tán ra.

Cửu Thúc thấy thế, trong lòng quát to một tiếng không tốt, vội vàng chạy vào Rạp Hát, từ mắt thấy móc ra Trảo Quỷ túi, một trận loạn quét, nhưng mà chỗ bắt được quỷ lại là không có bao nhiêu.

"Phiền phức." Cửu Thúc một tiếng thấp giọng hô, nhất thời gấp đứng lên.

Mà cho đến lúc này, Thu Sinh và văn tài hai người mới giật mình tỉnh lại, mắt thấy Cửu Thúc đang bận Trảo Quỷ, hai người thế mới biết mình đã phạm phải sai lầm rất lớn lầm.

"Hai người các ngươi còn thất thần làm gì, tranh thủ thời gian chạy a." Nữ Quỷ Tiểu Lệ hưng phấn xông hai người vung vung nắm đấm, người nhẹ nhàng bay lên, trực tiếp hướng Rạp Hát bên ngoài bay đi.

Bành!

Nhưng mà, ngay tại Chúng Quỷ sắp tất cả trốn cách Rạp Hát tế, bỗng nhiên, Rạp Hát màn che bị người một cái kéo ra, một đạo tráng kiện thẳng tắp thân ảnh từ bên ngoài chậm rãi đi tới.

Vừa mới vừa xuất hiện, một cỗ nhiếp người khí thế trong nháy mắt bạo phát đi ra.

Huyết khí như hồng!

Nguyên bản chính hứng thú bừng bừng hướng Rạp Hát bên ngoài phóng đi, đang chuẩn bị chạy khỏi nơi này Nữ Quỷ Tiểu Lệ giống như bị cái gì đáng sợ đồ,vật cho hung hăng trọng kích.

"A " nàng kinh hô một tiếng, đưa tay cái này che khuất mặt, toàn bộ Quỷ Thể bay rớt ra ngoài, trực tiếp đâm vào trên sân khấu.

"Tiền bối, ngươi rốt cục tiến đến." Cửu Thúc thu mười mấy con Quỷ Hậu, vội vàng đi vào Giang Phong trước mặt, có chút lo lắng nói ra.

Giang Phong gật gật đầu, từ đầu đến cuối, cũng không có biểu hiện ra cái gì lo lắng sắc.

Cửu Thúc thấy thế, hơi có chút nghi hoặc, bất quá sau cùng hắn dứt khoát cũng không có tiếp tục hỏi nhiều, lần nữa vội vàng thu quỷ.

Giang Phong thể nội khí kình một trận phồng lên, vận chuyển thân hình, thân ảnh lóe lên, trong chớp mắt xuất hiện tại bộ phim trong nội viện, trong tay hắn lật một cái, trong lòng bàn tay thêm ra một cái Âm Hồn thùng.

Mở ra Âm Hồn thùng, không ngừng xuyên toa tại Chúng Quỷ trong đám.

Lập tức liền có mấy chục cái tiểu quỷ hắc quang lóe lên, được thu vào sát khí mãnh liệt Âm Hồn trong thùng.

Cả người hắn giống như quỷ mị tại Rạp Hát bên trong xuyên tới xuyên lui, rất nhanh, toàn bộ Rạp Hát bên trong Chúng Quỷ toàn bộ hút vào Âm Hồn trong thùng.

Nguyên bản Cửu Thúc đang bề bộn đến có chút sứt đầu mẻ trán, không biết nên thế nào tiếp tục nữa thời điểm, gặp này, lại là thần sắc đọng lại.

Có chút khó có thể tin nhìn chằm chằm một màn này.

Lại đối so với chính mình vừa rồi liều mạng thu quỷ, mới thu mười cái quỷ, mà Giang Phong lại chỉ là hô hấp ở giữa liền đem Rạp Hát bên trong hơn ngàn tên Quỷ Hồn toàn bộ cho thu, chênh lệch này, thật đúng là

"Mạt pháp thời đại, tu hành không dễ, đạo thuật muốn càng tiến một bước, không thay lối tắt lại là rất khó, Giang Mỗ tập Luyện Vũ đường đã có mười lăm mười sáu lâu năm" gặp Cửu Thúc này thoáng có chút ánh mắt hâm mộ, Giang Phong vẫn là không nhịn được chỉ điểm một câu.

Đem chính mình đem đạo thuật cùng võ đạo cùng một chỗ kết hợp lại tu luyện cảm ngộ cho Cửu Thúc giảng một chút, Cửu Thúc cả người ngẩn ngơ.

Trong lúc nhất thời, đúng là lâm vào trầm tư, một lát sau, hắn thông suốt ngẩng đầu, trong mắt quang mang lấp lóe, nhìn về phía Giang Phong, trong mắt đều là cảm kích, nói: "Tiền bối quả nhiên Đạo Pháp cao cường, Lâm mỗ kính phục!"

Nếu như nói hắn trước đối Giang Phong là một loại bội phục tâm tính, như vậy lúc này liền là một loại đối cao nhân kính ngưỡng tâm.

Tu đạo một đường, coi trọng là Đạt Giả Vi Tiên, Giang Phong làm không thẹn, tại Cửu Thúc trong mắt, cũng là hắn tiền bối.

Giang Phong cười nhạt một tiếng, cũng không nói thêm gì, quay người lại, lúc này mới nhìn về phía vị kia ngốc tại nguyên chỗ, cái miệng nhỏ nhắn mở ra o hình Nữ Quỷ.

Này Nữ Quỷ chưa từng nhìn thấy giống Giang Phong còn có Cửu Thúc lợi hại như vậy đạo sĩ, sắc mặt nàng trong nháy mắt trở nên một trận trắng bệch.

Đặc biệt là đối mặt Giang Phong lúc, nàng đúng là nhịn không được toàn thân một trận run rẩy, trong lòng vô cùng hoảng sợ, cuống quít trốn ở Thu Sinh cùng Văn Tài phía sau hai người.

Thu Sinh và văn tài hai người đột nhiên không biết chuyện gì xảy ra, đúng là đối tên kia Nữ Quỷ sinh ra một tia hảo cảm.

Trong lúc nhất thời, lại là đồng thời đứng ra, ngăn tại Nữ Quỷ trên thân, cẩn thận từng li từng tí nhìn về phía Giang Phong, chính nghĩa lẫm nhiên nói ra: "Tiền bối, Tiểu Lệ là vô tội, ngươi cũng sẽ không loạn thu vô tội quỷ đi."

Nói lời này đồng thời, hai người đồng thời co lại rụt cổ, bởi vì lúc này sư phụ hắn Lâm Cửu đang lườm một đôi ăn mắt người nhìn lấy hắn và văn tài.

Văn Tài rõ ràng là lợn chết không sợ bỏng nước sôi, thấy thế cũng phụ họa một câu: "Đúng vậy a, tiền bối, ngươi liền bỏ qua Tiểu Lệ, Tiểu Lệ nàng không

phải ác quỷ, nàng là Hảo Quỷ tới."

Giang Phong có chút im lặng trắng hai người liếc một chút.

Tâm nói các ngươi biết cái gì a, Hảo Quỷ cùng ác quỷ, lão tử chẳng lẽ còn không phân rõ sao?

Còn nữa nói, người cùng quỷ là không thể nào vĩnh viễn cùng một chỗ, Giang Phong tự nhiên không phải bảo thủ bảo thủ, mà chính là hắn nói đây là sự thật.

Người quỷ ở chung một chỗ lâu, đối với song phương đều có hại, vì đó, Nữ Quỷ Tiểu Lệ là muốn lấy đi.

Đối hai người như thế bị ma quỷ ám ảnh, Giang Phong dứt khoát cũng không nói nhảm, đưa tay cũng là hai đạo vô hình nhu và kình khí trực tiếp bắn vào hai người mi tâm, hai người nhất thời té xỉu xuống đất.

Cửu Thúc quá sợ hãi, coi là Giang Phong đây là đối đồ đệ mình một lời không hợp hạ sát thủ, nhưng mà nhìn thấy chính mình hai tên đồ đệ chỉ là ngất đi. Trong lòng thở phào.

Nhưng cùng lúc cũng đối với chính mình vừa rồi hiểu lầm sông ý nghĩ cảm thấy có chút xấu hổ.

Cửu Thúc tuy nhiên là cao quý một phái Mao Sơn Tông Sư, nhưng có một chút rất rõ ràng, cái kia chính là Cửu Thúc rất lợi hại bao che khuyết điểm.

Nhìn chung toàn bộ nội dung cốt truyện, Văn Tài bởi vì Quỷ Tiết xem kịch, cùng Thu Sinh hai người bị Nữ Quỷ Tiểu Lệ bị ma quỷ ám ảnh, sau cùng đánh ngã Quỷ Soa, dẫn đến cô hồn dã quỷ chạy trốn.

Sau cùng Cửu Thúc mời đến Mao Sơn môn nhân, bên trong Cửu Thúc đại sư huynh Thạch Kiên còn có Thạch Kiên đồ đệ Thạch Thiểu Kiên cũng tới.

Sau cùng Thạch Kiên cùng Cửu Thúc đồng thời qua cho Tiền lão gia xem phong thủy, trong lúc đó song phương náo cái rất lợi hại không thoải mái.

Tại lần kia tụ hội bên trên, Thạch Thiểu Kiên coi trọng Tiền lão gia nữ nhi Mary, tại trong đêm thi pháp thân thể ly thể, muốn qua Tiền gia tự sướng Mary, không ngờ lại là Văn Tài hai người nhìn thấu.

Đem Thạch Thiểu Kiên thi thể núp trong bụi cỏ, sau cùng làm đối phương thi thể bị chó hoang cho cắn xé, mà Thạch Kiên theo Cửu Thúc muốn thuyết pháp, Cửu Thúc lại đản đồ đệ mình một màn kia cũng có thể thấy được.

Điểm này, Cửu Thúc cũng không bằng Thiên Sư Đạo chưởng môn Mao Tiểu Phương.

Cửu Thúc rất lợi hại xấu hổ, Giang Phong cũng không có qua vạch trần, chỉ là cười cười, người thường tình, không có gì tốt so đo.

Nếu là đổi lại hắn, tại đại nghĩa cùng thân tình trước mặt, hắn vẫn là chọn thân tình, nếu như ngay cả người nhà mình đều bảo hộ không đã nghĩ qua bảo hộ thế giới, này theo não tàn khác nhau ở chỗ nào?

Nhàn rỗi nhức cả trứng không chuyện làm a?

Đổi mới đưa lên, còn không có mã

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 142: Cửu Thúc Muốn Bái Sư

Chương 142: Cửu Thúc muốn bái sư

Giang Phong đứng chắp tay, bước ra một bước, đi vào tiểu trước mặt Lệ, lúc này Nữ Quỷ Tiểu Lệ đang sợ hãi đến trốn đến Vũ Đài một bên.

Mà trên sân khấu chúng diễn kịch người lúc này cũng là bởi vì vừa rồi Cửu Thúc mấy người động tác cho kinh ngạc đến ngây người.

Theo bọn hắn nghĩ, Cửu Thúc mấy người vừa rồi cầm một cái túi trên không trung lung tung vung tới vung lui, liền theo như điên.

Mà đối với Cửu Thúc, mọi người hương thân hương lý, bọn họ tự nhiên biết rõ Cửu Thúc Đạo Pháp cao thâm, mà vừa rồi Cửu Thúc đồ đệ Văn Tài chạy đến xem trò vui.

Tối nay là tết Trung nguyên, rất nhanh bọn họ liền biết rõ Cửu Thúc mấy người đang làm gì, cái kia chính là tại thu quỷ.

Vừa nghĩ tới quỷ, trong lòng bọn họ cũng là bắt đầu bồn chồn.

Càng để bọn hắn kém chút hoảng sợ nước tiểu là, theo Giang Phong thi triển một trương hiện hình phù về sau, Nữ Quỷ Tiểu Lệ Quỷ Thể cũng rốt cục xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Bọn họ ngừng thở, cứng ngắc đứng trên đài nhìn lấy dưới đài Cửu Thúc mấy người.

Nếu không phải Cửu Thúc còn có cái kia tiên sinh ở đây, đoán chừng bọn họ cũng sớm đã la to đứng lên.

Tiểu Lệ trốn đến Vũ Đài trước, mắt thấy không đường có thể trốn, dọa đến hoa nhan thất sắc, đôi mắt đẹp nhìn về phía Giang Phong, quỳ xuống đất cầu khẩn nói: "Còn mời đạo trưởng tha mạng, Tiểu Lệ không dám."

Giang Phong bề ngoài thuộc về loại kia cương nghị suất khí.

Màu đồng cổ da thịt theo những mặt trắng nhỏ đó đơn giản hình thành ngày đêm khác biệt so sánh.

Đã không cho người ta một loại khí thế hung hăng càn quấy cảm giác, cũng sẽ không cho người ta một loại khinh người khí diễm.

Không thể nói cỡ nào anh tuấn suất khí, Đại Đê cũng là dương cương loại kia.

Bản thân hắn tại Quốc Thuật phương diện cũng là đại tông sư cao hơn tay, khí huyết sung túc, lại kiêm Tu Đạo Pháp ngày càng tăng trưởng, quanh thân Dương Khí thịnh, căn bản cũng không phải là đồng dạng Lệ Quỷ có thể thừa nhận được.

Đừng nói câu dẫn, liền liền tới gần hắn cũng là không dám, bởi vì Giang Phong trên thân khí tức rất khủng bố, đơn giản chính là các nàng những này quỷ mị hết thảy khắc tinh.

"Tiền bối, ngươi không muốn thu Tiểu Lệ, nàng không phải hỏng quỷ." Văn Tài cùng Thu Sinh hai người mắt thấy Giang Phong từ bên hông cầm qua Âm Hồn thùng, liền muốn đem Tiểu Lệ cho thu, hai người quýnh lên, vội vàng xông lại, ngăn trở Giang Phong.

"Các ngươi hai cái này bất hiếu ngu xuẩn, Nhân Quỷ khác đường, ta xem các ngươi là hồ đồ, nữ quỷ này vừa rồi thế nhưng là xúi giục các ngươi qua đánh ngã

Quỷ Soa, các ngươi lại còn dám. . ." Cửu Thúc dựng râu trừng mắt, trực tiếp từ Thu Sinh bên hông túi vải buồm bên trong chép ra một cây đào mộc kiếm, chiếu vào Văn Tài cùng Thu Sinh hai người cũng là một hồi đánh.

Thu Sinh và văn tài hai người cũng là thật là có thể, bị Cửu Thúc một hồi đánh, vậy mà không có lui ra phía sau một bước.

Giang Phong ý vị thâm trường nhìn Thu Sinh và văn tài hai cái này sắc phôi liếc một chút, lại quét về phía Nữ Quỷ Tiểu Lệ, tướng mạo ngược lại là một cái mỹ nhân.

Trách không được hai người này sẽ như thế bảo trì Tiểu Lệ, trầm ngâm một lát, Giang Phong gật đầu nói: "Nhân Quỷ khác đường, các ngươi là nhất định không có khả năng , bất quá, đã các ngươi muốn lưu lại Tiểu Lệ, vậy các ngươi nuôi nàng tốt."

Cửu Thúc nghe vậy, nhất thời có chút bất đắc dĩ nói: "Tiên sinh, nuôi tiểu quỷ điều này tựa hồ có chút không ổn đâu!"

Thu Sinh hai người nghe vậy, vội vàng hưng phấn nói: "Sư phụ, ngài liền đáp ứng đi, dù sao chúng ta trong nghĩa trang mặt cũng không phải chỉ có một cái quỷ, cung phụng Linh Bài vẫn là thật nhiều."

Cửu Thúc tức giận đến không nhìn thẳng hai người, lạnh hừ một tiếng.

Giang Phong như là đã mở miệng nói như vậy. Cửu Thúc lại có thể nói cái gì.

"Đa tạ đạo trưởng không thu tiểu nữ tử ân, Thu Sinh, Văn Tài, cám ơn các ngươi." Nữ Quỷ Tiểu Lệ có chút cảm động hướng Giang Phong còn có Văn Tài hai người phúc thi lễ, bất quá khi nàng hướng Cửu Thúc thi lễ thời điểm, Cửu Thúc lại là lạnh hừ một tiếng, không để ý đến nàng, Tiểu Lệ hơi có chút xấu hổ.

Ánh mắt lại là liếc về phía bốn tên ngã xuống đất Quỷ Soa, có chút sợ hãi nói ra: "Thế nhưng là bọn họ hội không đáp ứng."

Giang Phong thiêu thiêu mi nói: "Có đồng ý hay không vậy liền không phải do bọn họ."

Cửu Thúc con mắt hơi hơi sáng lên, giống hắn loại này Tu Đạo Nhân , bình thường đối với hắn loại này Tu Đạo Nhân tới nói, theo Địa Phủ bên kia Âm Sai liên hệ, là rất lợi hại phiền phức.

Dù sao Địa Phủ thế lực lớn, căn bản cũng không phải là hắn có thể đối kháng, không phải vậy nội dung cốt truyện bên trong, Cửu Thúc cũng sẽ không qua dùng minh tệ hối lộ những này Quỷ Soa.

Nữ Quỷ Tiểu Lệ trừng to mắt, Giang Phong lại là không có đi để ý tới nhiều như vậy, trong lòng bàn tay lật một cái, đem một viên ngọc bài xuất ra, lại thi pháp để Nữ Quỷ Tiểu Lệ tiến vào ngọc bài bên trong, lúc này mới đem ngọc bài đưa cho Văn Tài hai người, nói: "Về sau các ngươi liền chiếu cố nàng đi."

Thu Sinh gấp vội vươn tay theo văn mới trong tay đoạt lấy ngọc bài, hai người mắt thấy cũng là đoạt đứng lên, Cửu Thúc lạnh hừ một tiếng, hai người hậm hực co lại rụt cổ, sau cùng lại là không tiếp tục dám đoạt ngọc bài.

Giải quyết xong Nữ Quỷ Tiểu Lệ, còn có Rạp Hát sự tình, kế tiếp cũng là Rạp Hát sự tình.

Giang Phong đem Âm Hồn thùng đưa cho Cửu Thúc, "Trước thu Âm Hồn đều ở bên trong, ngươi đi qua đem những Quỷ Soa đó làm tỉnh lại, về phần nên làm như thế nào, chính ngươi nhìn lấy xử lý."

Cửu Thúc tiếp nhận Âm Hồn thùng, quan sát tỉ mỉ Âm Hồn thùng phía trên cái kia có chút huyền ảo Phù Triện, trong mắt hiện ra quang mang, hắn gật gật đầu.

Sau đó, từ Cửu Thúc quá khứ đem bốn tên Quỷ Soa tỉnh lại, đồng thời đem chộp tới Chúng Quỷ giao cho này bốn tên Quỷ Soa, mặt khác còn nhận lời cho đối phương mỗi người đốt mấy vạn lượng tiền âm phủ, này mới khiến đối

phương lắng lại lửa giận.

Quỷ Soa rời đi, về phần này Nữ Quỷ Tiểu Lệ chúng nó thì là không có để ý, đây đều là cô hồn dã quỷ, thêm một cái cùng thiếu một cái cũng không đáng kể.

Trọng yếu là chúng nó lần này lên Dương Gian thu không ít minh tệ, vậy thì đầy đủ.

Hát hí khúc gánh hát nhóm tiếp tục hát hí khúc, dù sao trong trấn thế nhưng là giao tiền.

Bất quá như thế để đêm nay Cửu Thúc cùng Giang Phong thi triển cao siêu đạo thuật sự tình truyền ra tới.

Mấy ngày kế tiếp, Thanh Tuyền trấn cư dân đều đang nghị luận Thanh Tuyền trấn đến một vị Đạo Pháp cao thâm tiên sinh đề tài.

Đối với cái này, Giang Phong không có cảm thấy hứng thú.

Lần này nhiều chuyện thua thiệt Giang Phong, như không phải là bởi vì có Giang Phong, chỉ bằng vào Cửu Thúc một người, Cửu Thúc tâm lý rất rõ ràng, một mình hắn căn bản không có khả năng có thể giải quyết đến như vậy khó giải quyết sự tình.

Nhiều như vậy Quỷ Hồn, đạo thuật của hắn còn không có đạt tới xuất thần nhập hóa cảnh, muốn thu hơn ngàn tên cô hồn dã quỷ, tuyệt đối để hắn mệt mỏi thổ huyết.

Vì đó, Cửu Thúc lần này trực tiếp xem như hung hăng ra một lần máu, để Thu Sinh và văn tài hai người qua trấn lên tửu lâu đặt trước cái phòng, chuyên môn mời Giang Phong quá khứ dùng yến.

Giang Phong cũng không có khách khí, tự nhiên là cùng Cửu Thúc cùng Thu Sinh Văn Tài bốn người tiến đến trấn lên tửu lâu ăn một bữa cơm.

Tiếp xúc hạ xuống, mấy người quan hệ ngược lại là rút ngắn không ít.

Nghĩa Trang trong hậu viện, hai đạo nhân ảnh chính đang luận bàn đánh quyền.

Hai người không là người khác, tự nhiên là Cửu Thúc còn có Giang Phong.

Cửu Thúc cùng Giang Phong chính đang luận bàn Thái Cực Chưởng.

Cửu Thúc biết một bộ Đạo Gia "Thất Tinh Bắc Đẩu cương bộ", vì đó, bộ pháp lên đã có, bất quá Cửu Thúc quyền đầu công phu rõ ràng có chút không được tốt lắm.

Không phải vậy hắn cũng sẽ không là một tên Đạo Thuật Cao Thủ, cũng sớm liền hắn là một tên võ đạo cao thủ.

Hai người hiện tại đang dùng Thái Cực "Đẩy chưởng!" Giữa lẫn nhau tiến hành đẩy chưởng.

Nhưng gặp Cửu Thúc nâng tay phải lên đẩy về phía trước nhất chưởng, Giang Phong tay trái nâng lên, trực tiếp ngăn trở Cửu Thúc đẩy tới nhất chưởng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 143: Dông Tố Đêm Tai Họa

Chương 143: Dông tố đêm tai họa

Cửu Thúc cả người lui ra phía sau một bước, liền cái này trục bánh xe biến tốc, Giang Phong nắm lấy cơ hội, bỗng nhiên tiến bộ, cánh tay mạnh mẽ vung, một cái Thái Cực Quyền bên trong "Tiến bộ Bàn Lan Chủy" đánh ra.

Cánh tay hắn vung qua, trong không khí lốp bốp phát ra một trận tiếng nổ đùng đoàng.

Thật giống như Pháo chuột đồng dạng không ngừng vang lên.

Cái này một cái "Bàn Lan Chủy" giống như một cây gậy đồng dạng trực tiếp hướng Cửu Thúc ở ngực đập tới.

Cửu Thúc này một đôi màu xám trắng mày kiếm tại cái này một luồng kình phong dưới, trực tiếp bị thổi làm cuốn lại.

Da mặt cũng là bị kình gió thổi giống thịt mỡ đồng dạng dốc hết ra hai lần.

Sau lưng của hắn bốc lên một trận ý lạnh, trong lòng thầm hô một tiếng không ổn, muốn nghiêng người né tránh, lại là đã tới không kịp.

Ngay tại cái này nghìn cân treo sợi tóc tế, chợt, Giang Phong đột nhiên trở tay nắm tay thành chưởng, lấy tay thu hồi, cả người dán quá khứ, bả vai đè vào Cửu Thúc trên ngực.

Dưới chân cưỡi ngựa bước, hơi hơi dùng lực trên bờ vai, rất nhỏ chắp tay, liền gặp Cửu Thúc cả người giống như một khỏa như đạn pháo, trực tiếp ngược lại bay lên.

"Ta qua, sư phụ thượng thiên." Văn Tài cùng Thu Sinh hai người đang từ chính đường bên trong hướng hậu viện chạy đến, muốn nhìn lén Cửu Thúc cùng Giang Phong hai người luận bàn.

Nguyên bản Cửu Thúc không để cho bọn họ tới nhìn, bởi vì sợ bị hai cái đồ đệ nhìn thấy mình bị Giang Phong ngược đãi.

Kết quả không nghĩ tới, chính mình vừa mới bị Giang Phong một vai húc bay, hai tên bất hiếu đồ đệ lại là đột nhiên xuất hiện.

Ở giữa không trung Cửu Thúc kém chút bị tức chết, trong lòng tự nhủ "Mẹ nó cả nhà ngươi mới lên Thiên, chú lão tử chết đây."

Mắt thấy Cửu Thúc liền muốn rơi xuống đất, đập xuống đất, Giang Phong thân hình khẽ nhúc nhích, tại Văn Tài cùng Thu Sinh hai người này như gặp giống như thần tiên trong ánh mắt, đi vào sắp rơi xuống đất Cửu Thúc phía dưới.

Thả người một phát bắt được Cửu Thúc sau cổ áo, đem Cửu Thúc nhẹ nhẹ để dưới đất.

Cửu Thúc thấy mình không có việc gì, cũng không có xấu mặt, nhất thời buông lỏng một hơi, quay đầu nhìn về phía Giang Phong, tâm phục khẩu phục nói: "Tiên sinh, ta Lâm Cửu là thật tâm bội phục ngươi, tuy nhiên ta nói thuật tinh thâm, nhưng là một mực khổ với mình không có một cái nào võ đạo sư phụ có thể chỉ điểm, nếu như tiên sinh không ngại, có thể hay không nhận lấy ta cái này đệ tử?"

Văn Tài cùng Thu Sinh hai người có chút mắt trợn tròn, bọn họ nghe được cái gì, chính mình sư phụ lại muốn bái sư.

Hai người hơi sững sờ về sau, chợt con ngươi đảo một vòng, vội vàng xông lên, phù phù một tiếng quỳ trên mặt đất, hướng Giang Phong cười hì hì nói: "Tiền bối, hai chúng ta cũng muốn bái ngươi làm thầy, ngươi liền nhận lấy chúng ta đi."

Cửu Thúc nguyên bản đang muốn bái sư, nhìn xem Giang Phong có đồng ý hay không, kết quả nhưng không ngờ chính mình hai cái đồ đệ vậy mà đi ra theo chính mình gây chuyện, sắc mặt hắn xoát lập tức nhất thời một mảnh tái nhợt.

Hắn đứng lên đến, xông đi lên, một người một chân, đá vào Văn Tài cùng Thu Sinh hai người trên mông, mắng: "Xú tiểu tử, các ngươi hai cái bái Giang tiên sinh vi sư, vậy các ngươi sư phụ ta tính là gì, ta rút ra chết các ngươi hai cái thằng nhãi con."

Cửu Thúc này lại cũng là thật tức giận, hai cái đồ đệ như thế không đứng đắn, lại muốn theo tự mình làm sư huynh đệ, cái này đều cái gì theo cái gì, đơn giản thực sự quá hoang đường.

"Tốt, Lâm đạo hữu, ngươi cũng không cần cùng bọn hắn so đo." Giang Phong có chút dở khóc dở cười lắc đầu, đưa tay ngăn lại Cửu Thúc muốn đi đánh hắn hai cái đồ đệ, khuyên nhủ.

Thu Sinh và văn tài hai người đơn giản muốn cảm động đến khóc, tiền bối cũng là người tốt a, Cha tới.

Giang Phong cái này tiền bối mở miệng, lập tức Cửu Thúc cũng không có lại theo chính mình hai cái không đáng tin cậy đồ đệ so đo xuống dưới.

Hắn nhìn về phía Giang Phong, ban đầu vốn có chút nổi giận đùng đùng sắc mặt nhất thời trở nên hơi khẩn trương lên, ánh mắt trông mong nhìn lấy Giang Phong, hi vọng Giang Phong sẽ không cự tuyệt hắn.

Giang Phong có chút buồn bực, nói thật, hắn đối Cửu Thúc rất lợi hại sùng bái, thế nào cũng không nghĩ tới qua Cửu Thúc vậy mà lại muốn bái chính mình

vi sư.

Tại Đạo Môn bên trong, bái sư rất là coi trọng, nhưng Cửu Thúc bái sư bái là võ đạo, vì đó Cửu Thúc cũng không tính là phản bội Mao Sơn Đạo Môn.

"Bái sư chuyện này trước trì hoãn, tạm thời ta trước thu ngươi làm ký danh đệ tử, xem trước một chút ngươi thiên phú đi." Giang Phong trầm ngâm một lát, cuối cùng vẫn không đành lòng cự tuyệt Cửu Thúc, dù sao Cửu Thúc là cái rất hiếu thắng người, nếu như coi là thật cự tuyệt hắn, nói không chừng Cửu Thúc hội nghĩ như thế nào.

Cửu Thúc nghe vậy, nhất thời thần sắc đại hỉ, vội vàng cho Giang Phong liền muốn được quỳ Sư Lễ, Giang Phong lại là cười lắc đầu, đỡ lên Cửu Thúc: "Quỳ Sư Lễ liền miễn, ngươi ta đều là là đồng đạo người, tại ta chỗ này, không có chú ý nhiều như vậy."

"Như vậy sao được, một ngày là thầy, cả đời là cha" Cửu Thúc thần sắc biến đến vô cùng trang nặng, chết sống phải quỳ Giang Phong, không phải vậy liền có loại muốn chết tại Giang Phong trước mặt ý tứ.

Giang Phong cũng là im lặng, trước kia xem phim, lại nói Cửu Thúc đều là một cái rất lợi hại hài hước người tới, không nghĩ tới Cửu Thúc lại còn có như thế vô lại một màn.

Nhưng cũng là bởi vì như thế, Giang Phong đối Cửu Thúc nhân phẩm có một cái cấp độ càng sâu hiểu biết.

Sau cùng Giang Phong vẫn là tiếp nhận Cửu Thúc bái sư lễ, còn có Thu Sinh và văn tài hai người Quỳ Lễ.

Thu Sinh và văn tài hai cái hô Giang Phong mở miệng một tiếng Sư Công, trong lúc nhất thời, ngược lại để Giang Phong có chút không thế nào thích ứng, bất quá Thu Sinh hai người lại là không có ý nghĩ kia, ngược lại là đương nhiên làm cho một cái so một cái càng thuận miệng.

Bái sư chuyện này ngược lại là phóng tới một lần.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, trong nghĩa trang lại là náo nhiệt lên, Giang Phong mở hai mắt ra, từ trên giường ngồi xuống, mang giày vải, đi vào trước cửa sổ, mở cửa sổ ra, hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Thu Sinh và văn tài hai người tựa hồ có cái gì khẩn cấp sự tình.

Kẹt kẹt

Cửu Thúc từ ở lại trong phòng đi ra, nhìn thấy Thu Sinh cùng Văn Tài hai người vội vã bộ dáng, không khỏi sững sờ hỏi: "Thu Sinh, Văn Tài, các ngươi một buổi sáng sớm làm gì đâu?"

Thu Sinh gặp Cửu Thúc tỉnh, vội vàng nói: "Sư phụ, vừa rồi ta và văn tài hai người qua trên đường, nghe nói một sự kiện tối hôm qua trận tiếp theo mưa to, lại là sét đánh lại là thiểm điện, xảy ra chuyện "

Tựa hồ nghĩ đến tối hôm qua đáng sợ, Thu Sinh sắc mặt có chút khó coi.

Văn Tài nói tiếp: "Xảy ra chuyện, xảy ra chuyện, có quan binh đi ngang qua Thanh Tuyền trấn kết quả bị Cương Thi cắn, tại chỗ chết mười mấy người."

"Đúng vậy a, ta còn nghe dân trấn nói một cái gọi ngàn Hạc đạo trưởng phụ trách cho Triều Đình áp vận biên cương một vị nào đó Vương gia thi thể, ai ngờ thi thể kia trước bị Cương Thi cắn qua, cái kia gọi ngàn Hạc đạo trưởng phế Cửu Ngưu Nhị Hổ năng lực, liên hợp hơn ngàn quan binh lúc này mới đem này Cương Thi tiêu diệt "

Thu Sinh nói tiếp: "Vốn là người đạo trưởng kia đề nghị đem này Vương gia thi thể thiêu hủy, nhưng khi đó này con trai của Vương gia Tiểu Vương Tử cùng hắn tùy thân thái giám lại chết sống cũng không chịu, bất đắc dĩ, người đạo trưởng kia cũng chỉ đành dùng Trấn Thi Phù cùng Kim Quan tạm thời đem thi thể cho trấn áp lại, ai ngờ "

Văn Tài tiếp tục bổ đao: "Ai ngờ tối hôm qua dưới mưa to lại là sấm sét vang dội, Kim Quan lên ống mực dây bị cọ rửa rơi, một đạo thiểm điện bổ vào Kim Quan bên trên, thế là này Vương gia Kim Quan "

"Bị đánh mở" Thu Sinh.

"Thi thể phục sinh" Văn Tài.

"Cương Thi giết người" Thu Sinh.

"Người đạo trưởng kia, bị Cương Thi trọng thương."

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 144: Hắn Là Ta Tiền Bối

Chương 144: Hắn là ta tiền bối

"Này Cương Thi liên tục thương tổn hơn mười người quan binh, Ô Thị Lang bảo hộ lấy Tiểu Vương Gia, hiện tại cùng ngàn Hạc đạo trưởng ngay tại phụ cận trên trấn dưỡng thương, này Cương Thi chạy, hiện tại phiền phức." Thu Sinh một hơi đem nói cho hết lời.

Văn Tài còn muốn nói tiếp, nhưng vuốt vuốt mái tóc, lại phát hiện mình không biết nên nói cái gì, nhất thời có chút ngậm miệng.

Cửu Thúc được nghe Thiên Hạc hai chữ, cả người lại là thần sắc khẽ giật mình, nhất thời lo lắng, cả kinh nói: "Là ngàn Hạc sư đệ, hắn vậy mà thay Triều Đình bán mạng, chạy đến bên này."

Đối với Thiên Hạc người sư đệ này, Cửu Thúc cực kỳ hiểu biết, chính mình cái này sư đệ đối công danh cực kỳ coi trọng, luôn muốn trở thành Triều Đình Quốc Sư, có thể Hoằng Dương Đạo Gia văn hóa, có một phen hành động.

Thế nhưng là hiện ở cái loạn thế này, lại làm sao có thể dễ dàng như vậy làm đến.

Loạn thế thu, vẫn là không muốn quấy nhập quan trường tốt.

Thu Sinh và văn tài hai người nghe xong Cửu Thúc nói Thiên Hạc là hắn sư đệ, nhất thời có chút mắt trợn tròn.

"Sư phụ, ngài nói người đạo trưởng kia là ngài sư đệ?" Thu Sinh hơi kinh ngạc nói.

Văn Tài cũng là có chút buồn bực.

Cửu Thúc tức giận trừng hai người liếc một chút, mắng: "Để các ngươi trong bình thường không chăm chú học đạo pháp, ta cùng các ngươi đem sư huynh của ta đồng môn thời điểm, các ngươi đều chạy đến bên ngoài nghĩa trang qua, thật sự là "

Cửu Thúc đối hai cái này bất tranh khí đồ đệ đơn giản cũng là cảm thấy im lặng.

"Cửu Thúc, Thu Sinh, Văn Tài, các ngươi thật là chào buổi sáng." Ngay tại Cửu Thúc và văn tài ba người chính đang nói chuyện tế, bỗng nhiên, Giang Phong âm thanh vang lên đến, Cửu Thúc ba người đồng thời hướng Giang Phong gian phòng xem ra, nhưng gặp Giang Phong nhấc chân chậm rãi hướng mấy người đi tới.

Tiếp theo màn, đem sẽ trở thành bọn họ đời này cũng khó khăn quên một màn.

Nhưng gặp Giang Phong bước ra một bước, thân ảnh nguyên địa nhoáng một cái, sau một khắc, chính là đã di động ba bốn mét, lại đạp mạnh ra một bước, trong chớp mắt, đã đi ra ba bốn mươi mét, đi vào ba người trước mặt.

"Cái này" Cửu Thúc có chút giật mình há to mồm.

Mà Thu Sinh và văn tài hai người càng là ngây ra như phỗng nhìn lấy một màn này.

Hai người đồng thời xoa xoa con mắt, bọn họ xác định bọn họ không phải đang nằm mơ.

Từ khi lần trước Giang Phong triển lãm bắt quỷ, còn có chấn nhiếp nhóm

cương năng lực về sau, Văn Tài cùng Thu Sinh cùng Cửu Thúc ba người liền đã đối Giang Phong vô cùng kính nể.

Thu Sinh và văn tài hai người biết, Giang Phong Đạo Pháp Siêu Nhiên, so với chính mình sư phụ cao hơn không biết gấp bao nhiêu lần, vậy mà hôm nay, bọn họ xác định thế này sao lại là cao hơn gấp bội, đơn giản chính là muốn thành thần tiết tấu a.

Tóc dài phất phới, đạo bào tùy phong tung bay, cười một tiếng ở giữa, hai người chỉ cảm thấy Giang Phong tựa hồ là thần tiên hàng thế.

"Sư Công, ngài lão nhân gia sẽ không phải là một vị nào đó Tổ Sư Gia hạ phàm a?" Đồng mới có hơi sùng bái nhìn lấy Giang Phong, sững sờ nói.

Thu Sinh cũng là một bộ sùng bái nhìn lấy Cửu Thúc.

Cửu Thúc trong lòng càng là kính nể không thôi, đây chính là hắn sư tôn, cái này đạo pháp đơn giản so với chính mình không biết cao hơn ra bao nhiêu lần.

Nhìn lấy ba người này nhất kinh nhất sạ biểu lộ, Giang Phong cười mắng: "Ta bây giờ cảnh giới chẳng qua là Luyện Thần Phản Hư cảnh, lấy Đạo Gia thuyết pháp tới nói, cái kia chính là Bán Tiên cảnh, ta Võ Đạo Cảnh Giới làm theo đã bước vào Trúc Cơ cảnh vì đó, đường thành tiên Phiêu Miểu, người nào có thể biết như thế nào thành Tiên "

Văn Tài hai người nghe Giang Phong nói cái gì Luyện Thần Phản Hư, nghe được có chút ngây thơ, Cửu Thúc lại là thân hình khẽ giật mình.

Nghe được Giang Phong nói võ đạo đã nhập Trúc Cơ, càng là có chút kính sợ.

"Sư Công, nếu là chúng ta cũng có thể giống như ngươi trở thành cao thủ liền tốt, ngài thật lợi hại." Văn Tài cùng Thu Sinh hai người hâm mộ nói.

Giang Phong gặp này, không khỏi mỉm cười: "Tuy nhiên lấy các ngươi Phổ

Thông Tư Chất vô pháp đạt tới ta hôm nay cảnh giới, bất quá chỉ muốn các ngươi học tập ta tặng cho ngươi sư phụ này mấy cái Bản Bí Tịch, đồng thời siêng năng khổ luyện, ngày sau chưa hẳn không thể trở thành một tên võ đạo cao thủ."

Tựa hồ Giang Phong lời nói đưa đến ảnh hưởng, nguyên bản uể oải hai người trong nháy mắt lại khôi phục sức sống.

Nhất thời nhìn về phía Cửu Thúc, con mắt sáng lên, Cửu Thúc có chút buồn bực trắng hai người liếc một chút: "Có học hay không, còn phải xem các ngươi nỗ lực không nỗ lực." Cửu Thúc nói.

Văn Tài: "Ta nhất định nỗ lực, sư phụ cùng Sư Công, các ngươi yên tâm tốt."

Thu Sinh cũng chịu đựng nói: "Đúng vậy a, sư phụ, các ngươi cứ yên tâm tốt, chúng ta nhất định hảo hảo học."

Nhìn lấy ba người sư đồ một phụ vừa cùng bộ dáng, Giang Phong cười nhạt một tiếng, đổi đề tài nói: "Vừa rồi ta nghe Thu Sinh và văn tài nói trên trấn ra Cương Thi, đây là có chuyện gì?"

Cửu Thúc lúc này cũng nhớ tới, vội vàng cho Giang Phong giải thích, sau cùng nhìn về phía Văn Tài cùng Thu Sinh hai người đạo đạo: "Vẫn là sư đệ bên kia sự tình quan trọng, Văn Tài, Thu Sinh, hai người các ngươi dẫn đường."

Cửu Thúc hỏi Giang Phong muốn hay không cũng đi theo, Giang Phong ngẫm lại, sau cùng cũng không có qua, lập tức Cửu Thúc mang theo hai cái đồ đệ tiến đến tiếp ngàn Hạc đạo trưởng.

Mà về phần Giang Phong thì là ở tại Cửu Thúc Nghĩa Trang thần đường bên trong, nghiên cứu một chút cái thế giới này Mao Sơn Phái Đạo Pháp.

Hoàng Thủy trấn, là Thanh Tuyền trấn Lân Thôn.

Bất quá lúc này nơi này có vẻ hơi náo nhiệt, theo ngàn Hạc đạo trưởng cùng

Cương Thi họa loạn một chuyện bạo phát.

Không ra nửa ngày thời gian, phụ gần một chút Đạo Gia cao thủ nhao nhao hướng Hoàng Thủy trấn bên này chạy tới, làm Cửu Thúc sư đồ ba người đuổi tới Hoàng Thủy trấn thời điểm , khiến cho ý hắn bên ngoài là, hắn hắn sư đệ vậy mà cũng ở tại chỗ.

Bên trong liền có Tứ Mục Đạo Trưởng, nếu như Giang Phong ở chỗ này, như vậy tuyệt đối sẽ phiền muộn đến im lặng.

Cái này nội dung cốt truyện tựa hồ có chút nhức cả trứng đi.

Hoàng Thủy trấn một cái khách sạn trong sương phòng.

Lúc này ngàn Hạc đạo trưởng trên cánh tay quấn lấy băng vải, hiển nhiên, hắn tối hôm qua bị Cương Thi Vương gia cho trảo thương, vì đó hiện tại hắn sắc mặt không phải hung ác tốt.

"Sư huynh, như lời ngươi nói vị tiền bối kia coi là thật Đạo Pháp như vậy tinh thâm?" Ngàn Hạc đạo trưởng đưa ánh mắt về phía ngồi tại chủ vị Cửu Thúc, dò hỏi.

Cửu Thúc gật gật đầu, mắt lộ kính sợ sắc, nói ra: "Tiền bối Đạo Pháp đã không thua tại Bán Tiên cảnh, càng là Võ Đạo Đại Tông Sư lên tồn tại, đạo thuật tinh diệu, Quỷ Thần khó lường, ta kém xa tít tắp a, mạt pháp thời đại, hắn hắn là bây giờ một vị duy nhất Thần Nhân."

Tê

Mọi người tại đây nghe vậy, không khỏi hít một hơi lãnh khí, bọn họ đều là Mao Sơn Nhất Mạch môn nhân, Cửu Thúc xem như Mao Sơn chưởng môn, nói chuyện tự nhiên rất lợi hại có phân lượng, bây giờ nghe nói Cửu Thúc nói như thế, trong lúc nhất thời, không khỏi sinh sinh kính sợ tâm.

Bán Tiên cảnh, tại thời cổ Đạo Gia từng có ghi chép, đó là một loại bọn họ

chưa bao giờ dám đi tưởng tượng cảnh giới, chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết.

Nghe nói loại này Đạo Gia cao thủ đã có thể xưng là "Người thật", bọn họ lời nói pháp tinh thâm , có thể xuất thần nhập hóa, Khu Thần truy quỷ càng là không nói chơi.

Bọn họ biết rõ loại người này lợi hại, chớ nói chi là một cái Võ Đạo Đại Tông Sư thực lực.

Cũng khó trách bọn hắn hai mặt nhìn nhau.

Mang theo Kính mắt Tứ Mục Đạo Trưởng có chút hoài nghi, tuy nhiên hắn biết rõ chính mình Chưởng Môn Sư Huynh bình thường sẽ không nói láo lừa gạt mình mấy người.

Nhưng hắn vẫn là nghi ngờ nói: "Sư huynh, người này coi là thật lợi hại như thế?"

Lời này vừa nói ra, ai ngờ Cửu Thúc bỗng nhiên trên mặt trở nên nghiêm túc lên, trầm giọng nói: "Sư đệ, hắn là sư phụ ta, ngươi hắn phải biết ta tính cách."

Xoạt!

Trong lúc nhất thời, trong lòng mọi người xôn xao, Cửu Thúc cái này Mao Sơn Phái chưởng môn vậy mà bái biệt nhân vi sư, đây quả thực là phản bội sư môn a.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 145: Nội Dung Cốt Truyện Có Biến

Chương 14: Nội dung cốt truyện có biến

"Sư đệ, ngươi thật lớn mật, cũng dám phản bội sư môn, bái người khác làm thầy, ngươi cái này Mao Sơn chưởng môn, ta nhìn, ngươi vẫn là thoái vị a?"

Ta trong môn đạo trưởng còn muốn nói thêm cái gì, đúng lúc này, bên ngoài gian phòng bỗng nhiên vang lên một cái rất là âm trầm thanh âm.

Một người mặc màu xám trắng Âm Dương Đạo Bào, sau đầu thắt búi tóc, tay cầm phất trần Lão Đạo Nhân dẫn một tên người mặc lam sắc tơ lụa, tay cầm quạt giấy, chắp hai tay sau lưng công tử ca từ ngoài cửa đi vào trong hành lang.

Cùng ở đây ăn mặc đạo bào màu vàng phớt đỏ Mao Sơn Phái môn nhân khác biệt là lão đạo này người y phục hồn nhiên cùng người khác khác biệt.

Người tới một đôi hung ác nham hiểm mắt, mũi ưng, gầy gò mặt, đen kịt sắc màu da, xem xét cũng không phải là người lương thiện, đặc biệt là phía sau hắn tên kia công tử ca, khóe miệng hơi vểnh lên, bốn mươi lăm độ đầu ngửa mặt lên trời, lộ ra mười phần phách lối.

"Sư huynh, làm sao ngươi tới." Cửu Thúc nghe vậy, không khỏi từ chủ vị đứng lên, lên tiếng hỏi.

Bốn mắt cùng Thiên Hạc cùng hắn Mao Sơn Phái trưởng lão nghe vậy cũng là đứng lên, bất quá bọn hắn sắc mặt có chút không dễ nhìn.

Đối với đại sư huynh này, bọn họ một chút ấn tượng tốt đều không có, nếu như nói Cửu Thúc là cái chính phái người vật, như vậy đại sư huynh này cũng là một cái Phản Diện Giáo Tài.

Thạch Kiên thân thể vì đại sư huynh, lúc đầu Mao Sơn Phái chưởng môn vị là muốn truyền cho Thạch Kiên, nhưng thay vào đó Thạch Kiên làm người thủ đoạn độc ác, đối bất luận cái gì yêu tà đều là một cái đối đãi, cái kia chính là chém tận giết tuyệt.

Hoàn toàn không có dây, cũng chính bởi vì vậy, lên Nhâm chưởng môn Bạch Mi Đạo Nhân mới không có đem chưởng môn vì truyền cho Thạch Kiên, mà chính là truyền cho xếp hạng thứ hai Lâm Cửu.

Mà Lâm Cửu vì người phương diện cũng rất là trượng nghĩa, tính cách cảnh trực, là nên mới để hắn làm chưởng môn vị, mà mọi người cũng đều phục Cửu Thúc.

Tuy nhiên vừa rồi Cửu Thúc nói mình bái biệt nhân vi sư, nhưng là bọn họ biết rõ Cửu Thúc làm người, cũng tất nhiên biết rõ Cửu Thúc không sẽ phản bội sư môn, mặt khác vừa rồi Cửu Thúc chính mình cũng nói, đối phương là một tên Võ Đạo Đại Tông Sư.

Nếu như nói Cửu Thúc có bái sư, như vậy đoán chừng hắn là bái tại người cao nhân kia môn hạ học tập võ đạo.

Cứ như vậy, Cửu Thúc bái sư cũng liền không xung đột, vì đó cũng sẽ không xuất hiện cái gọi là phản bội sư môn nói chuyện, nghĩ đến đây, rất nhanh, mọi người liền nghĩ rõ ràng một sự kiện, cái kia chính là Cửu Thúc không có khả năng phản bội sư môn.

Bất quá chuyện ngoài ý muốn xuất hiện ở đây Thạch Kiên cha con lại tựa hồ như bắt lấy như thế một vấn đề ý tưởng gắt gao không thả.

Đối với Mao Sơn chưởng môn vị, Thạch Kiên một mực canh cánh trong

lòng, chưởng môn sư phụ lúc ấy không có đem chưởng môn vị truyền cho hắn, hắn lúc ấy phẫn nộ dưới, từng cùng Bạch Mi Đạo Nhân đánh lớn xuất một chút tay.

Lúc đó chưởng môn sư phụ nể tình hắn là Đại Đồ Đệ phân thượng, đánh bại Thạch Kiên cũng không có xử quyết Thạch Kiên, ai ngờ Thạch Kiên lại là thừa dịp chưởng môn sư phụ quay lưng lại thời điểm đánh lén chưởng môn sư phụ.

Chưởng môn sư phụ cũng bởi vì bị trọng thương, đồng thời sau đó không lâu một mệnh ô hô, nhưng là đối với cái này chưởng môn sư phụ nhưng không có truy cứu Thạch Kiên trách nhiệm, mà chính là khuyên Thạch Kiên một câu về sau làm người hành sự lưu hạng nhất.

Bởi vì chưởng môn sư phụ không có quái tội Thạch Kiên, vì đó Thạch Kiên cũng không có bị xử phạt, nhưng là tất cả mọi người đối Thạch Kiên ấn tượng thật không tốt.

Bây giờ gặp Thạch Kiên, nếu nói trong lòng bọn họ không có khí, đó là giả.

"Thế nào? Sư đệ các ngươi hưng sư động chúng như vậy, không tiếc động thủ trong môn phái truyền tin phù thông tri trong môn bên trong người, chẳng lẽ sư huynh ta liền không nên tới?" Thạch Kiên ngữ khí rất là phách lối đi lên trước, đi vào Cửu Thúc nguyên lai ngồi xuống địa phương, trực tiếp đặt mông ngồi xuống.

Lần này ngàn Hạc đạo trưởng vận chuyển thi thể, gặp được Cương Thi Vương gia Thi Biến, mắt thấy sự tình càng ngày càng nghiêm trọng, bất đắc dĩ, hắn đành phải vận dụng trong môn truyền tin phù, triệu tập phụ cận Mao Sơn cao thủ, đến đây thương lượng như thế nào đuổi bắt Cương Thi một chuyện.

Mà Cửu Thúc cũng đúng lúc tại phụ cận chạy tới, tổng, đây chính là một cuộc trùng hợp, trên thực tế, Thiên Hạc cũng không biết Cửu Thúc liền ẩn cư tại phụ cận.

Gặp Thạch Kiên lớn lối như thế, Tứ Mục Đạo Trưởng cùng Thiên Hạc bọn họ từng cái trên mặt lộ ra phẫn nộ sắc, nhao nhao đứng dậy muốn quát lớn Thạch Kiên, nhưng Cửu Thúc lại là đưa tay ra hiệu mọi người không nên vọng động.

Thạch Thiểu Kiên đứng tại Thạch kiên bên cạnh, chắp hai tay sau lưng, về trừng mọi người liếc một chút, rất khinh thường nhìn Cửu Thúc liếc một chút, uy hiếp nói: "Thế nào? Còn muốn động thủ hay sao? Chẳng lẽ chỉ bằng các ngươi những này mèo ba chân Đạo Pháp, liền muốn cùng sư phụ ta động thủ, ta khuyên các ngươi vẫn là không nên khinh cử vọng động tốt, không phải vậy nếu là một hồi bị sư phụ ta làm bị thương, vậy liền rất không ổn."

Nói xong, Thạch Thiểu Kiên cười lên ha hả, dao động trong tay vung vẫy quạt giấy, cười đến không kiêng nể gì cả.

"Ngươi ngươi một tên tiểu bối, chúng ta là ngươi sư thúc, ngươi đây là thái độ gì" mọi người nghe vậy, tức đến xanh mét cả mặt mày, chỉ Thạch Thiểu Kiên tức giận nói ra.

Thạch Thiểu Kiên cười lạnh một tiếng, châm chọc nói: "Thái độ gì? Ta chính là cái này thái độ, các ngươi chẳng lẽ còn muốn ta cho các ngươi từng cái dâng trà hay sao?"

"Thiếu kiên, khác không biết lớn nhỏ, đây đều là ngươi sư thúc." Thạch Kiên làm bộ quát lớn Thạch Thiểu Kiên một câu, nhưng nghe Thạch Thiểu Kiên lời nói, khóe miệng của hắn lại là câu lên một vòng đường cong.

Rất lợi hại hiển nhiên, đối với Cửu Thúc bọn họ vẫn còn có chút khinh thường.

Cửu Thúc ra hiệu mọi người trấn định, sau đó đối đại sư huynh Thạch Kiên nói: "Thạch huynh, ngươi như thế ngồi tại chủ vị chỉ sợ không ổn đâu, còn có một vị tiền bối không có tới đây."

Thạch Kiên nghe vậy, không khỏi ánh mắt ngưng tụ, âm thanh lạnh lùng nói:

"Sư đệ, ngươi đây là ý gì, chẳng lẽ sư huynh ta không làm chủ được vị?"

Tại Thạch kiên trong mắt, thực hắn cũng sớm đã đem cái này chưởng môn vị làm chính mình.

Tại nội dung cốt truyện bên trong, từ Thạch Kiên thái độ cũng có thể thấy được, Thạch Kiên đạo thuật tu vi xác thực so Cửu Thúc bọn họ còn cao cường hơn.

Vì đó Thạch Kiên rất là cao ngạo, đối với hắn sư huynh đệ cũng là một bộ lão không tầm thường thái độ, đối với hắn mà nói, hắn cũng là chưởng môn.

Nhưng là hiện tại, Cửu Thúc lại nói còn có một người khác muốn tới, không để cho mình làm chủ vị, trong lúc nhất thời, bầu không khí có chút xấu hổ, Thạch Kiên trong mắt lóe lên một tia sát ý.

Đối với cái này, bốn mắt Đạo Nhân cùng ngàn Hạc đạo nhân mấy người lại là hai mắt tỏa sáng, chẳng lẽ Cửu Thúc trong miệng vị cao nhân nào muốn tới?

Cửu Thúc trong lòng cũng là có chút bồn chồn, dù sao hắn vừa rồi bóp nát Giang Phong cho hắn truyền tin phù, cũng không biết Giang Phong đến có thể hay không chạy đến.

Cùng lúc đó, Thanh Tuyền trấn trong nghĩa trang, nguyên bản đang ngồi ở thần đường bên trong đọc qua Mao Sơn Đạo Kinh Giang Phong bỗng nhiên thần sắc nhất động, từ trong ngực móc ra một viên màu xanh biếc ngọc bội.

Cái này viên ngọc bội lạch cạch một tiếng, trực tiếp vỡ vụn, một đạo tinh thần tin tức trực tiếp xuất hiện tại Giang Phong trong đầu.

Giang Phong hơi có chút kinh ngạc, chợt cười.

Nguyên bản hắn còn đang định như thế nào mới có thể để cho nhân vật trong vở kịch Thạch Kiên xuất hiện, lại không nghĩ tới vừa mới Cửu Thúc cho hắn phát một đạo truyền tin phù, đúng là mời hắn tiến về Hoàng Thủy Trấn Giang

nam Tửu Lâu một chuyến.

Như thế để Giang Phong có chút dự kiến không kịp, dù sao hiện tại nội dung cốt truyện biến, như thế nào phát triển đều là một ẩn số.

Đối với Thạch Kiên xuất hiện, Giang Phong cũng là có chút ngoài ý muốn.

Bất quá đã Thạch Kiên đã xuất hiện, lúc này Giang Phong cũng không có do dự, trực tiếp từ Bồ Đoàn đứng lên, thu thập một chút túi vải buồm, trực tiếp đi ra Nghĩa Trang, hướng Hoàng Thủy trấn chạy tới.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 146: Thạch Kiên Cha Con

Chương 146: Thạch Kiên cha con

Cửu Thúc ban đầu vốn còn muốn mở miệng, nhưng là ở một bên ngàn Hạc đạo trưởng lại là đã nhìn không được, hắn nhìn chằm chằm Thạch Kiên, giọng nói có chút bất mãn nói: "Đại sư huynh, ngươi tuy nhiên quý cho chúng ta sư huynh, thế nhưng là nơi này chưởng môn nhân là nhị sư huynh, chúng ta Mao Sơn Nhất Mạch coi trọng nhất cũng là Môn Quy, tin tưởng đại sư huynh hắn là sẽ không khó xử Chưởng Môn Sư Huynh a?" Hắn lời này nói trúng tim đen, trực tiếp điểm minh ở chỗ này Cửu Thúc cũng là chưởng môn, ngươi Thạch Kiên bất quá là môn nhân, căn bản không có tư cách theo Cửu Thúc nói như vậy.

Thạch Thiểu Kiên nghe vậy, lại là cười lạnh một câu, khinh thường nói: "Nơi này liền sư phụ ta tu vi cao nhất, vì đó hắn mới là lớn nhất có được có tư cách ngồi vị trí này "

Mọi người nghe vậy, không khỏi trên mặt đều là làm một giận, hận không thể trực tiếp đi lên xé rách Thạch Thiểu Kiên.

"Sư phụ, sư thúc tốt" Thạch Kiên vừa dứt lời, ngoài cửa lại là vang lên Thu Sinh và văn tài thanh âm.

Hai người tiến gian phòng, Giang Phong đi tại sau lưng, bởi vậy Thạch Kiên cũng không nhìn thấy Giang Phong.

Lúc này không khỏi kém chút cười ra tiếng, hắn chỉ Thu Sinh và văn tài, cười

nói: "Sư đệ, các ngươi cái gọi là cao nhân chẳng lẽ cũng là hai cái này hoàng mao tiểu tử?"

Thạch Thiểu Kiên rất là chó săn mở ra quạt giấy, lay động mấy lần, khóe miệng cũng treo vẻ khinh bỉ ý cười.

Cửu Thúc nghe vậy, cũng biết mình hai người đồ đệ này bất tranh khí, vội vàng muốn giải thích, Thạch Kiên lại là cắt ngang hắn lời nói, rất là khinh thường cười nói.

"Như hắn thật sự là cao nhân, ta Thạch Kiên cam nguyện quỳ xuống bị phạt, như nếu không phải, hừ hừ, như vậy thì chờ lấy ăn ta Thiểm Điện Bôn Lôi Quyền đi."

Tiếng nói nói xong, Thạch Kiên nâng lên tay trái, trong tay một đạo Lôi Cầu đang nổi lên, bên trong này khủng bố lôi điện năng lực để cho người ta cúc hoa xiết chặt.

"Sư phụ, tiền bối tới." Vừa tiến gian phòng, nhìn thấy thần đường bên trong nhà mình sư phụ lại là đứng ở một bên, mà lúc này sư phụ nguyên lai ngồi xuống vị trí bên trên lại là đang ngồi một tên rất là rầm rĩ Trương Lão Đạo sĩ cùng đứng đấy một tên rất lợi hại trang bức công tử ca.

Văn Tài cùng Thu Sinh vừa thấy Thạch Thiểu Kiên, song phương ánh mắt đối mặt một chút, nhất thời có loại tốc độ ánh sáng cảm giác.

Hai người vừa nói dứt lời, lại là lách mình đứng tại hai bên, hiện ra đi tại sau lưng Giang Phong tới.

Lúc này, mọi người cũng là nhìn thấy từ bên ngoài đi tới Giang Phong, hai tay của hắn rũ xuống hai bên hông, trên mặt như có như không mang theo ý cười.

Cho người ta cảm giác thật giống như cao sơn ngưỡng chỉ ảo giác, tươi cười

rạng rỡ khí chất.

Nhìn như tốc độ vô cùng chậm rãi, nhưng là sau một khắc, mọi người lại là gặp hắn trong chớp mắt, cước bộ xê dịch ở giữa, đã đạp tiến gian phòng bên trong, mà lại trước Văn Tài cùng Thu Sinh hai người sớm một bước tiến gian phòng.

Mọi người thấy hắn cái kia quỷ mị tốc độ di chuyển, không khỏi nhao nhao đứng dậy, lại cúi đầu nhìn về phía Giang Phong dưới chân, đã thấy Giang Phong chân không chạm đất.

Loại cảnh tượng này, xác thực đã vượt qua người bình thường có thể phạm vi hiểu biết, quỷ có thể tung bay, đó là bởi vì chúng nó thân là Quỷ Thể, chính là là một loại tinh thần Vật Chất Năng Lượng thể, tu sĩ có thân thể, trừ phi tu luyện tới một loại cao thâm cảnh giới, nếu không không có khả năng chân không chạm đất, loại tu vi này, xác thực cho người ta một loại cảm giác chấn động.

Thạch Kiên tại Giang Phong tiến đến trong nháy mắt đó, hắn liền lập tức từ chủ vị ngồi dậy, con ngươi co rụt lại, rất rõ ràng, hắn cảm giác được Giang Phong trên người có một cỗ để hắn cũng vì kiêng kị khí tức.

"Sư tôn, ngài tới." Cửu Thúc gặp Giang Phong từ bên ngoài gian phòng đi tới, vội vàng đi vào Giang Phong trước mặt, cung kính nói.

Mọi người lần nữa ngẩn ngơ, một cái trẻ tuổi như vậy tiểu hỏa tử lại chính là Cửu Thúc sư phụ?

Cũng chính là Cửu Thúc trong miệng tên kia tiền bối, sở hữu người đưa mắt nhìn nhau, mà Tứ Mục Đạo Trưởng cùng ngàn Hạc đạo trưởng hai người lại là liếc nhau, chợt gật gật đầu, như có điều suy nghĩ.

"Ta cho ngươi ngọc phù ngươi bóp nát, chẳng lẽ gặp được cái gì khó mà giải quyết sự tình?" Giang Phong không để ý đến người khác chấn kinh ánh mắt, nhìn về phía Cửu Thúc, khẽ mỉm cười nói.

Cửu Thúc vội ho một tiếng, nhìn về phía chủ vị Thạch Kiên, hắn muốn cho Thạch Kiên đứng dậy nhường chỗ ngồi, bất quá lại là ngượng ngùng mở miệng.

Nhưng mà Thạch Kiên lại là không có có ý thức đến chính mình lúc này hắn là đứng dậy nhường chỗ ngồi.

Cửu Thúc chính mình thân là chưởng môn, ngượng ngùng mở miệng, nhưng là Thu Sinh và văn tài hai cái làm càn làm bậy đối với cái này lại là xem thường, bọn họ nhìn về phía ngồi tại chủ vị Thạch Kiên, hoàn toàn không có vãn bối cái kia có tôn trọng, đồng thời nói: "Đại sư bá, ngài lão nhân gia vẫn là cho chúng ta Sư Công nhường một chút vị đi."

Hai người như thế trực tiếp, quả thực để cho người ta rất khó chịu.

Mà Thạch Thiểu Kiên thấy thế là giận tím mặt, hắn chỉ Thu Sinh và văn tài quát lớn: "Làm càn, các ngươi thân là tiểu bối, có tư cách gì để giáo huấn sư phụ ta."

Thu Sinh và văn tài hai người tỳ khí cũng không được khá lắm, lúc này liền đỗi một câu, "Vị trí này lẽ ra sư phụ ta đến ngồi, trước bối lại là sư phụ ta sư phụ, vì đó, hắn là từ ta sư công đến ngồi, các ngươi sư phụ lại tính là thứ gì."

Trong lòng hai người đã sớm đối Thạch Kiên cha con rất khó chịu, lúc này liền trực tiếp mở phun lên tới.

Văn Tài cùng Thu Sinh hai người lần này cũng là đại đại thoải mái một cái, có Giang Phong chỗ dựa, cơ hồ vô sở cố kỵ, hai người còn muốn lại nói nhiều một câu, Cửu Thúc lại là về trừng hai người liếc một chút.

Vội vàng rất lợi hại xấu hổ nhìn về phía Thạch Kiên nói: "Sư huynh "

Muốn nói một tiếng xin lỗi loại lời nói, vậy mà lúc này giờ phút này Thạch Kiên lại là đã bình tĩnh khuôn mặt.

Thạch Thiểu Kiên càng là trực tiếp nổi giận, không đợi Thạch Kiên ngăn cản,

hắn lại là chỉ Giang Phong khinh thường nói: "Ngươi thì tính là cái gì, chúng ta Mao Sơn Phái nói chuyện địa phương cũng há lại như ngươi loại này ngoại nhân có thể đến, cút nhanh lên ra ngoài."

"Ừm?" Giang Phong nhướng mày, nhìn về phía tìm đường chết Thạch Thiểu Kiên, song trong mắt lóe lên hai đạo doạ người mang, hắn lạnh hừ một tiếng, nâng lên hữu chưởng cách không cũng là một bàn tay.

Ba ——

Mãnh liệt thiên địa linh khí từ bốn phương tám hướng hội tụ, hóa thành một cái vô hình thủ chưởng trực tiếp phiến tại Thạch Thiểu Kiên trên thân, đem Thạch Thiểu Kiên cả người tát đến ngược lại bay lên, như là một khỏa đạn pháo, trong nháy mắt bị quất đến đánh bắn ra khỏi phòng, đụng bay cửa phòng, cả người sau cùng ùng ục ục lăn lộn ở bên ngoài hành lang trên mặt đất, một hơi vận lên không được, đúng là đã hôn mê.

Tê!

Gian phòng bên trong, vang lên một trận hít một hơi lãnh khí thanh âm, một bàn tay vậy mà đem người trực tiếp cho đập bay, cái này còn là người sao?

Hơn nữa còn là đối Thạch Kiên đồ đệ ra tay, tuy nhiên Thạch Thiểu Kiên là Thạch Kiên đồ đệ, là Mao Sơn Phái môn nhân, bất quá đối với Thạch Thiểu Kiên bị đánh, mọi người lại là không có nửa điểm thương hại hắn ý tứ, ngược lại là trong lòng mừng thầm.

Cửu Thúc trong lòng đồng thời là a-xít thoải mái không thôi.

"Ngươi muốn chết!" Nhìn thấy chính mình trên danh nghĩa đồ đệ, chánh thức trên ý nghĩa con riêng lại bị Giang Phong ngược đãi như vậy cho dù Thạch Kiên muốn phải gìn giữ cao nhân phong độ, nhưng là bây giờ lại là cao nhân không nổi.

Hắn hét lớn một tiếng, đạp chân xuống, trực tiếp vọt lên, hướng Giang Phong nhất quyền đánh tới.

Hắn một quyền kia đánh ra, kỳ dị vô cùng một màn xuất hiện, hắn trên nắm tay vậy mà có từng đạo nhạt sấm sét màu tím tại lốp bốp rung động.

Cho người ta một loại mười phần nguy hiểm cảm giác.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 147: Thi Anh

Chương 147: Thi Anh

Thạch Kiên lời mới vừa dứt, liền trực tiếp dùng ra hắn lợi hại nhất "Thiểm Điện Bôn Lôi Quyền" hướng Giang Phong oanh sát mà tới.

"Oanh!"

"Đại sư huynh, không thể" Cửu Thúc thấy thế lại là hét lớn một tiếng, hắn cũng không phải là vì Thạch Kiên có thể đánh bại Giang Phong mà cảm thấy lo lắng, mà chính là vì Thạch Kiên sắp có thể sẽ bị đánh bại mà cảm thấy bi ai, dù sao cũng là chính mình sư huynh đệ, vì đó, Cửu Thúc vẫn là không đành lòng nhìn Thạch Kiên bị Giang Phong đánh chết.

Mắt thấy thạch khí thế hung hung hướng Giang Phong công kích quá khứ, chúng người sắc mặt hơi đổi một chút, vội vàng lách mình tránh đi Thạch Kiên, lo lắng một hồi bị hai người đánh nhau tác động đến.

Nhưng mà, đối mặt Thạch Kiên này bạo lực nhất kích, Giang Phong lại là không có né tránh, "Cút!"

Một tiếng quát lớn, vô dụng vận dụng bất luận cái gì chân nguyên, Giang Phong trực tiếp cúi lưng cưỡi ngựa, một chiêu "Song Long Trùng Thiên Pháo" trong nháy mắt oanh giết ra ngoài.

Oanh!

Nói khi đó chậm, lúc này nhanh, song phương bốn quyền đối kích cùng một chỗ, trong nháy mắt bộc phát ra một tiếng kinh thiên động địa tiếng nổ đùng đoàng.

"Thật đáng sợ khí lực."

Thạch Kiên cả người toàn thân kịch liệt chấn động, lấy hai người làm trung tâm, song quyền va chạm chỗ, điện quang tia lửa vẩy ra.

Soạt soạt soạt!

Chỉ là vừa mới tiếp xúc, hắn liền thân hình bị chấn động đến lảo đảo không thôi, bay rớt ra ngoài.

Một cái xoay người, sau cùng vững vàng rơi trên mặt đất.

Loảng xoảng một tiếng, gian phòng bên trong bàn ghế, vẫn là bị Thạch Kiên đụng cũng không ít.

Thạch Kiên trong lòng sớm đã khiếp sợ không gì sánh nổi, nhưng là mình đã không có lựa chọn, hắn không còn có một tia coi khinh tâm, lần nữa trực tiếp thi triển chính mình tuyệt chiêu Thiểm Điện Bôn Lôi Quyền.

Chỉ gặp Thạch Kiên toàn thân lôi quang tràn ngập, bừng tỉnh như lôi thần hàng thế một dạng, phất tay điện quang lấp lóe, vào hư không vạch ra một đạo đường cong, trong nháy mắt đánh vào Giang Phong trên thân.

"Không có khả năng!"

Thạch Kiên sắc mặt một trận khó coi, bởi vì lôi điện đánh vào Giang Phong trên thân, đối Giang Phong vậy mà không có tạo thành tổn thương chút nào.

Ở trong sân người đều là trợn mắt hốc mồm, duy chỉ có Cửu Thúc bọn người không ngoài ý muốn, bọn họ sớm đã từng gặp qua Giang Phong cái kia có thể so với Thần Nhân bản lĩnh, chỉ là lôi điện đoán chừng tại Giang Phong trong mắt,

cũng không có gì đi.

"Thiểm Điện Bôn Lôi Quyền, có ý tứ." Cảm thụ được quanh thân bị Thạch Kiên thi triển Lôi Pháp đánh ra đến lôi điện, Giang Phong Thần Nhãn khẽ híp một cái, tinh tế cảm thụ được loại kia huyền diệu đạo thuật.

"Hừ!"

Thạch Kiên lạnh hừ một tiếng, lại cũng không đoái hoài tới lưu thủ, bắt đầu toàn lực thôi động lôi điện.

Hắn đắm chìm Thiểm Điện Bôn Lôi Quyền mấy chục năm, cũng không tin còn không làm gì được một tên võ tu, chủ yếu nhất là, nếu như hắn lần này nếu là có thể dùng lôi điện đánh bại Giang Phong, như vậy có thể nói, hắn thành công một nửa.

Có lẽ, liền có thể đến chấn nhiếp Mao Sơn Phái mọi người, Cửu Thúc không phải bái Giang Phong vi sư a, vì đó, hắn đánh bại Giang Phong, để Cửu Thúc biết mình mới là thích hợp nhất làm Mao Sơn Phái chưởng môn nhân nhân vật.

Hai tay của hắn khởi công vung ra hai đạo hồ quang điện, đánh vào Giang Phong trên thân.

Sau một khắc Thạch Kiên sắc mặt rốt cục biến, không còn có một tia thong dong bình tĩnh, hắn phát hiện mình toàn lực thôi động dưới, hai đạo lôi điện đánh vào Giang Phong trên thân, vậy mà vẫn như cũ không thể đối Lý Nguyên Bá tạo thành tổn thương chút nào.

Mà giờ khắc này Giang Phong vẫn không có vận dụng chân nguyên trong cơ thể, đối với hắn mà nói, đối phó Thạch Kiên, thực liền theo người lớn khi dễ trẻ con tử một dạng.

Lấy hắn Phá Toái Hư Không cảnh giới, đối phó Thạch Kiên, còn không phải chơi giống như.

Trong chớp mắt, Giang Phong mấy bước đã đi tới Thạch Kiên phụ cận, trực tiếp đưa tay liền là hướng về phía hắn mặt một bàn tay quất tới.

"Rống!"

Mắt thấy Giang Phong sắp tới trước người mình, tránh cũng không thể tránh tình huống dưới, Thạch Kiên rốt cục dùng ra bản thân bài.

Lại là một đầu Cương Thi, hơn nữa còn là một đầu Phi Thi, đây chính là gần với Cương Thi Vương tồn tại.

Mao Sơn Phái tuy nhiên có một bộ Luyện Thi thủ pháp, nhưng đến một lần làm đất trời oán giận, thứ hai thì là cái này dù sao không phải Chính Đạo nhân sĩ diễn xuất, vì đó tại Mao Sơn Phái bộ này Luyện Thi thủ pháp biến thành Cấm Thuật, không nghĩ tới Thạch Kiên vậy mà vụng trộm học.

"Không nghĩ tới Thạch đạo trưởng vậy mà tu luyện Luyện Thi pháp. . ."

"Đại sư huynh hắn. . ."

"Lại là một đầu Phi Thi!"

Ở trong sân người đều là biến sắc, người nào cũng không nghĩ tới Thạch Kiên vậy mà vụng trộm tu luyện Cấm Thuật.

Cương Thi phân biệt mấy loại: Bạch Cương, Hắc Cương, nhảy cương, Phi Thi, Du Thi, thây nằm, Bất Hóa Cốt, Hạn Bạt, lớn nhất loại sau là hống.

Nói như vậy, ở đây người đều là đạo sĩ, mà lại mỗi một cái có thể tới nơi này, trên cơ bản là Mao Sơn Phái Đạo Pháp cao thủ, cùng Cương Thi Quỷ Quái tự nhiên đánh qua không ít quan hệ.

Vào ngày thường bên trong, bọn họ đối phó Cương Thi tối đa cũng cũng là nhảy cương cấp bậc, muốn xử lý Phi Thi cấp bậc Cương Thi, dù sao quá ít.

Một đầu Phi Thi, cho dù là Cửu Thúc dạng này cao thủ, đối mặt cũng đau đầu hơn, nhưng là hiện tại, Thạch Kiên lại là nuôi một đầu Phi Thi.

"Muốn Thi Anh tới đối phó ta, chỉ sợ ngươi phải thất vọng." Nhìn lấy cỗ kia chỉ có ba tuổi nhi đồng lớn nhỏ anh thi, trong mắt lóe lên một tia sát cơ.

Cỗ này anh thi, nhìn tuổi tác cũng không lớn, trên thân đều là sát khí, hắc sắc nhàn nhạt độc khí lượn lờ.

Cái này trẻ sơ sinh miệng đã hư thối, huyết sắc hàm răng lộ ra, trong miệng thỉnh thoảng phát ra một tiếng âm trầm "Ôi ôi âm thanh!"

Một đôi tròng mắt một mảnh huyết hồng, đánh ra đến, như một đôi mắt cá chết, dị thường làm người ta sợ hãi.

Thi Anh vừa xuất hiện, Thạch Kiên trên mặt chính là lộ ra vẻ điên cuồng, hắn quát ầm lên: "Giết cho ta hắn."

Một trương ngân sắc Phù Triện ra hiện tại hắn trong lòng bàn tay, hắn run tay trong nháy mắt nhóm lửa, mọi người chỉ gặp một đạo khói trắng trên không trung quay tròn một trận xoay tròn, sau cùng hướng này nổi bồng bềnh giữa không trung Thi Anh bay qua, phụ tiến Thi Anh thể nội.

Khặc khặc!

Này Thi Anh phát ra một tiếng âm u quái khiếu, trong miệng phun một chùm huyết vụ, trong không khí truyền đến một trận mùi hôi thối.

"Lui ra phía sau!" Cửu Thúc sắc mặt đại biến, vội vàng đem Thu Sinh và văn tài hai người giữ chặt, thân hình liên tục rút lui, Thiên Hạc bốn mắt mấy người thấy thế, cũng là thần sắc trong nháy mắt biến đổi, vội vàng lui ra khỏi phòng.

Này Thi Anh chỉ là trong chớp mắt cũng đã đánh giết đến Giang Phong trước mặt.

Mở ra này đẫm máu, tràn đầy dữ tợn hàm răng miệng lớn hướng Giang Phong thôn phệ mà đến.

"Hừ! Không biết tự lượng sức mình!" Giang Phong hừ lạnh một tiếng, cùng lúc đó trên người hắn này nguyên bản bị hắn dùng phương pháp đặc thù cho che đậy đứng lên Dương Khí sau đó một khắc, giống như Giang Hà vỡ đê.

Tuôn trào ra, huyết khí như dương!

Tại cỗ khí tức kia dưới, gian phòng bên trong ban đầu vốn có chút râm mát bầu không khí, chỉ là trong chốc lát, này giống như một vòng các đại thiên kiêu mặt trời mọc.

Loại kia đáng sợ khí tức, chấn nhiếp bầy quỷ!

"Thật mạnh Dương Khí, cái này" mọi người nhao nhao hít một hơi lãnh khí, một sát na kia, bọn họ tựa hồ nhìn thấy một vòng mặt trời gay gắt xuất hiện, đối mặt Giang Phong lúc, nội tâm không khỏi dâng lên một trận kính sợ.

Xoẹt xẹt á!

Thi Anh còn không có vọt tới Giang Phong trước mặt, trên thân lại tựa hồ như mắng như lửa, điên cuồng phả ra khói xanh.

"Ôi!" Nó một tiếng kêu thê lương thảm thiết, tựa như toàn thân bốc cháy lên, thân là Tà Vật, bản thân thuần âm, kiêng kỵ nhất cũng là Chí Cương Chí Dương đồ,vật.

Không thể nghi ngờ, Giang Phong thể nội Tướng Thần huyết mạch cùng hắn Dương Khí sinh ra một loại lớn lao chấn nhiếp lực, chỉ là trong nháy mắt đó, Thi Anh kêu thê lương thảm thiết, quay người không chút do dự liền chạy.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 148: Thiểm Điện Bôn Lôi Quyền

Chương 148: Thiểm Điện Bôn Lôi Quyền

Mặc kệ Thạch Kiên thế nào thao túng, Thi Anh cũng là không dám tới gần Giang Phong, hơn nữa còn muốn trực tiếp thoát ra ngoài cửa sổ.

"Chết!"

Giang Phong hai mắt hàn quang lóe lên, thông suốt ngẩng đầu nhìn về phía Thạch Kiên, mấy bước tiến lên, chớp mắt liền tới đến Thạch Kiên trước mặt.

"Không muốn, không muốn giết ta. . ." Thạch Kiên trong ánh mắt lộ ra hãi nhiên sắc, đã sớm hãi nhiên vô cùng, Giang Phong thực lực tự nhiên vượt qua hắn tưởng tượng.

Hắn vội vàng xoay người liền muốn chạy trốn.

Làm sao Giang Phong tốc độ Hà nhanh, chỉ là mấy cái nhảy vọt ở giữa, liền đã cận thân, trực tiếp cách không nhất chưởng ấn ra.

Một cỗ nhu hòa kình khí vô hình từ hắn trong lòng bàn tay phun ra ngoài, mọi người còn chưa kịp phát giác được là chuyện gì xảy ra, sau một khắc, ầm ầm!

Một tiếng kinh người nổ minh tiếng vang lên, một đạo đen trắng thân ảnh bị cứ thế mà đánh bay, từ Tửu Lâu ngoài cửa sổ ném ra tới.

Sau cùng bành một tiếng đập xuống đất, bốc lên một trận bụi mù.

Trên đường cái đám người hối hả, thấy thế nhất thời ồn ào đứng lên: "Chuyện gì xảy ra? Có người tự sát á."

"Tửu Lâu xảy ra chuyện, người tới đây mau."

Mọi người ồn ào âm thanh nhất thời gây nên mọi người chú ý, nguyên bản Cửu Thúc bọn người còn đứng ở Tửu Lâu trên hành lang quan sát Giang Phong đánh nhau, khi bọn hắn nhìn thấy Thạch Kiên bị đánh bay thời điểm, vẫn là bị giật mình.

Bọn họ đại sư huynh, cứ như vậy bị Giang Phong cho đánh bại.

Mấy bước ở giữa, Mao Sơn Phái các cao thủ đã đi vào trên đường, xem xét Thạch Kiên tình huống, dù sao hắn là Mao Sơn Phái môn nhân, mọi người đương nhiên sẽ không nhìn lấy Thạch Kiên không để ý, bất quá lại không có một cái nào muốn động thủ đối phó Giang Phong ý tứ.

"Sư tôn!" Nhìn thấy Giang Phong chậm rãi từ tửu cửa lầu đi ra, Cửu Thúc sư đồ ba người vội vàng tiến lên, mặt lộ vẻ cung kính sắc đạo.

Giang Phong gật gật đầu, mấy bước, mọi người liền đã đi tới Thạch Kiên trước mặt.

Chỉ gặp giờ này khắc này Thạch Kiên phảng phất cả người đều tan ra thành từng mảnh đồng dạng nằm trên mặt đất, ánh mắt ngây ngô vô thần.

Ngốc trệ.

Đợi tất cả mọi người đi tới gần, qua một lát sau, hắn bỗng nhiên kịch liệt run rẩy một chút, thể nội lốp bốp vang lên một trận tiếng nổ đùng đoàng.

Đó là thể khung xương đều tiếng vỡ vụn âm.

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người nhìn về phía Giang Phong trong ánh mắt, đều mang lên thật sâu kính sợ tâm, đồng thời lại vì Thạch Kiên cảm thấy bi ai.

Như Thạch Kiên không đi sai chính đồ, mà lại không có khiêu khích Giang Phong có lẽ liền không biết có dạng này kết cục.

Bất quá dù sao đây đã là sự thật, bọn họ tự nhiên cũng sẽ không qua không có việc gì tìm Giang Phong sự tình.

"Đem đại sư huynh an táng đi!" Cửu Thúc bất đắc dĩ thở dài, lắc đầu, mở miệng nói.

Dư sư huynh đệ từng cái trong mắt lóe lên một tia cực kỳ bi ai, chợt gật đầu xác nhận.

Cứ như vậy, Thạch Kiên cha con bị Cửu Thúc bọn người an bài cùng một chỗ cho an táng.

Về phần Giang Phong, thì là tại mọi người cung kính mời mọc, lên tửu lâu tiếp tục dùng yến hội.

Cương Thi Vương gia một chuyện, bởi vì Mao Sơn các cao thủ đã tề tụ, ứng phó tự nhiên không có vấn đề, cái này không cần Giang Phong xuất thủ.

Nghĩa Trang Giang Phong chỗ trong phòng, Giang Phong ngồi xếp bằng tại trên giường, trong tay hắn, một quyển sách viết "Ngũ Lôi Đạo Kinh" sách cổ đặt ở trong lòng bàn tay hắn bên trong.

Giang Phong hơi hơi nhắm mắt, như có điều suy nghĩ trầm ngâm một lát, tiếp tục đọc qua Đạo Kinh lên nội dung.

Một vài bức nhân thể đồ án còn có Phù Triện Họa Pháp đập vào mi mắt, huyền ảo vô cùng.

Ngũ Lôi Đạo Kinh, tên như ý nghĩa, chính là Thạch Kiên đạt được Thiên Sư Đạo một bản tuyệt bí Ngũ Lôi Đạo Pháp.

Bản này Đạo Pháp xác thực mười phần tinh diệu, Thạch Kiên cho nên có thể với tinh thông "Thiểm Điện Bôn Lôi Quyền" cũng không phải hoàn toàn không có đạo lý.

Một người, nếu là muốn khống chế Lôi Pháp, đan dựa vào bản thân căn bản là không có cách làm đến.

Mà Thạch Kiên cho nên có thể với làm đến bỗng dưng nhất quyền đánh ra lôi điện, đó là bởi vì hắn tham khảo Chưởng Tâm Lôi, trong lòng bàn tay khắc hoạ Lôi Phù duyên cớ.

Tương đạo thuật dung hợp đến trên người mình, dùng thể nội pháp lực thôi động, từ đó chuyển hóa thành lôi điện phóng thích, cùng thiên địa ở giữa linh lực kết hợp, sau cùng bộc phát ra uy lực kinh khủng.

Đây chính là "Thiên Nhân Cảm Ứng!"

Không thể không nói, Thạch Kiên đúng là một cái đạo thuật lên kỳ tài.

Giang Phong lâm vào một loại trạng thái nhập định, hắn chính đang tự hỏi một vấn đề, cái kia chính là như thế nào đem trong cơ thể mình chân nguyên cùng pháp lực dung hợp thành một thể, còn có, như thế nào mới có thể sử dụng chân nguyên cùng pháp lực kết hợp, sau cùng đánh ra có thể phóng thích lôi điện hiệu quả.

Ầm ầm!

Trong lúc đang suy tư, ngoài cửa sổ bầu trời, chợt nhớ tới một tiếng kinh thiên động địa tiếng sấm.

Giang Phong mở hai mắt ra, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Mấy giây sau, một tia chớp lóe lên liền biến mất, điện quang xẹt qua hư không, chiếu sáng bóng đêm.

Nghe này tiếng sấm rền, Giang Phong như có điều suy nghĩ đứng dậy, mở cửa phòng, thả người nhảy lên, mấy cái thời gian lập lòe, cũng đã rời đi Nghĩa Trang, hướng phụ cận tối cao một chỗ cao sơn tiến lên.

Gian phòng bên trong, Cửu Thúc sư huynh đệ bọn người giải quyết xong Cương Thi Vương gia một chuyện không lâu, mấy ngày gần đây nhất hạ xuống đều tại Nghĩa Trang nghỉ ngơi.

Cửu Thúc mới vừa đi ra gian phòng, muốn lên nhà xí đi tiểu tiện một chút, lại vừa vặn trông thấy Giang Phong cửa phòng mở ra, ngay sau đó một bóng người lóe lên liền biến mất.

Cửu Thúc thấy rõ Giang Phong thân ảnh, nao nao, hơi nghi hoặc một chút, nhìn lấy Giang Phong rời đi thân ảnh, vội vàng đẩy cửa ra, đuổi theo.

Mà đồng dạng, hắn sư huynh đệ, Tứ Mục Đạo Trưởng bọn người tự nhiên cũng là nghe được động tĩnh, không chỉ có bị dông tố cho đánh thức , đồng dạng đuổi theo ra Nghĩa Trang, hướng Cửu Thúc phương hướng rời đi đuổi theo.

"Chưởng Môn Sư Huynh, xảy ra chuyện gì?" Một lát sau, bốn mắt mấy người rốt cục đuổi kịp Cửu Thúc, bốn mắt mở miệng hỏi.

Ngàn Hạc đạo trưởng hơi hơi nhíu mày, "Sư huynh, chẳng lẽ xảy ra chuyện gì? Ta nhìn ngươi cái này thần sắc hừng hực, đội mưa đêm cũng muốn rời khỏi Nghĩa Trang, chẳng lẽ "

Cửu Thúc lắc đầu không nói, vội vàng hướng Giang Phong biến mất phương hướng đuổi theo.

Cửu Thúc cũng là trong lòng hiếu kỳ, nhưng là hắn không biết Giang Phong đến muốn đi làm cái gì, vì đó trong lúc nhất thời cũng không dễ làm nhiều giải

thích.

Gặp Cửu Thúc lắc đầu không nói, ngàn Hạc đạo trưởng mấy người hơi sững sờ , đồng dạng truy chạy tới.

Trong nghĩa trang, chỉ để lại vẫn như cũ còn đang ngủ đến càng chết như heo Thu Sinh còn có Văn Tài hai người.

Ầm ầm!

Trời mưa đến càng thêm mãnh liệt, gió đang gào thét, trong đêm tối, không có một tia sáng.

Ngẫu nhiên bên trong, trong bầu trời đêm hiện lên từng đạo từng đạo Lôi Xà, vừa rồi chiếu sáng phương thiên địa này.

Tại cái này yên lặng kiềm chế Lôi trong đêm mưa, một bóng người chính thả người tại trong rừng.

Xoạt xoạt!

Lại là một đạo kinh thiên lôi điện từ trên trời giáng xuống, chiếu sáng phía trước ngọn núi nào, nhìn lên trên bầu trời như ẩn như hiện những cái kia khiếp người Lôi Mang.

Giang Phong thân ảnh có chút dừng lại, tiếp theo tiếp tục hướng đỉnh núi cuồng chạy tới.

"Sư tôn hắn đây là muốn làm gì?" Nhìn xa xa Giang Phong hướng đỉnh núi phi nước đại đi lên, Cửu Thúc trong lòng cực lo lắng, mà Thiên Hạc bốn mắt mấy người cũng đã nhìn ra, cái kia tại đêm mưa phi nước đại, tốc độ cực nhanh bóng người chính là sông Phong tiền bối.

Bọn họ không hiểu Giang Phong đến muốn làm gì, cái này thần bí cao nhân, tác phong làm việc để cho người ta căn bản đoán không ra.

Dông tố đêm, sấm sét vang dội, mặc dù không có quỷ mị dám ra đây quấy phá, nhưng là đỉnh núi tiếp cận không trung, dễ dàng tao ngộ lôi điện, vì đó, loại hành vi này, không thể nghi ngờ là nguy hiểm nhất, vạn nhất có cái gì bất trắc, vậy liền được không bù mất.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 149: Thiên Địa Nhân Cảm Ứng

Chương 149: Thiên Địa Nhân cảm ứng

Xoạt xoạt, ầm ầm!

Một tiếng kinh thiên hoảng sợ Lôi vang lên lần nữa, hừng hực ánh sáng xẹt qua chân trời, chiếu sáng phương thiên địa này.

Sau một khắc, sấm sét vang dội, phảng phất toàn bộ thế giới đều muốn sụp đổ xuống.

Một tia chớp trực tiếp xuyên qua mây đen dày đặc bầu trời đêm, sau cùng lạch cạch một tiếng bổ ở trên đỉnh núi trên đá lớn.

Nổ tia lửa văng khắp nơi, một làn khói xanh bốc lên, từng tiếng thê lương thú gọi tiếng liên tiếp, từng đạo từng đạo hắc sắc Thú Ảnh tại một khỏa bị lôi điện chém đứt, lửa cháy Đại Thụ dưới xông tới.

Những này dã thú, lại đều là từng con Ngưu Độc Tử đại Tiểu Hồ Ly, chúng nó điên cuồng chạy trốn, chấn kinh, muốn tránh né.

Nhưng lại chạy không khỏi lôi điện truy kích, từng con bị đánh đến toàn thân cháy đen, đây chỉ là bên trong trên một đỉnh núi đã phát sinh tình huống.

Giang Phong không che giấu chút nào trên người mình khí tức, hoàn toàn phóng xuất ra.

Nếu như nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện, tại quanh người hắn phương viên ba trượng phạm vi bên trong, nước mưa đều không có thể gần hắn thân thể.

Rất nhanh, khi đi tới trên đỉnh núi, Giang Phong thả người nhảy lên, nhảy đến một khỏa trên đá lớn.

Một đạo thiểm điện lần nữa xẹt qua, Cửu Thúc mấy người nhìn thấy, Giang Phong vậy mà ngồi xếp bằng tại đỉnh núi ngồi xuống.

"Tiền bối hắn đến muốn làm gì, này quá nguy hiểm." Nhìn thấy Giang Phong vậy mà trực tiếp ngồi ở trên đỉnh núi, ngàn Hạc đạo trưởng mấy người có chút bận tâm nói ra, Cửu Thúc cũng là nhăn đầu lông mày.

Muốn muốn xông lên qua hô Giang Phong, nhưng là sau cùng trầm ngâm một chút, Cửu Thúc cuối cùng vẫn là không có xông đi lên.

Ầm ầm!

Trong bầu trời đêm, lôi điện vẫn ở chỗ cũ không ngừng quấn quanh, Giang Phong tâm lại là lâm vào một loại huyền lại Huyền Cảnh giới bên trong.

Có lẽ chuẩn xác điểm tới nói, là lâm vào một cái "Khu" bên trong, muốn muốn mở ra cái này "Khu" hắn nhất định phải cảm ngộ ra bản thân nói, bước vào một đầu thuộc về mình chánh thức đường.

Mở ra thủ chưởng rủ xuống lên đỉnh đầu, lòng bàn tay hướng lên trời, tại trong lòng bàn tay hắn bên trên, khắc hoạ lít nha lít nhít phù văn, đó là Giang Phong y theo từ Thạch Kiên quyển kia "Lôi Pháp sách cổ" ở bên trong lấy được Phù Triện kết hợp Đạo Gia Chưởng Tâm Lôi sau nhận thấy ngộ ra đến một loại Tân Phù triện.

Theo hắn lòng bàn tay hướng lên trời, hắn cũng rốt cục triệt hồi trên thân khí kình hộ tráo.

Chân nguyên trong cơ thể cùng pháp lực lẫn nhau chuyển hóa, chở sau cùng

hướng trong lòng bàn tay, bỗng nhiên, Cửu Thúc mấy người chỉ cảm thấy ngồi xếp bằng ở trên đỉnh núi Giang Phong phảng phất như thần nhân, bắt đầu phát sáng.

Hắn lòng bàn tay bắn ra hai đạo sáng chói sấm sét màu tím, mà cùng lúc đó, trên bầu trời cũng đột nhiên truyền đến một tiếng kinh thiên tiếng sấm.

Từ trên trời giáng xuống, có hai đạo thô to như thùng nước lôi điện hướng Giang Phong chỗ phương hướng bổ xuống.

Oanh!

Giang Phong ở chỗ đó phương bộc phát ra kinh người nổ minh thanh, nơi đó Lôi quang đại tác, Cửu Thúc mấy người ai cũng hãi nhiên.

Nhìn lấy cái kia đạo bị thiên lôi bao phủ, tắm rửa tại trên lôi hải thân ảnh, chỉ cảm thấy trái tim kịch liệt cuồng loạn.

Đau nhức!

Kịch liệt đau nhức!

Đây là Giang Phong từ khi bước vào con đường tu luyện đến nay, thống khổ nhất một lần tu luyện.

Cả người hắn bị lôi điện bao phủ, khi một đạo Thần Lôi từ đỉnh đầu hắn đánh xuống một khắc này, cả người hắn đột nhiên kịch liệt chấn động.

Nếu không phải vận khởi chân nguyên chiếu vào bầu trời đánh ra nhất chưởng, bị lôi điện bổ trúng, tuyệt đối không thật là tốt chơi sự tình.

Hắn tựa như một cái "Thor!" Tại đêm tối trên đỉnh núi đối kháng thiên lôi.

Mỗi một lần đánh quyền, đều sẽ bộc phát ra từng tiếng tiếng sấm rền, đó là trong cơ thể hắn khí huyết kịch liệt chấn động chỗ sinh ra tiếng sấm.

Hắn thân ảnh lơ lửng không cố định, Cửu Thúc mấy người căn bản nhìn không ra Giang Phong tại đánh cái gì quyền, khi thì giống Thái Cực Quyền, khi thì giống Hình Ý Quyền, biến hóa khó lường.

A ba!

Một chưởng vỗ ra, trong lòng bàn tay, bắn ra một đạo cổ tay thô lôi điện, cái này một tia chớp bá đạo vô cùng, bay thẳng đến gần nhất một khỏa Đại Thụ đập tới.

Bành bành bành!

Để cho người ta đinh tai nhức óc nổ minh tiếng vang lên, viên kia Đại Thụ tán cây bị một chưởng kia đúng là trực tiếp cho nổ ra một cái to lớn vô cùng hốc cây, đồng thời sau một khắc, cả viên Thụ đều bốc cháy lên.

Thấy cảnh này, Cửu Thúc bọn người nhao nhao hít một hơi lãnh khí, cái này còn là người sao?

Tựa hồ nhận một loại nào đó nghiêm trọng khiêu khích, trên trời lôi điện nhao nhao hội tụ, sau cùng có 5 đạo thiên lôi phân biệt hướng trên đỉnh núi "Lôi Nhân" bổ xuống.

"Phá!" Một tiếng quát lớn, chỉ gặp này toàn thân bao phủ lôi quang bóng người thả người bay lên, nhất quyền lại nhất quyền, phân biệt hướng này năm đạo Lôi Xà đánh giết tới.

A oanh!

Đó cũng không phải khoa trương một màn, mà là thật sự rõ ràng đang phát sinh sự tình.

Cho dù Giang Phong thân là một tên đã sớm bước vào Phá Toái Hư Không cảnh giới đại tông sư Đạo Pháp cao thủ.

Nhưng là tại đối mặt 5 đạo lôi điện công kích đến, cả người hắn vẫn là nhận tổn thương không nhỏ, tại đón lấy bốn đạo lôi điện về sau, hắn phía sau lưng vẫn là bị một đạo lôi quang cho trực tiếp xuyên thủng, cả người từ giữa không trung ngã xuống.

Máu bắn tung tóe, Lôi, rốt cục vẫn là tán đi, chỉ có này một đạo bi thương thân ảnh nằm ở trên đỉnh núi, không có bò lên.

Nhìn thấy Giang Phong này tuyệt thế phong tư, sau cùng lại tại tiếp hạ tối hậu một tia chớp thời điểm, bị lôi điện Quán đâm thủng ngực, Cửu Thúc ánh mắt lộ ra hãi nhiên sắc.

Vội vàng phóng tới đỉnh núi, "Sư tôn!" Hắn một bên hô, một bên không quan tâm xông lên.

Làm mọi người đi tới đỉnh núi, nhìn thấy Giang Phong thảm trạng lúc, vẫn là không khỏi rút ra một thanh hơi lạnh.

Thực sự quá thảm, Giang Phong ở ngực bị xỏ xuyên ra một cái lỗ máu, vị trí trái tim vậy mà không thấy trái tim, nói đúng ra, trái tim của hắn bị trực tiếp cho đánh thành phấn vụn.

"Tiền bối, ngài thế nào" bốn mắt mấy người vội vàng tiến lên đem Giang Phong đỡ dậy, lúc này, cũng rốt cục phát hiện Giang Phong trên thân tình huống.

Thực sự quá tại vô cùng thê thảm, Giang Phong trên thân da thịt hoàn toàn biến thành cháy đen sắc.

Hồi lâu, khi mọi người coi là Giang Phong đoán chừng không có cứu thời điểm, bỗng nhiên, Giang Phong cả người kịch liệt dốc hết ra một chút.

"Sư tôn" Cửu Thúc kích động đỡ lấy Giang Phong thân thể, hô một câu.

Sau một khắc, Giang Phong mở bừng mắt ra, chỉ cảm thấy máu trong cơ thể sôi trào, cái kia nguyên bản mái tóc đen dài sau một khắc, trở nên tinh hồng như

máu, mà trên khóe miệng cũng là trong khoảnh khắc đó, mọc ra hai cái nanh, tại Cửu Thúc mấy người khó có thể tin trong ánh mắt.

Giang Phong cả người vậy mà trực tiếp bỗng dưng thoát ly mặt đất, lơ lửng, này nguyên bản chỉ có một mét tám thân cao sau đó một khắc, biến thành chừng hai mét thân cao.

"Cái này, cái này sao có thể!" Nhìn thấy đột nhiên biến thành Cương Thi Giang Phong, Cửu Thúc mấy người đều là khó có thể tin lên tiếng kinh hô.

Giang Phong lại là Cương Thi, này làm sao để bọn hắn có thể đi tiếp thu.

Tại huyết mạch tác dụng dưới, Giang Phong thành công trốn qua một kiếp, hắn thân thể lơ lửng giữa không trung, cách xa mặt đất có chừng ba thước.

Trên thân nguyên bản cháy da đen sau một khắc bắt đầu tróc ra, sau cùng càng trở nên trong suốt vô cùng, phảng phất như trẻ con da thịt cho người ta một loại sáng ngời cảm giác.

Một lát sau, làm cả người hắn đều khôi phục lại, Giang Phong một lần nữa rơi trên mặt đất, thân thể cũng khôi phục nguyên dạng.

Nhưng là Cửu Thúc mấy người nhìn về phía ánh mắt của hắn lại là nhiều một tia sợ hãi, Cửu Thúc thậm chí có chút không dám tiếp nhận.

Nhìn lấy Cửu Thúc mấy người thần sắc, Giang Phong khẽ lắc đầu, cũng không có giấu diếm, nói thẳng: "Các ngươi đoán được không sai, ta đúng là Cương Thi, bất quá là nửa người nửa thi, ta trạng thái so sánh đặc thù, Cương Thi Hóa thời điểm , có thể để cho mình trở nên mạnh hơn, nhưng lại sẽ không mất lý trí."

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 150: Eo Biển Lên Luận Võ

Chương 10: Eo biển lên luận võ

Giang Phong nói, thực sự quá tại thật không thể tin, mọi người chỉ nghe qua bị Cương Thi cảm nhiễm sau trừ phi kịp thời thi cứu, nếu không liền sẽ bị lây bệnh thành Cương Thi thuyết pháp, nhưng lại không nghĩ tới có người lại còn có thể từ cảm nhiễm bên trong sống sót, cái này cũng có chút không thể tưởng tượng.

"Tiền bối, chúng ta hiểu lầm ngài." Tứ Mục Đạo Trưởng mấy người có chút áy náy nhìn Giang Phong liếc một chút, nói ra.

Giang Phong lắc đầu, cười không nói, nhìn về phía Cửu Thúc, Cửu Thúc cũng là có chút hổ thẹn cúi đầu xuống.

Sự tình đến nơi đây cơ bản đến đoạn kết, một đêm này, nhất định để mọi người cả đời khó quên.

Giang Phong vẫn là rời đi, đối với hắn mà nói, cái thế giới này cơ bản đã không có gì có thể đáng giá đi lưu luyến địa phương.

Khi hắn thân ảnh dần dần biến mất ở trong màn đêm thời điểm, Cửu Thúc thất thần hồi lâu, sau cùng thở dài một hơi, cũng không nói gì thêm, nhưng là Cửu Thúc tâm lý rất rõ ràng, Giang Phong cái này một lần từ biệt, nhất định có thể là bọn họ đời này một lần cuối cùng gặp nhau.

Trong nghĩa trang, Thu Sinh và văn tài cũng không biết Giang Phong đã rời

đi.

Làm Cửu Thúc bọn người từ bên ngoài nghĩa trang lúc trở về, hai người bọn họ vẫn như cũ ngủ được theo một đầu chết như heo, sinh hoạt không tim không phổi.

Sáng sớm, ánh nắng tươi sáng, vui sướng ấm áp, biệt thự đại môn két một tiếng bị đẩy ra, Thiên Tâm hồ tiểu khu số 8 biệt thự, một đạo người mặc lam nhạt sắc Đường Trang nam tử thân ảnh dần dần hiển hiện.

"Đã bao lâu không có trở về?" Giang Phong liếc nhìn liếc một chút trong biệt thự cái kia như cũ có chút quen thuộc đồ dùng trong nhà cùng trong phòng luyện công, những cái kia đã từng Đường Tử Trần truyền thụ chính mình Quốc Thuật lúc lưu lại dưới bao cát, đại quả tạ.

Thiên Tâm hồ, cái kia đạp thủy mà đi nữ nhân, một cái không nhận thua nữ nhân, lần này gặp nhau, có lẽ sẽ là một phen kinh thiên động địa biến hóa.

Không sai, Giang Phong trở lại "Long Xà Thế Giới" mà từ hắn hiểu biết đi vào, lúc này cách hắn lần trước rời đi cái thế giới này, thực đã qua nửa năm lâu.

Nửa năm qua này, cái thế giới này phát sinh quá đại biến hóa.

Đồ đệ mình Vương Siêu chỉ huy Chung Thiên Chính Hải ca mấy người tại Quảng Đông Duyên Hải Địa Khu bắt đầu xông xáo.

Một cái tin tức kinh người cũng sắp truyền ra?

Cái kia chính là danh xưng "Quảng Đông ba hổ" Trương Uy muốn cùng người đánh quyền thi đấu.

Cái tin này không thể nghi ngờ là tin tức nặng ký, kinh động Hải Nội bên ngoài những Quốc Thuật Cao Thủ đó.

Như nội dung cốt truyện bên trong, Vương Siêu vẫn là tại quân đội Bí Mật

Tổ Chức thành viên Tào Nghị giới thiệu, quân đội tổ chức, trở thành Triều Đình ưng khuyển.

Cái này không thể không nói là một loại bi ai, dù sao Vương Siêu cùng Chung Thiên Chính mấy người thực lực cuối cùng không có khả năng làm được qua quốc gia, vì đó, tìm một cái an toàn hộ thuẫn, vẫn là bị bất đắc dĩ.

Chuẩn xác điểm tới nói, đó chính là bọn họ bây giờ đang vì quân đội bán mạng.

Đây là Giang Phong trong dự liệu sự tình.

Theo không ngừng kinh lịch vị diện, đối với Đường Tử Trần cái này Đường Môn lãnh tụ, Đỉnh Cấp Võ Giả, mấy cái quốc tế Bộ Đội Đặc Chủng huấn luyện viên, Đông Nam Á hắc đạo cùng thế giới buôn lậu bá chủ, Giang Phong đã không có quá sóng lớn lan.

Có lẽ càng xác thực tới nói, đó chính là hắn nhãn giới biến cao, đối đãi sự vật vấn đề cũng liền trở nên khác biệt.

Có thể nói, cái thế giới này trừ đạn đạo loại đồ,vật, cơ bản đã không có có đồ vật gì có thể thương tổn đến Giang Phong.

Cái thế giới này lớn nhất đại Boss, một thân võ công bước vào "Đả Phá Hư Không, Kiến Thần Bất Phôi, tinh thông Đạo Gia các loại quyền pháp, những năm 60-70 liền sinh động tại quốc tế ám sát lính đánh thuê tổ chức trong thế giới, là toàn thế giới lớn nhất Ám Sát Tổ Chức G.O.D thủ lĩnh.

Ngoại hiệu lông mi dài, đã từng sáng tạo Luân Hồi Tiểu Đội, quát tháo phong vân, liền nước Mỹ lớn nhất lính đánh thuê bảo an Hắc Thủy Công Ty đều thần phục với này.

Đối với người này, Giang Phong vẫn có niềm tin đánh giết đối phương.

Quốc Thuật "Đả Phá Hư Không, Kiến Thần Bất Phôi" nói là đánh vỡ trong

cơ thể mình hư ảo, hư không, nói là phương diện tinh thần, cảnh giới này, ngươi có thể cảm giác được trong cơ thể mình huyết dịch đang lưu động, rất về phần mình thể nội cái nào đó bộ vị cái nào đó huyệt vị, ngươi cũng phảng phất có thể nội thị, rõ ràng chúng nó tình huống.

Đây chính là Kiến Thần Bất Phôi.

Thực đổi một loại thuyết pháp, này chính là cái này cảnh giới người , có thể xem như siêu phàm, trừ không biết bay bên ngoài, có được lực lượng tốc độ bạo phát lực, cũng là phi nhân loại tồn tại.

Nhưng dù sao tinh hà thời đại còn không có buông xuống, những cái được gọi là tinh hà hệ thống Cổ Võ tu luyện còn chưa mở ra, vì đó, cái thế giới này sẽ không xuất hiện mạnh hơn Giang Phong tồn tại.

Trong đầu, Giang Phong chuyển qua vô số cái suy nghĩ.

Một lát sau, hắn hơi hơi nhắm mắt lại, chậm rãi mở ra, suy nghĩ một chút, Giang Phong vẫn là tại biệt thự gian phòng của mình bên trong lật ra đồ đệ mình Vương Siêu lưu lại cho mình số điện thoại, đã gọi qua

Nếu như cho ngươi rất nhiều rất nhiều tiền, ngươi sẽ dùng tới làm cái gì?

Đương nhiên là mua một chiếc trên biển Hào Hoa Bưu Luân, tàu du lịch lên lại thả một chiếc hào hoa máy bay trực thăng, sau đó mang một đám đại mỹ nữ, ăn mặc Bikini lõa trang, mang lên một chút Trái Cây loại đồ,vật, uống một chút niên đại cổ lão Rượu Nho, điều dưỡng một chút tư tưởng.

Nhân sinh điên phong, cơ bản cũng chính là như thế.

Mà Singapore Trần Thị tập đoàn không thể nghi ngờ chính là như vậy một cái gia tộc, mười phần có tiền.

Khoảng cách Vương Siêu còn có Chung Thiên Chính, Trương Hải mấy người nhận quân đội an bài tiến về Quảng Đông Sán Đầu ngồi tàu du lịch tại Đài Loan

phụ cận eo biển luận võ đã hơn hai giờ, luận võ sắp đến, còn có hơn một giờ, cũng là luận võ lúc bắt đầu ở giữa.

Lúc này, tại một chiếc hào hoa trên biển tàu du lịch bên trong, Trần Thị tập đoàn, danh xưng Trần Thị Thái Cực cao thủ Trần Ngả Dương muội muội Trần nho nhã đang cùng Vương Siêu tại nói chuyện, chỉ nghe Trần nho nhã đưa tay chỉ hướng bên ngoài gian phòng tàu du lịch boong tàu một cái mang theo Kim Ti một bên con mắt, ngồi nghiêm chỉnh trung niên nam tử nói: "Cái kia chính là danh xưng Quảng Đông ba hổ Từ Chấn, các ngươi trước trận đánh chết hắn đắc ý nhất Môn Đồ Tần mậu giao, vì đó, các ngươi phải cẩn thận hắn trả thù."

Ở trên biển luận võ trước mấy ngày, Vương Siêu còn có Chung Thiên Chính mấy người từng đánh qua lòng đất hắc quyền, như nội dung cốt truyện bên trong một dạng, Vương Siêu đánh chết Từ Chấn ái đồ Tần mậu giao.

Mà Chung Thiên Chính mấy người cũng đồng dạng khó tránh khỏi đánh chết đối phương một chút Môn Sinh.

Cứ như vậy, tự nhiên tránh cho không trêu chọc lên một chút không tất yếu phiền phức.

Tại Cổ Võ quy ước ngành nghề bên trong, mỗi một vị quyền pháp khôn khéo cao thủ một tiếng đánh bại vô địch thủ, nhưng khi bọn họ lão về sau, không khỏi gặp được một chút lúc tuổi còn trẻ đánh tử đối thủ hậu nhân đến báo thù.

Vì đó, thừa dịp chính mình tuổi trẻ, thể lực còn quá thừa tế, bọn họ hội thu một chút môn sinh đắc ý, để dùng cho chính mình giữ thể diện, bồi dưỡng mình đồ đệ, cho mình tuổi già làm dựa vào.

Mà Vương Siêu đánh chết Từ Chấn đồ đệ, đây chính là đã kết thù, vì đó, đây là không thể hóa giải.

Theo Trần nho nhã vừa dứt lời, Vương Siêu nhìn về phía phía đông ngoài cửa sổ tàu du lịch boong thuyền Thái Dương Tán dưới, hai tay đặt ở trên đầu gối,

ngồi nghiêm chỉnh trung niên nam tử.

Mà lúc này đối phương cũng tựa hồ có phát giác, hướng về Vương Siêu mấy người chỗ phương hướng nhìn sang.

"Hôm nay là A Siêu cùng Trương Uy luận võ thời gian, chẳng lẽ Từ Chấn còn muốn ở chỗ này động thủ hay sao?" Nghe được từ nho nhã nhắc nhở, đứng tại Vương Siêu bên người Trương Hải nhăn chung quanh nói ra.

Chung Thiên Chính nhăn đầu lông mày, mấy người ánh mắt cách cửa sổ đối mặt cùng một chỗ.

Trong lúc nhất thời, Chung Thiên Chính cùng Trương Hải mấy người phảng phất phía sau bốc lên một trận ý lạnh, trong lúc nhất thời, an tĩnh lại.

Đối mặt mấy giây, tên kia mang theo kính mắt gọng vàng trung niên nam tử hơi quét bọn họ chỗ gian phòng liếc một chút, sau cùng đạm mạc quay đầu lại, không nói một lời.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 151: Eo Biển Lên Luận Võ (Hai)

Chương 11: Eo biển lên luận võ (hai)

Hô!

Làm Từ Chấn quay đầu lại về sau, Chung Thiên Chính mấy cái người nhất thời đại đại thở ra một hơi, phảng phất cả người đều chiếm được phóng thích một dạng.

Quốc Thuật bên trong, ám kình cao thủ nhất Động nhất Tĩnh ở giữa, đều sẽ rất lợi hại mẫn cảm, đồng thời, trên thân cũng sẽ tạo thành một loại "Khí thế!"

Vừa rồi mấy người cảm giác như có gai ở sau lưng, cái kia chính là một chủng loại giống như "Uy áp" vô hình công kích.

"Tuy nhiên Từ Chấn sẽ không ở chúng ta Trần Thị tập đoàn danh nghĩa Hào Hoa Bưu Luân lên đối với các ngươi động thủ, nhưng là, đó cũng không có nghĩa là các ngươi về sau liền không có nguy hiểm." Trần nho nhã đem ánh mắt từ ngoài cửa sổ thu hồi, sau cùng lại căn dặn mấy người vài câu cẩn thận loại lời nói.

Vương Siêu con mắt hơi hơi mị mị, nghe được Trần nho nhã khuyên bảo, hắn hơi hơi gật gật đầu, cũng không có chút nào e ngại cùng sợ hãi.

Đối với bọn hắn tới nói, từ khi Giang Phong truyền thụ mấy người Quốc Thuật một khắc này bắt đầu, bọn họ lời nói đường liền đã nhất định, không có khả năng lui ra phía sau một bước, bởi vì này sẽ là vực sâu vạn trượng!

"Mặt khác Trương Uy là ngang dọc Quyền Đàn tiền bối, tinh thông đánh nhau pháp. Động thủ, ngươi cũng phải cẩn thận chú ý. Không thể tuỳ tiện bừng bừng phấn chấn ám kình, chỉ dùng Minh Kính thân pháp đối địch." Trần nho nhã nhìn chằm chằm Vương Siêu, tiếp tục nhắc nhở.

Vương Siêu trầm mặc không nói, cuối cùng nói: "Trương Uy đã bước vào ám kình, đem công phu luyện đến eo lồng ngực , bất quá, người dù sao có chính mình nhược điểm, bởi vì tại cùng cao thủ đối quyết lúc, bọn họ không có khả năng dùng chính mình thân thể đi cùng đối phương đón đánh, nếu không cái kia chính là đang tìm cái chết "

"Đông đông đông!" Vương Siêu cùng Trần nho nhã còn có Chung Thiên Chính, Trương Hải, gã đeo kính mấy người chính trong phòng nói chuyện, lúc này, ngoài cửa vang lên tiếng đập cửa.

Trần nho nhã đôi lông mày nhíu lại, mở miệng nói: "Người nào?"

Bên ngoài truyền tới một thanh âm nam tử, "Trần tiểu thư, ngải Dương thiếu gia bên kia sự tình đã chuẩn bị kỹ càng, hiện tại mời các ngươi đi qua một chút."

Nghe xong bảo tiêu hồi báo, Trần nho nhã quay đầu nhìn về phía Vương Siêu, Chung Thiên Chính mấy cái có người nói: "Đi thôi!"

Theo Trần nho nhã thoại âm rơi xuống, mấy người nhao nhao ra khỏi phòng.

Leo lên boong thuyền về sau, trước mắt rộng mở trong sáng!

Khoảng chừng mấy cái Sân bóng rổ đại boong tàu, chống lên rất nhiều nghỉ dưỡng Thái Dương Tán. Dù ngồi xuống mắng khá hơn chút nhìn như thân phận rất không bình thường người.

Còn có đứng tại boong thuyền biên giới thanh một màu đều là đồ tây đen đại hán. Không nhúc nhích. Thân thể mặc sườn xám xinh đẹp tiểu thư bưng các loại ướp lạnh đồ uống loại rượu phục vụ.

Boong thuyền lớn nhất trung tâm nhất đại khối địa phương lại là trống không, dùng vật liệu gỗ xây dựng một cái kiên cố lôi đài, trên lôi đài treo đỏ thẫm bằng lụa châm thành hoa hồng.

Trần nho nhã vừa rồi dẫn Vương Siêu, Chung Thiên Chính, Trương Hải, gã đeo kính bốn người đi ra Phòng Tổng Thống, đi vào boong tàu, nhất thời liền hấp dẫn đến không ít ánh mắt.

Mọi người tại đây, trừ đại bộ phận là đến từ Các Tỉnh giới kinh doanh phú thương Cao Quan Quý Tộc Tử Đệ bên ngoài, còn có không ít là người trong võ lâm.

Trần nho nhã ăn mặc một bộ áo sơ mi đen lễ phục, lại thêm nàng dung mạo mười phần mỹ mạo, Trần Thị tập đoàn, Trần Thị Thái Cực cao thủ Trần Ngả Dương muội muội cái thân phận này.

Tự nhiên có mấy phần xuất chúng vận vị, mới vừa xuất hiện, liền gây nên ở đây rất nhiều người chú ý.

Mà thân là g bớt con trai của Cao Quan Triệu Quân bọn người nhìn thấy Trần nho nhã xuất hiện, thì là nghênh tới.

"Trần tiểu thư thiên sinh lệ chất, xinh đẹp càng tăng lên trước kia." Triệu Quân biểu hiện được mười phần nhiệt tình, vừa mới lên, liền nịnh nọt hướng Trần nho nhã mỉm cười.

Trần nho nhã cũng không có biểu hiện ra cái gì dị dạng sắc, hơi cùng Triệu Quân nắm chắc tay, khách khí một câu.

Mà lúc này, Triệu Quân cũng nhìn thấy Trần nho nhã bên cạnh Vương Siêu mấy người, trong mắt của hắn quang mang hơi hơi lóe lên, cười nói: "Vương tổng ngươi rốt cục tới."

Vương Siêu lúc trước, bởi vì một lần bọn cướp vụ án bắt cóc kiện, nhận biết

một cái gọi Chu Giai nữ tử, mà cái này Chu Giai nữ tử, gia đình bối cảnh theo quân đội phương diện cũng là có không ít liên hệ.

Nội dung cốt truyện so sánh cẩu huyết, Triệu Quân không quen nhìn Vương Siêu cùng Chu Giai đi cùng một chỗ, thế là mướn người qua vây giết Triệu Quân.

Vì đó, hai người quan hệ coi là cừu nhân.

Vương Siêu đáp lại một câu, tại hai người nắm tay ở giữa, dò xét người chung quanh.

Đang khi nói chuyện, Chung Thiên Chính mấy người đã cùng mọi người tại đây đánh một tiếng quan hệ.

Vương Siêu đang muốn nói chuyện, bên cạnh Trương Hải lại hỏi tới: "Triệu tổng, nơi này tới gần Đài Loan eo biển, luận võ không tiện đi."

"Các ngươi lý giải sai lầm, lần này thế nhưng là một trận thịnh đại võ thuật giao lưu hội, tại eo biển hai bên bờ z ssi You đánh nhau sẽ thông qua chứng nhận. Chính là xúc tiến eo biển hai địa phương giao lưu, ngươi nhìn bên kia, Đài Loan Võ Thuật Tông Sư Tiết Liên Tín lão tiên sinh mấy cái tiền bối cũng tới làm chứng kiến."

Mấy người nhìn sang, quả nhiên, ở đây ngồi, chẳng lẽ từng cái khí vũ hiên ngang, ngồi nghiêm chỉnh, những người này, đều là thượng vị giả.

Ngày bình thường, tại người bình thường trong nhận thức biết, bọn họ là một đám tiếp xúc không đến phạm vi.

Tại Đài Loan Võ Thuật Tông Sư Tiết Liên Tín bên người, còn ngồi cùng một chỗ người trẻ tuổi mặc áo trắng.

Cái kia chính là Trần Bân ca ca Trần Ngả Dương.

"Vương tổng, lần này luận võ thế nhưng là ta tinh an tâm hàng, ngươi cảm giác có thể hài lòng? Đông Nam Á một vùng Quyền Sư, Đài Loan Võ Thuật Danh Gia, Hương Cảng Macao hai tên gia cũng đã có tới. Riêng là Tiết Liên Tín lão tiên sinh ở đây, công bình vô cùng, ngươi bây giờ có thể yên tâm." Cho Vương Siêu, Chung Thiên Chính mấy người giới thiệu ở đây một chút đại khái đến Tông Sư cao thủ về sau, Triệu Quân mặt lộ nhiệt tình sắc, tiếp tục nói.

"Vương tổng, ngươi tuy nhiên công phu cao cường, lại khả năng là lần đầu tiên tiếp xúc cái này Duyên Hải Võ Thuật Giới. Đến, ta tới giúp ngươi nhất nhất giới thiệu." Triệu Quân rất là nhiệt tình, cho thấy phe tổ chức Chủ Nhà hào phóng tới.

"Triệu tổng, không cần." Vương Siêu cự tuyệt Triệu Quân giới thiệu: "Trên hợp đồng nói tới một trăm triệu chi phiếu ta đã mang đến. Dựa theo quy củ, tại đánh trước ta còn muốn cùng Trương Uy sư phụ tại sinh tử văn thư lên theo cái thủ ấn. Việc này không nên chậm trễ, hiện tại liền bắt đầu đi."

Vương Siêu khoát khoát tay, trực tiếp cự tuyệt Triệu Quân muốn muốn tiếp tục giới thiệu với hắn xuống dưới ý tứ, dù sao trận đấu sắp đến, hắn giờ này khắc này nếu như phân thần, như vậy đối với Vương Siêu tới nói, là một kiện rất bất lợi sự tình.

"Vậy thì tốt, chủ nhân đương nhiên muốn tôn cầu khách nhân ý kiến. Hiện tại liền bắt đầu đi." Triệu Quân nhướng mày, trong lòng của hắn lạnh lẽo, nguyên bản hắn còn dự định tại Vương Siêu trận đấu trước, dùng các loại lý do tìm đến Vương Siêu phiền phức, để Vương Siêu phân thần, sau cùng tại trước lôi đài bị Trương Uy cho đánh chết.

Cái này tự nhiên là hắn muốn nhìn nhất đến sự tình, bất quá bây giờ, Vương Siêu như thế dứt khoát, hắn ngược lại không tốt ý tứ tiếp tục lại vì Vương Siêu giới thiệu mọi người tại đây.

Mà lúc này, Trần nho nhã cũng là mở miệng nói: "Triệu tổng, Vương tổng đã

đến, vậy cũng chớ lãng phí nhiều thời gian như vậy, vẫn là bắt đầu chính sự đi."

"Vậy được rồi, chúng ta vẫn là bắt đầu chính sự đi." Triệu Quân trên mặt lộ ra một tia hiền lành nụ cười, nói một câu.

Trần nho nhã cùng Vương Siêu nói mấy câu, sau đó mang theo Chung Thiên Chính mấy người hướng đi khán đài.

Chung Thiên Chính mấy người cùng Vương Siêu đàm luận vài câu, sau cùng, Triệu Quân đưa tay đối Vương Siêu làm một cái "Mời" thủ thế, sau đó tự mình mang theo Vương Siêu hướng đi lôi đài.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 152: Một Cái Ngoài Ý Muốn Điện Thoại

Thứ nhất2 một cái ngoài ý muốn điện thoại

Hai người đi đến trước lôi đài mặt một cái bàn lớn bên cạnh, trên cái bàn lớn để đó bút lông, Nghiêm Mực, một trương đại giấy Tuyên Thành. Còn có một hộp mở ra mực đóng dấu.

Trên tuyên chỉ viết tám chữ to "Công bình đọ sức, sinh tử chớ luận."

Vương Siêu tiến lên một bước, quan sát tỉ mỉ, liên tục xác định sinh tử văn thư về sau, hắn gật gật đầu, cầm bút lên, tại văn thư dưới góc phải viết xuống chính mình tên, sau đó tại mực đóng dấu phía trên dính một chút, đặt ở văn thư lên , ấn xuống tay mình ấn.

Đúng lúc này, Trương Uy cũng từ trong khoang thuyền đi tới, một thân màu đen áo vải, ăn mặc giày vải. Vẻ mặt băng lãnh. Cũng đi đến trước sân khấu đến ký tên, đồng ý.

Sau đó, một người mặc rộng rãi quần áo luyện công trung niên nam tử đi tới, hô: "Nhân chứng ký tên!"

Trong thính phòng, Trần Ngả Dương đứng lên, hướng đi trước lôi đài, Vương Siêu cùng đối phương liếc nhau, quay người xuống dưới thay quần áo, cùng lúc đó, trong thính phòng, Chung Thiên Chính trong ngực tiếng điện thoại vang lên.

Tất cả mọi người nhao nhao nhìn về phía Chung Thiên Chính, khi thấy rõ là cùng Vương Siêu cùng một chỗ tới Chung Thiên Chính về sau, mọi người hơi

hiện ra rất không hài lòng thần sắc, Chung Thiên Chính xấu hổ cười một tiếng, hướng mọi người hơi hơi thiếu hạ thấp người, vội vàng cùng Trương Hải mấy người trong đám người đi ra, hướng Vương Siêu ở chỗ đó phương đi qua.

"Uy, ta là Chung Thiên Chính, ngươi là?" Vương Siêu đi tiến gian phòng bên trong thay quần áo, Chung Thiên Chính mấy người thì là đứng ở bên ngoài tiếp thông điện thoại.

Vừa mới tiếp thông điện thoại, Chung Thiên Chính chính là rất lợi hại nho nhã về một câu.

Đầu bên kia điện thoại trầm mặc một lát, ngay tại Chung Thiên Chính, Trương Hải, gã đeo kính ba người tưởng rằng người khác đánh sai điện thoại lúc, đầu bên kia điện thoại truyền tới một rất là trung hậu thanh âm nói: "Ta là Giang Phong!"

"Ta là Giang Phong!"

Một cái quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn nữa tên, tại Chung Thiên Chính mấy cái trong mắt người gần như thần tiên huynh đệ, ba người toàn thân khẽ giật mình, tiếp theo ánh mắt lộ ra cuồng hỉ sắc.

Chung Thiên Chính có chút kích động nói: "A Phong, là ngươi, ngươi bây giờ ở nơi nào?"

Cũng khó trách bọn hắn kích động như thế, bây giờ Vương Siêu đang cùng người khác đánh sinh tử chiến, trọng yếu trước mắt, bọn họ tự nhiên hi vọng Giang Phong có thể đến quan chiến.

Hải ca mấy người ngừng thở, lẳng lặng chờ đợi đầu bên kia điện thoại điện thoại, chỉ nghe đầu bên kia điện thoại lần nữa trả lời: "Các ngươi bây giờ ở nơi nào?"

Hải ca vội vàng tiếp cận đến, nhỏ giọng nói: "Phong ca, Vương Siêu hiện tại

muốn cùng Quảng Đông ba hổ bên trong Trương Uy Võ Đài chiến, chúng ta bây giờ tại Đài Loan eo biển lên "

"Ta biết, các ngươi chờ ta, ta một hồi liền đến." Không đợi Chung Thiên Chính mấy người tiếp tục mở miệng, đầu bên kia điện thoại lại truyền tới tút tút tút cúp điện thoại thanh âm.

Một lát sau, mấy người mới hồi phục tinh thần lại, có chút cảm giác phiền muộn.

"Các ngươi vừa mới tại nói chuyện với người nào đâu?" Vương Siêu vừa mới từ trong phòng đổi một thân quần áo luyện công màu đen, mơ hồ trong đó nghe được Chung Thiên Chính mấy người đang đánh điện thoại, không khỏi hiếu kỳ hỏi.

"Được"

Gã đeo kính vừa định mở miệng nói là Giang Phong đánh tới, bất quá hắn còn cũng không nói đến lời nói, Chung Thiên Chính lại là cười gấp vội vàng cắt đứt nói: "A Siêu, dù sao là chuyện tốt, ngươi bây giờ vẫn là lôi đài thi đấu làm chủ, không cần nghĩ quá nhiều "

"Đúng đúng đúng, vẫn là lôi đài thi đấu làm chủ, ngươi nhất định phải thắng Trương Uy" Trương Hải cũng cười phụ họa nói.

Mấy người trong lúc nói cười, vì không quấy rầy Vương Siêu tâm cảnh, cuối cùng vẫn là giấu diếm Giang Phong hội đến đây tin tức.

"Tiểu Trần, người trẻ tuổi kia không đơn giản." Trước lôi đài, một tên ria mép trắng như tuyết, ăn mặc chỉnh tề, cẩn thận tỉ mỉ, ước chừng hơn chín mươi tuổi lão giả đi vào trước sân khấu dùng bút lông tại văn thư lên ký chính mình tên, xem như lôi đài thi đấu nhân chứng một.

Lão nhân dĩ nhiên chính là Đài Loan Quốc Thuật Tông Sư tiết, hắn danh

vọng rất cao, nhìn lấy Vương Siêu rời đi bóng lưng, đối một bên Trần Ngả Dương vừa cười vừa nói.

"Là không đơn giản." Trần Ngả Dương mắt sáng lên, gật gật đầu: "Nhìn thân hình bước chân, hắn cùng Trương Uy công phu hắn là không sai biệt nhiều, riêng là hắn tâm thần tỉnh táo, không nhận Ngoại Vật quấy nhiễu. Xem ra đây là lực lượng ngang nhau, lần này luận võ tất nhiên có một cái phải chết ở chỗ này. Đáng tiếc."

"Luyện quyền người chết trên lôi đài, đây cũng không phải là Uổng Tử." Tiết Liên Tín râu trắng tại trong gió biển tung bay: "Đây là một trận Long tranh Hổ đấu, hươu chết vào tay ai, khó mà suy đoán, ngươi ta vẫn là yên lặng nhìn kết quả đi."

Luận võ bên trên, sinh tử đều do Thiên Mệnh, Quốc Thuật công phu tốt, xuất thần nhập hóa chiếm cứ ba phần thắng dẫn đầu, mặt khác ba phần làm theo trên thân thể vấn đề sức khỏe, sau cùng bốn phần thì là thiên thời, địa lợi, nhân hòa.

Một người công phu cho dù tốt lại cao hơn, nhưng nếu là người này bản thân hoạn có tật bệnh, tại luận võ thời điểm, cùng mỗ vị cao thủ quyết đấu, quyết đấu đến một nửa, thể lực chống đỡ hết nổi, như vậy liền có khả năng bị người một quyền đấm chết.

Có lẽ tại trận đấu thời điểm, cùng đối phương quyết đấu, đối phương không cẩn thận ở trong trận đấu ngã sấp xuống trượt chân, như vậy cũng có khả năng bị người đánh chết.

Vì đó, những này cộng thêm nguyên nhân là bên trong một cái bộ phận.

Chờ hai người trở lại vị trí bên trên thời điểm, Vương Siêu đã đổi một bộ quần áo đi ra, hắn mặc là một bộ màu trắng quần áo luyện công, một đôi bình giày vải, cả người lúc hành tẩu, giống như một đầu Đằng Xà, phiêu hốt ở giữa, đã nhảy lên một cái, lên lôi đài.

Đúng lúc này, Trương Uy cũng là thả người nhảy lên, một bước đạp lên lôi đài.

Lôi đài là ba tấc dày gỗ sam Bản Tử, dùng rất nhiều thô to đinh sắt lít nha lít nhít cố định, mười phần kiên cố bình ổn.

"Trương sư phó, giữa chúng ta cũng không có cừu hận, tuy nhiên lại bị bức phải tại cái này trên lôi đài làm sinh tử nhất chiến, quả nhiên là thế sự tạo hóa chọc ghẹo người." Vương Siêu nhìn lấy Trương Uy, thần sắc có vẻ hơi lạnh nhạt nói ra.

Lúc đầu, song phương cũng không có cái gì ân oán, tuy nhiên lại là bởi vì một tờ văn thư, sau cùng không thể không đứng trên lôi đài đánh sinh tử trận đấu quyền anh, cái này không thể không nói, đây là một loại võ giả bi ai.

Hai người tại đánh quyền, cho trên khán đài mọi người thấy, giống như là đang biểu diễn, nhưng lại đang dùng sinh mệnh mình đến đánh quyền.

Tổng hay là bởi vì câu nói kia: "Nhân Tại Giang Hồ, thân bất do kỷ!"

Vương Siêu là bởi vì chính mình đắc tội Triệu Quân cái này Cao Quan con ông cháu cha, mà Trương Uy làm theo là bởi vì chính mình công ty nhập không đủ xuất, sắp đóng cửa, không thể không lần nữa tái xuất, cho người ta đánh quyền thi đấu, đến kiếm lấy một khoản tiền, đây chính là hiện thực.

"Nhân Tại Giang Hồ, thân bất do kỷ!" Trương Uy hơi hơi bế nhắm mắt, ngữ khí có chút tang thương nói ra.

Vương Siêu trong mắt lóe lên một chút ánh sáng, sau đó gật gật đầu, đây chính là giang hồ.

Hai người chính đối mắt nhìn nhau lúc nói chuyện, dưới đài đi tới tên kia người trọng tài, trung niên quần áo luyện công trong tay nam tử dẫn theo một cái gà trống.

Gà trống cạc cạc cạc một trận quái khiếu, đi vào trên đài, trung niên nam tử trực tiếp quơ lấy trong tay mũi đao, nhất đao chặt xuống đầu gà, máu me tung tóe, đầu gà bị một cái ném vào hải lý, trung niên nam tử hô: "Trận đấu bắt đầu!"

Vừa dứt lời, chung quanh nhất thời an tĩnh lại, sở hữu khán đài mọi người nhao nhao ngừng thở, từng cái nhìn về phía trên đài, nhìn không chuyển mắt, cơ hồ đem tâm thần đều để lên.

Ở trong sân người, phần lớn là trên xã hội phú thương phú nhị đại, mỗi một cái không khỏi là gia quấn vạn kim tồn tại, Lôi Đài tỷ thí, tự nhiên thiếu không xuống tiền đặt cược, những này tiền đặt cược cơ hồ đều là hơn ngàn vạn, vì đó, trận đấu này tầm quan trọng có thể nghĩ.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 153: Sinh Tử Lôi Đài Chiến

Chương 13: Sinh Tử Lôi Đài chiến

"Tiểu Siêu hắn đã bắt đầu tỷ thí, cũng không biết Phong ca hắn lúc nào sẽ đến nơi đây." Trương Hải mắt thấy đánh nhau sắp bắt đầu, nhất thời khẩn trương lên.

"Trước xem tình huống một chút lại nói, A Siêu hắn năng lực, chúng ta đều được chứng kiến, Ta tin tưởng hắn năng lực." Nhìn lấy trên lôi đài, đối mặt ở đây khẩn trương như vậy bầu không khí, như cũ xử sự không sợ hãi Vương Siêu, Chung Thiên Chính trong mắt quang mang lấp lóe, âm thầm gật gật đầu.

Hắn đối Vương Siêu lòng tin là tuyệt đối, nghe được Chung Thiên Chính lời nói, lại liên tưởng đến Vương Siêu là Giang Phong đồ đệ, rất nhanh, mấy người liền an tĩnh lại, trong lòng đối Vương Siêu lòng tin tăng gấp bội.

Dù sao Giang Phong thủ đoạn thần bí khó lường, nói không chừng Vương Siêu kế thừa Giang Phong bản sự, vậy khẳng định là không yếu, mà nương theo lấy bọn họ cùng Vương Siêu cùng nhau đi tới, cùng một chỗ quân đội tổ chức, Vương Siêu biểu hiện, cũng xác thực nói rõ thật điểm này, Vương Siêu thật là một cái tập võ thiên tài.

Tương lai tiền đồ ổn thỏa bất khả hạn lượng!

Tíu tíu!

Ba người chính lúc nói chuyện, trên lôi đài, đại chiến hết sức căng thẳng.

Chỉ nghe Trương Uy ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, tiếng gào giống như bay lên không trung bay vọt Tiên Hạc, tại cửu thiên lên ngửa mặt lên trời tê minh, hạc giữa bầy gà, Trương Uy Xương Sống ưỡn một cái một mực, hất đầu.

Hai tay mở ra, thu nạp, làm "Hạc" đầu hình, hắn chân phải nâng lên, chân trái rón mũi chân, dạng như vậy liền hiếu kỳ một đầu tại mặt đất hành tẩu Tiên Hạc, tại tiến hành một trận kịch liệt đánh nhau, chiêu thức lại tốt giống như "Kim Kê Độc Lập!"

Chỉ là trong nháy mắt, hai tay của hắn trong nháy mắt nắm thành "Hạc Chủy!"

Cánh tay hơi hơi hướng vào phía trong co rụt lại, một tay phía trước, một tay tại chỗ cổ, một công một thủ, trong chớp mắt, liền hướng Vương Siêu tấn công quá khứ.

Xuất quyền ở giữa, phảng phất cho người ta một loại một đầu hạc chính đang tấn công.

Đây là Vịnh Xuân Quyền bên trong "Bạch Hạc hình!"

Cũng là Trương Uy am hiểu nhất một loại quyền pháp.

Trước phát ra, cùng "Hổ Khiếu Lôi Âm" giống nhau, làm Quốc Thuật Cao Thủ đem công phu luyện đến ám kình thời điểm, có thể lợi dụng thể nội nội tạng kịch liệt chấn động phát ra tiếng rít, vậy đã nói rõ, cái này cao thủ công phu đã đạt tới một cái rất không tệ cấp độ.

Có thể nói, Trương Uy công phu, đã luyện đến "Âm thanh tiện tay ra" tầng thứ.

Vì đó, xuất quyền lúc, thể nội mới có thể bộc phát ra "Hạc" âm thanh.

Đây chính là Quảng Đông ba hổ!

Rống!

Một tiếng uyển như hổ gầm kinh thiên rống tiếng vang lên, cho người ta một loại Lão Hổ xuống núi ảo giác, lưng không khỏi phát lạnh.

Vương Siêu đối mặt Trương Uy này đột nhiên công kích, hắn trong nháy mắt liền làm ra phản ứng, hai tay nâng lên, mở ra, kéo chân mở ra giống như khom bước, phần eo ưỡn một cái một mực, lại phối hợp thể nội bạo vang lên tiếng sấm nổ âm thanh, hai tay của hắn nắm tay đột nhiên hướng lên hất lên, chiếu vào Trương Uy mài đến nhất quyền đánh tới.

Hổ Hình Phách Kính, tiếng rống chấn động.

Hổ Hình đối Hạc Hình.

A ba ba ba!

Đối mặt Vương Siêu này bá đạo Quyền Thế, Trương Uy hai con ngươi hơi hơi co rụt lại, ngay đầu tiên, liền làm ra phản ứng, hắn biến hạc mài vì quyền.

Quyền chỉ ở giữa, cốt cách lốp bốp một trận rung động, bộc phát ra từng đợt giòn minh thanh.

Tại giòn minh thanh bên trong, song phương bụng bên trong đột nhiên bộc phát ra tiếng gào, tại cái này trong tiếng gào, bốn quyền tương đối, ba ba ba ba tiếng va đập, nối thành một mảnh.

Toàn bộ kiên cố gỗ sam lôi đài kịch liệt lay động.

Mỗi đánh ra nhất quyền, đối đầu nhất quyền, song phương thân thể đều sẽ kịch liệt chấn động, tại cái này chấn động bên trong, bọn họ trực tiếp đem này khủng bố chừng hơn ngàn cân lực đạo trực tiếp thông qua thân thể của mình, sau cùng truyền đến hai chân dưới.

Cứ như vậy, liền đạo đưa bọn họ tại mỗi tiến lên trước một bước hoặc là lui

ra phía sau một bước lúc, trên mặt đất tấm ván gỗ bị trực tiếp giẫm nứt. Bước ra từng cái lõm xuống dưới dấu chân.

Thấy cảnh này, ở đây thế hệ trẻ tuổi võ giả cùng những giới kinh doanh đó, trong quan trường Quan to Quyền quý từng cái chớ không hít một hơi lãnh khí.

Đây chính là chân chính cao thủ.

Lý Tiểu Long công phu ở thế giới bên trong, có thể được xưng là Công Phu Cự Tinh, nhưng là, hắn dù sao không có bước vào ám kình, chân chính cao thủ, là sẽ không dễ dàng lộ mặt.

Tại thời khắc này, cao thủ quyết đấu, bắt đầu.

Theo mọi người, Trương Uy thật giống như bị Vương Siêu bức đến liên tục rút lui, cước bộ không ngừng hướng di động về phía sau, tuy nhiên nhìn hắn động tác như một cái Tiên Hạc đồng dạng nhẹ nhàng thoải mái, nhưng mọi người tại thời khắc này, còn là lần đầu tiên đối Vương Siêu sinh ra một loại kính sợ cảm giác.

Đây chính là mới xuất hiện công phu cao thủ, một người có thể cùng Quảng Đông ba hổ đánh cho lực lượng ngang nhau người, sư phụ hắn đến là người phương nào?

Trên khán đài, Đài Loan Quốc Thuật Tông Sư Tiết Liên Tín lão gia tử vuốt vuốt vẽ râu trắng, nhìn về phía bên cạnh ngồi nghiêm chỉnh Trần Ngả Dương cười nói: "Ngải dương, đối với cuộc tỷ thí này, ngươi thấy thế nào?"

Lão gia tử trong mắt quang mang lấp lóe, hắn lời nói không thể nghi ngờ là đang khảo nghiệm Trần Ngả Dương tên tiểu bối này, một đời mới có hi vọng trở thành Tông Sư Quốc Thuật quá cực cao tay.

Một thân nho nhã màu trắng âu phục Trần Ngả Dương trong mắt hơi hơi lấp lóe một tia tinh quang, tiếp theo đối Tiết Liên Tín lão gia tử rất là cung kính lắc

đầu, cười nói: "Trương Uy nhìn như bị Vương Siêu bức đến liên tiếp lui về phía sau, nhưng là từ đầu đến cuối, Trương Uy đều không có dùng ra toàn lực, vì đó, cái này nhìn như Trương Uy sử xuất Bạch Hạc mài, đây đều là hư chiêu, nhưng mà, Vương Siêu cũng không đơn giản a. . ." Trần Ngả Dương nói ra.

Ý tứ rất rõ ràng, này ngay tại lúc này hắn Trần Ngả Dương cũng rất khó kết luận hai người thắng thua.

Trương Uy liên tiếp lui về phía sau, đang lúc Trương Uy bị bức phải thối lui đến bên bờ lôi đài tế, bỗng nhiên, Trương Uy dưới chân giẫm mạnh, mũi chân điểm một cái, cả người bỗng nhiên đình chỉ lui lại, hắn nâng lên nắm tay phải, đột nhiên oanh ra, trực kích Vương Siêu mặt.

Ba ba ba!

Liên tục không ngừng bạo phát, Trương Uy cả người từ nguyên bản một đầu Tiên Hạc, bỗng nhiên biến thành một cái cuồng bạo Liệp Báo, tại xuất quyền thời điểm, giống như sét đánh không kịp bưng tai thế, ầm vang xuất kích.

Phanh phanh phanh!

Bốn quyền không ngừng đánh vào cùng một chỗ, mỗi một lần đối kích, đều giống như Chung Cổ đánh tại trong lòng mọi người, mọi người tại đây, ai cũng trong lòng đại chấn.

Vương Siêu liên tục không ngừng lùi lại, thẳng đến hắn dần dần thối lui đến bên bờ lôi đài, hắn đột nhiên chuyển đổi thân hình, hai cánh tay giấu ở bên hông, sau đó vặn eo hất lên, xoạch! Cánh tay theo sức eo vung ra, bên trong quấn Kabuto bọc, như hai đầu xuất động độc xà bỗng nhiên luồn lên, cắn về phía Trương Uy quyền đầu.

"Xà Thủ trong động giấu, thần tiên cũng khó phòng."

Hai eo giống như hai cái lỗ, Vương Siêu tại đem cánh tay khúc ở chính giữa,

lấy sức eo bạo phát, phụ trợ vung tay, chỉnh thể Phát Kính, âm ngoan độc cay, lại hung lại liệt. Đây chính là hình rắn đấu pháp tinh túy.

Rắn xuất động, một tiếng Phát Kính giòn vang, giòn vang qua đi, liền rõ ràng nhất xì xì! Xì xì!

Tại những phú thương đó con ông cháu cha trong mắt, thực trận này đánh nhau quả thực tại rất lợi hại đặc sắc, mà lại Vương Siêu cùng Trương Uy đều bộc phát ra làm cho người giật mình thực lực.

Nhưng là, bọn họ lại là không có những Quốc Thuật đó võ giả loại cảnh giới đó, theo võ giả, giờ này khắc này hai người trừ đánh nhau kịch liệt bên ngoài, bọn họ quyền pháp chiêu thức cũng là mười phần xuất thần nhập hóa.

Vương Siêu đem Hổ Hình chuyển đổi thành hình rắn, phảng phất một đầu Mãnh Hổ hạ sơn, đột nhiên, Mãnh Hổ biến hóa, biến thành một đầu uốn lượn khúc chiết Cự Xà, tốc độ nhanh, chiêu thức biến ảo khúc chiết, để cho người ta căn bản là phân biệt không ra Vương Siêu chiêu thức.

Chuẩn xác điểm tới nói, hình rắn chiêu thức coi trọng xảo trá, mà Vương Siêu có thể đem "Hình rắn" luyện đến phát ra tê tê âm thanh cảnh giới , có thể nói, Vương Siêu, không được.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 154: Kết Thúc

Chương 14: Kết thúc

"Khó trách Mậu Giao Hội chết ở trên tay hắn, tiểu tử này chưa trừ diệt, nếu như chờ hắn tiếp tục trưởng thành tiếp, tương lai ổn thỏa phiền phức không nhỏ." Ngồi tại phía đông Từ Chấn trông thấy dạng này Vương Siêu xuất quyền Phát Kính, trong lòng chấn kinh càng phát ra mãnh liệt, đồng thời, cũng càng thêm xác định hắn muốn sát vương siêu quyết tâm.

Chính hắn thân là Quảng Đông ba hổ, tự nhiên là kiến thức uyên bác, thân phận bày ở này, tất nhiên không sẽ tự mình qua động thủ, nhưng là, nhiều khi, chính mình không tiện xuất thủ địa phương, cũng không có nghĩa là người khác sẽ không đi làm, mời sát thủ ám sát Vương Siêu mấy người, tự nhiên là không còn gì tốt hơn chủ ý.

Trong nháy mắt, trong lòng sớm đã kết luận, Từ Chấn trong mắt sát ý hiện lên, rất nhanh, liền thu liễm lại tới.

"Trong nước quả nhiên là Tàng Long Ngọa Hổ, tuổi còn trẻ, Quyền Thuật tạo nghệ liền đến dạng này cảnh giới, không biết sư phụ hắn là ai?" Đài Loan Quốc Thuật Tông Sư Tiết Liên Tín trong mắt quang mang lấp lóe một chút, lạnh nhạt cười nói.

Trần Ngả Dương gật gật đầu, "Muốn đến, cũng nên là một tên thâm tàng bất lộ nhân vật."

Đồng dạng, đối mặt Vương Siêu này tùy cơ ứng biến công kích, Trương Uy cũng là trong lòng run lên, song quyền tự nhiên thượng hạ run run, cánh tay khuỷu tay then chốt xương cốt phát ra bén nhọn tiếng ma sát, giống như Tiên Hạc gấp rút kêu to.

Khuỷu tay then chốt run run, mang động quả đấm cổ tay run rẩy. Hắn quyền đầu bóp thành một cỗ, một hồi loạn kích, như cuồng phong bạo vũ, thật giống như Chim gõ kiến tại dùng sức mổ Thụ.

Vương Siêu quyền đầu như rắn đầu, lắc lư dốc sức cắn, mang chuyển động thân thể lay động, bộ pháp liền đạp, eo trật thành vô số cái vòng tròn.

Hai người quyền đầu một mổ khẽ cắn, thân thể lăn lộn đối kích, không tới mười giây, đã đụng nhau Chương 34: Dưới.

Kình lực truyền đến hai người chân, mỗi một lần giẫm đạp, lòng đất tấm ván gỗ đều răng rắc vỡ tan.

Hơn mười giây qua đi, toàn bộ lôi đài tại kịch liệt lay động cùng vỡ tan bên trong, ầm vang sụp đổ.

A ba!

Rốt cục, tại liên tục đối kích trên trăm đến quyền về sau, bỗng nhiên, Vương Siêu hai mắt vừa nhấc, né người sang một bên một xúc, dưới chân liên kích, không ngừng hướng Trương Uy dưới hông bên đùi đá vào,

Quyền Thế biến hóa đột nhiên, Trương Uy liên tục rút lui mấy bước, đang lúc này tế bên trên, Trương Uy một hơi vận lên không được, vừa định giẫm chân xuất quyền, một chân đạp xuống, lôi đài tấm ván gỗ vỡ vụn, chân hãm xuống dưới, lại là không có kịp thời nhấc chân lên.

Mà tại cái này đường khẩu, Vương Siêu trong mắt quang mang lấp lóe một chút, hắn đột nhiên cận thân tiến lên, không ngừng hướng Trương Uy hạ thân

công kích mà đi.

Thế công vô cùng kịch liệt, cho dù Trương Uy quyền pháp cao minh hơn, thế nhưng là dù sao Vương Siêu tuổi trẻ càng tăng lên, về tuổi, Vương Siêu ở vào ưu thế, hắn tinh lực hữu hạn, mỗi lần xuất quyền, đều vô cùng cuồng bạo bá đạo.

Chính là bởi vì như thế, Trương Uy vẫn là bại.

Làm Vương Siêu cận thân tấn công, Phiết Thân Chuy, sử xuất Thái Cực Thôi Thủ, đẩy va chạm, cứ thế mà đem Trương Uy đánh cho hoành bay ra ngoài thời điểm, mọi người tại đây lạ thường yên tĩnh.

Từng cái an tĩnh lại, một màn này, phát sinh thực sự quá nhanh, căn bản không có bất luận cái gì suy nghĩ thời gian.

Xoạt!

Nhìn lấy bị cứ thế mà đánh bay thổ huyết, nện vào trên mặt đất, trong lúc nhất thời không đứng dậy được Trương Uy, trên khán đài, mọi người xôn xao một tiếng, nhất thời xôn xao, nhao nhao đứng dậy, liền liền nguyên bản còn ngồi vuốt hoa râu trắng Tiết Liên Tín lão gia tử trong mắt cũng là tinh quang lấp lóe.

Lạ thường, không ai mở miệng nói chuyện, giữa sân, khó được an tĩnh lại.

Trương Uy một hơi vận lên không được, từ dưới đất bò dậy, cổ họng ùng ục ục, muốn mở miệng, lại là oa một tiếng, một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

"Cái này. . . Trương Uy sư phụ. . . ." Nhìn thấy Trương Uy bị đánh chảy máu, mọi người từng cái sắc mặt khác nhau, có phẫn nộ, đó là bởi vì bọn họ tiền đặt cược thua, có mừng rỡ, đó là bởi vì bọn họ cược thắng, có thể tiếc có bi ai, đó là bởi vì Trương Uy là một tên bước vào ám kình Quốc Thuật võ giả, là mỗi võ giả kính trọng cao thủ.

Bây giờ mạt pháp thời đại, võ đạo đã bắt đầu xuống dốc, lâu mà lâu, Quốc Thuật có người thành niên cũng liền lác đác không có mấy, nếu như không là

sinh hoạt bức bách, ai nguyện ý dùng chính mình công phu đi ra tại trước mặt người khác biểu diễn, cái này không phải là không một loại bi ai.

"Vương Siêu sư phụ thật sự là tuổi trẻ tài cao, nếu là đợi một thời gian, Võ Thuật Giới bên trong ổn thỏa lại nhiều một tên Tôn Lộc Đường, chỉ là nhân sinh đành vậy sự tình quá nhiều, nếu không phải sinh hoạt bắt buộc, Trương mỗ ổn thỏa cùng Vương Siêu sư phụ nâng cốc ngôn hoan, giao ngươi người bạn này, nhưng là hiện tại, Trương mỗ khả năng đời này muốn cùng Vương Siêu sư phụ vô duyên. . ." Trương Uy có chút thê lương nói ra, ánh mắt bên trong, đều là tan rã quang mang, nhân sinh cũng là như thế, hắn Trương Uy bại, cho dù hắn không chết, vậy hắn đời này danh tiếng cũng liền xong.

Chánh thức công phu cao thủ, danh khí là dựa vào mắng chính mình từng bước một dùng nắm đấm đánh ra đến, trong lúc đó, sẽ đánh chết đả thương đánh cho tàn phế không biết bao nhiêu người, hắn Trương Uy bây giờ đã bại, cho dù hắn không tìm người khác phiền phức, thế nhưng là hắn trước kia đắc tội qua những cái kia cừu gia đâu?

Còn không phải cùng dạng sẽ chủ động tìm tới cửa, muốn đối phó hắn.

"Trương Uy sư phụ Vịnh Xuân Quyền rất cao minh, chúng ta cũng không có cừu oán, thực không cần thiết gặp cái sinh tử. . ." Vương Siêu trong mắt lóe lên vẻ bất nhẫn, trong lòng có chút bi ai nói.

Trên khán đài, Trần Ngả Dương lắc đầu, Tiết Liên Tín cũng là lắc đầu liên tục, Vương Siêu vẫn là tuổi còn rất trẻ, ý nghĩ quá đơn giản, cái này căn bản không phải Bất Sinh Bất Tử vấn đề.

Cho dù Trương Uy mình quả thật không muốn chết, nhưng là lần này đánh quyền hắn thua, có ít người sẽ bỏ qua hắn sao?

"Vương Siêu sư phụ, ta thật hi vọng chúng ta sớm một chút gặp phải lẫn nhau, như thế, có lẽ chúng ta bây giờ hắn không phải là loại này gặp mặt phương thức, Trương Uy có cái không tình mời, ở đây, mong rằng Vương Siêu sư phụ

thành toàn." Trương Uy trong mắt lóe lên một tia thê lương sắc, thỉnh cầu nói.

Vương Siêu thần sắc không đành lòng, "Còn mời Trương Uy sư phụ nói một chút."

"Trương Uy đã bại, chúng ta cũng không gặp nhau, vì đó, còn mời Vương Siêu sư phụ có thể đáp ứng ta một cái không tình mời, khi nhàn hạ, có thể chăm sóc vợ ta nhi tử nữ." Trương Uy tâm lý rất rõ ràng, hắn chết, vợ con Lão Tiểu tất nhiên sẽ bị người ám sát, nếu như Vương Siêu có thể giúp hắn chiếu khán vợ con Lão Tiểu, vậy khẳng định là một chuyện tốt.

Vương Siêu trầm mặc, nhìn xem Trương Uy cái kia có chút thê lương bộ dáng, lại liên tưởng đến võ giả bi ai, sau cùng, vẫn là trầm mặc gật gật đầu.

Thấy thế, nguyên bản còn tại thổ huyết Trương Uy nghe vậy lại là cười.

Hắn cưỡng ép đề khí, đứng dậy, hướng Vương Siêu cùng ở đây những Quốc Thuật đó võ giả thật sâu chắp tay một cái, tựa hồ tại làm một loại nào đó tạm biệt.

Không đợi mọi người kịp phản ứng, Trương Uy bỗng nhiên quay người, tại mọi người không biết hắn đến muốn làm gì tế, hắn đột nhiên hướng phía boong thuyền biên giới tiến lên.

Mà thấy cảnh này, nguyên bản ngồi tại trong thính phòng Triệu Quân bên người ngô dĩnh đạt lại là bỗng nhiên đứng dậy, hướng một bên bảo tiêu hô: "Nhanh ngăn lại hắn!"

Ngô dĩnh đạt, là G bớt dậm chân một cái, đều sắp địa chấn Thái Tử Đảng, Triệu Quân tuy nhiên thân là G bớt con trai của Cao Quan, thế nhưng là tại ngô dĩnh đạt trước mặt, hắn lại là lộ ra mười phần tôn trọng.

Mở miệng ở giữa, bảo tiêu đã sớm hướng Trương Uy tiến lên, thế nhưng là, cuối cùng vẫn là muộn.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 155: Vượt Biển Mà Đến

Chương 1: Vượt biển mà đến

Trương Uy, cuối cùng vẫn bởi vì không đành lòng chính mình vợ con Lão Tiểu bị liên lụy, thỉnh cầu Vương Siêu thay chiếu khán về sau, cuối cùng tự mình lựa chọn nhảy xuống biển tự sát.

Khi hắn thi thể bị nhân viên cứu hộ từ dưới biển cho vớt lên lúc đến đợi, đã sắc mặt trắng bệch, cả người thi thể đã kinh biến đến mức một mảnh rét lạnh.

Ngô Dĩnh Đạt nhìn lấy Trương Uy thi thể, sau cùng cau mày một cái, thở dài một hơi, hướng một bên bảo tiêu phân phó nói: "Đem Trương Uy sư phụ thi thể khiêng xuống qua, ngoài ra để cho tài vụ chỗ hảo hảo an táng Trương sư phó, cho hắn một khoản An Gia Phí!"

Mọi người tại đây im ắng gật đầu, Ngô Dĩnh Đạt cách làm này, xác thực được cho rất lợi hại nhân hậu, trận đấu trước liền đã ký kết giấy sinh tử, vì đó mọi người cũng không nói gì thêm.

Ngay tại sự tình có một kết thúc, Vương Siêu đánh bại Trương Uy, trở thành một đời mới có thể cùng Quảng Đông ba hổ sánh vai nhân vật, mọi người nhao nhao hướng Vương Siêu chúc mừng thời điểm, bỗng nhiên, không biết là người nào hô một câu, "Mau nhìn, đó là cái gì?"

Trần Ngả Dương, Tiết Liên Tín lão gia tử bọn người ánh mắt nhao nhao hướng người nói chuyện chỉ phương hướng chỉ quá khứ, nhưng gặp Đông

Phương chân trời, lúc này biển cuối cùng tại dưới ánh mặt trời chiếu sáng sóng nước lấp loáng, trông rất đẹp mắt.

Nhưng để mọi người chú ý cũng không phải là cái này, mà chính là này đường chân trời bên trên, đang có một đạo bạch sắc Trường Hồng vẽ sông mà đến.

Một chút hàn quang Shine Cửu Châu!

Thấy không rõ này đến là cái gì, này đạo bạch sắc Trường Hồng đang lấy mỗi giây trăm mét tốc độ tiến hành xông vào, thực sự quá nhanh.

Người khác thấy không rõ đến là cái gì, nhưng là xem như võ giả, tu luyện võ đạo có thành tựu Tiết Liên Tín lão gia tử mấy vị võ đạo cao thủ lại là cả người thần sắc kịch liệt chấn động, ánh mắt lộ ra khó có thể tin thần thái, hoảng sợ nói: "Làm sao có thể. . ."

Có người cảm thấy không khỏi diệu, cầm lấy ống nhòm tiến hành quan sát, mà khi bọn hắn rõ ràng nhìn thấy một đường bóng người màu trắng từ trên mặt biển phi nước đại mà quá hạn đợi, cũng tận đều là thần sắc chấn động, nhao nhao lên tiếng kinh hô: "Lại có người trên mặt biển bôn tẩu, quá bất khả tư nghị."

Ở đây tất cả mọi người nghe vậy, đều là hãi nhiên biến sắc, loại tình huống này, không thể tưởng tượng, đã không phải sức người đủ khả năng đạt tới, đến là dạng gì nhân vật, có thể có năng lực này?

Vương Siêu cũng là đồng dạng chấn kinh, ám đạo cái này đến là nhân vật nào, mà Chung Thiên Chính ba người lại là vô cùng kích động, bởi vì bọn hắn rất rõ ràng, cái kia chính là Giang Phong tới.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, trong chớp mắt, này đạo bạch sắc Trường Hồng vọt tới mọi người chỗ Hào Hoa Bưu Luân phía dưới trên mặt biển.

Tại mọi người trợn mắt hốc mồm bên trong, này đường thân ảnh màu trắng

trên mặt biển nhẹ nhàng đạp mạnh, này đạp mạnh, phảng phất nước biển cùng hắn sinh ra một loại bài xích lực, chỉ là sau một khắc, bóng người màu trắng cả người liền giống như một đạo lá rụng, nhẹ như tiên nhân, nhảy lên một cái, vọt lên cao mười mấy mét, sau cùng nhẹ nhàng rơi trên lôi đài.

Không có cái gọi là kinh thiên động địa, đạo thân ảnh này cứ như vậy đứng trên lôi đài, chắp hai tay sau lưng, nhìn về phía mọi người dưới đài, giữ im lặng, tựa hồ đang tìm người nào.

Yên tĩnh!

Giữa sân, khó được yên tĩnh, cả đám đều ngừng thở, bọn họ bị Giang Phong thủ đoạn bị dọa cho phát sợ, một cái sống sờ sờ người, vậy mà nương tựa theo thân thể trên mặt biển hành tẩu, cái này tại những Chí Quái đó bên trong nhìn thấy một màn, bây giờ phát sinh, lại sao không để bọn hắn trong lòng còn có kính sợ tâm.

Mà theo Giang Phong đến, mọi người cũng rốt cục thấy rõ hắn dung mạo, mặt như đao gọt, một đôi mày kiếm nghiêng cắm vào tóc mai, cho người ta một loại khí thế khinh người cảm giác.

Một thân màu trắng âu phục, để Giang Phong nhìn khí vũ hiên ngang, cả người khí chất, như là từ cổ trong tranh đi ra đến Thần Nhân.

"Sư phụ, là ngài. . ." Vương Siêu còn tại buồn bực Chung Thiên Chính ba người vì sao lại kích động như thế, nhưng khi hắn thấy rõ ràng đạo nhân ảnh này là Giang Phong lúc, hắn vẫn là không nhịn được kích động hô lên Thần đến, đẩy ra đám người, trực tiếp hướng Giang Phong chỗ lôi đài chạy tới.

Đi vào Giang Phong trước mặt, phù phù một tiếng quỳ bái nói, Giang Phong một tay lấy hắn nâng đỡ, quan sát tỉ mỉ một chút Vương Siêu, từ Vương Siêu khí tức lên để phán đoán, tiểu tử này rõ ràng đã tiến vào Quốc Thuật Cảnh Giới bên trong ám kình, hơn nữa nhìn kỳ trên thân thể khí huyết cùng cốt cách thối luyện trình độ đến xem, lại là đã nhanh muốn tiếp cận Hóa Kính tầng thứ.

Tốc độ như thế đề bạt, vẫn là để Giang Phong cảm thấy rất lợi hại vui mừng, "Không tệ, ngươi không có để vi sư thất vọng, khoảng cách Hóa Kính, ngươi chỉ kém hạng nhất cách!" Giang Phong hoàn toàn không keo kiệt chính mình tán dương từ, đem Vương Siêu nâng lên, vỗ vỗ tiểu tử này bả vai.

Vương Siêu lần thứ nhất bị Giang Phong như thế tán thành, chỉ cảm giác mình con mắt có chút hồng hồng, kích động nói: "Đây là sư phụ có phương pháp giáo dục. . . Nếu như không có sư phụ ngài dốc lòng vun trồng liền không có. . ."

"Tốt, tốt, mông ngựa ngươi cũng không cần đập. . ." Giang Phong cười chửi một câu vỗ vỗ Vương Siêu đầu.

Một màn như thế, thấy mọi người lại là ngẩn ngơ, bạch y nam tử lại là Vương Siêu sư Phó sư phụ, đây cũng quá tuổi trẻ đi, Vương Siêu liền đã rất lợi hại, vừa mới lại kiến thức Giang Phong này giống như thần thủ đoạn, lúc này bọn họ càng là trong lòng đánh xuống chủ ý, cái kia chính là phải thật tốt cùng Vương Siêu kết bạn.

Trần Ngả Dương huynh muội trong mắt quang mang lấp lóe, cũng là lộ ra kích động sắc, Đài Loan Quốc Thuật Tông Sư Tiết Liên Tín lão gia tử càng là so với bọn hắn còn kích động hơn, nhìn về phía Giang Phong ánh mắt, đơn giản muốn đem Giang Phong cởi sạch.

Vương Siêu bị Giang Phong vỗ đầu dưa, cũng không có cảm thấy rất ngượng ngùng cảm giác, ngược lại là ha ha cười khúc khích gãi gãi đầu, lại là đập một câu Giang Phong mông ngựa.

Giang Phong cười cười lắc đầu, lúc này, Chung Thiên Chính ba người cũng là vội vàng đi vào trên lôi đài, Chung Thiên Chính nói: "A Phong, ngươi có thể đến trễ một bước, vừa mới Tiểu Siêu đang cùng Trương Uy sư phụ đánh xong lôi đài thi đấu đâu, Tiểu Siêu không có để ngươi thất vọng, hắn thắng!"

"Đúng vậy a, A Siêu không có để ngươi thất vọng, hắn đúng là một cái tập võ kỳ tài. . ." Trương Hải cười phụ họa nói.

"Thực ta cũng không có thắng, Trương Uy sư phụ thật rất lợi hại, chỉ là chính hắn lựa chọn đầu quân biển tự vận, vẫn là quá đáng tiếc." Vương Siêu lại là không có nửa điểm cười được ý tứ, hắn nghe mấy người tán dương, lắc đầu.

Giang Phong trong mắt quang mang lấp lóe hai lần, hắn mình đương nhiên rõ ràng cái này nội dung cốt truyện, bất quá cuối cùng cái này nội dung cốt truyện vẫn là phát sinh, cũng là tất nhiên phát sinh sự tình, trầm mặc nửa ngày, Giang Phong mới nói: "Võ đạo, coi trọng là thắng tiến không lùi, ra sức tiến lên, các ngươi muốn nhớ kỹ một điểm, cái kia chính là tại đứng trước quyết chiến sinh tử lúc, phải tránh có e ngại tâm, võ giả, hắn là có hắn hắn là có tôn nghiêm, Trương Uy tuy nhiên chết, nhưng là hắn tôn nghiêm theo tại. . ."

Giang Phong vừa nói , vừa đi xuống lôi đài, Vương Siêu mấy người nghe được Giang Phong lời nói, đều là thần sắc chấn động, một lát sau, vừa rồi nhãn tình sáng lên, giống như có lẽ đã nghĩ rõ ràng cái gì, trong lòng thở dài, vội vàng hướng Giang Phong đuổi tới.

Nhìn thấy Giang Phong đi xuống lôi đài, lúc này, Tiết Liên Tín bọn người nhao nhao rời đi khán đài, hướng Giang Phong bên này nghênh tới, mà về phần Từ Chấn bên kia nguyên bản đối Vương Siêu có mang sát ý người, vừa mới được chứng kiến Giang Phong thủ đoạn, trong lòng trầm mặc đồng thời, đều là lựa chọn vội vàng che giấu chính mình sát ý, từng cái phía sau bốc lên một tầng mồ hôi lạnh, đặc biệt là Từ Chấn!

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 156: Luận Quốc Thuật Cảnh Giới Phân Chia

Chương 16: Luận Quốc Thuật Cảnh Giới phân chia

"Vương Siêu sư phụ, vị này là sư phó ngươi, không biết quý sư miễn họ?" Tiết Liên Tín, làm một cái gần tuổi nhau hơn chín mươi tuổi tuổi lão giả, đối mặt Giang Phong lúc, cũng không có gọi thẳng Giang Phong tục danh, mà chính là trước hỏi thăm Vương Siêu.

Dù sao, chính hắn cũng không biết tùy ý đến hỏi Giang Phong thân phận, đến có thể hay không trêu chọc vị này thần bí tiền bối không cao hứng.

Giang Phong niên kỷ nhìn rất trẻ trung, nhưng là, võ giả bên trong, Đạt Giả Vi Sư, liền chỉ bằng vào vừa rồi Giang Phong tay kia đạp thủy bản lĩnh, liền đã có tư cách làm bọn họ tiền bối.

Cái gọi là đạp thủy, tu vi đạt tới Hóa Kính liền có thể làm được, nhưng là tại Quốc Thuật bên trong, nói tới đạp thủy, là đầu gối không vào nước bên trong, cả người thật giống như ở trong nước đạp nước hành tẩu.

Nhưng phải biết, Giang Phong vừa rồi làm thế nhưng là ở trong nước phi nước đại, loại này năng lực, cũng chỉ có thể dùng Thần hồ kỹ, điện ảnh lên siêu phàm để giải thích.

"Tiết tiền bối, đây là Ngô Sư, Ngô Sư chính là Đạo Võ Song Tu người, đạo hào Thái Nhất." Vương Siêu đang nói ra Giang Phong tục danh thời điểm, nhìn một chút Giang Phong, gặp Giang Phong cũng không có lộ ra bất mãn sắc,

Vương Siêu hơi hơi thở phào.

Tiếp theo, Vương Siêu xoay người, cho Giang Phong giới thiệu nói: "Sư phụ, đây là Tiết Liên Tín lão tiền bối, Tiết Liên Tín lão gia tử trước mắt là Đài Loan Quốc Thuật Tông Sư, kế thừa Dân Quốc thời điểm Thiên Tân Quốc Thuật Quán thượng nhất nhậm quán chủ Tiết Điên, một thân Hình Ý Quyền sớm đã xuất thần nhập hóa, Hương Cảng dụ hưng tập đoàn Mã Hồng Tuấn, Đài Loan Tam Liên tập đoàn Lưu Gia Tuấn chờ một chút đều nhận qua chỉ điểm. . . ."

Tiết Liên Tín bị Vương Siêu như thế tại Giang Phong trước mặt vừa giới thiệu, cảm giác mặt mũi sáng sủa đồng thời, trong lòng cũng là có chút tâm thần bất định.

Giang Phong quan sát tỉ mỉ Tiết Liên Tín liếc một chút, tổng thể tới nói, Tiết Liên Tín có thể đạt tới Hóa Kính, võ đạo thiên phú còn là rất không tệ, nhưng là phải biết, tại (Long Xà Diễn Nghĩa) toàn bộ nội dung cốt truyện sau cùng, xuất hiện **oo S, G.O.D, thế giới Địa Hạ Sát Thủ tổ chức hậu trường hắc thủ, dạng này Thần Cấp nhân vật, xa xa muốn vượt qua Hóa Kính không biết bao nhiêu cái cảnh giới.

Mặt khác, tại nội dung cốt truyện bên trong, bước vào Hóa Kính Cao Thủ, cũng là có rất nhiều, tỷ như Nhật Bản Võ Thuật Giới đệ nhất nhân Iga ngọn nguồn, chu minh, lâu năm Đan Đạo cường giả, tam đại Bộ Đội Đặc Chủng lợi kiếm huấn luyện viên, thiện Âm Phù thương, cùng phong thái giao thủ triển lãm thực lực tựa hồ cao hơn liễu Viên Phi Yoo Mộc Bạch, hậu kỳ Trần Ngả Dương chờ một chút, tổng, ẩn núp trong bóng tối cao thủ thực sự quá nhiều, trên cái thế giới này, không biết tên cao thủ, xa kém xa tính được đi ra.

"Mặc dù cao tuổi, nhưng một thân khí huyết tràn đầy, sống qua trăm tuổi không nói chơi, chỉ là đời này muốn đặt chân Bão Đan cảnh, lại là vô vọng, cần biết rõ Nhân Tinh năng lực là hữu hạn, mà võ đạo điên phong là vô hạn. Dùng hữu hạn tinh lực. Theo đuổi vô hạn đỉnh phong, nhất định phải như giẫm trên băng mỏng hành vi. Mới có thể có thời cơ leo lên võ đạo đỉnh điểm, thân thể tuổi

trẻ cùng già nua, quyết định đời này võ đạo điên phong. . ." Một lát sau, làm bị Giang Phong dò xét đến có chút tâm thần bất định bất an thời điểm, Giang Phong rốt cục mở miệng nói.

Tiết Liên Tín thần sắc kịch liệt chấn động, sau cùng thở dài, gật đầu nói: "Tiền bối nói cực phải, liền Tín thụ giáo."

Người khác, đối với Giang Phong lời nói này, cũng không có bao nhiêu phản ứng, nhưng là, những công phu đó đặt chân ám kình, ngay tại hướng Hóa Kính tiến lên Quốc Thuật Võ Thuật Gia lại là trong lòng chấn động mãnh liệt.

Võ đạo, chỉ có tiến lên, không thể lười biếng, nếu không công phu liền sẽ lui bước, lời nói này giống như một ngọn đèn sáng, thắp sáng bọn họ tiến lên đường.

Trần Ngả Dương có chút khiêm tốn mở miệng cẩn thận thỉnh giáo: "Tiền bối, chúng ta võ giả, truy cầu võ đạo điên phong, nhưng, này đến hư đường Phiêu Miểu, Đan Đạo cảnh lên lại có gì đường có thể đi, còn xin tiền bối vui lòng chỉ giáo!"

Giang Phong nhấc giương mắt, nhìn một chút Trần Ngả Dương, mày kiếm hơi hơi nhăn lại, Trần Ngả Dương trong lòng máy động.

Ám đạo chính mình thế nào như thế lỗ mãng, vậy mà hỏi loại vấn đề này.

Phải biết, Quốc Thuật bên trong, rất nhiều thứ đều là sư môn giữ kín không nói ra, nhưng là hắn vừa rồi lại là hướng Giang Phong hỏi ra này Phiêu Miểu Đan Đạo trên đây cảnh giới, đây chính là đã tiếp xúc phạm vào kỵ húy.

"Tiền bối. . Ta. . ." Trần Ngả Dương có chút khẩn trương vội vàng muốn giải thích chính mình lỗ mãng, Giang Phong lại là khoát khoát tay.

"Đến hư đường có thể tiên tri, cái gọi là đến hư nói, chính là từ Hóa Kính đi vào Đan Kính một loại quá trình, Đạo Gia bên trong có Kim Đan Đại Đạo nói

chuyện, chính là ở thể nội lấy chân khí ngưng Kết Kim Đan, mà võ đạo Đan Đạo nói chuyện, làm theo là võ giả đem bên trong Ngoại Gia Công Phu luyện đến xuất thần nhập hóa cảnh, thể nội khí huyết lưu thông, giống như có Kim Đan ngồi ở đan điền bên trong, động tĩnh ở giữa, có thể tùy tâm sở dục, gặp địch lúc, có thể Liêu Địch Tiên Cơ, cử chỉ ngồi nằm ở giữa, có thể tĩnh tâm thà thân thể, vừa di động, có thể phút chốc mười mấy mét, nhảy vọt ở giữa, có thể cao lớn hơn mười mét, quyền phong ra, như thiên địa bôn lôi, thọ nguyên có thể đạt tới trăm ba mươi tuổi, đây cũng là Đan Đạo, muốn đạt Đan Đạo, cần tĩnh tâm thủ luật, Thanh Tâm tự nhiên, không phải người sinh cảm ngộ bất đắc dĩ bước vào Đan Kính. . ." Giang Phong chậm rãi nói, những nguyên bản đó không có tập qua Võ con ông cháu cha cùng giới kinh doanh bên trong lão đại, nghe được hắn lời nói này, cũng là nghe được như si như say, phảng phất bọn họ từ nhỏ bắt đầu tập võ, một đường lĩnh ngộ được gặp được đỉnh phong, trong lúc nhất thời, vậy mà sinh ra một loại chính mình là võ giả ảo giác.

Nói đến đây, gặp Trần Ngả Dương bọn người này si mê thần sắc, Giang Phong quay đầu lại, nhìn về phía Vương Siêu, Chung Thiên Chính mấy người, tiếp tục nói: "Trước mắt đã biết Quốc Thuật Cảnh Giới có Minh Kính, ám kình, Hóa Kính, Đan Kính, sau cùng thì làm Cương Kính."

Như thế nào Minh Kính? Chính là đoán luyện lực lượng toàn thân, sau đó làm tập trung, nhất quyền kích đánh đi ra, không khí nổ vang, uy thế kinh người, cũng chính là cái gọi là "Ngàn vàng khó mua một thanh âm vang lên", đây là Minh Kính cảnh.

Tiến thêm một bước, đoán luyện tâm lực cùng da lông, đem lưng xương đuôi trọng tâm điều chỉnh đúng chỗ, làm toàn thân gân cốt lớp màng bên ngoài quán thông, bừng bừng phấn chấn ám kình, vậy thì cái gọi là "Quán thông Nhâm Đốc nhị mạch", một đầu đại Xương Sống lên người kinh mạch, cũng là Nhâm Đốc nhị mạch, thể nội bởi vì vận động mà sinh ra nguyên khí, thông qua lỗ chân lông, hóa thành ám kình đánh ra, đây là ám kình.

Ám kình về sau, lại vào một cảnh giới, thì cần quán thông toàn thân, điều trị

nội tạng, nhận rõ ràng, nắm giữ tốt Thân Thể Nội Ngoại mỗi một cái bộ phận, sau đó tiến hành đoán luyện, dạng này cuối cùng làm toàn thân cao thấp, năng lực đạt hàm răng, đầu lưỡi, móng tay, lông tóc cái này bốn sao, ám kình trải rộng toàn thân, đến một vũ không thể thêm, ruồi trùng không thể rơi cảnh giới, là vì Hóa Kính.

Luyện võ người đến cảnh giới này, nội tạng sạch sẽ gọn gàng, toàn thân gân cốt cường kiện, cốt tủy tràn đầy, chỉ cần được bảo dưỡng pháp, sống qua 130~140 tuổi cũng không thành vấn đề.

Mà cái gọi là Đan Kính, cũng là Hóa Kính trung tầng công phu, nội liễm Kim Đan, khắp nơi thành tròn.

Bão Đan ngồi khố, làm toàn thân Tinh Khí Thần, Huyết Tủy tương đều áp súc một chút, áp súc toàn thân sức mạnh tập trung ở đan điền, sau đó ầm ầm bạo phát, liễm đến càng gần, bạo phát lực càng mạnh, một khi Bão Đan thành công, như vậy một bên có thể đạt tới lấy ý niệm khống chế khí huyết cảnh giới, thể năng đánh vỡ Nhân Thể Cực Hạn.

Mà Cương Kính, làm theo có thể tay không xé rách hư không khí lưu, xuất quyền ở giữa, lực đạo đạt hơn vạn cân, bạo phát ở giữa, đã không phải sức người có thể so sánh với, đây chính là Cương Kính, quanh thân hình thành một cỗ vô hình khí kình, thọ nguyên, có thể đạt tới hơn hai trăm tuổi vậy!

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 157: Đường Tử Trần Tin Tức

Chương 17: Đường Tử Trần tin tức

"Về phần cao hơn một cảnh giới, thì làm Đả Phá Hư Không, Kiến Thần Bất Phôi, đến đây một cảnh giới, có thể quan sát bên trong bản thân thể nội hết thảy tình huống, đối thân thể của mình các loại tình huống như lòng bàn tay, cũng là người tu luyện mẫn cảm trình độ, đến cảnh giới tối cao hiểu rõ Nhập Vi, có thể cảm giác được rõ ràng thân thể của mình mỗi một cái rất nhỏ huyệt vị mẫn cảm, rõ ràng biết rõ những huyệt vị này có cái gì công dụng, trong thân thể phát huy cái tác dụng gì, cái này lại như Tây Phương Phật Giáo văn hóa bên trong vạn thiên Phật Quốc, mỗi một vị Phật đều nắm giữ lấy riêng phần mình Phật Quốc, mà cảnh giới này, đối trong cơ thể mình huyệt đạo khống chế, thực cũng như trên thuật như vậy. . ."

Rốt cục, Giang Phong xoay người, lưng đeo mọi người, nhìn về phía phương xa đường chân trời, này sóng nước lấp loáng mặt biển, chậm rãi nói xong.

Mọi người thật lâu không nói, bọn họ hôm nay , có thể nói là gặp được thiên đại cơ duyên, đặc biệt là Trần Ngả Dương những kia tuổi trẻ võ giả, bọn họ trên võ đạo tìm tòi, ngày hôm nay có Giang Phong một phen chỉ điểm, đối bọn hắn tới nói, Giang Phong có thể nói, cũng là bọn họ nửa cái sư phụ.

Dù cho Giang Phong không có thu bọn họ làm đệ tử, nhưng là, tại thời khắc này, bọn họ đánh tâm, đã coi Giang Phong là thành chính mình thụ nghiệp ân sư.

"Đa tạ tiền bối chỉ điểm, tiền bối bao quát trong lòng, vì bọn ta chỉ rõ một

con đường tiến lên." Tiết Liên Tín các loại Quốc Thuật Cao Thủ một lát sau phương mới hồi phục tinh thần lại, nhìn về phía Giang Phong bóng lưng, từng cái vô cùng cảm kích.

Những phú hào kia đám quan chức đối Giang Phong cũng đã sớm kính như Thần Minh, mà lúc này, Triệu Quân nhìn về phía Vương Siêu ánh mắt cũng là có chút trốn tránh, không dám nhìn thẳng.

Triệu Quân tâm lý rất rõ ràng, hắn giống như Từ Chấn, về sau muốn tìm Vương Siêu phiền phức chỉ sợ là không thể nào, bởi vì có Giang Phong như thế nhất tôn đại phật tại, liền đã nhất định bọn họ muốn muốn đối phó Vương Siêu, đơn giản cũng là đang tự tìm đường chết!

Giang Phong khoát khoát tay, cũng không nói thêm gì, Chung Thiên Chính thấy thế, liền biết Giang Phong không muốn cùng những người này nói nhảm, thế là nhìn về phía Trần Ngả Dương nói: "Đại Sư hắn ưa thanh tịnh một chút, ngải Dương huynh đệ, ngươi hay là chuẩn bị một chút, để Đại Sư dàn xếp nghỉ ngơi một chút đi."

Trần Ngả Dương nghe vậy. Liền vội vàng gật đầu xác nhận, trên mặt lộ ra mừng rỡ như điên sắc, tại người khác ước ao ghen tị trong ánh mắt, Trần Ngả Dương tự mình mang theo Giang Phong mấy người tiến về hắn Hào Hoa Bưu Luân nghỉ ngơi.

Lúc đầu Tiết Liên Tín bên cạnh những Quốc Thuật Cao Thủ đó cùng quan thương phú hào muốn theo sau, bất quá lý trí nói cho bọn hắn, không thể làm như vậy, cái cuối cùng cái cũng liền thành thành thật thật ngốc tại chỗ , chờ đợi Giang Phong tỉnh lại lại cầu gặp một lần.

Nhìn xem có thể hay không bợ đỡ được con cá lớn này.

Đây chỉ là một hiện thực hình chiếu.

Hào hoa phòng tổng thống trong phòng, Tiết Liên Tín, Trần Ngả Dương một

mặt cung kính đứng tại Giang Phong trước mặt, "Hôm nay liên quan tới ta xuất hiện sự tình, ta hi vọng không muốn truyền đi, mặt khác, ta muốn cùng ngải dương tiến về Singapore một chuyến."

Giang Phong trầm ngâm nửa ngày, rất nhanh liền nghĩ đến nội dung cốt truyện bên trong, không lâu sau, Đường Tử Trần vì có thể khống chế Singapore Trần Thị tập đoàn, tự mình tiến về Singapore cùng Trần Ngả Dương đối Võ, cuối cùng đem Trần Ngả Dương đánh bại, sau đó đột nhiên rời đi.

Trong khoảng thời gian này, Đường Tử Trần xem chừng cũng cần phải hội nghĩ tới chỗ này, mà Vương Siêu, bởi vì Giang Phong nguyên nhân, Đường Tử Trần hắn là dù sao cũng hơi hiểu biết, dù sao Vương Siêu công phu thế nhưng là học được từ Giang Phong.

Đường Tử Trần tai mắt nhiều như vậy, tự nhiên có chỗ nghe nói.

Trần Ngả Dương trong mắt vô cùng kinh hỉ, vội vàng cười nói: "Tiên sinh có thể tiến về Singapore, ngải dương hoan nghênh đến. . ."

Tiết Liên Tín có chút thận trọng nói: "Tiên sinh, không biết lão phu có thể cùng tiên sinh cùng nhau đi tới Singapore?"

Trong mắt của hắn tràn ngập chờ mong sắc, có chút lo lắng, Giang Phong hội cự tuyệt hắn cái này tiểu thỉnh cầu.

Giang Phong hơi quét hắn liếc một chút, Tiết Liên Tín càng căng thẳng hơn, chỉ cảm giác mình phía sau lưng toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

Mặc cho ai đều sẽ không nghĩ tới, một cái tại rất nhiều trong nước quốc ngoại võ giả trong vòng danh vọng rất Đại lão người, ở chỗ này, vậy mà lại biểu hiện được như thế khiêm tốn.

Phải biết, đây chính là Tông Sư Tiết Liên Tín, nhưng chính là như thế, Tiết Liên Tín cảm thấy mình cũng không có có bất kỳ không ổn nào.

Mà đứng ở một bên Vương Siêu mấy người đồng dạng cảm thấy điều này cũng không có gì không thích hợp chỗ.

Lúc này, Giang Phong gật gật đầu, Tiết Liên Tín cùng hắn cùng một chỗ tiến về Singapore, đối với hắn mà nói, cũng không có bất kỳ cái gì ảnh hưởng.

Chuyện đã định hạ xuống, Trần Ngả Dương bắt đầu tay để những cái kia mọi người tại đây hàn một chuyện, vì ngăn ngừa Giang Phong sự tình truyền đi.

Tiết Liên Tín cũng tự mình ra mặt, thậm chí ngay cả những Quốc Thuật Cao Thủ đó cũng nhao nhao hưởng ứng, trong lúc nhất thời, những phú thương đó nhóm nhất thời dập tắt muốn đem hôm nay chứng kiến hết thảy truyền đi suy nghĩ.

Dù sao bọn họ cũng đắc tội không nổi những này trong nước nổi danh, quan hệ rắc rối phức tạp võ giả.

Làm xong những này, Vương Siêu cùng Giang Phong cùng Trần Ngả Dương, Tiết Liên Tín, Trần nho nhã bọn người trực tiếp ngồi tàu du lịch tiến về Singapore Trần gia.

Mà tại trong lúc này, Giang Phong thì là tại Hào Hoa Bưu Luân trải qua lên nhàn nhã cuộc sống tạm bợ, khó được thanh nhàn, Giang Phong đương nhiên sẽ không lãng phí cái này rất tốt thời gian.

Ngẫu nhiên, Tiết Liên Tín cùng Trần Ngả Dương, Vương Siêu mấy người sẽ tới nghe Giang Phong truyền thụ quyền pháp tinh nghĩa.

Mà Giang Phong cũng là dốc lòng dạy bảo, điều này làm cho mọi người lần nữa được ích lợi không nhỏ , có thể nói, Giang Phong cho bọn hắn thiên đại cơ duyên.

Theo Giang Phong mấy người ở trên biển lưu lại mấy ngày, Singapore Trần Thị tập đoàn bên kia rốt cục truyền đến tin tức, cái kia chính là Singapore bên

kia Trần gia gia chủ Trần Lập sóng thân thể đã nhanh nếu không được, vì đó, mệnh lệnh Trần Ngả Dương huynh muội hồi gia tộc nghị sự!

Như nội dung cốt truyện bên trong, có một số việc, cũng rốt cục muốn phát sinh.

Singapore thành phố.

Chỗ Malacca Eo Biển, là trên thế giới lớn nhất buôn bán Cửa Khẩu một. Giàu có, phồn hoa, mỹ lệ, hoa viên thành thị.

Nơi này là thuộc về Nhiệt Đới, tới gần Xích Đạo dây, nhưng mà chỗ ven biển, gió biển mang đến ướt át không khí, đem nơi này trở nên một năm Tứ Quý đều là ấm cùng khí hậu.

Nó hướng đông, cũng là Myanmar, Việt Nam, Lào các quốc gia, hướng tây hải vực, thì là Indonesia. Có thể nói, hắn là ở vào Đông Nam Á trọng tâm vị trí. Bao quanh nó những quốc gia này đều lấy trồng trọt độc phẩm, lính đánh thuê, hải tặc, phá phách cướp bóc đốt mà nổi tiếng toàn thế giới.

Nhưng quốc gia này, lại là không có chút nào chịu đến bất kỳ cự đại thương tổn, có thể tại những quốc gia này ở trong có chỗ đứng, có thể nghĩ, Singapore quốc gia này, có chút tử.

Trần Thị tập đoàn tổng bộ, cũng là Singapore thành phố tới gần bờ biển một tòa Ma Thiên Đại Lâu - Skyscrapers.

Toàn bộ tập đoàn là gia tộc hóa sản nghiệp, liên quan đến hắc bạch lưỡng đạo, trừ điện tử, Viễn Dương Vận Thâu, nguồn năng lượng các loại đang lúc hành nghiệp bên ngoài, độc phẩm, thậm chí súng ống đạn dược, đều tại tập đoàn này sinh ý liên quan đến phạm vi.

Tập đoàn thế lực liên quan đến toàn bộ Singapore, Indonesia, Philip tân, trừ hiện đang chấp chính Lý gia mấy cái bị nước Mỹ bồi dưỡng gia tộc bên ngoài,

cơ hồ không có bất kỳ cái gì đối thủ. Tại toàn bộ Đông Nam Á, cũng là xếp tại mười vị trí đầu Đại Hình Tập Đoàn.

Đối mặt dạng này một cái thế lực bá chủ Gia Tộc Tập Đoàn, mấy chục tỷ USD tư sản người thừa kế. Có thể đủ dẫn phát một hệ liệt đổ máu tranh đấu.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 158: Trần Thị Tập Đoàn

Chương 18: Trần Thị tập đoàn

"Lão gia tử rõ ràng là không được, lần này coi như gắng gượng qua đến, tinh lực cũng là không lớn bằng lúc trước, người thừa kế sự tình cũng nên xác định được."

Trang trí cổ điển Cổ Trạch trong đại viện, bốn nam tam nữ chính đang thương nghị mắng đại sự.

Ở đây người, đều là Trần Thị gia tộc tai to mặt lớn , có thể chen mồm vào được Gia Tộc Tử Đệ.

"Lần này lão gia tử đem Trần Ngả Dương triệu hồi gia tộc, trong mắt của ta, lão gia tử rõ ràng liền là muốn để Trần Ngả Dương kế thừa gia tộc gia chủ vị." Người nói chuyện, là một cái xinh đẹp thiếu phụ, tuổi tác ước chừng chừng ba mươi tuổi, nàng là Trần Ngả Dương Đường Tỷ Trần lệ.

"Đúng là cái khó giải quyết vấn đề, lấy Trần Ngả Dương trong gia tộc địa vị cùng tại Võ Thuật Giới danh vọng, lão gia tử tất nhiên sẽ tuyển vì gia tộc người thừa kế." Nói chuyện là Trần Đại quyền, là Trần Ngả Dương thúc thúc bối phận người, hắn trầm ngâm một hồi, nhìn về phía Trần lệ, tiếp tục nói: "Lệ, ngươi có chủ ý gì tốt?"

Bây giờ, Trần gia gia chủ Trần Lập sóng bởi vì thân thể hoạn có tật bệnh duyên cớ, lại thêm Trần Đại quyền trong gia tộc địa vị cơ vốn thuộc về Quốc Sư

cấp nhân vật, vì đó, trong gia tộc, Trần Đại quyền danh vọng rất cao.

Chính là bởi vì như thế, vì đó Trần Đại quyền mới hội lo lắng như thế, trong lòng đối Trần Ngả Dương sát ý cũng càng sâu.

Bời vì, hiện tại Trần Ngả Dương huynh muội đã nghiêm trọng uy hiếp được địa vị hắn, nếu là chưa trừ diệt Trần Ngả Dương, hắn trong gia tộc địa vị đoán chừng rất khó bảo trụ.

"Vấn đề này rất đơn giản, lão gia tử nếu như bây giờ trực tiếp. . ."

Lúc này, lại có người mở miệng, một cái mang theo kính mắt gọng vàng, nhìn mười phần nhã nhặn nam tử trẻ tuổi giơ tay lên tại trên cổ làm một cái cắt cổ động tác, ý tứ rất rõ ràng, cái kia chính là trực tiếp đem Trần gia gia chủ Trần Lập sóng cho giết.

Nam tử trẻ tuổi này chỉ có hai lăm hai sáu tuổi, tên là Trần Tân, tại nước Mỹ tiến sĩ, lần này về nước, chính là muốn trở về tranh đoạt tài sản.

"Ngu xuẩn, Trần Tân, ngươi những năm này sách ta nhìn đều sống đến chó trên người, chúng ta Trần gia tình huống ngươi cũng không phải không biết, lão gia tử bên người đều là một chút Thế Giới cấp lính đánh thuê còn có sát thủ, chỗ tối càng có mấy tên Quốc Thuật Cao Thủ, muốn giết lão gia tử, ta nhìn ngươi là sống không kiên nhẫn."

Mặt khác một người trung niên nam tử vỗ xuống cái bàn, châm chọc nói.

"Hừ! Lính đánh thuê lại như thế nào? Ta cũng không tin chúng ta giết không lão gia tử, chỉ cần lão gia tử buông lỏng cảnh giác, đến lúc đó, chúng ta giết hắn còn không phải như giết gà giết chó." Trần Tân khoan thai bưng lên trên mặt bàn cà phê, mỹ mỹ nếm một thanh, tiếp tục nói: "Lại nói, công phu lại cao hơn, cũng sợ thái đao, ta cũng không tin phái một đám tay bắn tỉa còn chơi không lại hắn một cái Trần Ngả Dương, chỉ cần Trần Ngả Dương vừa chết, gia tộc bọn ta tài sản còn không phải cuối cùng hội rơi vào trong tay chúng ta, lão gia tử dù cho

biết rõ, hắn lại có thể thế nào? Chẳng lẽ hắn sẽ đem tất cả tài sản đều Quyên Tặng cho Tổ Chức Từ Thiện hay sao?"

Trần Tân trên thân lệ khí rất nặng, động một chút thì là giết người , có thể nhìn ra, tại dưới tay hắn, tất nhiên là nhiễm không ít cái nhân mạng, chính là bởi vì như thế, hắn mới sẽ cảm thấy dùng giết người đến giải quyết vấn đề, là không còn gì tốt hơn sự tình.

"Diệt trừ Trần Ngả Dương chuyện này có thể thực hiện, thế nhưng là đối phó lão gia tử, cái này khó tránh khỏi có chút quá không thật tại." Một cái khác Trần Thị tộc nhân phủ định nói.

"Đã âm mưu không được, vậy liền cùng bọn hắn đến dương mưu, các ngươi cũng đừng coi lão gia tử là thành người trong suốt, hắn khôn khéo, tất nhiên là ngươi ta đều vô pháp tưởng tượng, Trần Tân ngươi tuy nhiên học hội không ít thủ đoạn tàn nhẫn, nhưng là, ngươi cuối cùng vẫn là thiếu ít một chút tâm nhãn. . ." Trần lệ nhíu lên đôi mi thanh tú, đối Trần Tân lời nói, tâm lý xem thường bên trong, lại là mở miệng nói.

"Dương mưu? Vậy ngươi muốn làm gì?" Tại Trần lệ trước mặt, Trần Tân khó được không nổi giận, thu liễm chính mình quen dùng phách lối, có chút khiêm tốn thỉnh giáo.

"Đầu tiên, muốn muốn trừ hết lão gia tử ý nghĩ này sau cùng đừng đi nghĩ, mà về phần đối phó Trần Ngả Dương, chúng ta cũng phải thật tốt kế hoạch một phen! Trần Ngả Dương kinh doanh nhiều năm, thủ hạ cũng có một nhóm tin được thủ hạ, cái kia Lâm Lập Cường, san sát quân huynh đệ cũng không phải là hời hợt bối. May mắn san sát quân qua đại lục giao dịch độc phẩm, đả thông thị trường, bị địa phương cảnh phương xử lý, ngược lại là bỏ đi hắn một cái trợ thủ đắc lực."

San sát Quân Chính là bị Chu Giai lấy tay thương làm chết tại ngọc mễ trong kia cái vịnh xuân Bạch Hạc Quyền cao thủ.

"Lần này, ta liên hệ với Châu Âu tiền tệ liên minh thủ lĩnh Quốc Hội trú Châu Phi một vị đại nhân vật, Thomas. Dương." Trần lệ cười nhạt một chút: "Thomas nhận biết một tên Quốc Thuật rất tốt cao thủ, nếu là có thể tại lão gia tử trước mặt, tên kia cao thủ đem Trần Ngả Dương cho đánh bại, để Trần Ngả Dương danh tiếng quét rác, các ngươi nói, đến lúc đó Hậu lão gia tử sẽ còn tiếp tục phân công Trần Ngả Dương sao?"

Nói đến đây, Trần lệ trên mặt cũng rốt cục lộ ra một tia nụ cười âm trầm, lộ ra đến vô cùng âm độc.

"Ngươi nói không sai, nhưng là phải biết, Trần Ngả Dương công phu chúng ta đều là không rõ ràng, hắn tại Võ Thuật Giới danh vọng rất cao, thậm chí ngay cả Quảng Đông ba hổ đều không phải là đối thủ của hắn, dạng này công phu, thử hỏi ai có thể đánh bại hắn?" Trần Đại quyền nói ra tiếng lòng mọi người, là, đến ai có thể đánh bại hắn?

"Thomas. Giương đại nhân, hôm nay hội bí mật thừa đi máy bay tới, đến lúc đó, các ngươi liền biết, cần biết rõ, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, hắn Trần Ngả Dương lợi hại hơn nữa, nhưng là tổng có người có thể kềm chế được hắn." Trần lệ trong đôi mắt đẹp hiện lên một chút ánh sáng, chậm rãi nói ra.

"Làm như thế, đại giới là không cao lắm" Trần Đại quyền nhíu mày hỏi.

"Chúng ta Trần Thị tập đoàn 20% cổ quyền." Trần lệ bất động thanh sắc. Đang ngồi người đều xôn xao.

"20% cổ quyền!"

"Đây cũng không phải là vài tỷ sự tình!"

"Giá quá lớn!"

"Không được, kiên quyết không thể đồng ý!"

"Hừ! Tầm nhìn hạn hẹp!" Trần lệ hung hăng vỗ một cái cái bàn."Đừng quên các ngươi trước kia là thế nào đối đãi Trần Ngả Dương huynh muội, nếu như đến lúc đó Trần Ngả Dương bên trên, như vậy đến lúc đó liền có các ngươi quả ngon để ăn, suy nghĩ một chút, nếu như Trần Ngả Dương tàn phế, mà lão gia tử đem gia sản phân cho chúng ta, đến lúc đó, hắn Trần Ngả Dương lại tính được cái gì, còn có, đến lúc đó, 20% cổ phần đây tính toán là cái gì?"

Mọi người nghe vậy, đều là chỉ trầm mặc không nói, Trần lệ nói đúng là cái này lý, chỉ phải giải quyết Trần Ngả Dương, như vậy bọn họ còn có cái gì có thể lấy kiêng kị.

Toàn bộ Trần Thị tập đoàn, đến lúc đó còn không phải chính bọn hắn, mà 20% cổ phần đổi lấy Trần Ngả Dương kết thúc, đối bọn hắn tới nói, đáng giá như thế đi làm.

Cùng lúc đó, trước khi đến Singapore trên bầu trời, đang có một chiếc hào hoa Thương Vụ máy bay hành khách đang phi hành cực nhanh, hào hoa Business Jet khoang thuyền da chỗ ngồi đang ngồi mắng một tên người mặc tử sắc Đường Trang, thắt tóc dài, chải lấy một đầu búi tóc nữ tử.

Bên cạnh nàng, đứng đấy một tên tóc vàng mắt xanh nước ngoài người da trắng, người mặc một bộ màu xám, trên thân cho người ta một loại thượng vị giả khí thế, đem tại tử sắc Đường Trang người Hoa nữ tử trước mặt, nàng lại là lộ ra cung kính vô cùng, cẩn thận từng li từng tí.

Tại khoang thuyền đằng sau, còn đứng mắng mười cái ánh mắt ngốc trệ hắc sắc tây trang bảo tiêu, từng cái ánh mắt ngốc trệ, không nói một lời.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 159: Không Nên Xuất Hiện Người

Chương 19: Không nên xuất hiện người

"Huấn luyện viên, chỉ là một cái Singapore Trần Thị tập đoàn không cần dùng huấn luyện viên ngài tự mình trước tới đối phó, huấn luyện viên phải chăng có chút làm to chuyện? Những chuyện nhỏ nhặt này giao từ để ta giải quyết là được, làm gì. . ." Thomas cung kính đứng ở một bên, thoáng có chút khiêm tốn nói ra.

Tử sắc Đường Trang nữ tử nguyên bản chính đang nhắm mắt dưỡng thần, nghe vậy lại hơi hơi nhấc giương mắt, mở to mắt, lắc đầu chậm rãi nói: "Thomas, cái này ngươi liền không hiểu, Trần Thị tập đoàn tuy nhiên cũng không phải là cái gì siêu cấp cự đại tồn tại, cùng chúng ta EU vô cùng so sánh, nhưng là Trần Ngả Dương tại chúng ta người Hoa võ thuật bên trong địa vị rất nặng, vì đó, lần này ta không thể không tự mình đến đây. . . ."

Nửa giờ sau, Singapore trong phi trường, làm tử sắc Đường Trang nữ tử cùng Thomas từ hào hoa máy bay hành khách bên trên xuống tới thời điểm, sớm đã chờ ở đây Trần lệ bọn người nghênh đón, cùng Thomas bọn người khách khí vài câu, sau đó đem bọn hắn mời đến một lượng hào hoa xe thương vụ bên trong.

Như nội dung cốt truyện bên trong, Trần gia Trần Tân tự chủ trương, tại tử sắc Đường Trang nữ tử vào ở quán rượu phân phó phục vụ viên tại tử sắc Đường Trang nữ tử ẩm thực trung hạ mê dược, sau đó ý đồ muốn muốn cường bạo tử sắc Đường Trang nữ tử.

Nhưng không ngờ âm thầm bị tử sắc Đường Trang nữ tử cho giết, đây chỉ là một tiểu tình tiết, mà tử sắc Đường Trang nữ tử đến, cũng nhất định sẽ đối với Trần Thị tập đoàn tạo thành không tấm ảnh nhỏ vang, không vì cái gì khác, đơn giản là nàng là nữ kiêu hùng, Đường Tử Trần, một cái cùng Giang Phong vài chục năm không thấy nữ tử.

Có lẽ nói, Giang Phong cùng nàng lần trước phân biệt chỉ là cái thế giới này thời gian điểm một tháng trước, nhưng là du lịch hắn vị diện, Giang Phong đã là một cái tuổi ba mươi mấy tuổi nam nhân, loại này tình cảnh, cũng không biết gặp mặt lúc lại là như thế nào?

Trần Thị tập đoàn tổng bộ trong đại sảnh, trên xe lăn ngồi tóc trắng bệch, dáng người thon gầy, hốc mắt hãm sâu, ánh mắt chim ưng lão giả.

Một cái trung niên phụ nữ đẩy xe lăn, đứng bên cạnh lập bốn năm cái nhìn không chớp mắt trung niên nam tử. Trừ ngoài ra, còn có mười cái rõ ràng là Trần Thị tập đoàn nhân viên cao tầng.

Lão nhân này chính là Trần Thị tập đoàn người lãnh đạo tối cao Trần Lập sóng.

"Ngải dương, a lệ, đại quyền bọn họ đến không có?" Ngồi tại trên xe lăn Trần Lập sóng hơi hơi nhấc giương mắt, chậm rãi nói.

"Trừ Trần Tân công tử không có tới bên ngoài, người khác tới." Trần Thị tập đoàn một cái lão nhân nhẹ nhàng nói.

"Trần Tân tiểu tử kia sẽ không vô duyên vô cớ không có tới tổng bộ, qua tra một chút, hắn đến đi nơi nào." Trần Lập sóng cau mày một cái, suy nghĩ một lát, sắc mặt âm trầm xuống, chậm rãi nhắm mắt lại nói ra.

Cạch cạch cạch!

Một trận nhẹ nhàng tiếng bước chân truyền đến, thanh âm bên trong vô cùng

vững vàng, đúng lúc này, Trần Lập sóng hai mắt đột nhiên mở ra, nhìn về phía đại môn cửa.

Một đạo tráng kiện thân ảnh đã đứng tại cửa chính, Trần Ngả Dương bước đi như bay, chậm rãi mà đến, trong mắt của mọi người xem ra, hắn là như vậy khí chất thâm trầm, giống như hắn cũng là trời sinh "Thượng vị giả!"

Để mọi người lớn nhất chú mục cũng không phải là Trần Ngả Dương, mà chính là đứng tại Trần Ngả Dương bên người một tên tuổi trẻ anh tuấn màu trắng âu phục nam tử.

Đứng tại Trần Ngả Dương người bên cạnh không là người khác, chính là Giang Phong, hắn cho người ta cảm giác cũng không có loại này khí thế khinh người khí tức, nhìn liền theo người bình thường không có gì khác biệt.

Nhưng là tại Trần Lập sóng trong nhận thức, lại là ngửi được một loại rất là khí tức nguy hiểm, mà lại từ Trần Ngả Dương cung kính khom người đứng tại Giang Phong trước mặt, hơi hơi lộ ra thấp một đầu tình huống đến xem, Trần Lập sóng liền biết, người trẻ tuổi trước mắt này không đơn giản.

Trần Thị tập đoàn thực lực rất lớn, nhưng là muốn để Võ Thuật Giới nổi danh Trần Ngả Dương cái này tự mình nhìn thật nhỏ bối cung kính, quả thực không đơn giản.

Là lấy, Trần Lập sóng nhìn về phía Giang Phong lúc, trong mắt tràn đầy hiếu kỳ sắc.

"Là ngải dương đến a, đến, để Thúc Công nhìn xem ngươi." Trần Lập sóng khó được lộ ra một tia trưởng bối hòa ái nụ cười, đối Trần Ngả Dương rất là hài lòng, vẫy tay.

Ánh mắt thỉnh thoảng liếc nhìn Trần Ngả Dương bên người Giang Phong.

Cạch cạch cạch!

Lại là một trận nhẹ nhàng tiếng bước chân vang lên, một cái thiếu phụ thanh âm tại cửa chính mở miệng nói: "Thomas đại nhân, ngài mời, chúng ta Thúc Công liền tại bên trong."

Theo thanh âm rơi xuống, Trần lệ, Trần Đại quyền, Thomas bọn người phân biệt từ ngoài cửa lớn đi tới.

Tại Thomas bên người còn đi theo một tên tử sắc Đường Trang nữ tử.

"Há, Trần tiên sinh, chúc mừng ngài khôi phục khỏe mạnh!"

Thomas vừa tiến đến, liền hướng Trần Lập sóng chào hỏi. Hắn là Châu Âu tiền tệ liên minh thủ lĩnh hội nghị một cái quan viên trọng yếu. Cũng cùng Trần Thị tập đoàn hàng năm đều có rất lớn sinh ý tới lui, Thomas cùng Trần Lập sóng trước kia cũng nhận biết.

"Thomas tiên sinh? Ngài đi vào Singapore, có chuyện gì?" Trần Lập sóng tại trên xe lăn hơi hơi hướng Thomas về thi lễ, nhưng nhìn về phía Thomas trong mắt lại là lộ ra thật sâu nghi hoặc, Thomas đến đây, đến là muốn làm gì?

"Hôm nay là gia tộc chúng ta nội bộ nhớ lại, Thomas tiên sinh có thể chờ một chút, ta an bài ngài đi nghỉ ngơi, giữa trưa, ta lại cùng ngài cùng một chỗ thương nói chuyện, chung tiến bữa trưa?"

"Không không không, Trần tiên sinh, ngươi đừng có hoài nghi, ta lần này đến, cũng không phải là can thiệp các ngươi gia tộc nội bộ sự tình, mà chính là một chuyện khác, chúng ta huấn luyện viên, nghe nói Trần gia có một vị gọi Trần Ngả Dương Võ Học Đại Sư, am hiểu đánh nhau cận chiến. Thế là nóng lòng không đợi được, muốn đến luận bàn một chút. Ta chỉ là làm Người dẫn đường. Sự tình chỉ đơn giản như vậy, nghĩ không ra lại trùng hợp gặp được các ngươi gia tộc hội nghị, không biết Trần Ngả Dương tiên sinh ở đó không?"

Một bên nói, Thomas đem ánh mắt chuyển di hướng bên cạnh tử sắc Đường Trang nữ tử, mà Trần Lập sóng cùng Trần Ngả Dương cũng là nhìn về phía tử

sắc Đường Trang nữ tử.

Đi qua Giang Phong chỉ điểm, tại vài ngày trước, Trần Ngả Dương công phu đã bước vào Hóa Kính.

Tại đánh Thái Cực Quyền lúc, Trần Ngả Dương đã có thể làm được nhất quyền nhất cước bộc phát ra kình khí vô hình, hắn công phu, liền theo Giang Phong lần thứ nhất tiến về cương ước vị diện lúc một dạng, đánh quyền lúc , có thể khiên động chung quanh hoa cỏ cây cối, khí kình dẫn động dưới , có thể đem lá rụng dẫn dắt, sau cùng tại quanh thân hình thành một cái luồng khí xoáy, thậm chí nhất quyền đánh ra, vô hình nhu kình có thể cách không đem trên cây chim tước cách không chấn choáng, ở trong nước luyện quyền, nhất quyền có thể thời gian ngắn phân lưu, đây chính là Thái Cực Hóa Kính Cương Nhu kỳ diệu chỗ.

Lần đầu tiên nhìn thấy tử sắc Đường Trang nữ tử, Trần Ngả Dương liền biết, nữ tử trước mắt này công phu thật không đơn giản.

Nhưng những này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm là, làm tử sắc Đường Trang nữ tử nhìn về phía Trần Ngả Dương bên người này cái trẻ tuổi anh tuấn nam tử lúc, nàng cả người toàn thân kịch liệt chấn động.

Trong nháy mắt có chút thất thần, trong đầu Phiên Giang Đảo Hải, trong lúc nhất thời, lại là có chút không biết làm sao, coi là đó là ảo giác, thế nhưng là, này xác thực xác thực cũng là hắn.

Ngắn ngủi một tháng, Giang Phong làm sao lại xuất hiện ở đây, Đường Tử Trần trong đầu hỗn loạn tưng bừng, nàng kinh nghi nói: "Phong, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Dù cho Đường Tử Trần không tin cái thế giới này sẽ có tương tự người, nhưng hắn vẫn là thử thăm dò nói ra.

Trong lúc nhất thời, giữa sân trong nháy mắt yên lặng lại, sở hữu ánh mắt đều rơi vào Giang Phong còn có Đường Tử Trần trên thân hai người.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 160: Cùng Đường Tử Trần Giao Thủ

Chương 160: Cùng Đường Tử Trần giao thủ

"Trần Sư, hồi lâu không thấy, ngươi khí chất càng tăng lên trước kia!" Giang Phong bước ra một bước, đi vào Đường Tử Trần trước mặt, cười nhạt một cái nói.

Trần Sư?

Lời này vừa nói ra, Trần Ngả Dương sững sờ, trong lòng hãi nhiên, phải biết, càng là địa vị tôn sùng người, thì càng tự cho mình thân phận của mình.

Mà Giang Phong là nhân vật bậc nào, bây giờ, lại xưng hô trước mắt tử sắc Đường Trang nữ tử vì "Sư!"

Lại không xách Trần Ngả Dương trong lòng hiến lên sóng to gió lớn, cho dù là Trần Lập sóng bọn người, lúc này nhìn về phía Đường Tử Trần ánh mắt cũng là hơi có chút kinh ngạc.

Chẳng lẽ Giang Phong cùng Đường Tử Trần đều là EU người?

"Luận khí chất, bất quá so trước kia hơi thịnh một chút, tâm lực lao lực quá độ, tổng là không bằng tuổi trẻ, ngược lại là ngươi, hiện tại khí chất so ta còn muốn tốt, chỉ là, ta không nghĩ tới, ngươi vậy mà giấu diếm cho ta sâu như vậy, ngươi đến còn có chuyện gì gạt ta không nói." Đường Tử Trần trong đôi mắt đẹp lấp lóe một tia sáng, nhìn chằm chằm Giang Phong không hề chớp mắt, tựa hồ muốn trong nháy mắt này, đem Giang Phong hoàn toàn nhìn thấu.

Đó là một loại rất lợi hại phức tạp ánh mắt, tuy nhiên Đường Tử Trần từ đầu đến cuối cũng không có biểu hiện ra cái gì phẫn nộ cùng bất mãn sắc.

Nhưng lấy Giang Phong bây giờ tu vi, lại có thể không cảm giác được Đường Tử Trần này trong nội tâm Phiên Giang Đảo Hải.

Một cái thương yêu nhất đệ tử lừa gạt mình sư phụ, người sư phụ kia là như thế nào tâm tình, đó là một loại bị phản bội tâm tình.

Giang Phong cũng không có trốn tránh Đường Tử Trần ánh mắt, cùng đối mặt, vẫn như cũ là như vậy nhu hòa, hắn nhấc giương mắt, sau cùng nhìn thẳng vào Đường Tử Trần, mở miệng nói: "Nếu như ta nói ta từ đầu đến cuối đều không có giấu diếm được ngươi cái gì, ngươi tin không?"

Đường Tử Trần nghe vậy sững sờ, tiếp theo lắc đầu.

"Đã như vậy? Vậy ngươi cảm thấy ta giấu diếm ngươi cần gì muốn?" Giang Phong nhàn nhạt nhìn lấy Đường Tử Trần, tiếp tục nói.

Đường Tử Trần trong mắt lóe lên một tia kinh dị, quét Giang Phong bên cạnh Trần Ngả Dương, trầm tư một lát, tựa hồ nghĩ đến rất nhiều chuyện, sau cùng chân thành nói: "Bây giờ nói nhiều cũng vô dụng, hôm nay ngươi tới nơi này, muốn đến, ngươi có phải là vì Trần Thị tập đoàn sự tình mà đến đây đi?"

". . . ." Đối mặt Đường Tử Trần tra hỏi, Giang Phong lắc đầu, trong lòng của hắn rất rõ ràng, hắn trong một tháng, công phu đã đạt tới một loại để Đường Tử Trần nhìn không thấu cảnh giới, cho dù hắn theo Đường Tử Trần giải thích, Đường Tử Trần cũng sẽ không tin tưởng.

Vì đó, loại tình huống này, không cần giải thích, hết thảy, vẫn là cần để cho Đường Tử Trần minh bạch thực lực mình sau lại nói.

Hai người đối thoại, rất đơn giản, mà lại từ trên nét mặt nhìn, cũng không có bất kỳ cái gì khói lửa khí tức, nhưng là, bước vào Hóa Kính Trần Ngả Dương lại

là mí mắt cuồng loạn.

Bời vì, hắn ngửi được "Hỏa diễm" vị đạo.

Đơn thuần quyền pháp mà nói, bây giờ Giang Phong Quốc Thuật đã sớm đạt tới siêu phàm nhập thánh cấp độ, vì đó , bình thường người căn bản nhìn không ra nội tâm của hắn gợn sóng, cho dù là Đường Tử Trần cũng không thể.

"Đã như vậy, vậy liền để tỷ nhìn xem công phu của ngươi như thế nào đi, rất lâu không có thử tay nghề." Đường Tử Trần trong mắt lóe lên hai đạo tinh quang, trong nháy mắt này, nàng cả người giống như như đạn pháo, trực tiếp mấy cái bát quái cất bước, du tẩu ở giữa như giao long xuất hải, nàng vặn người Phách Chưởng, tay từ đó dây dâng lên, thẳng đến hầu trước, cắt ra qua.

Nhất chưởng trực tiếp hướng về Giang Phong mặt tập kích mà đi.

Tại Trần Ngả Dương trong mắt, Đường Tử Trần tốc độ thực sự có chút quá nhanh, thậm chí để hắn hoa mắt, phản ứng không kịp.

Nhưng là tại Giang Phong trong mắt, Đường Tử Trần tốc độ nhưng không có khoa trương như vậy, Đường Tử Trần tuy nhiên Quốc Thuật rất mạnh, nhưng là đối mặt bây giờ chính mình, như trước vẫn là có chút không đáng chú ý.

Giang Phong cứ như vậy đứng tại chỗ khác biệt, tại trong mắt người khác xem ra, Giang Phong giống như là bị dọa sợ, đứng tại chỗ không đi di động một phân một hào.

Đường Tử Trần đôi mắt đẹp hơi hơi co rụt lại, liễu mi nhăn lại, nhưng một chưởng kia vẫn là hướng Giang Phong tập kích mà đi, nội tâm của nàng chỉ hơi hơi nhộn nhạo lên một tầng gợn sóng, liền lập tức bị nàng đè xuống.

Nàng muốn một kết quả, một cái chờ đợi Giang Phong cho nàng giải thích kết quả.

Chính khi mọi người coi là Giang Phong không có ý định cùng Đường Tử

Trần động thủ thời điểm, bỗng nhiên, nhưng thấy Giang Phong hơi hơi nghiêng người một cái, hạ thân hai chân hơi hơi hướng vào phía trong một bên, hai tay tề động, đồng thời đánh ra.

A ba!

Một tiếng thanh thúy tiếng nổ đùng đoàng vang lên, Giang Phong lòng bàn tay cùng Đường Tử Trần đánh tới nhất chưởng đồng thời đánh vào cùng một chỗ, bộc phát ra một tiếng kinh người tiếng vang.

Chỉ là vừa giao thủ một cái trong nháy mắt, Đường Tử Trần cả người liền là kịch liệt chấn động.

Không đợi mọi người kịp phản ứng, nàng cả người liên tiếp lui về phía sau mấy bước, thông suốt ngẩng đầu, nhìn về phía Giang Phong, trong mắt đều là hãi nhiên sắc, "Công phu của ngươi vậy mà đạt tới đến hư thượng tầng, ngươi đến là ai?"

Theo người khác, vừa rồi Giang Phong chẳng qua là nhẹ nhàng nâng tay vỗ tới Đường Tử Trần nhất chưởng, thế nhưng là chỉ có hiểu biết Đường Tử Trần người mới sẽ biết rõ trong này đạo đạo.

Nhìn thấy hoàn toàn như trước đây bình tĩnh tỉnh táo huấn luyện viên bây giờ tại Giang Phong trước mặt lại là biểu hiện được thất thố như vậy, trong lúc nhất thời, Thomas có chút hãi nhiên, mọi người nhao nhao tĩnh âm thanh hạ xuống.

"Bụi tỷ, công phu của ngươi cũng không tệ, đã đạt tới "Đả Phá Hư Không, nhảy ra chân thân, tại đường Hợp Chân, tại Bất Kiến Bất Văn bên trong, cảm giác hiểm mà tránh. Mặc dù thân ở nhân thế sóng to gió lớn bên trong, mà có thể toàn thân kết thúc yên lành." Cảnh giới, đến hư đường bây giờ có thể bước vào cảnh giới này người, chỉ sợ thế gian này cũng là lác đác không có mấy, đợi một thời gian, ngươi ổn thỏa có thể tiến thêm một bước, bước vào Bán Thần cảnh, đem chánh thức "Kình" luyện đến có thể tại quanh thân hình thành một cái kình khí vô hình hộ tráo, lúc hành tẩu, có thể Khai Sơn Liệt Thạch, thuận buồm xuôi

gió. . ."

Giao thủ trong nháy mắt, Giang Phong đã nhìn ra Đường Tử Trần trước mắt cảnh giới, cũng chính là Hóa Kính Điên Phong Đại Viên Mãn cảnh giới, Đường Tử Trần bây giờ đã coi như là bước vào Đan Kính, trẻ tuổi như vậy liền có bực này công phu, thật sự là hiếm thấy tập võ thiên tài.

"Lại đến!" Đường Tử Trần trong lòng tuy nhiên chấn kinh Vu Giang Phong thực lực, thế nhưng là nàng dù sao cũng là cái tại trước mặt nam nhân xưa nay không chịu thua nữ cường nhân, thuộc về loại kia rất cường thế nữ nhân.

Ngay đầu tiên, nàng liền ngăn chặn chính mình nội tâm chấn kinh, lần nữa hướng Giang Phong phát động công kích.

Nàng thân thể nhoáng một cái, đi vào Giang Phong bên cạnh thân, nhô ra tay phải, tay một phát kình, hù dọa bốn sao, trực tiếp chụp vào Giang Phong tay trái, song giống như lão vuốt mèo bắt lão thử, bình thường núp ở đệm thịt tử bên trong, bỗng nhiên Phát Kính, thật giống như lưỡi đao móc bắn ra đến, thật sâu móc ở Giang Phong cánh tay.

"Ôm hổ về núi thế!"

Một chiêu này, nếu là bị Đường Tử Trần cho thực sự sính, như vậy Giang Phong tất nhiên sẽ bị Đường Tử Trần bắt lấy, sau đó phản bắt té ngã trên đất.

Bất quá, hôm nay Đường Tử Trần gặp được người là Giang Phong, ngay tại nàng chuẩn bị bạo phát khí kình, đem Giang Phong cả người cho nhấc lên tế, bỗng nhiên, Giang Phong hai chân mãnh liệt đạp lên mặt đất, bả vai đột nhiên lắc một cái.

Một cỗ vô hình khủng bố khí kình trong nháy mắt bạo phát, chấn động đến Đường Tử Trần cánh tay trực tiếp bắn bay, mà Đường Tử Trần cũng bởi vì này cỗ kình khí vô hình, tại mọi người trợn mắt hốc mồm bên trong, trực tiếp bay rớt ra ngoài.

Liền tựa như Đường Tử Trần bị phi cơ đại pháo đụng đánh, cả người trực tiếp bị vén đến bay lên, trong lúc nhất thời, trong cao ốc lần nữa an tĩnh có chút đáng sợ, nhìn về phía Giang Phong ánh mắt, quái dị vô cùng, cái này còn là người sao?

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 161: Gặp Lại Không Bằng Cá Quay Về Nước, Quên Đi Chuyện Trên Bờ

Chương 161: Gặp lại không bằng cá quay về nước, quên đi chuyện trên bờ

Theo đạo lý tới nói, lấy Đường Tử Trần bây giờ công phu có rất ít người có thể thương tổn đến nàng, cho dù nàng ngã sấp xuống có lẽ là bị đụng bay, cái này đều là không thể nào sự tình.

Nhưng vừa rồi cũng là bởi vì Giang Phong một chiêu "Đẩu Kiên!" Trực tiếp đem quanh thân tròn trịa khí kình tập kết đến một cái điểm, làm Đường Tử Trần chộp vào bả vai hắn thời điểm, mới có thể xuất hiện bị trực tiếp đánh đến hiện tượng.

Loại kia kình, cho dù là Đường Tử Trần, Đường Tử Trần cũng không cách nào tháo bỏ xuống này cỗ kình khí, mắt thấy cả người liền muốn trực tiếp đâm vào Trần Thị cao ốc đại môn, sau một khắc, bóng người lóe lên, một đôi ấm áp cẩn trọng hai tay chăm chú duỗi ra, một tay lấy cái kia đạo sắp rơi xuống đất thân ảnh màu tím cho ôm vào trong ngực.

Nhu thân thể vào lòng, ấm hương xông vào mũi, không thể không nói, Đường Tử Trần trên thân xử nữ hương thơm thật rất dễ chịu, đặc biệt là nàng bản thân lâu dài tập võ duyên cớ, thân thể đi qua một loại bí thuật thối luyện, bây giờ càng là mười phần rắn chắc có tài liệu.

Này một đôi to lớn đại viên cầu chăm chú đọng lại tại Giang Phong trên ngực, trong quỳnh tị phun ra nhiệt khí cũng là để cho người ta có chút ý Loạn

Thần mê.

Chăm chú là trong nháy mắt này, hai người tiếp xúc thân mật liền thành vĩnh hằng hình ảnh.

Phảng phất thời gian tại thời khắc này rất tiếc nuối hạ xuống, tất cả mọi người ánh mắt rơi vào trên thân hai người, trong lúc nhất thời, bầu không khí có vẻ hơi quỷ dị.

Thomas nuốt nước miếng, một đôi trong con mắt màu bích tràn đầy sợ hãi sắc, trong lòng đã đối Giang Phong kiêng kị đến không được.

Đường Tử Trần là cái gì người, trong lòng của hắn rõ ràng nhất, quốc ngoại người Hoa đệ nhất thế lực Hồng Môn lão đại, một cái tại Indonesia cùng nước khác gia đi ngang người, bây giờ lại tại một tên tuổi trẻ nam tử tóc đen trong tay ăn thua thiệt, xem ra, sự tình có chút phiền phức.

"Còn không buông ra ta, ngươi. . ." Khi phục hồi tinh thần lại về sau, Đường Tử Trần có vẻ hơi giận dữ đẩy ra Giang Phong.

Một chưởng vỗ tại Giang Phong trên ngực, một cỗ kinh khủng khí kình trực tiếp đánh vào Giang Phong trên bờ vai.

Nhưng mà, để cho nàng ngẩn ngơ sự tình cuối cùng vẫn là phát sinh, một chưởng kia đập vào Giang Phong trên thân, Giang Phong lại tựa hồ như một chút việc đều không có.

Nhìn lấy bị chính mình ôm vào trong ngực, trong lúc nhất thời có chút bối rối Đường Tử Trần, Giang Phong biết rõ, hôm nay chính mình đoán chừng là thực sự tội vị này cô nãi nãi, dù sao hắn nhưng là đem Đường Tử Trần hình tượng làm hỏng rơi.

Không qua sông Phong cũng sẽ không để ý tới những này, với hắn mà nói, có thể cùng Đường Tử Trần gặp mặt, vậy liền là rất không tệ, đã từng, Đường Tử

Trần nói với hắn, nàng truyền thừa Quốc Thuật cho Giang Phong, đó là bởi vì muốn chính mình Quốc Thuật có thể ở trong nước mọc rễ nảy mầm.

Cũng là bởi vì cái này tiểu truyền thừa nhỏ quá trình, đoán chừng Đường Tử Trần chính mình cũng không nghĩ tới sẽ có hôm nay kết quả.

Buông ra Đường Tử Trần, Giang Phong nhìn lấy nàng, chỉ là nhàn nhạt mỉm cười, cũng không có quá nhiều lời nói.

Đường Tử Trần trong lòng có chút lộn xộn, đối với nàng tới nói, hôm nay không biết là cái kia giận hay là nên vui vẻ tốt, nàng nhìn về phía Giang Phong ánh mắt bên trong, đều là phức tạp sắc, cái kia nàng ở trong nước truyền nhân, bây giờ thực lực lại đạt tới chính mình cũng khó mà với tới khủng bố cấp độ, cái này không phải là không một loại để cho nàng bất đắc dĩ sự tình.

Tiện nghi đã bị chiếm hết, mặt cũng coi là mất hết, nhưng dù sao Đường Tử Trần là cái nữ cường nhân, cho dù đối mặt loại tình huống này, nàng vẫn như cũ không hề bận tâm, chỗ thản nhiên.

"Đã từng có người nói với ta, học tốt Quốc Thuật, ở trong nước mọc rễ nảy mầm, hảo hảo qua hết này âm thanh là được, về sau, nàng liền đạp thủy mà đi, rời đi cái kia tuổi nhỏ vô tri nam tử, vốn nên không có khả năng gặp nhau hai người, nam tử nhưng bởi vì nguyên nhân nào đó, đạt được một chút cơ duyên, từ đó để cho mình trở nên càng thêm cường đại, hắn hiểu được, là thời điểm đi gặp nàng, bời vì nàng có tư cách kia, làm một người có được có nhất định thực lực cùng dũng sĩ lúc, này hắn nhân sinh cũng liền trở nên khác biệt, chính như ta bây giờ đứng ở trước mặt ngươi, ngươi tới nói, có lẽ chúng ta phân biệt chỉ bất quá hơn một tháng, nhưng tại ta mà nói, nó lại là cách xa nhau mười năm. . . ."

Giang Phong vẫn như cũ rất lạnh nhạt nhìn lấy Đường Tử Trần, tại Đường Tử Trần có chút hoảng hốt bên trong, từng câu từng chữ đâm thẳng Đường Tử Trần nội tâm.

Tất cả mọi người ngẩn ngơ, tựa hồ có thể liên tưởng đến hai người quan hệ,

cùng nhau ăn cơm cùng nhau luyện võ, hai cái vốn hắn nên không có khả năng gặp nhau người, nhưng bởi vì Giang Phong cường đại mà gặp được cùng một chỗ.

Hết thảy đều là bởi vì thực lực mạnh lên.

Câu nói sau cùng, Giang Phong là lấy trực tiếp truyền âm nhập bí phương pháp truyền vào Đường Tử Trần trong tai, một câu kia, đã tương đương với thổ lộ.

Đường Tử Trần trầm mặc, hoặc là nói, nội tâm của nàng rất lợi hại phức tạp, giống loại nữ nhân như nàng, trời sinh cũng là thượng vị giả, lại thêm tập võ nguyên nhân, trong tính cách cũng là mười phần mạnh hơn, nhưng là hôm nay, lại là nhận không nhỏ trùng kích.

Một lát sau, nàng nâng lên nga cái cổ, nhìn về phía Thomas, sau cùng mới nói: "Thomas, chúng ta đi!"

Nói xong, trực tiếp trực chuyển thân thể hướng cao ốc ngoài cửa đi đến, hơi hơi ngừng dừng một cái, nàng quay người lại nói: "Gặp lại không bằng cá quay về nước, quên đi chuyện trên bờ. . ."

Nói xong lời này, liền quay người trực tiếp rời đi, cũng không quay đầu lại.

Thomas do dự một chút, sau cùng nhìn Giang Phong liếc một chút, vội vàng đuổi theo,

Nhìn lấy Đường Tử Trần rời đi, nghe vừa rồi Đường Tử Trần câu kia gặp lại không bằng cá quay về nước, quên đi chuyện trên bờ, Giang Phong nội tâm lại là hiện lên một chút bất đắc dĩ.

Đường Tử Trần cuối cùng vẫn không chịu nhận chính mình bất chợt tới biến hóa, lần này gặp mặt thực sự quá tại đột nhiên, có lẽ, trong lúc nhất thời Đường Tử Trần vẫn là không cách nào tiếp nhận.

Nghĩ tới đây, Giang Phong cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài, lắc đầu, chợt quay đầu, nói với Trần Ngả Dương: "Mấy ngày nay, ta lại ở Singapore ở lại, nếu như không cần thiết, cũng không cần tới quấy rầy ta."

Trần Ngả Dương còn chưa mở lời, ngồi tại trên xe lăn Trần Lập sóng trong mắt lóe lên một tia tinh quang, vội vàng cười nói: "Tiên sinh có thể tại quý địa lưu cư, tự nhiên là chuyện tốt, ổn thỏa hảo hảo chiêu đãi ngươi. . ." Nói xong, tiếp theo nhìn về phía Trần Ngả Dương, trong mắt hài lòng sắc lộ rõ trên mặt nói: "Ngải dương, tiên sinh mấy ngày nay sinh hoạt thường ngày liền giao cho ngươi, ngươi nhất định không thể lười biếng." Trần Lập sóng rất lợi hại thận trọng, càng xác thực tới nói, hắn là Trần Lập sóng đối Giang Phong có thể đánh bại Đường Tử Trần cái này EU người mà cảm thấy giật mình.

Thậm chí kiến thức Giang Phong một chút xíu thủ đoạn, bọn họ sớm đã đối Giang Phong sinh ra một loại kính sợ, bây giờ, nhưng cũng không dám nói thêm cái gì.

Đường Tử Trần rời đi, Giang Phong không có đuổi theo, bởi vì trong lòng hắn rất rõ ràng, Đường Tử Trần lòng tham loạn, nhưng là thông qua lần này cùng mình giao thủ, tin tưởng Đường Tử Trần sớm ngày bước vào Quốc Thuật Cảnh Giới bên trong Cương Kính cũng là sớm muộn sự tình.

Sau đó, Giang Phong trừ tại Singapore cư ở vài ngày bên ngoài, sẽ còn ngay tại chỗ phong cảnh Danh Thắng du lãm, ngược lại để chính mình tâm cảnh nhu hòa không ít.

Singapore một năm bốn mùa như mùa xuân, đại bộ phận địa phương đều sẽ xanh sạch hóa chiếm đa số, thanh u, để cho người ta tâm trí hướng về.

Mấy ngày kế tiếp, Giang Phong trừ vững chắc chính mình cảnh giới bên ngoài, sẽ còn tu luyện chính mình kết hợp chân nguyên cùng Lôi Pháp lĩnh ngộ ra đến Chưởng Tâm Lôi bên ngoài, cũng sẽ ngẫu nhiên nghiên cứu một chút Phù Triện, có thời gian thuận tiện giáo sư đồ đệ mình Vương Siêu mấy người một

chút Quốc Thuật, còn có Võ Hiệp Thế Giới công phu, tổng, hết thảy đều tại lấy địa phương tốt mặt phát triển.

Thẳng đến nửa tháng sau, Giang Phong chọn rời đi.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 162: Việc Vặt

Chương 162: Việc vặt

Nửa tháng sau, Chiến Thần Điện bên trong, khoảng cách Giang Phong rời đi Long Xà Thế Giới có chừng một ngày thời gian.

Bởi vì nội dung cốt truyện phát triển nguyên nhân, Long Xà Thế Giới hậu kỳ mới có thể xuất hiện Ba Lập Minh còn có ** oosgod, Giang Phong cũng không có gặp được.

Thực đổi mà nói, lấy Giang Phong trước mắt tu vi cùng cảnh giới, cho dù gặp gỡ, hai vị này lão đại cũng là không đủ Giang Phong đánh.

Chiến Thần Điện tự thành một giới, khi tiến vào Chiến Thần Điện trước, Giang Phong còn đi một chuyến cương ước vị diện, vì ngăn ngừa một chút không tất yếu phiền phức.

Giang Phong cuối cùng vẫn là quyết định đem vợ mình còn có nhi tử, cùng Trương di ba người tiếp nhập Chiến Thần Điện bên trong, mặt khác, đồ đệ Vương Siêu, còn có Chung Thiên Chính mấy người trước mắt cũng là cần muốn lĩnh ngộ cảnh giới cao hơn.

Vì đó Giang Phong cùng nhau đem bọn hắn toàn bộ tiếp nhập Chiến Thần Điện bên trong bắt đầu ở lại, cũng có rảnh qua chiến trong thần điện đại điện lĩnh ngộ Võ Hiệp Thế Giới công pháp, để tại bọn hắn tốt hơn xách cảnh giới cao.

"Sư tôn, sư nương còn cần gì, huynh đệ chúng ta hai người tốt ra ngoài ngoại

giới đặt mua một chút." Chiến Thần Điện, giấu ở Đại Đường Thế Giới bên trong.

Bởi vì lần trước Giang Phong xuất hiện, Đại Đường Thế Giới trước mắt đã bắt đầu phát sinh kịch liệt biến hóa, Lý gia thực sự trở thành thiên hạ người.

Mà tại Giang Phong cố ý chỉ tên dưới, lần này, Lý Thế Dân cũng không có thành vì thiên hạ người, mà Lý Tú Ninh, lại là trở thành Đại Đường Thế Giới cái thứ nhất đăng cơ Nữ Đế vị người.

Cho dù nhiều năm về sau, Nữ Đế Phá Toái Hư Không rời đi giới này tế, vẫn có thể hồi tưởng lại một lần kia tại trên sông bên ven hồ Giang Phong từng nói một câu: "Thiên hạ người vì nữ cũng như thế nào? Vương hầu tướng lĩnh cũng có loại hồ. . ."

Tất cả những thứ này đã không trọng yếu, Chiến Thần Điện bên trong, một gian mật thất từ từ mở ra, Giang Phong nhanh chân từ đó đi ra, người mặc một bộ đạo bào màu xám, nhìn lấy Khấu Trọng, Từ Tử Lăng huynh đệ hai người, cười nhạt một tiếng gật đầu nói: "Các ngươi sư nương bên kia cần gì , có thể cùng các ngươi sư nương xin phép một chút, đúng, các ngươi sư đệ bọn hắn qua thì sao?"

Vương Siêu từ khi tiến vào Chiến Thần Điện, cùng Chung Thiên Chính, Trương Hải gã đeo kính mấy người liền bắt đầu quen thuộc Đại Đường Thế Giới.

Giang Phong chưa có trở về hiện thực thế giới, mà làm một cái căn cứ điểm , có thể nói, Chiến Thần Điện cùng Đại Đường Thế Giới trước mắt là tương thông.

"Vương Siêu sư đệ bọn hắn hiện tại chính tại bên ngoài, nếu không chúng ta đi tìm bọn họ trở về?" Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng hai người nói.

Giang Phong khoát khoát tay, "Không cần, để bọn hắn làm quen một chút cái thế giới này cũng tốt, đối bọn hắn tu hành cũng có không nhỏ cảm ngộ cùng chỗ

tốt."

"Các ngươi cố gắng tu luyện, nhớ lấy không thể lười biếng!" Giang Phong lại nhắc nhở phân phó một chút hai người.

Này mới khiến hai người lui ra, chính mình thì là hướng thê tử Mã Đan Na ở lại chỗ đi đến.

Chiến Thần Điện giới bên trong, có một chỗ Hồ Bạc, Hồ Bạc bên cạnh đắp một chỗ độc đáo viện lạc, giờ này khắc này, viện lạc bên trong, Mã Đan Na đang dạy một tên tuổi tác ước chừng ba tuổi khoảng chừng Thanh Tú nam đồng vung kiếm tập võ, mà Trương di thì là ngồi ở một bên trước bàn đá mỉm cười nhìn lấy mẹ con hai người tập võ.

Cạch cạch cạch!

Tiếng bước chân truyền đến, Giang Phong thân ảnh lóe lên, xuất hiện tại viện lạc cửa.

Mã Đan Na còn có nhi tử Giang Vân cùng Trương di ba người nhao nhao quay đầu hướng cửa nhìn bên này tới, vừa hay nhìn thấy giờ này khắc này Giang Phong đang đứng tại cửa ra vào.

Tiểu Giang Vân thấy thế, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn sắc, hô: "Cha! Ngài tới."

Một bên hưng phấn nói, một bên hướng Giang Phong bên này hứng thú bừng bừng chạy tới.

Giang Phong đứng chắp tay, mỉm cười hướng ba người đi tới, ngồi xổm người xuống, đem Tiểu Giang Vân ôm, tiểu gia hỏa ba một tiếng tại Giang Phong trên mặt hôn một cái, Giang Phong cười sờ sờ tiểu gia hỏa đầu, cười nói: "Tiểu gia hỏa, có nghe hay không mẹ ngươi lời nói a?"

Tiểu Giang Vân cười nói: "Có đâu, cha, ta thế nhưng là theo nương hảo hảo

tập võ tới, nương, ngươi nói có phải không."

Lúc này, Mã Đan Na đi tới, nhìn lấy Giang Phong ánh mắt bên trong đều là một mảnh nhu sóng.

Tuy nhiên hắn không biết Giang Phong là như thế nào đưa nàng cùng Trương di cùng nhi tử đưa đến cái này thần kỳ, giống như Thế Ngoại Đào Nguyên trong tiên cảnh, nhưng là, vô luận Giang Phong làm ra hạng gì sự tình, Mã Đan Na đều nghĩa vô phản cố giúp đỡ chính mình lão công.

Về phần tại cương ước vị diện Mã gia, không có ngựa Dana đạo thuật truyền thừa, hậu kỳ Mã Tiểu Linh đến muốn đi với ai học đạo thuật, chuyện này, Mã Đan Na liền không có nghĩa vụ qua quản lý.

Cái gọi là Mạn Thiên Thần Phật, nàng mà nói, cũng là phù vân, đây chính là nữ nhân.

"Gia hỏa này có đôi khi cũng thường xuyên lười biếng, bất quá hôm nay khó được nguyện ý cùng ta học võ, cũng là làm khó hắn." Nhìn lấy Tiểu Giang Vân còn có lão công mình Giang Phong, Mã Đan Na trong mắt yêu thương nồng, ai cũng có thể nhìn ra được.

"Đúng vậy a, tiểu thiếu gia gần nhất thắng nỗ lực, hắn còn nói phải giống như hắn tiên sinh ngài một dạng lợi hại đây." Trương di đối Giang Phong thủ đoạn đơn giản cũng là tôn thờ, giờ này khắc này, cũng là vừa cười vừa nói.

"Trương di, ngươi không có việc gì thời điểm cũng có thể học một ít ta dạy cho ngươi một chút hô hấp thổ nạp phương pháp, cái này đối ngươi thân thể có rất tốt trợ giúp." Giang Phong nói ra.

"Cũng không, tiên sinh ngài nói, ta một mực đang nỗ lực làm. . ." Trương di gật gật đầu, trước kia đối phế cũng thối lui không ít bây giờ nàng xem ra càng tuổi trẻ không ít.

"Tốt, hôm nay chúng ta không làm đừng, hiện tại thời điểm cũng không còn sớm, đi làm cơm đi." Giang Phong nhìn Mã Đan Na liếc một chút, "Ta có thể là có chút thời gian không có nếm đến ngươi nấu cơm."

Vừa nghe đến cơm chữ, nhất thời truyền đến hai tiếng lộc cộc âm thanh, "Các ngươi hai cái còn không ra, ở nơi đó nghe lén đúng không?"

Giang Phong vừa dứt lời, hai đạo lén lén lút lút thân ảnh từ viện ngoài cửa bên cạnh đi ra, Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng hai người có chút xấu hổ gãi gãi đầu, trên mặt có một chút đỏ lên, lúng túng nói: "Cái kia. . . Sư phụ. . . Chúng ta. . ."

"Tốt, đã đều đến, đêm nay liền cùng nhau ăn cơm." Nhìn hai cái có tật giật mình đồ đệ liếc một chút, Giang Phong có chút dở khóc dở cười lắc đầu, Khấu Trọng Từ Tử Lăng hai người nghe vậy, nhất thời đại hỉ, hoan hô nhảy cỡn lên nói: "Được rồi, đêm nay có thể ăn vào sư nương nấu cơm đồ ăn. . ."

"Sư huynh, các ngươi muốn ăn mẫu thân nấu cơm đồ ăn cũng không dễ dàng, đầu tiên các ngươi phải bồi ta cùng một chỗ luyện võ. . ." Tiểu gia hỏa Giang Vân tròng mắt gian giảo đi một vòng, chạy đến Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng trước mặt hai người, nhảy lên mà lên, vẻn vẹn ba năm tuổi, nhảy lên ở giữa, lại là vọt lên cao hơn một mét, ghé vào Từ Tử Lăng trên lưng, ôm thật chặt ở Từ Tử Lăng cổ.

Từ Tử Lăng hơi có chút xấu hổ vội ho một tiếng, hai trên mặt người có chút cứng ngắc, hiển nhiên, những ngày này, bọn họ nhận tiểu gia hỏa không ít tai họa, cái này cổ linh tinh quái Tiểu Giang Vân, cũng không phải cái đèn cạn dầu.

"Tốt, ngươi cái tên này cũng không cần tai họa các ngươi sư huynh, phải nghe lời, học tập cho giỏi." Giang Phong vỗ vỗ Tiểu Giang Vân đầu, cười nhạt một tiếng.

Tiểu gia hỏa càng là nghe lời từ Từ Tử Lăng trên lưng nhảy xuống, điều này làm cho Khấu Trọng hai người nhất thời buông lỏng một hơi.

Để Khấu Trọng Từ Tử Lăng hai người bồi Tiểu Giang Vân còn có Trương di cùng một chỗ nói chuyện phiếm, mà Giang Phong thì là cùng Mã Đan Na cùng một chỗ tiến trong nội viện gian phòng nấu cơm.

Giang Phong tuy nhiên trước mắt đã có thể làm được không ăn không uống một tháng trở lên, mượn nhờ chân nguyên liền có thể Ích Cốc , bất quá, bởi vì ưa thích nguyên nhân, những này ẩm thực loại đồ,vật, Giang Phong là sẽ không đi khiêng ky.

Cá, trong hồ liền có, thịt, Long đeo trong không gian có một đầu Ma Long, về phần đồ ăn loại, chiến trong thần giới càng là có những linh hoa đó linh thảo, một hồi mỹ vị tự nhiên không nói chơi, một trận Gia Yến một cách tự nhiên bắt đầu.

Sau khi ăn xong, vào đêm, Giang Phong lại bắt đầu cày ruộng hành động, một đêm này, Mã Đan Na hoàn toàn bị Giang Phong cho công hãm, thậm chí ngay cả tục vài chục lần cao MC H Ao, cho đến nàng cầu xin tha thứ kém chút khóc lên, Giang Phong lúc này mới ôn nhu ôm Mã Đan Na chìm vào giấc ngủ.

Tiểu phu thê sinh hoạt có tư có vị, mà đồ đệ Vương Siêu mấy người tại Đại Đường Thế Giới cuộc sống tạm bợ cũng là sóng đến không được.

Từ khi Vương Siêu tiến vào Đại Đường Thế Giới, cảm ngộ cái thế giới này võ công bắt đầu, cái thế giới này liền bắt đầu truyền ra một cái danh hiệu, cái kia chính là "Vương Vô Địch!"

Một cái quyền pháp siêu phàm nhập thánh cao thủ trẻ tuổi, ba cái võ công nhất lưu đỉnh phong võ giả, bốn người cùng một chỗ quét ngang cái thế giới này, khắp nơi tiếp các Đại Tông Môn.

Tổng, Vương Siêu nhịn không được tịch mịch, lại bắt đầu chinh chiến đường, khiêu chiến các đại môn phái cao thủ, thẳng đến sau cùng, liền Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng còn có Tiểu Giang Vân cũng là đi ra đến đi dạo.

Vì ngăn ngừa mấy người vấn đề an toàn nhận uy hiếp, sau cùng Giang Phong bất đắc dĩ đồng thời còn cố ý tiến về Đại Đường Đô Thành Lạc Dương một chuyến, tại Nữ Đế Lý Tú Ninh trong cung điện tá túc một đêm, không có ai biết một đêm kia phát sinh cái gì.

Chỉ là ngày thứ hai Tảo Triều, Nữ Đế liền ngay cả đêm phái người Gavin sách, thụ mệnh du lịch giang hồ Vương Siêu vì Đương Triều "Quốc Sư!"

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Đại Đường Thế Giới Phong Vân Biến Hóa, không đủ vì ngoại nhân nói biết rõ.

Hết thảy đều tại Giang Phong trong lòng bàn tay, cuộc sống tạm bợ lại qua một đoạn thời gian, người một an tĩnh lại, cũng sẽ nhớ tới một vài vấn đề.

Vừa nghĩ tới Long đeo mở ra hắn thế giới, Giang Phong trong lòng hơi động, sau cùng quyết định bế quan, sau đó, bắt đầu xuyên toa dưới một cái thế giới.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 163: Trấn Hồn Đường Phố

Chương 162: Trấn Hồn đường phố

Đảo mắt đến lúc rạng sáng, Chiến Thần Điện trong mật thất, Giang Phong ngồi xếp bằng, theo một đạo bạch quang từ bộ ngực hắn bên trong trực tiếp bắn ra đem cả người hắn bao phủ.

Nếu có người ở đây, liền sẽ phát hiện từ Giang Phong trên đỉnh đầu, vậy mà trực tiếp thoát ra một đạo cùng hắn giống như đúc bóng người.

Thân thể bên trên tán phát mắng nhạt đạm kim quang, đây là Giang Phong nguyên thần.

Nguyên thần vừa ra, chỉ là trong nháy mắt, Giang Phong cả người liền hoàn toàn lâm vào đứng im trong trạng thái, chuẩn xác điểm tới nói, hắn nguyên thần, cũng chính là chúng ta nói tới linh hồn, đã bị Long đeo trực tiếp dẫn dắt đến hắn trong thế giới.

"Lại là dạng này thế giới?" Làm quang mang chợt lóe lên về sau, đi vào một chỗ trong không gian thần bí, thông qua này mơ hồ truyền đến tin tức, Giang Phong trước tiên liền xác định chính mình hiện nay ở thế giới cùng hiện ở thế giới.

Hắn vậy mà thành Trấn Hồn đường phố thế giới hạ linh thủ hộ linh.

Trấn Hồn đường phố vị diện hơi đặc biệt, cái thế giới này, có Nhân Giới còn có Linh Vực, Linh Vực, đổi mà nói, cũng chính là chúng ta bình thường nói tới

dị không gian.

Vì đó xưng cái thế giới này vì Trấn Hồn đường phố thế giới, đó là bởi vì, dị không gian bên trong có vô số đầu Trấn Hồn đường phố, mỗi một đầu Trấn Hồn đường phố đều có một tên Trấn Hồn tướng, tương đương với chúng ta bình thường nói tới Quỷ Tướng.

Trấn Hồn giữa đường sinh hoạt vô số từ nhân loại thế giới sau khi chết vong linh, những vong linh này, có làm theo chọn thành vì nhân loại thủ hộ linh.

Cái gọi là thủ hộ linh, chính là một người sau khi chết quan hệ thân mật người Quỷ Hồn ký thác vào người kia Não Hải Không Gian bên trong, tùy thời bảo hộ người sống, như thế cái đặc biệt có ý tứ thế giới.

Đây là một mảnh U thế giới màu xanh lam, chuẩn xác điểm tới nói, chung quanh cũng đều là lam sắc nước biển, Giang Phong lấy nguyên thần phương thức vượt qua cái thế giới này, bây giờ thân ở chỗ, chính là Trấn Hồn đường phố nữ chính hạ linh não hải ý thức chỗ sâu.

Người não hải là lớn nhất Thần Bí Địa Phương, ở cái thế giới này, nơi này cũng là thủ hộ linh chỗ sống nhờ địa.

"Ta vậy mà thành hạ linh thủ hộ linh. . ."

Sông nhất thời có chút dở khóc dở cười, khó trách chỉ là Thần Hồn vượt qua, bời vì thủ hộ linh vốn là không có thân thể.

Vừa nghĩ tới hạ linh còn có thủ hộ linh, Giang Phong thần sắc nhất động, nếu như không có đoán sai, hạ linh gửi lại trong không gian hẳn là còn có một vị khác người mới đúng.

Nói cách khác, lúc đầu hạ linh chỉ có một vị thủ hộ linh, nhưng là do ở Giang Phong đột nhiên tham gia, bây giờ, lại là biến thành hai vị.

Nghĩ tới đây khả năng còn có một cái khác thủ hộ linh, Giang Phong nhướng

mày, chợt khắp nơi Ký Linh không gian du hí đi, khi hắn đi vào Ký Linh trong không gian chỗ, nhất thời nhìn thấy một cái thanh niên áo trắng, xếp bằng ở một cái lơ lửng trên bệ đá.

Tại thanh niên áo trắng trên cổ tay, mỗi cái tay đều khóa lại một sợi dây xích, thanh niên áo trắng hai mắt nhắm nghiền, Xem ra tựa như là đang ngủ say.

Đây chính là hạ linh thủ hộ linh Lý Hiên viên.

"Ngươi là ai?"

Giang Phong quanh thân phát ra Kim sắc quang mang, hắn nguyên thần chưa từng xuất hiện tại bên ngoài, gửi lại trong đầu hắn lộ ra càng cường đại hơn, quanh thân nở rộ kim sắc ánh sáng, để hắn nhìn tựa như một cái Thiên Thần.

Mà trên người hắn chỗ phát ra khí tức khủng bố, tự nhiên lập tức liền đem ngủ say Lý Hiên viên cho bừng tỉnh.

Đối với Lý Hiên viên lời nói, Giang Phong cũng không để ý tới, mà chính là quan sát tỉ mỉ mắng Lý Hiên viên.

Tại Trấn Hồn đường phố thế giới thủ hộ linh có rất nhiều loại, Lý Hiên viên liền là phi thường thưa thớt Tiên Võ linh, trừ Tiên Võ linh bên ngoài, còn có Nhân Vũ linh, thú Vũ Linh, Ma Vũ linh, uy phong linh . . . các loại.

Về phần loại kia thủ hộ linh tương đối mạnh, hắn là tối thần bí uy phong linh, hắn chủng loại thủ hộ linh đều có đặc điểm.

"Ngươi đến là cái gì Linh Thể, vì sao ta vậy mà cảm giác không thấy ngươi đến là cái gì Linh Thể, mà lại, ngươi Thần Hồn vì Hà cường đại như thế?"

Lý Hiên viên phân ra một tia Niệm Lực, cẩn thận tại Giang Phong trên thân dò xét, nhưng rất nhanh hắn thân thể liền kịch liệt chấn động, bởi vì khi hắn Niệm Lực tiếp xúc đến Giang Phong thời điểm, cũng là bị một vệt kim quang cho trực tiếp đánh trúng, kém chút để hắn bị thương nặng, trong mắt của hắn tràn

ngập hãi nhiên, đã vạn phần chấn kinh.

"Ngươi đến tột cùng là ai, vì sao xuất hiện tại chủ nhân Ký Linh không gian?"

Lý Hiên viên mặt mũi tràn đầy cảnh giác nói.

"Ta là ai cái này cũng không trọng yếu, trọng yếu là ta hiện tại đã trở thành hạ linh thủ hộ linh, vậy thì đầy đủ."

"Không có khả năng, thủ hộ linh cho tới bây giờ đều chỉ có một cái, làm sao lại có hai cái."

Lý Hiên viên trong nháy mắt liền phủ định Giang Phong lí do thoái thác, đối Giang Phong cảnh giác càng nặng.

Hạ linh là cái gì thể chất, chỉ có chính hắn rõ ràng, nếu không có có được đặc thù tuyệt cường thể chất, là không thể nào có được hai cái thủ hộ linh, vì đó, đây cũng là Lý Hiên viên kinh hãi nhất địa phương.

"Không có cái gì không có khả năng."

Giang Phong lắc đầu, nhàn nhạt quét Lý Hiên viên một cái nói.

"Ta tin tưởng ngươi lời nói."

Lý Hiên viên đột nhiên cười khổ một tiếng.

"Ừm?" Theo Lý Hiên viên vừa dứt lời, Giang Phong cau mày một cái, bởi vì hắn rõ ràng cảm giác được lúc này hạ linh thân thể ngay tại hướng suy yếu xu thế chuyển hóa.

"Chủ nhân không phải trong truyền thuyết Vũ Thần thể chất, vì đó, căn bản là không có cách dung nạp hai cái thủ hộ linh, dù sao nàng Thần Hồn quá yếu. . ."

Lý Hiên viên cười khổ nói.

Đạo lý rất đơn giản, hạ linh không có tu luyện qua, Thần Hồn quá yếu, vì đó căn bản không có khả năng chịu đựng được hai cái thần hồn mạnh mẽ sống nhờ tại nàng não hải Thần Hồn chỗ sâu.

Loại kết quả này xuống dưới, được thủ hộ người không phải bệnh nặng cũng là biến thành ngu ngốc, Thần Hồn bị thương là lần, có khả năng nhất vẫn là sẽ trực tiếp để được thủ hộ người trực tiếp chết bất đắc kỳ tử mà chết, đây mới là nghiêm trọng nhất.

Như không phải là bởi vì Giang Phong Thần Hồn cường đại, mà chính là đột nhiên xuất hiện, hạ linh cũng sẽ không hiện tại liền xuất hiện loại này Thần Hồn dần dần suy yếu tình huống.

"Có biện pháp nào có thể giải quyết?" Lý Hiên viên nhíu mày hỏi.

"Rất đơn giản, chỉ có một cái biện pháp, ngươi cùng ta biến mất một cái."

Giang Phong ngẩng đầu, nhìn về phía Lý Hiên viên, trong giọng nói cũng không có bất kỳ cái gì gợn sóng, chậm rãi nói.

Lý Hiên viên có lẽ tại hắn thủ hộ Linh Nhãn bên trong xem như rất cường đại Linh Thể, nhưng là tại Giang Phong trong mắt, còn tính không được cái gì, Giang Phong muốn muốn thu thập hắn, căn bản không phải vấn đề lớn.

"Khoan động thủ đã!" Ngay tại Giang Phong đang chuẩn bị động thủ thời điểm, bỗng nhiên, Lý Hiên viên mở miệng chặn lại nói.

"Ngươi có lời gì muốn nói?"

Giang Phong cau mày một cái, hạ linh thân thể ngay tại suy yếu, thời gian gấp gáp lắm, vì đó, hắn căn bản không có khả năng lãng phí càng nhiều thời gian.

"Ta thấy chính mình không phải đối thủ của ngươi, chỉ là ta hi vọng tại ta biến mất về sau, ngươi có thể đủ tốt tốt thủ hộ chủ nhân, để cho nàng bình an. . ."

Lý Hiên viên trong mắt lóe lên một chút bất đắc dĩ nói.

"Cái này hiển nhiên!"

Đã lấy loại phương thức này xuất hiện ở cái thế giới này, lại thêm lần này cái thế giới này có thể đối với mình tu luyện nguyên thần có trọng trợ giúp lớn, Giang Phong đương nhiên sẽ không tuỳ tiện lựa chọn biến mất, vì đó. . .

"Ta minh bạch." Nhìn thấy Giang Phong này đạm mạc ánh mắt, Lý Hiên viên trong lòng khẽ run lên, gật gật đầu, thở dài, cuối cùng vẫn lựa chọn nhận mệnh.

Trong lòng của hắn rất rõ ràng, cho dù hắn hiện tại toàn thân không có bị Tỏa Tâm liên trói buộc, cho dù là hắn toàn thịnh thời kỳ, muốn cùng Giang Phong đối kháng, đó cũng là tự tìm đường chết mà thôi.

Vì đó, hắn không có khác đường có thể đi, chỉ có một con đường chết.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 164: Gió Mát Hóa Sát

Chương 164: Gió mát hóa sát

Nương theo lấy thoại âm rơi xuống, Lý Hiên viên trên thân bỗng nhiên dâng lên một trận hừng hực hỏa diễm, chợt, hỏa quang lan tràn, chỉ là trong nháy mắt, liền hoàn toàn đem Lý Hiên viên toàn thân bao trùm, sau cùng bốc cháy lên, phảng phất một cái hừng hực Hỏa Nhân.

"Đã lựa chọn tự diệt, không bằng đem linh hồn lực đều giao cho ta. . ." Nhìn lấy đem hồn phi phách tán Lý Hiên viên, Giang Phong trên thân chợt bộc phát ra một trận khí tức khủng bố, từng đạo từng đạo kim quang trong nháy mắt từ trong cơ thể hắn xông ra, trong nháy mắt bao phủ Lý Hiên viên.

Hắn ngồi xếp bằng trong hư không, há miệng hút vào, một cỗ vô hình cự đại hấp lực đột nhiên truyền đến, trong chớp mắt, từ Lý Hiên viên trên thân không ngừng tóe phát ra đạo đạo linh hồn lực, qua trong giây lát, bị Giang Phong hút vào trong thất khiếu.

Từ Giang Phong nguyên thần trên thân, không có gì ngoài có kim sắc quang mang nở rộ bên ngoài, còn có hai đạo không khô chuyển hắc bạch sắc quang mang.

"Không nghĩ tới ngươi lại còn có thể hấp thu khác thủ hộ linh linh lực, hi vọng ngươi đến, sẽ không đối chủ nhân tạo thành nguy hại đi." Lý Hiên viên Linh Thể tu luyện hóa thành tro tàn, thẳng đến sau cùng, hoàn toàn hôi phi yên diệt, trong hư không, chỉ để lại như thế một đạo vắng vẻ tiếng vang.

Rầm rầm!

Theo Lý Hiên viên hôi phi yên diệt, này nguyên bản trói buộc ở trên người hắn Tỏa Tâm liên cũng từ trên người hắn đi ra ngoài, một trận rầm rầm vang tiếng vang lên, trong hư không, từng đạo từng đạo Tỏa Tâm liên từ trong hư không thoát ra, trực tiếp hướng Giang Phong trên thân quấn quanh tới.

Tỏa Tâm liên, tại nội dung cốt truyện bên trong, chính là là một loại giữa thiên địa pháp tắc, một khi cái nào đó Linh Thể trở thành người nào đó thủ hộ linh, như vậy, Tỏa Tâm liên liền sẽ dễ chịu cái này thủ hộ linh, đây cũng là vì bảo vệ cái này người sống sẽ không bị thương tổn.

Nói cách khác, cũng chỉ có làm hạ linh cùng Giang Phong tâm ý tương thông thời điểm, ổ khóa này tâm liên mới sẽ tự động biến mất hòa tan.

Bất quá, đang lúc những Tỏa Tâm đó liên hướng Giang Phong quấn quanh mà đến tế, bỗng nhiên, tại Giang Phong trên ngực đột nhiên một trận sáng chói bích lục sắc quang mang, một cái bích lục sắc hình sáu cạnh phù văn lóe lên liền biến mất, trong nháy mắt đem những cái kia quấn quanh mà đến Tỏa Tâm liên trực tiếp chấn vỡ.

Cùng lúc đó, trong hư không lại không ngừng thoát ra từng đầu Tỏa Tâm liên, nhưng kết quả đều như thế, đều bị Giang Phong trên thân bạo phát đi ra hào quang óng ánh từng khúc đánh rách tả tơi, thẳng đến sau cùng, này Tỏa Tâm liên không thể làm gì Giang Phong, cuối cùng vẫn không có tiếp tục xuất hiện, hoàn toàn cầm Giang Phong không có cách.

Này sáng chói bích lục sắc quang mang tự nhiên là Giang Phong trên thân chỗ đeo Long đeo bạo phát đi ra.

Tuy nhiên Giang Phong không biết Long đeo lai lịch chân chính là cái gì, nhưng là không thể nghi ngờ có một cái trọng điểm, cái kia chính là Long đeo Thần cường đại, vì đó, Tỏa Tâm liên không làm gì được Giang Phong, cũng liền tại tình lý bên trong.

Quét mắt một vòng trước kia Lý Hiên viên bị trói buộc cái kia cầu thang đá liếc một chút, Giang Phong thả người nhảy lên, nguyên thần nhẹ nhàng bay lên, rơi thân ở trên bệ đá, ngồi xếp bằng.

"Thứ này hắn là gió mát hóa sát đi!"

Trên bệ đá, Giang Phong ngồi xếp bằng, há mồm phun một cái, một đoàn đen trắng tương giao Khí Đoàn, từ trong miệng hắn bay ra ngoài, đây chính là nguồn gốc từ Lý Hiên viên thể nội gió mát hóa sát.

Tại thôn phệ hết Lý Hiên viên về sau, Lý Hiên viên toàn bộ Hồn Lực đều bị Giang Phong thôn phệ, mà nguyên bản giấu ở Lý Hiên viên thể nội "Gió mát hóa sát" tự nhiên cũng liền bị Giang Phong nuốt chửng lấy.

Tỏa Tâm liên muốn chuyển dời đến Giang Phong trên thân, bất quá sau cùng bởi vì Giang Phong trên thân Long đeo nguyên nhân, Tỏa Tâm liên cuối cùng vẫn không thể nào trói buộc chặt Giang Phong.

Mà theo hấp thu Lý Hiên viên Hồn Lực, Giang Phong nguyên thần cũng càng thêm cường đại không ít, người tu hành, nguyên thần cường đại, cũng mang ý nghĩa Niệm Lực cường nhược.

Giống bây giờ, Giang Phong không chỉ là một tên Đạo Võ Song Tu tu sĩ, hắn cũng là một tên Niệm Lực rất mạnh tu sĩ.

Bây giờ hắn, không chỉ có có thể dùng Tinh Thần Lực cách không lấy vật, cũng có thể dùng để hóa thành đủ loại công kích thủ đoạn, bên trong huyền diệu, dăm ba câu đường không rõ ràng.

Cái gọi là gió mát hóa sát, cũng không phải là chỉ sát khí, mà chính là Chỉ Cương sát.

Mà Cương Sát có rất nhiều loại, Power cũng có mạnh có yếu, mạnh nhất không thể nghi ngờ là trên chín tầng trời Thiên Sát, cùng dưới cửu tuyền Địa Sát.

Hai loại Cương Sát cực kỳ mạnh mẽ, liền xem như chánh thức tiên nhân, cũng đều không dám tùy tiện đụng vào.

Gió mát hóa sát tự nhiên không có mạnh như vậy, kém xa Thiên Sát cùng Địa Sát, nhưng Power cũng coi như cực kỳ tốt, coi là một kiện khó được bảo vật.

Ổn định lại tâm thần, Giang Phong bắt đầu luyện hóa "Gió mát hóa sát", hắc bạch lưỡng đạo khí lưu không ngừng tại quanh người hắn du tẩu, khi thì bị hắn hút vào trong lỗ mũi, khi thì từ trong miệng thốt ra, khi thì quấn quanh Giang Phong quanh thân, để nở rộ hào quang màu vàng kim nhạt Giang Phong nhìn càng giống là một tên pháp lực mạnh Đại Thần Tiên.

Thời gian từng giờ trôi qua, rốt cục.

Hô!

Giang Phong há mồm phun một cái, hai đạo hắc khí lưu màu trắng từ trong miệng hắn phun ra, gào thét lên như hai đạo như gió lốc ở trước mặt hắn trong hư không xoay quanh một vòng, sau cùng đúng là biến ảo thành một cái Tam Xích Phi Kiếm bộ dáng, Giang Phong mắt nhìn phía trước, não hải lóe lên, thanh phi kiếm kia trong chớp mắt lại biến ảo thành môt cây chủy thủ, một hồi lại huyễn hóa ra một cái "Phương Thiên Họa Kích" bộ dáng, tiếp theo hình thành từng cái huyền ảo vô cùng phù văn.

Nhìn lên trước mặt này tản ra hắc bạch sắc quang mang phù văn, Giang Phong trong lòng hơi động.

Đạo Gia bên trong Pháp Lực Cao Cường đại tu sĩ có thể làm được "Hư không bố trận!" Đây là trận pháp tạo nghệ đạt tới cảnh giới cực sâu tu sĩ mới có thể làm tới cấp độ.

Mà muốn làm đến trình độ này, chỉ bằng vào pháp lực thâm hậu còn chưa đủ với, còn nhất định nguyên thần đủ cường đại, mà bây giờ, Giang Phong có thể vẻn vẹn dựa vào bản thân Nguyên Thần Niệm Lực huyễn hóa ra chín cái cường

đại Đạo Gia phù văn, cái này đã nói lên, Giang Phong tại một đầu lối đi mật bên trong đã bắt đầu lĩnh ngộ được một cái trở nên càng thêm cường đại đường tắt.

Không thể không nói, giờ này khắc này Giang Phong tâm tình là mừng rỡ, bởi vì hắn thu hoạch to lớn vô cùng.

Cái này chín cái Đạo Gia phù văn không hề chỉ chỉ là một chút phù hào đơn giản như vậy, từng đạo từng đạo màu trắng đen lôi điện tại những phù văn đó lên lượn lờ, một cỗ nhiếp tâm hồn người uy áp từ đó bạo phát đi ra.

Nếu như Giang Phong dùng những phù văn này thêm tại một chút cô hồn dã quỷ trên thân, những cô hồn dã quỷ đó sau cùng hạ tràng tuyệt đối là hồn phi phách tán kết quả.

Giang Phong mở hai mắt ra, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, trong hư không chín Đạo Phù Văn một lần nữa hội tụ vào một chỗ, hóa thành một đạo hắc khí lưu màu trắng chui vào Giang Phong đỉnh đầu bên trong.

"Dựa theo nội dung cốt truyện đến xem, Thủ Hộ Nhân chỉ có giác tỉnh thời điểm mới có thể cùng thể nội thủ hộ linh sinh ra cảm ứng, Lý Hiên viên rơi vào trạng thái ngủ say, thẳng đến bị chính mình cho bừng tỉnh, nói cách khác, hạ linh hiện tại hắn là còn ở Địa Cầu, cũng không có tiến về Linh Vực. . ."

Nghĩ đến đây, Giang Phong thử dùng chính mình ý niệm bắt đầu câu thông hư không, xuyên thấu qua hạ linh giác quan, Giang Phong rốt cục nhìn thấy ngoại giới một chút tình huống, nhìn thấy một nhà trong bệnh viện, một người mặc màu trắng bệnh áo thiếu nữ đang nằm tại trên giường bệnh hôn mê bất tỉnh.

Quả nhiên, từ với mình đột nhiên tham gia, hạ linh không thể thừa nhận chính mình nguyên thần năng lực, cuối cùng dẫn đến hôn mê trên giường.

Bất quá, cái này cũng không có trở ngại, hạ linh chẳng qua là bởi vì linh hồn không đủ cường đại mà té xỉu mà thôi, những này, hạ linh tu dưỡng một chút thời gian, liền có thể khôi phục lại, vì đó, Giang Phong ngược lại cũng không

cần quá mức lo lắng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 165: Tào Diễm Binh Xuất Hiện

Chương 16: Tào Diễm Binh xuất hiện

"Xong đời, xong đời, lần này lại đến trễ." Phồn hoa trên đường cái, một người mặc màu trắng váy đầm, dung nhan xinh đẹp thiếu nữ dẫn theo túi xách nhỏ chạy tại trên đường cái, lui tới xe cộ rất nhiều, nhưng là trên mặt nàng lại là một mảnh ưu sầu.

Bởi vì nàng biết rõ lần này muốn xong đời, đến trễ, lão bản lại phải chụp nàng tiền lương.

Bành!

Chính vội vã chạy ở giữa, thân thể lại là không cẩn thận đụng vào thứ gì, trong lúc nhất thời, đồ,vật lốp bốp rơi địa âm thanh vang lên, nàng thân thể một cái lảo đảo, kém chút đến, một cái hùng hùng hổ hổ âm thanh vang lên: "Cmn, ngươi không có mắt a, đem ta đồ,vật đều đụng ngược lại."

Thanh âm kia vừa mới rơi xuống, nguyên bản xếp bằng ở hạ linh não hải trên bệ đá tu luyện nguyên thần Giang Phong lại là thông suốt mở to mắt, ý niệm câu thông hạ linh não hải thế giới, trong nháy mắt xuyên thấu qua nàng não hải giác quan nhìn đến tình huống bên ngoài, một cái hình dạng Thanh Tú tuổi trẻ thức ăn ngoài tiểu ca, lúc này đang có chút đau lòng nhặt lên mặt đất hộp.

Lần này lại phải thức ăn ngoài ngâm nước nóng, không chỉ có như thế, hắn còn muốn bồi thường tiền.

Hắn biểu hiện trên mặt rất lợi hại phong phú, rất lợi hại đau lòng, nhưng là Giang Phong lại là không có có tâm tư qua chú ý những này, mà chính là quan sát tỉ mỉ mắng cái này thức ăn ngoài tiểu ca, người này không là người khác, chính là Trấn Hồn đường phố thế giới La Sát đường phố Trấn Hồn đem Tào Diễm Binh, một cái có được Vũ Thần thân thể người, trong cơ thể hắn thủ hộ linh là Hứa Trử.

"Xem ra nội dung cốt truyện hắn là bắt đầu, kế tiếp, khoảng cách hạ linh gặp được Ác Linh cố sự tình tiết cũng cần phải không xa." Giang Phong suy nghĩ một chút sau một lúc lâu liền nhắm mắt lại không hề qua suy nghĩ.

Ngoại giới, hạ linh trên mặt có chút xấu hổ cười cười, vội vàng nói liên tục xin lỗi nói: "Thật xin lỗi, thật xin lỗi. Ta bồi ngươi tiền." Nói xong, nàng từ túi xách nhỏ bên trong tùy tiện một trảo, xuất ra một trăm khối tiền ra bên ngoài bán tiểu ca trên thân quăng ra, sau đó trực tiếp đi đường.

Nhìn lấy cái kia đạo vội vàng rời đi thân ảnh, thức ăn ngoài tiểu ca kém chút một thanh lão huyết không có phun ra, cái này đạp lập tức cầm một trăm khối tiền lừa gạt ai đây, hắn những này thức ăn ngoài xa xa không chỉ một trăm khối tiền, không đơn giản như thế, quan trọng hơn là hắn một hồi có thể muốn bị khách hàng bị mắng, nghĩ đến đây, Tào Diễm Binh tâm lý càng nghĩ thì càng biệt khuất, tức giận đến kém chút không có trực tiếp đuổi theo bạo đánh hạ linh.

Hạ linh đã chạy xa, nhìn trên mặt đất rơi lả tả trên đất thức ăn ngoài, Tào Diễm Binh bất đắc dĩ thở dài, sau cùng cũng chỉ có thể nhẫn nhịn khí thôn âm thanh, tiếp nhận cái này biệt khuất sự thật.

"Hạ linh đồng chí, ngươi tháng này đã liên tục đến trễ bốn năm lần, xin phép nghỉ ba ngày, ta nói ngươi có phải hay không không muốn làm?" Công ty lão bản trong văn phòng, một tên mang theo Kim Ti một bên con mắt trung niên nam tử đối hạ linh cũng là giũa cho một trận.

Hạ linh trên mặt lộ ra có chút bất đắc dĩ sắc, vẻ mặt đau khổ nói ra: "Lão bản,

ta không phải cố ý, hôm nay ta vừa mới từ trong bệnh viện trở về."

"Há, nói như vậy, ngươi là thân thể không thoải mái lạc?" Trung niên lão bản nói ra.

Hạ linh vội vàng gật đầu, lúng túng nói: "Vâng, lão bản."

Lão bản khoát tay nói: "Đã trên thân thể không thoải mái, xem như lão bản, tự nhiên muốn cho ngươi nghỉ ngơi thật tốt mấy ngày, như vậy đi, ta cho ngươi nghỉ ba ngày."

Vừa nghe đến lão bản đã vậy còn quá hào phóng, hạ linh trong lúc nhất thời có chút khó có thể tin, sau một lúc lâu rốt cục lấy lại tinh thần nói: "Đa tạ lão bản!"

Lão bản gật gật đầu, ngay tại hạ linh quay người đang muốn đi ra phía ngoài thời điểm, lão bản bỗng nhiên mở miệng nói: "Đúng, liên quan tới ngươi xin phép nghỉ những ngày gần đây, tháng này ngươi này ba trăm khối toàn cần liền chụp ngươi, mặt khác, ngươi phòng cho thuê tháng này bất động sản Quản Lý Phí chính ngươi ra."

Nói xong, lão bản chậm rãi từ trước mặt bàn công tác trong ngăn kéo xuất ra một điếu xi gà, chậm rãi nhóm lửa đánh lên.

Hạ linh thân thể khẽ giật mình, có chút cơ giới nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn lấy lão bản này dương dương đắc ý biểu lộ, nghiến răng nghiến lợi phun ra một chữ: "Vâng!"

Lão bản vẫn là lão bản kia, vẫn là như vậy tiện!

Chính là hơn năm giờ chiều thời điểm, trên đường, người đi đường đặc biệt nhiều, lui tới xe cộ cũng là khá nhiều.

Hạ linh từ trong công ty đi ra, trực tiếp ngồi lên một cỗ về nhà chuyến xe cuối.

Xe buýt chạy tại trên sơn đạo, xuyên qua một đầu thông đạo.

Chính xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh, nhìn ngoài cửa sổ phong cảnh, bỗng nhiên một trương mặt quỷ dán tại cửa sổ thủy tinh bên trên.

"A!" Hạ linh một tiếng kêu sợ hãi, nhất thời làm cho cả chuyến xe cuối bên trong hành khách giật mình.

Hạ linh lại cẩn thận mở to mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ, lại là rỗng tuếch.

"Nữ hài tử này não tử có bị bệnh không, Quỷ Khiếu cái cọng lông a."

"Đúng vậy a, chẳng lẽ không biết Người dọa Người, hội hù chết người sao."

"Thật sự là không có tố chất!" Trên xe đò, mọi người tiếng oán giận nghị luận ầm ĩ.

Nhưng là hạ linh lại là có chút mất hồn mất vía, chẳng lẽ cái này là mình ảo giác?

Vừa mới chính mình từ trong bệnh viện đi ra, vô duyên vô cớ té xỉu, hôm nay lại bị lão bản trừ tiền lương, hiện tại lại bị trực tiếp gọi về gia, vận khí này không khỏi cũng quá xui xẻo?

Xấu hổ cười một tiếng, hạ linh vội vàng hướng chúng nhân nói xin lỗi một câu.

"Bệnh thần kinh!" Mọi người lại là tức giận chửi một câu, chợt không có tiếp tục mắng xuống dưới.

Ký Linh trong không gian, ngồi xếp bằng nhìn lấy nội dung cốt truyện ngay tại như phim truyền hình bên trong một dạng phát triển Giang Phong lại là lắc đầu cười một tiếng, hạ linh dù sao cũng là một cái nữ hài tử, không có tu luyện, rốt cục vẫn là lá gan quá nhỏ.

Bỗng nhiên, thần sắc hắn nhất động, ngoại giới, chính đang phát sinh mắng quỷ dị một màn.

Chuyến xe cuối chính đang nhanh chóng chạy mắng, bỗng nhiên, thông đạo phía trước bốc lên một trận màu trắng khói bụi.

Mọi người còn không biết xảy ra tình huống gì, chỉ thấy phía trước đột nhiên xuất hiện một cái vòng xoáy màu đen, chuyến xe cuối không kịp phanh lại, vọt thẳng tiến vòng xoáy màu đen bên trong, lúc xuất hiện lần nữa, vọt thẳng đến một chỗ vách đá dưới.

"Thiên. . . ."

"Thật đáng sợ. . ."

"Ta không muốn chết a."

Một trận long trời lỡ đất, chuyến xe cuối không khỏi xuất hiện tại một chỗ vách núi cheo leo trước, trực tiếp hướng vách núi cuối cùng tiến lên.

Nhìn tận mắt một màn này, Giang Phong nhướng mày, thông suốt đứng dậy, một vệt kim quang từ hạ linh Não Hải Không Gian bên trong nhún người nhảy lên, xông ra đỉnh đầu.

Sau một khắc, tại chuyến xe cuối phía trước, một đạo phát ra kim quang, chừng cao hơn hai mét bóng người xuất hiện.

"Lui!" Hắn đột nhiên chợt quát một tiếng, tại tất cả mọi người còn chưa kịp minh bạch là chuyện gì xảy ra bên trong, trong hư không, trong nháy mắt xuất hiện một cái màu trắng đen thần bí cự đại phù văn, cái kia phù văn hình thành một cái Quang Thuẫn, trực tiếp ngăn tại xe hơi trước , mặc cho xe hơi kia như thế nào chạy cũng không cách nào tiếp tục hướng phía trước một bước.

Mà khoảng cách xe hơi ngã xuống sườn núi, vẻn vẹn chỉ có ba mét khoảng cách.

Ngay lúc sắp đứng trước Sinh Tử Khảo Nghiệm, mà đột nhiên lại là xuất hiện Thiên Thần, trong lúc nhất thời, trên xe mọi người lâm vào trạng thái đờ đẫn bên trong.

Cảm ứng bên trong, nội dung cốt truyện bên trong xuất hiện những Ác Linh đó ngay tại hướng những này tới gần, Kim Giáp Thiên Thần chậm rãi người nhẹ nhàng mà lên, tại hạ linh cùng mọi người ngốc trệ ánh mắt bên trong, hóa thành một vệt kim quang tan biến tại trong hư vô, từng đạo từng đạo thanh âm tại những hành khách đó trong đầu vang lên: "Đợi trên xe, không được xuống xe, nếu không, bị Ác Linh quấn thân, chết!" Thanh âm vừa mới rơi xuống, trên xe mọi người chỉ cảm thấy não hải một trận trống rỗng, sau một khắc, đúng là toàn bộ Vựng ngủ mất.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 166: Cường Đại Thủ Hộ Linh

Chương 166: Cường đại thủ hộ linh

Nguyên bản nội dung cốt truyện bên trong, chuyến xe cuối bị Ác Linh có ý quấy nhiễu hạ tướng hội rơi xuống vách núi, chỉ còn lại có một đôi mẹ con miễn cưỡng sống sót, tại hạ linh Cứu Hộ dưới, đối với mẹ con kia bên trong, mẫu thân chết đi, mà hạ linh thì là mang theo thiếu nữ kia thoát đi Ác Linh truy sát.

Sau cùng mới gặp được cưỡi xe gắn máy chạy đến Tào Diễm Binh, vừa rồi trốn qua nhất mệnh.

Chẳng qua hiện nay tại Giang Phong đột nhiên nhúng tay dưới, chuyến xe cuối tuy nhiên dừng sát ở trước vách núi, nhưng là, tại những quỷ mị đó trong mắt, lại là hoàn toàn không nhìn thấy chuyến xe cuối bóng dáng.

Nói cách khác, Giang Phong lợi dụng Phù Đạo có thể che giấu chuyến xe cuối tung tích, vì đó, cho dù những Ác Linh đó đến, cũng không cách nào cảm thấy chuyến xe cuối tồn tại.

Còn nữa nói, cho dù những Ác Linh đó đến, chỉ cần Giang Phong nguyện ý, hắn Âm Hồn trong thùng những Lệ Quỷ đó đối phó những này Ác Linh, cơ bản không có vấn đề gì lớn.

"Còn thất thần làm gì, còn không tranh thủ thời gian mở xe rời đi nơi này." Một thanh âm xuyên thấu qua xe hơi, truyền vào tài xế trong lỗ tai, xe hơi tài xế đột nhiên bừng tỉnh, hồi tưởng vừa rồi một màn, mắt thấy chung quanh Quỷ Ảnh

trùng điệp, không biết nơi nào đến dũng khí, hắn vội vàng lái xe, tại hạ linh một mặt mộng bức bên trong, xe hơi đột nhiên oanh minh một tiếng, hướng về trở về phương hướng lái hướng.

"Uy , chờ ta một chút!" Hạ linh vừa mới bị giật mình, từ trên xe trốn hạ xuống, nhưng không ngờ lúc này xe hơi phát ra một tiếng tiếng oanh minh, sau đó trực tiếp mở cách.

"Còn thất thần làm gì, còn không đi nhanh lên." Một đạo màu vàng kim nhạt, có vẻ hơi hư huyễn bóng người xuất hiện tại hạ linh trước mặt, tức giận nói ra.

"A. . . Ngươi là ai?" Nhìn thấy bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt mình, toàn thân phát ra kim quang uyển như thần tiên Giang Phong, hạ linh một tiếng kinh hô, vội vàng lui lại mấy bước.

"Ta sẽ không tổn thương ngươi. . ." Nhìn lấy có chút thất kinh hạ linh, Giang Phong tức giận nói.

"Ngươi đừng tới đây, ngươi đừng tới đây. . . Oa. . ." Nhìn thấy Giang Phong dần dần hướng mình tới gần, hạ linh rốt cục vành mắt đỏ lên, nhịn không được trong lòng hoảng sợ, oa một tiếng đại khóc lên.

Giang Phong xạm mặt lại, nhìn lấy hạ linh, có chút im lặng.

"Không cần lo lắng, ta là ngươi thủ hộ linh. . ." Nhìn thấy có chút tố chất thần kinh, vậy mà trực tiếp khóc hạ linh, Giang Phong có chút im lặng lắc đầu, đem thủ hộ linh sự tình cùng hạ linh nói một lần.

"Ngươi nói là thật, nói như vậy, ta là ngươi chủ nhân?" Hạ linh ban đầu vốn có chút bối rối, bất quá sau một khắc, tiếng khóc đình chỉ, nàng nhãn tình sáng lên, vừa rồi nàng thế nhưng là tận mắt thấy Giang Phong thần kỳ, như Giang Phong nói tới đó là thật, đây chẳng phải là?

Trong lúc nhất thời, hạ linh trong đầu nghĩ tới rất nhiều chuyện, nói ra.

Giang Phong im lặng trừng nàng liếc một chút, "Ngươi không phải ta chủ nhân, ta chỉ là thủ hộ ngươi an toàn, nói theo một ý nghĩa nào đó, có lẽ càng nói đúng ra, ta là ngươi nửa cái sư phụ. . ."

"Vậy ngươi mới vừa nói, hiện ở chỗ này bị Ác Linh cho vây quanh, chẳng lẽ là thật, vậy ta hiện tại có phải hay không muốn chạy trốn lấy mạng?" Tỉnh táo lại về sau, hạ linh có chút nơm nớp lo sợ nói, có vẻ hơi khiếp nhược.

"Ngươi bây giờ muốn đi cũng muộn!"

Sông gió nhẹ nhàng lắc đầu, lại là cảm ứng được nơi xa, một đám Ác Linh chính nhanh chóng tới gần.

Cùng nội dung cốt truyện bên trong khác biệt, lần này, hạ linh cũng không có mang theo tiểu nữ hài đào mệnh, mà là tự mình một người đào mệnh.

Nhưng dù sao nàng thân thể vì một nữ tử, tự nhiên không có khả năng chạy qua Ác Linh tốc độ, chỉ là tại trong chớp mắt, hạ linh liền bị một đám Ác Linh cho vây quanh.

"Thủ hộ linh, thủ hộ linh, mau ra đây cứu ta."

Gặp Ác Linh khí thế hung hung vây tới, hạ linh vội vàng lui lại, thanh âm mang theo tiếng khóc nức nở hô.

"Ta gọi Giang Phong, không gọi thủ hộ linh."

Giang Phong tức giận nói.

"Vậy ngươi nhanh lên ra tới cứu ta a!"

Gặp đều lúc này, Giang Phong còn đang xoắn xuýt tên, hạ linh cái mũi đều sắp bị tức điên.

"Không cần ta xuất thủ, có người tới cứu ngươi."

"Ong ong!"

Giang Phong thả mới vừa dứt lời, đầu kia nơi xa đột nhiên truyền đến một trận xe gắn máy tiếng gầm gừ.

Xe gắn máy từ xa mà đến gần, trên xe cưỡi một thanh niên, đảo mắt ngừng ở trước mặt mọi người.

"Là ngươi, đưa thức ăn ngoài."

Làm thấy rõ người tới về sau, hạ linh hơi kinh ngạc mở miệng nói. .

"Ta cũng không phải chuyên tới cứu ngươi."

Tào Diễm Binh cầm trong tay Thập Điện Diêm La, từ trên xe gắn máy nhảy xuống.

"Ngươi không phải tới cứu ta, vậy trong này không có người khác, ngươi là tới cứu người nào?" Hạ linh có chút tức giận trợn mắt một cái, tựa hồ muốn nói ngươi đây là đang đùa ta sao?

"Không cùng ngươi nói nhảm, hừ!" Tào Diễm Binh tức giận trừng hạ linh liếc một chút, có vẻ hơi không phiền phức nói.

"Tiểu tử, ngươi là ai?" Ác Linh thủ lĩnh nhìn thấy đột nhiên cưỡi xe gắn máy chạy tới nơi này Tào Diễm Binh, đang nhìn nhìn những không khỏi đó biến mất đám người, lại thêm hắn từ trên người Tào Diễm Binh cảm ứng được một cỗ uy hiếp khí tức, trước tiên, hắn liền cảm giác vừa rồi nhóm người mình chuyện tốt khẳng định là bị Tào Diễm Binh cắt đứt.

"La Sát đường phố, Trấn Hồn tướng."

Tào Diễm Binh vây quanh hai tay, lộ ra rất là bức cách tràn đầy ngóc đầu lên nói ra.

"Nguyên lai ngươi chính là cái kia không có thủ hộ Linh trấn Hồn Tướng."

"Đối phó các ngươi, còn cần đến thủ hộ linh?" Tào Diễm Binh lạnh lùng nói, " tiến nhập vết nứt không gian, lợi dụng chính mình Linh Vực thủ đoạn giết hại nhiều như vậy phổ thông nhân loại, sau đó rút ra trong cơ thể của bọn họ Linh Thể, lại lợi dụng tới tu luyện tiến hóa, các ngươi loại này tàn bạo hành vi, coi là thật Thiên Tru Địa Diệt!"

Tào Diễm Binh ngữ khí tràn ngập sát ý, bởi vì trước mắt bọn này Ác Linh thực sự quá tại càn rỡ, mà thân là Trấn Hồn đem hắn tự nhiên muốn giải quyết hết bọn này cặn bã.

"Muốn chết, giết cho ta hắn!"

Ác Linh thủ lĩnh lạnh hừ một tiếng, giơ lên trong tay minh đao chỉ hướng Tào Diễm Binh.

"Giết!" Một đám Ác Linh trong nháy mắt ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, nhao nhao giơ lên trong tay Minh Khí, hướng Tào Diễm Binh điên cuồng tiến lên, Minh Khí, tên như ý nghĩa cũng là dùng Tinh Thần Lực, cũng hoặc là xưng là "Hồn Lực", loại binh khí này là Quỷ Hồn quen sử dụng thủ đoạn.

Công kích người lúc, đối với người linh hồn hội sinh ra thương tổn, nhưng là ** nhưng không có một tơ một hào thương tổn, nói cách khác, làm Quỷ Hồn công kích nhân loại cánh tay lúc, này nhân cánh tay hoặc là sẽ trực tiếp tàn tật, mà công kích người não bộ lúc, nhẹ thì sinh ra não chấn động, nặng thì biến ngu ngốc, tổng rất nghiêm trọng.

"Muốn chết!"

Tào Diễm Binh quát lạnh một tiếng, vung động trong tay Thập Điện Diêm La, hướng về chúng Ác Linh công kích quá khứ, trong chớp mắt, giết đến long trời lỡ đất, đám kia Ác Linh sau một khắc, đều bị tiêu diệt.

"Ngươi muốn làm gì?"

Gặp Tào Diễm Binh hướng mình đi tới, hạ linh mặt mũi tràn đầy cảnh giác nhìn qua hắn.

"Có chút trí nhớ chỉ sẽ trở thành gánh vác, ta vẫn là thay ngươi xóa bỏ đi!"

Tào Diễm Binh đưa tay chống đỡ tại hạ linh cái trán, chuẩn bị xóa bỏ hạ linh trí nhớ.

Nhưng sau một khắc Tào Diễm Binh toàn thân chấn động, thân thể đạp đạp lui lại mấy bước, trong miệng tràn ra một chút máu tươi.

"Thật đáng sợ thủ hộ linh!"

Ngay tại Tào Diễm Binh dùng ý niệm thăm dò vào hạ linh não hải Ký Linh không gian thời điểm, lại là nhìn thấy này một đạo xếp bằng ở hạ linh não hải trên bệ đá, toàn thân phát ra kim quang thân ảnh.

Chỉ là tại cùng đối phương ánh mắt đối mặt trong nháy mắt, Tào Diễm Binh cả người Thần Hồn kịch liệt chấn động, kém chút liền không có tại chỗ đã hôn mê, cái này đến là như thế nào cường đại thủ hộ linh?

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 167: La Sát Đường Phố

Chương 167: La Sát đường phố

"Không có đi qua chủ nhà cho phép liền một mình dùng ý niệm dò xét người khác Thức Hải, không khỏi quá mức vô lễ đi!"

Hạ linh quanh thân nhộn nhạo lên một tầng kim sắc quang mang, sau một khắc, một đạo màu vàng kim nhạt uyển như thần nhân bóng người chậm rãi từ hạ linh trong thân thể đi ra.

Kim sắc quang mang chậm rãi thu liễm, sau cùng hóa thành một người mặc đạo bào màu xám, thắt búi tóc, bộ dáng mười phần tuấn lang thanh niên hư ảnh, chính là Giang Phong.

"Tào Diễm Binh không biết là tiền bối. . . Mạo muội chỗ. . . Xin hãy tha lỗi."

Tào Diễm Binh vô ý thức nắm chặt Thập Điện Diêm La, nói chuyện cũng là có chút lắp bắp, liên tục soạt soạt soạt lui lại mấy bước, Giang Phong mỗi mở miệng nói câu nào.

Trong đầu hắn liền giống như bị một tiếng sét nổ vang, trong lúc nhất thời, cả người có chút lung la lung lay, kém chút đứng không vững.

Tại hạ linh xem ra, đây là hết sức ngạc nhiên một màn, thật giống như Tào Diễm Binh chính mình uống say, nhưng là, chính nàng lại là không có chút nào chịu đến bất kỳ ảnh hưởng gì.

"Chủ công, Không nên đắc tội người này, hắn rất mạnh."

Tào Diễm Binh trong đầu vang lên một thanh âm, chính là Tào Diễm Binh thủ hộ linh Hứa Trử.

"Ta đương nhiên biết rõ, đây không phải nói nhảm à."

Tào Diễm Binh trong lòng âm thầm kêu khổ, vừa nghĩ tới Giang Phong là hạ linh thủ hộ linh, lại nghĩ tới chính mình thủ hộ Linh Tiền còn rất lợi hại nói khoác chính mình rất cường đại, Tào Diễm Binh ngẫm lại liền đến khí, cái này hắn a cũng là thủ hộ linh.

Người so với người, đây quả thực là muốn tức chết người.

"Đã ngươi là nàng thủ hộ linh, như vậy ta tự nhiên là không cần xóa bỏ nàng trí nhớ." Tào Diễm Binh cuối cùng vẫn là tại Giang Phong trước mặt nhận sợ, không có cách, muốn trách thì trách Giang Phong cường đại thực sự có chút quá mức không hợp thói thường, liền ngay cả mình thủ hộ linh Hứa Trử đều nói không là đối phương đối thủ, nhìn như vậy đến, hắn cũng chỉ có thể tại Giang Phong trước mặt cúi đầu.

"Ngươi chính là ta thủ hộ linh?" Giang Phong cái này còn là lần đầu tiên lấy thật khuôn mặt xuất hiện tại hạ linh trước mặt, trước hắn hoàn toàn bị nguyên thần ánh sáng bao phủ, vì đó, hạ linh chỉ có thể nhìn thấy Giang Phong toàn thân phát ra kim quang, nhưng lại không cách nào thấy rõ hắn bộ mặt thật sự.

Bây giờ, nhìn thấy Giang Phong chân dung, tự nhiên để hạ linh cảm thấy kích động cùng hiếu kỳ, đặc biệt là làm nàng nhìn thấy Giang Phong này có chút khuôn mặt anh tuấn lúc, hạ linh vẫn là khó tránh khỏi phạm một chút Hoa Si - mê gái (trai).

"Đầu tiên, ta không gọi thủ hộ linh, tên của ta gọi Giang Phong, nhớ kỹ, thứ hai, về sau ngươi không thể xưng hô ta là thủ hộ linh. . ." Giang Phong trừng hạ linh liếc một chút, ban đầu vốn có chút nghịch ngợm hạ linh sau một khắc tựa

như là một cái bé ngoan một dạng nghe lời, lộ ra ủy khuất biểu lộ, thầm nói: "Không gọi ngươi thủ hộ linh, chẳng lẽ còn bảo ngươi Phong Tử hay sao?"

"Ngươi kêu một tiếng thử một chút, ta có thể không dám hứa chắc ta có thể hay không đem ngươi cho ăn." Giang Phong hung ác nói.

"A. . . Không muốn ăn ta. . ." Hạ linh kinh hô một tiếng, bước liên tục liên tiếp lui về phía sau, có chút sợ hãi che ngực, đối với dạng này ngốc trắng ngọt, Giang Phong thực sự đàm luận không tầm thường nửa điểm tức giận, vừa bực mình vừa buồn cười, đành phải im lặng trợn mắt trừng một cái, cuối cùng nói: "Ngươi vẫn là trực tiếp xưng hô ta Phong Đại Ca tốt."

"Làm phiền ngươi đưa nàng về nhà, tại Linh Vực ngốc lâu, đối thân thể nàng cũng không tốt." Giang Phong nhìn về phía Tào Diễm Binh, nhàn nhạt phân phó một câu, tựa như là tại mệnh lệnh một người một dạng, chợt thân hình lóe lên, sau một khắc, cùng hạ linh trọng chồng lên nhau, toàn bộ nguyên thần biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Hạ linh trừng to mắt, lại chưa kịp phản ứng, Giang Phong lại là đã không tại nguyên chỗ.

Vừa rồi, chuyến xe cuối tại những Ác Linh đó có ý quấy phá dưới, vọt thẳng tiến thông hướng Linh Vực vòng xoáy thông đạo, nói cách khác, hạ linh cùng Tào Diễm Binh hai người lúc này thực sự Linh Vực cùng Nhân Gian Giới một cái chỗ giao hội, một cái không gian đặc thù bên trong.

Dùng bên trong nói pháp, cái kia chính là nhân gian cùng Âm Phủ gặp nhau chỗ, nơi này Âm Khí rất nặng , bình thường người sống ngốc lâu, nhẹ thì tổn hại dương thọ, nặng thì bệnh nặng một trận.

"Lạnh quá!" Hạ linh chỉ cảm giác mình thân thể có chút dần dần rét run, Tào Diễm Binh tâm lý chỉ muốn chửi thề, chính mình cái này đều cái gì theo cái gì, hôm nay cũng quá không may, vậy mà bày ra hạ linh còn có Giang Phong cái này cường đại nhưng tính cách nhưng lại là bá đạo như vậy thủ hộ linh.

Bất quá nhìn thấy hạ linh giờ này khắc này trạng thái, Tào Diễm Binh đành phải bất đắc dĩ thở dài một hơi, tâm lý cực kỳ biệt khuất, có chút không tình nguyện thu hồi trong tay Thập Điện Diêm La, quay người cũng không để ý tới hạ linh, trực tiếp hướng đi xe gắn máy, vừa đi vừa nói ra: "Còn không mau chóng rời đi nơi này, chẳng lẽ còn cần người khác mời ngươi không thành."

Ngữ khí có vẻ hơi tâm không cam lòng, tình không muốn.

Hạ linh rõ ràng tâm tình có chút rất khó chịu, trải qua mới vừa rồi bị Ác Linh kém chút hại chết, lại bị Giang Phong một hồi đe dọa, nàng nhất thời liền đến khí, hướng phía Tào Diễm Binh tiến lên, một bên vung vẩy quyền đầu uy hiếp nói: "Còn dám nói nhảm, có tin ta hay không để cho ta thủ hộ linh đem ngươi đánh thành đầu heo."

Gửi lại đá không gian trên đài, Giang Phong nguyên bản chính ngồi xếp bằng, nhưng là hắn đối tình huống ngoại giới lại là thông qua hạ linh giác quan biết rõ nhất thanh nhị sở, nghe tới hạ linh đối Tào Diễm Binh uy hiếp lúc, Giang Phong khóe miệng hung hăng run rẩy một chút, cái này đều cái gì theo cái gì.

"Hừ!" Tào Diễm Binh có chút khó chịu lạnh hừ một tiếng.

Hạ linh lại là không để ý đến hắn tiếng hừ lạnh, trực tiếp đi lên, tính cảm giác bờ mông trực tiếp hướng trên xe gắn máy hung hăng ngồi xuống, Tào Diễm Binh ngay tại khởi động Ma Thác, bị hạ linh như thế ngồi xuống, lại là kém chút đem trọn chiếc xe gắn máy cho chơi đổ, hắn tức giận nói: "Uy, Bà tám, ngươi còn. . . ."

"Ngươi lại kêu một tiếng Bà tám thử một chút, có tin ta hay không. . ." Hạ linh nghe xong Tào Diễm Binh chửi mình Bà tám, nhất thời hai mắt phun lửa, cả giận nói.

". . . ." Tào Diễm Binh lời đến khóe miệng, nhất thời lại sợ hạ xuống, hạ linh thấy thế, dương dương đắc ý hừ lên tiểu khúc.

Gửi lại trong không gian, Giang Phong xạm mặt lại, trực tiếp im lặng, ". . . . ."

Rầm rầm rầm!

Tào Diễm Binh trực tiếp một chân giẫm mở chân ga, xe gắn máy bộc phát ra một trận tiếng oanh minh, sau một khắc, xe gắn máy sưu một tiếng, hướng về phía trước điên cuồng vọt tới, trong chớp mắt, liền biến mất ở nguyên địa.

"Uy, mở. . . Chậm một chút. . ." Trong không khí, quanh quẩn hạ linh này cực kỳ thanh âm phẫn nộ cùng xe gắn máy tiếng oanh minh.

Reng reng reng!

Vừa về đến nhà, hạ linh trong nhà điện thoại di động liền vang lên, hạ linh có chút không có khí mang dép, từ trong ngực Túi sách bên trong lấy điện thoại di động ra, mở ra điện thoại di động, nhìn thấy điện báo biểu hiện, nhất thời có chút khẩn trương tiếp thông điện thoại.

Đầu bên kia điện thoại lập tức truyền tới một thanh âm cô gái: "Ta nói hạ linh, ngươi cũng thật sự là, lão bản đều đánh ngươi nhiều như vậy điện thoại ngươi, ngươi vậy mà không có tiếp, ngươi đến muốn đi chỗ nào bên trong, không biết còn tưởng rằng ngươi mất tích đâu, lão bản để ta cho ngươi biết, để ngươi mau chóng đem pp làm tốt, sau đó ở nhà dùng điện thoại cho hắn gửi tới. . ."

Lão bản tự nhiên không có khả năng để hạ linh ở nhà lấy không tiền lương, vì đó, tự nhiên muốn hạ linh làm một số việc.

Hạ linh có chút khó chịu bĩu môi, lão bản vẫn là giống như quá khứ như vậy tiện.

"Tiểu Lệ, ta Biểu Di gia xảy ra chuyện, vì đó, ta đặc địa qua nhà bọn hắn một chuyến, điện thoại di động không có mang ở trên người, để cho các ngươi lo

lắng." Hạ linh biên cái hoang ngôn nói.

"Lần trước ngươi không phải nói ngươi Biểu Di gia xảy ra chuyện a, lần này cũng là a?" Đầu bên kia điện thoại kinh nghi nói.

Hạ linh lập tức đổi giọng, lúng túng nói: "Lần này là ta đồng hồ nhà dì Hai. . ."

Đầu bên kia điện thoại trực tiếp im lặng. . .

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 168: Quỷ Phù Tam Thông

Chương 168: Quỷ Phù Tam Thông

Giang Phong cũng là có chút im lặng, không thể không nói, hạ linh thật rất lợi hại để người đau đầu.

Không chỉ là Giang Phong chính mình im lặng, hạ linh đối với mình cũng là rất lợi hại im lặng, lừa gạt xong đồng sự, liên tục cam đoan chính mình sẽ mau chóng đem "Pp" làm tốt về sau, hạ linh lúc này mới cúp điện thoại.

"Rốt cục hồ lộng qua." Nàng xoa một cái trên trán này chảy ra đổ mồ hôi, có chút chột dạ nói.

"Thực ngươi tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp." Nhìn lấy vì sinh kế không ngừng bận rộn hạ linh, Giang Phong nhấc giương mắt, mở miệng nói.

"Cái này có biện pháp nào, ta và ngươi khác biệt, ta là người, không phải thủ hộ linh, vì đó, người là muốn ăn cơm, tại xã hội này đẳng cấp rõ ràng thời đại, không nỗ lực kiếm tiền, liền sẽ bị cái thế giới này đào thải, đây chính là sinh tồn. . ." Hạ linh nhún nhún vai, le le cái lưỡi nhỏ thơm tho, nói ra.

"Mạnh được yếu thua, cường giả vi tôn, chỉ cần ngươi dựa theo ta dạy cho ngươi công pháp tu luyện, đến lúc đó ngươi muốn muốn bao nhiêu tiền, liền sẽ có bao nhiêu tiền, đương nhiên, tiền đề không phải muốn ngươi đi đoạt, mà chính là cần nhờ ngươi thực lực mình." Giang Phong cười nhạt một cái nói.

Hạ linh nghe vậy, nguyên bản tiến vào nhà bếp đang dùng iPhone ép nước

trái cây tay lại là ngừng dừng một cái, bỗng nhiên nhãn tình sáng lên, "Đúng a. Ta làm sao lại không nghĩ tới đây."

"Bởi vì ngươi rất lợi hại đần." Giang Phong có chút im lặng trắng hạ linh liếc một chút, "Ta mới không ngu ngốc đây." Hạ linh có chút tức hổn hển trả lời.

Đúng lúc này, iPhone chén không cẩn thận loảng xoảng một tiếng nện rơi trên mặt đất, nước trái cây rơi đầy đất.

Hạ linh có chút xấu hổ, gửi lại trong không gian, Giang Phong lại là bật cười lớn.

Reng reng reng!

Ngay tại hạ linh có chút không biết nên thế nào giải trừ cái này cục diện khó xử thời điểm, bỗng nhiên, nàng chuông điện thoại di động vang lên, hạ linh vội vàng mở ra xem, đúng là một cái video.

"Hạ linh, tên ta Quỷ Phù Tam Thông, chính là một tên Ký Linh người, phía dưới ta muốn nói chuyện phi thường trọng yếu, ngươi nhất định phải dùng tâm linh nghe, ngươi tại trên xe buýt cửu tử nhất sinh, nhưng Tử Thần cũng không có cứ như vậy buông tha ngươi, kế tiếp sẽ có một đợt lại một đợt tử vong uy hiếp hướng ngươi đánh tới, nếu như ngươi muốn sống, nếu như ngươi không muốn ngươi nhân sinh, còn chưa có bắt đầu liền đã kết thúc, còn không có nở rộ liền đã khô héo, vậy ngươi liền đi cái này cái địa chỉ "

Thị Tần Nội Dung là một cái gọi "Quỷ Phù Tam Thông" người phát tới, chủ yếu là muốn để hạ linh tiến về hắn trong video nói tới địa chỉ, còn có, trong video nam tử kia trịnh trọng nói cho hạ linh, bây giờ, hạ linh tùy thời đều có nguy hiểm tính mạng, chỉ có một cái biện pháp, cái kia chính là tìm tới địa chỉ trên người, này mới có thể tránh cho có nguy hiểm tính mạng.

"Thật sự là chẳng hiểu ra sao, tên gọi Quỷ Phù Tam Thông, ngươi còn tưởng là chính ngươi là tiểu quỷ tử không thành a." Hạ linh có chút tức giận đưa điện

thoại di động đóng lại.

Lúc này, Giang Phong thanh âm lại là tại trong đầu hắn vang lên."Hắn nói không sai, ngươi bây giờ xác thực tùy thời đều có nguy hiểm tính mạng, bởi vì tại một ít trên ý nghĩa đến xem, ngươi đã bị một chút Ác Linh cho để mắt tới."

Quỷ Phù Tam Thông, dĩ nhiên chính là đời trước Trấn Hồn đường phố thế giới tự xưng mạnh nhất một nhóm "Thủ linh người."

Hoàng Phủ Long đấu, xem như công nhận mạnh nhất Trấn Hồn tướng, hắn vẫn là bây giờ Bản Danh Sách Đen, Yoo vũ thiền bọn người đã từng thần tượng, vì số ít nắm giữ uy phong linh Ký Linh người.

Hắn thủ hộ linh là Hình Thiên.

Tại cái này hệ thống thế giới cũng không có như tu tiên thực lực như thế có nghiêng trời lệch đất, Phiên Giang Đảo Hải khủng bố thủ đoạn.

Người phải để ý vẫn là lực lượng cường nhược.

Giống thủ hộ linh đồng dạng càng mạnh, hình thể cũng liền càng to lớn, lực lượng cũng liền càng khủng bố hơn, Hoàng Phủ Long đấu thủ hộ linh Hình Thiên, tại nội dung cốt truyện bên trong, cũng chính là hình thể to lớn, lực lượng khủng bố , bất quá, này căn bản không có cái gì trứng dùng.

Nếu như đối đầu Giang Phong, Giang Phong vẫn là có tự tin có thể nhẹ nhõm giải quyết hết Hình Thiên, không vì cái gì khác, bởi vì cái này Hình Thiên cũng không phải là Hồng Hoang Thế Giới cái kia, mà là một loại Linh Thể cấp bậc tồn tại, thực lực chênh lệch quá lớn, căn vốn không thể so sánh.

Hoàng Phủ Long đấu hốt du nhiều như vậy, đơn giản là muốn muốn hạ linh qua tìm Tào Diễm Binh, mà lại nếu như Giang Phong không có đoán sai, hiện tại Vương Quốc người cũng đã để mắt tới hạ linh, vì đó, qua Linh Vực, đối với hạ linh tới nói chưa hẳn cũng là một chuyện xấu.

"Đây còn không phải là có ngươi sao, Phong Đại Ca thực lực ngươi mạnh như vậy, khẳng định có thể đánh lui bọn họ." Hạ linh trừng to mắt, một bộ "Ta tin ngươi mới là lạ, ngươi cái lão già nát rượu rất hư." Biểu lộ.

Giang Phong trực tiếp im lặng, tức giận nói: "Tuy nhiên ta có thể đánh lui chúng nó, nhưng là nói như vậy ta" tốt trả giá rất lớn đại giới, kia chính là ta Hồn Lực tiêu hao rất lớn, sau cùng dẫn đến ta trực tiếp hồn phi phách tán."

Giang Phong mặt không đỏ, tim không nhảy vung một cái nói láo.

"A, nghiêm trọng như vậy! ?" Hạ linh trên mặt chưa bao giờ có nghiêm túc.

"Ách. . Xác thực có." Giang Phong có chút tâm hỏng nói ra, đột nhiên phát hiện mình dạng này lừa gạt một cái ngây thơ lãng mạn thiếu nữ, có phải hay không có chút quá mức vô sỉ?

Hạ linh cuối cùng vẫn lựa chọn tin tưởng Giang Phong vô sỉ hoang ngôn.

Thực cũng không thể trách Giang Phong, dù sao cũng chỉ có hạ linh tiến về Trấn Hồn đường phố, như vậy Giang Phong muốn có được đồ,vật tự nhiên là hội càng nhiều.

Phải biết, Trấn Hồn đường phố thế giới bảo bối thế nhưng là có không ít, tỉ như La Sát đường phố linh Hòe Thụ Khải Linh lúc chỗ xen lẫn linh hòe nhánh liền đối Thần hồn tu luyện có chỗ tốt cực lớn, mà lại linh hòe nhánh có thể làm cho linh Hòe Thụ trọng sinh, thậm chí có thể trợ giúp nam ngự phu dung hợp Vũ Thần thân thể cùng Bắc Hà Tứ Tướng, có thể thấy được linh hòe nhánh bên trong ngậm nạp khổng lồ cỡ nào lực lượng.

"Nơi này chính là trong truyền thuyết Linh Vực sao? Chúng nó đều là Quỷ Hồn? Còn có, chúng nó uống những cái kia canh, thật liền có thể quên mất kiếp này, sau đó trước qua đầu thai chuyển thế sao?" Căn cứ Hoàng Phủ Long đấu cung cấp địa chỉ, hạ linh tìm tới La Sát đường phố, khi thấy La Sát đường phố lui tới Quỷ Hồn cùng cái này trên đường một chút bán Mạnh Bà Thang người.

Hạ linh nhất thời sắc mặt một mảnh trắng bệch, toàn thân run rẩy nói: "Phong Đại Ca, ta. . . ."

Nhìn thấy hạ linh cái kia có chút khiếp nhược bộ dáng, Giang Phong có chút tức giận nói: "Cái này có cái gì tốt sợ hãi, ngươi yên tâm, chúng nó sẽ không tổn thương ngươi, bởi vì nơi này là La Sát đường phố, còn nữa nói, còn không phải có ta ở đây ngươi nơi này à, ngươi sợ cái gì?"

Nghe được Giang Phong nói có mình tại nơi này, hạ linh khẽ giật mình, lại liên tưởng đến Giang Phong khủng bố, nàng nhất thời dũng khí tăng gấp bội, trả lời: "Ta tự nhiên không sợ."

"Vậy ngươi còn không nhanh đi tìm Tào Diễm Binh." Giang Phong có chút im lặng nói.

Không nghỉ mát linh tuy nhiên có địa chỉ, nhưng có địa chỉ cũng không có nghĩa là có thể tìm tới chỗ.

Sau cùng hạ linh hỏi mấy người, mới tìm được Tào Diễm Binh ở lại trạch viện, xa xa liền có thể nhìn thấy trong trạch viện cây kia Đại Hòe Thụ.

Hạ linh vừa mới vừa đi tới Tào Diễm Binh gia đại trạch trước, cùng lúc đó, bốn phương tám hướng bỗng nhiên tuôn ra một đoàn lít nha lít nhít Quỷ Ảnh, đám người trọn vẹn đạt mấy trăm cái.

Từng cái khí thế hung hung, trong chớp mắt, liền đem Tào Diễm Binh gia đại trạch cho bao vây lại, kẻ đến không thiện, tuyệt đối là đến tìm phiền toái.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 169: Thôn Phệ

Chương 169: Thôn phệ

Két!

Đại trạch phòng cửa bị đẩy ra, một cái tuổi trẻ thiếu niên thân ảnh từ bên trong lao ra, Tào Diễm Binh cầm trong tay Thập Điện Diêm La, nhìn lấy đem nhà mình đại trạch viện cho vây lại một đám Ác Linh, sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống, quát lớn: "Các ngươi cái này là muốn làm gì? Muốn chết đúng không."

Thân là La Sát đường phố Trấn Hồn tướng, nhà mình lại bị một đám Ác Linh cho vây quanh, đây quả thực là để hắn vô pháp dễ dàng tha thứ sự tình.

"Là ngươi, mặt trắng nhỏ." Hạ linh bị chúng Ác Linh cho vây quanh, trong lòng mặc dù có chút e ngại, bất quá nhìn thấy Tào Diễm Binh từ trong phòng lao ra, nàng vẫn là vô ý thức xưng hô nói.

"Chết Bà tám, tại sao là ngươi. . ." Tào Diễm Binh sắc mặt tối sầm.

"Ngươi. . ." Hạ linh bị Tào Diễm Binh xưng là chết Bà tám, nhất thời tức giận đến liễu mi dựng thẳng, chỉ Tào Diễm Binh liền muốn đổi trở về.

Nhưng mà Tào Diễm Binh lại là không để ý tới nàng, tiếp tục nói: "Đúng, ngươi là làm sao tìm được nơi này?"

Hạ linh sững sờ, bất quá vẫn là tạm thời nhịn xuống nộ khí, thở phì phò nói:

"Tự nhiên là đến lánh nạn."

"Lánh nạn?" Tào Diễm Binh nhíu nhíu mày, chợt nhìn về phía đại trạch bốn phía những khí thế hung hung đó Ác Linh, khóe miệng hơi có chút run rẩy nói: "Ngươi nói ngươi là bị bọn họ truy sát?"

"Nói nhảm!" Hạ linh có chút tức giận trợn mắt trừng một cái.

Tào Diễm Binh kém chút chửi mẹ, mm p, ngươi thủ hộ linh cường đại như vậy, còn cần tìm đến lão tử lánh nạn, đây không phải đang nói đùa sao?

"Một đôi cẩu nam nữ, còn Lang có Tình Thiếp có Ý, hôm nay, liền để cho các ngươi làm một đôi chết uyên ương, dám trêu chọc chúng ta, còn giết huynh đệ chúng ta thạch thác nước, các ngươi hôm nay phải chết, các huynh đệ, lên cho ta." Ác Linh thủ lĩnh gầm lên giận dữ, hạ lệnh để chúng Ác Linh vây giết Tào Diễm Binh cùng hạ lệnh.

"Ngươi chính là đám kia ở nhân gian làm hại Ác Linh thủ lĩnh?" Tào Diễm Binh nghe vậy lại là không có nửa điểm thất kinh sắc, ánh mắt vô cùng lạnh như băng nói.

"Không sai, coi như ngươi biết, hôm nay ngươi cũng phải chết." Ác Linh thủ lĩnh cười lạnh một tiếng, hướng Tào Diễm Binh cùng hạ linh bức tới.

Tào Diễm Binh lạnh hừ một tiếng, quay đầu nhìn về phía hạ linh nói: "Ngươi tiến đại trạch bên trong, cùng với ta đệ, không có ta cho phép không cho phép mở cửa, hôm nay, ta cũng không muốn để cho ta gia đại môn nhuốm máu."

Nói xong, liền muốn cầm trong tay Thập Điện Diêm La hướng chúng Ác Linh xông đi lên.

"Không cần phiền toái như vậy. . ." Nhưng mà, đúng lúc này, Giang Phong cái kia có chút đạm mạc thanh âm bỗng nhiên vang lên, Tào Diễm Binh toàn thân khẽ giật mình.

Còn chưa kịp phản ứng, một đạo quanh thân phát ra kim quang bóng người từ hạ linh thể nội chậm rãi dậm chân đi ra.

Từ vừa mới bắt đầu, đạo nhân ảnh này rất nhỏ, chỉ là trong chớp mắt, cái này một bóng người liền hóa thành người bình thường một kích cỡ tương đương, lại nói tiếp, chừng cao hơn hai mét.

"A!" Một cỗ kinh khủng Thần Hồn uy áp bỗng nhiên từ trên người Giang Phong bộc phát ra.

Giang Phong bước ra một bước, nguyên thần nhẹ nhàng đi vào chúng Ác Linh trên đỉnh đầu, tại chúng Ác Linh kinh hoảng hoảng sợ đại loạn bên trong, hắn há miệng hút vào, hai đạo màu trắng đen cương phong xoay tròn xông ra, hóa thành hai cỗ mạnh mẽ đáng sợ Gió xoáy, hướng về chúng Ác Linh quét ngang cuồn cuộn cuốn tới.

Chỉ trong khoảnh khắc đó, không ra một lát, những Ác Linh đó liền bị "Gió mát hóa sát" cuốn trúng, sau đó bị cưỡng ép lôi kéo, sau cùng bị Giang Phong há miệng hút vào, trực tiếp nuốt nhập thể nội luyện hóa.

Trước, tại cương ước vị diện, Giang Phong tiếp xúc qua một chút Thần Hồn phương diện tu luyện bí thuật, cũng thôn phệ qua không ít Ác Linh.

Có lẽ tại một số phương diện, loại phương pháp này thuộc về tà thuật , bất quá, không thể không nói, tại tập hợp (Cương Thi Chí Tôn) thế giới, Cửu Thúc chỗ Mao Sơn Phái "Luyện Hồn Thuật" về sau, Giang Phong thành công cảm ngộ ra một bộ thế nhưng là để nguyên thần nhanh chóng tăng trưởng phương pháp.

Giang Phong cũng không phải là loại kia lạm sát kẻ vô tội điên cuồng, nói theo một ý nghĩa nào đó, hắn chỉ là đem những Ác Linh đó cho trực tiếp thông qua công pháp phân giải, sau đó hóa thành tinh khiết Hồn Lực tới tu luyện.

Tổng, hết thảy đều là vì tu hành, không có đường, chỉ có thể chính mình tìm kiếm một con đường đến đi, nếu không, cũng là rất bảo thủ mục nát.

Nhìn lấy Giang Phong chỉ là há miệng liền đem một đám Ác Linh cho trực tiếp thôn phệ, không chỉ là hạ linh mắt trợn tròn, Tào Diễm Binh càng là một mặt ngốc trệ nhìn lấy tất cả những thứ này, cho dù trong tay hắn Thập Điện Diêm La rơi xuống đất, cũng là vẫn không biết.

"Vậy thì giải quyết?" Một lát sau, Tào Diễm Binh phương mới hồi phục tinh thần lại, có chút cơ giới thầm nói.

Nhìn về phía Giang Phong ánh mắt, từ vừa mới bắt đầu e ngại biến thành một loại chưa bao giờ có kính sợ tâm.

"Ta muốn bế nhốt mấy ngày, không có cái gì chuyện quan trọng không nên quấy rầy ta." Giang Phong quét mắt một vòng Tào Diễm Binh, sau cùng nhìn về phía hạ linh chậm rãi nói.

"Ngươi không phải ta thủ hộ linh sao? Vậy ta nếu là gặp được nguy hiểm nhưng làm sao bây giờ?" Được chứng kiến Giang Phong khủng bố thủ đoạn, lại liên tưởng đến mình đã bị một chút Ác Linh cho để mắt tới, hạ linh nhịn không được có chút lo lắng nói.

Nghe vậy, Giang Phong nhìn về phía Tào Diễm Binh, lấy một loại mệnh lệnh giọng điệu nói ra: "Mấy ngày kế tiếp, nàng an toàn liền giao cho ngươi, nhớ kỹ, đừng cho bất luận kẻ nào thương tổn đến nàng, nếu không, ngươi biết làm sao bây giờ?"

Ngữ khí có chút băng lãnh, Tào Diễm Binh nhìn về phía Giang Phong, tại cùng Giang Phong ánh mắt đối mặt trong nháy mắt đó, hắn run lên trong lòng, nhịn không được cúi đầu xuống, vội vàng gạt ra một tia so với khóc còn khó nhìn hơn nụ cười nói: "Tiền bối, ngươi cứ yên tâm đi, ta sẽ không để cho nàng chịu đến bất cứ thương tổn gì."

Gặp Tào Diễm Binh cái kia có chút sợ bộ dáng, Giang Phong muốn cười, lại là cười không nổi, dù sao, hắn hiện tại rất là nghiêm túc.

Phân phó xong Tào Diễm Binh chiếu cố tốt hạ linh, Giang Phong lúc này mới tiến vào hạ linh Ký Linh không gian, bắt đầu ngồi xếp bằng ép trên bệ đá, luyện hóa những thôn phệ đó mà đến Ác Linh linh hồn.

"Ngươi thật đúng là may mắn." Nhìn lấy Giang Phong biến mất, một lát sau chưa từng xuất hiện, Tào Diễm Binh lúc này mới đại thở dài một hơi, có chút hâm mộ nói ra.

"Đúng thế, Phong Đại Ca là lợi hại nhất." Vừa nghĩ tới Giang Phong cường đại, hạ linh liền không nhịn được nhếch miệng cười một tiếng, ngóc đầu lên, tại Tào Diễm Binh trước mặt vung vẩy một chút quyền đầu, đắc ý nói.

Ký Linh trong không gian, Giang Phong tức giận nói: "Ngươi như thế phế vật, vẫn là tranh thủ sớm một chút đem ta dạy cho ngươi công pháp tu luyện có thành tựu đi. . ."

Hạ linh nguyên bản trên mặt có chút dương dương đắc ý, nghe xong trong đầu Giang Phong truyền là như thế khinh thường lời nói, nhất thời biểu hiện trên mặt hơi có chút cứng đờ, hơi hơi đỏ mặt, lộ ra rất là xấu hổ?

"Ngươi thủ hộ linh lợi hại như vậy? Ngươi thế nào còn cần ta trợ giúp, đúng, ngươi là làm sao tìm được nơi này đến?" Tào Diễm Binh nói sang chuyện khác, hỏi.

"Là một cái gọi Quỷ Phù Tam Thông người phát cho ta video, nói để cho ta tới nơi này tìm ngươi." Lúc này, hạ linh liền đem Hoàng Phủ Long đấu phát cho nàng video, sau đó bắt đầu hốt du nàng đến Trấn Hồn đường phố tìm Tào Diễm Binh quá trình giảng một lần.

Nghe xong nguyên lai là chuyện như vậy, Tào Diễm Binh gật gật đầu, "Đã như vậy, vậy ngươi ngay ở chỗ này tạm thời ở lại đi."

Tào Diễm Binh có chút hào phóng nói ra, mặt ngoài nhìn, tựa hồ là hắn rất hào phóng thu lưu hạ linh, thực coi như không phải Hoàng Phủ Long đấu, vừa

nghĩ tới Giang Phong khủng bố, Tào Diễm Binh vẫn là không dám vi phạm Giang Phong ý tứ, nếu không nếu là Giang Phong tức giận, chính hắn có thể không dám hứa chắc có thể hay không bị Giang Phong trực tiếp làm thành cặn bã.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 170: Thắp Sáng Hồn Đăng

Chương 170: Thắp sáng Hồn Đăng

Phật Kinh (A Di Đà Kinh) nói tới Đông Tây Nam Bắc thượng hạ các phương, cũng có như nhiều không đếm xuể Phật (trải qua bên trong xưng "10 vạn ức Phật Thổ"), mà mỗi một Phật Thổ bên trong lại có không tính toán Bồ Tát, có thể thấy được Bồ Tát số vậy" không phải là giữ lời có khả năng biết rõ" .

Ức vạn Phật Quốc bên trong ở lại không tính toán Phật Đà, mà mỗi một vị Phật Đà, các tổ chức, phật pháp thần thông quảng đại, xa không phải phàm nhân có thể tưởng tượng.

Võ giả Tu Vũ, coi trọng Đả Phá Hư Không, Kiến Thần Bất Phôi, quanh thân Huyệt Khiếu quán thông, thu nạp thiên địa nguyên khí cho mình dùng, từ đó bất chợt tới phá thiên địa trói buộc, đánh vỡ lồng giam, lấy đã năng lực, Phá Toái Hư Không.

Cái này bên trong, Huyệt Khiếu liền như là Phật Kinh bên trong giảng một dạng, như cùng một cái Phật Quốc, mỗi một cái Huyệt Khiếu đều có thể giấu "Thần!", cũng chính là chất chứa huyết khí, khủng bố huyết khí giấu tại bên trong, khi thật sự lúc bộc phát, khủng bố chỗ có thể nghĩ, (nhất Khiếu thông bách Khiếu thông, Huyết Nhục Diễn Sinh, thiên biến vạn hóa, Phá Toái Chân Không).

Bất quá, cái này chung quy là quá mức Huyền Huyễn cảnh giới, trước mắt, Giang Phong cũng không có loại kia hy vọng xa vời, hắn vẫn là tại Quốc Thuật trên đường tiếp tục tìm tòi.

Nguyên thần tu luyện pháp, vô pháp nghiên cứu, cái này nguyên thần, cũng là người linh hồn hướng cao cấp linh hồn thể tiến hóa một cái quá trình.

Nguyên thần đến có bao nhiêu cái Huyệt Khiếu, cái này là rất khó tưởng tượng, nguyên thần tu luyện tới cao thâm ra đến có gì kỳ diệu chỗ, lấy Giang Phong bây giờ cảnh giới, cũng chỉ là tại trên con đường tu đạo bước ra một bước nhỏ.

Ký Linh trên bệ đá, Giang Phong Thần Hồn tản mát ra nhạt hào quang màu vàng kim nhạt.

Hắn nhắm mắt dưỡng thần, hai đạo hắc khí lưu màu trắng vây quanh hắn không ngừng xoay tròn, xoay quanh quanh người hắn một vòng, sau cùng lại bị Giang Phong há miệng hút vào, trực tiếp hút vào trong miệng mũi.

Trên thân kim sắc quang mang chậm rãi thu liễm, bỗng nhiên, tại Giang Phong nơi trái tim trung tâm chậm rãi sáng lên một đóa thanh sắc đèn đuốc.

Loại kia hỏa diễm có chút yêu dị, nhưng là lại cho người ta một loại thần thánh bá đạo cảm giác.

Người có ngũ tạng lục phủ, Tâm Can tỳ thận phổi dạ dày các loại bộ phận.

Mà đóa này thanh sắc đèn đuốc sáng lên vị trí chính là tại Giang Phong nơi trái tim trung tâm.

"Đây chính là nguyên thần Hỏa, ta thắp sáng thứ nhất ngọn Hồn Đăng."

Nội thị mắng trong cơ thể mình nơi trái tim trung tâm này một đóa đèn đuốc, Giang Phong tâm tình chưa bao giờ có qua tốt, kết hợp tu luyện công pháp, còn có những ngày này cảm ngộ.

Giang Phong rốt cục tìm kiếm được một cái có thể cho chính mình nguyên thần, Tinh Thần Lực cấp tốc trưởng thành đường đi.

Thắp sáng nguyên thần Hỏa, hết thảy có Thất Đạo, chỉ cần thắp sáng sở hữu đèn đuốc, này liền có thể lấy nguyên thần Độ Kiếp Thành Tiên, đương nhiên, nơi này thành Tiên, là chỉ thành tựu Dương Thần.

Cái này Dương Thần, thần diệu vô biên , có thể giữ lâu tại thế, phân ra vô số suy nghĩ, cái này cũng có chút khoa trương, những này cũng chỉ là Giang Phong tưởng tượng.

Nhưng là, bây giờ hắn thật thành công thắp sáng tâm hỏa, đạt được chỗ tốt liền là một loại có thể dùng tới đối phó Quỷ Hồn "Hồn diễm!"

Trong lòng bàn tay lật một cái, một đóa thanh sắc hoa sen hình dáng hỏa diễm xuất hiện tại Giang Phong trong lòng bàn tay không ngừng xoay tròn, Giang Phong hài lòng gật gật đầu.

Đây là hắn dựa theo Đạo Kinh phía trên pháp chỗ làm ra đến một loại nguyên thần Hỏa, Đạo Gia có Tam Muội Chân Hỏa, Âm Phủ có Địa Ngục Cửu U Minh Hỏa, mà loại này đến từ linh hồn hỏa diễm, ngược lại là có chút rất đặc thù.

Chính là bởi vì có ngọn lửa này, Giang Phong thành công đem những Ác Linh đó luyện hóa đồng thời, còn thuận tiện tiêu trừ qua những Ác Linh đó oán khí, tránh cho ngày sau bị oán khí quấn thân lo toan lo.

"Uy, Giang Phong, ngươi chừng nào thì mang ta rời đi nơi này a." Giang Phong chính vì chính mình ngoài ý muốn làm ra một loại đặc thù linh hồn Hỏa thiết lập muốn thành công mà cảm thấy vô cùng kinh hỉ đồng thời, một cái khiến người không biết làm sao thanh âm lại là vang lên.

Sau một khắc, hạ linh trực tiếp xuất hiện tại trên bệ đá, đi vào Giang Phong trước mặt, chu cái miệng anh đào nhỏ nhắn, có chút bất mãn nói ra.

Giang Phong nhấc giương mắt, có chút im lặng nói: "Ngươi muốn rời khỏi nơi này tùy thời đều có thể , bất quá, ta không thể bảo đảm ngươi rời đi nơi này về sau, có thể hay không cho nhà ngươi người mang đến mua ở đâu!" Giang

Phong nói cũng không phải là nói nhảm, hạ linh bây giờ trừ bị Ác Linh để mắt tới bên ngoài, còn đã bị Vương Quốc người để mắt tới, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, chắc hẳn linh Hòe Thụ Khải Linh thời điểm, Vương Quốc người cũng cần phải đến.

Hạ linh được nghe Giang Phong nói như vậy, không khỏi hơi sững sờ, đối Giang Phong tín nhiệm, để cho nàng tự động khẩn trương lên, nàng trực tiếp hỏi: "Vậy ta cũng không thể một mực ở lại đây đi, nếu không cha mẹ ta biết rõ ta mất tích, vậy còn không đến lo lắng chết ta?"

Giang Phong ngẫm lại, hạ linh thực cũng không sai , bất quá, hiện tại xác thực không phải trở về thời điểm, đành phải nói ra: "Ngươi bây giờ còn không phải trở về thời điểm, ta nghĩ ngươi vẫn là trước ở chỗ này ngốc một hồi lại nói, về phần người nhà ngươi bên kia, ngươi liền gọi điện thoại nói với bọn họ, tạm thời ra ngoài bên ngoài đi công tác, không rảnh liền tốt, còn có, công ty bên kia có thể từ chức."

Hạ linh tức giận nói: "Từ chức, vậy ta công việc sau này làm sao bây giờ."

Giang Phong trực tiếp im lặng, tức giận trợn mắt trừng một cái nói: "Ngươi đem ta dạy cho ngươi công pháp hảo hảo tu luyện, về sau muốn tiền tự nhiên là một nắm lớn, nói nhảm nhiều quá, tốt, không có việc gì liền không nên quấy rầy ta." Giang Phong còn muốn tiếp tục tham ngộ chính mình Đạo Pháp, nhìn xem có thể hay không Tướng Hồn Hỏa dùng đang thi triển phù chú cùng một chút càng thêm thần kỳ tình huống cụ thể bên trên.

Vì đó, trực tiếp vung tay lên, hạ linh chỉ cảm thấy trước mắt một trận long trời lỡ đất, chính mình Tinh Thần Ý Niệm trong nháy mắt từ trong đầu Ký Linh không gian bị Giang Phong trực tiếp bài xích đi ra.

"Thối Giang Phong, ngươi quá đáng giận." Thân là thủ linh người, chính mình não hải thế giới, vốn là thuộc về mình, mà Giang Phong lại là cưỡng ép chiếm lấy chính mình địa phương, càng thêm thật đáng giận là Giang Phong lại

đem nàng cho đuổi ra.

Lần này, hạ linh khí được bản thân liền đem mặt đất cái ghế đá lật, "Ôi!" Ánh mắt của nàng có chút phát hồng kinh hô một tiếng, đầu ngón chân đá băng ghế trên đùi, trực tiếp liền nước mắt đều chảy ra. . .

Thời gian bất tri bất giác trôi qua, đảo mắt lại qua hai ngày, một ngày này Giang Phong bỗng nhiên mở mắt, lại là cảm ứng được có lạ lẫm khí tức tại ở gần.

"Rốt cục tới sao. . ."

Như là ban đầu kịch bên trong một dạng, đáp lấy Tào Diễm Binh đưa thức ăn ngoài thời điểm, Vương Quốc người rốt cục tới.

"Các ngươi là ai?"

Tào huyền sáng cảnh giác nhìn qua người tới, vô ý thức đem hạ linh hộ tại sau lưng.

"Vương Quốc đặc biệt kỵ sĩ Hale Kemp!"

Chỉ gặp một đám người bước vào trạch viện, người cầm đầu một bộ đồ đen, một đầu Tảo Bả Đầu kiểu tóc, Xà Hạt đồng tử, tại sau lưng theo sát lấy một đầu cự đại ác khuyển.

"Vương Quốc!"

Tào huyền sáng nhướng mày, đối với cái tổ chức này ý vị tự nhiên là rất lợi hại quá là rõ ràng.

"Nếu biết tổ chức chúng ta tên tuổi, vậy ngươi liền hẳn phải biết, tại tổ chức chúng ta trước mặt, các ngươi chỉ có ngoan ngoãn thần phục."

Hale Kemp có chút càn rỡ nhếch miệng cười nói.

"Đường trút mưa!"

Đối mặt Vương Quốc cái này kẻ đến không thiện tổ chức, tào huyền sáng tự nhiên không phải người ngu, ngay đầu tiên liền trực tiếp triệu hồi ra chính mình thủ hộ linh Đường trút mưa.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 171: Hale Camp

Chương 171: Hale Camp

Bát Tí bọ ngựa Đường Lưu Vũ, hai mắt mù, lại có thể nghe âm thanh phân biệt khí, lấy sử dụng Kỳ Môn ám khí làm tên, vì đoạt mạnh nhất ám khí, trong vòng một đêm giết sạch Đường Môn bốn trăm người sống, thủ đoạn cực tàn bạo, sau bởi vì lương tâm phát hiện thoái ẩn giang hồ, từng bại vào tào huyền sáng mẹ Đường Tiếu cười trong tay, về sau cùng tào huyền sáng nhất chiến sau trở thành tào huyền sáng thủ hộ linh.

"Địa Ngục Tam Đầu Khuyển, lên cho ta." Đối với Đường Lưu Vũ, Hale Camp tự nhiên dù sao cũng hơi hiểu biết, ngay đầu tiên, hắn liền trực tiếp để cho mình Địa Ngục Tam Đầu Khuyển hướng Đường Lưu Vũ phát động công kích.

Địa Ngục Tam Đầu Khuyển, cùng trong truyền thuyết giống như đúc, trên đỉnh đầu mọc ra một cái góc cạnh, ba cái đầu, toàn thân bốc lên hừng hực ngọn lửa màu đỏ thắm.

Mới vừa xuất hiện, liền trực tiếp phát ra một tiếng kinh thiên động địa tiếng gầm gừ, hướng Đường Lưu Vũ phát động công kích.

Đường Lưu Vũ am hiểu nhất chủ yếu vẫn là ám khí công kích, đối đầu Địa Ngục Tam Đầu Khuyển tấn công chính diện, hắn không đủ chỗ lập tức liền hiển lộ ra.

Rất nhanh, liền bị một mặt tính trực tiếp áp đảo, mơ hồ trong đó đã có suy tàn

dấu hiệu, gặp tào huyền sáng cùng Đường Lưu Vũ hai người đã bắt đầu có chút không ứng phó qua nổi.

Hạ linh không khỏi có chút lo lắng, vội vàng dùng ý niệm câu thông chính mình Ký Linh không gian, thông tri Giang Phong.

"Phong Đại Ca, mau ra đây hỗ trợ, chúng ta gặp được công kích, ngươi nếu là không còn ra, chúng ta liền muốn xong đời." Hạ linh thanh âm có chút điềm đạm đáng yêu, Ký Linh trong không gian, Giang Phong từ từ mở mắt, tức giận nói: "Gấp cái gì, hiện tại còn không phải xuất thủ thời điểm, một hồi lại nói."

"A, cái này đều đã lửa cháy đến nơi, còn phải đợi thêm một lát a?" Hạ linh có chút im lặng trợn mắt trừng một cái, Giang Phong lại là không tiếp tục để ý tới hắn.

Liên tục hô Giang Phong vài câu, Giang Phong vẫn không có để ý tới hạ linh, tức giận đến hạ linh nghiến răng nghiến lợi, cái này thủ hộ linh, thực sự quá càn rỡ, thế nào có như thế đáng giận thủ hộ linh đâu?

"Shimazu, tốc chiến tốc thắng!"

Hale Camp ra lệnh một tiếng, cả người cao gần năm mét, thân thể mặc khôi giáp, tay cầm Cự Chùy thủ hộ linh lập tức xuất hiện.

"Shimazu Yoshihiro, ngươi là. . . Vũ Thần thân thể?"

Nhìn thấy Hale Camp trực tiếp triệu hoán cái thứ hai thủ hộ linh, tào huyền sáng trong lòng giật mình.

"Tiểu tử, ngươi ngược lại là có chút kiến thức , bất quá, đối với một cái sẽ phải người chết, có thể chết tại ta thủ hộ Linh Thủ dưới, cũng coi như ngươi vận khí tốt."

Hale Camp càn rỡ cười ba tiếng, chợt ánh mắt một lệ, hướng thủ hộ linh Shimazu Yoshihiro ra lệnh: "Cho ta giết bọn họ."

Shimazu Yoshihiro, là lệ thuộc vào Đảo Quốc Hattori Hanzo Ninja trong gia tộc xuất sắc Ninja, Hattori Hanzo, Nhật Bản Chiến Quốc thời đại đến Edo thời đại sơ kỳ lúc Đức Xuyên Thị dưới trướng võ sĩ nhất tộc."Hanzo" một tên là Hattori gia dụng đến đời đời truyền lại danh hào, chỉ có xuất sắc nhất Ninja, mới có thể có được xưng hô thế này.

Đương nhiên, Shimazu hoằng nghĩa tự nhiên còn không phải chân chính Ninja Thần, hắn chẳng qua là Ninja Thần thủ hộ linh mà thôi.

Shimazu hoằng nghĩa cầm trong tay Cự Chùy, ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, trực tiếp mấy cái cất bước, hướng Đường Lưu Vũ công kích quá khứ.

Phanh phanh phanh!

Liên tục không ngừng va chạm vang lên, Đường Lưu Vũ bị đánh đến liên tục rút lui, cơ hồ là muốn bị trực tiếp chơi ngã xu thế, hạ linh rốt cục có chút mang theo tiếng khóc nức nở hướng Giang Phong cầu khẩn nói: "Phong Đại Ca, ngươi tranh thủ thời gian ra tay giúp đỡ đi."

Ký Linh trong không gian, Giang Phong mắt thấy tình huống này, chính muốn xuất thủ , bất quá, lại là thần sắc nhất động, nói: "Tào Diễm Binh tới. . ." Hắn tiếng nói vừa rồi rơi xuống, một trận Ma Thác âm thanh liền vang lên.

Tào Diễm Binh kịp thời chạy đến.

"Ca, ngươi trở về." Tào huyền sáng gặp ca ca Tào Diễm Binh rốt cục trở về, nhịn không được kinh hỉ nói, trong lòng cũng là đại thở dài một hơi.

"Tào Diễm Binh!"

Hale Camp biến sắc.

"Tại toàn bộ La Sát đường phố, vẫn chưa có người nào đuổi tới nhà của ta nháo sự, lần trước đám kia Ác Linh đến gây chuyện, sau cùng nghỉ việc cũng là

trực tiếp hồn phi phách tán, hôm nay, các ngươi Vương Quốc cũng tới nhà của ta nháo sự, không có đi qua chủ nhà đồng ý, liền xông tới, đây là rất lợi hại không lễ phép hành vi!"

Tào Diễm Binh xoay người xuống xe, cầm trong tay Thập Điện Diêm La, trong mắt tràn ngập sát ý.

"Shimazu, giết hắn!"

Tại Hale Camp mệnh lệnh dưới, Shimazu Yoshihiro hét giận dữ một tiếng, cầm trong tay Cự Chùy hướng về Tào Diễm Binh giết đi qua.

"Hứa Trử!"

Nhưng dù sao Shimazu hoằng nghĩa là Đảo Quốc thời cổ trứ danh võ sĩ, hơn nữa còn là Hattori Hanzo trong gia tộc xuất sắc nhất Ninja, thực lực tại thời cổ, uy danh hiển hách, không biết đánh bại bao nhiêu đối thủ.

Nó thực lực cực kì khủng bố, chỉ là tại giao thủ ở giữa, Tào Diễm Binh liền xuất hiện bại lui tình huống, liên tục giao thủ vài chục cái, rốt cục, Shimazu hoằng nghĩa một chùy nện ở Tào Diễm Binh trên bụng, trong nháy mắt đem hắn đánh bay, thời khắc khẩn cấp, Tào Diễm Binh vội vàng triệu hồi ra chính mình thủ hộ linh Hứa Trử.

Hứa Trử vừa xuất hiện, lập tức liền cùng Shimazu hoằng chiến tranh chính nghĩa đấu cùng một chỗ, chiến đấu tương đối kịch liệt, mặc dù không có loại kia Phiên Giang Đảo Hải xu thế, nhưng là đánh nhau ở giữa, tiếng nổ đùng đoàng vẫn là từng tiếng không ngừng, cực kỳ rung động.

"Rốt cục đến a?" Ký Linh trong không gian, Giang Phong chậm rãi đứng dậy, xuyên thấu qua hạ linh phần ngoài giác quan, chỉ gặp Tào Diễm Binh cửa nhà viên kia màu trắng trong suốt linh Hòe Thụ chính đang tỏa ra vô cùng sáng chói trong suốt sắc quang mang.

Đặc biệt là ngọn cây đầu kia, càng là trong suốt đến có chút trên chín tầng trời Galactic, thật rất đẹp, rất lợi hại hoang tưởng.

Đây là Giang Phong lần thứ nhất ở cái thế giới này gặp qua như thế cảnh đẹp sắc.

Bất quá bây giờ cũng không phải thưởng thức cảnh sắc thời điểm.

Tại linh Hòe Thụ ngọn cây, trong mơ hồ, bắt đầu sinh trưởng ra một cây chừng khoảng mười centimet cành cây, cùng linh Hòe Thụ bản thân hiện lên tinh óng ánh hào quang màu trắng khác biệt, cái này rất lợi hại cành cây hoàn toàn phát ra bích lục sắc ánh sáng, nhìn rất là lộng lẫy.

Đây chính là linh hòe nhánh, ẩn chứa có thật không thể tin Hồn Lực cùng linh khí bảo vật.

Cùng lúc đó, trong hư không chợt phát hiện ra một đạo toàn thân bao phủ tại hắc bào bên trong, mang theo hắc sắc Quỷ Kiểm Diện Cụ bóng người, mới vừa xuất hiện, đạo nhân ảnh này liền trực tiếp đưa tay muốn đi hái linh hòe nhánh.

Người này không là người khác, chính là Ninja Thần Hattori Hanzo,

"Một mình vận dụng người khác đồ,vật, không có đi qua cho phép, là một kiện rất lợi hại không lễ phép hành vi, chẳng lẽ cha mẹ ngươi không dạy qua ngươi đạo lý này sao?" Hattori Hanzo đang muốn hái linh hòe nhánh, cùng lúc đó, một đạo người mặc đạo bào màu xám bóng người lại là đột nhiên hiện ra.

Một cỗ khí tức khủng bố trong nháy mắt bao phủ hướng Hattori Hanzo, chỉ là trong nháy mắt, Hattori Hanzo cả người liền trực tiếp ngược lại bay lên, nhận trọng kích, cả người trực tiếp rơi xuống giữa không trung, hướng trên mặt đất đập xuống.

Căn bản thấy không rõ Giang Phong thế nào động thủ, nhưng là, từ nện rơi trên mặt đất, toàn thân bị lôi quang quấn quanh, có chút chật vật không chịu nổi

Hattori Hanzo này toàn thân cháy đen tình huống đến xem, rất rõ ràng, Giang Phong vừa rồi dùng bàn tay Lôi chiêu số, trực tiếp một cái Chưởng Tâm Lôi, đem Hattori Hanzo cho đánh bay.

"Ngươi đến là ai?" Trên mặt đất phun một ngụm máu, Hattori Hanzo che ngực chậm rãi ngẩng đầu, trong mắt tràn ngập hãi nhiên sắc nhìn lấy Giang Phong, Giang Phong đến là thế nào xuất hiện, vì cái gì hắn chưa nghe nói qua nhân vật như vậy, mặt khác cũng là Giang Phong quá mạnh, cường đại để hắn có chút sợ hãi.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 172: Dẫn Lôi Tôi Nguyên Thần

Chương 172: Dẫn Lôi tôi nguyên thần

Đối với Hattori Hanzo chấn kinh cùng này oán độc ánh mắt, Giang Phong hoàn toàn không có để vào mắt, đạm mạc quét Hattori Hanzo liếc một chút, Giang Phong lạnh hừ một tiếng, một cỗ đáng sợ linh hồn uy áp trong nháy mắt từ trên người hắn bạo phát đi ra.

"Chết!"

Hattori Hanzo cũng không hề từ bỏ, trong mắt lóe lên một tia hàn quang, trong tay đột nhiên xuất hiện một chuôi kiếm.

Chỉ gặp thân hình hư không tiêu thất, giống như thuấn di, lúc xuất hiện lần nữa đợi, đã tại Giang Phong phía sau, lợi kiếm trong tay đâm thẳng Giang Phong áo lót.

Thế nhưng là, ngay tại hắn công kích sắp rơi vào Giang Phong trên thân thời điểm, một cỗ để hắn kinh hồn bạt vía đáng sợ uy áp lại là trong nháy mắt từ trên người Giang Phong bộc phát ra, Giang Phong trên thân thanh quang lấp lóe, một vệt sáng bao phủ mà ra, đánh phía Hattori Hanzo.

Bành!

Hattori Hanzo cả người sau một khắc liền giống như bị một chiếc xe buýt cho đánh tới, trong nháy mắt cả người mang kiếm ngược lại bay lên.

Giang Phong từ đầu đến cuối đều không có nhìn Hattori Hanzo liếc một chút, quay người lại, đưa tay một nhiếp, phát ra mờ mịt bích lục sắc ánh sáng linh hòe nhánh trực tiếp bị hắn nhiếp cầm vào tay.

Cẩn thận cảm ngộ linh hòe nhánh mang theo chính mình Thần Hồn loại kia rét lạnh sảng khoái cảm giác cùng linh hòe nhánh bên trong này ẩn chứa năng lượng cường đại, Giang Phong trong lòng rất cảm thấy mừng rỡ.

Không hổ là Trấn Hồn đường phố thế giới mười hai linh căn Trung Linh hòe nhánh, quả nhiên không đơn giản, lần này, Giang Phong tin tưởng có linh hòe nhánh trợ giúp, chính mình võ đạo tu hành phương diện, tất nhiên có thể nâng cao một bước.

"Rút lui!" Biết không phải là Giang Phong đối thủ, tại đối mặt Giang Phong lúc, Hattori Hanzo căn bản không có nửa điểm Chiến Đấu Ý Chí, ngay đầu tiên, hắn liền làm ra lựa chọn, trực tiếp mệnh lệnh hắc khảm ngươi phổ bọn người rút lui cách nơi này.

Lần này phối hợp hắc khảm ngươi phổ đến hủy diệt linh Hòe Thụ kế hoạch thất bại, vì đó, cũng chỉ có đi nhanh lên đường.

Hắn thả người nhảy lên, thân ảnh màu đen trong chớp mắt, cũng không biết dùng thủ đoạn gì, Hattori Hanzo cả người đúng là chui vào trong hư không.

Ầm ầm!

Cùng lúc đó, trên bầu trời mây đen dày đặc, từng đạo từng đạo lôi đình tại trong mây đen du tẩu.

"Chuyện gì xảy ra?" Tào Diễm Binh cùng tào huyền sáng huynh đệ hai người đình chỉ chiến đấu, Tào Diễm Binh nắm tay bên trong Thập Điện Diêm La, ngẩng đầu nhìn đến trên bầu trời kỳ quái, không khỏi nhướng mày.

Như nội dung cốt truyện bên trong, Vương Quốc người cuối cùng vẫn là

thông qua thủ đoạn nào đó, triệu hồi ra trên trời lôi đình Hỏa dùng để phá hủy linh Hòe Thụ.

Trấn Hồn đường phố, đó là vong linh ở nhân gian nơi ở, làm vong linh ở nhân gian một chút tâm nguyện kết về sau, mới có thể tiến vào Linh Vực, bắt đầu đầu thai chuyển thế.

Mà dạng này thế giới, tự nhiên là sinh ra có thể trấn áp nhân gian tích súc bảo vật, linh Hòe Thụ là mười hai khỏa Linh Thụ bên trong một khỏa, trấn thủ La Sát đường phố nhiều năm.

Nếu như không có linh Hòe Thụ trấn áp, đến lúc đó, nhân gian cùng Linh Vực liền sẽ giáp giới cùng một chỗ, đến lúc đó thiên địa sẽ lâm vào đại biến bên trong.

Người sống cùng quỷ vật hỗn hợp, hậu quả có thể nghĩ, tuyệt đối là đại loạn kết cục, toàn bộ nhân gian giới cũng sẽ trực tiếp biến thành Quỷ Vực.

"Thật sự là phát rồ, bọn họ vậy mà muốn dùng lôi điện đến phá hủy linh Hòe Thụ." Nhìn thấy trên bầu trời mây đen càng tụ càng nhiều, Tào Diễm Binh cũng rốt cục lấy lại tinh thần, có chút tức giận mắng.

Nhưng là hết thảy đều đã có chút không kịp, vô ý thức, Tào Diễm Binh huynh đệ hai người cùng hạ linh nhao nhao hướng Giang Phong nhìn bên này tới.

Giang Phong giương mắt nhìn thiên không lên lôi đình liếc một chút, cũng hơi hơi nhíu mày, trầm ngâm một chút, tại Tào Diễm Binh huynh đệ hai người cùng hạ linh cái kia có chút lo lắng ánh mắt bên trong, Giang Phong thả người nhảy lên, cả người nhẹ nhàng bay về phía trời cao.

Ở vào nguyên thần trạng thái hắn, căn bản không có bất luận cái gì trọng lượng có thể nói, mặt khác cũng là hắn thân thể không tại, vì đó, đối mặt lôi điện lúc vẫn còn có chút phiền phức.

Bất quá, Giang Phong cũng không có lỗ mãng, ngay đầu tiên, Giang Phong trực tiếp từ trên cổ gỡ xuống Long đeo, nắm trong tay, vừa rồi tại hạ linh mấy người nhìn soi mói, thả người nhảy vào mây đen dày đặc trên lôi hải.

Không ai có thể thấy rõ Giang Phong đến làm cái gì ở bên trong.

"May mắn ta không có tới muộn." Cùng lúc đó, tại Giang Phong mới vừa tiến vào không trung bắt đầu dùng Long đeo thu lấy lôi điện đồng thời, một người mặc áo xanh, mang theo Hắc Cân hắc sắc khẩu trang trung niên nam tử từ Tào Diễm Binh gia môn bên ngoài sải bước đi tới.

Trong tay hắn nắm lấy một cái búa lớn, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, không khỏi nhíu mày, chậm rãi nói.

"Là ngươi, ta biết ngươi, ngươi chính là Quỷ Phù Tam Thông." Hoàng Phủ Long Đấu vừa vừa đi vào đại viện, lập tức liền gây nên Tào Diễm Binh cùng hạ linh ba người chú ý, nhìn thấy Hoàng Phủ Long Đấu, hạ linh hơi kinh ngạc chỉ hắn nói ra.

"Không sai, chính là ta." Hoàng Phủ Long Đấu cũng không có giấu diếm, trực tiếp thừa nhận nói.

"Ngươi tới nơi này đến có cái gì mục đích?" Nhìn chằm chằm Hoàng Phủ Long Đấu, Tào Diễm Binh tiến lên một bước ngăn lại hạ linh cùng đệ đệ tào huyền sáng trước mặt, một mặt cảnh giác nói với Hoàng Phủ Long Đấu.

"Bỉ nhân đối các vị cũng không có ác ý, lần này đến đây, hoàn toàn là bởi vì ta thăm dò được Vương Quốc tổ chức hội tới nơi này nháo sự, vì đó vừa rồi tới xem một chút có cái gì có thể trợ giúp cho các ngươi địa phương, bất quá bây giờ xem ra, các ngươi xác thực cần ta trợ giúp." Hoàng Phủ Long Đấu ngẩng đầu nhìn liếc một chút trên bầu trời lôi điện đại tác phẩm bầu trời, có chút nghiêm túc nói ra.

"Ngươi nói là. . ." Tào Diễm Binh nhìn một chút bầu trời, há hốc mồm, muốn

Giang Phong đã vừa mới xông vào trên lôi hải, thế nhưng là cuối cùng vẫn là cũng không nói ra miệng.

Hoàng Phủ Long Đấu thấy thế, lại là coi là Tào Diễm Binh muốn nói hắn, vì vậy nói: "Không sai, lần này Vương Quốc người đến đây La Sát đường phố, không chỉ là bởi vì muốn tới bắt hạ linh tiểu thư, còn có một cái mục đích, cái kia chính là tại linh Hòe Thụ Khải Linh thời điểm trích dẫn lôi điện phá hủy linh Hòe Thụ , bất quá, hôm nay ta tới, chỉ sợ bọn họ phải thất vọng. . ." Hoàng Phủ Long Đấu lại đem linh Hòe Thụ là Trấn Giới mười hai khỏa Linh Thụ sự tình nói một lần, linh Hòe Thụ trồng Vu Đông tấn thời kỳ, cách nay mới thôi đã có hơn một ngàn sáu trăm năm lịch sử, một khi mười hai khỏa Linh Thụ bị phá hư sáu viên trở lên, nhân gian sẽ đại loạn các loại.

Tổng, hắn lời nói này xác thực đưa đến ảnh hưởng, mà Hoàng Phủ Long Đấu cũng xác thực cầm trong tay búa lớn, đi thẳng tới linh dưới tàng cây hoè, đã làm tốt tùy thời nghênh đón lôi đình công kích chuẩn bị, dự định bảo trụ linh Hòe Thụ.

Lại nói một vòng lớn, Tào Diễm Binh ba người lại là không để ý đến hắn giảng thuật, mà chính là nhao nhao ngẩng đầu nhìn hướng lên bầu trời.

Nhưng mỗi ngày lên lôi vân dày đặc, qua một lát sau, nguyên bản mây đen dày đặc bầu trời bỗng nhiên lôi vân chậm rãi tán đi, từng đạo từng đạo sấm sét màu tím cũng là tại trong chớp mắt liền bắt đầu biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Gặp tình huống như vậy, Hoàng Phủ Long Đấu không khỏi nao nao, có chút kinh nghi bất định nhìn lên trên trời.

Tại mọi người nhìn soi mói, một đạo bụi thân ảnh màu trắng chậm rãi từ trên trời giáng xuống, thân ảnh quanh thân che kín sấm sét màu tím, uyển như thần nhân, chỉ là một cái thoáng tức thì trong nháy mắt, đạo thân ảnh này liền trực tiếp chui vào hạ linh thể nội.

Trong lúc nhất thời, chung quanh an tĩnh có chút quỷ dị, tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn về hạ linh, để hạ linh cảm giác mình nhất thời có loại khẩn trương mà áp lực.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 173: Hoàng Phủ Long Đấu Chấn Kinh

Chương 173: Hoàng Phủ Long Đấu chấn kinh

"Vậy thì kết thúc?" Trước Tào Diễm Binh e ngại Vu Giang Phong thực lực, đối Giang Phong cái này đáng sợ thủ hộ linh có mang kính sợ tâm, thế nhưng là cũng không có nghĩa là hắn cảm thấy Giang Phong cường đại đến thiên hạ vô địch.

Thế nhưng là khi hắn tận mắt thấy Giang Phong thả người tiến vào không trung trên lôi hải, không biết dùng thủ đoạn gì đem trên trời lôi đình cho đều hấp thu, một màn này, vẫn là đem hắn thật sâu chấn nhiếp.

"Ừm?" Hoàng Phủ Long Đấu lại là thật sâu nhíu mày, nhìn về phía hạ linh, trực tiếp phóng xuất ra một tia Tinh Thần Lực hướng hạ linh não hải dò xét qua đi.

Ông!

Nhưng mà, ngay tại Tinh Thần Ý Niệm tiến vào hạ linh trong đầu thời điểm, khi hắn nhìn thấy hạ linh não hải Ký Linh trên bệ đá này một đạo toàn thân bị lôi điện bao phủ bóng người lúc, cũng là bị này một bóng người ánh mắt cho thật sâu chấn nhiếp.

Cả người nhịn không được liên tục lui lại mấy bước, thân thể cũng là kịch liệt chấn động, trong miệng tràn ra một tia máu tươi, "Thật đáng sợ thủ hộ linh!"

Cho dù là chính mình thủ hộ linh Hình Thiên, Hoàng Phủ Long Đấu cũng

biết, tại Giang Phong trước mặt, tuyệt đối không phải Giang Phong đối thủ.

Mắt thấy Hoàng Phủ Long Đấu bỗng nhiên miệng phun máu tươi, Tào Diễm Binh mấy người cũng là hơi có chút kinh ngạc, bất quá khi nhìn về phía hạ linh thời điểm, lại liên tưởng trước chính mình cũng từng dò xét qua hạ linh Não Hải Không Gian, Tào Diễm Binh liền biết, khẳng định là Hoàng Phủ Long Đấu đi dò xét hạ linh Ký Linh không gian, yên lặng vì Hoàng Phủ Long Đấu mặc niệm một phút đồng hồ.

"Hạ tiểu thư thủ hộ linh thật cường đại, thật là khiến người hâm mộ a." Rất nhanh, Hoàng Phủ Long Đấu liền kịp phản ứng, đối hạ linh nói ra.

Hoàng Phủ Long Đấu thân phận chân thật là Thiên Cương Long Kỵ đem (Trấn Hồn đường phố đệ nhất thế lực) thống lĩnh một.

Thiên Cương Long Kỵ để cho Hoàng Phủ Long Đấu, ứng Thừa Phong cùng ao xe, Lôi Pháo, huyền lập tức, tuyết tượng, chú sĩ, sắt tốt (tức xe pháo lập tức tượng sĩ tốt) bọn người tạo thành.

Hoàng Phủ Long Đấu sớm đã Dự Tri Tào Diễm Binh sau cùng sẽ trở thành chính mình địch nhân, lấy Quỷ Phù Tam Thông thân phận trợ giúp Tào Diễm Binh chỉ là lại lợi dụng Tào Diễm Binh giúp hắn làm việc.

Vừa mới dò xét đến hạ linh trên thân thủ hộ linh cường đại, Hoàng Phủ Long Đấu trước tiên liền sinh ra muốn lôi kéo hạ linh ý nghĩ.

Sau đó, Hoàng Phủ Long Đấu lại bắt đầu hốt du Tào Diễm Binh còn có hạ linh ba người, bất quá đối với này, Giang Phong lại là không có vạch trần.

Theo đạo lý tới nói, căn cứ nội dung cốt truyện phát triển, lần này linh hòe nhánh vốn hắn nên bị Hattori Hanzo cho cướp đi, mà linh Hòe Thụ nhận lôi đình phá hủy, vì khôi phục linh Hòe Thụ, tại Hoàng Phủ Long Đấu hốt du dưới, Tào Diễm Binh mấy người không thể không rời đi La Sát đường phố, tìm kiếm Vương Quốc cái tổ chức này, tìm về linh hòe nhánh.

Nhưng là do ở Giang Phong nhúng tay, vì đó lần này linh hòe nhánh cũng không có bị đoạt đi.

Vì đó, Tào Diễm Binh mấy người cũng không có rời đi La Sát đường phố dự định.

Bất quá, Hoàng Phủ Long Đấu vẫn là nói cho Tào Diễm Binh mười năm trước sát hại tiểu Nhu cùng Vu Cấm đám người kia, cũng là Vương Quốc tổ chức phái ra sát thủ.

Nguyên bản Tào Diễm Binh là dự định trực tiếp rời đi La Sát đường phố đi tìm Vương Quốc người liều mạng, bất quá cuối cùng vẫn là bị hạ linh cùng Hoàng Phủ Long Đấu cho cản lại.

Hạ linh ngăn lại Tào Diễm Binh, đó là bởi vì ở sau đó trong một thời gian ngắn, Giang Phong cần tu luyện, làm bản thân lớn mạnh nguyên thần, vì đó, cần bàng Đại Thần Hồn năng lực.

Những này Thần Hồn năng lực, tự nhiên cần muốn số lượng to lớn Ác Linh đến cung cấp, Giang Phong loại tu luyện này biện pháp nói theo một ý nghĩa nào đó, rất lợi hại cực đoan.

Nhưng là, đối với một chút Ác Linh tới nói, trong lòng của hắn nhiều ít vẫn là không có quá nhiều gánh vác, dù sao những này Ác Linh đều là tàn sát qua không ít người vô tội, căn bản không cần đi thương hại.

Hoàng Phủ Long Đấu lưu lại Tào Diễm Binh đó là bởi vì hắn muốn lôi kéo Tào Diễm Binh, để Tào Diễm Binh huynh đệ còn có hạ linh ba người thành vì chính mình quân cờ.

Vì đó hắn trực tiếp biểu thị muốn đích thân dạy bảo Tào Diễm Binh huynh đệ còn có hạ linh, không nghỉ mát linh lại là tại Giang Phong dưới chỉ thị trực tiếp cự tuyệt Hoàng Phủ Long Đấu đề nghị.

Hoàng Phủ Long Đấu cũng không có quá mức dây dưa, đang nghĩ đến hạ linh trên thân thủ hộ linh, Giang Phong cường đại về sau, hắn rất lợi hại thức thời làm càn tạm thời muốn lôi kéo Giang Phong suy nghĩ.

"La Sát đường phố phụ cận Ác Linh đều đã bị chúng ta bắt ánh sáng, hiện tại chúng ta đi nơi nào bắt Ác Linh?" Ba ngày sau, thông qua ba ngày càn quét, Tào Diễm Binh huynh đệ cùng hạ linh ba người đã đem La Sát đường phố phụ cận Ác Linh toàn bộ quét sạch sẽ, đương nhiên, cái này cũng không phải thật sự là quét sạch sẽ, mà chính là một chút Ác Linh biết được tin tức, có trốn đi, có thì là bắt đầu đào vong, tiến về khác Trấn Hồn đường phố.

Tại Linh Vực bên trong, Trấn Hồn đường phố ngàn ngàn vạn vạn, Ác Linh rất nhiều, vì đó, tại càn quét xong Trấn Hồn đường phố Ác Linh về sau, Giang Phong bắt đầu đề nghị hạ linh tiến về hắn Trấn Hồn đường phố.

"Muốn nói Ác Linh nhiều nhất địa phương, tự nhiên thuộc về Tu La đường phố, Tu La đường phố không có Trấn Hồn tướng, người nếu là bởi vì nơi đó Ác Linh so sánh hung tàn, một chút Trấn Hồn đem đều bị những Ác Linh đó cho giết chết, vì đó, nơi đó tương đối loạn, cũng là Ác Linh căn cứ nhiều nhất địa phương." Tào Diễm Binh trầm ngâm một chút nói ra.

"Tu La đường phố là Linh Vực mười Đại Hung Địa một, cũng là lớn nhất loạn địa phương, bởi vì nơi đó mấy mặc cho Trấn Hồn đem bị giết, vì đó, trước mắt nơi đó lâm vào không người quản hạt tình trạng, Ác Linh dày đặc, nếu như Ác Linh nhiều nhất, tự nhiên là thuộc về nơi đó." Tào huyền sáng chen lời nói.

"Vậy chúng ta liền đi nơi đó." Tại Giang Phong theo đề nghị, hạ linh chỉ là hơi có chút e ngại, bất quá vừa nghĩ tới Giang Phong cường đại, nàng vẫn là làm ra lựa chọn, quyết định tiến về Tu La đường phố.

"Không được, nơi đó quá nguy hiểm, chúng ta đi lời nói khẳng định có nguy hiểm rất lớn." Tào Diễm Binh chỉ là hơi trầm ngâm một chút liền trực tiếp lắc đầu nói ra.

"Đi sửa la đường phố." Biết rõ hạ linh nói lại nhiều Tào Diễm Binh cũng sẽ không đi, sau một khắc, Giang Phong xuất hiện tại hạ linh bên cạnh, ban đầu vốn có chút hư huyễn nguyên thần bây giờ đã kinh biến đến mức vô cùng ngưng thực.

Nếu như không đi đón tiếp xúc Giang Phong, như vậy tuyệt đối vô pháp nhìn ra Giang Phong đến là Linh Thể trạng thái vẫn là thân thể trạng thái.

Giang Phong mới vừa xuất hiện, bốn phía liền bị một cỗ vô hình uy áp cho trói buộc chặt, ba người chỉ cảm giác mình sắp hô hấp đình trệ, Giang Phong thu liễm trên thân uy áp, này mới khiến Tào Diễm Binh mấy người buông lỏng một hơi.

Giang Phong như là đã mở miệng, Tào Diễm Binh ba người tự nhiên không dám có bất kỳ phản bác nào ý, kế tiếp bảy ngày, ba người một hồn lại bắt đầu tại Tu La đường phố tiến hành càn quét, gặp được một chút cường đại Ác Linh vây công, cho dù Tào Diễm Binh hai người huynh đệ không ứng phó qua nổi, thế nhưng là tại Giang Phong tự mình xuất thủ dưới, những Ác Linh đó đều là chạy không khỏi bị càn quét hạ tràng.

Rất nhanh, Chỉnh Thiên Tu La đều là không tính toán Ác Linh đều bị càn quét không còn, trốn trốn, tránh một chút, sau cùng Chỉnh Thiên Tu La đường phố trở nên trống rỗng, hoàn toàn tìm không thấy một cái Ác Linh bóng dáng.

"Tiên sinh, chúng ta còn muốn tiếp tục đi hắn Trấn Hồn đường phố bắt Ác Linh sao?" Tào Diễm Binh có vẻ hơi rã rời, hướng hạ linh bên cạnh Giang Phong xin chỉ thị.

"Đi Vũ Lâm đường phố!" Chỉ là hơi trầm ngâm một chút, Giang Phong liền trực tiếp hạ quyết định nói ra.

Vũ Lâm giữa đường có Bồ Đề Thụ, Bồ Đề Thụ cũng là mười hai khỏa Linh Thụ một, sau đó không lâu liền muốn Khải Linh kết xuất vô thượng quả.

Vô thượng quả cùng linh hòe nhánh một dạng, đều là hiếm thấy Trân Bảo, ẩn chứa vượt quá tưởng tượng lực lượng.

Đã đi vào cái thế giới này, tự nhiên không thể bỏ qua thứ đồ tốt này.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 174: Hạng Côn Lôn

Chương 174: Hạng Côn Lôn

"Cùng chúng ta lâu như vậy, chẳng lẽ không dự định đi ra gặp được vừa thấy sao?" Quyết định tiến về Vũ Lâm đường phố, dự định sớm chiếm lấy vô thượng quả về sau, Giang Phong mang theo hạ linh, Tào Diễm Binh bốn người cũng không do dự, trực tiếp chạy tới Vũ Lâm đường phố.

Bất quá ngay tại Giang Phong mấy người lên đường không lâu, lại là có người gấp theo sau lưng.

Một mảnh rậm rạp thanh thúy tươi tốt trong rừng cây, Giang Phong chợt dừng bước, chắp tay trở lại, nhìn về phía phía sau một cây đại thụ, trong mắt hơi hơi lấp lóe một chút.

"Các hạ linh giác thật rất cao, ta không thể không bội phục." Nương theo lấy tiếng vỗ tay vang lên đồng thời, tại phía sau đại thụ trực tiếp đi ra một tên thân thể mặc hắc y người, người áo đen mới vừa xuất hiện, tại mặt phía nam phương hướng phía sau đại thụ hơi hơi truyền đến một tiếng ba động.

Giang Phong giương mắt xem xét, lạnh nhạt nói: "Hoàng Phủ Long Đấu, chẳng lẽ ngươi còn dự định tiếp tục ẩn tàng thân hình, không ra?"

"Cái gì? Hoàng Phủ Long Đấu?" Giang Phong vừa mới mở miệng, Tào Diễm Binh huynh đệ liền giật mình, xem như đời trước mạnh nhất thủ linh người, Thiên Cương Long Kỵ đem cái này to như vậy tên tuổi, bọn họ tự nhiên là có

nghe thấy, Hoàng Phủ Long Đấu cái tên này tự nhiên để bọn hắn quen thuộc cùng sùng bái.

"Các hạ là ta gặp qua, từ trước tới nay cường đại nhất thủ hộ linh, không có một, trong mắt của ta, có lẽ trước mắt đã không có người là ngươi địch thủ a?" Hoàng Phủ Long Đấu từ phía sau một cây đại thụ mặt đi tới, làm Tào Diễm Binh mấy người thấy rõ lại là Quỷ Phù Tam Thông thời điểm, ba người đều lên tiếng kinh hô, "Là ngươi!"

"Không sai, là ta, ta chính là Hoàng Phủ Long Đấu!" Biết rõ không có khả năng giấu diếm, Hoàng Phủ Long Đấu trực tiếp thừa nhận nói.

"Không nghĩ tới Thiên Cương Long Kỵ đem Hoàng Phủ Long Đấu cũng tới nơi này, ngược lại là có chút ý tứ." Người áo đen nhìn thấy Hoàng Phủ Long Đấu xuất hiện, ánh mắt không khỏi hơi hơi lấp lóe một chút, chậm rãi nói.

"Quần Anh điện lão đại Hạng Côn Lôn thế nào có thời gian chạy tới nơi này, chẳng lẽ ngươi là nhàn rỗi không chuyện gì bốn phía loạn đi dạo?" Hoàng Phủ Long Đấu tự nhiên không cam lòng yếu thế, đối chọi gay gắt nói.

"Hừ! Lần này ta trước tới nơi này, đó là bởi vì tiểu tử kia mấy người ngày gần đây nhiễu loạn Trấn Hồn đường phố, đã có không ít vong linh không khỏi biến mất. . . ." Hạng Côn Lôn vừa nói, một bên từ trong ngực móc ra một tờ quyển sách, buông tay.

Quyển sách đúng là lơ lửng giữa không trung, sau cùng hiển lộ ra mấy chữ, phía trên nghiêm chỉnh viết hạ linh, Tào Diễm Binh, tào huyền sáng ba người tên.

Duy chỉ có Giang Phong tên ngoại trừ, chủ yếu vẫn là bởi vì Giang Phong từ đầu đến cuối trừ theo hạ linh nói mình tên bên ngoài, không có ai biết hắn tên thật.

Quyển trên sách tự nhiên là lệnh truy nã.

"Chúng ta lại bị truy nã." Tào huyền sáng hơi hơi ngẩn ngơ, thế nào cũng không nghĩ tới chính mình mấy người vậy mà lại bị truy nã.

"Không sai, các ngươi sở tác sở vi đã xúc phạm Trấn Hồn đường phố luật pháp, vì đó, lần này ta là tới mang các ngươi trở về thẩm vấn." Hạng Côn Lôn ánh mắt lấp lóe một chút, trong tay Bá Vương Thương xiết chặt.

"Hạng Côn Lôn, đối thủ của ngươi là ta, không phải bọn họ." Hoàng Phủ Long Đấu cười lạnh một tiếng, lấy xuống chính mình khẩu trang nhào bột mì khăn, lộ ra một bộ Trung Niên Đại Thúc bộ dáng, vừa nói nhìn về phía Giang Phong, trong mắt hơi có chút kinh ngạc nói: "Thực ta rất hiếu kì, ngươi đến tột cùng là thế nào phát hiện thân phận ta?"

Phải biết, hiện tại biết mình thân phận người cũng không nhiều, thế nhưng là Giang Phong lại là biết rõ, cái này làm sao không để Hoàng Phủ Long Đấu cảm thấy kinh ngạc.

"Biết rõ cùng không biết, cái này có trọng yếu không?" Giang Phong híp híp mắt, quét Hoàng Phủ Long Đấu liếc một chút, cuối cùng nói.

"Cái này. . . Đây quả thật là có vẻ như không trọng yếu." Hoàng Phủ Long Đấu trên mặt hơi có chút xấu hổ, bị Giang Phong câu nói này cho chặn đến có chút không gì sánh kịp.

"Hoàng Phủ Long Đấu, ngươi ta nhất chiến đi." Làm Hạng Côn Lôn nhìn thấy Hoàng Phủ Long Đấu thời điểm, trong mắt của hắn xuất hiện một loại chưa bao giờ có quang mang, hắn trừ tìm Giang Phong bốn người bên ngoài, cho tới nay cũng đang tìm Thiên Cương Long Kỵ đem Hoàng Phủ Long Đấu, bây giờ lại có thể vừa thấy, một cỗ chiến ý trong nháy mắt nhóm lửa, hắn trực tiếp hướng Hoàng Phủ Long Đấu đưa ra khiêu chiến.

Vừa dứt lời, Hạng Côn Lôn trực tiếp triệu hồi ra chính mình thủ hộ linh Hạng Vũ, trong tay Bá Vương Thương lắc một cái, bộc phát ra một trận kinh thiên tiếng nổ đùng đoàng.

Hạng Vũ danh xưng mạnh nhất Vũ Linh người một, thực lực tự nhiên không cần nhiều lời.

Mà Hoàng Phủ Long Đấu thủ hộ linh Hình Thiên lại là danh xưng uy phong linh Chiến Thần, thực lực càng là hơi thắng qua một bậc.

"Một trận chiến này, xem ra là không cách nào tránh khỏi."

Hoàng Phủ Long Đấu than nhẹ lắc đầu, cũng triệu hồi ra chính mình thủ hộ linh Hình Thiên, cùng Hạng Vũ kích đánh nhau.

Hai đại đỉnh tiêm cao thủ quyết đấu, tràng diện tự nhiên kinh tâm động phách, Thổ Tức vận dụng xuất thần nhập hóa, giống như thuấn di, thấy một bên Tào Diễm Binh huynh đệ cùng hạ linh trợn mắt hốc mồm.

Trong mắt ba người hiện lên một tia kiên định sắc, đồng thời nhao nhao đem ánh mắt nhìn về phía Giang Phong, hạ linh trong mắt càng thêm kiên định một cái tín niệm, cái kia chính là phải thật tốt tu luyện Giang Phong dạy cho nàng công pháp, nếu không, nàng này sống vĩnh viễn đều khó có khả năng đạt tới loại tình trạng này.

Kịch chiến mấy chục hội hợp về sau, Hạng Côn Lôn cùng Hoàng Phủ Long Đấu hai người vẫn không có phân ra thắng bại.

Thực nói đúng ra, Hoàng Phủ Long Đấu thực lực muốn thắng được Hạng Côn Lôn không ít, bất quá cuối cùng không có lộ ra hoàn toàn thực lực, chỉ là giao thủ trong vòng mấy cái hít thở, hai người liền đình chỉ chiến đấu.

"Khụ khụ, Quần Anh điện lão đại, quả nhiên danh bất hư truyền, mười bảy lần Thổ Tức, một giọt mồ hôi đều không có chảy. . ."

Hoàng Phủ Long Đấu tán thán nói.

"Cái này căn bản không phải ngươi thực lực chân chính, ngươi làm như vậy cũng là đang vũ nhục ta." Hạng Côn Lôn tự nhiên biết rõ Hoàng Phủ Long Đấu

cũng không dùng hết toàn lực, chỉ cảm giác mình nhận vũ nhục lớn lao, tay kịch Bá Vương Thương chỉ hướng Hoàng Phủ Long Đấu, cả giận nói.

"Ngươi bây giờ còn không phải đối thủ của ta. . ." Hoàng Phủ Long Đấu nói thẳng ra một sự thật.

Hạng Côn Lôn tuy nhiên có được Bá Vương linh Hạng Vũ, thực lực có thể nói là kinh thiên động địa.

Nhưng là dù sao hắn không có Hoàng Phủ Long Đấu uy phong thân thể, vì đó, trên thực lực chênh lệch thật rất lớn.

"Thiên Cương Long Kỵ tướng, chỉ bằng ngươi cái thân phận này, trận chiến này ta không phải chiến không thể." Biết được Hoàng Phủ Long Đấu là Thiên Cương Long Kỵ đem về sau, Hạng Côn Lôn chiến ý càng thêm hừng hực, trực tiếp nhảy lên tới một cái đỉnh phong, nóng lòng muốn thử, muốn muốn lần nữa hướng Hoàng Phủ Long Đấu phát động tiến công.

Hoàng Phủ Long Đấu lại là lắc đầu, nhìn về phía Giang Phong, trong tay giương lên, một tấm bản đồ trôi hướng Giang Phong, chậm rãi nói: "Bây giờ các ngươi đã bị truy nã, tiến về Vũ Lâm cổng khẳng định hội bị phong tỏa, mà lại các ngươi dạng này tiến về, khẳng định cũng hội bị người đuổi giết, Vũ Lâm đường phố Bồ Đề Thụ sắp Khải Linh, vì đó đến lúc đó Vương Quốc tổ chức người khẳng định hội tiến về, hi vọng ta tấm bản đồ này lên ghi chép một chút bí ẩn môn có thể trợ giúp cho các ngươi đi." Hoàng Phủ Long Đấu có vẻ hơi chân thành nói.

Đối với Giang Phong, hắn thấy, chỉ có thể giao hảo, không thể trở mặt, đây là lựa chọn tốt nhất.

Giang Phong tiếp nhận địa đồ, hơi hơi quét qua, sau cùng nhàn nhạt hướng Hoàng Phủ Long Đấu gật gật đầu, Hoàng Phủ Long Đấu muốn kéo lũng tâm tư hắn thế nào lại không biết, có thể là đối với hắn mà nói, Hoàng Phủ Long Đấu căn bản không biết hắn đi thân cận.

Mà lại cũng không có cái kia tất yếu.

"Cáo từ!" Hoàng Phủ Long Đấu hơi hơi đón đến, nhìn về phía Hạng Côn Lôn, gật gật đầu, sau cùng trực tiếp thân ảnh lóe lên, chớp mắt liền biến mất ở nguyên địa.

"Truy nã sự tình, lần sau lại tìm ngươi nhóm tính sổ sách." Hạng Côn Lôn nhìn qua Hoàng Phủ Long Đấu phương hướng rời đi, quay đầu hướng Giang Phong mấy người nói một câu, sau cùng thật sâu nhìn một chút Giang Phong, vội vàng truy hướng Hoàng Phủ Long Đấu, không phải chiến không thể.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 175: Vũ Lâm Đường Phố

Chương 17: Vũ Lâm đường phố

Có Hoàng Phủ Long Đấu cung cấp cho mấy người bí mật đồ, Giang Phong mấy người rất nhanh liền thuận lợi thông qua bí mật môn, tiến vào Vũ Lâm đường phố.

Nói đến Vũ Lâm đường phố, liền không thể không nói một người, vậy liền Bắc Lạc Sư Môn, tại Trấn Hồn đường phố trong thế giới, đây là một cái phi thường cường đại Trấn Hồn tướng, cũng là bởi vì hắn tồn tại, Vũ Lâm đường phố bởi vậy càng thêm nổi danh.

Mặt khác cũng là Vũ Lâm đường phố Linh Giáp Quân Trấn canh giữ ở Linh Vực, nói theo một ý nghĩa nào đó, Linh Giáp quân tương đương với Linh Vực một chi cường đại quân đội.

Bởi vì những này Linh Giáp trong quân, phần lớn người đều là Ký Linh người, nhưng cũng có ngoại lệ, tỉ như Vũ Lâm đường phố Linh Giáp Quân Tướng người, cũng là một cái thực lực cường đại Linh Nhân nam ngự phu.

nam ngự phu dưới trướng có tam đại Linh Tướng Tử Vi, Thái Vi, Thiên Thị, đều là đương thời nhất đẳng cao thủ.

Mà Thái Vi thân phận chân chính thực là Thiên Cương Long Kỵ đem ứng thừa.

Tử Vi thì là Vương Quốc tổ chức người, vì đó nam ngự phu mặt ngoài nhìn

như phong quang, kì thực quyền lợi cơ bản đã bị mất quyền lực, chỉ có một cái Thiên Thị chánh thức nghe lệnh của hắn.

"Nơi này chính là Vũ Lâm đường phố a?"

Vũ Lâm đường phố người trang phục cổ lão, tiến vào bên trong giống như trở lại cổ đại.

"Nơi này văn minh trình độ, tương đương với Hán Triều thời kỳ."

Mấy người rốt cục tiến vào Vũ Lâm đường phố, cùng ngoại giới khác biệt, Vũ Lâm đường phố là cái tương đối đặc biệt địa phương, nơi này, đại bộ phận đều là cổ trang nhân vật, trong này sinh hoạt người, cơ bản đều noi theo mắng Cổ Văn Hóa.

Đương nhiên, Vũ Lâm giữa đường cũng sinh hoạt một chút đến từ nhân gian người, những người này, ấn Đạo lý đến nói là không thể có thể tại Linh Vực sinh tồn được.

nhưng Là do ở nam ngự phu ở nhân gian bắt nhân loại dùng để Linh Vực làm thí nghiệm, dùng Bồ Đề Thụ chế tác Dược Tề cho những cái kia nhân loại phục dụng duyên cớ, vì đó, Vũ Lâm đường phố rất đặc biệt, có vong linh cũng có nhân loại sinh tồn.

"Ta đi hỏi thăm một chút Bồ Đề Thụ ở đâu?" Mới vừa gia nhập Vũ Lâm đường phố, tào huyền sáng cùng Giang Phong mấy người cơ hồ đi đến này liền trở thành người nào tiêu điểm, bởi vì bọn hắn ăn mặc hiện đại phục sức, đại bộ phận đều là rất đặc thù trang phục, tại Vũ Lâm đường phố cái này rất lợi hại cổ trang Hóa Địa phương, cái này cũng có chút khác loại.

Tào Diễm Binh xem như Trấn Hồn tướng, tự nhiên đối Vũ Lâm đường phố dù sao cũng hơi nghe nói, so tào huyền sáng cùng hạ linh càng có kiến thức, lúc này liền chủ động xin đi giết giặc muốn đi hỏi thăm trên đường người dưới cây bồ đề rơi.

Giang Phong tự nhiên biết rõ Bồ Đề Thụ ngay tại như gương sáng thôn, bất quá Vũ Lâm đường phố rất lớn, nếu như không có dò nghe, căn bản cũng không có thể có thể biết như gương sáng thôn ở nơi nào.

Vì đó, Giang Phong cũng không có ngăn cản Tào Diễm Binh đi nghe ngóng như gương sáng thôn ở nơi nào.

"Hỏi thăm một chút, ngươi biết Bồ Đề Thụ ở nơi nào sao?"

"Bồ Đề Thụ?"

"Yêu quái a. . . ."

Tào Diễm Binh mới vừa lên đi tìm một tên cổ trang nữ tử nghe ngóng tin tức, nghe tới Tào Diễm Binh muốn đánh nghe Bồ Đề Thụ lúc, những người kia liền giống như tránh tị xà hạt, vội vàng tránh né, giống như gặp quỷ.

"Ngươi đi chết đi, ngươi cái chết biến thái, ngươi muốn hại chết ta nha. . . ." Thậm chí khoa trương hơn là, một thiếu nữ chính mình một bàn tay liền phiến tại Tào Diễm Binh trên mặt, một tát này, trực tiếp đem Tào Diễm Binh nửa gương mặt cho tát đến sưng đỏ đứng lên, sau đó bối rối đi đường,

Không ra một lát, Tào Diễm Binh liền đầy bụi đất, chật vật không chịu nổi đi về tới, trên mặt lưu một cái dấu bàn tay, mặt mày xanh mét.

"Những người này thật sự là bệnh thần kinh, hướng bọn họ nghe ngóng một tin tức cũng phiền toái như vậy, thiếu nữ kia càng là có não tử có bệnh, nếu để cho ta lại đụng gặp nàng, nhìn ta không thu thập nàng. . ." Tào Diễm Binh hùng hùng hổ hổ hồi lâu.

Hạ linh lại là thổi phù một tiếng cười nói: "Đoán chừng là dung mạo ngươi quá kỳ hoa duyên cớ, vì đó bọn họ đều cho rằng ngươi là yêu quái?"

Tào Diễm Binh tức giận trợn mắt trừng một cái, cả giận nói: "Ngươi được chính ngươi đi a."

"Đi thì đi, ta cũng không tin bản tiểu thư đi nghe ngóng dưới cây bồ đề rơi hội không nghe được." Hạ linh thở phì phì xoay người rời đi.

Không khỏi nhanh, theo Tào Diễm Binh một dạng, những người qua đường kia vừa nghe đến nàng muốn đánh nghe Bồ Đề Thụ, liền từng cái giống như nhìn thấy ác quỷ, cuống quít tránh lui, tính khí nóng nảy thậm chí trực tiếp liền đối hạ linh mắng lên.

"Tiểu tiện nhân, ngươi muốn hại người cũng không cần hại lão tử, cỏ. . . ."

"Ngươi. . ." Hạ linh bị tức đến đôi mắt đẹp trừng một cái, bất quá người kia lại là hoàn toàn không để ý đến nàng, trực tiếp xoay người chạy.

Thấy thế, Tào Diễm Binh nhịn không được ôm bụng cười lên ha hả, chế nhạo nói: "Còn nói người khác dáng dấp kỳ hoa, ta nhìn dung mạo ngươi là kỳ hoa bên trong kỳ hoa."

"Ngươi vô sỉ. . ." Hạ linh dậm chân một cái, tức giận đến kém chút không có trực tiếp một bàn tay phiến tại Tào Diễm Binh trên mặt.

"Tốt, không cần lại đi nghe ngóng." Giang Phong lắc đầu, ngăn lại hai người tiếp tục náo xuống dưới.

Dưới cây bồ đề rơi vào Vũ Lâm đường phố căn bản là thuộc về cấm chế y hệt, vì đó, cho dù Tào Diễm Binh mấy người đến hỏi lại nhiều, Giang Phong cũng biết căn bản sẽ không có kết quả.

"Phong Đại Ca, ngươi nói có phải hay không là chúng ta Phương Ngôn vấn đề, hoặc là nói, Bồ Đề Thụ tại Vũ Lâm đường phố liền gọi là yêu quái?" Hạ linh trầm ngâm một chút, tự cho là thông minh nói.

Giang Phong có chút im lặng trắng hạ linh liếc một chút, tức giận nói: "Nếu như là bởi vì Phương Ngôn vấn đề, những người kia làm sao lại nghe hiểu được ngươi lời nói?"

"Cái này. . ." Hạ linh trên mặt lộ ra vẻ lúng túng biểu lộ, cười nhạt một tiếng, lại là có chút đỏ mặt.

"Các ngươi nghe ngóng nhiều hơn nữa cũng vô ích, bởi vì bọn họ là sẽ không hướng các ngươi lộ ra dưới cây bồ đề rơi, mà ta, danh xưng mật thám, chỉ muốn các ngươi xuất ra nổi giá cả, muốn tin tức gì, ta tự nhiên có thể nói cho các ngươi biết." Đang lúc Giang Phong mấy người đi qua một nhà tên là "Thanh Vân khách sạn" thời điểm, một tên thân thể mặc đồ trắng nho nhã Trường Sam công tử trẻ tuổi ca thủ cầm một cái quạt xếp, chậm rãi từ trong khách sạn đi ra, đi vào bốn người phụ cận, lạnh nhạt mỉm cười nói.

"Năm cái Cổ Tệ, mang bọn ta đi như gương sáng thôn!" Giang Phong trực tiếp vung tay lên, năm cái Cổ Tệ đúng là từ Tào Diễm Binh tay nải bên trong bay ra ngoài, sau cùng rơi xuống Bạch Tử công tử trong tay.

Công tử áo trắng không là người khác, chính là Bạch Tĩnh hiên.

Bạch Tĩnh hiên hơi có chút kinh ngạc nhìn Giang Phong liếc một chút, cười chắp tay nói: "Đã các hạ hào phóng như vậy, vậy ta cũng không nói nhảm, mời đi theo ta."

Quay người hướng Giang Phong làm "Mời" thủ thế, Bạch Tĩnh hiên lúc này mang Giang Phong bốn người tiến về như gương sáng thôn.

Trên đường đi đi tới, bên đường cơ bản đều là Cổ Đại Kiến Trúc, rất nhanh, mấy người liền tới đến một chỗ thôn trang trước, Bạch Tĩnh hiên không tiến thêm nữa, xoay người đối Giang Phong mấy cái có người nói: "Bồ Đề Thụ ở ngoài sáng kính trong thôn, như gương sáng thôn là Vũ Lâm đường phố cấm địa, nằm ở Vũ Lâm đường phố Nam Phương như gương sáng bờ sông bên cạnh, lối vào có một cái Thạch Trận, như gương sáng thôn được xưng là Yêu Ma, bên trong trải rộng Yêu Ma, năm năm trước Yêu Ma đi ra đả thương người, Vũ Lâm đường phố tổn thất trọng đại, vì đó hết thảy có quan hệ với như gương sáng thôn sự tình, tại Vũ Lâm đường phố đều thành cấm chế, địa phương ta đã đưa đến,

tiếp đó, các ngươi tự cầu phúc đi."

Nói xong, Bạch Tĩnh hiên không tiếp tục để ý Giang Phong bốn người, trực tiếp quay người rời đi.

"Uy. . ." Tào Diễm Binh muốn gọi ở đối phương, không qua sông Phong lại là mở miệng nói: "Để hắn rời đi, không cần để ý tới."

Mặc dù biết Bạch Tĩnh hiên thân phận, không qua sông Phong đối nam ngự phu cùng như gương sáng trong thôn ân oán hoàn toàn không có nửa điểm hứng thú.

Tào Diễm Binh nghe vậy, cuối cùng vẫn gật đầu, không có tiếp tục nói thêm cái gì.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 176: Bắc Lạc Sư Môn

Chương 176: Bắc Lạc Sư Môn

Bạch Tĩnh Hiên tuy nhiên đem mọi người đưa đến như gương sáng thôn phụ cận, nhưng là hắn dù sao không có đem Giang Phong mấy người mang vào như gương sáng thôn, vì đó, Giang Phong mấy người cuối cùng vẫn là nhiều đi một chút đường, mới vừa tới như gương sáng ngoài thôn cửa thôn.

"Yêu quái, nàng cũng là cái yêu quái, đánh chết nàng."

"Không sai, đánh chết nàng, nàng cũng là cái yêu quái, đừng để nàng họa hại chúng ta như gương sáng thôn."

Ngay tại Giang Phong mấy người đi vào như gương sáng thôn thời điểm, bỗng nhiên, ngoài thôn truyền đến một trận tiểu hài tử đồng đùa giỡn âm thanh, nhìn kỹ lại, vừa vặn nhìn thấy một đám tiểu hài tử vây quanh một người dáng dấp rất là gầy yếu tiểu nữ hài ngay tại đánh nhau.

Tiểu nữ hài ước chừng bảy tám năm tuổi, thấy cảnh này, Giang Phong không khỏi trong lòng hơi động, tiểu nữ hài này tự nhiên không là người khác, hắn là Bắc Lạc Sư Môn nữ nhi Thủy nhi.

"Dừng tay!" Giang Phong sải bước tiến lên, một tiếng quát khẽ ẩn chứa một cỗ khiếp người uy áp, chỉ là nhẹ nhàng vừa quát, những đứa bé kia liền phảng phất giống như gặp quỷ, từng cái sau một khắc Whoa whoa khóc lớn lên, quay người vắt chân lên cổ mà chạy.

"Quỷ a " một bên chạy, một bên miệng bên trong còn hô to quỷ a loại lời nói, thậm chí có mấy cái khoa trương hơn, trực tiếp bị dọa đến tè ra quần.

"Ây. . ." Giang Phong có chút buồn bực sờ sờ cổ, chính mình đây coi như là có chút quá mức bạo lực sao? Có vẻ như không tính a?

Thủy nhi ôm thân thể ngồi chồm hổm trên mặt đất run lẩy bẩy, hiển nhiên cũng bị Giang Phong này một tiếng quát nhẹ cho giật mình.

Hạ linh vội vàng tiến lên an ủi: "Tiểu cô nương, đừng sợ, chúng ta không là người xấu."

Thủy nhi chậm rãi ngẩng đầu, trợn to như nước trong veo con mắt nói: "Thật sao tỷ tỷ?"

"Đó là tự nhiên, tỷ tỷ mấy người không là người xấu, chúng ta dẫn ngươi đi tìm cha mẹ ngươi được không nào?"

Nhìn lấy hạ linh rất nhanh liền đem Thủy nhi cho hốt du đến khanh khách bật cười, Giang Phong xạm mặt lại , có vẻ như ngươi đây cũng quá hội đảm nhiệm nhiều việc a?

Bất quá đã có thể đem Thủy nhi mang theo trên người, Giang Phong chỉ là hơi trầm ngâm một chút, bên trong lợi ích liền nghĩ ra được, Thủy nhi cùng hắn bị nam ngự phu bắt tới nhân loại một dạng, thể nội trúng độc.

Vì đó, nhất định phải có Bồ Đề Thụ đến giải độc, đây cũng là Bắc Lạc Sư Môn cùng nam ngự phu ở giữa cừu oán nguyên nhân một.

Tiến như gương sáng thôn, thôn trước có một cái Minh Kính Hồ, Bích Ba dằng dặc, Lục Liễu Thành Ấm, Minh Kính Hồ bên trên có một đầu cầu gỗ, thông qua cầu gỗ, cũng là tiến vào như gương sáng trong thôn bộ thông đạo.

Làm mấy người đạp vào cầu gỗ, đi vào như gương sáng thôn thời điểm, bỗng nhiên, lập tức ồn ào đứng lên.

"Yêu quái đến, Yêu Ma đến, chạy mau a "

"Bọn họ là Yêu Ma, là Yêu Ma."

Giang Phong mấy người nhìn thấy một đoàn người mặc Hán Triều cổ đại phục sức người, những người này nhìn thấy bọn họ đột nhiên đi vào trong thôn, rõ ràng lộ ra rất là mâu thuẫn cùng bối rối.

Ngoài thôn người hô trong thôn gay quái, mà trong thôn người lại hô ngoài thôn gay ma, cái này rõ ràng cũng có chút mâu thuẫn.

"Các ngươi là ai, tại sao tới nơi này?" Đúng lúc này, ngoài thôn đi tới một tên thân hình cao lớn, mãn kiểm cầu nhiêm trung niên hán tử, hắn người mặc một bộ Minh Quang Khải, nhìn rất là bá khí.

Mới vừa vào thôn, sở hữu nguyên bản rất lợi hại bối rối thôn dân nhất thời an tĩnh lại, có người nói: "Bắc tướng quân, bọn họ là Yêu Ma, ngươi cần phải đem bọn hắn giết a."

"Giết?" Bắc Lạc Sư Môn nhăn nhăn mày rậm, quay đầu quét người kia liếc một chút, nhất thời, này minh thôn dân trong lòng giật mình, vội vàng cúi đầu xuống không dám nói nữa.

Lúc này, Bắc Lạc Sư Môn vừa rồi nhìn về phía Giang Phong mấy người, bất quá khi hắn nhìn thấy nữ nhi của mình Thủy nhi thời điểm, hắn lại là thân thể khẽ giật mình, trên mặt lộ ra một tia mừng rỡ nụ cười nói: "Thủy nhi, nguyên lai ngươi ở chỗ này."

"Phụ thân. . ." Tiểu nữ hài Thủy nhi nhìn thấy Bắc Lạc Sư Môn , đồng dạng rất vui vẻ chạy lên đi, Bắc Lạc Sư Môn một tay lấy nữ nhi ôm, rất là yêu thương sờ sờ nàng cái đầu nhỏ.

"Các ngươi mang về nữ nhi của ta, cho các ngươi một cái cơ hội, rời đi nơi này, ta không truy cứu, mặt khác trong lệnh truy nã Diện Nhân cũng là các ngươi

đi." Bắc Lạc Sư Môn từ trong ngực lấy ra một tờ giấy trắng, phía trên vẽ lấy nghiêm chỉnh là hạ linh, Tào Diễm Binh còn có tào huyền sáng ba người hình vẽ, duy chỉ có thiếu Giang Phong.

"Vì cái gì đem ta vẽ đến xấu như vậy, rõ ràng ta rất đẹp trai a." Tào Diễm Binh có chút mười phần khó chịu bĩu môi, bất mãn sờ mũi một cái, hừ hừ nói.

"Bản tiểu thư như thế xinh đẹp, lại bị vẽ thành một cái đại đầu heo, tức chết ta, người họa sĩ này cái gì cẩu thí mức độ a." Hạ linh cũng là rất không hài lòng cả giận nói.

Bắc Lạc Sư Môn sắc mặt tối đen, tốt a, tranh này giống thực là hắn lâm thời tòng quân bộ phận này bên trong vẽ tới, thực liền hắn tới cũng nhìn không ra tới này bức họa đến vẽ là cái gì.

Bất quá hắn dù sao không phải người bình thường, chỉ là ngắn phút chốc ở giữa, Bắc Lạc Sư Môn liền thần sắc lạnh nhạt hạ xuống.

"Nếu như ta có thể cứu ngươi nữ nhi đâu?" Đối với Bắc Lạc Sư Môn lời nói, Tào Diễm Binh mấy người còn chưa mở miệng, Giang Phong lại là mở miệng nói, nhìn lấy Bắc Lạc Sư Môn, ánh mắt bên trong rất là lạnh nhạt.

"Cái gì? Ngươi nói là thật?" Bắc Lạc Sư Môn thân thể kịch liệt chấn động, trong mắt tràn ngập chờ mong, không khỏi nhanh hắn liền lắc đầu, cẩn thận nhìn chằm chằm Giang Phong, cuối cùng nói: "Các ngươi không cần dùng loại những lời này lừa gạt ta, ta trên người nữ nhi độc không dễ dàng như vậy hiểu biết."

"Được hay không, thí nghiệm mới biết được, chẳng lẽ ngươi ngay cả ta cho con gái của ngươi chữa bệnh lòng tin đều không có?" Giang Phong cười lạnh nói.

Bắc Lạc Sư Môn thân thể lần nữa chấn động, nhìn Giang Phong hồi lâu, lúc này mới trùng điệp gật gật đầu, "Tốt, vậy ta liền tin các ngươi một lần."

Lúc này, tại Giang Phong phân phó dưới, hạ linh mấy người đi theo Bắc Lạc Sư Môn, rất nhanh, liền vào nhập một nhà trong đại viện, tại trong đại viện, Bắc Lạc Sư Môn chuyên môn an bài một gian phòng, sau đó để nữ nhi của mình cùng Giang Phong cùng một chỗ đi vào phòng.

Giang Phong lúc này bắt đầu cấp nước nhi nhìn lên bệnh đến, đối với Thủy nhi bệnh, có lẽ đối với hắn người mà nói là kiện rất lợi hại chuyện phiền toái, bất quá đối với Giang Phong tới nói lại không thành vấn đề.

Đang lợi dụng chính mình huyết mạch năng lực vô hạn thôi hóa đồng thời đem Thủy nhi thể nội độc ép ra ngoài đồng thời, Giang Phong còn đặc địa ngưng tụ một đạo bành trướng vô cùng chân nguyên đánh vào Thủy nhi thể nội.

Sau cùng còn ở trên người dưới phù chú năng lực, để có thể tại Linh Vực bên trong đợi lưu một chút thời gian, làm xong những này, Giang Phong từ từ mở ra cửa phòng, đi tới.

"Tiên sinh, tình huống như thế nào?" Mới vừa đi ra gian phòng, Bắc Lạc Sư Môn liền tiến lên có chút khẩn trương hỏi.

"Không phụ nhờ vả , khiến cho Thiên Kim đã bình yên vô sự! Hiện tại ngủ, chỉ cần nghỉ ngơi một chút thời gian là được, mặt khác, nàng chỉ có thể ở Linh Vực đợi lưu một tháng, một tháng sau, thì cần muốn rời đi nơi này." Gian phòng bên trong, nhìn lấy ngủ say rất thơm ngọt Thủy nhi, Bắc Lạc Sư Môn trong mắt chỉ là có chút ướt át, một lát sau, vừa rồi ngẩng đầu nhìn về phía Giang Phong nói: "Ngươi cứu nữ nhi của ta tánh mạng, nói đi, ngươi có điều kiện gì."

Bắc Lạc Sư Môn hoàn toàn không nói nhảm, gọn gàng nên nói nói.

"Ta muốn Bồ Đề Thụ Khải Linh sau Bồ Đề quả." Giang Phong nhìn lấy Bắc Lạc Sư Môn, sau cùng phun ra một câu nói như vậy, Bắc Lạc Sư Môn thần sắc khẽ giật mình, hiển nhiên không ngờ tới Giang Phong đúng là yêu cầu này.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 177: Đạt Thành Hiệp Nghị

Chương 177: Đạt thành hiệp nghị

"Nguyên lai các ngươi là muốn Bồ Đề Thụ vô thượng quả, thực ta sớm nên nghĩ tới chỗ này." Rất nhanh, Bắc Lạc Sư Môn liền lấy lại tinh thần, trong lòng đã thoải mái, xác thực như thế, hắn sớm nên nghĩ đến Giang Phong bốn người lần này đến đây mục đích.

La Sát đường phố linh hòe nhánh đã bị Giang Phong bọn họ đạt được, hiện tại Giang Phong bọn họ muốn có được vô thượng quả , có vẻ như cũng không phải cái gì ngạc nhiên phương đi.

Bất quá, Bắc Lạc Sư Môn vẫn là thật sâu nhăn đầu lông mày, nghiêm túc nhìn chằm chằm Giang Phong, sau cùng chậm rãi nói: "Các ngươi muốn vô thượng quả, cái này ta có thể giúp các ngươi đạt được , bất quá, các ngươi phải đáp ứng ta một cái điều kiện, cái kia chính là không cho phép tại Bồ Đề Thụ Khải Linh sau hủy đi Bồ Đề Thụ, chỉ lấy đi vô thượng quả là được."

"Cái cửa này tướng quân cứ việc yên tâm, muốn muốn hủy diệt linh căn chỉ có Vương Quốc tổ chức người, còn nữa nói, hủy Bồ Đề Thụ, tại ta mà nói, căn bản không có gì tốt chỗ, mặt khác cũng là ngươi khả năng còn không biết "

Lúc này, Giang Phong đem Vương Quốc xâm lấn La Sát đường phố, muốn hủy đi linh Hòe Thụ sự tình nói một lần, thuận tiện có đem Thủy nhi trúng độc một chuyện là bởi vì nam ngự phu làm âm mưu một chuyện còn nói một lần.

Quả nhiên, Bắc Lạc Sư Môn nghe vậy nhất thời trên mặt trầm xuống, trong lòng dâng lên một cỗ mãnh liệt sát ý, "Ngươi nói là, Thủy nhi biến thành dạng này, hoàn toàn là nam ngự phu hoàn thành?"

"Không tệ, chính là lão phu gây nên." Ngay tại Giang Phong cùng Bắc Lạc Sư Môn hai người lúc nói chuyện, bỗng nhiên, một tiếng ngạo mạn thanh âm từ ngoài thôn vang lên.

Bắc Lạc Sư Môn biến sắc, thông suốt ngẩng đầu, vừa vặn nhìn thấy một tên người mặc áo giáp lão giả từ ngoài thôn đi tới.

"Xem ra, ngươi chỉ huy Linh Giáp quân vây quanh nơi này?" Chỉ là một lát, Bắc Lạc Sư Môn liền cảm ứng được toàn bộ thôn làng bị người vây quanh, nguyên bản đối nam ngự Phu Tướng như gương sáng thôn sở hữu thôn dân cùng nữ nhi của mình dùng để tiến hành thí nghiệm, Bắc Lạc Sư Môn sát ý liền cực mãnh liệt, bây giờ thấy nam ngự phu, càng là có động thủ ý tứ.

"Không sai, bất quá thì tính sao, hôm nay, các ngươi ai cũng không thể rời bỏ nơi này." Nam ngự phu cũng là không nói nhảm, trực tiếp thừa nhận nói.

Bắc Lạc Sư Môn sắc mặt càng thêm âm trầm.

Giang Phong quét mắt một vòng vây quanh ngoài thôn Linh Giáp quân, sau cùng nhìn về phía nam ngự phu, híp híp mắt, "Ta là nên bảo ngươi nam ngự phu tốt đâu, vẫn là gọi ngươi Nam Hoa?"

"Không nghĩ tới ngươi vậy mà biết rõ Lão Tiên tên tuổi, ngươi là ai?" Nam ngự phu cũng là không có nghĩ đến Giang Phong lại có thể kêu lên tên hắn, điều này làm cho hắn không khỏi nhíu mày, quan sát tỉ mỉ Giang Phong một lát, nam ngự phu lắc đầu, "Lão Tiên cũng không nhận ra ngươi."

Giang Phong lại là không để ý đến hắn, tại mọi người quỷ dị trong ánh mắt nhìn về phía nam ngự phu bên người Thái Vi, thản nhiên nói: "Chẳng lẽ các ngươi Thiên Cương Long Kỵ đem cũng dự định nhúng tay việc này?"

Xoạt!

"Cái gì, Thái Vi lại là Thiên Cương Long Kỵ tướng, cái này sao có thể." Giang Phong chỉ ra Thái Vi thân phận, Bắc Lạc Sư Môn cùng một đám còn lại người trong nháy mắt biến sắc, có chút xôn xao, hôm nay việc này, thực sự quá tại kinh hãi thế tục, biến cố đến thực sự quá tại đột nhiên.

"Nam ngự phu, ngươi phát rồ vậy mà khai tỏ ánh sáng kính thôn thôn dân còn có nữ nhi của ta Thủy nhi dùng để làm thí nghiệm, còn có, Thái Vi, ngươi quá khiến ta thất vọng" Bắc Lạc Sư Môn trong lòng sát ý tuôn ra, rất khó tiếp nhận loại sự thật này.

Giang Phong tiếp tục xem Hướng Nam ngự phu phía sau Tử Vi, chậm rãi nói: "Các ngươi Vương Quốc tổ chức đâu, chẳng lẽ còn không hết hi vọng?"

Vừa nói, Giang Phong ánh mắt nhìn về phía Tử Vi phía sau, tại Giang Phong mạnh đại tinh thần năng lực bao trùm dưới, Tử Vi phía sau Hattori Hanzo bọn người căn bản không chỗ che thân.

"Tướng Chủ nói không sai, các hạ quả nhiên thần bí."

Thái Vi cùng Tử Vi hai người căn bản không có lựa chọn giấu diếm thân phận của mình, trực tiếp tại Bắc Lạc Sư Môn trước mặt ngả bài nói.

"Vương quốc chúng ta vô ý đối địch với các hạ, chúng ta chỉ cần vô thượng quả, cùng các hạ trên thân linh hồn nhánh, chỉ cần các hạ nguyện ý giao ra linh hòe nhánh, chúng ta chắc chắn thâm tạ!"

Tử Vi trầm ngâm nói.

"Các ngươi, các ngươi vậy mà phản bội ta" làm tận mắt thấy Tử Vi cùng Thái Vi hai người đều không phải mình thủ hạ trung thành, cho dù nam ngự phu nguyên bản tâm tình rất không tệ, nhưng là bây giờ, hắn rốt cục cũng nếm đến bị người phản bội tư vị, càng như cùng hắn đối phó Bắc Lạc Sư Môn một dạng, đây

mới là để hắn phẫn nộ nhất địa phương.

Nhưng mà, đối với nam ngự phu phẫn nộ, Tử Vi lại là cười lạnh, "Nam ngự phu, ngươi bây giờ hắn là cân nhắc là liên thủ với chúng ta, giải quyết hết trước mắt chướng mắt người, mà không phải ở chỗ này so đo những cái được gọi là, đáng chết phản bội, bởi vì ngươi căn bản không có cái kia do dự thời gian, Thái Vi, ta nghĩ, chúng ta liên thủ, là chính xác nhất bất quá kết quả."

Nam ngự phu nổi giận thì nổi giận, bất quá cuối cùng vẫn lựa chọn cùng Thái Vi cùng Tử Vi cùng Thiên Thị ba người liên thủ.

Bởi vì trước mắt chính hắn cũng không rõ ràng Thiên Thị cũng phản bội chính mình không, tại chưa có xác định cùng giải quyết hết Giang Phong, Bắc Lạc Sư Môn mấy người trước, hắn không thể hành động theo cảm tính.

"Thủ môn quân, Thiên Thị liền giao cho ngươi, về phần Tử Vi còn có Vương Quốc những người này, Tào Diễm Binh huynh đệ các ngươi hai người tới đối phó." Giang Phong quét mắt một vòng Bắc Lạc Sư Môn, lúc này nói ra.

Bắc Lạc Sư Môn nao nao, không nghĩ tới Giang Phong vậy mà lại chỉ là để hắn đối phó Thiên Thị, bất quá chỉ là khẽ giật mình một lát, hắn liền trực tiếp gật đầu đáp ứng nói: "Tốt, Thiên Thị giao cho để ta giải quyết là được."

Tào Diễm Binh cùng tào huyền sáng huynh đệ hai người tiến lên một bước, hướng Giang Phong chắp tay một cái nói: "Yên tâm đi, Phong tiên sinh, huynh đệ chúng ta hai người định không phụ sự mong đợi của mọi người!"

"Không biết tự lượng sức mình!" Tử Vi lạnh hừ một tiếng, muốn hắn đi đối phó hai cái mao đầu tiểu hài tử, cái này rõ ràng không phải bày biện vũ nhục hắn sao.

"Vậy ta làm sao bây giờ?" Hạ linh lôi kéo Thủy nhi tay nhỏ, gặp Tào Diễm Binh mấy người đều có đối thủ đi ứng phó, mà chính mình nhưng không có, không khỏi nhăn lại đáng yêu liễu mi.

Giang Phong trắng nàng liếc một chút, tức giận nói: "Về phần ngươi, tránh qua một bên đi."

Hạ linh kém chút không có bị Giang Phong một câu nói kia cho nghẹn lại, "Ngươi tức chết cô nãi nãi ta."

Tức giận về tức giận, cho dù hạ linh rất là phiền muộn, nhưng nàng vẫn là mang theo Thủy nhi cùng các thôn dân lẫn mất xa xa, trước mắt, nàng có thể làm, cũng là xem kịch, trên thực tế cũng xác thực như thế, nàng bây giờ cũng chỉ có xem kịch phần.

Dù sao nàng thực lực còn tại đó, căn bản cũng không phải là ở trong sân bất kỳ người nào đối thủ, vì đó, cho dù trong nội tâm nàng rất lợi hại phiền muộn này cũng không có.

Trấn Hồn giữa đường nam ngự phu thân phận thập phần thần bí, liền liền Tào Diễm Binh đối thân phận đều không biết chút nào, Bạch Tĩnh Hiên đã từng nói, nam ngự phu là Linh Giáp quân đầu lĩnh môn Tư Lệnh, thủ hạ nắm giữ lấy Linh Vực đại quân, đồng thời còn có thể lợi dụng Bồ Đề Thụ trợ giúp như gương sáng người trong thôn áp chế quái bệnh, Giang Phong vì đó xưng nam ngự phu vì Nam Hoa.

Đó là bởi vì nam ngự phu thân phận chân thật thực là Đông Hán mạt niên truyền thụ Trương Giác Thái Bình Đạo thuật Nam Hoa Lão Tiên.

Nội dung cốt truyện bên trong, nam ngự phu am hiểu nhất đạo thuật cũng là "Tát Đậu Thành Binh" thuật.

Tát Đậu Thành Binh, triệu hoán đi ra binh lính rất nhiều, nhưng chiến đấu lực lại không phải vô địch, vì đó, nam ngự phu không đáng lo lắng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 178: Hư Không Vẽ Bùa

Chương 178: Hư không vẽ bùa

Về phần Thái Vi, dưới tay hắn có một đầu thủ hộ linh Ứng Long, vì đó hắn cũng được xưng là ứng Thừa Long , bất quá, dù sao nơi này Ứng Long không phải chân chính trên ý nghĩa Ứng Long.

Nói cách khác, không có có trong truyền thuyết thần thoại Ứng Long khủng bố, liền như là Hoàng Phủ Long Đấu thủ hộ linh Hình Thiên một dạng, tuy nhiên tên là Hình Thiên, nhưng là nói theo một ý nghĩa nào đó, Hình Thiên thực lực cùng trong truyền thuyết Chiến Thần Hình Thiên đơn giản cũng là khoảng cách đừng, không thể dùng để làm so sánh.

"Thái Vi, có lẽ ta xưng ngươi là ứng Thừa Long tương đối thích hợp một chút, có lẽ ngươi tại trong mắt người khác rất mạnh, bất quá trong mắt ta, ngươi còn chưa đủ tư cách đánh với ta một trận." Giang Phong giương mắt liếc nhìn Thái Vi liếc một chút, híp híp mắt, chợt nói ra.

Tiếp theo chuyển hướng nam ngự phu, "Về phần ngươi, hai ngàn năm, sống lâu như thế, sau cùng tu luyện lại tiến hóa thành một con côn trùng, ngươi những năm này, đều sống đến chó trên người."

Nghe vậy, giương mắt không khỏi trong mắt giận dữ, nhìn chằm chằm Giang Phong, sau cùng lại là cười ha ha một tiếng, ngữ khí cũng biến thành sát ý mười phần, hắn lạnh hừ một tiếng, "Các hạ không khỏi cũng quá mức tại tự đại đi, ngươi dựa vào cái gì liền nói ta Thái Vi không bằng ngươi, ta thừa nhận, ngươi

biết thực sự quá nhiều , bất quá, ngươi chẳng lẽ liền cho rằng ngươi có thể đối phó đến tất cả chúng ta sao?"

Thái Vi cười lạnh liên tục, đối Giang Phong tuy nhiên kiêng kị, nhưng còn chưa đủ lấy để hắn cảm thấy e ngại.

Mà khi nam ngự phu nghe được Giang Phong vậy mà như thế nhục nhã với hắn thời điểm, nam ngự phu trên mặt giận dữ, quát: "Ngươi muốn chết!"

Vừa dứt lời, nam ngự phu cũng không nói nhảm, trực tiếp giương một tay lên, nhưng gặp trong tay hắn bay lả tả, rầm rầm bay ra một cái hạt đậu, chợt rơi trên mặt đất, những cái kia hạt đậu phát ra lốp bốp tiếng nổ đùng đoàng, sau một khắc, những này hạt đậu vậy mà trong chớp mắt, hóa thành từng cái cầm trong tay Chiến Qua, người mặc Minh Quang Khải Giáp binh lính, từng cái nộ khí mãnh liệt ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, "Giết!"

Phóng tới Giang Phong.

"Điêu trùng tiểu kỹ!" Giang Phong lạnh hừ một tiếng, há mồm phun một cái, hai đạo hắc khí lưu màu trắng trực tiếp từ trong miệng hắn phun ra, cái này hai đạo khí lưu, chính là gió mát hóa sát.

Tại thôn phệ cùng luyện hóa không ít vong linh về sau, Giang Phong bây giờ thành công thắp sáng thể nội bảy ngọn Hồn Đăng bên trong thứ hai Trản Đăng.

Tuy nhiên không biết mình nếu như thắp sáng thể nội nguyên thần này vô cùng thần bí bảy ngọn Hồn Đăng sau đến tột cùng hội cường đại đến trình độ nào đó, nhưng là Giang Phong vững tin, mình tuyệt đối là cường đại.

Mà loại kia tu luyện, cũng là cần không thiếu thời gian để hoàn thành.

"Gió mát hóa sát!" Giang Phong vừa mới phun ra hắc khí lưu màu trắng, nam ngự Phu Hòa Thái Vi hai người liền nhận ra, sắc mặt hai người biến đổi, vừa mới phun ra bốn chữ này, lại vừa hay nhìn thấy gió mát hóa sát hóa thành hai đạo Gió

xoáy, trực tiếp tại những binh lính kia chung quanh nhanh chóng xoáy đi một vòng.

Nguyên bản những khí thế hung hung đó binh lính chỉ là tại qua trong giây lát liền bị hai đạo màu trắng đen Gió xoáy cho giảo sát hầu như không còn, hôi phi yên diệt.

Chờ đến hết thảy đều an tĩnh lại, trên mặt đất chỉ còn lại có đầy đất Đậu nành, những Đậu nành đó không ngoài dự tính, mỗi một khỏa đều vỡ thành hai mảnh.

"Ngươi đây" nam ngự phu có chút trợn mắt hốc mồm nhìn lấy Giang Phong, thế nào cũng không nghĩ tới Giang Phong vậy mà lại khủng bố như thế, cho dù hắn đối với thực lực mình rất là tự tin, thế nhưng là bây giờ, tại đối mặt Giang Phong lúc, hắn vậy mà sinh ra một loại chưa bao giờ có cảm giác nguy cơ, quá mạnh.

"Ứng Long!"

Nương theo lấy ứng Thừa Phong một tiếng quát nhẹ, một đầu mấy chục mét chiều cao Ứng Long, lơ lửng tại ứng Thừa Phong đỉnh đầu, phát ra một tiếng long ngâm nhào về phía Giang Phong.

"Nếu như ngươi là thật Ứng Long, có lẽ Cửu Thiên Thập Địa, ta tại Ứng Long trước mặt cũng là một con giun dế , bất quá, ngươi dù sao không phải Ứng Long, hư hữu đồng hồ a!" Nhìn lấy này hướng mình lao xuống mà đến Ứng Long, Giang Phong cũng không có né tránh.

Hắn thân thể ngược lại là tiến lên một bước, tại quá hơi có chút ánh mắt không giải thích được bên trong nhanh chóng nâng lên hai tay, làm ra một cái Thái Cực đẩy chưởng thủ thế.

Song chưởng không ngừng trong hư không xẹt qua, nếu như nhìn kỹ liền sẽ nhìn ra, Giang Phong thực là đang vẽ phù.

Trong tự nhiên mang theo một loại vô cùng thần bí Đạo Uẩn, chỉ là qua trong giây lát, hai tay của hắn xẹt qua quỹ tích lưu lại từng đạo kim quang lưu quang.

Trong hư không, bỗng nhiên xuất hiện một cái Kim chói, giống như bát quái phù văn, phù văn bên trong, một cái "Giết!" Chữ, Kim Khí mãnh liệt, Kim thuộc tính đại biểu là "Giết hại!"

Giang Phong cũng không phải là hoàn toàn không biết gì cả, tu đạo không chỉ có chỉ là dựa theo nguyên bản đường đi đi sửa, mà chính là muốn chính mình đi nghiên cứu, tựa như học tập cùng sách một dạng.

Phù văn phù văn, nó là một loại có thể dùng để câu thông thiên địa pháp tắc, mượn dùng Thiên Địa lực lượng xiềng xích cùng mật mã.

Nếu như có thể phân tích những này mật mã, thuần thục vận dụng những này mật mã trung quan hệ thống, từ đó vận dụng trên chiến đấu, như vậy không thể nghi ngờ, là rất cường đại.

Mà Giang Phong đang đứng ở nghiên cứu cái này mật mã quá trình bên trong.

"Giết" chữ Đạo Phù một khi vẽ thành, Giang Phong một tiếng quát nhẹ: "Đi!"

Hắn đưa tay hướng về phía trước đẩy, chữ vàng "Giết" phù bộc phát ra một trận kim quang óng ánh, trong nháy mắt nghênh phong gặp tăng, trong chớp mắt, liền hóa thành bốn năm mét đại Tiểu Bát Quái chữ vàng Phù Trận.

Phù văn kim quang lưu chuyển, sát cơ bạo động.

Loại này chiến đấu cảnh tượng đơn giản cũng là nghe rợn cả người.

"Làm sao có thể!"

Ứng Thừa Phong nghẹn họng nhìn trân trối, phảng phất thấy cái gì thật không thể tin sự tình một dạng.

Chỉ gặp cự đại phù văn màu vàng quay tròn xoay tròn đi vào ứng trên đỉnh đầu rồng, bộc phát ra càng thêm kim quang óng ánh, hoàn toàn đem Ứng Long cho phong tỏa ngăn cản, kim quang bao phủ.

Ứng Thừa Phong nếm thử vận dụng Thổ Tức, muốn triệu hồi Ứng Long, nhưng lại phát hiện căn bản là vô dụng!

Nhưng kế tiếp càng làm cho mọi người giật mình sự tình phát sinh, Giang Phong cách không đưa tay hướng phù văn màu vàng một chút, một vệt kim quang từ ngón tay hắn nhọn bắn ra, sau cùng chui vào phù văn bên trong.

Mọi người liền nhìn thấy này cự đại phù văn màu vàng phảng phất nhận một loại nào đó thần bí gia trì, sau một khắc, quang mang đột nhiên bùng lên tăng, một cỗ càng khủng bố hơn khí tức bạo phát đi ra.

Sau một khắc, Ứng Long hình thể hối hả thu nhỏ, sau cùng vậy mà trực tiếp bị hút vào cự đại phù văn màu vàng bên trong, kim quang lưu chuyển ở giữa, Ứng Long không thấy.

Giang Phong há miệng hút vào, giữa không trung, phù văn màu vàng lưu chuyển ở giữa chậm rãi thu nhỏ, thẳng đến sau cùng vậy mà hóa thành một đạo lưu quang bị Giang Phong hút vào trong miệng, trực tiếp thôn phệ.

Thịt người thân thể có lẽ vô pháp làm đến kinh thiên động địa như vậy Quỷ Thần thủ đoạn, nhưng là nguyên thần vô cùng thần bí, ở đời sau bên trong thường xuyên nâng lên "Vũ Hóa Đăng Tiên!"

Thực cũng là bỏ thân thể, nguyên thần tu luyện tới mức cực hạn cấp độ sau trực tiếp thành Tiên , có thể nói, nguyên thần là thần bí cùng cường đại, thủ đoạn cũng là kinh thiên động địa.

"Tê" mọi người không có cái nào không hít một hơi lãnh khí, cái này thực sự quá mạnh đi, vẻn vẹn chỉ là đưa tay hư không vẽ bùa trấn sát, liền sông Thái Vi Ứng Long cho trực tiếp mạt sát, thủ đoạn hắn

"Ngươi" Thái Vi sắc mặt một trận đỏ bừng, một ngụm máu tươi trực tiếp từ trong miệng hắn phun ra ngoài, thủ hộ linh bị diệt, mà hắn xem như thủ linh người tự nhiên nhận không nhỏ phản phệ, nói theo một ý nghĩa nào đó, đó chính là hắn bị trọng thương.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 179: Ta Có Nhất Chưởng, Có Thể Đảo Càn Khôn

Chương 179: Ta có nhất chưởng, có thể đảo càn khôn

"Đã xuất thủ, vậy liền đi chết đi!" Nhìn lấy kinh hãi muốn tuyệt Thái Vi cùng nam ngự phu hai người, Giang Phong trong giọng nói không có không gợn sóng, hai tay mở ra, trong lòng bàn tay phù văn lưu chuyển, hai đạo Chưởng Tâm Lôi trong nháy mắt ngưng tụ mà thành.

"Các hạ có chuyện dễ thương lượng ta" Thái Vi cùng nam ngự phu sắc mặt hai người hoảng sợ đại biến, vừa định muốn mở miệng, đã thấy Giang Phong trực tiếp đánh ra hai chưởng, tốc độ nhanh, căn bản là không có cách phân rõ, chỉ là trong nháy mắt.

Chỉ nghe xoạt xoạt hai tiếng tiếng sấm nổ vang lên, mọi người liền hãi nhiên nhìn thấy cách không xuất hiện hai đạo tử sắc lôi quang, lôi quang trực tiếp từ Thái Vi cùng nam ngự phu hai người đỉnh đầu xuyên qua mà qua.

Đến chết, Thái Vi cùng nam ngự phu hai người vẫn là chết không nhắm mắt, bọn họ chết, lại là gặp sét đánh?

"Lén lén lút lút núp trong bóng tối, còn không ra?"

Tiện tay trấn sát nam ngự Phu Hòa Thái Vi hai người, Giang Phong ngẩng đầu nhìn về phía trên đỉnh đầu hư không, lạnh hừ một tiếng.

"Các hạ quả nhiên lai lịch bí ẩn, thực lực siêu phàm, không nghĩ tới ngươi lại có thể phát giác ta tồn tại?" Một cái lộ ra rất là hung ác nham hiểm âm thanh

vang lên, ngay sau đó, trong hư không chậm rãi hiện ra một bóng người, người tới một bộ trường bào màu đen.

Người này mới vừa xuất hiện, đang cùng Tào Diễm Binh, Bắc Lạc Sư Môn mấy người chiến đấu Tử Vi lại là trên mặt lộ ra một tia tin tức thần sắc.

Vừa rồi Giang Phong thực lực cường đại thật sự là đem hắn dọa cho phát sợ, đặc biệt là nhìn thấy Giang Phong lật tay ở giữa liền đem nam ngự phu hai người cho trực tiếp miểu sát.

Cái này càng làm cho trong lòng của hắn lo lắng, muốn thoát thân, nhưng là không cách nào làm được.

Hiện nay, chủ nhân hắn đến, xem như hầu hạ hắn tự nhiên có người đáng tin cậy, đồng thời, Tử Vi trong lòng cũng là thở dài một hơi.

Tử Vi thần thái biến hóa tự nhiên không gạt được Giang Phong Tinh Thần Cảm Giác, có lý thanh trung quan hệ thống về sau, Giang Phong liền đoán ra, lúc này chính là Vương Quốc trong tổ chức mười Đại Kỵ Sĩ hứa một lời kéo Bá Tước.

Mà hắn cũng là lần trước phá hủy linh Hòe Thụ hậu trường hắc thủ.

"Norah Bá Tước?" Người áo đen vừa mới xuất hiện, Giang Phong liền biết rõ thân phận đối phương, nhíu nhíu mày, chậm rãi mở miệng nói.

"Các hạ vậy mà biết rõ thân phận ta, ngươi xác thực rất lợi hại thần bí, ta chính là Norah Bá Tước, các hạ thực lực không tệ, có thể vào vương quốc chúng ta mắt, không biết các hạ có nguyện ý hay không chúng ta, nếu như nguyện ý, các hạ có thể thành cho chúng ta kỵ sĩ bên trong một viên." Norah Bá Tước giấu ở dưới hắc bào bờ môi ngọ nguậy, mở ra điều kiện là như vậy mê người.

Hắn thấy, phàm là biết rõ bọn họ Vương Quốc tổ chức tên tuổi người, ai cũng muốn chen vỡ đầu tiến vào cái tổ chức này, huống chi hắn chính miệng hứa hẹn

có thể cho Giang Phong trở thành Vương Quốc kỵ sĩ bên trong một viên, đối mặt cái này dụ hoặc, Norah Bá Tước tin tưởng, Giang Phong tất nhiên khó mà cự tuyệt.

Thế nhưng là sau một khắc, cái kia nguyên bản kiêu ngạo cùng lòng tin trong nháy mắt biến mất, lấy mà đời là một loại sỉ nhục cảm giác cùng phẫn nộ.

"Vương Quốc tổ chức? Rất mạnh sao?" Giang Phong nói.

"Vương quốc chúng ta mạnh không mạnh, tự nhiên không cần nhiều lời." Norah Bá Tước tự tin nói.

"Đáng tiếc ta không có hứng thú kia, càng đối với các ngươi cái gọi là Vương Quốc tổ chức không hứng thú, mà về phần ngươi, Norah Bá Tước, tại ta mà nói, ngươi đã theo người chết không có gì khác biệt." Tuy nhiên không biết lần này Norah Bá Tước trừ muốn phá hủy Bồ Đề Thụ bên ngoài đến còn muốn làm cái gì , bất quá, đó cũng không có nghĩa là Giang Phong không giết hắn.

"Ngươi muốn chết!" Norah Bá Tước ngữ khí biến đến vô cùng băng lãnh, lạnh lùng phun ra ba chữ.

Giang Phong sầm mặt lại, lạnh hừ một tiếng, nhấc chân lên bước ra một bước, tại Norah Bá Tước khó có thể tin dưới ánh mắt, trong chớp mắt liền tới đến trước mặt đối phương, đưa tay một phát bắt được Norah Bá Tước cổ.

Norah Bá Tước kinh hãi phát hiện mình vậy mà hoàn toàn động đậy không, "Ngươi "

Đáng tiếc, hắn cuối cùng vẫn là không có cơ hội nói ra lời, Giang Phong bóp chặt lấy cổ của hắn, đưa tay đặt tại hắn trên đỉnh đầu, một cỗ bành trướng vô cùng Tinh Thần Lực xông vào đối phương trong đầu.

Tại mọi người quỷ dị chấn kinh dưới con mắt, một đường bóng người màu trắng chậm rãi từ Norah Bá Tước chết đi trong thân thể bị Giang Phong cưỡng

ép lôi kéo đi ra.

Đạo nhân ảnh này mọc ra một trương người phương Tây gương mặt, vừa bị Giang Phong rút ra ra thi thể, linh hồn trạng thái dưới Norah Bá Tước liền toàn thân run lẩy bẩy, trong miệng hắn nguyên lành phun ra mấy chữ, hoảng sợ cầu xin tha thứ: "Đại nhân đại nhân tha mạng a Norah Bá Tước có mắt như mù, ngươi vòng qua ta đi "

Này nguyên bản kiêu ngạo tại thời khắc này không còn sót lại chút gì, bởi vì Norah Bá Tước thật đang cảm giác đến tử vong.

Nhân sinh đến, liền có hoảng sợ, khi chết, có Đại Khinh Khủng, không có tuyệt đối quang minh, cũng không có tuyệt đối hắc ám.

Cho dù người này phát rồ, Tuyệt Tình Diệt Tính, nhưng chỉ cần là người, hắn liền sẽ có hoảng sợ, có hoảng sợ, liền sẽ có hắc ám, có hắc ám, liền sẽ có e ngại tử vong tâm tình.

Mà bây giờ, không thể nghi ngờ, Norah Bá Tước hoảng sợ.

Cầu mong gì khác tha cùng thần phục, không thể nghi ngờ đang nói rõ một chút, đó chính là hắn e ngại.

Nhưng mà, cái này hết thảy đều đã không trọng yếu, Giang Phong trong miệng thốt ra gió mát hóa sát, trực tiếp xuyên thủng Norah Bá Tước đầu lâu.

Tại gió mát hóa sát thôn phệ dưới, linh hồn trạng thái dưới Norah Bá Tước chỉ là qua trong giây lát liền hôi phi yên diệt, hoàn toàn chết đến mức không thể chết thêm.

Đem Norah Bá Tước thôn phệ về sau, Giang Phong há miệng đem gió mát hóa sát nuốt vào trong miệng, cũng không có vội vã đi luyện hóa, mà chính là nhìn về phía giữa sân, gặp Norah Bá Tước cũng bị Giang Phong giải quyết hết.

Nguyên bản bị Tử Vi cùng Hattori Hanzo hai nữ nhân đánh cho chật vật

chống đỡ Tào Diễm Binh huynh đệ hai người tự nhiên là vô cùng kích động cùng hưng phấn.

Bắc Lạc Sư Môn đối phó Thiên Thị tự nhiên dễ như trở bàn tay, cũng không là vấn đề, lúc này hắn đã đối Giang Phong bội phục sát đất, cái này còn là người sao?

"Phong Đại Ca, ngươi nhanh giúp đỡ Tào Diễm Binh ca ca bọn họ đi, " mắt thấy Tào Diễm Binh, tào huyền sáng huynh đệ hai người bị đánh đến chỉ có liên tiếp lui về phía sau phần, trốn ở trong góc sung làm ăn dưa quần chúng hạ linh không khỏi lo lắng hô.

"Tin tưởng hắn , có thể ứng phó được đến." Giang Phong cũng không có vội vã xuất thủ, bởi vì dựa theo nội dung cốt truyện phát triển, Tào Diễm Binh thể nội còn có một cái khác thủ hộ linh.

"Hạ Hầu Đôn!"

Tào Diễm Binh quả nhiên không để cho Giang Phong thất vọng, tại Tử Vi cùng Hattori Hanzo áp bách dưới, trực tiếp bạo phát triệu hồi ra một cái khác thủ hộ linh, chính là Tam Quốc Thời Kỳ Tào Ngụy Đại Tướng Hạ Hầu Đôn.

Tại nội dung cốt truyện bên trong, Tào Diễm Binh theo nam ngự phu kịch chiến, sau cùng mới kích hoạt khí linh, tại khí linh trợ giúp dưới, lại triệu hồi ra một cái thủ hộ linh , bất quá, hiện tại không có khí linh trợ giúp, Tào Diễm Binh chính mình triệu hồi ra thủ hộ linh, vậy thì không thể không nói, Tào Diễm Binh xác thực đạt được không nhỏ đột phá.

Thủ hộ linh Hạ Hầu Thuần vừa mới xuất hiện, lập tức liền phối hợp Tào Diễm Binh thủ hộ linh Hứa Trử cùng nhau chiến đấu, đối kháng Tử Vi cùng Hattori Hanzo hai nữ nhân.

Thế cục chiến đấu đại biến, kịch liệt biến hóa, Hướng Thắng lợi Thiên Bình nghiêng.

Chỉ là trong chớp mắt, Tử Vi cùng Hattori Hanzo hai người liền bị huynh đệ hai người triệu hoán đi ra thủ hộ linh đánh đến liên tục bại lui, thấy thế, Giang Phong khẽ gật đầu.

Cục thế đã định ra đến, tiếp đó, cũng là Bồ Đề Thụ.

Vừa nghĩ tới Bồ Đề Thụ, Giang Phong trong lòng hơi động, chậm rãi nhìn về phía hạ linh, quay người rời đi, "Đi xem một chút Bồ Đề Thụ!"

Hạ linh nghe vậy, cũng biết hiện đang chiến đấu đã định ra đến, vì đó vội vàng đuổi theo Giang Phong, trước đi tìm Bồ Đề Thụ.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 180: Vô Thượng Quả

Chương 180: Vô Thượng Quả

"Không hổ là Bồ Đề Thụ, trong truyền thuyết, Phật Đà tại dưới cây bồ đề chứng được vô thượng Phật Vị, Bồ Đề chính là Phật gia Thần Thụ biểu tượng, có mở ra ngộ tính ảnh hưởng. . ." Nhìn lấy trước mắt Tham Thiên Cự Thụ, Giang Phong nhịn không được tán thán nói, hắn có thể cảm nhận được rõ ràng, Bồ Đề Thụ bên trong hàm ẩn mắng bàng bạc hạo đại lực lượng cùng bên trong này Phiêu Miểu thần bí nói tích súc ba động.

Bồ Đề Thụ, tựa hồ trời sinh liền có thể câu thông thiên địa, cũng chính bởi vì vậy, Bồ Đề Thụ kết xuất Vô Thượng Quả mới sẽ có vẻ như vậy trân quý.

Có thể nói, Trấn Hồn đường phố Khải Linh vật là đông đảo trong thế giới rất thưa thớt đồ,vật.

Trừ đối Giang Phong tu luyện có trợ giúp bên ngoài, càng là đối với Giang Phong thân thể tu luyện cùng ngộ tính có mạt chớ trợ giúp lớn.

"A, cái này Bồ Đề Thụ không sai biệt lắm muốn Khải Linh đi, thế nhưng là phía trên tại sao không có Vô Thượng Quả." Đi vào kim quang lóng lánh dưới cây bồ đề, hạ linh quan sát tỉ mỉ một phen về sau, không khỏi hơi nghi hoặc một chút mở miệng nói.

Giang Phong lại là trầm ngâm không nói, một lát sau, hắn tiến lên một bước, đi vào Bồ Đề Thụ trước, đưa tay hiện lên chưởng đến, trực tiếp tại Bồ Đề Thụ

lên cắt đứt xuống một mảng lớn thân cây, đem thu nhập trong ngọc bội về sau, vừa rồi quay người nhìn về phía hạ linh, "Đi thôi, nhìn xem Tào Diễm Binh bọn họ giải quyết xong Tử Vi các nàng không có."

Dựa theo nội dung cốt truyện, năm năm trước, có một con khỉ ăn vụng Bồ Đề Thụ lên ấu quả, cái kia Yêu Hầu thực lực bởi vậy tăng vọt, từ đó làm hại một phương, về sau, Bắc Lạc Sư Môn biết được yêu quái quấy phá một chuyện, bởi vậy tiến đến Trừ Yêu khỉ.

Về sau đánh giết Yêu Hầu, hắn lại khiến cho Yêu Hầu thành vì chính mình thủ hộ linh, từ đó, Yêu Hầu lấy tên Thạch Linh minh, mà Yêu Hầu thể nội Vô Thượng Quả ấu quả cũng bởi vậy tại Bắc Lạc Sư Môn thể nội còn sót lại.

Nhưng là do ở Vô Thượng Quả không có có thành thục nguyên nhân, bởi vậy Vô Thượng Quả cũng tại Bắc Lạc Sư Môn thể nội dần dần thành thục.

Nói đến quả thật có chút buồn nôn, bất quá đây chính là nội dung cốt truyện phát triển, cái này chính là cái này sự thật, mà trên thực tế Giang Phong cũng đã sớm biết Vô Thượng Quả tại Bắc Lạc Sư Môn thể nội.

Cho nên mới nhìn Bồ Đề Thụ, đó là bởi vì hắn muốn nhìn một chút Bồ Đề Thụ có không có gì có thể đối với hắn trên tu hành có trợ giúp địa phương.

"Thật đúng là không khỏi diệu, rõ ràng phải tới thăm Bồ Đề Thụ, hiện tại phá hư Bồ Đề Thụ, lại muốn rời khỏi. . . Thật là một cái quái nhân. . ." Hạ linh theo sau lưng Giang Phong, có chút bất mãn thầm nói.

"Ngươi đúng là cái quái nhân. . ." Đúng lúc này, giết Tử Vi, trọng thương Hattori Hanzo Tào Diễm Binh huynh đệ hai người cùng Sát Thiên thành phố Bắc Lạc Sư Môn từ đằng xa đi tới.

Mở miệng người chính là Tào Diễm Binh, hạ linh nghe vậy, nhất thời bất mãn, vội vàng trả lời: "Ngươi mới là quái nhân, cả nhà ngươi đều là. . ."

"Khụ khụ. . ." Giang Phong có chút tức giận ho khan hai tiếng, hạ linh lúc này mới phát hiện mình quả thật có chút quá cái kia không thục nữ, sắc mặt hơi đỏ lên.

Tào Diễm Binh sắc mặt tối đen, im lặng trừng hạ linh liếc một chút, đổi lấy lại là hạ linh một trận xem thường.

"Xem ra, huynh đệ các ngươi hai người lần này trưởng thành không ít." Nhìn lấy Tào Diễm Binh huynh đệ hai người, Giang Phong cười nói.

"Vẫn là nhờ có tiên sinh. . . Khụ khụ. . ." Tào Diễm Binh hai người huynh đệ có chút xấu hổ gãi gãi đầu.

Bắc Lạc Sư Môn lại là mở miệng nói: "Tiên sinh, Vô Thượng Quả còn có ba ngày mới thành thục, nếu không ba chúng ta Thiên Hậu lại đến đi."

Bắc Lạc Sư Môn quét mắt một vòng Bồ Đề Thụ, nói ra.

Giang Phong lắc đầu, ý cười đầy mặt nhìn lấy hắn, "Tốt, ba ngày sau lại nói cũng không muộn, bất quá lúc trước, ngươi vẫn là trước tiên đem các thôn dân kêu đến, ta thay bọn họ trước giải khai thể nội độc tố lại nói. . ."

"Tiên sinh nói rất đúng, ta thế nào. . . Đúng, Thủy nhi đâu?" Bắc Lạc Sư Môn vỗ trán một cái, lúc này mới muốn từ bản thân bởi vì vừa rồi chiến đấu sự tình, quên một chút chuyện trọng yếu, các thôn dân độc còn không có hiểu biết, mặt khác nữ nhi của mình đâu?

"Ba ba, ta ở đây." Thủy nhi từ hạ linh trong ngực tránh ra, lanh lợi chạy hướng Bắc Lạc Sư Môn, Bắc Lạc Sư Môn trên mặt lộ ra một tia phụ thân mới có hòa ái nụ cười, một tay lấy nữ nhi ôm, cười nói: "Ta Thủy nhi, Tiểu Bảo Bối. . ."

Giờ khắc này, Bắc Lạc Sư Môn là một cái hiền lành phụ thân.

Một lát sau, gặp cha và con gái vuốt ve an ủi một hồi, Giang Phong lúc này mới tiếp tục mở miệng nói: "Đi đem thôn dân đều kêu đến, ta thay bọn họ giải

độc về sau, liền để bọn hắn toàn bộ Hồi Nhân ở giữa đem." Giang Phong nói ra.

"Tốt, ta vậy thì đi." Bắc Lạc Sư Môn trên mặt lộ ra trịnh trọng sắc, đem Thủy nhi ôm vào trong ngực.

"Ta theo thủ môn quân cùng đi." Tào Diễm Binh xung phong nhận việc nói.

Bắc Lạc Sư Môn gật gật đầu, mà hạ linh cùng tào huyền sáng cũng vội vàng theo sau, tiến đến gọi tới thôn dân, đến đây dưới cây bồ đề để Giang Phong giải độc.

Muốn khu trừ nhiều như vậy thôn dân thể nội những bởi vì đó nam ngự phu làm nghiên cứu lưu lại độc tố, có lẽ tại trong mắt người khác rất khó, nhưng là Giang Phong dù sao thực lực tăng vọt, lại thêm hắn lúc này bây giờ huyết mạch năng lực bành trướng kinh người duyên cớ, hết thảy nước chảy thành sông, không ra nửa ngày, sở hữu thôn dân thể nội độc tố đều bị Giang Phong giải trừ.

Mà Bắc Lạc Sư Môn lúc này cũng không nói nhảm, trực tiếp đem các thôn dân mang về nhân gian.

Tại thay thôn dân giải độc đồng thời, Giang Phong khôi phục bọn họ trước trí nhớ, nhưng cùng lúc cũng dùng đạo thuật, tại trong đầu của bọn họ, xóa bỏ một chút liên quan tới Linh Vực sự tình, những thôn dân này sinh hoạt, cuối cùng khôi phục lại người bình thường cấp độ.

Ba ngày sau, đúng hẹn mà tới, Bắc Lạc Sư Môn đem Thủy nhi cùng thôn dân mang về nhân gian về sau, hắn trở lại Vũ Lâm đường phố tìm Giang Phong.

"Bồ Đề Thụ muốn kết quả!"

Mọi người đứng tại dưới cây bồ đề, nhìn không chuyển mắt Bồ Đề Thụ.

"Vô Thượng Quả đâu?"

Chỉ gặp Bồ Đề Thụ phun toả hào quang, nhưng cũng không có như mọi

người trong dự liệu như thế kết xuất Vô Thượng Quả.

"Hừ!"

Tại Bồ Đề Thụ Khải Minh trong nháy mắt, Bắc Lạc Sư Môn bỗng nhiên kêu lên một tiếng đau đớn, che ngực quỳ một chân xuống đất, sắc mặt hiển hiện một vòng thống khổ thần sắc.

"Không cần khẩn trương, Vô Thượng Quả liền ở trong cơ thể hắn, hiện tại ngay tại thành thục!" Giang Phong nhìn lấy Bắc Lạc Sư Môn, chậm rãi nói.

"Cái gì, cái này sao có thể." Tào Diễm Binh, tào huyền sáng, cùng hạ linh mấy người có chút trợn mắt hốc mồm há to mồm, Giang Phong quét mấy người liếc một chút, cái này mới nói: "Không có cái gì không có khả năng, năm đó hắn Sát Yêu khỉ, mà Yêu Hầu trước đây liền từng ăn vụng Bồ Đề Thụ lên Vô Thượng Quả ấu quả, vì đó bây giờ Vô Thượng Quả ở trong cơ thể hắn thành thục. . ."

Giang Phong đem Trung Nguyên từ giảng một lần, Tào Diễm Binh mấy người một trận thổn thức.

Đặc biệt là Bắc Lạc Sư Môn, càng là hơi kinh ngạc, dù sao thế nào cũng không không nghĩ tới, người khác một mực đau khổ tìm kiếm Vô Thượng Quả vậy mà lại ở trong cơ thể hắn.

"Tốt, hiện tại ta muốn lấy ra trong cơ thể hắn Vô Thượng Quả, đều tĩnh âm thanh." Giang Phong khoát khoát tay.

"A, sẽ không phải ngươi muốn mở ra môn bụng phát tướng tử đi." Hạ linh mặt liền biến sắc nói.

Giang Phong tức giận trợn mắt trừng một cái, trừng hạ linh liếc một chút, hạ linh có chút xấu hổ le le cái lưỡi nhỏ thơm tho.

"Nhịn xuống!" Giang Phong nhìn về phía Bắc Lạc Sư Môn, Bắc Lạc Sư Môn

đầu đầy đều là mồ hôi, cắn răng gật đầu nói: "Tiên sinh, còn mời xuất thủ giúp ta!"

Lúc này Giang Phong cũng không nói nhảm, trực tiếp đưa tay ngưng tụ chân nguyên, tại Bắc Lạc Sư Môn trên bụng nhẹ nhàng vỗ, một cỗ bành trướng chân nguyên trong nháy mắt tràn vào Bắc Lạc Sư Môn thể nội.

"Oa!" Bắc Lạc Sư Môn hơi đỏ mặt, cổ họng một trận cổ động, trực tiếp mở đầu miệng phun ra một ngụm máu tươi, một viên Kim chói Bồ Đề Tử từ hắn trong miệng thốt ra.

Vô Thượng Quả có hai cây lớn chừng ngón cái, phía trên nhiễm máu tươi, bất quá lại không che giấu được nó phía trên quang mang.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 181: Không Đội Trời Chung

Chương 181: Không đội trời chung

"Diễm Binh, ta bảo ngươi đi lấy đồ đâu?"

Giang Phong nhìn về phía Tào Diễm Binh.

"Ở chỗ này!"

Tào Diễm Binh từ trong ngực lấy ra một phong Ngôn Linh Tín, nhưng cái này Ngôn Linh Tín lại là một mảnh trống không.

Cái này phong Ngôn Linh Tín chính là Bạch gia tín vật, bên trong phong ấn một cỗ lực lượng khổng lồ, Nguyên Trứ Trung Bắc Lạc Sư Môn bị lấy Vô Thượng Quả nguy cơ sớm tối, chính là kích hoạt cái này phong Ngôn Linh trong thư lực lượng mới khôi phục.

Dự Tri đến Vô Thượng Quả thành thục tế, Bắc Lạc Sư Môn có thể sẽ bị thương nặng, vì đó Giang Phong trước thời gian mấy ngày liền để Tào Diễm Binh tiến về Bạch gia mang tới "Ngôn Linh Tín."

Bây giờ xem ra, Ngôn Linh Tín quả nhiên phát huy được tác dụng, quả nhiên, làm Bắc Lạc Sư Môn tiếp nhận Ngôn Linh Tín, đồng thời mở ra Ngôn Linh Tín về sau, Bắc Lạc Sư Môn rất nhanh liền đầy máu phục sinh, loại tình huống này thấy hạ linh mấy người tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Đây quả thực có điểm giống tại mở hack.

Làm xong những này, Giang Phong phương mới đứng dậy, nhìn về phía Bắc Lạc Sư Môn, cười nhạt một cái nói: "Vô Thượng Quả ta đã vào tay, ngươi ta ước định cũng coi như hoàn thành, bây giờ ngươi ta xem như ân oán thanh toán xong."

Đạt được Vô Thượng Quả, Giang Phong cũng không có tiếp tục tại Vũ Lâm đường phố đợi lưu, lúc này mang theo hạ linh mấy người chạy tới "Cây ngô đồng đường phố", cây ngô đồng đường phố, còn có mặt khác một khỏa sắp Khải Linh Linh Thụ, cái kia chính là Ngô Đồng Thụ.

Mới vừa tới đến cây ngô đồng đường phố, thật không may là, hôm nay tới một cái không nhanh khách.

Giang Phong mấy người ngay tại cây ngô đồng đường phố dự định tìm kiếm cây ngô đồng dưới đường rơi, bỗng nhiên, Giang Phong dừng bước, tại hạ linh ba người nghi hoặc ánh mắt bên trong quay đầu nhìn về phía góc đường góc rẽ, âm thanh lạnh lùng nói: "Hoàng Phủ Long Đấu, đã đến, trực tiếp đi ra là được, làm gì trốn trốn tránh tránh!"

Tào Diễm Binh, hạ linh trong lòng ba người bị kinh ngạc, không nghĩ tới lại còn có người đi theo đám bọn hắn.

Giang Phong vừa dứt lời, chỉ gặp nguyên bản trống rỗng góc đường bỗng nhiên lóe ra một bóng người, đạo nhân ảnh này mới vừa xuất hiện, hạ linh liền hơi kinh ngạc nói: "Là ngươi, Quỷ Tiên Sinh!"

Tào Diễm Binh cau mày một cái, trong lúc nhất thời nhưng lại không biết trong lòng của hắn đang suy nghĩ gì.

Hoàng Phủ Long Đấu không để ý đến hạ linh, trong hai mắt tràn ngập tràn đầy oán độc hận ý, hoàn toàn không có lúc trước cái loại này đối đãi Giang Phong mấy người lúc thân thiết.

Hắn rốt cục lạnh lùng mở miệng nói: "Các hạ thực lực quả nhiên rất mạnh,

cho dù là nam ngự phu, Norah Bá Tước bọn họ cũng không phải đối thủ của ngươi, nhưng là ngươi không nên giết Thái Vi."

"Ngươi nói là ứng Thừa Phong đi , bất quá, người đã bị ta giết, ngươi chẳng lẽ muốn báo thù cho hắn hay sao?" Giang Phong nhìn lấy Hoàng Phủ Long Đấu, nói ra một cái lại thực tế bất quá sự thật.

Nếu như Hoàng Phủ Long Đấu thực tình muốn chết, vậy hắn không ngại đưa Hoàng Phủ Long Đấu lên Tây Thiên Cực Nhạc thế giới, để hắn hiểu được đạo lý làm người.

"Hình Thiên, ra đi, giết hắn." Hoàng Phủ Long Đấu chỉ là nao nao, nhưng là thần sắc hắn rất nhanh liền lạnh lùng hạ xuống, hét lớn một tiếng, hắn trực tiếp triệu hồi ra chính mình thủ hộ linh, Hình Thiên.

Tại hạ linh trợn mắt hốc mồm bên trong, một cái cao lớn hơn 30m, không có đầu lâu, chỉ là rốn, thân thể mặc khôi giáp, vô cùng bá khí cự người tay cầm cự phù xuất hiện.

Người khổng lồ kia không nói hai lời, hướng phía Giang Phong cũng là một búa bổ tới, một đạo kinh người kim sắc Phủ Mang xẹt qua hư không trong nháy mắt đi vào Giang Phong trước mặt, hư không phảng phất đều muốn bị mở ra, tại thời khắc này, mọi người phảng phất có thể cảm giác được tử vong khí tức.

Trong cái thế giới này, Hình Thiên chính là Thượng Cổ thời kỳ một cái Cự Nhân, bởi vì kiêu dũng thiện chiến, về sau tại Tam Hoàng Ngũ Đế thời kỳ đi theo Viêm Đế chinh chiến tứ phương, bởi vì hắn thiện chiến, hắn trở thành Viêm Đế Ái Tướng, uy danh cũng là bốn phía truyền xa.

Hoàng Đế chinh phục Trung Nguyên các tộc quá trình bên trong, cùng Viêm Đế hai Bộ Lạc Liên Minh tại dốc núi tuyền tiến hành một lần cự Đại Chiến Tranh, trong chiến tranh, Viêm Đế bộ lạc chiến bại.

Về sau, Hình Thiên cầm trong tay búa lớn, xông tới Trung Ương Thiên Đế

cung, muốn giết Hoàng Đế, bất quá sau cùng cũng là bị Hoàng Đế chặt rơi đầu, bây giờ biến thành cái dạng này.

Cái thế giới này lịch sử, có ở mức độ rất lớn cùng Hoa Hạ trong truyền thuyết lịch sử không sai biệt lắm, chỉ bất quá, Chư Thiên Vạn Giới Hình Thiên rất nhiều.

Hình Thiên là Chiến Thần, là Tổ Vu Phân Thân, là Thiên Thần, tổng, thân phận rất nhiều, nhưng là cũng không có nghĩa là thực lực bọn hắn đều rất cường hãn.

Trấn Hồn đường phố hình trời mặc dù là thủ hộ linh, thế nhưng là hắn dù sao còn không phải chân chính Hình Thiên nếu không Giang Phong gặp được, đoán chừng cũng chỉ có ngoan ngoãn đi đường tiết tấu.

"Đáng tiếc ngươi không phải chân chính Hình Thiên, nếu không, ta có lẽ cũng chỉ có đi đường tiết tấu." Nói chuyện trục bánh xe biến tốc, tại hạ linh ba người này giật mình trong ánh mắt, nguyên bản Giang Phong chỉ có một mét tám thân cao trong nháy mắt cất cao đến chừng ba thước, một đầu ô mái tóc đen dài cũng trong nháy mắt liền đến máu đỏ như lửa diễm, trong miệng hai cái nanh, hai mắt một mảnh xích hồng sắc.

Giang Phong kích hoạt thể nội không ngừng tiến hóa Tướng Thần huyết mạch, bây giờ, thực lực càng tăng lên trước kia, nếu như phải dùng Tu Chân Giới đẳng cấp tới phân chia, Giang Phong bây giờ thực lực thực đã bước vào Kim Đan Cảnh.

Chẳng qua là bởi vì tu luyện công pháp nguyên nhân, còn kém một cơ hội, chỉ cần hắn đem thân thể thối luyện đến một cái đỉnh điểm, như vậy hắn liền có thể trong nháy mắt đột phá.

Thành công bước vào này thật không thể tin cảnh giới, mà Tướng Thần huyết mạch thật rất mạnh, tại kích hoạt huyết mạch thời điểm, hắn thực lực tuyệt đối còn mạnh hơn Kim Đan Tu Sĩ qua không ít.

Đây cũng là một cái làm cho người không hiểu phương, nhưng là, trên thực tế cũng là như thế.

Tại cương ước vị diện hậu kỳ, Tướng Thần còn có Nữ Oa những này Thần Nhân, mỗi một cái còn không phải có thể hủy thiên diệt địa tồn tại.

Bởi vậy có thể thấy được, huyết mạch cường đại.

"Phá!" Vừa mới huyết mạch hóa, Giang Phong liền trực tiếp tiến lên bước ra một bước, hai tay nắm tay, bỗng nhiên nhất quyền oanh sát mà ra, Quyền Ảnh gào thét, một cỗ bành trướng vô cùng Thần Hồn năng lực ngưng tụ thành một cái to lớn vô cùng Quyền Ảnh, trực tiếp đánh vào Hình Thiên trên thân.

Trong nháy mắt phá hủy Hình Thiên bổ tới Phủ Ảnh, chỉ là tại ngắn phút chốc ở giữa, Hình Thiên toàn bộ thân thể liền giống như bị đạn đạo oanh trúng, trong nháy mắt đảo bay lên, phảng phất một viên sao băng một dạng xẹt qua chân trời, sau cùng hung hăng va chạm trên mặt đất, phát ra một trận kinh thiên động địa tiếng oanh minh, ngã xuống đất không dậy nổi.

Thấy cảnh này, không chỉ là hạ linh mấy người hít một hơi lãnh khí, cho dù là kiêu ngạo như Hoàng Phủ Long Đấu, mí mắt cũng là một trận kịch liệt cuồng loạn, trong lòng cũng là một trận rét lạnh.

Hắn không nghĩ tới, chính mình thủ hộ linh Hình Thiên cũng chỉ là một chiêu liền bị Giang Phong cho trực tiếp đánh bay, lại nhìn về phía Giang Phong ánh mắt bên trong, hắn bây giờ chỉ có thật sâu hoảng sợ.

"Ngươi. . ." Hắn chỉ Giang Phong, trong mắt tràn ngập hãi nhiên sắc, lại là trong lúc nhất thời không biết nên thế nào biểu đạt chính mình nội tâm chấn kinh.

Nhìn lấy hãi nhiên thất sắc Hoàng Phủ Long Đấu, Giang Phong sắc mặt lãnh đạm vô cùng, mở miệng nói: "Như là đã động thủ, vậy liền lưu lại tánh mạng đi."

Nói xong, Giang Phong trực tiếp động thủ, Hoàng Phủ Long Đấu sắc mặt đại biến, vừa muốn phản kháng, thế nhưng là hắn lại làm sao có thể là Giang Phong đối thủ, chỉ là tại trong chốc lát, liền bị Giang Phong trực tiếp lấy tay nặn đoạn cổ, một tiếng hùng hậu Tinh Nguyên đều bị Giang Phong hút đến sạch sẽ.

Sau cùng rơi trên mặt đất, chỉ còn lại có một cỗ thây khô.

Nhìn lấy cái này doạ người một màn, hạ linh lạ thường không có lên tiếng kinh hô, mấy người yên tĩnh không nói hồi lâu, thẳng đến Giang Phong mở miệng, lúc này mới về tỉnh lại. Trăm độ một chút "Vô Hạn Tín Ngưỡng Chư Thiên trảo Thư Ốc" chương mới nhất trước tiên miễn phí đọc.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 182: Vô Hạ Thể

Chương 182: Vô Hạ Thể

"Thần phục, hoặc là chết!" Giải quyết xong Hoàng Phủ Long Đấu, Giang Phong trực tiếp hướng đi ngã trên mặt đất Cự Nhân "Hình Thiên!"

Ngữ khí vô cùng lạnh lùng nói.

Hình Thiên, xem như Hoàng Phủ Long Đấu thủ hộ linh, tuy nhiên tại hắn thế giới bắt đầu so sánh cũng không có loại kia hủy thiên diệt địa thực lực, nhưng là tại Trấn Hồn đường phố thế giới, Hình Thiên thực lực không thể nghi ngờ rất mạnh.

"Ta có thể nói không được? Cái này cho phép ta sao?" Hình Thiên thanh âm rất đục dày, từ rốn vị trí nói ra lời này, nghe quả thật có chút để cho người ta cảm thấy mười phần quái dị.

"Ngươi xác thực không có lựa chọn chỗ trống, bởi vì ngươi trừ thần phục bên ngoài, không có hắn lựa chọn." Giang Phong nhẹ giọng trả lời, nhưng lại là đã quyết định một sự thật.

"Đã như vậy, vậy ta thần phục." Hình Thiên oang oang nói, " thế nhưng là Phong Đại Ca ngươi không phải ta thủ hộ linh à, hắn làm sao có thể trở thành ta thủ hộ linh?"

Thông qua mấy ngày tới tiếp xúc, hạ linh đã không phải nguyên lai cái kia Tiểu Bạch ngọt, đối với như Giang Phong cường đại như vậy thủ hộ linh, hạ linh

có loại dường như đưa ảo tưởng cảm giác.

"Nàng không phải Vũ Thần thân thể. . ." Lúc này, Hình Thiên cũng mở miệng nói.

Giang Phong lại là khoát khoát tay, "Ta đã chặt đứt cùng hắn liên hệ, từ nay về sau ta không còn là nàng thủ hộ linh."

"Thì ra là thế!" Cảm ứng được Giang Phong cùng hạ linh ở giữa liên hệ đã bị Giang Phong cưỡng ép chặt đứt, Hình Thiên không còn có do dự, cự đại thân thể cấp tốc thu nhỏ.

Sau cùng hóa thành một đạo lưu quang chui vào hạ linh trong mi tâm, từ đó, Hình Thiên trở thành hạ linh thủ hộ linh.

Một màn này, thấy Tào Diễm Binh huynh đệ hai người có chút trợn mắt hốc mồm, bọn họ nghe nói qua thủ hộ linh chỉ có Linh Thể tiêu vong sau tài năng bị thay thế, nhưng là cái này cưỡng ép có thể cùng chủ nhân chặt đứt liên hệ thủ hộ linh, thật đúng là là lần đầu tiên nghe được.

Đây là thủ hộ linh sao?

"Phong Đại Ca, ngươi không phải ta thủ hộ linh, vậy ngươi muốn đi đâu?" Nghe được Giang Phong lời nói, hạ linh giật mình, trong mắt đúng là tràn ngập nước mắt.

Giang Phong lắc đầu, "Làm xong kế tiếp mấy món sự tình ta liền muốn rời khỏi, vì đó, lúc trước, ngươi cần phải thật tốt tu luyện ta truyền cho ngươi công pháp, dạng này về sau coi như Thiên Cương Long Kỵ đem cùng Vương Quốc người bên kia tìm đến, bọn họ cũng bắt ngươi không có cách nào."

"Nói như vậy, Phong Đại Ca ngươi là muốn thật rời đi?" Hạ linh có chút nỗi buồn nói, " có lẽ vậy!"

Giang Phong cũng không có làm nhiều giải thích, tiếp đó, tại cây ngô đồng

đường phố, Giang Phong bốn người thành công đạt được Ngô Đồng Thụ Linh Quả, còn có hắn chín khỏa Linh Thụ, ở sau đó trong một thời gian ngắn, Giang Phong lần lượt đạt được Trung Linh nhánh Linh Quả.

Sau cùng, vừa rồi chọn rời đi cái thế giới này, Trấn Hồn đường phố thế giới, cơ bản đã tính toán cáo một đoạn đường.

Tại bàn giao một việc thích hợp về sau, Giang Phong sau cùng chọn rời đi cái thế giới này.

Chiến Thần Điện bên trong trong mật thất, Giang Phong ngồi xếp bằng tại Hàn Băng Ngọc Sàng bên trên, mở ra trong lòng bàn tay, mười hai khỏa Linh Thụ lên chỗ Khải Linh vật xuất hiện trong tay bên trong, một cỗ bành trướng cùng cực năng lượng trong nháy mắt bao phủ mật thất, trong lúc nhất thời, trong mật thất, tràn ngập bành trướng linh khí.

"Cũng không biết phục dụng những này Linh Quả về sau, ta thân thể đến họp tiến hóa đến các loại cấp độ?" Giang Phong tâm tình có chút kích động, lần này với hắn mà nói, là một cái rất trọng yếu bế quan.

Chỉ là hơi trầm ngâm một lát, Giang Phong không do dự nữa, trực tiếp ngửa đầu một tay lấy những này Linh Quả từng chút từng chút nuốt vào trong bụng.

Vừa vừa vào bụng, một cỗ bành trướng linh lực trong nháy mắt cọ rửa hắn thân thể.

Oanh!

"Rống!"

Hắn thân thể phát ra lốp bốp tiếng nổ đùng đoàng, giờ phút này Giang Phong cả người, đều đã đại biến bộ dáng.

Ô mái tóc đen dài máu đỏ như lửa, trên khóe miệng hai cái nanh trực tiếp hiển lộ ra, đây là hắn nguyên thần trở về thân thể sau lại một lần nữa kích hoạt

thể nội Tướng Thần huyết mạch, trực tiếp Cương Thi Hóa.

Hắn gầm lên giận dữ, toàn bộ mật thất cũng bắt đầu chấn động kịch liệt lay động.

Cùng lúc đó, nương theo lấy Giang Phong không ngừng nuốt Linh Quả, hắn da thịt cũng bắt đầu từ màu đồng cổ dần dần hướng lộng lẫy như ngọc chuyển hóa.

Sau một khắc, cả người hiệu nghiệm uân uân, ẩn ẩn lộ ra hào quang màu vàng óng, từ mặt ngoài nhìn qua, cả người tựa như là nhất tôn chiếu lấp lánh Kim Phật.

Bên ngoài đang biến hóa chỉ là thứ yếu, quan trọng hơn là bên trong đang biến hóa.

Nếu như nói Giang Phong hiện tại là một loại gì dạng cảm giác, cái kia chỉ có một cái cảm giác, huyết dịch của hắn phảng phất muốn sôi trào, toàn thân nhiệt huyết dâng trào.

Máu trong cơ thể, cốt cách, kinh mạch, bắp thịt . . . các loại toàn bộ đều biến thành kim sắc.

Không sai, cũng là kim sắc, tại trong Phật giáo, chỉ có Phật Tu tu được Bất Diệt Kim Thân, cho nên mới có huyết dịch chuyển hóa làm kim sắc, nơi này, huyết dịch là Nhục Thân cường độ đạt tới một loại biến thái trình độ, vì đó phát sinh một loại biến hóa.

Đây là một loại sinh mệnh thoát biến, chánh thức bỏ đi Phàm Thai, nếu như nói Giang Phong trước kia thể nội gien, chỉ là đến gần vô hạn tại hoàn mỹ, này giờ khắc này liền là chân chính hoàn mỹ!

"Thu!"

Giang Phong tâm niệm nhất động, mặt ngoài thân thể phát ra nhạt đạm kim

quang, trong nháy mắt biến mất không còn tăm tích.

Tại thu liễm kim quang về sau, so sánh trước kia cũng không có quá lớn cải biến, ngược lại trở nên càng thêm phổ thông, trở lại như cũ thành một loại chất phác trạng thái.

Liền liền Giang Phong nguyên bản một thân sắc bén khí chất, giờ phút này cũng biến mất không còn tăm hơi vô tung, có lẽ không nên nói là biến mất, dùng nội liễm để hình dung càng thêm thỏa đáng.

"Cũng không biết tiếp tục nuốt những này Linh Quả, ta thân thể đến tột cùng hội tiến hóa tới trình độ nào? !" Giang Phong cũng không lo lắng cho mình sẽ bị trực tiếp no bạo thân thể, bởi vì đem thần huyết mạch duyên cớ, vì đó tại một ít trình độ bên trên, những này tai hoạ ngầm căn bản không phải vấn đề.

Giang Phong há miệng nuốt vào linh hòe nhánh, cũng thôi động chân nguyên luyện hóa, lấy bí pháp dung nhập toàn thân.

Mà nương theo lấy Giang Phong không ngừng nuốt những này Linh Quả, Giang Phong thể nội nguyên bản hiện lên dòng máu vàng cũng đang không ngừng phát sinh biến hóa, trong cơ thể hắn bắp thịt, cốt cách, huyết mạch dần dần từ kim sắc biến thành Hồng Mông tử sắc.

Theo thân thể hấp thu năng lượng càng nhiều, trong huyết mạch ẩn chứa Hồng Mông tử sắc thì càng nhiều.

Đảo mắt nửa tháng trôi qua, làm hoàn toàn luyện hóa xong mười hai Chủng Linh trên cây Linh Quả lúc, Giang Phong mở bừng mắt ra.

"Thành!"

Trong mật thất, Giang Phong thân ảnh sớm đã không thấy, đó là bởi vì mật thất Hàn Băng Ngọc Sàng lên chỉ còn lại có một đạo toàn thân phát ra hào quang màu tím, chuẩn xác điểm tới nói là bị hào quang màu tím kiện hàng "Trứng!"

Giang Phong hiện tại thân thể trạng thái rất đặc biệt, Võ Đạo Hệ Thống so sánh phức tạp, không có tiếp xúc đến võ đạo Hoàn Chỉnh Thể Hệ, vì đó Giang Phong hiện tại cũng không biết mình thân thể đến tới trình độ nào.

Nếu như nhất định phải dùng Tu Chân Hệ Thống mà nói lời nói, vậy hắn hiện tại cũng đã đúc thành Vô Hạ Thể.

Mà Vô Hạ Thể lại có ba cái giai đoạn, Tiên Thiên Vô Lậu thể, Tiên Thiên Hỗn Độn thể cùng Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai.

Hắn hiện tại chỉ là Vô Lậu thể.

Muốn muốn đạt tới Hỗn Độn thể, còn thiếu rất nhiều.

Vô Hạ Thể là phù hợp nhất Đại Đạo một loại thể chất.

Nhân Tộc vốn là Chư Thiên Đại Đạo hóa thân, cho nên mới có thể chậm rãi trở thành Chư Thiên Vạn Giới thống lĩnh, bởi vì bọn hắn tu luyện rất dễ dàng cảm ngộ Đại Đạo, dùng so với hắn chủng tộc ngắn vô số lần thời gian liền đạt tới một dạng cảnh giới.

Mà Vô Hạ Thể thậm chí có thể trực tiếp cùng Đạo Hóa vì ngang bằng, vô luận ở thế giới nào, bình thường đồ,vật đều là nhiều nhất đồ,vật.

Mà lớn nhất bình thường cũng là lớn nhất vĩnh cửu, cũng là thế giới cơ bản nhất tạo thành bộ phận.

Vì đó Vô Hạ Thể cũng là Đạo Hóa thân thể.

Về mặt tu luyện, loại thể chất này, không thể nghi ngờ là phương diện tốc độ cực kỳ khủng bố, cũng là nhanh chóng nhất, bởi vì nó phù hợp nói, cùng thiên địa người thân nhất. Trăm độ một chút "Vô Hạn Tín Ngưỡng Chư Thiên trảo Thư Ốc" chương mới nhất trước tiên miễn phí đọc.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 183: Hiện Thực Thế Giới Phiền Phức

Chương 183: Hiện thực thế giới phiền phức

"Sư tôn, ngài xuất quan."

"Phụ thân, ngài rốt cục đi ra. . . Hắc hắc. . ." Chiến Thần Điện trên đại điện, Giang Phong chậm rãi đi ra, nhìn thấy Giang Phong từ bế quan bên trong tỉnh lại, trên đại điện nguyên bản chính ngồi vây chung một chỗ đàm tiếu Vương Siêu, Chung Thiên Chính, gã đeo kính, thê tử Mã Đan Na, nhi tử Giang Vân, Trương Hải, đồ đệ Khấu Trọng, Từ Tử Lăng mấy người thấy thế, chẳng ai lộ ra mừng rỡ sắc.

Tiểu Giang nhảy cà tưng đi vào Giang Phong trước mặt, Giang Phong một tay lấy tiểu gia hỏa này ôm vào trong ngực.

Phá một chút tiểu gia hỏa cái mũi, cười nói: "Gần nhất có hay không ngoan a?"

"Sư phụ, tiểu sư đệ học tập ngược lại là thằng nghiêm túc, bất quá lại là khổ Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng hai người mỗi ngày phải bồi hắn đi chơi trong hồ bắt cá, những ngày gần đây, chúng ta mỗi ngày ăn sư nương làm cá. . . ." Vương Siêu hôm nay người mặc một bộ cổ đại công tử ca trang phục, đi vào Đại Đường Thế Giới, Vương Siêu mấy người tại Khấu Trọng chỉ huy dưới, cơ bản cũng coi là dung nhập cái thế giới này, thể nghiệm đến khác biệt thế giới đặc sắc.

Mới mở miệng, Vương Siêu cũng có chút đổ mồ hôi lạnh nói ra.

"Đúng vậy a, sư phụ, ngài không biết, tiểu gia hỏa này. . ." Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng hai người trán nổi gân xanh, có chút buồn bực bĩu môi nói ra.

"Tốt, đã ngươi bế quan đi ra, vậy hôm nay ta cùng Trương di có thể phải thật tốt làm vài món thức ăn." Mã Đan Na cười đi vào Giang Phong bên người, đem Tiểu Giang Vân tiếp nhận trong ngực, vừa cười vừa nói.

Chung Thiên Chính mấy người ồn ào nói: "Tốt, hôm nay, chúng ta có thể phải thật tốt nếm một chút chị dâu thủ nghệ , bất quá, hôm nay có thể không uống được không cá?" Chung Thiên Chính có chút lúng túng nói, mấy người nghe vậy, Giang Phong không khỏi cười ha ha lên tiếng.

Một hồi yến hội, vui vẻ rộn ràng, Chiến Thần Điện bên trong, sư đồ huynh đệ mấy người nâng cốc ngôn hoan, một màn này, ai có thể nghĩ đến đúng là loại tình huống này.

Tu luyện về tu luyện, Giang Phong nhưng không có trầm mê trong tu luyện, hắn có người bình thường sinh hoạt, bất quá bởi vì tu luyện mà đi xem nhẹ người nhà mình.

Vào đêm, Chiến Thần Điện ven hồ tiểu biệt ở giữa, Giang Phong lại cùng thê tử Mã Đan Na phiên vân phúc vũ, giày vò hồi lâu, lần này, Mã Đan Na kém chút không có khóc lên.

Mã Đan Na dáng người, tuyệt đối là thuộc về loại kia đôi chân dài đại mỹ nữ cấp bậc, Giang Phong tuy nhiên một mực tu luyện, nhưng là, đó cũng không có nghĩa là hắn nam nhân phương diện kia không cần.

Thời gian yên tĩnh cùng Mã Đan Na mấy người lại tụ mấy ngày, Giang Phong trừ chỉ điểm Vương Siêu mấy người bên ngoài, tại Khấu Trọng mấy người miêu tả dưới, hắn cũng coi như biết rõ Vương Siêu tại Đại Đường Thế Giới những ngày này xông ra không nhỏ uy danh, Đại Đường Vương Vô Địch tên tuổi, xem như tại Đại Đường Thế Giới hoàn toàn truyền ra, lại thêm Vương Vô Địch trước mắt trở thành đại đường quốc sư thân phận.

Điều này làm cho hắn tại Đại Đường Thế Giới cơ hồ là quyền cao chức trọng , có thể nói, cái thế giới này, mấy người ngược lại là như cá gặp nước, lẫn vào phong sinh thủy khởi.

Một đêm này, Giang Phong cùng thê tử Mã Đan Na một trận vuốt ve an ủi về sau, gặp Mã Đan Na chìm vào giấc ngủ, Giang Phong từ trên giường đứng dậy, đi vào bên ngoài viện, sau cùng lựa chọn trở lại hiện thực thế giới.

Trong thế giới hiện thực, khoảng cách Giang Phong rời đi đã qua hai ngày.

Hai ngày qua này, hiện thực thế giới có thể nói phát sinh không ít chuyện.

Thiên Tâm hồ tiểu khu, MC thành phố giai cấp trung lưu cư dân lâu tiểu khu.

"Tiểu Phong, ngươi gần nhất chạy đi đâu, chúng ta gọi điện thoại cho ngươi ngươi cũng không tiếp, ngươi đây là muốn lo lắng chết chúng ta sao?" Giang Phong vừa mới gõ mở nhà mình cửa phòng, Giang phụ cùng Giang mẫu tại một trận vui sướng sau chính là vô cùng oán trách, đối Giang Phong một trận cực kỳ giáo huấn.

Nếu như bị người khác nhìn thấy Giang Phong một vị thực lực như thế Bá Tuyệt cường giả lại bị một cái lão nam nhân còn có một cái lão nữ nhân răn dạy, vậy tuyệt đối hội rơi một chỗ tròng mắt.

Nhưng mà để người không tưởng tượng được là, Giang Phong chỉ hơi hơi xấu hổ ho khan hai tiếng, ngượng ngùng nói: "Cha, mẹ, có một số việc nói đến không tiện, bất quá bây giờ chúng ta muốn rời đi nơi này. . ."

"Rời đi nơi này?" Giang phụ cùng Giang mẫu nhíu mày, có chút không hiểu, "Rời đi nơi này, vậy chúng ta muốn đi đâu?" Giang mẫu không khỏi có chút lo nghĩ, tựa hồ nghĩ đến cái gì, trên mặt nàng biến đổi, bắt lấy Giang Phong hai tay nói: "Ngươi có phải hay không phạm tội gì a, vì đó. . ."

Giang Phong không khỏi có chút im lặng toát ra một tầng hắc tuyến, chính

mình lão mụ cái này não động thật đúng là xoay chuyển thật nhanh.

"Mẹ, các ngươi nghĩ quá nhiều, chỉ bất quá ta tại hắn chỗ nào bán phòng trọ, vì đó muốn để cho các ngươi rời đi MC thành phố, đi nơi khác sinh hoạt mà thôi. . ." Giang Phong có chút dở khóc dở cười nói ra.

"Nguyên lai là dạng này a. . ." Giang phụ cùng Giang mẫu hai người nghe vậy, không khỏi đại thở dài một hơi, lại là đối Giang Phong một trận cực kỳ dạy bảo.

Hai người còn đợi nói tiếp, không qua sông Phong lại hơi hơi vận dụng hai tia Tinh Thần Lực, đem Giang phụ cùng Giang mẫu khống chế, tại vô thanh vô tức, Giang Phong đem Giang phụ cùng Giang mẫu mang rời khỏi cái thế giới này.

Về phần Hạ Oanh, cân nhắc đến một chút phiền toái duyên cớ, Giang Phong sau cùng lặng lẽ tiến về mua hè Võng Lạc Công Ty một chuyến, âm thầm cho Hạ Oanh lưu lại một con quỷ Vương cấp khác Lệ Quỷ tùy thân bảo hộ Hạ Oanh, vì bảo hộ, Giang Phong lại tiến về Cao gia một chuyến.

Không có ai biết một đêm kia phát sinh cái gì, liền liền tin tức đều không có đưa tin, chỉ là trong cục cảnh sát người biết chuyện lại là biết một chút, cái kia chính là MC thành phố từ ngày đó về sau, Cao gia không còn tồn tại.

Mà cùng một thời gian, tại đêm nay, mua hè Võng Lạc Công Ty phảng phất như cá gặp nước, bắt đầu cấp tốc phát triển, bất quá đây đều là nói sau.

Long Xà Thế Giới, Địa Cầu Singapore Trần Thị tập đoàn. . .

"Phong Sư, ngài tới." Trần Thị tập đoàn cao ốc Đổng Sự trong văn phòng, Singapore Trần Thị tập đoàn bây giờ người cầm lái Trần Ngả Dương chính cung kính đứng tại một tên màu trắng âu phục nam tử trước mặt, vô cùng cung kính nói.

Từ khi Trần Ngả Dương tiếp quản Trần Thị tập đoàn, Trần Thị tập đoàn tại hắn khống chế dưới, rất nhanh liền cấp tốc phát triển, làm một cái tư sản quá ngàn ức Thế Giới cấp phú hào, Trần Ngả Dương địa vị tuyệt đối không phải bình thường tiểu.

Đặc biệt là tại Giang Phong chỉ điểm xuống, bây giờ Trần Ngả Dương đã bước vào Đan Đạo cảnh, Võ Đạo Cảnh Giới tăng lên không phải một chút điểm, tại võ đạo bên trong địa vị ảnh hưởng rất lớn.

Nhưng chính là như thế một vị Võ Đạo Đại Tông Sư, ở trước mắt tên kia bạch y nam tử trước mặt, lại là lộ ra đến vô cùng câu nệ, thậm chí có chút sợ hãi.

"Không tệ, ngươi võ đạo tiến cảnh xác thực thiên phú không tồi, bất quá muốn bước vào cảnh giới cao hơn, lại còn có chút thiếu sót. . ." Quan sát tỉ mỉ một chút Trần Ngả Dương bây giờ trạng thái, tuy nhiên Trần Ngả Dương đã đem công phu luyện đến huyết nhục, nhưng là muốn đột phá lời nói lại không phải một ngày nửa ngày.

Trần Ngả Dương trong lòng hơi động, gấp vội cung kính nói: "Còn mời tiên sinh chỉ giáo, ngải dương vô cùng cảm kích."

Giang Phong khoát khoát tay, cười nói: "Cha mẹ ta sinh hoạt thường ngày phương diện, liền giao cho ngươi, mặt khác, đây là ta tu luyện tâm đắc, có cái gì không hiểu địa phương, ngươi hỏi lại ta, mấy ngày nay, ta cũng sẽ ở Singapore ở lại."

Vì Giang phụ cùng Giang mẫu an toàn, cũng vì ngăn ngừa chính mình kinh thường tính biến mất gây nên hiện thực thế giới một chút người có quyết tâm phát giác, Giang Phong cuối cùng vẫn quyết định rời đi hiện thực thế giới, để Giang phụ cùng Giang mẫu rời đi hiện thực thế giới.

Một điểm nữa cũng là Long Xà Thế Giới cùng hiện thực thế giới không có gì khác biệt, vì đó, Giang Phong cũng là không cần lo lắng Giang phụ cùng Giang mẫu có cái gì phát giác.

Mà ở cái thế giới này, có Trần Ngả Dương còn có Đường Tử Trần những quan hệ kia, Giang Phong rất lợi hại yên tâm.

Về phần thê tử Mã Đan Na con trai của cùng Tiểu Giang Vân một chuyện, Giang Phong quyết định các loại qua một đoạn thời gian lại bọn họ đến Long Xà Thế Giới cùng cha mẹ mình cư ở cùng một chỗ, đến lúc đó cũng là Thiên Luân để.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 184: Thiên Hạ Hội Hùng Bá

Chương 184: Thiên Hạ Hội Hùng Bá

"Tiên sinh yên tâm, ngài bàn giao ngải dương sự tình, ngải dương ổn thỏa tận tâm tận lực. . ." Trần Ngả Dương vô cùng kích động, mừng rỡ tiếp nhận Giang Phong trong tay một bản viết "Càn Khôn Công" Võ Công Bí Tịch.

Cẩn thận từng li từng tí bỏ vào trong ngực, Giang Phong cười khoát khoát tay.

"Tiên sinh, ta hiện tại sẽ vì các ngươi an bài trụ sở. . ." Trần Ngả Dương cung kính cho Giang Phong đưa một ly trà, Giang Phong tiếp nhận trà, hớp một cái, chợt gật gật đầu.

Để Trần Ngả Dương cho cha mẹ mình an bài trụ sở về sau, Giang Phong lại tại Long Xà Thế Giới cư ở vài ngày.

Đối với Trần Ngả Dương thân phận, làm Giang phụ Giang mẫu hai người biết được về sau, tự nhiên là khiếp sợ không gì sánh nổi, dù sao bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới con trai mình lại có thể cùng Singapore lớn như vậy một cái tập đoàn lão bản dính líu quan hệ, hơn nữa còn là bằng hữu quan hệ.

Một điểm nữa cũng là bọn họ càng thêm hiếu kỳ Giang Phong thân phận, không biết con mình đến tột cùng là làm cái gì, nhưng là dù sao bọn họ thân thể vì cha mẹ, Giang Phong chưa nói cho bọn hắn biết trước, bọn họ cũng không có đến hỏi Giang Phong.

Phụ mẫu vấn đề an toàn đã không cần lo lắng, một yên tĩnh, Giang Phong liền nghĩ đến rất nhiều thứ, phụ mẫu bây giờ đã bắt đầu tiếp xúc tu luyện.

Nhưng là muốn thọ mệnh kéo dài, lại là một vấn đề.

Chính mình huyết mạch tuy nhiên có thể kéo dài phụ mẫu thọ mệnh, nhưng lại là để phụ mẫu biến thành nửa người nửa thi trạng thái, đây là Giang Phong không cho phép phát sinh sự tình.

Cứ như vậy, liên quan tới như thế nào kéo dài phụ mẫu thọ mệnh vấn đề cũng liền theo mà đến.

Đường Tử Trần bên kia gần nhất cũng không có tin tức truyền đến, không qua sông Phong cũng không có đi tìm nàng, Giang Phong tin tưởng, một ngày nào đó, Đường Tử Trần hội tìm đến mình, có lẽ đến lúc đó, nàng hội cần giúp mình.

Bởi vì thế giới này võ đạo đã không có đường, tinh hà thời đại Cổ Võ Tu Hành Hệ Thống còn có một hai trăm năm mới mở ra, đó là cái vấn đề.

Tại Singapore đợi mấy ngày, bồi cha mẹ mình du lịch một lần Singapore một chút cảnh đẹp, tại Giang phụ Giang mẫu vui vẻ thời gian bên trong, Giang Phong lựa chọn lần nữa vượt qua.

Singapore Trần Thị tập đoàn tạo dựng một chỗ đỉnh núi trong biệt thự, một đạo bạch quang từ trên trời giáng xuống, nguyên bản còn đứng ở hào hoa gian phòng bên trong Giang Phong bị cái này một đạo bạch quang bao phủ, sau một khắc, thân hình hoàn toàn làm nhạt, sau cùng biến mất từ trong vô hình.

Vân vụ lượn lờ, Quần Phong đứng vững, trên núi cây cối um tùm, Thúy Trúc Thành Âm, vách núi dốc đứng, băng tuyết bao trùm, nó nguy nga trầm hồn, khí thế bàng bạc!

Một tòa nguy nga lầu các đứng vững ở chỗ này ngọn núi cao nhất bên trên,

cùng sở hữu ba tầng, nơi này là Thiên Sơn Thiên Hạ Hội tổng bộ.

Cũng là Phong Vân Thế Giới, Hùng Bá Thiên Hạ hội tổng chỉ.

Tại to lớn tựa như Tiên lâu ba tầng lầu các dưới, là một mảnh chiếm diện tích mười mấy vạn bình phương quảng trường, quảng trường mặt đất dùng đá cẩm thạch lót đường mà thành, lóe ra trong suốt bạch quang, tại ánh sáng mặt trời cùng bạch vụ làm nổi bật dưới, nơi này lộ ra ngân quang điểm điểm, phá lệ thần bí.

Lúc này, trên quảng trường chính có một ít thân thể mặc áo bào bạc Thiên Hạ Hội đệ tử đang đi lại, dò xét, phòng ngừa người tới gần ba tầng lầu các.

Cùng lúc đó, một đạo bạch quang từ trên trời giáng xuống, một cỗ khí tức bén nhọn cũng theo bạo phát đi ra.

Thiên Sơn đỉnh, địa thế tuyệt cao, thẳng vào mây trời, tăng thêm lại là lạnh thời tiết mùa đông, đỉnh núi hàn phong có thể nói lạnh lẽo thấu xương.

Thiên Sơn hiểm trở, phóng tầm mắt nhìn tới, nơi xa chỉ là liên miên bất tuyệt dãy núi, bị một mảnh mênh mông vân vụ che đậy, như có như không nồng đậm Vân Hải không ngừng lăn lộn, mười phần một tòa Tiên Sơn bộ dáng.

Trong nháy mắt đạo bạch quang kia không ngừng nhanh chóng chuyển dời, qua trong giây lát đã đi vào Thiên Hạ Đệ Nhất Lâu, đây là một tòa ba tầng cao Quỳnh Lâu Ngọc Vũ, từ Thiên Hạ Hội thành lập tới nay, có thể leo lên này Thiên sơn đỉnh, bước vào Thiên Hạ Đệ Nhất Lâu người lác đác không có mấy, tầm thường bang chúng liền tới gần cũng không thể.

Không có gì ngoài Hùng Bá bản thân bên ngoài, cũng liền Hùng Bá ba tên Nhập Thất Đệ Tử, cùng Văn Sửu Sửu các loại mấy người, bị Hùng Bá đặc cách đi vào.

Chỉ là coi như Thiên Hạ Hội người, cũng có rất ít người biết, đã từng trên

giang hồ làm nhiều việc ác, khiến người nghe tin đã sợ mất mật, quần tình xúc động sát thủ tổ chức Thiên Trì Thập Nhị Sát, cũng đồng dạng ẩn cư ở chính giữa.

Mà bây giờ, tại cái này bị xem vì thiên hạ hội cấm địa Thiên Hạ Đệ Nhất Lâu trước, lại lặng yên nghênh đón một vị không nhanh khách!

"Mau nhìn, đó là cái gì?" Trên quảng trường có không ít dò xét Thiên Hạ Hội đệ tử, bọn họ chính đang trao đổi gần nhất Thiên Hạ Hội nội bộ Bộ Kinh Vân cùng Niếp Phong cùng Môn Chủ Hùng Bá phân liệt sự tình, nhưng không ngờ trên trời một đạo bạch quang từ trên trời giáng xuống, đồng thời ngay tại hướng Thiên Hạ Đệ Nhất Lâu tiến lên.

Một màn này, làm sao không để bọn hắn giật mình, nhưng làm bọn hắn giật mình không chỉ có ở đây, mà chính là từ đạo bạch quang kia bên trong chỗ phát ra khí tức, quả thực để bọn hắn cảm thấy vô cùng kiềm chế.

Trong nháy mắt, bạch quang dần dần nhạt đi, một đường bóng người màu trắng cũng theo hiển hiện ra, Giang Phong đứng tại Thiên Hạ Đệ Nhất Lâu trước, từ vừa mới đi đến trên quảng trường bia đá viết nhìn thấy "Thiên Hạ Hội Tổng Đàn" năm chữ cùng hiện tại cái này tràng kiến trúc viết "Thiên Hạ Đệ Nhất Lâu" năm chữ, Giang Phong cơ bản đã xác định cái thế giới này đến là này cái thế giới.

"Phong Vân Thế Giới, đảo là có chút ý tứ, cái thế giới này , có thể đạt được đồ,vật thực sự quá nhiều, trọng yếu nhất là nơi này võ đạo Tu Luyện Hệ Thống có thể đối ta võ đạo đường có tác dụng rất lớn, thân thể trên việc tu luyện, cái thế giới này Tiên Thiên tứ đại Thần Thú. . ."

Nghĩ đến đây cái thế giới Hỏa Kỳ Lân, Thương Long, Phượng Hoàng, Huyền Quy, Giang Phong trong lòng có vẻ hơi nóng bỏng lên.

"Các hạ tự tiện xông vào ta Thiên Hạ Hội, khó tránh khỏi có chút quá mức lỗ mãng a?" Theo Giang Phong xuất hiện tại Thiên Hạ Đệ Nhất Lâu trước, một đạo

bóng người màu tím cũng theo thoáng hiện, thanh âm từ Thiên Hạ Đệ Nhất Lâu bên trong truyền ra, sau một khắc, một đạo người mặc tử sắc Long Bào, khuôn mặt có chút hung ác nham hiểm, rất có vài phần kiêu hùng khí chất trung niên nam tử xuất hiện tại Giang Phong trước mặt.

Hắn đứng chắp tay, nhìn về phía Giang Phong ánh mắt bên trong tràn ngập cảnh giác.

"Ngươi chính là Hùng Bá?" Nhìn người tới, Giang Phong không khỏi nhớ tới nội dung cốt truyện bên trong Hùng Bá, một cái muốn võ lâm chống đỡ tôn nhân vật, thành cũng Phong Vân, bại cũng Phong Vân, Hùng Bá cho là mình thiên hạ đệ nhất, thế nhưng là nhân ngoại hữu nhân, cái thế giới này thực lực mạnh nhất dấu chia xưng tổ chức thần bí nhất "Thiên Môn" Môn Chủ Đế Thích Thiên bên ngoài còn có Độc Cô Kiếm Thánh, thần thoại vô danh, vô thần Thần Cung bên trong Tuyệt Vô Thần bọn người so với hắn còn mạnh hơn.

Sau cùng còn có một cái bốn ngàn năm trước, nuốt Long Quy Huyết, danh xưng không gì không biết Bách Hiểu Cuồng Sinh, không lão quái chết tiệt "Tiếu Tam Tiếu" .

Cũng không biết hiện tại nội dung cốt truyện phát triển tới trình độ nào.

Giang Phong trong lòng suy nghĩ ngàn chuyển, trong đầu đã vượt qua vô số cái suy nghĩ, nghĩ đến rất nhiều chuyện.

Mà khoảng cách Hùng Bá ước chiến Độc Cô thành Độc Cô Kiếm Thánh, cũng không biết còn bao lâu.

Nhưng là tất cả những thứ này đã không trọng yếu, trọng yếu là, hiện tại Hùng Bá sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Hắn Hùng Bá nhân vật bậc nào, nhất đại kiêu hùng, võ lâm xưng tôn, nhưng là liền là một người như vậy, Giang Phong lại là tựa hồ rất lợi hại không nể mặt hắn, cái này làm sao không để hắn phẫn nộ?

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 185: Vẫn Lạc Kiêu Hùng

Chương 18: Vẫn lạc kiêu hùng

"Ta chính là Hùng Bá, các hạ như thế tác phong làm việc, không khỏi quá mức đem ta Thiên Hạ Hội không để vào mắt a?" Hùng Bá phóng xuất ra Tinh Thần Lực, trải qua dò xét sau đánh giá ra Giang Phong thực lực hắn là cùng hắn không sai biệt bao nhiêu.

Lúc này mới sắc mặt rất khó nhìn nhìn chằm chằm Giang Phong, lạnh lùng phun ra một câu nói như vậy.

Trên quảng trường, đã tụ tập rất nhiều ngày dưới hội đệ tử, Hùng Bá không có khả năng nói tại Giang Phong trước mặt nhận sợ, nếu thật là như thế, không khỏi cũng quá lộ ra quá thiên hạ này hội môn người quá mức uất ức.

"Đã như vậy, nhàn đến nói ít, vẫn là đánh trước qua một trận rồi nói sau." Giang Phong nhìn lấy Hùng Bá này tự phụ thần thái cùng cử chỉ, sau cùng nhấc giương mắt, tiến lên một bước, không tiếp tục nói nhảm, hắn cũng muốn nhìn một chút Hùng Bá đến mạnh bao nhiêu.

"Nhớ kỹ, giết ngươi người, tên là Hùng Bá, lão phu không giết vô danh bối phận, còn mời xưng tên ra."

"Giết ngươi người, Giang Phong."

"Cuồng vọng, vậy liền nhìn xem ngươi có bản lãnh này hay không." Hùng Bá hừ lạnh một tiếng, không còn có nói nhảm, trực tiếp hướng Giang Phong phát

động công kích mãnh liệt.

Sương mù cuồn cuộn, như chín ngày vân vụ mãnh liệt hàng động, Bài Vân Chưởng, chưởng phong nhìn như Miên Nhu, như Phiêu Miểu vân vụ quỹ tích không thể tìm ra, nhưng lại sắc bén vô cùng, vụ khí như miếng băng mỏng, có dời núi lấp biển thế, hắn nhất chưởng hướng về Giang Phong eo cuộn oanh sát mà đi.

Hai chân đá ra một mảnh sắc bén cước ảnh, như như cơn lốc bao phủ tứ phương, bên trong còn kèm theo quyền kình thấu xương, Lý Sương Băng Chí.

Bài Vân Chưởng, Phong Thần Thối, chỉ là vừa ra tay, Hùng Bá liền sử xuất toàn lực, chỉ cầu nhất kích tất sát, đem Giang Phong đánh chết giết dưới chưởng.

Không thể không nói, Hùng Bá thực lực rất mạnh, nếu như dựa theo Võ Hiệp Thế Giới đẳng cấp phân chia, Hùng Bá hắn là đã sớm bước vào Phá Toái Hư Không cảnh giới, bây giờ công lực hắn là có hơn ba trăm năm khoảng chừng, nhưng là muốn bước vào Trúc Cơ cảnh, đạt tới loại kia có thể Ngự Kiếm Phi Hành cảnh giới, còn là xa xa không đủ.

Nói cách khác trước mắt hắn thực lực hắn là Tiên Thiên Hậu Kỳ đỉnh phong ngọn núi cao nhất, sắp bước vào Trúc Cơ cấp bậc kia , có thể nói, loại thực lực này đặt ở Đại Đường Thế Giới cũng là đỉnh phong tồn tại, Hùng Bá, không hổ là nhất đại kiêu hùng.

"Ầm ầm!"

"Hải Thượng Thăng Minh Nguyệt!" Rốt cục, Giang Phong không hề phòng thủ, hắn toàn thân chân khí chấn động, tiếng rống nhất động, lúc này có một loại cuồng bá vô biên khí thế.

Hắn đấm ra một quyền, tại Hùng Bá thật không thể tin bên trong, tại Giang Phong phía sau xuất hiện một loại kỳ dị hình ảnh, ba đào hung dũng trên mặt biển, bao la vô biên, sóng lớn xoay tròn, một vòng trong sáng trăng sáng chậm

rãi từ trên mặt biển dâng lên.

Đây là Giang Phong đúc thành Vô Lậu thể sau chỗ kích phát một loại kỳ quái.

Tuy nhiên không biết cái này kỳ quái đến là chuyện gì xảy ra, nhưng là loại này kỳ quái có thể dùng đến công kích cùng tăng phúc cùng địch nhân đánh nhau bên trong, đây không thể nghi ngờ là rất lợi hại kinh người.

Vầng trăng sáng kia nhảy ra mặt nước, tại Giang Phong phía sau xuất hiện, phảng phất là Phật Đà kim quang, chỉ là một trong chớp mắt, liền cùng hắn hợp hai làm một, trong nháy mắt, Giang Phong toàn thân khí thế tăng vọt!

"Làm sao có thể?" Hùng Bá nguyên bản chỉ cho là Giang Phong cùng hắn thực lực tương đương, từ phán đoán lên cũng cho rằng tuyệt đối sẽ không mạnh hơn chính mình qua bao nhiêu, thế nhưng là khi hắn nhìn thấy Giang Phong phía sau kỳ quái lúc, hắn vẫn là bị thật sâu cho rung động hắn.

Những quảng trường đó lên Thiên Hạ Hội đệ tử cũng là ngơ ngác nhìn lấy một màn này, đây quả thực có chút không thể tưởng tượng.

"Ngươi đây là cái gì công pháp?" Hùng Bá không có tiếp tục lưu thủ, đối Giang Phong phát động càng mãnh liệt hơn công kích, đồng thời mở miệng kinh nghi nói.

"Võ Đạo Luân Hồi quyền!" Giang Phong chính mình cũng không biết mình cái này kỳ quái đến nên như thế nào đi xưng hô, nhưng là, Võ Đạo Luân Hồi quyền, không thể nghi ngờ thích hợp hắn hơn giờ này khắc này tâm cảnh.

"Hừ! Khẩu khí thật là lớn?" Hùng Bá tự nhiên nghe ra Giang Phong ý tứ, này liền là muốn tặng hắn đi Luân Hồi, trong lúc nhất thời, không khỏi phẫn nộ.

Giang Phong Quyền Thế hung mãnh bá đạo, phảng phất có thể xé rách không khí, cùng Hùng Bá lấy cứng chọi cứng, mạnh mẽ tiếng va đập, giống như gió táp

mưa rào vang vọng không dứt.

Chỉ là ngắn phút chốc về sau, hai người đã giao thủ hơn mười chiêu, Hùng Bá nhìn như không rơi vào thế hạ phong, nhưng thực là có khổ tự biết, cùng Giang Phong đối cứng hơn mười chiêu, Hùng Bá chỉ cảm thấy toàn thân khí huyết rung động, ở ngực giống như là đè ép một tảng đá lớn bị đè nén khó chịu.

Mà thông qua cùng Hùng Bá giao thủ, Giang Phong cũng là hơi có chút kinh ngạc, Hùng Bá thực lực quả nhiên không yếu, không hổ là Phong Vân Thế Giới có danh tiếng Võ Lâm Nhân Vật.

"A, là ngươi bức ta, Tam Phân Quy Nguyên Khí!" Theo kịch chiến bạo phát, Hùng Bá trong lòng vậy mà bắt đầu sinh ra một loại hoảng sợ.

Hắn tại giang hồ thành tựu to như vậy tên tuổi đến nay, cho tới bây giờ liền không có gặp được loại tình huống này.

Hắn làm ra tất cả vốn liếng, từ đầu đến cuối thậm chí ngay cả một chiêu đều không có thắng được qua đối phương, thực lực đối phương, đơn giản quá mức kinh hãi thế tục.

Để hắn chấn kinh không hề chỉ như thế, quan trọng hơn là Giang Phong trừ xuất quyền có thể hình thành quỷ dị kỳ quái đồng thời, còn có thể khống chế giữa thiên địa nguyên khí, từ đó biến ảo thành thần Lôi đến công kích hắn, thiên lôi, Chí Cương Chí Dương, hắn Hùng Bá là rất mạnh không tệ, thế nhưng là tại liên tục bị Giang Phong Chưởng Tâm Lôi đánh vào trên thân, toát ra một trận cháy đen khói bụi, Hùng Bá vẫn còn có chút chật vật không chịu nổi.

Giang Phong thủ đoạn thực sự quá tại quỷ dị, nghe rợn cả người, gần như Thần Minh, lúc nào, trên giang hồ vậy mà xuất hiện loại nhân vật này.

Càng nghĩ trong lòng của hắn liền càng kiêng kị, sau cùng cắn răng vừa ngoan tâm, quyết định hoàn toàn giải quyết Giang Phong.

Hắn thét dài một tiếng, một chỉ điểm ra, một chút hàn quang vạn trượng mang, phảng phất sáng chói ánh sáng, từ nguyên bản một chút hàn quang, sau cùng vậy mà hình thành ba đạo quỷ dị quang mang, lượn lờ tại hắn một chỉ này bên trên, lực lượng kinh khủng tại một chỉ này bên trong ấp ủ, nếu như khinh thị, tuyệt đối sẽ rơi vào cái bị một chỉ điểm ra, thịt nát xương tan, nghiền xương thành tro hạ tràng, trực tiếp hướng về Giang Phong oanh đến nhất quyền công giết đi qua.

"Đến được tốt!"

Giang Phong trầm giọng vừa quát, quanh thân y phục không gió mà bay, ở trong cơ thể hắn chân nguyên tuôn ra dưới, đầu hắn phát qua trong giây lát toàn bộ biến thành đỏ như máu, hắn nhất quyền đột nhiên chợt quát một tiếng bên trong oanh ra.

Tại hắn trên nắm tay, đúng là trùm lên một tầng cương khí kim màu vàng óng, cái này bá khí vô cùng nhất quyền, lập tức liền cùng Hùng Bá nhất chỉ đối kích cùng một chỗ.

"Ầm ầm!"

Quyền chỉ tương giao, phát ra chấn động kịch liệt. . .

Tràn lan khí kình, đem hai người bốn phía không gian, rung ra vô số mắt trần có thể thấy dài ngấn.

"Phốc!"

Đợi tro bụi tan hết, Giang Phong cùng Hùng Bá hiển lộ thân hình.

Chỉ gặp Hùng Bá sắc mặt trắng bệch một mảnh, mở đầu miệng phun ra một ngụm máu tươi, thân thể thẳng tắp ngã trên mặt đất.

Máu bắn tung tóe, trên mặt đất trong nháy mắt nhuốm máu!

Tại bộ ngực hắn, có một đóa lộng lẫy huyết hoa tại im ắng nở rộ.

Hùng Bá chết!

Yên tĩnh, giống như chết yên tĩnh, sở hữu quan sát từ đằng xa một màn này Thiên Hạ Hội đệ tử nhao nhao ngây ra như phỗng đứng tại chỗ, phía sau thẳng bốc lên khí lạnh.

Bọn họ Thiên Hạ Hội Môn Chủ, danh xưng mạnh nhất tồn tại, hôm nay, vậy mà chết tại vị kia phong tư yểu điệu tuổi trẻ nam tử tóc đen trong tay.

Hùng Bá vừa mới ngã xuống đất, Thiên Hạ Đệ Nhất Lâu bên trong đột nhiên bộc phát ra mười hai cỗ Tiên Thiên cường giả khí tức.

Bóng người lóe lên, 12 Đạo bóng người trong chớp mắt liền đem Giang Phong chung quanh cho đoàn đoàn bao vây.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 186: Công Lực Đại Tăng, Kỳ Quái Tái Sinh

Chương 186: Công lực đại tăng, kỳ quái tái sinh

Cái này 12 Đạo bóng người không là người khác, chính là Hùng Bá giấu ở Thiên Hạ Hội bên trong lực lượng bí mật, cũng là tại toàn bộ thiên hạ đã từng nhấc lên vô số sóng gió sát thủ tổ chức, Thiên Trì Thập Nhị Sát, bọn họ thụ mệnh tại Hùng Bá.

"Mạo phạm Thiên Hạ Hội, chết!" Thập Nhị Sát mới vừa xuất hiện, trong miệng liền lạnh lùng phun ra một câu nói như vậy, nhưng mà đối với cái này, Giang Phong lại là lạnh lùng quét mười hai người liếc một chút.

Sau cùng nhìn về phía ngã xuống đất Hùng Bá, tại Thiên Trì Thập Nhị Sát này vô cùng kiêng kỵ trong ánh mắt, đưa tay cách không một nhiếp, đem Hùng Bá nhiếp cầm vào tay, một tay tại Hùng Bá vùng đan điền vỗ, một cỗ bành trướng cùng cực chân nguyên trong nháy mắt tràn vào Giang Phong thể nội.

"Không tốt, hắn muốn hấp thu Môn Chủ công lực, mau ngăn cản hắn." Hùng Bá trước mắt bị thương nặng, tình huống mười phần không ổn, nếu như bị Giang Phong hấp thu chân nguyên, này sau cùng không thể nghi ngờ là một con đường chết kết quả.

Một màn này, là Thập Nhị Sát vô pháp tiếp nhận.

Giờ khắc này, mười hai người nhao nhao hướng Giang Phong triển khai sắc bén công kích.

Từng đạo từng đạo chân nguyên tạo thành Quyền Ảnh hoặc là chưởng ảnh nhao nhao hướng Giang Phong đập tới.

Giang Phong cau mày một cái, lạnh hừ một tiếng, tại quanh người hắn bên ngoài thân vậy mà hình thành một đạo vô hình Cương Khí hộ tráo , mặc cho Thập Nhị Sát phát động mãnh liệt công lực, cũng không cách nào phá vỡ Giang Phong Hộ Thể Cương Khí.

Sắt thép va chạm âm thanh không ngừng vang lên, Giang Phong lại là không ngừng đang hấp thu Hùng Bá chân khí.

Đến lúc cuối cùng một tia chân khí bị Giang Phong hút nhập thể nội tế, tại Giang Phong thể nội kịch liệt chấn động.

Rầm rầm!

Một cỗ núi kêu biển gầm, giống như thủy triều thanh âm tại Giang Phong thể nội vang lên.

Hùng Bá thi thể mềm oặt ngã trên mặt đất, đến chết, Hùng Bá chết không nhắm mắt, hắn tựa như một con chó chết liếc một chút, nhiều năm tu luyện cuối cùng hóa thành Bọt biển, nhưng chính là như thế, hắn bị chết rất lợi hại không thể diện.

Đây là hắn vô pháp tiếp nhận, nhưng cái này đã trở thành sự thật.

Rầm rầm!

Như thủy triều thanh âm vang lên lần nữa, Giang Phong vẫn như cũ nhắm mắt dưỡng thần, cẩn thận lắng nghe cái này Thủy Triều thanh âm.

Trong lúc nhất thời, Thập Nhị Sát nhao nhao có chút kinh nghi bất định.

"Nhanh, vô luận như thế nào, cũng phải đánh vỡ hắn, hắn hiện tại ngay tại ngộ đạo."

Thập Nhị Sát bên trong Quỷ Ảnh biến sắc, càng thêm điên cuồng thôi động chân nguyên, đối Giang Phong phát động càng mãnh liệt hơn công kích.

Người khác nghe xong, đều là sắc mặt kinh biến, trong chiến đấu ngộ đạo là cực nguy hiểm sự tình, nhưng là bây giờ Giang Phong vậy mà trong chiến đấu ngộ đạo.

Cho dù là một con lợn cũng có thể tưởng tượng đạt được, Giang Phong đây là muốn ngộ đạo sau đó đột phá dấu hiệu, vừa mới bọn họ đã ra tay với Giang Phong, như vậy nếu để cho Giang Phong ngộ đạo tỉnh lại, đây tuyệt đối là hậu quả khó mà đoán trước.

Rầm rầm!

Đây là một mảnh hải dương màu tử kim, trên biển chậm rãi hiện ra một tòa Thần Sơn, chuẩn xác điểm tới nói, là một khối đá ngầm, khối này kim sắc đá ngầm lộ ra rất lợi hại không đáng chú ý.

Ầm ầm!

Đại Đạo âm tại oanh minh.

Hải dương màu tử kim trên không, một viên màu xanh biếc Long hình ngọc bội lơ lửng bên trong, nở rộ vô tận sáng chói lục quang, trong nháy mắt bao phủ Giang Phong thể nội hải dương thế giới.

Sau đó, tại này trong hư không bắt đầu xuất hiện từng đầu Trật Tự Thần Liên, sau cùng thì là không ngừng diễn luyện, Đại Đạo xen lẫn, mỗi đạo Trật Tự Thần Liên giống như có thể trấn áp một phương thiên địa!

Nói không nên lời những này Thần Liên ảnh hưởng, nhưng không thể nghi ngờ là rất cường đại, Long hình ngọc bội, lần nữa triển lãm nó không giống bình thường chỗ.

Đợi đến sở hữu Trật Tự Thần Liên hoàn mỹ xen lẫn, cuối cùng phản ứng đến

trong bể khổ lúc, phiêu phù ở trong bể khổ Long hình ngọc bội chầm chậm hạ lạc, sau đó nhất tôn thân hình khổng lồ thì là từ trong bể khổ chậm rãi dâng lên, lưng đeo một vòng Diệu Nhật, minh mắt nhắm chặt, cố thủ Khổ Hải bên trên, giống như nhất tôn Tiên Vương.

Nhưng cái bóng này lại là tương đương mơ hồ, hoàn toàn không có thực chất hóa, hiển nhiên là không có hoàn toàn ngưng thực thể hiện. . .

Nhưng nếu là tỉ mỉ quan sát, vậy liền hội đại khái nhìn thấy, cái kia đạo Tiên Vương bộ dáng đúng là cùng Giang Phong hình dạng có * tám chín phần tương tự.

Loại này kỳ quái không chỉ có chỉ là tại Giang Phong thể nội phát sinh, sau lưng Giang Phong , đồng dạng xuất hiện loại này kỳ quái, chỉ có bảy phần thật, ba phần hư, nhưng là một màn này, không thể nghi ngờ là kinh người rung động.

Thập Nhị Sát cả đám đều kinh ngạc nhìn lấy một màn này, bỗng nhiên, này hải dương màu tử kim Thượng Tiên Vương Song mắt đột nhiên mở ra.

Nâng lên cự đại nhất chưởng, trực tiếp hướng Thiên Trì Thập Nhị Sát hoành quét tới.

Cùng lúc đó, nguyên bản chính đang nhắm mắt Giang Phong cũng là đột nhiên mở hai mắt ra, đấm ra một quyền.

Một cỗ bành trướng hùng hồn cuồng bạo chân nguyên cương phong tại thời khắc này, trực tiếp bao phủ mà ra, trong nháy mắt liền tới đến Thiên Trì Thập Nhị Sát trước mặt.

"Oanh!" Một màn này, nhất định trở thành vĩnh hằng hình ảnh.

Chấn động ở giữa, như Tật Phong Bạo Vũ bạo, cái này một cỗ chân nguyên tại Giang Phong quanh thân bạo phát, tại chúng nhân chú mục dưới, Thiên Trì Thập Nhị Sát phảng phất bị Hồng Hoang mãnh thú đánh tới, trong nháy mắt như

là lục bình, trực tiếp nổ bay lên.

"Huyễn Ma thân ảnh!" Giang Phong thân ảnh nhanh đến mức giống như một vệt ánh sáng, tại Thiên Trì Thập Nhị Sát bị hắn nhất quyền Cương Khí trực tiếp đánh bay đồng thời, còn chưa chờ mọi người rơi xuống đất, hắn liền đã đi tới Quỷ Ảnh trước mặt, một chưởng vỗ hướng hắn đan điền.

Thiên Trì Thập Nhị Sát bên trong Quỷ Ảnh biến sắc, "Không. . ."

Còn không tới kịp nộ hống lên tiếng, Giang Phong lại là đã nhất chưởng rơi vào hắn trên đan điền, điên cuồng hấp thu nội tâm của hắn.

Phù phù!

Quỷ Ảnh ngã trên mặt đất, như một con lươn, vô pháp động đậy.

Lại là liên tục như thế hành động mười một lần, tại chỗ bên trong khói lửa tán đi, mặt đất nằm mười ba bộ thi thể.

Hùng Bá cùng Thiên Trì Thập Nhị Sát hoàn toàn chết hết.

Mà Giang Phong lúc này cũng là có chút nhịn không được, chuẩn xác điểm tới nói, hắn là hắn chân nguyên trong cơ thể thực sự quá tại bành trướng, Thiên Trì Thập Nhị Sát, mỗi một vị đều có trăm năm công lực.

Hùng Bá có hơn ba trăm năm công lực, lại thêm Tiền Giang Phong chính mình cùng hấp thu những người này công lực, hắn bây giờ công lực đã đạt tới sắp tiếp cận hai ngàn năm.

Đây là một cái kinh khủng bực nào số tự.

Bất quá bởi vì những này công lực thuộc về nội lực, muốn hóa thành cùng Giang Phong phù hợp chân nguyên còn là còn thiếu rất nhiều, vì đó, nếu như muốn luyện hóa những này công lực, đoán chừng hắn không có nhiều năm như vậy, hoặc là nói, luyện hóa về sau, Giang Phong công lực tu vi đoán chừng cũng

chỉ có bảy tám trăm năm mà thôi.

Đây chính là chất khác nhau.

Công lực quy công năng lực, đạo hạnh về đạo hạnh.

Nơi này công lực chỉ là thịt trong thân thể đủ khả năng chất chứa năng lượng, mà đạo hạnh thì là nguyên thần cường nhược, đạo hạnh cùng pháp lực là vẽ ngang bằng, pháp lực là nguyên thần cường nhược đến hành động, công lực thì là thân thể, cả hai khác nhau chính là ở đây.

Mạch máu trong người năng lực nhanh chóng sôi trào, kịch liệt mấy lần chấn động qua, Giang Phong cưỡng ép đem những này nội lực đè co lại đến chính mình vùng đan điền.

Giải quyết xong Hùng Bá cùng Thiên Trì Thập Nhị Sát, Giang Phong nhìn hướng Thiên Hạ Đệ Nhất Lâu, nhếch miệng lên một vòng ý cười, "Lén lén lút lút, tránh ở bên trong, chẳng lẽ không dự định đi ra?"

Vừa dứt lời, Thiên Hạ Đệ Nhất Lâu bên trong truyền đến một tiếng tiếng ho khan, một đạo thân là văn sĩ trung niên trang phục thân ảnh chậm rãi xuất hiện.

"Ngươi chính là Văn Sửu Sửu?" Chỉ là nhìn thấy đối phương trên môi hai phiết ria mép, lại liên tưởng đến Hùng Bá bên người quân sư quạt mo Văn Sửu Sửu, Giang Phong liền biết rõ hắn là ai. 11

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 187: Mưu Đồ

Chương 187: Mưu đồ

"Tiểu sinh không dám, tiền bối trực tiếp xưng ta Sửu Sửu là được." Vừa mới kiến thức đến Giang Phong thực lực khủng bố, Văn Sửu Sửu có chút hãi hùng khiếp vía đi vào Giang Phong trước mặt, liền vội vàng khom người xoay người hành lễ nói.

Giang Phong cười nhạt một tiếng, nhìn lấy Văn Sửu Sửu, Văn Sửu Sửu nhất thời cảm giác bị Giang Phong thấy có chút tâm lý tóc thẳng nha, một lát sau, Giang Phong mới lên tiếng: "Nơi này sự tình ngươi ứng cái kia biết phải làm sao, kế tiếp sự tình, ta muốn không cần ta nhiều lời."

Nếu như Văn Sửu Sửu còn không phải heo, như vậy hắn liền hắn phải biết nếu như xử lý Hùng Bá sau khi chết giải quyết tốt hậu quả sự tình.

Văn Sửu Sửu nghe vậy, vội vàng lần nữa khom mình hành lễ nói: "Sửu Sửu minh bạch."

"Trước tiên nói một chút gần nhất phát sinh cái đại sự gì, liền theo Thiên Hạ Hội nói lên." Tiến vào Thiên Hạ Đệ Nhất Lâu, Giang Phong trực tiếp tại trên ghế bành ngồi xuống, sau cùng chậm rãi nói ra.

"Vâng!" Văn Sửu Sửu cung kính đứng tại trên đại điện, chợt bắt đầu đem gần nhất phát sinh đại sự cho nói một lần.

Thiên Hạ Hội gần nhất phát sinh một kiện đại sự, Bộ Kinh Vân, Niếp Phong

cùng Hùng Bá đứt gãy quan hệ thầy trò.

Nguyên nhân khởi nguyên từ Hùng Bá tại Nê Bồ Tát nơi đó xem bói đến hai câu nói:

"Kim Lân Khởi Thị Trì Trung Vật, Nhất Ngộ Phong Vân Tiện Hóa Long

Cửu Tiêu Long Ngâm Kinh Thiên Biến, Phong Vân Tế Hội Thiển Thủy Du

"

Thành cũng Phong Vân, bại cũng Phong Vân!

Hùng Bá là bởi vì Phong Vân Thống Nhất Thiên Hạ, sau cùng Hùng Bá cũng là bị Phong Vân hủy hắn Thiên Hạ Hội.

Thành công là bởi vì Phong Vân, thất bại cũng là bởi vì Phong Vân.

Khi biết Phong Vân đối với mình uy hiếp, Hùng Bá trở lại Thiên Hạ Hội sau bắt đầu thiết kế, Hùng Bá vì phân giải sương Phong Vân, đem Tỳ Nữ Khổng Từ thu làm nghĩa nữ, cũng gả cho cho Tần Sương.

Bộ Kinh Vân cùng Tần Sương từ nhỏ đã yêu tha thiết nàng, Niếp Phong cũng rất lợi hại thích nàng.

Nhưng nàng thủy chung không biết mình yêu người nào, Bộ Kinh Vân gần như điên cuồng yêu để cho nàng khó mà kháng cự, sau vì Bộ Kinh Vân say rượu cường bạo mà ủy thân, lại bị Hùng Bá an bài xuống gả Tần Sương.

Cùng Phong Vân sương tam huynh đệ cả đời tình cảm gút mắc, tại trước khi chết rốt cục thổ lộ chính mình chánh thức chỗ yêu là Niếp Phong, tại Phong Vân sương ba người tâm in dấu xuống vĩnh viễn vết thương.

Mà Phong Vân cũng là bởi vì việc này tại Thiên Hạ hội ra tay đánh nhau, sau cùng Khổng Từ vì Niếp Phong cản Bộ Kinh Vân nhất chưởng, Khổng Từ cứ như

vậy chết.

Giang Phong cuối cùng minh bạch hiện tại nội dung cốt truyện phát triển thời gian điểm, tổng tới nói, Bộ Kinh Vân cùng Niếp Phong đã mưu phản Thiên Hạ Hội.

Mà khoảng cách Hùng Bá càng đánh Độc Cô Kiếm Thánh thời gian điểm đoán chừng cũng đã không xa, chỉ bất quá bây giờ Hùng Bá chết, vì đó, càng đánh Kiếm Thánh việc này đoán chừng liền đã ngâm nước nóng.

"Ngươi đi xuống đi." Nhìn một chút Văn Sửu Sửu, Giang Phong sau cùng khoát khoát tay, chuẩn bị ổn định lại, trước bế quan một đoạn thời gian, sau đó lại tiến về hắn địa phương tìm kiếm cơ duyên.

Đương nhiên, hiện tại muốn làm sự tình còn có rất nhiều.

"Tuân mệnh! Sửu Sửu cáo lui!" Văn Sửu Sửu có chút sợ hãi thi lễ, chợt từng bước một lui lại ra đại điện, sau cùng nhẹ nhẹ đóng cửa phòng, thẳng đến rời đi Thiên Hạ Đệ Nhất Lâu một khắc này, Văn Sửu Sửu phát hiện mình toàn thân toát ra mồ hôi lạnh, có thể nghĩ, hắn vừa mới tại đối mặt Giang Phong lúc, tiếp nhận lớn cỡ nào áp lực.

Trong đại điện, làm hết thảy lần nữa an tĩnh lại, Giang Phong mới bắt đầu tiến vào Thiên Hạ Đệ Nhất Lâu, Hùng Bá ngày bình thường bế quan mật thất bắt đầu bế quan trước vững chắc một chút cảnh giới.

Nhắm mắt Dưỡng Tức, hô hấp thổ nạp, đất trời bốn phía linh khí không ngừng hướng Giang Phong chỗ ngồi xếp bằng thạch thất tụ đến.

Oanh!

Tại Giang Phong quanh thân, một cỗ bành trướng cùng cực linh khí hình thành một cỗ Gió xoáy, vậy mà đem Giang Phong quanh thân quần áo cho vén đến bay lên, bốn phía bài trí cũng bị chấn động đến thất linh bát lạc, vẻn vẹn chỉ

là linh khí mật độ, liền trực tiếp để trong mật thất không gian phồng lên đứng lên.

"Chuyện gì xảy ra?" Giờ này khắc này, tại trên quảng trường tuần tra, có chút cẩn thận từng li từng tí Thiên Hạ Hội đệ tử nhao nhao ngẩng đầu, Văn Sửu Sửu vừa mới chính muốn đi trước Tổng Điện phân phó hậu sự, cũng là bị cái này bất chợt tới tình huống cho giật mình.

Giương mắt nhìn hướng Thiên Hạ Đệ Nhất Lâu phương hướng, chỉ thấy ngọn núi nào trên không, hình thành một cái màu xám cự đại luồng khí xoáy, cái vòng xoáy này, không có ai biết đến là cái gì.

Làm một lát sau, hết thảy rốt cục lần nữa an tĩnh lại.

Văn Sửu Sửu trong lòng buông lỏng một hơi, lấy hắn thông minh, rất nhanh liền liên tưởng cái này đoán chừng cùng Giang Phong có liên quan.

Nhìn thấy trên quảng trường vẫn như cũ còn có Thiên Hạ Hội đệ tử châu đầu ghé tai, từng cái trên mặt lộ ra sợ hãi thần sắc khẩn trương, Văn Sửu Sửu sắc mặt lạnh xuống đến, quát lớn: "Hôm nay phát sinh sự tình ai cũng không cho phép nói ra, nếu không, giết cả cửu tộc!"

Ngữ khí băng lãnh, mọi người chỉ cảm thấy một chậu nước lạnh vẩy qua, không khỏi toàn thân một cái run rẩy, vội vàng cung âm thanh xác nhận.

Trong mật thất, Giang Phong chậm rãi mở hai mắt ra, thể nội huyết khí chấn động, một cỗ bành trướng cùng cực chân nguyên tại thể nội nhanh chóng chảy xuôi.

Thể nội tử sắc Khổ Hải ba đào hung dũng, nếu như nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện lúc này này trên mặt biển đá ngầm có nhổ cao cao hơn ba mét, tựa như một khối tiểu cự thạch, mười phần thần kỳ, mà này lóe lên liền biến mất Tiên Vương hư ảnh, cũng là trở nên càng thêm ngưng thực, đại khái có thể nhìn ra dung mạo cùng Giang Phong có chín phần tương tự.

Đưa tay ở giữa tử nắm hư không, một cỗ chân nguyên phồng lên, há mồm phun một cái, một đường chân nguyên màu trắng hóa thành một đạo ngưng thực khí tiễn phun ra, a ba!

Hư không chấn động, phát ra khủng bố tiếng nổ đùng đoàng, mật thất chấn động kịch liệt đứng lên.

"Bằng vào ta hiện tại công lực, khoảng cách ngàn năm thuần hậu công lực cũng không xa." Giang Phong thần sắc hơi động, một lát sau, ổn định tâm thần.

Cái này vừa bế quan cũng là nửa tháng, thành công đem tâm cảnh vững chắc xuống, đem thân thể rèn luyện đến càng thêm hoàn mỹ, Giang Phong liền nghĩ đến một vấn đề, này chính là mình bây giờ muốn là chống lại tự xưng là Đế Thích Thiên, cái này hơn ngàn năm trước, phụng Tần Thủy Hoàng mệnh tiến về Đông Hải tìm kiếm Bất Tử Dược, tự mình giết chết Phượng Hoàng, nuốt riêng Phượng Huyết ngàn năm quái vật, đến có bao nhiêu phần trăm chắc chắn?

"Dựa theo khoảng thời gian này, muốn đến, khoảng cách Hỏa Kỳ Lân xuất thế hẳn là cũng đã không xa." Thần Long Kinh Thụy ngày còn có một đoạn thời gian, mà Hỏa Kỳ Lân lại là khác biệt.

Dìm nước Đại Phật đầu gối, hỏa thiêu Lăng Vân Quật!

Tương truyền hơn trăm năm trước, Thần Thú Hỏa Kỳ Lân đi ra Lăng Vân Quật, bốn phía tai họa phụ cận bách tính.

Lúc đó bị Nhân Tôn xưng thiên hạ đệ nhất kiếm đoạn gia tổ tiên Đoạn Chính Hiền vì cứu vãn gặp nạn bách tính, tiến về Lăng Vân Quật, đại chiến Hỏa Kỳ Lân.

Mấy trăm lần hợp về sau, Đoạn Chính Hiền trọng thương Hỏa Kỳ Lân, từ trên người nó trực tiếp lấy xuống một miếng lân phiến, để Hỏa Kỳ Lân kinh hoảng chạy trốn, về sau, Đoạn Chính Hiền dùng Hỏa Kỳ Lân lân phiến khảm nạm tại chính mình Tùy Thân Bội Kiếm bên trên, Hỏa Kỳ Lân vì vậy mà tới.

Cái gọi là "Hỏa Lân Kiếm!" Cũng là lúc này gọi tên.

Tứ đại Thần Thú, Hỏa Kỳ Lân cho nên có thể với may mắn thoát khỏi bị tàn sát, đó là bởi vì Hỏa Kỳ Lân huyết nhục có cường đại ma tính, đối với tu hành bên trên có lớn lao nguy hại.

"Hỏa Kỳ Lân huyết nhục có lẽ đối người khác có ảnh hưởng, nhưng là đối ta lại là có lợi thật lớn." Tướng Thần huyết mạch vốn là Thiên Địa Âm Tà thể, có khắc chế hết thảy tà ma Ma Tộc đặc tính.

Mặt khác tại Đại Đường Thế Giới, đã từng tham khảo qua "Thiên Ma Sách", cái môn này cửa quay lấy ma nhập đạo công pháp, Giang Phong càng là biết rõ Hỏa Kỳ Lân trân quý chỗ , có thể nói, Hỏa Kỳ Lân toàn thân là bảo bối.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 188: Lăng Vân Quật

Chương 188: Lăng Vân Quật

Những này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm là Giang Phong hiện tại cho đến trước mắt còn không có một kiện chánh thức tiện tay binh khí cùng hộ thân khải giáp, vì đó, mượn nhờ lần này vượt qua, Giang Phong dự định hảo hảo lợi dụng một chút, chế tạo một kiện thích hợp bản thân binh khí.

Nghĩ đến liền làm, Giang Phong cũng không có đi để ý tới Thiên Hạ Hội sự tình, đối khắp thiên hạ sẽ, hắn hoàn toàn không có có tâm tư đi để ý tới, cũng không muốn đi làm cái gì Võ Lâm Chí Tôn.

Vô thanh vô tức, Giang Phong rời đi Thiên Hạ Hội.

Nửa ngày về sau, Nhạc Sơn Đại Phật!

Tương truyền Nhạc Sơn Đại Phật là Hải Thông Thiền Sư vì yếu đi Thủy Thế, phổ độ chúng sinh mà khởi xướng, chiêu tập nhân lực, vật lực tu đục.

Này Nhạc Sơn Đại Phật cao gần trăm mét, bao quát mấy chục mét, đầu cùng núi Tề, hiện lên hai tay an ủi đầu gối ngồi nghiêm chỉnh tư thế, tạo hình trang nghiêm.

Cho người ta một loại cười nhìn cổ kim tương lai, thời đại biến thiên, thế sự vô thường cảm giác.

Địa thế nơi này hiện lên Tam Giang hợp dòng, Dân Giang, Thanh Y Giang,

Đại Độ Hà Tam Giang hội tụ Lăng Vân Sơn lộc, bởi vì nơi này là Tam Giang hội tụ miệng, vì đó thường thường mỗi khi đến mùa hè nóng bức nhất ngày đó , bình thường hội nước sông tăng vọt, một chút tàu thuyền đến bình thường sẽ bị lật tung, đến mức thường xuyên có người chết đuối bỏ mình.

Vì đó về sau cũng liền có Hải Thông Thiền Sư xây một chút đê đập dựng thành Nhạc Sơn Đại Phật một chuyện.

Nhạc Sơn Đại Phật xuất hiện, nói cách khác Lăng Vân Quật liền tại phụ cận.

Dưới chân, là một mảnh liên miên bất tuyệt, xanh tươi xanh tươi sơn mạch.

Giang Phong thân ảnh xuyên toa tại liên miên bất tuyệt sơn mạch trong rừng, phóng xuất ra to lớn linh thức đừng, trong nháy mắt bao phủ phương viên Thập Lý, một lát sau, tại thần niệm bao phủ xuống, Giang Phong nhếch miệng lên một vòng nụ cười nhàn nhạt, thân hình hắn lóe lên, sau một khắc, xuất hiện tại một cái hiện lên thổ hoàng sắc Thạch Quật bên trong.

Nơi này, cũng là Hỏa Kỳ Lân nơi nghỉ chân.

Dìm nước Đại Phật đầu gối, hỏa thiêu Lăng Vân Quật.

Nói cũng là làm Tam Giang dìm nước không tới Đại Phật đầu gối thời điểm, ẩn cư tại Lăng Vân Quật bên trong Hỏa Kỳ Lân liền sẽ bạo loạn đi ra hại người.

Lăng Vân Quật bên trong giống như mê cung, tại Lăng Vân Quật chỗ sâu là trong truyền thuyết vô cùng thần bí Hiên Viên Mộ, Hiên Viên Mộ bên trong có Trung Nguyên Long Mạch, này Long Mạch chính là là năm đó thượng cổ Hiên Viên Hoàng Đế sau khi chết xương cột sống biến thành.

Mà tại nội dung cốt truyện bên trong cũng nói một chút, cái kia chính là Hiên Viên Long Mạch có khí vận tăng thêm chỗ tốt, tuy nhiên không thể gia tăng công lực, nhưng là tới một mức độ nào đó lại là có thể để người ta gia tăng này vô cùng thần bí khí vận.

Đối với khí vận vật này, Giang Phong vẫn còn có chút hứng thú.

Lăng Vân Quật động khẩu rắc rối phức tạp, bất quá đối với Giang Phong tới nói lại không là vấn đề, tại thần niệm dò xét dưới, cảm ứng bên trong, Giang Phong thân ảnh lóe lên, biến mất trong nháy mắt tại nguyên chỗ, tiến vào bên trong một cái cửa hang.

Làm lúc xuất hiện lần nữa, Giang Phong đi vào một chỗ trong động khẩu, giương mắt quét qua, mặt đất cùng trên vách tường còn lưu lại bị binh khí xẹt qua dấu vết.

Từ phía trên lưu lại chiến đấu dấu vết, cùng nội dung cốt truyện đại khái tình huống, Giang Phong trong lòng đoán chừng đây cũng là năm đó Niếp Phong phụ thân "Bắc Ẩm Cuồng Đao" Nhiếp Nhân Vương, cùng Đoạn Lãng phụ thân "Nam Lân Kiếm Thủ" đoạn * bị Hỏa Kỳ Lân kéo vào Lăng Vân Quật, cùng Hỏa Kỳ Lân xảy ra chiến đấu lúc lưu lại dưới dấu vết.

Hướng về phía trước tiếp tục được đi mấy bước, nhào tới trước mặt một cỗ mãnh liệt sóng nhiệt, Giang Phong quanh thân y phục không gió mà bay, toàn thân chân khí lưu động, sóng nhiệt cảm giác trong nháy mắt biến mất.

Một vòng hào quang màu đỏ thắm hiện lên, ở phía trước trên mặt đất đang cắm một cái toàn thân xích hồng sắc bảo kiếm.

Bảo kiếm lên khảm nạm mắng một khối đỏ thẫm sắc lân phiến.

"Đảo là có chút ý thức, đây chính là Hỏa Lân Kiếm?" Giang Phong đưa tay một nhiếp, Hỏa Lân Kiếm trực tiếp bị hắn nhiếp tới trong tay.

Ông!

Hỏa Lân Kiếm vừa vừa đến tay, một cỗ mãnh liệt ma tính liền trong nháy mắt hướng Giang Phong trong đầu mãnh liệt mà đến, trực tiếp tập kích Giang Phong Tinh Thần Thức Hải.

"Hừ! Chỉ là một mồi lửa Kỳ Lân trên thân lân phiến chế thành phá kiếm cũng dám càn rỡ như vậy?" Giang Phong lạnh hừ một tiếng, chân nguyên toàn thân kịch liệt phồng lên, một cỗ bành trướng chí lý pháp lực trong nháy mắt kiện hàng Hỏa Lân Kiếm, Hỏa Lân Kiếm chấn động kịch liệt mấy lần, sau cùng phía trên xích hồng sắc hỏa quang hoàn toàn thu liễm, thẳng đến ảm đạm không ánh sáng, Giang Phong lắc đầu, đưa tay ném một cái, đem Hỏa Lân Kiếm ném vào Long đeo trong không gian.

Hỏa Lân Kiếm, ở cái thế giới này cùng tuyệt thế hảo kiếm còn có Tuyết Ẩm Cuồng Đao nổi danh, nhưng là trên thực tế ảnh hưởng cũng không có mạnh như vậy.

Tuy nhiên chính hắn không dùng được loại này cấp bậc đồ,vật, bất quá cái này cũng không đại biểu Giang Phong bên người người khác không dùng được,

Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng tu luyện Trường Sinh Quyết, lại thêm tu luyện Giang Phong truyền thụ (Thiên Ma Sách Hỏa Lân Kiếm thích hợp hai người.

Tương truyền Tuyết Ẩm Cuồng Đao là Nữ Oa Bổ Thiên chỗ ta vật "Bạch Lộ" đúc thành, mà tuyệt thế hảo kiếm tương truyền là Nữ Oa Bổ Thiên sau còn lại kỳ thạch "Hắc Hàn" chế, cùng Hỏa Lân Kiếm nổi danh.

Nhưng là trên thực tế, những vũ khí này lực công kích có vẻ như cũng chưa chắc có thế nào kinh thiên động địa, bởi vậy có thể thấy được, nếu như những vật này thật sự là Nữ Oa để lại, như vậy cái thế giới này Nữ Oa lực công kích cũng có chút để cho người ta giật gấu vá vai , có vẻ như cũng không thế nào mạnh?

Tứ đại Thần Thú lực công kích cũng tựa hồ không có kinh thiên động địa bao nhiêu, bất quá cái này hết thảy đều đã không trọng yếu.

Đương nhiên, tất cả những thứ này còn cần chờ đợi hắn trước đi kiểm tra.

Theo không ngừng đi về phía trước, trong động khẩu không gian từ uốn lượn

khúc chiết dần dần trở nên rộng rãi trống trải.

Trong bóng tối, mơ hồ trong đó có từng điểm từng điểm đỏ thẫm quang mang đang lóe lên, khi đi đến mặt khác trong một thạch động lúc, bên trong không gian cũng biến thành sáng lên.

Ở phía trước động khẩu trên vách đá có một bộ bị tỏa liên khóa lại hài cốt, mặt khác một bên trên vách đá treo mấy cây dây leo, phía trên sinh trưởng từng khỏa đỏ lóng lánh, đỏ tươi như máu Kỳ Quả.

"Huyết Bồ Đề?" Giang Phong trong mắt lóe lên một tia tinh quang, vừa định tiến lên, ánh mắt chuyển dời ở giữa, lại hơi hơi sáng lên, tại thạch bích Dây leo phía dưới, lúc này chính ngồi xếp bằng một tên tóc đen người trẻ tuổi, bộ dáng nhìn mười phần đôn hậu.

Giang Phong xuất hiện cũng không có gây nên người trẻ tuổi phát giác, thẳng đến Giang Phong đi vào trước mặt người tuổi trẻ đưa tay lấy xuống một khỏa trên vách đá Huyết Bồ Đề, nhấm nháp một thanh lúc, tóc đen người trẻ tuổi lúc này mới mở bừng mắt ra.

Khi thấy trước mặt mình vậy mà đứng một vị người sống sờ sờ thời điểm, tóc đen tuổi trẻ giật mình, thông suốt đứng lên, cảnh giác nói: "Người nào?"

Giang Phong híp híp mắt, cũng không có vội vã trả lời Niếp Phong gia hỏa này lời nói, cẩn thận nhấm nháp một ngụm máu Bồ Đề, vị đạo có chút chua ngọt, vào miệng tan đi, trong bụng một dòng nước ấm chảy lững lờ trôi qua, đan điền cũng ấm áp, bất quá cuối cùng Giang Phong vẫn là lắc đầu.

Huyết Bồ Đề truyền thuyết chính là Hỏa Kỳ Lân tích huyết mặt đất sở sinh khoáng thế Dị Quả, ban đầu lớn ở Cực Viêm, có trọng thương nhất định trị, vô hại tăng công hiệu!

Nhưng là hiện tại xem ra, những này Huyết Bồ Đề đối Giang Phong tăng trưởng công lực phương diện giống như hồ đã không có nhiều đại tác dụng, phục

dụng một khỏa, cũng liền đề bạt chừng mười năm công lực, nếu như muốn đề thuần, luyện hóa, đoán chừng phải đến chân nguyên tu vi cũng liền hai ba năm.

Những này Huyết Bồ Đề đối Giang Phong chính mình vô dụng, nhưng Giang Phong vẫn là đem còn lại Huyết Bồ Đề thu sạch nhập Long đeo trong không gian.

Cái này như là cường đạo hành động, thằng thấy một bên Niếp Phong có chút trợn mắt hốc mồm, đây cũng quá cuồng a?

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 189: Hỏa Kỳ Lân

Chương 189: Hỏa Kỳ Lân

"Ngươi chính là Niếp Phong?" Nhiều hứng thú dò xét liếc một chút tóc dài, hình dạng cùng Triệu Văn Trác có tích phân Niếp Phong, Giang Phong chậm rãi mở miệng nói ra.

Niếp Phong trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc sắc, nói: "Tiền bối nhận biết ta?"

"Ha ha" tại Niếp Phong kinh ngạc trong ánh mắt, Giang Phong lại là cười ha ha, ánh mắt đảo qua, rơi vào Niếp Phong bên cạnh cái kia thanh Tuyết Ẩm Cuồng Đao bên trên, nói ra: "Thanh này Tuyết Ẩm Cuồng Đao là phụ thân ngươi Nhiếp Nhân Vương lưu cho ngươi, ngươi có thể tiến vào Lăng Vân Quật, ngược lại là cơ duyên thâm hậu, đã hôm nay có thể gặp phải, đã nói ngươi cùng ta có duyên, hôm nay ban thưởng ngươi nói trải qua cuốn một cái, nếu ngươi có cái kia thiên phú, ngày sau nhất định võ đạo có thành tựu!"

Giang Phong ánh mắt lấp lóe một chút, đưa tay một chỉ điểm tại Niếp Phong mi tâm bên trên, Niếp Phong căn bản không kịp phản kháng, một cỗ cuồn cuộn bành trướng tin tức chảy rất nhanh liền tràn vào hắn trong mi tâm, trong chớp mắt, hắn tròng mắt càng mở càng lớn, sau cùng lại có chút giật mình há to mồm.

Một lát sau, Giang Phong phương mới thu hồi tay, cười nhạt một tiếng nhìn lấy Niếp Phong, Niếp Phong cái này mới hồi phục tinh thần lại, lần nữa nhìn về phía Giang Phong trong ánh mắt, giờ này khắc này đúng là tràn ngập kính sợ

cùng sùng bái, hắn liền vội cung kính hướng Giang Phong thi lễ nói ra: "Đa tạ sư phụ chỉ điểm ân "

Niếp Phong còn đợi nói tiếp, Giang Phong lại là khoát khoát tay, "Đầu tiên ta không phải sư phụ ngươi, nếu ngươi thật có thể tu luyện có thành tựu, lại nói bái sư sự tình."

Giang Phong không phải cái gì vớ va vớ vẩn đều thu người, ngay đầu tiên liền nói như thế.

Niếp Phong hơi có chút xấu hổ, trong lúc nhất thời đúng là không biết nên như thế nào đi nói sang chuyện khác, hắn là thuộc về loại kia lệch có chút chất phác người.

"Rống một "

Ngay tại không khí này có chút xấu hổ tế, bỗng nhiên, tại động khẩu chỗ sâu truyền đến một tiếng kinh thiên động địa tiếng rống, ngay sau đó cả sơn động đều đi theo lay động.

Cái này tiếng rống cực kỳ bá đạo, liền xem như phổ thông ngày kia kỳ cao thủ cũng là cảm thấy có chút kinh hồn bạt vía, bây giờ Niếp Phong cũng là loại trạng thái này.

Cái này tiếng rống tự nhiên không phải khác đồ,vật truyền đến, chính là Hỏa Kỳ Lân.

Từ đoạn gia tổ tiên Đoạn Chính Hiền trấn áp Hỏa Kỳ Lân đến xem đều có chút áp lực, bởi vậy đó có thể thấy được, Hỏa Kỳ Lân thực lực tuyệt đối là đã tiến vào Trúc Cơ cảnh tồn tại, cũng chính là so Tiên Thiên Đỉnh Phong còn có vượt qua một cảnh giới tồn tại.

Kỳ Lân, luôn luôn là Hoa Hạ trong truyền thuyết thần thoại truyền thống Thần Thú, tính tình ôn hòa.

Cổ nhân đem Hùng Tính xưng kỳ, giống cái xưng lân, Kỳ Lân tại cổ đại lại xưng nhân thú, tập Long Đầu, Lộc Giác, Sư Nhãn, lưng hổ, eo gấu, Xà Lân, móng ngựa, đuôi heo vào một thân, chính là cát tường bảo bối, từ cổ chí kim đều là trên công đường trang trí, lấy chấn hưng quan uy dùng, cũng là quyền quý biểu tượng.

Tuy nhiên Kỳ Lân luôn luôn lấy điềm lành mắng xưng, nhưng Lăng Vân Quật bên trong đầu này Hỏa Kỳ Lân, rõ ràng cũng là một đầu cuồng bạo dị thú.

Nó từng nhiều lần ra ngoài làm hại nhân gian, tai họa qua không ít bách tính cùng võ lâm nhân sĩ, lại cùng Niếp gia tổ tiên, đoạn gia tổ tiên, còn có Kỳ Lân Tí chủ nhân giao thủ qua các loại.

Đầu này Hỏa Kỳ Lân tuy là Hung Thú, nhưng cùng trong truyền thuyết Kỳ Lân bộ dáng không có gì sai biệt.

Long Đầu, Lộc Giác, Sư Nhãn, lưng hổ, Hùng Yêu, Xà Lân!

Cao hơn một trượng, dài hơn hai trượng, bề ngoài lên nhìn liền theo một tòa núi nhỏ không sai biệt lắm.

Nương theo lấy ù ù chấn động cùng cuồng bạo tiếng rống, một cỗ nóng rực sóng nhiệt theo nhào tới trước mặt, trong chớp mắt, từ đằng xa động khẩu chỗ sâu xuất hiện một vòng xích hồng sắc hỏa quang, cái này một vòng hỏa quang dần dần bị phóng đại, thẳng đến sau cùng, một đầu toàn thân bốc lên ngọn lửa màu đỏ thắm dị thú xuất hiện tại Giang Phong cùng Niếp Phong hai người phía trước.

"Rống một "

Hỏa Kỳ Lân lần nữa phát ra rít lên một tiếng, bốn vó đạp trên mặt đất, phảng phất muốn đem mặt đất cho đạp tan, một màn này thấy Niếp Phong có chút hãi hùng khiếp vía, hắn sinh ra một cái ý niệm trong đầu, cái kia chính là tạm thời tránh mũi nhọn.

Nhưng nhìn hướng Giang Phong lúc, gặp Giang Phong không có chút nào nửa điểm muốn rời khỏi ý tứ, Niếp Phong không khỏi có chút chần chờ, sau cùng mở đầu đến há mồm, cũng không biết nên như thế nào đi mở miệng: "Tiền bối "

Giang Phong nghiêng đầu quét hắn liếc một chút, lại là đưa tay ra hiệu Niếp Phong không nên kinh hoảng.

Tại Niếp Phong có chút kinh nghi bất định ánh mắt nhìn soi mói, Giang Phong một bước tiến lên, quanh thân quần áo không gió mà bay, nhìn như không có cái gì, nhưng là Niếp Phong lại là kinh dị phát hiện, Giang Phong quanh thân tản mát ra một cỗ kinh khủng đáng sợ khí tức.

Cỗ khí tức này càng ngày càng mạnh, hơn nữa còn là để cho người ta từ tâm cảm thấy hoảng sợ loại kia.

"Thần phục, hoặc là chết!" Giang Phong trực tiếp lợi dụng bàng đại tinh thần năng lực, đối Hỏa Kỳ Lân phát động công kích, một cỗ cuồn cuộn vô cùng tinh thần uy áp hướng Hỏa Kỳ Lân cuồn cuộn cuốn tới.

Niếp Phong cho dù là đứng sau lưng Giang Phong, Giang Phong không có tận lực nhằm vào hắn, thế nhưng là hắn vẫn là không nhịn được phù phù một tiếng quỳ xuống đến, trong mắt tràn ngập sợ hãi.

Ngao!

Đầu kia Hỏa Kỳ Lân phảng phất chấn kinh.

Hai vó câu đột nhiên nâng lên, ầm vang rơi xuống đất, gầm lên giận dữ, cực kỳ phẫn nộ.

Rống!

Nó lần nữa mãnh liệt phát ra rít lên một tiếng, tại Giang Phong phóng xuất ra tinh thần uy áp dưới, thống khổ ta, nó kịch liệt giãy dụa, lại hơi hơi tránh thoát

Giang Phong tinh thần khống chế, hướng Giang Phong tập kích tới.

"Muốn chết!" Đối với Hỏa Kỳ Lân có thể tránh thoát chính mình tinh thần uy áp khống chế, Giang Phong trong mắt lóe lên một tia kinh dị sắc, bất quá sắc mặt lại là lạnh xuống đến, hừ lạnh một tiếng.

Trực tiếp đưa tay, một cỗ kinh khủng Cương Khí tại trong lòng bàn tay hắn bên trong nhanh chóng ngưng tụ, tại Niếp Phong trợn mắt hốc mồm bên trong, Hỏa Kỳ Lân trên đỉnh đầu xuất hiện một cái to lớn vô cùng hơi mờ chưởng ấn, trực tiếp hướng về Hỏa Kỳ Lân trên thân để lên đi.

Ầm ầm!

Hỏa Kỳ Lân đang muốn hướng Giang Phong bên này vọt tới, nhưng không ngờ Giang Phong càng bá đạo hơn nhất chưởng trực tiếp đập vào nó trên đỉnh đầu, một cỗ kinh khủng khí lưu bao phủ.

Không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, nó bị cách không nhất chưởng ép xuống dưới đất.

Rống!

Nó không cam lòng phát ra một tiếng trầm thấp tiếng rên rỉ, hiển nhiên cực kỳ phẫn nộ.

"Lại còn không chết?" Đối với Hỏa Kỳ Lân loại này thân thể phòng ngự, Giang Phong vẫn là cảm thấy hơi có chút kinh ngạc, ở phía trước địa trong hố, Hỏa Kỳ Lân kịch liệt giãy dụa mấy lần.

Giang Phong đương nhiên sẽ không lại cho nó giãy dụa thời cơ.

Ầm ầm, Hỏa Kỳ Lân điên cuồng nâng lên bốn vó, Hỏa Kỳ Lân này như như chuông đồng Thú Nhãn bên trong đốt hai đạo hỏa diễm, trong miệng càng là phun ra nuốt vào lửa cháy Tinh, chỉ là trong chốc lát, nó lại từ địa trong hố lật lên.

Một loại hung tàn dã man, nguyên thủy nhất hung tính từ trên người Hỏa Kỳ Lân phát ra, khát máu mà tàn bạo, đây chính là Hỏa Kỳ Lân ma tính.

Cảm ứng được Hỏa Kỳ Lân trên thân dần dần phát sinh biến hóa, Niếp Phong nhịn không được toàn thân đánh cái giật mình, Giang Phong sắc mặt lại là càng ngày càng lạnh hạ xuống.

Bỗng nhiên, Giang Phong lần nữa trầm giọng vừa quát, đưa tay phải ra, cách không nhấn một cái, quát: "Chết!"

Ầm ầm!

Một cái cự đại hơi mờ chưởng ấn trực tiếp xuất hiện trong hư không, hướng về Hỏa Kỳ Lân ấn xuống.

Một chiêu này "Tiên Thiên Ất khí Đại Cầm Nã Thủ!" Đơn giản mà bá khí, dùng mười phần thuận tiện.

Giang Phong này một tiếng quát lớn, trực tiếp để cả tòa Lăng Vân Quật chấn động kịch liệt một chút, thanh âm bí mật mang theo không thể kháng cự khủng bố uy áp.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 190: Hiên Viên Đế Mộ

Chương 190: Hiên Viên Đế mộ

A oanh!

Kinh thiên động địa vang tiếng vang lên, một cỗ mãnh liệt vô cùng cuồng bạo khí lưu hướng bốn phía khuếch tán.

Phù phù!

Làm khói lửa tán đi, lần nữa yên lặng lại lúc, tại Hỏa Kỳ Lân đầu lâu bên trên, nghiêm chỉnh bị xuyên thủng một cái lỗ máu, không ai bì nổi Hỏa Kỳ Lân cứ thế mà co quắp ngã trên mặt đất.

Một tia bất động, lẳng lặng nằm, nghiễm nhưng đã chết đến mức không thể chết thêm.

"Chết?" Niếp Phong có chút ngơ ngác nhìn lấy một màn này, lại nhìn về phía Giang Phong lúc, trong mắt tràn ngập trước đây chưa từng gặp, giống như cúng bái Thần Linh kính sợ.

Hắn một bước tiến lên, quan sát tỉ mỉ liếc một chút trước mắt đầu kia như ngọn núi lớn nhỏ Cự Thú, sau cùng lẩm bẩm nói: "Đây chính là trong truyền thuyết thượng cổ hung thủ Hỏa Kỳ Lân? Nguyên lai dài bộ dáng này?"

Nói xong trả hết đi sờ sờ, vỗ vỗ Hỏa Kỳ Lân thân thể.

Rống!

Ngay tại Niếp Phong tới gần một khắc này, Hỏa Kỳ Lân này ban đầu vốn đã hỏa diễm dập tắt đồng tử bỗng nhiên mở ra, đột nhiên nâng lên đuôi hổ, một roi hướng Niếp Phong quét ngang qua.

"Ừm?" Giang Phong đồng tử dựng lên, tại Niếp Phong còn chưa kịp phản ứng đến là chuyện gì xảy ra lúc, Giang Phong đã đi vào Hỏa Kỳ Lân trước người, hai tay nâng lên, đánh ra nhất chưởng, một chưởng này, khí kình mãnh liệt lăn lộn, chỉ là trong nháy mắt, Hỏa Kỳ Lân liền bị trực tiếp đập đến tung bay lướt ngang ra đến mấy mét.

Phát ra sau cùng một tiếng rên rỉ, sau cùng hung hăng nện ở động khẩu trên vách đá, lật lên đầy trời bụi mù, hoàn toàn chết hết.

Lúc này, Niếp Phong mới phát hiện, chính mình mới vừa rồi là không là có chút quá mức lỗ mãng, trên trán cũng là toát ra vài tia mồ hôi lạnh.

Giang Phong quét hắn liếc một chút, có chút im lặng, bất quá lại không nói thêm gì, hắn tuy nhiên không nói cái gì, nhưng là Niếp Phong lại là cảm giác mình có chút xấu hổ.

Hỏa Kỳ Lân tuy nhiên bị Giang Phong đánh giết, bất quá tới gần về sau, này cỗ nóng rực sóng nhiệt vẫn tồn tại như cũ.

Tại nó trên lân phiến lóe ra xích hồng sắc hỏa quang, những này hỏa quang, đều là ẩn chứa mãnh liệt Hỏa thuộc tính, chính là bởi vì những này lân phiến, mới khiến cho Hỏa Kỳ Lân toàn thân bốc hỏa.

"Không biết Hỏa Kỳ Lân thể nội có hay không Yêu Đan?" Tại Mao Sơn Đạo Kinh bên trong có một ít ghi chép, nhưng đan là yêu thú tu luyện có thành tựu, thể nội có hội sinh ra một khỏa Yêu Đan, ẩn chứa phong phú năng lượng, mà Hỏa Kỳ Lân toàn thân phát ra Xích Diễm, phải chăng cũng có thứ này?

Nghĩ tới đây, Giang Phong không khỏi trong lòng hơi động, tiến lên bắt đầu ở Hỏa Kỳ Lân trên thân lục lọi.

Tra xét rõ ràng một lần về sau, Giang Phong cuối cùng vẫn lắc đầu, Hỏa Kỳ Lân hiển nhiên không có Yêu Đan, một thân bành trướng hỏa diễm đều là bắt nguồn từ trong cơ thể nó Ma Huyết.

Trên mặt đất, chảy xuôi theo xích hồng sắc Kỳ Lân Huyết, những Kỳ Lân đó lóe ra xích hồng sắc hỏa tinh, mơ hồ trong đó, một cỗ kỳ dị ma tính từ những huyết dịch đó bên trong phát ra, bành trướng năng lượng để cho người ta có chút hưng phấn.

Đây chính là Kỳ Lân Huyết ma tính.

Giang Phong trầm ngâm một hồi, sau cùng vung tay lên, tại Niếp Phong trợn mắt hốc mồm bên trong, đưa tay đem Hỏa Kỳ Lân thi thể cho thu nhập Long đeo trong không gian.

Ngẫm lại, cuối cùng Giang Phong nhìn về phía Niếp Phong, mở miệng nói: "Hỏa Kỳ Lân đối với ngươi mà nói không có tác dụng gì, máu cùng nhục thân đều có rất mạnh ma tính, nếu là dùng tới tu luyện, tất nhiên đối ngươi tạo thành lớn lao thương tổn. . ."

Giang Phong vẫn là như nói thật một lần, hắn cũng không phải hố Niếp Phong.

Mà Niếp Phong hiển nhiên tin tưởng Giang Phong lời nói, biết rõ đây là sự thật.

Vì đó cũng không có trong lòng sinh ra bất luận cái gì bất mãn, liền vừa rồi Giang Phong truyền thụ ân, cho dù Giang Phong thật tại hố hắn, Niếp Phong đoán chừng cũng liền nhận, hắn làm người cũng là như thế, trung thực trung hậu.

"Ngươi ta như vậy tách ra đi, nếu có duyên, ngày sau gặp lại!" Xử lý xong

nơi này sự tình, Giang Phong nhìn về phía Động Quật chỗ sâu, trong mắt lóe lên một đạo tinh quang, nhấc chân bước lên phía trước.

Bước ra một bước, chính là xa hơn ba mét, trong chớp mắt, đã không biết tung tích.

"Tiền bối. . . Ngài. . . Còn không có nói cho ta biết ngài quý danh đây. . ." Niếp Phong sắc mặt giật mình, không nghĩ tới Giang Phong nhanh như vậy liền muốn rời khỏi, hắn vội vàng đuổi theo, muốn truy tìm Giang Phong cước bộ, thế nhưng là đã quá muộn, hắn tu vi dù sao còn còn thấp, căn bản theo không kịp Giang Phong tốc độ.

Chỉ là trong chớp mắt, liền đã tìm không thấy Giang Phong bóng người.

Vì thế, hắn cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài, trong lòng cực kỳ tiếc nuối.

"Không dám họ Giang tên Phong, đạo hào Thái Nhất." Ngay tại Niếp Phong có chút thở dài, tiếc nuối tế, một đạo xa xăm kéo dài Đạo Âm từ Động Quật chỗ sâu xa xa truyền đến, chui vào Niếp Phong trong tai.

Niếp Phong thân thể khẽ giật mình, bờ môi nhẹ nhàng nhúc nhích, nỉ non nói: "Thái Nhất. . . Giang Phong. ."

Hắn thông suốt ngẩng đầu, trong mắt lấp lóe tinh quang, nắm chặt quyền đầu, sau cùng kiên định nói: "Ta hội truy tìm chân ngươi bước, một nhất định phải trở thành ngươi chân truyền đệ tử. . ."

Một cái nóng rực suy nghĩ đang khích lệ mắng Niếp Phong, trong lúc vô hình, một khỏa Võ đạo hạt giống đã thật sâu tại Niếp Phong trong lòng mọc rễ nảy mầm, Giang Phong trở thành trong lòng hắn cường giả, tôn trọng sư phụ.

Lăng Vân Quật, nơi mở đầu, thời gian cụ thể đã không thể khảo chứng.

Nhưng là tại cái này Lăng Vân Quật bên trong, tại nội dung cốt truyện trong

giới thiệu, Thạch Quật chỗ sâu giấu giếm có một cái thượng cổ Đế mộ.

Cái kia chính là thượng cổ Hiên Viên Hoàng Đế mộ thất, tại mộ thất bên trong trong thạch quan có một con rồng xương cột sống, đầu này xương cột sống, danh xưng là Hùng Bá thế giới, toàn bộ trong nguyên khí vận chỗ.

Bởi vậy có thể thấy được, cái này Long Mạch tầm quan trọng.

Phóng xuất ra thần niệm, rất nhanh, Giang Phong liền phát hiện theo chính mình thần niệm xâm nhập, thần niệm đi vào một chỗ thần bí Thạch Quật lúc trước, đúng là bị ngăn cản lại tới.

Giang Phong thần sắc nhất động, thân ảnh liên tục chớp động, lúc xuất hiện lần nữa, đã đi vào một chỗ rộng rãi trong thạch thất.

Cái này thạch thất ước chừng có hơn một trăm mét vuông khoảng chừng.

Trong thạch thất, có bốn tòa pho tượng, theo thứ tự là Thương Long, Huyền Vũ, Kỳ Lân cùng Phượng Hoàng, mỗi một pho tượng sinh động như thật.

Ở thạch thất chung quanh phân biệt phân bố mười mấy cây thạch trụ, mỗi một cây thất trụ bên trên khắc hoạ mắng một chút Thượng Cổ thời kỳ nhân vật sinh hoạt đồ.

Còn có một số cổ đại chiến tranh đồ.

Những này đều không trọng yếu, bởi vì đây chỉ là mặt ngoài, Giang Phong giương mắt nhìn về phía phía đông thạch thất vách tường, phía trên khắc hoạ mắng một cái thân người đầu rồng đuôi hổ cổ nhân, trong tay nắm lấy một chuôi khắc hoạ Nhật Nguyệt sơn hà cự kiếm.

Sách cổ ghi chép, Hiên Viên Kiếm là một thanh Thánh Đạo kiếm.

Hiên Viên Kiếm là từ Chúng Thần hái Thủ Sơn đồng vì Hoàng Đế tạo thành, Hậu Truyện cùng Hạ Vũ. Thân kiếm một mặt khắc nhật nguyệt tinh thần, một

mặt khắc Sơn Xuyên Thảo Mộc. Chuôi kiếm một mặt sách làm nông nuôi thuật, một mặt sách Tứ Hải nhất thống sách.

Mặt vách đá này nhìn trừ khắc hoạ Hiên Viên Hoàng Đế bức họa nhìn cũng không cái gì lạ thường chỗ, nhưng là, tại thần niệm dò xét dưới, Giang Phong lại là biết rõ bên trong có động thiên khác.

Mấy bước tiến lên, Giang Phong cẩn thận ở phía trên tra nhìn một chút, sau cùng ánh mắt rơi tại thạch bích bên trên, Hiên Viên Kiếm trên chuôi kiếm, nơi đó có một cái lỗ khảm, đưa tay theo ở phía trên, một cỗ bành trướng chân nguyên quán chú đi vào.

Ầm ầm!

Vừa mới hướng bên trong quán chú sôi trào mãnh liệt chân nguyên, toàn bộ thạch thất bỗng nhiên chấn động kịch liệt đứng lên.

Tạch tạch tạch!

Liên tiếp cơ quan xiềng xích ma sát âm thanh vang lên, tro bụi tràn ngập, nguyên bản kín kẽ dưới thạch bích một khắc vậy mà từ đó vỡ ra ra một cái khe, dần dần, khe hở càng lúc càng lớn, sau cùng vậy mà mở ra.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 191: Khí Vận Long

Chương 191: Khí vận Long

Cửa đá mở ra, Giang Phong hướng về phía trước phóng ra một bước, trực tiếp tiến vào trong cửa đá.

Làm xuyên qua cửa đá một khắc này, trong cửa đá cảnh tượng lại lần nữa trở nên bất đồng.

Đây là một tòa to lớn vô cùng Địa Hạ Cung Điện, tại Giang Phong dưới chân là một tầng lại một tầng thềm đá, cùng này giảm dần, bốn phương tám hướng đều là như thế, hình thành một cái rất lợi hại kỳ lạ Bát Quái Trận hình.

Dọc theo thềm đá hướng xuống, ở phía dưới chính giữa có một cái cự đại Thanh Thạch Thai, chính giữa bệ đá có tám căn cự đại Thanh Long thạch trụ, chính giữa bệ đá có một cái quan tài lớn bằng đồng thau, quan tài lớn bằng đồng thau nắp quan tài bên trên khắc vẽ Nhật Nguyệt sơn hà, Cửu Châu Thập Địa, sinh động như thật.

Giang Phong thần sắc nhất động, thần niệm ngưng tụ tại trong hai mắt.

Trực tiếp dùng pháp lực mở thiên nhãn, tại Thiên Nhãn dò xét dưới, toàn bộ Địa Hạ Cung Điện cảnh tượng trở nên không hề giống nhau.

Cuồn cuộn bành trướng kim sắc khí trong hư không du tẩu, những này kim sắc khí một chút từng sợi, mỗi một đầu đều sinh động như thật, giống như Chân Long.

"Đây chính là Long Mạch chỗ sinh ra khí vận Long?" Dù là Giang Phong đã sớm có chuẩn bị, được chứng kiến Hỏa Kỳ Lân, biết rõ cái thế giới này có Long loại vật này hắn vẫn là bị hung hăng rung động một cái, trong lòng cực kỳ chấn kinh.

Những này khí vận Long chỉ có mở thiên nhãn người tài năng nhìn thấy, hoặc là Võ Đạo Tu Vi đạt tới có thể nguyên thần xuất khiếu cảnh giới, tự nhiên cũng có thể nhìn thấy.

Chúng nó không có lực công kích, Giang Phong cũng không có đi quá để ý.

Hắn một bước tiến lên, đi vào trên bệ đá, đưa tay một nhiếp, cuồn cuộn bành trướng chân nguyên trong nháy mắt ở trong cơ thể hắn phun trào, quán chú hướng trong lòng bàn tay, trong hư không thiên địa nguyên khí bị một cỗ vô hình lực lượng lôi kéo mà đến, hội tụ thành một cái cự đại màu xám chưởng ấn, lại là Tiên Thiên Ất Mộc Đại Cầm Nã Thủ.

Ầm ầm!

Tại Cự Chưởng bắt lấy dưới, nắp quan tài trực tiếp bị lật tung, nhất thời một cỗ trùng trùng điệp điệp bành trướng đến Cực Dương Cương khí đập vào mặt.

Nói không nên lời đó là một loại cái dạng gì khí tức, rất ấm áp, cho người ta một loại phảng phất là tại mùa đông nắng ấm bên trong cảm giác.

"Đây chính là Long Mạch?" Giang Phong cách không thao tác Cự Chưởng nắm lên quan tài này nằm này một đầu cực giống Thần Long xương cột sống, đó là một đầu tản ra mờ mịt Kim sắc quang mang xương cốt.

Này cỗ cương chính nhu cùng khí tức chính là từ đầu này tản ra mờ mịt hoàng kim quang mang xương cổ lên phát ra.

"Truyền thuyết Hiên Viên hoàng đế chính là Thượng Cổ thời kỳ Thiên Hạ Cộng Chủ, một thân khí vận lo liệu thiên địa, chính là giữa thiên địa con cưng,

sau khi hắn chết, xương cột sống hóa thành Long Mạch, cái này Long Mạch, trấn áp trong thế giới này nguyên khí vận, người nào đạt được hắn, liền có thể có được thật không thể tin chỗ tốt, hiện tại xem ra, xác thực có đạo lý này, thứ này, đối nguyên thần phương diện tu luyện, xác thực có khó nói lên lời chỗ tốt." Giang Phong trực tiếp đem Hiên Viên Long Mạch thu nhập Long đeo trong không gian, trong mắt quang mang lấp lóe, trong lòng đã sớm mừng rỡ vô cùng.

Tại nguyên thần trên việc tu luyện, Giang Phong trước một mực hấp thu Quỷ Hồn Quỷ Thể năng lượng, Quỷ Hồn bản thân liền là âm tà vật, tuy nhiên trên người hắn có Tướng Thần huyết mạch không giả, nhưng dù sao vẫn là cần một chút thuần dương đồ,vật đến phối hợp, mà cái này Long Mạch, không thể nghi ngờ có thể trên một điểm này đền bù hắn không đủ.

Giống đối nguyên thần phương diện tu luyện, tại hắn vị diện cũng là có rất nhiều, trước, Giang Phong tại Trấn Hồn đường phố thế giới đạt được Vô Thượng Quả, đây đều là hữu dụng đồ,vật.

Nhạc Sơn Đại Phật một hàng, cơ bản đã có một kết thúc, Giang Phong cũng không có vội vã rời đi nơi này, mà chính là quyết định tại đây trước đây về Chiến Thần Điện trong mật thất bế quan một đoạn thời gian, tận lực đề bạt một ít thực lực lại nói.

Chiến Thần Điện đại điện, Giang Phong thân ảnh lóe lên, xuất hiện tại trong đại điện.

"Sư phụ, ngài trở về?" Trên đại điện, ngay tại nghiên cứu thảo luận võ đạo phương diện tri thức Vương Siêu, Khấu Trọng Từ Tử Lăng ba người nhìn thấy Giang Phong xuất hiện, không khỏi thần sắc vui vẻ, vội vàng tiến lên nói.

Thê tử Mã Đan Na ngay tại chủ vị lật xem Trường Sinh Quyết, gặp này cũng là hơi có chút kinh ngạc nói: "Tướng Công, ngươi bế quan đi ra?"

Đó có thể thấy được, Mã Đan Na tuy nhiên mang trên mặt nụ cười , bất quá, hai đầu lông mày lại là có mấy phần lo lắng.

Nhìn thấy nàng cái kia có chút tiều tụy bộ dáng, Giang Phong trong lòng không khỏi có chút áy náy, tiến lên một bước, đem hắn ôm vào trong ngực, nhẹ giọng an ủi: "Để ngươi lo lắng, một hồi lại khao ngươi."

Mã Đan Na nghe vậy, rõ ràng là có chút hiểu lầm, cho là hắn đây là muốn ban ngày làm loại kia xấu hổ sự tình, không khỏi hơi đỏ mặt, tức giận đẩy ra Giang Phong, từ trong ngực hắn chạy ra, mắng: "Ngươi các đồ đệ đều ở nơi này đâu, ngươi thế nào như thế già mà không đứng đắn. . ."

Gặp Mã Đan Na này một bộ thẹn thùng bộ dáng, lại liên tưởng tới hai người tại phiên vân phúc vũ lúc, nàng này điên cuồng, yêu như lửa tình cảnh, Giang Phong không khỏi trong lòng lại là một hỏa, cười hắc hắc, cái này lại đem Mã Đan Na tức giận tới mức tiếp ném cho hắn một cái liếc mắt, sau cùng dứt khoát ngồi tại trên ghế bành nhìn Đạo Kinh.

Bất quá mặt kia lên đỏ ửng lại là từ đầu đến cuối không có rời khỏi, tựa hồ cảm thấy có chút xấu hổ, Mã Đan Na sau cùng đứng dậy, có chút tức giận nói: "Các ngươi sư đồ chậm rãi ôn chuyện, sư nương ta đi làm cho các ngươi cơm."

Vương Siêu, Khấu Trọng mấy người cười ha ha, ồn ào nói: "Sư nương, ngươi nấu cơm đồ ăn, một hồi sư phụ lại phải vui đến quên cả trời đất. . ."

Mã Đan Na lại là tức giận hừ một tiếng, bất quá lại là có chút đắc ý, hiển nhiên, cái này mông ngựa đập tới nàng tâm lý.

Mã Đan Na rời đi, Giang Phong lúc này mới nhìn về phía Vương Siêu ba người, thần sắc cũng rốt cục trở nên nghiêm túc lên.

Gặp Giang Phong nghiêm túc như thế bộ dáng, Vương Siêu ba người không khỏi hơi sững sờ, "Sư phụ, ngài nhanh như vậy xuất quan, chẳng lẽ có cái gì chuyện quan trọng sao?"

Vương Siêu đã đem Giang Phong xem như thần tiên nhất lưu nhân vật, bây giờ gặp Giang Phong trịnh trọng như vậy bộ dáng, hắn vẫn là hơi hơi kinh ngạc,

không khỏi mở miệng nói.

Giang Phong cái gì cũng không có giải thích, sau cùng hướng ba người nói: "Các ngươi cùng ta tới!"

Về phần Chung Thiên Chính bọn họ, Giang Phong làm theo không có đi gọi, bởi vì, coi như Giang Phong gọi, đoán chừng Chung Thiên Chính mấy người cũng không thích hợp.

Vương Siêu ba người liếc nhau, trong mắt tràn ngập hiếu kỳ, rõ ràng không biết Giang Phong đến muốn làm gì.

Rất nhanh, mấy người liền tới đến trong mật thất.

Rộng rãi trong mật thất, khi thấy một con kia giống như núi nhỏ lớn nhỏ, toàn thân tản ra ngọn lửa màu đỏ thắm quang mang dị thú lúc, Vương Siêu ba người nhất thời có chút trợn mắt hốc mồm, cà lăm mà nói: "Cmn, sư phụ, đây là. . ."

"Đây là Kỳ Lân!" Nhìn thấy mấy người này thất thố bộ dáng, Giang Phong không quan trọng khoát khoát tay, nói ra.

"Kỳ Lân? Thật có thứ này?" Vương Siêu có chút mắt trợn tròn, xem như người hiện đại, tự nhiên đối thứ này không thể quen thuộc hơn được, mà Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng hai người lại là người cổ đại, đối Thần Minh tín ngưỡng không thua gì người hiện đại.

Kỳ Lân ghi chép tự nhiên tại trong cổ thư hiểu biết qua, nhưng này dù sao lên cùng thần tiên móc nối tồn tại, bây giờ, nơi này lại có một cái, cái này làm sao không để bọn hắn chấn kinh.

Khấu Trọng ánh mắt lộ ra mừng rỡ sắc, nhìn về phía Giang Phong, trong mắt cũng phần lớn là sùng bái, hắn kinh hỉ nói: "Sư phụ, cái này Kỳ Lân là ngươi từ trong tiên giới lấy ra a?"

Lời này vừa nói ra, Vương Siêu cùng Từ Tử Lăng hai người cũng là lộ ra kinh động sắc, Tiên Giới, đây chính là tiên nhân nơi ở địa phương, ai không muốn đi du ngoạn một phen? Còn nữa nói, nơi đó Tiên Nữ như mây, ai không muốn nhìn xem? Trăm độ một chút "Vô Hạn Tín Ngưỡng Chư Thiên trảo Thư Ốc" chương mới nhất trước tiên miễn phí đọc.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 192: Lấy Máu

Chương 192: Lấy máu

"Tiên Giới? Có lẽ vậy?" Giang Phong cũng không có giải thích nhiều, Khấu Trọng ba người nghe vậy, thần sắc nhất động, muốn muốn tiếp tục mở miệng cầu Giang Phong lúc nào có thể dẫn bọn hắn đi du lịch một phen, Giang Phong lại là nhìn ra ba người ý tứ, cười nói: "Chờ thủ hạ sự tình làm xong, vi sư hội mang các ngươi tiến về nơi đó một chuyến, chẳng qua trước mắt các ngươi muốn làm cũng không phải là suy nghĩ mắng du sơn ngoạn thủy, mà chính là tăng thực lực lên."

Nghe vậy, Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng, Vương Siêu ba người đều có chút hổ thẹn cúi đầu xuống, bọn họ xác thực quá mức càn rỡ, vậy mà không nghĩ tới cái này một mối liên hệ.

"Tốt, hiện tại, ta phải xử lý cỗ này Kỳ Lân thi, các ngươi lui ra phía sau!" Giang Phong mở miệng nói, muốn xử lý Hỏa Kỳ Lân thi thể, căn bản cũng không phải là một kiện phổ thông sự tình.

Vương Siêu ba người nghe vậy, khom người xác nhận, nhao nhao lui ra phía sau một bước, bọn họ cũng muốn nhìn một chút, Giang Phong đến là xử lý như thế nào cái này một bộ Long Thi.

Hỏa Kỳ Lân lân Giáp cứng rắn vô cùng, phòng ngự lực càng là kinh người, phổ thông vũ khí căn bản thương tổn không nó, liền xem như Giang Phong trước dùng Phi Kích, bây giờ cũng đã không phát huy được tác dụng.

Chỗ lấy cuối cùng Giang Phong quyết định vẫn là dùng "Đạo Hỏa" đến tiến hành cấp độ sâu lấy vật.

Đạo Hỏa, chính là đương đạo thuật bên trong một loại, Đạo Gia bên trong có Tam Vị Chân Hỏa, mà đạo này Hỏa thì là đạo thuật bên trong một loại hỏa diễm, cần dùng nguyên thần đạo hạnh người mạnh mẽ tài năng thi triển đạt được.

Bây giờ, Giang Phong chính dễ dàng thi triển.

Một đóa hình dáng thanh sắc hoa sen hình dáng hỏa diễm tại Giang Phong trong lòng bàn tay toát ra, tại Vương Siêu ba người ánh mắt kinh dị nhìn soi mói, Giang Phong đưa tay đưa tới, đem đóa này Hỏa Liên đưa vào Hỏa Kỳ Lân này phá vỡ lỗ thủng trong mi tâm.

Lốp bốp!

Ông!

Hỏa Liên mới vừa vào được Hỏa Kỳ Lân thể nội, lập tức liền bộc phát ra một trận kinh người tiếng nổ đùng đoàng, phảng phất nước biển đang gầm thét.

Giang Phong ngồi xếp bằng ngồi điều tức, tinh thần vô cùng tập trung, thao túng nguyên thần Hỏa thiêu đốt Hỏa Kỳ Lân thể nội Ma Huyết bên trong ẩn chứa ma tính.

Hô!

Một cỗ mãnh liệt ma tính từ Hỏa Kỳ Lân thể nội kịch liệt chấn động, hỏa hồng sắc quang mang tại thể nội toát ra, nương theo lấy còn là một loại thanh sắc quang mang.

Thời gian một chút xíu không từng đứt đoạn đi, nguyên bản Hỏa Kỳ Lân trên thi thể ngọn lửa màu đỏ thắm dần dần bị tiêu trừ, ngược lại thần kỳ một màn xuất hiện, chỉ gặp Hỏa Kỳ Lân lân Giáp bên trên, có từng đạo thanh sắc hoa sen hình ảnh xuất hiện, chuẩn xác điểm tới nói, tựa hồ lân Giáp lên bị khắc hoạ lên

những này hoa sen, lít nha lít nhít, vô số.

Mà Giang Phong sắc mặt cũng từ vừa mới bắt đầu hồng nhuận phơn phớt, dần dần trở nên có chút tái nhợt.

Lốp bốp!

Lại một lần nữa tiếng nổ đùng đoàng vang lên, tại Hỏa Kỳ Lân trong mi tâm, một cỗ sắp bạo phát huyết dịch sắp phun ra ngoài.

Giang Phong trực tiếp lật tay Tòng Long đeo trong không gian lấy ra một cái Kim Bát, cái này Kim Bát, là hắn từ Mao Sơn trong thế giới đạt được, đó là một kiện không tệ tồn trữ pháp khí.

Tại trải qua Giang Phong mấy lần tế luyện về sau, cái này Kim Bát đã kinh biến đến mức mượt mà có ánh sáng, tử kim sắc Kim Bát bị hắn từ trong lòng bàn tay ném ra ngoài, quay tròn trong hư không xoay tròn, tản mát ra một loại kỳ dị hào quang màu tử kim.

Từng đạo từng đạo người mặc áo cà sa, chắp tay trước ngực, trên mặt từ bi sắc Phật Ảnh tại này Kim Bát bên trong hiển hóa.

Đó là Kim Bát lúc còn sống tế luyện pháp khí Pháp Sư chỗ gia trì qua Pháp Thân, cũng không phải thật sự là Phật.

Nhưng là không thể nghi ngờ, kiện pháp khí này thật rất mạnh.

"Quan Tự Tại Bồ Tát, được sâu Bàn Nhược Ba La Mật Đa lúc, chiếu rõ Ngũ Uẩn Giai Không, độ hết thảy khổ ách. Xá Lợi Tử, Sắc bất thị Không, Không bất thị Sắc, Sắc tức thị Không, Không tức thị Sắc, chịu muốn được biết, cũng lại như là. Xá Lợi Tử, là Chư Pháp Không Tướng, Bất Sinh Bất Diệt, không cấu không tịnh, không tăng không giảm. Là cho nên không trung không màu, không chịu muốn được biết, không có mắt tai mũi lưỡi Thân Ý, không màu âm thanh mùi thơm tiếp xúc pháp, không có mắt giới, thậm chí vô ý thức giới. Không không

rõ, cũng không không rõ chỉ, thậm chí không chết già, cũng không chết già chỉ. . ."

Tử Kim bảo quang quang mang đại tác phẩm, vô tận khổ ách đều là Độ Hóa, trải qua Giang Phong nguyên thần năng lực quanh năm suốt tháng uẩn dưỡng, Kim Bát cái này Phật Khí lần nữa toả sáng nó ban đầu có quang mang.

Đã từng tuế nguyệt đem nó vùi lấp, bây giờ, lại thấy ánh mặt trời!

Cái này Phật Khí, tự động phát ra tụng Phật Âm, đường đạo kim quang từ nơi này Kim Bát trong miệng vẩy ra, một cỗ hấp lực cũng xoáy ra hiện.

Tại Vương Siêu ba người này giống như cúng bái Thần Linh trong ánh mắt, từng đạo từng đạo đỏ rực như lửa cột máu bị chậm rãi hút vào Kim Bát bên trong, mà Kim Bát lại phảng phất một cái vô cùng vô tận lỗ hổng.

Bây giờ quỷ dị một màn, lại là để cho người ta không sinh ra nửa điểm kinh dị cảm giác.

Một lát sau, làm giọt cuối cùng Kỳ Lân Huyết bị hút vào Kim Bát bên trong về sau, Giang Phong nhấc tay khẽ vẫy, đem Kim Bát cầm trong tay, trầm ngâm một hồi, lần nữa lật tay Tòng Long đeo trong không gian ra ngoài ba bình ngọc.

Phân biệt hướng trong bình ngọc quán chú túc lượng Kỳ Lân Huyết, lúc này mới nhìn về phía Vương Siêu ba người, ngoắc để ba người tiến lên, "Cái này ba bình Kỳ Lân Huyết, các ngươi mấy ngày nay bế quan tu luyện lúc phục dụng. . ."

"Vâng, sư tôn!" Vương Siêu ba người cung kính xác nhận, kích động tiếp nhận Kỳ Lân Huyết, Giang Phong nhìn về phía Vương Siêu, quan sát tỉ mỉ một phen, sau cùng hài lòng cười nói: "Ngươi tu vi đã bước vào Tiên Thiên Hậu Kỳ cảnh, mặc dù có thể chiến đại tông sư, nhưng dù sao không có Phá Toái Hư Không, cái này Kỳ Lân Huyết, đầy đủ ngươi đột phá đại tông sư cảnh, thậm chí nâng cao một bước!"

Trường Sinh Quyết, ngay từ đầu tu luyện liền có thể để tu luyện giả có được Tiên Thiên chân khí.

Cái này khởi điểm không thể nghi ngờ là rất cao.

Vương Siêu trước tu luyện Quốc Thuật, về sau lại bước vào Võ Hiệp Thế Giới bên trong tu luyện nội công, cứ như vậy, hắn nền móng chắc cố, đột phá đứng lên, cơ hồ muốn vượt qua Khấu Trọng hai không ít người lần.

Đây cũng là Vương Siêu thực lực nhanh chóng tăng trưởng duyên cớ, đối tên đồ đệ này, Giang Phong không chút nào keo kiệt chính mình Kỳ Lân Huyết.

Khích lệ Vương Siêu vài câu, Giang Phong đương nhiên sẽ không keo kiệt chính mình khích lệ nói, nhìn về phía Khấu Trọng hai người, không khỏi cau mày một cái, Khấu Trọng trong lòng hai người một cái lộp bộp, chẳng lẽ sư tôn cảm giác cho chúng ta tu hành không nỗ lực hay sao?

"Ha ha. . ." Bỗng nhiên, Giang Phong mở miệng cười một tiếng, này ban đầu vốn có chút nghiêm túc thần sắc trở nên lập tức có chút dễ dàng hơn.

"Hai người các ngươi không cần khẩn trương, ta cùng các ngươi chỉ đùa một chút mà thôi." Giang Phong lắc đầu cười nói.

Vương Siêu yên lặng cười một tiếng, Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng hai trên mặt người lại là lộ ra vẻ lúng túng sắc, đồng thời tâm lý rất là ấm áp.

"Đây là cho các ngươi, nhớ kỹ, con đường tu luyện không có đường tắt, làm gì chắc đó mới là mấu chốt nhất." Giang Phong đem còn lại hai bình Kỳ Lân Huyết ném cho hai người.

"Được rồi, sư tôn, ngài cứ yên tâm đi." Từ Tử Lăng có chút a dua nịnh hót đối Giang Phong nhe răng cười một tiếng, cười hắc hắc nói.

"Lăn đi tu luyện!" Giang Phong tức giận cười mắng.

"Tốt tốt tốt, đồ nhi vậy thì cút!" Để Giang Phong, Vương Siêu, Khấu Trọng ba người không lời là, Giang Phong lời này mới nói ra miệng, lại không ngờ tới Từ Tử Lăng con hàng này vậy mà thật nằm trên mặt đất lăn lộn mấy vòng, sau đó hứng thú bừng bừng khua tay nói: "Sư tôn, ta đi tu luyện."

Khấu Trọng có chút im lặng hô: "Uy, chẳng lẽ ngươi không có ý định nếm thử sư nương cá kho?"

Dát!

Đầu kia, nguyên bản hứng thú bừng bừng Từ Tử Lăng bỗng nhiên đình chỉ cước bộ, quay người xám xịt chạy về đến, liếm láp mặt cười nói: "Ta vẫn là các loại sư nương làm tốt cơm lại đi tu luyện đi."

Một bộ vô lại bộ dáng, để cho người ta vừa bực mình vừa buồn cười.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 193: Tiên Vương Gặp Cửu Thiên

Chương 193: Tiên Vương gặp Cửu Thiên

Sau đó, Giang Phong cùng Chung Thiên Chính, Vương Siêu bọn người ở tại Chiến Thần Điện bên trong liên hoan một hồi, sau đó lại trở lại Long Xà Thế Giới nhìn một chuyến cha mẹ mình.

Căn dặn Trần Ngả Dương bắt đầu giảng dạy cha mẹ mình tu luyện nội công, còn có cho Trần Ngả Dương một chút Kỳ Lân Huyết.

Trần Ngả Dương rất là cẩn thận, đồng thời trịnh trọng cung tống Giang Phong, Giang Phong lúc này mới trở lại Chiến Thần Điện trong mật thất bắt đầu bế quan.

Trong mật thất, để đặt mắng một cái đường kính chừng hai mét, cao hai mét thanh đồng Cự Đỉnh, cái này Cự Đỉnh, là Chiến Thần trong điện liền có.

Giang Phong lấy ra Kim Bát, đưa tay ném một cái, Kim Bát rơi vào đỉnh đồng thau bên trong.

Rầm rầm tiếng vang, rất nhanh, đỉnh đồng thau bên trong bị chú trọn vẹn có chiều cao hơn một người xích hồng sắc máu tươi, những máu tươi này, phảng phất có sinh mệnh, chậm rãi tự động lưu động, một cỗ bành trướng năng lượng ở chính giữa nổi lên.

Hỏa Kỳ Lân máu ẩn chứa năng lượng tuyệt đối là khủng bố.

Khi tiến vào bên trong tu luyện tế, Giang Phong lại lấy ra Long Mạch, phát ra kim sắc mờ mịt quang mang Long Mạch bị Giang Phong để vào đỉnh đồng thau bên trong.

Những này chưa xong, lúc trước, Giang Phong đưa tay, tay bên trong bay ra trên trăm khối bích lục sắc ngọc phù, ngọc phù nở rộ mờ mịt ánh sáng, từng đạo từng đạo huyền ảo vô cùng hồng sắc phù văn ở phía trên lưu chuyển lên.

Ngọc phù lấy Cửu Cung Bát Quái phương vị tại đỉnh đồng thau chung quanh phân bố đứng lên, nhất thời, giữa thiên địa linh khí trở nên bành trướng mãnh liệt đứng lên.

Trong lúc nhất thời, linh khí nồng đậm, cho người ta một loại tâm thần thư thái cảm giác.

Tiến vào tu luyện trước, Giang Phong lại đem Hỏa Kỳ Lân lên lân phiến cho rút ra lấy xuống, để vào ngọc bội trong không gian, hắn cũng đều để vào Long đeo bên trong.

Trước Hỏa Kỳ Lân ẩn chứa rất mãnh liệt ma tính, nhưng là Giang Phong lúc trước đã dùng Đạo Hỏa tịnh hóa bên trong mãnh liệt ma tính, bởi vậy, hiện tại tu luyện, cũng là không cần lo lắng vấn đề gì.

Lớn nhất chủ yếu vẫn là Giang Phong muốn luyện hóa Kỳ Lân Huyết bên trong tinh khiết nhất Kỳ Lân Huyết, đây mới là Giang Phong mục đích.

Để vào Long Mạch, đó là muốn đền bù trước hao tổn nguyên thần năng lực, để cho mình nguyên thần thuế biến, tiến vào một cái tầng cao hơn tầng thứ.

Lúc này, Giang Phong người nhẹ nhàng bay lên, nhẹ nhàng doanh mà rơi vào đỉnh đồng thau bên trong, cuộn ngồi ở bên trong bắt đầu luyện hóa Kỳ Lân Huyết Mạch.

Theo lần trước tại Trấn Hồn đường phố thành công để thân thể của mình sinh

ra biến dị, thân thể đạt được cải tạo, Giang Phong cũng minh bạch một vấn đề, này chính là mình thân thể muốn cường hãn hơn, vậy thì nhất định phải thôn phệ càng nhiều máu hơn mạch.

Chỉ gặp Giang Phong ngồi xếp bằng, quanh thân tản ra một cỗ như ẩn như hiện mông lung màn sáng, không ngừng hấp thu Hỏa Kỳ Lân Huyết Mạch năng lực, đỉnh đồng thau bên trong, tươi đỏ như lửa Kỳ Lân Huyết dần dần bị hắn hút nhập thể nội, ở trong cơ thể hắn, cũng bắt đầu phát sinh biến hóa kinh người.

Vùng đan điền, thần bí hải dương màu tím ba đào hung dũng, này nguyên bản chỉ có cao hơn ba mét đá ngầm lần nữa cất cao đến chừng mười thước độ cao, nhìn tựa như một cái Tiểu Hải Đảo, mà này trên mặt biển Tiên Vương hư ảnh, cũng dần dần trở nên càng thêm ngưng thực, lần này khác biệt là, này Tiên Vương dưới thân, đúng là cưỡi một đầu uy phong lẫm liệt, toàn thân bốc lên ngọn lửa màu đỏ thắm dị thú, nghiêm chỉnh là một đầu Hỏa Kỳ Lân.

Chỉ bất quá, này cảnh tượng có chút mơ hồ, nhìn không rõ lắm. . .

"Đây là. . ."

Đảo mắt đã qua bảy ngày, Hỏa Kỳ Lân Huyết Mạch năng lực, đã bị Giang Phong hoàn toàn luyện hóa.

Nhưng mà đúng vào lúc này, ngay tại Chiến Thần Điện trên đại sảnh nghị luận một chút tu hành sự tình Vương Siêu, Mã Đan Na bọn người, lại nhìn thấy một màn kinh người.

Chỉ gặp chiến phía trên thần điện Tinh Thần Đồ phía trên ngôi sao đột nhiên bộc phát ra một trận hào quang óng ánh.

Một bóng người từ chiến phía trên thần điện trong tinh không hiển hiện, toàn thân thần quang bao phủ, rực rỡ ngời ngời, giống như là một khỏa tiểu thái dương, hừng hực quang mang chiếu xạ tứ phương.

Đạo này Thần Ảnh vượt dưới cưỡi một đầu bốc lên lửa cháy hừng hực Thượng Cổ Dị Thú, vừa mới hiện ra, liền có một cỗ trấn áp Cửu Thiên Thập Địa khí thế từ trên người người nọ bạo phát đi ra, cho người ta một loại không ai bì nổi cảm giác.

Trong mật thất, đỉnh đồng thau bên trong không có vật gì, Kỳ Lân Huyết hoàn toàn biến mất, Long Mạch lạch cạch một tiếng, đều vỡ nát, hóa thành tro bụi.

Tại đỉnh đồng thau trên không cao hai mét ra, một bóng người toàn thân nở rộ vô tận kim quang, Bảo Khí trang nghiêm, phảng phất nhất tôn Phật Đà hiện thế.

Tại thời khắc này, Giang Phong cũng hiểu rõ một chút, cái gọi là Long Mạch ẩn chứa năng lượng, nói nó là khí vận, thực không thế nào chuẩn xác.

Khí vận loại vật này vô hình vô chất, Long Mạch, hắn là Đạo Gia bên trong thuần chính nhất "Hạo Nhiên Chính Khí."

Hạo Nhiên Chính Khí, là lo liệu Thiên Địa Ý Chí, chịu thượng thiên ân sủng người mới sẽ đạt được một loại năng lượng, mà Giang Phong, bây giờ đạt được.

Trên nhiều khía cạnh, Giang Phong thành công thu hoạch được không nhỏ lợi ích.

Trong cơ thể hắn khí huyết tại chấn động, phát ra dị dạng tiếng nổ đùng đoàng, giống như là có một mảng lớn lôi đình, ở trong cơ thể hắn chấn động giống như.

Khí huyết như cuồn cuộn, mỗi thời mỗi khắc đều đang tăng cường, như yên hải đồng dạng cuồn cuộn.

Dạng này động tĩnh trọn vẹn tiếp tục nửa giờ, cuối cùng Giang Phong thể nội khí huyết mới bình tĩnh trở lại.

Tại Chiến Thần Điện bên trên, mọi người cái này mới vừa vặn bị chấn kinh đến không được, nhưng mà lúc này.

"Ầm ầm! ! !"

Bỗng nhiên một tiếng kinh thiên động địa tiếng vang bạo phát, Chiến Thần Điện bên trong, ngôi sao đầy trời lấp lóe, một loại càng thêm chấn hám nhân tâm kỳ quái lần nữa dâng lên.

Chỉ gặp Chiến Thần Điện trên không dâng lên một mảnh kỳ quái, đó là một đạo cự đại hư ảnh, giống như chánh thức cái thế Tiên Vương, có một loại không thể địch nổi khí thế.

Hư ảnh toàn thân phát sáng, bao phủ tại một tầng sáng chói Tiên Quang bên trong, giống như trong thần thoại Tiên Thần, lập tại hư không, quan sát thiên địa, trấn áp hết thảy.

"Cái này. . . . Cái này. . . Đây là. . ." Chiến Thần Điện bên trong, Mã Đan Na há to mồm, Vương Siêu càng là trợn mắt hốc mồm, xem như người Địa Cầu, tự nhiên nhìn qua không ít, nóng nhất Huyền Huyễn cũng nhìn qua, loại cảnh tượng này, thực sự quá làm cho hắn rung động, đó là đối Thần Minh một loại kính sợ cùng điên cuồng sùng bái.

Hỏi quân một câu, dám hỏi thế gian nhưng có Tiên?

Nếu có, nhất định phải truy tìm Tiên cước bộ, thẳng đến Sinh Lão Bệnh Tử!

Không nói đến trong đại điện mọi người bị Chiến Thần Điện đột nhiên phát sinh kỳ quái cho cả kinh trợn mắt hốc mồm, trong mật thất, Giang Phong tâm tình cũng là có chút nhiệt huyết dâng trào, vô cùng kích động.

Tuy nhiên trước mắt không biết mình thân thể tại tu chân thế giới thuộc về loại kia tầng thứ, nhưng là hiện tại Giang Phong thể chất tuyệt đối là trong tu hành vô cùng bá đạo một loại thể chất.

Nhìn qua vô số hắn, cũng muốn lên (che trời) bên trong đã từng có miêu tả qua một chút thể chất.

Tỉ như Diệp Phàm Thái cổ thánh thể, tu luyện tới sau cùng có thể tiến hóa thành Bất Diệt Kim Thân, huyết dịch từ đỏ tươi biến thành kim sắc, thẳng đến Thánh Thể đại thành lúc, huyết dịch lại biến thành hồng sắc.

Nơi đây, hội kích phát các loại kỳ quái, những dị tượng này có được công kích loại hình, mà lúc này Giang Phong tình huống liền theo những một đó mô hình một dạng.

Có lẽ nói, trước mắt chính mình bước đi tử, tại trong lúc vô hình, vừa vặn cùng những Võ Đạo Hệ Thống đó không sai biệt lắm.

"Không biết ta thể chất là Tiên Thiên Đạo Thể vẫn là Thánh Thể, cũng hoặc là là Thần Vương thể?" Giang Phong có chút hưng phấn suy đoán, bất quá cuối cùng vẫn là cười lắc đầu, "Trước mắt xoắn xuýt nhiều như vậy cũng vô dụng."

Tuy nhiên không biết mình là cái gì thể chất, nhưng là có một chút, này chính là mình muốn muốn trở nên mạnh hơn, vậy thì nhất định phải không ngừng dùng các loại tư nguyên đến để cho mình thể chất khai phát xuống dưới, tương lai thành tựu không thể đoán trước. Trăm độ một chút "Vô Hạn Tín Ngưỡng Chư Thiên trảo Thư Ốc" chương mới nhất trước tiên miễn phí đọc.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 194: Kiếm 23

Chương 194: Kiếm 23

Thiên Sơn đỉnh, Thiên Hạ Hội đại điện.

Giang Phong ngồi ngay ngắn vị thủ, phía dưới Vương Siêu, Khấu Trọng, Từ Tử Lăng, Văn Sửu Sửu người, phân hai án mà ngồi.

Từ Chiến Thần Điện bế quan đi ra, đã qua thời gian nửa tháng, nửa tháng sau, Giang Phong vẫn là quyết định mang Vương Siêu ba người đến cái thế giới này kiến thức một phen.

Đương nhiên, Vương Siêu bọn người cũng không biết Giang Phong có được có thể xuyên toa Vạn Giới năng lực, chỉ cho là Giang Phong là thần tiên, đối với Vương Siêu tới nói, thần tiên tự nhiên năng xuyên việt thời không.

Trọng yếu nhất một chút, vẫn là ba người trước bị chính mình gieo xuống Chủng Ma chú, nếu như không phải điểm này, Giang Phong là tuyệt đối sẽ không mang đồ đệ mình vượt qua, bởi vì đây là hắn bí mật lớn nhất.

Đi vào Phong Vân Thế Giới, Văn Sửu Sửu cũng hướng Giang Phong giới thiệu gần nhất phát sinh sự tình, mà lúc trước, Hùng Bá cùng Kiếm Thánh cũng định ra ước chiến ngày.

Chỉ bất quá bởi vì Giang Phong đột nhiên loạn nhập, Hùng Bá còn có Thiên Trì Thập Nhị Sát bị Giang Phong trực tiếp xử lý, bây giờ nội dung cốt truyện đã bị đánh loạn, nhưng là Hùng Bá chết, trước mắt ngoại giới còn không có truyền

ra, cái này chủ yếu vẫn là bởi vì vì thiên hạ trong hội dưới lệnh cấm khẩu nguyên nhân, còn có một chút cũng là Văn Sửu Sửu làm rất không tệ.

Trong điện trừ Thiên Hạ Hội người bên ngoài, hắn một chút thần phục Thiên Hạ Hội thế lực , đồng dạng phái người đến đây quan chiến.

Tất cả mọi người trận địa sẵn sàng đón quân địch, không có phát ra một tia vang động, yên lặng chờ Kiếm Thánh đến.

Trong giang hồ, lần này ước chiến sự tình có thể nói mười phần quan trọng.

Thiên Hạ Hội cùng Vô Song Thành hai cái này trong giang hồ thế lực bá chủ Đỉnh Cấp Thế Lực, không có gì ngoài Thiên Môn cái này đặc thù tổ chức bên ngoài , có thể nói, đây là hai cái có thể trong lòng bàn tay ban đầu đại cục môn phái.

Bây giờ hai đại môn phái người cầm đầu ước chiến, tự nhiên không thể coi thường!

Thời gian chậm rãi trôi qua, có ít người đã đợi đợi không kiên nhẫn, nhưng nhìn lấy y nguyên nhắm mắt dưỡng thần Giang Phong, mọi người cũng không dám nói thêm cái gì.

Trong lòng bọn họ phát run, y nguyên nhớ kỹ liền ở đây trước, bọn họ được mời đi vào Thiên Hạ Hội tham quan chiến đấu, phát hiện Thiên Hạ Hội lo liệu việc nhà làm chủ nhân vậy mà không phải Hùng Bá, ngồi tại chủ vị người là trước mắt cái này tóc đen người trẻ tuổi lúc, liền đã biết rõ không thích hợp.

Có người ra mặt nghi vấn, bên trong có mấy người càng là là Tiên Thiên cảnh giới cao thủ, nhưng là, lại ở trước mắt cái này như là Thần Ma trước mặt người tuổi trẻ, che trong tay bị diệt.

Có thừa người muốn làm loạn, lại bị hắn phía dưới ba tên đệ tử, từng cái đánh giết, mà lúc này, mọi người cũng phát hiện, hắn ba tên đệ tử lại cũng thực lực

khủng bố như vậy, như tình huống như vậy, làm sao không để đi kinh hồn bạt vía?

"Canh giờ đã tới, Kiếm Thánh còn chưa tới đến, không phải là sợ a?" Trong đám người, tự nhiên không thiếu khuyết có muốn đập Giang Phong mông ngựa người, lập tức liền có người nghị luận lên.

"Kiếm Thánh nhân vật bậc nào, như thế nào ngươi ta có thể nghị luận?" Vẫn như cũ có người đối Giang Phong trong lòng còn có oán niệm, tại những cái kia chết đi trong cao thủ liền có bọn họ con cháu hoặc là tiền nhân.

"Ngươi đây là đối Phong tiên sinh thực lực nghi vấn lạc?" Có người lạnh xuống mặt, tự nhiên đối với mấy cái này chó rơi xuống nước không tiếc đau nhức đánh một trận, đồng thời đập Giang Phong mông ngựa, cũng buồn nôn ngày bình thường những này giang hồ đối thủ cạnh tranh.

". . ."

"Yên lặng!" Vương Siêu lạnh hừ một tiếng, giương mắt quét qua, sắc bén ánh mắt phảng phất thực chất, đảo qua mọi người, nhất thời, mọi người lặng ngắt như tờ.

Từng cái trong lòng căng thẳng, phảng phất bị ép một tòa núi lớn, trong lòng sớm đã hoảng sợ hãi nhiên, thật bén nhọn ánh mắt cùng sát ý.

Theo thời gian không ngừng chuyển dời, phía dưới võ lâm nhân sĩ lẳng lặng chờ đợi, không có người mở miệng nói chuyện, trong lúc nhất thời, trong đại điện tĩnh mịch có chút đáng sợ, liền cái đánh rắm thanh âm đều không có.

"Hắn đến!"

Nhắm mắt dưỡng thần Giang Phong, bỗng nhiên mở mắt hai mắt, nhìn về phía đại điện bên ngoài.

Theo Giang Phong tiếng nói vừa mới rơi xuống, mọi người bỗng cảm giác

một cỗ cường đại đến vô pháp tưởng tượng kiếm khí, chính nhanh chóng hướng đại điện mà đến.

"Lão phu đến!"

Một đạo hàm ẩn mắng đáng sợ uy thế kiếm khí, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ đại điện.

Trong chốc lát trong đại điện tất cả mọi người, đều phảng phất bị định trụ, thân thể cương tại nguyên chỗ khó mà động đậy, liền xem như Vương Siêu mấy người cũng một dạng.

Đại điện bên ngoài, một đạo ba phần thực, bảy phần hư bóng người từ đại điện bên ngoài bay lượn mà đến, trong chớp mắt, liền rơi ở trong đại điện, ức vạn kiếm quang xoay quanh thân thể, sắc bén kiếm khí trực tiếp mở ra hư không, cho người ta một loại không có thể ngang hàng uy thế, đây chính là Độc Cô Kiếm Thánh.

"Ngươi chính là mới Thiên Hạ Hội Môn Chủ? Nghe nói ngươi giết Hùng Bá?" Nhìn trước mắt đạo hư ảnh này, Giang Phong trong mắt lóe lên mỉm cười, đây là "Nguyên thần xuất khiếu" .

Nói đúng ra, Độc Cô Kiếm Thánh đã lĩnh ngộ ra có thể dùng nguyên thần rời đi thân thể, tiến hành khống chế thiên địa linh khí, tiến hành thiên nhân hợp nhất khủng bố kiếm chiêu.

Hắn cả đời đối Kiếm Si cuồng, kiếm pháp có một không hai, riêng là Thánh Linh Kiếm Pháp không người có thể phá, có thể theo năm đó đánh với vô danh một trận, sau cùng thua một chiêu mà dẫn đến ôm hận bại trận, Độc Cô Kiếm Thánh liền từ đó ẩn cư.

Nguyên Trứ Trung, vì Vô Song Thành mà tái xuất giang hồ, tại đại nạn ngày cùng Hùng Bá quyết nhất tử chiến, đoạt lại Vô Song Thành sở thất đi hết thảy.

Trước khi chết tức, ngộ ra Diệt Thiên Tuyệt Địa Kiếm 23, nguyên thần xuất khiếu cùng Hùng Bá quyết chiến, cơ hồ một chiêu thiếu chút nữa đem Hùng Bá cho miểu sát, nếu không phải khẩn yếu quan đầu Bộ Kinh Vân quấy rối, chỉ sợ Hùng Bá tai kiếp khó thoát.

Tuy nhiên Độc Cô Kiếm Thánh đã lĩnh ngộ ra nguyên thần xuất khiếu kiếm chiêu này, thực lực siêu việt đại tông sư, đạt tới tam giai cảnh.

Thế nhưng là tại đối mặt tam giai đỉnh phong Giang Phong lúc, hắn vẫn còn có chút nhìn không thấu Giang Phong thực lực.

(chú thích: Vì ngăn ngừa một chút không tất yếu phiền phức, về sau thực lực phân chia liền dùng bao nhiêu giai tới phân chia, Tiên Thiên Tông Sư thuộc về Nhị Giai thực lực, Hậu Thiên cao thủ thuộc về nhất giai thực lực, Tiên Thiên Tông Sư lên thuộc về tam giai, thời kỳ này cao thủ, chân khí hóa thành chân nguyên, đã là bên trong loại kia có thể Ngự Kiếm Phi Hành, bước vào Trúc Cơ Cảnh Giới cao thủ, Giang Phong ở vào tam giai đỉnh phong, sắp bước vào tứ giai tầng thứ, một khi bước vào, thực lực sẽ tiến hành nghiêng trời lệch đất biến hóa.)

"Ngươi có thể lấy nguyên thần xuất khiếu đến thi triển Kiếm 23 , bất quá, ngươi nguyên thần vẫn là quá yếu, lấy ngươi thiên phú nếu là đặt ở hắn thế giới, khẳng định là kinh diễm quần hùng thiên tài , đáng tiếc. . ." Giang Phong thương hại quét Độc Cô Kiếm Thánh liếc một chút, cũng không có nhiều lời.

Vẫn như cũ ngồi cao tại chủ vị, cũng không có đứng dậy ý tứ, hai người đối thoại, đều là dùng Tinh Thần Ba Động tiến hành câu thông, trên đại điện, mọi người căn bản không biết bọn họ đang nói cái gì.

"Khẩu khí thật là lớn, ngươi không phải vô danh, ta ngược lại muốn xem xem, có thể đánh giết Hùng Bá, ngươi có cỡ nào thủ đoạn!" Trầm ổn như Kiếm Thánh, được nghe Giang Phong loại giọng nói này vẫn là khó tránh khỏi tức giận, hắn hừ lạnh một tiếng, hư ảnh quanh thân đột nhiên bạo phát một cỗ mãnh

liệt khủng bố uy thế, một cỗ sắc bén kiếm khí trong nháy mắt bạo phát, để người choáng váng.

Những cái kia trong suốt kiếm khí đáng sợ dị thường, khủng bố kiếm khí tung hoành tách nhập, không gian tại thời khắc này phảng phất đứng im, vạn vật tại thời khắc này đình trệ.

Kiếm Thánh cả người hóa thành một đạo khủng bố kiếm khí, hướng về Giang Phong vị trí chỗ ở cuốn tới.

Một cỗ có thể chém giết hết thảy, hủy diệt hết thảy kiếm khí bay thẳng Giang Phong, thế muốn đem Giang Phong chém giết hủy diệt!

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 195: Thiên Hạ Chấn Động

Chương 19: Thiên Hạ Chấn Động

"Ngươi bại!" Cũng không thấy Giang Phong như thế nào động tác, ngay tại Độc Cô Kiếm Thánh đối với hắn phát ra nguyên thần nhất kích thời điểm, Giang Phong đưa tay cách không nhất chỉ.

Mọi người chỉ cảm thấy trước mắt một trận sáng chói thất thải hào quang lấp lóe, nhịn không được đưa tay che mắt, ngay tại cái này trong điện quang hỏa thạch, chiến đấu đã kết thúc.

Một đạo hư huyễn bóng người trong hư không dần dần tan rã, tiêu tán, thẳng đến sau cùng hóa thành điểm điểm quang vũ, trong hư không, xa xa truyền đến một tiếng bất đắc dĩ thở dài: "Đã sinh vô danh, sao còn sinh Lượng? Làm sao sinh ngươi. . ."

Ở cái thế giới này, Độc Cô Kiếm kiếm chiêu lĩnh ngộ có thể nói được xác thực thiên phú tuyệt thế, thế nhưng là hắn gặp được vô danh.

Mà bây giờ, tại nhiều năm trong chiến đấu, Độc Cô Kiếm Thánh rốt cục lĩnh ngộ ra "Kiếm 23", vì bảo đảm Vô Song Thành ra chiến thiên hạ ước hẹn chiến Hùng Bá, nhưng lại gặp được Giang Phong, cái này đột nhiên xuất hiện, trong vòng một đêm quật khởi cao thủ thần bí.

Cái này không phải là không một loại bi ai.

Không có gì ngoài số ít một chút võ đạo có thành tựu cao thủ cảm thấy tiếc

nuối, có chút bi ai bên ngoài, hắn ở đây người trong giang hồ càng nhiều là chấn kinh.

"Kiếm Thánh tiền bối bại?" Có người khó có thể tin nói.

"Cái gì phá kiếm thánh, ta nhìn hữu danh vô thực!" Có người phảng phất mất đi trong suy nghĩ tín ngưỡng, cái kia đã từng trong võ lâm uy danh hiển hách, có được có không ít người sùng bái, kính sợ người Kiếm Thánh tiền bối vậy mà bại, vậy làm sao có thể để bọn hắn tiếp nhận.

Giờ khắc này, có cực kỳ bi ai, gặp nạn qua, có phẫn nộ, đủ loại tâm tình đan xen, trong lúc nhất thời, đúng là để mọi người có loại Thỏ tử Hồ bi bi thương ý.

Tại chỗ bên trong lần nữa an tĩnh lại lúc, mọi người nhìn về phía Giang Phong ánh mắt lần nữa trở nên không giống nhau, là kính sợ, là hoảng sợ, là sợ hãi!

Vẻn vẹn chỉ là nhất chỉ liền trực tiếp diệt sát Kiếm Thánh, cái này là kinh khủng bực nào thực lực?

Tại Kiếm Thánh nguyên thần tiêu tán một khắc này, đại điện mọi người rốt cục khôi phục lại.

Này hồi tưởng vừa rồi Không Gian Đình Trệ, thân thể không bị khống chế cảm giác, trong mắt mọi người đều hiện lên một vòng hoảng sợ.

Trên đại điện, trong hư không, đạo đạo ánh sáng từ đó tuôn ra, tại mọi người này phảng phất nhìn Thần Minh đồng dạng ánh mắt bên trong, quang mang xen lẫn, sau cùng tạo thành một bóng người, Giang Phong người nhẹ nhàng rơi vào thượng tọa.

Bễ nghễ mọi người.

"Sư phụ. . . Ngài không có sao chứ?" Vương Siêu ba người mặc dù biết Giang Phong thực lực cùng thủ đoạn, nhưng vẫn là khó tránh khỏi có chút bận

tâm, vội vàng tiến lên quan tâm nói.

"Ta không sao!"

Độc Cô Kiếm Thánh "Kiếm 23" xác thực rất cường hãn, lấy nguyên thần khống chế phi kiếm đả thương người ở vô hình, này các loại thủ đoạn, kinh thiên động địa.

Nhưng là, hắn gặp được Giang Phong, tới một mức độ nào đó, Giang Phong nguyên thần đã có thể ly thể Nhật Du Dạ Du đều có thể, đồng thời còn có thể hiển hình, thi triển không thể tưởng tượng thủ đoạn thần thông.

Ở một mức độ rất lớn, cụ thể tới nói, tại Trấn Hồn đường phố thế giới, đem nguyên thần tăng lên tới ngưng thực trình độ Giang Phong, Độc Cô Kiếm Thánh với hắn mà nói, thực liền theo trẻ sơ sinh không hề khác gì nhau.

Độc Cô Kiếm Thánh, cuối cùng này sắp gặp tử vong nhất kích tuyệt đối là khủng bố, cho dù gặp được Đế Thích Thiên cũng tuyệt đối làm cho Đế Thích Thiên bị ăn phải cái thiệt thòi lớn.

Ngay tại Độc Cô Kiếm Thánh nguyên thần vẫn lạc, thân thể vỡ vụn tế, bỗng nhiên, tại xa xôi trên thảo nguyên, một tên ngồi xếp bằng Tuyết Phong đỉnh, toàn thân bị băng tuyết bao trùm "Băng Nhân" đột nhiên mở hai mắt ra.

Ầm ầm!

Toàn bộ trên thảo nguyên Tuyết Sơn chấn động kịch liệt đứng lên, nơi này là Trường Bạch Sơn, cũng không phải là Tây Vực Tuyết Sơn.

Trên bầu trời, đột nhiên truyền đến một tiếng kịch liệt gào thét, đây là thiên địa nguyên khí chấn động kịch liệt nhấp nhô tạo thành hiệu quả.

Này Băng Nhân nổ tung, Phi Tuyết bay đầy trời quyển, Tuyết Sơn trong nháy mắt oanh minh, phảng phất tại kính sợ một vị Thần Minh buông xuống.

Phi Tuyết rơi xuống, một đạo có vẻ hơi khom người, ăn mặc quần áo rách nát lão giả thân ảnh xuất hiện, bẩn thỉu, đầu đầy sợi bạc, tóc trắng che khuất gương mặt lộ ra hai khỏa quang mang lấp lóe tròng mắt.

Một đạo thanh âm khàn khàn từ trong miệng hắn truyền đến: "Độc Cô Kiếm chết, xem ra, lão già ta muốn đi trước Trung Nguyên một chuyến."

Năm tháng dằng dặc, hắn sống được quá dài, thoại âm rơi xuống, hắn bước về phía trước một bước, mấy cái thời gian lập lòe, thân ảnh rốt cục biến mất tại nguyên chỗ, không thấy tăm hơi.

"Vương Siêu, Khấu Trọng, Từ Tử Lăng, kế tiếp phải nên làm như thế nào liền giao cho các ngươi!"

Giang Phong vô ý đi làm cái gì Võ Lâm Chí Tôn, bất quá vẫn là muốn buông tay để Vương Siêu chính bọn hắn ở cái này Trung Võ Thế Giới lịch luyện một phen.

"Vâng!"

Vương Siêu ba người có vẻ hơi nóng lòng muốn thử, nhao nhao lộ ra sói đồng dạng ánh mắt, cái thế giới này, bọn họ lại có thể tiếp tục khiêu chiến nơi này cao thủ.

"Cung Hạ môn chủ. . ."

Trong đại điện những thần phục đó Thiên Hạ Hội thế lực người, gặp này vội vàng chúc mừng.

Thời gian đảo mắt đã qua bảy ngày, bảy ngày trước, Độc Cô Kiếm Thánh lên Thiên Hạ Hội, tiếp nhận là uống máu Thiên Hạ Hội, tin tức này rất nhanh liền truyền khắp thiên hạ.

Mà nghe nói Thiên Hạ Hội Môn Chủ bây giờ đã đổi chủ tử, không có ai biết Hội Chủ tên, chỉ biết là tất cả mọi người xưng hô hắn là "Tiên sinh!"

Tin tức này, tự nhiên cũng kinh động tại phía xa Phong suối thôn Trung Hoa Các ẩn cư thần thoại vô danh.

Trung Hoa Các trong mật thất, một tên hơn ba mươi tuổi nam tử trẻ tuổi lưng đeo trường kiếm, đi vào trong mật thất, "Sư tôn, Độc Cô Kiếm Thánh tiền bối nghe nói tại Thiên Hạ hội thời điểm chết. . ."

Trong mật thất, trên giường có một Bồ Đoàn, bồ đoàn bên trên ngồi một tên người mặc cạn trường sam màu xanh lam trung niên nam tử, người này người võ lâm xưng thần lời nói vô danh.

Một thân kiếm thuật xuất thần nhập hóa, bại Độc Cô Kiếm Thánh ba lần, cơ hồ trở thành Độc Cô Kiếm Thánh một tiếng sỉ nhục.

Một người khác thì là đệ tử của hắn Kiếm Thần.

"Độc Cô Kiếm thuật cao minh, thiên hạ có thể đánh giết người khác thực sự lác đác không có mấy, có thể đánh giết hắn, xem ra, người kia thật rất mạnh." Xếp bằng ở bồ đoàn bên trên vô danh mở to mắt, trong mắt thanh tịnh có ánh sáng, cho người ta một loại rất lợi hại thanh tịnh cảm giác.

Rất mạnh?

Kiếm Thần khóe miệng hung hăng run rẩy một chút, muốn nói lại thôi.

Vô danh thấy thế không khỏi nhíu mày nói: "Có lời gì nói thẳng, không cần che che lấp lấp!"

"Vâng, sư phụ, là như thế này. . ." Kiếm Thần trực tiếp đem hắn từ chúng võ lâm nhân sĩ trong miệng thăm dò được tin tức một năm một mười cho nói một lần.

Vô danh sắc mặt dần dần nghiêm túc lại, trầm mặc một lát, sau cùng mới nói: "Ngươi nói là, người này một chiêu liền đánh bại Độc Cô?"

Kiếm Thần sắc mặt có chút ngưng trọng, vô danh trong lòng đã hãi nhiên.

Kiếm Thần gật gật đầu, "Quả thật là như thế, đây đều là những võ lâm nhân sĩ kia nói, bất quá ta cảm thấy, người này coi như mạnh hơn, cũng hẳn là sẽ không mạnh đến mức như vậy không hợp thói thường."

Kiếm Thần xem thường nói.

Vô danh sầm mặt lại, nghiêm túc nói: "Nếu như ngươi nghĩ như vậy liền sai, ngoại giới nhiều người như vậy tại truyền tin tức này, vậy thì có hắn căn cứ, mà bây giờ Độc Cô chết thật, như vậy thì nói rõ, người này thật đánh bại Độc Cô, hắn thực lực, không đơn giản. . ."

Nói đến đây, Độc Cô không có tiếp tục nói thêm gì đi nữa, hắn quét mắt một vòng Kiếm Thần, sau cùng khoát tay một cái nói: "Ngươi lui ra đi!"

Kiếm Thần nao nao, tiếp theo gật gật đầu, cung kính xác nhận, rời khỏi mật thất, sau đó khép cửa phòng.

Một lát sau, trong mật thất truyền đến một tiếng ngưng trọng nói nhỏ: "Xem ra, vẫn là muốn tự mình tiến đến xem xét tình huống. . ." Hiển nhiên, hắn vẫn là có chút không yên lòng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 196: Tuyết Sơn Đỉnh

Chương 196: Tuyết Sơn đỉnh

Ba ngày sau, Tây Vực Tuyết Sơn.

Tây Vực Tuyết Sơn có một cái truyền thuyết, Tuyết Sơn đỉnh núi có một tòa to lớn cung điện, trong thiên cung, cư trú Thiên Thần.

Đã từng có người tận mắt nhìn thấy hôm khác cung tại trong mây mù hiển hiện, có người tự mình tiến về, muốn bái nhập Thiên Cung tiên nhân môn hạ, nhưng là những cái kia tiến đến người nhưng từ này bặt vô âm tín.

Không có ai biết bọn họ đến đi nơi nào.

Dưới chân núi tuyết, bốn đạo nhân ảnh Đạp Tuyết mà đi.

Dạo bước trên mặt tuyết, phiêu dật Như Tiên.

"Sư tôn, tại này. . ." Vương Siêu trong mắt lấp lóe tinh quang, Khấu Trọng ba người nhấc tay chỉ Tuyết Sơn đỉnh, này một tòa ẩn nặc tại trong mây mù to lớn cung điện.

Thực sự quá rung động.

"Cái kia chính là Thiên Môn chỗ. . ." Vương Siêu Tự Nhiên biết rõ Phong Vân bộ này, đang mở nội dung cốt truyện về sau, hắn càng thêm kính sợ Giang Phong, mở miệng nói chuyện đúng là hắn.

Thiên Môn chính là Đế Thích Thiên khai sáng Võ Lâm Môn Phái, có thể xưng Phong Vân Thế Giới bên trong mạnh nhất Võ Lâm Môn Phái, thủ hạ có cao thủ Lạc Tiên, Băng Hoàng, Hoài Diệt cùng một chút Tiên Thiên cảnh giới cường giả.

Những này, cũng không trọng yếu, trọng yếu là, Giang Phong hôm nay sư đồ bốn người đến đây Thiên Môn.

"Thiên Môn trọng địa, phàm tục bối nhanh chóng thối lui, không phải vậy, chết!" Sư đồ bốn người đảo mắt công phu ở giữa cũng đã lên Tuyết Sơn, trước mắt là một tòa từ đá cẩm thạch gọt giũa mà thành, to lớn hùng vĩ, cao lớn mười mấy dài cự đại Thiên Môn, Thiên Môn bên trong, có chút từng tôn uy phong lẫm liệt băng điêu tượng thần.

Một đầu băng bậc thang phảng phất Thiên Thê, nối thẳng phía trên.

Đế Thích Thiên muốn tìm suốt đời, cho nên muốn nhập Thần Minh đồng dạng quan sát chúng sinh, thiết hạ 36 Trọng Thiên kiến trúc, không thể không nói, Thiên Môn bên trong kiến trúc rất lợi hại hùng vĩ, từ một phương diện khác cũng nói một chút, cái kia chính là Đế Thích Thiên tại hắn phương diện cũng đúng là một thiên tài.

"Một cái Thiên Môn, giữ cửa cũng là Tiên Thiên Trung Kỳ cảnh giới, ngược lại là có chút tích súc." Giang Phong quét phía trước đứng tại Cự Môn dưới hai tên người mặc bộ giáp màu bạc binh lính liếc một chút, trong mắt lóe lên một tia kinh dị sắc.

"Làm càn, Thiên Môn tên há lại các ngươi con kiến hôi có thể nghị luận, muốn chết!" Gặp Giang Phong bốn người căn bản không có đem chính mình lời nói đặt ở trong lỗ tai, này hai tên giáp sĩ sầm mặt lại, một tiếng quát lạnh, trực tiếp đánh ra hai chưởng, hai cái Băng Sắc chưởng ấn đánh phía Giang Phong bốn người.

Trên mặt bọn họ chính mình lộ ra điên cuồng khát máu sắc.

"Không biết sống chết!" Vương Siêu lạnh hừ một tiếng, thân ảnh lóe lên, một bước tiến lên, hai tay hiện lên Thái Cực đẩy chưởng, dưới chân đạp lên Thái Cực Bát Quái cương bộ.

"Lốp bốp!" Phảng phất lôi điện nổ đùng, ở trong cơ thể hắn đột nhiên phát ra một tiếng nổ đùng, hắn hét lớn một tiếng, "Phá!"

Nhất chưởng đánh ra, lòng bàn tay ngưng tụ bành trướng mãnh liệt chân khí, kết hợp thiên địa nguyên khí, một cái cự đại màu xám chưởng ấn cách không đánh ra, đánh phía đối phương công kích.

"Oanh. . ."

Vừa giao thủ một cái, mặt đất chấn động, này hai tên Thiên Môn đệ tử còn chưa kịp kêu thảm một tiếng, liền bị một chưởng vỗ bên trong, thân thể trực tiếp nổ tung thành phấn vụn, trên mặt đất, vẫn như cũ lưu lại một chút máu cặn bã, như tình huống như vậy, có chút huyết tinh.

"Tiên Môn chỗ, ngươi các loại không được càn rỡ!" Từng tiếng quát lạnh vang lên, từng đạo từng đạo bóng người thoáng hiện, khoảng chừng hơn ba trăm người, từng cái giáp sĩ trên thân thả lên một cỗ khí tức, một cái so một cái cường hãn hơn, mà lại đều vẫn là Tiên Thiên cảnh giới cao thủ.

"Tê!" Thấy cảnh này, Vương Siêu còn tốt, Khấu Trọng hai người huynh đệ vẫn là không nhịn được hít một hơi lãnh khí, hơn ba trăm tên Tông Sư, tất cả đều là Tiên Thiên Hậu Kỳ cao hơn tay, ngày này môn tích súc, vị diện quá kinh khủng a?

Tuy nhiên đã sớm biết Thiên Môn Hội có nhiều cao thủ như vậy, mắt thấy loại tình huống này, nhưng là, số người này cũng vẫn là quá nhiều.

Vương Siêu ba người đối đầu nhiều cao thủ như vậy, đoán chừng cũng chỉ có quỳ xuống tình huống.

Giang Phong cau mày một cái, bỗng nhiên, một cổ bá đạo vô cùng khí tức từ trên người hắn phát ra.

Ông!

Tinh thần uy áp triển khai, một cỗ để cho người ta kiềm chế trong nháy mắt khuếch tán, hướng lên trời trong môn bao trùm mà ra.

Mấy trăm gã tiên thiên cường giả chỉ cảm thấy một cổ áp lực khí tức đè nén bọn họ vô pháp động đậy, ai cũng mặt lộ hãi nhiên sắc.

"Các hạ đường xa mà đến, Đế Thích Thiên không có từ xa tiếp đón, còn mời không nên làm khó môn hạ tiểu bối." Ngay tại Giang Phong tức sẽ ra tay chém giết những cao thủ này lúc, một đạo dằng dặc thanh âm chậm rãi theo trời trong môn truyền đến.

Sau một khắc, một bóng người lấp lóe, xuất hiện tại Thiên Môn trên không, chân hắn đạp hư không, Ngự Không mà đi, tứ giai cường giả, có thể ngự không phi hành.

Mà Giang Phong bây giờ đã bước vào tam giai hậu kỳ đỉnh phong, hắn tùy thời đều có thể đột phá, chỉ bất quá một mực áp chế tu vi, thối luyện thân thể vì đó không có vội vã đột phá, nhưng là đó cũng không có nghĩa là Giang Phong vô pháp làm đến đồng dạng ngự không phi hành.

Người tới đứng trên không trung, nhìn xuống chúng nhân, trên mặt băng điêu mặt nạ, người mặc một bộ ngân sắc Đế Bào, nhìn tựa như cao cao tại thượng Thiên Thần, để cho người ta nhịn không được muốn cúng bái.

"Ta là nên bảo ngươi Đế Thích Thiên, vẫn là Từ Phúc đâu?" Giang Phong chậm rãi nâng lên, mỗi bước ra một bước, dưới chân liền rời đi mặt đất một mét, trong chớp mắt, đã đi vào trên không, cùng Đế Thích Thiên cách không đối mặt, đứng chắp tay, híp mắt cười nói.

Nguyên bản Đế Thích Thiên trên mặt còn mang theo mỉm cười, thế nhưng là sau một khắc, sắc mặt hắn trong nháy mắt trầm xuống, trầm mặc nửa ngày, mới nói: "Các hạ là người nào? Vì sao biết rõ lão phu tên thật?"

"Tại hơn ngàn năm trước, có cái Thống Nhất Lục Quốc Đế Vương, tên là Tần Thủy Hoàng, hắn vì cầu trường sinh, phái dưới Luyện Khí Sĩ Từ Phúc tìm kiếm Trường Sinh Bất Tử Dược, Từ Phúc tinh thông bát quái Bói Toán có thể, Thiên Văn Địa Lý không chỗ không tinh, về sau, Từ Phúc tìm tới trong truyền thuyết Phượng Hoàng, đồng thời đồ sát Phượng Hoàng, nuốt Phượng Huyết, từ này công lực đại tăng, nhưng Từ Phúc cũng không dám về Tần Quốc. Bởi vì hắn sợ bị Tần Thủy Hoàng trách tội, vì đó hắn một mực ẩn cư tại Phượng Hoàng đã từng Lạc Phượng tổ bên trong, thẳng đến Trung Nguyên truyền đến tin tức, Tần Hoàng chết, Tần Quốc diệt, hắn lại lần nữa trở lại Trung Nguyên, muốn quấy Phong Vân, trở thành chí cao vô thượng Thần Minh, nhưng nhưng không ngờ gặp được một cái võ học kỳ tài, người này tên là Võ Vô Địch, bị đánh đến chật vật mà chạy, cho dù Từ Phúc có được Ngàn Năm Công Lực cũng vẫn như cũ không là đối phương đối thủ, nhưng Từ Phúc tâm lý rõ ràng, y theo mắng thọ mệnh, hắn mài chết Võ Vô Địch, từ đó thành lập Thiên Môn, cùng một cái gọi Đế Thích Thiên gia hỏa đối nghịch, hắn thói quen trơ mắt nhìn lấy người nhà vẫn lạc, lại không thể làm gì bộ dáng, tâm hắn lý gặp mạnh đại trùng kích, từ đó trở nên Tâm Lý Biến Thái. . . ."

Giang Phong không để ý đến Đế Thích Thiên, mỗi nói ra một câu, Đế Thích Thiên sắc mặt liền âm trầm một điểm, sau cùng trở nên cảnh giác lên.

"Tuy nhiên ngươi đạt được tinh huyết, công lực đại tăng, nhưng dù sao không phải Thần. . ." Giang Phong lắc đầu.

"Các hạ không khỏi biết rõ quá thật nhiều, chẳng lẽ ngươi không biết, có mấy lời, là không thể tùy tiện nói sao?" Băng điêu dưới mặt nạ, Đế Thích Thiên trong mắt lóe ra tà dị quang mang, một cỗ sát cơ cũng từ trên người hắn bộc phát ra.

Không có không ngoài suy đoán, Đế Thích Thiên đã sinh ra muốn giết Giang

Phong tâm, hơn nữa, còn là muốn đem Giang Phong còn có Vương Siêu sư đồ bốn người sát nhân diệt khẩu suy nghĩ, nhưng là, hắn đoán chừng có thể muốn thất vọng. Trăm độ một chút "Vô Hạn Tín Ngưỡng Chư Thiên trảo Thư Ốc" chương mới nhất trước tiên miễn phí đọc.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 197: Chiến Đế Thích Thiên

Chương 197: Chiến Đế Thích Thiên

"Các xuống thân phận xác thực thần bí, trong giang hồ, lão phu chưa từng nghe nghe ngươi danh hào, bất quá hôm nay, ngươi phải chết, chỉ tiếc, ngươi sinh sai thời đại." Đế Thích Thiên trầm giọng nói ra, này nhìn như bình tĩnh trong giọng nói, lại tràn ngập một cỗ để cho người ta không lạnh mà run sát ý.

Giang Phong sắc mặt bình tĩnh vô cùng, hai mắt nhàn nhạt nhìn chăm chú lên Đế Thích Thiên, trên thân trường bào màu trắng không gió mà bay, ô mái tóc đen dài rũ xuống hai vai, để hắn nhìn có một phen đặc biệt thoải mái khí chất.

"Đế Thích Thiên, thầy ta nhân vật bậc nào, há lại cho ngươi làm càn."

Vương Siêu ba người nghe Đế Thích Thiên vậy mà như thế khẩu khí cùng mình kính như Thần Minh sư phụ nói chuyện, không khỏi giận dữ, chỉ Đế Thích Thiên quát lớn.

"Chỉ là ba cái Tiên Thiên cảnh giới con kiến hôi cũng dám theo lão phu nói như thế, hừ!" Đế Thích Thiên lạnh hừ một tiếng, một cỗ mãnh liệt vô cùng uy áp từ trên người hắn phát ra, trực tiếp ép hướng Vương Siêu ba người.

"Xem ra, gần hai ngàn năm thời gian cũng không có để ngươi biến thông minh, ngược lại thành ngu ngốc!" Giang Phong bờ môi nhẹ nhàng khép mở mắng, nhàn nhạt thanh âm từ hắn trong miệng thốt ra.

Chỉ là giương mắt quét qua, một đạo bành trướng cuồn cuộn nguyên thần khí

tức từ trong mắt của hắn bắn ra, cuối cùng cùng với Đế Thích Thiên cái kia đạo uy áp vào hư không bên trong vô hình đụng nhau.

Trong nháy mắt, Đế Thích Thiên này cỗ để cho người ta cảm thấy kiềm chế uy áp sau một khắc tiêu tán không còn thấy bóng dáng tăm hơi, ngay tại uy áp tiêu tán một khắc này, Đế Thích Thiên đồng tử đột nhiên co rụt lại, hơi hơi kinh nghi một tiếng.

"Có thể tiếp được ta Thánh Tâm Tứ Kiếp bên trong Kinh Mục Kiếp người, ngươi là người thứ nhất."

Không thể không nói, Đế Thích Thiên là cái võ lâm kỳ tài, không chỉ có đem võ đạo tu luyện Đạo Nhất loại xuất thần nhập hóa trình độ, càng là Võ Đạo Thông Thần, bản thân đã có thần thông.

Như hắn lĩnh ngộ "Ngũ Hành Độn Thuật", Hàn Thiên tuyệt, Huyền Băng tuyệt, Vạn Nhận Xuyên Vân có thể hóa băng vì lưỡi đao, trực trùng vân tiêu, có thể mặc Vân mà ra, Đế Thiên Cuồng Lôi có thể hóa băng vì Lôi, công địch thân thể, như sấm nổ tung.

Lớn nhất chủ yếu vẫn là hắn chỗ chuyên nghiệp một môn tên là "" Hải Thánh Tâm Chú" công pháp.

Môn công pháp này bản chất ở chỗ thôn phệ, thủ pháp lại không phải thôn phệ, mà chính là đồng hóa, cẩn thận nói đến, môn tâm pháp này hội trước đem bộ phận Thánh Tâm Quyết nội lực chuyển biến thành cùng mục tiêu cùng loại chân khí, dung nhập bên trong, lại từ nội bộ khống chế, sau cùng mang theo mục tiêu cùng một chỗ chuyển hóa thành Thánh Tâm Quyết một bộ phận, đồng thời vẫn như cũ bảo trì nguyên bản chân khí tinh yếu quý hiếm chỗ.

Mà hắn tại Thần Hồn phương diện nghiên cứu cũng là đạt tới một cái xuất thần nhập hóa cấp độ, "Thiên Cung ảo ảnh", có thể lấy Tinh Thần Lực dẫn dắt nhân tâm, ở trong lòng huyễn hóa ra một cái Tiên Cảnh đồng dạng hư giả thế giới, đem người buồn ngủ nhập bên trong, cái này ảo ảnh thế giới có thể chỉnh

hợp người ảo tưởng, cũng tăng thêm thăng hoa, phát ra từ nhân tâm, lại lại cao hơn nhân tâm, để cho người ta cảm thấy này đúng là mình Mộng Trung Tiên cảnh, nhưng lại đẹp đến mức liền trong mộng cũng không tưởng tượng ra được.

Từ trình độ nào đó tới nói, Giang Phong đối Đế Thích Thiên vẫn là rất bội phục, nhưng là hai người lập trường khác biệt, không có cái gì đúng và sai, sau cùng có thể đứng, chỉ có một người.

"Bất quá, nếu như ngươi thủ đoạn vẻn vẹn như thế, vậy ta liền thật phải thất vọng." Đế Thích Thiên cười lạnh một tiếng nói, hai tay nâng lên, nhất thời, một đạo vô cùng cường đại Hàn Băng Chân Khí từ hắn trong lòng bàn tay hội tụ, trong hư không, không gian ngưng kết, hư không dừng lại, bông tuyết đầy trời đình trệ hư không, tại thời khắc này, một cái cự đại Hàn Băng Chưởng ấn trên không trung ngưng tụ thành, nhất chưởng hướng Giang Phong đập ngang mà đến.

"Vậy cũng không nhất định. . ." Giang Phong nụ cười tự nhiên, một mặt bình tĩnh.

Rầm rầm!

Bỗng nhiên, nương theo lấy một tiếng rầm rầm giống như thủy triều âm thanh vang lên.

Tại Giang Phong phía sau, xuất hiện một bộ cực có tính chấn động hình ảnh.

Vô biên vô hạn trên biển ba đào hung dũng, một vòng trong sáng trăng sáng chậm rãi dâng lên, một cỗ có thể chiếu rọi Cửu Thiên Thập Địa, tịnh hóa hết thảy khí tức tràn ngập ra.

Giờ khắc này, hư không tuyết hoa bị trực tiếp hòa tan, hết thảy, đều phảng phất lâm vào này trong sáng ánh trăng trong ngần bên trong, ánh trăng, rất lợi hại trong sáng, tựa như từng tia từng sợi sợi bạc, xẹt qua Nội Tâm, không khỏi, cho người ta một loại bình tĩnh cảm giác, tất cả mọi người đều an tĩnh lại.

Nhưng mà, đó cũng không phải chính yếu nhất, tại trong mắt người khác, cái này như thần linh thủ đoạn trừ có rung động đánh vào thị giác bên ngoài cũng không có bất kỳ cái gì lực công kích.

Nhưng khi vầng trăng sáng chỗ vẩy ra ánh trăng màu bạc vẩy hướng Đế Thích Thiên đánh tới một con kia hàn băng Cự Chưởng lúc, lại là đột nhiên bộc phát ra một tiếng kinh thiên động địa tiếng nổ mạnh.

Lạc Tiên, Băng Hoàng, Hoài Diệt, Thần Tướng bọn người ai cũng sắc mặt đại biến, liên tiếp lui về phía sau, trong mắt, trong lòng sớm đã kịch chấn, cái này là kinh khủng bực nào thủ đoạn.

Vương Siêu ba người càng là kích động đến nắm chặt quyền đầu, bởi vì bọn hắn tận mắt nhìn đến trong truyền thuyết, loại này Như Tiên Thần cao thủ quyết đấu, đây là khó được."Oanh!"

Song phương công kích chạm vào nhau, bộc phát ra một tiếng ầm ầm nổ vang, đinh tai nhức óc, mạnh Đại Chân Khí dư ba lấy nổ tung điểm làm trung tâm, nhanh chóng hướng về bốn phương tám hướng này khuếch tán mà ra, đem bốn phía này nhàn nhạt lượn lờ vân vụ, mặt đất bao trùm từng tầng từng tầng thật dày tuyết hoa, nhưng là tại thời khắc này, đúng là bị trực tiếp hất bay, thật giống như một khỏa cự thạch rơi vào trong hồ nước, đột nhiên loại kia bọt nước văng khắp nơi hình ảnh, loại này thị giác hiệu quả rất lợi hại cực kỳ rung động.

"Ha ha ha, nếu là có loại, liền đi theo ta." Một chiêu không thể đem Giang Phong đánh bại, khi nhìn đến Giang Phong vừa rồi chỗ thi triển thủ đoạn về sau, Đế Thích Thiên trong lòng đã sớm vạn phần hãi nhiên.

Vừa nói, hai tay của hắn chấp ở trước ngực, làm thủ ấn, bỗng nhiên, ở trước mặt hắn xuất hiện một cái cự đại băng điêu mặt nạ.

Mặt nạ xoay tròn, cùng Đế Thích Thiên hợp hai làm một, trực tiếp hướng về dọc theo trên tuyết sơn Thiên Thê bay vút đi, trong chớp mắt liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Sư tôn, cẩn thận có trá!" Gặp Giang Phong muốn động thân thể đuổi theo, Vương Siêu ba người vội vàng tiến lên nhắc nhở.

Giang Phong khoát khoát tay, đường câu: "Không sao cả!"

Tiếp theo, phi thân lên, thoát ly dưới chân chỗ đứng lập sơn phong, hướng lên trời bậc thang băng điêu mặt nạ chỗ biến mất phương hướng đuổi theo.

Một lát sau, tại mọi người vô pháp thấy được không trung, vân vụ che lấp chỗ sâu.

Oanh một tiếng, đột nhiên bộc phát ra một trận càng thêm kinh thiên động địa tiếng nổ đùng đoàng.

Hai người trên không trung bạo phát kịch liệt giao chiến.

Hai người tốc độ xuất thủ nhanh vô cùng, vô luận là Đế Thích Thiên thi triển Thánh Tâm bốn quyết các loại xuất quỷ nhập thần tuyệt chiêu, Giang Phong đều có thể ứng phó tự nhiên tiếp nhận hạ xuống.

Hai người kịch chiến trên không trung vang lên không ngừng, từng đạo từng đạo mãnh liệt chân khí từ hai người giao chiến chỗ hướng về bốn phía lung tung bắn ra, đem bốn phía Tuyết Phong đánh ra một cái cái đại lỗ thủng, vô số đá vụn hướng về Thiên Trượng xuống mặt đất rơi xuống mà đi.

Ngắn ngủi mậy hơi thở, hai người ngay lập tức giao chiến mấy trăm cái hội hợp, làm hai người một lần nữa rơi vào trên đỉnh núi tuyết lúc, chỉ gặp hai người thân hình đều hơi có chật vật, nguyên bản hoàn hảo vô khuyết trên quần áo, đã xuất hiện không ít vết nứt, trở nên có chút rách rưới đứng lên.

PS: Cầu Nguyệt Phiếu, trăm bận bịu ta, rốt cục mã ra một chương, hôm nay trong tiệm siêu cấp bận bịu!

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 198: Đòn Đánh Mạnh Nhất

Chương 198: Đòn đánh mạnh nhất

Đế Thích Thiên một mặt nghiêm túc nhìn lấy Giang Phong, sắc mặt trở nên ngưng trọng vô cùng.

Hắn đứng chắp tay, đứng trên đám mây, cả người khí thế đều trở nên như một tòa tuyết như núi, tại quanh người hắn, những vân vụ đó vừa mới tới gần hắn, liền trong nháy mắt bị trong cơ thể hắn chỗ tràn lan đi ra chân khí cho trong nháy mắt đóng băng, ngưng kết trong hư không.

Tại người khác không nhìn thấy thị giác bên trong, cái kia nguyên bản khoan hậu hai tay, lúc này nghiêm chỉnh chảy ra hai đạo dòng máu, chỉ là vừa mới tràn ra, liền bị hắn dùng Thánh Tâm hàn khí cho đóng băng lại miệng máu, hắn hổ khẩu tại cùng Giang Phong chiến đấu kịch liệt bên trong, trực tiếp làm bị thương.

Mà Giang Phong, hiển nhiên cũng là nhận không nhỏ thương thế, tay hắn đọc trực tiếp chảy ra một đạo dòng máu, quanh thân áo bào màu trắng cũng hoặc nhiều hoặc ít bị đánh ra không ít lỗ thủng.

Lớn nhỏ giao đấu vô số, đây là Giang Phong lần thứ nhất cùng người giao chiến, chật vật như thế, nhưng là, ở một mức độ rất lớn, Giang Phong cùng Đế Thích Thiên đánh ngang tay.

Đế Thích Thiên trầm giọng nói: "Lúc trước Lạc Tiên hướng lão phu bẩm báo,

nói Thiên Hạ Hội Hùng Bá bị người đánh giết, xem ra, ngươi có thể đánh giết Hùng Bá, xác thực có cái này năng lực, trở thành đối thủ của ta. . ." Đế Thích Thiên ngữ khí đón đến, tiếp tục nói: "Chúng ta dạng này đánh xuống rất khó phân ra thắng bại, không bằng liền cùng lúc thi triển một kích mạnh nhất đi, một chiêu phân thắng thua." Nói, Đế Thích Thiên khí thế đột nhiên tăng vọt mà lên, giống như một đạo vẽ khai thiên địa Pháp Kiếm, tại thời khắc này, khí tức vạch phá tầng mây, xông thẳng tới chân trời, đem chung quanh vân vụ cho trực tiếp đánh xơ xác, phạm vi bao phủ đủ đạt hơn mười dặm.

Giang Phong sắc mặt đồng dạng trở nên ngưng trọng lên, tiếp theo, trên thân đồng dạng tản mát ra một cỗ vô cùng to lớn khí thế, không thể so với Đế Thích Thiên yếu.

Hai người khí thế không ngừng kéo lên, ùn ùn kéo đến, tràn ngập toàn bộ không trung, hai người khí thế kết hợp lại, trực tiếp bao phủ cả tòa Tuyết Sơn hơn mười dặm phạm vi xa.

Không trung vân vụ bị hoàn toàn đánh xơ xác, trên mặt đất Vương Siêu mấy người cũng rốt cục nhìn thấy đứng ở đằng xa hai tòa Tuyết Phong đỉnh Giang Phong hai người.

Đây là hai cỗ kinh khủng kiềm chế , khiến cho người vô pháp thở dốc tinh thần uy áp.

Tại cái này hai cỗ uy áp trước mặt, phía dưới Thiên Môn Chúng Cường người cùng Vương Siêu bọn người phảng phất cảm thấy mình cũng là một con giun dế, đối mặt cường đại như thế hai cái tuyệt thế tồn tại, căn bản không có một tơ một hào lực phản kháng.

Đây chính là đến từ nguyên thần lên cường nhược áp chế.

Tại Đạo Gia thuyết pháp bên trong, nguyên thần tức là thân thể linh , có thể chuyển thế đầu thai , đồng dạng, Võ Đạo Thế Giới bên trong, không có linh hồn nói chuyện, nhưng là, một phen võ giả tu vi đạt tới một loại Thông Thần trình

độ, liền có thể có được xuất thần nhập hóa bản lĩnh.

Từ đó khai phát nhân thể tiềm năng, ngưng tụ cái gọi là võ đạo ý chí, loại ý chí này , có thể công kích đối thủ Tinh Thần Thế Giới, cũng chính là chúng ta bình thường nói tới linh hồn, đây là trên tinh thần công kích.

Tại một số phương diện, võ đạo cùng Đạo Gia khác nhau còn là rất lớn.

Võ đạo coi trọng dùng võ Thông Thần, làm võ đạo tu luyện tới tối đỉnh phong, như vậy thì hội nhập đạo, mà Đạo Gia thì là người Tu Nguyên Thần, lấy thân thể phù hợp thiên địa, thi triển Linh Nhục Hợp Nhất, nhanh chóng tu luyện, sau cùng thân thể Vũ Hóa, nguyên thần thành tựu Phi Tiên Quả Vị.

Từ nguyên thần cường nhược đến xem, Giang Phong là muốn xa mạnh hơn nhiều Đế Thích Thiên, nhưng là hắn cũng không có lấy Tinh Thần Công Kích Đế Thích Thiên, mà chính là thật cùng Đế Thích Thiên liều thân thể.

Đó là bởi vì hắn muốn muốn thử một chút chính mình thân thể đến có thể mạnh bao nhiêu, một điểm nữa cũng là cùng Đế Thích Thiên chiến đấu , có thể tốt hơn đề bạt hắn Võ Đạo Cảnh Giới, để hắn phi tốc trưởng thành.

Mà Đế Thích Thiên từ Giang Phong trong chiến đấu cũng rõ ràng nhìn ra Giang Phong không chỉ có không có bị chính mình đánh bại, ngược lại càng chiến càng mạnh.

Lại tiếp tục, hắn không thể nghi ngờ hội bại, trước mắt tuy nhiên Giang Phong ở thế yếu , có vẻ như chính mình so với đối phương còn mạnh hơn, duy chỉ có Đế Thích Thiên chính mình rõ ràng, muốn cùng Giang Phong chánh thức đánh xuống, hắn không có phần thắng nắm chắc.

Vì đó, hắn vẫn là quyết định dẫn dụ Giang Phong, để Giang Phong chủ động cùng mình quyết đấu, quyết nhất tử chiến!

Hai cỗ khí tức khủng bố tại kéo lên.

Trên tuyết sơn, tầng mây phảng phất bị một cái bàn tay vô hình đẩy ra, cấp tốc tiêu tán, lộ ra xanh thẳm vô cùng bầu trời, trên bầu trời cuồng phong gào thét, phát ra chói tai tiếng quỷ khóc sói tru.

Trên mặt đất, tuyết lớn đầy trời, trừ Thiên Môn chỗ tại Thiên Cung, phía dưới tuyết đọng chính đang nhanh chóng hòa tan, đóng băng.

Tuyết Lở tình huống ngay tại trình diễn, ầm ầm tiếng vang không ngừng, cái này là bực nào bao la hùng vĩ quang cảnh.

Tại mọi người nhìn soi mói, sơn phong đỉnh hai người khí thế chính đang không ngừng tăng cường mắng, đều đang nổi lên một kích mạnh nhất.

"Răng rắc!" "Răng rắc!"

Rốt cục, Thiên Môn phía dưới băng điêu mà thành, giống như thủy tinh Thiên Thê cuối cùng vẫn là không chịu nổi hai người khí tức khủng bố, phát ra từng tiếng miểng thủy tinh nứt thanh âm, trong nháy mắt, trực tiếp nổ tung, hóa thành đầy trời vụn băng hướng văng tứ phía.

Đế Thích Thiên chỉ là quét xuống nhất phương mắt, nhìn lấy này như mộng huyễn Thiên Cung ngay tại hai người chiến đấu dưới một chút xíu bị phá hư, trong lòng hiển nhiên có chút không vui, nhưng là, hắn trong hai mắt lại là rất lợi hại băng lãnh, nhìn về phía Giang Phong trong ánh mắt, vẫn mang theo ý cười, ý cười càng sâu, giết Giang Phong tâm lại càng nặng.

Theo Giang Phong cùng Đế Thích Thiên hai người khí thế không ngừng kéo lên, mà tại hai người bọn họ chung quanh thân thể cũng xuất hiện một cỗ cường đại chân khí chảy, còn quấn hai người nhanh chóng xoay tròn lấy, phía dưới mọi người, tại hai người khí thế cường đại đè uốn lượn mắng eo, ba trăm tên Tiên Thiên cao thủ, trực tiếp quỳ rạp trên đất, căn bản là không có cách động đậy.

Không có gì ngoài Vương Siêu mấy người hơi tình huống tốt một chút bên ngoài, Lạc Tiên mấy người cũng là đồng dạng không dễ chịu.

Lạc Tiên ba người không có nằm xuống, đây là Giang Phong cùng Đế Thích Thiên tại đối quyết khí thế nguyên nhân.

Dần dần, Lạc Tiên ba người bắt đầu cúi người, cho dù bọn họ bờ môi cắn nát, tràn ra máu, nhưng vẫn không có quỳ xuống.

Giang Phong nhàn nhạt quét mắt Thần lạnh lùng Đế Thích Thiên liếc một chút.

Đế Thích Thiên cũng quét mắt một vòng ánh mắt càng thêm đạm mạc Giang Phong liếc một chút, hai người ánh mắt tiếp xúc, phảng phất vô hình điện quang, tại một sát na kia ở giữa, giữa hai người hư không oanh một tiếng nổ đùng, phát ra tiếng vang.

Cùng lúc đó, Giang Phong tiến lên trước một bước, hai tay ôm ở trước ngực, một cái Đế Thích Thiên chưa từng nhìn thấy, chưa từng nghe thấy bắt ra thủ ấn.

Tại trước ngực hắn, bộc phát ra một cỗ loá mắt bạch sắc quang mang cùng đen nhánh hắc sắc quang mang.

Chính là gió mát hóa sát.

Đế Thích Thiên đồng tử đột nhiên co rụt lại, hai tay nâng lên, trong lòng bàn tay, trên thân đồng dạng bao phủ lên đạo đạo hàn băng Cương Khí, ở chung quanh hắn, sở hữu băng tuyết đều bị hắn dẫn dắt, hướng hắn hội tụ mà ra.

Bên cạnh hai người chân khí chảy càng ngày càng cường đại, sau cùng Giang Phong cả người toàn thân đều bị một tầng nồng đậm hắc bạch sắc quang mang bao vây lấy, mà Đế Thích Thiên quanh thân cũng đồng dạng bị màu trắng băng tuyết bao vây.

Không gian, trừ phát ra màu trắng đen cự đại bóng người chùm sáng cùng một trương to lớn vô cùng băng điêu mặt nạ bên ngoài, đã hoàn toàn mất đi hai người thân ảnh.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 199: Thần Thương

Chương 199: Thần Thương

"Đông!"

Trong hư không truyền đến phảng phất trái tim chấn động kịch liệt âm thanh, giờ phút này trên bầu trời đã sáng lên tia sáng chói mắt, này cường đại hai đạo hình người chùm sáng để cho người ta cảm thấy kinh hồn bạt vía.

Hai cỗ bức nhân uy áp, cơ hồ muốn đem phía dưới Tuyết Sơn đè đạp.

Gió mát hóa sát chùm sáng bên trong, Giang Phong mái tóc dài màu đen kia tại trong cuồng phong lung tung phi vũ, trường bào màu trắng càng là theo gió phiêu lãng, toàn bộ thân hình đứng lơ lửng giữa không trung, nhìn qua phóng phật là một pho tượng chiến thần, uy vũ không thể chiến thắng.

Làm hai người khí thế đều nhảy lên tới đỉnh điểm lúc, bỗng nhiên, hai người đồng thời phát ra một tiếng kinh thiên gầm thét, tiếng vang chấn thiên, giống như một tiếng sấm nổ đột nhiên vang lên, đinh tai nhức óc, tiếp theo, chỉ gặp một đạo lộng lẫy màu trắng đen cùng trắng noãn trong suốt băng điêu chùm sáng lấy như thiểm điện tốc độ chạm vào nhau mà đi, trong chốc lát giao thoa mà qua. . .

Không có phát sinh cái gọi là hủy thiên diệt địa tiếng vang, cũng không có kinh thiên động địa cực khác tượng.

Làm hết thảy an tĩnh lại lúc, Giang Phong cùng Đế Thích Thiên hai người vị

trí lại là lẫn nhau trao đổi, Giang Phong đứng tại Đế Thích Thiên nguyên bản chỗ đứng mắng trên đỉnh núi tuyết, mà Đế Thích Thiên đồng dạng đứng tại Giang Phong nguyên lai chỗ đứng vị trí.

Giang Phong trên thân áo bào có thể dùng rách mướp để hình dung, thậm chí so một tên ăn mày còn muốn không bằng, khóe miệng mang theo vết máu, trên thân cũng là xuất hiện không ít lỗ máu.

Thân hình hắn, uyển như trong gió một khỏa tiểu thảo tại chập chờn, bất cứ lúc nào cũng sẽ khuynh đảo khả năng.

Một trận chiến này, mười phần thảm liệt, ở một mức độ rất lớn, Giang Phong trả giá một võ giả hắn là có nỗ lực, khiêu chiến Đế Thích Thiên, không thể nghi ngờ, hắn thành công.

Mà Đế Thích Thiên, đã mất đi hai tay, mất đi hai tay hắn, như cùng một tên phế nhân.

Ở ngực xuất hiện một cái lỗ máu, đó là vị trí trái tim, tại trái tim của hắn chỗ, có đạo đạo ngọn lửa màu đỏ thắm đang lưu chuyển, nói đúng ra, đây không phải là hỏa diễm, mà là một loại máu tươi, một loại giàu có sinh mệnh năng lực máu tươi.

Trong truyền thuyết Phượng Hoàng máu , có thể suốt đời, để Đế Thích Thiên sinh hoạt hơn hai nghìn năm suốt đời máu.

Phượng Hoàng, phượng vì con mái, hoàng vì hùng, biểu tượng thần thánh cùng cao khiết, niết trọng sinh, nó cũng là Phật Giáo cùng Đạo giáo bên trong biểu tượng trường sinh Thánh Thú.

Nhưng mà, lần này Phượng Hoàng máu cũng không có để Đế Thích Thiên trong nháy mắt khôi phục thương thế, bởi vì tại bộ ngực hắn, có một đóa kỳ dị vô cùng Huyết Liên đang toả ra, này đóa Huyết Liên, yêu dị bên trong mang theo một cổ bá đạo khát máu khí tức.

Tướng Thần máu, đại biểu thiên địa Chí Âm Chí Tà huyết dịch, tại huyết mạch tác dụng dưới, Đế Thích Thiên mất đi khôi phục thương thế thời cơ.

Giang Phong lẳng lặng đứng ở trên ngọn núi, tại bộ ngực hắn tách ra một đóa hoa máu, huyết hoa nở rộ, để hắn nhìn rất là tà tính.

"Sư tôn!"

"Môn Chủ!"

Vương Siêu ba người thấy cảnh này, nhịn không được trong lòng giật mình, lên tiếng kinh hô.

Mà Lạc Tiên bọn người hiển nhiên cũng là không ngờ tới sẽ xuất hiện loại tình huống này, nhịn không được kêu lên sợ hãi.

Muốn muốn xông lên đi thăm dò nhìn tình huống, nhưng là bọn họ phát hiện Giang Phong hai người tuy nhiên chịu không nhỏ thương thế, nhưng là trên thân loại khí tức kia vẫn như cũ áp chế bọn họ, để bọn hắn vô pháp động đậy.

"Ha ha ha. . . . ." Đột nhiên, đối diện sơn phong đỉnh lên Đế Thích Thiên đột nhiên cười ha hả, cười to nói: "Không thể không nói, ngươi đúng là một cái võ đạo thiên tài, mà lại lai lịch cũng rất lợi hại thần bí, nhưng là hôm nay, ngươi bên trong ta Thánh Tâm bốn quyết, ngươi hắn phải chết không nghi ngờ." Nói tới chỗ này, Đế Thích Thiên thở dài, nói: "Ngươi tuổi còn trẻ như thế liền đạt tới cao như thế Võ Đạo Cảnh Giới, lần này lại muốn chôn vùi trong tay lão phu, thực đang đáng tiếc."

Cảm nhận được chính mình này chính đang không ngừng trôi qua sinh mệnh lực, Đế Thích Thiên chậm rãi nhắm mắt lại, giờ khắc này, hắn lộ ra rất bình tĩnh, sinh tử đối với hắn mà nói, đã không quan hệ trọng yếu, có lẽ, người tại một loại nào đó tình trạng thời điểm, có lẽ sẽ lựa chọn tham sống sợ chết, nhưng là một số thời khắc chính là như vậy kỳ diệu, tại cùng Giang Phong trong chiến đấu, Đế Thích Thiên nhưng trong lòng có vẻ hơi thoải mái.

Kéo dài tuế nguyệt để hắn trở nên khát máu vô tình, cơ hồ biến thành người điên, trò chơi hồng trần, thành lập Thiên Môn, trêu đùa võ lâm cao thủ, tất cả những thứ này bất quá là hắn tịch mịch trống rỗng từ đó biến thái bố trí. . .

"Ngươi tựa hồ quên một vấn đề, cái kia chính là hôm nay ngươi sẽ chết, mà ta không biết." Ngay tại Đế Thích Thiên càn rỡ cười to, trào phúng Giang Phong tế, bỗng nhiên Giang Phong trên thân quang mang hoàn toàn thu liễm, tại bộ ngực hắn chỗ, cái kia phá vỡ lỗ máu đang lấy mắt trần có thể thấy tốc độ khép lại.

Hắn nhắm mắt dưỡng thần, một lát sau mở to mắt, trong mắt chiếu sáng rạng rỡ, nguyên bản xu hướng suy tàn đã biến mất, ngược lại đổi là một loại bá đạo sắc bén khí thế.

Chỉ là trong nháy mắt, thương thế cũng đã khá lắm bảy tám phần, thiên địa linh khí không ngừng hướng trong cơ thể hắn quán chú.

Sau lưng hắn, xuất hiện lần nữa này một vũng bát ngát hải dương màu tím, trên biển, nhất tôn bá khí Lăng Thiên, không ai bì nổi Tiên Vương bao quát chúng sinh.

Giờ khắc này, Đế Thích Thiên phương mới cảm nhận được, loại kia cảm giác đè nén cảm giác, là cỡ nào để người tuyệt vọng.

Cùng lúc đó, một chút tinh khiết mà mạnh Đại Thiên Địa khí từ thiên địa ở giữa hàng lâm xuống, theo Giang Phong đầu não một chút chảy vào trong đầu hắn, cùng linh hồn hắn hoàn mỹ kết hợp với nhau, theo cái này tia thiên địa khí rót vào, Giang Phong cảm giác được rõ ràng chính mình "Nguyên thần" đang lấy thật không thể tin tốc độ cấp tốc lớn mạnh mắng, mà đồng thời, linh hồn hắn phảng phất rời khỏi thân thể, bay hướng bốn phía này vô tận trong sơn dã, giờ này khắc này, bên trong phương viên mười dặm cảnh tượng đều vô cùng rõ ràng xuất hiện tại Giang Phong trong đầu, thậm chí ngay cả phía dưới Vương Siêu, Lạc Tiên bọn người này yếu ớt tiếng hít thở, trốn ở phía dưới núi tuyết sinh vật

tiếng hít thở, Giang Phong cũng có thể cảm ứng rõ ràng đến.

Tại Đế Thích Thiên coi là Giang Phong tới gần tuyệt cảnh, hết đạn cạn lương, sắp vẫn lạc tế, Giang Phong đúng là trực tiếp phục hồi như cũ tới, mà lại tựa hồ, đột phá. . . .

"Cái này sao có thể, ngươi làm sao có thể khôi phục lại. . ." Trên đỉnh núi tuyết, Đế Thích Thiên trên mặt băng điêu mặt nạ đã vỡ vụn, lộ ra này một trương hơi lộ ra tang thương mặt mo, trên mặt che kín máu tươi, hắn nghỉ tư bên trong rống giận, hiển nhiên, hắn vô pháp tiếp nhận một màn này.

Nhưng là, theo thiên địa linh khí không ngừng hội tụ, nơi này nguyên khí cũng biến thành nồng nặc lên.

Nguyên bản sáng sủa dưới bầu trời một khắc trở nên một mảnh đen nhánh, Tuyết Sơn, lần thứ nhất xuất hiện mây đen dày đặc tình huống.

Đây là chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy qua tình huống.

Phương thiên địa này đều âm tối xuống, phảng phất ngày tận thế buông xuống.

Trên bầu trời, lôi vân dày đặc, sấm sét vang dội, một màn này, trực tiếp để phía dưới mọi người nhìn trợn mắt hốc mồm.

"Đây là. . ." Đế Thích Thiên trừng to mắt, loại này không thể tưởng tượng tình huống hắn căn bản cũng không có từng nghe nói.

Nhưng là bây giờ lại phát sinh.

Tại bóng tối này một khắc, chỉ có trên đỉnh núi tuyết, này một đạo uyển như thần phật đồng dạng thân ảnh sừng sững bên trên.

Giang Phong phía sau kỳ quái theo trên bầu trời mây đen càng thêm nồng đậm mà trở nên càng thêm ngưng thực đứng lên, một màn này cực kỳ hùng vĩ.

Mà trên người hắn cũng là phát ra một trận sáng chói hào quang màu tím, toàn thân bị bao phủ tại màu tím bên trong, vô cùng thần thánh, một màn này, càng thêm chấn động khiến người sợ hãi.

Cái này còn là người sao?

Đế Thích Thiên trầm mặc.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 200: Kết Thúc

Chương 200: Kết thúc

Rầm rầm!

Lôi vân bên trên, vang lên trận trận sấm nổ liên miên, đường đạo lôi quang tại trên lôi hải lấp lóe.

"Ầm ầm!"

Chỉ gặp trong hư không Tiên Quang sáng chói, một vòng ngân sắc mặt trăng, nương theo lấy dậy sóng ngân quang, khiết bạch vô hạ, treo ở chân trời, dập dờn ra khiếp người khí tức tại Tiên Vương hư ảnh hậu phương thăng lên.

"Hải Thượng Thăng Minh Nguyệt! ! !"

Giang Phong trực tiếp kích phát kỳ quái, nương theo lấy Giang Phong câu thông kỳ quái, trong chốc lát trong hư không này một vầng minh nguyệt, đãng xuất một mảng lớn ngân quang rơi vào Giang Phong trên thân.

Giang Phong toàn thân khí tức tăng vọt, giờ khắc này, tu vi càng thêm thâm bất khả trắc.

"Rống rống. . ."

Sau một khắc, thật không thể tin một màn phát sinh.

Tại mây đen kia dày đặc trên bầu trời, đầy trời cuồng bạo sấm sét màu tím

hóa thành Thanh Long túng Thiên Nhất vọt, cái thứ nhất vung vẩy mắng cái đuôi quất hướng Giang Phong, muốn đem hắn tại chỗ giảo sát.

"Ừm? !" Trong hư không, Giang Phong kinh nghi một tiếng, không nghĩ tới vậy mà lại xuất hiện loại tình huống này, đây là hắn lần thứ hai độ Lôi Kiếp, lần này khảo nghiệm càng thêm hung hiểm, cũng càng có lợi hơn.

Theo hắn một tiếng kinh nghi lên tiếng, trên bầu trời, hải dương màu tím sau tôn này lưng tựa trăng sáng Tiên Vương đồng thời nâng lên cự đại Ngọc Bạch thủ chưởng, cách không hướng về phía trước tìm tòi.

"Oanh. . ."

Một trận kịch liệt tiếng nổ đùng đoàng vang lên, Cự Thủ cùng Thần Lôi biến thành Thần Long đối kích cùng một chỗ.

Ngao!

Lôi Long phát ra một tiếng tiếng ai minh, bị Tiên Vương cực kỳ cường hãn đến nhất chưởng cho trực tiếp cứ thế mà rút ra bay ra ngoài.

Lôi Bạo cuồng minh, nhưng là một chưởng này cũng không có hoàn toàn đem Lôi Long giảo sát, mà chỉ là đem đập nát, hóa thành đầy trời cuồng bạo, bốn phía tán loạn lôi ti.

Giang Phong nhíu nhíu mày, há miệng hút vào, khắp Thiên Vô Tẫn Thần Lôi bị hắn cứ thế mà hút vào trong miệng.

Lốp bốp, cùng lúc đó, trong cơ thể hắn phát ra một trận kịch liệt tiếng nổ đùng đoàng, thân thể mặt ngoài cũng bày lên một tầng lôi điện, một loại trước đó chưa từng có cảm giác đau chính tràn ngập toàn thân.

"Cái này. . ." Đế Thích Thiên sớm đã không biết nên như thế nào đi miêu tả rung động trong lòng, bởi vì loại này đối kháng Lôi Kiếp tình huống, cho dù là hắn, cũng chưa từng có trải qua.

Mà phía dưới, Thiên Môn bên trong, Vương Siêu, Khấu Trọng, Từ Tử Lăng ba người cùng Lạc Tiên bọn người đồng dạng là có chút trợn mắt hốc mồm, không biết nên như thế nào đi miêu tả lúc này rung động trong lòng, đối mặt loại này tồn tại, căn bản không sinh ra nửa điểm phản kháng ý.

Ầm ầm!

Lôi Long sụp đổ, kinh thiên tiếng sấm đầy trời bắn ra bốn phía, cuồng bạo loạn lưu, tùy ý điên cuồng cuốn ngược.

Rống!

Lôi Long tiêu tán, nương theo lấy một tiếng kinh thiên nộ hống, tại Bắc Phương, một đầu bóng người to lớn xuất hiện, Quy Xà hợp thể, cùng trong truyền thuyết Thần Thú Huyền Vũ giống như đúc.

Huyền Vũ cũng xưng Huyền Minh, Quy Xà hợp thể, vì Thủy Thần, Cư Bắc biển, rùa Trường Thọ, Huyền Minh thành Trường Sinh Bất Lão biểu tượng.

Mới vừa xuất hiện, cao đến Thập Trưởng Huyền Vũ liền hướng Giang Phong phát ra công kích, gầm thét trùng kích tới.

"Đến được tốt!" Giang Phong một tiếng quát nhẹ, phía sau Tiên Vương hư ảnh biến mất, phía sau kỳ quái hải dương màu tím ba đào hung dũng, một cỗ khí tức cuồng bạo từ trên người hắn lan ra.

Quanh người hắn Ngũ Thải Thần Quang phun phun, giống như một tôn thần minh, tại thời khắc này, hoàn toàn bạo phát.

Một cỗ vô hình khí tức khủng bố, trong nháy mắt bạo phát, hắn tựa như nhất tôn chân thực Tiên Vương, trước khi đi tại trong trần thế, nhìn xuống thiên địa Thần Tử.

"Oanh. . ."

Nhất quyền đánh ra, một đạo trí mạng ánh sáng, bá đạo đánh phía Huyền Vũ Thần Lôi.

Phanh phanh phanh!

Tại Huyền Vũ Thần Lôi trên thân, cho ăn bể bụng từng mảnh từng mảnh thanh sắc Quy Giáp, thanh quang lôi điện nổ bắn ra.

Tiếng nổ lớn từng tiếng không ngừng.

Huyền Vũ Thần Lôi phòng ngự lực rất cường hãn xác thực không giả, nhưng là tại Giang Phong liên tục công kích đến, Thần Lôi hóa thành Huyền Vũ Cự Thú cũng là bị cứ thế mà đánh cho bay rớt ra ngoài.

Một màn này, lần nữa nhìn nổi phương mọi người một trận nghẹn họng nhìn trân trối.

"Oanh. . . Oanh. . . Oanh. . ."

"Phá!" Liên tục công kích không ngừng, sau cùng Giang Phong quát lên một tiếng lớn, tiến lên trước một bước, tay cầm song quyền hướng phía trước oanh ra, tại cái này trong điện quang hỏa thạch, nhất quyền trong nháy mắt vỡ nát Thần Lôi biến thành Huyền Vũ hóa thân, Huyền Vũ Thần Lôi hóa thành vô số đạo hào quang màu tím, dần dần hình thành một mảnh Lôi Hải.

Tử sắc Lôi Hải đem Giang Phong bao khỏa bên trong, căn bản nhìn không thấy hắn thân ảnh.

"Răng rắc. . ."

Mây đen dày đặc trên lôi hải phát ra từng tiếng sấm rền âm thanh.

Ầm ầm!

Lại là một tiếng vang rền, phảng phất Cự Cổ tại nện vang, hư không kịch liệt

rung động một cái, thiên địa đều phảng phất muốn vì hủy diệt.

Không biết quá khứ bao lâu, tại này lôi vân lăn lộn, đầy trời trên lôi hải, bỗng nhiên xuất hiện điểm điểm tinh quang, ngay sau đó, một cái đầu đầy đỏ thẫm tóc dài phi vũ, như là Ma Thần thân ảnh xuất hiện lần nữa.

Mây đen dần dần tràn ra, theo thời gian chuyển dời, hết thảy lần nữa khôi phục yên tĩnh.

Hai lần Lôi Kiếp kỳ quái cũng không có giảo sát Giang Phong, chuẩn xác điểm tới nói, Giang Phong lần này còn không tính là độ kiếp, mà chính là thân thể cái trước tiểu đột phá.

"Mặc dù không có phá vỡ mà vào tứ giai, nhưng là bằng vào ta thực lực bây giờ, gặp được đỉnh phong lúc Đế Thích Thiên, đã có thể hoàn toàn nghiền ép. . ." Nắm tay, quyền bên trong Lôi Minh ầm ầm, Giang Phong thu liễm quanh thân quang mang.

Cảm nhận được thể nội này trước đó chưa từng có bành trướng thiên địa nguyên khí, thân thể trước đây chưa từng gặp thư sướng.

Hết thảy đều khôi phục yên tĩnh, giương mắt quét qua, Đế Thích Thiên cái kia có chút rã rời ánh mắt cùng Giang Phong đối mặt, nhưng trong lòng thì run lên, một loại chớ không bất đắc dĩ xông lên đầu.

Hắn trong cổ họng run run hai lần, sau cùng mới nói: "Ta bại. . ."

Cả đời này "Ta bại" ẩn chứa bao nhiêu tang thương cùng bất đắc dĩ, Đế Thích Thiên vẫn là bại, tại đối mặt Giang Phong lúc, hắn lại là như vậy bất lực.

Giang Phong gật gật đầu, đưa tay một chỉ điểm ra, một vệt kim quang chui vào Đế Thích Thiên trong mi tâm, một lát sau, Đế Thích Thiên chậm rãi nhắm mắt lại, trên gương mặt, vậy mà chảy ra hai hàng đục ngầu Lão Lệ.

Không có ai biết trong lòng của hắn đang suy nghĩ gì, nhưng không thể nghi

ngờ, hắn giải thoát.

Giang Phong Đạp Không mà đi, mấy bước đi vào Đế Thích Thiên trước mặt.

Lạc Tiên các loại trong lòng người một mảnh bi ai, nhưng lại không hề động thân thể, bởi vì bọn hắn tâm lý rất rõ ràng, cho dù bọn họ đi lên, cũng chỉ có muốn chết phần.

Giang Phong không để ý đến mọi người, ngồi xếp bằng tại Đế Thích Thiên trước mặt, bắt đầu luyện hóa Đế Thích Thiên thể nội Phượng Hoàng máu, tiến hành đề thuần.

Ba giờ quá khứ, nương theo lấy một tiếng to rõ Phượng Minh, mọi người thấy, sau lưng Giang Phong trong hư không chống lên một mảnh làm cho người rung động hình ảnh, một con Phượng Hoàng cao cư cửu trọng thiên, trong hư không xoay quanh, to rõ minh thanh chính là từ này toàn thân bốc lên ngọn lửa màu đỏ thắm Phượng Hoàng trong miệng phát ra.

Hồi lâu, cự đại Phượng Hoàng Hư Ảnh lao xuống hướng xuống, một đầu đâm vào Giang Phong trong thân thể, một lát sau, Giang Phong đột nhiên mở to mắt, trong mắt bốc lên hai đóa hỏa diễm, về sau, hỏa diễm dần dần thu nạp.

Nguyên thần bên trong, thứ ba ngọn Thần Hồn Hỏa, thành công thắp sáng.

Hắn khí tức, cũng biến thành càng thêm ngưng thực, nhìn, nhưng không có lúc trước a áp bách người, ngược lại cho người ta một loại cuồn cuộn như đại hải cảm giác, xa không thể chạm.

Xoạt xoạt!

Mà cùng lúc đó, Giang Phong trước mặt, Đế Thích Thiên thân thể một tiếng xoạt xoạt vỡ vang lên, sau một khắc, uyển như mặt gương pha lê, thân thể vỡ vụn, hóa thành bột mịn, sau cùng hoàn toàn tiêu tán ở trong thiên địa này.

Đế Thích Thiên, chết! Trăm độ một chút "Vô Hạn Tín Ngưỡng Chư Thiên

trảo Thư Ốc" chương mới nhất trước tiên miễn phí đọc.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 201: Thần Long Đảo

Chương 201: Thần Long Đảo

"Sư tôn, ngài không có sao chứ?" Gặp Giang Phong chậm rãi hướng ba người đi tới, Vương Siêu ba sắc mặt người vui vẻ, vội vàng tiến lên một bước, khom người hỏi.

"Vi sư không ngại!" Giang Phong trong mắt thần quang lấp lóe một chút, lắc đầu, ra hiệu vô sự.

Gặp Giang Phong xác thực không có việc gì, mấy người cũng là buông lỏng một hơi, đồng thời ánh mắt lộ ra nóng rực ánh sáng, kính sợ vô cùng.

"Sư tôn, bọn họ. . ." Khấu Trọng nhìn về phía Thiên Môn bên trong người khác, ánh mắt nhìn về phía Giang Phong, xin chỉ thị.

Giang Phong khoát khoát tay, đạm mạc quét mọi người liếc một chút, sau cùng nhìn về phía Lạc Tiên ba người, lãnh đạm nói: "Đế Thích Thiên đã chết, làm thế nào, ta muốn hắn là không cần ta đến nói cho các ngươi biết, thần phục, cũng hoặc là chết, chính các ngươi lựa chọn một con đường."

Thần Tướng quét Lạc Tiên cùng Băng Hoàng liếc một chút, lớn nhất trước một bước ra khỏi hàng, khom người quỳ mà nói: "Thiên Môn Thần Tướng nguyện ý thần phục!"

Giang Phong gật gật đầu, tiếp theo nhìn về phía Lạc Tiên, Lạc Tiên thần sắc do dự một chút, mở đầu đến há mồm, dung mạo tuyệt diễm nàng sau cùng thở

dài một hơi, chậm rãi quỳ mà nói: "Lạc Tiên nguyện ý quy hàng!"

"Băng Hoàng nguyên địa quy hàng!"

"Vương Siêu, Khấu Trọng, Từ Tử Lăng. . . ."

"Đệ tử tại. . ."

"Các ngươi tu hành còn thấp, tạm thời có thể lấy Thiên Môn làm căn cơ, siêng năng tu hành." Giang Phong suy đi nghĩ lại, cuối cùng vẫn là quyết định để Vương Siêu ba người tạm thời lưu ở cái thế giới này tu hành.

Mà Vương Siêu ba người tự nhiên vô pháp cự tuyệt loại này dụ hoặc.

Sau đó, Giang Phong phân biệt tại Lạc Tiên, Băng Hoàng cùng quái diệt, Thần Tướng bọn người trong đầu gieo xuống Chủng Ma chú, để bọn hắn thực sự trở thành chính mình cấp dưới về sau, lúc này mới tiến vào Thiên Môn Tiên Cung chỗ sâu, Đế Thích Thiên bế quan mật thất bên trong bắt đầu ngồi xếp bằng, cảm ngộ mấy ngày qua tu hành chiến đấu lĩnh ngộ.

Thiên môn chủ Đế Thích Thiên bị diệt, tin tức này, trong giang hồ không người nào biết.

Ngay tại Đế Thích Thiên bị Giang Phong chém giết, Thần Hồn sợ tán đồng thời, tại phía xa Bắc Cực Tuyết Nguyên ngược lên đi, vị kia đầu đầy bẩn thỉu, thân thể cao gầy, tóc tai bù xù lão giả bỗng nhiên ngẩng đầu, trong mắt lóe lên một đạo tinh quang.

Cùng lúc đó, trên bầu trời hiện lên một đạo thiểm điện, mà hắn thân ảnh cũng là nhanh chóng biến mất tại Tuyết Nguyên bên trên.

Sau ba tháng, trên đại dương bao la, một chiếc cự đại cổ đại chiến hạm ngay tại đi thuyền, theo gió vượt sóng, Thế bất khả đáng.

Cự Hạm boong thuyền trước, Giang Phong đứng chắp tay, bên người phân

chớ đứng Thiên Môn các cao thủ cùng Vương Siêu bọn người.

Tìm kiếm tứ đại Thần Thú bên trong Thương Long, muốn đồ sát Thương Long, nếu là không có tập hợp mấy cái đại thần binh, căn bản là không có cách đồ sát, đó là bởi vì Thần Long phòng ngự lực Cực Biến hình dáng.

Liền xem như nội dung cốt truyện bên trong Đế Thích Thiên, gia hỏa này vẫn là tập hợp mấy cái đại thần binh, sau cùng mới đồ sát Thương Long.

Nhưng mà, Giang Phong lại là không có đi làm như vậy, lấy trước mắt hắn tiến vào tứ giai cảnh giới cùng thực lực, đối phó Thần Long, còn cần một cái vừa tay Thần Binh.

Vì thế, Giang Phong ở sau đó trong một tháng, triệu tập Thiên Môn cùng Thiên Hạ Hội bên trong sở hữu thế lực, tìm tới trong giang hồ giàu có nổi danh "Ngạo Kiếm Sơn trang", tập hợp thiên hạ sở hữu đúc kiếm công tượng tế, trong vòng một tháng, thành công chế tạo ra một cái Thần Binh.

Thanh thần binh này, hoàn toàn là từ Hỏa Kỳ Lân toàn thân lân Tổ A thành, vẻn vẹn như thế còn chưa đủ, vì thế, Giang Phong đặc địa tiến về cương ước vị diện, sưu tập không ít Thiên Tài Địa Bảo, lúc này mới trở về Phong Vân Thế Giới, trong vòng một tháng, sai người chế tạo ra một cái Thần Thương, lấy tên "Đỏ lân Chiến Kích" !

Thần Binh phương diện, Giang Phong căn bản không cần triệu tập Bộ Kinh Vân bọn người, vì đó, Đồ Long sự tình, Bộ Kinh Vân bọn người trực tiếp không có biểu diễn phần. . . .

Cự đại chiến hạm giương buồm vượt sóng, chạy nhanh tại cuồn cuộn đại dương màu xanh lam bên trên, thỉnh thoảng có một ít cự Đại Hải Dương Hung Thú công kích chiến hạm, bất quá đều bị Lạc Tiên bọn người từng cái đánh giết.

Có một ít hình thể đại dương rộng lớn Hung Thú đối Cự Hạm phát động công kích, nhưng là, tại Giang Phong thi triển đại thần thông, một cái "Tiên Thiên Ất

Mộc Đại Cầm Nã Thủ" trực tiếp đánh giết về sau, những Ocean đó Cự Thú liền phảng phất như tị xà hạt, không có động tĩnh.

"Môn Chủ, bọn họ tới." Lạc Tiên đi vào Giang Phong trước mặt, khom người nói ra.

Giang Phong xa nhìn phương xa mặt biển, quay người quay đầu, nhìn về phía trước hư không.

Tại Giang Phong thần thức cảm giác bên trong, nơi đó, đang có một người ngự kiếm mà đừng, quan sát từ đằng xa.

Người này không là người khác, chính là nhận được tin tức, đến đây xem xét tình huống thần thoại vô danh.

"Không cần để ý bọn họ, nếu là dám ngăn trở chúng ta, giết chết bất luận tội!" Giang Phong hướng vô danh chỗ tại hư không liếc mắt một cái, đạm mạc song trong mắt lóe lên hai đạo hỏa quang.

Xa tại phía trước, thân hình ẩn nặc trong hư không vô danh cả người phảng phất giống như bị chạm điện, thân thể khẽ giật mình, trong lòng đúng là dâng lên một cỗ hàn ý, có chút cảnh giác nhìn phía trước trên mặt biển Cự Hạm liếc một chút, nhíu nhíu mày, nhưng không có ra mặt, đi lên cùng Giang Phong bọn người hội hợp.

Tùy tiện cự đại tàu thuỷ chạy, cũng không lâu lắm, rốt cục bắt đầu tới gần một cái hải đảo.

Theo lấy bọn hắn tới gần, Hải Đảo dân bản địa, cũng chính là nội dung cốt truyện bên trong Thủ Hộ Thần Long Thủy Tộc bắt đầu loạn đứng lên.

Trong sơn trại, một tên người mặc trường bào màu xanh biếc nam tử vội vã chạy vào trong đại điện, hướng trên đại điện đang ngồi mắng một tên đầu đội màu xám khăn vuông, tuổi tác ước chừng sáu bảy mươi tuổi lão giả bẩm báo nói:

"Không tốt, Tộc Trưởng, bên ngoài có người ngoài tới gần!"

Được xưng Tộc Trưởng Thủy Tộc lão giả nghe vậy, biến sắc, âm trầm xuống, nói với nam tử: "Minh hào, cảnh cáo bọn họ, không cho phép tới gần Thần Long Đảo, nếu không giết chết bất luận tội!"

"Vâng!" Nam tử cúi người hành lễ, quay người trực tiếp đi ra sơn trại.

Giang Phong mấy người ngồi chiến hạm sắp tới gần hòn đảo, còn không có đổ bộ liền thấy hòn đảo chỗ nước cạn chỗ có mấy chiếc thuyền hướng bên này lái tới, trên thuyền có mấy tên người mặc Thủy Tộc trong quần áo năm thanh niên nam tử, một trung niên nam tử cầm trong tay trường mâu, chỉ hướng Giang Phong bọn người, quát lớn: "Người đến người nào? Vì sao tự tiện xông vào ta Thủy Tộc nơi ở, nhanh chóng rời khỏi, nếu không đừng trách chúng ta giết chết bất luận tội!"

"Làm càn, các ngươi Man Nhân, Môn Chủ ở đây, há lại cho các ngươi làm ẩu!" Thần Tướng cùng Hoài Diệt, Băng Hoàng ba người một bước tiến lên, chân đạp hư không, đứng ở trên mặt nước, lạnh giọng quát lớn.

Ba cỗ mạnh mẽ Trúc Cơ cao thủ khí tức từ trên người bọn họ bạo phát đi ra, trong nháy mắt, ba đào hung dũng, chung quanh đè nén để cho người ta có chút thở không nổi.

Thần Long Đảo lên mọi người không có cái nào không biến sắc, bọn họ trong bình thường gặp được một chút ngoại giới đến đây trên hải đảo tìm kiếm cơ duyên ngư dân, cũng hoặc là gặp được một chút lang thang đến tận đây ngư dân.

Cơ hồ đều là người bình thường, lợi hại một chút cũng là một chút hải tặc, nhưng là đều căn bản trốn bất quá bọn hắn Ma Thủ, bị bọn họ bắt lại.

Nữ trở thành nơi này tính nu công cụ, dùng để tập thể phục thị ở trên đảo nam nhân, còn có nối dõi tông đường.

Đối bọn hắn tới nói, dĩ vãng ở trên đảo đến đều là người bình thường, nhưng là hiện tại , có vẻ như bọn họ gặp được chánh thức đại phiền toái.

"Mau trở về bẩm báo Tộc Trưởng, tình huống có biến!" Trung niên nam tử trong nháy mắt làm ra phản ứng, quay người hướng bên người một tên thuộc hạ phân phó một tiếng.

Mấy tên tộc nhân cung kính xác nhận, vội vàng xoay người, từ trên thuyền nhảy lên mà xuống, trong nước bốc lên mấy cái đóa bọt nước, trong chớp mắt, mấy tên tộc nhân tiến về bẩm báo tình huống, không thấy tăm hơi.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 202: Thủy Tộc Bị Tiêu Diệt

Chương 202: Thủy Tộc bị tiêu diệt

Rất nhanh, một lão giả mấy cái nhảy vọt, trong chớp mắt liền xuất hiện tại Cự Hạm phía trước trên mặt biển, trên mặt biển dâng lên một cột nước, lão giả đứng ở phía trên, trong tay nắm lấy một cái quải trượng, một tay Khống Thủy thủ đoạn cực kỳ.

Từ trên thân chân khí ba động đến xem, lại là một tên nửa bước Trúc Cơ Cảnh Giới cao thủ, loại cảnh giới này cao thủ, so Hùng Bá cũng là không hề yếu.

Loại địa phương này, có thể xuất hiện vị này một vị thực lực như thế không tệ cao thủ, ngược lại là có vẻ hơi khác biệt.

Quan trọng hơn là, thủ đoạn hắn cùng tu luyện công pháp đều là Ngự Thủy có liên quan, bởi vậy có thể thấy được, Thần Long Đảo Thủy Tộc quả thật có chút bất phàm.

Những người này cũng là thủ hộ Thương Long Thủy Tộc, tại ngàn năm trước, Thương Long liền đến đến Thần Long Đảo chung quanh săn mồi Thủy Thú, bởi vì một lần ngoài ý muốn gặp nhau, lúc ấy Thủy Tộc tổ tiên kém chút bị một chút Ocean Thủy Thú nuốt, chính là bởi vì Thương Long đi ra kiếm ăn, vì đó, tên kia Thủy Tộc tổ tiên cũng Trời đưa Đất đẩy làm sao mà được cứu vớt.

Về sau, cái này Thủy Tộc tổ tiên cảm thấy mình hắn là bị Thần Long cấp cứu, thế là mệnh lệnh đời sau, dưới Tổ Huấn, để Thủy Tộc đời đời Thủ Hộ Thần

Long Đảo, Thủ Hộ Thần Long.

Thần Long cũng không có linh trí, vì đó cứu đối phương, hoàn toàn là xuất phát từ đi ra săn mồi mà thôi, nhưng là tên kia không may Thủy Tộc Tộc Lão lại là bởi vậy tại Thần trên thân rồng lĩnh ngộ ra một loại Ngự Thủy thuật, mà Thủy Tộc một mực lưu truyền Thủ Hộ Thần Long Tổ huấn cũng một mực lưu truyền đến hiện tại.

"Thần Long Đảo trọng địa, ngoại nhân không được xâm nhập, người xông vào, chết!"

Thủy Tộc Tộc Trưởng là một cái đầu mang khăn vuông, dáng người khô gầy lão giả.

Hắn trong mắt lóe lên hai đạo khiếp người tinh quang, giương mắt cảnh giác nhìn chằm chằm đứng tại Cự Hạm Thượng Giang Phong bọn người, trong mắt, đều là hàn ý, đồng thời, đang nhìn hướng Lăng Ba đạp thủy, đứng trên mặt biển Lạc Tiên ba người lúc, càng là cảnh giác lên.

"Làm càn, Môn Chủ đích thân tới, há lại cho ngươi ở đây miệng phun cuồng ngôn?" Băng Hoàng đạp thủy tiến lên , đồng dạng đứng tại hư không, chỉ bất quá, hắn cũng không phải là giẫm lên cột nước, dưới chân chỗ giẫm, đều là băng.

"Hừ! Khẩu khí thật là lớn, Thần Long chính là ta Thủy Tộc Thủ Hộ Thần, các ngươi muốn chiếm cứ ta Thủy Tộc Thần Long Đảo, chẳng lẽ thật coi ta Thủy Tộc dễ khi dễ sao?" Thủy Tộc Tộc Trưởng trên mặt trầm xuống quát lớn.

"Giết!" Chỉ là giương mắt quét qua, Giang Phong liền biết rõ những này Thủy Tộc tộc nhân cũng không phải là kẻ tốt lành gì.

Xem như một tên thâm niên đạo sĩ, Quan Thiên Tượng, Tri Thiên Mệnh căn bản cũng không phải là vấn đề.

Làm thấy lão giả một thân huyết khí cùng trong mi tâm sát khí, Giang Phong liền biết, những người này, căn bản không cần đi đáng thương.

Hắn trực tiếp hạ lệnh đánh giết Thủy Tộc.

"Vâng!" Băng Hoàng đám người trên mặt phát lạnh, khom người lĩnh mệnh,

Tại thời khắc này, Thiên Môn hơn ba trăm tên Tiên Thiên cảnh giới võ giả nhao nhao từ Cự Hạm bên trong bay lướt đi đến, đạp ở trên mặt nước, từng cái khí tức đồng thời phóng thích, chỉ một thoáng, giữa sân trở nên một mảnh huyên náo đứng lên.

"Thủ Hộ Thần Long Đảo, giết!" Cường đại như thế trận thế, sớm đã đem Thủy Tộc Tộc Trưởng cho chấn nhiếp, trên mặt hắn lộ ra kinh hãi sắc, nhưng là muốn lùi bước, đó là hắn tuyệt đối làm không được.

Ra lệnh một tiếng, hắn trực tiếp hạ lệnh Thủy Tộc mọi người hướng Giang Phong bọn người phát động công kích.

Hơn ngàn Danh Thủy tộc cao thủ thả người lặn xuống nước, nhất thời, dưới nước hắc ảnh trùng điệp, Cự Hạm chung quanh xuất hiện một cái vòng xoáy màu đen.

Vòng xoáy này, xoay tròn lấy, đúng là có một loại sức cắn nuốt, nhân lực vậy mà có thể làm được dạng này khống chế Thiên Địa lực lượng, thật rất khó tưởng tượng.

Cự Hạm trong lúc nhất thời chấn động kịch liệt đứng lên, có chút chống đỡ không nổi.

Giang Phong cùng Băng Hoàng bọn người cho dù không có chiếc này Cự Hạm, muốn tại trong biển phi thân trở lại lục địa căn bản không thành vấn đề.

Nhưng là những Thiên Môn đó ba trăm tên Tiên Thiên cảnh giới cao thủ lại khác, trong cơ thể của bọn họ chân nguyên bành trướng không tệ, nhưng nếu là

để bọn hắn thi triển khinh công, trên mặt biển nhảy vọt cái hơn trăm dặm, ngươi thử một chút?

"Hừ!" Ngay tại Cự Hạm lên mọi người có chút chống đỡ không nổi Cự Hạm lay động, sắp rơi vào trong nước tế, bỗng nhiên, hừ lạnh một tiếng truyền đến.

Ngay sau đó, mọi người chỉ bé không thể nghe nghe được dưới nước truyền đến một trận trầm đục.

"Ngăn trở Đồ Long Giả, giết không tha!" Giang Phong nhẹ nhàng từ trên thuyền rơi xuống, thần sắc lạnh lùng nói.

"Nặc!" Mọi người nghe vậy cung kính xác nhận.

Hai tay của hắn nâng lên, cách không một nắm!

Trong lúc nhất thời, bốn phía không gian trong nháy mắt trở nên ngột ngạt đứng lên.

Oanh!

Bọt nước vẩy ra, từng tiếng muộn hưởng truyện lai, rất nhanh, Cự Hạm phía dưới không ngừng truyền đến tê tâm liệt phế tiếng kêu thảm thiết, vô số cỗ thi thể từ dưới nước hiện lên, mặt biển trong nháy mắt bị băng phong, thi máu nhuộm đỏ mặt băng, toàn bộ mặt biển, hiện lên chảy máu đồng dạng trong suốt sắc.

"Tê!" Thấy cảnh này, mọi người nhao nhao hít một hơi lãnh khí, Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng cùng Vương Siêu ba người liếc nhau, trong mắt lóe lên vẻ bất nhẫn.

Giang Phong tựa hồ phát giác được trong lòng bọn họ suy nghĩ, mở miệng nói: "Các ngươi có phải hay không cảm thấy vi sư rất tàn bạo?"

Giờ khắc này, Vương Siêu ba người tất cả đều trầm mặc, Giang Phong tiếp

tục nói: "Ta vì đó giết bọn hắn, đó là bởi vì bọn họ làm xuống rất nhiều chuyện sai, tỉ như hắn. . ."

Giang Phong chỉ chỉ trôi nổi trên mặt biển một cỗ thi thể, chậm rãi nói: "Hắn đã từng gian giết hơn mười người từ ở nước ngoài phiêu rơi đến nơi đây phụ nữ đàng hoàng, càng là giết hại không ít qua lại ngư dân, những người này, nên giết!"

Vương Siêu ba người thần sắc khẽ giật mình, sau cùng nhìn trên mặt biển những thi thể này liếc một chút, lần nữa nhìn về phía Giang Phong lúc, trong mắt lóe lên một tia kiên định, khom người nói: "Đệ tử thụ giáo."

"Các ngươi có thể minh bạch liền tốt, ta làm như vậy, là muốn cho các ngươi minh bạch một cái đạo lý, cái kia chính là giết nên giết người, lo liệu bản tâm, người khác nhục ta, hại ta, giết ta, ta cũng giết hắn cái long trời lỡ đất, cho dù thịt nát xương tan cũng như thế nào? Bất quá vừa chết a!"

Giang Phong chậm rãi nhắm mắt lại, trên hải đảo, mọi người đã từ Cự Hạm bên trên xuống tới, Lạc Tiên Băng Hoàng Hoài Diệt cùng Thần Tướng bốn người liên thủ chèn ép Thủy Tộc Tộc Trưởng, tại bốn vị nửa bước Trúc Cơ cao thủ liên thủ công kích đến, Thủy Tộc Tộc Trưởng cơ hồ có thể dùng bị đánh thành chó để hình dung.

Chỉ là thời gian nháy mắt, liền bị Lạc Tiên nhất chưởng đánh vào trên ngực, cuồng thổ máu tươi.

Băng Hoàng đưa tay một cái Chưởng Đao trực tiếp đem đầu của hắn cho chém xuống tới.

Mà Hoài Diệt thì là nhất quyền đánh vào thân thể của hắn bên trên, trực tiếp đem Thủy Tộc Tộc Trưởng thi thể cho trong nháy mắt đánh thành phấn vụn.

Loại này thủ đoạn giết người, để cho người ta sợ hãi.

"Chuẩn bị lên đảo!" Giang Phong nhàn nhạt quét mặt biển liếc một chút, chợt mệnh mọi người đem thuyền cập bờ, có một ít Thủy Tộc tộc nhân muốn muốn đi qua ngăn cản mọi người lên đảo.

Nhưng bọn hắn cuối cùng vẫn bị Thiên Môn cùng Thiên Hạ Hội các cao thủ giải quyết, cho dù Thủy Tộc Tộc Trưởng đã bị Thiên Môn mọi người cho đánh giết, bọn họ vẫn là nghĩa vô phản cố tiếp tục xông lên, sau cùng, Giang Phong vẫn là hạ lệnh, nếu như phản kháng giả, giết chết bất luận tội.

Thần Long Đảo bị thanh lý một lần, kế tiếp cũng là bắt đầu tìm kiếm Thần Long, tại nội dung cốt truyện bên trong , chờ đến Thần Long xuất thế, này phải chờ tới năm năm sau Kinh Thụy kỳ, Giang Phong căn bản không có thời gian đi chờ đợi nhiều như vậy, đối với hắn mà nói, muốn tìm được Thương Long, đảo cũng không phải vấn đề lớn. 11

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 203: Huyễn Ma Thân Pháp

Chương 203: Huyễn Ma Thân Pháp

"Môn Chủ, khoảng cách Thương Long Kinh Thụy ngày còn có năm năm, ta đợi chẳng lẽ muốn ở chỗ này tạm thời sống nhờ hạ xuống?" Lạc Tiên đi đến Giang Phong trước mặt, cung kính hỏi.

"Ta tự có định đoạt!" Giang Phong giương mắt quét Băng Hoàng, Lạc Tiên bọn người liếc một chút, toàn tức nói.

"Nặc!" Lạc Tiên bọn người cung kính xác nhận.

"Sư tôn, chúng ta kế tiếp. . ." Vương Siêu trong ánh mắt hiện lên một tia tinh quang, hiển nhiên, hắn cũng là nghĩ đến Giang Phong sẽ phải Đồ Long, vì đó cảm thấy rất lợi hại hưng phấn.

Làm một cái đến từ Thế Kỷ 21 Địa Cầu người Hoa, đối Hoa Hạ Thượng Cổ Truyền Thuyết bên trong "Long" tự nhiên là trong lòng còn có kính sợ.

Tâm hắn, giờ khắc này là hỏa nhiệt, hiếu kỳ.

Trong chớp mắt, rất nhanh, trên hòn đảo trừ một chút Lão Nhược Bệnh Tàn Thủy Tộc còn ở tại Trại Tử bên trong bên ngoài, ta Thủy Tộc đều chết hết.

Giải quyết xong Thần Long Đảo tiếp nước tộc sự, Giang Phong bước ra một bước, đạp ở huyết sắc trên bờ cát, trực tiếp đạp ở trên mặt nước, sau cùng đi đến giấu tại Thần Long Đảo bên trong một đầu trên vực sâu khoảng không.

Đầu này thâm uyên chính là Thương Long ẩn thân chỗ, mỗi khi Kinh Thụy ngày, Thương Long liền sẽ hiện thân.

Tại trên vực sâu khoảng không, Giang Phong trực tiếp triển khai thần niệm hướng sâu không thấy thâm uyên tìm kiếm.

Như ẩn như hiện, một cỗ rất là cường hãn bá đạo khí tức từ phía dưới vực sâu truyền đến, đó là một cỗ mạnh hơn tứ giai người đỉnh phong còn muốn không kém khí tức.

"Sư tôn hắn đây là muốn làm gì?" Từ Tử Lăng ánh mắt lấp lóe một chút nói.

"Sư tôn là tại dẫn thương long xuất hải, Thương Long ngay tại dưới vực sâu kia. . ." Vương Siêu hồi tưởng lại nguyên tác, ánh mắt lấp lóe một chút, cuối cùng nói.

Tại mọi người rửa mắt mà đợi bên trong, bỗng nhiên, Giang Phong trên thân đột nhiên dâng lên trận trận mờ mịt ánh sáng, hắn giang hai cánh tay, lòng bàn tay hướng lên trời, ngồi xếp bằng trong hư không.

Đạo đạo ánh sáng đem hắn bao phủ, một cỗ khí tức khủng bố trong nháy mắt bạo phát.

Phù phù!

Ở cái này khí tức dưới, hơn ngàn tên Thiên Môn đệ tử cùng Lạc Tiên bọn người căn bản không chịu nổi hắn loại này bá đạo uy áp, liên tục quỳ mọp xuống.

Ông!

Tại khí tức trong nháy mắt bạo phát đồng thời, Giang Phong hai tay nhanh chóng kết cái huyền ảo vô cùng thủ ấn, cùng lúc đó, tại trong lòng bàn tay hắn bên trong, một cái phù văn màu vàng bay ra, quay tròn đi vào Thần Long Đảo trên không.

Lơ lửng ở đỉnh đầu mọi người bên trên, đem mọi người bao phủ ở chính giữa.

Làm xong những này, Giang Phong giương mắt nhìn hướng dưới vực sâu, tựa hồ có thể nhìn thấy dưới vực sâu tình huống, hắn trực tiếp đưa tay tay phải, nhất chưởng hướng về thâm uyên đè xuống.

Ầm ầm!

Tiên Thiên Ất Mộc Đại Cầm Nã Thủ thi triển ra, một cái to lớn vô cùng, đủ có vài chục trượng cự hình lôi điện chưởng ấn trong hư không trong nháy mắt ngưng tụ thành, đường đạo lôi quang bạo động, trực tiếp rơi vào dưới vực sâu.

Cái này là bực nào kinh hãi thế tục một màn?

Một tiếng ầm vang, kịch liệt sóng chấn động trong nháy mắt đẩy ra, khắp nơi rung động ầm ầm, lấy thâm uyên làm chủ chung quanh phương viên vài dặm mặt đất lại bị hắn một chưởng này ấn đến rạn nứt ra, lôi quang bùng lên, bốn phía hoa cỏ cây cối, bị hắn một chưởng này trực tiếp vỗ đến bẻ gãy nghiền nát, đều hóa thành tro tàn.

Rống!

Một tiếng kinh thiên tiếng long ngâm vang lên, như thế chấn động, rốt cục bừng tỉnh ngủ say năm năm sau mới có thể thức tỉnh Thương Long.

Từng hồi rồng gầm, vang vọng đất trời.

Tại tất cả mọi người chấn kinh trong ánh mắt, một đầu đủ có vài chục trượng, toàn thân bao trùm chừng lớn chừng bàn tay vảy màu xanh, Long Thủ, Lộc Giác, thân rắn, đuôi hổ, Ngư Tai, Ưng Trảo, tập các loại dị thú thân thể đặc thù làm một thể Thần Long từ dưới vực sâu xông tới, trong hư không, xoay quanh bay lượn.

Ngao một tiếng, tiếng long ngâm vang Thiên Động, chấn động khiến người sợ hãi, cái này là bực nào hùng vĩ một màn.

Càng khiến người ta rung động vẫn là Cự Long hình thể, thực sự quá tại to lớn, như ngọn núi lớn nhỏ hình thể, thực sự có chút quá mức giàu có đánh vào thị giác năng lực.

Cự Long trong hư không phi vũ xoay quanh, một đôi cự đại như như chuông đồng hồng sắc Long Nhãn lấp lóe yêu dị quang mang.

Lạnh lùng, khát máu, cuồng bạo, xem vạn vật như con kiến hôi.

Thương Long, tại trong truyền thuyết là Tường Thụy Thần Thú, nhưng là đầu này Thương Long lại hoàn toàn không có trong truyền thuyết như vậy, bày biện ra cho người ta điềm lành cảm giác, ngược lại là hung tàn khát máu cùng tàn bạo, hết thảy sinh linh ở trong mắt nó, đều là lấp miệng ăn.

"Nhân loại, ngươi đáng chết!" Một đạo như có như không Tinh Thần Ba Động từ Thương Long hai cái góc cạnh bên trong phát ra, cái thế giới này tứ đại Thần Thú không biết là ra tại nguyên nhân gì, cũng sẽ không miệng nói tiếng người, mà lại IQ cũng tựa hồ không cao.

Nhưng là, lấy Giang Phong Nguyên Thần Cảnh Giới, làm thế nào có thể cảm giác không ra.

Vương Siêu bọn người mặc dù không có cảm giác ra Thương Long tinh thần lực ba động, nhưng lại là thật cảm ứng được một cỗ kinh khủng uy áp ép trên người bọn hắn, để bọn hắn có một loại phát ra tâm chỗ sâu hàn ý.

"Này ngược lại muốn xem xem ngươi có hay không thực lực này, là Bổn Tọa hôm nay Đồ Long, vẫn là ngươi hôm nay đồ Bổn Tọa!" Giang Phong lạnh hừ một tiếng.

Quanh người hắn dâng lên trận trận ánh sáng, một tiếng tiếng hót cùng một

tiếng kinh thiên động địa tiếng thú gào đồng thời bạo phát.

Tra!

Tại Thương Long thật không thể tin trong ánh mắt, một đầu dài chín trượng lớn nhỏ, tản ra ngọn lửa màu đỏ thắm Thần Phượng xuất hiện.

Rống!

Một tiếng cự đại rít gào âm thanh, sau lưng Giang Phong, một đầu như ngọn núi lớn nhỏ, toàn thân bốc lên ngọn lửa màu đỏ thắm Thượng Cổ Kỳ Lân Thần Thú xuất hiện, tại trên người nó , đồng dạng bộc phát ra một cỗ Thần Thú mới có khí tức khủng bố.

Tựa hồ cảm nhận được lần này ở giữa khắc chế, cùng Kỳ Lân cùng phượng hoàng thần thú cả hai khiêu khích.

Bỗng dưng ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, đằng không bay lên, trực tiếp nhất trảo tử hướng về Hỏa Kỳ Lân cùng Thần Phượng đập tới, muốn trực tiếp nhất kích đem đứng tại Hỏa Kỳ Lân cùng Thần Phượng Tiền Giang Phong đập thành phấn vụn.

Hắn tự nhiên nhìn ra một chút, Hỏa Kỳ Lân cùng Phượng Hoàng vì đó xuất hiện, chủ yếu vẫn là hoàn toàn ở Vu Giang Phong, chỉ cần giết Giang Phong, đem cái này cái kia nhân loại chết cho giết chết, như vậy hết thảy đều sẽ dễ như trở bàn tay.

Càng làm cho nó điên cuồng cùng khát máu vẫn là Giang Phong trên thân Kỳ Lân Huyết cùng Phượng Huyết khí tức, kích thích nó, để nó muốn chiếm thành của mình!

Nhưng mà, Giang Phong đương nhiên sẽ không đứng tại chỗ chờ đợi Thương Long đến công kích mình.

Tại mọi người trong lúc khiếp sợ, Thần Phượng ngửa mặt lên trời hét dài một

tiếng, há miệng trực tiếp phun ra một đoàn Xích Liệt, hừng hực ngọn lửa màu đỏ thắm, đón lấy Thương Long đánh tới nhất trảo.

Ầm ầm!

Ngọn lửa màu đỏ thắm cùng cự đại Thần Long Long Trảo đụng vào nhau, bộc phát ra một cỗ kinh thiên động địa nổ minh thanh.

Một đầu xích hồng sắc Thần Phượng cùng Cự Long Long Trảo đụng vào nhau, chỉ là trong nháy mắt, hỏa diễm nổ tung, hóa thành đầy trời tia lửa, trực tiếp tiêu tán ở trong hư không.

Mà Thương Long Long Trảo lên lại chỉ là bị cứ thế mà đốt cháy khét, đồng thời tróc ra dưới mấy khối Long Lân, tinh hồng sắc Long Huyết Tòng Long trảo bên trong nhỏ xuống.

Rống!

Thương Long phẫn nộ ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, phanh phanh phanh!

Trên mặt biển, bị xung kích sóng trùng kích vào, trực tiếp cuốn lên đầy trời bọt nước, một màn này, hạng gì hùng vĩ!

Phanh phanh phanh!

Nó phẫn nộ bay lên tiến lên, Thần Long Bãi Vĩ, một chiêu trực tiếp hướng Giang Phong quét tới.

"Huyễn Ma thân ảnh!" Ngay tại Long Vĩ mang theo một cỗ kinh khủng cương phong sắp quét vào Giang Phong trên thân thời điểm, bỗng nhiên, Giang Phong thân ảnh dần dần trong hư không mơ hồ, sau cùng, trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 204: Đồ Long

Chương 204: Đồ Long

Sau một khắc, làm Giang Phong thân ảnh lúc xuất hiện lần nữa, đã đi vào thương trên đỉnh đầu rồng.

Hắn một chân giẫm tại Thương Long Long Đầu, thân ảnh vững như Bàn Thạch!

Rống!

Thương Long nổi giận, trên không trung kịch liệt giãy dụa, muốn đem Giang Phong bỏ rơi đến, thế nhưng là vô luận như thế nào giãy dụa, như thế nào phẫn nộ gào thét, Thương Long phát hiện, chính mình lại là thủy chung vô pháp đem Giang Phong cho bỏ rơi Long Thủ.

Đổi lại người bình thường, đối mặt loại tình huống này, tuyệt đối là tìm đường chết tồn tại, nhưng hôm nay, Giang Phong lại là như thế làm.

"Hừ!" Thương Long càng ngày càng cuồng bạo, trực tiếp đón đầu vọt tới mặt đất, vì cũng là đem Giang Phong cho vung cởi ra.

Oanh!

Mặt đất bị đâm vào một cái to lớn vô cùng lỗ thủng, khói bụi tràn ngập, thế nhưng là Giang Phong vẫn như cũ đứng tại Long Thủ bên trên, cũng không có từ Thương Long trên đầu rơi xuống.

Mắt thấy Thương Long như thế cuồng bạo, Giang Phong lạnh hừ một tiếng, trong tay xuất hiện một cái lạnh lóng lánh Chiến Kích, Chiến Kích mới vừa xuất hiện, Thương Long trở nên càng thêm nóng nảy đứng lên.

Động vật trực giác là nhạy bén nhất, tại Giang Phong trên thân bộc phát ra một cỗ kinh khủng sát cơ thời điểm, Thương Long liền đã cảm ứng được.

Vô pháp tránh thoát Giang Phong cái này đáng chết con kiến hôi dây dưa, Thương Long chỉ có thể lựa chọn xông vào thâm uyên, tại dưới nước, đó là nó thế giới.

Thế nhưng là Giang Phong làm thế nào có thể cho nó cơ hội này?

"Muốn chết!" Giang Phong lạnh hừ một tiếng, tay Trung Kỳ Lân Chiến Kích trực tiếp hướng phía dưới cắm xuống đi, một tiếng cuồng bạo Kỳ Lân Thú Hống đang liều lĩnh hừng hực hỏa quang Kỳ Lân Chiến Kích bên trong phát ra.

Một cái cự đại tiểu núi lớn nhỏ, toàn thân Hỏa ngọn lửa màu đỏ Kỳ Lân hư ảnh hiển hiện ra, một đầu cắn lấy Thương Long Long Thủ bên trên.

Cùng lúc đó, Giang Phong một kích hung hăng đâm vào Thương Long Long Thủ trung tâm.

Leng keng một tiếng, Chiến Kích hung hăng cắm ở đầy tớ đỉnh góc cạnh trung ương chỗ, nhất thời bộc phát ra một loại khủng bố nộ hống, đó là Thương Long cùng Kỳ Lân Thần Thú Thú Linh đồng thời bạo phát ra âm thanh.

Hỏa quang vẩy ra, mấy khối Long Lân bị Giang Phong cái này một kích cho mình gọt đi, một đạo tinh hồng Long Huyết từ Thương Long trên đầu biểu bay mà ra.

Nhưng mà, Thương Long không hổ là Thương Long, phòng ngự lực quả nhiên kinh người, Giang Phong một kích này lại là không có đem Thương Long cho đánh giết.

Giang Phong lạnh hừ một tiếng, nhất chưởng trực tiếp đập vào Thương Long trên đầu.

Thiên địa nguyên khí chấn động, ở trên người hắn, hào quang màu tím mờ mịt dập dờn, phía sau, chống lên một mảnh đại dương màu tím, trong biển rộng, nhất tôn Tiên Vương hư ảnh hiển hiện.

Tiên Vương phảng phất quân lâm Chư Thiên, này Đế trong mắt không hàm chứa bất cứ tia cảm tình nào, đạm mạc, không vui không buồn.

Theo Giang Phong nâng tay phải lên một chưởng vỗ dưới, Tiên Vương đồng dạng làm ra một động tác, nhất chưởng hướng Thương Long Long Thủ cách không đánh tới.

Phía dưới, bị bao phủ tại trong kết giới mọi người, chỉ cảm giác mình trên thân phảng phất bị ép một tòa núi lớn, một chưởng này dưới, lại có loại thiên địa đều muốn hủy diệt cảm giác.

Ầm ầm!

Ngao!

Thương Long phát ra một tiếng cự đại rít gào âm thanh, lực lượng khổng lồ trực tiếp bá đạo đưa nó đầu lâu cho theo đến lõm xuống dưới.

To lớn vô cùng Long Khu trên không trung một tiếng gào thét, cuốn ngược mắng quẳng xuống mặt đất.

Giang Phong hai chân đạp ở phía trên, cũng không có chút nào động đậy, trực tiếp đem Thương Long một chân đạp xuống mặt đất.

Ầm ầm!

Lần nữa một tiếng vang thật lớn truyền đến, thiên diêu địa động, toàn bộ Thần Long Đảo chấn động kịch liệt đứng lên.

Loại uy thế này, coi là thật trên đời hiếm thấy, tất cả mọi người ai cũng sắc mặt hãi nhiên.

Trên mặt đất, thật sâu lõm xuống dưới một cái cự đại hố sâu, hố sâu bên trên, bụi mù tràn ngập, căn bản thấy không rõ bên trong đến phát sinh âm thanh.

Ngao!

Cự đại rít gào âm thanh từ bên dưới hố sâu truyền đến, kinh hãi khiếp người tâm.

Đông đông đông!

Nương theo, là một trận kinh người, giống như nổi trống đồng dạng thanh âm.

Loại này tiếng vang, tiếp tục khoảng chừng mười mấy phút, sau mười mấy phút, tiếng vang đình chỉ, hết thảy đều khôi phục yên tĩnh.

Tại đầy trời trong bụi mù, một bóng người chậm rãi từ trong hố sâu đi ra.

Toàn thân đều là vết máu, tại đạo nhân ảnh này trong tay có một khỏa phát ra mờ mịt ngân quang, lớn chừng bàn tay hạt châu màu bạc, tại cái khỏa hạt châu này bên trong tản mát ra một cỗ khiếp người khí tức.

Cỗ khí tức này, cho người ta một loại mười phần bá đạo, nhưng là năng lượng lại hết sức bành trướng cuồn cuộn cảm giác.

Tại hạt châu màu bạc mặt ngoài còn vẫn như cũ có tinh dòng máu màu đỏ không ngừng chảy xuống, đó là Thương Long máu.

Giang Phong chưa từng có nghĩ tới chính mình có một ngày sẽ đích thân nhìn thấy trong truyền thuyết Kỳ Lân còn có thần thoại bên trong mới có Chân Long.

Đây là hắn không chút suy nghĩ qua, nhưng là giờ khắc này, hắn không chỉ có

cầm tới Long Châu, sau cùng còn có được Kỳ Lân cùng Phượng Hoàng Huyết Mạch.

Cái này cũng không cách nào giải thích thần kỳ.

Tại trong hố sâu, cùng Thương Long đọ sức trọn vẹn gần mười mấy phút.

Giang Phong trên thân đều là lỗ máu, lớn nhỏ thương thế không nhẹ.

Lần này , có thể nói, là Giang Phong từ trước tới nay, trừ cùng Đế Thích Thiên đọ sức kịch liệt nhất một lần bên ngoài mặt khác một lần kịch liệt nhất đọ sức.

Rống!

Nhưng mà, đúng lúc này, một tiếng kinh thiên nộ hống đột nhiên vang lên, ngay sau đó đột nhiên xảy ra dị biến.

Trong hố sâu, ban đầu vốn đã bị Giang Phong Tòng Long trong đầu lấy ra Long Châu Thương Long chợt bộc phát ra gầm lên giận dữ.

Tiếp tục bỗng nhiên mở hai mắt ra một đôi băng lãnh oán hận con ngươi quét về phía sắp đi ra hố sâu Giang Phong.

Nó nâng lên cự đại thanh sắc Long Trảo, một cái hướng Giang Phong chộp tới, cho dù là chết, nó cũng phải đem Giang Phong hoàn toàn chém giết.

"Muốn chết!" Giang Phong lạnh hừ một tiếng, đấm ra một quyền, một quyền này dưới, Dị Tượng đột sinh.

Đạo đạo ánh sáng từ một quyền này của hắn bên trong đánh ra, mênh mông cuồn cuộn, một cỗ oanh sát hết thảy khí tức từ một quyền này bên trong bạo phát đi ra.

Thiên địa tại thời khắc này cũng tựa hồ phải đổi sắc, cuồng phong gào thét,

hết thảy đều không thể ngăn cản, hết thảy đều muốn bị nghiền ép.

Oanh!

Một quyền này, trực tiếp đánh vào Thương Long bảy tấc vị trí, Thương Long chỉ là một tiếng rú thảm, liền bị trực tiếp đánh cho đảo bay lên, thanh âm rơi xuống, Long Đầu đập ầm ầm trên mặt đất, phát ra một tiếng vang vọng, cự đại Long Nhãn bên trong tràn ra hai đạo tinh dòng máu màu đỏ, Thần Thú bên trong Thương Long —— hoàn toàn chết hết.

"Tê!" Nếu như nói Tiền Giang Phong tại Thiên Môn bên trong cùng Đế Thích Thiên phát sinh một lần kia kinh thiên động địa đại chiến cùng tại đối mặt Lôi Kiếp lúc chỗ bạo phát đi ra kỳ quái chỉ nói rõ là Giang Phong là một cái cường đại võ giả Thiên Sư làm cho lòng người lưu giữ kính sợ.

Nhưng là giờ khắc này, một cái có thể diệt sát trong truyền thuyết Thần Long tồn tại, địa vị hắn lại là trực tiếp thăng một cái cấp bậc, giờ khắc này, Giang Phong là để mọi người hoảng sợ.

Mặt đất trong kết giới, Vương Siêu mấy người đã có chút trợn mắt hốc mồm, nhìn lấy so siêu phàm còn muốn siêu phàm Giang Phong, ba người nuốt nước miếng, Từ Tử Lăng có chút si ngốc đối Khấu Trọng cùng Vương Siêu hai có người nói: "Các ngươi nói, ta mới vừa rồi là không phải đang nằm mơ?"

"Ta cảm thấy hắn là đang nằm mơ." Khấu Trọng lắc đầu, có chút trợn mắt hốc mồm nói.

Vương Siêu ánh mắt lộ ra càng thêm hừng hực quang mang, nhìn về phía này đứng tại hố sâu bên trên, chắp hai tay sau lưng chậm rãi đi tới Huyết Ảnh, trong mắt lóe lên một tia kiên định nói: "Đây là thật, sư tôn, hắn Đồ Long."

"Đồ Long!" Khấu Trọng cùng Từ Tử Lăng thân thể hai người khẽ giật mình, tiếp theo trong mắt sáng lên , đồng dạng lộ ra mừng rỡ vô cùng sắc, vội vàng hướng Giang Phong ở chỗ đó phương đuổi theo, đồng thời trong miệng hô: "Sư

tôn. . . Ngài không có sao chứ?" 11

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 205: Bế Quan

Chương 20: Bế quan

"Vi sư không ngại!" Giang Phong đem Thương Long phất tay một cái thu nhập Long đeo trong không gian, nhìn về phía hướng chính mình đi tới Vương Siêu mấy người, gật gật đầu, lạnh nhạt cười nói.

"Sư tôn, thật thần nhân vậy. . ." Từ Tử Lăng cười hì hì tiến lên đập cái mông ngựa.

Vương Vô Địch đồng dạng đập cái mông ngựa.

Đối ba người, Giang Phong cũng là không sinh ra nửa điểm tức giận, cười nói: "Tốt, về trước ở trên đảo, vi sư mấy ngày nay muốn bế quan một chút."

Long Nguyên đã tới tay, tiếp đó, Giang Phong chuẩn bị luyện hóa Long Nguyên.

Sau đó, Giang Phong trực tiếp mệnh lệnh chúng Thiên Môn đệ tử toàn bộ lưu thủ Thần Long Đảo , chờ đợi hắn bế quan tin tức.

Làm xong những này, hắn trực tiếp hướng Thần Long Đảo sơn mạch chỗ sâu đi đến, tại chỗ sâu có một chỗ sơn trại, nơi nào là Thần Long Đảo Thủy Tộc Tộc Địa.

Sơn trại dùng thô sơ làm bằng gỗ lầu các làm thành, vị trí chỗ tại trong dãy núi, chung quanh xanh um tươi tốt, cho người ta một loại non xanh nước biếc

cảm giác.

Tiến vào trong mật thất, tiếp đó, Giang Phong lựa chọn bế quan.

Trong mật thất, Giang Phong ngồi xếp bằng, con mắt khép hờ, đưa tay hư không một nhiếp, xuất hiện ba đám quang mang.

Đỏ rực như lửa, ẩn ẩn hình thành một con Phượng Hoàng, chỉ lớn cỡ lòng bàn tay một đoàn huyết quang, Phượng Hoàng minh gáy, ngửa mặt lên trời huýt dài.

Thủy Ngân sắc Long Nguyên, bên trong mơ hồ có một đầu Thương Long tại xoay quanh bay lượn, từng hồi rồng gầm, kinh thiên động địa.

Toàn thân bốc lên hỏa diễm Thượng Cổ Kỳ Lân dị thú, táo bạo nộ hống, tiếng rống chấn động đoạn sơn hà, đây là Hỏa Kỳ Lân, trong truyền thuyết thượng cổ Thụy Thú.

"Trừ Bách Hiểu Cuồng Sinh Tiểu Tam Tiểu bên ngoài, hắn ba loại Thần Thú máu đã tới tay, khoảng cách ta thể chất lại có thể càng tiến một bước, có lẽ có thể mượn nhờ một cơ hội này đột phá tứ giai."

Trước mắt, đối với phục dụng Long Quy Huyết sinh hoạt hơn bốn nghìn năm lão quái vật Tiểu Tam Tiểu, Giang Phong tuy nhiên đang tìm kiếm đối phương hạ lạc, nhưng là Tiểu Tam Tiểu người này quá mức thần bí, trước mắt căn bản không có tìm tới hắn hạ lạc.

Vì đó, tạm thời Giang Phong cũng không có đi nghĩ nhiều như vậy.

Hắn mở ra khẽ hấp, đem cái này ba đạo tinh huyết hút trong bụng, bắt đầu nhắm mắt luyện hóa.

Thời gian cực nhanh, từng ngày quá khứ, trong nháy mắt, đã qua mười ngày, hắn thế giới, vẫn ở chỗ cũ không ngừng phát sinh biến hóa.

Chiến Lang thế giới, Lãnh Phong nội dung cốt truyện đã bắt đầu, Long Xà Thế Giới, Đường Tử Trần chính tiến về Indonesia huấn luyện quân đội, nhưng một lần tình cờ một đạo linh quang thiểm qua, nàng chung quy nhớ tới cái kia từng tại nàng tâm lưu lại khắc sâu ấn tượng nam nhân.

"Hắn cuối cùng vẫn là để cho người ta nhìn không thấu. . . ." Long Xà Thế Giới, Indonesia một chỗ thần bí khu vực dưới, Đường Tử Trần ngồi tại một gian phòng nghiên cứu bên trong, trước bàn, trưng bày một phần tư liệu, trên tư liệu, biểu hiện Giang Phong thân phận cùng lai lịch.

Nhân vật: Giang Phong

Thân phận: Hoa Hạ Z bớt C thành phố người

Phụ mẫu: Song vong

Nhân vật lý lịch sơ lược: Không

Trừ ngoài ra, đã không có Giang Phong hắn tin tức, chuẩn xác hơn điểm tới nói, lấy Đường Tử Trần nhân mạch cùng quan hệ, vậy mà điều tra không ra Giang Phong bất cứ tin tức gì, mà Giang Phong tựa như một cái trống rỗng xuất hiện người, để Đường Tử Trần càng phát ra hiếu kỳ, một lát sau, nàng buông văn kiện trong tay xuống, xoa xoa cái trán, ánh mắt có chút si ngốc nhưng, nói nhỏ: "Ngươi đến là ai?"

Một cái có thể làm cho Singapore Trần Thị tập đoàn gia chủ Trần Ngả Dương trong thời gian thật ngắn liền trở thành thế giới nổi danh đại tông sư, mà lại tục truyền, Trần Ngả Dương Thái Cực Công Phu đã đạt tới một cái mức độ khó mà tin nổi.

Tại Giang Phong tiến hành bế quan đồng thời, Long Xà Thế Giới, Singapore Trần Thị tập đoàn dưới cờ mỗ khu biệt thự bên trong.

Một tên ăn mặc gấp chế màu trắng âu phục, tóc xử lý cẩn thận tỉ mỉ nam tử

trẻ tuổi chính đứng ở trong sân đánh quyền.

A ba ba ba!

Đấm ra một quyền, quyền phong chấn động, cuồn cuộn bành trướng cuồn cuộn chân nguyên phảng phất như một con trường long đồng dạng sôi trào mãnh liệt.

Ba oanh!

Tại phía trước, một ngọn núi giả phảng phất nhận một loại nào đó cự đại trùng kích, tại cái này cách không khủng bố nhất quyền dưới, trực tiếp từ đó nổ tung, loại chấn động này, dẫn tới không ít biệt thự trong bọn gia đinh kinh động.

Khi bọn hắn nhìn thấy gia chủ mình người loại thủ đoạn này lúc, từng cái ai cũng mặt lộ ra kính sợ sắc.

Nhưng là, nam tử trẻ tuổi cũng không có như vậy dừng tay, hắn một chân cất bước tiến lên, vẽ nửa tròn, xưng Thái Cực bước, đôi thủ chưởng trước đẩy một lũng ôm một cái.

Một cỗ vô hình dắt năng lực hướng hắn vọt tới, nhất thời, những nguyên bản đó bị hắn đánh cho nổ tung hòn non bộ đầu nhao nhao tụ lại cùng một chỗ, sau cùng hình thành một tòa núi nhỏ.

Mặc dù có chút lộn xộn, nhưng lại lộ ra rất là thủ đoạn bất phàm.

Ba ba ba!

Tiếng vỗ tay vang lên, ngay sau đó, một bóng người từ đó đi ra.

"Trần huynh đệ không hổ là một đời mới đại tông sư, Tiết Liên Tín tâm phục khẩu phục." Đài Loan Quốc Thuật Đại Tông Sư Tiết Liên Tín cùng Trần Ngả Dương quan hệ rất không tệ.

Trước kia bước Nhập Hóa Cảnh đỉnh phong, danh vọng tự nhiên rất lớn, nhưng là từ khi lần trước Quảng Đông ba hổ bên trong Trương Uy cùng Giang Phong so qua Võ.

Kiến thức đến Giang Phong này Thần hồ Thần, uyển như thiên thần thủ đoạn, Tiết Liên Tín liền đã buông xuống chính mình loại kia cao ngạo, lại thêm trong khoảng thời gian này đến Trần Ngả Dương tại Võ Thuật Giới bên trong càng ngày càng cao danh vọng.

Càng làm cho Tiết Liên Tín quyết định, thế nào cũng phải cùng Trần Ngả Dương đến gần một chút.

Đồng thời, thường xuyên hướng Trần Ngả Dương thỉnh giáo một vài vấn đề.

"Tiết lão, ngài quá khen." Trần Ngả Dương hơi hơi nhe răng cười một tiếng, đối Tiết Liên Tín, hắn cũng không có lộ ra rất lợi hại kiêu ngạo, ngược lại là một loại vãn bối ở tiền bối trước mặt lúc cung kính.

"Võ đạo không phân trước sau, ngươi võ đạo tại ta bên trên, tại Tiết mỗ xem ra, ngươi Trần Ngả Dương chính là tiền bối. . ." Tiết Liên Tín có chút tán thưởng dò xét Trần Ngả Dương liếc một chút, cười nói.

Trần Ngả Dương khẽ giật mình, tiếp theo cười ha ha, "Tiết lão, ngươi ta liền không cần già mồm. . ."

Tiết Liên Tín vuốt vuốt hoa chòm râu bạc phơ, sau cùng cười nói: "Ngải dương, công phu của ngươi đã để người nhìn không thấu."

"Nếu không có tiên sinh, cũng sẽ không có ngày nay Trần Ngả Dương, tiên sinh tại Võ trên đường tiến lên không biết bao nhiêu bước, nếu là có hắn một thành võ đạo, ta liền thỏa mãn."

Trần Ngả Dương xách chân vừa thu lại, quay đầu nhìn về phía Tiết Liên Tín, cuối cùng nói.

Tiết Liên Tín khẽ giật mình, sau đó mà hồi tưởng lên Giang Phong loại kia quỷ thần khó đoán thủ đoạn, không khỏi gật gật đầu, "Xác thực như thế, tiên sinh chính là đương thời Thần Nhân, như có thể vì hắn, ta đợi sớm đã võ đạo đại thành, chỉ bất quá, ta đợi võ giả truy tìm võ đạo, nặng như làm gì chắc đó, vì đó, không thể gấp. . ."

Phong Vân Thế Giới. . .

Đảo mắt, một tháng trôi qua, khoảng cách Giang Phong đến Phong Vân Thế Giới đã qua hai tháng, chính tại Thiên Môn mọi người cùng Vương Siêu bọn người không biết Giang Phong lúc nào xuất quan lúc, bỗng nhiên, Thần Long Đảo trên không xuất hiện một cái to lớn vô cùng vòng xoáy màu xám.

"Chuyện gì xảy ra?" Lạc Tiên bọn người nhao nhao bị kinh động, đi ra sơn trại, nhìn về phía sơn mạch chỗ sâu trên không, nơi đó, kỳ quái kinh thiên động địa.

"Mau nhìn, đó là cái gì?"

Rốt cục, có người phát hiện vòng xoáy bên trong có một đạo màu xám vĩ ngạn thân ảnh, chân đạp Lưu Vân giày, đứng chắp tay, đứng tại vòng xoáy vòi rồng khí lưu trung tâm.

Xoạt xoạt!

Ầm ầm!

Mọi người ở đây kinh dị không thôi lúc, bỗng nhiên, hư không lần nữa kịch liệt một trận, từng đạo từng đạo lôi quang không ngừng đánh rớt tại vòng xoáy bên trong, một bóng người ngồi xếp bằng, không ngừng bị lôi điện bổ tránh, nhưng lại phát ra vô tận năm màu Tiên Quang, đang dùng những lôi điện đó thối luyện thân thể. Trăm độ một chút "Vô Hạn Tín Ngưỡng Chư Thiên trảo Thư Ốc" chương mới nhất trước tiên miễn phí đọc.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 206: Đột Phá Tứ Giai, Đại Mạc Cô Yên Trực!

Chương 206: Đột phá tứ giai, Đại Mạc Cô Yên Trực!

Hồi lâu, lôi điện tán đi, vòng xoáy biến mất.

Nhưng mà, kỳ quái cũng không có cứ thế biến mất, huy hoàng kim sắc hà huy từ hoang tàn vắng vẻ trong sa mạc sáng lên, đó là một vòng mặt trời lặn hoàng hôn lúc trời chiều chỗ phát ra quang mang.

Quang mang như Mộng như Huyễn, cho người ta một loại ấm áp, lại tựa như giống như mộng ảo cảm giác.

Một đường bóng người màu vàng óng đứng tại cái kia kim sắc trong hoang mạc, tại trời chiều ánh chiều tà chiếu rọi dưới, hắn liền tựa như một vòng phát ra quang mang tiểu thái dương.

Cái này không phải chân chính cảnh trí, mà chính là Giang Phong kích phát, sau đó "Hải Thượng Thăng Minh Nguyệt", "Tiên Vương gặp Cửu Thiên", "Tử sắc Khổ Hải" sau loại thứ tư kỳ quái, "Đại Mạc Cô Yên Trực!"

Mỗi một loại kỳ quái đều đại biểu cho có thể câu thông thiên địa pháp tắc cường đại cùng Nhỏ yếu.

Hồi lâu, ánh sáng màu vàng óng phát ra, thu liễm, Hoang Mạc tin tức, này cỗ nhiếp nhân tâm phách uy áp cũng cuối cùng từ mọi người tâm biến mất.

Mọi người không có cái nào không buông lỏng một hơi, phảng phất vừa mới

ép một tòa núi lớn.

Loại kia Hoang Mạc kỳ quái tuy nhiên để cho người ta cảm thấy lộng lẫy, nhưng là chỉ có dựa vào gần lúc mới sẽ phát hiện, loại kia khủng bố uy áp là cỡ nào để người tuyệt vọng.

"Đột phá tứ giai, ta có thể cảm giác được rõ ràng trong cơ thể mình này cuồn cuộn như biển năng lượng, cho dù gặp được Tiếu Tam Tiếu, bằng vào ta mục đích trước hơn ba nghìn năm công lực cùng bước vào Âm Thần Cảnh Giới nguyên thần, chưa hẳn không thể cùng nhất chiến, thậm chí chém giết với hắn."

Quang mang bên trong thu liễm, Giang Phong bước ra một bước, dưới chân ngưng tụ một đầu có chút hư huyễn kim quang đại đạo, trực tiếp hướng Vương Siêu bọn người đi tới, loại kia sắc bén bá đạo khí tức thu liễm, bây giờ hắn cho người ta cảm giác là loại kia cuồn cuộn như biển cảm giác.

"Xem ra, lần này, ta thể chất đã bước vào cảnh giới tiểu thành, thành tựu Tiên Thiên Vô Lậu thể đỉnh phong, muốn bước vào Tiên Thiên Hỗn Độn thể, còn muốn khoảng cách nhất định, thành tựu Tiên Thiên Hỗn Độn thể, có thể nuốt phệ hết thảy thể chất, làm việc cho ta, tư chất tu hành bên trên, nhanh chóng bay vọt, tiềm lực vô hạn. . ."

Thể nội, đã xuất hiện một tòa Thần Sơn, toà kia trọn vẹn cao có vài chục trượng, trên ngọn thần sơn, mơ hồ trong đó xuất hiện một tòa cung điện cổ xưa, trong cung điện, mơ hồ truyền đến từng chuỗi tụng kinh.

Thần bí mà lại khiến người ta không biết cuối cùng là chuyện gì xảy ra?

Giang Phong thần sắc nhất động, cẩn thận nội thị một chút, kinh dị phát hiện thể nội Thần Sơn Đạo Cung bên trong tụng kinh đồng lại là chính mình trước tu luyện qua Đạo Kinh, "Thái Thượng cảm ứng phần!"

Từng đạo từng đạo nhạt phù văn màu vàng từ này hư huyễn phong cách cổ xưa trong cung điện bay ra, lạc ấn ở trong thiên địa, cho người ta một loại chấn

nhiếp trong lòng đáng sợ khí tức, đây chính là Giang Phong thể nội lần nữa sau khi đột phá xuất ra hiện kỳ quái.

Bây giờ, Giang Phong có thể tuỳ tiện cảm ứng được chính mình cường đại, nhất quyền uy, có thể đoạn sông phân lưu, đây chính là tứ giai cường giả đáng sợ chỗ.

Giống bây giờ hắn, muốn không dựa vào pháp khí, làm đến ngự không phi hành cũng không phải cái vấn đề lớn gì, thể nội năng lượng một khi bạo phát đi ra, càng là khủng bố kinh người.

"Bái kiến Môn Chủ, bái kiến sư tôn!" Giang Phong vừa mới rơi thân ở Thần Long Đảo bên trên, nguyên bản bị vừa rồi một màn kia cả kinh đã sớm kính sợ sùng bái không thôi Vương Siêu ba người cùng Thiên Môn các cao thủ vội vàng lên chào.

"Đều đứng dậy đi!" Giang Phong mỉm cười, đưa tay một cỗ nhu hòa năng lực đem mọi người nâng lên.

Đang lúc Giang Phong chuẩn bị xuất ra Long Thi, để Thiên Môn mọi người đem Long Thi xử lý một chút thời điểm.

Bỗng nhiên, mãnh liệt ngẩng đầu, trong mắt nổ bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, ngẩng đầu nhìn về phía Bắc Phương chân trời.

Vân vụ tán đi, nhưng gặp Bắc Phương chân trời chậm rãi lăng không dậm chân đi tới một người, quanh người hắn thần quang lượn lờ, kim sắc ánh sáng mặt trời vẩy xuống ở trên người hắn, hắn uyển như thiên thần hạ phàm.

Người kia dáng người mập lùn, trên mặt không hề bận tâm, nhưng bộ dáng cũng rất là hòa ái dễ gần, khiến người không tự chủ được sinh ra cảm giác thân thiết.

"Thập Nhị Kinh Hoàng thủ, Tiếu Tam Tiếu!"

Nhìn đứng ở không trung, trong mây mù, cái này toàn thân rách rưới, bẩn thỉu, thậm chí lộ ra liền khất cái cũng không bằng lão đầu mập, Giang Phong trong mắt lóe lên một tia kinh dị sắc.

Dù sao hắn cũng không nghĩ tới chính mình mới đồ sát Thương Long không đến bao lâu, tìm không thấy hạ lạc Tiếu Tam Tiếu vậy mà lại chính mình tự mình Tầm tới nơi này.

Vương Siêu bọn người hiển nhiên cũng là nhìn thấy đứng trên không trung Tiếu Tam Tiếu, mắt thấy Giang Phong như thế cảnh giác bộ dáng, mọi người không khỏi xoát xoát xoát quất ra binh khí trong tay, trong lúc nhất thời bầu không khí trở nên vô cùng khẩn trương.

Đối với khí thế hung hung mọi người, Tiếu Tam Tiếu chỉ hơi hơi giương mắt quét mắt một vòng, chợt quay đầu, nhìn về phía trên mặt đất Giang Phong, lấy một loại nhìn xuống góc độ nhìn xuống Giang Phong, chậm rãi nói: "Ngươi nhận ra lão phu?"

Hắn trong mắt lóe lên một đạo kinh ngạc sắc, này vẻ kinh ngạc sắc rất nhanh liền bị hắn thu liễm, ngược lại đổi là một loại lạnh lùng sắc, "Đã ngươi nhận ra lão phu, này liền hẳn phải biết ta lần này tới tìm ngươi là vì cái gì, ngươi đánh cắp Trung Nguyên Long Mạch, hủy đi Long Mạch căn cơ, tuần tự lại giết Lăng Vân Quật bên trong Hỏa Kỳ Lân, bây giờ giết Đế Thích Thiên, lấy Phượng Huyết, hiện tại lại đồ Thương Long. . . Mục tiêu kế tiếp, cũng cần phải là ta đi?"

"Bách Hiểu Cuồng Sinh không hổ là Bách Hiểu Cuồng Sinh, đã để người trong võ lâm vừa kinh vừa sợ, lại để cho Đế Thích Thiên dọa đến nhiều năm không dám tới Trung Nguyên quấy rối. . . Không thể không nói, Cuồng Sinh tên, quả nhiên không chỉ là hư danh."

Giang Phong ngẩng đầu nhìn lên trên bầu trời Tiếu Tam Tiếu, lạnh nhạt trả lời.

"Xem ra ngươi biết không ít!"

Tiếu Tam Tiếu trong mắt tinh quang càng tăng lên, hiển nhiên, đối Giang Phong có thể đối với hắn như thế hiểu biết, hắn là cảm thấy kinh ngạc.

"Tuy nhiên ngươi làm người hành vi tác phong cổ quái, nhưng là dù sao không có làm ra cái gì thương Thiên hại Lý sự tình, bất quá hôm nay Long Quy Huyết ngươi sợ là muốn lưu lại."

Đã Tiếu Tam Tiếu chủ động đưa tới cửa, Giang Phong đương nhiên sẽ không buông tha hắn.

"Ngươi muốn Long Quy Huyết?"

Tiếu Tam Tiếu nhìn lấy Lý Cách, ánh mắt lộ ra một vẻ kinh ngạc, nhưng là theo lại thoải mái.

"Ngươi muốn Long Quy Huyết, ta có thể lý giải, thế nhân đều muốn trường sinh, bất quá ngươi lại phải làm cho tốt tiếp nhận sau khi thất bại hạ tràng chuẩn bị!"

Hơn bốn nghìn năm đến, muốn Long Quy Huyết rất nhiều người, không ít người từng đánh qua hắn chủ ý, đáng tiếc kết quả là không ai thành công.

Mà thất bại hạ tràng, tự nhiên là theo chính mình tham lam cùng một chỗ xuống địa ngục.

"Ngươi đánh cắp Trung Nguyên Long Mạch, hủy đi cái thế giới này Vận Hành Pháp Tắc, giết chết trấn áp thiên địa này Thần Thú Kỳ Lân cùng Thương Long, có một số việc, cuối cùng vẫn là muốn vì chính mình hành vi ngu xuẩn trả giá đắt, hôm nay, ngươi sợ là sẽ phải uống máu nơi này."

"Các ngươi tất cả lui ra!" Giang Phong quay đầu hướng Vương Siêu bọn người phân phó nói.

Vương Siêu các loại trong lòng người đều là xiết chặt, nhưng lại không có vi phạm Giang Phong ý nguyện, nhao nhao lui ra phía sau một bước.

Giang Phong Đạp Không mà đi, từng bước một giẫm trong hư không, trong chớp mắt liền tới đến Tiếu Tam Tiếu ngoài trăm thước không trung, trong tay xích hồng sắc hỏa quang lóe lên, Kỳ Lân Chiến Kích bị hắn nắm trong tay.

"Thế thì chưa hẳn!" Giang Phong trong mắt quang mang lấp lóe một chút, bình tĩnh nhìn lấy Tiếu Tam Tiếu, sau cùng chậm rãi nói ra.

Hắn nguyên thần Hà Cường lớn, chỉ là tại hơi thăm dò, cũng đã nhìn ra Tiếu Tam Tiếu thực lực, tứ giai hậu kỳ đỉnh phong.

Nếu như nói không có nuốt luyện hóa Long Nguyên trước, Giang Phong có lẽ sẽ không phải Tiếu Tam Tiếu đối thủ, nhưng là bây giờ, Giang Phong đã bước vào tứ giai thực lực, này lên kia xuống dưới, Giang Phong chưa hẳn không phải Tiếu Tam Tiếu đối thủ. Trăm độ một chút "Vô Hạn Tín Ngưỡng Chư Thiên trảo Thư Ốc" chương mới nhất trước tiên miễn phí đọc.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 207 Không Chết Lão Quái Tiếu Tam Tiếu

Chương 207 không chết lão quái Tiếu Tam Tiếu

"Thật sao? Vậy liền nhìn xem ngươi đến có hay không thực lực kia, tốt nhất đừng khiến ta thất vọng!" Tiếu Tam Tiếu lạnh hừ một tiếng, vừa dứt lời trên thân khí thế đại thịnh, bàng đại uy áp, hướng về Giang Phong ầm vang đè xuống.

"Ong ong. . ."

Một cây xích hồng sắc bốc lên lửa nóng hừng hực Kỳ Lân Chiến Kích xuất hiện tại Giang Phong trong tay, cán thương chấn động kịch liệt, bộc phát ra một trận đinh tai nhức óc tiếng vang, vang vọng toàn bộ Thần Long Đảo phụ cận phương viên vài dặm khu vực.

Nhìn thấy Giang Phong tay Trung Kỳ Lân Chiến Kích, Tiếu Tam Tiếu sắc mặt dần dần lạnh xuống đến, bởi vì hắn cũng nhìn ra bên trong một chút manh mối, đây là Giang Phong dùng Kỳ Lân dị thú lân Giáp chế tác mà thành, đồng thời nhuộm dần qua Thương Long Long Huyết đồ,vật.

Bên trong uy lực, tất nhiên cũng là không yếu, quan trọng hơn vẫn là cầm trong tay nó chủ nhân, thực lực không phải bình thường mạnh.

"Coong!"

Giang Phong động, thân hình hóa thành một đạo tàn ảnh, lấy không có thể ngang hàng uy thế cầm trong tay Chiến Kích, trực tiếp đâm ra, nhất kích đón lấy Tiếu Tam Tiếu, một cỗ nghiền ép hết thảy, duy ngã độc tôn khí thế đều là bao

hàm tại một thương này bên trong.

"Thật mạnh chiến ý, có ta vô địch, ngươi là ta gặp qua võ lâm thiên tài bên trong một cái duy nhất để cho ta cảm thấy hứng thú võ lâm kỳ tài, không thể không nói, ngươi thật rất mạnh, nhưng là, hi vọng ngươi sẽ không khiến ta thất vọng."

Tiếu Tam Tiếu sắc mặt dần dần từ lạnh lùng biến thành kinh ngạc, sau cùng vậy mà trong mắt lóe lên một tia tán thưởng sắc, Giang Phong đúng là cái võ lâm kỳ tài.

Một chiêu này nhìn như bình thản không có gì lạ, nhưng bên trong ẩn chứa khủng bố uy năng lại làm cho người từ tâm sinh ra một loại đến từ sâu trong tâm linh ngạt thở cảm giác.

"Võ lâm kỳ tài a? Ta xưa nay không cho rằng như vậy, chỉ phải không ngừng tiến bộ võ giả, không có vĩnh viễn không có điểm dừng thiên tài, hết thảy đều bắt nguồn từ tự thân, chỉ có tự thân cường đại, có ta tài năng vô địch." Giang Phong cũng không có dừng lại trong tay động tác, cùng Tiếu Tam Tiếu liên tục đối kích hai chiêu, hắn giơ tay lên Trung Kỳ Lân Chiến Kích, một kích lần nữa hướng Tiếu Tam Tiếu công kích mà đi.

"Oanh!"

Tiếu Tam Tiếu đạm mạc nhấc giương mắt, chợt chỉ gặp hắn nâng lên hai tay, một cỗ bành trướng chân nguyên tại hắn trên song chưởng hội tụ, phảng phất vô tận như thủy triều, trong nháy mắt như sóng lớn phun ra ngoài, đảo mắt bao phủ hướng Giang Phong.

Một đạo kích mang trực tiếp vạch phá bành trướng giống như thủy triều Chân Nguyên Khí tường, lấy không thể địch nổi uy thế hướng phía Tiếu Tam Tiếu oanh sát mà tới.

Chỉ là vừa giao thủ một cái, Tiếu Tam Tiếu Hỗn Thế Tứ Tuyệt liền bị Giang

Phong nghênh tay đón lấy.

Tiếu Tam Tiếu trong mắt kinh dị sắc càng đậm.

Đảo mắt liền đem hắn thi triển ra Hỗn Thế Tứ Tuyệt nhất kích tán loạn!

Liên tục phát động sáu lần công kích về sau, hắn rốt cục không hề như vậy bình tĩnh.

"Không có khả năng!"

Tiếu Tam Tiếu mặt mũi tràn đầy hãi nhiên, tâm hiện lên vô tận rung động.

Lấy hắn bốn Ngàn Năm Công Lực, thôi động Hỗn Thế Tứ Tuyệt, lại bị nhất thương đánh tan.

"Không có cái gì là không thể nào!"

Tiếu Tam Tiếu trước mắt thực lực đã bước vào tứ giai hậu kỳ đỉnh phong.

Lấy hắn bây giờ tu vi có thể nói trên đời này mấy cái có lẽ đã cử thế vô địch.

Đổi lại trước, Giang Phong khả năng không phải đối thủ của hắn.

Nhưng là, hôm nay không giống ngày xưa, tại luyện hóa Kỳ Lân Phượng Hoàng cùng Thương Long ba loại huyết mạch, lại dung hợp chính mình Tướng Thần huyết mạch, thể nội kỳ quái phát sinh kinh thiên động địa biến hóa.

Có thể nói, bây giờ Giang Phong cho dù là cùng Tiếu Tam Tiếu thân thể cận chiến, cũng là lại không chút nào rơi xuống hạ phong, chính là bởi vì như thế, Tiếu Tam Tiếu mới hội khiếp sợ như vậy.

Trong chốn võ lâm, khi nào xuất hiện cao thủ như thế?

"Coong!"

Một đầu toàn thân thanh sắc, toàn thân từ thanh sắc quang mang hình thành, chừng dài ba trượng Thần Long ngửa mặt lên trời hét giận dữ một tiếng, phát ra kinh thiên động địa Long Ngâm âm thanh, Thương Long một thanh xoắn nát bành trướng chân nguyên hình thành Hải Triều, xuyên qua Tiếu Tam Tiếu trước ngực.

Một thương này nhanh đến cực hạn, phảng phất là một đạo cực hạn ánh sáng!

Xuyên việt thời không giới hạn, chỉ có xuất hiện tại Tiếu Tam Tiếu trước mặt, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn lấy, Kỳ Lân Chiến Kích đâm vào chính mình lồng ngực.

"Tuy nhiên ngươi đụng chạm đến nguyên thần lĩnh vực, nhưng lại không có chánh thức học hội dần dần nguyên thần, để nguyên thần bước vào cảnh giới cao hơn phương pháp, kể từ đó, hết thảy đều là uổng công. . ."

Một cái hơi mờ hình người từ Tiếu Tam Tiếu trên đỉnh đầu bay ra, Giang Phong giương mắt quét qua, thần sắc hơi động, tay Trung Kỳ Lân Chiến Kích lắc một cái, trong nháy mắt giảo sát cái kia đạo hơi mờ bóng người.

Đây chính là Tiếu Tam Tiếu Thần Hồn.

Tiếu Tam Tiếu Thần Hồn bị đánh giết, này nguyên bản trong đôi mắt già nua vẩn đục nhất thời trở nên ảm đạm không ánh sáng, thậm chí có chút ngốc trệ.

Thân thể mất đi chân nguyên chèo chống, trực tiếp hướng phía dưới mặt đất rơi xuống mà đi.

Giang Phong đưa tay một nhiếp, trực tiếp đem Tiếu Tam Tiếu thi thể cưỡng ép khống chế trong hư không.

Hắn một bước tiến lên, đi vào Tiếu Tam Tiếu trước mặt, ngồi xếp bằng ngồi ở bên cạnh, trên không trung trực tiếp luyện hóa Tiếu Tam Tiếu thể nội Long Quy Huyết.

Hắn cũng không lo lắng sẽ gặp phải người nào công kích, dù sao, lấy hắn bây giờ thực lực, cũng là không cần lo lắng những vấn đề này.

Theo từng đạo từng đạo máu dòng máu vàng chậm rãi từ Tiếu Tam Tiếu thể nội bóc ra, bị Giang Phong hút nhập thể nội luyện hóa.

Giang Phong chân nguyên trong cơ thể cũng đang nhanh chóng tăng trưởng, nguyên bản chỉ có hơn ba nghìn năm chân nguyên, lập tức biến thành hơn năm nghìn năm.

Hùng hậu bành trướng chân nguyên tựa hồ muốn no bạo Giang Phong thân thể.

Ông!

Cùng lúc đó, kỳ quái xuất hiện lần nữa, hắc sắc biển sâu uyên, một đầu Quy Xà hợp thể cự đại Huyền Vũ xuất hiện, ngửa mặt lên trời vừa hô, phảng phất có thể dừng lại hư không.

Đầu kia Huyền Vũ toàn thân hào quang màu xanh đen lấp lóe, cho người ta một loại rung động cảm giác đè nén cảm giác.

Đây là dung hợp Long Quy Thần Thú sau chỗ sinh ra một loại kỳ quái, tại căn bản trên ý nghĩa không tính là Giang Phong kích phát kỳ quái.

Rống!

Cặn bã!

Theo Long Quy kỳ quái hù dọa, Hỏa Kỳ Lân, Phượng Hoàng, Thương Long, hắn ba loại kỳ quái nhao nhao hiện thân.

Trên bầu trời, xuất hiện lần nữa bên trong chấn hám nhân tâm hình ảnh.

Tứ đại Thần Thú lần đầu xuất hiện, cho người ta một loại không gì so sánh

nổi thị giác trùng kích.

Đây chính là Tiên Thiên tứ đại Thần Thú, tại đẳng cấp lên rất yếu, nhưng là huyết mạch tinh thuần trình độ tuyệt đối là Chư Thiên bên trong là tinh thuần nhất loại kia.

Cái thế giới này đẳng cấp rất lợi hại kỳ lạ, Giang Phong trước mắt cũng không rõ lắm Trung Nguyên từ.

Trong mây, Giang Phong toàn thân bao phủ tại kim sắc quang mang bên trong, hào quang màu tím chuyển biến thành màu vàng óng, phảng phất một vòng chiếu rọi Cửu Thiên Thập Địa thái dương, Shine vang chín tầng trời.

Tứ đại Thần Thú quay chung quanh bên trong, tựa hồ là một loại hiện lên tường cảnh.

Một lát sau, kỳ quái toàn bộ thu liễm.

Kim quang tiêu tán, Giang Phong thân ảnh dần dần hiện ra, hắn bước ra một bước, chỉ là trong chớp mắt liền tới tới trên mặt đất.

Vương Siêu bọn người hồi lâu, cái này mới hồi phục tinh thần lại.

Lạc Tiên, Băng Hoàng, Hoài Diệt, Thần Tướng bốn người vội vàng tiến lên, đi vào Giang Phong trước mặt cung kính nói: "Chúc mừng Môn Chủ, chúc mừng Môn Chủ, Môn Chủ pháp lực đại thành, Tiên Pháp vô biên!"

"Chúc mừng sư tôn pháp lực đại thành, Tiên Pháp vô biên!" Vương Siêu mấy cái người tới Giang Phong trước mặt, trong thần sắc, vô cùng cung kính nói.

Giang Phong cười nhạt một tiếng, gật gật đầu, chợt trong lòng bàn tay lật một cái, xuất hiện ba bản cổ tịch đưa cho Vương Siêu ba có người nói: "Đây là Hỗn Thế Tứ Tuyệt, Tiếu Tam Tiếu tuyệt học, còn có Đế Thích Thiên tuyệt học, các ngươi kế tiếp có thể lĩnh hội một hai, có gì không hiểu chỗ, đợi vi sư trở về lại mời dạy không muộn." Trăm độ một chút "Vô Hạn Tín Ngưỡng Chư Thiên trảo

Thư Ốc" chương mới nhất trước tiên miễn phí đọc.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 208: Đây Là Đấu Khí Thế Giới

Chương 208: Đây là đấu khí thế giới

"Sư tôn, ngài đây là muốn rời đi nơi này?" Ở chung một đoạn thời gian, Vương Siêu mấy người rõ ràng có chút không quen Giang Phong đột nhiên rời đi.

Vương Siêu thần sắc xiết chặt nói.

"Sư tôn, ngài lần này đi bao lâu?" Từ Tử Lăng tuy nhiên không phải loại kia già mồm người, nhưng Giang Phong muốn đi, tâm lý nhiều ít vẫn là có chút nỗi buồn.

"Môn Chủ. . ."

Lạc Tiên bọn người nhao nhao khẩn trương lên, chứng kiến Giang Phong thực lực khủng bố, giờ này khắc này, Giang Phong đối với bọn hắn tới nói cũng là Thần Minh, tự nhiên hi vọng Giang Phong có thể lưu lại.

Giang Phong khoát khoát tay, quay đầu nhìn về phía hư không một chỗ, thản nhiên nói: "Đã đến, còn không ra, chẳng lẽ muốn ta mời ngươi đi ra hay sao?"

Vừa dứt lời, tại mọi người cảnh giác bên trong, phương xa, một vệt cầu vồng xẹt qua hư không, trực tiếp hướng Thần Long Đảo bay tới.

Trong chớp mắt, bóng người chân đạp phi kiếm, rốt cục rơi trên mặt đất.

"Thần thoại vô danh!" Lạc Tiên mấy người rõ ràng nhận ra vị này trong võ lâm vang có đại danh thần thoại kiếm thuật cao thủ.

Nhao nhao mở miệng nói, bất quá trong thần sắc lại không có bao nhiêu cung kính, đối với bọn hắn tới nói, vô danh tuy nhiên lợi hại, nhưng là từng theo hầu Đế Thích Thiên bọn họ, tại đối mặt vô danh lúc, vẫn là vẫn có chút tự ngạo.

Huống chi bọn họ cùng vô danh thực lực sai biệt cũng không lớn, vì đó, ở một mức độ rất lớn, cũng liền đã bình ổn bối luận giao.

"Vô danh mạo muội đến đây, nếu có quấy rầy tiền bối chỗ, xin hãy tha lỗi!" Vô danh tuy nhiên không biết Giang Phong gọi hắn đi ra đến có ý đồ gì , bất quá, tại được chứng kiến Giang Phong trước đủ loại thủ đoạn, vô danh sớm đã bỏ xuống trong lòng cỗ này ngạo mạn.

Nhưng hắn cũng chỉ là hướng Giang Phong chắp tay một cái, cũng không có được cái gì quỳ bái lễ.

"Ngươi trước chỗ này, không phải là muốn biết Độc Cô là chết tại trong tay ai?" Giang Phong híp híp mắt, giống như cười mà không phải cười nhìn về phía vô danh.

Vô danh trong lòng nhất thời xiết chặt, vội vàng cười nói: "Tiền bối hiểu lầm, ta chẳng qua là muốn tới xem một chút, có thể giết Độc Cô người là thực lực cỡ nào mạnh mẽ tuyệt đối bối phận, bất quá bây giờ, vô danh xem như biết rõ. . . ."

"Ngươi ngược lại là cái thực sự người, hôm nay, đã ngươi đến, vậy liền lưu lại, tại Thiên Môn bên trong làm Hộ Pháp Trưởng Lão đi."

Vô danh đến, có cái này một cái có mạnh mẽ tay chân, Giang Phong sẽ phải rời đi cái thế giới này, đương nhiên sẽ không để tốt như vậy sự tình cho uổng phí hết.

Lưu lại vô danh, cho Vương Siêu ba người làm hộ thuẫn, không thể nghi ngờ

là cái rất lợi hại lựa chọn tốt.

Chẳng qua là khi vô danh nghe nói như thế lúc, trên mặt cũng không có lộ ra cỡ nào vui sướng sắc, đến là bỗng nhiên thần sắc đại biến.

"Tiền bối, tại hạ cũng không tại Thiên Môn ý, nhàn vân dã hạc quen. . ." Vô danh vội vàng giải thích nói, trong lòng căng thẳng.

Giang Phong thần sắc trên mặt lạnh xuống đến, "Ngươi không đồng ý cũng phải đồng ý, nếu là không đồng ý, vậy liền đừng có trách ta ra tay với ngươi. . ."

Một cỗ cuồn cuộn khí tức từ trên người Giang Phong đột nhiên bộc phát ra, trong lúc nhất thời, kinh thiên động địa, áp bách đến chung quanh hư không đều ẩn ẩn truyền đến từng tiếng tiếng nổ đùng đoàng vang.

Vô danh nhịn không được quanh thân phóng thích khủng bố Cương Khí, vạn đạo kiếm quang lượn lờ quanh người hắn.

Gặp này, Giang Phong trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc, chợt lạnh hừ một tiếng, đưa tay một chút, nguyên bản bảo hộ ở vô danh quanh thân kiếm cương tiếp theo một cái chớp mắt phảng phất tấm gương, đều vỡ vụn.

Soạt soạt soạt!

Vô danh trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, liên tục lảo đảo rút lui mấy bước, trên mặt cũng từ hồng nhuận phơn phớt sau cùng biến thành màu tái nhợt, trong mắt hãi nhiên sắc từng cái hiển hiện.

"Ta cả đời làm người, cách đối nhân xử thế sắc bén bá đạo, hành sự từ trước đến nay lỗi lạc trực tiếp, cho ngươi hai lựa chọn, một, trở thành Thiên Môn trưởng lão, hai, trực tiếp bước Tiếu Tam Tiếu theo gót, một thân tu vi chỉ làm thổ. . ." Rời đi cái thế giới này sắp đến, Giang Phong cũng không nói nhảm, gọn gàng đương đạo.

Vô danh sắc mặt tái nhợt, âm tình bất định, nhưng khi hắn nhìn thấy Giang

Phong trong mắt này lạnh lẽo sắc hiện lên lúc, hắn hơi hơi trong lòng căng thẳng, chợt thở dài, tựa hồ lập tức già nua rất nhiều, hắn khom người hướng Giang Phong thi lễ nói: "Vô danh nguyện ý Thiên Môn."

Giang Phong lộ ra vẻ mỉm cười, gật gật đầu.

Đã vô danh nguyện ý Thiên Môn, như vậy Giang Phong tự nhiên cũng sẽ không lại đi làm khó hắn.

Lúc trước, cho vô danh gieo xuống Chủng Ma chú, tự nhiên là ắt không thể thiếu sự tình.

Làm xong những việc này, Giang Phong bắt đầu mệnh mọi người xuất phát, trở về Trung Nguyên Thiên Môn tổng bộ.

Làm mọi chuyện đều an bài thỏa đáng về sau, Giang Phong rồi mới từ bên trong đệ tử cùng Vương Siêu mấy người cung tiễn dưới, nương theo lấy một đạo bạch quang hiện lên, Giang Phong tiến về dưới một cái thế giới.

Ba ngày sau, Đấu Khí Đại Lục, Ô Thản Thành bên trong. . .

Đây là một cái lấy đấu khí tu luyện vì Chủ Thế Giới, ở cái thế giới này, phần lớn người đều tu luyện có đấu khí.

Nhưng là đấu khí cũng chia cường nhược đẳng cấp, từ đấu khí phân chia có Đấu giả, Đấu Sư, Đại Đấu Sư, Đấu Linh, Đấu Vương, Đấu Hoàng, Đấu Tông, Đấu Tôn, Đấu Thánh cùng Đấu Đế. Mỗi cái giai đoạn đều có từ 1 Tinh đến 9 Tinh cửu giai đoạn.

Đạt tới Đấu giả , có thể quan sát bên trong bản thân thể nội tình huống, tụ khí thành luồng khí xoáy.

Đạt tới Đấu Sư có thể Đấu Khí Hóa áo, Tụ Khí Hóa Dịch hình dáng, lực công kích bạo tăng.

Đại Đấu Sư , có thể Đấu Khí Khải Giáp, đấu khí ngoại phóng, Tụ Khí hóa trạng thái Rắn, hiện lên hình thoi.

Đấu Linh , có thể đấu khí ngưng vật, trạng thái Rắn, giống như nhím biển.

Đấu Vương , có thể có Đấu Khí Hóa Dực, điều động ngoại giới không gian chút ít năng lượng.

Đấu Hoàng có thể có Đấu Khí Hóa Dực, có thể đại lượng điều động ngoại giới cùng thuộc tính năng lượng, không mượn ngoại lực thời gian ngắn dừng lại hư không.

Mà lúc đạt tới Đấu Tông sư, làm theo có thể có không tá trợ ngoại lực dừng lại hư không , có thể chế tạo không gian khóa.

Đạt tới Đấu Tôn thậm chí có thể ẩn tàng tại vết nứt không gian bên trong, có thể Không Gian Xuyên Toa, đấu khí Tinh Thể Hóa, chế tạo không gian thông đạo.

Nhưng là một khi đạt tới Đấu Thánh, liền có thể tự mình mở ra Nhất Phương Không Gian, để tộc nhân mình có lẽ hắn chủng tộc cư ở bên trong.

Thành tựu Đấu Đế, không chỉ có theo dựa vào chính mình huyết mạch, quan trọng hơn vẫn là tự thân tiềm lực, đột phá Đấu Đế, có thể mặc toa Thế Giới Bích Lũy, rời đi phương thế giới này.

Đây là đấu khí thế giới, cũng là một cường giả vi tôn, Thực Lực Chí Thượng thế giới.

Ở cái thế giới này, thế lực cường đại người có Nhất Tháp Nhất Điện hai tông ba cốc Tứ Phương Các, trung đan tháp, Hồn Điện xem như hai đại cự đầu, tại toàn bộ Đấu Khí Đại Lục có chút ảnh hưởng rất lớn quyền nói chuyện.

Trừ ngoài ra, Viễn Cổ tám tộc các thế lực lớn giao thoa phức tạp, bên trong đủ loại, thực sự quá tại hỗn loạn.

"Ai! Các ngươi nói một chút, chúng ta Ô Thản Thành lợi hại nhất người sẽ là ai chứ?" Một nhà tửu lâu bên trên, mấy tên Thanh Thông thiếu niên chính hạng ở cùng một chỗ, có chút bát quái nghị luận.

"Đương nhiên là chủ nhà họ Tiêu Tiêu Chiến, nghe nói hắn nhưng là Đại Đấu Sư cảnh giới đâu!"

"Vậy cũng không nhất định, Gia Liệt mọi nhà người Gia Liệt Tất còn có Áo Ba gia tộc gia tộc thực lực cũng không yếu, ai mạnh ai yếu cũng khó mà nói!" Một tên tướng mạo có chút xấu xí thiếu niên xem thường khinh thường nói ra.

"Như thế cái có ý tứ thế giới. . ." Ô Thản Thành, một nhà phồn hoa Tửu Lâu lầu hai bên trong, Giang Phong một bộ trường sam màu trắng, tóc bị buộc lên, chải vuốt đến cẩn thận tỉ mỉ.

Một bên tử tế nghe lấy những này Ô Thản Thành cái gọi là một ít gia tộc thiên tài đệ tử nghị luận, Giang Phong một bên chậm rãi thưởng thức cái thế giới này món ngon.

Trong lòng suy nghĩ vạn thiên, hiện lên vô số cái suy nghĩ. Trăm độ một chút "Vô Hạn Tín Ngưỡng Chư Thiên trảo Thư Ốc" chương mới nhất trước tiên miễn phí đọc.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 209: Tìm Đường Chết Gia Liệt Áo

Chương 209: Tìm đường chết Gia Liệt Áo

"Cái thế giới này Không Gian Pháp Tắc rõ ràng rất yếu, tùy tùy tiện một cái Đấu Thánh đều có thể khai thiên tích địa, thật đúng là với ngạc nhiên." Giang Phong tự nhủ.

"Gia liệt gia tộc gia chủ lợi hại là thật , bất quá, ta cảm thấy vẫn là Tiêu gia tộc dài đấu khí tu vi cao hơn một chút." Chỉ là yên tĩnh một lát, giữa sân liền lần nữa cãi vã, lần này cãi lộn cực kỳ kịch liệt.

"Hừ! Cái gì cẩu thí Tiêu gia tộc dài, nếu như hắn thật lợi hại như vậy, như vậy vì cái gì mỗi lần nhìn thấy lão gia nhà ta luôn luôn khách khí, lại dám nói chúng ta Gia Liệt gia tộc Tộc Trưởng tại Tiêu gia trong mắt liền cái cái rắm cũng không bằng? Ta xem các ngươi cái này là muốn chết!" Nương theo lấy một tiếng giận mắng cùng khinh thường âm thanh vang lên, một trận hừ lạnh, dưới lầu truyền đến trận trận cước bộ bên trên, tựa hồ có người lên lầu tới.

"Thanh âm này, tựa như là Gia Liệt gia tộc thiếu gia Gia Liệt Áo. . . Bên người một cái tiểu người hầu, giống như kêu cái gì Trương Tam vẫn là Lý Tứ tới. . ."

Giang Phong kém chút không có một thanh lão huyết phun ra ngoài, danh tự thật đúng là mẹ hắn quái có ý tứ.

"Mau tránh ra, lần này có trò vui nhìn. . ."

Nghe được này phách lối thanh âm, trên lầu những này Ô Thản ngươi thành gia tộc đệ tử rối loạn tưng bừng, nhao nhao mặt lộ hoảng sợ e ngại sắc.

Dù sao bọn họ vừa rồi thế nhưng là đều đang nghị luận gia liệt gia tộc và Tiêu gia cùng Áo Ba gia tộc tới, nếu là một hồi Gia Liệt Áo đến, muốn tìm bọn hắn tính sổ sách, bọn họ nên làm cái gì?

Tiểu trứng chọi đá, lại như thế nào là gia liệt gia tộc đối thủ?

"Mau tránh ra, cút ngay cho ta, ngăn trở thiếu gia nhà ta đường, các ngươi bồi thường nổi a?" Một đám thân thể mặc màu đen gia đinh phục gia đinh xuất hiện, mới vừa xuất hiện, bọn này gia đinh liền đối với trên lầu đám kia cái gọi là Ô Thản Thành một ít Quý Tộc Gia Tộc đệ tử một trận quyền đấm cước đá.

Mọi người tại đây sắc mặt có chút bối rối, từng cái sắc mặt đại biến, thất kinh, nhưng là giận mà không dám nói gì.

"Uy, mau tránh ra. . ."

"Nhìn cái gì vậy, nói cũng là ngươi, cho lão tử đứng lên, thiếu gia nhà ta đến, ngươi còn ở nơi này ngồi, con mẹ nó ngươi, không có mắt a, cái gì rác rưởi đồ,vật." Vừa lên lầu, những này gia đinh từng cái khí thế hung hung, bên trong một người dáng dấp có chút cao lớn thô kệch gia đinh giương mắt quét qua, khi thấy vẫn như cũ ngồi trên lầu gần cửa sổ nơi hẻo lánh Giang Phong vẫn như cũ làm theo ý mình, tự rót tự uống thời điểm, nhất thời sắc mặt âm trầm xuống.

Đi vào Giang Phong trước mặt, vỗ bàn một cái, quát lớn.

Tại Chúng gia con trai chen chúc dưới, dưới lầu đi đến một tên người mặc lam sắc Cẩm Bào thanh niên, thanh niên dáng dấp có chút xấu xí, một bộ âm dương quái khí bộ dáng.

Cẩm Bào thanh niên nam tử dĩ nhiên chính là gia liệt gia tộc Gia Liệt Áo thiếu gia, cái kia tại nội dung cốt truyện bên trong mười phần phách lối, tại trên

đường cái ý đồ muốn đùa giỡn Tiêu Huân Nhi, nhưng sau cùng lại bị Tiêu Viêm ngược thành chó phách lối Vai quần chúng.

Hắn giương mắt nhìn về phía Giang Phong vị trí chỗ ở, chỉ là nhẹ nhàng nhếch lên, trong mắt khinh thường hiển thị rõ không thể nghi ngờ, nhưng là cũng không có đem Giang Phong để vào mắt.

"Thấp hèn đồ,vật, không nghe thấy lão tử gọi ngươi đứng lên à, ngươi lỗ tai điếc hay sao?" Gia liệt gia tộc gia đinh Trương Tam hùng hùng hổ hổ, một chân đá vào Giang Phong trước mặt trên mặt bàn, trực tiếp liền muốn đem Giang Phong cái bàn đá lật.

Bỗng nhiên, nguyên bản chính tự rót tự uống Giang Phong mãnh liệt giương mắt, một tiếng trùng điệp tiếng hừ lạnh vang lên.

Bành!

Oanh!

Ngay sau đó, tại một tiếng này phảng phất nổi trống tiếng hừ lạnh bên trong, chỉ gặp nguyên bản còn dự định đá cái bàn Trương Tam bỗng nhiên bị một cỗ vô hình lực lượng cho đánh tới, cả người trực tiếp bay ngược ra tới.

Bành!

Như như đạn pháo thân thể trực tiếp đem lầu các đụng ra một cái lỗ thủng, sau một khắc, ngã bay xuống lâu, không biết sống chết.

Chỉ là hừ lạnh một tiếng liền đem một cái sống sờ sờ người cho trọng kích hừ bay, cái này là bực nào thực lực kinh người.

Tê!

Mọi người tại đây chớ không hít một hơi lãnh khí.

Giang Phong chậm rãi đứng dậy, quay đầu nhìn về phía Gia Liệt Áo, cảm nhận được này cỗ to lớn cuồn cuộn khí tức khủng bố, Gia Liệt Áo chỉ cảm giác mình hô hấp trì trệ.

Vội vàng gạt ra một tia so với khóc còn khó nhìn hơn cười, "Các hạ, hiểu lầm, đây đều là hiểu lầm, ta là gia liệt gia tộc Gia Liệt Áo, hi vọng các hạ xem ở gia liệt gia trên mặt mũi, đại nhân không chấp tiểu nhân, về sau các hạ sự tình chính là ta Gia Liệt Áo sự tình. . ."

Chỉ là tu vi đấu khí Thất Đoạn Gia Liệt Áo tại đối mặt Giang Phong lúc, chỉ cảm giác mình liền theo một con giun dế đối mặt một con voi lớn, không có chút nào tính khí có thể nói.

Chẳng ai ngờ rằng, ngày bình thường gia liệt gia Gia Liệt Áo vậy mà tại chỗ liền nhận sợ.

"Cho các ngươi gia liệt gia tộc mặt mũi? Dựa vào cái gì?" Giang Phong ánh mắt có chút băng lãnh, chính hắn hảo hảo ở tại trong tửu lâu uống rượu, căn bản cũng không có đi trêu chọc gia liệt gia tộc.

Nhưng là lần này, lại bị người khác ngay trước chính mình mặt châm chọc khiêu khích, đây đối với Giang Phong tới nói, là một loại vũ nhục.

"Tiểu tử, nói cho ngươi khác quá phách lối, chúng ta gia liệt gia có Đại Đấu Sư, căn bản không phải ngươi có thể tưởng tượng." Giang Phong tuy nhiên vừa rồi vô hình đánh bay trong gia tộc Trương Tam, nhưng là Gia Liệt Áo bên cạnh người hầu Lý Tứ lại là không có đem Giang Phong để vào mắt, hắn lạnh hừ một tiếng, cả giận nói.

"Ừm?" Giang Phong đột nhiên quay đầu, nhấc trừng mắt.

Phốc!

Chỉ là nhẹ nhàng trừng một cái, một cỗ kinh khủng đến để người hồn phi

phách tán đáng sợ tinh thần uy áp trong nháy mắt ầm vang đặt ở tên kia gia đinh trên thân.

Cả người hắn căn bản không biết chuyện gì xảy ra, tựa như cùng bị một cái Đại Thiết Chùy cho chùy bên trong ở ngực, đột nhiên phun ra một thanh Tâm Đầu Huyết.

Cả người đảo bay lên, lốp bốp đâm vào Tửu Lâu.

Tính cả Trương Tam một dạng, đi vào Trương Tam theo gót, trực tiếp bị sửa chữa.

Gia Liệt Áo tê cả da đầu, cả người giống như ngốc trệ, hắn cơ giới quay đầu nhìn về phía Giang Phong, muốn mở miệng nói cái gì, nhưng là đối mặt Thượng Giang Phong này một đôi băng lãnh vô tình con ngươi lúc, trong lòng của hắn lập tức xiết chặt.

Hắn nuốt nước miếng, Giang Phong nói: "Lưu lại một cánh tay, cút!"

Tuy nhiên không sẽ trực tiếp diệt sát đối phương, lung tung sát phạt, nhưng là Giang Phong quyết định vẫn là có cần phải sửa chữa một chút đối phương.

"Các hạ, cái này chỉ sợ có chút không tốt a. . ." Nghe xong Giang Phong lại muốn chính mình tự đoạn cánh tay, Gia Liệt Áo nguyên bản khẩn trương sắc mặt lập tức trở nên một trận âm trầm.

"Thiên! Người này đến là ai, đây cũng quá bá đạo đi, lại muốn Gia Liệt Áo thiếu gia tự đoạn hai tay. Đây không phải đang tìm cái chết sao?"

"Xuỵt! Không nên nói lung tung, dám như thế đối đãi Gia Liệt Áo thiếu gia, người này khẳng định không đơn giản!"

Nơi hẻo lánh chỗ, những cái kia nhìn thấy Giang Phong như thế tác phong làm việc Chúng gia tộc đệ tử chớ không hít một hơi lãnh khí, dù sao bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới Giang Phong vậy mà như thế trực tiếp bá đạo.

Dám đối gia liệt gia xuất thủ, cũng mà còn có sửa chữa Gia Liệt Áo thiếu gia, thứ này cũng ngang với là đối gia liệt gia tộc khiêu khích, đây quả thực là đang tìm cái chết a.

"Cho ngươi một phút đồng hồ thời gian, nếu như một phút đồng hồ sau, ngươi vẫn là không tự đoạn một tay, vậy ta liền đến cấp ngươi tự đoạn hai tay." Giang Phong lạnh hừ một tiếng, mở miệng nói: "1. . . 2. . ."

Gia Liệt Áo trên mặt lộ ra một tầng mồ hôi lạnh, trong lòng trong nháy mắt cũng sửa chữa gấp đứng lên, hắn bốn phía liếc nhìn, sau cùng lại phát hiện nơi này vậy mà không có một cái nào có thể che chở chính mình.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 210: Vân Lam Tông Thiếu Tông Chủ

Chương 210: Vân Lam Tông Thiếu tông chủ

"Các hạ không muốn hùng hổ dọa người, đối ngươi như vậy ta cũng không tốt, chúng ta gia liệt gia phía sau có. . ." Gia Liệt Áo thần sắc càng căng thẳng hơn đứng lên, liên tiếp lui về phía sau.

Thấy thế, Giang Phong nhếch miệng lên một tia cười lạnh.

Hai tay nâng lên, một cỗ vô hình uy áp trong nháy mắt hướng Gia Liệt Áo bao phủ mà đi.

Nhưng mà, ngay tại Giang Phong đang định xuất thủ trực tiếp mạt sát Gia Liệt Áo tế, bỗng nhiên, sau lưng Gia Liệt Áo, một tên người hầu trang phục gia đinh một bước tiến lên.

Bỗng nhiên, quanh thân đấu khí màu xanh nước biển mãnh liệt, trạng thái Khí cố hóa, Đấu Khí Hóa áo, vậy mà một tên Nhị Tinh Đại Đấu Sư cảnh giới cường giả.

Người cường giả này vừa mới vừa ra tay, liền trực tiếp đối Giang Phong cách không xuất quyền, một cái cự đại Băng Quyền trong nháy mắt nghiền ép hướng Giang Phong, hắn ánh mắt bên trong, đều là lạnh lùng sắc.

Giang Phong giương mắt quét qua, không khỏi kinh nghi một tiếng.

Lần này vượt qua, Giang Phong cũng không phải là chân thân vượt qua, hắn

chân thân lúc trước lưu tại Chiến Thần Điện trong mật thất.

Nói cách khác, lần này vượt qua, thực là hắn thân thể tiến hành vượt qua, nếu như nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện Giang Phong giờ này khắc này bộ dáng đã theo nguyên lai không giống nhau.

Mà lần này vượt qua cũng là đặc biệt, hắn chiếm hữu tại một tên Vân Lam Tông đệ tử trong thân thể.

Trọng yếu nhất vẫn là cái này đệ tử thân phận rất đặc thù, gia gia hắn vẫn là hiện tại Vân Lam Tông Tông Chủ Vân Sơn.

Đối với cái thân phận này, Giang Phong cũng là biểu thị rất lợi hại im lặng.

Dù sao, đối với Vân Sơn nhân vật này, Giang Phong cũng là không có cái gì cảm tình, bất quá đã vượt qua, Giang Phong cũng không có đi chú ý nhiều như vậy.

Lần này vì đó xuất hiện tại Ô Thản Thành, căn cứ cái này bị chính mình phụ thân đệ tử Thần Hồn trí nhớ đến xem, chủ yếu vẫn là cái này Vân Lam Tông Thiếu tông chủ đi ra ngoài lịch luyện.

"Làm càn, ai dám đối Thiếu tông chủ vô lễ?" Ngay tại tên kia có được Nhị Tinh Đại Đấu Sư tu vi gia liệt Gia Tộc Trưởng Lão sắp nhất quyền oanh sát tại Giang Phong trên thân thời điểm.

Bỗng nhiên, tại Giang Phong bên cạnh một tên người hầu trang phục lão giả xuất hiện, đưa tay nhất chưởng đánh ra, trực tiếp vỡ nát này cự đại Quyền Ảnh.

Phốc!

Nguyên bản tên kia gia liệt Gia Tộc Trưởng Lão còn là một bộ hung hữu thành túc, khí thế mãnh liệt bộ dáng, thế nhưng là sau một khắc, tại mọi người giật mình nhìn soi mói, hắn lại bị trực tiếp nhất chưởng đánh cho bay rớt ra ngoài, miệng phun máu tươi, ném ra Tửu Lâu.

Ở ngực bị nhất chưởng xuyên thủng, căn bản không biết hắn thụ thương trình độ.

Tê!

Mọi người vừa thấy như thế tình huống, chớ không hít một hơi lãnh khí, cái này là cỡ nào cường đại thực lực a?

"Thiếu gia, Vân Phi hộ chủ tới chậm, tội đáng chết vạn lần, còn mời thiếu gia trách phạt!" Xuất thủ đánh bay gia liệt gia tộc tên kia gia đinh trang phục trưởng lão là Vân Lam Tông một tên gọi Vân Phi Hộ Pháp Trưởng Lão.

Người trưởng lão này, là một tên có được ngũ tinh Đấu Vương thực lực cường giả, lấy Giang Phong tại Vân Lam Tông tu hành thiên phú, tự nhiên để Vân Lam Tông Tông Chủ Vân Sơn vạn phần chú trọng, Giang Phong xuất hành, tự nhiên nhất định phải có cường giả bồi được mới được.

Mà Vân Phi, dĩ nhiên chính là lần này cùng đi Giang Phong xuất ngoại lịch luyện trưởng lão.

Cái thế giới này rất lợi hại kỳ lạ, Võ Đạo Công Pháp ở cái thế giới này căn bản là không có cách tu hành, cái thế giới này chú trọng là tu luyện đấu khí.

Mà công pháp lại xưng là Đấu Kỹ, Đấu Kỹ công pháp phân Thiên Địa Huyền Hoàng bốn cấp độ.

Hoàng Giai Đấu Kỹ phổ biến đã tại Đấu Khí Đại Lục đại chúng trung lưu được, thuộc về Đại Chúng Hóa công pháp.

Mà một chút tiểu thành trong gia tộc, như Ô Thản Thành Tiêu gia. Áo Ba gia, cùng gia liệt gia tộc, bọn họ chỗ tu luyện công pháp tự nhiên là Huyền Giai Đấu Kỹ.

Mà như Vân Lam Tông loại này Gia Mã Đế Quốc Đại Tông Môn, cái này

bàng Đại Tông Môn thế lực, tu luyện công pháp tự nhiên là thuộc về Địa Cấp Đấu Kỹ phạm trù.

Giang Phong tuy nhiên thân thể thực lực chỉ là cửu tinh Đấu Linh tầng thứ, nhưng là tại Vân Lam Tông bên trong, là tuyệt đối thiên tài, mà lại cho dù vừa rồi Vân Phi không xuất thủ, Giang Phong lấy thân thể đấu khí tu vi, cũng có thể đủ để nghiền ép đối phương.

Còn có, tại Nguyên Thần Công Kích phương diện, cũng là rất cường đại.

Vì đó, hắn căn bản không lo lắng cho mình sẽ xuất hiện tình huống như thế nào.

"Thật là khiến người chán ghét gia hỏa!" Giang Phong ngẩng đầu nhìn về phía Gia Liệt Áo, trong mắt lóe lên một tia chán ghét sắc.

Vân Phi trưởng lão nghe vậy, thần sắc nhất động, vội vàng một bước tiến lên cung kính nói: "Thiếu tông chủ, tại hạ vậy thì để xéo đi!"

Giang Phong gật gật đầu, trong mắt rất là lãnh đạm.

"Không muốn, các ngươi đừng làm loạn, ta. . . A " Gia Liệt Áo vừa mới kiến thức đến Giang Phong bên người Vân Phi lợi hại, bây giờ này nguyên bản rất là lạnh nhạt thần thái đã biến mất không thấy gì nữa, đổi mà chuyển là một bộ sợ hãi vô cùng biểu lộ.

Hắn vội vàng lui lại mấy bước, thế nhưng là không đợi hắn lui lại mấy bước, Vân Phi trưởng lão lại là lách mình tiến lên, toàn thân đấu khí mãnh liệt, nhất quyền đột nhiên bạo phát, nhất quyền trực tiếp đánh vào Gia Liệt Áo Đan Điền Vị Trí.

Xoạt xoạt!

Một tiếng trứng gà vỡ vụn âm thanh vang lên, tại Gia Liệt Áo trong đan điền, một cổ mãnh liệt quỷ dị đấu khí đang lẩn trốn, qua trong giây lát, nguyên bản

còn có vẻ hơi khí diễm phách lối Gia Liệt Áo sắc mặt dần dần trở nên tái nhợt hạ xuống.

"Ta, đan điền ta!" Hắn xụi lơ trên mặt đất, trên mặt không có chút huyết sắc nào, hoảng sợ kêu to.

Trên mặt bắp thịt cũng bởi vì kịch liệt đau đớn mà trở nên rút gân, vặn vẹo.

"Thiên, hắn vậy mà thật phế Gia Liệt Áo." Mọi người tại đây ai cũng sắc mặt lần nữa đại biến, Gia Liệt Áo bị phế, chuyện này tuyệt đối không phải đơn giản sự tình.

Nhưng mà, lần này đã không trọng yếu, Giang Phong nhìn về phía Vân Phi, quay người không tiếp tục để ý xụi lơ trên mặt đất Gia Liệt Áo, đối Vân Phi nói: "Chúng ta đi!"

"Vâng, thiếu gia!" Hai người không có tiếp tục đợi lưu nguyên địa.

Tại một phen nghe ngóng về sau, Giang Phong cuối cùng minh bạch bây giờ thời gian tuyến là tại nội dung cốt truyện bắt đầu ba năm trước đây.

Nói cách khác, nội dung cốt truyện bên trong, hiện tại khoảng thời gian này hắn là Tiêu Viêm đấu khí bị trên ngón tay của chính mình trong nạp giới Dược Lão cho hấp thu.

Ba năm chịu nhục, Tiêu Viêm trở thành trong Tiêu gia trò cười, sau đó cái gì 30 năm Hà Đông 30 năm Hà Tây.

Giang Phong biểu thị, xem như Xuyên Việt Giả Tiêu Viêm, đối với hắn căn vốn không có hảo cảm gì.

Còn một người khác người, cái kia chính là Tiêu Huân Nhi, nguyên danh cổ Huân nhi, cái này Cổ Tộc Tộc Trưởng Cổ Nguyên nữ nhi, vì đó tại Tiêu gia, đó là bởi vì Tiêu Huân Nhi muốn âm thầm điều tra Viễn Cổ Đấu Đế Đà Xá Cổ Đế lưu lại động phủ.

Mà cái này trong động phủ có Đế hình Sồ Đan còn có không ít Dị Hỏa, cái này động phủ ngay tại Già Nam Học Viện lòng đất bên trong.

Bây giờ vượt qua đến cái thế giới này, lại thêm chính mình huyết mạch vấn đề, Giang Phong cảm thấy vẫn là có cần phải thu thập một chút Dị Hỏa, dù sao, những Dị Hỏa đó đối với mình tu luyện có chút chớ trợ giúp lớn.

"Thiếu tông chủ, chúng ta đã đi ra có một thời gian, có phải hay không nên trở về Vân Lam Tông một chuyến?" Trên đường, trong xe ngựa, Vân Phi trưởng lão cung kính hỏi.

Giang Phong nhắm mắt dưỡng thần, chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt lấp lóe hai lần, nói: "Tốt, này liền trở về nhìn xem."

Đối với cái thế giới này Vân Lam Tông, còn có Vân Vận những này nhân vật trong vở kịch, Giang Phong đảo là có chút hứng thú.

Bây giờ đang Ô Thản Thành dù sao cũng không có chuyện gì, dứt khoát để Vân Phi mang theo chính mình về Vân Lam Tông trước nghiên cứu một chút cái thế giới này Đấu Khí Công Pháp, đến lúc đó, lại tính toán sau. Trăm độ một chút "Vô Hạn Tín Ngưỡng Chư Thiên trảo Thư Ốc" chương mới nhất trước tiên miễn phí đọc.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 211: Tiền Bối, Tất Cả Những Thứ Này Đều Là Hiểu Lầm A!

Chương 211: Tiền bối, tất cả những thứ này đều là hiểu lầm a!

"Cái gì? Gia Liệt gia tộc Gia Liệt Áo thiếu gia bị người Phế Đan ruộng, vô pháp tu hành đấu khí?"

"Là ai phách lối như vậy, như thế gan lớn, chẳng lẽ không biết Gia Liệt gia tộc chính là chúng ta Ô Thản Thành nổi danh Địa Đầu Xà sao? Dạng này đơn giản cũng là đang gây hấn với toàn bộ gia liệt gia tộc a, chẳng lẽ là chúng ta già mã Đế Quốc một vị nào đó đại thế lực con cháu ra đến rèn luyện, vì đó, trực tiếp phế Gia Liệt Áo thiếu gia? . ."

"Cũng không phải, dám dạng này đánh Gia Liệt Áo thiếu gia, hơn nữa còn là tại biết rõ Gia Liệt Áo thiếu gia thân phận sau vẫn như cũ đem hắn cho đánh, dạng này cũng là thật lợi hại!"

"Nghe nói lúc ấy Gia Liệt Áo bên người một tên gia đinh vẫn là một tên Nhị Tinh Đại Đấu Sư, tại này tóc đen trước mặt người tuổi trẻ, đúng là trực tiếp cho quỳ!"

"Cmn! Chẳng lẽ đối phương là Đấu Linh hoặc là Đấu Vương hay sao? . . ." Không ra nửa giờ sau, Ô Thản Thành sôi trào, một cái làm cho người giật mình không thôi tin tức truyền ra, cái kia chính là Ô Thản Thành tam đại gia tộc, Gia Liệt gia tộc Gia Liệt Áo thiếu gia, cái này cho tới nay tại Ô Thản Thành làm xằng làm bậy, phách lối vô cùng công tử ca bị người cho ngược tàn, đan điền bị phế, đời này mang ý nghĩa cũng là một tên phế nhân.

Căn bản không có tu luyện thiên phú, cả đời này, xem như hoàn toàn phế vật.

Đồng thời, Gia Liệt gia tộc, gia tộc Tổng Điện bên trên.

Ba!

Một tên người mặc hỏa hồng sắc Cẩm Bào, mặt như đao gọt, làn da ngăm đen vàng như nến, dáng người có chút khô gầy, ánh mắt chim ưng trung niên nam tử "Ba" một tiếng, tay trái bao phủ một tầng nhạt đấu khí màu xanh lam.

Bàng bạc đấu khí trong nháy mắt bạo phát, ba một chút, trực tiếp đập nát bên cạnh cái ghế, hắn thông suốt đứng lên, nhìn đến đại điện bên ngoài, bốn tên gia tộc đệ tử mang tới đến thời niên thiếu, lửa giận trong nháy mắt sôi trào, làm mấy cái tên đệ tử nơm nớp lo sợ, cùng hắn báo cáo tình huống về sau, Gia Liệt gia tộc gia chủ Gia Liệt Tất đầu tiên là kinh ngạc một chút, chợt gầm lên giận dữ: "Đáng chết chó tạp ssi, cho Bản Gia Chủ tra, đến là cái nào đáng chết đồ,vật, lại dám mạo phạm ta Gia Liệt gia, không đem hắn ngàn đao bầm thây, khó tiêu ta Gia Liệt gia hổ thẹn!"

Diện mục dữ tợn, ngày bình thường xử sự lạnh nhạt Gia Liệt Tất hoàn toàn bạo tẩu phẫn nộ.

Gia Liệt gia tộc lúc nào bị người như thế đánh mặt, bây giờ, lại có người đứng tại bọn họ trên đầu đi ị, giận!

"Gia chủ, thiếu gia là chúng ta Gia Liệt gia tộc thiên tài đệ tử, toàn bộ Ô Thản Thành ai không biết, bây giờ lại là có người công nhiên xuất thủ thương tổn Gia Liệt Áo thiếu gia, trong này đoán chừng có. . . ." Gia Liệt Gia Tộc Trưởng Lão Gia Liệt giận tiến lên một bước, cho Gia Liệt Áo ổn định thương thế, sắp xếp cẩn thận Gia Liệt Áo dưỡng thương về sau, vừa rồi đi vào đại điện, sắc mặt có chút âm trầm nói ra.

Gia Liệt Tất lạnh hừ một tiếng, phẫn nộ nói: "Ta chẳng cần biết hắn là ai, tra cho ta, hừ. . ."

Gia Liệt giận. . . .

So với Gia Liệt gia tộc mọi người phẫn nộ cùng Ô Thản Thành bắt đầu truyền ra Gia Liệt Áo thiếu gia bị Giang Phong bên người một cái hầu hạ cho biến thành phế nhân, mọi người nhao nhao suy đoán người kia đến là ai thời điểm.

Xem như kẻ đầu têu Giang Phong lại là thảnh thơi thảnh thơi cùng Vân Phi trưởng lão hai người thừa ngồi xe ngựa, rời đi Ô Thản Thành, hướng già mã Đế Quốc Vân Lam Tông trở về.

Ô Thản Thành bên ngoài, hai người chủ tớ hai người vừa vừa đi không đến bao lâu, Vân Phi trưởng lão bỗng nhiên kéo một phát lập tức cái chốt, bẩm báo nói: "Thiếu tông chủ, bọn họ đuổi theo."

Trong xe ngựa, Giang Phong chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt lóe lên một đạo hàn mang, chung quanh gió thổi cỏ lay tự nhiên không gạt được hắn cảm giác.

Chỉ là, Giang Phong không nghĩ tới gia liệt gia tộc hiệu suất đã vậy còn quá nhanh, như thế liền tra được chính mình cùng Vân Phi hai người hạ lạc.

Theo Vân Phi trưởng lão vừa dứt lời, xoát xoát xoát!

Từng đạo từng đạo người mặc Hỏa trường sam màu đỏ bóng người nhao nhao rơi xuống đất, tay cầm một thanh trường đao, đao quang hắc hắc, hàn mang khiếp người.

Một người cầm đầu là một tên tướng mạo biểu lộ ra khá là hung ác nham hiểm lão giả, lúc này chính là gia liệt Gia Tộc Trưởng Lão gia liệt giận.

Chỉ gặp đến đây người có khoảng hơn hai mươi người, cầm đầu gia liệt giận sai người đem Xe ngựa vây quanh, chợt trong đám người đi ra, ánh mắt quét qua, nhìn về phía Xe ngựa ngồi Vân Phi, lạnh lùng nói: "Làm chúng ta bị tổn

thất gia liệt gia Thiếu Tộc Trưởng còn muốn chạy trốn, các ngươi lá gan cũng không nhỏ, tại thương tổn thiếu gia nhà ta đồng thời, các ngươi muốn cho các ngươi hành vi ngu xuẩn nghĩ lại một chút, cho dù các ngươi gia tộc thế lực lại lớn, nhưng là hôm nay, các ngươi sẽ chết, bởi vì chỉ có người chết, mới sẽ không tiết lộ bí mật."

Gia liệt giận, một tên có chút tứ tinh Đại Đấu Sư tu vi đấu tu.

Tại lần này trước đến tìm kiếm Giang Phong cùng Vân Phi trưởng lão hai người trả thù tế, xem như gia liệt gia tộc gia chủ gia liệt tất tự nhiên sẽ điều tra một phen.

Trước, Vân Phi tại Tửu Lâu triển lãm thực lực chính là Tam Tinh Đại Đấu Sư khoảng chừng tu vi.

Vì đó ẩn nặc tu vi, hoàn toàn hay là bởi vì Giang Phong trước mắt còn không muốn trêu chọc đến không tất yếu phiền phức.

Tại chưa chánh thức đem đấu khí tu luyện trước, Giang Phong quyết định vẫn là có cần phải điệu thấp một chút, đương nhiên, nếu có người tìm hắn để gây sự, Giang Phong cũng không để ý đem chém giết, không phải vậy, nếu là cả đám đều tìm hắn để gây sự, đây chẳng phải là đem hắn xem như bùn nặn?

Lần này, gia liệt tất phái ra có được tứ tinh Đại Đấu Sư đỉnh phong thực lực gia liệt giận, bởi vậy có thể thấy được, gia liệt tất là thật động Chân Hỏa, vì đó, lối trả thù này tuyệt đối là tàn khốc.

"Thật sao? Vậy lão hủ ngược lại muốn xem xem các ngươi đến có năng lực gì." Vân Phi trưởng lão khóe miệng hai bên hoa râu trắng hướng lên nhếch lên, trên khóe miệng câu lên một vòng khinh thường ý cười, huy động roi ngựa, chỉ hướng gia liệt giận mấy người, lắc đầu.

"Muốn chết, giết cho ta!" Gia liệt giận khi nào bị người như thế khinh bỉ, nhất thời phẫn nộ, một tiếng quát lớn, chợt, một đám gia liệt gia tộc chuyên môn

huấn luyện ra sát thủ cùng nhau tiến lên, trực tiếp phóng thích đấu khí, hướng Giang Phong hai người chém giết tới.

Từng đạo từng đạo đấu khí hình thành đao khí phát ra một tiếng tiếng nổ đùng đoàng, rơi ở trên xe ngựa.

Muốn đem Xe ngựa trực tiếp xé vỡ thành hai mảnh.

Gia liệt giận một bước tiến lên, không nói hai lời, đơn giản lại ngay thẳng, hai tay của hắn đột nhiên nâng lên, toàn thân đấu khí bành trướng mãnh liệt, trực tiếp hướng về phía trước oanh ra nhất quyền.

Băng đấu khí màu xanh lam hình thành một mảnh thủy triều, ầm vang nhào về phía Xe ngựa.

"Hừ! Không biết tự lượng sức mình!" Ngồi ở trên xe ngựa Vân Phi trưởng lão lạnh hừ một tiếng.

"Giết!" Trong xe ngựa, Giang Phong băng lãnh phun ra một chữ như vậy.

Vân Phi trưởng lão nghe vậy, trên mặt chấn động, tiếp theo ánh mắt trở nên rét lạnh, nhìn về phía gia liệt giận đối diện oanh đến đấu khí thủy triều, hắn trực tiếp đạp mạnh lưng ngựa, cả người lăng không vọt lên.

Hai tay liên tục huy động, tại quanh người hắn, đột nhiên bộc phát ra một trận chấn động khiến người sợ hãi đấu khí.

Hỏa đấu khí màu đỏ mãnh liệt, tại sau lưng của hắn hình thành một đôi đấu khí Vũ Dực.

"Đấu Vương cường giả người, làm sao có thể?" Làm cảm ứng rõ ràng đến giữa thiên địa đấu khí bị nhanh chóng điều động, nguyên bản còn phong khinh vân đạm, tình thế bắt buộc, coi là có thể đánh giết Giang Phong chủ tớ hai người gia liệt giận bỗng nhiên sắc mặt đại biến, trong lòng dâng lên một cỗ không khỏi hãi nhiên sắc.

Đấu Vương cường giả người, lúc nào, bọn họ gia liệt gia vậy mà trêu chọc đến dạng này tồn tại, như vậy trong xe ngựa tên kia tóc đen người trẻ tuổi lại đến là thế nào bối cảnh?

"Tiền bối, hiểu lầm, tất cả những thứ này đều là hiểu lầm a." Hãi nhiên muốn tuyệt, gia liệt giận tại chỗ có loại muốn khóc xúc động, thu liễm toàn thân đấu khí, trực tiếp kêu khóc nói.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 212: Hắn Là Khó Gặp Thiên Tài

Chương 212: Hắn là khó gặp thiên tài

"Hiểu lầm sao? Nếu như không phải thực lực của ta so với ngươi còn mạnh hơn, có lẽ đây cũng không phải là cái hiểu lầm, mà chính là một cái chính xác Sát Kiếp." Vân Phi trưởng lão lạnh cười một cái.

Chỉ gặp hắn toàn thân đấu khí bành trướng, phía sau đấu khí Vũ Dực mở ra, thân ảnh trong nháy mắt hóa thành một đạo lưu quang, tàn ảnh vẫn như cũ lưu trên không trung, chỉ là sau một khắc.

Phốc phốc phốc!

Liên tục không ngừng phốc phốc tiếng vang lên, từng đạo từng đạo huyết hoa phiêu tán rơi rụng đi ra, trên mặt đất, rất nhanh liền bị nhiễm lên một tầng máu tươi, làm một lần lần nữa an tĩnh lại lúc, chỉ có gia liệt nộ thần tình ngốc trệ đứng tại chỗ.

Hắn trong con mắt còn bảo lưu lấy một tia khủng bố.

Đồng tử phóng đại, tựa hồ thấy cái gì có thể lo sự tình.

Hắn ngốc trệ cúi đầu xuống, ở ngực nơi đó, một đóa yêu dị huyết hoa chính đang toả ra, hắn thông suốt ngẩng đầu nhìn về phía Vân Phi trưởng lão, mở ra nói: "Ngươi. . . Ngươi. . ."

Phù phù!

Thi thể dần dần băng lãnh, ngã trên mặt đất, vĩnh viễn cũng đứng không dậy nổi, gia liệt giận vẫn là chết.

Xe ngựa chầm chậm rời xa, mặt trời chiều ngã về tây, trên mặt đất lưu lại mười mấy bộ ngổn ngang lộn xộn thi thể.

Những thi thể này trong mắt đều là tràn ngập hoảng sợ, phảng phất lúc còn sống gặp được cái gì đáng sợ tra tấn.

Đi xa trong xe ngựa xa xa truyền đến một đạo đạm mạc thanh âm, "Lần này xem như cảnh cáo, nếu là gia liệt gia tộc còn không hết hi vọng, ta cũng không ngại che tay diệt gia liệt gia."

"Chỉ là một cái gia liệt gia tộc mà thôi, làm gì làm phiền Thiếu tông chủ ngài tự mình xuất thủ, nếu không, lão phu cái này cũng làm người ta đi đem gia liệt gia cho diệt?"

"Vân Phi trưởng lão, ngươi phải nhớ kỹ, chúng ta là người văn minh, đừng hơi một tí liền sát nhân diệt khẩu loại. . . Nhiều như vậy không tốt. . ."

Vân Phi trưởng lão khóe miệng hung hăng run rẩy một chút, còn người văn minh, ngươi thế nào không lên Thiên, liền ngươi vừa rồi loại kia vô sỉ không biết xấu hổ hành vi, đây chính là ngươi cái gọi là văn minh? Có xấu hổ hay không a ngươi.

Gia liệt gia tộc phái ra mấy chục tên cao thủ đều bị diệt, khi tin tức kia truyền về Ô Thản Thành lúc sau đã là sau hai giờ.

Biết được việc này gia liệt tất tự nhiên là kinh hãi không thôi, gia liệt giận thực lực là tứ tinh Đại Đấu Sư, cái này hắn là biết rõ, nhưng chính là như vậy một vị cường giả, trong gia tộc người nổi bật, bây giờ cũng là bị người tại trong một ngày tính cả gia tộc hơn hai mươi tên xuất sắc sát thủ cùng một chỗ bị giết.

Cái này làm sao không để hắn kinh hồn bạt vía.

"Gia chủ, việc này, ngài nhìn. . ." Gia liệt gia tộc trong đại điện, một tên trưởng lão cẩn thận từng li từng tí xin chỉ thị.

Chính ở trong đại điện đi qua đi lại, nhăn đầu lông mày gia liệt tất trong lòng căng thẳng, đình chỉ dạo bước, trong mắt thoáng hiện nét nghi ngờ bất định quang mang nói: "Có thể giết chúng ta gia liệt gia gia liệt giận trưởng lão , có thể nhìn ra đối phương nhất định sẽ vượt qua tứ tinh Đại Đấu Sư tồn tại, cái này đến sẽ là ai? Chẳng lẽ là gia tộc của hắn chuẩn bị liên hợp lại đối trả cho chúng ta gia liệt gia?"

Chợt, tựa hồ nghĩ đến cái gì, gia liệt tất lắc đầu, "Điều đó không có khả năng, cho dù là Tiêu Chiến tự mình xuất thủ, lấy gia liệt giận tên kia thực lực căn bản không có khả năng như thế liền bị đánh giết, chẳng lẽ đối phương có Đấu Linh trên đây cường giả?"

Nghĩ tới đây, gia liệt tất trong lòng khẽ giật mình, "Nhanh, triệu hồi gia tộc bên trong sát thủ, hết thảy chờ đối đãi ta chỉ thị, bằng vào ta danh nghĩa, lập tức tổ chức Gia Tộc Trưởng Lão hội nghị."

Nghĩ đến có thể là trêu chọc đến vô pháp chống lại tồn tại, gia liệt tất trong nháy mắt có chút rùng mình.

Hắn gia liệt gia tộc tại Ô Thản Thành rất mạnh không tệ, nhưng là tại Gia Mã Đế Quốc quái vật khổng lồ này trước mặt lại là lộ ra như vậy không có ý nghĩa, không thể trêu vào người thực sự quá nhiều.

"Gia chủ, thiếu gia bên kia." Một tên trưởng lão do dự một chút nói.

"Hắn thế nào? Nếu không phải cái này đáng chết súc sinh, hôm nay chúng ta gia liệt gia liền sẽ không xuất hiện loại tình huống này, đáng chết." Gia liệt tất nhíu mày nói.

"Thiếu gia hắn chết." Một tên trưởng lão nhuyễn động một cái bờ môi, rốt cục vẫn là mở miệng nói.

"Cái gì. . ." Lời này vừa nói ra, trong đại điện, nhất thời an tĩnh lại, Gia Liệt Áo thiếu gia, vậy mà chết, tin tức này, tuyệt đối sẽ chấn động Ô Thản Thành. . .

Ô Thản Thành sự tình, Giang Phong cùng Vân Phi trưởng lão hai người đã không có đi chú ý.

Một ngày về sau, Gia Mã Đế Quốc Vân Lam Tông.

Đông đông đông!

Một tòa độc đáo viện lạc nội lâu đài Đình Các san sát, một gian cảnh trí trang nhã phòng nhỏ bị chậm rãi gõ vang, một đạo giống như Chim Sơn Ca động nghe thanh âm chậm rãi truyền đến, chỉ nghe nữ nhân kia nói ra: "Thiếu tông chủ, sư tôn xuất quan, hắn muốn gặp ngươi một lần."

Gian phòng bên trong, trên giường, nguyên bản ngay tại vận chuyển công pháp, lĩnh ngộ chính mình mới sáng tạo ra một bản tên là (Lục Đạo Luân Hồi Quyền) Đấu Kỹ Giang Phong bỗng nhiên mở to mắt.

Hắn trong hai mắt, có chút hai cái tiểu nhân ngay tại đưa tay đánh quyền, sau lưng hắn xuất hiện sáu bức hình ảnh hư ảnh.

Đó là sáu bức thế giới giả tưởng, tên là Lục đạo, ý vị chuyển thế, chính là là một loại rất khó lĩnh ngộ công pháp.

Một lát sau, thế giới ảo ảnh dần dần mơ hồ, sau cùng biến mất không thấy gì nữa.

Giang Phong toàn thân đấu khí bành trướng, điều tức một chút, Giang Phong đem ngoại phóng đấu khí thu hồi.

Lốp bốp, tại chung quanh hắn hư không, đấu khí phát ra một trận tiếng nổ đùng đoàng.

Đây là trong hư không đấu khí đột nhiên sau khi va chạm chỗ bạo phát đi ra

tiếng vang.

Bành trướng đấu khí gây nên ba động chỉ là trong nháy mắt, liền hoàn toàn thu liễm, đến mức bên ngoài nữ tử hơi hơi cảm ứng được một tia chấn động, nhưng là cái loại cảm giác này liền rất nhanh biến mất.

Két!

Phòng cửa bị đẩy ra, một thân màu trắng công tử trang phục Giang Phong chậm rãi từ trong phòng đi ra, tuấn lang dung mạo, có chút khí khái anh hùng hừng hực.

Này một đôi mày kiếm mắt sáng, cùng này trong mắt lấp lóe sắc bén ánh sáng, luôn luôn để cho người ta cảm thấy từ tim đập nhanh động.

Nhìn trước mắt cái này Vân Lam Tông từ trước tới nay có thể nói tư chất nghịch thiên nhất thiếu niên Tông Chủ, Vân Sơn cháu trai ruột, Vân Vận trong đôi mắt đẹp có chút không nói rõ được cũng không tả rõ được sắc thái.

"Tông Chủ lão nhân gia ông ta xuất quan?" Giang Phong ngẩng đầu quét mắt trước cái này phong vận mỹ nhân nhi, trong mắt không có bất kỳ cái gì gợn sóng.

Tại nội dung cốt truyện bên trong, về sau Tiêu Viêm vì cùng Nạp Lan Yên Nhiên đó là cái gì ba năm ước, đánh lên Vân Lam Tông, tại kết cục cuối cùng bên trong, Vân Lam Tông che diệt.

Mà xem như Vân Lam Tông Tông Chủ, Vân Vận không chỉ có không có trả thù Tiêu Viêm, ngược lại sau cùng trở thành Tiêu Viêm nữ nhân.

Một nữ nhân vì yêu có thể vứt bỏ hết thảy, nhưng là nếu vì yêu, mà đem chính mình đã từng tông môn đưa không để ý, vậy thì khó tránh khỏi có chút quá tuyệt tình chút.

Cái gọi là ba năm ước, tại Giang Phong trong mắt cũng là cái rắm chó, nếu

như Tiêu Viêm dám tìm tới cửa, Giang Phong không ngại dạy một chút hắn làm người như thế nào.

Cho dù sau lưng của hắn có cái Tiêu Huân Nhi, đến lúc đó, chính mình chưa hắn không thể cùng Viễn Cổ tám tộc nhất chiến.

Ba năm, thời gian đầy đủ.

"Vâng, sư tôn hắn xuất quan." Vân Vận thu liễm trong lòng dị dạng tình cảm, sắc mặt bình tĩnh nói.

"Sư phụ, hắn cũng là Thiếu tông chủ ca ca sao?" Một cái rất êm tai thiếu nữ âm thanh vang lên, thiếu nữ thanh âm rất là thanh thúy, ngay sau đó, Giang Phong nhìn thấy một người mặc màu đỏ nhạt váy lụa thiếu nữ xuất hiện, thiếu nữ thiên sinh lệ chất, chỉ là vừa vừa thấy mặt, liền cho Giang Phong một loại rất là thanh thuần động người ấn tượng.

Sư phụ?

Vừa mới cô gái này gọi Vân Vận sư phụ, chẳng lẽ là Nạp Lan Yên Nhiên? Giang Phong quan sát tỉ mỉ mắng Nạp Lan Yên Nhiên, Nạp Lan Yên Nhiên cùng lúc đó cũng tại hiếu kỳ đánh giá hắn, hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ, lẫn nhau đều đang quan sát đối phương.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 213: Từ Hôn Lưu

Chương 213: Từ hôn lưu

"Vâng, Yên Nhiên, hắn chính là chúng ta Tông Chủ đại nhân tôn tử, Vân Lam Tông từ trước tới nay tu hành thiên tư xuất sắc nhất, hơn nữa còn là thiên phú tối cao loại kia, vẻn vẹn chỉ là mười sáu tuổi niên kỷ, tu vi cũng đã đạt tới cửu tinh Đấu Linh cấp bậc, đây là ta ở trong đế quốc gặp qua thiên phú tối cao một cái, có lẽ, tương lai tông môn phát triển liền dựa vào hắn." Nhìn lấy Giang Phong dần dần đi xa thân ảnh, Vân Vận trong mắt lóe lên một chút ảm đạm, đồng thời, cũng bao hàm một tia phức tạp sắc.

Thiếu tông chủ tu hành thiên phú có thể nói trong tông môn thậm chí toàn bộ già mã đế quốc đều là thiên tài đứng đầu.

Chính là như vậy một thiên tài, tính cách lại là rất lạnh lùng kiêu ngạo, cho dù là đối mặt nàng lúc, cũng là xưa nay không giả từ sắc.

Thậm chí đều không muốn nhiều liếc nhìn nàng một cái, nữ nhân luôn luôn kiêu ngạo, bị người như thế lạnh đợi, nếu nói Vân Vận tâm lý không có không thoải mái, đó là giả.

"Sư tôn, ta cảm giác Thiếu tông chủ giống như rất lợi hại không thích ta bộ dáng." Nạp Lan Yên Nhiên nhìn qua Giang Phong rời đi bóng lưng, không khỏi nhếch miệng nói.

Vân Lam Tông hậu sơn trong mật thất, một tên thân thể mặc đồ trắng Cẩm

Bào lão giả xếp bằng ở trên giường đá, hắn quan sát tỉ mỉ lấy trước mắt Giang Phong, trong mắt lóe lên một vẻ kinh ngạc sắc đạo: "Phong nhi, ngươi đột phá Đấu Vương?"

"Cái gì, Thiếu tông chủ hắn đã là Đấu Vương cảnh giới?" Nguyên bản đứng ở một bên Vân Vận, nghe vậy, không khỏi thần sắc giật mình nói, Nạp Lan Yên Nhiên thì là há to mồm, có chút khó tin,

"Phong nhi đột phá Đấu Vương sự tình thuộc về bí mật, việc này hiện tại còn không thể truyền đi. . ." Vân Sơn ngẩng đầu nhìn Vân Vận cùng Nạp Lan Yên Nhiên sư đồ hai người liếc một chút, nghiêm túc nói.

"Vâng, sư tôn!"

"Vâng, Lão Tông Chủ!" Vân Vận cùng Nạp Lan Yên Nhiên hai người cung kính thi lễ nói.

"Phong nhi, ngươi đã bước vào Đấu Vương cảnh, ngươi thiên tư vượt qua ta tưởng tượng. . ." Vân Sơn trong lòng khó tránh khỏi thiếu không vui sướng, đối Giang Phong có thể rất nhanh đột phá cho tới bây giờ cảnh giới, rất rõ ràng, Vân Sơn trong lòng là giật mình.

"Tông Chủ, ngươi vẫn là xem trước một chút quả ngọc phù này rồi nói sau." Giang Phong đưa tay một nhiếp, trong tay một viên tản ra trong suốt bích lục sắc quang hoa ngọc phù xoay tròn lấy đi vào Vân Sơn trước mặt, Vân Sơn đưa tay một cái tiếp nhận ngọc phù, làm ngọc phù rơi vào mi tâm một khắc này, Vân Sơn cả người thân ảnh kịch liệt chấn động.

Tiếp theo thần sắc trở nên càng ngày càng chấn kinh, sau cùng biến đến vô cùng kinh nghi.

Ngọc phù bên trong là Giang Phong cải tạo về sau, kết hợp Võ Đạo Thế Giới công pháp khai sáng đi ra một môn mới Đấu Kỹ.

Lục Đạo Luân Hồi Quyền, Đấu Kỹ coi trọng xuất quyền bá đạo vô cùng, chính là thuộc về đấu kỹ Thiên giai công pháp.

Môn đấu kỹ này, là Giang Phong tự mình sáng tạo, lấy hắn cường đại như thế nguyên thần, thôi diễn ra này môn bá đạo công pháp đương nhiên sẽ không yếu đi nơi nào.

Này môn đấu kỹ Thiên giai, trừ coi trọng không gian chiến đấu cùng nguyên thần chiến đấu bên ngoài, lớn nhất chủ yếu vẫn là có thể Phong Tỏa Không Gian cùng câu thông thiên địa đấu khí, gặp mạnh làm theo mạnh, hắn mạnh mặc hắn mạnh, ta từ mạnh hơn hắn.

"Phong nhi, cái này. . ." Đạt được bộ này đỉnh cấp Đấu Kỹ công pháp, Vân Sơn đã sớm bị chấn kinh đến không nhẹ.

Bây giờ ở vào cửu tinh Đấu Hoàng đỉnh phong hắn chính cần bế quan đột phá Đấu Tông, mà bây giờ Giang Phong cho hắn như thế một bộ Đấu Kỹ, nói cách khác, Vân Sơn đột phá Đấu Tông ngày, đã không xa.

"Đây là ta xuất ngoại du lịch, ngẫu nhiên dưới đạt được một bộ công pháp." Giang Phong không có có dư thừa giải thích, như thế giải thích, đảo cũng coi là trải qua đóng.

Vân Sơn tự nhiên không có đi hỏi nhiều như vậy, hắn gật gật đầu, tán thưởng Giang Phong vài câu, chợt liền bắt đầu lựa chọn tiến hành bế quan.

Liên quan tới Giang Phong đột phá Đấu Vương một chuyện, Vân Sơn cũng không có hiện tại liền lập tức tung khắp toàn bộ già mã Đế Quốc, chủ yếu vẫn là lo lắng già mã Đế Quốc hoàng thất hội gây bất lợi cho Giang Phong.

Vì đó, tại chưa đột phá Đấu Tông trước, Vân Sơn tạm thời đem tin tức cho bắt đầu phong tỏa.

Thời gian thấm thoắt, đảo mắt đã qua ba năm, ba năm qua theo tu luyện (Lục

Đạo Luân Hồi Quyền) Giang Phong tu vi đã bước vào Đấu Hoàng cảnh giới, như thế tiến cảnh, đơn giản có thể xưng nghịch thiên yêu nghiệt.

Bất quá đối với Giang Phong tới nói, vẫn như cũ có chút quá chậm.

Đi qua Võ Đạo Công Pháp cải tạo thôi diễn mà đến Lục Đạo Luân Hồi Quyền, phối hợp Giang Phong ngũ tinh Đấu Hoàng cảnh giới, bạo phát tuyệt đối là khủng bố, cho dù đối đầu cao hơn chính mình cảnh giới tồn tại, Giang Phong cũng có nắm chắc vượt cấp khiêu chiến.

Đây chính là Giang Phong tự tin, cho dù gặp được mạnh hơn, Đấu Tôn cấp bậc cường giả, nguyên thần xuất khiếu, câu thông thiên địa đấu khí, Giang Phong chưa hẳn không thể nhất chiến.

"Thiếu tông chủ ca ca!" Sườn đồi dưới, truyền đến một tiếng vô cùng dễ nghe thanh âm, một đạo tịnh lệ thân ảnh từ đằng xa chậm rãi đi tới.

Người tới chính là Nạp Lan Yên Nhiên, Nguyên Trứ Trung, Nạp Lan Yên Nhiên chỉ có Đấu Sư cảnh giới, nhưng là tại Giang Phong cùng Vân Vận hai người ngẫu nhiên chỉ điểm xuống, Nạp Lan Yên Nhiên đã đột phá đến Đại Đấu Sư cảnh giới.

Mười lăm mười sáu tuổi Nạp Lan Yên Nhiên có một loại thiếu nữ đặc thù linh vận, dáng người mười phần cân xứng, tăng thêm tấm kia Họa Quốc cấp bậc mặt, tuyệt đối là có thể cho nam nhân vì cảm thấy kinh diễm.

Đương nhiên, chỉ điểm thời điểm khó tránh khỏi gặp được một chút mập mờ sự tình, tuy nhiên Giang Phong biểu thị đến không có vấn đề chút nào.

Nhưng là, loại quan hệ đó, lại là để một mực cảm mến Giang Phong Nạp Lan Yên Nhiên một mực để trong lòng.

Chỉ là nàng một mực không dám thổ lộ, nói trắng ra, cái kia chính là Nạp Lan Yên Nhiên đã thích Giang Phong tên thiên tài này Thiếu tông chủ.

"Yên Nhiên, ngươi tìm ta có việc?" Giang Phong nhấc nhấc mày kiếm, nhíu mày hỏi.

Nạp Lan Yên Nhiên đỏ mặt lên, ngập ngừng nói: "Là như thế này, Thiếu tông chủ ca ca, ta muốn tìm ngươi giúp một chút, gia gia của ta tại trước sớm cùng hắn hảo hữu lập thành một mối hôn sự, hiện tại Tiêu gia tên thiếu niên kia cùng ta đều đến nói chuyện cưới gả niên kỷ, nhưng là ta không muốn gả cho đối phương. . ."

Nạp Lan Yên Nhiên đem chính mình cùng Tiêu Viêm muốn hủy hôn sự tình nói một lần, gặp Giang Phong vẫn như cũ không hề bận tâm bộ dáng nàng vội vàng giải thích nói: "Thực ta căn bản cùng người kia chưa từng gặp mặt, mà lại, chính ta cũng là không thích hắn, ta. . ."

"Đã muốn từ hôn, vậy liền lui đi." Đối với Nguyên Trứ Trung, đoạn này không có kết quả nhân duyên, cùng Tiêu Viêm kia cái gì cái gọi là 30 năm Hà Đông, 30 niên Hà Tây, Giang Phong cũng không thế nào quan tâm.

Nạp Lan Yên Nhiên vốn là cùng Tiêu Viêm không có bất cứ tia cảm tình nào, lại nói thế nào ưa thích nói, vì đó từ hôn, đối với Nạp Lan Yên Nhiên tới nói, thực là một loại truy cầu ái tình tự do.

"Ta muốn mời Thiếu tông chủ ca ca cùng đi với ta. . ." Nạp Lan Yên Nhiên trên mặt lần nữa đỏ lên nói.

"Tìm trong tông môn người khác đi theo ngươi không là được." Nếu như nói Giang Phong nhìn không ra Nạp Lan Yên Nhiên đối nàng tình cảm, đó là ngu ngốc, làm một cái trải qua nam nữ sự tình người mà nói, tự nhiên rất rõ ràng Nạp Lan Yên Nhiên đối tình cảm mình.

"Thiếu tông chủ ca ca, ngươi liền bồi ta cùng đi sao?" Nạp Lan Yên Nhiên một bước tiến lên, ôm Giang Phong cánh tay, hai đoàn cực đại mềm mại đè ép tại Giang Phong trên cánh tay, này thân thể mềm mại dính sát Giang Phong.

Giang Phong cái trán bốc lên ba đạo hắc tuyến, có chút im lặng nói: "Tốt a. Ta cùng ngươi đi một chuyến."

Nội dung cốt truyện đã bắt đầu , dựa theo bây giờ thời gian này điểm, Tiêu Viêm trên mặt nhẫn Dược Lão cũng cần phải không sai biệt lắm khôi phục.

Đối với thu thập Dị Hỏa Giang Phong tới nói, Cốt Linh Lãnh Hỏa, tự nhiên không thể bỏ qua.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 214+30 Năm Hà Đông, 30 Niên Hà Tây (Thượng)

Chương 214: 30 năm Hà Đông, 30 niên Hà Tây (thượng)

Mặt trời chiều ngã về tây, già mã Đế Quốc Ô Thản Thành chậm rãi lái tới một chiếc xe ngựa, trên xe ngựa ngồi một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ thiếu nam thiếu nữ.

Nữ dĩ nhiên chính là Nạp Lan Yên Nhiên, mà nam dĩ nhiên chính là bồi Nạp Lan Yên Nhiên đến đây từ hôn Giang Phong.

Theo hai người rời đi Vân Lam Tông, một cái chấn kinh toàn bộ già mã Đế Quốc tin tức cũng theo truyền đến, cái kia chính là Vân Lam Tông Thiếu tông chủ Giang Phong đã bước vào Đấu Vương cảnh giới.

Tuy nhiên đây không phải trước mắt Giang Phong cảnh giới, chỉ là mặt ngoài tin tức, nhưng là đã đủ để chấn kinh toàn bộ già mã Đế Quốc.

Phải biết, đây chính là trong lịch sử trẻ tuổi nhất Đấu Vương, già mã Đế Quốc muốn đến cũng chỉ như vậy một cái.

Cái này làm sao không để hắn chấn kinh?

Giang Phong tu luyện thiên phú đến mạnh bao nhiêu, đã đột phá Đấu Tông Vân Sơn đã không cách nào thấy rõ, ba năm này, Giang Phong một mực bế quan, hắn liền càng thêm vô pháp rõ ràng hiểu biết Giang Phong thực lực.

Đối với ngoại giới chấn động, thực Vân Sơn tâm lý càng thêm chấn kinh, bởi

vì Giang Phong đã bước vào Đấu Hoàng cảnh.

Ô Thản Thành, Tiêu gia đại trạch trước, Xe ngựa chầm chậm dừng lại, đảm nhiệm xa phu Vân Phi trưởng lão người nhẹ nhàng rơi xuống đất, đi vào trước xe ngựa, cung kính nói: "Tiểu thư, Thiếu tông chủ, Tiêu gia đến."

Xe ngựa màn xe bị chầm chậm kéo ra, Giang Phong cùng Nạp Lan Yên Nhiên hai người từ trong xe ngựa trực tiếp đi ra.

"Đưa lên bái thiếp!" Giang Phong quét qua Tiêu gia đại trạch, đây là một tòa giàu có cổ đại đặc sắc trạch viện.

"Vâng!" Vân Phi trưởng lão sắc mặt vô cùng cung kính, một tên Đấu Hoàng cường giả, cho Giang Phong sung làm xa phu, đối với Vân Phi trưởng lão tới nói, cũng không phải là cái gì bạc đãi sự tình.

Nếu không phải Giang Phong cho hắn tu luyện công pháp, đoán chừng trước mắt hắn vẫn như cũ còn không phải nhất tinh Đấu Hoàng cảnh.

Chính là bởi vì như thế, hắn mới càng thêm kính nể Giang Phong, đi theo một cái tiềm lực lớn như thế Thiếu tông chủ trước mặt, là hắn vinh hạnh lớn lao.

Bái thiếp đưa lên, rất nhanh, Tiêu gia người gác cổng vội vàng tiến trong đại trạch thông báo.

Không ra một lát, một đám người phần phật mắng hướng đại trạch bên này đi ra.

Một người cầm đầu là một tên có chút mày kiếm Tinh Mâu, khóe miệng giữ lại sợi râu nam tử, nhìn, cho người ta một loại thượng vị giả khí chất.

"Hai vị Vân Lam Tông khách quý đến đây, Tiêu Chiến không có từ xa tiếp đón, thất lễ, thất lễ." Tiêu Chiến quét mắt một vòng Nạp Lan Yên Nhiên cùng bên người nàng Giang Phong, không khỏi nao nao, cười đem Giang Phong hai người mời đến trong Tiêu gia.

"Tiêu bá phụ đa lễ, gần đây bá phụ thân thể mạnh khỏe?" Nạp Lan Yên Nhiên không mất ung dung cười nhạt một tiếng, về Tiêu Chiến thi lễ nói.

Trên đại điện, Tiêu gia Đại Trưởng Lão, Nhị Trưởng Lão cùng Tam Trưởng Lão, còn có trong gia tộc chúng đệ tử đứng ở trong đại điện.

Giang Phong hơi quét qua, liền nhìn thấy ngồi tại nơi hẻo lánh chỗ viết chữ Tiêu Huân Nhi, đây là một người mặc tử sắc váy lụa thiếu nữ xinh đẹp.

Ước chừng mười lăm mười sáu tuổi, tại Thần Hồn liếc nhìn dưới, Giang Phong cũng nhìn thấy đứng tại đại điện u ám nơi hẻo lánh chỗ, không có tiếng tăm gì Tiêu Viêm, quan sát tỉ mỉ một chút Tiêu Viêm về sau, Giang Phong lắc đầu, chợt quay đầu.

Bên này, Tiêu Chiến tiếp tục cười nói: "Nạp Lan cháu gái hữu lễ, gần đây gia gia ngươi thân thể được chứ?"

Tiêu Chiến cha trước kia cùng Nạp Lan Yên Nhiên gia gia Nạp Lan Kiệt đã từng là đồng sinh cộng tử hảo huynh đệ, hai người mười mấy năm trước liền một mình hạ quyết định, nếu là mình tử con trai của nữ sinh liền để bọn hắn sau khi lớn lên kết làm phu thê.

Chỉ bất quá về sau Tiêu Chiến cha tại cùng cừu nhân đánh nhau lúc chết, Tiêu gia tuy nhiên bắt đầu xuống dốc, nhưng là Nạp Lan Kiệt nhưng vẫn không có hối hôn.

Cho tới hôm nay Nạp Lan Yên Nhiên làm chủ đến từ hôn, Nạp Lan Kiệt vẫn còn không biết rõ chuyện này.

"Gia gia thân thể của hắn rất tốt, chỉ là ngày gần đây thường xuyên nhắc tới Tiêu lão gia gia, chỉ tiếc, Tiêu lão gia gia. . . Ai!" Nói đến đây, Nạp Lan Yên Nhiên thở dài, có chút thở dài.

Trong lúc nhất thời, trong đại điện đồng dạng có chút tâm tình sa sút.

"Đúng, Nạp Lan cháu gái, bên cạnh ngươi vị này là?"

Tiêu Chiến chung quy là Lão Hồ Ly, rất nhanh liền bỏ xuống trong lòng Nhi Nữ Tình Trường, nhìn về phía Giang Phong ánh mắt lúc, không khỏi hơi có chút nghi ngờ nói.

"Đây là Thiếu tông chủ ca ca!" Nạp Lan Yên Nhiên nghe xong Tiêu Chiến nâng lên Giang Phong, không khỏi trên mặt lộ ra một tia nhu tình, ôm một cái Giang Phong cánh tay, có chút thân mật nói ra.

Thấy cảnh này, Tiêu Chiến lập tức nhăn đầu lông mày, Nạp Lan Yên Nhiên là hắn nhận định con dâu, bây giờ lại ngay trước gia tộc mọi người mặt cùng Giang Phong ấp ấp ôm một cái, cái này còn thể thống gì?

Bất quá, tại khi hắn nghe được Giang Phong thân phận lúc, ở đây vẫn là vang lên hít một hơi lãnh khí thanh âm.

"Hắn cũng là trong lịch sử trẻ tuổi nhất Đấu Vương, Vân Lam Tông Thiếu tông chủ, Vân Phong?" Tiêu Chiến ánh mắt bên trong tràn ngập hãi nhiên, đang nhìn hướng Giang Phong trong mắt, không khỏi hiện lên một tia kinh diễm sắc, nhưng là vừa nghĩ tới chính mình tên phế vật kia nhi tử, Tiêu Chiến không khỏi trong lòng thở dài một hơi.

"Hắn cũng là Vân Lam Tông Thiếu tông chủ."

"Đây cũng quá tuổi trẻ a?"

"Đúng vậy a. Ta nhìn niên kỷ của hắn. Đoán chừng cũng liền mười bảy mười tám tuổi đi, còn trẻ như vậy Đấu Vương, cái này tu luyện thiên phú không khỏi quá cao đi."

"Nếu là có thể gả cho hắn, này để cho ta chết, ta cũng nguyện ý đây."

Trên đại điện, Chúng gia tộc đệ tử nhao nhao hít một hơi lãnh khí, bọn họ

giống như Giang Phong niên kỷ, thế nhưng là tại cái tuổi này, Giang Phong cũng đã là bước vào Đấu Vương cảnh giới, mà bọn họ còn vẫn như cũ là cái gì đấu khí vài đoạn tới, cái này làm sao không để trong lòng bọn họ cảm giác rất lợi hại không công bằng, các loại ước ao ghen tị.

"Không sai, hắn chính là chúng ta Vân Lam Tông thiếu Tông Chủ đại nhân." Vân Phi trong mắt chiếu rọi mắng kính sợ sắc, rất là tự hào nói ra.

"Yên Nhiên, đã đến, liền nói với bọn họ rõ ràng đi, miễn cho lấy sau đó phát sinh cái gì không tất yếu phiền phức." Giang Phong nhìn một chút mọi người tại đây, đối với Tiêu Chiến chấn kinh cũng không có để vào mắt, không hề bận tâm hắn trực tiếp mở miệng nói.

Nạp Lan Yên Nhiên thần sắc nhất động, tiếp theo nhe răng cười một tiếng, nhìn về phía Giang Phong lúc, trên mặt hơi có chút ửng đỏ, cái này tia ửng đỏ, xem ở Tiêu Chiến trong mắt, lại là nóng bỏng trào phúng.

"Tiêu bá bá, thực lần này Nạp Lan đến đây là muốn cùng quý phủ từ hôn, ta thích không phải Tiêu công tử, ta đã có yêu mến người." Nạp Lan Yên Nhiên hoàn toàn không có che giấu mình cõi lòng, vừa nói, ánh mắt dời về phía Giang Phong, trong mắt đều là nhu tình mật ý.

Ba!

Vừa dứt lời, Tiêu Chiến trong tay chén ngọc trực tiếp bị hắn một nắm, biến thành bột mịn.

"Nạp Lan cháu gái, này không thể nói lung tung được, ngươi cùng Viêm nhi việc hôn nhân chính là gia phụ cùng gia gia ngươi Nạp Lan Kiệt định ra, chẳng lẽ gia gia ngươi đây là muốn hối hôn hay sao?" Tiêu Chiến mặt trầm vào nước, chỉ thiếu chút nữa cùng Nạp Lan Yên Nhiên đánh nhau.

Nạp Lan Yên Nhiên trong mắt lóe lên một tia áy náy, bất quá vẫn là trả lời: "Đây là chính ta chủ ý, mà lại ta vừa rồi đã nói qua, ta có yêu mến người, ta cùng

quý công tử một chút tình cảm đều không có, sao là phu thê đàm luận, gia gia tuy nhiên cùng Tiêu gia định ra hôn ước, nhưng là ta hạnh phúc, vẫn là từ ta tự mình làm chủ, xem như đền bù tổn thất, ta sẽ cho Tiêu gia ba bình tam phẩm đan dược, Tiêu bá bá, ngươi cảm thấy thế nào?"

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 215+30 Năm Hà Đông, 30 Niên Hà Tây (Hạ)

Chương 21: 30 năm Hà Đông, 30 niên Hà Tây (hạ)

"Nạp Lan cháu gái, ngươi cái này. . ." Tiêu Chiến trên trán bốc lên từng đạo từng đạo gân xanh, rất lợi hại hiển nhiên, hắn đây là nổi giận tới cực điểm.

"Làm càn, Tiêu gia chúng ta tốt xấu đã từng cũng là huy hoàng qua, hiện tại xuống dốc, đảo để các ngươi tới nơi này khinh người quá đáng." Nhị Trưởng Lão cùng Tam Trưởng Lão hai người nghe vậy, không khỏi giận tím mặt, vỗ dưới trướng Ghế dựa, hừ lạnh nói.

Trong gia tộc, trên đại điện các đệ tử nhao nhao ngẩng đầu hướng đại điện nơi hẻo lánh một tên không đáng chú ý thiếu niên nhìn qua, trong mắt tràn ngập mỉa mai, khinh thường cùng chế giễu.

Tiêu Huân Nhi trên mặt dần dần âm trầm xuống, nhìn về phía Nạp Lan Yên Nhiên trong ánh mắt lóe lên một tia tức giận, thế nhưng là làm nhìn về phía Tiêu Viêm lúc, nàng tâm lại trở nên nhu hòa.

Duy chỉ có Đại Trưởng Lão nhếch miệng lên một tia cười lạnh, "Nhìn ngươi Tiêu Chiến lúc này xử lý như thế nào gia tộc từ hôn chuyện này."

Trong gia tộc, khó tránh khỏi sẽ có Gia Tộc Nội Bộ tranh đấu, Tiêu Chiến làm vì gia tộc gia chủ, trong gia tộc tự nhiên có không ít người không phục, mà Đại Trưởng Lão cũng là bên trong một cái điển hình ví dụ.

"Phụ thân, cái này cưới lui cũng được, Tiêu gia chúng ta không cần cửa hôn

sự này, còn có, các ngươi cầm cái này mấy bình tam phẩm đan dược, Tiêu gia chúng ta không cần các ngươi cầu xin thương xót. . ." Người nói chuyện, chính là kéo nổi giận trong bụng Tiêu Viêm, vừa dứt lời, hắn lại tiếp tục nói: "30 năm Hà Đông, 30 niên Hà Tây, đừng nên xem thường người nghèo yếu, ta Tiêu Viêm cho dù không thể tu luyện đấu khí, Nhưng là Ta tin tưởng một ngày nào đó, ta lại. . ."

"tốt một cái đừng nên xem thường người nghèo yếu, không hổ là ta con trai của Tiêu Chiến, có cốt khí." Tiêu Chiến vỗ dưới thân cái ghế, thông suốt đứng lên, trong thần sắc vô cùng kích động nói.

"Tiêu Viêm, ngươi muốn hủy hôn, đây là gia tộc sự tình, đã Nạp Lan Yên Nhiên cùng Thiếu tông chủ nguyện ý đền bù tổn thất ba chúng ta bình tam phẩm đan dược, vậy chuyện này liền không tới phiên ngươi tới làm chủ."

Đại Trưởng Lão nói.

"Không sai, Từ hôn có thể lui, nhưng là đan dược xem như đền bù tổn thất, gia tộc bọn ta có nghĩa vụ đạt được."

Nhị Trưởng Lão cùng Tam Trưởng Lão nhao nhao phụ họa nói.

Ba bình tam phẩm đan dược, có lẽ tại Đế Quốc Đại Tông Môn trong mắt không tính là gì, thế nhưng là tại một cái Ô Thản Thành Tiêu gia tới nói, cái này đã được cho rất lợi hại phong phú bồi thường, Đại Trưởng Lão ba người tự nhiên không nguyện ý Tiêu Viêm làm một chính mình khí liền không công cùng cái này ba bình đan dược bỏ lỡ.

"Hô!" Tiêu Viêm hít một hơi thật sâu, sau cùng nhìn về phía Nạp Lan Yên Nhiên, song tay nắm chặt song quyền nói: "Ngươi cùng ta hôn sự chính là là năm đó gia gia của ta cùng Nạp Lan Kiệt tiền bối sở định dưới, bây giờ, Nạp Lan Kiệt tiền bối không có đáp ứng ngươi từ hôn, ngươi một mình đến đây từ hôn, cái này không khỏi đối Tiền Bối quá bất kính a?"

"Ngươi hẳn phải biết, Đó là cái mạnh được yếu thua thế giới, tại so với ngươi còn mạnh hơn tồn tại trước mặt, chẳng lẽ ngươi không hiểu hẳn là hạ thấp điều một chút, người yếu, không có tư cách tại cường giả trước mặt nhảy đi, bời vì, ngươi so người khác yếu. . ." Ngay tại Tiêu Viêm nắm chặt quyền đầu, sắc mặt âm trầm mở miệng từng chữ nói ra nói thời điểm, Giang Phong một bước đi ra, đi vào Tiêu Viêm trước mặt, ở trên cao nhìn xuống nhìn lấy Tiêu Viêm, cái này đồng dạng đến từ đồng hành Địa Cầu Xuyên Việt Giả, Nhếch miệng lên một tia cười lạnh nói.

một cỗ đáng sợ uy áp từ trên người Giang Phong đột nhiên bạo phát, nhằm vào Tiêu Viêm, Nhất thời để Tiêu Viêm cả người đều vì khẽ giật mình.

"dựa theo ngươi thuyết pháp, nếu có người so với ngươi còn mạnh hơn, như vậy ngươi cũng không có tư cách ở chỗ này nói chuyện?"

Một cái nhẹ nhàng tiếng nói, tại trong sảnh lạnh nhạt vang lên.

Thiếu nữ này dung mạo khuynh thành, ưu nhã cao quý, khí chất thanh lãnh lạnh nhạt, dáng người yểu điệu rung động lòng người, cực kỳ hấp dẫn chú mục.

Nhìn qua nói chuyện thiếu nữ, mấy vị trưởng lão khí diễm biến mất, quét giữa sân Giang Phong liếc một chút, Mấy người không nói thêm gì nữa.

Người khác không biết thiếu nữ thân phận, nhưng xem như Tiêu gia cao tầng, bọn họ nhiều ít vẫn là biết rõ một chút.

Vân Lam Tông tuy nhiên thuộc về già mã Đế Quốc lớn nhất Đỉnh Cấp Thế Lực, hơn nữa còn là loại kia quái vật lớn tồn tại.

Nhưng nếu là nói đến Tiêu Huân Nhi thân phận, bọn họ vẫn là không nhịn được trong lòng có chút run rẩy.

đối với Vân Lam Tông, nếu như Vân Lam Tông là một cái con voi lớn, như vậy Tiêu Huân Nhi phía sau Cổ Tộc liền tuyệt đối là như cự long tồn tại.

Viễn Cổ tám đại chủng tộc danh hào tuyệt đối không phải thổi, chính là bởi vì biết rõ Tiêu Huân Nhi thế lực sau lưng cường đại.

Vì đó, tại Tiêu Huân Nhi chen vào nói thời điểm, Tiêu Chiến cùng chúng trong gia tộc cao tầng đều hợp thời lựa chọn trầm mặc, bởi vì bọn hắn cũng muốn nhìn một chút, tại đối mặt Tiêu Huân Nhi lúc, Giang Phong cái này cái gọi là Vân Lam Tông Thiếu tông chủ, đến họp xử lý như thế nào.

"Huân nhi muội muội, đây là ta cùng Vân Lam Tông sự tình, ngươi không có thể đúc kết!" Gặp Tiêu Huân Nhi mở miệng, Tiêu Viêm không khỏi có chút bận tâm mở miệng nói, hắn cũng là không hy vọng Tiêu Huân Nhi tham gia đến từ hôn trong chuyện này.

nhưng mà đối với cái này, Tiêu Huân Nhi lại là không để ý đến hắn, ánh mắt nhìn về phía Giang Phong lúc, mang theo một tia lạnh lùng.

"Há, nói như vậy, ngươi so với ta mạnh hơn lạc?" Giang Phong hơi hơi Híp híp mắt, có chút có ý riêng nói, khóe miệng cũng là lơ đãng mang theo một vòng lãnh ý.

"Đối với ta mà nói, hôm nay người nào cũng không thể khi dễ Tiêu Viêm ca ca, chí ít ngươi không được, bao quát toàn bộ Vân Lam Tông cũng không được." Tiêu Huân Nhi chém đinh chặt sắt nói, lời này vừa nói ra, ở đây sở hữu không biết rõ tình hình gia tộc đệ tử nhao nhao hít một hơi lãnh khí, Tiêu Huân Nhi hôm nay cái này là thế nào.

Đại Điện Hạ Tiêu Mị lạnh cười một cái, lắc đầu nói nhỏ: "Tiêu Huân Nhi tiện nhân kia chẳng lẽ là đầu choáng váng không thành. Vậy mà nói ra những lời này."

Gia tộc của hắn đệ tử cũng là từng cái hai mặt nhìn nhau, cảm thấy Tiêu Huân Nhi khẳng định là tinh thần xảy ra vấn đề.

Duy chỉ có Tiêu Chiến cùng ba tên Gia Tộc Trưởng Lão thân hình khẽ giật

mình, nhìn về phía Tiêu Huân Nhi trong mắt lóe lên một tia e ngại, Tiêu Huân Nhi thân phận bày ở này, bọn họ rất rõ ràng, hôm nay có Tiêu Huân Nhi tại, việc này khẳng định liền sẽ không xuất hiện ý hắn bên ngoài.

"Phong công tử, nếu không hôm nay việc này dừng ở đây đi." Tiêu Chiến thực sự không nguyện ý xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, đi ra khuyên.

"Hôm nay, ai cũng hộ không Tiêu Viêm, Cổ Tộc tuy nhiên rất mạnh, nhưng là, phải biết, trên cái thế giới này sự tình gì đều không phải là tuyệt đối, cổ Huân nhi, ngươi cảm thấy ngươi có thể bảo vệ được Tiêu Viêm?" Giang Phong nhìn chằm chằm Tiêu Huân Nhi, tiến lên một bước, nhìn thẳng nói.

"Ngươi biết thân phận ta?" Bị Giang Phong điểm ra thân phận, Tiêu Huân Nhi đôi mắt đẹp đột nhiên co rụt lại, trong nháy mắt trở nên cảnh giác lên, âm thanh lạnh lùng nói: "Mười bảy tuổi đột phá Đấu Vương, trong lịch sử trẻ tuổi nhất Đấu Vương, ngươi là làm sao biết thân phận ta?"

"Ta nói, trừ phi hôm nay Cổ Tộc Đấu Thánh trên đây cường giả đến, nếu không, Tiêu Viêm hôm nay phải chết!" Một cỗ cuồn cuộn đáng sợ uy áp từ trên người Giang Phong đột nhiên bạo phát, ép tới mọi người tại đây nhao nhao sắc mặt đại biến, vội vàng lui lại.

"Thật đáng sợ khí tức, ngươi là. . ." Chỉ là cái này vừa mới phóng xuất ra uy áp, liền để mọi người tại đây không thở nổi, cho dù là núp trong bóng tối quan sát tình huống Lăng Ảnh, vào lúc này cũng là không khỏi từ chỗ tối xông ra, đi vào Tiêu Huân Nhi phía trước, bảo vệ Tiêu Huân Nhi, ánh mắt bên trong tràn ngập cảnh giác.

"Ngươi là Đấu Hoàng?" Lăng Ảnh trong thần sắc tràn ngập chấn kinh, bởi vì từ vừa rồi Giang Phong phóng thích khí tức đến xem, rõ ràng cũng là Đấu Hoàng cường giả khí tức.

Lời này vừa nói ra, ở đây lần nữa an tĩnh lại.

Mười bảy tuổi Đấu Hoàng, cái này tựa hồ cũng quá kinh hãi thế tục, đến là như thế nào thiên phú nghịch thiên, mới thành tựu bây giờ niên kỷ Đấu Hoàng?

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 216: Tiêu Viêm Phải Chết

Chương 216: Tiêu Viêm phải chết

"Không nghĩ tới Già Mã Đế Quốc Vân Lam Tông cho tới nay ẩn giấu thực lực, trong tông vậy mà xuất hiện ngươi dạng này thiên phú Yêu Nghiệt Thiên Tài, chỉ tiếc, hôm nay, ngươi không nên đắc tội Tiêu Viêm ca ca, càng không nên đắc tội ngươi không nên đắc tội với người." Tiêu Huân Nhi cũng là hơi có chút giật mình , bất quá, rất nhanh liền tỉnh táo lại, một cỗ sát ý từ trên người nàng bạo phát, nhìn về phía Giang Phong lúc, ánh mắt bên trong tràn ngập hờ hững.

"Có đúng không, vậy ta ngược lại muốn xem xem bên cạnh ngươi Hộ Đạo Nhân đến có hay không thực lực này."

Giang Phong lạnh hừ một tiếng, trong tay lắc một cái, Kỳ Lân Chiến Kích ra hiện trong tay hắn, đạo đạo hào quang màu đỏ thắm lấp lóe, trực tiếp hướng Lăng Ảnh bao phủ mà đi.

Đấu khí mãnh liệt, xé rách không gian, giờ khắc này, chỉ là vừa mới trong điện quang hỏa thạch giao thủ.

Còn chưa kịp gặp Giang Phong là như thế nào động thủ, liền nhìn thấy một đạo bóng người màu xanh lam bay rớt ra ngoài, mọi người cẩn thận nhìn lên, không khỏi lần nữa giật nảy cả mình.

Bởi vì này một đạo bị kích mang một kích đánh bay không là người khác, chính là Tiêu Huân Nhi Hộ Đạo Nhân Lăng Ảnh.

Đối với người khác chấn kinh, xem như Lăng Ảnh bản thân cùng Cổ Tộc đại tiểu thư cổ Huân nhi trong lòng càng thêm giật mình.

Phải biết Lăng Ảnh thế nhưng là ngũ tinh Đấu Hoàng thực lực, nhưng chính là như vậy thực lực, tại đối mặt Giang Phong lúc, đúng là áp chế không nổi Giang Phong.

"Ngũ tinh Đấu Hoàng đỉnh phong, cái này sao có thể." Lăng Ảnh hãi nhiên thất sắc, có chút khó có thể tin nói ra.

"Cái gì, ngũ tinh Đấu Hoàng đỉnh phong, cái này. . ." Tiêu gia mọi người đã một trận sợ hãi, cái này đến là muốn như thế nào nghịch thiên tu luyện thiên phú a.

Cho tới nay ngoại giới nghe đồn Giang Phong chỉ là một tên Đấu Vương thực lực cường giả, nhưng là bây giờ cũng đã tuổi còn trẻ bước vào Đấu Hoàng cảnh, đây quả thực là một cái kỳ tích.

"Xem ra, ngươi Hộ Đạo Nhân để cho người ta có chút thất vọng, hôm nay, Tiêu gia có thể bất diệt, nhưng là, Tiêu Viêm phải chết!" Giang Phong run tay một cái bên trong Chiến Kích, quay đầu quét Tiêu Viêm liếc một chút, chỉ gặp giờ này khắc này Tiêu Viêm nắm thật chặt quyền đầu, trong mắt tràn ngập phẫn nộ sắc.

Nhưng là Giang Phong lại là không để ý đến hắn, mà chính là quay người trực tiếp hướng hắn chậm rãi đi tới.

"Tiểu huynh đệ, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, làm người lưu hạng nhất, ngày sau tài năng tốt gặp nhau." Ngay tại Giang Phong cho dù đi vào Tiêu Viêm trước mặt, Tiêu Huân Nhi gấp đến độ muốn tiến lên ngăn cản thời điểm, bỗng nhiên, một đạo bao hàm tang thương lão giả âm thanh vang lên tới.

Thanh âm này không phải tới từ nơi khác, chính là tới từ Tiêu Viêm trong miệng.

Bây giờ Tiêu Viêm toàn thân áo bào không gió mà bay, cho người ta một loại phong cách cổ xưa, trải qua cảm giác tang thương cảm giác.

Toàn thân khí chất cũng là đại thay đổi, đặc biệt là này một đôi ánh mắt, càng là một cái trải qua phong sương lão giả mới có trí tuệ ánh mắt.

"Chỉ bằng ngươi sao?" Chỉ là hơi có chút kinh ngạc, Giang Phong rất nhanh liền hiểu được.

Tại nguyên thần cảm ứng xuống, Tiêu Viêm rõ ràng đã bị phụ thân, mà loại tình huống này xem ra, trong tay Tiêu Viêm trong nạp giới Dược Lão hẳn là đã phục sinh.

Dược Lão nguyên danh Dược Trần, là Viễn Cổ trong bát đại cổ tộc Dược Tộc đệ tử, bởi vì bị người hãm hại mà khu trục ra tộc, kết bạn Phong Nhàn, xông xáo đại lục, Dược Trần trợ giúp Phong Nhàn cải thiện thân thể, thành làm một đời cường giả, Dược Trần cũng bởi vậy nổi danh, trở thành Dược Tôn Giả, sáng lập Tinh Vẫn Các, trở thành Các Chủ.

Sau đi Viễn Cổ Di Tích phát hiện một đứa cô nhi, lấy tên Hàn Phong cũng thu làm đồ.

Bởi vì yêu thích tự do, một mình du lịch Đấu Khí Đại Lục, bị đồ đệ Hàn Phong hãm hại, bị Hồn Điện truy sát, mất đi nhục thể, gửi lại tại Tiêu Viêm mẫu thân di vật trong giới chỉ ngủ say cũng hấp thu Tiêu Viêm đấu khí, sau trợ giúp Tiêu Viêm đi đến cường giả đường.

Nhìn chung toàn bộ Đấu Phá nội dung cốt truyện, Dược Trần tại Tiêu Viêm đi đến nhân sinh điên phong trên đường đưa đến chớ đại tác dụng, như không phải là không có Dược Trần , có thể nói, Tiêu Viêm không biết phải tới lúc nào tài năng nghịch tập.

Ở một mức độ nào đó, Dược Lão địa vị là lớn lao, lớn nhất chủ yếu vẫn là lão gia hỏa này luyện đan kỹ thuật rất cao siêu, một cái ý nghĩ, đã tại Giang Phong

trong đầu sinh ra.

"Ngươi tuổi còn trẻ liền bước vào ngũ tinh Đấu Hoàng cảnh giới, đây là lão phu cũng phải vì bội phục sự tình, bởi vì tại đại bộ phận người đồng lứa bên trong, có thể đạt tới ngươi cái tuổi này liền có thành tựu như thế này thực sự quá ít , bất quá, ngươi phải hiểu được, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, hôm nay, lão phu sẽ không để cho ngươi thương hại tiểu gia hỏa một sợi lông!" Bám vào Tiêu Viêm thể nội Dược Lão khống chế Tiêu Viêm thân thể, chém đinh chặt sắt nói.

"Thế thì chưa hẳn, hôm nay, ta đảo muốn nhìn các ngươi một chút còn có thủ đoạn gì nữa." Một cỗ chiến ý từ trên người Giang Phong đột nhiên bạo phát, Giang Phong run tay một cái Trung Kỳ Lân Chiến Kích, một tiếng chấn thiên động địa tiếng gầm gừ vang vọng toàn bộ Ô Thản Thành.

"Chuyện gì xảy ra?" Sở hữu nội thành bách tính cùng người tu hành nhao nhao ngẩng đầu, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn về phía Tiêu gia phương hướng.

"Thật đáng sợ chiến đấu ba động, là Đấu Hoàng cường giả đang chiến đấu."

"Cái này sao có thể, Đấu Hoàng cường giả tại chúng ta Già Mã Đế Quốc chính là thuộc về đỉnh phong cường giả hàng ngũ, hiện tại một cái nho nhỏ Tiêu gia vậy mà xuất hiện mạnh như thế người, đây cũng quá. . ." Nội thành, không ít cường giả bị nhao nhao kinh động, một mặt hãi nhiên nhìn lấy một màn này, nhưng lại không ai dám tới gần Tiêu gia.

Oanh!

Kịch liệt chiến đấu vẫn đang kéo dài, Tiêu gia trên đại điện, đã không có một ai, Giang Phong một người một kích, độc chiến Dược Lão phụ thân Tiêu Viêm cùng Lăng Ảnh.

Tại kịch liệt hao phí Tinh Thần Lực tình huống dưới, Dược Lão trả giá rất lớn đại giới, phát huy đến ngũ tinh Đấu Hoàng đỉnh phong thực lực cảnh giới.

Có thể tha là như thế, vẫn như cũ vô pháp giao thủ chèn ép Giang Phong, thậm chí tại Giang Phong vung kích dưới, bị Giang Phong đánh đến liên tiếp lui về phía sau, cái này để bọn hắn càng thêm giật mình Vu Giang Phong thực lực, cái này là bực nào bá đạo Đấu Kỹ.

Oanh!

Toàn bộ Tiêu gia Phủ Trạch đổ sụp một nửa, ba người từ trong đại trạch đánh tới không trung, nhao nhao thi triển riêng phần mình Đấu Kỹ, lẫn nhau đối chiến.

Đến lúc cuối cùng một đạo kích mang trong nháy mắt vung đi, hai đạo nhân ảnh nhao nhao đồng thời phun ra một ngụm máu tươi, bay rớt ra ngoài, phát ra một tiếng ầm vang, sau cùng tiến đụng vào trong lòng đất, khắp lên một trận tro bụi.

Giang Phong lần nữa rơi vào đổ sụp trên đại điện, nhìn lấy ngã nhào trên đất Tiêu Viêm cùng Lăng Ảnh, chậm rãi đi qua.

"Dừng lại!" Tiêu Huân Nhi xuất hiện tại Giang Phong trước mặt, một cái ngăn lại Giang Phong.

Giang Phong cau mày một cái, Tiêu Huân Nhi ngữ khí lạnh như băng nói: "Ngươi phải biết, nếu như ngươi dám giết Tiêu Viêm ca ca, còn có Lăng Ảnh thúc thúc, chúng ta Cổ Tộc là sẽ không bỏ qua ngươi, đến lúc đó, toàn bộ Vân Lam Tông đều có diệt tông nguy hiểm."

Tại cái này khẩn yếu quan đầu, Tiêu Huân Nhi không che giấu chút nào thân phận của mình, lạnh lùng nói với Giang Phong.

Giang Phong nguyên bản còn định đem Tiêu Viêm giải quyết rơi, hôm nay, hắn cho Tiêu Viêm vũ nhục, lấy nội dung cốt truyện bên trong Tiêu Viêm loại kia có thù tất báo tính cách tới nói, hắn một khi thực lực phát triển, khẳng định như vậy là hội trả thù.

Giang Phong không muốn lưu lại bất luận cái gì để Tiêu Viêm có thể quật khởi thời cơ, nhưng là Tiêu Huân Nhi một phen lại là để hắn hơi có chút kiêng kị.

Suy đi nghĩ lại, sau cùng Giang Phong thu hồi tay Trung Kỳ Lân Chiến Kích nói: "Muốn ta không giết Tiêu Viêm cũng được, bất quá ta muốn trong cơ thể ngươi truyền thừa Dị Hỏa, còn có trong cơ thể hắn Dị Hỏa."

Giang Phong chỉ chỉ Dược Lão, từ chối cho ý kiến nói.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 217: Kim Đế Phần Thiên Viêm, Cốt Linh Lãnh Hỏa

Chương 217: Kim Đế Phần Thiên Viêm, Cốt Linh Lãnh Hỏa

"Làm càn, Kim Đế Phần Thiên Viêm là chúng ta Cổ Tộc truyền thừa Hỏa, lại tại sao có thể để ngươi cầm lấy đi." Tiêu Huân Nhi còn chưa mở miệng, Lăng Ảnh lại là đứng dậy, trên mặt tràn ngập phẫn nộ sắc, đối Giang Phong quát lớn.

Giang Phong hai mắt phát lạnh, tay Trung Kỳ Lân Chiến Kích tùy thời có thể lấy bạo phát.

"Lăng Ảnh. . ." Tiêu Huân Nhi nhướng mày, ngăn lại sắp bạo phát Lăng Ảnh.

Nhìn về phía Giang Phong, nghiêm túc nói: "Ngươi xác định ngươi muốn trong cơ thể ta Kim Đế Phần Thiên Viêm? Mới có thể buông tha Tiêu Viêm ca ca?"

"Ta chỉ có ngươi thể nội Kim Đế Phần Thiên Viêm một phần ba là được." Giang Phong nhếch miệng lên một vòng ý cười nói.

"Tốt, vậy ngươi muốn giữ lời nói." Nghiêm túc nhìn chằm chằm Giang Phong hai mắt, phát hiện Giang Phong không có nói sai dấu hiệu về sau, Tiêu Huân Nhi đưa tay, một đạo đỏ Kim Sắc Hỏa Diễm xuất hiện tại trong lòng bàn tay nàng bên trong.

Nàng đưa tay, cưỡng ép đem bên trong một phần ba hỏa diễm phân ra, sau đó bắn về phía Giang Phong.

Chỉ gặp này khủng bố hỏa diễm đi vào Giang Phong trước mặt lúc, ngay tại Tiêu Huân Nhi bọn người coi là Giang Phong sẽ bị ngọn lửa này đốt người đến chết thời điểm, lại nhìn thấy Giang Phong chỉ là tiện tay há miệng ra, liền đem ngọn lửa này nuốt vào trong bụng.

Con mắt hơi hơi nhắm lại, nhanh chóng vận chuyển thể nội Đấu Kỹ công pháp, toàn thân hỏa quang lượn lờ, nháy mắt sau đó, Dị Hỏa bị luyện hóa.

"Cái này. . ." Bị Dược Lão chiếm hữu Tiêu Viêm há to mồm, có chút khó có thể tin nhìn lấy Giang Phong, thậm chí là Tiêu Huân Nhi cũng là trừng lớn đẹp mộc, Kim Đế Phần Thiên Viêm, đây chính là danh xưng có thể thiêu Đấu Thánh Cường Giả mở đi ra không gian hỏa diễm.

Cơ hồ có thể nói là rất khủng bố hỏa diễm, nhưng là cũng là ngọn lửa này, bọn họ trong cổ tộc lợi hại nhất truyền thừa Hỏa, bây giờ tại Giang Phong trước mặt cũng là bị trực tiếp luyện hóa.

Gió mát hóa sát hóa thành hai đạo đen trắng khí lưu, tại Giang Phong thể nội nhanh chóng xoay tròn, sau cùng đem này đóa táo bạo hỏa diễm cho luyện hóa tại Giang Phong đan điền Đạo Cung bên trong.

Làm xong những này, tại mọi người chấn kinh ánh mắt nhìn soi mói, Giang Phong nhìn về phía Tiêu Viêm, bị Dược Lão chiếm hữu Tiêu Viêm đau lòng thở dài một hơi, đưa tay một bắn.

Một đóa U bạch sắc hỏa diễm, mang theo một cỗ băng lãnh khí tức hướng Giang Phong dốc sức cuốn tới.

Giang Phong một tay lấy đóa này băng lãnh hỏa diễm chép vào trong tay, tại Dược Lão trợn mắt hốc mồm bên trong, trực tiếp há miệng lần nữa đem Cốt Linh Lãnh Hỏa nuốt vào trong miệng, hơi hơi điều tức, lần nữa đem Dị Hỏa cho luyện hóa.

Dược Lão trực tiếp trầm mặc, nếu như nhất định phải dùng tâm tình của hắn

mà nói lời nói, cái kia chính là Giang Phong cũng là cái quái thai, năm đó hắn đạt được Cốt Linh Lãnh Hỏa chịu không nhỏ đại giới vừa rồi đạt được, Giang Phong ngược lại tốt, trực tiếp há miệng liền thôn phệ, hơn nữa còn theo uống nước sôi để nguội một dạng không có áp lực gì.

Điều này làm cho hắn có thể nói cái gì, tuyệt thế thiên tài cũng không gì hơn cái này a?

Cũng không biết Tiêu Viêm tiểu gia hỏa này đắc tội dạng này tồn tại đến là phúc hay là họa.

Dược Lão bất đắc dĩ thở dài một hơi, "Thôi, thôi, xem ra lần này ta phải ngủ say một đoạn thời gian." Nói xong, không lại tiếp tục mở miệng.

Nhìn lấy thôn phệ Dị Hỏa Giang Phong, Tiêu Huân Nhi ánh mắt bên trong có chút phức tạp, cuối cùng nói: "Đồ,vật ngươi đã được đến, như vậy hiện tại có hay không có thể rời đi?"

Giang Phong cười nhạt một tiếng, gật đầu nói, " đó là tự nhiên."

Chợt nhìn về phía Tiêu Viêm, khóe miệng mang theo một vòng đùa cợt sắc đạo: "Lần này, coi như số ngươi gặp may, bất quá lần tiếp theo nhưng là không còn may mắn như vậy, cái gì đừng nên xem thường người nghèo yếu, nếu là ở không có thực lực tuyệt đối trước mặt, toàn diện đều là cẩu thí!"

"Chúng ta đi!" Giang Phong cười lạnh một tiếng, ống tay áo bãi xuống, tại Tiêu gia mọi người vừa hãi vừa sợ bên trong, mang theo Nạp Lan Yên Nhiên còn có Vân Phi trưởng lão ba người rời đi Tiêu gia.

"Thiếu tông chủ ca ca, nguyên lai ngươi là Đấu Hoàng a, hảo lợi hại." Thanh thúy thiếu nữ thanh âm xa xa truyền đến, mang theo một tia thẹn thùng, mang theo một tia mừng rỡ, khó mà che giấu sùng bái.

Nhưng càng nhiều là Tiêu Viêm này khó mà chữa trị sỉ nhục.

Trong đại điện, sở hữu gia tộc đệ tử nhao nhao nhìn lấy Tiêu Viêm, cái gì cẩu thí thiên tài, còn không phải dựa vào nữ nhân phế vật.

Tiêu Viêm, hôm nay xem như trong gia tộc mất hết thể diện, nhưng là, tuy nhiên trào phúng về trào phúng, trong gia tộc các đệ tử lại là không có khinh bỉ Tiêu Viêm.

Trong lòng sớm đã đối với hắn vô cùng e dè, nguyên lai, gia hỏa này một mực đang giả heo ăn thịt hổ.

Tiêu Mị ánh mắt cổ quái nhìn lấy Tiêu Viêm, bởi vì tại trước mấy ngày gia tộc đệ tử trắc thí lúc, nàng còn cần thương hại ánh mắt đi dò xét Tiêu Viêm, cảm thấy hắn cái này đấu khí phán đoán phế vật không gì hơn cái này, thế nhưng là ai có thể nghĩ đến, Tiêu Viêm lại là một tên Đấu Hoàng cường giả đâu?

"Viêm nhi!" Nhìn lấy nắm chặt song quyền, đứng tại chỗ mặt mày xanh lét, hiển nhiên bị phẫn nộ tràn ngập đầu não Tiêu Viêm, Tiêu Chiến không đành lòng thở dài một hơi, tiến lên vỗ Tiêu Viêm bả vai, an ủi.

Tiêu Viêm quyền đầu dần dần buông ra, nhưng là nhưng không có lên tiếng, vẫn như cũ nhìn lấy Giang Phong cùng Nạp Lan Yên Nhiên rời đi bóng lưng, trong lòng âm thầm thề: "30 năm Hà Đông, 30 niên Hà Tây, ta Tiêu Viêm, cuối cùng sẽ có một ngày, hội báo này nhục nhã, để cho các ngươi đôi cẩu nam nữ này trả giá phải có đại giới."

Nhưng mà, nghĩ tới Giang Phong này thiên phú nghịch thiên, Tiêu Viêm lại là thán một thanh.

Lúc này, Dược Lão thanh âm tại Tiêu Viêm chỗ sâu trong óc vang lên: "Ngươi cũng không cần đến như thế nản chí, có lão phu trợ giúp, ngươi muốn trong khoảng thời gian ngắn đột phá đến Đấu Hoàng cảnh giới cũng không phải là không thể được, chỉ bất quá trong thời gian này khẳng định phải trả giá so khác rất nhiều người lần nỗ lực, liền xem chính ngươi có nguyện ý hay không trả giá đắt."

"Cái gì đại giới!" Tiêu Viêm chấn động trong lòng, tại ở sâu trong nội tâm hỏi.

"Lão phu nơi này có một bộ Phần Quyết, chính là tu luyện thiên hạ Dị Hỏa thượng đẳng công pháp, chính là một bộ Hoàng Giai Đấu Kỹ, nó có thể thông qua thôn phệ hắn Dị Hỏa không ngừng tấn cấp, sau cùng tiến hóa đến cao hơn Đấu Kỹ, thậm chí siêu việt Đấu Đế cảnh trở lên, tiềm lực có thể nói vô hạn." Dược Lão vuốt vuốt ria mép, tại Tiêu Viêm Não Hải Không Gian đắc ý nói.

Tiêu Viêm nguyên bản nghe được Hoàng Giai Đấu Kỹ kém chút một cái lảo đảo không có ngã sấp xuống, bất quá khi nghe được cái này Đấu Kỹ vậy mà có thể không ngừng tấn cấp, trong nháy mắt nhãn tình sáng lên, mở miệng nói: "Tốt, vậy ta liền tu luyện nó, hi vọng tại ngươi trợ giúp dưới, ta có thể đột phá đến càng nhanh."

"Đó là tự nhiên, ta là Dược Tôn Giả. . ." Dược Lão lại bắt đầu hắn một vòng mới hốt du tiết tấu.

Tại thời khắc này, Tiêu Viêm vô cùng chờ mong, bởi vì hắn có một cái tín niệm, cái kia chính là đánh bại Giang Phong, cuối cùng có một ngày, hắn muốn tuyết rửa sạch hôm nay Giang Phong cùng Nạp Lan Yên Nhiên mang cho bọn hắn Tiêu gia sỉ nhục.

Nghĩ đến đây, nguyên bản ánh mắt có chút tối nhạt hắn, ánh mắt dần dần trở nên sáng lên, Tiêu Viêm lấy lại tinh thần, hai tay ôm quyền, hướng Tiêu Chiến chắp tay nói: "Phụ thân, hài nhi muốn đi bế quan, trước hết cáo từ." Nói xong, quay đầu nhìn Tiêu Huân Nhi liếc một chút, ánh mắt bên trong tràn ngập phức tạp sắc, hắn đối Tiêu Huân Nhi hơi hơi gật gật đầu, cười nói: "Hôm nay đa tạ Huân nhi muội muội trận chiến tướng tay trợ, Tiêu Viêm, không dám quên!"

"Tiêu Viêm ca ca. . ." Nhìn qua Tiêu Viêm đi ra đại điện, này một đạo thẳng tắp thân ảnh, Tiêu Huân Nhi mở đầu mở đầu tính g An môi đỏ, ôn nhu nói, nhưng là, Tiêu Viêm đã đi ra đại điện, nàng bất đắc dĩ nhìn Tiêu Chiến liếc một

chút, Tiêu Chiến cười khổ một tiếng lắc đầu, mấy người không cần phải nhiều lời nữa.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 218: Mạc Thành Hải Ba Đông

Chương 218: Mạc Thành Hải Ba Đông

Lại nói Giang Phong mang theo Nạp Lan Yên Nhiên tiến về Ô Thản Thành Tiêu gia từ hôn về sau, Giang Phong cũng không trở về đến Già Mã Đế Quốc Vân Lam Tông, mà lại trực tiếp lựa chọn để Nạp Lan Yên Nhiên còn có Vân Phi trưởng lão hai người về trước tông môn.

Sau liền trực tiếp thi triển Đấu Kỹ, ngự không phi hành, tiến về Tháp Qua Nhĩ sa mạc, Tháp Qua Nhĩ sa mạc, Mạc Thành.

Mạc Thành, thuộc về Hoang Mạc Địa Khu, nơi này nhiệt độ khí hậu viêm nhiệt, ở chỗ này sinh hoạt đám người đại bộ phận đều là da thịt hiện lên đen kịt màu đồng cổ.

Trong hoang mạc có một tòa cổ thành bảo, Thành Bảo bên trong, lui tới đều là thân thể mặc da thú, ở trần tráng kiện nam tử, bọc lấy khăn trùm đầu nữ tử.

Đây là một tòa so sánh khai phóng thành trì, cũng là trong hoang mạc lớn nhất một tòa thành trì, nó cũng là Mạc Thành!

Mạc Thành nội thành ngoài thành người đến người đi, phá lệ náo nhiệt.

Một đạo Phiêu Miểu thân ảnh tại Hoang Mạc cuối cùng lóe lên liền biến mất, phảng phất một vệt ánh sáng, hơi hơi lấp lóe một chút, liền xuất hiện tại mấy trăm mét có hơn.

"Đó là cái gì?" Trên tường thành, một đám ngay tại thủ vệ binh lính nhìn về phương xa, thấy cảnh này không khỏi hơi sững sờ, mở miệng nói.

"Giống như là một người." Một tên binh lính có chút giật mình nói.

"Hắn tới gần." Một tên khác binh lính rốt cục thấy rõ người tới, trong chớp mắt, Giang Phong đã đi tới dưới cửa thành.

"Đại nhân! Ngài có gì cần tại hạ hỗ trợ sao?" Như thế thân pháp, cho dù là một con lợn, cũng hiểu phải biết Giang Phong tất nhiên là một tên thực lực mạnh mẽ cao thủ.

Giang Phong một bộ áo bào trắng, khuôn mặt tuấn lang, chỉ có mười bảy năm tuổi, nhưng là trong lúc giơ tay nhấc chân lại là cho người ta một loại cao quý, uy nghiêm cảm giác.

Ở một mức độ rất lớn, Mạc Thành thủ vệ đã bị hắn cho chấn nhiếp.

Một tên dẫn đầu thủ vệ, thân thể mặc áo giáp binh lính một bước tiến lên, mệnh lệnh hắn binh lính mở cửa thành ra, sau một khắc, đi vào Giang Phong trước mặt, cung kính đến có chút có phần, thậm chí có thể nói là a dua nịnh hót.

Thấy đối phương như thế thức thời, Giang Phong đảo là mỉm cười, đưa tay một chút, một khỏa Nhị Cấp Ma Thú Tinh Hạch ra hiện tại hắn trong lòng bàn tay, đưa tay ném cho đối phương.

Thủ vệ kia vừa thấy, nhất thời nhãn tình sáng lên, Nhị Cấp Ma Thú Tinh Hạch, đây chính là Nhị Cấp Ma Thú Tinh Hạch a.

Tại Đấu Khí Đại Lục, tài nguyên tu luyện đồng dạng liền là ma thú thể nội Tinh Hạch, Nhị Cấp Ma Thú Tinh Hạch , bình thường trừ một chút Đại Tông Môn thế lực bên ngoài, cũng là một chút có tiền đại gia tộc có thể có được.

Muốn bán đi lời nói, cũng có thể bán rất nhiều tiền.

Bọn họ chỉ là một cái nho nhỏ thủ thành binh lính, lại chỗ nào có thể có loại kia tư cách đâu?

"Đại nhân, ngài mời tới bên này!" Thủ thành tên kia tướng lãnh là cái hai mươi tuổi thanh niên.

Thanh niên hình dáng cao lớn thô kệch, nhưng là xử sự làm người cũng rất cơ linh.

Hắn dẫn Giang Phong, vô cùng nhiệt tình mời đến Mạc Thành bên trong.

Một màn này thấy Mạc Thành bên trong một chút Hoang Mạc chủng tộc nhao nhao lộ ra kinh ngạc biểu lộ, dù sao có thể để thủ thành tướng lãnh Lâm Quân quan viên nhiệt tình như vậy đối đãi nhân vật, vậy khẳng định là không đơn giản.

"Ngươi cũng đã biết cái này Mạc Thành bên trong người nào có bán Hoang Mạc địa đồ?" Giang Phong vừa đi, một bên hướng một bên nhiệt tình giới thiệu Mạc Thành cảnh trí tình huống Lâm thủ tướng dò hỏi.

Lâm thủ tướng vội vàng cười nói: "Đại nhân, ngài vừa nói như vậy, ta ngược lại thật ra nhớ tới Mạc Thành có như thế mấy nhà bán đất đồ cửa hàng, ngài đi theo ta."

"Tốt, nếu như việc này hoàn thành, cái này viên Tam Cấp Ma Thú Tinh Hạch cũng là ngươi." Giang Phong ném ném trong tay Tam Cấp Ma Thú Tinh Hạch, một màn này, thấy Lâm thủ quan viên lần nữa nhãn tình sáng lên, vội vàng cười nói: "Đại nhân, ngài yên tâm, đi theo ta!"

Hai người không lại trì hoãn, bắt đầu ở nội thành tìm lên bán Cổ Đồ cửa hàng.

Bất quá có chút thất vọng là, liên tục tìm ba nhà, Giang Phong cũng không có tìm được chính mình muốn tìm người.

Đến lúc cuối cùng một nhà lúc, hai người tới nội thành một cái không đáng chú ý hẻm nhỏ cửa hàng trước.

Cửa hàng dùng hai phiến cửa gỗ che lấp, cũ nát trên cánh cửa treo một trương Bảng Hiệu, bảng hiệu bên trên viết mắng hai cái cổ sơ Đấu Văn.

Đấu Khí Đại Lục, thông dụng văn tự thường gọi vì "Đấu Văn!"

Nơi đó, viết mắng "Cổ Đồ" mà chữ.

"Đại nhân, nơi này chính là sau cùng một nhà bán Cổ Đồ cửa hàng, bất quá nơi này sinh ý rõ ràng cũng không thế nào tốt." Lâm thủ quan viên nịnh nọt cười một tiếng, hắn cũng có chút im lặng, bán Cổ Đồ mở ở chỗ này cửa hàng, cũng là cái này một nhà, quá đặc biệt.

"Tốt, ngươi nhiệm vụ hoàn thành, đây là Tam Cấp Ma Thú Tinh Hạch." Giang Phong tiện tay cầm trong tay Ma Thú Tinh Hạch ném cho thanh niên.

Thanh niên thần sắc đại hỉ, "Đa tạ đại nhân!"

Phất tay để thanh niên rời đi, Giang Phong giương mắt nhìn cửa hàng này liếc một chút, khóe miệng mang theo một vòng lơ đãng ý cười, chắp tay bước ra một bước, bước vào trong cửa hàng.

"Mua Cổ Đồ phía bên phải ngoặt, mua đồ cổ đồ bằng ngọc bên trái ngoặt!" Vừa vừa đi vào cửa hàng, cửa hàng trước quầy, một tên dáng người có chút khom người, đầu đầy lão giả tóc hoa râm thả ra trong tay ngay tại vẽ địa đồ, giương mắt hơi hơi phiết Giang Phong liếc một chút, nói ra.

"Ngươi chính là Hải Ba Đông?" Giang Phong liếc nhìn cửa hàng liếc một chút, quay đầu nhìn về phía đứng tại trước quầy Hải Ba Đông, lạnh nhạt nói.

Vừa dứt lời, trong cửa hàng nhất thời an tĩnh lại, nguyên bản lộ ra thờ ơ Hải Ba Đông thông suốt ngẩng đầu, quan sát tỉ mỉ một chút Giang Phong, lớn nhất sau đó xoay người hướng trước quầy một cái bình hoa nhẹ nhàng nhất chuyển.

Bình hoa phát ra tạch tạch tạch thanh âm, nhất thời, cửa hàng đại môn tại cơ quan di động dưới, bắt đầu đóng lại, trong cửa hàng lập tức tối xuống.

Lúc này, Hải Ba Đông phương mới đứng dậy, nhìn về phía Giang Phong nói: "Các hạ xuống đây này, có gì muốn làm?"

Ánh mắt bên trong tràn ngập cảnh giác.

Giang Phong chỉ là lỗ tai hơi động một chút, tại cường đại nguyên thần bao trùm dưới, rất nhanh cũng đã nhìn ra căn này trong cửa hàng một chút tình huống, bên trong cơ quan trùng điệp.

Rất lợi hại hiển nhiên, Hải Ba Đông so sánh cảnh giác, tại chính mình vừa mới nhìn thấu thân phận đối phương thời điểm, cũng đã mở ra trong cửa hàng cơ quan, nói cách khác, nếu như mình kẻ đến không thiện, như vậy hậu quả tuyệt đối là Hải Ba Đông mở ra cơ quan, đến lúc đó liền sẽ đối với mình phát động công kích, không thể không nói, Hải Ba Đông xác thực với cảnh giác.

"Ta vì Thanh Liên Địa Tâm Hỏa mà đến, ngươi ứng cái kia biết phải làm sao."

Băng Hoàng Hải Ba Đông, là đời trước Gia Mã Đế Quốc thập đại cường giả người một.

Chỉ là mười mấy năm trước, vì tìm kiếm Thanh Liên Địa Tâm Hỏa thời điểm cùng Xà Nhân Tộc Nữ Vương Mỹ Đỗ Toa phát sinh xung đột, sau cùng tại ngũ tinh Đấu Hoàng thời điểm bị cửu tinh Đấu Hoàng Mỹ Đỗ Toa phong ấn, chỉ còn Đấu Linh tu vi.

Bây giờ không thể không uốn tại Mạc Thành cái này một góc địa , có thể nói, cái này không phải là không một loại bi ai.

"Xem ra, ngươi biết đến không ít." Hải Ba Đông ánh mắt hiện lên quang mang, nhìn chằm chằm Giang Phong một lát, sau cùng mới nói.

"Ta chỉ cần ngươi hỗ trợ dẫn đường, xem như thù lao, ta lại trợ giúp ngươi giải khai Mỹ Đỗ Toa tại trong cơ thể ngươi lưu lại phong ấn, thậm chí tặng cùng ngươi một bộ Thiên Giai cấp bậc Đấu Kỹ công pháp." Giang Phong lại ném ra ngoài một cái mê người điều kiện.

"Ta như thế nào mới có thể tin tưởng ngươi?" Hải Ba Đông trong giọng nói không che giấu chút nào hoài nghi.

Oanh!

Vừa dứt lời, một cỗ bành trướng cuồn cuộn đấu khí từ trên người Giang Phong đột nhiên bạo phát, trong hư không phát ra một trận tiếng nổ đùng đoàng.

Hải Ba Đông thấy thế, hoảng sợ nói: "Ngũ tinh Đấu Hoàng đỉnh phong, ngươi. . ."

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 219: Thanh Liên Địa Tâm Hỏa

Chương 219: Thanh Liên Địa Tâm Hỏa

Nhưng mà, để Hải Ba Đông càng thêm chấn kinh còn ở phía sau, Giang Phong trừ phóng thích chính mình Đấu Hoàng đấu khí bên ngoài, còn đem thể nội Kim Đế Phần Thiên Viêm, Cốt Linh Lãnh Hỏa đồng thời phóng thích mà ra.

Một màn này, thấy Hải Ba Đông lần nữa tròng mắt trừng đến căng tròn, "Cái này. . ."

Hắn không biết nên thế nào đi biểu đạt trong lòng mình hãi nhiên, Dị Hỏa, chính là toàn bộ Đấu Khí Đại Lục hiếm thấy hỏa diễm.

Là Luyện Dược Sư tha thiết ước mơ đồ,vật.

Mà tại Giang Phong nơi này lại có được hai loại, trọng yếu nhất vẫn là hai loại hỏa diễm nhìn cấp bậc đều không yếu, lấy Hải Ba Đông kiến thức, sau cùng nhận ra Kim Đế Phần Thiên Viêm, để hắn càng thêm chấn kinh.

Giang Phong đến lai lịch gì?

Đấu Hoàng thực lực, lại trẻ tuổi như vậy, bỗng nhiên, trong đầu hắn hiện lên một cái tên, vô ý thức nói: "Ngươi là Vân Lam Tông Vân Phong?"

Vân Phong, chính là Giang Phong ở cái thế giới này thế thân tên.

"Không sai, chính là Vân mỗ!" Giang Phong cũng không che giấu thân phận

của mình, từ trong ngực móc ra một viên "Phục linh Tử Đan" ném cho Hải Ba Đông.

"Đây là một loại ((ngũ phẩm đan dược) tuy nhiên cấp bậc không cao lắm, bất quá cần thiết tài liệu lại là khá khó xử Tầm, nó ảnh hưởng, mà có thể đem một chút bởi vì phong ấn, hoặc thể nội tàn thương tổn mà dẫn đến suy yếu địa thực lực, hoàn toàn chữa trị tới, đối với ngươi mà nói, vừa vặn cực là thích hợp."

"Cái này. ." Làm xem trong tay cái viên kia tử sắc đan dược là thật phục linh Tử Đan về sau, Hải Ba Đông kém chút không có kích động đến lên tiếng kinh hô.

"Ngươi trước Khôi Phục Tu Vi, sau một ngày, ta lại tới tìm ngươi." Giang Phong nhìn một chút vô cùng kích động Hải Ba Đông, cũng không có tiếp tục nói nhảm, trực tiếp thi triển thân pháp, tại Hải Ba Đông phức tạp cùng cảm kích dưới ánh mắt, biến mất tại nguyên chỗ.

"Thật là một cái quả quyết người. . ." Hải Ba Đông ánh mắt lấp lóe một chút, trong lòng sớm đã có quyết đoán, nắm tay bên trong cái viên kia phục linh Tử Đan, hắn trong lòng có chút kích động, bắt đầu tiến vào trong mật thất bế quan.

Thời gian thấm thoắt, thoáng qua tức thì!

Một ngày về sau, Giang Phong tìm đến Hải Ba Đông, mà lần này, Hải Ba Đông cũng không có cự tuyệt Giang Phong mời, đem cửa hàng chuyển nhượng về sau, trực tiếp rời đi Mạc Thành, mang theo Giang Phong một đường hướng Hoang Mạc chỗ sâu tiến lên.

Ước chừng đi hơn hai giờ, hai người cuối cùng đi vào một mảnh lõm Cồn Cát khu vực.

Hải Ba Đông đưa tay nhìn một chút trong tay Hoang Mạc địa đồ, sau cùng nhất chỉ phía trước một cái hơi hơi nhô lên gò núi nói: "Nếu như lão phu không có nhớ lầm, phía dưới này cũng là Thanh Liên Địa Tâm Hỏa ở chỗ đó."

"Ngươi xác định chính là chỗ này?" Giang Phong giương mắt cúi nhìn phía dưới lõm đất cát, chậm rãi nói.

"Ta xác định!" Hải Ba Đông trịnh trọng sự tình nói.

"Tốt!" Giang Phong cũng không nói nhảm, trực tiếp đấu khí ngưng tụ trong tay tâm, hướng lõm đất cát nhất chưởng oanh ra, nhất thời mặt đất sụp đổ lộ ra một cái chừng năm mét bao quát động khẩu.

Hai người từ không trung rơi vào chỗ động khẩu, đứng tại động khẩu một bên nhìn xuống liếc một chút, bên trong đưa tay không thấy được năm ngón tối như mực một mảnh.

Mơ hồ trong đó, mắt trần có thể thấy, từng đạo từng đạo nhiệt khí từ chỗ động khẩu tung bay tràn ra tới, một cổ chích nhiệt hỏa diễm khí lãng để nhào tới trước mặt, chỉ là chỗ động khẩu liền có như thế Nhiệt Năng, nếu là tiến vào động khẩu phía dưới, thật là hạng gì nóng rực?

"Đi!" Giang Phong cất bước phóng ra, trực tiếp đi vào trong động khẩu, Hải Ba Đông theo sát sau.

Rất nhanh, hai người xuyên qua động khẩu đến đến dưới đất, xuất hiện ở trước mắt là một đầu thật dài thông đạo.

Cuối lối đi là một mảnh cơ hồ nhìn không thấy bờ Nham Tương Thế Giới, tại cự đại mà dưới, hỏa hồng dung nham ở chính giữa chậm rãi chảy xuôi, ngẫu nhiên có cự bong bóng lớn, từ trong nham tương hiển hiện mà đi.

Bất quá một lát sau, theo một đạo rất nhỏ tiếng vang, bọt khí vỡ ra, nóng rực dung nham từ đó mãnh liệt bắn mà ra, giống như một cái hỏa hồng pháo hoa đồng dạng lộng lẫy.

Ầm ầm!

Nhưng mà đúng vào lúc này, dưới nham tương phương bỗng nhiên truyền

đến một trận chấn động kịch liệt.

Tại sông nham thạch trung ương, nhô lên một cái cự đại dung nham bao, sau một khắc, một tiếng kinh thiên động địa tiếng gầm gừ vang vọng toàn bộ địa thế giới.

Một đầu mấy chục trượng, toàn thân chảy xuôi theo lửa cháy hừng hực Song Đầu Xà xuất hiện tại Giang Phong trước mặt hai người.

Tinh hồng sắc mắt rắn lóe ra yêu dị quang mang, một cỗ khát máu tàn bạo khí tức từ nơi này đầu hỏa diễm Cự Xà trên thân bạo phát đi ra.

Giang Phong trong lòng hơi động, rất nhanh liền biết rõ con rắn này chính là tại Nguyên Trứ Trung Tiêu Viêm đạt được Thanh Liên Địa Tâm Hỏa gặp được Song Đầu hỏa diễm Cự Xà.

Phàm là Thiên Tài Địa Bảo nơi sinh ra liền sẽ có Hộ Bảo Linh Thú thủ hộ, mà đầu này Song Đầu Xà không thể nghi ngờ cũng là đang chờ đợi Thanh Liên Địa Tâm Hỏa thành thục, bây giờ, Giang Phong bọn này không nhanh khách đến đây, tự nhiên kinh động Song Đầu Xà.

Vì đó, chỉ là trong tích tắc trong nháy mắt nó liền trực tiếp đối Giang Phong cùng Hải Ba Đông hai người phát động công kích.

"Tê tê!"

Song Đầu Xà toàn thân bốc lên lên hỏa diễm, tại phá vỡ dung nham lúc, đột nhiên ra một tiếng bén nhọn tê minh.

Dung nham lung tung bay vụt, bình tĩnh nham tương hồ nước phảng phất như nổ tung, từng đạo từng đạo dung nham hỏa trụ từ đó phóng lên tận trời, cực kỳ hùng vĩ.

Nó cự miệng hơi mở, một đạo hỏa trụ phun ra, thân thể giống như mũi tên đồng dạng hướng Giang Phong cùng Hải Ba Đông hai người đánh tới.

"Nghiệt Súc, đừng muốn làm càn!" Hải Ba Đông một tiếng quát khẽ, toàn thân đấu khí mãnh liệt, đầu này Song Đầu Xà bất quá là Đấu Vương cảnh giới, tại Hải Ba Đông một tiếng này quát khẽ bên trong.

Này bị Song Đầu Xà quyển đến bay khắp trời hỏa diễm phảng phất bị một loại nào đó thần bí lực lượng cho cầm cố lại.

Tùy ý kia song đầu rắn như thế nào công kích, như thế nào sai bảo, trong hư không, những hỏa diễm đó bị đóng băng thành từng tầng từng tầng băng điêu, giam cầm trong hư không.

Băng Hoàng Hải Ba Đông, không hổ là Đấu Hoàng cường giả bên trong người nổi bật, tuy nhiên tại Trung Châu, danh xưng Đấu Hoàng đầy đất nhiều như chó, nhưng là không thể phủ nhận, Đấu Hoàng cường giả thực lực xác thực bất phàm.

Theo Hải Ba Đông xuất thủ khống ngừng Song Đầu Xà hỏa diễm công kích, Giang Phong hai người lúc này cũng rốt cục thấy rõ Song Đầu Xà bộ dáng, Song Đầu Xà toàn thân từ dung nham tạo thành, từng khối Xà Lân có thể thấy rõ ràng, này một đôi dữ tợn xà đầu, lúc này ngay tại ngửa mặt lên trời tê thét lên, này thân hình khổng lồ tại nham tương hồ nước du động, khổng lồ như thế thân thể lại tựa như một con cá nhi tại trong nham tương du động.

Đây là một loại siêu việt khoa học phạm vi hiểu biết sự tình, loài rắn có thể tại hỏa diễm bên trong sinh tồn, đoán chừng cũng là một loại kỳ văn.

"Tán!" Hải Ba Đông nhấc vung tay lên, một cỗ bành trướng cùng cực Băng Hệ đấu khí mãnh liệt phun ra, một cái cự đại băng điêu chưởng ấn trong nháy mắt ngưng tụ mà thành, oanh ra, trực tiếp đánh vào Song Đầu Xà trên thân.

Hoàn toàn không có nửa điểm sức chống cự, đầu kia Song Đầu Xà đang bị cự đại Băng Chưởng oanh trúng trong nháy mắt bị cưỡng ép đánh cho đảo bay lên, lướt ngang ra không biết bao nhiêu gạo.

Hải Ba Đông đưa tay hư không đè ép, một cỗ vô hình giam cầm năng lực lần nữa bạo phát.

Phốc!

Song Đầu Xà phát ra một tiếng không cam lòng tê minh thanh, sau một khắc, ầm vang phân thể, hỏa diễm đồng dạng máu tươi trực tiếp nổ bể ra đến, đầu rắn to lớn nổ tứ phân ngũ liệt, sau cùng rơi vào dung nham trong sông, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, tại Hải Ba Đông tự mình xuất thủ dưới, đầu này thủ hộ Linh Thú trực tiếp tại chỗ bị giết chết.

Làm xong những này, Hải Ba Đông trở lại nhìn về phía Giang Phong, chắp tay có chút cung kính nói: "Phong công tử, ta có thể làm được chỉ những thứ này, phía trước hẳn là Thanh Liên Địa Tâm Hỏa chỗ, ngươi đi đi!"

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 220: Đạo Cung Kỳ Quái Tái Sinh, Phật Nộ Thanh Liên

Chương 220: Đạo Cung kỳ quái tái sinh, Phật Nộ Thanh Liên

"Tốt!" Giang Phong gật gật đầu, cũng là không lo lắng Hải Ba Đông ở chỗ này chăm sóc hội xảy ra tình huống gì, cho dù là trước mắt thực lực đạt tới cửu tinh Đấu Hoàng đỉnh phong Mỹ Đỗ Toa đến, tin tưởng đến lúc đó Hải Ba Đông hẳn là có thể kiên trì một hồi.

Trước, Giang Phong đã ban cho Hải Ba Đông (Lục Đạo Luân Hồi Quyền) này môn đấu kỹ Thiên giai, nếu là Hải Ba Đông dạng này đều làm không thắng Mỹ Đỗ Toa, này Hải Ba Đông dứt khoát có thể đi chết.

Tại dung nham chỗ sâu, có một đoàn nóng rực như thanh liên hỏa diễm.

Nó tên là Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, tên như ý nghĩa, ngọn lửa này tức tồn tại ở Địa Tâm trong dung nham hỏa diễm, sinh tại Đại Địa Thâm Xử, trải qua khắp nơi Hỏa vô số lần rèn luyện, dung hợp, áp súc, điêu chế. . . Mười năm thành linh, trăm năm thành hình, ngàn năm thành sen, đại thành lúc, sắc lệch xanh, Liên Tâm sinh một đám Thanh Hỏa, tên là thanh liên Hỏa, cũng xưng Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, này Hỏa uy lực khó lường, tại tới gần Hỏa Sơn khu vực chỗ, thậm chí có thể dẫn phát núi lửa phun trào! Hình thành thiên nhiên hủy diệt lực lượng!

Giang Phong hai chân đạp ở trong nham tương, phảng phất đạp thủy mà đi, trực tiếp hướng này nở rộ vô tận thanh quang dung nham bờ sông chỗ sâu đi đến.

Theo tiến lên, xanh sắc quang mang càng ngày càng thịnh, chung quanh nhiệt

độ cũng là đột nhiên trèo thăng lên.

Hô!

Giang Phong bên ngoài thân dâng lên hai loại màu sắc khác nhau hỏa diễm, Kim Sắc Hỏa Diễm, Kim Đế Phần Thiên Viêm, xương Bạch Hỏa diễm, Cốt Linh Lãnh Hỏa.

Hai loại hỏa diễm lượn lờ tại Giang Phong quanh thân, hình thành hai đạo ánh sáng vòng, để Giang Phong nhìn giống như nhất tôn hành tẩu ở nhân gian Phật Đà.

Dị Hỏa bạn thân thể, nóng rực cảm giác trong nháy mắt giảm xuống không ít, Giang Phong thân hình nhất chuyển, bước ra một bước, trực tiếp tiến vào xanh sắc quang mang phát ra lồng ánh sáng phạm vi trong vòng.

Thân thể tiến vào xanh sắc quang mang bên trong, chung quanh nhiệt độ lập tức trở nên giảm xuống không ít.

Không qua sông Phong cũng không có lộ xảy ra ngoài ý muốn sắc, hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía trước, ở trước mặt mình, đang có một đóa phiêu phù ở dung nham mặt ngoài hoa sen.

Xanh sắc hoa sen, phân Bát Diệp, tám phiến xanh sắc lá cây, tựa như là này hoàn mỹ nhất Thanh Ngọc tự nhiên mà thành đồng dạng hoàn mỹ. Liếc một chút nhìn qua, trong suốt sáng long lanh, làm cho người có loại yêu thích không buông tay cảm giác.

Tại hoa sen bên trong, tựa hồ có một cái khoảng hai, ba thước nho nhỏ Liên Đài, trên đài sen một chút trong lỗ thủng, tản ra điểm điểm huỳnh quang, những này cũng là Liên Tử, đều là từ tinh thuần nhất Hỏa Năng đi qua vô số năm thiên chuy bách luyện ngưng tụ ra đến kết tinh, bên trong ẩn chứa năng lượng vô cùng mênh mông, nếu là luyện hóa những này Liên Tử, không nói có thể hay không để cho Giang Phong đột phá Đấu Hoàng cảnh giới, nhưng là đột phá ngũ tinh

Đấu Hoàng này là tuyệt đối không có vấn đề,

Tại xanh sắc hoa sen phía dưới ra, cực kỳ dài nhỏ rễ cây, khoảng chừng dài hơn mười thước, tại rễ cây bên trên. Lít nha lít nhít trải rộng nhỏ bé xúc tu.

Xúc tu lắc lư ở giữa, giữa thiên địa Hỏa hệ năng lượng điên cuồng phun trào, bị hấp thu tiến xúc tu bên trong.

Giang Phong thu liễm thể nội đấu khí, phòng ngừa bị Thanh Liên Địa Tâm Hỏa hấp thu chính mình đấu khí khả năng phát sinh.

Giang Phong bước ra một bước, dưới chân tại dung nham lên một chút, cả người liền nhẹ nhàng phiêu nhiên bay lên, sau cùng rơi vào Liên Hoa Thai bên trên.

Hô!

Theo hắn ngồi tại Liên Hoa Thai bên trên, nguyên bản còn tại chập chờn đong đưa ngọn lửa màu xanh bỗng nhiên hô một tiếng kịch liệt bốc cháy lên, trong nháy mắt đem Giang Phong thôn phệ.

Đặc biệt là tại Giang Phong toàn thân phóng thích Kim Đế Phần Thiên Viêm cùng Cốt Linh Lãnh Hỏa thời điểm.

Thanh Liên Địa Tâm Hỏa phảng phất nhận uy hiếp lớn lao, lập tức trong nháy mắt bạo động, hỏa diễm bạo động, điên cuồng tuôn ra luồn lên tới.

Giờ này khắc này Giang Phong hoàn toàn bị bao phủ tại hỏa diễm bên trong, dù là ngọn lửa kia như thế nào bạo động, lại là không làm gì được Giang Phong.

Hắn như lão tăng nhập định, ngồi tại trên đài sen, bắt đầu vận chuyển Đấu Kỹ công pháp luyện hóa Thanh Liên Địa Tâm Hỏa.

Một tầng kim sắc hỏa quang từ hắn bên ngoài thân toát ra, đó là Kim Đế Phần Thiên Viêm, một tầng sữa màu trắng hỏa diễm toát ra, đó là Cốt Linh Lãnh

Hỏa, hai loại hỏa diễm cùng ngọn lửa màu xanh quấn giao cùng một chỗ, lẫn nhau tiến hành dung hợp, lẫn nhau thôn phệ.

Thanh Liên Địa Tâm Hỏa mười phần chống lại, nhưng là theo thời gian chuyển dời, chống lại hiệu quả lại là càng ngày càng lộ ra yếu ớt, sau cùng hai loại hỏa diễm trực tiếp để lên Phong, Thanh Liên Địa Tâm Hỏa bắt đầu bị Giang Phong luyện hóa.

Theo đối Thanh Liên Địa Tâm Hỏa nhanh chóng luyện hóa, bốn phía dung nham cùng hỏa diễm nhanh chóng hướng Giang Phong chỗ phương hướng tụ đến, sau cùng rót vào Liên Hoa Thai bên trên, sau đó liền nhìn thấy Giang Phong bị cháy hừng hực ngọn lửa màu xanh hoàn toàn thôn phệ.

Không biết qua bao lâu, phảng phất quá khứ một cái dài dằng dặc thế kỷ, tại hỏa diễm bên trong, Giang Phong phảng phất một khỏa cắm rễ ở trong biển lửa Cổ Thụ.

Một mực tắm rửa hỏa quang.

Cùng lúc đó, tại Giang Phong thể nội cũng bắt đầu phát sinh kỳ dị biến hóa.

Hải dương màu tím bên trên, có một tòa nguy nga Thần Sơn, trên ngọn thần sơn có một tòa phong cách cổ xưa cung điện, đó là Giang Phong thân thể đan điền biến hóa sau khi chỗ sinh ra "Đạo Cung!"

Trong cung điện truyền đến trận trận Đạo Âm, phảng phất huyền diệu Thánh Nhân tại ngâm tụng.

Nhưng mà đó cũng không phải chủ yếu, chủ yếu là, Đạo Cung trong hư không, từng đoá từng đoá thanh liên nở rộ, hư không sinh thanh liên, đây là trước đó chưa từng có kỳ quái.

Trọn vẹn qua một ngày một đêm, rốt cục, thanh sắc quang mang dần dần thu liễm, thẳng đến sau cùng, thanh sắc quang mang hoàn toàn biến mất.

Chỗ có dị tượng hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn lấy trống rỗng Liên Hoa Thai, Giang Phong trong lòng vì Tiêu Viêm mặc niệm ba phút, cho dù ngươi đạt được Phần Quyết, muốn muốn tìm thiên hạ Dị Hỏa luyện hóa, từ đó đột phá cảnh giới cao hơn , có vẻ như đã không có khả năng.

Ngươi chỉ có thể bị ca vĩnh viễn giẫm tại dưới chân, cái gì 30 năm Hà Đông, 30 niên Hà Tây, đừng nên xem thường người nghèo yếu, tại ta tới nói đều là cẩu thí.

Tuy nhiên Tiêu Viêm cùng Giang Phong cũng không có thâm cừu đại hận gì, nhưng Giang Phong cũng là khó chịu Tiêu Viêm loại kia trang B ssi tính cách.

Vì đó, hắn không ngại đánh một chút Tiêu Viêm mặt.

Liền Mỹ Đỗ Toa loại kia rắn cũng dám chơi người, cái này khẩu vị xác thực không tầm thường trọng, trong lòng của hắn cũng là rất lợi hại bài xích loại này liền rắn cũng dám chơi Bỉ Ổi Nam.

Bỏ xuống trong lòng suy nghĩ, Giang Phong giơ tay lên, chỉ gặp hắn bàn tay phải trong lòng bốc lên một đoàn xanh ngọn lửa màu đỏ, đây chính là dung hợp Kim Đế Phần Thiên Viêm cùng Cốt Linh Lãnh Hỏa cùng Thanh Liên Địa Tâm Hỏa sau một loại khác mới hỏa diễm.

Hiện lên ba loại nhan sắc, kim sắc, sữa màu trắng, cùng xanh sắc.

Tiện tay đem cái này một đám lửa hướng phía trước mặt mình Liên Hoa Thai đánh tới, chỉ gặp oanh một tiếng, Liên Hoa Thai vừa tiếp xúc với hỏa diễm, không có mười cái hô hấp thời gian liền hoàn toàn hóa thành tro tàn.

Tê!

"Thật mạnh đốt diệt năng lực, vẻn vẹn ba loại hỏa diễm dung hợp lại cùng nhau liền có như thế uy mãnh, nếu là hơn hai mươi loại hỏa diễm dung hợp lại

cùng nhau thì tính sao?"

Giang Phong trong mắt lóe lên tinh quang, hiển nhiên, là bị ngọn lửa này uy mãnh cho kinh ngạc nói.

Thể nội đấu khí cũng là vô cùng mênh mông, một cỗ kịch liệt Hỏa Năng tại thể nội đan điền mãnh liệt lưu động, chỉ là trong vòng mấy cái hít thở, Giang Phong rõ ràng có thể cảm giác mình đấu khí hùng hậu không ít.

"Thôn phệ Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, đúng là để cho ta tu vi đột phá đến cửu tinh Đấu Hoàng cảnh, nếu là lại thôn phệ một loại Dị Hỏa, đoán chừng có thể trực tiếp tiến vào Đấu Tông cảnh."

Thôn phệ cùng hoàn toàn luyện hóa Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, Giang Phong liên phá bốn cái cảnh giới, cái này là người khác không cần suy nghĩ nghĩ, nhưng là Giang Phong bây giờ lại là làm đến.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 221: Phẫn Nộ Mỹ Đỗ Toa

Chương 221: Phẫn nộ Mỹ Đỗ Toa

Thôn phệ luyện hóa Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, còn lại trừ một chút Liên Tử bên ngoài, Liên Đài cơ bản đã hết hiệu lực.

Giang Phong trên thân Liên Đài, sau đó một khắc trực tiếp phát ra xoạt xoạt tiếng vang trực tiếp vỡ vụn, hóa thành bột mịn.

Mấy chục khỏa phát ra Oánh Oánh thanh quang Liên Tử lơ lửng trong hư không, Giang Phong đưa tay một nhiếp, trực tiếp đem những này Liên Tử thu nhập Long đeo trong không gian, để lưu cho mình đệ tử hoặc là thê tử, phụ mẫu tu luyện dùng.

"Phong công tử, ngài đi ra?" Trước mặt lóe lên, Giang Phong xuất hiện tại trước động khẩu, mặc dù không có phóng thích trên thân cửu tinh Đấu Hoàng cường giả khí tức, nhưng là Hải Ba Đông lại là trong lòng sớm đã vạn phần chấn kinh.

Bởi vì hắn tại Giang Phong trên thân rõ ràng cảm nhận được một cỗ rất cưỡng chế bách cảm giác, loại này cảm giác áp bách tuy nhiên vô hình, nhưng lại để tâm hắn dâng lên một cỗ chớ đại nguy cơ, điều này làm cho hắn càng thêm chấn kinh Vu Giang Phong lần này luyện hóa Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, thực lực đến tiến vào hạng gì tầng thứ.

"Đây là Thanh Liên Địa Tâm Hỏa Liên Tử, hoặc là đối ngươi tăng cao tu vi

có trợ giúp." Tuy nhiên Thanh Liên Địa Tâm Hỏa Liên Tử đối Giang Phong tới nói đã không có trợ giúp gì, bất quá đối với trước mắt vẫn như cũ là ngũ tinh Đấu Hoàng cảnh Hải Ba Đông tới nói lại là có chớ trợ giúp lớn, tăng cao tu vi tự nhiên không nói chơi.

"Đây là. . . Đây là Thanh Liên Địa Tâm Hỏa trăm ngàn năm vừa rồi dựng dục ra đến Liên Tử?" Hải Ba Đông nhãn tình sáng lên, tự nhủ.

"Không sai!" Giang Phong tiện tay đem Liên Tử đưa cho Hải Ba Đông, Hải Ba Đông trên mặt có vẻ hơi kích động, tiếp nhận Liên Tử, thận trọng đem thu nhập trong nạp giới.

Đúng lúc này, bỗng nhiên trong hư không nhộn nhạo lên một tầng gợn sóng, sau một khắc, nguyên bản hư vô không trung xuất hiện một đạo tịnh lệ thân ảnh.

Người mặc một bộ tử sắc Cẩm Bào, phía sau có một đầu mười phần yêu dị đuôi rắn.

Đây chính là rắn Nhân Tộc Bộ Lạc Nữ Vương, cửu tinh Đấu Hoàng đỉnh phong Mỹ Đỗ Toa.

Mỹ Đỗ Toa, tại Hy Lạp Thần Thoại bên trong là một cái Nữ Yêu, Gorgons tam nữ yêu một , bình thường hình tượng vì có hai cánh tóc rắn nữ nhân.

Nhưng là nơi này Mỹ Đỗ Toa lại là Đấu Khí Đại Lục Tháp Qua Nhĩ sa mạc rắn Nhân Tộc Bộ Lạc một cái Nữ Vương.

Không thể không nói, Mỹ Đỗ Toa xác thực rất lợi hại yêu diễm mỹ lệ, nhưng là, Giang Phong lại là không có cái loại người này yêu yêu đương tốt.

"Là ngươi lấy đi ta Dị Hỏa?" Mỹ Đỗ Toa vừa xuất hiện, này lạnh lùng như băng trên mặt lộ ra một tia tức giận, ngữ khí mười phần băng lãnh, hiển nhiên, Giang Phong lấy đi Thanh Liên Địa Tâm Hỏa để cho nàng rất là phẫn nộ.

"Không tệ, là ta lấy đi Thanh Liên Địa Tâm Hỏa." Giang Phong cũng không

giấu diếm, trực tiếp thừa nhận nói.

"Đã như vậy, vậy liền lưu lại Dị Hỏa đi!" Mỹ Đỗ Toa ánh mắt lộ ra một cỗ sát cơ, nàng quanh thân đấu khí mãnh liệt, chuẩn bị động thủ đánh nhau.

"Ngươi cảm thấy ngươi có bao nhiêu phần trăm chắc chắn đánh thắng ta!" Giang Phong không vội vã, toàn thân đấu khí trong nháy mắt bạo phát.

Oanh!

Hư không không khí kịch liệt chấn động, cửu tinh Đấu Hoàng cường giả khí thế trong nháy mắt kéo lên.

"Cái này. . . Cửu tinh Đấu Hoàng, rõ ràng là ngũ tinh Đấu Hoàng, hiện tại. . ." Hải Ba Đông cả kinh tròng mắt kém chút đến rơi xuống, phải biết đấu khí mỗi tu luyện một cảnh giới, đột phá đấu cực kỳ khó khăn, nhưng là hiện tại, Giang Phong lại chỉ là tại thời gian nửa tháng bên trong liền từ ngũ tinh Đấu Hoàng trực tiếp nhảy vào cửu tinh Đấu Hoàng cảnh giới bên trong.

Cái này làm sao không để hắn giật mình.

Không thể tưởng tượng, Yêu Nghiệt Thiên Tài, đoán chừng cũng không gì hơn cái này a?

"Ngươi là cửu tinh Đấu Hoàng!" Cảm ứng được này cỗ so với chính mình cũng không bằng Đấu Hoàng khí tức, Mỹ Đỗ Toa không phải là không giật mình.

Nếu như vừa rồi nàng là dùng một loại cường giả nhìn xuống con kiến hôi thái độ đến xem Giang Phong lời nói, vậy bây giờ liền trở nên trịnh trọng lên.

Mà lúc này, nàng cũng rốt cục lấy lại tinh thần, chú ý tới Giang Phong phía sau Hải Ba Đông, trong mắt lóe lên một tia kinh dị sắc: "Hải Ba Đông, ngươi Khôi Phục Tu Vi?"

Năm đó, nàng cùng Hải Ba Đông xảy ra ác chiến, về sau thân thủ phong ấn Hải Ba Đông tu vi, về sau, Hải Ba Đông mai danh ẩn tích, không nghĩ tới hôm nay Hải Ba Đông lại xuất hiện, mà lại tu vi hoàn toàn khôi phục.

Trong lúc nhất thời, nàng nghĩ đến rất nhiều, không khỏi sắc mặt lần nữa lạnh xuống đến nói: "Là ngươi mang tên nhân loại này thiếu niên tới nơi này?"

"Không sai, chính là lão phu mang Vân Phong công tử tới nơi này." Hải Ba Đông ánh mắt bên trong hiện lên một tia nghiêm túc sắc, đồng thời, dùng một loại kính nể ánh mắt nhìn Giang Phong liếc một chút, kính sợ nói.

"Vân Phong, ngươi là Vân Lam Tông Vân Phong!" Giang Phong mười bốn tuổi bước vào Đấu Vương cảnh đã sớm truyền khắp toàn bộ Gia Mã Đế Quốc, thậm chí một chút hẳn khu vực cường giả cũng đã nghe biết rõ, Mỹ Đỗ Toa tự nhiên biết rõ Giang Phong danh tiếng.

Dù sao, trẻ tuổi như vậy thiên phú thiên tài , có thể nói là thế chỗ ít thấy.

"Chính là Vân mỗ!" Giang Phong thừa nhận nói, ánh mắt bên trong, không có bất kỳ cái gì ngạo mạn sắc.

Mỹ Đỗ Toa cau mày một cái, trầm mặc, bởi vì trong nội tâm nàng mười phần chấn kinh, Giang Phong chỉ là mười bảy năm tuổi liền bước vào cửu tinh Đấu Hoàng cảnh giới, mà lại trọng yếu nhất vẫn là có vẻ như chiến đấu lực so với nàng cũng không yếu.

Muốn đánh thắng Giang Phong, nàng căn bản không có một tơ một hào nắm chắc.

Nàng nắm chặt quyền đầu, nhưng là nhưng lại không biết nên lựa chọn như thế nào, muốn nàng rời đi, nàng hiển nhiên mười phần không cam lòng, nhưng là không rời đi, nàng lại cầm Giang Phong không có cách nào.

"Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, ta có thể phân cho ngươi một nửa, về phần ngươi

đột phá hoặc là không đột phá, không liên quan gì đến ta!" Giang Phong cũng không phải cái gì người vô tình, tuy nhiên đối Mỹ Đỗ Toa không có cảm giác gì, nhưng hắn vẫn là đưa tay, trong lòng bàn tay xuất hiện một đóa thanh sắc hỏa diễm, đem ngọn lửa đưa đến Mỹ Đỗ Toa trước mặt.

Lúc này mới quay người nhìn về phía Hải Ba Đông nói: "Chúng ta đi!"

"Vâng!" Hải Ba Đông cung kính đuổi theo Giang Phong cước bộ, trong lòng đối Giang Phong đã sớm vô cùng bội phục, có thể đi theo còn trẻ như vậy Thiên Tài Thiếu Niên, với hắn mà nói chưa hắn không là một chuyện tốt.

Nhìn lấy dần dần đi xa Giang Phong cùng Hải Ba Đông, Mỹ Đỗ Toa dùng đấu khí bảo vệ Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, xuất ra một cái tinh xảo hộp thủy tinh, không biết dùng tài liệu gì chế thành, lại là có thể chống cự ở Dị Hỏa nhiệt độ nóng bỏng, không bị thiêu đốt.

"Vân Lam Tông Vân Phong, mười bảy tuổi cửu tinh Đấu Hoàng Thiên Tài Thiếu Niên, thật là một cái thú vị gia hỏa, ta nhớ kỹ ngươi." Thẳng đến Hoang Mạc cuối cùng, Giang Phong cùng Hải Ba Đông thân ảnh biến mất không thấy, Mỹ Đỗ Toa cái này mới lấy lại tinh thần, tự nhủ một câu.

Trong lòng cực kỳ phức tạp, bởi vì đây là một cái để cho nàng nhìn không thấu thiếu niên, không biết lúc nào, Giang Phong tại trong mắt của nàng địa vị lại là tăng lên không ít.

Đương nhiên, đây không phải tình yêu, mà là cao thủ ở giữa một loại tôn trọng a!

Thoại âm rơi xuống, nàng thân ảnh trong hư không lóe lên, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Trên dị hỏa bảng Dị Hỏa tổng cộng hai mươi ba loại, bây giờ Giang Phong đã thành công thu lấy đến ba loại hỏa diễm, những này Dị Hỏa nếu như muốn một loại một loại đi thu lấy thực sự quá phiền phức.

Giang Phong tự nhiên biết rõ tại Già Nam Học Viện Phần Thiên Luyện Khí Tháp dưới Đà Xá Cổ Đế trong động phủ có không ít ta Dị Hỏa.

Thậm chí còn có Đà Xá Cổ Đế lưu lại Đế Phẩm Sồ Đan.

Nhưng là muốn đi vào động phủ, tại không có nhất định thực lực tiền đề trước, Giang Phong vẫn là quyết định trước đột phá Đấu Tông lại nói.

Kế tiếp, không thể nghi ngờ thu lấy Hải Tâm Diễm là một cái lựa chọn tốt, mà Hải Tâm Diễm, nắm giữ người chính là Tây Bắc khu vực Hắc giác vực Hàn Phong.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 222: Tiến Về Phong Thành

Chương 222: Tiến về Phong Thành

Hắc giác vực, chính là Đấu Khí Đại Lục danh xưng lớn nhất loạn lớn nhất rung chuyển, trị an hỗn loạn nhất việc không ai quản lí khu vực.

Ở chỗ này, không thiếu có Đấu Hoàng cường giả tọa trấn, nơi này, là cường giả vi tôn thế giới.

Chỉ có ngươi có thực lực, ngươi liền có thể ở chỗ này xưng tôn, nơi này, mỗi ngày đều phát sinh chiến đấu kịch liệt, bởi vì không có pháp luật ước thúc cùng mạnh Đại Quân Đoàn chế ước, nơi này, cơ bản đều tại diễn ra cướp bóc đốt giết sự kiện.

Phong Thành, nghe đồn chính là từ Hắc giác vực trứ danh lục phẩm đỉnh phong Luyện Dược Sư Dược Hoàng đại nhân chỗ thân từ lúc sáng lập một tòa thành trì.

Dược Hoàng tên liền gọi Hàn Phong, mà Phong Thành cũng bởi vậy gọi tên mà đến.

Hàn Phong đồng thời cũng là một tên thực lực không tệ Đấu Hoàng cường giả.

Giang Phong mang theo Hải Ba Đông hai người ngự không phi hành, nửa ngày về sau, rốt cục đi vào Hắc giác vực, trên đường tự nhiên tránh cho không gặp được một chút thực lực không tệ Đấu Hoàng cường giả khiêu khích.

Nhưng những người kia không khỏi là tại Giang Phong bạo phát dưới bị trực tiếp miểu sát.

Một màn kia màn huyết tinh chiến đấu, để Hải Ba Đông trong lòng đối Giang Phong cái nhìn càng thêm trọng mấy phần, Giang Phong không chỉ có chiến đấu kinh nghiệm phong phú mà lại chỗ thi triển công pháp cũng là cực kỳ bá đạo, xuất thủ chính là trực tiếp muốn mạng người.

"Hải Ba Đông!" Rơi thân ở Hắc giác vực một tòa tên là Thiên nam thành trong thành nhỏ, Giang Phong quay đầu nhìn về phía Hải Ba Đông, hỏi.

"Công tử, có gì cần Hải Ba Đông hỗ trợ, cứ việc nói." Hải Ba Đông cười nói.

"Ngươi hẳn phải biết Phong Thành ở nơi nào a?" Giang Phong hỏi.

Hải Ba Đông thần sắc nhất động, gật gật đầu, "Trước kia thời điểm, vì đột phá, đề bạt cảnh giới, ta từng tới Hắc giác vực, cái này Phong Thành mỗ ngược lại là nhận biết."

"Vậy thì tốt, chúng ta tiến về Phong Thành!" Giang Phong nói thẳng.

Hải Ba Đông tuy nhiên kinh ngạc Vu Giang Phong vì sao muốn tiến về Phong Thành , bất quá, vẫn là mang theo Giang Phong, hai người ngự không phi hành, trực tiếp tiến về Phong Thành.

"Đây cũng là vị nào Đấu Hoàng đại nhân, không biết một hồi lại phải phát sinh cái gì kịch liệt đại chiến." Ngưỡng vọng ngự không phi hành Giang Phong hai người, Thiên nam thành bên trong một trận ồn ào, dù sao Đấu Hoàng cường giả tại Hắc giác vực thế nhưng là trải qua thường xuất hiện tồn tại, mà bọn họ xuất hiện, tất nhiên mang ý nghĩa sắp có một trận chiến đấu kịch liệt muốn phát sinh.

Liền tại bọn hắn nghị luận tế, Hải Ba Đông mang theo Giang Phong trực tiếp ngự không phi hành, một lát sau, rơi ở một tòa hào hoa cao lớn to lớn thành trì

trước.

Hai người mới vừa vào thành môn, những cái kia xa xa liền thấy Giang Phong cùng Hải Ba Đông hai người ngự không phi hành thủ vệ không có một cái nào dám ngăn lại Giang Phong hai người.

"Đại nhân!" Thủ vệ cung kính nói một tiếng, dùng một loại kính sợ ánh mắt đưa mắt nhìn Giang Phong cùng Hải Ba Đông hai người tiến vào Phong Thành bên trong.

Phong Thành bên trong, đủ loại chủng tộc lui tới nối liền không dứt.

Cái gì Cẩu Đầu Nhân, Ngưu Đầu Nhân, cái gì Xà Nhân, cái gì bọ ngựa người, cái gì tóc vàng mắt xanh Tam Nhãn người, còn có một số hình thù kỳ quái Độc Nhãn Nhân, bốn chân ba tay người, Ải Nhân, tổng, vô cùng kỳ quặc.

Đi vào cái thế giới này, Giang Phong lớn nhất đại thu hoạch chính là hung hăng no bụng xem cái thế giới này mỗi cái chủng tộc người, cái thế giới này, xác thực rất lợi hại đặc biệt, mà Đấu Khí Đại Lục, cũng chẳng qua là cái thế giới này 3000 Đại Thế Giới bên trong một cái Tiểu Thế Giới a.

"Đại nhân, nơi này chính là Dược Hoàng đại nhân phủ đệ." Một tên đầu trâu mặt ngựa thanh niên dẫn Giang Phong cùng Hải Ba Đông hai người tới một tòa Hào Hoa Phủ Để trước, cung kính nói.

"Tốt, ngươi lui ra đi, đây là Tam Cấp Ma Thú Tinh Hạch, thưởng cho ngươi." Hải Ba Đông tiện tay từ trong ngực móc ra một khỏa tử sắc Ma Thú Tinh Hạch, trực tiếp ném cho tên thanh niên kia, khoát tay nói.

"Tạ đại nhân. . . ." Đuổi thanh niên, Giang Phong hai người trực tiếp hướng Hàn phủ đi đến, vừa mới tới gần Hàn phủ, chỗ tối mấy đạo nhân ảnh nhao nhao lóe ra, ngăn trở Giang Phong hai người tiến vào Hàn phủ.

"Tự tiện xông vào Hàn phủ người chết!" Một đám thân thể mặc màu đen áo

giáp binh lính xuất hiện, những người này, lại đều là thuần một sắc có được Đấu Vương cảnh giới cao thủ.

"Để cho các ngươi Dược Hoàng cút ra đây gặp Vân công tử!" Hải Ba Đông tiến lên một bước, chỉ là một tay uy, mười cái có được Đấu Vương cảnh giới cao thủ liền bị hắn trực tiếp nhất chưởng đánh bay.

Toàn bộ ngã xuống đất, thất linh bát lạc đập ngã một chỗ.

"Khách quý đến đây, Hàn mỗ không có từ xa tiếp đón, thất kính, thất kính!"

Hơn mười người Đấu Vương vừa rồi bị toàn bộ đánh bay rơi xuống đất, Hàn phủ bên trong liền truyền đến một đạo to thanh âm.

Theo thanh âm rơi xuống, một thân hắc sắc Luyện Dược Sư phục sức Hàn Phong, tại một đám người ủng hộ dưới, từ trong phủ đệ đi tới.

Hàn Phong trên mặt duy trì nhàn nhạt mỉm cười, khí chất nho nhã, nhìn lấy cho người ta một loại rất có thân thiết cảm giác.

Hàn Phong thực lực cũng không yếu, không chỉ có là lục phẩm Luyện Đan Sư, đồng thời cũng là một vị Đấu Hoàng cường giả.

"Ngươi chính là Hàn Phong?" Nhìn lấy từ Hàn phủ bên trong đi tới Hàn Phong, Giang Phong không có có dư thừa nói nhảm trực tiếp hỏi.

"Chính là tại hạ, các hạ là?" Hàn Phong nghi ngờ nói.

"Đây là Vân Lam Tông Thiếu tông chủ Vân Phong!" Hải Ba Đông tiến lên một bước nói.

Hàn Phong cái này mới nhìn đến đứng sau lưng Giang Phong Hải Ba Đông, khi thấy rõ Hải Ba Đông dung mạo lúc, không khỏi hơi ngẩn ra một chút nói: "Ngươi là Băng Hoàng Hải Ba Đông?"

Đối với Băng Hoàng Hải Ba Đông, cái này cùng mình cùng cảnh giới cường giả, Hàn Phong nhiều ít vẫn là nhận biết, chính là bởi vì như thế, lúc này mới hiểu được hơi kinh ngạc.

"Chính là tại hạ!" Hải Ba Đông trong mắt không hề bận tâm, cũng không có bất kỳ cái gì ngạo mạn sắc.

Tại Giang Phong trước mặt, Hải Ba Đông hiểu được thoáng có chút khiêm cung.

"Nguyên lai là Vân Lam Tông Thiếu tông chủ Vân Phong giá lâm, nói đến ta cùng Vân Lam Tông cũng là có chút sâu xa, trong tông Mã trưởng lão cùng ta chính là tám bái giao. . ." Hàn Phong trực tiếp bứt lên cùng Vân Lam Tông quan hệ, không thể nghi ngờ là muốn cùng Giang Phong giao hảo.

Hải Ba Đông lại là dùng một loại quái dị ánh mắt nhìn lấy hắn, lúc này, Giang Phong mở miệng nói: "Tốt, lần này ta liền không nói nhiều, nghe qua Dược Hoàng Hàn Phong đạt được Hải Tâm Diễm nhiều năm, hôm nay, ta chính là vì Hải Tâm Diễm mà đến, giao ra một phần ba Hải Tâm Diễm, Vân mỗ từ sẽ rời đi, nếu không phải như vậy, vậy cũng đừng trách Vân mỗ cường thủ hào đoạt. . ."

Vừa dứt lời, chung quanh trong nháy mắt an tĩnh lại.

Mà nguyên lai trên mặt chính treo nụ cười Hàn Phong cũng là lập tức sắc mặt âm trầm xuống, hắn nhìn chằm chằm Giang Phong, ngữ khí lạnh như băng nói: "Các hạ như thế cường thủ hào đoạt, không khỏi cũng quá thất lễ a?"

"Ngươi có hai lựa chọn, hoặc là giao ra một phần ba Hải Tâm Diễm, hoặc là chết!" Giang Phong lại là không có cho Hàn Phong tiếp tục nói nhảm thời cơ, trực tiếp ngắt lời nói.

Hàn Phong song trong mắt lóe lên hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, lại là không có giao ra Hải Tâm Diễm.

Giang Phong trong mắt thần sắc băng lãnh hạ xuống, "Đã ngươi lựa chọn muốn chết, vậy liền đi chết đi!"

Không đợi Hàn Phong mở miệng, Giang Phong lại là trực tiếp động thủ, toàn thân đấu khí mãnh liệt, cửu tinh Đấu Hoàng thực lực trực tiếp phát huy ra, nhất quyền đột nhiên đánh phía Hàn Phong.

"Chín. . . Ngôi sao hoàng, cái này. . . Ngươi lại là cửu tinh Đấu Hoàng." Hàn Phong chấn kinh đến kém chút tròng mắt trừng một cái, trước mắt hắn tu vi bất quá là thất tinh Đấu Hoàng đỉnh phong, nguyên bản chỉ cho là Giang Phong bất quá là một tên ngũ tinh Đấu Hoàng mà thôi.

Nhưng là bây giờ xem ra, hắn nhìn nhầm, Giang Phong lại là cửu tinh Đấu Hoàng, loại thực lực này, đến là muốn cỡ nào thiên phú nghịch thiên tài năng tu luyện đến tận đây a.

Đáng tiếc, cho dù hắn như thế nào chấn kinh Vu Giang Phong thực lực, hết thảy đều đã muộn.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 223: Hải Tâm Diễm

Chương 223: Hải Tâm Diễm

"Đều lên cho ta!" Tuy nhiên chấn kinh Vu Giang Phong thực lực, bất quá trước tiên, Hàn Phong vẫn là lựa chọn trực tiếp bỏ chạy, đồng thời mệnh lệnh thủ hạ mấy tên khác Đấu Hoàng ngăn trở Giang Phong còn có Hải Ba Đông hai người.

Nhưng mà, những này Đấu Hoàng còn có Đấu Vương cao thủ như thế nào Giang Phong đối thủ, chỉ là trong vòng mấy cái hít thở, những này đi liền bị Hải Ba Đông chém giết.

Có mấy tên thực lực không tệ, tại nhị tam tinh Đấu Hoàng, tại Giang Phong trước mặt căn bản đi bất quá ba chiêu, liền bị Giang Phong trực tiếp bạo lực nhất quyền oanh bạo.

"Đã ngươi muốn chết, lại làm gì lựa chọn bỏ chạy!" Hàn Phong sớm đã Ngự Không phi độn ra Phong Thành, sắp hướng hắn địa phương bỏ chạy, nhưng mà sau một khắc, trong hư không tạo nên một trận gợn sóng, một đường bóng người màu trắng trực tiếp ngăn tại Hàn Phong trước mặt.

"Ngươi làm sao có thể như thế thành thạo vận dụng không gian năng lực?" Hàn Phong có chút giật mình Vu Giang Phong lại có thể ẩn tàng trong hư không, phải biết, cho dù là Đấu Tông cường giả, cũng chỉ có thể làm đến ngự không phi hành, Đấu Hoàng cường giả chỉ có thể Đấu Khí Hóa Dực phi hành, mà muốn chưởng khống không gian phạm vi nhỏ chuyển dời, vậy thì nhất định phải đạt tới

Đấu Tôn trên đây cảnh giới mới được.

Những này, đều là hắn từ sư phụ hắn Dược Trần nơi đó hiểu được, bây giờ, Giang Phong cho hắn lớn lao chấn nhiếp lực.

"Không có cái gì không có khả năng, muốn biết, kiếp sau đầu quân tốt thai, hỏi lại ta đi!" Giang Phong nhếch miệng lên một tia cười lạnh, thân ảnh lóe lên, trong nháy mắt đi vào Hàn Phong trước mặt, đấu khí bạo phát, nhất quyền đánh vào Hàn Phong trên ngực.

Căn bản không có bất luận cái gì ngoài ý muốn, đệ nhất danh xưng Dược Hoàng Hàn Phong liền chết tại Giang Phong trong tay.

Hàn Phong thi thể bốc lên một trận ngọn lửa màu xanh nước biển, một lát sau, thi thể bị đốt cháy thành tro bụi.

Một đóa xanh biển, giống như Hải Thú hỏa diễm từ tro tàn bên trong bay thoát ra đến, lại là muốn phá không chạy trốn.

"Muốn đi, không dễ dàng như vậy." Giang Phong lạnh hừ một tiếng, lấy tay cách không một trảo, một cỗ vô hình giam cầm năng lực trực tiếp đem này đóa đang muốn phi độn rời đi ngọn lửa màu xanh nước biển giam cầm trên không trung.

Giang Phong cách không một nhiếp, đem Hải Tâm Diễm trực tiếp bắt trong lòng bàn tay, há miệng nuốt vào trong bụng.

Chung quanh băn khoăn một lát, quay người trở lại Phong Thành.

"Công tử, ngươi trở về?" Hải Ba Đông đã giải quyết xong Phong Thành bên trong một chút Đấu Hoàng cường giả, gặp Giang Phong trở về, liền biết Giang Phong đã đắc thủ.

Giang Phong gật gật đầu, quét một chỗ thi thể, đánh tay mấy cái đạo hỏa diễm bao phủ mà qua, trong chớp mắt, những thi thể này đều bị thiêu cháy thành

tro bụi.

Tại Hải Ba Đông kính sợ vô cùng trong ánh mắt, nói ra: "Ngươi chờ ta ở đây một chút thời gian, ta muốn bế quan luyện hóa Hải Tâm Diễm!"

"Vâng, công tử!" Hải Ba Đông tự nhiên biết rõ Giang Phong muốn bế quan, sở dĩ chủ động vì Giang Phong bắt đầu hộ pháp, Giang Phong tại Hàn phủ bên trong tìm tới Hàn Phong trước kia bế quan mật thất, trực tiếp tại trong mật thất khởi động bế quan.

Trong mật thất, Giang Phong bắt đầu ngồi xếp bằng luyện hóa Hải Tâm Diễm, trong lòng bàn tay, một đóa ngọn lửa màu xanh nước biển xuất hiện, mới vừa xuất hiện, hỏa diễm liền muốn độn khoảng không bỏ chạy.

"Ngươi cho rằng ngươi trốn ở Hải Tâm Diễm bên trong, ta cũng không biết sao?" Giang Phong lạnh hừ một tiếng, một cỗ bàng Đại Khinh Khủng tinh thần uy áp trong nháy mắt khống chế lại Hải Tâm Diễm.

Lúc đầu ngọn lửa màu xanh nước biển lên dần dần hiện ra một khuôn mặt người, trương này mặt người đúng là Hàn Phong dung mạo.

Nguyên Trứ Trung, Hàn Phong bị Tiêu Viêm diệt sát, nhưng là Thần Hồn lại là mượn nhờ Hải Tâm Diễm bỏ chạy, tiến về Hồn Điện tìm kiếm màn xương lão nhân, sau cùng giao ra Hải Tâm Diễm, từ màn xương lão nhân cho hắn luyện chế một bộ Đấu Tông cao thủ thi thể, cái này mới một lần nữa sống lại.

Nhưng là Giang Phong chắc chắn sẽ không cho Hàn Phong loại cơ hội này, một hồi bích lục sắc Thần Hồn Hỏa xuất hiện tại Giang Phong trong lòng bàn tay, Giang Phong đưa tay bắn ra, ngọn lửa này trong nháy mắt hướng Hải Tâm Diễm cuồn cuộn cuốn tới.

"Không. . Không muốn. . ." Một tiếng thê lương tiếng hét thảm từ này Hải Tâm Diễm bên trong bay ra, sau cùng nương theo lấy một đạo khói xanh từ Hải Tâm Diễm bên trong bay ra, Hàn Phong Thần Hồn xem như bị Giang Phong

hoàn toàn diệt sát.

Diệt sát Hàn Phong Thần Hồn, Giang Phong lúc này mới ngồi xếp bằng điều tức, đem Hải Tâm Diễm nuốt vào trong bụng bắt đầu luyện hóa.

Thời gian thấm thoắt, chớp mắt cực nhanh!

Theo luyện hóa Hải Tâm Diễm, thời gian cũng đã qua ba ngày, ba ngày sau, Giang Phong mở bừng mắt ra, trong mắt lóe lên hai đạo tinh quang.

Vươn người đứng dậy, cùng lúc đó, ở trong cơ thể hắn bộc phát ra từng tiếng kinh người tiếng sấm.

Hắn đưa tay cách không tìm tòi, hư không vậy mà phát sinh một chút quỷ dị vặn vẹo, Phong đình chỉ, thanh âm đứng im.

Nhất tinh Đấu Tông cường giả!

Giang Phong đột phá!

Chỉ là ba ngày thời gian, hắn nước chảy thành sông đột phá đến Đấu Tông cường giả cảnh, đây là Giang Phong không tưởng được sự tình, cũng là trong dự liệu.

"Mặc dù nhưng đã bước vào Đấu Tông cảnh, nhưng là khoảng cách Đấu Tôn Đấu Thánh dù sao vẫn là quá xa." Cảm thụ được thể nội này sôi trào mãnh liệt đấu khí, Giang Phong lắc đầu.

"Tính toán, xem ra, vẫn là cần muốn đi trước dưới một chỗ mới được." Giang Phong nỉ non một câu, nghĩ đến thu thập tiếp theo loại suy nghĩ.

Trung Châu bên kia, trước mắt lấy hắn thực lực khẳng định là không thể tiến về, dù sao nếu là đi, khẳng định sẽ bị ngược thành cặn bã.

Đà Xá Cổ Đế trong động phủ đồ,vật khẳng định không ít, nhưng là Đà Xá Cổ

Đế cấm chế cùng trận pháp lấy trước mắt Giang Phong thực lực chớ hòng mơ tưởng, không có khả năng giải trừ.

Bất quá, Vẫn Lạc Tâm Viêm, đảo là có thể mưu đồ một phen.

"Xem ra, ta muốn đi trước Già Nam Học Viện một chuyến." Giang Phong thân ảnh xuất hiện tại Hàn phủ trong đại viện.

Nguyên bản đang tĩnh tọa Hải Ba Đông phát giác được có người xuất hiện, mở bừng mắt ra, quát: "Người nào?"

"Là ta!" Giang Phong chậm nói.

"Công tử, ngài xuất quan?" Hải Ba Đông gặp Giang Phong từ trong sương phòng bước ra một bước, đi vào trong đại viện, không khỏi một ngạc, khi hắn cẩn thận cảm ứng Giang Phong tồn tại lúc, hắn càng là chấn động trong lòng.

Để hắn chấn động trong lòng là, hắn vậy mà không cảm ứng được Giang Phong khí tức.

Mà lại Giang Phong cho hắn cảm giác là càng ngày càng sâu không lường được, "Công tử, ngươi tu vi. . ." Hải Ba Đông chần chờ một chút, rốt cục vẫn là hỏi.

"Ta đã đột phá Đấu Tông. . ." Giang Phong mỉm cười gật đầu.

"Đấu. . Đấu Tông. . ." Hải Ba Đông trợn to tròng mắt tử, có chút cà lăm nói ra, cái này đã đột phá Đấu Tông , có vẻ như ngươi bế quan mới bất quá ba ngày a?

Nghĩ hắn trên việc tu luyện trăm năm cũng bất quá ngũ tinh Đấu Hoàng đỉnh phong thực lực, trước mắt tại Giang Phong trợ giúp dưới tăng lên tới Lục Tinh Đấu Hoàng cấp độ.

Nhưng là muốn bước vào Đấu Tông lại là xa xa khó vời.

Mà hắn thế nào cũng không nghĩ tới, Giang Phong chỉ là dùng ba ngày, đã đột phá đến Đấu Tông cảnh, cái này còn có thể để hắn nói cái gì, yêu nghiệt cũng không gì hơn cái này a?

Nơi này sự tình đã giải quyết, hai người cũng không lại tiếp tục lưu lại, trực tiếp ngự không phi hành, đối với lần này bước vào Đấu Tông, Giang Phong đã không hề dùng Đấu Khí Hóa Dực phi hành, mà lại trực tiếp ngự không phi hành, tốc độ tương đương nhanh.

Điều này làm cho Hải Ba Đông đã hâm mộ, lại là kính sợ, lúc nào, hắn có thể bước vào cảnh giới này, thật là khiến người chờ mong.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 224: Già Nam Học Viện

Chương 224: Già Nam Học Viện

Già Nam Học Viện, vị thuộc về Đấu Khí Đại Lục phía tây khu vực, trong Hắc Giác vực bộ.

Già Nam Học Viện, là Đấu Khí Đại Lục một tòa duy nhất đạt được chứng nhận, đồng thời bị Đấu Khí Đại Lục Chúng Cường người công nhận Học Viện.

Già Nam Học Viện, hàng năm đều bồi dưỡng được không ít xuất sắc thiên tài đệ tử, từ nơi này đi tới thiên tài đệ tử, mỗi một cái về sau không là trở thành các phương người nổi bật!

Có thể nói, tiến vào Già Nam Học Viện đào tạo sâu cũng chẳng khác nào có được có một phần tại Đấu Khí Đại Lục hành tẩu giấy chứng nhận tư cách!

Nó tương đương với địa cầu chúng ta lên Bắc Đại còn có Thanh Hoa, trong học viện đi ra đệ tử đại bộ phận đều trở thành địa phương đại thế lực trong mắt bánh trái thơm ngon , có thể nói, có thể tiến vào Già Nam Học Viện đào tạo sâu, là mỗi một cái Đấu giả trong suy nghĩ mộng tưởng.

Già Nam Học Viện thực lực cũng không mạnh, nhưng là nó nhiều năm trước tới nay bồi dưỡng được đến học viên, những người này tích súc là rất khủng bố, một khi một ngày nào đó Già Nam Học Viện nhận uy hiếp, như vậy những đệ tử này liền sẽ tương trợ Già Nam Học Viện, quan hệ này Internet kéo một phát khép, có thể nghĩ.

Nửa ngày về sau, đi qua nhanh chóng ngự không phi hành, Giang Phong cùng Hải Ba Đông hai người xuất hiện ở một tòa to lớn màu trắng Học Phủ trước cổng chính.

Già Nam Học Viện, đến.

"Công tử, nơi này chính là Già Nam Học Viện." Hải Ba Đông đứng tại Học Viện trước, nhìn lấy người đến người đi học viên, trong mắt lóe lên một tia hoài niệm, hắn cũng là từ Già Nam Học Viện đi ra, tính toán ra, đã nhiều năm chưa có trở về.

"Ngươi có nên đi vào hay không nhìn xem?" Giang Phong quay đầu quét Hải Ba Đông liếc một chút, hỏi.

"Không, đã công tử muốn muốn ghi danh tiến vào Già Nam Học Viện, vậy ta liền không đi." Hải Ba Đông rõ ràng đoán được Giang Phong lần này có phải là vì Già Nam Học Viện nội viện Phần Thiên Luyện Khí Tháp dưới Vẫn Lạc Tâm Viêm mà đến.

Vì không làm cho không tất yếu phiền phức, hắn vẫn là quyết định không tiến vào học viện.

"Vậy thì tốt, chờ ta đi ra, thông báo tiếp ngươi, đây là ngọc phù, đến lúc đó ta bóp nát ngọc phù, ngươi liền tới như thế ta." Giang Phong từ trong ngực xuất ra một khối bích lục sắc ngọc phù, đưa cho Hải Ba Đông nói.

Hải Ba Đông thần sắc nhất động, không nghĩ tới còn có loại vật này.

"Tốt!" Hải Ba Đông ứng một tiếng là.

Hai người hẹn xong gặp mặt biện pháp, sau đó tại Già Nam Học Viện cửa tách ra.

Già Nam Học Viện, có ba tháng mở viện thu người thời gian, mà lần này, Giang Phong vừa vặn đuổi tại mở viện thu người trước mấy ngày đến Già Nam

Học Viện , có thể nói, đây là một cái trùng hợp, cũng là trong dự liệu sự tình.

Tại Già Nam Học Viện, chiêu sinh cũng có yêu cầu, cái kia chính là tuổi tác nhất định tại mười tám tuổi phía dưới đạt tới trước đấu khí Bát Đoạn, nếu như không có đạt tới cái mục tiêu này, như vậy Già Nam Học Viện liền không biết tuyển nhận dạng này đệ tử.

Đương nhiên, cái này bên trong cũng có ngoại lệ, một chút đại thế lực con cháu sẽ thông qua một chút đặc thù phương thức cho Già Nam Học Viện "Cung phụng!" Từ mà thu được một cái Già Nam Học Viện danh ngạch.

Mà đối với những này có thể cho Già Nam Học Viện mang đến không nhỏ ích lợi Gia Tộc Tử Đệ, Già Nam Học Viện đương nhiên sẽ không từ chối nhã nhặn.

Già Nam Học Viện tại mỗi cái đế quốc đều mở Hữu Chiêu sinh địa điểm, bất quá vì thuận tiện làm việc, Giang Phong cùng Hải Ba Đông hai người lần này lại là đi thẳng tới Già Nam Học Viện tổng bộ.

Tại người đông tấp nập Học Viện trên quảng trường có một thiếu nữ, thiếu nữ xinh đẹp nho nhã tuyệt tục, tự có một cỗ nhẹ nhàng khí, da thịt kiều nộn, thần thái nhàn nhã, chính đảo đôi mắt đẹp nhìn qua bên người thiếu niên.

"Tiêu Viêm ca ca, ngươi đã Già Nam Học Viện, tin tưởng ở chỗ này, ngươi khẳng định có thể tốt hơn tu luyện, đề bạt thực lực mình." Nói chuyện thiếu nữ chính là Tiêu Huân Nhi.

Tại trước mấy ngày, Tiêu Huân Nhi cùng Tiêu Viêm hai người đã thành công tại Gia Mã Đế Quốc Già Nam Học Viện chiêu sinh điểm thông qua trắc thí, hiện tại đã là Già Nam Học Viện một học viên.

"Tuy nhiên Học Viện, nhưng là bằng vào ta trước mắt 5 tinh Đấu giả, cấp S tiềm lực thực lực, theo hắn cách vẫn là quá xa." Vừa nghĩ tới cái kia hắn, Tiêu Viêm quyền đầu liền nắm thật chặt gấp đứng lên, hắn nghĩ tới ngày đó Giang

Phong mang theo Nạp Lan Yên Nhiên đến bọn họ Tiêu gia từ hôn tràng cảnh.

Nghĩ đến Giang Phong dùng một loại nhìn xuống con kiến hôi ánh mắt nhìn xuống chính mình từng màn, nghĩ đến đây, trong lòng của hắn cũng là dâng lên một cỗ không khỏi hận ý cùng sỉ nhục, "30 năm Hà Đông, 30 niên Hà Tây, đừng nên xem thường người nghèo yếu!"

Thế nhưng là rất nhanh, hắn lại thở dài một hơi, Giang Phong thiên phú thực sự quá mạnh.

"Tiêu Viêm ca ca không nên nản chí, ngươi muốn đối với mình có lòng tin, chỉ cần ngươi nỗ lực tu luyện, sớm muộn hội vượt qua hắn." Tiêu Huân Nhi trong mắt lóe lên vẻ bất nhẫn, an ủi.

"Cám ơn ngươi, Huân nhi muội muội. . ." Tiêu Viêm trong mắt lóe lên một tia cảm kích, lộ ra vẻ mỉm cười nói.

Rộng lớn trên quảng trường có thứ tự sắp xếp từng dãy học viên, những người này đều là thành công tại các đại đế quốc báo danh thông qua Già Nam Học Viện tán thành học viên.

Hôm nay, trước đến đưa tin.

Tiêu Viêm cùng Tiêu Huân Nhi tự nhiên cũng trong đám người.

"Nhược Lâm đạo sư, bên ngoài có cái tự xưng Vân Lam Tông Vân Phong thiếu năm trước tới Già Nam Học Viện đưa tin, ngươi nhìn?" Theo đạo lý nói, Giang Phong cũng không có tiến về Gia Mã Đế Quốc chiêu sinh điểm báo danh.

Hắn là không thể tiến vào Già Nam Học Viện, nhưng là lúc trước, Giang Phong đã làm tốt chuẩn bị.

Sớm đã để Hải Ba Đông cho mình làm một khối Già Nam Học Viện lệnh bài, về phần Hải Ba Đông là dùng thủ đoạn gì làm đến, những này Giang Phong liền không có tâm tư đi để ý tới.

Rộng lớn trên quảng trường, có một cái bình đài, trên bình đài, có mấy cái người mặc xanh biển đồng phục học viện sức đạo sư.

Nhược Lâm đạo sư, còn có Hoắc Đức đạo sư hai người nghiêm chỉnh liền tại những đạo sư kia trong hàng ngũ.

Lúc này, một học viên đi vào một tên xinh đẹp nữ đạo sư trước mặt, hướng nàng báo cáo.

"Ngươi nói là Vân Lam Tông Vân Phong đến?" Nhược Lâm cùng Hoắc Đức mấy người nghe vậy, nhao nhao thần sắc nhất động, đứng lên nói.

"Vâng, hắn liền ở bên ngoài!" Người học viên kia có chút hâm mộ nói, hắn tự nhiên là biết rõ Giang Phong, đây chính là danh xưng mười bốn tuổi đột phá Đấu Vương tồn tại, loại nhân vật thiên tài này, bọn họ từ nhưng đã ở nhà dài trong miệng nghe qua không ít lượt, trong lòng tự nhiên đối Giang Phong sùng bái đã lâu.

"Ta rất sớm trước kia liền nghe nói qua hắn, nghe nói hắn mười bốn tuổi liền bước vào Đấu Vương cảnh, bây giờ ba năm qua đi, muốn đến hắn là bước vào Đấu Hoàng đi, loại thiên tài này, nếu như có thể chúng ta Già Nam Học Viện, vậy tuyệt đối. . ." Một tên đạo sư trong mắt quang mang lấp lóe, có chút vui mừng nói.

"Nhân tài như vậy, xác thực không thể bỏ qua, hắn ở đâu, nhanh đi đem hắn mang đến." Nhược Lâm cùng Hoắc Đức hai người vội vàng hướng người học viên kia phân phó nói.

"Vâng!" Người học viên kia gấp vội vàng gật đầu cười một tiếng, xoay người rời đi.

Rất nhanh, Giang Phong tại người học viên kia chỉ huy dưới, từ trong sân rộng đi qua.

Làm đi qua Tiêu Viêm thời điểm, hơi hơi ngừng dừng một cái, trắng nõn khuôn mặt nâng lên, bên mặt nhìn về phía Tiêu Viêm.

"Huân nhi muội muội, một hồi chúng ta đi đi dạo. . ." Nguyên bản đang muốn Tiêu Huân Nhi đi dạo phố Tiêu Viêm lời vừa nói ra được phân nửa, nhưng mà, lại là yên lặng dừng âm thanh.

Hắn biểu lộ có chút cứng ngắc, nhìn lấy này một đạo dần dần xuyên qua đám người đi xa vĩ ngạn thân ảnh, lại là có chút thất thần.

Tiêu Huân Nhi đồng dạng một ngạc, bởi vì đạo thân ảnh này thực sự quá quen thuộc.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 225: Phá Lệ Trúng Tuyển

Chương 22: Phá lệ trúng tuyển

Vừa mới vừa nói đến Giang Phong, không nguyện ý nhất nhìn thấy người, bây giờ lại là xuất hiện ở trước mắt, đây là Tiêu Viêm vô pháp tiếp nhận, thế nhưng là, chính là cái này làm hắn căm hận người, bây giờ lại xuất hiện.

"Nhược Lâm, Hoắc Đức đạo sư, hắn cũng là Vân Phong Thiếu tông chủ." Người học viên kia dẫn Giang Phong đi vào Nhược Lâm cùng Hoắc Đức mấy người trước mặt, cung kính thi lễ nói.

"Ngươi chính là Vân Lam Tông Thiếu tông chủ Vân Phong?" Tại quảng trường chiêu đãi trong phòng, Nhược Lâm mấy người có chút giống nhìn bảo vật, nhìn lấy Giang Phong, Nhược Lâm cười nói.

"Chính là tại hạ!" Giang Phong người mặc một bộ áo trắng, mái tóc màu đen chỉnh tề hướng sau chải lũng mắng, không có một cây rối loạn, trơn bóng trắng nõn khuôn mặt, lộ ra góc cạnh rõ ràng Lãnh Tuấn, đặc biệt là này một đôi đôi mắt, lộ ra phá lệ rực rỡ có thần.

Hắn giương mắt quét mấy người liếc một chút, gật đầu nói.

"Ngươi là đến Già Nam Học Viện sao?" Đứng tại Nhược Lâm đạo sư mặt một người đứng đầu nữ đạo sư cười nói.

Nhà nàng khoảng cách dài Vân Lam Tông không xa, vì đó đối Giang Phong cũng là rất lợi hại khách khí.

"Vân Phong lần này đến đây, chính là muốn Già Nam Học Viện, " Giang Phong gật đầu nói, đối những đạo sư này thái độ khác thường độ cũng không có cảm giác đến bất kỳ ngoài ý muốn.

"Vậy thì tốt, đến kiểm tra một chút đi." Nhược Lâm đạo sư mấy cái người thần sắc lộ ra vẻ mỉm cười, Nhược Lâm từ một bên cầm qua một cái tử sắc trắc thí Tinh Thạch, đẩy lên Giang Phong trước mặt nói.

Hoắc Đức mấy người dùng một loại chờ mong ánh mắt nhìn Giang Phong, Giang Phong gật gật đầu, cũng không nói thêm gì, một bước tiến lên, tại mọi người chờ mong trong ánh mắt, đưa tay đặt ở tinh trên đá.

Nhất thời, hào quang màu tím nở rộ, trong lúc nhất thời, trong phòng tĩnh mịch hạ xuống, yên lặng đến làm cho người có chút kiềm chế.

"X cấp tiềm lực, nhất tinh Đấu Tông!"

"Tê!" Mọi người tại đây hít một hơi lãnh khí, Đấu Tông, vậy nhưng là có tư cách trở thành nội viện Phó Viện Trưởng tồn tại.

Ai có thể nghĩ đến Giang Phong bằng chừng ấy tuổi lại là một tên Đấu Tông.

"Sẽ không phải là trắc thí Tinh Thạch phạm sai lầm a?" Hoắc Đức đạo sư có chút không xác định nói.

"Muốn không một lần nữa thử lại một chút?" Nhược Lâm nhíu mày nói.

"Lấy Vân Phong tư chất, Ta tin tưởng hắn là một tên Đấu Tông cường giả." Lúc trước người gia trưởng kia khoảng cách Vân Lam Tông không xa nữ đạo sư có chút bội phục nhìn lấy Giang Phong nói ra.

Tuy nhiên nàng ủng hộ Giang Phong, nhưng tất cả mọi người vẫn là để Giang Phong tiếp tục kiểm tra một chút tư chất, vì phòng ngừa có sai, mấy tên đạo sư tự mình xuất thủ, dò xét Giang Phong tu vi.

Làm Giang Phong trên thân đột nhiên phóng xuất ra một tia Đấu Tông cường giả khí tức lúc, nhất thời liền chấn nhiếp Nhược Lâm đạo sư bọn người.

Hồi lâu, Nhược Lâm đạo sư cùng Hoắc Đức hai người mới có hơi lấy lại tinh thần, ánh mắt bên trong, đều là cổ quái sắc, yêu nghiệt như thế thiên tài, là Già Nam Học Viện từ trước tới nay lớn nhất tuổi trẻ thiên tài.

Có lẽ, là không biết bao nhiêu năm ngày nữa mới.

Giờ khắc này, mấy tên đạo sư trên mặt rốt cục phủ lên trịnh trọng biểu lộ, Nhược Lâm nhìn về phía Giang Phong nói: "Xem như ngươi lần này kết quả khảo nghiệm, chúng ta quyết định cho ngươi một cái đặc biệt chiêu danh ngạch, đưa ngươi đặc biệt chiêu tiến Già Nam Học Viện."

"Vậy liền phiền phức mấy vị đạo sư." Giang Phong không kiêu ngạo không tự ti nói.

Tại trong sân rộng chúng học viên kinh ngạc trong ánh mắt, Giang Phong từ đạo sư trong phòng đi ra, trực tiếp hướng học viện bên trong đi đến, bạn tại Giang Phong khoảng chừng còn có một tên nữ đạo sư.

Người nữ đạo sư kia dáng dấp có chút kinh diễm, đúng là tự mình cùng đi Giang Phong cùng một chỗ tiến nội viện.

"Tiểu tử kia là ai a, thế nào yêu phù đạo sư tự mình cùng đi ở bên cạnh hắn, đây cũng quá tốt a?" Mọi người không khỏi lộ ra ánh mắt hâm mộ.

"Ngươi đây cũng không biết đi, ta vừa mới nhận được tin tức, nghe nói tiểu tử này cũng là cái kia Vân Phong?"

"Cái gì Vân Phong?"

"Nói ngươi kiến thức nông cạn cũng là kiến thức nông cạn đi, tự nhiên là cái kia mười bốn tuổi liền thành liền Đấu Vương, bây giờ hắn là Đấu Hoàng cường giả Vân Phong a."

"Ngươi vừa nói như vậy, ta ngược lại thật ra nhớ tới, nguyên lai hắn cũng là cái kia Vân Lam Tông Vân Phong a." Trên quảng trường một mảnh nhiệt nghị, không khỏi là tại đối Giang Phong thân phận tiến hành suy đoán.

Duy chỉ có có một đạo thiếu niên thân ảnh, nhìn qua dần dần biến mất mà đi Giang Phong, sắc mặt có chút thất hồn lạc phách.

"Xem ra, hắn thiên phú vượt xa ta, bị Học Viện mời làm đặc chiêu sinh." Tiêu Viêm cô đơn nói, chưa từng có một khắc, trong lòng của hắn bị đả kích là bây giờ nặng như vậy.

"Tiêu Viêm ca ca ngươi đừng như vậy, Ta tin tưởng ngươi nhất định có thể, chỉ phải cố gắng, cuối cùng có một ngày, ngươi hội siêu việt hắn là." Nhìn thấy tâm tình nhiều lần bị đả kích, vô cùng sa sút Tiêu Viêm, Tiêu Huân Nhi trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ bất đắc dĩ, an ủi.

"Ai, Huân nhi muội muội, xem ra, ta muốn rời khỏi một đoạn thời gian." Tiêu Viêm trong đầu, Dược Lão ngay tại đề nghị hắn ra ngoài bên ngoài lịch luyện một đoạn thời gian, muốn tu luyện Phần Quyết, nhất định phải không ngừng thôn phệ Dị Hỏa.

Thôn phệ Dị Hỏa , có thể để cho mình tu vi phi tốc đề bạt, cơ hội này, Tiêu Viêm đương nhiên sẽ không bỏ lỡ.

"Tiêu Viêm ca ca, ngươi không ở trong học viện tu luyện, ngươi muốn đi ra ngoài bên ngoài làm gì?" Tiêu Huân Nhi nhíu mày nói.

"Cái này ngươi liền không cần lo lắng, dù sao ta có chính mình dự định." Tiêu Viêm hơi không kiên nhẫn khoát khoát tay, chợt quay người rời đi.

"Ngươi biến." Nhìn qua Tiêu Viêm rời đi bóng lưng, Tiêu Huân Nhi trong mắt lóe lên vẻ thất vọng cùng bất đắc dĩ, thở dài.

"Huân nhi muội muội, ngươi cũng tới Học Viện?" Đúng lúc này, một đạo lam

sắc tịnh lệ thân ảnh xuất hiện, một bộ lam sắc áo dài Tiêu Ngọc mỉm cười hướng Tiêu Huân Nhi đi tới, cười nói.

"Là tiêu Ngọc tỷ tỷ, ta cùng Tiêu Viêm ca ca mới vừa tới Học Viện." Tiêu Ngọc theo Tiêu Huân Nhi quan hệ trong gia tộc cũng không tệ lắm, cũng không muốn cùng Tiêu Mị nhi như thế cách Nhất Trọng núi, Băng Hỏa không hòa vào nhau.

"Đúng, nói lên Tiêu Viêm tiểu tử kia, hắn đi thì sao?" Tiêu Ngọc tiến lên, mỉm cười kéo Tiêu Huân Nhi ngọc thủ, cười nói.

Tiêu Huân Nhi bất đắc dĩ nói: "Không biết hắn muốn đi làm gì, hắn là đi tu luyện đi."

"Nguyên lai dạng này a." Tiêu Ngọc gật gật đầu, đối Tiêu Viêm có thể như thế nỗ lực tu luyện, rõ ràng rất là vui mừng.

Vừa dứt lời, Tiêu Ngọc nói sang chuyện khác: "Đúng, vừa rồi ngươi thấy Vân Lam Tông cái kia Thiếu tông chủ sao?"

Tiêu Ngọc đem đề tài chuyển dời đến Giang Phong trên thân, nguyên bản Tiêu Huân Nhi chính là bởi vì Tiêu Viêm bị Giang Phong tên yêu nghiệt này thiên tài cho đả kích nói.

Nàng không thể không thừa nhận một sự thật, cái kia chính là Giang Phong đúng là một thiên tài.

Cho dù nàng Tiêu Huân Nhi là Viễn Cổ tám đại chủng tộc Trung Cổ tộc từ trước tới nay giác tỉnh Đấu Đế huyết mạch hoàn mỹ nhất, lớn nhất có cơ hội trở thành Đấu Đế tồn tại.

Thế nhưng là không thể không nhận rõ một sự thật.

Cái kia chính là nàng vẫn như cũ so ra kém Giang Phong, bởi vì vô luận là từ tu luyện thiên phú vẫn là chiến đấu lực đến xem, Giang Phong cho nàng cảm

giác đều giống như một tòa núi lớn, thậm chí có khoảnh khắc như thế, Tiêu Huân Nhi đã từng hoài nghi Giang Phong có phải hay không Đấu Đế người thừa kế, nhưng là đi qua điều tra, nàng cuối cùng vẫn là phủ định cái suy đoán này.

"Nhìn thấy, hắn đúng là một thiên tài." Tiêu Huân Nhi chi tiết nói.

Tiêu Ngọc ánh mắt lộ ra vẻ sùng bái sắc đạo: "Vóc người đẹp trai như vậy, mà lại tuổi còn trẻ liền bị Học Viện mời làm đặc biệt chiêu học viên, mười bảy tuổi Đấu Hoàng, thực lực quả thực không đơn giản."

"Có lẽ hắn không phải Đấu Hoàng đâu?" Tiêu Huân Nhi lắc đầu, thở dài, Tiêu Ngọc nghe vậy, trừng to mắt, Tiêu Huân Nhi lại là quay người rời đi, không cần phải nhiều lời nữa, Tiêu Ngọc vội vàng đuổi kịp, "Ngươi nói là, hắn đã bước vào. . . ."

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 226: Tô Thiên

Chương 226: Tô Thiên

Nếu như nói bị Già Nam Học Viện mời làm đặc biệt chiêu học viên có chỗ tốt gì, này không thể nghi ngờ có rất nhiều.

Cái kia chính là tiến vào học viện nội viện thông hành không trở ngại, đồng thời còn có thể tiến vào học viện hậu viện Phần Thiên Luyện Khí Tháp bên trong tu luyện.

Mà lần này, Giang Phong mục đích rất rõ ràng, cái kia chính là tiến vào Phần Thiên Luyện Khí Tháp bên trong tu luyện, thu hoạch vẫn lạc Tinh viêm, về phần Học Viện dưới Đấu Đế động phủ, trước mắt lấy Giang Phong thực lực muốn đi vào vẫn như cũ không đủ.

Tiến vào học viện trước, Giang Phong tự nhiên đụng phải một chút không phục hắn Học Viện học viên khiêu khích, tỉ như cái kia kêu cái gì Lâm Tu Nhai cẩu huyết Vai quần chúng, bất quá tại Giang Phong trước mặt, vẫn như cũ là đi một cái.

Chỉ là tại giao thủ ở giữa, Giang Phong liền trực tiếp một người nghiền ép sở hữu không phục hắn Học Viện học viên.

Phần Thiên Luyện Khí Tháp, mỗi tháng sẽ mở ra một lần, mà muốn đi vào Luyện Khí Tháp, nhất định phải nắm giữ tương ứng Hỏa thẻ, tấm thẻ này bên trong có quy định điểm Năng Lượng, quy định ngươi có thể tiến vào mấy tầng

Luyện Khí Tháp tu luyện, cùng tu luyện bao lâu.

Không qua sông Phong là đặc biệt chiêu học viên, lại là không có quy định này!

Phần Thiên Luyện Khí Tháp, tài liệu luyện chế không cũng biết.

Tại ngoài tháp lúc, Giang Phong hoàn toàn không cảm giác được bất luận cái gì nóng rực cảm giác, nhưng khi hắn tiến vào trong tháp về sau, một cỗ nóng rực khí lãng liền nhào tới trước mặt, loại này nóng rực cảm giác để cho người ta rất khó chịu.

Nếu là người bình thường, có lẽ vô pháp chống cự loại này nhiệt độ nóng bỏng, nhưng là Giang Phong lại là khác biệt, quanh người hắn bốc lên một trận hỏa diễm, trong lúc nhất thời lại là chống lại ở loại kia nhiệt độ nóng bỏng.

Theo dần dần xâm nhập, Giang Phong trong lòng không khỏi hiện ra một cỗ nóng rực cảm giác, thật giống như chính mình trái tim đang bị chậm chạp thiêu đốt.

Thần sắc hắn nhất động, "Xem ra, đây chính là vẫn lạc Tinh viêm tại quấy phá."

Hiện tại cũng không phải thật sự là vẫn lạc Tinh viêm tại làm loạn, Vẫn Lạc Tâm Viêm, là một loại có thể trên cơ thể người bên trong thiêu đốt tâm hỏa một loại thần kỳ hỏa diễm.

Nguyên Trứ Trung, tại Tiêu Viêm tìm tòi dưới, phát huy ra nó triệu hoán nhân tâm Hỏa công năng , có thể để cao thủ trong chiến đấu phân thần áp chế tâm hỏa, cấp thấp võ sĩ sẽ trực tiếp tự đốt, Tiêu Viêm dùng phương pháp này miểu sát một nửa Vân Lam Tông đệ tử, sau tại mấy loại Dị Hỏa tụ hợp trở thành kiểu mới cao giai Dị Hỏa. Một khi thành công luyện hóa Vẫn Lạc Tâm Viêm, như vậy thể nội chính là hội liên tục không ngừng sinh ra một loại tâm hỏa, mà cái này tâm hỏa, lại hội hoàn toàn không cần khống chế mỗi ngày mỗi đêm, mỗi

thời mỗi khắc nung khô mắng thể nội đấu khí, tại bực này gần như không ngừng nghỉ thối luyện ở giữa, liền giống như thời thời khắc khắc thân thể đều ở trong trạng thái tu luyện, mà lại cái này trạng thái tu luyện, hiệu quả vẫn còn so sánh ngày thường tu luyện càng tốt hơn , loại tu luyện này, tự nhiên sẽ xa cao hơn nhiều tầm thường tu luyện, vì đó, Vẫn Lạc Tâm Viêm còn gọi là "Tu luyện Máy gian lận!"

Giang Phong từng bước một hướng tháp dưới đi đến, làm Giang Phong đi qua bát tầng, loại kia trong lòng nóng rực cảm giác cũng càng ngày càng thịnh.

Ông!

Bỗng nhiên, cả tòa Phần Thiên Luyện Khí Tháp kịch liệt chấn động một chút, ngay sau đó, một cỗ nóng rực khí lãng hướng Giang Phong cuốn tới.

Tựa hồ là Vẫn Lạc Tâm Viêm cảm nhận được Giang Phong đến, đặc biệt là phát giác được Giang Phong thể nội khí tức, trở nên bạo động.

"Phía trước là cấm địa, Học Viện đệ tử không đến tiếp tục đi tới." Đúng lúc này, trong hư không hơi hơi sinh ra một vệt sóng gợn, ngay sau đó, một đạo lão giả thân ảnh xuất hiện tại Giang Phong trước mặt.

Quan sát tỉ mỉ một chút Giang Phong, cuối cùng nói: "Ngươi chính là Vân Lam Tông Thiếu tông chủ Vân Phong?"

Người tới chính là Tô Thiên, Già Nam Học Viện nội viện Đại Trưởng Lão, có được Đấu Tông Tam Tinh đỉnh phong thực lực tu vi.

"Đúng vậy!" Giang Phong nhìn trước mắt tên lão giả này, gật gật đầu, "Tiền bối là. . ."

"Lão phu là Già Nam Học Viện nội viện Đại Trưởng Lão Tô Thiên, Phần Thiên Luyện Khí Tháp bây giờ xuất hiện một chút tình huống đặc biệt, ngươi vẫn là thối lui đi, nhớ lấy không thể lỗ mãng!" Tô Thiên một mặt nghiêm túc

nói, Giang Phong là Già Nam Học Viện thiên tài đệ tử, hơn nữa còn là từ trước tới nay xuất sắc nhất một cái đặc biệt chiêu đệ tử, vì đó, hắn tự nhiên đối Giang Phong thái độ rất là hữu hảo.

"Không dối gạt tiền bối, lần này ta Già Nam Học Viện cũng không phải là vì ở đây tu luyện, mà chính là vì cái này Phần Thiên Luyện Khí Tháp dưới Vẫn Lạc Tâm Viêm mà đến." Giang Phong cũng không có giấu diếm cái gì, gọn gàng làm chỉ ra mục đích.

Tô Thiên hơi có chút kinh ngạc, "Ngươi là nói ngươi là vì Vẫn Lạc Tâm Viêm mà đến, nhưng là ngươi phải biết, Vẫn Lạc Tâm Viêm cũng không phải bình thường người có thể thu phục."

Cứ việc sớm đã tại Nhược Lâm cùng Hoắc Đức đạo sư bên kia biết được Giang Phong mười bảy tuổi bước vào Đấu Tông cảnh, tu luyện thiên phú kinh người.

Nhưng là Tô Thiên vẫn như cũ không cho rằng Giang Phong có thể đối kháng Vẫn Lạc Tâm Viêm, nếu là một cái sơ sẩy, mất đi như thế một vị thiên tài, này chính là đối Già Nam Học Viện một cái không nhỏ tổn thất.

"Nếu như là có được cái này đâu?" Giang Phong cười nhạt một tiếng, bỗng nhiên, một cỗ nóng rực hỏa diễm từ trong lòng bàn tay hắn bên trong xuất hiện.

Hải Tâm Diễm, Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, Cốt Linh Lãnh Hỏa, Kim Đế Phần Thiên Viêm, bốn loại Dị Hỏa dung hợp sau hình thành một loại mới hỏa diễm, ngọn lửa này có cái này bốn loại hỏa diễm nhan sắc, ngũ thải tân phân, lộng lẫy vô cùng.

Vẻn vẹn là vừa vặn lộ ra một sợi khí tức, một cỗ nóng rực, phảng phất có thể thiêu đốt hư không khí tức liền trực tiếp để không gian phát ra lốp bốp tiếng nổ đùng đoàng.

Ông!

Toàn bộ Phần Thiên Luyện Khí Tháp lần nữa chấn động, Tô Thiên sắc mặt trở nên nghiêm túc lên nói: "Nhanh thu hồi ngươi Dị Hỏa."

Giang Phong lật tay, đem Dị Hỏa thu nhập thể nội, toàn bộ Phần Thiên Luyện Khí Tháp lúc này mới yên lặng lại.

Nhìn lấy thần sắc vô cùng lạnh nhạt Giang Phong, Tô Thiên khóe miệng hung hăng run rẩy một chút.

Có chút kinh diễm cùng hâm mộ, đây chính là người so với người, tức chết người, vẻn vẹn bằng chừng ấy tuổi liền đã bước vào nhất tinh Đấu Tông cảnh.

Lại thêm còn có vô số Luyện Dược Sư tha thiết ước mơ Dị Hỏa, cái này liền càng thêm để Tô Thiên hâm mộ.

Một lát sau, Tô Thiên cảm thán nói: "Đã ngươi có nắm chắc thu phục Dị Hỏa, vậy liền đi thôi."

"Ta chỉ cần Vẫn Lạc Tâm Viêm một phần ba, có lẽ, ta thu phục Vẫn Lạc Tâm Viêm thành công lời nói, đối Già Nam Học Viện cũng chưa chắc không là một chuyện tốt." Giang Phong chỉ ra sự tình tầm quan trọng.

Tô Thiên gật gật đầu, "Bất quá ta còn có một cái điều kiện."

"Điều kiện gì, tiền bối cứ nói đừng ngại!" Muốn tới lấy đi Vẫn Lạc Tâm Viêm, lúc trước Giang Phong liền đã nghĩ tới rất nhiều, đương nhiên sẽ không lấy không Già Nam Học Viện đồ,vật.

"Ta điều kiện rất đơn giản, nếu là ngày sau Già Nam Học Viện có gì cần hỗ trợ địa phương, còn hi vọng ngươi có thể xuất thủ tương trợ." Tô Thiên nghiêm túc nói.

"Cái này hiển nhiên không có vấn đề, nếu là Già Nam Học Viện ngày sau cần phải Vân nơi nào đó phương, chi bằng tiến về Vân Lam Tông tìm Vân mỗ là được." Giang Phong gật đầu đáp ứng nói.

Tô Thiên rốt cục lộ ra vẻ mỉm cười, gật gật đầu.

"Đã như vậy, vậy ngươi liền cẩn thận, nhớ lấy không thể rất đụng, nếu là không địch lại này Vẫn Lạc Tâm Viêm, mau mau rời đi." Tô Thiên dặn dò, đồng thời khuyên bảo Giang Phong không nên vọng động.

Giang Phong từng cái xác nhận, "Vẫn Lạc Tâm Viêm liền ở phía dưới. . ." Tô Thiên cuối cùng vẫn là không yên lòng, vì thế còn chuyên môn dẫn Giang Phong tiến về tầng tiếp theo Phần Thiên Luyện Khí Tháp bên trong.

"Hi vọng ngươi có thể thành công, tốt, dư thừa lời nói ta liền không nói nhiều. . ." Tô Thiên cảm thán một câu, đưa mắt nhìn Giang Phong tiến vào tầng tiếp theo Luyện Khí Tháp, sau đó không lại tiếp tục đi tới.

Hắn cũng không có đi, mà là tại ban đầu địa đợi, để nếu là Giang Phong tình huống không thích hợp tốt trợ giúp, Giang Phong tự nhiên không có già mồm, trực tiếp một bước bước vào tầng tiếp theo Luyện Khí Tháp bên trong.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 227: Phá Xác Trọng Sinh

Chương 227: Phá xác trọng sinh

Không có dừng lại, Giang Phong trực tiếp hướng Phần Thiên Luyện Khí Tháp bộ đi ra.

Thẳng đến xâm nhập địa mấy trăm trượng, trước mắt hết thảy vừa rồi trống trải, đây là Giang Phong lần thứ tư tiến vào địa thế giới.

Lần đầu tiên là tiến vào (Đạo Mộ Bút Ký) thế giới, cùng tiểu ca mở đầu lên bình cùng buồn bực bình dầu mấy người thăm dò Lỗ Thương Vương cổ Di Chỉ thời điểm từng tiến vào một lần.

Lần thứ hai thì là tiến vào (Phong Vân Thế Giới) Lăng Vân Quật đánh giết Hỏa Kỳ Lân, thu lấy Hiên Viên Long Mạch.

Lần thứ ba cũng là đoạn thời gian trước tại Tháp Qua Nhĩ sa mạc thu hoạch Thanh Liên Địa Tâm Hỏa.

Mà lần này thu hoạch Vẫn Lạc Tâm Viêm , đồng dạng muốn đi vào địa thế giới , có vẻ như cái này đại bộ phận cơ duyên đều là cùng địa thế giới có liên quan một dạng.

Cái này không khỏi để Giang Phong có chút dở khóc dở cười.

Đi không bao lâu, một lát sau, Giang Phong đi vào một cái địa Thạch Quật bên trong.

Thạch Quật không gian mười phần rộng rãi, nội bộ không gian phảng phất là một cái hỏa diễm Ocean.

Hỏa quang tràn ngập phiến thiên địa này, một cỗ viêm nhiệt cảm giác tràn ngập trong lòng, để cho người ta có chút chịu không loại này nhiệt độ.

Một đầu rộng lớn vô cùng hỏa diễm dung nham bờ sông ngang qua tại trong động quật.

Dung nham bờ sông hai đầu vô tận kéo dài, không nhìn thấy cuối cùng, cũng không nhìn thấy khởi điểm.

Loại kia viêm nhiệt nhiệt độ, chừng hơn ngàn độ, phải biết, hơn ngàn độ là cái khái niệm gì, đủ để đem một người tươi sống cho thiêu chết.

Bất quá lần này đối với Giang Phong tới nói lại không phải cái vấn đề lớn gì.

Tại Giang Phong quanh thân, dâng lên từng đạo từng đạo hỏa diễm ánh sáng, những ngọn lửa này ngũ thải tân phân, đem Giang Phong bao phủ, hắn như một cái Phật Đà hành tẩu ở trong biển lửa, dò xét hết thảy.

"Ầm ầm!"

Nhưng mà, ngay tại Giang Phong phóng thích thể nội Dị Hỏa đồng thời, một tiếng kinh thiên động địa gào thét từ cái này dung nham trong sông truyền đến.

Ngay sau đó lắng lặng chảy xuôi dung nham bờ sông, thế mà ba đào hung dũng quay cuồng lên, trong chốc lát liền hình thành một cái cự đại dung nham vòng xoáy.

Nương theo lấy gầm lên giận dữ, này dung nham vòng xoáy bên trong bỗng dưng nhảy lên ra một đầu hơn trăm trượng dài hỏa diễm Cự Mãng, chính là đã khai linh trí Vẫn Lạc Tâm Viêm.

Ngay tại Vẫn Lạc Tâm Viêm vừa mới xuất hiện đồng thời, Giang Phong thể

nội Dị Hỏa cũng theo bạo động, trực tiếp từ trong cơ thể hắn tách ra, hướng đầu kia cự đại hỏa diễm Cự Mãng bay qua.

Thiên địa Dị Hỏa đều có thể sinh ra linh trí, năm đó Đế Viêm cũng là bởi vì thôn phệ mấy chục loại Dị Hỏa, thực lực tăng nhiều, sau cùng mới thành tựu "Đấu Đế" vị, nó cũng là hậu thế bên trong người nhóm chỗ nâng lên "Đà Xá Cổ Đế!"

Cũng là vị cuối cùng Đấu Đế.

Mỗi cái thế giới bên trong, người tu hành vì đó xưng vị nghịch thiên tu tiên, đó là bởi vì bọn họ tu luyện thu nạp thiên địa linh khí cho mình dùng, tranh với trời lợi, mà phi thăng làm theo hội mang đi chỗ ở thế giới nguồn năng lượng.

Nguyên bản rất lợi hại thiên địa linh khí nồng đậm thế giới, sau cùng trở nên mờ nhạt, bên trong đại bộ phận nguyên nhân cũng là tại ở đây, Đấu Khí Đại Lục vì đó rất nhiều năm chưa từng xuất hiện Đấu Đế Cường Giả, có lẽ cũng là bởi vì đấu khí không đủ, thiên địa ở vào một loại trạng thái hư nhược duyên cớ.

Vẫn Lạc Tâm Viêm, tự nhiên biết rõ một chút có thể tiến giai công pháp, dù sao nó đã sinh ra linh trí, nhìn thấy Giang Phong thể nội Dị Hỏa, đương nhiên sẽ không bỏ lỡ.

"Làm càn!" Giang Phong lạnh hừ một tiếng, toàn thân đấu khí bành trướng mãnh liệt, hắn há mồm phun một cái, màu trắng đen hai đạo luồng khí xoáy từ trong miệng hắn xoay tròn mà ra, hóa thành hai đạo tấm lụa trong nháy mắt cuồn cuộn cuốn tới.

Nguyên bản Vẫn Lạc Tâm Viêm đang muốn đem Giang Phong thể nội Dị Hỏa nuốt vào cự đại mãng trong miệng, ngay tại nó lấy là như thế nhẹ nhõm liền có thể đạt được Dị Hỏa tế, bỗng nhiên, này hướng nó trôi nổi mà đến Dị Hỏa cũng là bị hai đạo màu trắng đen luồng khí xoáy kiện hàng, sau cùng trực tiếp cuốn về Giang Phong trước mặt.

Giang Phong há miệng đem chỗ có dị hỏa nuốt vào trong bụng.

"Rống!" Vẫn Lạc Tâm Viêm phát ra một tiếng kinh thiên động địa tiếng gầm gừ tức giận.

Há miệng hướng Giang Phong trực tiếp phun đến một đường to lớn vô cùng hỏa trụ.

"Hừ!" Giang Phong lạnh hừ một tiếng, thả người nhảy lên, toàn thân khủng bố đấu khí mãnh liệt, hắn ban đầu vốn đã bước vào nhất tinh Đấu Tông cảnh, lại thêm dung hợp bên trong Dị Hỏa, thực lực càng là đạt tới một cái thật không thể tin cảnh giới.

Hắn Đạp Không mà đi, nắm chặt hai nắm đấm, đột nhiên một cái Quốc Thuật bên trong Trùng Thiên Pháo chùy trực tiếp oanh ra.

Song quyền bọc lấy bành trướng mãnh liệt đấu khí hỏa diễm, hai cái hỏa diễm Cự Quyền dưới một kích này, trong nháy mắt oanh ra.

A oanh!

Chỉ gặp không trung, hai cái to lớn hỏa diễm Cự Quyền cùng Vẫn Lạc Tâm Viêm biến thành Cự Mãng đầu trăn đối oanh cùng một chỗ.

Nhưng mà, Giang Phong cũng không có như vậy đình chỉ công kích, nhất kích đánh nát hỏa trụ, hắn thi triển Huyễn Ma Thân Pháp, chớp mắt đi vào Vẫn Lạc Tâm Viêm phía trên, trực tiếp nhất quyền hướng đầu trăn đánh xuống đi.

Bành!

Một cỗ kịch liệt sóng lửa trong nháy mắt nổ tung, không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, Vẫn Lạc Tâm Viêm trực tiếp bị oanh nát, đầy trời hỏa tinh vẩy ra, dung nham trên sông khoảng không, chỉ nổi lơ lửng một đoàn ngọn lửa màu nhũ bạch, đây chính là Vẫn Lạc Tâm Viêm.

Mất đi linh trí Vẫn Lạc Tâm Viêm, tựa như lục bình không rễ đồng dạng trôi nổi trong hư không, Giang Phong chỉ là đưa tay một nhiếp, liền rất nhẹ nhàng đem Vẫn Lạc Tâm Viêm nhiếp cầm vào tay.

Tại cái này một đám trong ngọn lửa, Giang Phong phân ra một phần ba, thu nhập thể nội, còn lại ba phần hai y nguyên lưu tại Phần Thiên Luyện Khí Tháp bên trong.

Làm xong những này, Giang Phong cũng không có vội vã ra Phần Thiên Luyện Khí Tháp, mà là tại dung nham trên sông khoảng không khoanh chân ngồi tĩnh tọa, bắt đầu bế quan tu luyện.

Đem Vẫn Lạc Tâm Viêm nuốt vào trong bụng, Giang Phong vận chuyển công pháp bắt đầu luyện hóa tâm viêm.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Giang Phong trên thân khí tức từ nguyên bản Đấu Tông, dần dần hướng cấp độ càng sâu xuất phát.

Sữa ánh lửa màu trắng, xương ánh lửa màu trắng, thanh sắc trơ trụi, kim sắc hỏa quang, xanh biển hỏa quang, đem Giang Phong toàn thân kiện hàng.

Một cái hình người lớn nhỏ "Hỏa trứng" tản ra bừng bừng hỏa diễm, lơ lửng tại dung nham phía trên, giữa thiên địa Hỏa có thể không ngừng bị nó hấp thu.

Không biết quá khứ bao lâu, một tháng, hai tháng, ba tháng trôi qua.

Phần Thiên Luyện Khí Tháp bên trong, Tô Thiên trưởng lão cau mày một cái, dạo bước nói: "Đã qua ba tháng, tiểu tử này tại sao vẫn chưa ra, không được, ta muốn đi vào nhìn xem chuyện gì xảy ra."

Cho dù đối mặt mình Vẫn Lạc Tâm Viêm có thể sẽ gặp nguy hiểm, nhưng là hiện tại Tô Thiên Đại Trưởng Lão đã không có cái kia lo lắng.

Hắn trực tiếp đẩy ra cự đại cửa đá, nhất thời, một cỗ mãnh liệt sóng nhiệt nhào tới trước mặt, hắn trong lòng căng thẳng, toàn thân đấu khí mãnh liệt, ở

trên người hắn, xuất hiện một bộ đấu khí màu vàng óng khải giáp, đem quanh người hắn bảo vệ, hắn vội vàng hướng Phần Thiên Luyện Khí Tháp bưng tiến đến.

Rốt cục, hắn đi vào trăm trượng xuống đất Động Quật, đang lúc hắn chuẩn bị thi triển Đấu Kỹ, để phòng bất trắc lúc, bỗng nhiên, một tiếng to rõ tiếng phượng hót đột nhiên vang lên.

Tra!

Ngay sau đó, Tô Thiên trưởng lão nhìn thấy hắn này sống vĩnh viễn cũng khó khăn quên một màn, chỉ gặp dung nham trên sông phương, một cái hình người lớn nhỏ, ngũ quang thập sắc "Hỏa trứng" phát ra tạch tạch tạch Vỏ trứng vỡ vụn thanh âm.

Tại này Vỏ trứng vỡ vụn trong tích tắc, Vỏ trứng bên trong phát ra loá mắt hỏa quang quang mang.

Tiếp theo, một đầu chỉ có cao cỡ nửa người màu sắc rực rỡ Phượng Hoàng giãn ra Vũ Dực, ngửa mặt lên trời phát ra to rõ thanh âm, là dễ nghe như vậy, mộng ảo như vậy cùng lộng lẫy.

Thần khiết bên trong, cho người ta một loại cảm giác thiêng liêng thần thánh cảm giác.

Không khỏi, Tô Thiên có chút nhớ nhung muốn cúng bái ý nghĩ xông lên đầu.

Nhưng mà, đây không phải làm hắn khiếp sợ nhất, để hắn chấn kinh, là cái này Phượng Hoàng trên thân chỗ phát ra khí tức, đúng là để hắn có loại muốn muốn chạy trốn cảm giác nguy cơ.

"Cường giả đấu tôn!"

Đây chính là cường giả đấu tôn khí tức, quá mạnh.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 228: Thất Thần Tiêu Huân Nhi, Phong Thần Tuấn Lãng Cũng Không Gì Hơn Cái Này Đi

Chương 228: Thất thần Tiêu Huân Nhi, phong thần tuấn lãng cũng không gì hơn cái này đi

Một lát sau, chỗ có quang mang dần dần thu liễm, nguyên bản hóa thành Phượng Hoàng Giang Phong thân hình lay động một chút, sau cùng hóa thành bộ dáng ban đầu.

Vẫn như cũ là ba búi tóc đen rũ xuống phát vai, mi tâm một đạo đủ mọi màu sắc ấn ký để hắn nhìn có loại yêu dị mỹ cảm.

Cảm thụ được thể nội này sức mạnh cường hãn, Giang Phong không khỏi thổn thức thở dài một hơi, đây chính là hắn thực lực.

"Nhất tinh Đấu Tôn , có thể thành thạo nắm giữ không gian năng lực, bằng vào ta trước mắt tu vi, có lẽ làm đến Không Gian Na Di, trong phạm vi nhỏ hắn không phải là vấn đề." Không Gian Na Di, là bước vào Đấu Thánh mới có biểu hiện, không qua sông Phong lại là có thể làm được trong phạm vi nhỏ tiến hành di động.

Mặc dù nhưng cái thế giới này so sánh đặc thù, nhưng là một chút Phù Triện phương diện vẫn là có thể sử dụng.

"Tiền bối, ngươi đến?" Giang Phong tập trung ý chí, lúc này mới phát hiện tiến vào Động Quật, ngơ ngác đứng tại chỗ Tô Thiên trưởng lão, không khỏi sững sờ, cười nói.

"Đúng vậy a, tiểu tử ngươi, vừa rồi. . ." Tô Thiên gặp Giang Phong không có việc gì, không khỏi buông lỏng một hơi, không khỏi nhanh lại nhíu mày.

Giang Phong không phải là nhân loại à, thế nhưng là vừa rồi biểu hiện thế nào có điểm giống là Thiên Hoàng nhất tộc tộc nhân, điều này tựa hồ có chút mâu thuẫn.

Giang Phong cũng là nhìn ra hắn loại nghi ngờ này, vẫn là giải thích nói: "Đây là ta tu luyện một loại có thể biến ảo thành Phượng Hoàng bí pháp, chẳng có gì lạ."

"Thế gian lại có kỳ diệu như vậy pháp." Tô Thiên hơi sững sờ, không khỏi tán thưởng một tiếng, dùng một loại tán thưởng ánh mắt nhìn Giang Phong, lại liếc nhìn một lần viêm nhiệt địa động quật, rồi mới lên tiếng: "Xem ra ngươi đã thu phục Vẫn Lạc Tâm Viêm."

"Vãn bối xác thực đã thu phục Vẫn Lạc Tâm Viêm, bây giờ, Học Viện có thể yên tâm, bởi vì nó linh trí đã bị ta xóa đi." Giang Phong đưa tay đem Vẫn Lạc Tâm Viêm phóng xuất ra, dung nham trong sông, một đóa sữa màu trắng hỏa diễm chìm chìm nổi nổi, tại dung nham trong sông đắm chìm mắng.

"Còn có, thực lực ngươi đã. . ." Tô Thiên mỉm cười gật đầu, lần nữa nhìn về phía Giang Phong, trong mắt mang theo ý cười, đồng thời cũng mang theo một tia chấn kinh, hắn còn muốn lại xác định một sự thật.

"Ta đã là nhất tinh Đấu Tôn thực lực." Giang Phong vẫn là thừa nhận nói.

"Quả là thế, vẻn vẹn dùng ba tháng, ngươi liền đột phá nhất tinh Đấu Tôn cảnh, tiểu tử ngươi tu luyện thiên phú thật đúng là yêu nghiệt." Tô Thiên dùng một loại nhìn quái vật ánh mắt nhìn lấy Giang Phong.

"Tiền bối quá khen." Hai người lại khách khí một câu, sau đó, cùng nhau rời đi Phần Thiên Luyện Khí Tháp.

Ba tháng trước, Giang Phong vừa mới Già Nam Học Viện thời điểm , có thể nói là huyên náo xôn xao, bởi vì hắn đem Học Viện Hỗn Thế Ma Vương Lâm Tu Nhai cho đánh, đồng thời uy hiếp ở Học Viện đông đảo học viên.

Khi biết thân phận của hắn về sau, hắn nghịch thiên tu luyện thiên phú lại một lần nữa làm cho cả Học Viện đều nhớ kỹ tên hắn.

Mười bảy tuổi Đấu Hoàng, một cái thực lực cùng thiên tài móc nối yêu nghiệt.

Nhưng mà, tất cả những thứ này đều không phải là trọng yếu.

Ba tháng trước, Tiêu Viêm tiến về Ma Thú Sơn Mạch lịch luyện, bây giờ vẫn chưa về.

Hai đạo tịnh lệ, thướt tha, bờ mông ngạo nghễ ưỡn lên thân ảnh tại Học Viện trong hoa viên tản bộ, thỉnh thoảng có một ít làm loạn ánh mắt quét về phía các nàng.

Tại các nàng cái kia có chút đầy đặn bờ mông cùng trên bộ ngực hung hăng phá liếc một chút, nuốt nước miếng.

Nhưng bọn hắn cũng chỉ có thể ở trong lòng tự sướng mà thôi, dù sao không có người nào dám đi chiêu chọc giận các nàng.

Chỉ nghe bên trong một tên tịnh lệ nữ tử nói ra: "Huân nhi muội muội, ngươi nói đã ba tháng, Vân Lam Tông Vân Phong bây giờ lại là thực lực gì đâu?"

Nguyên bản ngay tại vì Tiêu Viêm tiến về Ma Thú Sơn Mạch ba tháng không trở lại lo lắng Tiêu Huân Nhi nghe vậy lại là thân thể khẽ giật mình.

Nếu như nói nàng không nguyện ý nhất nghe được nhìn thấy người là người nào, như vậy không thể nghi ngờ cũng là Giang Phong.

Thực lực này cùng thiên phú đều muốn nghiền ép chính mình gia hỏa, quả

thực rất lợi hại không làm người khác ưa thích.

"Tiêu Ngọc tỷ tỷ, ngươi có thể hay không đừng xách hắn. . ." Tiêu Huân Nhi có chút giận dữ trắng Tiêu Ngọc liếc một chút.

Tiêu Ngọc lại là trợn mắt trừng một cái, cười mắng: "Ai bảo hắn xuất sắc như vậy đâu, chúng ta nữ hài tử cũng nên có cái sùng bái mục tiêu đi."

"Tốt a. . ." Tiêu Huân Nhi bất đắc dĩ nhún nhún đáng yêu mũi ngọc tinh xảo.

"Huân nhi muội muội, là hắn. . ." Bỗng nhiên, đúng vào lúc này, Tiêu Ngọc đột nhiên kích động lên, mừng rỡ vô cùng chỉ từ các nàng bên người đi qua thiếu niên.

Vẫn như cũ là như dĩ vãng như vậy phong thần tuấn lãng, như điêu khắc qua gương mặt cho người ta một loại phóng khoáng ngông ngênh cảm giác.

Ở trên người hắn, tựa hồ có một loại rất dễ chịu vị đạo, vẻn vẹn chỉ là gặp thoáng qua trong nháy mắt, đều sẽ vì mà cảm mến.

Khi thấy rõ này một trương trắng nõn như ngọc khuôn mặt lúc, Tiêu Huân Nhi cả người thân hình khẽ giật mình.

"Hắn giống như đang nhìn ngươi, Huân nhi muội muội." Giang Phong nguyên bản đang từ Phần Thiên Luyện Khí Tháp bên trong đi ra, dự định kế tiếp Tầm tìm một người, bất quá lại là ngẫu nhiên đi qua thời điểm nhìn thấy nơi xa Tiêu Huân Nhi, điều này làm cho hắn không khỏi hơi có chút kinh ngạc.

Hắn xa xa hướng Tiêu Huân Nhi gật gật đầu, cũng không có tiến lên chào hỏi, trực tiếp quay người rời đi, tiến về nội viện nhà thuốc.

"Hắn tại hướng ngươi gật đầu a, Huân nhi muội muội." Tiêu Ngọc hơi kinh ngạc lay động một chút Tiêu Huân Nhi, hiển nhiên, nàng rất là kích động cùng cao hứng, nhưng không ngờ Tiêu Huân Nhi giống như tượng đất, ngu ngơ tại nguyên chỗ hồi lâu, vẫn không nói gì thêm.

Thẳng đến một lát sau, Giang Phong sau cùng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, nàng mới phản ứng được, trả lời: ". . . A "

Tiêu Ngọc cười mắng, " Huân nhi muội muội ngươi cũng quá nhập thần đi, tuy nhiên Vân Phong công tử chỉ là xa xa nhìn ngươi liếc một chút, ngươi sẽ không phải cứ như vậy thích người ta a? Bất quá nói thật, hắn xác thực thật rất lợi hại ưu tú. . ."

Tiêu Ngọc chi tiết nói.

"Ưu tú sao? Xác thực ưu tú. . ." Tiêu Huân Nhi trong lòng không khỏi đem chính mình Tiêu Viêm ca ca cùng Giang Phong so sánh một chút, lập tức chênh lệch liền đi ra, cứ việc nàng một mực cổ vũ Tiêu Viêm, cuối cùng có một ngày hội vượt qua Giang Phong, thế nhưng là từ hôm nay Giang Phong cho nàng loại kia càng ngày càng cảm giác thần bí cảm giác đến xem.

Tiêu Viêm ca ca muốn muốn đuổi kịp Giang Phong cước bộ, có lẽ đời này đã không thể nào, trừ phi kỳ tích, nhưng là kỳ tích mãi mãi cũng là lưu cho có chuẩn bị người.

Cùng Tiêu Huân Nhi dịch ra từ biệt, Giang Phong không có đi nơi khác phương, mà chính là trước hướng hậu viện kho thuốc.

Bởi vì hắn còn nhớ rõ một cái trọng yếu người, cái kia chính là Tử Nghiên.

Cái kia ăn nhầm Hóa Hình thảo biến thành thân người bị Già Nam Học Viện Đại Trưởng Lão Tô Thiên thu dưỡng, cùng Tiêu Viêm, Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương quan hệ vô cùng tốt, bản thể là Thái Hư Cổ Long, Thái Hư Cổ Long nhất tộc tân nhiệm Long Hoàng.

Bất quá những này gom góp nói sau, lớn nhất chủ yếu vẫn là Tử Nghiên là đời trước Thái Hư Cổ Long nhất tộc Long Hoàng Chúc Khôn nữ nhi.

Hiện tại Chúc Khôn bị Đà Xá Cổ Đế cầm tù tại Già Nam Học Viện địa thế

giới Cổ Đế động phủ làm canh cổng thú, căn bản là không có cách thoát ly, mà lại đã bị tù buồn ngủ mấy ngàn năm lâu.

Bây giờ, tiến vào Cổ Đế động phủ đã không có khả năng, bởi vì Giang Phong chỉ là Đấu Tôn thực lực, căn bản không có khả năng mở ra Cổ Đế động phủ.

Kể từ đó, tu vi muốn muốn tiếp tục đột phá, nhất định phải làm bước kế tiếp dự định.

Mà quyết định này, Giang Phong nghĩ đến Thái Hư Cổ Long nhất tộc trên thân.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 229: Tiểu Muội Muội, Cho Ngươi Đường Ăn, Theo Ca Ca Đi Có Được Hay Không?

Chương 229: Tiểu muội muội, cho ngươi đường ăn, theo ca ca đi có được hay không?

Phần Thiên Luyện Khí Tháp liền tại hậu viện bên trong, mà kho thuốc tự nhiên cũng tại hậu viện bên trong, khoảng cách cũng không tính quá xa, Giang Phong chỉ là hơi hỏi thăm một chút liền rất nhanh đến mức biết rõ nhà thuốc chỗ.

Hắn là Học Viện đặc chiêu sinh, tự nhiên có được có rất nhiều phổ thông đệ tử không có có quyền lợi, tỉ như có thể tùy ý tiến vào kho thuốc, học tập luyện dược tri thức các loại đều không có hạn chế.

"Vân công tử, mời đến!" Một tên Học Viện Luyện Dược Sư dùng một loại kinh dị ánh mắt đánh giá Giang Phong, đưa tay khách khí đem Giang Phong mời đến kho thuốc bên trong, cười nói.

"Làm phiền. . ." Giang Phong khách khí một câu, không kiêu ngạo không tự ti!

Một màn này, lần nữa để tên kia trông coi nhà thuốc Luyện Dược Sư âm thầm gật đầu.

ngay tại vừa rồi, Tô Thiên Đại Trưởng Lão đã cùng hắn tới qua Tín, cái kia chính là về sau vô luận Giang Phong có nhu cầu gì, chỉ cần không vi phạm Học Viện quy định, vậy liền tận lực thỏa mãn Giang Phong.

Vì đó, Giang Phong phải vào kho thuốc, hắn tự nhiên không có ngăn cản.

kho thuốc bên trong, toả khắp mắng các loại kỳ dị mùi thuốc, có chút luyện chế Bán thành phẩm Đan dược, cũng có luyện chế hoàn thành đan dược, luyện chế Thủ đoạn coi như trung đẳng, kho thuốc bên trong, bày đặt không ít đan dược cùng dược tài, không qua sông Phong Cũng không có Đem chú ý lực để ở chỗ này.

Một cái lấm la lấm lét tiểu gia hỏa đang núp ở một cái không đáng chú ý nơi hẻo lánh di chuyển thân thể.

mỗi chuyển động một cái, trên mặt bàn bình thuốc liền sẽ thiếu một cái.

" a? thế nào vừa rồi lão phu nhớ kỹ trên mặt bàn còn có một bình ngũ phẩm đan dược, thế nào không thấy đâu?" vừa mới cùng Giang Phong nói chuyện qua tới có chút kinh nghi gãi gãi rối tung tóc, cau mày một cái, thầm nói.

con mắt hơi hơi nghiêng liếc Giang Phong, ánh mắt kia không thể nghi ngờ Đang nói "Tiểu tử, có phải hay không là ngươi trộm đan dược!"

"Đan dược không phải ta trộm, là nàng cầm." Giang Phong có chút tức giận lắc đầu, rất lợi hại không có nghĩa khí nhất chỉ trong góc cái kia đạo lén lén lút lút, đang muốn đưa tay hướng một cái bàn khác lên trộm cầm đan dược bóng người nhỏ bé chỉ đi.

Theo Giang Phong ngón tay, lão giả ánh mắt nhìn về phía nơi đó, nhất thời cái mũi kém chút bị tức lệch ra, hắn hùng hùng hổ hổ nói: "Tử Nghiên, ngươi cái này để người ta không bớt lo gia hỏa, đây là muốn tức chết lão phu không thành, lão phu muốn nói cho Đại Trưởng Lão đi. . . Ngươi đứng lại đó cho ta. . ." Hắn quả thật bị tức giận đến không nhẹ, chính mình thật vất vả luyện chế ra đến đan dược, cứ như vậy bị Tử Nghiên cho ăn, ngẫm lại đã cảm thấy biệt khuất.

Không nên nhìn lão giả dáng người khom người, nhưng là chạy lên đường tới lại nghiêm túc, chỉ là trong chớp mắt, liền đuổi kịp Tiểu Tử nghiên, trong lúc

nhất thời, kho thuốc bên trong có chút gà bay chó chạy, tiểu nữ hài cái kia có chút oán trách âm thanh vang lên: "Không phải liền là ăn ngươi một chút đan dược à, có cần phải như vậy phải không?"

"Ngươi còn nói, ngươi tháng này đều nhanh đem kho thuốc đan dược làm đường cho ăn sạch, ngươi còn nói, ngươi còn nói. . ." Lão giả tựa như một cái lắm lời , vừa truy Tiểu Tử nghiên, một bên trong miệng cuồng phun nước miếng mắng.

Giang Phong xem như hoàn toàn im lặng, hai cái này kỳ hoa, làm tiểu nữ hài chạy đến bên cạnh hắn, từ Giang Phong bên người đi qua thời điểm, lão giả cũng là lần lượt đuổi theo.

Giang Phong trực tiếp đưa tay, đưa tay đập vào lão giả trên gáy, lão giả chỉ cảm thấy trước mắt một Vựng, trực tiếp té xỉu xuống đất.

Tiểu nữ hài được nghe rơi xuống đất âm thanh, không khỏi quay đầu lại hơi kinh ngạc nhìn về phía Giang Phong, nhăn lại Tiểu Mi lông nói: "Ngươi thế nào đem Lưu trưởng lão cho đánh ngất xỉu nha, quá không lễ phép a?"

Giang Phong xạm mặt lại, bất quá lại là cưỡng ép gạt ra vẻ mỉm cười nói: "Ta còn không phải sợ ngươi một hồi bị hắn đánh, cho nên mới giúp ngươi một cái, ngươi ngược lại là oán niệm lên ta tới."

"Tốt a, coi như ta cám ơn ngươi đi, ân, không đúng, vừa rồi tựa hồ cũng là ngươi đem ta vạch đến, vì đó Lưu trưởng lão mới sẽ tức giận, vì đó, ngươi là người xấu." Giang Phong nguyên bản chính mỉm cười gật đầu, một bộ quái thúc thúc bộ dáng.

Không khỏi nhanh, hắn mặt liền đêm đen đến, cái gì người xấu, lão tử lúc nào thành người xấu, rành rành như thế thiện lương có được hay không?

Giang Phong đơn giản im lặng hỏi thương thiên, theo tay vừa lộn, trong tay xuất hiện một cây Kẹo que, hắn có chút hỏng thật ra cầm trong tay Kẹo que đưa

cho Tiểu Tử nghiên, nhún nhún vai nói: "Coi như ta là người xấu, nhưng là ngươi tổng sẽ không bỏ qua cái này ăn ngon Kẹo que a?"

Giang Phong dùng một bộ chờ mong ánh mắt nhìn lấy Tiểu Tử nghiên nói, Tiểu Tử nghiên lui ra phía sau hai bước, có chút cảnh giác ôm lấy bộ ngực mình, "Nói cho ngươi, không nên đánh chủ công ý, bị tiểu thư cũng không nói chuyện yêu đương. . ."

"Phốc. . ." Giang Phong trực tiếp một thanh lão huyết phun ra, kém chút không có đã hôn mê, cái này đều cái gì theo cái gì a, còn nói chuyện yêu đương, hắn tức giận mặt đen thui nói: "Tiểu hài tử biết cái gì, lông còn chưa mọc đủ, ngực cũng không có, còn nói chuyện yêu đương đây. ."

Tiểu Tử nghiên nghe vậy, lại là có chút phẫn nộ trừng Giang Phong liếc một chút, không cong có một chút phát dục đồi núi nhỏ nói: "Ai nói ngực ta nhỏ, rõ ràng rất tốt đẹp không tốt."

"Phốc!" Rốt cục Giang Phong vẫn là không nhịn được cười ra tiếng, cười đến không kiêng nể gì như thế.

Tựa hồ cũng là chú ý tới mình thất thố, Tiểu Tử nghiên trên mặt lộ ra một tia công Vựng, lại là có chút tức giận trừng Giang Phong liếc một chút, xông về phía trước, hung hăng tại Giang Phong trên cổ tay cắn một cái, chợt đem Giang Phong trong tay Kẹo que cướp đi, lập tức trượt đến không có khói, sắp xông ra kho thuốc đại môn thời điểm còn xông Giang Phong làm cái mặt quỷ nói: "Tức chết ngươi, để ngươi cười, có gan đến truy bản tiểu thư nha."

Giang Phong trực tiếp im lặng, cũng không có vội vã đuổi theo đối phương.

Nhìn một chút mặt đất Lưu trưởng lão, hắn đưa tay cách không một chút, Lưu trưởng lão rốt cục chậm rãi tỉnh lại, có chút cũ năm chứng si ngốc tái phát bộ dáng, mơ hồ hỏi Giang Phong nói: "Vừa rồi chuyện gì xảy ra, ta thế nào té xỉu, mà lại rất nhiều chuyện, ta tựa hồ không nhớ quá rõ ràng."

Giang Phong trong lòng âm thầm buồn cười, ngươi bị lão tử xóa đi trí nhớ, tự nhiên không nhớ quá rõ ràng, bất quá vẫn là cười nói: "Lưu trưởng lão ngươi hẳn là mệt nhọc quá độ đi, vẫn là tranh thủ thường xuyên nghỉ ngơi đi." Lưu trưởng lão nghe vậy, không khỏi sững sờ, sau cùng gật gật đầu, "Lão phu gần nhất quả thật có chút bận bịu, xem ra, cũng là thời điểm nghỉ ngơi một chút."

Lưu trưởng lão lại khách khí với Giang Phong một chút, cái này mới rời khỏi.

Bất quá Lưu trưởng lão vừa vừa rời đi không lâu, kho thuốc cửa lại là xuất hiện một bóng người, lấm la lấm lét, nhìn thấy Lưu trưởng lão đi ra nhà thuốc, nàng vội vàng co lại rụt cổ trốn ở hành lang cây cột đằng sau.

Thẳng đến Lưu trưởng lão sau khi rời đi, vừa rồi thò đầu ra, hướng Giang Phong phất phất tay nói: "Uy, ngươi qua đây!"

"Đây chính là ngươi gọi ta thái độ sao?" Giang Phong cũng không có tiến lên, không nhìn thẳng Tiểu Tử nghiên loại kia kêu gọi nô tài thái độ.

Tiểu Tử nghiên phấn nộn trên mặt nhất thời một quýnh, lén lén lút lút hướng Giang Phong đi tới, chu mỏ nói: "Tốt a, thực, ta muốn hỏi một chút, ngươi cái kia ăn ngon đường còn có hay không?"

Giang Phong thần sắc nhất động, khóe miệng một phát, có chút không có hảo ý nói: "Có ngược lại là có, bất quá ta nơi này không, tại nhà ta dài, loại vật này ngược lại là rất nhiều, mà lại ta còn biết nơi đó có không ít càng thứ ăn ngon, đan dược cũng không phải số ít, ta sau đó không lâu liền muốn rời khỏi, ngươi cũng không khả năng có cơ hội ăn vào."

Nói đến đây, Giang Phong có chút tiếc nuối nhún nhún vai, giận dữ nói.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 230: Hoang Phế Long Tộc Thượng Cổ Thông Đạo

Chương 230: Hoang phế Long Tộc thượng cổ thông đạo

"Ngươi nói là thật?" Nhưng mà, Tiểu Tử nghiên tựa hồ không có nghe được Giang Phong phía dưới lời nói, mà chính là con mắt thả ra một đạo tinh quang, có chút kinh hỉ nói ra.

"Đó là tự nhiên!" Giang Phong nhếch miệng lên một vòng như hồ ly mỉm cười.

"Hắc hắc. . . Đại ca ca, ngươi dẫn ta đi nhà ngươi dài có được hay không." Tiểu La căn bản không có một tia lạ lẫm giác ngộ, tiến lên kéo lại Giang Phong tay.

Giang Phong cau mày một cái, có chút bất mãn nói: "Gọi ta Phong Đại Ca!"

Gặp Giang Phong tựa hồ tức giận, Tử Nghiên vội vàng thay đổi một bộ đáng yêu vẻ mặt vui cười, hô một tiếng, Phong Đại Ca.

Giang Phong chính mình cũng cảm thấy mình tựa hồ có chút quá mức tà ác.

Cứ như vậy, Giang Phong bắt đầu hắn hãm hại lừa gạt tiểu nữ hài thần côn kiếp sống, tại thần côn trên đường càng chạy càng xa.

Hai người lặng yên không một tiếng động rời đi Già Nam Học Viện.

Mặc dù biết Tử Nghiên bản thể là Thái Hư Cổ Long, nhưng là Giang Phong

cũng không có đi điểm phá thân phận nàng.

"Phong Đại Ca, chúng ta cái này là muốn đi nơi nào a?"

Một thân tử sắc la Trang Tử Nghiên quay đầu liếc nhìn bốn phía, nhìn trước mắt cái này một mảnh hư thối đầm lầy, không khỏi nhăn nhăn ngạo nghễ ưỡn lên mũi ngọc tinh xảo, này cỗ hư thối vị đạo thực sự rất là khó ngửi.

"Tự nhiên là muốn dẫn ngươi đi ngươi hắn là đi địa phương."

Giang Phong cười cười, ánh mắt tại trong vùng đầm lầy vừa đi vừa về băn khoăn, nhắm mắt dưỡng thần, lấy cường đại nguyên thần cẩn thận cảm ứng đến trong hư không năng lượng ba động.

Bỗng nhiên, Giang Phong giương mắt nhìn về phía trước đầm lầy mặt đất phương, thể nội Thanh Long huyết mạch sinh ra một tia cảm ứng thần bí.

Cái thế giới này Thái Hư Cổ Long cũng không phải thật sự là Long Tộc, mà chỉ là có được một tia Chân Long Huyết Mạch Long Tộc, khởi nguyên không biết nơi nào.

Thái Hư Cổ Long nhất tộc, cư trú ở trong hư không, nơi ở xưng là Long Đảo.

Tại Long Đảo bên trong có Hư Không Lôi Trì, Giang Phong lần này vì đó quyết định tiến về Long Đảo, đồng thời mang lên Tử Nghiên, hết thảy đều là bởi vì Hư Không Lôi Trì có thể nhanh chóng đề bạt hắn thân thể cường hãn độ phòng ngự cùng đề bạt hắn thực lực.

Hắn hơi hơi vung tay lên, một đường tỏa ra ánh sáng lung linh vòng sáng xuất hiện tại Tử Nghiên trước mặt.

Đây là Thái Hư Cổ Long nhất tộc tại Thượng Cổ thời kỳ lưu lại không gian thông đạo, từ nơi này tiến vào , có thể tiến về Long Đảo, đây cũng là Giang Phong có được Thanh Long huyết mạch, nguyên thần cường đại, đồng thời thông qua sách cổ dò xét đến một đầu không gian thông đạo.

"Đi thôi!"

Giang Phong hướng Tử Nghiên phất phất tay, thân ảnh nhoáng một cái, đi vào Tử Nghiên trước mặt, kéo lại Tử Nghiên tay nhỏ, không đợi Tử Nghiên kịp phản ứng, trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang tiến vào vòng sáng bên trong.

"Sử dụng không gian thông đạo, có lẽ hẳn là chính mình lần thứ nhất."

Trong hư không, theo hai người biến mất, Giang Phong thanh âm dần dần tiêu tán ở trong hư không.

"Ông. . ."

Rực rỡ quang hoa lưu chuyển, vòng sáng trong nháy mắt khép kín.

Hai người trước mắt là một đầu lóe ra nhàn nhạt ngân quang kỳ dị thông đạo. Thông đạo nhìn không thấy cuối, kéo dài đến vô tận không gian chỗ sâu.

Ánh sáng màu bạc chiếu sáng hai người toàn thân, một cỗ lực lượng khổng lồ từ phía sau hiện lên, thôi động Giang Phong hai người dọc theo cái thông đạo này cực tốc chạy như bay.

Lực lượng khổng lồ trùng kích, để Tử Nghiên nhịn không được hàm răng run lên, cho dù nàng là Thái Hư Cổ Long nhất tộc, thân thể phòng ngự rất cường hãn, nhưng dù sao tu hành còn thấp, thực lực kém xa Giang Phong, vì đó, ép ở mức độ rất lớn nhận áp lực rất lớn.

Giang Phong thấy thế, đem kéo đến trước mặt, thân thể bốn phía chống lên một đạo đấu khí hộ tráo, đem hai người bao phủ lại, lúc này mới tránh cho Tử Nghiên bị trọng áp chỗ áp chế, không thể thừa nhận tình huống.

"Phong Đại Ca, chúng ta đây là muốn tiến về chỗ nào a." Tử Nghiên hiếu kỳ trợn to một đôi ngập nước đôi mắt đẹp, có chút ngạc nhiên hỏi.

"Đương nhiên là đi ngươi nên đi địa phương." Giang Phong cười ha ha, vô cùng thần bí nói.

Tử Nghiên chu cái miệng nhỏ nhắn, "Lời này ngươi đã nói rất nhiều lần." Rất lợi hại hiển nhiên, nàng đối Giang Phong loại này trả lời phương thức rất là không hài lòng.

Không qua sông Phong lại chỉ là cười ha ha, sờ sờ tiểu gia hỏa cái ót một chút, tức giận đến Tiểu Tử nghiên trực khiếu tóc bị làm loạn.

"Hưu. . ."

Xuyên qua một cái tựa hồ là thông đạo giao hội tiết điểm, phía sau động lực lại một lần nữa đề bạt, to lớn vô cùng cự lực hung hăng đâm vào trên thân hai người. . .

"Mở!" Giang Phong hét lớn một tiếng, một cỗ đáng sợ khí tức từ trên người hắn đột nhiên bạo phát.

Bành trướng đấu khí mãnh liệt, đủ mọi màu sắc Dị Hỏa từ trong thân thể của hắn tuôn ra, hóa thành một đạo dày đặc vô cùng hỏa diễm lồng ánh sáng đem hai người bao phủ lại, lúc này mới tránh cho hai người nhận không gian ba động trùng kích.

Phía trước xa xa lóe ra một cái ngân sắc vòng sáng.

Hai lần gia tốc về sau, hai người mang theo lực lượng khổng lồ cùng tuyệt cường tốc độ, hung hăng xông vào ngân sắc vòng sáng bên trong.

"Oanh. . ."

Một tiếng kinh thiên động địa tiếng vang, như là Thiên Băng Địa Liệt!

To lớn kình khí từ vòng sáng bên trong lao ra, như là bạo như gió bao phủ khắp nơi!

"Ngang. . ."

"Rống. . ."

"Rống. . ."

Một trận vừa kinh vừa sợ tiếng long ngâm vang lên.

Từng đầu nhan sắc khác nhau, hình thể không đồng nhất Cự Long gầm thét xông lên trên trời, trợn trừng mắng Long Nhãn gắt gao nhìn chằm chằm phía dưới một mảnh hỗn độn Phù Đảo, trong mắt thần sắc mười phần bất thiện.

"Ách!" Giang Phong hai người xuất hiện tại một mảnh hỗn độn Phù Đảo bên trên, chung quanh còn nổi lơ lửng từng khối cự đại Vẫn Thạch, vừa rồi, từ phá toái không gian trong thông đạo xông ra, rõ ràng là đem khối này hoàn hảo Phù Đảo cho trùng kích đến không được.

Một chút lui tới Thái Hư Cổ Long bị kinh sợ, cho nên mới sẽ dùng loại này giết người ánh mắt nhìn chằm chằm Giang Phong hai người.

"Nhân loại? Lại có nhân loại xâm nhập Long Đảo, đây là có chuyện gì?" Khi thấy rõ Giang Phong cùng Tử Nghiên hai người trang phục về sau, phía trên Cự Long nhất thời bạo loạn đứng lên.

Từng cái miệng nói tiếng người.

"Phong Đại Ca, bọn họ thật là dọa người a." Tiểu Tử nghiên sắc mặt có chút tái nhợt, trốn vào Giang Phong phía sau.

Giang Phong dù sao không phải manh mới, trải qua rất nhiều chuyện, mà lại đối với Long loại vật này cũng không phải lần đầu tiên nhìn thấy, vì đó, hắn biểu hiện được vẫn là rất bình tĩnh, vỗ vỗ Tiểu Tử nghiên bả vai, Giang Phong bao quát tiếng nói: "Không cần sợ hãi, bọn họ sẽ không tổn thương ngươi."

"Thật sao?" Tử Nghiên có chút e sợ tiếng nói.

"Yên tâm đi, có ta ở đây đâu?" Giang Phong hướng Tử Nghiên thể nội rót vào một đạo chân nguyên, an ủi.

"Nhân loại, các ngươi làm sao lại lại tới đây?"

Ngay tại Giang Phong an ủi Tử Nghiên lúc, một đầu so với hắn Cự Long càng lớn, tựa hồ là thủ lĩnh ngân sắc cự long, cúi đầu nhìn về phía Tiêu Phong, Ngân Huy lập loè trong con ngươi hiện ra một trận kinh ngạc, cự đại rít gào tại hai người trên đỉnh đầu vang lên.

"Các ngươi làm sao lại biết rõ nói chúng ta Long Tộc Thượng Cổ thời kỳ hoang phế không gian thông đạo?" Cự Long lần nữa kinh nghi nói.

"Không gian thông đạo sao? Xem như Long Tộc, ta nghĩ, bằng vào Long Tộc đặc thù khí tức, muốn cảm ứng được tựa hồ không khó đi!"

Thể nội Thanh Long huyết mạch phun trào, tại Cự Long cùng hắn Cự Long kinh ngạc trong ánh mắt, Giang Phong trên trán mọc ra hai cây góc cạnh.

Một cỗ so Thái Hư Cổ Long còn muốn bá đạo, cao quý Long Tộc Huyết Mạch khí tức từ trên người Giang Phong phát ra.

Vừa vừa lộ ra một tia khí tức, Ngân Long cự đại mắt rồng nhất thời co rụt lại, hắn cả kinh nói: "Ngươi vậy mà cũng là Long Tộc, không đúng, vì sao ngươi huyết mạch khí tức sẽ như thế nồng đậm, cùng chúng ta Thái Hư Cổ Long ngoại hình có chút khác biệt, nhưng là ngươi huyết mạch khí tức lại cùng chúng ta gần. . ."

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 231: Tử Nghiên Thân Phận

Chương 231: Tử Nghiên thân phận

"Cái này ngươi không cần nhiều hỏi, giới này Thái Hư Cổ Long có được Chân Long Huyết Mạch thực sự quá tại mỏng manh, đi qua vô số đời sinh sôi, mỏng manh cũng là bình thường. . ." Giang Phong đứng chắp tay, nhìn chằm chằm phía trên ngân sắc cự long, không có chút nào nửa điểm sợ hãi sắc, chậm rãi nói.

"Nói như vậy, ngươi không phải giới này Long?" Ngân sắc cự long càng thêm kinh ngạc nhìn chằm chằm Giang Phong, hiển nhiên, hắn cũng là bị Giang Phong thuyết pháp cho che kín.

Lại thêm vừa rồi vừa rồi chỗ phóng xuất ra không giống với Thái Hư Cổ Long, đồng thời càng thêm cao quý khí tức, kết hợp Long Tộc một mực lưu truyền sách cổ ghi chép, nó mơ hồ đã tin tưởng Giang Phong thuyết pháp.

"Vài ngàn năm trước, cha ta tại giới này lưu lại một tia huyết mạch, không nghĩ tới đúng là phát triển thành dạng này. . . Lần này Hạ Giới, thực lực của ta nhận Không Gian Pháp Tắc áp chế. . ." Giang Phong thở dài một hơi, nếu có sự tình nói ra một sự thật nói.

Tử Nghiên ở một bên nghe được trừng to mắt, dù sao nàng cũng không biết mình Phong Đại Ca vậy mà lại là Long Tộc.

"Nguyên lai, là từ Thượng Giới đến Vương Tử." Nguyên bản Ngân Long đối

Giang Phong hai người nhìn chằm chằm , bất quá, theo Giang Phong hốt du, lại là dần dần buông lỏng cảnh giác, tựa hồ tin tưởng Giang Phong lời nói.

"Rống rống!" Hắn Cự Long trong mắt lóe lên một tia kinh dị sắc, liên tục rống ba tiếng, biểu thị nội tâm kinh ngạc.

Nhưng mà, Giang Phong lại là Ngữ bất kinh Nhân tử bất Hưu, sắc mặt trở nên nghiêm túc lên, "Lần này Hạ Giới, ta lại ngẫu nhiên dưới tại Già Nam Học Viện phát giác được ta Chân Long Nhất Tộc khí tức, về sau, ở trong học viện, phát hiện Tử Nghiên thể bên trong ẩn chứa Long Tộc khí tức nồng nặc nhất, nếu như ta chưa có xem, nàng Phụ Hoàng cũng nên là các ngươi Thái Hư Cổ Long nhất tộc Long Hoàng. . ." Giang Phong đem đề tài chuyển dời đến Tử Nghiên trên thân.

Nguyên bản Tử Nghiên một mặt ngốc manh, bị Giang Phong đem đề tài chuyển qua trên người nàng, nhất thời một ngạc, hoảng sợ nói: "Ta mới không phải cái gì Thái Hư Cổ Long, ta là Tử Nghiên. . ."

Giang Phong không để ý đến Tử Nghiên, một chỉ điểm tại Tử Nghiên trên thân, một cỗ thuần chủng Long Tộc Huyết Mạch khí tức trong nháy mắt xúc động trong cơ thể nàng thuần chủng Thái Hư Cổ Long huyết mạch.

"Rống!" Tử Nghiên ngửa mặt lên trời một tiếng long ngâm, tại đỉnh đầu nàng lên mọc ra hai cây ánh vàng rực rỡ góc cạnh, nàng hai tay hai chân cũng là mọc ra lân phiến, một cỗ cuồn cuộn, chỉ có Thái Hư Cổ Long nhất tộc khí tức trong nháy mắt bạo phát.

"Rống rống!" Bị trên người nàng cỗ khí tức này đâm một cái kích, toàn bộ Long Đảo Long Tộc trong nháy mắt sôi trào lên.

Ngân sắc cự long trong mắt cũng là lộ ra vô cùng kích động sắc, Long Khẩu bên trong phát ra một tiếng phấn khởi tiếng long ngâm.

Một lát sau, rốt cục an tĩnh lại, sở hữu Long Tộc nhao nhao nhìn về phía Tử

Nghiên, trong mắt mang theo một vòng kích động sắc.

Đang nhìn hướng Giang Phong lúc, càng nhiều là một loại kính sợ, đó là thần dân đối hoàng đế Vương Tử cung kính.

Có Tử Nghiên như thế một màn kịch, Giang Phong đến từ Thượng Giới Long Tộc thân phận cũng rốt cục bị Long Đảo Long Tộc chỗ thừa nhận.

Ngân sắc cự long hư không nhoáng một cái, một đạo hào quang màu bạc lưu chuyển mà qua, biến thành một đạo thân thể mặc bạch y, nho nhã tuấn mỹ thanh niên tóc đen.

Hắn thần sắc kích động nhìn lấy Giang Phong còn có Tử Nghiên, cuối cùng đi đến Giang Phong trước mặt, cung kính nói: "Bệ hạ, ta gọi nến U, lúc trước không biết bệ xuống thân phận, mạo phạm chỗ, còn mời bệ hạ chớ trách, còn có công chúa. . . Ta đi trước cáo tri một chút gia gia của ta. . ."

Nến U gia gia chính là Thái Hư Cổ Long nhất tộc Tam Trưởng Lão Chúc Ly.

Nói xong, nến U nhìn về phía hắn Cự Long, biểu hiện trên mặt vô cùng nghiêm túc nói ra: "Bệ hạ cùng công chúa đến chúng ta Long Tộc một chuyện, chuyện rất quan trọng, tin tức không lấy đi để lọt, nếu không nghiêm trị không tha!"

"Vâng!"

Hắn Cự Long nhao nhao gật đầu.

Giang Phong gật đầu, đưa mắt nhìn nến U tiến đến gọi Long Tộc Tam Trưởng Lão Chúc Ly, tại Chúng Thần Long bảo vệ bên trong, Giang Phong lại an ủi một hạ cảm xúc có chút sa sút Tử Nghiên.

Tiểu cô nương rõ ràng đối với mình là Long Tộc thân phận vẫn như cũ có chút chú ý.

Cùng Giang Phong cung kính thi lễ về sau, vô cùng kích động nến U vội vàng một đường bay lượn, một lát sau liền ở một tòa cự đại cung điện trước hạ xuống tới.

"Gia gia!"

Nến U hướng trong đại điện hô to, "Gia gia, mau ra đây, ta có chuyện trọng yếu báo cáo."

"Nến U? Ngươi có chuyện gì?"

Không gian hơi hơi hiện lên một tia chấn động, một cái đầu đầy tóc dài màu bạc, thân thể mặc trường bào màu trắng lão giả xuất hiện tại nến U trước mặt.

"Là như thế này, gia gia. . . ." Nến U kích động đến toàn thân run rẩy, đem Giang Phong cùng Tử Nghiên hai người sự tình nói một lần.

"Cái gì!"

Lão giả áo bào trắng bị tin tức này cả kinh lắc một cái, một đầu rối tung tóc bạc từng cây bay lên.

"Ngươi nói tin tức này thế nhưng là thật?" Phải biết, bọn họ Long Tộc Long Hoàng đã sớm biến mất mấy ngàn năm, mấy ngàn năm qua, Long Tộc một mực đang tìm kiếm Long Hoàng tin tức, nhưng mà, lần này, Giang Phong lại là mang đến Long Hoàng nữ nhi, tin tức này không thể nghi ngờ là Boom Tấn, trong nháy mắt làm cho cả Long Tộc đều sôi trào lên.

Long Tộc công chúa tìm tới, Long Hoàng tin tức phải chăng cũng có thể biết được?

Cái này cũng không phải là trọng yếu nhất, trọng lại còn là nến U nói lên Giang Phong thân phận, đồng thời đem Giang Phong đến từ Thượng Giới sự tình nói một lần, cùng Giang Phong khí tức miêu tả một chút, tin tức này, càng thêm chấn kinh Chúc Ly.

Ép Long Tộc trong mắt, Long Hoàng cố nhiên trọng yếu, nhưng là Thượng Giới Long Tộc bệ hạ, địa vị sẽ bất phàm.

"Gia gia, nến U Nhược là nói là giả, nguyện ý gánh chịu hết thảy hậu quả!" Nến U trịnh trọng lên, Chúc Ly biết mình đứa cháu này sẽ không nói dối, sắc mặt trở nên nghiêm túc vô cùng, vội vàng nói: "Đi, theo lão phu trước đi nghênh đón công chúa còn có Thánh Tử bệ hạ!"

Hắn bước ra một bước, trong hư không xuất hiện một cái không gian thông đạo, ông cháu hai người lần lượt tiến nhập không gian thông đạo, về sau, biến mất không thấy gì nữa.

Giang Phong mang theo Tử Nghiên, hai người ngay tại câu được câu không trò chuyện.

Lúc này, trong hư không bỗng nhiên một trận vặn vẹo, ngay sau đó, một tên áo bào trắng lão giả tóc bạc mang theo toàn thân áo trắng nến U hai người từ ngân sắc không gian thông đạo bên trong đi ra.

Chúc Ly giương mắt quét qua, khi ánh mắt rơi vào Giang Phong lúc, rõ ràng đột nhiên co rụt lại, một cỗ đến từ Bổn Nguyên Huyết Mạch khí tức trong nháy mắt dẫn dắt lên hắn mạch máu trong người mãnh liệt phồng lên.

Lại nhìn về phía Tử Nghiên lúc, hắn trong lòng cũng là hết sức kích động, nhưng là Giang Phong tầm quan trọng, rõ ràng muốn so Tử Nghiên càng trọng yếu hơn, hắn vừa sải bước ra, thuấn di đi vào Giang Phong trước mặt, cung kính quỳ bái nói: "Hạ Giới Thái Hư Cổ Long nhất tộc Tam Trưởng Lão Chúc Ly bái kiến Thượng Giới Long Tử bệ hạ! Công chúa bệ hạ!"

"Nến U bái kiến Long Tử bệ hạ! Công chúa bệ hạ!"

"Ta đợi Long Tộc bái nghênh Long Tử, Long Nữ công chúa!" Từng đợt tiếng long ngâm vang vọng đất trời, trong hư không quanh quẩn từng đợt tiếng gầm

gừ, đinh tai nhức óc!

"Rống!" Một cỗ đáng sợ Long Uy từ trên người Giang Phong đột nhiên bạo phát, tại chúng Long chú mục chờ mong trong ánh mắt, Giang Phong bước ra một bước, lắc mình biến hoá, hóa thành một đầu trong truyền thuyết thần thoại Tiên Thiên tứ đại Thần Thú bên trong Thanh Long.

Long sừng như hươu, đầu giống như còng, mắt giống như thỏ, hạng giống như rắn, bụng giống như thận, vảy giống như cá, trảo giống như ưng, chưởng giống như hổ, tai giống như trâu, toàn thân toàn thân hiện ra xanh sắc vảy ánh sáng, cự đại hư ảnh, này thâm thúy trong mắt, phảng phất có thể nhìn xuống hết thảy thương sinh, đó là một cỗ đến từ Bổn Nguyên Khí Tức trời sinh áp chế.

Tại loại huyết mạch kia dẫn dắt dưới, Long Tộc chúng Long ai cũng tâm sinh kính sợ, nhao nhao ngửa mặt lên trời long ngâm, thấp cao ngạo đầu lâu.

Phải biết, Long Tộc là cao ngạo, thế nhưng là tại đối mặt cao quý huyết mạch lúc, bọn họ là kính sợ.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 232: Hư Không Lôi Trì

Chương 232: Hư Không Lôi Trì

"Đều đứng lên đi!" Giang Phong hóa thành mấy chục trượng đại Tiểu Thanh Long thân thể, miệng rồng bên trong miệng nói tiếng người, một cỗ vô thượng uy nghiêm từ thân thể lên phát ra, đó là một loại Long Tộc cao quý huyết mạch đối Hạ Đẳng huyết mạch uy hiếp có thể.

Chúc Ly mấy Long nghe vậy, đều là gật đầu xác nhận, tại Giang Phong yêu cầu dưới, nhao nhao hóa là thân người, chen chúc tại Giang Phong bên người, vô cùng kích động nhìn lấy Giang Phong.

"Cái này là các ngươi Long Hoàng Chúc Khôn nữ, Chúc Khôn hạ lạc, Bổn Tọa đã tại thượng giới dùng Giám Thiên kính dò xét điều tra ra, hắn vì đó mất tích, chính là là bởi vì đời trước Đế Viêm Đà Xá Cổ Đế đem hắn cầm tù tại một chỗ trong động phủ, động phủ này, bằng vào ta trước mắt tu vi muốn phá giải còn thiếu rất nhiều, vì đó, Bổn Tọa cần trong khoảng thời gian ngắn tăng thực lực lên, đến lúc đó, liền có thể cứu ra Lão Long Chúc Khôn tên kia. . ."

Giang Phong đem Tử Nghiên đẩy lên Ngân Bào lão giả Chúc Ly trước mặt, một cỗ đến từ Bổn Nguyên Huyết Mạch khí tức lẫn nhau hỗ động, lạ thường, Tử Nghiên rất là bình tĩnh, nàng kích động đến trừng to mắt, rất lợi hại hiển nhiên, nàng cũng là phát giác được chính mình đối Ngân Bào lão giả xuất phát từ nội tâm loại kia cảm giác thân thiết, đây là để cho nàng cảm thấy bất khả tư nghị phương.

Chẳng lẽ mình thật sự là Long Tộc Long Nữ, vậy tôn quý công chúa hay sao?

"Phong Đại Ca, ngươi chẳng lẽ là gạt ta hay sao? Cái này bên trong căn bản không có ngươi nói loại kia ăn ngon bánh kẹo." Tiểu Tử nghiên mắt đỏ, có chút nhớ nhung muốn khóc nức nở bộ dáng, chu cái miệng nhỏ nhắn nói ra.

"Ây. . ." Giang Phong cái này mới hồi phục tinh thần lại, chính mình tựa hồ quên một vấn đề, cái kia chính là đến đây thời điểm lừa gạt Tử Nghiên nói muốn cho nàng bánh kẹo ăn, nhưng là mình có vẻ như không có hoàn thành nhiệm vụ này.

Giang Phong xấu hổ cười một tiếng, nguyên bản nghiêm túc bầu không khí bị Tiểu Tử nghiên làm thành như vậy, nhất thời sinh động.

Lật tay, Giang Phong Tòng Long đeo trong không gian lấy ra một chút bánh kẹo, những này bánh kẹo, vẫn là hắn trước cho con trai mình Tiểu Giang Vân lừa gạt lúc dùng.

Tại Long đeo trong không gian, hết thảy đồ,vật đều là đứng im, vì đó Giang Phong hoàn toàn không lo lắng thả ở bên trong đồ,vật hội hư thối.

Đây cũng là Long đeo thần kỳ chỗ.

Tiểu Tử nghiên nhãn tình sáng lên, tại chúng Long này hiếu kỳ trong ánh mắt, một cái bạo lực nắm qua Giang Phong trong tay bánh kẹo, một bên cười đùa nói: "Ta, ta, đều là ta, ta liền biết Phong Đại Ca đối Tử Nghiên tốt nhất. . ." Tiểu Tử nghiên nụ cười vô cùng rực rỡ nói.

"Tốt, ngươi về sau đi theo Chúc Ly trưởng lão tại Long Tộc hảo hảo đợi, hiện tại Phong Đại Ca có chuyện quan trọng phải bận rộn , chờ qua trận, sẽ giúp ngươi tìm phụ thân ngươi." Giang Phong sờ sờ Tiểu Tử nghiên đầu, Tiểu Tử nghiên được nghe Giang Phong muốn giúp nàng tìm Long Hoàng Chúc Khôn, nhất thời nhỏ nhắn xinh xắn thân hình khẽ giật mình.

Vành mắt trong lúc bất tri bất giác dâng lên một vòng gợn sóng, lại là có chút phát hồng.

"Cám ơn ngươi, Phong Đại Ca. . ." Lạ thường, Tiểu Tử nghiên cũng không có như Nguyên Trứ Trung như vậy nghịch ngợm gây sự, nàng nhẹ giọng đi đến Giang Phong trước mặt, cười nói: "Phong Đại Ca, ta muốn nói với ngươi câu nói."

Giang Phong không khỏi có chút buồn cười nói: "Nói đi, như thế thần thần bí bí, ngươi muốn nói cái gì?"

Hắn thấp hạ thân, chủ yếu vẫn là bởi vì Tiểu Tử nghiên dáng người so sánh nhỏ gầy, vì đó Giang Phong không thể không thấp tư thái, lúc này mới có thể nghe được nàng nói thì thầm.

Ba!

Tại Giang Phong còn không biết Tiểu Tử nghiên muốn làm gì lúc, tiểu gia hỏa này phấn điêu ngọc trác môi anh đào nhẹ nhàng tại Giang Phong má phải lên mài một thanh.

Giang Phong căn bản chưa kịp phản ứng, chính mình lại bị một cái Tiểu La cho hôn.

"Cái này. . Ngươi thật đúng là nghịch ngợm." Giang Phong có chút tức giận trừng Tử Nghiên liếc một chút. Tử Nghiên gương mặt ửng đỏ, quay người nắm vuốt mép váy nói: "Phong Đại Ca, ngươi phải đáp ứng ta, nhất định phải tới thăm ta nha."

Giang Phong bất đắc dĩ nói: "Tốt a!"

Lại liên tục nói vài lời chọc cười lời nói, Giang Phong này mới khiến Chúc Ly chờ Long Tộc mọi người đem Tử Nghiên lưu tại Long Tộc, làm xong Tử Nghiên bên này sự tình, Giang Phong nhìn về phía một mặt cung kính Chúc Ly,

nghiêm túc nói: "Chúc Ly trưởng lão, còn làm phiền phiền ngươi mang Bổn Tọa tiến về Hư Không Lôi Trì một chuyến."

"Long Tử bệ hạ đa lễ, Hư Không Lôi Trì, Chúc Ly vậy thì mang ngươi tiến về." Kể từ khi biết Tử Nghiên cũng là Long Hoàng Chúc Khôn nữ nhi, đồng thời từ Giang Phong cái này bên trong biết được Chúc Khôn bị Đà Xá Cổ Đế cầm tù, cùng Giang Phong cần muốn tăng thực lực lên, phóng thích Long Tộc khí tức, Chúc Ly liền đã trăm phần trăm tin tưởng Giang Phong lời nói.

Bởi vì vô luận từ một số phương diện đến xem, tại sách cổ ghi chép bên trong, tại Đấu Khí Đại Lục bên ngoài thế giới xác thực có Thái Hư Cổ Long nhất tộc tồn tại, đó là trong truyền thuyết Long Giới, trong truyền thuyết, nơi đó Long Tộc Huyết Mạch thuần chủng, mà Giang Phong loại kia Thuần Chính Huyết Mạch không thể nghi ngờ đã chứng minh thân phận của hắn.

Ngay sau đó, Chúc Ly cũng không nói nhảm, trực tiếp mang theo Giang Phong tiến về Long Tộc Bí Địa —— Hư Không Lôi Trì ở chỗ đó.

Tòng Long đảo rời đi, tại Chúc Ly trưởng lão tự mình dẫn dắt dưới, Giang Phong hai người dọc theo không gian thông đạo một đường chạy tới Hư Không Lôi Trì ở chỗ đó.

Sau đó không lâu, phía trước trong hư không hiện ra một đoàn lóa mắt ngân quang, từng đợt kịch liệt Lôi Minh cùng lóa mắt điện quang tại phía trước dâng lên. Cuồng bạo năng lượng trong hư không chấn động không nghỉ.

"Bệ hạ, phía trước cũng là Hư Không Lôi Trì, Hư Không Lôi Trì lôi điện bạo loạn, có cần hay không Chúc Ly cùng ngươi cùng nhau tiến vào?" Chúc Ly trưởng lão nhìn về phía trước Hư Không Lôi Trì, lại nghĩ tới Giang Phong trước mắt chỉ là nhất tinh Đấu Tôn thực lực, không khỏi có chút bận tâm dò hỏi.

"Không cần."

Nhìn về phía trước cảnh tượng, Giang Phong trong lòng mặc dù có chút kinh

ngạc, bất quá cũng không có như trước kia vừa mới vượt qua như vậy rung động, từ khi vượt qua Lôi Kiếp, hắn tâm cảnh lên biến hóa cũng đã sớm cùng dĩ vãng một trời một vực, ở mức độ rất lớn, Giang Phong thói quen không hề bận tâm tâm cảnh.

Phía trước là một mảnh Thiên Trượng phương viên Hồ Bạc.

Trong hồ nước dập dờn là từ sáng chói ngân sắc lôi đình điện quang biến thành lôi đình nước.

Lôi đình Hóa Thủy, Tụ Thủy vì ao!

Đây chính là Lôi Trì, bởi vì nó chỉ tồn tại ở trong hư không, vì đó, nó lại được xưng là Hư Không Lôi Trì.

Cách rất xa, này oanh minh tiếng sấm nổ, này mãnh liệt bạo lóa mắt điện quang, này chấn động hư không năng lượng khổng lồ, không thể nghi ngờ đang nói rõ mắng Lôi Trì bên trong ẩn chứa khủng bố năng lượng.

Giang Phong vừa dứt lời, trực tiếp thả người nhảy lên, nhảy vào này không giới hạn Lôi Trì bên trong.

Chúc Ly trưởng lão mí mắt một trận cuồng loạn, Hư Không Lôi Trì , bình thường liền Đấu Thánh tiến vào đều muốn nhất định đo một cái kích thước, chẳng ai ngờ rằng, Giang Phong vậy mà trực tiếp liền thả người nhảy đi xuống.

"Bệ hạ!" Hai chữ mới vừa vặn nói ra miệng, thế nhưng là Chúc Ly phát hiện, Giang Phong thân ảnh cũng sớm đã biến mất tại Lôi Trì bên trong.

"Ầm ầm!"

Bỗng nhiên, Lôi Trì bên trong bộc phát ra một trận khủng bố tiếng sấm, tiến vào Hư Không Lôi Trì bên trong.

Giang Phong thân thể trực tiếp cùng Hư Không Lôi Trì bên trong cương

mãnh mà cuồng bạo lôi đình năng lực phát sinh va chạm, ngân sắc Điện Mang điên cuồng toán loạn, một đạo bóng người màu tím tại Lôi Trì bên trong chìm chìm nổi nổi, vô số cuồng bạo lôi điện tại quanh thân lưu chuyển.

"A. . ."

Lôi Trì bên trong, Giang Phong một tiếng thê tiếng rống thảm vang lên.

Hắn chỉ cảm giác mình mỗi một cây xương cốt, mỗi một khối bắp thịt, mỗi một giọt máu, mỗi một cây Huyết Quản đều bị trận này cương mãnh lôi đình bên trong không ngừng oanh kích, không ngừng thối luyện.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 233: Hổ Bạo Lôi Âm

Chương 233: Hổ Bạo Lôi âm

Loại kia kịch liệt đau đớn để hắn nhịn không được ngửa mặt lên trời cuồng hống, phảng phất chỉ có dạng này mới có thể phóng thích trong lòng của hắn kịch liệt đau nhức.

Loại kia kịch liệt cảm giác đau đớn, là người bình thường không thể thừa nhận, liền xem như trải qua gió tanh mưa máu rửa sạch, Giang Phong chưa từng có như thế một khắc, tiếp nhận đến loại này kịch liệt đau nhức, đơn giản cũng là đau đến không muốn sống.

Tiếp tục lôi đình tẩy lễ, tuy nhiên để Giang Phong cảm nhận được trước đó chưa từng có kịch liệt thống khổ, nhưng theo thời gian chuyển dời, một loại sảng khoái cảm giác dần dần phun lên Giang Phong trong lòng.

Từng đạo từng đạo hắc khí từ Giang Phong bên ngoài thân tràn ra, quanh người hắn phát ra tử sắc lôi quang, giống như nhất tôn đắm chìm trong trên lôi hải Thần Minh, đang thức tỉnh.

Hắc khí chính là Giang Phong tại Trấn Hồn đường phố thế giới nguyên thần luyện hóa vô số Ác Linh về sau, một mực giấu tại thể nội oán khí.

Nếu như nhìn kỹ, vậy liền sẽ thấy tại những hắc khí kia bên trong, loáng thoáng hình thành từng trương vặn vẹo mặt quỷ.

Những này mặt quỷ một khi xuất hiện, lập tức liền bị Hư Không Lôi Trì bên

trong này cuồng bạo lôi điện cho trực tiếp chém thành khói xanh, sau cùng tiêu tán trong hư không.

Tại trận này điện quang tẩy lễ, lôi đình oanh kích dưới, những tích súc đó giấu ở Giang Phong thể nội oán khí, dần dần bị thanh trừ đến sạch sẽ.

Mà toàn thân trần trụi Giang Phong, quanh thân cũng dần dần trở nên trong suốt, loáng thoáng, giống như hơi mờ người một dạng, tựa như muốn ẩn hình.

Trong cơ thể hắn gân mạch, huyết dịch biến thành tử kim sắc, loại kia huyết dịch lưu chuyển ở giữa chỗ phát ra tia sáng kỳ dị vô cùng rực rỡ.

Giống như tại cái này lôi đình thối luyện dưới, toàn thân hắn sở hữu bộ vị đều chiếm được hoàn chỉnh tiến hóa, từ nguyên bản Vô Hạ Thể, rốt cục, dần dần hướng Vô Hạ Thể giai đoạn đại thành tiến giai.

"Hô. . ."

Thở một hơi thật dài, Giang Phong mở hai mắt ra, trong mắt nổ bắn ra hai đạo đủ có dài chừng mười trượng lôi điện quang trụ.

Lóa mắt điện quang bạo càng thêm mãnh liệt, theo hắn một hít một thở, trong hư không Lôi Thủy không ngừng hướng Giang Phong trào lên đi.

Đang trùng kích đến Giang Phong trên thân lúc, đột nhiên biến mất.

Theo thời gian chậm rãi qua đi, Lôi Trì bên trong lôi đình nước dần dần biến mất.

Bất tri bất giác, đã qua trọn vẹn chừng một tháng.

Cuồng bạo lôi điện, như là Giao Long đồng dạng uốn lượn vặn vẹo, Lôi Trì bên trong, nhất tôn vĩ ngạn bóng người ngồi xếp bằng bên trong, bao quanh mắng vô số lôi điện Long.

"Hư Không Lôi Trì lôi điện cho dù là lão phu cũng không dám bước chân, một khi có chút sai lầm, liền sẽ lâm vào vạn kiếp bất phục, Long Tử bệ hạ lại là chịu đựng lấy loại này đáng yêu Lôi Trì uy, mà lại, hắn. . ." Nói đến đây, tại Hư Không Lôi Trì bên ngoài chờ đợi, xa xa quan sát nơi này tình huống Chúc Ly trưởng lão đã kinh ngạc đến không thể lại kinh ngạc, trong lòng tràn đầy rung động tình.

Bởi vì, hắn phát hiện, giờ này khắc này, Giang Phong trên thân khí tức vô cùng đáng sợ, đúng là trực tiếp bước vào Tam Tinh Đấu Thánh cảnh, cái này làm sao không để hắn chấn kinh.

Đặc biệt là khi hắn nhìn thấy Giang Phong trên thân đột nhiên bộc phát ra một trận xán lạn vô cùng, khủng bố hỏa diễm quang mang về sau, trong lòng của hắn càng là vô cùng giật mình.

Hỏa diễm chính là Kim Đế Phần Thiên Viêm chờ mấy loại Dị Hỏa, Dị Hỏa bao phủ mà ra, đem còn lại Hư Không Lôi Trì bên trong lôi điện trực tiếp bao phủ bao trùm, đồng thời cấp tốc thiêu đốt dung hợp được.

Đứng tại Lôi trong ao Giang Phong vươn người đứng dậy, há miệng không ngừng thôn phệ trong hư không cùng Dị Hỏa dung hợp lại cùng nhau Lôi Thủy.

Giờ khắc này, tại cuồng bạo lôi đình Hỏa Thủy thối luyện dưới, giờ phút này Giang Phong thực lực đã tấn thăng đến Tam Tinh Đấu Thánh, đồng thời hướng cảnh giới cao hơn kéo lên, Tam Tinh Đấu Thánh, Đấu Thánh Điên Phong, tứ tinh Đấu Thánh, thẳng đến nhảy lên tới tứ tinh Đấu Thánh hậu kỳ cảnh giới mới không lại tiếp tục kéo lên.

Bên ngoài, đã thấy mắt trợn tròn Chúc Ly trưởng lão há to mồm, đã không biết nên nói cái gì cho phải, không biết bị dọa sợ còn là chuyện gì xảy ra, hắn ngu ngơ tại nguyên chỗ không nói gì.

"Trong hư không có Lôi Âm, ở đây luyện tập hổ Bạo Lôi âm, đang có chỗ tốt cực lớn." Giang Phong trong lòng hơi động, nhớ tới tại rất nhiều năm trước

luyện tập Quốc Thuật lúc, chỗ đạt tới một cảnh giới, cái kia chính là bước vào Quốc Thuật Hóa Kính, thể nội liền sẽ sinh ra hổ Bạo Lôi âm, mà cái này hổ Bạo Lôi âm, thực cũng là Quốc Thuật bên trong một loại thối luyện thân thể nội tạng phương pháp.

Bây giờ, Giang Phong sớm đã tiếp xúc Tu Tiên công pháp, trong lúc nhất thời nghĩ đến cái này phương pháp, không khỏi trong lòng hơi động, cúi lưng cưỡi ngựa, ôm núi, vừa quát, thể nội lốp bốp phát ra một trận lại một trận uyển như sấm rền tiếng vang, bắt đầu cùng trong hư không Lôi Âm tương hỗ tương ứng.

Một bên hô ứng, vừa bắt đầu đánh quyền, Lục Đạo Luân Hồi Quyền đánh ra, trong hư không phát ra một trận đáng sợ tiếng nổ đùng đoàng, không gian phá toái, trong lỗ đen, Cương Khí phun trào, cứ như vậy, Giang Phong nhất quyền lại nhất quyền không ngừng oanh ra, này hủy thiên diệt địa lực lượng không biết kinh động bao nhiêu phụ cận Long Tộc cường giả, nhưng là bọn họ cũng đều biết nơi này là Long Tộc cấm địa, vì đó cũng không có đến đây dò xét tình huống.

Mà Chúc Ly trưởng lão đã sớm bị Giang Phong cử động cả kinh không được.

Không biết qua bao lâu, rốt cục, hết thảy đều khôi phục lại bình tĩnh, một bóng người từ Hư Không Lôi Trì bên trong bước ra một bước, trực tiếp hướng Lôi Trì đi ra ngoài, mà trái lại giờ này khắc này Lôi Trì, bên trong đúng là rỗng tuếch, đã không có cái gì, Lôi Thủy, đã bị Giang Phong hấp thu sạch sẽ.

"Ở chỗ này chờ ta một tháng, ngươi ngược lại là hữu tâm, đây là ta Long Tộc tinh khiết nhất Long Huyết, liền ban thưởng cùng ngươi đi." Giang Phong từ Lôi Trì bên trong đi ra, đến đi ra bên ngoài, nhìn thấy một mực thủ hộ tại Lôi Trì bên cạnh Chúc Ly trưởng lão, Giang Phong không khỏi hài lòng gật gật đầu.

Tiện tay Tòng Long đeo trong không gian lấy một bình Thanh Long huyết dịch.

Dù sao đây là miễn phí, Giang Phong đảo không lo lắng cho mình hội tổn

thất cái gì.

Cảm nhận được loại kia Thuần Chính Huyết Mạch bản nguyên lực lượng, Chúc Ly trưởng lão không khỏi thần sắc khẽ giật mình, tiếp theo lộ ra mừng rỡ như điên biểu lộ, quỳ sát nói: "Chúc Ly khấu tạ Long Tử bệ hạ ban thưởng huyết mạch ân."

Phải biết, Long Tộc Huyết Mạch càng thuần chủng, liền mang ý nghĩa phía dưới tu luyện liền sẽ càng đơn giản, mà lại tiềm lực cũng càng thêm vô hạn.

Phản, huyết mạch càng bề bộn, con đường tu luyện liền càng khó khăn.

Thái Hư Cổ Long nhất tộc, Chúc Ly trưởng lão tu luyện thiên phú tuy nhiên rất không tệ, nhưng cho đến trước mắt, hắn tu vi cũng chỉ là Tam Tinh Đấu Thánh cảnh, muốn muốn tiếp tục đột phá, cực kỳ khó khăn, mà bây giờ, Giang Phong ban cho hắn Thượng Giới Long Tộc máu, không thể nghi ngờ cũng là tại tán thành hắn, cho hắn cơ duyên lớn, hắn lại làm sao có thể không cảm ân?

Phất tay cho Chúc Ly Thanh Long huyết mạch, Giang Phong cũng không có để Chúc Ly trở về Long Đảo, mà chính là nghĩ đến kế tiếp một chỗ.

Hồn Điện bên kia, Giang Phong tạm thời vẫn không có động thủ dự định, nơi đó Hồn Tộc tu luyện công pháp, Giang Phong có nghĩ qua đến lúc đó mượn tới nhìn qua, chẳng qua trước mắt, lấy hắn thực lực còn là còn thiếu rất nhiều.

Dù sao Hồn Tộc có được Đấu Thánh Cường Giả số lượng cũng không ít, muốn chống lại lớn như thế thế lực, không có bước vào cửu tinh Đấu Thánh trước, Giang Phong không có ý định đi làm chính mình không có nắm chắc sự tình.

"Đi với ta một chuyến Trung Châu!" Giang Phong chắp tay nói ra.

"Vâng!" Chúc Ly tuy nhiên nghi hoặc Giang Phong tại sao phải đi Trung Châu, đồng thời nhanh như vậy liền muốn đi trước, bất quá vẫn là ứng một tiếng

là, cũng không nói thêm gì, chỉ cho là Giang Phong đây là muốn tiến về Trung Châu cứu Chúc Khôn, không khỏi kích động lên.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 234: Yêu Hỏa TượNg ThầN

Chương 234: Yêu Hỏa tượng thần

"Các hạ dù sao cũng là một tên tai to mặt lớn nhân vật, làm như thế, nếu để cho ngoại giới người biết được, chỉ sợ sẽ làm cho người chế nhạo đi." Áo bào trắng nam tử thu liễm lại biểu hiện trên mặt, vô cùng nghiêm túc, cảnh giác nhìn chằm chằm Giang Phong nói.

Giang Phong nhếch miệng lên một vòng ý cười, lật tay đem Long đeo thu nhập thể nội, tiếp theo nhìn về phía đối phương, cười nói: "Ngươi nói nhiều như vậy thực không thể nghi ngờ liền là muốn cho ta không mượn dùng Long đeo đến khống chế ngươi Yêu Hỏa, ta hiện tại cho ngươi một cái cơ hội, sử xuất ngươi thủ đoạn đánh bại ta, hoặc là ta trực tiếp xuất thủ xóa đi ngươi linh trí, cũng hoặc là ngươi thần phục với ta. . ."

Giang Phong đứng chắp tay, trong thần sắc, vô cùng lạnh nhạt.

"Ngươi ngược lại là khẩu khí thật là lớn."

Áo bào trắng nam tử cười lạnh một tiếng, hai tay mạnh mẽ biến, này tràn ngập giữa thiên địa ngọn lửa màu nhũ bạch bất chợt tới nhiễm nhanh chóng đối hắn ngưng tụ đến, chợt tại này từng đạo từng đạo rung động ánh mắt bên trong, ngưng tụ thành một đạo gần vạn trượng bàng đại Hỏa Diễm Cự Nhân.

"Yêu Hỏa tượng thần!"

Hỏa Diễm Cự Nhân hai chân trực tiếp cắm vào phía dưới biển nham thạch

nóng chảy bên trong, như vậy thế lực bá chủ hình thể, làm cho người linh hồn đều là run không ngừng mắng, như vậy Cự Nhân nhất quyền đánh xuống đến, liền xem như Đấu Thánh Cường Giả, chỉ sợ cũng phải bị oanh thành hư vô. . .

"Hôm nay, ngươi sẽ vì ngươi hành vi ngu xuẩn trả giá đắt, nếu là Bổn Tọa, Bổn Tọa căn bản sẽ không thu hồi ngươi này thần bí bảo vật, chỉ tiếc, ngươi quá ngu xuẩn." Áo bào trắng nam tử trong miệng phát ra một tiếng khinh thường thanh âm.

Hắn đứng tại Yêu Hỏa Thần đỉnh đầu tượng, ánh mắt nhìn qua phía dưới giống như con kiến hôi nhỏ bé bọn người, dày đặc cười một tiếng, này Yêu Hỏa tượng thần mãnh liệt giơ lên này giống như một tòa cự đại sơn phong quyền đầu, nhất quyền đột nhiên đánh phía Giang Phong.

Yêu Hỏa trong không gian, vô tận hỏa diễm hình thành biển lửa kịch liệt bốc lên, lại cũng nương theo lấy một quyền này của hắn đột nhiên bạo động, lật lên vô tận hỏa diễm thủy triều, gào thét lên bao phủ hướng Giang Phong, Giang Phong liền phảng phất này lục bình không rễ, tựa như lúc nào cũng có thể bị phá vỡ đảo.

Đối mặt với bực này tràn ngập tựa là hủy diệt lực lượng quyền phong, nếu là phổ thông Đấu Thánh, có lẽ căn bản không dám đi đối cứng, nhưng là Giang Phong người mang Dị Hỏa, lại thêm thực lực đạt tới tứ tinh Đấu Thánh, chánh thức lúc bộc phát, hắn thực lực tuyệt đối là khủng bố , dựa theo Giang Phong phỏng đoán, chánh thức đánh nhau, hắn có thể lấy bí thuật tồi động, trong thời gian ngắn, thực lực đạt tới thất tinh Đấu Thánh trở lên.

Giang Phong thân hình lơ lửng trong hư không, tròng mắt nhìn qua này giống như Vẫn Thạch Thiên Hàng Cự Quyền, miệng hơi mở, một đạo sáng chói vô cùng, đủ mọi màu sắc ánh sáng, từ Giang Phong trong miệng tuôn ra, chợt hóa thành một mảnh cự đại màn sáng, bao phủ chân trời.

"Oanh!"

Hỏa diễm Cự Quyền đột nhiên trùng điệp oanh kích đủ mọi màu sắc hỏa diễm màn sáng bên trên, Dị Hỏa cùng Dị Hỏa trong nháy mắt tiếp xúc, bỗng nhiên nổ tung, tia lửa bắn ra bốn phía.

Một cỗ đáng sợ hỏa diễm khí lãng trực tiếp hướng bốn phía khuếch tán mà đi, bốn phía Yêu Hỏa không gian chỗ phạm vi bao phủ, trong không gian truyền đến từng tiếng ken két tiếng vang, sau một khắc, trong vòng nghìn dặm không gian trực tiếp vỡ ra, chung quanh nhất thời lâm vào một vùng tăm tối bên trong.

Giao thủ ở giữa, không gian không chịu nổi hai người giao thủ, đúng là trực tiếp nổ tung lên.

Cái thế giới này Không Gian Pháp Tắc so sánh yếu ớt, không phải vậy nếu là hóa thành đẳng cấp cao hơn thế giới, Giang Phong đoán chừng cũng không khả năng dễ dàng như vậy không gian phá toái.

"Lục Đạo Luân Hồi Quyền!" Giang Phong không còn bảo lưu thực lực, trực tiếp thi triển Lục Đạo Luân Hồi Quyền, chiến đấu lực trong nháy mắt tăng vọt, hắn nhất quyền đột nhiên oanh ra, song quyền bên trong, trùm lên một tầng Dị Hỏa.

Nhất quyền đánh ra đồng thời, hai cái to lớn vô cùng hỏa diễm Cự Quyền đột nhiên bộc phát ra.

Bao phủ thiên địa, trong nháy mắt che lại hết thảy không gian cách trở, đi vào yêu Hỏa Cự Nhân trước mặt.

Cái này đấm ra một quyền, phảng phất Lục đạo thế giới đều vì đảo ngược, đây là một loại Bá Tuyệt Thiên Địa, tam sinh tam thế Luân Hồi bất diệt ý cảnh.

Chỉ là hình thức ban đầu, vẫn còn Giang Phong lĩnh ngộ cảnh giới bên trong, nhưng là tại cỗ này vô địch quyền phong dưới, này yêu Hỏa Cự Nhân ở ngực đúng là bị trực tiếp cứ thế mà oanh ra một cái lỗ thủng khổng lồ.

Oanh!

Tia lửa bay vụt, Giang Phong thân hình trực tiếp lấp lóe tiến lên, cùng Yêu Hỏa tượng thần chiến đấu cùng một chỗ.

"Thực lực ngươi, đúng là nhảy lên tới Bát Tinh Đấu Thánh cảnh, cái này sao có thể." Tịnh Liên Yêu Hỏa trong mắt tràn ngập chấn kinh sắc.

Nếu như là phổ thông Bát Tinh Đấu Thánh, có lẽ có được Yêu Hỏa, có thể tịnh hóa hết thảy hắn căn bản không cần lo lắng, tiện tay là có thể giải quyết.

Nhưng là Giang Phong tình huống rất đặc thù, Giang Phong người mang mấy loại hỏa diễm, hắn tịnh hóa Hỏa đối Giang Phong khắc chế hữu hạn.

Lấy hắn ngũ tinh Đấu Thánh thực lực, vẫn không có nắm chắc có thể trong thời gian ngắn khắc chế Giang Phong, bởi vì song phương thực lực sai biệt thực sự quá Vu Minh lộ ra, ai thua ai thắng, căn bản chính là cái định số.

Theo thời gian chuyển dời, song phương chiến đấu càng ngày càng kịch liệt.

"Chết!" Áo bào trắng nam tử trong miệng phát ra một tiếng băng lãnh tiếng quát, lấy Giang Phong làm trung tâm, chung quanh xuất hiện vô số đóa sữa màu trắng hỏa diễm luyện hóa, nhao nhao hướng Giang Phong bắn vụt tới.

Giang Phong hai tay nâng lên, trước mặt hư không xuất hiện một cái hỏa diễm màn sáng, lần nữa đón lấy yêu hỏa công kích, hai tay thôi động, đột nhiên vừa quát: "Phá!"

Trong tiếng hét vang, màn sáng trong nháy mắt nổ tung, Giang Phong vẫn như cũ lông tóc không tổn hao gì.

Bành bành bành!

Lửa cháy hừng hực thiêu đốt cả phiến hư không, thẳng muốn đem Tịnh Liên Yêu Hỏa không gian cho đốt cháy thành hư vô, Giang Phong thân ảnh hoàn toàn

bị hỏa diễm thôn phệ.

Tấm kia Tịnh Liên Yêu Hỏa tạo thành mặt người, trên mặt lộ ra một vòng tự đắc ý cười.

Đã ngươi có thể kiên trì lâu như vậy, ta liền nhìn xem ngươi có thể kiên trì bao lâu.

Trọn vẹn thiêu đốt có hơn mười phút.

Nhưng mà đang lúc áo bào trắng nam tử dự định tán đi hỏa diễm thời điểm, lại mãnh liệt từ hỏa diễm bên trong truyền đến một tiếng trầm thấp quát nhẹ âm thanh: "Cho lão tử phá!"

Hô ——

Sáng chói vô cùng Thanh Kim trắng lam bốn loại nhan sắc hình thành hỏa diễm quang mang đột nhiên từ Giang Phong bị thôn phệ này một đám lửa chùm sáng bên trong bạo phát đi ra, giống như một khỏa Hành Tinh bỗng nhiên nổ tung lên, vô cùng chợt sáng chói.

Bành!

Từng mảnh bao phủ tại Giang Phong trên thân Tịnh Liên Yêu Hỏa như là miếng thủy tinh cặn bã đồng dạng hướng về bốn phương tám hướng nổ bể ra đến, văng tứ phía, một bộ áo trắng Giang Phong xuất hiện trong hư không.

Quanh người hắn Dị Hỏa lượn lờ, đặt chân vào hư không bên trong, phảng phất nhất tôn hành tẩu ở nhân gian Thần chỉ, vô cùng thần thánh.

Dị Hỏa không ngừng biến ảo, khi thì biến thành thanh liên, nở rộ lại tiêu tan, khi thì hóa thành một đầu Viễn Cổ Thần Thú Cự Thú, ngửa mặt lên trời thét dài, xanh biển thủy triều xoay tròn. . .

Tại Giang Phong hai tay thôi thúc dưới, một cỗ vô hình sức cắn nuốt, đột

nhiên hướng áo bào trắng nam tử chỗ phương hướng cuồn cuộn cuốn tới.

Khi thấy Giang Phong vậy mà không có chút nào không tổn hao gì thời điểm, áo bào trắng nam tử tấm kia tuấn dật gương mặt khổng lồ trở nên có chút vặn vẹo cùng chấn kinh.

"Đáng chết, ngươi làm sao có thể không có việc gì." Hắn đã dùng rất nhiều thủ đoạn, nhưng là bây giờ mới phát hiện đúng là đối Giang Phong đưa đến ảnh hưởng thực sự quá nhỏ, mà để hắn càng thêm phẫn nộ là, Giang Phong vậy mà lại bắt đầu thôn phệ hắn Yêu Hỏa.

"Ngươi không phải nói không sử dụng vật kia à, vì sao bây giờ lại vận dụng?" Tịnh Liên Yêu Hỏa sắc mặt nhăn nhó nói, quay người đã muốn muốn chạy trốn.

Giang Phong lại là nhàn nhạt nhấc một chút mí mắt, cuối cùng nói: "Ngươi thua, đã thua, liền muốn gánh chịu hậu quả, ngươi cũng không cần nghĩ đến bỏ chạy, bởi vì chung quanh hư không đã bị ta phong tỏa."

Giang Phong đưa tay một chút, tại chung quanh hắn, nhất thời xuất hiện từng đạo từng đạo ngân sắc trận kỳ, trận kỳ phát ra hào quang óng ánh, những này trận kỳ, đều là Giang Phong sớm đã chuẩn bị kỹ càng tài liệu, bây giờ dùng để bố trận, chính là vì đối phó Tịnh Liên Yêu Hỏa giờ khắc này.

"Ngươi hắn là minh bạch, nếu như ta tự bạo, ngươi cái gì đều khó có khả năng đạt được, đến lúc đó, ta cùng ngươi đồng quy vu tận." Áo bào trắng nam tử trong mắt tràn ngập lãnh ý, thần sắc lạnh như băng nói.

Không chút nghi ngờ, hắn thực biết làm như vậy.

"Thật sao? Vậy ta ngược lại muốn xem xem." Giang Phong cười lạnh một tiếng, hắn đương nhiên sẽ không cho áo bào trắng nam tử tự bạo thời gian.

"Đã ngươi muốn chết, vậy cũng đừng trách ta." Áo bào trắng nam tử lạnh hừ

một tiếng, trong hư không, sở hữu sữa màu trắng hỏa diễm nhất thời sôi trào lên, đốt sập hư không, không gian trong nháy mắt áp súc, thẳng đến một chút, đột nhiên nổ tung, cùng lúc đó, Giang Phong thân ảnh liên tục lấp lóe, hắn đột nhiên nhất quyền tiếp tục đấm ra một quyền, tại một quyền này lại nhất quyền dưới, sữa màu trắng hỏa diễm bị cứ thế mà oanh ra một cái cửa hang, Tịnh Liên Yêu Hỏa không gian bị trực tiếp cứ thế mà oanh ra một cái lỗ hổng, Giang Phong thân ảnh lóe lên, xuyên qua Tịnh Liên Yêu Hỏa không gian.

Thể nội bích lục sắc ngọc bội lơ lửng, đạo đạo bích lục sắc quang mang bao phủ Yêu Hỏa không gian, một cỗ cự Đại Thôn Phệ năng lực đột nhiên bạo phát.

Rầm rầm rầm!

Cự tiếng nổ lớn vang lên, Tịnh Liên Yêu Hỏa trực tiếp nổ tung, nhưng là tại này bích lục sắc quang mang dưới, lại là mảy may không được nửa điểm ảnh hưởng.

Loại này không gian ba động, không biết kinh động Trung Châu bao nhiêu đại thế lực.

Cùng lúc đó, Trung Châu một tòa cổ xưa trong dãy núi, một tòa cổ xưa cung điện màu đen bên trong, đứng thẳng không ít người áo đen, những người áo đen này, từng cái thực lực lại đều là Đấu Thánh cấp bậc tồn tại, cho dù tu là thấp nhất cũng là cửu tinh Đấu Tôn tồn tại.

Đại điện trên bảo tọa ngồi một tên hắc bào trung niên nam tử, tên hắn gọi Hồn Diệt Sinh, chính là Hồn Điện Điện Chủ, một cái có thể xưng Đấu Khí Đại Lục mạnh nhất Hắc Ám Thế Lực tổ chức trên thế gian người phát ngôn.

Một tên ngũ tinh Đấu Thánh trung kỳ cường giả, hắn có được Hư Vô Thôn Viêm Tử Hỏa, thực lực không thể khinh thường.

Tại không gian ba động truyền đến một khắc này, hắn thông suốt đứng dậy, cùng người khác Hồn Tộc Đấu Thánh ngẩng đầu nhìn về phía phía trước hư

không, trong mắt tràn ngập giật mình cùng nghi hoặc.

Một tên Hồn Tộc Đấu Thánh nói: "Điện Chủ, là ma ngươi sơn mạch bên kia truyền đến động tĩnh, từ ba động đến xem, hẳn là có Bát Tinh Đấu Thánh Cường Giả tại giao thủ!"

"Tê!"

Bát Tinh Đấu Thánh, vừa mới mở miệng, đại điện chúng Đấu Thánh nhao nhao hít một hơi lãnh khí.

Hồn Diệt Sinh càng là trong lòng khẽ giật mình, sắc mặt hắn trở nên nghiêm túc lên, nhìn về phía tên kia Hồn Tộc Tam Tinh Đấu Thánh, trầm giọng nói: "Nhanh chóng tra tra rõ ràng, không được sai sót!"

Tên kia Đấu Thánh cung kính xác nhận.

Sau đó, Hồn Diệt Sinh xé mở hư không, trong hư không một đầu hiện ra hắc sắc vòng sáng không gian thông đạo, hắn trực tiếp tiến nhập không gian thông đạo bên trong, tiến về Hồn Giới.

Trung Châu Đan Tháp, đây là một tòa thẳng vào vân thiên chỗ sâu Cự Tháp, nó là Đấu Khí Đại Lục sở hữu Luyện Dược Sư trong mắt Thánh Địa.

Cùng lúc đó, tại Đan Tháp một chỗ trong mật thất, một tên áo xanh Đạo Nhân đột nhiên mở hai mắt ra, nó trong mắt hiện lên ngọn lửa màu xanh, người này không là người khác, chính là Đan Đạo lão tổ.

"Đây là?" Cảm nhận được này cỗ kinh khủng không gian ba động, nó thần sắc nhất động, mi đầu thật sâu nhăn lại.

Tứ Phương Các, Hỏa Vân lão tổ chờ Chúng Cường người ai cũng tại thời khắc này đều bị loại ba động này cho kinh động.

Cổ Giới, Hồn Giới, các đại thế lực cường giả nhao nhao sai phái ra các tộc

cường giả đến đây điều tra.

Giang Phong vừa mới thu Tịnh Liên Yêu Hỏa, mang theo Chúc Ly trưởng lão hai người rời đi đây không phải là, một lát sau, hư không dập dờn, từng đạo từng đạo thực lực đáng sợ cường giả nhao nhao từ trong hư không đi ra.

Làm cảm nhận được này trong hư không lưu lại tịnh hóa khủng bố năng lượng, sở hữu cường giả đều hít một hơi lãnh khí, Bát Tinh Đấu Thánh khí tức, tịnh hóa hết thảy lực lượng.

Chẳng lẽ là Tịnh Liên Yêu Hỏa xuất thế?

Thế nhưng là Tịnh Liên Yêu Hỏa nếu như xuất thế, tại sao không có xuất hiện Cửu Tinh Liên Châu, thiên địa thuỷ triều lên xuống tình huống?

Cái này đến lại là chuyện gì xảy ra?

Nhưng mà, tất cả những thứ này đã không có khả năng biết rõ, giờ khắc này, toàn bộ Trung Châu sở hữu thế lực đều hành động.

"Ta muốn bế quan một đoạn thời gian luyện hóa Yêu Hỏa, không có chuyện trọng yếu không muốn thông tri ta." Trở lại Long Đảo bên trong, Giang Phong gặp Tiểu Tử nghiên một mặt, lại bồi tiểu gia hỏa một ngày, Giang Phong cuối cùng vẫn là lựa chọn bế quan luyện hóa Tịnh Liên Yêu Hỏa.

"Vâng, bệ hạ cứ việc yên tâm, Chúc Ly ổn thỏa tận tâm tận lực!" Chúc Ly trưởng lão cùng hắn mấy tên Thái Hư Cổ Long nhất tộc trưởng lão cung kính vô cùng nói.

Cân nhắc đến bế quan sẽ xuất hiện các loại tình huống, Giang Phong cuối cùng vẫn là quyết định cáo đừng rời bỏ Long Đảo, tiến về một chỗ không người sơn mạch, bố trí xuống trận pháp sau bắt đầu luyện hóa Tịnh Liên Yêu Hỏa.

Thời gian từng giờ trôi qua, theo thời gian chuyển dời, Giang Phong không ngừng luyện hóa Yêu Hỏa, không biết quá khứ bao lâu, tựa hồ là một tháng, lại

có lẽ một năm.

Rốt cục, Giang Phong ở chỗ đó phương vang lên một trận rất nhỏ chấn động âm thanh.

Một lát sau, Giang Phong thân ảnh từ trong dãy núi đi ra, xé rách hư không, sau một khắc, biến mất không thấy gì nữa.

Già Nam Học Viện địa thế giới, Giang Phong thân ảnh xuất hiện trên mặt đất Nham Tương Thế Giới.

"Căn cứ Nguyên Trứ Trung ghi chép, nơi này chắc hẳn cũng là Đấu Đế động phủ cửa vào!"

Đứng tại dung nham bờ sông, Giang Phong giương mắt hướng phía trước dung nham bờ sông chỗ sâu nhìn lại, nơi đó có một cái vòng xoáy khổng lồ, Nguyên Trứ Trung, Tiêu Viêm chính là từ nơi đó tiến vào Đấu Đế động phủ.

Lần này luyện hóa Tịnh Liên Yêu Hỏa, Giang Phong không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn đột phá đến Lục Tinh Đấu Thánh cảnh, nếu như lần này có thể có được trong động phủ truyền thừa, Giang Phong có nắm chắc, trong khoảng thời gian ngắn đột phá Đấu Đế.

Về phần Tiêu Viêm cơ duyên bị chính mình cướp đi, đến sẽ phát sinh cái gì, cái này đóng Giang Phong thí sự.

"Ầm ầm!"

Giang Phong tiếng nói vừa mới rơi xuống, biển dung nham trên mặt vòng xoáy, đột nhiên mở rộng mười mấy lần.

Theo vòng xoáy mở rộng, trọn vẹn Thiên Trượng to lớn dung nham hỏa trụ, đột nhiên ùn ùn kéo đến từ biển dung nham trên mặt phun ra.

"Xoạt!"

Cao đến Thiên Trượng dung nham sóng lớn ba đào hung dũng, chợt hung hăng rơi đập, tóe lên đầy trời dung nham mưa.

Này xoay tròn cấp tốc dung nham vòng xoáy, tốc độ lại là dần dần biến chậm, một đạo súc lập Thiên Địa cổ lão cửa đá, từ trong nham tương chậm rãi hiện lên.

Cửa đá mặt ngoài dung nham rút đi, một loại cổ lão Mãng Hoang Khí Tức, nhất thời tràn ngập tại phiến thiên địa này ở giữa.

Một cỗ bao trùm Thiên Địa Khí Tức từ nơi này đường cổ lão môn hộ bên trong phát ra, đó là cái thế giới này Đấu Đế Cường Giả khí tức, làm bước vào Đấu Đế lúc, liền có thể xưng vì cái thế giới này mạnh nhất tồn tại, Đấu Đế Cường Giả, đã có thể Phá Toái Hư Không, rời đi cái thế giới này, phía trước cao cấp hơn thế giới bao la.

Vô số năm qua, không biết có bao nhiêu Đấu Đế từ Đấu Khí Đại Lục bên trong đi ra, mà Đà Xá Cổ Đế chính là bên trong một vị.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 235: Treo Lơ Lửng Giữa Trời Lục Địa

Chương 23: Treo lơ lửng giữa trời lục địa

Tại này cổ lão động phủ về sau, chính là trong truyền thuyết, đệ nhất Đế Viêm, Đà Xá Cổ Đế động phủ.

Năm đó, Đà Xá Cổ Đế lưu lại truyền thừa tại Đấu Đế trong động phủ, mà muốn muốn mở ra Đấu Đế động phủ, còn cần một khối ngọc bội.

Khối ngọc bội này, chính là bị chia làm tám khối Đà Xá Cổ Ngọc, phân biệt nắm giữ tại trong bát đại cổ tộc.

Nhưng mà, muốn muốn mở ra Đấu Đế động phủ, cũng không phải nhất định phải tề tụ tám khối Đế Ngọc mới có thể mở ra.

Luyện hóa Tịnh Liên Yêu Hỏa Giang Phong, không chỉ có thực lực tăng nhiều, Dị Hỏa cấp bậc càng tiến một bước, đồng thời, hắn cũng nhận được Tịnh Liên Yêu Hỏa một chút ký ức truyện thừa, bên trong liền có "Hóa Đan quyết" cùng một chút liên quan tới Đấu Đế động phủ pháp trận cấm chế giải trừ phương pháp.

Liếc mắt một cái này đứng sừng sững ở dung nham hư không cổ lão cửa đá, Giang Phong mí mắt khẽ nâng, bước về phía trước một bước, trực tiếp hướng đi tiến đến.

Giang Phong thu hồi tâm thần, chậm rãi hướng cửa đá tới gần, mà càng đến gần cửa đá kia, loại kia áp đảo trên trời đất khủng bố uy áp lại càng nặng.

Tại Đấu Đế trong động phủ không chỉ có Đấu Đế truyền thừa, cùng hai mươi mốt loại Dị Hỏa, còn có một viên Đế Phẩm Sồ Đan.

Đế Phẩm Sồ Đan ẩn chứa có một tia Thiên Địa Bổn Nguyên khí , có thể để cho người ta đột phá đạt tới Đấu Đế cảnh giới, vô luận như thế nào, Giang Phong đều chiếm được.

"Phốc phốc!"

Khi đi tới cự đại trước cửa đá lúc, Giang Phong đưa tay, trong lòng bàn tay toát ra một đoàn màu ngà sữa sen hình hỏa diễm, trực tiếp hướng cửa đá bao phủ tới.

Tịnh Liên Yêu Hỏa có thể tịnh hóa hết thảy, tại dung hợp Giang Phong thể nội hắn bên trong Dị Hỏa về sau, Giang Phong chỗ đánh ra Tịnh Liên Yêu Hỏa càng thêm hừng hực.

Ngọn lửa này, trọn vẹn so trước Tịnh Liên Yêu Hỏa không biết mạnh mẽ bao nhiêu lần, tục truyền, nếu là tề tụ sở hữu trên Đấu Khí đại lục Dị Hỏa, khi đó, liền có thể trực tiếp Phần Tịch hư không, Phi Thăng Thượng Giới.

"Thật sự là chờ mong dung hợp chỗ có dị hỏa về sau, phải chăng có thể đạt tới loại trình độ kia!" Giang Phong trong lòng hơi động, lẩm bẩm nói.

Đấu Đế bố trí cấm chế xác thực rất cường đại, nhưng theo Giang Phong không ngừng đánh ra từng đạo từng đạo hoa sen hình hỏa diễm, những cấm chế kia cũng bắt đầu dần dần bị tan rã.

Nhưng là, muốn hoàn toàn giải trừ cấm chế, lại là cần không ngắn một đoạn thời gian.

"Ầm ầm!"

Không biết quá khứ bao lâu, tựa hồ là một năm, lại hoặc là ba năm.

Thời gian thấm thoắt, chớp mắt cực nhanh!

Một ngày này cổ lão cửa đá bỗng nhiên tán phát ra trận trận tia sáng kỳ dị, loại kia quang mang, vô cùng lóa mắt, phảng phất có một loại khai thiên tích địa uy thế.

Nương theo lấy quang mang bắn ra bốn phía, cả tòa cổ xưa cửa đá cũng là chấn động kịch liệt đứng lên.

Bình tĩnh biển dung nham mặt, đột nhiên tóe lên vạn trượng Đào Lãng.

Phóng tầm mắt nhìn tới, cả phiến thiên địa đều bị vạn trượng tương sóng chỗ tràn ngập, khủng bố nhiệt độ cao, đem phiến thiên địa này đều hóa thành Hỏa Lò.

"Thành." Giang Phong mở hai mắt ra, trong hai mắt đột nhiên nổ bắn ra hai đạo sáng chói vô cùng quang mang.

Xếp bằng ở biển lửa lên hắn vươn người đứng dậy, trực tiếp hướng mở ra cửa đá đi qua.

Vừa mới tới gần cửa đá, bỗng nhiên, một tiếng kinh thiên động địa vang tiếng vang lên tới.

"Rống!" Đây là tiếng long ngâm, loại này tiếng rống, chỉ có Long Tộc mới sẽ như thế phát ra.

Nương theo lấy tiếng long ngâm vang lên, một cỗ khí tức khủng bố cũng theo truyền đến.

Giang Phong dừng bước, bởi vì tại Thạch Môn dưới dung nham vòng xoáy bên trong, lại có một đầu to lớn vô cùng hỏa hồng sắc Cự Long tại ẩn núp.

"Các hạ, xin dừng bước!" Giang Phong tự nhiên biết rõ Cự Long cũng là Thái Hư Cổ Long nhất tộc Lão Long hoàng Chúc Khôn, Tử Nghiên phụ thân.

Ngay tại Giang Phong dự định đi vào trước giải quyết Đấu Đế truyền thừa sự tình lúc, này bị trói tại biển lửa dưới Cự Long hai mắt mở ra, mắt rồng bên trong tràn ngập vẻ mong đợi, đồng thời cũng là rất lợi hại kinh ngạc nhìn lấy phía trên Giang Phong, không nghĩ tới Nhân Tộc cũng có thể xuất hiện thực lực như thế Đấu Thánh.

Quan trọng hơn vẫn là Giang Phong có vẻ như tập hợp rất nhiều loại Dị Hỏa, Tịnh Liên Yêu Hỏa khí tức, nó quá cực kỳ quen thuộc.

Năm đó bị Đà Xá Cổ Đế cầm tù ở đây, bọn nó đợi mấy ngàn năm, tự nhiên hi vọng Giang Phong có thể thả nó xuất hiện.

Nhìn lấy trông mong, tràn ngập chờ mong, hi vọng mình có thể phóng thích nó ra ngoài Chúc Khôn, Giang Phong dừng bước, chậm rãi quay đầu lại, nhìn về phía dưới nham tương mới nói: "Ngươi là Chúc Khôn?"

Cự Long rõ ràng rất lợi hại kinh ngạc Giang Phong biết rõ nó thân phận, không khỏi miệng rồng kinh nghi nói: "Tiểu huynh đệ ngươi biết rõ Lão Long ta?"

"Thái Hư Cổ Long Lão Long hoàng, bị Đà Xá Cổ Đế cầm tù ở đây mấy ngàn năm, Bổn Tọa tự nhiên biết rõ." Giang Phong cười ha ha, sờ mũi một cái nói.

Chúc Khôn càng thêm kinh ngạc, bởi vì Giang Phong vậy mà biết rõ nó sự tình.

"Cứu ngươi có thể, bất quá bây giờ ta không có thời gian nói chuyện cùng ngươi, đối đãi ta tiến vào Đấu Đế động phủ sau đi ra, lại cứu ngươi không muộn." Giang Phong khoát khoát tay, bước ra một bước, chuẩn bị trực tiếp tiến vào cổ lão trong cửa đá.

"Tiểu huynh đệ. . . Tiểu. . ." Chúc Khôn đưa tay, muốn gọi ở Giang Phong.

"Rầm rầm rầm!"

Cùng lúc đó, cổ lão thạch cửa mở ra thanh âm càng thêm kịch liệt, trực tiếp che lại Chúc Khôn thanh âm.

Tại Đấu Đế động phủ mở ra đồng thời, xây dựng ở Đấu Đế động phủ phía trên Già Nam Học Viện phương viên trăm dặm khu vực cũng là đột nhiên chấn động kịch liệt đứng lên.

Lần lượt từng bóng người từ Già Nam Học Viện hậu viện vọt tới không trung, một thân trường bào màu xám nội viện Đại Trưởng Lão Tô Thiên nhíu mày.

Trăm ngàn Nhị Trưởng Lão hai người tới Tô Thiên trước mặt, sắc mặt nặng nề nói: "Ba động là từ Phần Thiên Luyện Khí Tháp truyền đến, chẳng lẽ là Vẫn Lạc Tâm Viêm lại bắt đầu bạo động?"

"Triệu tập sở hữu Học Viện Hộ Pháp Trưởng Lão, cùng ta cùng nhau trấn áp Phần Thiên Luyện Khí Tháp." Tô Thiên chân mày nhíu chặt hơn, bởi vì lúc trước, Giang Phong liền đã thu phục Vẫn Lạc Tâm Viêm , ấn đạo lý tới nói, Phần Thiên Luyện Khí Tháp hẳn là sẽ không bạo động mới đúng, nhưng là vì lấy phòng ngừa vạn nhất, hắn vẫn là hạ lệnh triệu tập Học Viện tất cả trưởng lão.

Ở trong học viện, Tiêu Ngọc cùng Tiêu Huân Nhi hai người chính đang tản bộ, tại Học Viện chấn động kịch liệt đồng thời, Học Viện chúng Học Viện tự nhiên khó tránh khỏi chấn kinh.

Mà hết thảy này, Giang Phong lại là không có thời gian đi để ý tới.

Tại Thạch Môn hoàn toàn mở ra nháy mắt, một cỗ hoang vu cổ lão khí tức, từ trong cửa đá lan tràn ra, cả dày đặc nham thạch nóng chảy biển lần nữa nhấc lên sóng to gió lớn, khắp nơi run rẩy vỡ ra vô số đạo đến Thiên Trượng to lớn thâm uyên.

"Ông!"

Cổ lão tại hoàn toàn mở ra sau khi, đột nhiên nổi lên kỳ dị gợn sóng, chợt không gian vặn vẹo ngưng tụ thành một phương phảng phất như trong suốt thông đạo.

Vừa thấy được này trong suốt thông đạo thành hình, thấy thế, Giang Phong không do dự, trực tiếp lách mình tiến vào động phủ trong thông đạo.

Đây là một mảnh Kỳ Dị Không Gian, chung quanh vụ khí mông lung, căn bản thấy không rõ đằng trước đường.

Mà tại này vô biên vô hạn vụ khí trong hư không, loáng thoáng lơ lửng một khối cự đại lục địa, trên lục địa, một tòa cổ xưa đại điện tòa dựng lên, to lớn quảng trường, cổ lão pho tượng khổng lồ.

Từng tòa Không Trung Lâu Các, rường cột chạm trổ, loại kia phong cách cổ xưa cùng hùng vĩ, là tuyệt đối vô pháp dùng ngôn ngữ để diễn tả, đến phải dùng như thế nào tài hoa, mới có thể làm ra như thế hùng vĩ kiến trúc.

Giang Phong đằng không bay lên, trong hư không ghé qua, không ra một lát, liền tới đến này lơ lửng trong hư không cự đại trên lục địa, rơi thân ở này to lớn vô cùng quảng trường trước.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 236: Đấu Đế Động Phủ

Chương 236: Đấu Đế động phủ

Thạch Điện yên tĩnh đứng sừng sững ở bao la vô tận bên trên bình nguyên, một cỗ cổ lão khí tức ở trong thiên địa quanh quẩn.

Tại này Thạch Điện trước, có một mảnh to lớn vô cùng quảng trường, tại quảng trường hai bên, đứng vững hung ác hung ác đủ có mấy ngàn trượng to lớn cột chống trời, một cỗ nguy nga khí thế bàng bạc dốc sức mà mà đến.

Quảng trường này diện tích cực kỳ bao la, đứng ở chính giữa, Giang Phong như là hạt bụi cùng Cự Long, lộ ra là như vậy nhỏ bé.

"Dị Hỏa!"

Giang Phong giương mắt nhìn mắng thạch trụ, chỉ gặp mỗi một cây trên trụ đá, đều phong ấn một đóa hỏa diễm.

Mà theo không ngừng xâm nhập, từng cây thạch trụ xuất hiện tại hai người trước mắt, những thạch trụ đó lên đồng dạng phong ấn một đoàn Dị Hỏa.

"Vạn Thú Linh Hỏa, bảng dị hỏa xếp hạng thứ hai mươi hai. . ."

Giang Phong ánh mắt rơi vào bên trong một cây trên trụ đá, nhìn qua này một đoàn bốc lên ở giữa, ẩn ẩn hiển hiện Vạn Thú bộ dáng ngọn lửa màu đỏ, trong mắt tinh quang bạo phát, nhếch miệng lên cười nói.

Những này Dị Hỏa, mặc dù có nguyên bản Dị Hỏa ngọn nguồn, nhưng lại lực lượng phảng phất đều trôi qua, hiện tại chúng nó, chẳng qua là một chút có được nguyên bản hình thái tầm thường Hỏa a. . .

Bất quá, mặc dù là lưu lại Dị Hỏa ngọn nguồn, nhưng là đối Giang Phong tới nói xác thực đầy đủ, hắn tu luyện công pháp so sánh đặc thù, trừ có thể dung hợp các loại hỏa diễm bên ngoài, chỉ cần một tia bản nguyên năng lực, hắn liền có thể dung hợp Dị Hỏa, không ngừng vận dụng, đây mới là Giang Phong không giống bình thường địa phương.

Giang Phong cũng không vội mắng luyện hóa Dị Hỏa, bởi vì ở chỗ này, còn có chút một vật mười phần trọng yếu, có thể hay không đột phá Đấu Đế, hoàn toàn liền thấy có thể hay không đạt được nó.

Nó cũng là Đế Phẩm Sồ Đan!

Nghĩ đến Đế Phẩm Sồ Đan, Giang Phong trong đầu dâng lên một chút nhớ lại, đó là Tịnh Liên Yêu Hỏa đối Đế Phẩm Sồ Đan một chút nhận biết, năm đó, Đế Phẩm Sồ Đan thả đi Hư Vô Thôn Viêm còn có Tịnh Liên Yêu Hỏa.

Nguyên bản song phương ước định cẩn thận sau khi rời khỏi đây liền nghĩ biện pháp giải cứu Đế Phẩm Sồ Đan.

Nhưng mà, sau cùng lại là không biết ra tại nguyên nhân gì, có lẽ là Đà Xá Cổ Đế biện pháp dự phòng duyên cớ, Tịnh Liên Yêu Hỏa cùng Hư Vô Thôn Viêm rời đi Cổ Đế động phủ về sau, trí nhớ lại bị trong lúc vô hình xóa đi, đến mức mấy ngàn năm qua, một mực không có hạ lạc.

Giang Phong triển khai thần thức, hướng bốn phía bao phủ tới, tại thần thức bao phủ xuống, hắn trong lòng hơi động, ngẩng đầu nhìn về phía quảng trường trước sừng sững này nhất tôn to lớn vô cùng lão giả thạch tượng, thạch tượng tản ra một cỗ bao trùm thiên địa cuồn cuộn khí tức, đó chính là Đà Xá Cổ Đế pho tượng.

Ở chung quanh bay múa đông đảo chùm sáng, từ xa nhìn lại vô cùng lộng lẫy.

"Đấu Kỹ công pháp!"

Nhìn lấy những cái kia không ngừng vây quanh thạch tượng phi vũ, tản ra kim quang cổ lão quyển trục, Giang Phong khóe miệng mang theo một vòng ý cười, những công pháp này, với hắn mà nói, có được có rất lớn ý nghĩa.

Tại linh thức liếc nhìn dưới, những cổ lão đó quyển trục, đại bộ phận đều là Thiên Giai Công Pháp cùng Đấu Kỹ.

Tính ra hàng trăm Thiên Giai Công Pháp cùng Đấu Kỹ, quả thật có chút chấn hám nhân tâm.

"Tịnh Liên Yêu Hỏa, ngươi còn có mặt mũi trở về!"

Một đạo phẫn nộ thanh âm già nua, đột nhiên từ không trung truyền xuống, chỉ gặp tại thạch tượng nơi bả vai, đứng đấy một đạo thân ảnh già nua, ánh mắt oán độc nhìn chăm chú lên phía dưới Giang Phong, phẫn nộ nói.

Này thân mang mộc mạc bào phục lão giả, bộ dáng thế mà cùng thạch tượng giống như đúc, lão giả này không phải Đà Xá Cổ Đế, mà là năm đó Đà Xá Cổ Đế luyện chế một viên Đế Phẩm Sồ Đan, chỉ bất quá hắn đã đản sinh Linh Trí, đã sớm hóa thành hình người, tu vi đã tiến vào Đấu Thánh!

Giang Phong quanh thân phun trào Tịnh Liên Yêu Hỏa, lại thêm một bộ áo bào trắng, dung mạo anh tuấn, mới vừa xuất hiện tại trên quảng trường, Đế Phẩm Sồ Đan liền trực tiếp nhận định Giang Phong cũng là mất tích mấy ngàn năm Giang Phong.

"Tịnh Liên Yêu Hỏa sao? Có lẽ ngươi có thể cho rằng như vậy, bởi vì chính nó bị ta thôn phệ luyện hóa!" Giang Phong bước ra một bước, đằng không bay lên, trực tiếp đi vào không trung, cùng đứng tại Đấu Đế thạch tượng trên bờ vai

Thanh Bào lão giả xa xa đối mặt.

"Cái gì? Tịnh Liên Yêu Hỏa bị ngươi luyện hóa, vậy nó chẳng phải là Thần Hồn sợ diệt?" Được nghe Giang Phong đột nhiên nói Tịnh Liên Yêu Hỏa bị Giang Phong luyện hóa, Thanh Bào lão giả sắc mặt đại biến, một lát sau, dần dần hoà hoãn lại, hắn lạnh hừ một tiếng, nhìn về phía Giang Phong nói:

"Đã ngươi thôn phệ Tịnh Liên Yêu Hỏa, vậy khẳng định đạt được nó ký ức truyện thừa, tới một mức độ nào đó, ngươi chính là Tịnh Liên Yêu Hỏa, qua nhiều năm như vậy, các ngươi đều không có đến giải cứu ta, Hư Vô Thôn Viêm đâu, các ngươi hai cái hỗn trướng! Năm đó nếu như không phải ta, các ngươi làm sao có thể xé rách trói buộc, chạy ra Đấu Đế động phủ, các ngươi năm đó thế nhưng là đã đáp ứng ta, cũng sẽ đem ta cứu ra nơi đây, cái này nhất đẳng vậy mà để cho chúng ta mấy ngàn năm!"

Giang Phong tuy nhiên thôn phệ luyện hóa Tịnh Liên Yêu Hỏa, bất quá Đế Phẩm Sồ Đan nói không sai, từ trình độ nào đó, Giang Phong dung hợp Tịnh Liên Yêu Hỏa ký ức truyện thừa, thực cũng thì tương đương với hắn trở thành một cái khác Tịnh Liên Yêu Hỏa, Đế Phẩm Sồ Đan bây giờ muốn đem sổ sách tính toán ở trên người hắn, thực cũng là một loại nhân quả quan hệ.

Năm đó Đà Xá Cổ Đế thu thập thiên hạ Dị Hỏa, Hư Vô Thôn Viêm cùng Tịnh Liên Yêu Hỏa cũng không có trốn qua Cổ Đế độc thủ, về sau là Đế Phẩm Sồ Đan trợ giúp chúng nó tránh thoát trói buộc, từ Phong Ấn Thạch Trụ Trung đào thoát.

Lại là Tịnh Liên Yêu Hỏa xuất thủ, tịnh hóa Đấu Đế động phủ cấm chế, từ Đấu Đế trong động phủ chạy đi.

Chúng nó nguyên bản đã đáp ứng Đế Phẩm Sồ Đan , chờ sau khi rời khỏi đây sẽ nghĩ biện pháp cứu ra Đế Phẩm Sồ Đan, nhưng chẳng biết tại sao chúng nó sau khi rời khỏi đây, liên quan tới Đấu Đế động phủ trí nhớ phảng phất bị người xóa đi.

"Luyện hóa Tịnh Liên Yêu Hỏa, trong đầu ta trí nhớ cũng không có liên quan tới năm đó Tịnh Liên Yêu Hỏa rời đi Cổ Đế động phủ sau hết thảy tin tức, vì đó, rất xin lỗi, ta đối với cái này hoàn toàn không biết gì cả." Giang Phong lắc lắc đầu nói.

"Không biết? Vậy những thứ này năm ta ở chỗ này chịu đựng vô tận thống khổ, đụng phải phản bội, ta muốn với ai tính toán?"

Đế Phẩm Sồ Đan này già nua thanh âm phẫn nộ trên không trung vang lên.

Thiên địa nguyên khí một trận kịch liệt chấn động.

Phẫn nộ, để hắn một đầu màu sắc sặc sỡ lộng lẫy tóc dài, múa may theo gió, hắn trong đôi mắt cơ hồ muốn phun lửa, hiển nhiên, hắn phẫn nộ tới cực điểm.

"Ha ha, giữa các ngươi ân oán liên quan ta cái rắm." Giang Phong thần sắc cũng là dần dần lạnh xuống đến, hắn thôn phệ Tịnh Liên Yêu Hỏa không sai, thế nhưng là nói đến, vừa tiến đến Đế Phẩm Sồ Đan trang bức đều cải trang trước mặt hắn.

Bất quá, khi nhìn đến Đế Phẩm Sồ Đan này rõ ràng bộ dáng cùng thần thái, Giang Phong vẫn là không nhịn được cười ra tiếng.

"Làm càn!"

Đế Phẩm Sồ Đan một tiếng gầm thét, trong thần sắc, càng thêm phẫn nộ cuồn cuộn khí tức như là biển động Sơn Băng, vô cùng uy thế kinh thiên động địa.

Đất trời bốn phía nguyên khí đột nhiên chấn động đứng lên, tựa hồ bởi vì hắn cái này gầm lên giận dữ, liền thiên địa nguyên khí đều đang sợ hãi run rẩy.

"Ta không quen ngửa đầu nói chuyện với người khác, vì đó, ngươi vẫn là lăn xuống đây đi." Giang Phong lạnh hừ một tiếng, mi đầu không còn, bay lên không trung một bước tiến lên, quanh thân đấu khí đột nhiên bạo phát, sôi trào mãnh liệt, một cái Lục Đạo Luân Hồi Quyền đột nhiên oanh ra, lửa cháy hừng

hực trong nháy mắt oanh ra.

Lục Tinh Đấu Thánh thực lực, thi triển Luân Hồi Quyền, lại thêm chính mình dung hợp Dị Hỏa sau thực lực đột nhiên bạo tăng.

Linh hồn lực vô cùng cường đại, Giang Phong cho dù là đối mặt Chúc Khôn còn có Hồn Thiên Đế nhóm cường giả, cũng là không kém nửa phần.

Phải biết, Nguyên Trứ Trung, Đế Phẩm Sồ Đan rất mạnh, một mình chiến đấu Cổ Nguyên Chúc Khôn mấy vị cửu tinh Đấu Thánh Điên Phong tồn tại vẫn như cũ không kém nửa không có, bởi vậy có thể thấy được, Đế Phẩm Sồ Đan đến tột cùng mạnh đến mức nào, mấy cái có lẽ đã bước vào Đấu Đế biên giới.

Nhưng mà, Giang Phong cũng không có e ngại, hắn muốn nhìn một chút, thực lực mình đến mạnh bao nhiêu, tại đối mặt Đế Phẩm Sồ Đan lúc, có lẽ có thể lĩnh ngộ cao hơn võ đạo ý cảnh.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 237: Đế Phẩm Sồ Đan

Chương 237: Đế Phẩm Sồ Đan

"Đế Đan chưởng!"

Thanh Bào lão giả thần sắc cứng lại, nguyên bản bình thản sắc mặt tại Giang Phong xuất quyền thời điểm mãnh liệt trợn, hắn bay lên không trung vọt lên, trực tiếp hướng về phía trước đánh ra nhất chưởng hướng Giang Phong chỗ oanh ra này một đạo đủ mọi màu sắc hỏa diễm Cự Quyền đánh tới.

"Phanh phanh phanh!"

Khủng bố sóng xung kích bao phủ bốn phía, trong không khí không ngừng vang lên tiếng nổ đùng đoàng.

Quyền chưởng đan xen, một cỗ công kích đáng sợ sóng trong nháy mắt bao phủ bốn phía, không gian phá toái, tối như mực trong cái khe không gian, không ngừng tuôn ra từng đạo từng đạo băng lãnh cương phong.

Ngọn lửa năm màu tập khoảng không, giữa thiên địa năng lượng sôi trào, bầu trời đều bốc cháy lên.

Phóng tầm mắt nhìn tới, Vô biên vô tận bầu trời, biến thành một mảnh màn ánh sáng năm màu, khủng bố nhiệt độ cao tràn ngập thiên địa.

"Ầm ầm!"

Một đạo kinh thiên động địa tiếng vang, hủy diệt ba động bao phủ khắp nơi.

Tái đi một xanh hai bóng người chính trên không trung không ngừng kịch liệt giao chiến, loại kia tình huống chiến đấu, coi là thật không phải ai cũng có thể tiếp nhận.

Soạt soạt soạt!

giữa trời ở giữa lần nữa chữa trị, Giang Phong thân ảnh liên tục rút lui, chuẩn xác điểm tới nói, là bị trực tiếp một chưởng vỗ bên trong ở ngực, cứ thế mà bay rớt ra ngoài.

Giang Phong thực lực mặc dù cường hãn, nhưng là cuối cùng đối mặt Đế Phẩm Sồ Đan này gần như nửa bước Đấu Đế thực lực, vẫn còn có chút không đủ, chỉ là vừa giao thủ một cái, cao thấp lập phán.

Đối với Thanh Bào lão giả, nó làm theo lộ ra muốn rõ ràng dễ chịu một chút, thân ảnh chỉ là trên không trung mấy cái xê dịch, tiếp tục liền ổn định thân thể, nó giương mắt nhìn về phía chậm rãi từ quảng trường trên mặt đất đứng dậy Giang Phong, ánh mắt bên trong lộ ra một tia kinh ngạc sắc đạo: "có thể so với cửu tinh Đấu Thánh hậu kỳ đỉnh phong chiến đấu lực, lấy ngươi cảnh giới, cho dù là Chúc Khôn đầu kia Lão Long, có lẽ cũng không phải đối thủ của ngươi, nhưng là hôm nay đáng tiếc, ngươi gặp được không là người khác, mà chính là lão phu."

Thanh Bào lão giả lắc đầu, ánh mắt bên trong tràn ngập thương hại, nhưng càng nhiều là một loại lạnh lùng sát cơ.

Ầm ầm!

Trên quảng trường, vỡ ra một đạo thâm uyên, bạch quang lóe lên, Giang Phong từ này trong thâm uyên bay lên, trực tiếp đi vào không trung cùng Thanh Bào lão giả đối mặt, nghe vậy, lại là không có nửa điểm thần sắc ba động

"Ta có thể cho rằng ngươi đây là đang thương hại ta sao?" Giang Phong mí mắt khẽ nâng, có chút giễu giễu nói.

Bởi vì vừa rồi giao thủ ăn chút thiệt ngầm, Giang Phong trên thân lưu lại không ít bị thương, chí ít hắn trên người bây giờ áo bào trắng đã vỡ vụn không chịu nổi.

"Ta sẽ không thương hại ngươi, bởi vì ngươi là cái người chết, người chết không đáng thương hại." Thanh Bào lão giả khóe miệng mang theo một tia cười lạnh, nhìn qua Giang Phong, ngữ khí lạnh lùng nói.

"Thật sao? Bất quá con người của ta rất chán ghét sự tình liền là người khác thương hại ta, Bởi vì ta không cần người khác tới thương hại ta!" Giang Phong cười lạnh, vừa dứt lời, hắn trực tiếp hai tay biến ảo tàn ảnh, đánh ra từng đạo từng đạo cực kỳ quỷ dị ấn kết.

Một vòng nhu hòa quang mang chập trùng mà ra, biến ảo thành một cái tuẫn lệ nhan sắc vòng sáng, vòng sáng hiện ra nhiều loại nhan sắc, ở trên phảng phất có được hỏa diễm đang nhảy nhót.

"ngươi làm sao lại Cổ Đế Hóa Đan quyết "

Nhìn thấy này vầng sáng thành hình, nguyên bản một mặt băng lãnh Đế Phẩm Sồ Đan, sắc mặt đột nhiên biến đổi, thanh âm đều có chút run rẩy đứng lên.

"Ta làm sao biết? Chẳng lẽ ngươi là ngu ngốc không thành, Bổn Tọa thôn phệ Tịnh Liên Yêu Hỏa, cái này Hóa Đan quyết tự nhiên biết rõ." Giang Phong lạnh hừ một tiếng, căn bản không có để ý tới Đế Phẩm Sồ Đan này đột nhiên đại sắc mặt thay đổi, hai tay nhanh chóng bấm niệm pháp quyết, không ngừng hướng Đế Phẩm Sồ Đan đánh ra từng đạo từng đạo huyền ảo vô cùng thủ ấn."A!"

Hóa Đan Thần có thể hóa đi Đế Phẩm Sồ Đan linh trí , có thể nói, thi triển

Hóa Đan quyết, cho dù Đế Phẩm Sồ Đan thực lực lại như thế nào cường hãn, nhưng là tại loại này trời sinh liền khắc chế cách khác quyết trước mặt, cũng phải cấp quỳ.

Tuẫn lệ quang vòng trong nháy mắt bay ra, rơi vào Đế Phẩm Sồ Đan trên đỉnh đầu, từng vòng từng vòng tuẫn lệ vòng lửa nổi lên, đem cả người nó toàn bộ bao phủ.

Nương theo lấy những ngọn lửa này vòng sáng liên miên không ngừng mặc trên người, một chút khói trắng từ trong thân thể tràn ra, nương theo lấy một tiếng kêu thê lương thảm thiết, Đế Phẩm Sồ Đan thân hình chậm rãi thu nhỏ, thời gian dần qua biến thành một viên thuốc.

Giang Phong đưa tay một nhiếp, đem nhiếp vào trong tay.

"Ai có thể nghĩ đến, thực lực bá đạo Đế Phẩm Sồ Đan sau cùng đúng là hội đưa tại một cái Hóa Đan quyết phía trên, vạn vật tương Sinh tương Khắc, Đế Phẩm Sồ Đan vẫn lạc chính là ứng câu nói này." Giang Phong vuốt vuốt trong lòng bàn tay cái viên kia tản ra Ngũ Sắc ánh sáng đan dược, cảm thụ đan dược bên trên truyền đến trận trận bành trướng cuồn cuộn Thiên Địa Bổn Nguyên, loại kia Pháp Tắc Toái Phiến lực lượng, không khỏi cảm thán nói.

"Đế Phẩm Sồ Đan đã giải quyết, vẫn là trước luyện hóa trong sân rộng Dị Hỏa lại nói!" Giang Phong trong đôi mắt quang mang lưu chuyển ', nhếch miệng lên một vòng cười nhạt ý.

Thân hình lóe lên, đảo mắt liền xuất hiện tại trong sân rộng, ngẩng đầu nhìn này từng cây thạch trụ đỉnh đầu, ở nơi đó có từng đoàn từng đoàn nhan sắc khác nhau hỏa diễm.

Khoảng cách Giang Phong gần nhất thạch trụ, Lên Là một đóa ngọn lửa màu vàng sẫm, này Dị Hỏa tên là Huyền Hoàng Viêm, tại trên dị hỏa bảng xếp hạng người thứ hai mươi ba.

Nguyên Trứ Trung, Tiêu Viêm cũng không có luyện hóa trên trụ đá Dị Hỏa, đó là bởi vì Tiêu Viêm tu luyện Phần Quyết, muốn hấp thu cùng luyện hóa Dị Hỏa nhất định phải số lượng lớn, nếu như không đủ, như vậy thì vô pháp luyện hóa thành công.

Cũng chính bởi vì vậy, Tiêu Viêm mới không có động những này Dị Hỏa.

những này lưu lại Dị Hỏa bản nguyên có lẽ đối Tiêu Viêm tới nói không có tác dụng gì, thế nhưng là đối Giang Phong tới nói, lại là có không nhỏ ảnh hưởng, bời vì Giang Phong hoàn toàn có thể đem chúng nó luyện hóa, sau cùng biến hoá để cho bản thân sử dụng.

Nghĩ tới đây, Giang Phong không do dự nữa, tại chỗ ngồi xếp bằng xuống, há miệng đem Đế Phẩm Sồ Đan nuốt vào trong miệng, đồng thời tại trên quảng trường luyện hóa lên Dị Hỏa tới.

. . .

Hao phí thời gian nửa tháng, Giang Phong đem Dị Hỏa trên quảng trường, chỗ có dị hỏa bản nguyên thôn phệ, tan nhập thể nội Dị Hỏa bên trong.

Một cỗ lực lượng kinh khủng bao phủ toàn bộ Đà Xá Cổ Đế động phủ, tính cả trên quảng trường những thạch trụ đó đều bị phá hủy.

Oanh ——

Vạn trượng Đà Xá Cổ Đế thạch tượng cứ thế mà bị cái này cỗ kinh khủng năng lượng quét trúng, ầm vang vang vọng, thạch tượng kịch liệt một trận, phát ra tạch tạch tạch thanh âm, sau cùng từ đó phân vì làm hai nửa, ầm vang nện rơi trên mặt đất.

Sau cùng vỡ vụn thành vô số khối!

Giang Phong mở hai mắt ra, từ dưới đất thét dài mà lên, một cỗ vô hình khí tức khủng bố từ trên người hắn bộc phát ra , bất quá, ngay tại cỗ này đáng sợ khí

tức sắp hướng Đấu Đế động phủ khuếch tán ra thời điểm, Giang Phong thể nội công pháp vận chuyển, sau một khắc, đem cỗ khí tức kia đều thu liễm.

Đế Phẩm Sồ Đan, hóa thành bành trướng dược lực bị Giang Phong hấp thu, một cỗ đáng sợ đốt thiên hỏa diễm năng lực tại Giang Phong vùng đan điền, này vô cùng thần bí Đạo Cung bên trong, có như thế một khỏa tản ra vô tận hỏa diễm, hừng hực vô cùng Kim sắc thái dương, đó chính là Giang Phong dung hợp đi ra tân kỳ Hỏa.

Giang Phong trực tiếp xưng là "Đạo Hỏa!"

Trừ Hư Vô Thôn Viêm không có hấp thu luyện hóa bên ngoài, trên dị hỏa bảng Dị Hỏa , có thể nói, Giang Phong đều đã luyện hóa.

Sau đó chính là Đấu Đế truyền thừa, Giang Phong nhớ kỹ này truyền thừa ngay tại Đấu Đế trong tượng đá, bất quá nhìn một chút này vỡ vụn Đấu Đế thạch tượng, Giang Phong bất đắc dĩ lắc đầu.

Xem ra, Đấu Đế truyền thừa không có duyên với chính mình, bất quá hắn cũng không có ủ rũ, bởi vì hắn đã bước vào cảnh giới kia.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 238: Chấn Kinh Chúc Khôn

Chương 238: Chấn kinh Chúc Khôn

Thu hồi tâm thần, Giang Phong vươn người đứng dậy, đem Đấu Đế trong động phủ sở hữu có thể tài nguyên tu luyện thu hết không còn, lúc này mới quay người rời đi Đấu Đế động phủ.

Hừng hực dung nham lăn lộn không nghỉ, dung nham vòng xoáy bên trên, một bóng người xé rách hư không, từ trong hư không đi ra, giương mắt quét vòng xoáy phía dưới liếc một chút, vòng xoáy bên trong, một cây trên trụ đá buộc một đầu to lớn vô cùng Hỏa Long.

"Tiểu huynh đệ, chớ đi a." Không gian hơi hơi ba động, dưới nham tương phương, bị cầm tù tại dung nham trên trụ đá Cự Long ngửa mặt lên trời một tiếng cự đại Long Ngâm tiếng gầm gừ, miệng nói tiếng người nói.

"Ngược lại là quên cứu ngươi ra đi." Giang Phong nguyên bản đang định rời đi, bất quá bị Chúc Khôn như thế một hô, ngược lại là chú ý tới Chúc Khôn.

Cho phép là bởi vì thể nội chảy xuôi theo Thanh Long huyết mạch duyên cớ, Chúc Khôn cũng không có đem Giang Phong làm thành nhân loại, lại thêm Giang Phong chỗ thi triển đi ra thực lực kinh khủng đến xem.

Chúc Khôn đã sớm đem Giang Phong xem như người cùng thế hệ mà đối đãi.

Giang Phong một bước hơn ngàn, giương mắt nhìn một chút phía dưới, hai tay nâng lên, cách không một trảo, một cỗ vô thượng, áp đảo thiên địa khí tức

khủng bố trong nháy mắt bạo phát.

Tại cỗ này đáng sợ khí tức dưới, phảng phất hết thảy đều muốn hủy diệt.

"Tê Đấu Đế. . . Là Đấu Đế, hắn lại là Đấu Đế. . ." Vòng xoáy dưới, to lớn vô cùng dung nham thạch trụ ngay tại hòa tan, bị này cỗ kinh khủng thiên địa năng lực ảnh hưởng dưới, chỉ nghe một tiếng ầm vang nổ vang.

Dung nham thạch trụ tại vòng xoáy dưới nổ thành phấn vụn, rống!

Một tiếng phấn khởi tiếng long ngâm vang lên, một đầu to lớn vô cùng Hỏa Long bay lên không trung xông ra nham thạch cứng tương vòng xoáy, tại biển lửa phía trên xoay quanh gào thét.

"Tốt, đã thoát khốn, này liền rời đi nơi này đi." Giang Phong giương mắt nhìn thiên không bên trên, hóa thành bản thể Chúc Khôn bay lên không trung bay lượn, nhàn nhạt thu hồi này cỗ đáng sợ thiên địa uy, một lần nữa biến thành này cỗ phổ thông vô cùng thiếu niên, quay người trước một bước đi ra Đấu Đế động phủ.

Cự Long vội vàng xoay chuyển một chút to lớn vô cùng Long Khu, trên không trung biến ảo thành một cái hỏa hồng sắc tóc dài, thân thể mặc Hắc Sắc Khải Giáp trung niên nam tử.

Từ dung mạo lên nhìn, ngược lại là một cái mỹ nam tử.

Chúc Khôn đè nén xuống loại kia thoát khốn vui sướng, không chút suy nghĩ, vội vàng xông ra Đấu Đế động phủ, hướng Giang Phong đuổi theo.

"Ngươi thế nào còn không rời đi?" Gặp Chúc Khôn lén lén lút lút, theo sau lưng tự mình, Giang Phong cau mày một cái.

Mặc cho ai có thể nghĩ đến, trên Đấu Khí đại lục, cái kia Thái Hư Cổ Long Lão Long hoàng, uy danh hiển hách tồn tại, bây giờ vậy mà lại giống một người có tật giật mình Bỉ Ổi Nam đi theo sau lưng Giang Phong.

Bị Giang Phong vừa nói như vậy, Chúc Khôn đảo là có xấu hổ, đứng tại chỗ, vội vàng khoát tay giải thích nói: "Đại Đế, Chúc Khôn cũng không có khác ý tứ, ta là muốn. . ." Chúc Khôn muốn nói lại thôi.

"Nói đi. . ." Gặp Chúc Khôn muốn nói lại thôi bộ dáng, Giang Phong không khỏi nhíu mày nói.

"Chúc Khôn nguyện ý đi theo tại Đại Đế bên cạnh, phục thị Đại Đế khoảng chừng, hi vọng Đại Đế có thể thu lưu ta, Chúc Khôn không còn nó cầu, chỉ cầu có thể lúc lắng nghe Đại Đế dạy bảo!" Chúc Khôn cuối cùng vẫn là không nhịn được trong lòng khát vọng, nói ra bản thân thỉnh cầu.

Thân là trên Đấu Khí đại lục Đấu giả, một tiếng truy cầu, chính là truyền thuyết kia Trung Đẩu Đế, thành tựu Đấu Đế Thần Vị, rời đi cái thế giới này.

Tiếp xúc đến cửu tinh Đấu Thánh Điên Phong, giống Chúc Khôn loại này tồn tại, tự nhiên biết rõ cái thế giới này bên ngoài còn có hắn đẳng cấp cao hơn vị diện.

Mà Đấu Đế vì đó biến mất ở cái thế giới này, cũng là Chúc Khôn vẫn muốn tìm kiếm đáp án.

"Đi theo ta? Bất quá ta không quen người khác một mực theo sau lưng ta." Giang Phong tự nhiên nhìn ra Chúc Khôn tâm tư, chỉ bất quá hắn mình quả thật không có loại kia thường xuyên để cho người ta theo đi theo thói quen, mang theo một đại nam nhân chạy khắp nơi, nghĩ tới nghĩ lui, luôn cảm thấy hết sức không được tự nhiên.

"Đại Đế yên tâm, Chúc Khôn sẽ không một mực đi theo tại ngài khoảng chừng, chỉ cần ngài có gì cần, có thể cứ việc phân phó cho ta, Chúc Khôn nguyện ý vì bệ hạ cống hiến sức lực!" Chúc Khôn xoa xoa tay, cười nói.

"Tốt a, bất quá ngươi vẫn là về trước Long Đảo một chuyến đi, đây là ngọc

phù, nếu là có cần gì muốn, ngọc phù nát, có thể trực tiếp đưa ngươi truyền tống đến trước mặt ta. . ." Giang Phong lật tay, đem một viên phát ra bích lục sắc quang mang ngọc phù tiện tay vứt cho Chúc Khôn, Chúc Khôn trên mặt lộ ra cuồng hỉ sắc, gấp vội vươn tay tiếp nhận ngọc phù.

Giang Phong thấy thế, buông lỏng một hơi, quay người trực tiếp xé rách hư không rời đi Đấu Đế động phủ.

Đợi Chúc Khôn lấy lại tinh thần lúc, Giang Phong đã rời đi.

Già Nam Học Viện nội viện. . .

Một tháng, Tô Thiên bọn người trấn thủ địa thế giới cửa vào đã một tháng, một tháng qua một mực không thấy động tĩnh.

Trong một tháng này nội viện Đại Trưởng Lão Tô Thiên thử liên hệ Viện Trưởng Mang Thiên Xích, thế nhưng là để hắn thất vọng là Viện Trưởng một mực không có cho mình hồi phục.

Sau cùng tại nội viện trấn thủ, cái này một trấn thủ cũng là một tháng.

"Đại Trưởng Lão, xem ra ở chỗ này hắn là sẽ không xảy ra vấn đề gì, nếu không tạm thời rút lui trước đi nó trưởng lão đi, tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp, dù sao Học Viện đã đình học một tháng. . ." Ngàn mộc cùng trăm liệt hai vị trưởng lão tiến lên một bước, khom người nói ra.

Ngồi xếp bằng ngồi dưới đất, Tô Thiên mở to mắt, cau mày một cái, liên tục một tháng, động khẩu một mực không có động tĩnh, xem ra hắn là sẽ không xuất hiện tình huống gì.

Tô Thiên quay đầu nhìn về phía trăm ngàn hai vị trưởng lão, hỏi: "Có thể tra được Tiểu Tử nghiên tin tức?"

Tử Nghiên bị Giang Phong mang đi, mà Tử Nghiên tại Tô Thiên trong mắt, tương đương với cháu gái của mình, hắn tự nhiên thập phần lo lắng, như không

phải là bởi vì Già Nam Học Viện bên này xuất hiện nhiễu loạn, lo lắng Vẫn Lạc Tâm Viêm đột nhiên bạo loạn, toàn bộ Học Viện bởi vì chính mình thất thủ mà hủy một khi, đoán chừng Tô Thiên đã sớm rời đi Học Viện, trước đi tìm Tiểu Tử nghiên hạ lạc.

"Đại Trưởng Lão, đã tra, hiện tại vẫn là không có tin tức. . ." Ngàn mộc cùng trăm liệt hai vị trưởng lão thở dài nói.

Nhưng vào lúc này, hai người vừa dứt lời, liền gặp hai đạo nhân ảnh phóng lên tận trời.

"Người nào?" Tất cả trưởng lão bao quát Tô Thiên, ngàn mộc trăm liệt hai Đại Trưởng Lão ở bên trong nhao nhao kinh hô một tiếng.

Những cái kia không có làm rõ ràng tình huống, một mực trấn thủ tại nội viện các trưởng lão nhao nhao hét lớn một tiếng, lách mình tiến lên trực tiếp phóng thích đấu khí, hai tay đồng loạt ra tay, đánh ra từng đạo từng đạo nhan sắc không đồng nhất đấu khí hình thành chưởng ấn đánh phía Thiên Phần luyện khí đạp trước kia trấn áp chỗ hầm động.

"Muốn chết!"

Mắt thấy mấy người công kích liền phải rơi vào này mấy đạo nhân ảnh trên thân, nhưng mà, hừ lạnh một tiếng tiếng vang lên.

Khủng bố uy áp nương theo lấy cái này hừ lạnh một tiếng vang lên, ngay sau đó liền gặp có mười mấy đạo nhân ảnh nhao nhao bay ngược mắng nện tại nội viện bên trong chung quanh bày đặt một chút Tháp Sơn bên trên, sau đó theo Tháp Sơn thạch trụ trượt xuống, sau cùng phù phù ngã trên đất.

Tô Thiên bọn người chống đỡ không được, mặc dù không hơn trước, nhưng là đồng dạng bị nhao nhao đẩy lui!

Thậm chí một chút chỉ có nhị tam tinh Đấu Vương bị Chấn Địa thổ huyết!

Gấp là hừ lạnh một tiếng, liền đem tất cả mọi người chấn động đến bay rớt ra ngoài, loại thực lực này, đến tột cùng muốn đạt tới trình độ nào, sở hữu mọi người tại đây sắc mặt chớ không đại biến, quả thực bị giật mình.

Theo thanh âm rơi xuống, Phần Thiên luyện khí tháp hầm động bên trong, hai đạo nhân ảnh từ phía dưới chậm rãi đi ra, rốt cục xuất hiện ở trước mặt mọi người.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 239: Tiêu Viêm Muốn Tìm Chết

Chương 239: Tiêu Viêm muốn tìm chết

"Thật là khủng khiếp uy áp, ít nhất là Đấu Tôn cấp bậc cường giả!"

"Không đúng, cho dù là tại đối mặt Viện Trưởng lúc, ta cũng chưa từng có cảm nhận được đáng sợ như thế uy áp, chẳng lẽ là Đấu Thánh Cường Giả?" Tô Thiên cùng trăm ngàn nhị lão chờ trong lòng người nhấc lên sóng to gió lớn.

Đặc biệt là Tô Thiên, trong lòng của hắn càng thêm hãi nhiên.

Theo hai bóng người rơi thân thể trên mặt đất, bọn họ cũng rốt cục thấy rõ người tới tướng mạo, một người cầm đầu người mặc một bộ áo trắng, dung mạo Thanh Tú xuất trần, ở trên người hắn, có một loại lạnh nhạt khí chất, loáng thoáng ở giữa, thần bí mà thâm bất khả trắc.

Nói chuyện, là phía sau hắn một tên thân thể mặc màu đen áo giáp, trung niên nam tử mặt chữ quốc, người kia mắt như tinh thần, cuồn cuộn như vực sâu, một cỗ kinh khủng uy thế, chính là từ trên người hắn phát ra.

Mái tóc dài màu đỏ rực, tùy phong phất phới.

"Tô Thiên trưởng lão bọn họ cũng không có ác ý, ngươi không cần thiết làm khó hắn nhóm." Gặp Chúc Khôn vừa mới vừa xuất hiện liền Trang cái đại đại bức, để người ta Tô Thiên trưởng lão mấy người cho dọa cho phát sợ, Giang Phong cũng có chút im lặng.

Bất quá vẫn là nhắc nhở một câu, Chúc Khôn tính khí rõ ràng rất lợi hại táo bạo, nếu là một cái sơ sẩy, trực tiếp trừng chết Tô Thiên trưởng lão, này đến lúc đó liền thật khôi hài.

"Công tử, là Chúc Khôn thất lễ." Chúc Khôn trên mặt lộ ra sợ hãi sắc, vội vàng khom người thiếu lễ nói.

Giang Phong khoát khoát tay.

"Chuyện gì xảy ra? Mạnh như thế người vậy mà tại Giang Phong trước mặt biểu hiện được cung kính như thế? Giang Phong không phải Vân Lam Tông Thiếu tông chủ à, tại sao có thể có dạng này thực lực mạnh mẽ cường giả làm vật làm nền?" Đối với Già Nam Học Viện hắn trưởng lão khiếp sợ không gì sánh nổi ánh mắt, càng thêm chấn kinh không ai qua được Tô Thiên trưởng lão.

Bởi vì Giang Phong hắn quá cực kỳ quen thuộc, hồi trước gặp mặt thời điểm Giang Phong vẫn là một tên Đấu Tông cường giả, nhưng là bây giờ xem ra, Giang Phong tựa hồ không đơn giản a.

"Tô Thiên trưởng lão, nơi này về sau không cần nhìn trấn thủ, Vẫn Lạc Tâm Viêm sẽ không lại bạo động, phía dưới đã bị chúng ta phong ấn, mặt khác, ngươi cũng bỏ qua cho, Chúc Khôn hắn là Tiểu Tử nghiên phụ thân." Giang Phong quay đầu nhìn về phía Chúc Khôn, nhàn nhạt đối Tô Thiên trưởng lão giới thiệu nói.

Tô Thiên một ngạc, "Ngươi nói là Tử Nghiên nàng là bị ngươi mang đi?"

Giang Phong gật gật đầu, Chúc Khôn liền càng thêm kinh ngạc, hắn cũng không nghĩ tới, Giang Phong vậy mà lại nói ra mình còn có một đứa con gái, tin tức này không thể nghi ngờ là sấm sét giữa trời quang, để hắn toàn thân như giật điện kịch liệt chấn động, ánh mắt của hắn bên trong lộ ra kinh động vô cùng sắc, nhìn về phía Giang Phong, lại là muốn nói lại thôi.

"Tiểu Tử nghiên sự tình , chờ ngươi Hồi Tộc bên trong thời điểm tự nhiên là

minh bạch chuyện gì xảy ra, hiện tại, không cần ta nhiều lời." Giang Phong quét mắt một vòng kích động, dùng một loại ẩn ý đưa tình ánh mắt nhìn lấy chính mình Chúc Khôn, bất đắc dĩ nói.

Đấu Đế động phủ một hàng như vậy kết thúc, Giang Phong từ Đấu Đế trong động phủ đi ra, đạt được không ít công pháp, hắn cũng sẽ không keo kiệt, làm Tô Thiên trưởng lão đạt được Giang Phong đưa cho hắn một vốn Thiên Giai Công Pháp lúc.

Tô Thiên trưởng lão kém chút một cái lảo đảo, tròng mắt cơ hồ đều muốn đến rơi xuống, sự kích động kia không nói.

Tổng mà nói, lần này, Già Nam Học Viện ngược lại là thu hoạch được không ít chỗ tốt, không chỉ có đạt được mấy bản thiên giai đấu bên trong, hơn nữa còn ngoài định mức đạt được Giang Phong chỉ điểm.

Mà theo càng cùng Giang Phong tiếp xúc, Tô Thiên trưởng lão liền càng khiếp sợ hơn, bởi vì hắn phát hiện, Giang Phong nghiễm nhưng đã đạt tới một cái hắn vô pháp với tới độ cao.

Gia Mã Đế Quốc Vân Lam Tông tông môn trước, bầu không khí vô cùng khẩn trương, hôm nay chú định là một cái mười phần đặc biệt thời gian.

Vân Lam Tông trước sơn môn tuôn ra từng đạo từng đạo thân thể mặc bạch y Vân Lam Tông đệ tử, bọn họ sắc mặt hết sức khó coi, cả đám đều dùng một loại ánh mắt cảnh giác nhìn lấy sơn môn phía dưới này một đạo Thanh Tú thân ảnh.

Nạp Lan Yên Nhiên cùng Vân Vận sư đồ hai người đứng ở trước sơn môn, Nạp Lan Yên Nhiên nhìn về phía sơn môn phía dưới đạo thân ảnh kia, sắc mặt nghiêm nghị nói: "Tiêu Viêm, ba năm hẹn đến, cũng không biết ngươi bây giờ thực lực như thế nào? Ngươi khiêu khích Vân Lam Tông, giết chúng ta Vân Lam Tông hơn mười người đệ tử, hôm nay, ngươi đã hoàn toàn đắc tội chúng ta Vân Lam Tông."

Nạp Lan Yên Nhiên hiển nhiên đối Tiêu Viêm mười phần chán ghét, nàng thế nào cũng không nghĩ tới, ba năm hẹn đến, vốn phải là việc của mình, nhưng không ngờ Tiêu Viêm phát rồ, đơn giản là Vân Lam Tông mấy cái tên đệ tử mở miệng châm chọc hắn là phế vật, kết quả là động thủ giết người.

Đứng tại Nạp Lan Yên Nhiên bên người Vân Vận thần sắc có chút mất tự nhiên, nhìn về phía Tiêu Viêm lúc, ánh mắt luôn có chút trốn tránh.

Như nội dung cốt truyện như vậy, ba năm trước đây, vì cho Nạp Lan Yên Nhiên luyện chế đan dược, Vân Vận cố ý đi Ma Thú Sơn Mạch tìm kiếm Tử Tinh ngọn nguồn, ngoài ý muốn dưới gặp gỡ bất ngờ tiến đến Ma Thú Sơn Mạch lịch luyện Tiêu Viêm.

Hai người cuối cùng vẫn là phát sinh loại kia nam nữ thật không thể tin sự tình, cùng một chỗ ba ba ba.

Nếu như nội dung cốt truyện không sai, lần này Tiêu Viêm đến đây Vân Lam Tông trang bức, bị tiêu diệt Vân Lam Tông, Vân Vận vẫn là sẽ cùng Tiêu Viêm đi cùng một chỗ.

Ba năm sỉ nhục, hôm nay rửa nhục, Tiêu Viêm thực lực đã bước vào tứ tinh Đấu Tôn cảnh.

Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, Đấu Đế động phủ đã bị Giang Phong sớm đạt được, Tiêu Viêm có thể nhanh chóng đem tu vi tăng lên tới tứ tinh Đấu Tôn, đây là rất lợi hại thật không thể tin sự tình.

Dược Lão, xem ra phí không ít công phu.

"Ta Tiêu Viêm cả đời làm việc, xưa nay sẽ không cho mình lưu hậu hoạn, hôm nay, là ngươi ta ba năm ước, cũng là ta cùng Vân Lam Tông ước, năm đó, ngươi cùng Vân Phong cho ta sỉ nhục, hôm nay ta Tiêu Viêm hội từng cái hoàn trả, để Vân Phong này Tiểu Cẩu đi ra nhận lấy cái chết."

Trước sơn môn, Tiêu Viêm ngẩng đầu lên, khí thế bàng bạc, dâng trào kích động nói, thanh âm phảng phất từng tiếng tiếng sấm quanh quẩn tại Vân Lam Tông trên không, sở hữu Vân Lam Tông đệ tử ai cũng sắc mặt đại biến.

Bộ mặt có chút vặn vẹo, vì đuổi kịp Giang Phong cước bộ, sớm bị tiêu diệt Vân Lam Tông, báo thù rửa hận, ba năm này, hắn không tiếc tu luyện Hồn Tộc công pháp, thôn phệ trên Đấu Khí đại lục Sinh Linh Linh Hồn.

Từ một loại ý nghĩa nào đó đến xem, Tiêu Viêm đã tính cách đại biến, cho nên có thể với tu luyện loại công pháp kia, chủ yếu vẫn là một lần ngẫu nhiên, Hồn Điện sử giả Thứu Ưng phát hiện Dược Lão tung tích, muốn giết Tiêu Viêm, nhưng không ngờ sau cùng bị Tiêu Viêm cho xử lý.

Này công pháp, bắt đầu từ Thứu Ưng nơi đó đạt được.

Tiêu Viêm truy cầu thực lực, đã điên cuồng, Dược Lão cũng là bởi vì rõ ràng Vân Phong thiên phú nghịch thiên, vì đó cũng chỉ có thể dung túng Tiêu Viêm tu luyện Hồn Tộc công pháp.

Thời gian ngắn thực lực lớn thăng, đây cũng là một cái biến số.

"Các hạ chưa hẳn quá mức khinh người quá đáng đi."

Đúng lúc này, Vân Lam Tông hậu sơn vọt lên mười mấy đạo quang mang, lấy Vân Sơn cầm đầu, hơn mười người Đấu Hoàng vây quanh một bộ áo bào trắng Vân Sơn hướng sơn môn bên này nhanh chóng vút không bay tới.

Vân Sơn khí thế phóng thích, nghiêm chỉnh là một tên Nhị Tinh Đấu Tông cảnh cường giả, những cái kia trưởng lão trong môn phái thực lực, đại bộ phận đều là tại bốn năm ngôi sao Hoàng Cảnh giới khoảng chừng, như thế thế lực, tại các đại đế quốc bên trong có thể tính được một cỗ không kém thế lực.

Bất quá Tiêu Viêm lại là nhàn nhạt quét mắt một vòng, chợt khóe miệng treo lên một vòng khinh thường, châm chọc nói: "Ta còn tưởng rằng Vân Lam Tông

Tông Chủ hội lợi hại cỡ nào, bây giờ nghĩ lại, vẫn là ta Tiêu Viêm xem trọng, chỉ là một cái hai sao Đấu Tông Đấu giả, thật đúng là thực biết trang bức. . ."

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 240: Người Nào Cho Ngươi Dũng Khí Đến Ta Vân Lam Tông Giương Oai?

Chương 240: Người nào cho ngươi dũng khí đến ta Vân Lam Tông giương oai?

Tiêu Viêm gằn từng chữ một, Vân Sơn đám người sắc mặt cũng là dần dần âm trầm xuống, Tiêu Viêm hừ lạnh một tiếng, trong ánh mắt lộ ra một tia lệ sắc nói: "Bất quá ta rất lợi hại không thích ngửa đầu nói chuyện với người, vì đó, vẫn là cút cho ta xuống đây đi."

Thanh âm quanh quẩn trong hư không, mênh mông cuồn cuộn, tiếng sấm tiếng vang không ngừng, tứ tinh Đấu Tôn khủng bố uy áp bạo phát, Vân Sơn đám người sắc mặt chớ không đại biến, liều mạng vận chuyển thể nội mãnh liệt đấu khí chống lại uy thế như vậy, thế nhưng là sau một khắc, lại không cách nào chống cự loại kia đáng sợ uy áp.

Phù phù một tiếng, nhao nhao rơi đập hướng mặt đất.

"Ngươi. . . Làm sao có thể, mới thời gian ba năm, ngươi làm sao có thể mạnh như vậy." Nằm rạp trên mặt đất, gian nan ngẩng đầu nhìn khí thế vô cùng phách lối Tiêu Viêm, Vân Sơn cùng Vân Lam Tông một đám Trưởng Lão trong lòng một mảnh rét lạnh.

Đấu Tôn, đó là bọn họ chỉ có thể ngưỡng vọng tồn tại, mà bây giờ, vẻn vẹn chỉ là một tiếng quát lớn, liền trực tiếp để nhóm người mình vô pháp ngẩng đầu, cái này là đáng sợ đến bực nào uy thế?

"Không có cái gì không có khả năng, Vân Phong tên kia ở đâu? Để hắn cút ra đây, không phải vậy, hôm nay ta bình các ngươi Vân Lam Tông." Tiêu Viêm sắc mặt vô cùng dữ tợn, có chút điên cuồng nói.

Lần lượt đả kích, Già Nam Học Viện cơ hồ đều là Giang Phong truyền thuyết, hắn sống ở Giang Phong trong bóng tối, nghĩ tới Giang Phong ba năm trước đây dùng loại kia nhìn xuống chính mình ánh mắt nhìn chính mình, Tiêu Viêm trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ sỉ nhục.

"Ta nói, để hắn cút ra đây cho lão tử quỳ xuống, còn có ngươi. . ." Tiêu Viêm ánh mắt trừng một cái, đưa tay chỉ hướng Nạp Lan Yên Nhiên, ác độc nói: "Còn có ngươi tiện nhân này, năm đó ngươi là thế nào đối đãi với chúng ta Tiêu gia, Tiêu gia chúng ta là xuống dốc không sai, ta Tiêu Viêm là phế vật không tệ, thế nhưng là, 30 năm Hà Đông, 30 niên Hà Tây, đừng nên xem thường người nghèo yếu, ai có thể nghĩ đến, hôm nay các ngươi Vân Lam Tông lại bởi vì năm đó từ hôn một chuyện mà bị tiêu diệt đâu?"

Người luôn luôn hoàn toàn như trước đây cừu oán tại xoắn xuýt tại chuyện nào đó, đối với Tiêu Viêm tới nói, năm đó Giang Phong cho hắn đả kích thực sự quá lớn, loại kia đả kích, hắn một mực kiềm chế đến hôm nay, ngày hôm nay, hắn có thể trả thù, hắn muốn để Đấu Khí Đại Lục người đều biết hắn Tiêu Viêm không phải quả hồng mềm, nhục ta người, mắng ta người, hại ta người, từng cái gấp đôi gấp mười lần hoàn trả!

"Tiêu Viêm, năm đó từ hôn sự tình chỉ là ta Nạp Lan Yên Nhiên cùng ngươi ở giữa sự tình, theo Vân Lam Tông không chút nào liên quan, ngươi hà tất phải như vậy? Cho dù Vân Phong ca ca nói nhầm, thế nhưng là vậy cũng cũng không đến mức để ngươi canh cánh trong lòng a?" Nạp Lan Yên Nhiên gian nan ngẩng đầu, tại Tiêu Viêm này cỗ cường giả đấu tôn uy áp dưới, không chút nào yếu thế nói.

"Tiêu Viêm, việc này coi như đi, chúng ta Vân Lam Tông cùng ngươi ở giữa có thể có chút lầm lại. . . ." Nạp Lan Yên Nhiên nói chuyện đến Giang Phong,

chẳng biết tại sao, Vân Vận tâm không khỏi đau xót, không nhịn được nghĩ lên Giang Phong năm đó phong tư yểu điệu, này là bực nào uy phong.

Chỉ là những năm gần đây, chẳng biết tại sao, tông môn mất đi Giang Phong liên hệ, cho dù phái ra không ít môn nhân tìm kiếm Giang Phong hạ lạc, thế nhưng là vẫn như cũ tìm không được.

Có lẽ là ra tại nguyên nhân nào đó, Vân Vận cuối cùng vẫn là thay Vân Lam Tông nói câu nào.

"Ta nói, hôm nay, chỉ cần để Vân Phong đi ra quỳ ở trước mặt ta dập đầu, còn có Nạp Lan Yên Nhiên cái này kỹ nữ thừa nhận sai lầm, ta Tiêu Viêm việc này như vậy coi như thôi, không phải vậy. . ."

Tiêu Viêm ánh mắt bỗng nhiên ngưng tụ, đưa tay cách không một bàn tay, chỉ nghe bành một tiếng, nằm rạp trên mặt đất trên mặt Vân Sơn căn bản không có bất luận cái gì lực phản kháng, liền bị trực tiếp cách không một bàn tay quất đến bay rớt ra ngoài, không biết đụng vào bao nhiêu cái sơn môn thạch trụ, sau cùng ngã trên mặt đất phun máu tươi tung toé.

"Tông Chủ!" Nạp Lan Yên Nhiên bọn người ánh mắt phun lửa, cơ hồ là dùng một loại ăn người ánh mắt trừng mắt Tiêu Viêm, hận không thể giết Tiêu Viêm.

Tiêu Viêm lại là ánh mắt lạnh lùng quét bọn họ liếc một chút, sau cùng cười lạnh nói: "Tôn tử không ra, vậy ta liền giết Vân Sơn lão bất tử này, sau đó lại chậm rãi đem bọn ngươi từng cái giết chết, ta muốn để Vân Phong nếm thử tông môn bị diệt thống khổ. . ."

Nguyên Trứ Trung, Tiêu Viêm là một cái rất lợi hại tự tin người, nhưng là bây giờ xem ra, có lẽ là tâm lý vặn vẹo duyên cớ, Tiêu Viêm từ trình độ nào đó đã lâm vào một loại chấp nhất trạng thái, tâm lý cũng bắt đầu trở nên điên cuồng vặn vẹo.

"Là ai cho ngươi là dũng khí dám ở chúng ta Vân Lam Tông tông môn trước

giương oai? Ngươi là não tử tiến cứt sao?" Liền trong lòng mọi người có chút tuyệt vọng lúc, bỗng nhiên, trong hư không vang lên một đạo lạnh lùng thanh âm.

"Người nào? Núp trong bóng tối không dám ra đến, muốn chết đúng không?" Tiêu Viêm lạnh hừ một tiếng, thần niệm bao phủ, dò xét bốn phía, bất quá một lát sau hắn lại là cau mày một cái.

Tại trong đầu hắn, đối Tiêu Viêm loại này xem như đã lắc đầu thở dài Dược Lão nghe được đạo thanh âm này, cùng loại kia mơ hồ cảm nhận được đáng sợ khí tức, lại là toàn thân khẽ giật mình.

Tại Vân Lam Tông mọi người không biết xảy ra tình huống gì lúc, sơn môn trên không mở ra một cái ngân sắc vòng sáng, đó là không gian thông đạo, một bóng người từ không gian thông đạo bên trong bước ra một bước.

Đứng chắp tay, ánh mắt cúi nhìn phía dưới, đứng tại Vân Lam Tông trước sơn môn, phách lối vô cùng Tiêu Viêm, ánh mắt bên trong, chỉ có vô tận lạnh lùng.

Khi thấy đạo nhân ảnh này, Tiêu Viêm cả người trì trệ, không khỏi vô ý thức bị Giang Phong này lạnh lùng liếc một chút dọa đến rút lui mấy bước.

"Vân Phong ca ca, ngươi trở về."

"Phong nhi. . . Khụ khụ. . ."

Nạp Lan Yên Nhiên thần sắc vô cùng mừng rỡ, Vân Vận không dám ngẩng đầu nhìn Giang Phong, trong mơ hồ, con mắt bịt kín một vòng Quang Vụ, Vân Sơn chờ hắn tông môn nhân chớ không kinh hỉ.

Ba năm qua, Giang Phong tin tức hoàn toàn không có, hành tung thần bí, tục truyền, hắn ba năm trước đây chính là Đấu Tông cường giả, mà bây giờ lại đạt tới trình độ nào đó đâu?

Vân Sơn ngừng phun máu, trong đôi mắt già nua tràn ngập nước mắt, hiển nhiên, Vân Lam Tông kém chút che diệt, Giang Phong kịp thời đến thật làm cho hắn rất lợi hại kích động.

"Đem đan dược này ăn vào!" Giang Phong nhìn Nạp Lan Yên Nhiên liếc một chút, gặp nha đầu này dung mạo càng thêm xuất chúng, mỉm cười, lược khẽ gật đầu, chợt nhìn một chút Vân Vận, mi đầu lại là nhíu một cái, rất nhanh liền dời, lấy ánh mắt của hắn tự nhiên chính mình phát hiện Vân Vận không phải xử nữ thân thể.

Không phải cũng không phải là đi, Giang Phong cũng không có đi chú ý nhiều như vậy.

Chỉ là hơi liếc nhìn nàng một cái, khẽ gật đầu, vừa rồi hắn cũng từ một nơi bí mật gần đó quan sát một hồi, mới vừa rồi không có vội vã xuất thủ, hoàn toàn là đang đợi một cái ra tay lý do.

Bây giờ Tiêu Viêm hoàn toàn đắc tội Vân Lam Tông, chuyện kia liền đơn giản dễ làm.

"Vân Phong Tiểu Cẩu, ngươi rốt cục dám ra đây a, ta còn tưởng rằng ngươi tránh ở bên trong làm con rùa đen rút đầu, nếu là chậm một bước nữa, các ngươi Vân Lam Tông liền sẽ bị ta bị tiêu diệt." Tiêu Viêm tiến lên một bước, cười lạnh nói.

"Gia gia, các ngươi tất cả lui ra." Giang Phong tự mình cho ăn Vân Sơn ăn vào đan dược, để tất cả trưởng lão lui ra phía sau.

Vân Sơn bọn người có chút quan tâm nói: "Vậy ngươi cẩn thận một chút."

Giang Phong khoát khoát tay, ra hiệu mấy người không cần lo lắng.

Lúc này mới nhìn về phía Tiêu Viêm, lắc đầu cười nói: "Ngươi là tự tư người, trước vì đó từ hôn, đó là rất bình thường sự tình, mà lại ta cũng đã nói, nếu là

ngươi dám đến Vân Lam Tông, ngươi hẳn là minh bạch hậu quả."

"Hậu quả? Chỉ sợ ngươi còn không có bản sự kia đi." Tiêu Viêm nhếch miệng lên một vòng khinh thường ý cười, hừ lạnh nói.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 241: Cổ Nguyên Xuất Thủ

Chương 241: Cổ Nguyên xuất thủ

Đề cử đọc: Tu chân bốn vạn năm, Mạt Thế đại nấu lại, đồng tôn, mộc Tiên truyền, tu chân nói chuyện phiếm nhóm, hệ thống Trưởng Tỷ làm khó, tu chân ta là nữ chính, đô thị siêu cấp Y Tiên, vô thượng truyền thừa, Thần Tàng

"Đã ngươi muốn tìm cái chết, vậy ta liền thành toàn ngươi." Giang Phong ánh mắt ngưng tụ, lạnh xuống đến, lạnh hừ một tiếng, một cỗ đáng sợ uy áp, chấn nhiếp Cửu Thiên Thập Địa, đây là một cỗ bao trùm thiên địa, có ta vô địch khí tức.

Tại cỗ này đáng sợ khí tức dưới, Tiêu Viêm đúng là nhịn không được run rẩy, sắc mặt hắn bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi.

"Đấu Đế. . ." Cái này một cỗ uy hiếp Cửu Thiên Thập Địa khí tức khủng bố vừa mới phóng thích, giữa thiên địa không gian liền kịch liệt bắt đầu vặn vẹo, phảng phất không gian đều muốn sụp đổ.

Tiêu Viêm đã bị dọa sợ, chuẩn xác điểm tới nói hắn là vô pháp động đậy, dù sao hắn thế nào cũng không nghĩ tới Giang Phong vậy mà như thế khủng bố.

Hắn vẫn muốn đuổi kịp Giang Phong cước bộ, thậm chí không tiếc bất cứ giá nào, tu luyện Hồn Tộc ma công, hết thảy chỉ vì có thể tăng thực lực lên đánh bại Giang Phong, thế nhưng là bây giờ xem ra, hắn cuối cùng vẫn là không bằng Giang Phong.

Ở một mức độ rất lớn, hắn cùng Giang Phong chênh lệch thực sự quá lớn.

Nhưng mà đó cũng không phải để hắn chấn kinh, chấn kinh vẫn là Dược Lão tại trong đầu hắn chỗ nói ra câu nói kia?

"Đấu Đế. . ." Dược Lão trước xem như Dược Thánh cảnh giới, hắn tự nhiên hiểu biết Đấu Khí Đại Lục Đấu giả cảnh giới phân chia, Đấu Đế, này là bực nào tồn tại, nhưng mà, Giang Phong đã trở thành Đấu Đế.

"Không. . . Không có khả năng. . . Ngươi làm sao có thể như thế trong thời gian ngắn trở thành loại kia tồn tại, cái này nhất định là ảo giác, lão thiên, ngươi quá không công bằng, vì sao muốn như thế đối đãi ta. . ." Tiêu Viêm ngửa mặt lên trời gào thét, thanh âm bên trong tràn ngập cực độ không cam lòng.

Để hắn trong gia tộc trưởng thành chú mục thiên tài, vốn cho rằng có thể qua một cái vượt qua nghiện, kết quả bỗng nhiên trong vòng một đêm từ Đấu giả rơi xuống thành đấu khí Tam Đoạn phế vật, thành vì gia tộc trò cười.

Về sau, lại trong gia tộc bị Nạp Lan Yên Nhiên từ hôn, lần lượt trào phúng cùng sỉ nhục, tựa hồ đấu cùng hắn móc nối, hắn một mực sống ở Giang Phong bóng mờ dưới, hắn không cam lòng.

Nhưng mà, tất cả những thứ này đã không trọng yếu, bởi vì Giang Phong trực tiếp xuất thủ mạt sát Tiêu Viêm.

"Từ nay về sau, Tiêu gia cùng ngươi, lại bởi vì ngươi cuồng vọng, từ trên đời này biến mất!" Giang Phong ánh mắt bên trong vô cùng lạnh lùng, hắn chậm rãi đưa tay, hư không nhất chưởng, mang theo một cỗ vô thượng uy áp, hướng Tiêu Viêm nhấn tới.

Sở hữu Vân Lam Tông tất cả mọi người ngừng thở, chuẩn xác hơn điểm tới nói là bị dọa sợ, dù sao bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới Giang Phong lại là cường đại như vậy tồn tại.

Vân Sơn tự nhiên cũng là bị dọa sợ, nhưng rất nhanh, chính là một cỗ kinh hãi xông lên đầu.

"Oanh!" Nhưng mà, ngay tại Giang Phong tiện tay một đầu ngón tay muốn đè chết Tiêu Viêm thời điểm, hư không lại là đột nhiên kịch liệt chấn động.

Ba động bên trong, Vân Lam Tông trên không không gian thông đạo bị mở ra, năm sáu đạo nhân ảnh từ đó đi ra, một tên người mặc tử sắc váy lụa thiếu nữ xinh đẹp đi theo một tên người mặc trường bào màu xám sau lưng lão giả, từ không gian thông đạo bên trong đi ra.

Mới vừa xuất hiện, Hôi bào lão giả chính là trực tiếp nhất chưởng hướng Giang Phong đánh tới.

Cửu tinh Đấu Thánh khủng bố uy áp trong nháy mắt bạo phát, cự Đại Chưởng Ấn cách không ngưng tụ thành, hướng về Giang Phong hoành ép mà đến.

"Tiêu Viêm ca ca, không cần lo lắng, ngươi không có việc gì." Người tới chính là Tiêu Huân Nhi, mà này xuất thủ người đúng là hắn phụ thân Cổ Nguyên.

Oanh!

Một cỗ vô hình ba động cùng Cự Chưởng trong nháy mắt oanh cùng một chỗ, hư không nổ vang, Giang Phong cau mày một cái, nhấc vung tay lên, không gian chấn động bị định trụ, lần nữa vung tay lên, Vân Lam Tông mọi người bị hắn đưa tay một nhiếp, trực tiếp hóa thành mấy trăm đạo quang mang thu nhập Long đeo trong không gian.

Căn bản không kịp để Cổ Nguyên bọn người đi phản ứng, Vân Sơn bọn người liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Vân Lam Tông biến thành không có một ai tông môn, Giang Phong nhìn về

phía không trung Cổ Nguyên bọn người.

Chỉ là này lạnh lùng vô cùng ánh mắt quét qua, Cổ Nguyên mấy người liền ngay cả liền rút lui mấy bước, sắc mặt bỗng nhiên đại biến, "Nho nhỏ Vân Lam Tông, tại sao có thể có ngươi bực này tồn tại. . ."

"Các ngươi Cổ Tộc đây là muốn xen vào việc của người khác?" Nhìn lấy trước tới cứu viện Tiêu Viêm cổ Huân nhi còn có Cổ Nguyên cùng Cổ Sơn, Cổ Đạo bọn người, Giang Phong lông mày nhíu lại, nhếch miệng lên một vòng đạm mạc ý cười nói.

"Các hạ không bằng ngồi xuống, chúng ta nói chuyện, thực giữa chúng ta cũng không có ân oán, nếu có thể như vậy hoà giải, há không diệu quá thay?" Cổ Nguyên gạt ra vẻ mỉm cười, trong lòng đã sớm bị Giang Phong thực lực cho chấn trụ, nhưng mà hắn lại không thể không đi cười theo cùng Giang Phong vẻ mặt ôn hoà nói chuyện.

Nếu là đổi lại người bình thường, đoán chừng sớm đã bị hắn một bàn tay cho chụp chết, nhưng mà Giang Phong khác biệt, hắn không thể không cười theo nói chuyện, bởi vì một khi đánh nhau, song phương còn không biết ai thua ai thắng.

Vừa rồi, Giang Phong phóng thích Đấu Đế khí tức, hắn còn không có ra sân, nếu là cho hắn biết Giang Phong đã là một tên Đấu Đế, đoán chừng Cổ Nguyên hội không nói hai lời, trực tiếp xoay người rời đi.

Cổ Nguyên trong lòng đó là một vạn cái không nguyện ý, nếu không phải Tiêu Huân Nhi nữ nhi này lấy cái chết bức bách, muốn hắn xuất thủ đến Vân Lam Tông nhìn xem, nói không chừng hắn thật đúng là sẽ không tới.

Chỉ là một cái Vân Lam Tông tính là cái gì chứ, một đầu ngón tay liền có thể ân chết, bất quá bây giờ xem ra, một đầu ngón tay tựa hồ không đủ, một bàn tay, mười mấy cái quyền đầu, tựa hồ mới có thể ân đến động?

"Ta nói qua, hôm nay ai cũng cứu không Tiêu Viêm, đã hắn muốn tìm đường

chết, vậy liền phải làm cho tốt tìm đường chết đại giới, các ngươi Cổ Tộc như là muốn xen vào việc của người khác, vậy liền đừng trách ta xuất thủ trấn áp!" Giang Phong đứng chắp tay, đối mặt Cổ Sơn chờ sáu vị Cổ Tộc Đấu Thánh, ngạo mà đứng hư không, cũng không có lộ ra mảy may khiếp nhược sắc, ngược lại là dùng một loại nhìn xuống ánh mắt nhìn bọn hắn chằm chằm.

"Cuồng vọng, ngươi đây là đang muốn chết!"

Nghe được Giang Phong một hai lại lại mà ba không đem Cổ Tộc để vào mắt, đồng thời còn nói rõ trực tiếp xuất thủ trấn áp chính mình cùng Tộc Trưởng, một bên sớm liền không nhịn được Cổ Sơn rốt cục giận.

Bọn họ là Viễn Cổ tám trong đại tộc Cổ Tộc, cao cao tại thượng, hiện tại thế mà năm đó không nhìn bọn họ tồn tại, càng là trực tiếp xuất thủ, nhất chưởng hướng phía Giang Phong vỗ xuống tới.

Hắn muốn để cái này không biết sống chết con kiến hôi biết mình Cổ Tộc lợi hại.

Nhìn lấy hướng chính mình vỗ xuống đến to lớn bàn tay, Giang Phong sắc mặt bất biến, đưa tay nhất chỉ cách không điểm ra, một đạo vô hình Chỉ Kính xẹt qua hư không, xuyên qua vô số không gian, đi vào Cổ Sơn trước mặt.

"Phốc phốc!"

Cự Chưởng ứng thanh mà nát, nhưng là vô hình Chỉ Kính lại là vẫn như cũ sắc bén! Một đường thế như chẻ tre, nhất chỉ hướng Cổ Sơn xuyên thủng qua tới.

"Không!"

Cảm nhận được từ đạo kiếm khí này bên trên truyền đến khủng bố uy lực kinh khủng, Cổ Sơn trong nháy mắt dọa đến sợ vỡ mật, đồng tử không ngừng phóng đại, hắn muốn lách mình né tránh, tuy nhiên lại bi ai phát hiện, thân thể

của hắn đã không động đậy.

"Hừ. . ." Ngay tại vô hình Chỉ Kính sắp xuyên thủng Cổ Sơn mi tâm thời điểm, bỗng nhiên, trong hư không vang lên hừ lạnh một tiếng, nguyên bản rất lạnh nhạt Cổ Nguyên lạnh hừ một tiếng, đưa tay cách không đánh tới nhất chưởng.

Xoạt xoạt!

Này vô hình Chỉ Kính trực tiếp xuyên qua Cự Chưởng, chỉ là trong nháy mắt, Cự Chưởng liền bị cứ thế mà điểm nát.

Thổi phù một tiếng, Cổ Sơn mi tâm thêm ra một cái lỗ máu, hắn thật không thể tin trừng to mắt, sau một khắc, hô một tiếng vang lên, cả người hắn đúng là trực tiếp bốc cháy lên.

Hừng hực khủng bố ngọn lửa màu đỏ thắm đem hắn kiện hàng, còn đến không kịp kêu cứu, chớp mắt hóa thành một đống tro tàn.

Tê!

Thấy cảnh này, giữa sân hoàn toàn yên tĩnh, đặc biệt là Cổ Nguyên mấy tên Đấu Thánh, càng là dọa đến vội vàng lui lại, sắc mặt đại biến.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 242: Cổ Tộc Thoái Ẩn

Chương 242: Cổ Tộc thoái ẩn

"Đại. . . Đế. . ." Cổ Nguyên mấy người sâu thở sâu, hai chân đã có chút như nhũn ra, loại kia vô hình uy áp ép lên trên ngực bọn hắn, để bọn hắn thẳng không thở nổi.

Xem như Đấu Khí Đại Lục tối đỉnh phong mấy cái tồn tại, Cổ Nguyên tự nhiên rõ ràng vừa rồi Giang Phong chỗ phóng xuất ra loại kia bao trùm ở giữa thiên địa khí tức ý vị như thế nào.

Đấu Đế, đây chính là siêu thoát Đấu Thánh lên tồn tại, từ khi Thượng Cổ thời kỳ ra một cái Đà Xá Cổ Đế về sau, Đấu Khí Đại Lục liền không tiếp tục xuất hiện qua một vị Đấu Đế, bây giờ lại là xuất hiện, đây tuyệt đối là một kiện chấn kinh toàn bộ Đấu Khí Đại Lục sự tình.

"Tiền bối, tất cả những thứ này đều là hiểu lầm, hiểu lầm a." Cổ Nguyên có loại muốn muốn khóc lên xúc động, hắn hận không thể một bàn tay chụp chết Tiêu Viêm cái này hố cha vợ hàng.

Tiêu Huân Nhi cũng đã bị dọa phát sợ, não tử hỗn loạn tưng bừng, trước, còn cho là mình phụ thân xuất thủ, hắn là có thể chấn nhiếp Giang Phong, nhưng là bây giờ xem ra, bọn họ tựa hồ hoàn toàn muốn sai.

Tiêu Viêm, hố bọn hắn, mẹ nó, cái gì ba năm ước, đều là cẩu thí.

Phía dưới, đứng tại Vân Lam Tông trước sơn môn Tiêu Viêm đã từ lâu bị dọa

đến mặt không người sắc, hắn ngơ ngác đứng ở trước sơn môn, căn bản không biết mình làm sao bây giờ.

Giang Phong cường đại, thực sự vượt qua hắn tưởng tượng, Đấu Đế, đó là một cái xa xôi truyền thuyết.

Hắn từ cho là mình trong thời gian ngắn thực lực tấn thăng đến Đấu Tôn, tại toàn bộ Đấu Khí Đại Lục có thể nói là Thiên Kiêu tử, nhưng là bây giờ xem ra, hết thảy đều sai.

"Hiểu lầm sao? Ta muốn chưa hắn đi, các ngươi Cổ Tộc đã muốn xen vào việc của người khác, vậy sẽ phải muốn thích chõ mũi vào chuyện người khác đại giới." Giang Phong nhếch miệng lên một tia cười lạnh, nếu như đổi lại trước, đối mặt Cổ Tộc, Giang Phong có thể muốn kiêng kị, nhưng là bây giờ, xem như toàn bộ Đấu Khí Đại Lục tối đỉnh phong tồn tại.

Giang Phong tự tin, hắn hoàn toàn có thể không cần kiêng kị nhiều như vậy, cho dù toàn bộ Cổ Tộc ra mặt, cũng bất quá là một đầu ngón tay ân bế tắc cục.

"Tiền bối, việc này chúng ta Cổ Tộc không tham dự, vi biểu bày ra thành ý, tại hạ nguyện ý mang toàn bộ Cổ Tộc thần phục tiền bối dưới trướng, vì tiền bối cống hiến sức lực!" Cổ Nguyên, Cổ Đạo trên mặt mấy người gạt ra vẻ mỉm cười, cưỡng ép cười nói.

"Xong!" Nhìn thấy Cổ Nguyên mấy người cũng hướng Giang Phong biểu thị thần phục, cúi đầu cúi người, Tiêu Viêm cả người chỉ cảm thấy lạnh cả người, không biết làm sao.

"Phụ thân. . ." Tiêu Huân Nhi thông suốt ngẩng đầu, vội vàng nói ra.

Ba!

Cổ Nguyên ánh mắt dựng lên, trực tiếp trở lại cũng là một bàn tay hung hăng quất vào Tiêu Huân Nhi trên gương mặt xinh đẹp, quát: "Ngươi cái này đáng

chết bất hiếu nữ, cũng là bởi vì ngươi, ngươi muốn cho toàn bộ Cổ Tộc đều chôn vùi trong tay ngươi sao? Đều là lão phu dung túng ngươi, hôm nay đắc tội Đại Đế, cái này là tử tội. . ."

Cổ Nguyên một bên quát lớn, một bên nhìn về phía Tiêu Viêm, một cỗ kinh khủng uy áp trong nháy mắt ép hướng Tiêu Viêm, Tiêu Viêm cả người phù phù một tiếng, quỳ xuống tới.

Một đạo hư huyễn hơi mờ lão giả thân ảnh từ Tiêu Viêm trên ngón tay trong nạp giới bay ra.

"Dược Tộc người. . ." Dược Lão mới vừa xuất hiện, Cổ Nguyên phía sau Cổ Đạo mấy người liền trực tiếp nhận ra Dược Lão, "Ngươi là Dược Trần?"

Dược Trần, đã từng đỉnh cấp Luyện Dược Sư, xem như toàn bộ Đấu Khí Đại Lục tối đỉnh phong tồn tại, bọn họ vẫn là nhận biết.

"Trách không được, tiểu tử này thực lực tăng lên nhanh như vậy, nguyên lai là ngươi đang làm trò quỷ." Mấy người cũng rốt cuộc minh bạch chuyện gì xảy ra.

"Hà tất phải như vậy đâu?" Hư huyễn linh hồn biến ảo thành một cái tiên phong đạo cốt lão giả, lão giả râu tóc bạc trắng, bất đắc dĩ thở dài nói ra.

Dược Lão đã không chỉ một lần khuyên qua Tiêu Viêm, để Tiêu Viêm không nên trêu chọc Vân Lam Tông, thế nhưng là bất đắc dĩ Tiêu Viêm lại là không nghe khuyên bảo, cuối cùng mới đưa đến loại kết quả này.

Chỉ bất quá không nghĩ tới là, loại kết quả này lại là tới nhanh như vậy, loại hậu quả này, cũng là Dược Lão không nghĩ tới, hết thảy đều đã vượt qua hắn chưởng khống, cho dù hắn có Đấu Thánh thực lực, thế nhưng là đối mặt Cổ Nguyên những tồn tại này, hắn lại có thể nói cái gì.

"Tiền bối, hai người này, nên xử trí như thế nào?" Cổ Nguyên cười theo, Đạp

Không đi vào Giang Phong trước mặt, có chút cung kính nói.

"Mấy người các ngươi ta còn chưa nói xử trí như thế nào, đúng không?" Giang Phong có chút xem thường nhìn Cổ Nguyên liếc một chút, mẹ nó, cái này thái độ chuyển biến với có thể, có quân sư quạt mo tài liệu.

Cổ Đạo mấy cái sắc mặt người có chút xấu hổ, Giang Phong lại là lộ ra một nụ cười quỷ dị.

Đưa tay liên tục điểm ra, tại Cổ Sơn mấy người hãi nhiên trong thần sắc, năm đạo khủng bố Thải Sắc Hà Quang trong nháy mắt bay ra, trực tiếp chui vào năm người mi tâm, tốc độ nhanh, vượt xa khỏi bọn họ tưởng tượng.

Chờ đợi bọn hắn kịp phản ứng lúc, tại trong đầu của bọn họ nhiều một viên quỷ dị phù văn lạc ấn.

"Đây là. . ." Cảm thụ được trong đầu cái viên kia phát ra Thải Sắc Hà Quang, huyền ảo vô cùng phù văn bên trong phát ra khủng bố quang mang, Cổ Nguyên mấy người càng thêm chấn kinh.

"Đây là Thần Hồn lạc ấn, này lạc ấn, chính là là các ngươi cùng ta ở giữa Linh Hồn Khế Ước, trước các ngươi đã nói, nguyện ý thần phục với ta, đã như vậy, vậy liền thần phục tốt." Giang Phong lộ ra một nụ cười quỷ dị, cười nhạt một tiếng, nói ra.

"Cái gì, linh hồn lạc ấn. . ." Nghe được linh hồn lạc ấn, Cổ Nguyên mấy cái sắc mặt người bỗng nhiên đại biến, bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới, Giang Phong vậy mà trực tiếp đối bọn hắn thi triển linh hồn lạc ấn, nhưng là hiện tại bọn hắn không muốn thần phục, cũng đã không có khả năng, trước mắt một vị Đấu Đế ở đây, còn có thể làm sao.

"Cổ Tộc Tộc Trưởng Cổ Nguyên. . ."

"Cổ Tộc trưởng lão Cổ Đạo. . ."

"Cổ Tộc nguyện ý quy hàng tiền bối dưới trướng, vì tiền bối cống hiến sức lực!"

Thần sắc không ngừng biến hóa, Cổ Nguyên cuối cùng thở dài một hơi, chỉ huy Cổ Đạo mấy tên Đấu Thánh hướng Giang Phong thần phục nói.

Giang Phong khoát khoát tay, ánh mắt nhìn về phía Dược Lão, Dược Lão ngạo mà đứng, tại cùng Giang Phong đang đối mặt, vẫn là không nhịn được đến gập cả lưng, "Đại. . . Đế. . . Ta. . ."

Đối mặt như thế tồn tại, Dược Lão cho dù trong lòng bất đắc dĩ, nhưng cũng không thể không cung kính hành lễ.

"Tiền bối, người này liền từ ta xuất thủ trấn sát hắn a?" Thần phục Giang Phong, Cổ Nguyên biết rõ tận dụng thời cơ, lập tức nịnh nọt Giang Phong, ý là muốn đích thân xuất thủ đánh giết Tiêu Viêm.

Tiêu Viêm thần sắc sợ hãi, liên tục lui lại mấy bước, "Không, đừng có giết ta. . ."

"Vân Phong, ngươi liền bỏ qua Tiêu Viêm đi, thực hắn bản tâm cũng không xấu. . ." Nhìn thấy cha mình Cổ Nguyên còn có Cổ Đạo thúc thúc mấy người thần phục Giang Phong, đồng thời Cổ Nguyên tự mình mở miệng chặn đánh giết Tiêu Viêm, Tiêu Huân Nhi trong lòng thở dài một hơi, chậm rãi hướng về phía trước, đi vào Tiêu Viêm trước mặt, ngăn trở nói.

Ánh mắt sáng rực, có chút chịu chết tiết tấu.

"Ngươi cái này bất hiếu nữ, ngươi hà tất phải như vậy. . ." Gặp Tiêu Huân Nhi vẫn như cũ thay Tiêu Viêm nói chuyện, Cổ Nguyên tức giận đến trong nháy mắt nổi trận lôi đình, phẫn nộ quát.

"Thôi, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, Cổ Nguyên, ngươi ứng cái kia biết phải làm sao, không cần ta giao ngươi đi?"

Đối với Tiêu Viêm, Tiền Giang Phong còn dự định một đầu ngón tay ân chết đứa nhỏ này, bất quá ngẫm lại, vừa nghĩ tới một câu kia "30 năm Hà Đông 30 năm Hà Tây."

Giang Phong cũng nghĩ đến một cái biện pháp, cái kia chính là trực tiếp để Cổ Nguyên phế Tiêu Viêm đan điền, để đứa nhỏ này vĩnh còn lâu mới có thể tu luyện, thực muốn so giết con hàng này còn muốn kích thích.

Về phần Tiêu gia, một cái Tiểu Gia Tộc mà thôi, Giang Phong không cần dùng đi làm đối phương.

"Vâng! Đại Đế yên tâm, việc này Cổ Nguyên nhất định xử lý làm cho thỏa đáng!" Cổ Nguyên cung kính xác nhận.

Nhìn một chút Tiêu Huân Nhi, Giang Phong quét về phía Dược Lão, trong lòng hơi động, cách không một nhiếp, Dược Lão còn không biết chuyện gì xảy ra, trước mặt không gian một trận vặn vẹo, sau một khắc, đã bị Giang Phong thu nhập Long đeo trong không gian.

Về phần Tiêu Huân Nhi đến có thể hay không bởi vì Tiêu Viêm bị phế, hoặc là Cổ Nguyên xuất thủ phế Tiêu Viêm, tất cả những thứ này đã không có quan hệ gì với Giang Phong.

Đem Vân Sơn bọn người một lần nữa thả lại Vân Lam Tông, lại thêm cho Vân Sơn không ít đấu kỹ Thiên giai, Vân Lam Tông thực lực xem như hoàn toàn tiến vào một cái đỉnh cấp tầng thứ, mặt khác có Cổ Tộc tọa trấn, Đấu Khí Đại Lục cơ bản đã không có người nào dám trêu chọc.

Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, vừa rồi giải quyết xong Tiêu Viêm cẩu thí ba năm ước, Giang Phong lại về một chuyến Ô Thản Thành, về Ô Thản Thành thì là dự định để Hải Ba Đông mang Nhã Phi cái này Sexy Girl tiến vào Vân Lam Tông phát triển.

Lần này, tự nhiên không thể tránh né gặp được gia liệt gia tộc khiêu khích.

Trong vòng một đêm, gia liệt gia tộc hoàn toàn biến thành một vùng phế tích.

Đêm đó, có không ít Đấu Khí Đại Lục cường giả nhao nhao xé rách hư không tiến đến quan sát, duy chỉ có Cổ Tộc vô cùng an tĩnh, cũng không có người tiến đến, lần, cũng là Thái Hư Cổ Long nhất tộc cũng là mười phần yên tĩnh.

Nhưng là có một cái chấn động tin tức kinh người hoàn toàn tại toàn bộ trên Đấu Khí đại lục truyền ra, cái kia chính là Đấu Đế xuất hiện.

Về phần cái này Đấu Đế đến là ai, hết thảy cũng chưa biết chừng.

Giải quyết xong những chuyện này, Đấu Phá Thế Giới cơ bản không sai biệt lắm kết thúc, nhưng là còn có một chủng tộc không có giải quyết, đó chính là Hồn Tộc.

Về phần Cổ Giới chính giữa mộ, bên trong tuy nhiên có không ít linh hồn, nhưng là Giang Phong bây giờ đã không cần, vì đó, cũng không có đi đánh cái kia tâm tư.

Mà về phần bên trong Tiêu Huyền, Giang Phong tự nhiên cũng không có hứng thú.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 243: Giáng Lâm Hồn Giới

Chương 243: Giáng lâm Hồn Giới

Đương nhiên hắn thấy, Cổ Nguyên muốn theo Giáo Chủ cùng chết, cái này không khác cầm Trứng chọi Đá, sơ ý một chút, rất có thể liền Lòng đỏ trứng đều cho đập nát!

Nếu như đắc tội Diệp Huyền, coi như đến lúc đó, chính mình nhớ tình cũ không ra tay với Cổ Tộc, đã quy thuận Giáo Chủ Thái Hư Cổ Long nhất tộc Long Hoàng Chúc Khôn cũng sẽ đến đây cho Diệp Long Đế bệ hạ qùy liếm!

Huống chi lấy Giáo Chủ thực lực, một khi Giáo Chủ muốn muốn xuất thủ, này tất nhiên là hủy thiên diệt địa y hệt, nếu như Cổ Tộc chọc giận Giáo Chủ, vậy cũng có khả năng bị Giáo Chủ trực tiếp diệt đi.

Khi đó, Cổ Tộc xem như hoàn toàn biến mất trên thế giới này.

Nghe được Tiêu Huyền lời nói, Cổ Nguyên trên mặt không khỏi lại là biến đổi, nói thật, Tiêu Huyền là tính cách gì, hắn nhưng là không bình thường rõ ràng.

Đây là một cái chánh thức cuồng nhân, ngoan nhân, hiện tại liền liền hắn đều như vậy nói, cái này cái gọi là tám Huyền Giáo Giáo Chủ đến tột cùng có năng lực gì, đáng giá Tiêu Huyền kiêng kỵ như vậy, như thế hiệu trung.

Ngay tại Cổ Nguyên cân nhắc thời điểm, Tiêu Huyền một câu nói tiếp theo, lại là để hắn hoàn toàn bỏ đi theo Diệp Huyền cùng chết suy nghĩ.

"Cổ Nguyên, nếu không phải Giáo Chủ vì ta đúc lại thân thể, chỉ sợ ta hiện tại căn bản cũng không có bước vào Đấu Đế cánh cửa này, hiện tại vẫn chỉ là một sợi Tinh Hồn, thần phục đi, ngươi không phải Giáo Chủ Đại Nhân đối thủ, trừ phi ngươi muốn chôn vùi toàn bộ Cổ Tộc!"

Oanh!

Tiêu Huyền vừa dứt lời, Cổ Nguyên, Cổ Đạo bọn người lần nữa trong lòng chấn kinh, trên mặt hãi nhiên biến sắc, đã sớm bị chấn động đến không cách nào dùng ngôn ngữ để diễn tả.

Bọn họ trước suy đoán Tiêu Huyền khôi phục thân thể trạng thái có thể cùng trước mắt tên kia áo trắng anh tuấn thiếu niên có liên quan, thế nhưng là làm Tiêu Huyền chính mình chủ động thừa nhận này lại là một chuyện khác.

Đúc lại thân thể, trực tiếp tăng cao tu vi tiến giai Đấu Đế!

Đây là một loại như thế nào thông thiên triệt địa thủ đoạn, liền xem như trong truyền thuyết kia đà lưỡi Cổ Đế chỉ sợ cũng không có loại thủ đoạn này, cho một sợi Tinh Hồn đúc lại thân thể a, Cổ Nguyên chỉ cảm thấy hiện tại chính mình nhịp tim đập đến rất lợi hại, có loại bị hoảng sợ ra bệnh tim cảm giác.

Nhìn thấy Cổ Nguyên đám người trên mặt loại kia khoa trương chấn kinh biểu lộ, Tiêu Huyền trong mắt lóe lên một tia tinh quang, lần nữa mở miệng nói:

"Cổ Nguyên, ta hiện tại là Tam Tinh đỉnh phong Đấu Đế thực lực!"

Cái gì!

Nghe được Tiêu Huyền lời nói, Cổ Nguyên toàn thân kịch chấn, hắn thế nào cũng không nghĩ tới Tiêu Huyền tiền bối bây giờ lại là Tam Tinh đỉnh phong Đấu Đế thực lực.

Trước hắn coi là Tiêu Huyền thực lực tối đa cũng cũng là nhất tinh Đấu Đế, nhưng bây giờ Tiêu Huyền tự mình mở miệng thừa nhận, mang cho hắn chấn

động có thể nghĩ!

Lúc này, Cổ Nguyên thấy lại hướng đứng ở một bên Diệp Huyền về sau, ánh mắt lộ ra một vòng thật không thể tin!

Tiêu Huyền nói cho hắn biết những này mục đích, chỉ có một cái, cái kia chính là tám Huyền Giáo Giáo Chủ có để hắn trở thành Đấu Đế biện pháp!

Kể từ đó, Tiêu Huyền cái này thần đồng dạng nam nhân đầu nhập vào Diệp Huyền liền nói thông!

Giờ khắc này, nếu nói Cổ Nguyên trong lòng không động tâm, đó là giả.

Đây chính là Đấu Đế a, trên Đấu Khí đại lục đỉnh phong tồn tại, thử hỏi lại có người nào dám nói mình không tâm động!

"Ta đồng ý!"

Sau một hồi, Cổ Nguyên nhẹ nói nói.

Cổ Nguyên vì đó đồng ý, có hai nguyên nhân, cái thứ nhất là Cổ Tộc toàn tộc tánh mạng theo tương lai, hắn thân là Tộc Trưởng, không thể bị tâm tình ảnh hưởng cả một tộc nhóm, bằng không hắn cũng là toàn bộ Cổ Tộc tội nhân!

Về phần cái nguyên nhân thứ hai, cái kia chính là Tiêu Huyền nói tới thành đế cơ hội!

Ngay tại Cổ Nguyên đồng ý trong nháy mắt, sau đó liền thấy một vệt kim quang nhanh chóng thu hút trong đầu hắn, không đợi hắn có phản ứng, một đống lớn tin tức liền tràn vào trong đầu!

Làm tiếp thu xong những tin tức này về sau, Cổ Nguyên cả người đều ngẩn ở tại chỗ, làm hiểu biết trong đầu những tin tức này về sau, dùng chấn kinh đã không đủ hình dung hắn lúc này tâm tình!

Nhìn thấy Cổ Nguyên một mặt chấn kinh bộ dáng về sau, đứng tại Diệp Huyền bên cạnh Tiêu Huyền khóe miệng lộ ra một vòng mỉm cười, gật gật đầu.

"Thuộc hạ Cổ Nguyên, vừa rồi có nhiều mạo phạm, mong rằng Giáo Chủ thứ tội!"

Sau một hồi, Cổ Nguyên cái này mới đi đến Diệp Huyền trước mặt, quỳ mọp xuống đất nói ra.

"Người tới, đem Cổ Liệt dẫn tới. . ." Tại Diệp Huyền để Cổ Nguyên sau khi đứng dậy, Cổ Nguyên trở lại liền muốn ra lệnh cho người đem trên mặt đất đã hôn mê Cổ Liệt dẫn đi cho Diệp Giáo Chủ trị tội.

Nhưng mà Diệp Huyền lại là ngăn lại hắn, đối với Cổ Liệt, hắn còn không để vào mắt, đã Diệp Huyền mở miệng nói không, Cổ Nguyên tự nhiên cũng không dám vi phạm Diệp Huyền ý tứ.

Nhưng là vi biểu bày ra đối Diệp Huyền kính sợ, xong việc Hậu Cổ đồng khẳng định hội trừng phạt Cổ Liệt, cứ việc Cổ Liệt rất thụ Cổ Nguyên ưu ái, thế nhưng là nhất định nhận trừng phạt đó là tất nhiên, nếu không về sau hắn tại Diệp Huyền trước mặt địa vị liền sẽ khó giữ được.

Đã Diệp Huyền có thể thu phục bọn họ Cổ Tộc, như vậy cũng chính là mang ý nghĩa đồng dạng có thể thu phục tộc khác, tỉ như bọn họ đối thủ một mất một còn Hồn Tộc, nếu như tại Diệp Huyền trước mặt ấn tượng không tốt, như vậy về sau hắn khẳng định rất khó lẫn vào xuống dưới.

Vì về sau có thể bị Giáo Chủ Đại Nhân coi trọng, để hắn tại một chút vị diện chinh chiến, vì này thiên đại cơ duyên, nghĩ tới đây, Cổ Nguyên đối Diệp Huyền càng thêm cung kính!

Diệp Huyền tiện tay đem Cổ Nguyên đỡ dậy về sau, phân phó sau ba tháng để Cổ Nguyên chỉ huy Cổ Tộc tiến về Hắc giác vực tham gia Thiên Đình Đại Điển.

Phân phó xong những sự tình này về sau, Diệp Huyền, Tiêu Huyền, Cổ Nguyên ba người chợt phá vỡ không gian, tại Cổ Tộc mọi người kính sợ cùng ánh mắt sùng bái bên trong rời đi Cổ Giới, tiến về Hồn Giới, bước kế tiếp, Diệp Huyền muốn thu phục Hồn Thiên Đế!

Trung Châu Hồn Giới, đây là một cái Đấu Thánh Cường Giả mở ra đến Dị Thứ Nguyên Không Gian, ở cái này bí cảnh bên trong tất cả mọi người là linh hồn thể, chuyên môn lấy tu luyện cùng nghiên cứu linh hồn thể cùng dùng linh hồn thể tới tu luyện tấn thăng tu vi.

Bọn họ cũng là Đấu Khí Đại Lục tám đại chủng tộc bên trong Hồn Tộc, Tộc Trưởng Hồn Thiên Đế, dưới đối ngoại thế lực vì Hồn Điện.

Hồn Điện mười phần hung hăng càn quấy, đi khắp đại lục lùng bắt các loại linh hồn thể (có vẻ như bản thân liền là từ linh hồn thể tạo thành tổ chức), ứng vì trên Đấu Khí đại lục bên ngoài thế lực mạnh nhất (không bao gồm ẩn thế thế lực). Một mực đang truy tra Đà Xá Cổ Đế ngọc hạ lạc. Tại Tiêu Tộc có chút ân oán. Tại Vân Lam Tông xuống tay với Tiêu gia lúc, bắt đi Tiêu Viêm cha Tiêu Chiến; tại Tiêu Viêm cùng Vân Lam Tông đại chiến lúc, bắt đi Tiêu Viêm sư Dược Lão. Cùng Tiêu Viêm có cực oán cừu nặng. Đan Hội lúc phái mộ xương lão người ý đồ chiếm lấy Dị Hỏa. Điện Chủ Hồn Diệt Sinh (không phải Hồn Tộc Tộc Trưởng) thực lực thâm bất khả trắc, hành tung bí hiểm, Đan Tháp Tam Cự Đầu liên thủ còn không phải địch, thực lực ngũ tinh Đấu Thánh trung kỳ! Sau vì thất tinh Đấu Thánh khoảng chừng. Mà lại một mực đang tìm kiếm đại lượng có thực lực Luyện Dược Sư (tỷ như Dược Lão), tại vẫn lạc đỉnh một trận chiến bên trong thua với Tiêu Viêm, cũng bị hủy diệt thân thể, tàn hồn bị Hồn Tộc lấy đi. Sau bị Hư Vô Thôn Viêm cường hóa, vì thất tinh Đấu Thánh khoảng chừng. . . .

Bụi bầu trời đen kịt bên trong lơ lửng từng khối Vẫn Thạch, ở cái thế giới này trong hư không lơ lửng một tòa to lớn vô cùng, khí thế rộng rãi Cự Đại Cung Điện.

Cung điện Chánh Điện đại môn bảng hiệu bên trên khắc lấy một cái vô cùng

dễ thấy, vô cùng huyền ảo kiểu chữ "Hồn" chữ.

Cửa đại điện cũng không có thủ vệ, nhưng là tại đại điện chung quanh lại ẩn nặc mắng một cỗ lại một cỗ cường đại khí tức.

Những khí tức này tất cả đều là Đấu Thánh Cường Giả, hơn nữa còn là loại kia đạt tới bốn năm ngôi sao thánh tu vi cường giả khí tức.

Khoảng chừng trên trăm đạo, đặt ở toàn bộ Đấu Khí Đại Lục, tùy tiện mỗi ra ngoài một cái Đấu Thánh, đều sẽ làm cho cả Đấu Khí Đại Lục đều chấn động lên chấn động.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 244: Hồn Thiên Đế Sợ Hãi

Chương 244: Hồn Thiên Đế sợ hãi

Nhưng mà Hồn Thiên Đế cũng vẻn vẹn chỉ là chấn kinh một lát, một lát sau, hắn trong lòng cảm giác nặng nề.

Một cỗ kinh khủng Thần Hồn uy áp trực tiếp từ trên người hắn đột nhiên bạo phát, vô luận như thế nào, hôm nay Cổ Nguyên xem như hoàn toàn đắc tội Hồn Tộc, hắn không cho phép Cổ Nguyên ở đây làm càn, hắn cuối cùng vẫn là bắt đầu thăm dò.

"Hồn Thiên Đế, ngươi muốn chết. . ." Cảm nhận được Hồn Thiên Đế này đột nhiên tới Thần Hồn Công Kích, không đợi Cổ Nguyên lần nữa cướp một phen biểu hiện, đứng sau lưng Giang Phong, ăn mặc hắc sắc áo giáp, một mặt râu quai nón Chúc Khôn lại là lạnh hừ một tiếng, thân ảnh hóa thành một đạo tàn ảnh trong nháy mắt đi vào Giang Phong trước người, ngăn tại Giang Phong trước mặt, đưa tay đột nhiên cách không một chưởng vỗ hướng Hồn Thiên Đế.

Không có lộng lẫy ma pháp, cũng không có chiến đấu kịch liệt, nhưng là một chưởng này đánh ra, toàn bộ Hồn Giới lại là không chịu nổi loại này khủng bố uy áp, chấn động kịch liệt đứng lên.

Oanh!

Vô hình khủng bố sóng xung kích quét sạch tứ phương, sở hữu đứng sau lưng Hồn Thiên Đế Đấu Thánh cảnh giới Hồn Tộc cao thủ căn bản chưa kịp phản ứng

liền bị cứ thế mà quét bay ra ngoài.

Khoảng chừng trên trăm tên Đấu Thánh cảnh giới cường giả, không có gì ngoài Hồn Thiên Đế bên ngoài, cơ hồ không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, toàn bộ bay rớt ra ngoài, hung hăng đụng vào trên đại điện thạch trụ, cùng hắc sắc tài liệu chế tác mà thành trên vách tường.

"Ngươi. . . Chúc Khôn, không nghĩ tới biến mất mấy ngàn năm, ngươi cũng xuất hiện." Thân là toàn bộ Đấu Khí Đại Lục tối cao cấp tồn tại, chỉ là vừa mới giao thủ, từ Chúc Khôn thi triển ra Thái Hư Cổ Long nhất tộc khí tức khủng bố để phán đoán, Hồn Thiên Đế liền nhận ra Chúc Khôn.

Đây là Thái Hư Cổ Long nhất tộc biến mất mấy ngàn năm Thái Cổ Long Hoàng, bây giờ, lại là cùng nhau xuất hiện.

Song phương vừa giao thủ một cái, liền đồng thời lui lại mấy bước, chính là bởi vì trong nháy mắt đó giao thủ, Hồn Thiên Đế liền rõ ràng biết rõ Chúc Khôn cùng mình cùng Cổ Nguyên ba người cùng chỗ tại cửu tinh Đấu Thánh Điên Phong cảnh giới.

Nếu như nói trước hắn chỉ là đối Giang Phong trong lòng có một loại thái độ hoài nghi, nhưng là bây giờ từ Cổ Nguyên cùng Chúc Khôn hai người đối đãi Giang Phong như là nô bộc trên thái độ đến xem, Hồn Thiên Đế trong lòng cũng có chút hãi nhiên.

Hắn rõ ràng nhìn thấy Cổ Nguyên trên mặt lộ ra một màn kia nở nụ cười trào phúng, đó là một loại nhìn Tiểu Sửu ánh mắt, cái loại ánh mắt này để hắn cực kỳ không thoải mái.

Hồn Thiên Đế sắc mặt khó coi nhìn lấy xuất thủ Chúc Khôn còn có Chúc Khôn phía sau Giang Phong cùng Cổ Nguyên, ánh mắt hoàn toàn lạnh lẽo, lạnh lùng hỏi: "Cổ Nguyên, đây chính là ngươi cậy vào?"

Nghe được Hồn Thiên Đế lời nói, Cổ Nguyên lạnh hừ một tiếng, nhìn về phía

Giang Phong, thần thái cung kính, gặp Giang Phong không có phản đối, hắn trực tiếp một bước tiến lên, đối Hồn Thiên Đế âm thanh lạnh lùng nói: "Hồn Thiên Đế, hôm nay ta cùng công tử đến đây Hồn Tộc, là muốn nói cho ngươi một tin tức, kia chính là ta Cổ Tộc cùng Thái Hư Cổ Long nhất tộc đã đặt vào công tử bệ hạ cống hiến sức lực, vì đó, nếu như ngươi thức thời lời nói, ta khuyên ngươi vẫn là thức thời một chút, nếu không. . ."

Cổ Nguyên nhếch miệng lên một vòng ý cười, một mặt bất thiện nhìn lấy Hồn Thiên Đế nói.

"Hồn Thiên Đế, ngươi suy tính được như thế nào?" Giang Phong ánh mắt bên trong vẫn như cũ tràn ngập lạnh nhạt sắc, nhìn lấy thần sắc kịch biến Hồn Thiên Đế, lạnh nhạt nói ra.

"Ta đồng ý!" Ánh mắt bên trong nhanh chóng biến ảo, hồi lâu, Hồn Thiên Đế phương mới lấy lại tinh thần, khóe miệng mang theo một vòng ý cười, đi vào Giang Phong trước mặt, khom người nói ra.

Hồn Thiên Đế vì đó đồng ý, đó là bởi vì hắn biết được Giang Phong trước mặt có hai vị cửu tinh Đấu Thánh Điên Phong tồn tại, đặc biệt là khi hắn nhìn thấy Thái Hư Cổ Long nhất tộc Lão Long hoàng Chúc Khôn lúc, trong lòng của hắn liền quyết định đáp ứng trước Giang Phong.

Lần cũng là hắn không rõ ràng Giang Phong thực lực, từ Cổ Nguyên còn có Chúc Khôn hai người đối Giang Phong cung kính đến xem, Hồn Thiên Đế có lý do tin tưởng, Giang Phong tuyệt đối là một cái kinh khủng tồn tại, dạng này tồn tại, hắn vẫn là muốn suy tính một chút, nếu như mình phủ định Giang Phong mời chào, sau cùng đến hội sẽ không phát sinh cái gì, hắn không dám xác định.

Về phần cái nguyên nhân thứ hai, đó chính là hắn cũng muốn nhìn một chút, thần phục Giang Phong sau đến có chỗ tốt gì.

Ngay tại Hồn Thiên Đế đồng ý trong nháy mắt, sau đó liền thấy một vệt kim quang nhanh chóng thu hút trong đầu hắn, không đợi hắn có phản ứng, một đống

lớn tin tức liền tràn vào trong đầu!

Làm tiếp thu xong những tin tức này về sau, Hồn Thiên Đế cả người đều ngẩn ở tại chỗ, làm hiểu biết trong đầu những tin tức này về sau, dùng chấn kinh đã không đủ hình dung hắn lúc này tâm tình!

Nhìn thấy Hồn Thiên Đế một mặt chấn kinh bộ dáng về sau, đứng sau lưng Giang Phong Cổ Nguyên trên mặt lộ ra một vòng thất vọng sắc.

Đấu lâu như vậy, Cổ Nguyên tự nhiên không hy vọng Hồn Tộc thần phục Giang Phong, tốt nhất là đắc tội Giang Phong, sau đó bị vị này tuổi trẻ Đấu Đế cho mạt sát.

Hồn Thiên Đế vì đó chấn kinh, đó là Giang Phong tại hắn Thần Hồn bên trong in dấu xuống chỉ có Đấu Đế cảnh giới trên đây cường giả mới có thể thi triển Đấu Đế phù văn.

Loại kia linh hồn lạc ấn nếu như là hắn loại cảnh giới này tồn tại xa kém xa làm đến, Đấu Đế, đó là một cái xa xôi truyền thuyết.

Hồn Thiên Đế ánh mắt bên trong tràn ngập một cổ chích nhiệt sùng bái sắc, đối với hắn mà nói, đột phá Đấu Đế, đó là hắn tha thiết ước mơ truy cầu, đã từng Đấu Đế đều đi nơi nào, cũng là hắn vẫn muốn biết rõ sự tình.

Hắn rốt cuộc minh bạch, vì sao Chúc Khôn cùng Cổ Nguyên hai người muốn thần phục Giang Phong, Đấu Đế a, ai không muốn nịnh nọt?

"Những năm này, ngươi Hồn Tộc hắn là thu không ít trên Đấu Khí đại lục vong hồn, này đều đem bọn nó để ở nơi đâu?" Giang Phong rõ ràng biết rõ, Nguyên Trứ Trung, Hồn Thiên Đế mặc dù không có đạt được Đà Xá Cổ Đế trong động phủ Đế Phẩm Sồ Đan đột phá Đấu Đế.

Nhưng là hắn lại là lợi dụng Huyết Tế phương pháp, tập hợp toàn bộ Hồn Tộc huyết mạch năng lực, luyện chế thành một khỏa Đế Phẩm Sồ Đan, từ đó

bước vào Đấu Đế cảnh, đây là một kẻ hung ác, bất quá ngoan nhân cũng vô dụng, hiện tại Hồn Thiên Đế cũng chỉ có thể làm Giang Phong chó săn.

Cái thế giới này, Linh Hồn Cảnh Giới cũng có phân chia, từ Phàm Cảnh (về sau các cảnh giới lại phân làm 3 cái tiểu đẳng cấp, tiền kỳ, trung kỳ, đại viên mãn), Linh Cảnh, Thiên Cảnh, Đế Cảnh. Linh Cảnh luyện bát phẩm đan dược, Thiên Cảnh có thể luyện cửu phẩm đan dược, Đế Cảnh người có thể luyện Đế Cảnh đan dược (Viễn Cổ sau còn không có người đạt tới cảnh giới như thế)

Nguyên Trứ Trung, vì nguyên thần có thể đột phá đến Đế Cảnh, Hồn Thiên Đế dùng mấy ngàn năm qua Hồn Tộc thu thập toàn bộ Đấu Khí Đại Lục sở hữu chết đi mọi người linh hồn luyện hóa sau đột phá Đấu Đế, mấy ngàn năm qua linh hồn, đối với Giang Phong tới nói, tuyệt đối là không nhỏ tu luyện tài liệu.

Hồn Thiên Đế nghe vậy, mới đầu sắc mặt đại biến, nhưng là tại Giang Phong mệnh lệnh dưới, hắn phát hiện mình căn bản cũng không có sinh ra một tia phản kháng sắc, ngược lại là khom người xác nhận, tự mình mang theo Giang Phong cùng Chúc Khôn, Cổ Nguyên ba người hướng Hồn Giới Hồn Tộc cấm địa đi ra.

Hồn Tộc cấm địa, là tại Hồn Giới bên trong một chỗ Cổ Lão Sơn mạch bên trong, tại này kéo dài vô tận trong dãy núi, có một tòa cự đại tối tăm Cự Tháp, Cự Tháp tháp thân chu vi dùng xiềng xích màu đen liên tiếp đến hắc sắc sơn mạch bên trong.

Hắc Tháp đứng vững đám mây, quanh thân hắc sắc sát khí phun trào, trên không, mây đen dày đặc, từng đạo từng đạo lôi điện màu đen lượn lờ.

Nơi này, chính là Hồn Tộc bên trong tối thần bí cấm địa, hồn tháp, hồn trong tháp, cầm tù không tính toán vong linh , có thể nói, tại mấy ngàn năm qua, Hồn Tộc đến cầm tù bao nhiêu vong linh.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 245: Thắp Sáng Đệ Tứ Ngọn Hồn Đăng

Chương 24: Thắp sáng Đệ Tứ ngọn Hồn Đăng

"Công tử, đây là hồn tháp, bên trong có ta Hồn Tộc vô số năm qua giam giữ trên Đấu Khí đại lục chết đi vong linh. . ." Hư không bị xé nứt, bốn đạo nhân ảnh lần lượt từ đó đi ra, nhìn lấy này nguy nga đứng vững, như một thanh lợi kiếm xuyên thẳng đám mây, phát ra cuồn cuộn màu đen Quỷ Vụ hồn tháp, Hồn Thiên Đế trong mắt lóe lên một tia nỗi buồn, nói ra.

"Các ngươi ở đây chờ đợi, không có ta cho phép, không được đi vào hồn tháp, nếu là có người tự tiện xông vào, giết chết bất luận tội!" Giang Phong giương mắt quét Hồn Thiên Đế liếc một chút, cũng không để ý tới Hồn Thiên Đế tâm lý đến nghĩ như thế nào, như là đã đem thu nhập dưới trướng, như vậy tự nhiên không cần khách khí, còn nữa, Hồn Thiên Đế sao lại dám nói ra một chữ không?

"Vâng!" Cổ Nguyên, Chúc Khôn còn có Hồn Thiên Đế ba người cung kính hướng Giang Phong thi lễ, đáp.

Lần nữa mệnh lệnh Chúc Khôn ba người tại hồn ngoài tháp chờ đợi về sau, Giang Phong không còn có do dự, trực tiếp bước ra một bước, toàn thân phát ra U màu đen quang mang hồn tháp đại môn nhộn nhạo lên một trận gợn sóng không gian, một bóng người từ đó xuyên qua.

Quang mang lưu chuyển, Thời Không Xuyên Toa, trước mắt Không Gian Gấp không ngừng biến hóa, xuyên qua từng đạo từng đạo hồn tháp không gian

cấm chế, sau một khắc, Giang Phong xuất hiện tại một mảnh tràn ngập hào quang màu bạc trong không gian.

Tại tràn ngập hào quang màu bạc trong không gian, có một cái to lớn vô cùng tế đàn, tế đàn bên trên, có như một tòa núi nhỏ lớn nhỏ hắc sắc hồn tháp.

Hồn tháp quanh thân khắc đầy huyền ảo vô cùng phù văn, thân tháp phù văn lưu chuyển, một cỗ u ám Quỷ Dị Năng Lượng ở phía trên lưu chuyển.

Từng khuôn mặt vặn vẹo mặt người thỉnh thoảng tại trên thân tháp hiển hiện.

"Mau cứu ta, đừng có giết ta. . ."

"Thả chúng ta đi, van cầu các ngươi. . ."

Từng đạo từng đạo cầu khẩn, u ám thanh âm từ cái kia màu đen hồn trong tháp phát ra, vô số Oán Linh tại thê lương kêu rên gào thét.

"Tốt bành trướng linh hồn lực." Giang Phong ánh mắt lấp lóe một chút, Hồn Điện thu thập vô số năm Cô Hồn, chỗ tụ tập lại oan hồn không tính toán.

Hoặc có lẽ là bởi cái thế giới này cũng không có Địa Phủ nguyên nhân, những linh hồn này trên cơ bản đều là một chút đánh mất lý trí cô hồn dã quỷ.

Giống Dược Trần loại kia Luyện Dược Sư chuyên chú tu luyện linh hồn, cho dù thân thể bị hủy, linh hồn cũng vẫn như cũ giữ lại nguyên bản linh trí, đồng thời mượn cơ hội trốn trong nạp giới, dưới cơ duyên xảo hợp bị Tiêu Viêm đạt được, sau cùng dựa vào hấp thu Tiêu Viêm ba năm đấu khí, từ đó thành công thức tỉnh, bắt đầu nghịch tập đường. . . .

"Dương Thần Cảnh Giới chia làm Định Thần, lột xác, Dạ Du, Nhật Du, khu vật, hiển hình, chiếm hữu, đoạt xá, Lôi Kiếp, Dương Thần, bây giờ ta sớm đã bước vào hiển hình, một khi hấp thu luyện hóa những linh hồn này năng lực, không biết có thể đột phá đến Quỷ Tiên cảnh." Giang Phong ánh mắt sáng ngời nhìn chằm chằm này phiên bản thu nhỏ hồn tháp, khóe miệng bên trong lộ ra vẻ

mỉm cười, một bước tiến lên, toàn thân Dị Hỏa lượn lờ, phảng phất nhất tôn đến từ Thượng Giới Thần Minh.

Hô!

Hỏa diễm mãnh liệt, tại cỗ này đáng sợ hỏa diễm dưới, những Oán Linh đó chỗ phát ra oán khí bị trực tiếp tịnh hóa, đó là Tịnh Liên Yêu Hỏa Lực Lượng Pháp Tắc.

Về phần Hư Vô Thôn Viêm, bởi vì tình huống đặc thù, cũng không tại Hồn Giới bên trong, không qua sông Phong rất rõ ràng, chỉ cần mình một cái mệnh lệnh, Hồn Thiên Đế liền có thể đem Hư Vô Thôn Viêm triệu hồi Hồn Giới bên trong, đến lúc đó, tại thôn phệ Hư Vô Thôn Viêm, luyện hóa Hư Vô Thôn Viêm, vậy hắn liền chánh thức nắm giữ thiên hạ Dị Hỏa.

Giang Phong ngồi xếp bằng, quanh thân bay ra một đen một trắng hai đạo khí thể, gió mát hóa sát hóa thành hai cỗ Gió xoáy, nhanh chóng trợ giúp Giang Phong luyện hóa hồn trong tháp linh hồn.

Một đạo cùng Giang Phong giống nhau như đúc bóng người từ Giang Phong thể nội đi ra, đi vào Giang Phong trước mặt, ngồi xếp bằng xuống, cả hai hai tay nâng lên, chống đỡ cùng một chỗ, đó là Giang Phong nguyên thần.

Chỉ gặp Giang Phong nguyên thần nhìn lấy Giang Phong bản thể cười nói: "Gặp qua đạo hữu!"

Giang Phong thân thể cũng là khẽ gật đầu cười một tiếng: "Gặp qua đạo hữu!"

Đây là một loại rất lợi hại cảm giác kỳ diệu, Giang Phong nguyên thần tuy nhiên rời đi thân thể, không qua sông Phong lại tại chính mình thân thể bên trong lưu lại một sợi nguyên thần bản nguyên thần niệm, vì đó, Giang Phong thân thể có thể nói chuyện.

Đương nhiên, một khi làm Giang Phong Nguyên Thần Tu Vi đạt tới trình độ nhất định, này liền có thể tu luyện ra "Pháp Thân" cái này cái gọi là Pháp Thân chính là chúng ta bình thường trong miệng nói tới "Phân thân", nhưng là loại này phân thân lại là cần một loại nào đó Thiên Tài Địa Bảo đến luyện chế, để phân thân từ đó trở nên có máu có thịt.

Cả hai há miệng, bắt đầu Niệm Tụng kinh văn, theo từng đạo từng đạo phù văn màu vàng từ cả hai trong miệng thốt ra, Giang Phong thân thể bản tôn phía sau xuất hiện từng đạo từng đạo kỳ quái, hải dương màu tím bên trên, nguy nga thần thánh Thần Sơn đỉnh, tòa đứng thẳng một tòa to lớn cung điện.

Trong cung điện, có Cửu Đạo hư huyễn, thân thể mặc đạo bào màu trắng thân ảnh, đó là Giang Phong Đạo Cung bên trong Thần, tuy nhiên không biết vì sao thể nội sẽ xuất hiện những vật này, nhưng là Giang Phong quyết định, cái này đúng trọng tâm định cùng mình Tu Luyện Hệ Thống có liên quan.

Chín vị Đạo Nhân miệng phun kim quang phù văn, Niệm Tụng Đạo Kinh.

Theo lấy bọn hắn Niệm Tụng, nhất tôn to lớn vô cùng Thần Vương hư ảnh dần dần từ trong hư không ngưng tụ thành, một cỗ có ta vô địch đáng sợ khí tức Tòng Thần Vương Hư ảnh bên trong phát ra.

Mà đồng thời, Giang Phong nguyên thần quanh thân cũng là thanh quang nở rộ, tại "Nó" bả vai hai nơi đồng thời sáng lên hai ngọn thanh quang Lưu Ly sắc màu sáng chói Hồn Đăng.

Vị trí trái tim cũng là sáng lên một đạo Hồn Đăng, Tam Trản Hồn Đăng sáng lên, đem nguyên thần chiếu sáng như thế thông triệt, từng cái thần bí huyệt đạo, đều sáng lên điểm điểm tinh quang, đó là lớn nhất Thần Minh nguyên thần Thần Minh sống nhờ, nghe đồn, chỉ cần làm nguyên thần tu luyện tới cao thâm cảnh giới, những này huyệt đạo bên trong liền có thể sinh ra từng tôn Thần Minh, mỗi một vị Thần Minh đều là mình.

Nếu như thân thể bị hủy, nguyên thần bị diệt, chỉ cần một tôn thần minh thoát

đi, vậy liền có thể lần nữa trọng sinh.

Mà thân thể bị diệt, một khi tu luyện tới chỗ cao thâm, liền có thể Tích Huyết Trọng Sinh, đây là một loại huyền ảo vô cùng cảnh giới.

Từng đạo từng đạo linh hồn lực bị Giang Phong nguyên thần không ngừng hấp thu, từng đạo từng đạo hỏa diễm không ngừng từ Giang Phong thân thể bên trong tuôn ra, bắt đầu nung khô hồn trong tháp Oán Linh, tịnh hóa về sau, lại bị Giang Phong hấp thu.

Thời gian thấm thoắt, thoáng qua tức thì!

Chớp mắt một năm qua đi, ngoại giới, Hồn Thiên Đế bọn người vẫn như cũ xếp bằng ở to lớn vô cùng hồn cửa tháp lẳng lặng chờ đợi Giang Phong tin tức.

Trên trăm tên Đấu Thánh thủ hộ tại hồn tháp cấm địa chung quanh, đây là một cỗ như thế nào khủng bố thế lực, nhưng là lúc này, bọn họ lại là một cái cũng không dám ra ngoài âm thanh, sợ quấy rầy đến hồn tháp bên trong tồn tại.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, đang chờ đợi bên trong, bỗng nhiên, hư không kịch liệt chấn động.

Ông!

Ngay tại Hồn Thiên Đế Cổ Nguyên bọn người coi là vẫn như cũ hội lúc bình tĩnh đợi, bỗng nhiên, hư không kịch liệt chấn động, toàn bộ Hồn Giới đều run lẩy bẩy.

"Ta tên là Phong, nay lấy nguyên thần chứng được Quỷ Tiên Đại Đạo, Thần Hồn ngao du Thái Hư bên ngoài, cùng ta thân thể, vô thượng cảnh, đều có thể. . ."

Cuồn cuộn nguyên thần uy áp tịch quyển cửu thiên, từ toàn bộ Hồn Giới run rẩy kịch liệt, thẳng đến ngoại giới, thậm chí toàn bộ Đấu Khí Đại Lục, tại thời khắc này, đều là run lẩy bẩy, đó là một cỗ kinh khủng nguyên thần uy áp, tất cả

mọi người tại thời khắc này chớ không ngước đầu nhìn lên bầu trời, nghe này cuồn cuộn Phiêu Miểu thanh âm, tâm thần chấn động không gì sánh nổi, có người thành đế?

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 246: Ta Là Phong Hoàng

Chương 246: Ta là Phong Hoàng

Hỏa Vân lão tổ, Phong Tôn Giả, Đan Đạo lão tổ, Thiên Phượng tộc, Dược Tộc chờ Đấu Khí Đại Lục đỉnh phong tồn tại, ai cũng hãi nhiên nhìn về phía đỉnh đầu.

Thanh âm kia chính là từ trong hư không truyền đến, chuẩn xác điểm tới nói, là cái thế giới này Hư Không Pháp Tắc bị người lấy không biết tên một loại nào đó thủ đoạn thần bí tiến hành khống chế, từ đó này Phiêu Miểu thanh âm truyền khắp toàn bộ Đấu Khí Đại Lục.

Loại thủ đoạn này, tuyệt đối là chấn hám nhân tâm, từ khi Thượng Cổ thời kỳ bắt đầu, liền cho tới nay không có người thành qua Đế, mà bây giờ, lại có người thành Đấu Đế.

Giờ khắc này, toàn bộ Đấu Khí Đại Lục cường giả, tại cảm nhận được này cỗ bao trùm Thiên Địa Pháp Tắc khí tức khủng bố lúc, chớ không hết mức quỳ xuống đất.

"Huyền Hoàng thai nghén vạn vật sinh, Âm Dương diễn hóa Huyền Tẫn môn. Thái Cực Lưỡng Nghi thành Đại Đạo, Ngũ Hành Bát Quái chứng Thiên Nhân. Đánh vỡ lồng chim hợp kim có vàng khóa, Tam Bảo hợp nhất thoát phàm bụi. Tất cả thiên địa hủ ta Bất Hủ, Chư Thiên Vạn Giới ta vi tôn."

Nương theo lấy này Phiêu Miểu âm rơi xuống, một đạo cuồn cuộn, áp đảo

trên trời đất khủng bố uy áp lần nữa giáng lâm.

Hồn Giới, nguyên bản hắc vụ phun trào hồn tháp hắc vụ đều biến mất.

Một bóng người từ hồn trong tháp đi ra, từng bước một hướng hư không lên đi ra.

Mỗi bước ra một bước, đều phảng phất rơi vào Cổ Nguyên bọn người trên ngực.

"Cái này, uy thế như vậy, ít nhất là Đế Cảnh cường giả trên đây tồn tại a?" Nhìn lấy này đứng chắp tay, từng bước một hướng đi hư không Giang Phong, Cổ Nguyên chờ trong mắt người ai cũng tràn ngập kính sợ sắc.

Theo Giang Phong mỗi tụng ra một chữ, quanh người hắn đều lại phát ra một trận sáng chói vô cùng màu sắc ánh sáng.

Kỳ quái kinh thiên động địa, khí tức chấn nhiếp Đấu Khí Đại Lục, đây là chấn hám nhân tâm một màn.

Vân Lam Tông, Vân Sơn chỉ huy Nạp Lan Yên Nhiên cùng Vân Lam Tông còn có Hải Ba Đông chờ tất cả trưởng lão đi ra Vân Lam Tông, ngước đầu nhìn lên bầu trời, Vân Sơn cùng Nạp Lan Yên Nhiên bọn họ thần sắc kích động vô cùng.

Về phần Vân Vận đi nơi nào, những năm gần đây, Vân Lam Tông căn bản không có chút nào tin tức, có người nói, nàng tự nguyện rời đi Vân Lam Tông, đi theo một cái gọi Tiêu Viêm nam tử rời đi, ẩn cư, không biết tung tích.

"Là Vân Phong ca ca, ta có thể nghe ra thanh âm hắn." Nạp Lan Yên Nhiên thần sắc vô cùng kích động nói.

"Phong nhi, là hắn à. . ." Vân Sơn nước mắt tuôn đầy mặt, nhếch miệng lên một vòng tự hào mỉm cười, toàn thân bởi vì kích động mà run lẩy bẩy, thực sự quá kích động, hắn khi nào nghĩ tới, vẻn vẹn chỉ là qua sáu năm, cháu mình, vẻn

vẹn hai mươi tuổi liền trở thành toàn bộ Đấu Khí Đại Lục cử thế vô địch tồn tại.

Đấu Khí Đại Lục, Mạc Thành, xa xôi một góc, một tòa không đáng chú ý sa mạc trong thị trấn nhỏ, có như vậy một đạo cô tịch thân ảnh.

Hắn đã từng là Ô Thản Thành chói mắt nhất thiên tài, bởi vì đạt được Dược Tộc Dược Trần truyền thừa, từ đó bước vào Đấu giả bên trong, Đấu Tôn cảnh.

Vốn cho rằng như vậy có thể ngang dọc toàn bộ Đấu Khí Đại Lục, đáng tiếc trời không toại lòng người, chỉ bởi vì chính mình chấp niệm quá sâu, muốn muốn trừ hết cái kia đắc tội chính mình nam tử tông môn, Vân Lam Tông.

Như không phải là bởi vì Nạp Lan Yên Nhiên, như không là bởi vì chính mình chấp nhất, có lẽ tất cả những thứ này liền sẽ không phát sinh.

Nhưng là, đáng tiếc hết thảy đều đã muộn.

Hắn gọi Tiêu Viêm, người nào cũng sẽ không đem trước mắt cái này giống như sáu bảy mươi tuổi, bẩn thỉu lão giả cùng cái kia đã từng phong tư yểu điệu Tuấn Mỹ Thiếu Niên liên tưởng đến nhau, bởi vì bọn hắn ở giữa chênh lệch thực sự quá lớn.

"Là hắn sao?" Thanh âm khàn khàn từ hắn trong miệng thốt ra, hắn ngửa đầu nhìn qua hư không, trong thần sắc tràn ngập không biết tên sắc thái, có ghen ghét, có hay không nại, càng nhiều là bi ai, hắn ngửa đầu uống một ngụm trong tay liệt tửu, đó là đắng chát vị đạo.

"Tiêu Viêm, ngươi không thể lại uống tửu, như thế xuống dưới đối ngươi không có chỗ tốt." Một đạo tịnh lệ thân ảnh xuất hiện, đây là một cái cuộn phát thiếu phụ xinh đẹp, thân thể mặc một thân màu lam nhạt váy lụa, tại nàng trên dung nhan, mãi mãi cũng là như vậy tuyệt mỹ.

Nếu như Giang Phong ở đây, vậy liền sẽ nhận ra nàng, nàng cũng là Vân Vận, nữ tử này cuối cùng vẫn là vứt bỏ hết thảy, theo cái này muốn nàng lần thứ

nhất nam tử đi cùng một chỗ, vô luận cái này chán nản nam tử sau cùng biến thành cái dạng gì, vẫn như cũ đứng tại bên người nàng.

Về phần cổ Huân nhi đi nơi nào, không có ai biết.

Đồng dạng, tại Ô Thản Thành một chỗ sơn mạch, vắng vẻ ven hồ, có như thế một chỗ trong nước Tiểu Tạ, mỗi ngày đều sẽ có như vậy một đạo duyên dáng yêu kiều thân ảnh màu tím ngắm nhìn bầu trời, ánh mắt bên trong tràn ngập phức tạp sắc.

Liền tại hư không vang lên Giang Phong này thanh âm quen thuộc lúc, cổ Huân nhi trong mắt tràn ngập chấn kinh cùng phức tạp sắc, sau cùng, nàng thở dài một hơi, quay người yên lặng đi vào trong trúc lâu, không có ai biết nàng đang suy nghĩ gì, đó là một loại cực phức tạp tâm tình.

Ngay tại Giang Phong thành công đem nguyên thần tu luyện tới Quỷ Tiên cảnh, chiêu cáo toàn bộ Đấu Khí Đại Lục, tiếp đó, muốn thông qua Cổ Tộc, Thái Hư Cổ Long nhất tộc cùng Hồn Tộc bắt đầu thống cả một cái Đấu Khí Đại Lục thời điểm.

Bỗng nhiên, toàn bộ Đấu Khí Đại Lục hư không đột nhiên vang lên một tiếng sấm nổ âm thanh.

Cái này tiếng oanh minh vang vọng toàn bộ Đấu Khí Đại Lục, vô số sinh linh cùng mọi người tại đây nhao nhao ngẩng đầu nhìn về phía vang lên như tiếng sấm trên bầu trời nhìn lại.

"Oanh!"

Theo như tiếng sấm âm thanh vang lên, trên bầu trời, đột nhiên mây đen dày đặc, từng đạo từng đạo tử sắc lôi đình không ngừng tại tầng mây bên trong lăn lộn.

Loại này kỳ quái, muốn so vừa rồi vậy đến từ Cửu Thiên Phiêu Miểu Thần

Âm còn muốn càng thêm làm cho người chấn kinh.

Một cỗ càng khủng bố hơn khí tức từ không trung bên trên truyền đến.

Giờ khắc này, vô luận là Hồn Tộc, Dược Tộc vẫn là Cổ Tộc, Thái Hư Cổ Long nhất tộc chờ trên Đấu Khí đại lục sở hữu cường giả, tại cỗ này đáng sợ uy áp dưới, đều là nhịn không được nằm rạp trên mặt đất.

Hồn Giới trên không, Hồn Thiên Đế, Cổ Nguyên bọn người đều là sắc mặt đại biến.

Mà đứng trong hư không Giang Phong đồng dạng là nhíu mày, hiển nhiên, loại này kỳ quái cũng không phải là Giang Phong gây nên, vậy cái này đến là chuyện gì xảy ra?

Nguyên bản bầu trời trong trẻo không trung mây đen trải rộng, tiếng sấm vẫn ở chỗ cũ không ngừng nổ vang, khủng bố lôi điện như là cuồng như rắn ở trên trời đình tổng bộ trên không không ngừng bốc lên.

Sức mạnh mang tính chất hủy diệt từ trên Đấu Khí đại lục khoảng không không ngừng áp xuống tới.

Này từng đạo từng đạo Tử Bạch sắc lôi điện nổi lên khủng bố lôi điện uy, để cho người ta liếc một chút nhìn không khỏi tâm phát run!

Trên bầu trời, lôi điện mây đen cuồn cuộn gạt ra một cái to lớn vô cùng hắc động, trong lỗ đen lộ ra một cái to lớn vô cùng màu tái nhợt cự mắt!

Tại thời khắc này, tất cả mọi người nhìn thấy này treo trên bầu trời cự mắt!

Này coi thường thiên hạ thương sinh ánh mắt, theo khủng bố Thiên Uy, cho dù là liền những Đấu Thánh đó cường giả đấu tôn, tại đối mặt cái này cỗ kinh khủng uy áp lúc, vẫn là không nhịn được trong lòng phát run.

"Cái này. . . Đây là có chuyện gì?" Cổ Nguyên cùng Chúc Khôn, Hồn Thiên

Đế ba người nhíu mày, bởi vì viên này cự mắt, bọn họ lại chưa từng có phát giác được nó tồn tại. Cái này đến là chuyện gì xảy ra?

Cái này bất chợt tới một màn, căn bản chính là không thể nào đoán trước đạt được, tại sở hữu Đấu Khí Đại Lục cường giả chấn kinh cùng mọi người trong sự sợ hãi, trên bầu trời, vang lên lần nữa một tiếng sấm nổ âm thanh, một cái coi thường hết thảy, mang theo vô thượng khủng bố thần uy lạnh lùng âm thanh, chậm rãi truyền khắp toàn bộ Đấu Khí Đại Lục.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 247: Thiên Đạo Ý Chí

Chương 247: Thiên Đạo Ý Chí

"Người xâm nhập, ngươi đáng chết!" Nương theo lấy một đường tới từ Cửu Thiên khủng bố uy áp giáng lâm, một đạo chấn nhiếp Cửu Thiên Thập Địa khí tức khủng bố từ trên trời giáng xuống, tại đạo này khí tức khủng bố dưới, toàn bộ sinh linh cũng nhịn không được sợ hãi run rẩy lên.

"Cái này. . ." Sở hữu trên Đấu Khí đại lục Đấu Sĩ, ai cũng sắc mặt sợ hãi ngửa đầu nhìn lấy cái kia thiên không lên cự mắt, trong hai mắt, trong lòng, có Đại Khinh Khủng.

Băng lãnh vô tình thanh âm vang vọng đất trời, cự mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm đứng ngạo nghễ Hồn Giới hư không bên trên, một bộ áo trắng Giang Phong.

Xôn xao ——

Được nghe cự mắt thanh âm, toàn bộ Đấu Khí Đại Lục toàn bộ sinh linh ai cũng xôn xao, cái này cự mắt trong miệng "Người xâm nhập" là ai?

Trước đây mới vừa có một tên tự xưng "Phong Hoàng" vô thượng Đấu Đế sinh ra, đây là một kiện kinh động toàn bộ Đấu Khí Đại Lục sự tình.

Mà bây giờ, viên này đột nhiên xuất hiện cự mắt lại là chuyện gì xảy ra?

"Đây là?" Giang Phong thật sâu nhíu mày, đây là hắn chưa bao giờ từng gặp

phải sự tình.

Từ cửu thiên lên này đột nhiên xuất hiện cự mắt, tại Nguyên Trứ Trung cũng chưa từng xuất hiện, mà bây giờ lại là xuất hiện, viên này cự mắt đến có lai lịch gì? Vì sao xưng chính mình vì người xâm nhập?

Lại một liên tưởng đến viên này cự mắt chỗ phát ra khủng bố Thiên Uy, Giang Phong không khỏi rơi vào trầm tư, ánh mắt bên trong quang mang lấp lóe, cũng không có vì vậy mà lui bước.

"Có chết hay không, vậy liền nhìn ngươi có hay không bản sự kia." Tuy nhiên kinh nghi tại đột nhiên xuất hiện cự mắt, không qua sông Phong cũng không có vì vậy mà sợ hãi, đứng chắp tay, nhìn lên trên bầu trời xuất hiện cự mắt, từ tốn nói.

"Hừ!" Cự mắt hừ lạnh một tiếng, mây đen bao phủ, sau một khắc, tử sắc cự mắt bị lâm vào trong mây đen.

Phong đình chỉ gào thét, hết thảy thanh âm biến mất, giờ khắc này, quỷ dị một màn xuất hiện, tất cả mọi người có thể nhìn thấy trên bầu trời Cự Nhãn.

Nhưng chính là không thể động đậy, không chỉ có không thể động đậy, càng là không thể mở miệng nói chuyện.

Bọn họ chỉ có thể dùng con mắt nhìn lấy đối với phát sinh, đang khiếp sợ đồng thời cái gì đều làm không.

Cửu tinh Đấu Thánh dưới tất cả mọi người tất cả đều nhận Thiên Đạo Diễn Hóa Pháp Tắc ảnh hưởng, bị không gian chỗ giam cầm!

Tĩnh mịch, giống như chết yên tĩnh, trừ Giang Phong bên ngoài, sở hữu Đấu Khí Đại Lục, phàm là thuộc về trên cái này đại lục sở hữu cường giả, đều là nhận cái thế giới này Thiên Địa Pháp Tắc trói buộc.

Loại kia pháp tắc trói buộc, là đến từ cái thế giới này Thiên Đạo Ý Chí trói

buộc.

"Cái này, thật là khủng khiếp uy áp!" Hồn Thiên Đế, Cổ Nguyên, Chúc Khôn bọn người phía sau ứa ra hơi lạnh, cỗ uy áp này, thực sự quá mạnh.

Đồng thời nhìn về phía trên đỉnh đầu Giang Phong, ánh mắt bên trong tràn ngập lo lắng, đối đầu như thế vô thượng tồn tại, vị này vừa mới thăng cấp Đấu Đế, có thể xưng từ trước tới nay tuyệt thế thiên tài, phải chăng có thể chống lại Thế Giới Ý Chí?

"Tuy nhiên không biết ngươi là cái gì , bất quá, muốn ta người chết, nhưng không có dễ dàng như vậy. . ." Nhìn lên bầu trời bên trong, viên kia đột nhiên xuất hiện, ẩn vào hắc vụ bên trong cự mắt

Giang Phong bước ra một bước, tay áo tung bay, một cỗ bao trùm thiên địa khí tức khủng bố từ trên người Giang Phong bạo phát đi ra, không kém chút nào trên chín tầng trời cự mắt.

Chỉ là sơ bộ phán đoán, từ đối phương này phát ra pháp tắc để phán đoán, Giang Phong đại khái đoán được đây chính là cái gọi là "Thế Giới Ý Chí!"

Giống Giang Phong loại này đến từ Dị Giới người xâm nhập, cải biến cái thế giới này nguyên bản quỹ đạo Vận Hành Quỹ Tích, một cách tự nhiên, hội dẫn đến một ít ý chí can thiệp.

Nói như vậy pháp, đổi tại cổ thần thoại bên trong, liền là Nhân Quả Luân Hồi, Nghiệp Lực sâu cạn vấn đề.

Giang Phong vừa dứt lời, một cái cuồn cuộn vô cùng, lạnh nhạt vô tình thanh âm lần nữa từ cửu thiên bên trên truyền đến:

"Người xâm nhập, ngươi, đáng chết!"

Mây đen quay cuồng, trên chín tầng trời, sấm sét vang dội, không ngừng vang lên tiếng sấm nổ âm thanh, sau một khắc, một đạo bóng người áo trắng từ

cửu thiên lên chậm rãi dậm chân mà đến.

Trong lúc người vừa xuất hiện, Hồn Thiên Đế, Cổ Nguyên, Chúc Khôn bọn người đều là giật nảy cả mình.

Trong lòng hoảng sợ nói: "Đà Xá Cổ Đế!"

Chúc Khôn năm đó liền bị Đà Xá Cổ Đế cầm tù tại Đà Xá Cổ Đế động phủ trước mấy ngàn năm, nó tự nhiên đối Đà Xá Cổ Đế hết sức rõ ràng.

Mà như Hồn Thiên Đế còn có Cổ Nguyên bọn người, tuy nhiên cũng chưa từng thấy tận mắt Đà Xá Cổ Đế, thế nhưng là từ một chút trong cổ tịch còn sót lại ghi chép bức họa, bọn họ vẫn là nhận ra đây chính là Đà Xá Cổ Đế.

Trời sinh vạn vật, đều có linh, Dị Hỏa cũng là như thế. Từng có một Dị Hỏa, sinh ra ở giữa thiên địa, ngàn năm thành hình, vạn năm Tụ Linh, Vạn Tái tiềm tu, trong cõi u minh, khiến cho lược có mấy phần biến dị, mọi người đều biết , bình thường Dị Hỏa thành hình, cực ít sẽ chủ động rời đi nơi sinh ra, mà này Hỏa lại là khác biệt, vốn có linh trí về sau, lại là dọc theo Địa Nham tương mà đi, tại này lòng đất, du đãng ngàn năm, lấy nuốt Hỏa mà sống. Mà hắn chỗ nuốt Hỏa, đều là tại trên dị hỏa bảng có chỗ thứ tự, lên hai mươi hai loại, đều từng vì chỗ ăn.

Này Dị Hỏa, tại công thành về sau, tự cho là Đế Viêm, sau đó lại lần nữa tu luyện ngàn năm, vừa rồi phá thế mà ra. Năm đó được người tôn xưng là "Đà Xá Cổ Đế" .

Theo Bạch Y Đạo Nhân từng bước một hướng trong hư không dậm chân mà xuống, một cỗ kinh khủng uy áp càng thêm mãnh liệt hơn, nếu không phải có Giang Phong đứng ở phía trên, có lẽ giờ này khắc này toàn bộ Hồn Giới đều muốn bị trực tiếp để này cỗ kinh khủng uy áp cho trực tiếp nghiền thành vỡ nát không thể.

Nam tử mặc áo trắng này nhìn dung mạo bình thản không có gì lạ, cho người

ta cảm giác tựa như là Lân Gia Nam Hài, nhưng là như cẩn thận cảm thụ liền sẽ cảm nhận được từ trên thân chỗ phát ra sắc bén sát cơ, một cỗ nhằm vào vạn vật, đều có con kiến hôi sát cơ.

Chính mình

"Người xâm nhập, ngươi không nên tới đến cái thế giới này, hoàn toàn hỗn loạn cái thế giới này pháp tắc, ngươi đáng chết!" Lạnh lùng, xem hết thảy làm kiến hôi thanh âm lần nữa từ cửu thiên bên trên truyền đến.

"Đà Xá Cổ Đế?" Giang Phong nhíu mày, bởi vì từ Nguyên Trứ Trung ghi chép, Đà Xá Cổ Đế từ khi thành tựu Đấu Đế về sau, cũng đã rời đi Đấu Khí Đại Lục, tiến về 3000 Đại Thế Giới, hiện ở cái này đột nhiên xuất hiện Đà Xá Cổ Đế lại là chuyện gì xảy ra?

Trong lòng kinh nghi, Giang Phong hai mắt Dị Hỏa lượn lờ, vận chuyển công pháp, rất nhanh liền phát hiện bên trong không thích hợp.

"Thì ra là thế!" Tại vận chuyển công pháp, Dị Hỏa mở ra Thiên Nhãn quan trắc dưới, Giang Phong cuối cùng thấy rõ cái này cái gọi là Đà Xá Cổ Đế bộ mặt thật sự, chuẩn xác điểm tới nói, cái này cũng không phải thật sự là "Đà Xá Cổ Đế", mà chẳng qua là Đà Xá Cổ Đế lưu tại phương thế giới này pháp tắc, bị phương thiên địa này cho lợi dụng, một lần nữa huyễn hóa ra "Đà Xá Cổ Đế" dung mạo đến mà thôi.

"Đã đến, vậy ta liền đã làm dễ ứng phó chuẩn bị." Giang Phong quanh thân nở rộ màu sắc ánh sáng, Dị Hỏa lượn lờ, tại Cổ Nguyên bọn người hoảng hốt ánh mắt nhìn soi mói, phía sau hắn không ngừng chống lên từng đạo từng đạo ánh sáng, ánh sáng vạn thiên vạn sợi, tạo thành kỳ quái.

"Tiên Vương gặp Cửu Thiên, Hải Thượng Sinh Minh Nguyệt, Đại Mạc Cô Yên Trực, mặt trời Diệu Nhật. . ." Kỳ quái vạn thiên, rực rỡ màu sắc, tràn ngập phương thiên địa này, cái này là bực nào chấn động khiến người sợ hãi một màn, khí tức khủng bố không ngừng tại Giang Phong trên thân kéo lên.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 248: Thượng Thiên Nhất Chiến

Chương 248: Thượng thiên nhất chiến

Từ đầu đến cuối, Giang Phong không khẩn trương chút nào, ngược lại lộ ra trong lòng có chút kích động, trong tay hắn lắc một cái, xích hồng sắc hỏa quang lóe lên, một trận trầm thấp tiếng gầm gừ vang lên, Kỳ Lân Chiến Kích ra hiện trong tay hắn, lóe ra kinh người hỏa mang.

"Trước mắt người này trước kia cũng giống như ngươi cuồng vọng muốn muốn khiêu chiến ta, thế nhưng là, hắn sau cùng thất bại, mà ngươi, người xâm nhập, chỉ có chết!"

"Có chết hay không không phải ngươi nói tính toán, sao còn muốn nhìn ngươi đến tột cùng có hay không thực lực này" Giang Phong vừa dứt lời, trên thân đột nhiên dâng lên một trận mãnh liệt vô cùng đấu khí hỏa diễm, ba ngàn Dị Hỏa lượn lờ, một cỗ vô thượng Hỏa Thần uy từ trên người hắn đột nhiên bạo phát.

Dưới chân nhẹ nhàng bước ra một bước, Giang Phong toàn bộ trên thân tay áo tung bay, không gió mà bay, sau một khắc hóa thành một đạo Ngũ Thải Thần Quang phóng lên tận trời.

Trong tay đỏ thẫm ánh sáng, nở rộ vạn đạo hào quang óng ánh.

Kỳ Lân gào thét, Phượng Hoàng minh gáy, xanh Long Khiếu Thiên, Huyền Vũ nộ hống, Tứ Phương Thần Thú huyết mạch kích phát, tọa trấn Giang Phong

bốn phía, Trấn Áp Chư Thiên Vạn Giới, Cửu Thiên Thập Địa.

Thấy không rõ Giang Phong thân ảnh, chỉ có thể nhìn thấy hắn biến ảo thành Tứ Phương Thần Thú, đột nhiên hướng cái kia thiên không lên bạch y nam tử phát động công kích.

Huyết mạch dị biến, hóa thân Tứ Phương Thần Thú, đây là một loại huyền lại Huyền Pháp môn, từ khi Giang Phong lĩnh ngộ Tứ Phương Thần Thú huyết mạch dị biến đến nay, đây là hắn lần thứ hai thi triển hóa thân thành Tứ Phương Thần Thú, đề bạt lực công kích.

"Hừ, không biết tự lượng sức mình!" Mắt thấy hướng chính mình không ngừng phun ra nuốt vào tử sắc Thần Lôi, đầy trời Thần Hỏa, nước biển vô tận Thanh Long, Kỳ Lân, Phượng Hoàng, cùng Huyền Vũ Thần Thú, này lăng không đứng thẳng hư không bạch y nam tử ánh mắt chỉ có bên trong hiện lên một tia kinh dị S, sau đó lại là lạnh hừ một tiếng.

Quanh thân bạch quang chợt hiện, đạo đạo tử sắc lôi đình từ trên người hắn Phi Đẳng ra, toàn bộ phương viên trong phạm vi ngàn mét bầu trời nhất thời hắc trầm xuống.

Đầy trời lôi điện trên bầu trời hội tụ, viên kia nguyên bản biến mất quỷ dị huyết sắc Cự Nhãn xuất hiện lần nữa.

Một đạo thô to như xe cự đại tử sắc lôi đình quang trụ từ trên trời giáng xuống, trực tiếp quán chú tại "Đà Xá Cổ Đế" trên thân.

Khủng bố , khiến cho người ngạt thở khí tức từ "Đà Xá Cổ Đế" thân thể lên lan ra.

Sau một khắc, "Đà Xá Cổ Đế" ngửa mặt lên trời thét dài một tiếng, "Phần Quyết, ba ngàn viêm động theo ta thân thể!"

Thoại âm rơi xuống, vô tận Thần Hỏa từ trên người hắn toát ra, lửa cháy

hừng hực bao trùm hư không, đốt đạp hư không, hết thảy chỗ khắp nơi, chỉ hóa thành Không Gian Toái Phiến, Hồn Giới, bị hoàn toàn đốt đạp, vô tận hắc động xuất hiện, nếu không phải Giang Phong sớm bố trí tốt trận pháp, một cái lồng ánh sáng màu vàng xuất hiện bao phủ lại sở hữu Hồn Giới bên trong người, có lẽ tại cái này khủng bố hỏa diễm thiêu đốt dưới, hết thảy đều muốn hủy diệt.

"Đây chính là Đấu Đế lên cường giả quyết đấu sao?" Ngưỡng vọng hư không, này hủy thiên diệt địa thần uy, Cổ Nguyên, Hồn Thiên Đế, Chúc Khôn ba người cùng hắn Đấu Khí Đại Lục cường giả ai cũng hãi hùng khiếp vía, loại cảnh giới này cường giả quyết đấu quả thực siêu vượt bọn họ đủ khả năng tưởng tượng phạm vi.

"Phần Quyết sao? Đan có hình dạng nhưng không có trên bản chất chất lượng, những này Dị Hỏa, chỉ là ngươi từ thiên địa ở giữa điều mang tới một tia bản nguyên, nhưng cuối cùng không phải hoàn chỉnh Dị Hỏa, hôm nay, ta ngược lại muốn xem xem là ai Dị Hỏa lợi hại." Giang Phong lạnh hừ một tiếng, đối mặt này vô tận liệt diễm biển lửa, cũng không có cảm thấy một tia e ngại, hắn đưa tay nâng lên, một cỗ kinh khủng màu S hỏa diễm từ hai tay của hắn bên trong đẩy ra, sau một khắc, biển lửa lan tràn, như một trương vô hình cự hướng về phía trước biển lửa lan tràn trùng kích quá khứ.

Bành bành bành!

Chỉ là trong nháy mắt, song phương liền kịch liệt trùng kích cùng một chỗ.

Hai cỗ đủ để hủy thiên diệt địa khí lãng ở trên bầu trời va chạm ra làm cho người kinh hãi run sợ khủng bố sóng xung kích.

Theo đỏ thẫm S biển lửa cùng màu S hỏa diễm không ngừng tại tầng mây bên trong điên cuồng thiêu đốt, lẫn nhau thôn phệ, hư không không ngừng tan rã, phương thiên địa này chung quanh nghìn vạn dặm phạm vi căn bản không chịu nổi song phương đối kích, một chút xíu sụp đổ, luân hãm vì Chân Không Địa Đái, toàn bộ sinh linh, tại ngọn lửa này thiêu đốt thôn phệ dưới, hôi phi yên diệt.

"Thật cường liệt nhiệt độ, trời ạ, cái thế giới này muốn hủy diệt sao?"

"Vô thượng Đấu Đế a, thỉnh cầu các ngươi không cần tiếp tục đánh đấu nữa được không?"

"Mẫu thân, phụ thân, các ngươi không muốn chết a ô ô "

Ngay tại Giang Phong cùng Thế Giới Ý Chí đối kháng thời điểm, cả hai chỗ bạo phát đi ra dị hỏa công kích trực tiếp dẫn đến Đấu Khí Đại Lục kịch liệt ấm lên, đến song phương loại cảnh giới này, quyết đấu chỗ tạo thành thương vong tuyệt đối là khủng bố.

Nhiệt độ kịch liệt tăng lên dưới quả, cái kia chính là dẫn đến những người vô tội kia nhóm bị tươi sống chết khát, mặt đất khô nứt, hoa màu chết héo.

Đầy trời đốt thiên hỏa diễm thiêu đốt hư không, thôn phệ hết thảy, theo thời gian chuyển dời, trong hư không không ngừng vang lên từng đợt kịch liệt tiếng sấm rền.

Tại người bình thường trong lỗ tai cái này vài tiếng sấm rền có lẽ không thế nào lạ thường.

Nhưng là chỉ có những tu vi đó đạt tới Đấu Thánh trên đây tồn tại mới có thể phát giác được cái này bên trong khủng bố, đây là bao trùm thiên địa uy áp đang quyết đấu.

Khắp thiên hỏa diễm đem hư không đều phủ lên thành hỏa hồng sắc, thậm chí kia hỏa hồng đỏ đến có chút quá phận, gần như máu tươi đỏ, khủng bố liệt diễm nhiệt độ không ngừng kịch liệt thiêu đốt, căn bản không nhìn thấy này đầy trời trong biển lửa đến ẩn phục cái gì.

Loáng thoáng ở giữa , có thể nhìn thấy hai đạo loá mắt lôi quang ngay tại truy đuổi.

Những vô pháp đó bước vào Đấu Thánh cảnh giới cường giả vô pháp cảm

nhận được bên trong khủng bố, nhưng là rất nhiều người lại là thông qua thủ đoạn nào đó muốn thi triển bí thuật cảm thụ bên trong tình huống, lại là cả đám đều cáo biệt thất bại.

Trừ cảm nhận được này cỗ cuồn cuộn phảng phất muốn hủy diệt thiên địa Thiên Uy bên ngoài, bọn họ có khả năng nhìn thấy cũng vẻn vẹn chỉ là đỏ thẫm như máu, giống như Mạt Thế giáng lâm, một cái biển lửa trên bầu trời hai đạo Kình Thiên lôi quang ngay tại kịch chiến.

Thỉnh thoảng va chạm ra sáng chói vô cùng Thần Mang.

Ông!

Một ít ý đồ thi triển Đấu Kỹ n, dùng lỗ tai đi lắng nghe, dùng con mắt đi điều tra Đấu Tôn tại một tiếng tiếng sấm rền bên trong, toàn thân kịch liệt chấn động, trực tiếp bay rớt ra ngoài, bọn họ nhận Thiên Địa Pháp Tắc phản phệ, miệng phun máu tươi, trực tiếp trọng thương.

Vẻn vẹn chỉ là bởi vì lòng hiếu kỳ tái phát, điều tra dưới liền nhận lớn như thế thương tổn, loại này thương tổn, xa xa là bọn họ trả không nổi đại giới, bị Thiên Địa Pháp Tắc chỗ phản phệ, mang ý nghĩa chưa tới tu hành đường khó khăn hiểm trở, khả năng vô pháp tiếp tục đi tới một bước.

Bọn họ nhao nhao hít một hơi lãnh khí, trong lúc nhất thời tâm lý lật lên sóng to gió lớn, cái thế giới này sắp biến thiên sao?

Không biết qua bao lâu, hai đạo kinh người màu trắng lôi quang, dần dần có một đạo lôi quang chiếm thượng phong.

Cổ Nguyên bọn người tâm đều sửa chữa gấp đứng lên, mà này đầy trời trong biển lửa, Giang Phong cùng bạch y nam tử không ngừng xuất thủ đối kích, dần dần, sắc mặt hắn trầm xuống, nhíu mày.

Từng bước một rút lui!

Phương thiên địa này pháp tắc ngay tại bài xích hắn, mà hắn mặc dù nhưng đã bước vào Đấu Đế, nhưng là phải biết, năm đó Đà Xá Cổ Đế vì đó trở thành Đế Viêm, đó là bởi vì hắn luyện hóa hai mươi mấy loại Dị Hỏa, thêm làm một thân thể, từ đó bước vào này vô thượng Đấu Đế cảnh.

Mà Giang Phong tuy nhiên cũng đã bước vào Đấu Đế cảnh, mà lại nguyên thần đột phá Quỷ Tiên cảnh, từ trình độ nào đó tới nói, tuyệt đối là khủng bố, câu thông thiên địa pháp tắc cũng lộ ra tuỳ tiện chút.

Nhưng là hắn thiếu khuyết Hư Vô Thôn Viêm, muốn đối kháng toàn bộ thế giới ý chí, chỉ có dung hợp Hư Vô Thôn Viêm, mới vừa có nghiền ép bạch y nam tử khả năng.

Nếu không, cũng chỉ có thể đi đường, nhưng là này cuối cùng không phải hắn phong cách hành sự. 11

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 249: Đế Viêm Tái Hiện

Chương 249: Đế Viêm tái hiện

"Hư Vô Thôn Viêm!" Loại tình huống này, duy chỉ có dung hợp Hư Vô Thôn Viêm, mới có thể tấn thăng chánh thức Đế Viêm, ba ngàn Dị Hỏa hòa hợp một thân.

Giang Phong thông suốt mở mắt, trong miệng hét lớn, một cỗ kinh khủng thần niệm kinh thiên động địa, bao phủ không biết bao nhiêu cây số.

Trung Châu, một chỗ thần bí trong lòng núi, có một tòa to lớn cung điện cổ xưa, tòa cung điện này toàn thân hiện lên cổ màu đen, đó là Hồn Điện một chỗ Phân Điện, tại Phân Điện bên trong, một đạo thân thể che đậy hắc bào trung niên nam tử thân ảnh chính ngồi xếp bằng.

Tại Giang Phong song phương bạo phát khủng bố quyết đấu thời điểm, thiên địa bị giam cầm, xem như cửu tinh Đấu Thánh sơ kỳ hắn đồng dạng bị giam cầm ở, hoàn toàn không thể động đậy.

Chấn kinh tại cả hai quyết đấu hắn, trong lòng sớm đã hù dọa Hãi Lãng.

Bỗng nhiên, tại phương này trong không gian, đột nhiên vang lên một tiếng quát lớn, xuyên qua vô tận không gian, một đạo ngân sắc vòng sáng xuất hiện, một đạo bóng người áo trắng từ không gian thông đạo bên trong đi ra, đi vào trước mặt hắn.

"Ngươi. ." Hắc bào nam tử nhìn trước mắt cái kia đạo bóng người áo trắng,

trong mắt tràn ngập chấn kinh.

Người này không là người khác, chính là Giang Phong nguyên thần, Giang Phong cưỡng ép chém ra một sợi nguyên thần, xé rách không gian, đi vào Hư Vô Thôn Viêm vị trí chỗ ở.

"Là thời điểm quy vị, Hư Vô Thôn Viêm." Giang Phong nguyên thần nhìn lấy ngồi xếp bằng Hư Vô Thôn Viêm, ánh mắt bên trong không vui không buồn.

"Không. . . Ngươi không thể dạng này. ." Hư Vô Thôn Viêm trong mắt tràn ngập không cam lòng, đã từng bị nhốt Đấu Đế trong động phủ, thật vất vả chạy ra Cổ Đế động phủ, bây giờ, lại là phải bị bị cưỡng ép xóa đi linh trí kết quả, hắn không cam lòng.

"Không có thời gian." Giang Phong lắc đầu, một bước tiến lên, "Không!"

Hư Vô Thôn Viêm phát ra một tiếng không cam lòng nộ hống, này phương không gian đã bị Giang Phong thi triển cấm chế thủ đoạn, vô tận phù văn lượn lờ, tạm thời cách trở phương thiên địa này thăm dò.

Lưu cho Giang Phong thời gian chỉ có ngắn ngủi 10 phút, Giang Phong nhất định trong khoảng thời gian ngắn, xóa đi Hư Vô Thôn Viêm linh trí, nguyên thần tiến vào Hư Vô Thôn Viêm thức hải bên trong.

Không do dự, tại Hư Vô Thôn Viêm phẫn nộ trong tiếng rống giận dữ, bạch y tung bay Giang Phong thân ảnh vặn vẹo, hóa thành một đạo bạch quang, sau cùng trực tiếp chui vào Hư Vô Thôn Viêm trong đầu.

Trên dị hỏa bảng có như thế một loại hỏa diễm, xếp hạng thứ hai, sinh tại trong hư vô, hiện ra quỷ dị sức cắn nuốt đen nhánh hỏa diễm, Vô Tướng có thể tìm ra, vô hình có thể bắt, là một loại tương đương kỳ dị tồn tại, nó cũng là Hư Vô Thôn Viêm, danh xưng có Thôn Thiên Phệ Địa có thể, có được thôn phệ vạn vật năng lực, liền không gian đều có thể thôn phệ, giữa thiên địa, chỉ có rải rác có thể đếm được đồ,vật, mới có thể chống lại loại kia thôn phệ có thể.

Nó từng thôn phệ Thôn Linh tộc mạt Đại Tộc Trường, từ đó làm Hồn Tộc huyết mạch có thể kéo dài tiếp.

Bây giờ, tại Hồn Tộc hiệu lực.

Đây là đen kịt một màu, hắc ám vô biên vô hạn không gian, trong không gian, thôn phệ loạn lưu bao phủ, tại bên trong vùng không gian này, có chín cái hắc ám vòng xoáy, những này vòng xoáy, tựa như Không Gian Hắc Động, trong lỗ đen, hiện ra U màu đen điểm điểm quang mang, vô tận sức cắn nuốt đang từ bên trong vọt tới.

Thôn phệ hết thảy.

Bạch quang lóe lên, Giang Phong thân ảnh xuất hiện tại hư vô Hắc Ám Không Gian bên trong.

Một cỗ sức cắn nuốt không ngừng hướng hắn phát động công kích.

"Ngươi không nên lại tới đây." Trong bóng tối, một đạo nam tử áo đen thân ảnh ngưng tụ thành, nhìn chằm chằm một bộ áo trắng Giang Phong, Thần sắc kiêng kị nói.

"Xóa đi ngươi linh trí, hoặc là thần phục với ta, đây là ngươi lựa chọn." Giang Phong bình thản chắp tay nói.

"Hừ, muốn xóa đi ta linh trí, này là không thể nào, vậy bây giờ nhận phương thiên địa này bài xích, ngươi cho rằng có khả năng thu phục ta sao?" Hư Vô Thôn Viêm hừ lạnh nói.

"Vậy ngươi có thể thử một chút." Giang Phong thần sắc dần dần nghiêm trọng đứng lên, ông!

Một cỗ kinh khủng, siêu thoát Đấu Đế Thượng Nguyên thần uy ép trong nháy mắt phát ra, phảng phất một tòa nguy nga cổ lão đại sơn, trấn áp Cửu Thiên Thập Địa, một cái cự đại hỏa diễm Cự Chưởng hư không ngưng tụ thành, hướng

về phía trước Hư Vô Thôn Viêm nắm tới.

"Hừ!" Trong hư không vang lên hừ lạnh một tiếng, chín cái trong lỗ đen, phân biệt đồng thời đi ra chín đạo nhân ảnh, chín cỗ kinh khủng thôn phệ uy từ chín đạo nhân ảnh bên trong phát ra, chín đạo nhân ảnh mới vừa xuất hiện, trong nháy mắt trọng chồng lên nhau.

Chỉ nghe tiếng hừ lạnh rơi, một cỗ kinh khủng thôn phệ uy mãnh nhưng bạo phát, một cái to lớn vô cùng hắc động biến ảo mà ra, bóng người biến mất, trong hư không, xuất hiện một cái to lớn vô cùng thôn phệ vòng xoáy, vòng xoáy không ngừng mở rộng.

Sau cùng hoàn toàn đem Giang Phong này không ai bì nổi Cự Chưởng thôn phệ, Giang Phong giương mắt quét qua, nhìn cỗ kia có vô tận sức cắn nuốt vòng xoáy khổng lồ liếc một chút, giương mắt bước ra một bước, đi vào vòng xoáy bên trong.

Rầm rầm rầm!

Liên tiếp không ngừng tiếng nổ mạnh từ này to lớn vô cùng khủng bố vòng xoáy bên trong vang lên, bên trong, nổi lên lửa cháy hừng hực quang mang, loại kia quang mang , có thể tịnh hóa hết thảy.

Hư không sụp đổ, hết thảy đại hủy diệt, hết thảy đều đều nổ bể ra đến, sau một hồi, một đạo toàn thân tỏa ra màu đen Hỏa Diễm Nhân ảnh từ trong hư không đi ra, xuất hiện tại Hồn Điện Phân Điện trên đại điện.

Mỗi đi ra một bước, hư không không gian xung quanh vặn vẹo, một cỗ kinh khủng sức cắn nuốt đem chung quanh phương vị trăm dặm sở hữu đấu khí đều đấu khí.

Tạch tạch tạch!

Trong hư không vỡ ra một cái khe, hắc quang lóe lên, Giang Phong trực tiếp

trốn vào Hư Không Liệt Phùng bên trong.

Trung Châu đại lục trên không, một trận kinh thiên biến đổi lớn chính đang kéo dài.

Đầy trời Phần Thiên liệt diễm cháy hừng hực, hai cỗ kinh khủng khiếp người thần uy chính đang quyết đấu, trên chín tầng trời, không ngừng truyền đến kinh thiên lôi minh âm thanh.

Phảng phất tiếng trống, tại mỗi cái Đấu Khí Đại Lục sinh linh trong lòng vang lên.

Trong hư không, một đạo toàn thân bốc lên thôn phệ hết thảy ngọn lửa màu đen nam tử từ này vô tận trong biển lửa đi ra.

Xuất hiện tại Giang Phong trước mặt, cuối cùng cùng với Giang Phong trọng chồng lên nhau.

Ông!

Một cỗ càng thêm bức nhân thần uy từ trên người Giang Phong đột nhiên bạo phát.

Toàn bộ Đấu Khí Đại Lục, tựa hồ tại thời khắc này, đấu khí bản nguyên bị rút sạch, tất cả mọi người có thể cảm nhận được này cỗ bức nhân thần uy.

Mây đen tán đi, liệt diễm biến mất, lôi điện biến mất, đỏ như máu Thiên Đạo mắt tại mây đen che giấu dưới cũng không có bị mọi người chỗ chú ý tới.

Làm hết thảy lần nữa khôi phục bình tĩnh, phảng phất xuống một trận mưa lớn về sau, sau cơn mưa trời lại sáng, một trận chiến đấu kịch liệt cũng không có gây nên bao nhiêu gợn sóng.

Ngay tại tất cả mọi người nhóm coi là thượng thiên chiến đã kết thúc thời điểm.

Bỗng nhiên, dị biến vang lên lần nữa.

"Người xâm nhập, ngươi còn có thể kiên trì bao lâu?"

Đỏ như máu Cự Nhãn cùng bạch y nam tử đồng thời biến mất ở trên bầu trời, một đạo chỉ có Đấu Thánh Cường Giả tài năng nghe được thanh âm vang vọng đất trời.

"Người xâm nhập? Đây là có chuyện gì?" Đây là bọn họ lần thứ hai nghe được người xâm nhập ba chữ.

"Thật đáng sợ thanh âm, tại thanh âm này trước mặt, vì cái gì ta hội nhịn không được run, có một loại muốn quỳ xuống đến lễ bái xúc động?"

Những tu vi đó thấp Đấu Thánh thân thể có chút phát run, nhịn không được trên mặt đất quỳ xuống tới.

Đồng thời tâm lý mười phần hoảng sợ.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 250: Thân Thể Đúc Lại

Chương 20: Thân thể đúc lại

Trung Châu đại lục trên không, một bộ áo trắng Giang Phong tóc dài xõa vai, quanh người hắn lửa cháy hừng hực lượn lờ, bầu trời, lần nữa bị phủ lên lên một tầng màu sắc hỏa diễm, loại kia hỏa diễm, lộng lẫy bên trong ẩn chứa một cỗ hủy thiên diệt địa năng lượng.

Đó là đã từng Đế Viêm, dung hợp toàn bộ trên Đấu Khí đại lục sở hữu hỏa diễm về sau, chỗ sinh ra một loại kinh khủng nhất hỏa diễm.

"Ngươi, làm sao có thể?" Cảm nhận được Giang Phong trên thân chỗ bạo phát đi ra khí tức khủng bố, lăng không đứng thẳng giữa hư không "Đà Xá Cổ Đế" trong mắt tràn ngập chấn kinh sắc.

Mặc dù nhưng cái thế giới này đã sinh ra Thế Giới Ý Chí, đều là từ trình độ nào đó tới nói cũng không hoàn chỉnh.

Chỉ là từ không rõ ràng lên phát giác được Giang Phong đột nhiên biến hóa, mà làm được một loại rõ ràng nhất phản ứng.

"Không có cái gì không có khả năng, vì đó, ngươi vẫn là biến mất đi."

Giang Phong ngữ khí đạm mạc mở miệng nói, một thân tuôn ra đấu khí đột nhiên bạo phát, hai tay nâng lên, hư không một nắm, một cỗ Trấn Áp Thiên Địa khí tức khủng bố trong nháy mắt bạo phát đi ra, trực tiếp hướng đối phương cuồn cuộn cuốn tới.

"Muốn chết!" Khắp thiên hỏa diễm dâng lên, hai cỗ khí tức khủng bố trực tiếp đụng thẳng vào nhau.

Oanh!

Khủng bố kinh thiên tiếng nổ vang vọng phương thiên địa này.

Phốc!

Phía dưới, bởi vì Giang Phong sớm bố trí Pháp Trận Kết Giới trực tiếp bị cái này hai cỗ kinh khủng sóng xung kích trùng kích đến trực tiếp nổ bể ra tới.

Kết giới phát ra một tiếng xoạt xoạt tiếng vang, hoàn toàn vỡ vụn.

Hồn Thiên Đế, Cổ Nguyên, Chúc Khôn ba người tại cái này khủng bố sóng xung kích dưới trực tiếp bị chấn động đến miệng phun máu tươi, bay rớt ra ngoài.

Mà Hồn Giới bên trong, một chút Đấu Thánh phía dưới cảnh giới cường giả cũng là bởi vì cỗ này đáng sợ sóng xung kích, thân thể trực tiếp bị đánh đến bạo thể mà chết.

Đại chiến lần nữa bạo phát.

Giang Phong hừ lạnh một tiếng, thân ảnh lóe lên, trong nháy mắt đi vào "Đà Xá Cổ Đế" trước mặt, nhất chưởng bình thản không có gì lạ, nhìn như không có nửa điểm lộng lẫy sắc, nhưng lại lấy một loại quét ngang hết thảy lực lượng, trong nháy mắt quét về phía "Đà Xá Cổ Đế" .

Cách không một chưởng vỗ ra, khủng bố liệt diễm trong nháy mắt bao phủ mà ra, đó là một cỗ có thể đốt cháy hết thảy đáng sợ khí tức.

"Đà Xá Cổ Đế" ánh mắt ngưng tụ, đối mặt loại kia đáng sợ đốt thiên hỏa diễm, hắn tiến lên một bước, vung tay lên, một đạo nhàn nhạt bạch quang trong nháy mắt điểm ra.

Cùng Giang Phong đánh tới một cái hỏa diễm Cự Chưởng đối kích cùng một chỗ.

Oanh!

Thiên Địa Chấn Động, toàn bộ Đấu Khí Đại Lục chấn động kịch liệt đứng lên.

Yên tĩnh, giống như chết yên tĩnh.

Hai đạo bạch quang không ngừng truy đuổi, Đấu Chuyển Tinh Di, sau một khắc, đi vào tinh không bên ngoài, ngóng nhìn toàn bộ Đấu Khí Đại Lục, đây là một khỏa tràn ngập bạch sắc quang mang tinh cầu, so với thủy lam sắc Địa Cầu, viên tinh cầu này làm theo lộ ra đến vô cùng hoang tưởng, loại kia ngân sắc, chính là từ nhất là bành trướng đấu khí chỗ tạo thành.

Hai người đại chiến tuyệt đối là chấn động toàn bộ Đấu Khí Đại Lục, nguyên bản toàn bộ sinh linh coi là trận này kịch chiến hội ngừng lại, nhưng không ngờ kịch chiến lần nữa bạo phát.

Viễn Cổ bát đại cổ tộc, Phong Tôn Giả bọn người, chẳng lẽ một mặt rung động sắc, chẳng ai ngờ rằng vậy mà lại bạo phát khủng bố như thế chiến đấu.

Tại thiên ngoại Thiên, lôi vân dày đặc, sấm sét vang dội, đây là cuồn cuộn Hỗn Độn Tinh Không.

Khủng bố Thần Lôi đủ để hủy thiên diệt địa, Thiên Địa Pháp Tắc xen lẫn, sắp diệt sát Giang Phong.

Xoạt xoạt!

Thế giới hắc ám, khủng bố Lôi Trạch tựa hồ muốn phá hủy hết thảy, tại thời khắc này, Thiên bắt đầu kịch liệt bài xích Giang Phong, thế giới năng lực trùng kích, đối Giang Phong lần nữa phát động một vòng mới công kích.

Nó không cho phép có siêu thoát cố định trật tự bên ngoài tồn tại, đây là pháp tắc trật tự quản thúc.

Tiêu Viêm mặc dù là đến từ đồng hành Địa Cầu Xuyên Việt Giả, nhưng là hắn là cái thế giới này vốn đã lựa chọn kĩ càng thế giới tử, cũng chính là cái gọi là dẫn đầu thế giới.

Mà Giang Phong thì là một cái Dị Số, một cái vốn không nên xuất hiện trên thế giới này tồn tại, bây giờ lại nhiễu loạn hết thảy thăng bằng, cuối cùng, đem lại nhận thế giới chế tài.

Vô số lôi điện hiện lên, phảng phất thiên địa này sẽ phải sụp đổ, khủng bố lôi điện trong nháy mắt này, bỗng nhiên đồng loạt ép xuống, ầm vang thẳng hướng Giang Phong.

Đó là một loại đủ để nghiền ép diệt sát hết thảy khủng bố thần uy.

"Trời ạ, cái này đến

Sở hữu trên Đấu Khí đại lục sinh linh tất cả đều nằm rạp trên mặt đất, trong lòng vô cùng hoảng sợ, run rẩy nói.

Tại thời khắc này, đối mặt vô cùng vô tận, đủ để diệt sát Đấu Đế Cường Giả khủng bố Thần Lôi.

Giang Phong rõ ràng cảm giác được một cỗ kinh khủng uy hiếp, nhưng là, đây là một cái cơ hội, chỉ muốn xông ra cái này uy hiếp, tại võ đạo một đường bên trong, chắc chắn là một lần đại đột phá.

Giang Phong lạnh hừ một tiếng, hắn trực tiếp xuất thủ, đầy trời đốt thiên hỏa diễm dấy lên, hắn trốn tới vô tận Lôi Hải chỗ sâu, tại trên lôi hải, tay Trung Kỳ Lân Chiến Kích huy động, đỏ thẫm sắc hỏa quang trong nháy mắt bạo phát, ầm vang nổ tung, bao phủ thiên địa.

Kỳ Lân Chiến Kích, không hề chỉ chỉ là lấy Kỳ Lân lân phiến đoán tạo mà

thành, tiến vào vị diện này, lần nữa đi qua vô số lần đoán tạo, tại tăng thêm Giang Phong mấy lần lấy hư không Thần Lôi thối luyện, thanh này Chiến Kích rõ ràng đã không phải là trước kia tứ giai Thần Binh.

Dựa theo Giang Phong bây giờ cảnh giới, chí ít đã đạt tới Lục Giai đỉnh phong, nếu là lần này có thể thành công đánh bại Thế Giới Ý Chí, như vậy có lẽ có thể đột phá Thất Giai cũng không nhất định.

Kỳ Lân Chiến Kích lơ lửng tại Giang Phong trên đỉnh đầu, vô tận hủy thiên diệt địa thần quang ùn ùn kéo đến, che khuất bầu trời, đem sở hữu lôi quang đều dẫn vào Kỳ Lân Chiến Kích bên trong, sau đó đi qua Kỳ Lân Chiến Kích, từng đạo từng đạo Thần Lôi không ngừng đánh vào Giang Phong thân thể bên trong.

Quanh người hắn màu tím quang mang trong nháy mắt đại tác phẩm, rầm rầm, kỳ quái phát lên.

Hải dương màu tím, trong hải dương có một tòa Thần Sơn, trên ngọn thần sơn có một tòa Đạo Cung, rộng rãi, cổ lão Thần Cung bên trong không ngừng bay ra này huyền ảo vô cùng tiếng tụng kinh.

Phốc!

Không biết bao nhiêu lần Thần Lôi oanh kích, Kỳ Lân Chiến Kích cuối cùng vẫn là không thể thừa nhận này cỗ kinh khủng Thần Lôi oanh kích, trực tiếp nổ bể ra đến, hóa thành bột mịn.

Mà Giang Phong thân thể, cũng là nương theo lấy một tiếng khủng bố nổ minh thanh, trực tiếp từ đó nổ bể ra đến, đầy trời hỏa quang vẩy ra huyết hoa vẩy khắp tinh không.

Lửa nóng hừng hực đốt sập hư không, thế giới chấn động, phảng phất giờ khắc này đều đứng im.

Giang Phong cho dù đột phá đến Đấu Đế cảnh, nhưng dù sao hắn xa kém xa

cùng toàn bộ thế giới pháp tắc đối kháng, tại lần lượt trong chiến đấu, hắn thân thể không thể thừa nhận loại kia khủng bố uy áp, cuối cùng vẫn là bạo thể.

Cổ Nguyên, Hồn Thiên Đế, Chúc Khôn bọn người nheo mắt, trong lòng hơi hồi hộp một chút.

"A!" Một cỗ Thiêu Đốt Linh Hồn, không thể thừa nhận thống khổ trong nháy mắt truyền khắp bọn họ linh hồn, trong lòng bọn họ, trừ kinh hãi bên ngoài, càng nhiều bất đắc dĩ cùng bi phẫn.

Trong lòng bọn họ rõ ràng, Giang Phong đoán chừng đã vẫn lạc, mà bọn họ tự nhiên cũng không cách nào tránh khỏi, "Đại Đế, ngươi làm sao có thể vẫn lạc?"

Cổ Nguyên ba người thở dài một hơi, nếu có thể, bọn họ tự nhiên không hy vọng Giang Phong vẫn lạc, nhưng mà , có thể không có nếu như, Giang Phong vẫn là vẫn lạc.

Oanh!

Hư không lần nữa chấn động, thiên địa chấn động kịch liệt, toàn bộ Đấu Khí Đại Lục mây đen quay cuồng, sau một khắc, mây đen tán đi, hết thảy lần nữa khôi phục lại bình tĩnh.

Trong tưởng tượng bạo thể mà chết cũng chưa từng xuất hiện, này khủng bố huyết hồng sắc cự mắt cũng ẩn vào trong hư không, hết thảy, tựa hồ cũng khôi phục lại bình tĩnh.

"Chuyện gì xảy ra?" Trong đầu cái viên kia mơ hồ tựa hồ muốn nổ tung lạc ấn khôi phục bình thường, không khỏi để Cổ Nguyên, Hồn Thiên Đế cùng Chúc Khôn ba người kinh nghi không thôi.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 251: Lục Giai Hậu Kỳ

Chương 21: Lục Giai hậu kỳ

Trước bọn họ rõ ràng cảm giác mình có loại nhanh muốn hủy diệt cảm giác, nhưng là bây giờ, lại hoàn hảo không chút tổn hại ở chỗ này, đây là có chuyện gì?

"Giống như có lẽ đã bình tĩnh trở lại." Hồn Thiên Đế nhíu mày, hết thảy đều khôi phục lại bình tĩnh, nhưng vì sao Giang Phong chậm chạp chưa từng xuất hiện.

"Đại Đế, hắn. . ." Chúc Khôn đồng dạng nhíu mày, nếu là Giang Phong không có vẫn lạc, lại vì sao chưa từng xuất hiện?

Đồng dạng, Cổ Nguyên cũng là trong lòng đầy mình đói nghi hoặc.

Ngay tại trong lòng ba người nghi hoặc tế, bỗng nhiên, ba người trong đầu đồng thời truyền đến Giang Phong này Phiêu Miểu thanh âm nói: "Ta tạm thời rời đi giới này một đoạn thời gian, về phần kế tiếp Viễn Cổ tám tộc một chuyện, ta hi vọng lần nữa trở về trước, có thể nhìn thấy cái thế giới này đã bị ba người các ngươi nắm giữ, đến lúc đó, lại ban thưởng các ngươi một cơ duyên to lớn."

Thoại âm rơi xuống, Giang Phong thân ảnh từ ba người trong đầu biến mất.

Ba người đồng thời thân hình kịch chấn, rời đi giới này?

Chẳng lẽ là. . .

Vừa nghĩ tới Giang Phong có thể là muốn đi trước Thượng Giới, ba người trong nháy mắt kích động lên, ở trong lòng đáp lại nói: "Đại Đế yên tâm. . . Ta. . ."

Nhưng mà, đối với tất cả những thứ này, Giang Phong đã không có thời gian đi để ý tới.

Chiến Thần Điện bên trong, một cái bóng mờ từ trong hư không đi ra, một lần nữa chui vào ngồi xếp bằng tại Chiến Thần Điện trong mật thất Giang Phong thể nội.

Bạch y tung bay Giang Phong mở bừng mắt ra, trong hai mắt đột nhiên nổ bắn ra hai đạo tinh quang.

một cỗ khiếp người uy áp từ trên người hắn đột nhiên bộc phát ra, trong hai mắt, tinh quang bắn ra, hư không trực tiếp xuyên thủng ra hai cái hắc động, Giang Phong hai mắt nhắm lại, này cỗ kinh người khủng bố uy áp trong nháy mắt Bị thu lại tiến thể nội bên trong.

"Đấu Phá Thế Giới sinh ra Thế Giới Ý Chí, tuy nhiên may mắn đột phá vào Đấu Đế, đồng thời có được Đế Viêm, nhưng dù sao từ trình độ nào đó tới nói, thân thể này cũng không phải là ta thân thể, lần, chính là ta thực lực vẫn như cũ không đủ. . . ."

Tại vừa rồi cùng Đấu Phá Thế Giới Thế Giới Ý Chí trong quyết đấu, Giang Phong rõ ràng bại, nhưng là, hắn đào thoát, nguyên thần quả quyết thoát ly, toàn thân đấu khí thu liễm, cùng Dị Hỏa toàn bộ bị hắn thu nhập Long đeo trong không gian, Sau cùng hắn quả quyết lựa chọn tự bạo, từ đó mượn nhờ Long đeo trực tiếp thoát đi.

Lật tay, một viên tản ra phong cách cổ xưa trong suốt tử sắc quang Vựng, phiêu dật mắng hết lần này tới lần khác say lòng người mùi thuốc đan dược xuất hiện tại Giang Phong trong lòng bàn tay, đây cũng là hoàn chỉnh Đế Phẩm Sồ Đan, chính là Giang Phong toàn thân tu vi ngưng tụ biến thành, có được nó, có

thể trực tiếp tấn thăng làm Đấu Đế.

"tuy nhiên có thể trực tiếp tấn thăng làm Đấu Đế, nhưng là hạn chế tại Đấu Phá Thế Giới duyên cớ, đối ta về sau tu hành vẫn là vô ích." Cái này viên Đế Phẩm Sồ Đan bên trong ẩn chứa Thiên Địa Pháp Tắc chính là Đấu Phá Thế Giới Pháp Tắc Lực Lượng.

Dùng để tham khảo còn có thể, nhưng cuối cùng vẫn là hội liên lụy Giang Phong, lần này tự bạo, đối Giang Phong tới nói, chưa chắc là một chuyện xấu.

Chỉ là trong nháy mắt mạch suy nghĩ thay đổi, Giang Phong liền lắc đầu, trực tiếp phủ định bản thể nuốt cái này viên Đế Phẩm đan dược.

Xoay tay phải lại, trong lòng bàn tay, xuất hiện một đóa Ngũ Thải Hỏa Diễm, nhìn thấy hắn, Giang Phong khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, "Tuy nhiên không thể nuốt Đế Phẩm đan dược, nhưng là Đế Viêm, đủ để cho ta tấn thăng đến Lục Giai cảnh."

Đế Phẩm đan dược, chính mình không cần, Giang Phong trực tiếp đem làm tám phần.

Dự định phân chớ cho mình thê tử Mã Đan Na, nhi tử Tiểu Giang Vân, đồ đệ Khấu Trọng, Từ Tử Lăng, Vương Siêu cùng Trương Hải, gã đeo kính, Chung Thiên Chính bọn họ tám người phục dụng.

Về phần Phong Vân Thế Giới Niếp Phong, Giang Phong ngẫm lại, cuối cùng vẫn là quyết định trước chậm một đoạn thời gian, nhìn xem Niếp Phong biểu hiện lại nói.

Phong Vân Thế Giới tu hành, cơ bản xem như ổn định lại.

Chiến Thần Điện bên trong, trừ Giang Phong bên ngoài, Mã Đan Na chính bọn hắn bị Vương Siêu tiếp đi Phong Vân Thế Giới tu hành.

Về phần mình phụ mẫu, Giang Phong vẫn là có ý định từ từ sẽ đến, vì đó

cũng liền không vội mà đề bạt phụ mẫu thực lực.

bất quá ngẫm lại, Giang Phong vẫn là quyết định trước một chuyến Phong Vân Thế Giới, Để vợ mình Mã Đan Na còn có con trai mình đi Long Xà Thế Giới cùng cha mẹ mình cùng một chỗ.

tại về Phong Vân Thế Giới đồng thời, Giang Phong thuận tiện chỉ điểm Niếp Phong, Vương Siêu bọn họ mấy lần.

Sau cùng tại Vương Siêu mấy người nỗi buồn trong ánh mắt, Mang theo Vợ mình còn có nhi tử Tiểu Giang Vân tiến về Long Xà Thế Giới Singapore Trần Thị tập đoàn.

Làm Giang phụ Giang mẫu biết được Giang Phong có vợ con trai của Tử Hòa thời điểm, tự nhiên đừng đề cập nhiều kích động, bất quá đây đều là hậu quả.

Nơi này nhàn thoại nói ít, chúng ta trở về chính đề.

xử lý xong những này việc vặt, Giang Phong Cái này Mới một lần nữa thả lại tâm thần, bắt đầu luyện hóa năm màu Đế Viêm.

thời gian từng giây từng phút trôi qua, Rốt cục, một ngày này, Chiến Thần Điện bên trong, đột nhiên bộc phát ra một trận sáng chói ngũ thải hà quang.

những này ánh sáng, có được một cỗ đốt sập hư không khủng bố năng lực, trong ngọn lửa, ngồi xếp bằng một đạo áo trắng thân ảnh.

Áo trắng thân ảnh, phảng phất đến từ Tiên Giới Thần chỉ.

Sau một khắc, năm màu hỏa quang dần dần thu liễm, sau cùng áo trắng thân ảnh há miệng hút vào, hỏa quang hóa thành một đóa ngũ thải liên hoa bị trực tiếp nuốt vào trong bụng.

trong bể khổ gót sen!

Ta có trong đan điền Hỏa Liên, loại đến ba ngàn Dị Hỏa đốt Chư Thiên!

"Khổ Hải loại Đế sen! Lục Giai thành!" Bạch y nam tử trong miệng chậm rãi phun ra bát tự, phía sau xuất hiện một loại kỳ dị hình ảnh, trong tấm hình, hải dương màu tím bên trên, một tòa tản ra ngũ thải hà quang, phảng phất có thể đốt sập hư không Hỏa Liên ngay tại chìm nổi.

đó chính là Giang Phong thể nội Đế Viêm, ngũ thải liên hoa quay tròn xoay tròn, không ngừng huy sái ra từng đạo từng đạo Thải Sắc Hà Quang, rơi vào Giang Phong trên thân.

Giang Phong toàn thân phát ra ngũ thải hà quang, để hắn nhìn càng thêm thần thánh.

Hắn cốt cách rõ ràng trong suốt đứng lên, huyết nhục, cốt cách, gân mạch, toàn bộ biến thành Ngũ Thải Hỏa Diễm, không ngừng chảy.

lẽ ra không nên xuất hiện tại nhân loại trên thân sự tình, bây giờ lại xuất hiện, đây là một lần toàn thân thoát thai hoán cốt.

Vô Hạ Thể, phân ba cái giai đoạn, Tiên Thiên Vô Lậu thể, Tiên Thiên Hỗn Độn thể, Tiên Thiên Thánh Thể Đạo Thai.

Đế Viêm, có tịnh hóa hết thảy thôn phệ hết thảy có thể, Vô Lậu thể đại thành, Tiên Thiên Hỗn Độn thể tiểu thành, đây cũng là Giang Phong giờ này khắc này cảnh giới.

"Mặc dù không có bước vào Thất Giai, không có ở Đấu Phá Thế Giới cường đại như vậy , bất quá, Lục Giai thế giới, đổi lại tại hắn thế giới, như là che trời, không sai biệt lắm hắn là tương đương với Tiên Đài một cảnh giới."

Già Thiên Thế Giới, Tiên Đài người Tu Nguyên Thần, mà Giang Phong Nguyên Thần Cảnh Giới đã đạt tới Quỷ Tiên, Nguyên Thần Cảnh Giới cao hơn trước mắt cảnh giới, tu hành nhanh, tuyệt đối là thật không thể tin.

Ổn định hạ cảnh giới, Giang Phong vươn người đứng dậy, trong đầu suy nghĩ vạn thiên.

"Đấu Phá Thế Giới, trước mắt vẫn là lựa chọn không đi vào tốt. . ." Đấu Phá Thế Giới có biến quá Thế Giới Ý Chí, không có hoàn toàn nắm chắc chống lại Thế Giới Ý Chí trước, Giang Phong vẫn là lựa chọn tạm thời không đi Đấu Phá Thế Giới, cũng liền đừng đề cập muốn dẫn đồ đệ mình còn có phụ mẫu đi mạo hiểm.

"Phong Vân Thế Giới, còn có Long Xà Thế Giới, những thế giới này rõ ràng không thích hợp ta tu hành, xem ra, là thời điểm tiến về hắn thế giới, mượn cơ hội đột phá Lục Giai lại nói." Nghĩ tới nghĩ lui. Giang Phong vẫn là quyết định tiến về kế tiếp vị diện, nói không chừng nhờ vào đó, trực tiếp đột phá Lục Giai cũng không nhất định, nghĩ đến liền làm, làm tốt hết thảy chuẩn bị, Giang Phong trực tiếp ý thức câu thông Long đeo, chỉ gặp một đạo bạch quang Tòng Long đeo bên trong bắn ra, đem Giang Phong bao phủ, sau một khắc, Giang Phong cả người hoàn toàn biến mất.

Lại là cả người thân thể hoàn toàn vượt qua, mà không chỉ có chỉ là nguyên thần vượt qua.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 252: Doanh Chính Trong Mộng Gặp Tiên

Chương 22: Doanh Chính trong mộng gặp Tiên

Dằng dặc Hoa Hạ thượng hạ năm ngàn năm, nhìn chung toàn bộ Hoa Hạ lịch sử, có thể được xưng tụng thiên cổ nhất Đế người không ai qua được một người, hắn chính là "Tần Thủy Hoàng Doanh Chính!"

Cái này thành lập hoàng đế chế độ, trung ương áp dụng Tam Công Cửu Khanh, địa phương huỷ bỏ Phân Phong Chế, đời lấy Quận Huyền Chế, Thống Nhất Văn Tự cùng Độ Lượng, Bắc đánh Hung Nô, Nam Chinh Bách Việt, xây dựng Vạn Lý Trường Thành.

Đem Hoa Hạ đẩy hướng đại nhất thống thời đại, vì thành lập Chuyên Chế Chủ Nghĩa Trung Ương Tập Quyền chế độ khai sáng mới cục diện, đối Hoa Hạ cùng thế giới lịch sử sinh ra sâu xa ảnh hưởng, đặt vững Hoa Hạ 2 hơn nghìn năm Chính Trị Chế Độ cơ bản bố cục nam tử, hắn thành tựu một phen Công Tích vĩ đại.

Tiếp tục một ngàn năm phân cư thời đại đã kết thúc, mỗi người ở sâu trong nội tâm, đều nhiều một vùng phế tích, đã từng rộng lớn cùng huy hoàng trí nhớ Bình Nguyên, đều tại tân thế giới trong bóng tối hóa thành cát bụi.

Những cái kia đã từng đến chết không nghỉ ương ngạnh chống cự, tại vô tình thiết kỵ dưới từng cái sụp đổ, đã từng phân liệt cát cứ Hào Hùng bị đúc nóng thành hoàn chỉnh cương thổ.

Đã từng đinh tai nhức óc ồn ào, cuối cùng yên lặng vì một thanh âm —— Doanh Chính!

Đế quốc này chủ nhân, là Hoa Hạ cái thứ nhất hoàng đế, thế xưng Tần Thủy Hoàng.

Tại Xưng Đế đồng thời, hắn đã bắt đầu vì đã tại Ly Sơn A Phòng Cung thành lập cự đại hành cung cùng tại Ly Sơn Bắc Lộc Vạn Lý Trường Thành bên kia thành lập cự đại mà dưới lăng tẩm, tất cả những thứ này đều đang chuẩn bị tại hắn sau này quy thiên lúc, chỗ nhập liệm.

Bởi vì là tất cả nhân tố ảnh hưởng quá nhiều.

Cho dù hắn trở thành thiên cổ nhất Đế, chính là bởi vì cái này thiên cổ nhất Đế, hắn có được phương thiên địa này Long Khí gia trì, có được toàn bộ Đế Quốc khí vận, khí vận trấn áp toàn bộ Đế Quốc Chư Tử Bách Gia.

Đang liên hiệp Âm Dương gia một mạch, hắn quyền uy đạt tới một cái trước đó chưa từng có độ cao.

Cái gọi là quyền uy đỉnh phong, sắp đi vào chính là thung lũng kỳ, hắn thọ mệnh không nhiều, là lấy, Âm Dương gia một mạch tận lực vì hắn tìm kiếm Trường Sinh Bất Tử Dược, nhưng mà, định số đã định, cái thế giới này pháp tắc không cho phép thiên cổ nhất Đế trường sinh, mặc dù có kéo dài thọ mệnh đan dược, đối với vị này Đế Hoàng tới nói, ảnh hưởng thực cũng không lớn.

Tại cái này Mặc gia, Quỷ Cốc Tử một mạch, Âm Dương gia, Đạo Gia, Nho Gia, Pháp Gia chờ Chư Tử Bách Gia cùng tồn tại thời đại, trên bầu trời, một viên sao băng xẹt qua, lấy một loại không cũng biết quỹ tích lấp lóe một chút.

Một cái biến số phát sinh.

Đại Tần Đế Quốc Hàm Dương Cung, phàm mắt người thường không thể gặp một màn bên trong, một đầu đen như mực Tổ Long ngay tại Hàm Dương Cung

phía trên cuộn theo, gào thét, Ngạo Thị tứ phương, đó chính là Đại Tần Đế Quốc Long Khí.

Chuẩn xác điểm tới nói, nó chính là đế quốc này Đế Vương khí vận chỗ, cùng lúc đó đi ngủ Đế Vương trong mộng nhìn thấy một màn như thế:

"Đây là chỗ nào?" Một tên hắc sắc Long Bào, chân đạp Vân Long Kim Ti quyển Vân giày, đầu buộc Cao Quan uy nghiêm trung niên nam tử mê mang nhìn trái phải chung quanh hết thảy.

Vân vụ Phiêu Miểu, hết thảy đều không thể gặp, chung quanh đều bị vân vụ bao phủ.

Thiên cổ nhất Đế, Doanh Chính, một cái thân hoài Đế Quốc Long Khí, khí vận trấn áp toàn bộ Đế Quốc cường giả tồn tại.

Hắn lấy cường ngạnh bá đạo trực tiếp thủ đoạn diệt Lục Quốc, thống nhất Hoa Hạ, đồng thời đem chính mình thiết kỵ hướng ra phía ngoài nước xuất phát, thi triển trước đó chưa từng có Công Tích vĩ đại.

Có người, hại tại đương đại, lại công tại Thiên Thu, có người hại tại Thiên Thu, lại công tại đương đại, mà Thủy Hoàng Doanh Chính không thể nghi ngờ là cái trước.

Hắn thủ đoạn cường ngạnh, nhận Chư Tử Bách Gia mãnh liệt chống cự, nhưng lại Thuận Ứng Thiên Ý, trở thành thiên cổ nhất Đế.

Ở cái thế giới này không thiếu thực lực đạt tới thế giới đỉnh phong tồn tại, thực lực bọn hắn đã gần như Tiên.

Đây là một cái tu chân thế giới.

Ở cái thế giới này, không thiếu thế giới đạt tới Lục Giai người, nếu là đột phá Thất Giai, liền có thể phi thăng Chí Tiên giới.

Bên trong xuất sắc người liền có Nho Gia Tuân Tử, Đạo Gia Bắc Minh lão đầu (thôn trang) Âm Dương gia Đông Hoàng Thái Nhất.

Nhưng mà, cho dù là những cường giả này, lại là nhận phương thiên địa này Long Khí trấn áp, vì đó, nếu muốn đột phá phi thăng, chỉ có một cái khả năng, cũng là liên hợp lại làm vượt Đại Tần.

Đêm nay, biến số phát sinh.

Theo đạo lý tới nói, có được Long Khí hộ thể, hết thảy yêu ma quỷ quái cũng không dám cận thân, chính mình trấn áp Đế Quốc cường giả, lại là chẳng biết tại sao, Doanh Chính phát hiện mình lại còn là đi vào như thế kỳ dị địa phương.

Đang lúc hắn kinh nghi bất định lúc, Đinh Đinh thùng thùng, từng tiếng Tiên Nhạc từ cửu thiên truyền đến, một vệt kim quang nối liền trời đất, đem màu trắng vân vụ tách ra, một vệt kim quang uốn lượn hình thành một vệt kim quang chú tạo mà thành thềm đá, nó giống như thẳng lên cửu trọng thiên, tại này trên thềm đá phương, có một đạo phong cách cổ xưa bát quái phù văn lượn lờ vạn trượng kim quang Đạo Môn.

Rộng rãi bên trong cho người ta một loại không gì so sánh nổi cường đại đánh vào thị giác.

Từng đạo từng đạo phù văn màu vàng huyền ảo lại vô cùng thần bí, tách ra một loại làm cho tâm thần người đều muốn vì run rẩy khí tức khủng bố.

Để cho người ta sinh ra một loại đến từ tâm chỗ sâu thật sâu kính sợ cùng cúng bái.

Mặc hắn Thủy Hoàng Túy Ngọa Mỹ Nhân Đùi, Tỉnh Chưởng Quyền Thiên Hạ, sinh sát muốn đoạt đều là trong lòng bàn tay, nhưng mà nhìn thấy một màn này lúc, hắn cuối cùng vẫn là bị rung động thật sâu ở.

Như thế cảnh tượng thực sự quá tại chấn hám nhân tâm, biết rõ là mộng,

nhưng lại vì sao tỉnh dậy không đến?

Hắn chính là đệ nhất Đế Hoàng, kế hoạch, mưu lược vĩ đại bá lược, Thống Nhất Thiên Hạ, thế nhưng là, thọ mệnh tại thiên địa ước thúc dưới cuối cùng hữu hạn, nhưng mà, hắn không cam lòng vận mệnh như thế trêu cợt, nếu là có thể kéo dài thọ mệnh, cho dù nghiêng hết tất cả lại như thế nào?

"Chẳng lẽ đây là trẫm Tiên Duyên?" Trong mắt của hắn tinh quang lấp lóe, một loại trước đó chưa từng có kích động cảm giác dâng lên, hắn không muốn từ bỏ cơ hội này.

Hắn nâng lên long bộ, từng bước một hướng này trên thềm đá kim quang đại môn đi đến, rốt cục, tại vô tận áp lực dưới, hắn đi vào kim quang đại môn, đầu đầy mồ hôi.

Trong lòng của hắn càng thêm kinh hãi, có được Long Khí hộ thể hắn, lại cũng sẽ như thế mồ hôi đầm đìa.

Trong lòng của hắn càng thêm kiên định, đây là một phần Tiên Duyên, đưa tay đặt tại kim quang trên cửa chính, ầm vang một tiếng, bất ngờ xảy ra chuyện, chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, Nhật Nguyệt điên đảo, không đợi hắn kịp phản ứng, sau một khắc lại là xuất hiện ở mặt khác một phiến thiên địa.

Đây là một đám mây sương mù Phiêu Miểu Tiên Sơn, hắn cùng mình tại Âm Dương gia nhìn thấy sơn môn khác biệt là nơi này Tiên Sơn là loại kia nguy nga, to lớn Đạo Cung san sát Tiên Sơn.

Ngọn tiên sơn kia bên trên, có một tòa vạn mét cao cao đài. Đài cao ba vòng che kín bậc thang, tinh tế đếm chừng 9999 Đạo Đài giai.

Còn lại một mặt giống như vách núi cheo leo, đủ để cho phàm người nhìn mà phát khiếp.

Giương mắt nhìn lên, này trên đài cao chính là một khối khoáng đạt sân bãi,

mặt đá bóng loáng như gương không nhuốm bụi trần.

Tại này vách núi cheo leo một mặt, có một đạo Phi Hồng thác nước, ánh sáng mặt trời vẩy xuống, từng sợi Tử Khí Phi Đằng, rất nhiều phi lưu trực hạ tam thiên xích, nghi là Ngân Hà Lạc Cửu Thiên kỳ vĩ mỹ lệ.

Dưới thác nước phương mặt đất, lại có một tòa rực rỡ màu sắc vườn hoa.

Loại cảnh tượng này, là người bình thường cả một đời đều khó có khả năng nhìn thấy, cho dù Thủy Hoàng kiến thức rộng rãi, cảnh tượng như vậy, vẫn là đem hắn hung hăng rung động.

Đặc biệt là trên trời Kỳ Lân, Phượng Hoàng, Thanh Long, Bạch Hổ chờ Phi Đằng bôn tẩu Thụy Thú, càng làm cho hắn có loại dường như đưa ảo tưởng ảo giác.

Kỳ hoa dị thảo tán phát ra trận trận mê người hương thơm, để cho người ta nhịn không được muốn say đắm ở trong lúc đó, hắn ngây người.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 253: Tứ Tượng Khai Thiên Đan, Thiên Cổ Nhất Đế Kéo Dài Tính Mạng Đến

Chương 23: Tứ Tượng Khai Thiên đan, thiên cổ nhất Đế kéo dài tính mạng đến

Tại này rủ xuống chảy thẳng xuống dưới ba ngàn xích thác nước dưới bệ đá trong vườn hoa, có như vậy một gian túp lều nhỏ, hai, ba mảnh Tiểu Linh ruộng, thác nước rủ xuống, chảy lững lờ trôi qua có một dòng suối nhỏ, màu xanh biếc đầm nước trong veo đá xanh một bên, một người mặc màu trắng đạo bào, đầu buộc Tử Kim Quan, mặt như mỹ ngọc, khí chất xuất trần tuấn mỹ nam tử ngay tại thả câu.

"Đạo Khả Đạo, Phi Thường Đạo; Danh Khả Danh, Phi Thường Danh. Không, tên thiên địa bắt đầu; có, tên vạn vật mẹ. Cách cũ không, muốn để xem diệu; thường có, muốn để xem kiếu. Này cả hai đồng xuất mà dị tên, cùng vị huyền. Huyền lại huyền, Chúng Diệu môn. . . ."

Theo càng đến gần, từng đạo từng đạo Thiên Âm từ này trong đầm nước truyền đến, mỗi tụng ra một câu Đạo Đức Kinh, Doanh Chính liền phát hiện mình thân thể trong nháy mắt lấp lóe một chút, sau một khắc, trực tiếp vượt qua hơn ngàn cấp thềm đá.

Quanh thân xanh sắc Lưu Ly quang mang lưu chuyển, để hắn giống như một thần nhân.

Thiên Địa Pháp Tắc hạn chế, xem như thiên cổ nhất Đế hắn chỉ có thể giống

một người bình thường một dạng, trừ này đặc thù Long Khí có thể trấn áp hết thảy tu sĩ bên ngoài, hắn cơ bản không thể tu tiên, cũng liền vô pháp có được loại kia có thể Di Sơn Đảo Hải năng lực.

Bây giờ, hắn lại là có thể rõ ràng cảm nhận được chính mình khác biệt, điều này làm cho hắn nhất thời có loại kích động không thôi cảm giác.

Nương theo lấy một câu cuối cùng "Chúng Diệu môn" rơi xuống, Doanh Chính đã đi vào đầm nước bên trên, cự ly này Bạch Y Đạo Nhân, cũng chỉ có này mấy bước xa, hai người khoảng cách rất gần.

Hắn thấp thỏm trong lòng, nhưng lại có vẻ hơi kích động, vẩy lên trên thân hắc sắc Long Bào, xa xa ngồi đối diện tại đầm nước đá xanh bên cạnh Bạch Y Đạo Nhân thi lễ nói: "Nhân Gian Đế Vương Doanh Chính bái kiến Thượng Tiên. . ."

Nhất quán đến nay, sinh sát muốn đoạt Thủy Hoàng Đế, mặt đối không thể biết rõ tồn tại, lần thứ nhất có vẻ hơi cẩn thận, thái độ cũng chưa bao giờ có cung kính.

Có lẽ, hắn thấy, chỉ có giao hảo trước mắt tồn tại, phương mới có thể để cho mình Duyên Thọ, Tiên Sư, đáng giá cung kính.

Hắn lơ đãng ngẩng đầu, vừa vặn chú ý tới này Bạch Y Đạo Nhân trong tay cần câu, này cần câu không có dây câu , liên tiếp cần câu là một đầu tử sắc, giống như là lôi điện sợi tơ đồ,vật.

Đó là một loại khí tia, giống như là trong truyền thuyết, Tiên miệng người bên trong Tiên Khí, hắn không có hỏi nhiều.

Bạch Y Đạo Nhân nghe vậy, đem cần câu đặt ở đá xanh một bên, hơi hơi nghiêng đầu, nhìn về phía Doanh Chính, trong mắt mang cười nói: "Xương gò má đột xuất, giữa trán đầy đặn, là nhân gian Cửu Ngũ tôn mệnh cách, tên ta đạo hào Thái Nhất, Vô Tận Thế Giới ta là trời, 3000 Hồng Trần luyện ta tâm, ngày

hôm trước diễn toán Thiên Cơ, ta tại Mộng Trung Chứng Đạo, vào tới nhân gian, tìm được hữu duyên nhân, xem ra, ngươi chính là ta muốn tìm hữu duyên nhân."

Thủy Hoàng nghe vậy, trong lòng buông lỏng, xem ra, Bạch Y Đạo Nhân cũng không phải là loại kia không dễ nói chuyện người, kể từ đó, chính mình sở cầu, có lẽ có nhìn.

Hắn thử dò xét nói: "Tiên Sư có thể ban thưởng trẫm kéo dài tính mạng Tiên Đan?"

Bạch Y Đạo Nhân hơi trầm ngâm, Doanh Chính trong lòng khó tránh khỏi xiết chặt, hắn thọ mệnh không nhiều, chính là cần kéo dài tính mạng Tiên Đan tế, nếu là liền lên giới tiên nhân đều vô pháp trợ giúp chính mình, vậy mình có lẽ phiền phức.

Chính trong lòng hắn có chút khẩn trương lúc, Bạch Y Đạo Nhân vung tay lên, lật tay lại, trong tay xuất hiện một cái tinh xảo, bích lục hào quang Lưu Ly bảo quang lóa mắt mê người bình ngọc, Đạo Nhân chậm rãi nói: "Đây là Tứ Tượng Khai Thiên đan, cùng sở hữu bốn hạt, người bình thường phục dụng, có thể tăng thọ 400 năm, phổ thông Đế Vương có thể tăng thọ 200 năm, thiên cổ nhất Đế, khí vận cản trở, phục, mỗi một hạt có thể Duyên Thọ mười năm."

Nói xong, vung tay lên, một cỗ vô hình lực lượng đem bình ngọc nâng lên, lơ lửng bay tới, lẳng lặng địa rơi vào Thiên Cổ Đế Vương Doanh Chính trước mặt.

Tứ Tượng Khai Thiên đan, kéo dài tính mạng bốn mươi năm.

Thủy Hoàng Doanh Chính não tử khẽ giật mình, cả người đều lâm vào một loại trạng thái đờ đẫn bên trong.

Hắn quả thật bị hung hăng giật mình, phải biết, nhìn chung toàn bộ Âm Dương gia, Đông Hoàng Thái Nhất dốc hết toàn bộ Âm Dương một mạch vì chính mình luyện chế đan dược, có thể là do ở Đại Đạo Pháp Tắc can thiệp.

Chính mình cũng miễn cưỡng có thể Duyên Thọ mấy năm, mà Bạch Y Đạo Nhân cái này vừa ra tay lại là trực tiếp mấy chục năm.

Kích động ta, này vẻ già nua trên mặt lộ ra vẻ kích động đỏ, hắn duỗi ra hai tay nhưng lại là một hồi, trong lòng không khỏi có chút kinh nghi, chính mình chính là thiên cổ nhất Đế, cái này Tục Mệnh Đan thuốc chính xác hữu hiệu.

Tựa hồ nhìn ra hắn trong lòng kinh nghi, Bạch Y Đạo Nhân hơi quét hắn liếc một chút, cười nói: "Tứ Tượng Khai Thiên đan, chính là ta lấy Tứ Phương Thần Thú tinh huyết luyện hóa mà thành, Kỳ Lân, Phượng Hoàng, Thanh Long, Huyền Vũ, mỗi một viên thuốc cũng có thể Duyên Thọ, bệ hạ sao không thử một lần."

Bạch Y Đạo Nhân đưa tay vừa mời, ra hiệu Thủy Hoàng tự mình phục dụng.

Thủy Hoàng khẽ giật mình, tiếp theo quyết tâm trong lòng, tiếp nhận bình ngọc, hồi lâu, mới ngăn chặn trong lòng kích động.

Ngẩng đầu, nhìn về phía mặt mỉm cười Bạch Y Đạo Nhân, có chút kính sợ nói: "Xin hỏi tiên nhân đến từ phương nào. . ."

Đã muốn giao hảo tiên nhân, mình không thể quá mức lỗ mãng, dù sao mình ngày sau có lẽ còn có thể lại cầu được Tiên Đan.

"Ta Lư Sơn Ẩn Tu tản ra người, hào Thái Nhất, ban thưởng ngươi Tiên Đan chính là bệ hạ cùng Bổn Tọa hữu duyên, hôm nay ngươi ta duyên ở đây, đi thôi!" Bạch Y Đạo Nhân nói xong, cao giọng cười ha ha, vung tay lên, một cỗ tiên phong đánh tới, kim quang bao phủ Thủy Hoàng Doanh Chính, hắn chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, sau một khắc, ngơ ngơ ngác ngác bên trong tỉnh lại.

Trong ngự thư phòng Long Án trước, Doanh Chính còn buồn ngủ, chậm rãi mở hai mắt ra, lần nữa quét qua, lại phát hiện mình chính bản thân ở vào Hàm Dương Cung bên trong, không khỏi hơi sững sờ.

"Nguyên lai là một giấc mộng." Doanh Chính lắc đầu, vốn cho rằng là chân thật kinh lịch một trận, nhưng không ngờ là một trận quái mộng, không khỏi có chút thất lạc.

Đang lúc hắn thở dài tế, tay phải lại là không cẩn thận nhẹ nhàng trên bàn đụng một cái.

Chỉ nghe loảng xoảng một tiếng pha lê rơi địa âm thanh vang lên.

Một cái phát ra mờ mịt Lưu Ly bích lục sắc quang mang bình ngọc rơi trên mặt đất.

Thủy Hoàng nao nao, trong lòng không khỏi có chút kích động, nói: "Đây không phải. . ."

Cái này thực sự rất giống, trong mộng, hắn mới vừa thấy qua thứ này, lại không phải Bạch Y Đạo Nhân ban cho hắn Duyên Thọ Tục Mệnh Đan lại là cái gì.

Vừa nghĩ tới bảo bối trân trọng, hướng đến sinh sát muốn đoạt Thủy Hoàng bước nhanh đi xuống án đài, cẩn thận từng li từng tí nhặt lên mặt đất bình ngọc, vội vàng mở ra, một cỗ thấm vào ruột gan hương thơm khiến người ta say mê.

Cùng lúc đó, bốn loại kỳ quái đồng thời bạo phát.

Long ngâm phượng minh, Kỳ Lân gào thét, Huyền Vũ gào thét!

Long Phi Phượng Vũ, Thánh Thú Kỳ Lân bôn tẩu, Huyền Vũ ẩn núp Minh Thủy, Trấn Áp Thiên Địa.

Kỳ quái biến mất, bốn cỗ bành trướng, sinh sôi không ngừng thần bí lực lượng tràn vào Doanh Chính trong thân thể.

Chỉ thấy hắn trên trán tóc trắng rõ ràng lấy một loại rất nhanh chóng độ dần dần biến thành ô màu đen.

Trên tay khô nứt da thịt cũng tại lấy thật không thể tin một màn nhanh chóng trở nên tuổi trẻ đứng lên.

"Thần, đơn giản cũng là Thần Dược. . ." Doanh Chính nhịn không được sợ hãi thán phục một câu.

Nhịn không được mở ra đan dược đổ ra một khỏa thanh sắc Lưu Ly hào quang lưu chuyển đan dược, một thanh ăn vào, nhất thời, thể nội đột nhiên bộc phát ra một trận Long Ngâm tiếng gầm gừ.

Quanh người hắn xuất hiện một đầu xanh sắc Thần Long, quay chung quanh hắn xoay quanh một vòng, sau một khắc, quang mang đại tác phẩm bên trong, hắn cả cái trẻ tuổi mười tuổi, trên mặt nếp uốn dần dần rời khỏi.

Một màn này, lần nữa để trong lòng của hắn đại chấn.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 254: Thiên Cơ Diễn Toán Thất Bại, Không Cũng Biết Người

Chương 24: Thiên cơ diễn toán thất bại, không cũng biết người

"Thần Dược, Tiên Sư quả nhiên là Tiên Sư, Thái Nhất Tiên Sư. . ." Doanh Chính trong lòng đã không biết đại hỉ bao nhiêu lần, trong lòng của hắn cực kỳ chấn động, nhìn lấy tuổi trẻ mười tuổi chính mình, sự kích động kia, là trước đó chưa từng có.

Liên tiếp không ngừng nuốt vào mặt khác ba viên thuốc, trên thân đồng dạng xuất hiện ba loại kỳ quái, cả người lập tức trở lại bốn mươi năm trước.

Lần nữa khôi phục cái kia bàng bạc sinh cơ chính mình, đây là một cái anh tuấn tiêu sái tuổi trẻ Đế Vương, ai có thể nghĩ tới, hắn là trẻ tuổi như vậy.

Đại Tần Đế Quốc, nguyên bản thủng trăm ngàn lỗ, chỉ cần Thủy Hoàng một băng hà, liền gặp phải gần như diệt tuyệt cảnh mà, nhưng mà, tại thời khắc này, lại là bởi vì bốn viên thuốc, trực tiếp cải biến, Thiên Cơ phát sinh nghiêm trọng chếch đi.

Hết thảy Thiên Cơ, đã bắt đầu hỗn loạn.

Mà cái này bất chợt tới biến số, cũng trực tiếp dẫn đến vị diện này sở hữu ẩn thế không ra lão quái vật trực tiếp sôi trào.

Hàm Dương Cung, đầu kia khí vận sơn màu đen Tổ Long tại đêm nay, phát ra một tiếng người phàm không thể nghe được, chỉ có Tu giả mới có thể nghe được khủng bố tiếng long ngâm.

Đó là khí vận Long lần nữa cường thịnh, Đế Quốc sắp toàn thịnh dấu hiệu.

Giờ khắc này, Thiên Địa Chấn Động, sở hữu lão quái vật, sôi trào.

Ngay tại này Hàm Dương Cung Đại Tần Đế Quốc khí vận biến thành Tổ Long phát ra một tiếng khủng bố tiếng gầm gừ lúc, cùng một thời gian, tại nghìn vạn dặm bên ngoài xa xôi, một cỗ kinh thiên kiếm khí trong lúc đó Thứ Phá Thương Khung, lập tức thoáng qua biến mất, đó là Quỷ Cốc Tử.

Tề Lỗ Tang Hải tân, một cỗ Tề Lỗ tân, Tang Hải, một cỗ Hạo Nhiên Chính Khí đột nhiên bạo phát, phảng phất có từng cái nho sinh tại đọc diễn cảm kinh điển, đó là Tuân Tử.

"Thương sinh bôi bôi, thiên hạ quấn cháy, Chư Tử Bách Gia, duy ta ngang dọc."

Cùng một thời gian, một cỗ khác khí tức bay lên, đó là một cỗ loáng thoáng ở giữa sắp suy bại khí tức.

"Thiên hạ bạc trắng, duy ta độc hắc. Phi Công Mặc Môn, Kiêm Ái bình sinh." Đây là Mặc gia.

Đạo Gia, một chỗ không biết tên trong động phủ, một tên tóc trắng phơ mênh mang lão giả bỗng nhiên mở to mắt, trong mắt bạo rắn ra hai đạo tinh quang, tinh quang Thứ Phá Thương Khung, hư không trực tiếp bị xuyên thủng ra hai cái hắc động, tu vi như thế, làm thật là khủng bố.

Hai tay của hắn nâng lên, nhanh chóng diễn hóa đo lường tính toán, trong lúc nhất thời, căn bản không biết hắn tại thời khắc này bên trong đến diễn toán bao nhiêu lần.

Sau một hồi, hắn kinh nghi một tiếng, nhíu mày nói: "Không cũng biết người, không cũng biết biến số, cái này đến là chuyện gì xảy ra?" Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía hư không một chỗ, nơi đó, là Đại Tần Đế Quốc Hàm Dương Cung ở chỗ

đó.

Hắn lần nữa bấm ngón tay đo lường tính toán, một lát sau, run lên trong lòng, "Tại sao có thể như vậy?"

Mặt khác một chỗ bí cảnh bên trong, Tiểu Thánh hiền trang, chính đang đánh cờ Tuân Du Phu Tử bỗng nhiên nhướng mày, dừng lại trong tay quân cờ, ngóng nhìn Hàm Dương Cung chỗ, trong tai vẫn như cũ nghe được này đen như mực Tổ Long tại long ngâm, đó là Đại Tần Đế Quốc khí vận lại thêm bốn mươi năm dấu hiệu, hết thảy đều phát sinh biến động, sắc mặt hắn trở nên hết sức khó coi đứng lên.

"Khụ khụ." Bỗng nhiên, Tuân Du Phu Tử đối diện một cái tóc trắng xoá lão giả ho khan một chút nói: "Đại Tần Đế Quốc lại thêm bốn mươi năm khí vận, xem ra, nơi đây có cao thủ đang giúp đỡ Tần Quốc, ta đợi đây là muốn đợi thêm bốn mươi năm mới có thể áp dụng kế hoạch."

Ba!

Đang khi nói chuyện, lão giả con cờ trong tay rơi xuống.

"Chúng ta cả đời khổ tu, chỉ vì cầu phi thăng, nguyên lai tưởng rằng có hi vọng phi thăng, nhưng không ngờ có người hoành nhúng một tay, cảnh này sau tương trợ người, nhất định tra ra, sau đó loại bỏ!"

Thoại âm rơi xuống, Tuân Tử từng bước ép sát đồng dạng một đứa con rơi xuống.

"Cũng không phải, biến số vừa rồi sinh ra, có lẽ, chưa hẳn không là một chuyện tốt." Tuân Tử đối diện lão giả lạnh nhạt nói ra, ở trên người hắn, có một cỗ bức nhân khủng bố sát khí.

"Sát khí của ngươi vẫn là như vậy trọng." Tuân Tử ánh mắt hơi hơi lấp lóe, nói ra.

"Ngô Đạo. . ." Lão giả cao giọng cười một tiếng, trong tiếng cười, sát cơ tứ phía.

...

Nơi này rất là yên tĩnh, vốn nên là một vùng tăm tối trong không gian, bởi vì có ngôi sao đầy trời đạo đạo quang huy lộ ra như mộng huyễn ảnh.

Vạn lý trên không trung, một đạo bóng người áo trắng chậm rãi xuất hiện, bỗng dưng đứng chắp tay không nhúc nhích, tựa hồ đang đợi cái gì.

Cùng lúc đó, một chỗ thần bí cấm địa, phù văn lượn lờ, trận pháp vận hành, Ngũ Hành Đại Trận mở lên, một tòa to lớn cổ lão trong đại điện, ngồi xếp bằng mà từng đạo từng đạo Thanh Bào đệ tử, những đệ tử này bên trong, tu vi yếu nhất cũng là tam giai thực lực khoảng chừng, đặt ở hắn trong thế giới, những đệ tử này tuyệt đối là chấn động thiên hạ tồn tại.

Thế nhưng là tại cái này Âm Dương năng lực không ngừng lưu chuyển trong đại điện, bọn họ là Âm Dương gia một mạch đệ tử, tại cung điện kia Âm Dương năng lực lẫn nhau chuyển, hắc sắc trên bảo tọa ngồi một tên thân thể che đậy hắc bào nam tử.

Hắn bỗng nhiên ngửa đầu nhìn về phía hư không, chỉ gặp hắn này thâm thúy trong con ngươi từng đạo từng đạo hào quang loé lên, hắn thông suốt đứng dậy, cùng lúc đó, trong tai truyền đến từng đợt tiếng long ngâm, hắn nhìn về phía Hàm Dương Cung bên ngoài hướng, nơi đó, khí vận Long chính đang gầm thét, trong lòng của hắn càng thêm chấn động.

"Biến số người xuất hiện, ta có hi vọng phi thăng." Vừa dứt lời, hắn bước ra một bước, đảo mắt đã biến mất nguyên địa, một màn này, để sở hữu Âm Dương gia đệ tử kinh ngạc không thôi.

Phải biết, đồng dạng Đông Hoàng đại nhân đều là lạnh lùng thái độ, vì sao bây giờ lại là đột nhiên rời đi?

"Các hạ thế nhưng là từ ngày đó bên ngoài mà đến?" Vạn lý không trung tinh quang thôi xán, mấy cái lấp lóe, điểm sáng màu đen sau cùng xuất hiện tại bạch y nam tử trước mặt, người này chính là Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong mắt của hắn quang mang lưu chuyển, tràn ngập chờ mong sắc.

Hắn chờ một cái cơ duyên quá lâu, tuy nhiên Âm Dương gia cùng Đại Tần Đế Quốc buộc chung một chỗ, đồng thời cộng hưởng khí vận, hắn tu vi đạt tới Lục Giai, mắt thấy là phải phi thăng, lại bất đắc dĩ trói buộc được Long Khí trấn áp, vô pháp rời đi.

Tần Hoàng nếu là vẫn lạc, mà hắn chỗ có thể có được khí vận cũng tất nhiên giảm bớt, đến lúc đó tu vi giảm xuống, có lẽ cũng liền lại không có cơ hội phi thăng, nhưng là hắn không cam lòng.

Vừa rồi Hàm Dương Cung nội khí vận Long khôi phục, gào thét chấn động thiên địa, hắn tu vi kinh người, rất nhanh liền phát giác được bên trong dị dạng, là lấy thi triển Đại Thủ Đoạn, mới biết có người nhúng tay, thế là tới đây xác nhận một phen.

"Đông Hoàng Thái Nhất không hổ là Âm Dương một mạch cao thủ, tên ta Thái Nhất, từ Thiên Ngoại mà đến, gặp qua đạo hữu!" Đông Hoàng Thái Nhất mới vừa xuất hiện, liền đối với mình khách khí như thế hành lễ, Giang Phong đương nhiên sẽ không tự cao tự đại, cho người ta một bộ miệng thúi mặt nhìn.

Còn nữa nói, hắn tu tập Đạo Pháp, cùng tu Võ Đạo, đối Âm Dương gia "Âm Dương Ngũ Hành nói" đồng dạng cảm thấy rất hứng thú, có lẽ mượn nhờ cơ hội lần này, đọc qua một chút đối phương văn thư lưu trữ cũng là chưa hắn không thể, bất quá lúc trước, vẫn là muốn đánh qua một trận.

Trên thân hai người phun trào ra một cỗ bí ẩn khí tức, cách đoạn thiên cơ diễn toán, Giang Phong có Long đeo hộ thân, người khác muốn điều tra hắn ở đâu căn bản không có khả năng.

Mà Đông Hoàng Thái Nhất tu vi tinh thâm, tự nhiên có thủ đoạn ẩn tàng khí tức, hai người nói chuyện, căn bản không cần lo lắng bị người nghe thấy.

"Gặp qua Thái Nhất Đạo Hữu, xin hỏi đạo hữu từ thiên ngoại mà đến cần làm chuyện gì?" Đông Hoàng Thái Nhất gặp Giang Phong tốt như vậy nói chuyện, cũng không có nhăn nhó.

"Ta đến đây, vì là tìm một cái đột phá cơ hội, bây giờ, lại là muốn ngươi ta đánh qua một trận mới có thể." Giang Phong trở lại nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất, trực tiếp điểm minh ý đồ đến.

Đông Hoàng Thái Nhất, nao nao, tiếp theo cũng là cười một tiếng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 255: Giao Thủ Đông Hoàng

Chương 2: Giao thủ Đông Hoàng

"Ta tu hành, vì là phi thăng rời đi, hôm nay gặp được đạo hữu, quả thật Đông Hoàng hạnh, chỉ mong lần này, có thể có chỗ." Đông Hoàng Thái Nhất mắt sáng như đuốc nói.

"Đã như vậy, vậy liền đánh một trận? !" Giang Phong cười nói, tiến lên một bước, trên thân khủng bố hỏa diễm bay lên, đó là một cỗ có thể đốt cháy chư thiên hỏa diễm, mới vừa xuất hiện, Đông Hoàng Thái Nhất hai mắt đột nhiên co vào, sợ hãi than nói: "Này Hỏa quả thật là đáng sợ!"

"Đạo hữu, mời!" Giang Phong nhìn về phía Đông Hoàng Thái Nhất, nhẹ nhàng cười một tiếng, ngay sau đó khí thế từ từ tăng lên, toàn thân hỏa diễm lượn lờ, màu sắc hỏa diễm bên trong, hắn phảng phất là nhất tôn đến từ bên ngoài chín tầng trời Thần chỉ, như thế thần thánh.

"Thiện!"

Thoại âm rơi xuống, Đông Hoàng Thái Nhất khí thế đồng dạng tản ra, Giang Phong đã xuất thủ, hắn tự nhiên không có khả năng chính ở chỗ này nói nhảm.

Hai người khí thế lên cao không ngừng, dường như không có cực hạn, vô cùng lực lượng bộc phát ra, lại là không có chút điểm lãng phí.

Không có đánh tán một áng mây, cũng không có cái gì cuồng phong bạo vũ, có chỉ là vô cùng vô tận áp lực.

Giang Phong trên thân, mỗi xuất hiện một đạo Dị Hỏa, liền sẽ để chung quanh hư không một trận nổ đùng, không gian mơ hồ trong đó đã không chịu nổi loại kia bức nhân áp lực, tựa hồ muốn trực tiếp nổ bể ra tới.

Tịnh Liên Yêu Hỏa xuất hiện, đây là một loại phấn hồng sắc ngọn lửa yêu dị, ngọn lửa này mới vừa xuất hiện, liền có loại tịnh hóa hết thảy lực lượng, hỏa diễm hừng hực, đốt sập hư không, hắc sắc Hư Vô Thôn Viêm xuất hiện, thôn phệ hết thảy.

Cho dù cái thế giới này linh khí bành trướng, một cỗ to lớn linh khí chảy hướng bốn phía khuếch tán, sau cùng bị tụ lại đến Giang Phong trước mặt, hút vào Giang Phong thể nội, mà Giang Phong phảng phất một cái vô cùng vô tận không thâm uyên, đem những thiên địa linh khí đó trực tiếp nạp nhập thể nội.

"Thiên Địa Vi Lô!" Giang Phong đột nhiên một tiếng quát lớn, quanh thân màu sắc Đế Viêm đem hắn bao phủ, một cái hỏa diễm hừng hực cự đại đan lô xuất hiện, hỏa diễm thiêu đốt, thiên địa linh khí không ngừng hội tụ tiến Giang Phong thể nội.

Lấy thiên địa linh khí vì đan lô, đoán tạo chính mình thân thể, loại thủ đoạn này, là Giang Phong lần thứ nhất lĩnh ngộ đi ra.

Loại này tại cùng đối thủ trong giao chiến, cưỡng ép lấy đối phương công kích gia trì trên người mình, sau đó mượn nhờ giữa thiên địa này bành trướng thiên địa linh khí, từ đó thi triển, lấy thiên địa làm lô, tan đúc bản thân.

Loại này tu hành phương thức, có thể nói tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả, Giang Phong đang đánh cược, cược một kết quả.

"Đại Đạo Âm Dương, Vô Cực Thái Nhất!"

Bỗng nhiên, Đông Hoàng quá không một chút do dự, trực tiếp xuất thủ, vừa dứt lời, chỉ gặp hắn một quyển hắc bào, hai tay đột nhiên nâng lên, một cỗ kinh khủng thần bí Âm Dương năng lực tại hắn dẫn dắt dưới, trong nháy mắt dẫn

động thiên địa nguyên khí, vô cùng lực lượng mãnh liệt hướng hai người bên này tuôn ra mà đến.

Tại hắn đại thủ huy động dưới, trong trời đất, bị cưỡng ép rút ra ra một đen một trắng hai đạo khí thể.

Cái này hai đạo khí có được sinh sôi không ngừng, tạo hóa Âm Dương huyền diệu năng lực, nhưng bên trong lại trong cõi u minh có được một cỗ hủy thiên diệt địa đáng sợ khí tức.

Hai đạo khí thể tựa như Tiên Quang, phá diệt vạn pháp, vô cùng Diễn Hóa tế, không hơn vạn phân một giây liền cuối cùng đến cực hạn, bắn ra túi kia ngậm Hủy Diệt Vạn Vật mông lung một chút.

Như giống như trong đêm tối ánh sáng, dưới thái dương hắc ảnh, như là tro bụi kích cỡ tương đương lại bao hàm vô lượng năng lực, nhất kích dưới, cho dù là hiện đại hóa thành thị, tại cái này cỗ hủy diệt năng lực dưới, cũng sẽ trong nháy mắt hóa thành bột mịn.

"Tam Thiên Lôi Động, Phần Thiên Liệt Viêm!"

Nhưng nghe được Giang Phong một tiếng quát nhẹ, hai tay nâng lên, như đẩy Thái Cực Chưởng đồng dạng đẩy về phía trước ra.

Vô cùng Phần Thiên liệt diễm, nở rộ điểm điểm màu sắc ánh sáng, này như mộng ảo quang mang bên trong có mắng kinh thiên động địa lực lượng đáng sợ.

Bình thường áp bách tâm thần người đáng sợ khí tức ngưng tụ tại hắn này đôi trong lòng bàn tay.

Hắn nhất chưởng đẩy ra, Phần Thiên liệt diễm hóa thành một đóa Ngũ Thải Hỏa Diễm hoa sen trong nháy mắt hướng đối phương bao phủ mà đi, cùng này hai đạo hắc sắc sinh tử ánh sáng đối kích cùng một chỗ.

Ông!

Một tiếng bé không thể nghe tiếng vang trong hư không nổ tung lên, trong hư không, xuất hiện từng cái hắc động, trong lỗ đen, không ngừng tuôn ra từng đạo từng đạo cương phong, cương phong bao phủ, loạn lưu tàn phá bừa bãi, hết thảy, đều lâm vào trong hỗn độn, không gian, vỡ vụn.

Hư không phá toái, một lát sau, lại Bắt đầu lại Từ đầu chữa trị, Thiên Địa Pháp Tắc chữa trị cái này Phá Toái Hư Không, như không phải là bởi vì có biện pháp làm theo chữa trị, chỉ sợ tại dạng này tiếp tục nữa, một loại hủy thiên diệt địa đại tai nạn tức đem không thể tránh né.

"Đây là lửa gì, lại có như thế Thần Năng!"

Đông Hoàng Thái Nhất cũng là bị giật mình, loại kia tịnh hóa hết thảy, thôn phệ hết thảy đáng sợ hỏa diễm, là hắn chưa bao giờ nghe thấy, dù là hắn ngày bình thường ít nói, thế nhưng là như thế, vẫn là không nhịn được mở miệng khen lớn một tiếng, trong mắt, đối Giang Phong này kinh người thủ đoạn đã có rất cao đánh giá.

"Lại đến!" Giang Phong khóe miệng mang theo một vòng mỉm cười, đem Đông Hoàng Thái Nhất chỗ đánh tới này hai đạo khủng bố Âm Dương lực tấn số nạp nhập thể nội, quanh thân hỏa diễm hình thành đan lô đột nhiên bộc phát ra một trận lửa cháy hừng hực.

Loại kia hỏa diễm, thu nạp khủng bố Âm Dương năng lực, tạo hóa năng lực sinh sôi không ngừng, Giang Phong trên thân khí tức, lần nữa không biết mạnh mẽ hơn bao nhiêu lần.

"Lục Đạo Luân Hồi Quyền!" Giang Phong toàn thân hỏa diễm thu liễm tiến thể nội, một bộ áo trắng xuất hiện trong hư không, hắn đột nhiên chợt quát một tiếng, tiến lên một bước, nhất quyền trực tiếp oanh ra, Lục Đạo Luân Hồi Quyền, nhất quyền trong nháy mắt oanh ra.

Trong chốc lát, cuồng phong nổi lên, mây đen dày đặc, kỳ quái dốc hết ra

sinh.

Cửu Thiên Thập Địa thiên địa năng lực, tại Giang Phong Lục Đạo Luân Hồi Quyền dưới, xuất hiện như thế sáu mảnh thế giới kì dị.

Đó là một cái thế giới kì dị, có Phật Đà ngâm tụng, có Ngạ Quỷ gào thét, có Vạn Tiên Lai Triều bái Tiên Vương, có Tu La chinh chiến Tu La Hải, hữu nhân gian Chư Hiền Phân Trị nhân gian, có Yêu Thánh chưởng quản Yêu Giới, Ma Giới cùng tồn tại. . . .

Đó là một loại rung động hình ảnh, Lục Đạo Luân Hồi Quyền nghĩa, bao quát sáu phiến thế giới Luân Hồi, tựa hồ có thể triệu hoán sáu cái thế giới năng lực,

Tại cỗ lực lượng này dưới, toàn bộ thế giới đột nhiên biến sắc, trong hư không sinh xuất ra đạo đạo Tử Lôi, lại có toàn qua mọc thành bụi, mỗi một đạo toàn qua bên trong, dựng dục Lục đạo nhan sắc không đồng nhất, cực kì khủng bố thiểm điện!

Ngay vào lúc này, Giang Phong đưa tay một nhiếp, từ xa xôi hư không vòng xoáy bên trong dẫn dắt đến Lục đạo tử sắc Thần Lôi, mượn nhờ này kỳ quái thế giới gia trì, trực tiếp hướng Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên đánh tới.

Đông Hoàng Thái Nhất gặp này, một thân chiến ý bừng bừng phấn chấn, lẫm nhiên không sợ: "Các hạ Đạo Pháp tinh thâm, không hổ là Thiên Ngoại Lai Khách, đã là khách đến thăm, đến mà không trả lễ thì không hay, đạo hữu, cẩn thận."

"Thái Cực Huyền Nhất, Âm Dương Lưỡng Khí!"

Đang khi nói chuyện, Đông Hoàng Thái Nhất động, lực lượng kinh khủng tại hắn phất tay bên trong đột nhiên bạo phát, hai tay của hắn nâng lên, đột nhiên đánh ra hai chưởng, hai chưởng bên trong ẩn chứa vô tận lực lượng kinh khủng.

Âm Dương Lưỡng Khí diễn hóa Thái Cực Đồ, đó là Âm Dương gia độc hữu

Thái Cực Thần Đồ.

Thái Cực Đồ trấn áp Cửu Thiên Thập Địa, khủng bố Âm Dương Tạo Hóa năng lực trong nháy mắt cùng Giang Phong này bá đạo vô cùng Lục Đạo Luân Hồi Quyền oanh đụng vào nhau.

Hai cỗ lực lượng va chạm ở giữa, ba động cực lớn, như Thiên Uy giáng lâm, vạn vật nằm rạp trên mặt đất run lẩy bẩy, trừ số ít cường giả vẫn như cũ có thể ngẩng đầu xem chừng bên ngoài, người khác đều không có cách nào ngửa đầu xem chừng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 256: Ngũ Hành Biến Ảo Diễn Âm Dương

Chương 26: Ngũ hành biến ảo diễn Âm Dương

Ông!

Rực rỡ tinh quang lấp lóe, vô tận Tiên Quang phai mờ, một cỗ chấn động khiến người sợ hãi khủng bố ba động bao phủ phiến thiên địa này.

Đạo Gia, Nho Gia, Quỷ Cốc ngang dọc, Chư Tử Bách Gia tất cả cao thủ ai cũng trong lòng rung động.

"Thật mạnh!" Giao thủ ở giữa, Đông Hoàng Thái Nhất tại cái này cỗ kinh khủng sóng xung kích bên trong, bị cưỡng ép đẩy đến rút lui không biết mấy trăm bước, mỗi một bước rơi trong hư không, đều sẽ phát ra đông đông đông tiếng nổ đùng đoàng.

Trong lòng của hắn chấn động mãnh liệt!

Nhìn qua cái kia đạo vẫn như cũ lăng không đứng chắp tay, ánh mắt bên trong tràn ngập lạnh nhạt thiếu niên thân ảnh, trong lòng dâng lên vô tận dao động sức sống, sau cùng ánh mắt của hắn sáng rực, chắp tay thi lễ nói: "Đạo hữu Đạo Pháp tinh thâm, Đông Hoàng Thái Nhất kính đã lâu, hôm nay tái chiến tiếp đã vô ý nghĩa, không bằng ngươi ta đến đây dừng tay như thế nào?"

Một phen giao thủ, Đông Hoàng Thái Nhất đã minh bạch chính mình căn bản không phải Giang Phong đối thủ, cho dù tại một ít trình độ lên có thể tạm thời cùng Giang Phong đánh cái lực lượng ngang nhau, có thể là tiếp tục đánh, hắn

tuyệt đối sẽ ăn thiệt thòi.

Là lấy, hắn lựa chọn đến đây dừng tay, cứ như vậy, hắn cũng sẽ không mất thể diện.

"Thiện!" Giang Phong một cái Đạo Gia chắp tay lễ, hai người đồng thời thi lễ, cười nhạt một tiếng, cũng không tiếp tục tái chiến tiếp.

Đông Hoàng Thái Nhất với hắn mà nói ảnh hưởng rất lớn, song phương đều là tu sĩ, vì bất quá là truy cầu Đại Đạo.

Âm Dương gia ngũ hành nói, với hắn mà nói, có rất lớn ý nghĩa, vì đó, Giang Phong trực tiếp lựa chọn dừng tay.

Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng buông lỏng, cười nói: "Đạo hữu còn mời dời bước Tôn Giá, tiến về ta Âm Dương Tinh Thần Điện một lần!"

"Tốt, vậy làm phiền đạo hữu." Giang Phong cũng không khách khí, cười nói.

Ly Sơn Bắc Lộc, một tòa nguy nga bên trong dãy núi, đều bị móc sạch, một cái to lớn vô cùng không gian lớn đến để ngươi vô pháp tưởng tượng, bên trong, không gian cự đại, vô biên vô hạn, cho người ta một loại phảng phất đi vào Dị Giới ảo giác.

Mảnh này rộng lớn vô biên thế giới dưới lòng đất, có tinh không, điểm điểm tinh thần dày đặc bên trong, có người lấy vô thượng Đại Thủ Đoạn khai mở như thế một cái bí cảnh.

Rực rỡ tinh quang lấp lóe, ở trên mặt đất, trải rộng vô số Cung Điện quần thể, những khu cung điện này, tuyệt đối có thể được xưng là kinh thiên địa, khiếp quỷ thần đại tác phẩm.

Cung điện quay chung quanh Thái Cực Âm Dương ngũ hành mà thành lập, ở trên không trung quan sát tựa như một cái cự đại Âm Dương Thái Cực Đồ, cung điện tinh quang lưu chuyển, bị từng tầng từng tầng tinh quang mê vụ bao phủ

bên trong.

Từng cái Ngũ Hành Âm Dương đại trận không ngừng vận hành, Giang Phong bước ra một bước, rảo bước tiến lên Âm Dương gia Tinh Thần Điện bên trong, trong đại điện, ngồi xếp bằng không ít Âm Dương gia đệ tử, từng cái thực lực đều không kém.

Tương đương với tứ giai Tiếu Tam Tiếu cấp bậc kia.

Nếu là đổi lại trước kia tại Phong Vân Thế Giới bên trong nhìn thấy những người này, từng cái tuyệt đối là thực lực khủng bố, bây giờ, theo Giang Phong, lại chỉ có thể sung làm đệ tử thân phận.

"Đạo hữu, ta cái này Tinh Thần Điện bên trong có bày Ngũ Hành Âm Dương đại trận, ngũ hành vận chuyển, linh khí bành trướng, tạo hóa năng lực sinh sôi không ngừng, trong điện càng có Tàng Thư Các, văn thư lưu trữ lên đạt mười vạn tám ngàn nhiều quyển, mỗi một quyển, đều tuyên khắc tu hành cảm ngộ cùng Tu Hành Công Pháp. . . ." Vừa vừa đi vào Tinh Thần Điện, Đông Hoàng Thái Nhất liền kiêu ngạo vì Giang Phong vui vẻ ra mặt giới thiệu hắn Âm Dương gia tích súc đến, vì bất quá là có thể tại Giang Phong trong mắt nhiều một ít địa vị.

"Thiếu niên kia đến là ai? Vì sao Đông Hoàng đại nhân đối với hắn như thế tôn trọng?" Nhìn lấy luôn luôn lạnh lùng Đông Hoàng Thái Nhất lúc này vậy mà đứng tại một tên thiếu niên bên người, đồng thời thân thiện vì thiếu niên giới thiệu chính mình Âm Dương gia truyền thừa, ở đây hơn một ngàn tên Âm Dương gia đệ tử chẳng ai lộ ra kinh ngạc sắc, hiển nhiên, bọn họ cũng là cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

"Bổn Tọa biết rõ trong lòng ngươi vây khốn, chúng ta con đường tu hành, đơn giản vì phi thăng, cầu được Chân Ngã, truy cầu Đại Đạo, nhập ta Thiên Ngoại Thiên, không là vấn đề." Giang Phong không chút khách khí, tại Đông Hoàng Thái Nhất nhìn soi mói, đưa tay đem sao trời điện Tàng Thư Các không

trung lơ lửng một quyển phát ra bích lục sắc Tiên Quang ngọc giản nhiếp cầm vào tay, thần niệm ở phía trên quét qua, cẩn thận cảm ngộ bên trong công pháp cảm ngộ, một lát sau, cười nói.

Đông Hoàng Thái Nhất nghe vậy trong lòng khẽ giật mình, trên mặt lộ ra trước đó chưa từng có mừng rỡ sắc, nói: "Thiện!"

Vì có thể làm cho Đông Hoàng Thái Nhất khăng khăng một mực đi theo chính mình, Giang Phong còn cố ý kích phát trên cổ Long đeo, Long đeo bữa nay lúc truyền đến từng đạo từng đạo huyền ảo vô cùng khí tức thần bí, đó là Đấu Phá Thế Giới khí tức, một cỗ bàng Đại Khinh Khủng uy áp Tòng Long đeo bên trong phát ra.

Đấu Phá Thế Giới có được 3000 Đại Thế Giới, đối với để Đông Hoàng Thái Nhất tiến vào Đấu Phá Thế Giới đi phi thăng, cái này đối Giang Phong tới nói căn bản không phải vấn đề.

Lấy Đông Hoàng Thái Nhất loại kia kinh thiên địa khiếp quỷ thần tu hành thiên phú, nếu là tiến vào Đấu Phá, đây tuyệt đối là có thể làm ra một phen kinh người sự nghiệp to lớn đến, về phần đến lúc đó nội dung cốt truyện như thế nào phát triển, Giang Phong liền không xen vào.

Mà lại, nếu là Đông Hoàng Thái Nhất tiến vào, có lẽ đến lúc đó có thể thay mình chiếu cố một chút Vương Siêu bọn họ cũng có thể.

"Đạo hữu ân, Đông Hoàng Thái Nhất nhớ cho kỹ, nếu là đạo hữu có gì nhu cầu sự tình, nhưng giảng không sao cả!" Đông Hoàng Thái Nhất cam kết, đồng thời còn lấy Đại Đạo phát thệ.

Phải biết, tu sĩ đồng dạng rất ít người dùng Đại Đạo đến phát thệ, trong cõi u minh, theo Đông Hoàng Thái Nhất phát thệ, này Sinh Mệnh Trường Hà bên trong, một cỗ thần bí lực lượng giáng lâm tại Đông Hoàng Thái Nhất trên thân.

Đông Hoàng Thái Nhất, cũng là liều.

"Tốt, có ngươi câu nói này, đầy đủ." Giang Phong khóe miệng mang theo một vòng mỉm cười, đối với hắn mà nói, có thể có được Đông Hoàng Thái Nhất như thế một cái minh hữu, đầy đủ.

Sau đó, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không có quấy rầy Giang Phong.

Lưu lại Giang Phong một mình tại hắn trong Tàng Thư các xem Quần Thư.

Cái thế giới này Chư Tử Bách Gia vốn có, rất nhiều thứ đều gần như Tiên Đạo, mà những vật này có bộ phận đều là khai sáng Chư Tử Bách Gia tiên hiền lưu truyền tới nay.

Lão tử, Khổng Tử, Mặc Tử, Tuân Tử, Quỷ Cốc Tử. . . Cái này từng cái tiên hiền trí tuệ không người nào dám xem thường.

Cho dù Giang Phong du lịch Chư Thiên, nhưng là xem một lần, Giang Phong vẫn là cảm thấy rất giật mình.

Những công pháp này bên trong không thiếu có luyện đan, bố trận, Bói Toán, tu hành chờ một chút, to to nhỏ nhỏ cộng lại, hết thảy mười 29,000 sáu trăm loại Âm Dương Thuật!

"Không hổ là Âm Dương gia, Âm Dương tạo nghệ quả nhiên tinh diệu!"

"Vạn vật dựa vào âm mà ôm lấy dương, nhất Âm nhất Dương vị thành đạo, Âm Dương giao cảm mà sinh Vũ Trụ Vạn Vật, Vũ Trụ Vạn Vật là Âm Dương đối lập thống nhất."

"Âm Dương" học thuyết là tại "Khí" học thuyết trên cơ sở tạo dựng lên, cũng tại "Khí" trên cơ sở, tiến một bước nhận vì thiên địa, Nhật Nguyệt, ngày đêm, Tình Minh, thủy hỏa, ôn lương chờ đều là vận động biến hóa bên trong một chia làm hai kết quả, bởi vậy cũng liền trừu tượng ra "Âm" cùng "Dương" hai cái tương đối khái niệm.

Âm Dương biến ảo chỗ càng sâu, có thể diễn hóa Hỗn Độn Vô Cực Đại Đạo,

từ trình độ nào đó đến xem, Âm Dương hợp hai làm một, chính là đường!

Hết thảy khởi nguyên. . . .

Một lát sau, Giang Phong mở to mắt, tại ánh mắt hắn bên trong, phân biệt diễn hóa xuất một vầng mặt trời, một vầng mặt trăng.

Màu trắng đen lưỡng khí xoay tròn lượn lờ, gió mát hóa sát, trực tiếp hóa thành thuần túy nhất hai đạo Âm Dương năng lực, giờ khắc này, hoàn toàn bị Giang Phong luyện hóa.

Hắn đưa tay, một chỉ điểm ra, một cái Âm Dương Thái Cực Đồ xuất hiện ở trước mặt hắn, trong nháy mắt, biến ảo thành một cái không gian thông đạo, xuyên qua này không gian thông đạo, liền có thể vào hắn địa phương.

Giang Phong vung tay lên, Thái Cực Đồ diễn hóa không gian thông đạo dần dần tiêu tán, sau cùng hư không một lần nữa chữa trị, khôi phục bình thường.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 257: Có Tư Cách Gì Để Cho Ta Tôn Trọng?

Chương 27: Có tư cách gì để cho ta tôn trọng?

Lại nói chính vào Giang Phong tại Tinh Thần Điện trong Tàng Thư các xem Quần Thư, lĩnh ngộ này thần bí huyền ảo vô cùng Âm Dương Ngũ Hành bí thuật, bắt đầu lĩnh ngộ một bộ thuộc về mình (ngũ hành Tiên quyết) đem Đế Viêm dung hợp huyết mạch năng lực, như thế nào lấy Âm Dương Ngũ Hành diễn hóa vô tận Đại Đạo bí thuật lúc, Tinh Thần Điện bên ngoài lại là nghênh đón mấy vị Âm Dương một mạch thiên tài đệ tử.

Bên trong cầm đầu là một người mặc lam sắc Cẩm Bào, mắt trái chung quanh có quỷ dị ngọn lửa màu tím nhạt hình hoa văn, kỳ dị phục sức, trắng nõn dị thường màu da yêu dị thiếu niên.

Ở trên người hắn có một loại đặc biệt tuấn mỹ, gần như yêu tà.

Đặc biệt nhất vẫn là hắn này ngây thơ chưa thoát, nhưng lại có sắc bén, phảng phất có thể xuyên thủng nhân tâm hai mắt, loại ánh mắt này, không nên xuất hiện tại một vị như thế hết lần này tới lần khác trên người thiếu niên, nhưng là bởi vì hắn yêu nghiệt thiên phú, lại là có được.

Người này không là người khác, chính là có thể xưng thiếu niên thiên tài Âm Dương gia truyền kỳ nhân vật Tinh Hồn, vô luận tại tu vi võ học vẫn là Âm Dương Thuật phương diện đều đã đạt tới thường nhân dốc cả một đời công đều không thể đạt tới độ cao.

Bởi vậy hắn tuổi còn nhỏ liền đã có được cực cao địa vị, cùng Nguyệt Thần đặt song song Âm Dương gia khoảng chừng lưỡng đại hộ pháp vị.

Truyền thuyết hắn không chỉ có tinh thông kỳ tuyệt quỷ dị Âm Dương Thuật, càng nắm giữ lấy cực đoan đáng sợ thủ đoạn giết người, đặc biệt hưởng thụ loại kia cao cao tại thượng chi phối hắn nhân sinh chết cảm giác; bị cái kia song lạnh lẽo con mắt để mắt tới, hội làm cho người giống như lâm vào không trong thâm uyên, không rét mà run.

Ở bên cạnh hắn, đứng đấy như thế một tên thiếu nữ xinh đẹp, nói mỹ lệ, không bằng nói dung mạo của nàng mười phần tuyệt mỹ, cạn mái tóc tím dài, hai bên các rủ xuống một sợi phát buộc, màu xanh da trời Krystal Trâm cài, có ngân sắc cành lá khắc hoa cùng bạc châu tô điểm; áo khoác màu lam nhạt ngắn bào, phía sau lấy tháng hình dáng đường vân trang trí.

Đặc biệt là này một đôi lam nhạt châu Krystal Khuyên Tai càng làm cho nàng xem ra có loại băng thanh ngọc khiết, Cao Lãnh khí chất.

Này thanh tịnh đôi mắt đẹp bị màu trắng mạng che mặt che khuất, nàng là Âm Dương gia Hữu Hộ Pháp, Tần Quốc Hộ Quốc Pháp Sư, cũng là Tần Thủy Hoàng tín nhiệm nhất Âm Dương gia.

Nàng chính là Nguyệt Thần.

Nàng tinh thông Chiêm Tinh, có Dự Tri Năng Lực, đồng thời còn có khống chế hắn người tinh thần cùng không biết mạnh đại phá hư năng lực, đương nhiên, trọng yếu nhất vẫn là nàng hành tung bí hiểm, cho người ta một loại tiên tử Phiêu Miểu cảm giác.

Tại Tinh Hồn cùng Nguyệt Thần phía sau hai người còn đứng mắng hai người, một cái một bộ áo đỏ, yêu diễm rung động lòng người bề ngoài dưới ẩn giấu đi cực kỳ ngoan độc âm lạt.

Một đôi tay như là hỏa diễm đồng dạng đỏ thẫm, tinh tế quan sát dưới bày

biện ra kỳ dị ngân sắc hoa văn, lại thêm này đen như mực móng tay, nhìn vô cùng quỷ dị.

Cái cuối cùng, một bộ mái tóc tím dài rủ xuống vai, một loại đặc biệt hoang tưởng đẹp quanh quẩn ở trên người, trên mặt nàng từ đầu đến cuối đều là một bộ lạnh nhạt sắc, cho người ta tổng là một loại cự nhân xa ngàn dặm ngoại cảm cảm giác, nữ tử áo đỏ là Đại Tư Mệnh, cái này mỹ lệ nữ tử, chính là Thiếu Tư Mệnh.

"Nguyệt Thần, ngươi đại động can qua như vậy, để cho ta đến đây, không biết Đông Hoàng đại nhân để ngươi ta chờ đợi ở đây người nào xuất quan, người kia đến tột cùng có tư cách gì, đáng giá ta Tinh Hồn đi chờ đợi đợi." Ánh mắt sắc bén, Tinh Hồn đứng chắp tay, mặt hướng Nguyệt Thần, ngữ khí có chút không vui nói.

"Đông Hoàng đại nhân đã để ngươi ta đợi đến đây cung kính bồi tiếp quý nhân tự nhiên có hắn đạo lý, ta đợi chỉ muốn làm tốt chính mình phần nội sự là được, không cần hỏi nhiều." Nguyệt Thần quét mắt một vòng không kiên nhẫn Tinh Hồn, ngữ khí bình thản nói.

"Tốt một cái xin đợi, người này có tư cách gì để cho ta Tinh Hồn cung kính bồi tiếp, thật sự là buồn cười." Tinh Hồn ánh mắt một phát, hừ lạnh một tiếng, không khí đột nhiên một trận nổ đùng.

Mà từ đầu đến cuối, phía sau hai người Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh đều giữ im lặng, hết thảy yên lặng nhìn biến.

"Tốt một cái có tư cách gì để ngươi cung kính bồi tiếp, người trẻ tuổi, có ngạo khí là không tệ, nhưng là quá phận kiêu ngạo không thể được." Ngay tại Tinh Hồn không vui âm thanh rơi xuống, Tinh Thần Điện cửa đá ken két âm thanh bên trong bị từ từ mở ra, một đạo áo trắng xuất trần, phong tư yểu điệu thân ảnh dần dần xuất hiện tại mấy người trong tầm mắt.

Tinh Hồn bọn người sững sờ, hiển nhiên, bọn họ không nghĩ tới Đông Hoàng đại nhân lần này để bọn hắn chờ đợi người vậy mà lại là như thế này một cái tuổi

trẻ Joon-soo thiếu niên.

"Có hay không ngạo khí, không cần đến ngươi để ý tới dạy, còn nữa nói, ngươi có tư cách gì đến ra lệnh cho ta? !" Tinh Hồn nhìn thấy Giang Phong xuất hiện, trong mắt càng thêm không vui, trong lòng của hắn cực kỳ không vui, xem như Âm Dương gia thiên tài, hôm nay lại được phái tới muốn nghe khiến tại dạng này một thiếu niên, cái này như thế nào để hắn không tức giận.

Thoại âm rơi xuống, trong tay hắn lắc một cái, trong tay nhất thời xuất hiện một cái tam xích trường kiếm màu tím, hiển nhiên, đây là muốn khiêu khích Giang Phong.

"Có tư cách gì, tốt. Vậy bản tọa hôm nay liền để ngươi minh bạch Bổn Tọa đến có không có tư cách mệnh lệnh ngươi." Giang Phong nhếch miệng lên một vòng nhàn nhạt cười lạnh, nhìn lấy Tinh Hồn nói: "Tụ khí thành lưỡi đao chính là Âm Dương gia chí cường công kích thuật, đúng lúc Bổn Tọa cũng tại cái này Tinh Thần Điện đợi hai ngày, liền để ngươi xem một chút có đủ hay không tư cách!"

Thoại âm rơi xuống, Giang Phong nâng tay phải lên, hư không một chỉ điểm ra, hai đạo hắc màu trắng Âm Dương nhị khí trong nháy mắt biến ảo thành một cái hắc trường kiếm màu trắng, một cỗ khinh người đáng sợ uy áp từ thanh trường kiếm này bên trong mơ hồ lan ra.

"Ngươi đây là đang muốn chết!"

Tinh Hồn lạnh hừ một tiếng, trong miệng thốt ra một câu tràn ngập băng lãnh sát ý lời nói, không nói hai lời, trực tiếp giơ kiếm một kiếm hướng Giang Phong vung đi, nhất thời sát khí bốn phía ngang dọc, đáng sợ uy áp bao phủ thiên địa, không gian phát ra từng đợt tiếng nổ đùng đoàng.

Đối mặt như thế khinh người một kiếm, Giang Phong cũng không có chút nào khiếp nhược, hắn ánh mắt bình thản quét trảm hướng mình Tinh Hồn, đưa tay một kiếm điểm ra, một chút hàn quang vạn trượng mang.

Nhất thời, đầy trời máu sắc Kiếm Vũ lặng yên không một tiếng động, tại Giang Phong một kiếm điểm ra dưới, trong nháy mắt tán loạn.

"Cái này sao có thể, ta làm sao lại bại." Chỉ là tại giao thủ ở giữa, Giang Phong chỉ là một chỉ điểm ra, liền trực tiếp Tướng Tinh hồn chấn động phải lòng buồn bực, sắc mặt đỏ lên, kém chút thổ huyết, cả người lướt ngang bay rớt ra ngoài.

Không có phát sinh kinh thiên động địa tiếng nổ đùng đoàng, cũng là như thế bình thản một chỉ điểm ra, biến ảo một chút Âm Dương Pháp Kiếm, Tinh Hồn, hoàn toàn bại hoàn toàn.

Hắn sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên, Thần Hồn nhận không nhỏ bị thương.

"Đây chính là ngươi ngạo khí?" Nhìn vẻ mặt chịu đả kích, vẫn như cũ vô pháp tiếp nhận hiện thực Tinh Hồn, Giang Phong lắc đầu.

"Đại nhân công lực xa ở tại chúng ta bên trên, tiểu nữ tử cũng tới lĩnh giáo mấy chiêu."

Một bộ áo đỏ, hơi có vẻ yêu dị Đại Tư Mệnh lắc lắc tính cảm giác vô cùng nhỏ và dài eo nhỏ, một bước tiến lên, đi vào Giang Phong trước mặt.

Đang khi nói chuyện, Đại Tư Mệnh một chiêu Âm Dương Huyết Thủ Ấn phát ra, hình thành một vòng huyết sắc Thái Cực Đồ đột nhiên công hướng Giang Phong.

Vẻn vẹn Giang Phong trước nhất chỉ Âm Dương diễn hóa Vô Thượng Diệu Pháp đánh bại Tinh Hồn, tự nhiên để trong lòng bọn họ vô cùng chấn động.

Nhưng mà, chính là bởi vì như thế, nàng càng thêm trong lòng kinh hỉ, đây là một loại rất khó được giao thủ thời cơ.

"Âm Dương Huyết Thủ Ấn? Có ý tứ!" Giang Phong cười nhạt một tiếng, theo hắn thoại âm rơi xuống, một đạo thanh khí từ Giang Phong trên đỉnh đầu

bay ra, trong hư không một trận xoay quanh, sau cùng biến ảo thành một cái cùng Giang Phong giống như đúc Tuấn Mỹ Thiếu Niên.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 258: Trấn Áp

Chương 28: Trấn áp

"Âm Dương nhị khí diễn Thái Cực, ngươi làm sao lại chúng ta Âm Dương gia chí cao bí thuật!" Đại Tư Mệnh kinh hô một tiếng, hiển nhiên, nàng thế nào cũng không nghĩ tới Giang Phong lại còn hội Âm Dương gia không truyền bí thuật, đồng thời còn có thể đạt tới loại kia diễn hóa Âm Dương trình độ.

"Ồn ào, không có cái gì không có khả năng, chỉ là các ngươi cô lậu quả văn!" Giang Phong lạnh hừ một tiếng.

Giải thích, hai tay lần nữa nâng lên, một cái thủ ấn trong nháy mắt hoàn thành, nương theo lấy một trận kịch liệt tiếng oanh minh vang lên, một cái to lớn vô cùng Âm Dương Thái Cực Đồ xuất hiện tại Giang Phong trước mặt, trực tiếp hướng Đại Tư Mệnh Âm Dương Đại Thủ Ấn nghiền ép lên đi, chỉ là trong nháy mắt, liền trực tiếp đánh nát đối phương công kích.

"Cùng tiến lên!"

Giờ khắc này, Tinh Hồn bọn người cũng không lo được mặt mũi gì, trực tiếp chào hỏi Nguyệt Thần ba người, đồng thời hướng về phía trước đánh ra nhất chưởng.

Rực rỡ ánh sao lấp lánh, ngân sắc sáng chói quang hoa bên trong có một loại hoang tưởng đẹp.

Mang là nếu như cẩn thận cảm ứng, liền không khó cảm ứng được bên trong

này khủng bố năng lượng ba động, nếu như bị oanh thực, tuyệt đối sẽ bị loại kia uy năng trong nháy mắt nghiền thành bột mịn.

khi đó sát khí bạo phát, hết thảy đều muốn thịt nát xương tan.

Đây là Tinh Hồn xuất thủ.

Điểm điểm ánh trăng vẩy khắp khắp nơi, nửa tháng xuất hiện, lơ lửng hư không, này u lãnh ánh trăng để cho người ta đông lạnh hoàn toàn Tâm Cốt, Nguyệt Thần bấm ngón tay đánh ra một đạo pháp quyết, trong nháy mắt diễn hóa Âm Dương Đại Thủ Ấn, hướng Giang Phong phát động công kích.

Thiếu Tư Mệnh không nói lời gì, thon thon tay ngọc, không nhuốm bụi trần, hai tay liên tục kết ấn, trong nháy mắt Nhất Diệp mà sinh, Âm Dương biến ảo tưởng ở giữa sinh ra đếm không hết lá cây, mỗi một diệp đều có thể thiết kim đoạn ngọc.

"Có ý tứ, tuy nhiên các ngươi loại này cùng tiến lên đấu pháp rất lợi hại vô sỉ, bất quá đối với Bổn Tọa tới nói, hết thảy đều là hư ảo, tại thực lực tuyệt đối trước mặt, các ngươi đủ khả năng làm đến, vĩnh viễn chỉ là ngưỡng vọng, liền giống như vậy!"

Vừa dứt lời, chỉ gặp Giang Phong trên thân quang mang đại tác phẩm, từng đạo từng đạo màu trắng đen Thanh Khí từ đỉnh đầu hắn bay ra, hết thảy có ba đạo.

"Nhất Khí hóa Tam Thanh!" Đương nhiên, đó cũng không phải Thái Thượng Lão Quân cái kia Vô Thượng Đạo Pháp, Giang Phong trước mắt còn còn lâu mới có được đạt tới loại trình độ kia.

Ba đạo nguyên thần thần niệm hóa huyễn hóa ra đến Thần Niệm Phân Thân xuất hiện, phương pháp này đó là Giang Phong gần nhất lĩnh ngộ đi ra.

"Hải Thượng Thăng Minh Nguyệt!" Giang Phong hét lớn một tiếng, ba đạo

Nguyên Thần Phân Thân câu thông thiên địa Đại Đạo Pháp Tắc năng lực, trong nháy mắt gia trì tại hắn thân thể bên trên.

Tại hắn cùng ba cái "Hắn" phía sau, đồng thời vang lên rầm rầm tiếng nước chảy, cùng lúc đó, kỳ quái dốc hết ra sinh.

Bình tĩnh trên mặt biển, một vầng minh nguyệt từ đường chân trời lên chậm rãi thăng lên, vô tận nhu hòa ánh trăng vẩy trên mặt biển, trong mông lung, có một loại chỉ toàn Hóa Thiên Địa ô uế lực lượng ẩn chứa bên trong.

Chỉ một thoáng, màu trắng tinh ánh trăng khắp Lạc Tinh Thần, nương theo lấy từng đạo từng đạo thần quang bá đạo đánh ra, trực tiếp đem Nguyệt Thần trăng sáng đánh nát, minh nguyệt quang mang vẩy khắp thiên địa, lần nữa đánh phía Tinh Hồn cùng Đại Tư Mệnh Thiếu Tư Mệnh mấy người chỗ đánh ra Âm Dương Đại Thủ Ấn, vô địch nghiền ép thế đều bạo phát.

"Đạo Sinh Nhất, cả đời ba, Tam Sinh Vạn Vật!"

Một cái khác Giang Phong trong miệng đồng thời quát ra một tiếng, theo tiếng quát rơi xuống, từ nơi này chút nguyên thần bên trong, phân biệt đi ra từng đạo từng đạo đồng dạng "Giang Phong" phân thân, trong chớp mắt, ban đầu xuất hiện vô số cái Giang Phong, đồng thời trong miệng hét lớn, đánh ra kinh thiên nhất chưởng.

Sưu!

Nương theo một đạo tiếng xé gió, trong nháy mắt sụp đổ Thiếu Tư Mệnh Vạn Diệp Phi Hoa Lưu, trực chỉ Thiếu Tư Mệnh mi tâm phương mới dừng lại.

Xoạt xoạt xoạt xoạt! !

Liền tại Nguyệt Thần bọn người kinh hãi chính mình một chiêu bị bắt tế, chỉ gặp này Tinh Thần Điện bên trong hiện ra vô số cái giống như đúc Giang Phong, chỉ một thoáng cơ hồ chật ních toàn bộ Âm Dương gia trụ sở.

"Tinh Hồn, cho dù ngươi tu hành thiên phú nghịch thiên, nhưng là bây giờ, xem ra ngươi đến Bổn Tọa phân thân đều không thể chiến thắng, ngươi vẫn là thiên tài sao? !"

Thoại âm rơi xuống, vô số đạo chật ních Tinh Thần Điện sông Phong Phân Thân một lần nữa hóa thành từng đạo từng đạo Thanh Khí, sau cùng chui vào Giang Phong trên đỉnh đầu.

Oanh ——

Ngay tại cỗ này Thanh Khí chui vào Giang Phong thể nội thời điểm, bỗng nhiên, một cỗ kinh khủng uy áp trong nháy mắt bạo phát, toàn bộ Âm Dương điện đều kịch liệt rung động.

Sở hữu Âm Dương gia đệ tử ai cũng bị cái này khủng bố uy áp ép tới nằm rạp trên mặt đất, trong lòng dâng lên sóng to gió lớn.

Cho dù Tinh Hồn, Nguyệt Thần bọn người tự xưng chính mình là Âm Dương gia tuyệt thế thiên tài, thế nhưng là tại thời khắc này, bọn họ phảng phất đối mặt là một tòa vĩnh không thể leo lên cao sơn, một loại xa không thể chạm ảo giác dâng lên, trong lòng có chỉ là vô tận tuyệt vọng.

Phù phù một tiếng, Tinh Hồn mấy cái người vẫn là không cách nào tới loại kia cuồn cuộn Thiên Uy, quỳ mọp xuống.

Một mảnh xanh biếc vội vàng rừng cây, một người nam tử toàn thân áo trắng, khoan thai mà đi, phía sau hai cái khuynh thành tuyệt lệ nữ tử đi theo.

"Đại nhân, chúng ta không phải đi Hàm Dương sao?" Đại Tư Mệnh mở miệng hỏi, Thiếu Tư Mệnh điềm tĩnh thanh nhã giữ im lặng đi theo.

Bọn họ mục tiêu hẳn là Hàm Dương mới đúng, mà bây giờ lại đến Lưu Sa địa bàn.

"Doanh Chính sự tình không vội." Giang Phong lạnh nhạt mở miệng, trong

giọng nói, lộ ra bất vi sở động, tựa hồ thiên cổ nhất Đế với hắn mà nói, cũng không phải là cỡ nào coi trọng.

Thiếu Tư Mệnh cùng Đại Tư Mệnh hai người có chút im lặng, từ khi mấy ngày nay đến nay ở chung, các nàng cũng đại khái minh bạch Giang Phong một chút phong cách hành sự, làm việc cho tới bây giờ đều là lôi đình thủ đoạn.

Không phục trực tiếp trấn áp, bá đạo vô cùng, thuộc về loại kia không thần phục liền trực tiếp xuất thủ lấy thực lực giảng đạo lý người, loại người này, là các nàng người tu hành bên trong sùng bái nhất người.

Nhưng là, thân là Âm Dương gia đệ tử, các nàng rất rõ ràng, thiên cổ nhất Đế thân có Long Khí có thể Trấn Áp Cửu Châu Chư Tử Bách Gia, Giang Phong nói đến không sợ Doanh Chính.

Quả thực làm cho các nàng rất là kinh ngạc, thật chẳng lẽ như thế sao?

Bất quá bây giờ các nàng nghe lệnh của Giang Phong, vì đó, ngược lại không tốt hỏi nhiều cái gì.

Dựa theo hiện tại nội dung cốt truyện phát triển đến xem, nội dung cốt truyện còn chưa bắt đầu, thông qua một tháng thời gian, Giang Phong cuối cùng tại Âm Dương trong điện đem sở hữu Âm Dương gia Âm Dương Thuật lĩnh hội một lần.

Tuy nhiên vẫn là Lục Giai hậu kỳ thực lực, cũng không có trực tiếp bước vào Thất Giai, nhưng Giang Phong lại là lĩnh ngộ ra thuộc về mình bí thuật, "Âm Dương Đại Thủ Ấn."

Âm Dương Ngũ Hành diễn Thái Cực, Thái Cực Vô Cực diễn vạn vật, Âm Dương Đại Thủ Ấn, có thể diễn hóa vạn thiên vật, trấn áp Cửu Thiên Thập Địa.

Nhất ấn đánh ra, biến ảo một phương Cự Đỉnh, một phương Thần Sơn, một mảnh sông lớn, vô tận Đại Đạo thần uy, biến hóa khó lường.

Có lẽ đây đối với hắn tu sĩ tới nói, không cách nào làm được, nhưng là từ có loại trình độ lên nói, Giang Phong nguyên thần đã cường đại đến một loại mức độ khó mà tin nổi.

Thông qua những ngày này quan trắc Âm Dương gia Âm Dương Thuật, hắn đã có thể làm đến phân hóa ra mười hai vạn đường Thần Niệm Phân Thân.

Này từng đạo từng đạo Thần Niệm Phân Thân, chính là Giang Phong thể nội một tia lực lượng tại ẩn chứa một đạo thần niệm năng lực biến thành mà thành.

Chẳng qua trước mắt hắn thực lực dù sao chỉ là Lục Giai cảnh giới, vô pháp thành tựu Nhân Tiên, vì đó, những này Thần Niệm Phân Thân cũng chẳng qua là giống Tôn Ngộ Không loại kia Hầu Mao phân thân mà thôi, có được có nhất định chiến đấu lực, nhưng là rất nhanh liền sẽ tiêu tán ở trong hư vô.

Lần này Giang Phong cũng không có mang Tinh Hồn cùng Nguyệt Thần, đó là bởi vì hai người bị hắn giáo dục về sau, trực tiếp để trở về bế quan hối lỗi, về phần Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh hai nữ, Giang Phong nhìn lấy coi như dễ chịu, vì đó cũng không có làm cho các nàng trở về, trực tiếp mang theo trên người.

Về phần lần này đi ra du lịch, hoàn toàn là Giang Phong nhất thời hưng khởi mà thôi.

"Có rắn!"

Ba người đi một lát, liền có từng đầu độc xà không ngừng phun Tín Tử từ rừng cây chỗ sâu leo ra thẳng hướng ba người mà đến.

"Năm đó hoạt bát động lòng người Hồng Liên công chúa, đến tột cùng là cái gì để ngươi biến thành bây giờ Xích Luyện? !"

Giang Phong bước ra một bước, một cỗ đáng sợ Long Uy trực tiếp từ trên người hắn phát ra, Thanh Long huyết mạch khôi phục, tại quanh người hắn, một

cỗ Tiềm Long uy, không giận liền có thể chấn nhiếp Cửu Thiên Thập Địa.

Chỉ là cảm ứng được cỗ này đáng sợ khí tức, những cái kia rắn liền trực tiếp ngốc trệ tại nguyên chỗ, nằm sấp mắng một tia bất động, hiển nhiên, chúng nó cảm nhận được này từ tâm chỗ sâu vọt tới cảm giác sợ hãi, trực tiếp thần phục.

Những này rắn mặc dù không có linh trí, nhưng mà đối mặt Đông Phương tháng thần trên thân trong lúc lơ đãng Thần Long khí tức lại là đối rắn có tuyệt đối áp chế.

Truyền thuyết, một chút có được Long Huyết mạch loài rắn tại trải qua vô số năm tu hành, dần dần, hội ảo tưởng hóa thành rồng, sau cùng Độ Kiếp Phi Thăng, trở thành trong truyền thuyết Long Quân, chịu Thiên bảo hộ, có được nắm giữ sơn hà, khống chế thiên hạ nước mưa đại khí vận chỗ gia trì.

"Ha ha ha. . ." Một đạo thân thể mặc đồ đỏ, dáng người uyển chuyển yểu điệu nữ tử thân ảnh dần dần xuất hiện tại trong rừng cây.

"Rống!"

Một tiếng cự đại rít gào tiếng vang lên, nương theo lấy đông đông đông đại địa chấn chiến âm thanh, những sơn lâm đó Nakano thú bị dọa đến nhao nhao chạy trốn tứ phía.

Tiếng rống không phải dã thú đang rống, tiếng rống rơi xuống, một cái Cự Nhân xuất hiện tại núi rừng bên trong, mới vừa xuất hiện, Cự Nhân liền hướng về Giang Phong ba người chỗ phương hướng nhào tới trước mặt.

"Vô song, Xích Luyện, đảo là có chút ý tứ."

Cự Nhân không là người khác, chính là vô song, hắn ngang ngược tại trong rừng cây chạy nhanh, cho dù phía trước có đại thụ, cũng vẫn như cũ ngăn không được cái kia dã tính cuồng bạo lực lượng, chỉ là trong nháy mắt, những cây to kia liền bị đâm đến tứ phân ngũ liệt, từ đó vỡ vụn ra, nhao nhao đảo cắm trên

mặt đất, một mảng lớn một mảng lớn tán cây nhao nhao đập ngã.

Theo khoảng cách càng ngày càng gần, thế như chẻ tre quả đấm to lên tràn ngập một chút Cương Khí, cự đại bạo phát năng lực, trực tiếp quét đến trên mặt đất lá rụng nhao nhao bay lên, hư không nổ tung, một cỗ đáng sợ cương phong, trực tiếp đem những lá rụng đó quấy thành bột mịn.

"Muốn chết!"

Đối mặt đột nhiên hướng mình phát động công kích Cự Nhân vô song, Giang Phong lạnh hừ một tiếng, dưới chân nhẹ nhàng chĩa xuống đất, bỗng nhiên một cái đá ngang quét ra, cái này nhìn như phổ thông vô cùng đá nghiêng, lại là mang theo một cỗ lực lượng đáng sợ.

Bành bành!

Đáng sợ quyền đầu cùng Giang Phong đá ngang đối oanh cùng một chỗ, không ra bất kỳ ngoài ý muốn, Giang Phong nguyên địa bất động, trái lại Cự Nhân vô song, cũng là bị Giang Phong cái này một roi chân trực tiếp quét đến bay ra vài trăm mét, cả cái thân thể khổng lồ trên mặt đất Lê ra một đạo thật sâu khe rãnh, đạo này khe rãnh, dài đến vài trăm mét, cái này là kinh khủng bực nào lực lượng, mới có thể làm đến mức độ như thế.

Đến lúc cuối cùng đình chỉ hoạt động lúc, Cự Nhân vô song trực tiếp bị cỗ lực lượng khủng bố kia cho vùi vào trong đất, đúng lúc hắn trượt đến dưới sườn núi, nơi đó có một tảng đá lớn, không đợi hắn kêu thảm một tiếng, một khối to lớn vô cùng thạch đầu phát ra một tiếng ầm vang, trực tiếp ngã xuống đến, sau cùng trùng điệp, hung hăng nện ở đầu hắn bên trên.

Phát ra một tiếng làm người run sợ chấn động âm thanh, Cự Nhân vô song, trực tiếp không biết sinh tử, không có tiếng động.

Đơn giản bạo lực một chân, trực tiếp để Cự Nhân vô song Nhã Miệt Điệp.

Một bộ nữ tử áo đỏ Xích Luyện xuất hiện, ánh mắt của nàng trừng đến căng tròn, hiển nhiên, nàng như thế nào cũng vô pháp nghĩ đến, một cái như thế phổ thông hết lần này tới lần khác thiếu niên, lực lượng vậy mà lại đạt tới khủng bố như thế cấp độ.

Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh hai vị này mỹ nữ phân biệt liếc nhau, hai người khóe miệng đồng thời run rẩy một chút, hiển nhiên, các nàng trong lòng chỗ sâu đã vì Cự Nhân vô song mặc niệm ba giây đồng hồ.

"Vệ Trang, ngươi còn không ra, chẳng lẽ muốn Bổn Tọa nắm chặt ngươi đi ra hay sao?" Giang Phong nhàn nhạt mở miệng, ánh mắt quét về phía rừng cây chỗ sâu một chỗ, lạnh nhạt tiếng vang lượt toàn bộ sơn lâm.

Thoại âm rơi xuống trong nháy mắt, nương theo lấy một tiếng kinh thiên kiếm minh vang lên, một cỗ trùng thiên Tử Khí cùng sát khí nhào tới trước mặt, trực tiếp nhằm vào Giang Phong, nổ bắn ra mà đến.

Chỉ gặp từ phương xa, một đạo sắc bén vô cùng, chí cường kiếm quang xông phá hư không, trực tiếp động bắn về phía Giang Phong vị trí chỗ ở.

Hết thảy đều phảng phất tĩnh lại, trong trời đất, duy chỉ có còn lại này cỗ đáng sợ kiếm quang.

Kiếm đạo cao thủ, làm Kiếm Tu tới trình độ nhất định liền có thể nấu cơm "Thiên địa Nhân Kiếm Hợp Nhất", người này đã là như thế.

"Bách Bộ Phi Kiếm? !" Vệ Trang vừa ra tay cũng là Bách Bộ Phi Kiếm, không chút do dự, trực tiếp phát động hắn đòn đánh mạnh nhất, nhất kích, chắc chắn Giang Phong giảo sát, tuyệt đối sẽ không thủ hạ lưu tình.

"Lấy kiếm thai khống chế phi kiếm, chẳng lẽ ngươi cũng không biết, làm như vậy hậu quả, làm ngươi gặp được càng thêm cường đại tồn tại lúc, hạ tràng liền sẽ là trực tiếp vẫn lạc sao?" Kiếm đạo cao thủ nguyên thần xưng là Kiếm Thai.

Một kiếm này, vừa nhanh vừa vội lại hung ác, để cho người ta khó lòng phòng bị, vượt quá tất cả mọi người ý người tài liệu, Vệ Trang, lấy nguyên thần xuất khiếu thủ đoạn, dùng ý chí đến khống chế phi kiếm, từ đó lĩnh ngộ trong trời đất nguyên khí ba động, Thiên Địa Pháp Tắc, sau cùng làm đến Thần cùng kiếm hợp một, phát ra kiếm đạo nhất kích.

Tại Phong Vân Thế Giới, Kiếm Thánh Độc Cô lĩnh ngộ ra "Kiếm 23", bên trong Thánh Linh Kiếm Pháp càng là chuyên chú vào nguyên thần ngự kiếm.

Không thể không nói, Vệ Trang xem như Quỷ Cốc một mạch truyền nhân, xác thực rất lợi hại cái rất khó được thiên tài.

"Tạo hóa lấy một, ta diễn Âm Dương, Vô Cực kiếm!"

Giang Phong hét lớn một tiếng, tại đỉnh đầu hắn, trực tiếp bay ra một đạo kinh thiên kiếm khí, này hắc màu trắng kiếm khí diễn hóa Âm Dương, sau cùng biến ảo thành một chuôi quang mang vạn trượng phi kiếm.

Ông ——

Thanh âm rơi xuống, Âm Dương Pháp Kiếm khí trong nháy mắt xuất kích, lực lượng cường đại tuôn trào ra.

Không có chút nào ngoài ý muốn, Không Gian Đình Trệ, hết thảy đều tĩnh lại, thời gian phảng phất tại thời khắc này bị định trụ.

Một kiếm kia tốc độ vượt qua tốc độ ánh sáng, động phá hư không vô tận, dưới một kiếm này, phảng phất hết thảy đều muốn hủy diệt.

Phong ngừng, lá rụng đình trệ hư không, hết thảy thanh âm toàn bộ biến mất.

Tại cỗ này đáng sợ kiếm ý dưới, Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh hai nữ đều là trong lòng nhảy lên kịch liệt, căn bản là không có cách động đậy, phía sau đều toát ra một chút đổ mồ hôi.

Một bộ áo đỏ Xích Luyện đồng dạng không thể cùng dạng, trong mắt chỉ có thể trừng lớn nhìn lấy một màn này.

Hai đạo nhân ảnh trong nháy mắt giao thoa mà qua, phảng phất lưu tinh va chạm vào nhau.

Sau một khắc, một đạo bóng người áo trắng ngã bay ra ngoài, phảng phất bị một khỏa cự đại Vẫn Thạch trùng kích đến trên thân.

Trực tiếp đụng bay đến phía trước mấy trăm mét bên ngoài dốc núi bên trong, ban đầu hào quang lấp lóe, một bộ áo trắng Giang Phong xuất hiện, đứng chắp tay.

Hắc màu trắng Âm Dương nhị khí diễn hóa Âm Dương Vô Cực kiếm tại quanh người hắn lượn lờ.

Giang Phong đưa tay một chút, Âm Dương Vô Cực kiếm tán loạn, hắn há miệng hút vào, trực tiếp bị hắn hút vào trong miệng, từ đầu đến cuối, hắn Thần sắc vẫn lạnh nhạt như cũ.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 259: Một Đầu Ngón Tay Ân Chết Công Phu, Làm Gì Phí Sức

Chương 29: một đầu ngón tay ân chết công phu, làm gì phí sức

Khụ khụ. . ." Nhất kích dưới, Giang Phong không có không ngoài suy đoán, đem Vệ Trang hoàn toàn đánh bại, Vệ Trang lảo đảo, vô cùng chật vật từ mặt đất đứng lên, khóe miệng bởi vì vừa rồi mạo phạm trả giá phải có đại giới, chảy ra một sợi tinh hồng huyết dịch.

"Muốn đến, các ngươi Quỷ Cốc một mạch cũng hẳn phải biết Âm Dương gia một mạch đã đưa về Bổn Tọa dưới trướng, bây giờ có hai lựa chọn, một, đó chính là ngươi Vệ Trang Bổn Tọa dưới trướng, đến cho các ngươi Quỷ Cốc phái, Bổn Tọa qua ít ngày tự nhiên sẽ đích thân tới."

Giang Phong đứng chắp tay, ánh mắt bên trong cũng không bất kỳ gợn sóng nào, phảng phất tại tự thuật một kiện rất bình thường bất quá sự tình.

Chỉ là theo Vệ Trang, nhưng trong lòng thì đại chấn, hắn bất khả tư nghị nói: "Nguyên lai trước đó vài ngày, thiên địa phát sinh đại biến cùng ngươi có liên quan."

"Ngươi có ba phút cân nhắc thời gian." Giang Phong cũng không để ý tới hắn chấn kinh, Chỉ là nhàn nhạt quét Vệ Trang một cái nói.

"Tốt, ta đáp ứng ngươi." ánh mắt lấp lóe một chút, Vệ Trang tiếp tục nói: "ngươi kiếm thuật rất cường đại, ta hi vọng có cơ hội có thể hướng ngươi thỉnh giáo một chút."

Kiếm Tu, truy cầu kiếm đạo, đến kiếm đạo cuối cùng đỉnh phong, đây cũng là Vệ Trang sở cầu.

Hắn nghĩ tới Giang Phong cường đại kiếm thuật, cuối cùng không do dự, lựa chọn.

Giang Phong khẽ gật đầu, hài lòng lộ ra vẻ mỉm cười, đưa tay hư không một chút, một viên phát ra xanh biếc sắc ánh sáng ngọc giản xuất hiện trong hư không.

Giang Phong đưa tay một chút, ngọc giản nổi lơ lửng đi vào Vệ Trang trước mặt, Giang Phong nói: "Đây là Thánh Linh Kiếm điển cùng Từ Hàng Kiếm Điển, phía trên kiếm thuật tinh diệu, chính ngươi hảo hảo lĩnh ngộ đi."

Tuy nhiên Thánh Linh Kiếm còn có Từ Hàng Kiếm Điển đến từ Võ Hiệp Vị Diện, nhưng là kiếm đạo lại là bá đạo vô cùng.

Nếu như tăng thêm tu vi cường đại, lĩnh ngộ bên trong tinh diệu lời nói, thực lực tuyệt đối là vượt qua tính.

"Cái này. . ." Làm Vệ Trang tiếp xúc đến ngọc giản một khắc này, cả người hắn toàn thân khẽ giật mình, ngơ ngác đứng tại chỗ.

Một vòng kiếm quang tại trong đầu hắn lóe lên liền biến mất.

một bóng người tại trong đầu hắn không ngừng diễn luyện kiếm chiêu, không biết qua bao lâu, từ đầu đến cuối, Xích Luyện cũng không dám lên tới quấy rầy.

Làm một lát sau, Vệ Trang cuối cùng từ trong rung động lấy lại tinh thần, nhưng khi hắn nhìn về phía Giang Phong chỗ đứng địa phương lúc, nơi đó lại là không có một ai.

Ngay tiếp theo Đại Tư Mệnh Thiếu Tư Mệnh các nàng cũng là không thấy tăm hơi.

Vệ Trang nhìn về phía áo đỏ Xích Luyện, còn có đầy người chật vật không chịu nổi vô song, cau mày nói: "Vừa rồi vị tiền bối kia bọn họ đi thì sao?"

Xích Luyện trong mắt lóe lên một tia phức tạp, cuối cùng nói: "Vừa rồi vị tiền bối kia nói ngươi ở vào ngộ đạo huyễn cảnh bên trong, không nên quấy rầy, vì đó liền rời đi trước."

"A." Vệ Trang ánh mắt lấp lóe một chút, cuối cùng nói một câu, cả người lâm vào trong trầm tư.

Thanh Phong Từ Lai, giang sơn cảnh đẹp như họa.

"Trăng sáng khác nhánh kinh hãi chim khách, gió mát nửa đêm ve sầu. Cây lúa Hoa Hương thảo luận năm được mùa, nghe con ếch âm thanh một mảnh.

Bảy tám cái Tinh Thiên bên ngoài, hai ba điểm mưa trước núi. Trước đây mao cửa hàng xã bên rừng, đường chuyển suối cầu chợt thấy."

Dưới trời sao óng ánh, chứng kiến hết thảy, cảm giác rất sâu.

Nhu hòa thanh gió thổi, chung quanh trong núi hoàn toàn yên tĩnh, nhu hòa ánh trăng vẩy rơi xuống mặt đất, trải lên từng tầng từng tầng như mộng ảo lụa mỏng, giờ khắc này, để cho người ta cả đời khó quên.

"Đây là ta một cả một đời khó quên nhất ban đêm." Đứng tại nguy nga trên đỉnh núi, cảm thụ được loại kia dế mèn gọi tiếng cùng ấm áp Phong mang đến yên tĩnh, Đại Tư Mệnh khó được lộ ra một tia nữ tính ngây thơ nói.

Thiếu Tư Lệnh nhắm mắt lại, giang hai cánh tay, hít thở một hơi thật sâu nói: "Đúng vậy a, đã rất lâu không có như thế buông lỏng."

Giang Phong đứng chắp tay, đứng tại đỉnh núi , mặc cho gió thổi hắn tay áo, hắn vẫn như cũ không nhúc nhích tí nào, hắn tựa như một tòa nguy nga bất động núi, đứng sừng sững ở trên núi, ngắm nhìn bầu trời, trong mắt có hai vòng Nhật Nguyệt tại chuyển động.

Khi thì biến ảo thành hai đầu hắc màu trắng Âm Dương Ngư, khi thì hóa thành ngôi sao đầy trời, tạo hóa vô số, hoang tưởng vô tận.

Vô Tận Tinh Thần biến ảo, tựa hồ tại diễn lại giữa thiên địa huyền bí, cúi đầu nhìn xuống chân núi một mấy cái thôn xóm đèn đuốc sáng trưng.

Giờ khắc này, tâm linh vô cùng yên tĩnh, ấm áp làm cho người say mê. . .

Sau đó không lâu, ba người vừa đi vừa nghỉ, rốt cục đi vào một tòa cự đại thành trì trước.

"Phong Đại Ca, Hàm Dương Thành đến." Đại Tư Mệnh lộ ra vẻ mỉm cười, nhìn lấy này to lớn vô cùng thành tường, đi vào Giang Phong trước mặt, ôn nhu nói.

"Ta biết." Giang Phong nhếch miệng lên một vòng mỉm cười, hắn tự nhiên biết đây chính là Hàm Dương Thành, bởi vì tại trước mấy ngày, hắn còn tự thân lấy thủ đoạn đặc thù thi triển nguyên thần nhập mộng pháp, tiến vào Thủy Hoàng Doanh Chính trong mộng, đồng thời ban cho Thủy Hoàng một bình đan dược.

Hiện tại toàn bộ Đại Tần đã sôi trào, bởi vì Doanh Chính lại tuổi trẻ bốn mươi tuổi,

Giờ này khắc này, toàn bộ Hàm Dương trong hoàng cung, Doanh Chính đã bí mật phái người tìm kiếm Tiên Sư hạ lạc, nhưng là nhưng vẫn không có tin tức, Tiên tung Phiêu Miểu, như thế nào phàm nhân có thể tuỳ tiện tìm được?

Nguy nga thành tường toàn thân hiện lên cổ màu đen, cho người ta một loại phong cách cổ xưa cẩn trọng thực cảm giác.

Tại bình thường vô pháp nhìn thấy phương, này Hàm Dương trong hoàng cung ẩn núp nằm sấp mắng một đầu to lớn vô cùng màu đen Tổ Long.

"Nghe đồn Thủy Hoàng Doanh Chính thể nội có được một giọt Tổ Long Tinh Huyết, vừa rồi có thể thành tựu thiên cổ nhất Đế, có được Đế giả uy, cũng không biết là thật là giả." Giang Phong trong ánh mắt tinh thần nhật nguyệt lưu chuyển, sau cùng lẩm bẩm nói.

"Ngang!" Cùng lúc đó, hắn trên sống lưng truyền đến một trận lưu động, đó là trong cơ thể hắn Hiên Viên Long Mạch cảm ứng được Hàm Dương Cung bên trong Tổ Long, sinh ra phản ứng.

Giang Phong thể nội Thanh Long huyết mạch cũng là khôi phục đứng lên, một đầu Tiểu Thanh Long tại Giang Phong thể nội không an phận lượn vòng lấy, thỉnh thoảng ngửa mặt lên trời gào thét, tựa hồ rất là phấn khởi.

Ngay tại Giang Phong quanh thân sinh ra cảm ứng đồng thời, Hàm Dương Cung bên trong, nguyên bản đang định đi ngủ Đế Vương bỗng nhiên mãnh liệt từ trên giường ngồi xuống, hai mắt đột nhiên nhìn về phía Hàm Dương Cung bên ngoài hướng.

Ánh mắt bên trong nổ bắn ra hai đạo kim quang óng ánh, phảng phất có thể xuyên thấu qua hư không vô tận, sau cùng xuyên thấu qua tầng tầng Thiết Tường cách trở, hướng Giang Phong ba người chỗ phương hướng nhìn tới.

"Ngược lại là có ý tứ." Giang Phong ánh mắt bên trong quang mang lấp lóe, thể nội khí tức hơi hơi vận chuyển, rất nhanh liền đem Long Mạch khí tức đè xuống, một cỗ vô hình Âm Dương khí tức trong nháy mắt đem hắn bao phủ.

"Ừm, thế nào không cảm giác được, chẳng lẽ là trẫm ảo giác?" Doanh Chính ánh mắt bên trong lộ ra một tia kinh ngạc sắc, kinh nghi nói.

Hắn trầm ngâm một lát, ngoắc uy nghiêm nói: "Truyền trẫm Khẩu Dụ, tuyên Lý Tư, Triệu Cao hai vị Ái Khanh đến đây gặp trẫm."

Tẩm cung chỗ tối tăm lấp lóe một đạo hắc ảnh, hắc ảnh nói: "Vâng!"

Một lát sau, Hàm Dương Thành bên ngoài từng đôi binh lính tinh nhuệ đi ra phân bên cạnh hai nhóm, một thân Văn Sĩ Trang Lý Tư đi ra, phía sau còn đi theo một thân Ám Sắc Hồng Bào toàn thân phát ra âm lãnh khí tức Triệu Cao, còn có mấy cái danh xưng sáu người một thể sáu Kiếm Nô, mỗi người lưng đeo một chuôi bảo kiếm, đều là Truyền Thế Danh Kiếm, mấy cái người thần sắc khác nhau, có kiệt ngao bất thuần, có hiển thị rõ độc ác.

"Có bằng hữu từ phương xa tới, cũng không nói quá, khách quý đường xa mà đến, Lý Tư không có từ xa tiếp đón, thất lễ, thất lễ, xin hỏi công tử quý danh?" Lý Tư từ thành môn bên trong đi ra, khi thấy đứng tại Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh giữa hai người Giang Phong lúc, hắn ánh mắt lấp lóe một chút, một bước tiến lên, chắp tay cười nói.

"Huyền Hoàng thai nghén vạn vật sinh, Âm Dương diễn hóa Huyền Tẫn môn. Thái Cực Lưỡng Nghi thành Đại Đạo, Ngũ Hành Bát Quái chứng Thiên Nhân. Đánh vỡ lồng chim hợp kim có vàng khóa, Tam Bảo hợp nhất thoát phàm bụi. Tất cả thiên địa hủ ta Bất Hủ, Vạn Cổ Thanh Thiên ta trường tồn, ta hào Thái Nhất." Giang Phong chắp tay ngắm nhìn bầu trời, ánh mắt bên trong, ngôi sao tiêu tan, ngữ khí bình thản nói ra.

Huyền Hoàng thai nghén vạn vật sinh, Âm Dương diễn hóa Huyền Tẫn môn. Thái Cực Lưỡng Nghi thành Đại Đạo, Ngũ Hành Bát Quái chứng Thiên Nhân. Đánh vỡ lồng chim hợp kim có vàng khóa, Tam Bảo hợp nhất thoát phàm bụi. . . .

Nghe được Giang Phong như thế tự đại xưng hào, Lý Tư ngơ ngẩn, khẩu khí này không khỏi cũng quá đại đi.

Nếu không phải vừa rồi bệ hạ mệnh lệnh hắn đến Hàm Dương Cung bên ngoài nghênh đón một vị quý nhân, đoán chừng lúc này Lý Tư đã sớm sai người trực tiếp đem Giang Phong dẫn đi, đây chính là người bị bệnh thần kinh.

Nhưng dù sao bệ hạ có lệnh trước đây, Lý Tư đảo cũng không dễ vi phạm

Thủy Hoàng mệnh, đành phải gạt ra vẻ mỉm cười nói: "Thái Nhất Đạo dài, bệ hạ đã trong cung thiết lập hảo tửu yến, còn mời đạo trưởng dời bước Tôn Giá."

"Tướng Quốc đại nhân, nô tài trước đây không lâu nghe nói Thái Nhất Đạo dài chừng vẻn vẹn dùng một ngày thời gian liền học hội Âm Dương gia Âm Dương Thuật, tại hạ muốn thỉnh giáo một phen, không biết có thể?" Nhưng mà, ngay tại Giang Phong gật đầu, Lý Tư sắp mang theo Giang Phong ba người tiến vào Hàm Dương Cung bên trong tế.

Bỗng nhiên, nguyên bản một mực giữ im lặng Triệu Cao trong mắt lấp lóe một tia tàn nhẫn, lại là mở miệng cười nói.

"Làm càn, ngươi nô tài kia, thật sự là không biết tốt xấu, Thái Nhất Đạo Trường Đạo thuật tinh diệu kinh động như gặp thiên nhân, như thế nào có thể tùy tiện xuất thủ người, ngươi đây là không biết sống chết." Lý Tư sầm mặt lại, trực tiếp quát lớn.

Nhưng là này trong mắt lại là lấp lóe một tia trêu tức cùng giảo hoạt sắc, hiển nhiên, hắn mặt ngoài mặc dù là tại quát lớn Triệu Cao, kì thực tâm lý đến tột cùng ra sao ý nghĩ, vậy liền không được biết.

"Đã ngươi muốn lĩnh giáo, vậy cũng chớ lãng phí quá nhiều thời gian, ra tay đi." Giang Phong ánh mắt lấp lóe qua một đạo tinh quang, ngữ khí lạnh nhạt mở miệng nói.

"Như thế, vậy liền đắc tội." Triệu Cao nhếch miệng lên một vòng ý cười, hơi hơi hướng Giang Phong thiếu hạ thấp người, sau đó cước bộ sau này một chuyển, mấy bước ở giữa, cũng đã cùng Lý Tư hai người thối lui đến thành tường nơi hẻo lánh.

Giang Phong quay đầu nhìn một chút Đại Tư Mệnh còn có Thiếu Tư Mệnh.

"Đại nhân." Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh hai người muốn mở miệng nói làm cho các nàng vì Giang Phong xuất thủ, Giang Phong lại là khoát khoát

tay, nói: "Không sao, chỉ là sáu Kiếm Nô mà thôi."

Giang Phong vẫy lui Đại Tư Mệnh hai người, nhìn lấy đem chính mình vây quanh sáu vị thân thể mặc hắc bào Kiếm Khách, ngữ khí bình thản nói.

Sáu Kiếm Nô phân biệt là Chân Cương, Đoạn Thủy, Loạn Thần, Võng Lượng, Chuyển Phách, Diệt Hồn sáu người, sáu người theo thứ tự là đã từng chấn nhiếp một phương đỉnh cấp Kiếm Khách.

Các nàng là Triệu Cao thủ hạ La Võng sáu cái thần bí sát thủ. Sáu vị một thể, nhưng là lại làm theo ý mình; cá tính khoa trương, nhưng là lại tuyệt đối phục tùng.

Bọn họ mỗi một cái đều có được trí mạng giết người sở trường, mỗi một người đều đã từng là Danh Động Nhất Thời Kiếm Khách, lại là sáu thanh Truyền Thế Danh Kiếm chủ nhân.

Bọn họ cũng riêng phần mình có được thuộc về mình không muốn người biết qua lại.

Không có ai biết bọn họ là khi nào, như thế nào trở thành Triệu Cao sát thủ; càng không có ai biết thực lực bọn hắn đến tột cùng sâu bao nhiêu, có bao nhiêu đáng sợ, bởi vì tận mắt chứng kiến qua hắn hoặc các nàng giết người tuyệt kỹ người cũng đã đi một cái thế giới khác!

Triệu Cao có dạng này một cái thói quen, mỗi thu một tên sát thủ liền tiễn hắn một cái thượng cổ lưỡi dao sắc bén, mà sử kiếm người cũng từ đó thoát thai hoán cốt, quá khứ hắn đem không còn tồn tại, từ hắn cầm tới kiếm một khắc kia trở đi, hắn đem chỉ có một cái tên, cái kia chính là này thanh lợi kiếm tên, tính mạng hắn cũng chỉ còn lại một cái mục đích, cái kia chính là đi giết người, là chủ nhân Triệu Cao đi giết người. . . Quên mất qua lại, quên mất tên, trở thành thuần túy Kiếm Nô lệ, đây chính là sáu Kiếm Nô tên tồn tại!

Nhưng mà, bọn họ thật sự như người bên ngoài coi là như thế mất đi tự mình,

cam nguyện từ đó vẻn vẹn là làm một tên Kiếm Nô lệ sao? Chỉ là nhất giai Lộng Thần Triệu Cao đến tột cùng có như thế nào thâm bất khả trắc lực lượng, có thể để như vậy cao thủ thần phục với hắn?

Bất quá cái này hết thảy đều đã không trọng yếu, đối mặt sáu Kiếm Nô, cho dù sáu người thực lực bất phàm, Vu Giang Phong tới nói, bất quá lật tay trấn áp sự tình a.

"Sáu Kiếm Nô, nếu là ở trong mắt người khác có lẽ được cho cao thủ đáng sợ, bất quá theo Bổn Tọa, cũng bất quá một đầu ngón tay ân chết công phu." Giang Phong bước ra một bước, khóe miệng thủy chung ôm lấy một vòng nụ cười nhàn nhạt.

Ngay tại hắn bước ra một bước một khắc này, một cỗ kinh khủng kinh người uy áp trong nháy mắt bộc phát ra, sau một khắc, sáu Kiếm Nô không nhúc nhích tí nào, sáu người ánh mắt lộ ra hoảng sợ vô cùng sắc, phảng phất nhìn thấy cái gì đáng sợ đồ,vật.

Tại đối mặt Giang Phong lúc, bọn họ phảng phất là tại đối mặt một tòa nguy nga cao không thể chạm cao sơn, mà bọn họ cũng là này yếu Tiểu Lâu Nghĩ.

"Âm Dương biến ảo tạo vạn vật, vạn vật cũng có thể Hóa Âm dương, tuấn Thần Chỉ!" Giang Phong cũng không nói nhảm, trực tiếp nói được thì làm được, một chỉ điểm ra, một đạo màu trắng đen Âm Dương khí trong nháy mắt đi vào sáu Kiếm Nô sáu thân người bên trên một khắc, chỉ gặp sáu Kiếm Nô trên thân bên trong phát ra từng đợt ken két tiếng vang.

Ngay sau đó, ba một tiếng bé không thể nghe vang tiếng vang lên, sáu Kiếm Nô sáu người thân thể trực tiếp vỡ vụn, từng đạo từng đạo hỏa diễm từ trên người bọn họ bốc cháy lên, rất nhanh, hôi phi yên diệt.

Giang Phong khoát tay, Lục Cổ bành trướng năng lượng trong nháy mắt bị hắn nhiếp cấm đến trước mặt, sau một khắc, nạp nhập thể nội.

Không có một tia gợn sóng.

Tê!

Một màn này, đã thấy một bên Triệu Cao còn có Lý Tư cùng những binh lính kia hộ vệ trợn mắt hốc mồm.

Phải biết, sáu Kiếm Nô thực lực đến cường đại đến mức nào bọn họ cũng không biết, nhưng là tuyệt đối là địa vị tôn sùng.

Nhưng mà như vậy a sáu vị thực lực Đỉnh Giai cao thủ, bây giờ lại là trực tiếp bị Giang Phong một đầu ngón tay ân chết, thật chỉ là dùng một đầu ngón tay.

Cái này đạp Mã Thái khoa trương đi, cái này còn là người sao?

"Đạo trưởng. . . Đạo trưởng coi là thật Đạo Pháp tinh diệu Siêu Nhiên a. . ." Lý Tư trên mặt có một vòng rất khó coi biểu lộ, hắn nỗ lực gạt ra vẻ mỉm cười, đối Giang Phong chắp tay nói.

Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh hai người đưa mắt nhìn nhau, cứ việc đã sớm biết Giang Phong thực lực tại Đông Hoàng đại nhân bên trên, lai lịch bí ẩn, thế nhưng là giờ khắc này, các nàng cũng là đồng dạng bị chấn động ở.

Bất quá khi nghe được Lý Tư lời nói lúc, các nàng lại có loại muốn cười xúc động.

Lý Tư cười được, thế nhưng là Triệu Cao lại là một bộ cha chết mẹ biểu lộ, khuôn mặt sắp bời vì mất đi sáu Kiếm Nô mà trở nên vặn vẹo.

Sáu thanh Truyền Thế Thần Binh, sáu vị đỉnh cấp Kiếm Khách sát thủ, hiện tại thành một chuyện cười, bị người ta một đầu ngón tay cho nghiền chết.

Đây không phải tại khôi hài là cái gì, nhưng là cho dù là tại khôi hài, hắn Triệu Cao lại là một cái rắm cũng không dám thả a, dù sao hắn nhìn không thấu Giang Phong, vì đó, cho dù tâm lý lại không thoải mái, cũng chỉ có thể nhẫn

nhịn.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 260: Vô Thượng Đế Uy Nhiếp Tần Hoàng

Chương 260: Vô thượng Đế uy nhiếp Tần Hoàng

"Sáu Kiếm Nô đã chết, muốn đến Doanh Chính ứng cái kia sẽ không để tâm chứ." Sáu Kiếm Nô, chính là thuộc về Triệu Cao ngăn lại dừng đứng lên một chi Đế Quốc Kiếm Tu sát thủ.

Từ trình độ nào đó đến xem, Triệu Cao là Tần Thủy Hoàng Thần Tử, Giang Phong chỉ là đưa tay ở giữa liền trực tiếp đánh giết sáu Kiếm Nô, cái kia chính là đang gây hấn với Đế Vương uy nghiêm.

Nghiêm trọng hơn điểm tới nói, chính là khiêu khích toàn bộ Đế Quốc uy nghiêm.

Thế nhưng là đối với cái này, Lý Tư cùng Triệu Cao hai người lại là bất lực, Giang Phong quá cường đại.

Nhưng phàm là người thống trị, không nguyện ý nhất nhìn thấy chính là mình địa vị nhận uy hiếp, xem như Thần Tử, tự nhiên muốn là đế Vương An toàn mà cân nhắc.

Một khi để Giang Phong tiến vào hoàng cung, đến có thể hay không để Thủy Hoàng Bệ Hạ nhận uy hiếp, đây là bọn họ không thể không cân nhắc vấn đề.

"Thôi được, gặp hắn một lần đã như vậy phiền phức, vẫn là Bổn Tọa tự mình gặp hắn một chuyến, muốn đến hắn hắn là sẽ rất lợi hại kinh hỉ mới đúng." Nhìn một chút như cũ chần chờ có nên hay không mang Giang Phong tiến vào Hàm

Dương hoàng cung Lý Tư cùng Triệu Cao hai người liếc một chút, Giang Phong lắc đầu, thân hình trong hư không vặn vẹo biến hình, sau cùng hóa thành một đạo ánh sáng, biến mất tại nguyên chỗ.

Hàm Dương trong hoàng cung, Thiên Cổ Đế Vương ngồi cao hào hoa tiền đen trên long ỷ, hắn cao Cư Long vị, phía dưới, trên đại điện phủ phục một chỗ Bách Quan, bọn họ cúi đầu khẽ nâng nhìn hướng lên phía trên Đế Vương, trong thần sắc, vô cùng cung kính, từng cái giữ im lặng, giống như đang chờ đợi Đế Vương Khẩu Dụ.

Một cỗ to lớn Long Uy tràn ngập tại trong đại điện, người phàm không thể trông thấy một màn bên trong, trên đại điện trên người đế vương lượn vòng lấy một đầu toàn thân ô màu đen Tổ Long, nó tập Đại Tần Đế Quốc khí vận vào một thân.

Thủy Hoàng một ngày không chết, khủng bố Long Khí liền có thể trấn áp này phương thế giới cường giả vô số tuế nguyệt.

Từ phương diện nào đó tới nói, Thủy Hoàng tồn tại, đối với những muốn đó muốn Phá Toái Hư Không phi thăng người mà nói, cũng là một cơn ác mộng.

Tất cả mọi người rất ngạc nhiên, hôm nay Thủy Hoàng Bệ Hạ phái Thừa Tướng Lý Tư cùng Triệu Cao đại nhân ra khỏi thành nghênh đón một vị nào đó khách quý, cái này khách quý đến tột cùng là người phương nào, nhưng là bọn họ không dám hỏi, cũng không dám nghe, bởi vì, bệ hạ không có mở miệng, bọn họ không thể lắm miệng.

Trong đại điện hoàn toàn yên tĩnh, bỗng nhiên, đúng lúc này, ngồi cao trên long ỷ Đế Vương đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt nổ bắn ra hai đạo có hình dạng ô quang, hắn nhìn về phía trước mặt hư không nói: "Các hạ, sao không đi ra gặp mặt?"

Vừa dứt lời, trong hư không, hơi hơi nhộn nhạo lên một tầng gợn sóng, một đạo thân thể mặc bạch y nam tử trẻ tuổi trên thân chậm rãi hiện ra thân hình.

"Tập Đại Tần Đế Quốc Long Khí làm một thân thể, chỉ là vừa vừa tiến đến, ngươi liền có thể phát giác Bổn Tọa đến, xem ra, quả nhiên không đơn giản." Bạch y nam tử dĩ nhiên chính là Giang Phong, vì đó để Tần Thủy Hoàng phát giác mình tới đến, thực hoàn toàn cũng là Giang Phong nhàn rỗi không chuyện gì làm mà thôi.

Lần trước ở trong mơ gặp nhau, hắn hình dạng có chút mông lung, Tần Thủy Hoàng đã không nhớ rõ Giang Phong tướng mạo, nghe xong Giang Phong loại lời này, nghe vậy lại là sắc mặt trầm xuống.

"Vừa rồi trẫm để Tướng Quốc đi nghênh đón Thái Nhất Đạo dài, không nghĩ tới Thái Nhất Đạo dài lại là trực tiếp tới đại điện, cái này không khỏi có mất lễ phép, nếu để cho người khác nghe, sợ lại nói ta Doanh Chính vô lễ."

Người lại Địch Quốc, Đế Vương không nguyện ý nhất cũng là nhìn thấy một cái tu sĩ cường đại đến có thể lấy bản thân lực kháng nhất định toàn bộ Tần Quốc.

Hắn Thủy Hoàng uy hiếp Tứ Hải, có một không hai, tự nhiên có hắn ngạo khí, tự nhiên không muốn địa vị mình nhận uy hiếp.

Thanh âm rơi xuống, người bình thường vô pháp nhìn thấy một màn phát sinh.

Chỉ nghe một tiếng kinh thiên động địa tiếng long ngâm vang lên, 1 tại Doanh Chính trên thân, đầu kia màu đen Tổ Long đột nhiên phát ra một tiếng cự đại rít gào âm thanh, sau cùng, một cỗ đáng sợ Long Uy trong nháy mắt hướng Giang Phong nghiền ép mà đến.

Tổ Long cự đại mắt đen bắn ra hai đạo Long Thần ánh sáng, giống như muốn đi vào Giang Phong mi tâm, đem Giang Phong trực tiếp hủy diệt.

Những đại thần kia vô pháp nhìn thấy một màn kia, nhưng lại mơ hồ nghe được một tiếng cự đại tiếng long ngâm, cái này để bọn hắn cảm thấy rất lợi hại

thật không thể tin.

"Đã là khách đến thăm, hết thảy liền muốn theo lễ, bệ hạ có ý nghênh đón tại ta, Bổn Tọa lại há có thể mất lễ phép, " Giang Phong nhếch miệng lên một vòng giống như cười mà không phải cười nụ cười, cũng không có tránh né này hai đạo vô hình khủng bố Long Uy.

Oanh!

Thoại âm rơi xuống, một cỗ càng càng mênh mông, càng khủng bố hơn Long Uy từ trên người hắn đột nhiên bạo phát.

Loại kia Long Uy, Hữu Hình Hữu Chất, sau một khắc, sở hữu trên đại điện Bách Quan đều kinh ngạc đến ngây người.

Bởi vì bọn hắn nhìn thấy một đầu to lớn vô cùng hoàng kim Thần Long nối tiếp nhau trong hư không, rõ ràng là tại Hàm Dương Cung trên không, đầu kia Hoàng Kim Cự Long hư ảnh vô cùng ngưng thực, không biết Long Khu to lớn, lại càng không biết này cỗ đáng sợ Long Uy như thế nào cường đại, nhưng là giờ khắc này, toàn bộ thế giới cường giả đều nhao nhao hãi nhiên mở ra hai con ngươi.

Đạo Gia mỗ trụ sở bên trong, nguyên bản đang lúc bế quan tu luyện đạo thuật, thôi diễn Thiên Cơ Bắc Minh tử bỗng nhiên tay run lên dốc hết ra, hắn khó có thể tin nhìn về phía hư không, nơi đó, một cỗ đáng sợ Đế uy ngay tại uy hiếp thiên địa.

"So Tần Hoàng Tổ Long uy còn còn đáng sợ hơn, cái này sao có thể." Trong truyền thuyết, có thể có chánh thức khủng bố Đế uy thiếu lại ít, bên trong Tam Hoàng Ngũ Đế Trì Thế bên trong Tam Hoàng Ngũ Đế liền có như thế khí vận gia trì.

Bọn họ công tích nhận thiên địa tán thành, từ đó thu hoạch được Thiên Đạo khí vận gia trì, có được Nhất Quốc khí vận, có thể Trấn Áp Thiên Địa ở giữa tu

sĩ.

Nhưng là, cả đời chỉ có thể xuất hiện một vị Thiên Cổ Đế Vương, bây giờ, nhưng lại vì sao xuất hiện loại tình huống này.

Tang Hải tân, Tiểu Thánh hiền trang, Nho Gia lão tổ Tuân Tử con cờ trong tay leng keng một tiếng rơi xuống đất, hắn ngẩng đầu nhìn về phía hư không, trong mắt, tràn ngập hãi nhiên sắc, đối diện tiểu lão đầu một thân kiếm khí tung hoành, trong mắt đồng dạng hiện lên một tia kinh dị sắc.

"Xem ra, cái này ván cờ đã biến." Tuân Tử ánh mắt lấp lóe một chút, bất đắc dĩ thở dài nói.

"Ván cờ có biến, người này làm chết!" Tiểu lão đầu trong giọng nói tràn ngập sát cơ, sau cùng mở miệng nói.

Tuân Tử nghe vậy, lại là lắc đầu.

Trong lòng của hắn thở dài, người này cường đại, đã vượt qua bọn họ tưởng tượng.

Trước đó vài ngày, Âm Dương gia đưa về Thiên Ngoại Thiên Thái Nhất Đạo môn một chuyện đã truyền đến, có được có khủng bố như thế Đế uy người, nghĩ cũng không cần nghĩ, liền hắn là vị kia kinh khủng tồn tại.

Tuy nhiên bọn họ cũng muốn phi thăng, nhưng lại không muốn như Đông Hoàng Thái Nhất như thế không tiết tháo, trực tiếp thành vì người khác cấp dưới.

Bọn họ có chính mình ngạo khí, có lẽ cái này cũng là bọn hắn vì sao thật lâu không có phi thăng nguyên nhân, nếu là có được có nhất định lạnh nhạt tâm tính, như lão tử, Mạnh Tử, Khổng Tử chờ Thánh Hiền như vậy, làm thế nào có thể sợ phi thăng vô vọng?

Hàm Dương trong hoàng cung, nguyên bản khí thế mãnh liệt, không ai bì nổi

hắc sắc Tổ Long tại Giang Phong trên thân chỗ phát ra kỳ quái dưới, hoàn toàn cũng là một đầu cá chạch nhỏ.

Giang Phong luyện hóa chánh thức Thanh Long huyết mạch, lại thêm luyện hóa toàn bộ Hiên Viên Long Mạch, có được có vô tận đại khí vận cùng tu vi mang đến đáng sợ uy áp, loại kia khủng bố làm thế nào có thể là Doanh Chính có thể chống lại.

Chỉ là giao thủ ở giữa, hai đạo đen nhánh Long Quang liền bị khủng bố Hoàng Kim Long uy há miệng vừa kêu, trong nháy mắt xoắn nát.

Long ngồi lên, Thủy Hoàng thân thể đột nhiên chấn động, kém chút rơi xuống khỏi ngai vàng, nếu không phải Giang Phong nắm chắc kích thước vừa vặn, chỉ sợ lúc này đã xấu mặt.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 261: Đế Sư

Chương 261: Đế Sư

"Không biết Tứ Tượng Khai Thiên đan, bệ hạ cảm thấy thế nào?" Giang Phong thu liễm toàn thân kỳ quái, sau cùng nhìn về phía Long Tọa lên Tần Thủy Hoàng, nhếch miệng lên một vòng nụ cười lạnh nhạt nói.

Tiếp tục giả bộ nữa đã vô ý nghĩa.

Bây giờ, cũng là thời điểm thẳng thắn thân phận của mình thời điểm, vừa nói, hắn diện mạo biến ảo, sau một khắc, biến thành một tên thân thể mặc đạo bào màu trắng nam tử trẻ tuổi.

Quanh thân mơ hồ trong đó có Ngũ Thải Hỏa Diễm đang lượn lờ, gặp tình huống như vậy, dù là Thủy Hoàng trời sinh tính ổn trọng, cùng người khác thần liếc một chút, vẫn là bị hung hăng chấn nhiếp.

Đặc biệt là Tần Thủy Hoàng, hắn sắc mặt mười phần đặc sắc, nguyên bản bị Giang Phong Đế uy chấn nhiếp để hắn vô cùng phẫn nộ, nhưng là bây giờ lại là một loại khác tâm tình, hắn nghĩ tới người trước mắt là này Phiêu Miểu bên trong Tiên, như vậy hết thảy đều có thể nói rõ, Giang Phong nếu là Tiên Sư, này tất cả đều dễ nói chuyện, Giang Phong tất nhiên là siêu phàm người.

"Ngươi là Tiên Sư? !" Thủy Hoàng có chút kích động nhìn về phía trên đại điện Giang Phong, trực tiếp đứng dậy, đi vào Giang Phong trước mặt, quan sát tỉ mỉ một phen về sau, có chút kích động nói.

"Bệ hạ thọ mệnh lại thêm bốn mươi năm, tuyệt không phải là giả a?" Giang Phong rất hài lòng Tần Thủy Hoàng loại thái độ này, chỉ có Tần Thủy Hoàng có dã tâm, vậy hắn khẳng định liền khát vọng thực lực, càng là như thế, loại người này thao túng, cũng liền càng phát ra đơn giản.

"Vừa rồi có nhiều mạo phạm, còn mời Tiên Sư thứ lỗi!" Để chúng thần trợn mắt hốc mồm là, Tần Thủy Hoàng hướng Giang Phong trực tiếp thi lễ, vô cùng tôn sùng, cũng không có loại kia cao cao tại thượng cảm giác.

Đối với hắn mà nói, Giang Phong này đám nhân vật, đáng giá hắn đi làm như vậy.

Chỉ cần có thể trường sinh, để hắn trả bất cứ giá nào, hắn đều nguyện ý.

"Ngươi không cần đa lễ, lần trước ban cho ngươi Tứ Tượng Khai Thiên đan, chính là ngươi ta có Tiên Duyên, bây giờ, ta chính là vì ngươi mà đến, không biết ngươi có thể nguyện nhập ta Thiên Ngoại Thiên Thái Nhất Đạo môn? Tập này trường sinh không Diệu Pháp, cùng thiên địa cùng lưu giữ. . ."

Giang Phong không có chút nào nửa điểm khoa trương, trực tiếp dẫn dụ nói.

Tần Thủy Hoàng khẽ giật mình, ánh mắt bên trong, lấp lóe vẻ kích động không khỏi ánh sáng, một lát sau, tại tất cả mọi người khó có thể tin trong ánh mắt trực tiếp bái nằm trên mặt đất, "Doanh Chính nguyện nhập Thái Nhất Đạo môn, bái nhập Tiên Sư môn hạ, nay chiếu cáo thiên hạ, Thái Nhất Tiên Sư tức là Đế Sư."

Ngày kế tiếp, thứ nhất chấn kinh toàn bộ thế giới tin tức truyền khắp toàn bộ Đại Tần Đế Quốc, Thủy Hoàng Bệ Hạ chiếu cáo thiên hạ, lập Thái Nhất Đạo dài là đế sư.

Trong lúc nhất thời, thế giới chấn động, phong vân biến ảo, Thiên Cơ càng thêm tối nghĩa khó hiểu.

Theo Doanh Chính bái sư, một cỗ thần bí lực lượng cũng gia trì tại Giang Phong trên thân, bị Giang Phong chỗ cộng hưởng, đó là Đại Tần Đế Quốc khí vận.

Nơi nào đó, một cái toàn thân hắc bào nam tử, bất đắc dĩ một tiếng thở dài: "Thái Nhất Đạo người, người này quả thật ta Mặc gia đại địch a!"

Lập tức, hắn gọi đến một cái Cơ Quan Điểu liền có một chút mệnh lệnh được đưa ra ra ngoài.

Tiểu Thánh hiền trang, Tuân Tử vẫn ở chỗ cũ đánh cờ, không khỏi mở miệng nói: "Đánh cờ người, lại thêm một cái."

Cùng một thời gian, Đạo Gia trụ sở, Bắc Minh tử tự nhủ: "Làm Nhân Hoàng Đế Sư, ngươi đây là đang muốn chết!"

Làm Nhân Hoàng sư phụ, có thể chia sẻ Nhất Quốc khí vận, nhân quả vì thế mà gia thân, thành, khí vận gia trì, Danh Thùy Thiên Cổ, Phá Toái Hư Không ở trong tầm tay phi thăng.

Bại, rơi vào vực sâu vạn trượng, vạn kiếp bất phục, mãi mãi cũng không có xoay người thời cơ.

Không chỉ có lại nhận toàn bộ thế giới ý chí áp bách, sau cùng sẽ còn Thần Hồn sợ diệt, đây chính là làm Đế Sư hậu quả.

Núi không tại cao có tiên thì có danh, một chỗ vân vụ Phiêu Miểu, núi cao nguy nga đỉnh, một tên áo trắng, tóc bạc buông xuống hai vai, tay áo tung bay lão giả bên hông treo một chuôi bội kiếm, hắn ánh mắt bên trong tựa hồ có vô tận kiếm quang tại ngang dọc, mỗi một đạo kiếm quang cũng có thể vẽ Toái Hư Không, túng hoành thiên địa, hắn lẩm bẩm nói: "Thiên Ngoại Lai Khách, muốn vì Đế Sư, tốt đại phách lực."

Vừa dứt lời, hắn thân ảnh túng hoành thiên địa, dưới kiếm kiếm quang một

chút, một thanh phi kiếm trong nháy mắt nâng hắn, biến mất tại đỉnh núi.

Ngay tại Chư Tử Bách Gia tại Giang Phong cái này Đế Sư hoành không xuất thế, cải biến thế giới Đại Bố Cục một chuyện không thể không làm ra phản ứng đồng thời, Hàm Dương hoàng cung Tẩm Điện bên trong, nguyên bản Tần Thủy Hoàng ở lại tẩm cung bị Thủy Hoàng trực tiếp tặng cho Giang Phong ở lại.

Tần Quốc kiến trúc, ngược lại là có một phen đặc biệt đặc sắc, cái bàn loại đều là bàn con, trong tẩm cung rường cột chạm trổ, Lư Hương bên trong, phiêu dật mắng hết lần này tới lần khác đan mùi thuốc.

Giang Phong chắp tay đứng tại đại điện trước cửa sổ, ngẩng đầu nhìn về phía Hàm Cốc Quan chỗ phương hướng.

Nơi đó, có một cỗ huyền lại huyền, Hạo Nhiên Đạo Gia chính khí tại ẩn phục, này cỗ Đạo Gia chính khí, vô pháp cuồn cuộn, khủng bố bên trong cho người ta một loại như là đối mặt vô thượng Cự Vật cảm giác sợ hãi.

"Trong truyền thuyết, lão tử cưỡi trâu xanh rời khỏi phía tây Hàm Cốc Quan, cuồn cuộn Tử Khí ba vạn dặm, tại Hàm Cốc Quan trước, thi triển bình sinh sở học, viết (Đạo Đức Kinh) sau cưỡi Thanh Ngưu xuất quan, từ đó tung tích không rõ, cỗ khí tức này sẽ là ai chứ?"

Một lát sau, Giang Phong tập trung ý chí, trở lại trên giường, nhắm mắt dưỡng thần tĩnh toạ, trong đầu lại là hiện lên vô số suy nghĩ.

Bây giờ, trừ Thủy Hoàng đông Tầm còn chưa có xảy ra hoàn toàn kích phát Chư Tử Bách Gia Phản Tần đại thế phát sinh bên ngoài, cái thế giới này bố cục đã nghiêm trọng bị thay đổi.

Cỗ khí tức kia rất cường đại, nhưng mà đối với Giang Phong tới nói, cũng không lộ vẻ cỡ nào kiêng kị, nếu là chân chính đối đầu đối phương, Giang Phong chưa hắn không thể đánh với đối phương một trận.

Nghĩ tới đây, Giang Phong thu hồi suy nghĩ, hơi hơi tĩnh toạ một lát, trực tiếp gọi đến đương đại bá đạo Cơ Quan Thuật truyền nhân, "Công Thâu Cừu!"

"Bái kiến Đế Sư đại nhân, không biết Đế Sư đại nhân triệu Công Thâu Cừu đến có gì phân phó?" Vừa vào Tẩm Điện, Công Thâu Cừu trong mắt quang mang lấp lóe, trực tiếp nằm rạp trên mặt đất, hắn cũng không có bất kỳ cái gì bất mãn, ngược lại ánh mắt bên trong tràn ngập kính sợ cùng vẻ mong đợi.

"An bài xong xuôi, ngày mai theo Bổn Tọa lên đường, tiến lên Lâu Lan." Lâu Lan Cổ Quốc, nằm ở Lop Nur phía tây, Khổng Tước Hà Dornan bờ, tại Tần Quốc thời kỳ, cái này truyền thuyết Trung Quốc độ cũng không có phai mờ tại trong dòng sông lịch sử, tại nó cường thịnh thời kỳ, đã từng nhân khẩu hưng vượng, xe ngựa ồn ào.

Nơi đó, là trong sa mạc, đặc biệt nhất một mảnh ốc đảo , có thể nói, là trong sa mạc một cái Kỳ Cảnh.

Giang Phong muốn đi trước Lâu Lan, nguyên nhân cũng không phải là bởi vì muốn tìm tại Lâu Lan phong ấn Địa Binh Ma Thần, mà chính là muốn tìm Long Hồn cùng ở vào trạng thái ngủ say Trung Tiểu Tỳ Hưu.

"Đây là một chút trọng yếu cơ quan tư liệu, ngươi có thể nhờ vào đó tham khảo một hai, đối ngươi có lẽ có chỗ trợ giúp."

Giang Phong tiện tay quăng ra, Tòng Long đeo trong không gian lấy ra một bản (Bách Khoa Toàn Thư đương nhiên, bản này Bách Khoa Toàn Thư tự nhiên là lấy Tần Quốc văn tự phiên dịch qua.

Công Thâu Cừu nghe vậy, trong mắt lấp lóe qua hai đạo tinh quang, Công Thâu gia cùng Mặc gia lịch đại vì thù, Công Thâu Cừu một mực mơ tưởng cầu đến Mặc gia Chí Tôn vũ khí —— Phi Công, đó là một thanh có thể biến thành các loại vũ khí cùng các loại Chiến Đấu Hình Thái Chí Tôn binh khí, đó là Mặc gia Tổ Sư Mặc Tử chỗ chế tạo ra , có thể nói, đó là Cơ Quan Thuật tối cao ảo nghĩa.

Nhưng là, Công Thâu Cừu hoàn toàn không dám thất lễ Giang Phong cho hắn (Bách Khoa Toàn Thư chỉ là tiếp nhận trong nháy mắt con mắt quét qua, cả người hắn liền bị chấn trụ, trong lúc nhất thời, lại là có chút chưa tỉnh hồn lại, lâm vào một loại như si như say trong trạng thái.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 262: Tiến Về Lâu Lan

Chương 262: Tiến về Lâu Lan

Sau đó, Giang Phong vẫy lui mừng rỡ như điên Công Thâu Cừu, để chuẩn bị ngày mai, chuẩn bị hàng đội, lúc trước, từ khắp cả Đại Tần Đế Quốc quá đại nguyên bởi vì, tìm kiếm Long Hồn còn có Tỳ Hưu quá phiền phức.

Vì đó Giang Phong trực tiếp mượn dùng toàn bộ Đại Tần Đế Quốc lực lượng, bắt đầu tìm kiếm Lữ lão đầu hạ lạc.

Vô tình sa mạc không ngừng từng bước xâm chiếm mắng nguồn nước, đem lục biến thành bãi vắng vẻ, đem bãi vắng vẻ hóa thành Qua Bích, sinh tồn ở vùng đất kia Tây Vực các quốc gia từng cái biến mất diệt vong.

Mà Lâu Lan, làm theo là bởi vì có Long Hồn lực lượng tài năng trong sa mạc sinh tồn phồn vinh.

Nhiều năm trước, bởi vì là phản đồ xuất hiện, Long Hồn bỗng nhiên bị đánh cắp, từ đó không biết tung tích, thế là Lâu Lan phái ra sử giả đến các nơi đi tìm, rất nhiều người cuối cùng cả đời cũng không thể hoàn thành nhiệm vụ.

Mà Lữ lão đầu, cũng là bên trong một cái vì tìm kiếm thất lạc Long Hồn mà ẩn cư tại biên cảnh tiểu trấn Lâu Lan sử giả, nhìn bề ngoài là cái hòa ái dễ gần lão giả, trên thực tế là cái thâm tàng bất lộ cao nhân, hắn là trời sáng thầy tốt bạn hiền.

Lần này tiến về Lâu Lan, nguyên nhân chủ yếu cũng là muốn tìm kiếm Lữ

lão đầu.

Ngày kế tiếp, nương theo lấy một chiếc cự đại đại hình cơ quan phi thuyền, Giang Phong cùng Công Thâu Cừu đám người, rời đi Đại Tần Đế Quốc Hàm Dương hoàng cung.

Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh hai người phân biệt ngồi tại một cái mỹ lệ màu trắng Loan Điểu bên trên, cái kia thật thực Vũ Dực, màu trắng bên trong có một loại thánh khiết ánh sáng, để cho người ta hoàn toàn nhìn không ra cái kia chính là một đầu Cơ Quan Điểu.

"Cái Niếp mưu phản Tần Quốc." Mọi người ở đây khống chế mắng phi thuyền, chạy không ít lộ trình lúc, một tin tức truyền đến, cái kia chính là kiếm đạo cao thủ Cái Niếp mưu phản Đại Tần Đế Quốc, Thủy Hoàng Đế nghe vậy giận dữ, hiện đã tuyên bố 10 vạn hoàng kim treo giải thưởng Cái Niếp.

Cái Niếp chính đang chạy trốn trên đường.

"Có ý tứ, nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến." Đang lúc Giang Phong đi đến nửa đường thời điểm, hắn lại là phất tay để mọi người dừng bước.

Ở phía dưới, một cỗ khinh người kiếm ý chọc tan bầu trời, tuy nhiên cỗ khí tức này cực độ áp chế xuống, thu liễm đến tựa hồ hoàn toàn không có nửa điểm khí tức, nhưng là Giang Phong lại là cảm ứng rõ ràng đến cỗ khí tức kia.

Phi thuyền rơi xuống, mọi người xuất hiện tại một mảnh núi rừng bên trong.

Công Thâu Cừu cùng Đại Thiểu Tư Mệnh ba người tới Giang Phong trước mặt, hầu hạ Giang Phong mệnh.

"Cái Niếp, là ngươi? ." Vừa mới đem chính mang theo nhân vật chính trời sáng cái này thằng nhóc rách rưới đào vong Cái Niếp vây quanh, Công Thâu Cừu cùng Đại Thiểu Tư Mệnh ba người liền đồng thời nhận ra cái này tại Đại Tần Đế Quốc danh khí không thấp Kiếm Khách cao thủ.

Đồng thời kinh ngạc không đã mở miệng nói.

"Công Thâu tiên sinh, các ngươi ngăn lại Niếp mỗ đường đi, cái này là ý gì?" Dù cho gặp phải bị vây công tình cảnh, Cái Niếp sắc mặt cũng vẫn như cũ là bình tĩnh như vậy, cũng không có lộ ra một tia gợn sóng.

"Hiện tại Đại Tần Đế Quốc không tốt sao?" Giang Phong nhìn vẻ mặt bình tĩnh Cái Niếp, nhàn nhạt hỏi.

"Hiện tại Đại Tần Đế Quốc rất tốt, bởi vì có Đế Sư xuất hiện, ta này xa không thể chạm mộng sắp thực hiện." Cái Niếp như nói thật nói, tại Giang Phong xuất hiện thời điểm, con ngươi hơi hơi co rụt lại, hiển nhiên, hắn cũng là nhận ra Giang Phong cái này tại toàn bộ Đại Tần Đế Quốc nhấc lên vô số Phong Vân đại nhân vật, tại đối mặt Giang Phong lúc, hoàn toàn không có loại kia ngạo mạn sắc, có lẽ, đây chính là đối cường giả tôn trọng.

"Vậy ngươi lại vì sao mưu phản Tần Quốc?"

"Làm một cái hứa hẹn!" Cái Niếp nói.

"Vì thế lần tiến về Lâu Lan không ra biến cố, vì đó, Bổn Tọa cũng chỉ có thể để ngươi đi theo tại Bổn Tọa bên người, đợi Lâu Lan được một chuyện xử lý xong, ngươi là đi hay ở, Bổn Tọa sẽ không nhiều hơn can thiệp!" Giang Phong nhìn lấy Cái Niếp, chắp tay nói.

Vừa dứt lời, Cái Niếp trong hai con ngươi đột nhiên nổ bắn ra hai đạo tinh quang, tại bên hông hắn Uyên Hồng tựa hồ cũng có thể cảm thụ cái kia cỗ hừng hực chiến ý, không cần nhiều lời.

Bên hông Uyên Hồng phát ra một tiếng vù vù, sau một khắc, tựa hồ liền muốn ra khỏi vỏ.

"Ra tay đi, nếu là ngươi có thể chiến thắng Bổn Tọa, Bổn Tọa liền để ngươi rời đi, như là không thể, vậy liền lưu lại." Giang Phong thản nhiên nói.

Ong ong ong!

Cái Niếp không có chút nào nửa điểm nhẹ nhõm ý, một cỗ càng ngày càng cường đại khí tức từ trên người hắn đột nhiên bộc phát ra, tại bên hông hắn, này cỗ kinh người kiếm khí vận sức chờ phát động.

"Đại nhân. . ." Đại Thiểu Tư Mệnh cùng Công Thâu Cừu ba người tiến lên một bước, tuy nhiên bọn họ tự biết không phải Cái Niếp cái này mạnh Đại Kiếm Khách đối thủ, nhưng là loại này trước mắt vẫn như cũ muốn biểu hiện một phen chính mình, cho Giang Phong một cái ấn tượng.

Giang Phong khoát tay, ra hiệu bọn họ lui ra phía sau, tại trong lúc này, Giang Phong không có chút nào động thủ ý tứ, hắn đang chờ đợi Cái Niếp tự mình ra tay.

Rốt cục, Cái Niếp xuất thủ, một đạo kiếm quang lướt qua chân trời, trực tiếp đem trong hư không vân vụ đánh tách đi ra.

Đó là một loại nhanh đến mức ánh mắt ngươi vô pháp bắt tới tốc độ, còn không có đợi bọn họ kịp phản ứng, lại là chỉ nghe đến đốt một tiếng vang giòn, công kích hết sức căng thẳng.

"Đinh!"

Bách Bộ Phi Kiếm, Quỷ Cốc một mạch đỉnh phong tuyệt học, trong nháy mắt bạo phát.

Bỗng nhiên, một tiếng Kim Thiết giao qua âm thanh vang lên, cực độ chói tai, không như trong tưởng tượng phát ra một tiếng kinh thiên động địa tiếng vang.

Chỉ gặp Giang Phong nâng tay phải lên phía trước, một chỉ điểm ra, một chút hắc màu trắng quang mang lượn lờ, Hỗn Độn diễn hóa Âm Dương tại đầu ngón tay, trong nháy mắt chính là cầm cố lại mũi kiếm kia bên trong muốn trong nháy

mắt bạo phát đáng sợ năng lượng.

"Tốt lực lượng đáng sợ, cái này. . . Làm sao có thể." Cái Niếp có thể cảm nhận được này cỗ đáng sợ Âm Dương năng lực, hắn hoàn toàn không nghi ngờ, nếu là sông gió nhẹ nhàng gảy ngón tay một cái, trong tay hắn Uyên Hồng đến có thể hay không bị bắn bay, đó là một loại đáng sợ năng lượng, đáng sợ đến để hắn cũng cảm thấy thật không thể tin lực lượng.

Chỉ là vừa giao thủ một cái, hắn liền biết rõ, chính mình cùng Giang Phong cái này nổi tiếng Đại Tần Đế Quốc Đế Sư chênh lệch không phải một chút điểm lớn.

"Đắp mỗ thua, Đế Sư quả nhiên danh bất hư truyền!" Cái Niếp thu tay lại Trung Uyên cầu vồng, hướng Giang Phong chắp tay một cái, Giang Phong đáng giá hắn làm như thế.

"Đã như vậy, vậy liền theo ta tiến về Lâu Lan một chuyến đi, đương nhiên, lúc trước. . ." Giang Phong khóe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, không đợi Cái Niếp kịp phản ứng hắn đến muốn muốn làm gì, lại là một chỉ điểm ra, một đạo nguyên thần ánh sáng nhanh chóng lướt vào Cái Niếp trong mi tâm.

Sau một khắc, Cái Niếp thân thể kịch liệt khẽ giật mình, hồi lâu, ánh mắt có chút sợ hãi thán phục, lấy lại tinh thần, hắn đối Giang Phong chậm rãi nói: "Lão sư vui lòng chỉ giáo, đắp mỗ kính phục. . ."

Lại là Giang Phong chỉ điểm Cái Niếp kiếm thuật lên không đủ, nói theo một cách khác, Cái Niếp chánh thức tôn trọng Giang Phong.

Cái Niếp chẳng qua là một cái quá trình, tiếp đó, Giang Phong bọn người tiếp tục tiến lên. . . .

Đồng thời, tại Đại Tần Đế Quốc cái nào đó Biên Tắc tiểu thành bên cạnh sơn phong đỉnh, thiếu niên Hạng Vũ dẫn theo mấy cái Sở Quốc tàn binh nhìn chăm chú lên phía dưới giống như trường long đồng dạng Đại Tần thiết kỵ.

"Thiếu chủ, quả nhiên như ngươi sở liệu, Tần Quân ngay tại hướng nơi này tập kết. Không biết là có hay không cùng chúng ta Phản Tần Nghĩa Quân đạt được Viễn Cổ binh Ma Thần tin tức có liên quan."

Nghe vậy, thiếu niên Hạng Vũ nhìn chằm chằm nơi xa tiểu thành nói: "Xem ra, toà này không đáng chú ý Biên Tắc trong thành nhỏ, không có ai biết trọng yếu bí mật."

Nói ra này ra, Hạng Vũ chuyển qua mã thất nói: "Binh Ma Thần một khi rơi vào Tần Quốc trong tay, thiên hạ sẽ vạn kiếp bất phục, các ngươi tạm thời chờ lệnh, ta đi trước tra cái tra ra manh mối!"

"Thật sao? Đáng tiếc các ngươi không có cơ hội."

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 263: Luyện Hóa Trọng Đồng

Chương 263: Luyện hóa Trọng Đồng

Ngay tại Hạng Vũ bọn người muốn trước đi điều tra tình huống tế, bỗng nhiên, một đạo cuồn cuộn Thiên Âm trong hư không quanh quẩn đứng lên, cùng lúc đó, trong hư không, hai đạo nhân ảnh trống rỗng xuất hiện.

"Thiên hạ đệ nhất kiếm khách, Cái Niếp?"

Này hai đạo nhân ảnh xuất hiện, Hạng Vũ liền nhận ra bên trong một người chính là đương kim chịu thiên hạ đệ nhất kiếm khách xưng Cái Niếp, Cái Niếp xuất hiện, hiển nhiên để bọn hắn bị kinh ngạc.

Nhưng để hắn càng thêm kinh ngạc là, Cái Niếp bên người còn có một vị thân thể mặc bạch y đạo bào nam tử trẻ tuổi.

Nam tử một bộ áo trắng đạo bào, quanh thân đều bị bao phủ tại một tầng mông lung trong sương mù, căn bản làm cho không người nào có thể thấy rõ hắn chân thực dung mạo.

"Chính là đắp mỗ!" Cái Niếp cũng không có bởi vì Hạng Vũ bọn người nhận ra thân phận của hắn mà cảm giác đến bất kỳ ngoài ý muốn, hắn nhàn nhạt gật gật đầu, lấy đó lễ phép.

"Tại hạ Hạng thị nhất tộc Hạng Vũ, không biết Kiếm Thánh tiền bối còn có vị tiền bối này. . ." Hạng Vũ một bước tiến lên, chắp tay nói.

"Vị này là Thái Nhất Đế Sư." Gặp Hạng Vũ bọn người có loại không rõ Giang Phong thân phận, Cái Niếp hợp thời nhắc nhở một câu.

Đế Sư, thiên hạ Đế Vương sư, trong truyền thuyết thực lực thâm bất khả trắc, liền âm ông tổ nhà họ Dương Đông Hoàng Thái Nhất đều muốn kính phục tồn tại.

Nghe xong Cái Niếp chỉ ra Giang Phong thân phận, tất cả mọi người ai cũng nhao nhao hít một hơi lãnh khí.

Người trước mắt toàn thân áo trắng như có như không, giống như thế ngoại tiên nhân, dịu dàng như ngọc, nhưng lại là tuyệt đối Thiết Huyết Vô Tình.

Giang Phong cho mọi người cảm giác, tuyệt đối là loại kia đối mặt quái vật khổng lồ cảm giác.

Giờ khắc này, tất cả mọi người không khỏi trận địa sẵn sàng đón quân địch đứng lên, một loại trước đó chưa từng có cảm giác nguy cơ từ tâm dâng lên, giờ khắc này, không người nào dám có chút thư giãn.

Đương nhiên, đó cũng không phải trọng yếu nhất, trọng yếu là tại thời khắc này, bọn họ vậy mà hoàn toàn động đậy không.

Phong đứng im, lá cây cũng đình chỉ rầm rầm tiếng vang, hết thảy, không gian thời gian, tựa hồ cũng bị một loại nào đó thần bí lực lượng cho đông lại.

Tất cả mọi người, phảng phất tại thời khắc này, không thể thở nổi.

"Các ngươi đến tột cùng đối bọn hắn làm cái gì?" Nhìn lấy vô pháp động đậy thuộc hạ tướng lãnh, thiếu niên Hạng Vũ sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống, hắn một tiếng quát nhẹ, vô cùng lo lắng nói.

Những này, đều là hắn Phản Tần lực lượng, nếu là xuất hiện cái gì sai lầm, này chính là hắn cả một đời đều không thể tha thứ chính mình sai lầm.

"Trọng Đồng người, Thánh Hiền." Nhưng mà, đối với phẫn nộ Hạng Vũ, Giang Phong lại là không đồng ý để ý tới, hắn Thần sắc đạm mạc nhìn chằm chằm Hạng Vũ, lạnh nhạt nói.

Tại Cổ Đại Lịch Sử ghi chép bên trong, Trọng Đồng người có Chính Sử lên ghi chép chỉ có bảy người: Thương Hiệt, Ngu Thuấn, Hạng Vũ, Lữ Quang, Ngư Câu La, Lý Dục, Cao Dương. Hắn còn có Phù Kiên Đại Tướng Lữ Quang, Khiết Đan "Chất hoàng đế" Lưu Sùng, Liêu Triều phụ thuộc Thạch Kính Đường, Nguyên Mạt Đại Hạ chính quyền Minh Ngọc Trân, Minh Thành Tổ Chu Lệ, Vương Mãng, Hoàng Sào.

Tướng Thuật lên cho rằng Trọng Đồng tượng trưng cho may mắn cùng phú quý, xem như một tên tinh thông đạo thuật tu sĩ mà nói, Giang Phong rất rõ ràng Trọng Đồng ý nghĩa, có được Trọng Đồng, từ trình độ nào đó tới nói, chẳng khác nào có được bị thiên địa tán thành tư chất.

Hành tẩu ở các cái thế giới, đều lại nhận thiên địa chiếu cố, đây chính là Trọng Đồng ưu thế, Trọng Đồng người, Thánh Nhân tư.

"Mặc dù là Thánh Nhân tư, nhưng là, ngươi lại là sinh sai niên đại, đáng tiếc, Trọng Đồng vận dụng ở trên thân thể ngươi, đơn giản cũng là lãng phí." Hạng Vũ mặc dù sau đó tới trở thành Tây Sở Bá Vương, nhưng mà, sau cùng lại nuốt hận Giang Đông.

Tại một ít trình độ bên trên, hắn thua với thời cuộc, thua với cái này cái anh hùng hào kiệt xuất hiện lớp lớp niên đại.

Nói chuyện tế, Giang Phong một bên hướng Hạng Vũ từng bước một đi ra, ánh mắt bên trong, tràn ngập đạm mạc sắc.

"Ngươi muốn làm gì?" Mắt thấy Giang Phong hướng mình từng bước một đi tới, Hạng Vũ sắc mặt trong nháy mắt xiết chặt.

"Không có gì, chẳng qua là muốn ở trên thân thể ngươi lấy một vật mà thôi."

Một cỗ cường đại khí tức trong nháy mắt khóa chặt Hạng Vũ, không đợi Hạng Vũ tiếp tục lui lại, hắn lại phát hiện mình vậy mà hoàn toàn động đậy không.

Hắn sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch hạ xuống, Giang Phong vừa rồi nâng lên Trọng Đồng, mà bây giờ lại nói muốn trên người mình lấy một vật, chẳng lẽ?

Trong lòng của hắn một cái lộp bộp.

Thế nhưng là không đợi hắn có phản ứng gì, chỉ gặp Giang Phong đưa tay đánh ra hai đạo tinh quang trực tiếp chui vào hắn trong hai mắt, hắn chỉ cảm thấy con mắt một trận nhói nhói, sau một khắc, hai mắt đột nhiên trở nên tăng đau nhức vô cùng.

"A!" Hắn phát ra một tiếng kêu thê lương thảm thiết âm thanh, loại đau khổ này, tuyệt đối là hắn không thể thừa nhận, cả thân thể đều run lẩy bẩy.

"Lấy ngươi một vật, Bổn Tọa sẽ không bạc đãi ngươi." Đem hai đạo đỏ như máu vật thể hình cầu nhiếp cầm vào tay, Giang Phong không chút do dự, hai tay vỗ mi tâm, hắn trong hai mắt bắn ra hai đạo kim quang, trong hốc mắt, hai khỏa con ngươi trong nháy mắt bay khỏi hốc mắt.

Từ đầu đến cuối, mặc dù có từng tia từng sợi máu tươi chảy ra, Giang Phong đều không có kêu thảm một tiếng.

Này hai đạo kim quang chui vào Hạng Vũ trong hai mắt, một cỗ bành trướng sinh cơ nhanh chóng làm dịu Hạng Vũ.

Sau một khắc, Hạng Vũ trực tiếp ngất đi.

Bất quá những này cũng không trọng yếu, trọng yếu là, Giang Phong đồng thời thu phục Hạng Vũ, ngoài ra còn có bắt đầu luyện hóa Hạng Vũ Trọng Đồng.

Hắn ngồi xếp bằng ngồi dưới đất, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì phòng bị.

Cái Niếp trong mắt lóe lên một tia phức tạp sắc, làm Giang Phong nhìn về

phía hắn lúc, đắp đại thúc rất lợi hại vô duyên cao nhắm mắt lại nói: "Đắp mỗ không nhìn thấy bất cứ thứ gì."

Giang Phong nhếch miệng lên một vòng ý cười, nhìn về phía bọn người người, mọi người đều lặng ngắt như tờ.

Sau đó, hắn bắt đầu luyện hóa Hạng Vũ Trọng Đồng, từng đạo từng đạo màu sắc ánh sáng từ trên người hắn nở rộ ra, theo thời gian từng giây từng phút trôi qua, rốt cục, ba giờ sau, ngồi xếp bằng trên mặt đất, một bộ áo trắng Giang Phong hai mắt đột nhiên mở ra.

Này Trọng Đồng bên trong quang mang lưu chuyển, đó là một đôi bích lục Lưu Ly sắc đồng tử.

Làm mở hai mắt ra một khắc này, trong hư không khẽ giật mình, phảng phất có mỗ cỗ thần bí lực lượng bị dẫn dắt, nhận cỗ này dẫn dắt, một cỗ thần bí lực lượng, trong cõi u minh, gia trì tại Giang Phong trên thân.

Nhất thời, từ người khác xem ra, Giang Phong trên người có một cỗ thần thánh khí chất.

Khí chất là vô hình, nhưng là nếu muốn nói hắn vô hình, nó trong cõi u minh, lại là có hình dạng.

Đó là một loại thần bí lực lượng, thần bí lực lượng có rất lớn, tỉ như trong truyền thuyết khí vận, tín ngưỡng, khí chất.

Chúng nó đều là không đồng lực lượng.

Tại đạo thuật bên trong, Âm Dương Ngũ Hành nghị luận, hội luận thuật đến "Tướng Thuật" cùng "Mệnh Học."

Có ít người sinh ra liền có Đế Vương mệnh cách, có thể thành liền Đế Vương Chí Tôn vị, đây chính là có được có khí vận.

Có ít người, sinh nhi chính là tu luyện tư, có thể thu nạp thiên địa Nhật Nguyệt Tinh Hoa, Phi Thiên Độn Địa, cũng có thể vì, đó là mệnh cách.

Tổng mà nói, nói mà tổng, Giang Phong nhận phương thiên địa này chiếu cố, vô luận là bây giờ, cũng hoặc là tương lai, tại một ít trình độ bên trên, hắn đều sẽ có khí vận gia trì.

Dù có được Long Mạch, này ý nghĩa liền khác biệt.

Đặc biệt là càng lớn tu luyện sau cùng, thành tựu liền càng phát ra không đơn giản.

"Vì sao trong nội tâm của ta đối với hắn lại hội có một loại kính sợ cùng cúng bái cảm giác." Tất cả mọi người trong lòng đều toát ra một ý nghĩ như vậy, không có hoảng sợ, không có có sợ hãi, có, chỉ là này liên tục không ngừng kính sợ tâm.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 264: Lữ Lão Đầu

Chương 264: Lữ lão đầu

Ba ngày sau, Tây Bắc sa mạc, một chỗ biên giới tiểu thành, Tần Quốc quân đội nơi đóng quân.

Giang Phong bọn người giáng lâm biên giới tiểu thành.

"Vệ Trang cung nghênh Đế Sư đại nhân, Công Thâu Cừu bái kiến Đế Sư đại nhân." Giang Phong vừa mới mang theo Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh còn có Kiếm Thánh Cái Niếp bốn người ta tộc cơ quan phi thuyền xuất hiện tại biên giới tiểu thành quân đội nơi đóng quân.

Công Thâu Cừu cùng Vệ Trang hai người liền khoản chi bồng, chỉ huy một đám Tần Binh quỳ rạp trên đất, cho Giang Phong hành lễ.

"Đều đứng lên đi." Giang Phong khẽ gật đầu, Thần sắc bên trong đều là lạnh nhạt, cũng không có cảm thấy một tơ một hào ngoài ý muốn.

Vung tay lên, một cỗ vô hình thác lực đem hai người nâng lên.

Lúc này, Vệ Trang cũng nhìn thấy đứng sau lưng Giang Phong, cung kính đứng xuôi tay Cái Niếp, không khỏi nao nao.

Sau đó mà nói rằng: "Tiểu Niếp, không nghĩ tới ngươi vậy mà thành vì người khác chó săn!"

Quỷ Cốc một mạch, luôn luôn chỉ có thể có một cái Quỷ Cốc Tử, lịch đại cũng chỉ có thể ra một cái, bởi vậy, xem như Quỷ Cốc Tử truyền nhân Cái Niếp cùng Vệ Trang, hai người gặp mặt tự nhiên tránh cho không đồng nhất phiên Long tranh Hổ đấu.

Bọn họ đã là sư huynh đệ, nhưng là trời sinh địch nhân, trong bọn họ, chỉ có thể có một cái thắng được cường giả.

"Ngươi cũng không phải cùng dạng thành vì người khác tù nhân." Cái Niếp trực tiếp đáp lời, ngữ khí châm chọc nói.

Trong mắt hắn, cũng không có cảm thấy nói như vậy hội đắc tội Giang Phong, bởi vì hắn đã nhận Giang Phong làm chủ, vì đó, trên miệng tranh chấp, Giang Phong vẫn là sẽ không đi để ý tới.

"Ta Uyên Hồng đã hồi lâu không có thấy máu." Cái Niếp sờ về phía trong mắt Uyên Hồng, trong hai mắt, tinh quang lưu chuyển, ánh mắt bên trong đều là đạm mạc sắc.

Ong ong ong!

Trong mắt Uyên Hồng tựa hồ có thể phát giác được trong lòng của hắn này cỗ bành trướng chiến ý, nhịn không được kịch liệt chiến minh đứng lên.

Rầm rầm rầm!

Đồng dạng, Vệ Trang phía sau Sa Xỉ cũng là kịch liệt chiến minh đứng lên, cùng lúc đó, trong quân doanh, sở hữu binh lính bội kiếm cùng đao thương Kiếm Kích nhao nhao kịch liệt vù vù không thôi.

Kiếm Giả, Kiếm Hoàng người vậy. Càng là có được linh tính Thần Binh, nó liền càng phát ra thánh khiết cùng cao quý.

Chúng nó có được chính mình kiêu ngạo, Thần Binh có linh, tự chủ tuyển người, kiếm khí tung hoành, uy hiếp Bách Binh.

Kiếm Giả, sát phạt người vậy!

Đó là hai cỗ Lăng Thiên kiếm khí, oanh một tiếng, hai tiếng chói tai kinh thiên tiếng kiếm reo vang lên, trên bầu trời Vân bụi bị trực tiếp một phân thành hai, trong nháy mắt mở ra.

"Đại nhân, Lữ lão đầu bên kia có tin tức." Ngay tại Vệ Trang cùng Cái Niếp hai vị này sinh tử oan gia sắp đánh nhau tế.

Một vị Tần Quốc tướng lãnh đi vào Công Thâu Cừu trước mặt, cung kính vô cùng nói.

Công Thâu Cừu nghe vậy, không khỏi sắc mặt vui vẻ, bước nhanh đi vào Giang Phong trước mặt nói: "Đại nhân, Lữ lão đầu có tin tức."

"A!" Giang Phong Thần sắc nhất động, hai mắt quét về phía Cái Niếp cùng Vệ Trang hai người, nhất thời, một cỗ vô hình uy áp phát ra, trực tiếp đem song phương này hai cỗ khinh người kiếm khí cho trực tiếp xóa bỏ, hóa thành hư vô.

"Lữ lão đầu đã đã tìm được, hiện tại còn không phải là các ngươi khi chiến đấu đợi, nếu như về sau muốn đọ sức, Bổn Tọa tuyệt sẽ không nhiều hơn ngăn cản." Vệ Trang cùng Cái Niếp hai người bây giờ đã bị Giang Phong thi triển Chủng Ma chú cưỡng ép gieo xuống Ma Chủng, đối với mình tự nhiên nghe lời răm rắp.

Cho dù Quỷ Cốc Tử đến, cũng không có khả năng xóa đi Giang Phong lưu tại trong đầu của bọn họ ấn ký, đương nhiên, nếu là Quỷ Cốc Tử thực lực cường đại đến liền Giang Phong đều không thể chiến thắng, cái kia ngược lại là có thể khác nói.

Thế nhưng là, này là không thể nào sự tình.

"Hừ!" Vệ Trang cùng Cái Niếp hai người liếc nhau, bên hông Uyên Hồng cùng Sa Xỉ đồng thời phát ra một tiếng vù vù, đồng thời, đều thu tay lại, nghe

theo Giang Phong mệnh lệnh, không hề tranh phong tương đối.

Tây Bắc trong sa mạc có được như thế một cái biên giới tiểu thành, trong thành nhỏ, tơ lụa trên đường, Thiên Trúc, Ả Rập, Cao Ly các nước Lái Buôn lui tới giao dịch, nối liền không dứt.

Theo Tần Quốc thống nhất, tại một ít phương hướng , biên quan giao dịch lên cũng không có cấm chế, cũng là bởi vì Giang Phong xuất hiện, Tần Quốc đại diện tích cải biến chính sách.

Bây giờ, thiên hạ việc lớn lúa nước trồng trọt, thổ địa phân ruộng chế độ, miễn thuế ba năm.

Tại đại bộ phận bách tính trong mắt, Tần Quốc như thế chính sách cải tiến, không chỉ có tăng cường quốc lực, càng làm cho không ít cơ không bọc ăn bách tính Sinh Hoạt Chất Lượng lên đạt được bảo hộ.

Nhưng mà, cũng có một chút không an phận phần tử, bọn họ cũng là Chư Tử Bách Gia, Tần Quốc càng cường thịnh, quốc vận càng mạnh, đối bọn hắn nguy hại lại càng lớn, theo Giang Phong Xuất Du, Đế Sư hành tẩu thiên hạ, tiến về Lâu Lan, một nguy cơ lớn cũng sắp xảy ra.

Bời vì này tối núp trong bóng tối lão quái vật nhóm, bọn họ đã nhịn không được loại kia tịch mịch, bọn họ không cho phép có người nhúng tay Đại Tần Đế Quốc sự tình, chỉ có đem Đế Sư diệt trừ, mới có phi thăng thời cơ.

Biên giới tiểu thành, rất lợi hại phồn vinh, khắp nơi đều là mua đi mua đi âm thanh.

"Võ Công Bí Tịch, để ngươi trong vòng ba ngày học hội Luyện Tinh Hóa Khí, Đạo Gia bí tịch, để ngươi học hội ngự kiếm phi thăng, túng hoành thiên địa vô địch thủ." Một tên đầu đội khăn lụa, thân thể mặc đồ trắng Ma Bố người bán hàng rong tránh trên mặt đất, Vương Bà bán dưa mèo khen mèo dài đuôi, loè loẹt xuy hư chính mình sách nát, nói là võ công bí tịch gì.

Có người ngu xuẩn người qua đường, tại hắn dẫn dụ dưới, đúng là mua xuống những giả đó bí tịch.

Bất quá ngay tại người bán hàng rong tiếp tục chào hàng thời điểm, Giang Phong mang theo Cái Niếp cùng Vệ Trang bọn người đi qua.

Cảm nhận được Cái Niếp cùng Vệ Trang hai người đồng thời quăng tới loại kia sắc bén ánh mắt, này người bán hàng rong nhất thời trở nên lặng ngắt như tờ, trong nháy mắt an tĩnh lại.

Liền đánh rắm thanh âm đều cưỡng ép đem cái rắm cho hút trở về.

"Đại nhân, này Lữ lão đầu tinh thông cơ quan bí thuật, hắn tại ẩn cư chỗ bố trí đưa đại lượng cơ quan, ngài nhìn. . ." Công Thâu Cừu đem Giang Phong chỉ huy đến một chỗ độc đáo cổ điển trạch viện trước, cung kính nói.

"Cơ Quan Thuật sao? Thì tính sao?" Tuy nhiên có cơ quan thuật, nhưng là đối với Giang Phong tới nói, lại là thùng rỗng kêu to.

Lấy trước mắt hắn cảnh giới, nếu là còn bị cơ quan khống chế, vậy còn không như dứt khoát tìm khối đậu hũ đâm chết tính toán.

"Các ngươi ở đây chờ đợi, Bổn Tọa đi một chút sẽ trở lại." Giang Phong trực tiếp để Công Thâu Cừu bọn người chờ ở bên ngoài, về phần hắn, thì là hóa thành một đạo màu sắc khói bụi, sau một khắc, trực tiếp tiêu tán trong hư không.

"Người nào?" Tại trong trạch viện, một tên lão đầu ngay tại vì đã yêu thích Mẫu Đơn tưới nước, chính hứng thú dạt dào ở giữa, hắn bỗng nhiên giật mình, bởi vì ở trước mặt hắn, vậy mà xuất hiện một tên thân thể mặc bạch y đạo bào nam tử.

Nam tử xuất hiện, vô thanh vô tức, phảng phất một vệt ánh sáng, tới như vậy nhanh, lão giả quả thật bị giật mình.

"Ngươi chính là Lữ lão đầu, cái kia Lâu Lan phái ra tìm kiếm Long Hồn sử

giả?" Giang Phong cười tủm tỉm đánh giá trước mắt cái này hòa ái dễ gần lão giả, lạnh nhạt cười nói.

Vô tình sa mạc không ngừng từng bước xâm chiếm mắng nguồn nước, đem lục biến thành bãi vắng vẻ, đem bãi vắng vẻ hóa thành Qua Bích, sinh tồn ở vùng đất kia Tây Vực các quốc gia từng cái biến mất diệt vong.

Mà Lâu Lan, làm theo là bởi vì có Long Hồn lực lượng tài năng trong sa mạc sinh tồn phồn vinh.

Nhiều năm trước, bởi vì là phản đồ xuất hiện, Long Hồn bỗng nhiên bị đánh cắp, từ đó không biết tung tích, thế là Lâu Lan phái ra sử giả đến các nơi đi tìm, rất nhiều người cuối cùng cả đời cũng không thể hoàn thành nhiệm vụ.

Mà Lữ lão đầu, cũng là bên trong một cái vì tìm kiếm thất lạc Long Hồn mà ẩn cư tại biên cảnh tiểu trấn Lâu Lan sử giả, nhìn bề ngoài là cái hòa ái dễ gần lão giả, trên thực tế là cái thâm tàng bất lộ cao nhân.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 265: Tiểu Tỳ Hưu

Chương 26: Tiểu Tỳ Hưu

Lữ lão đầu chấn kinh thì chấn kinh, bất quá tất cả những thứ này Giang Phong cũng không có để vào mắt, Giang Phong thần niệm quét qua, ánh mắt sau cùng rơi vào Lữ lão đầu bên hông.

Hắn Thần sắc nhất động, đưa tay một nhiếp, đem một khỏa Băng Lam sắc, Krystal bộ dáng, lớn chừng bàn tay vật thể hình cầu cho nhiếp cầm vào tay.

"Ngươi" Lữ lão đầu gặp Thạch Cầu bị Giang Phong lấy đi, nhất thời không khỏi gấp đứng lên, nhưng là trong lòng của hắn lại là rất rõ ràng, cái này căn bản không có cái gì trứng dùng.

"Đây chính là Long Cửu tử bên trong Tỳ Hưu?" Quan sát tỉ mỉ một chút trong tay viên này Băng Lam sắc Thạch Cầu, Giang Phong ánh mắt lấp lóe mấy lần, một cỗ thuần túy Long Nguyên Lực rót vào màu băng lam trong quả cầu đá.

Sau một khắc, cảnh tượng kỳ dị phát sinh, chỉ gặp nguyên bản Băng Lam sắc bên dưới quả cầu đá một khắc tách ra một trận sáng chói hào quang màu xanh nước biển.

Ngay sau đó, một đầu giống như rồng mà không phải là rồng, giống như thú không phải thú dị thú phát ra một tiếng kích động gọi tiếng, chỉ lớn cỡ lòng bàn tay, xuất hiện tại Giang Phong trong lòng bàn tay.

"Cái này" Lữ lão đầu trực tiếp mắt trợn tròn, dù sao hắn thế nào cũng sẽ

không nghĩ tới chính mình cho rằng rất lợi hại phổ thông một khỏa Thạch Cầu vậy mà lại là như thế này một loại đồ,vật, điều này làm cho hắn có loại mộng bức cảm giác.

"Đây là Long Cửu tử bên trong Tỳ Hưu." Giang Phong duỗi tay nắm lấy toàn thân vàng rực sắc, đỉnh đầu có một xước đỏ thẫm lông tóc tiểu Tỳ Hưu trên gáy, một tay lấy nó nâng lên trước mặt.

Tiểu gia hỏa chuyển con mắt màu xanh nước biển, quay tròn chuyển động, lại là không có phát ra cái gì chống cự thanh âm, ngược lại là rất lợi hại hài lòng ngửi ngửi Giang Phong trên thân loại kia cuồn cuộn Long Uy.

Loại kia bản nguyên Thượng Khí hơi thở, để nó rất là mê luyến.

Giang Phong luyện hóa Long Nguyên, lại thêm bản thân có được Kỳ Lân, Phượng Hoàng, Huyền Vũ chờ huyết mạch còn có Hiên Viên Long Mạch, vô luận là phương diện nào đó, đối tiểu Tỳ Hưu loại này không phải thật sự Long dị thú tới nói, cũng tuyệt đối là cái không nhỏ dụ hoặc, vì đó, căn bản không cần bất luận cái gì dẫn dụ, tiểu Tỳ Hưu trực tiếp nhận định hắn cũng là hắn thân mật nhất người.

Tùy ý Giang Phong loay hoay, nó cũng sẽ không có câu oán hận nào.

"Đem nó trả lại cho ta." Gặp Giang Phong không biết dùng thủ đoạn gì, vậy mà đem Thạch Cầu biến thành một đầu tiểu dị thú, mà lại tựa hồ vẫn là Thượng Cổ Truyền Thuyết bên trong Tỳ Hưu, Lữ lão đầu có thể nói là vừa mừng vừa sợ, hắn có chút phẫn nộ nói.

"Ồn ào!" Giang Phong lạnh lùng quét hắn liếc một chút, đưa tay khiêng ra, trực tiếp đặt tại Lữ lão đầu trên đỉnh đầu, trong nháy mắt, một cỗ bành trướng năng lượng trực tiếp tràn vào Lữ lão đầu trong đầu.

"Đại nhân." Một lát sau, Lữ lão đầu thần sắc vô cùng cung kính quỳ rạp trên đất, đối Giang Phong cung kính nói.

Hắn trí nhớ đã bị Giang Phong trực tiếp xuyên tạc, bây giờ, hắn trừ thần phục Giang Phong bên ngoài, không có lựa chọn nào khác.

"Mang ta đi Lâu Lan Cổ Quốc." Cái thế giới này rất lợi hại kỳ lạ, mà trong truyền thuyết Lâu Lan Cổ Quốc càng thêm kỳ lạ, bởi vì nếu như ngươi vẻn vẹn trong sa mạc tìm kiếm, nó là rất khó tìm tới, đó là một mảnh trong sa mạc Tịnh Thổ.

Dùng Tu Chân Giới lời nói tới nói, cái kia chính là Lâu Lan Cổ Quốc tồn tại ở một cái bí cảnh bên trong tiểu thế giới, nó bị một vị nào đó cường đại Đại Tế Tự thi triển trận pháp thủ đoạn, đem trọn cái Cổ Quốc dùng trận pháp cho trực tiếp che giấu, người bình thường, căn bản là không có cách tìm tới nó, nơi đó, cũng là một chốn cực lạc thế giới.

"Vâng!" Lữ lão đầu cũng không có một tơ một hào chống cự ý, hắn vô cùng cung kính ứng một tiếng, sau cùng đứng dậy, bắt đầu mang theo Giang Phong bọn người tiến về Lâu Lan Cổ Quốc.

"Nha, tiểu cô nương, dáng dấp ngược lại là thẳng xinh đẹp, cho gia mấy cái cười một cái chứ sao." Ngay tại Giang Phong mang theo Lữ lão đầu cùng Công Thâu Cừu, Cái Niếp bọn người đi ra đại trạch viện, chính muốn đi trước Lâu Lan Cổ Quốc lúc, một cái ngoài ý muốn việc nhỏ lại là cắt ngang trước mọi người tiến.

Tại phía trước trên đường cái, một đám binh lính chính vây quanh một cái băng thanh ngọc khiết, tướng mạo mười phần tịnh lệ thiếu nữ trêu đùa.

"Trên người nàng thơm quá a, đây là cái gì vị đạo." Một tên có chút dài tướng vô cùng bỉ ổi Tần Quốc binh lính bỉ ổi nói.

"Đó là phạm tội vị đạo." Một tên khác binh lính có chút cười quái dị nói nói, ta mấy tên Tần Binh đều là cười lên ha hả.

"Tốt, đều không cần nhiều lời, một hồi đem nàng mang đi, đêm nay, gia mấy

cái phải thật tốt sung sướng." Một tên tướng mạo có chút bưu hãn Tần Binh khóe miệng một phát, cười hắc hắc nói.

"Các ngươi không được qua đây." Thiếu nữ xinh đẹp sắc mặt có chút khẩn trương, vội vàng lui lại mấy bước.

"Làm càn, các ngươi đây là đang làm cái gì?" Công Thâu Cừu thấy thế, Thần sắc bỗng nhiên nhất động, biết rõ cơ hội biểu hiện đến, vội vàng tiến lên một bước quát lớn.

"Đế Sư đại nhân, Công Thâu đại nhân." Này mấy tên nguyên bản đang định bỉ ổi thiếu nữ xinh đẹp Tần Binh sắc mặt bỗng nhiên đại biến, trong nháy mắt trở nên một mảnh trắng bệch, cả người phảng phất đều bị đông lại, lập tức hoảng loạn lên.

"Tiểu Lê, Long Hồn, Nữ Thần nước mắt." Đây là một vị đến từ Tây Vực thần bí mỹ nữ, thân phụ mắng không muốn người biết sứ mệnh, xuyên xuyên ngân sức khăn trùm đầu, hoa lệ ăn mặc đường vân, lộ ra nồng đậm dị vực phong tình; một thân lưu loát bó sát người Đoản Đả, tư thế hiên ngang đan đuôi ngựa, cho người ta sạch sẽ thẳng thắn cảm giác.

Nàng thân phận chân thật là "Nữ Thần nước mắt" hóa thân, nhận thượng cổ Nữ Thần Cửu Thiên Huyền Nữ báo trước, gánh vác lấy trách nhiệm —— giải cứu Lâu Lan từ đó tiêu trừ Lâu Lan, Xi Vưu Lưỡng Tộc ở giữa tiếp tục mấy ngàn năm khúc mắc, lần này xuất hiện ở đây, ngay tại bởi vì tìm kiếm Long Hồn mà đến.

Nữ Thần nước mắt, chính là thượng cổ Nữ Thần, Cửu Thiên Huyền Nữ nước mắt biến thành.

Dựa theo Giang Phong đến xem, Cửu Thiên Huyền Nữ khẳng định không phải Thần, nhưng là công lực hẳn là đạt tới Thất Giai cảnh giới, không phải vậy một giọt Nữ Thần nước mắt là tuyệt đối sẽ không để Vệ đại thúc đạt được sau công lực đại tăng.

"Ngươi đến là ai?" Bị Giang Phong trực tiếp điểm xuất thân phần, thiếu nữ xinh đẹp Tiểu Lê sắc mặt nhất thời biến đổi, có chút cảnh giác lên nói.

"Ngươi là Xi Vưu tộc nhân?" Lữ lão đầu nghe xong Giang Phong điểm ra Tiểu Lê thân phận, từ tâm chỗ sâu không khỏi dâng lên một cơn lửa giận, ánh mắt của hắn có chút bất thiện nhìn chằm chằm Tiểu Lê, Giang Phong khoát khoát tay, hắn lúc này mới lui ra phía sau một bước, không nói nữa.

"Ta là ai không trọng yếu, trọng yếu là, ngươi muốn đồ,vật, nó tại trên tay của ta." Giang Phong nhếch miệng lên một vòng ý cười, trong lòng bàn tay lật một cái, Tỳ Hưu xuất hiện, tại nó trong lòng bàn tay lật cái lăn, thỉnh thoảng phát ra phấn khởi tiếng gầm gừ.

Nhìn thấy cái này vàng rực sắc, có một đầu đỏ mái tóc màu đỏ, khả ái như thế tiểu Tỳ Hưu, mọi người không có cái nào không tâm thần khẽ giật mình, Tiểu Lê sắc mặt lại là vui vẻ.

Trong mắt tràn ngập chờ mong.

"Đi thôi." Giang Phong vỗ một cái tiểu Tỳ Hưu, tiểu gia hỏa mười phần nhu thuận vọt lên, nhào vào thiếu nữ Tiểu Lê trong ngực, nhất thời chọc cho thiếu nữ một trận khanh khách thoải mái cười to.

Bất quá một lát sau, tiểu Tỳ Hưu lại lần nữa chui về Giang Phong trong tay áo.

Giang Phong nhún nhún vai, cười nói: "Nó giống như có lẽ đã ỷ lại vào ta."

Thiếu nữ Tiểu Lê trong mắt lóe lên một tia nỗi buồn, Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh chúng nữ trong mắt đều là sinh ra một tia thương tiếc, thật sự là tiểu gia hỏa này quá đáng yêu, để bọn hắn rất muốn ôm lên ôm một cái.

"Ta cùng các ngươi cùng đi Lâu Lan." Tiểu Lê không chút suy nghĩ, trực tiếp lựa chọn Giang Phong tiến về Lâu Lan cổ địa một hàng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 266: Mở Ra Phong Ấn

Chương 266: Mở ra phong ấn

Lâu Lan cổ địa, đây là một chỗ đặc biệt bí cảnh, ở chỗ này, khắp nơi có thể thấy được mây trắng dằng dặc, mùi vị đó cao sơn, này bút kình thương cầu Cổ Thụ, này uốn lượn khúc chiết tiểu sơn đường.

Từng tòa như tháp kiến trúc đứng sừng sững ở Cổ Quốc đại địa bên trên, đây là Sa Mạc Ốc Đảo bên trong một mảnh Kỳ Cảnh.

Trăm ngàn năm qua, một mực ở vào một loại hài hòa trong trạng thái, vậy mà hôm nay, lại là đến một đám không nhanh khách.

Tại cổ địa ngoại giới, đó là đầy trời vô biên vô hạn sa mạc, một chiếc cự đại phi thuyền tại sa mạc đại địa bên trên chạy mắng.

Tại phi thuyền bên trên, ngươi hội thỉnh thoảng nhìn thấy một chút trong sa mạc bơi lội "Cá!"

"Đây là khô cá, là thời đại này đặc thù sản phẩm." Khô cá hình thể đặc biệt to lớn, khoảng chừng một con voi lớn lớn như vậy, những này khô cá, cũng không cần có giọt sương, chúng nó liền có thể trong sa mạc sinh tồn, đây là một loại vô pháp dùng khoa học giải thích được đến hiện tượng.

"Thật thần kỳ." Thiếu nữ xinh đẹp Tiểu Lê trong mắt tràn ngập sợ hãi thán phục sắc, nhịn không được thở dài.

"Tiên sinh, phía trước cũng là Lâu Lan cổ địa cửa vào." Đang lúc Tiểu Lê cảm thán tế, Lữ lão đầu mấy bước tiến lên, đi vào đứng tại boong thuyền trước xa nhìn phương xa chân trời Giang Phong trước mặt, cung kính nói.

Giang Phong chậm rãi ngẩng đầu, nhàn nhạt quét phía trước liếc một chút, nơi đó, có một cái cổ lão cửa đá đứng sừng sững trong sa mạc, nó là lộ ra như vậy cô độc, hai bên, là thấp bé tiểu Thạch khâu, nói là tiểu Thạch khâu, thực bất quá là trong sa mạc cát sỏi đi qua vô số năm lắng đọng, nước mưa thấm xối, đã hình thành một chút cự thạch, có lẽ là bởi vì một ít duyên cớ, cũng hoặc là là thiên nhiên hình thành, những đá này phân bố, lại có chút đặc biệt xu thế, tựa hồ là một cái trận đồ.

"Một cái nho nhỏ Huyễn Trận a." Chỉ hơi hơi giương mắt quét qua, Giang Phong liền lắc đầu, có lẽ người khác nhìn không ra trung đoan nghê, nhưng là lấy Giang Phong thực lực làm thế nào có thể nhìn không ra trong lúc này manh mối.

"Rống!" Mọi người ở đây coi là sắp có thể tiến vào cái gọi là Lâu Lan cổ địa tế, bỗng nhiên, một tiếng kinh thiên động địa tiếng gầm gừ đột nhiên vang lên.

Oanh ——

Ngay sau đó toàn bộ sa mạc bốn phía một trận rung động, cuồng phong cuốn lên, trong lúc vô hình, nơi này hạt cát tựa hồ ẩn chứa sinh mệnh, vô số hạt cát tụ hợp lại cùng nhau, hình thành một đầu to lớn vô cùng Sư Tử.

"Đây là. . . Trong sa mạc không chết quái vật, nó một mực thủ hộ lấy Lâu Lan địa cửa vào, muốn đi vào Lâu Lan, nhất định phải giải quyết vật này.

Lữ lão đầu giới thiệu nói, xem như năm đó Lâu Lan Đại Tế Tự điều động ra ngoài tìm kiếm Long Hồn sử giả một hắn, lại há lại không biết thứ này.

"Không chết quái vật? Thú vị!" Một bên Vệ Trang gặp này, chậm rãi rút ra trong tay lưỡi dao sắc bén Sa Xỉ.

Bỗng nhiên, mọi người chỉ gặp một đạo vô cùng sắc bén kiếm khí chợt lóe lên.

Sa Xỉ trong nháy mắt ra khỏi vỏ, lại trong nháy mắt trở về.

Nguyên bản từ vô số hạt cát tạo thành Thạch Sư bỗng nhiên ứng thanh vỡ vụn ngã xuống đất, sau một khắc, trực tiếp nổ bể ra tới.

Vệ Trang lắc đầu, nhìn về phía Lữ lão đầu, châm chọc nói: "Xem ra, cái này không chết quái vật cũng không gì hơn cái này? !"

"Mau nhìn nó lại lần nữa khôi phục tới." Không đợi Vệ Trang lộ ra mỉa mai nụ cười hoàn tất, sau một khắc, để Vệ Trang có chút xấu hổ một màn phát sinh.

Rống!

Chỉ nghe một tiếng kịch liệt tiếng gầm gừ vang lên, này nguyên bản to lớn vô cùng Thạch Sư biến thành một cái to lớn vô cùng người đá.

Người đá kia song trong mắt tỏa ra lửa cháy hừng hực, nó phát ra một tiếng kinh thiên động địa tiếng gầm gừ, từng đoá từng đoá tối màu đen hỏa diễm từ trong miệng nó phun ra, hiển nhiên, nó là cảm thấy vô cùng phẫn nộ.

"Tiểu Trang, xem ra, ngươi cũng không có cách nào đánh giết nó." Cái Niếp không lưu tình chút nào quay đầu quét Cái Niếp liếc một chút, châm chọc nói, " có gan ngươi cũng thử một chút, hừ!" Vệ Trang tức giận quét Cái Niếp liếc một chút, hừ lạnh nói.

Keng!

Tiếng nói vừa rồi rơi xuống, còn không có gặp Vệ Trang như thế nào động tác, lại chỉ gặp hắn bỗng nhiên vỗ mắt thấy Uyên Hồng, một tiếng sắc bén kiếm quang túng hoành thiên địa, muốn đem vùng thế giới này cho trực tiếp cắt ra.

Sau một khắc, này Hướng Phi thuyền cuồn cuộn mà tới, cầm trong tay cự đại

Thạch Chuy người đá giơ Thạch Chuy, động tác đình trệ giữa không trung không nhúc nhích.

Tạch tạch tạch!

Từng đạo từng đạo Kim sắc kiếm quang ngang dọc, làm vô số đạo lưỡi dao sắc bén tại Thạch trên thân người xuyên tới xuyên lui, sau một khắc, cự trong thân thể phát ra từng tiếng ken két âm thanh, sau cùng, từng đạo từng đạo kim quang từ Cự Nhân này cắt đứt ra thể nội kích bắn ra.

Bành!

Một tiếng nổ vang, người đá trực tiếp nổ tung, hóa thành bay đầy trời thạch, tán rơi xuống mặt đất.

Hồi lâu cũng không có động tĩnh, Cái Niếp nhếch miệng lên một vòng mỉm cười.

Mọi người không có cái nào không bị cái kia loại thiên hạ đệ nhất kiếm khách uy thế cho chấn nhiếp.

Công Thâu Cừu không khỏi sợ hãi than nói: "Kiếm Thánh thủ đoạn quả nhiên bay phàm, hôm nay gặp mặt, Công Thâu Cừu bái phục." Nó không che giấu chút nào chính mình nội tâm ý nghĩ.

Cái Niếp hướng hắn đầu quân tới một cái thân mật ánh mắt, hiển nhiên, hắn cũng không ngại Cái Niếp tán thưởng hắn.

Bất quá sau một khắc, để Cái Niếp xấu hổ một màn phát sinh, khắp nơi cuồng phong cuốn lên, ban đầu cái kia vỡ vụn trên mặt đất Cự Nhân lại lần nữa ngưng tập hợp một chỗ.

"Cái này" nhìn lấy một lần nữa ngưng tụ về nguyên hình, tựa hồ vĩnh viễn đánh không chết Thạch Hổ, Cái Niếp khóe miệng co quắp một trận, sắc mặt cũng biến thành xấu hổ vô cùng.

"Ha ha ha, Cái Niếp, xem ra, ngươi kiếm thuật cũng không gì hơn cái này ha ha ha ha." Vệ Trang vừa thấy như thế tình huống, cuối cùng vẫn là không nhịn được đả kích nói.

"Hừ!" Cái Niếp hừ lạnh một tiếng, trong lòng hiển nhiên vô cùng phẫn uất.

"Đế Sư đại nhân, ngài nhìn" Công Thâu Cừu cùng Lữ lão đầu hai người lộ ra khó xử sắc, bây giờ liền Cái Niếp cùng Vệ Trang hai vị đương thời đỉnh phong Kiếm Tu đều không làm gì được cái này không chết quái vật, bọn họ lại nên làm cái gì?

Bất đắc dĩ, đành phải đưa ánh mắt về phía Giang Phong, đã thấy Giang Phong từ đầu đến cuối, sắc mặt vẫn như cũ ở vào một loại lạnh nhạt trong thần thái.

Hắn khoát khoát tay, ánh mắt nhìn về phía một bên sớm đã trợn mắt hốc mồm thiếu nữ xinh đẹp Tiểu Lê, cười nói: "Tiểu Lê cô nương , có thể hay không mượn ngươi trên cổ Nữ Thần nước mắt dùng một lát."

"Tốt!" Tiểu Lê không chút suy nghĩ, tại đối mặt Giang Phong này chân thành ánh mắt lúc, đúng là tự động gật đầu đồng ý, nàng trong lòng dâng lên một loại không khỏi cảm giác khác thường, cái này là thế nào?

Giang Phong thấy thế, chỉ là cười nhạt một tiếng, trực tiếp vung tay lên, tại Tiểu Lê trên cổ quất ra một vòng quang hoa, trong nháy mắt hóa thành một giọt nước, lơ lửng trên đầu ngón tay đầu.

Tâm niệm nhất động, Thủy Mộc hai cỗ linh khí không ngừng chảy ra, trong nháy mắt, giọt này thủy hóa vì trăm ngàn Tích Thủy. . . Vô số giọt nước, cuối cùng thành một cái cự đại lam sắc Thủy Cầu

Cong ngón búng ra, cự đại lam sắc Thủy Cầu hóa thành một đầu Thủy Long, phóng tới cái kia bất tử quái vật, một thanh đem nuốt vào trong bụng.

Răng rắc, răng rắc!

Tựa hồ là gặp gỡ khắc tinh, từng đợt đóng băng tiếng vang truyền đến, cái kia bất tử quái vật động tác chậm rãi trở nên cứng ngắc, sau cùng càng là không thể động đậy, hóa thành một pho tượng, đã không còn bất cứ uy hiếp gì.

"Phá!" Bỗng nhiên, hắn một tiếng hét, thanh âm cuồn cuộn như Hồng Lôi, phảng phất có thể chấn nhiếp hết thảy Tru Tà, đạo hét lên tiếng, Lôi Âm cuồn cuộn, thu nhiếp không rõ.

A oanh!

Nương theo lấy hắn nhất chỉ quang hoa bắn ra, pho tượng trong nháy mắt ứng thanh nổ bể ra đến, trong nháy mắt, trực tiếp hóa thành bột mịn, tiêu tán ở trong hư không.

Không chết quái vật —— chết!

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 267: Xi Vưu Kiếm

Chương 266: Xi Vưu kiếm

"Đại Tế Ti, mời đi!" Tại Giang Phong giải quyết thủ hộ Lâu Lan cổ địa cửa vào không chết sa quái về sau, Giang Phong bọn người ngựa không dừng vó, trực tiếp tiến vào Lâu Lan cổ địa.

Lâu Lan cổ địa, đây là một chỗ tràn ngập Lục Ý ốc đảo, ở chỗ này, Lục Ý dạt dào, đây là một chỗ Nhân Gian Thánh Cảnh.

Tại Giang Phong bên người, có một tên cầm trong tay pháp trượng Đại Tế Ti, hắn mang theo Giang Phong đi vào một chỗ to lớn vô cùng trước cửa đá.

Cửa đá kia lên che kín vô số để cho người ta xem không hiểu phù khắc, lên càng là tràn ngập sát khí cùng tà khí.

Chỉ một cái liếc mắt, liền có thể để cho người ta cảm nhận được loại kia núi thây biển máu khí tức, đây là muốn từng giết bao nhiêu người mới sẽ hình thành sát khí.

Nhưng mà, đối với Giang Phong tới nói, lại là không có quá đại ảnh hưởng, hắn đã từng luyện hóa toàn bộ Đấu Khí Đại Lục, Hồn Điện thu thập mấy ngàn năm vong linh linh hồn, đã sớm gặp qua những cái được gọi là núi thây biển máu, những này đối với hắn mà nói, không đủ vì xách.

"Hi vọng ngươi có thể tuân thủ ngươi lời hứa!" Lâu Lan Đại Tế Ti cầm trong tay pháp trượng nhìn lấy Giang Phong nói ra.

Lần này, nương theo lấy Lữ lão đầu chỉ huy Giang Phong bọn người tiến vào Lâu Lan, Lâu Lan tự nhiên tránh cho không phát sinh một lần náo động, bởi vì Giang Phong bọn người cường thế tiến vào, cả lầu lan đều đề phòng.

Những cái được gọi là cao thủ nhao nhao khiêu khích, nhưng mà bọn họ hạ tràng không một một cái có thể trốn qua bị trấn áp hạ tràng.

Giang Phong, thực sự quá cường đại, vẻn vẹn là bên cạnh hắn hai vị mạnh Đại Kiếm Khách, Lâu Lan Đại Tế Ti liền cảm thấy rất lợi hại đau đầu.

Hắn biết rõ, muốn Lâu Lan không bị diệt quốc, chỉ có nghe theo Giang Phong chỉ thị, hết thảy mới vừa có hi vọng.

"Bổn Tọa tự nhiên sẽ tuân thủ hứa hẹn." Giang Phong nhàn nhạt quét Đại Tế Tự liếc một chút, ánh mắt bên trong, vô cùng bình tĩnh.

Loại kia lạnh nhạt thần sắc, lại là để Đại Tế Tự tâm thần run lên.

Nàng rất rõ ràng, tại đối mặt Giang Phong, nàng căn bản không có nửa điểm phản kháng chỗ trống, bởi vì, hắn quá mạnh.

Bất đắc dĩ ở trong lòng thở dài, Đại Tế Ti nâng lên hai tay, đem đặt ở một cái trên đồ án, trong chớp mắt, phong ấn giải khai, nương theo lấy ầm ầm tiếng vang, trước mặt cánh cửa sắt này chậm rãi mở ra.

Theo sắt cửa bị mở ra, trong nháy mắt, một cỗ Âm Sát khí trong nháy mắt tuôn ra mà đến, đó là một loại khí tức tà ác cùng âm lãnh khí tức, loại khí tức này, Giang Phong nhiều lần tại một chút Oan Hồn Lệ Quỷ trên thân cảm nhận được qua.

Nhưng là Giang Phong có thể khẳng định, những khí tức đó cùng trước mắt cái này cỗ khí tức cường đại vừa so sánh, vậy đơn giản liền là tiểu vu gặp đại vu.

Sắt cửa mở ra đồng thời, trước mắt một màn cũng dần dần rõ ràng, trong hư không tràn ngập từng tia từng sợi huyết vụ, tại một cái to lớn vô cùng Thanh

Ngọc Thạch trên đài, có một cái tượng đá cực lớn đại thủ, này thạch tượng đại thủ trong tay nắm lấy một thanh tinh hồng sắc, vô cùng yêu dị Tà Kiếm.

Cái kia thanh Tà Kiếm, bốn phía sương máu lượn lờ, thỉnh thoảng, này huyết vụ biến ảo thành từng trương bộ mặt cực vặn vẹo mặt người, đó là từng đạo từng đạo bị cầm tù đồng thời bị luyện hóa chết đi người linh hồn.

Có thể thấy được, bọn họ lúc còn sống gặp bao lớn thống khổ.

Thạch tượng đại thủ chung quanh có một cái Thạch Trận, từng cây trên trụ đá khắc đầy từng đạo từng đạo huyền ảo vô cùng phù văn, những phù văn đó lóe ra Thần Dị kim quang, một cỗ thần bí lực lượng, chính đang trấn áp này thạch tượng đại thủ trung ma kiếm.

"Chém xuống ngàn vạn khỏa đầu lâu, được xưng là Bách Binh người Xi Vưu kiếm!" Công Thâu Cừu nhìn lấy cái này Xi Vưu kiếm không khỏi lên tiếng lời nói.

"Ta Sa Xỉ đã tại chống cự cái này cỗ cường đại tà ác năng lực, nó tựa hồ mười phần phản cảm." Vệ Trang nắm chặt bên hông Sa Xỉ, lúc này, Sa Xỉ kiếm, chính tại kịch liệt chiến minh mắng, này là đến từ bản nguyên lên e ngại.

Cho dù là Cái Niếp Uyên Hồng, giờ này khắc này, cũng là không khỏi kịch liệt chiến minh đứng lên, chúng nó hiển nhiên tại e ngại.

"Cho dù là danh xưng thứ nhất, đeo tại Doanh Chính bên người Thiên Vấn Đế Kiếm, muốn đến, tại đối mặt cái này Xi Vưu kiếm lúc, đoán chừng cũng là trò trẻ con đi." Giang Phong suy nghĩ vạn thiên, đem cái thế giới này một chút Thần Binh vừa đi vừa về cùng Xi Vưu kiếm so sánh một chút, sau cùng lắc đầu.

"Đem xiềng xích mở ra!" Tại thạch tượng đại thủ lên quấn quanh không ít xích sắt, xích sắt đồng dạng khắc hoạ không ít phù văn, Giang Phong trực tiếp ra lệnh.

"Không thể mở ra phong ấn, nếu là mở ra, sẽ có rất lợi hại hậu quả đáng sợ." Đại Tế Ti sắc mặt trắng nhợt, vội vàng mở miệng ngăn cản nói.

Nhưng mà, mọi người lại chỉ là liếc nàng một cái, sau cùng cũng không để ý tới nàng, trực tiếp dựa theo Giang Phong phân phó bắt đầu mở ra xiềng xích.

Theo mở ra xiềng xích, này đã buông lỏng xiềng xích bỗng nhiên rung động động, đinh đinh đang đang mẻ kim loại tiếng va chạm vang lên, trong chốc lát, Xi Vưu kiếm đột nhiên tản mát ra một cỗ sắc bén hào quang màu đỏ như máu, Xi Vưu kiếm trong nháy mắt tránh thoát phong ấn.

Nương theo một tiếng cự đại nổ vang, thạch tượng làm Cự Thủ ầm vang sụp đổ.

Ông!

Ngủ say đã lâu Ma Binh thức tỉnh, Xi Vưu kiếm kêu khẽ một tiếng, ở không trung xoay quanh một vòng, trong nháy mắt phóng tới bên trong huyết khí nhất là nồng hậu dày đặc Giang Phong.

Thần Binh có linh, mà lúc này mới từng bước xâm chiếm ngàn vạn người Huyết Ma binh, đoán chừng đã thành ma.

Ma Binh bên trong, đã có một loại được xưng là ma đồ,vật ở bên trong dựng dục.

Chỉ là vừa mỗi lần bị giải phong, nó liền bắt đầu muốn khát máu.

"Bắt lấy nó, ta máu có thể cho nó bình tĩnh trở lại." Gặp Xi Vưu kiếm đột nhiên bạo động, Tiểu Lê sắc mặt khẽ giật mình, không khỏi mở miệng nói ra.

"Không cần."

Giang Phong khoát khoát tay, một bước tiến lên, hai tay đột nhiên hướng về phía trước nhô ra, trực tiếp chộp vào Xi Vưu trên thân kiếm, nhất thời, một cỗ

khát máu sát khí khóa chặt hắn, Xi Vưu kiếm đối với nó phát động công kích.

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, muốn chết!" Cảm nhận được này cỗ nhằm vào mình đáng sợ uy áp, Giang Phong không khỏi lạnh hừ một tiếng, hắn ngẩng đầu chộp vào Xi Vưu trên thân kiếm một nắm, nhất thời, một cỗ hủy thiên diệt địa lực lượng đáng sợ tràn vào Xi Vưu trong kiếm, như muốn đem Xi Vưu kiếm trực tiếp phá hủy.

Ông!

Cảm ứng được chính mình sắp bị hủy diệt. Xi Vưu kiếm không khỏi kịch liệt bạo động, muốn từ Giang Phong trong tay tránh thoát đến.

"Cho ta yên tĩnh!" Giang Phong một tiếng hừ nhẹ, trong miệng thốt ra hai đạo hắc màu trắng khí thể, Âm Dương nhị khí lưu chuyển, không đứng ở Xi Vưu kiếm trên di động.

Nhưng gặp trong miệng hắn lần nữa phun ra một đóa màu sắc hỏa diễm, một cỗ tịnh hóa năng lực trong nháy mắt tại Xi Vưu trên thân kiếm bốc cháy lên.

Nguyên bản còn rung động kịch liệt Xi Vưu kiếm, sau một khắc, dần dần trở nên không hề rung động, Giang Phong đưa tay không ngừng hư không điểm ra, từng đạo từng đạo huyền ảo vô cùng thần bí phù văn không điểm đứt ra, một lát sau, làm hết thảy khôi phục lại bình tĩnh lúc, cái kia thanh Xi Vưu kiếm đã biến thành tượng đá, Giang Phong lật tay đem thu nhập Long đeo trong không gian.

Một màn này, thấy mọi người một trận trợn mắt hốc mồm, đặc biệt là cái kia Đại Tế Ti, nguyên bản nàng còn tưởng rằng sẽ có một trận Kinh Thiên Sát kiếp, nhưng mà, cái gọi là Sát Kiếp cũng chưa từng xuất hiện, ngược lại sau cùng biến thành dạng này một loại tình huống?

"Xi Vưu kiếm, tuy nhiên có thể thông qua giết chóc không ngừng mạnh lên tiến hóa, nhưng là nó lại không thích hợp Bổn Tọa." Xi Vưu kiếm, là một kiện không tệ Ma Binh, bởi vì nó Kiếm Thể bên trong đã hình thành nhất định là

pháp tắc, loại này pháp tắc, Giang Phong cảm thấy có thời gian, vẫn là có thể hiểu biết một chút.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 268: Ùn Ùn Kéo Đến

Chương 268: Ùn ùn kéo đến

"Tiếp đó, cũng là giải khai binh Ma Thần." Binh Ma Thần, xem như Thượng Cổ Ma Thần Xi Vưu chế tạo ra đến một kiện chiến đấu khôi lỗ, Giang Phong mặc dù không có nhiều tác dụng lớn chỗ.

Nhưng là cái này đối với mình đệ tử Doanh Chính cùng toàn bộ Đại Tần Quốc tới nói lại là có phi phàm ý nghĩa.

Ở cái thế giới này, về sau mình còn có rất nhiều cần tới chỗ, Giang Phong không thể không suy tính một chút bên mình thế lực tăng cường.

Nghe xong Giang Phong muốn mở ra binh Ma Thần, giữa sân trong nháy mắt an tĩnh lại.

"Tuân Đế Sư mệnh, mở ra binh Ma Thần!" Nhưng mà, được chứng kiến Giang Phong này khủng bố thủ đoạn, Công Thâu Cừu bọn người sớm đã đối với hắn coi là Thần Minh, bọn họ hoàn toàn không có một tơ một hào do dự, trực tiếp tiến lên, bắt đầu mở ra phong ấn.

Ầm ầm!

Nương theo lấy mặt đất rung động, theo từng cây từng cây dưới cột đá chìm, phong ấn binh Ma Thần hàng rào tại từng mảnh từng mảnh sụp đổ.

Cùng một thời gian, ngay tại binh Ma Thần xuất thế giờ khắc này, thiên địa

đột nhiên biến sắc, bầu trời trong trẻo không trung sau đó một khắc Huyết Vân dày đặc.

Huyết Vân, cũng không phải là mây đen, trong trời đất không ngừng truyền đến ô ô tiếng quỷ khóc, ban đầu là Thiên Đường Lâu Lan cổ địa, sau một khắc, biến thành tràn ngập Huyết Sát khí, âm tà địa khủng bố trong khu vực.

Giờ khắc này, phương viên ngàn trong phạm vi trăm dặm sinh linh đều bị một cỗ vô hình lực lượng đáng sợ cho gắt gao giam cầm tại nguyên chỗ, bọn họ không thể động đậy, đó là một cỗ lực lượng đáng sợ.

Một cỗ phảng phất muốn giết hại thế giới lực lượng, tất cả mọi người tĩnh âm thanh, vô pháp động đậy.

"Binh Ma Thần sắp xuất thế, mở nó ra, đại nhân, cần Long Hồn lực lượng." Long Hồn, dĩ nhiên chính là Tỳ Hưu.

Công Thâu Cừu kiến thức rộng rãi, nó đứng tại Giang Phong bên người, cũng không có bị loại kia lực lượng đáng sợ cho cầm cố lại, hắn cung kính nói.

"Không được, các ngươi không thể thương tổn tiểu Tỳ Hưu." Tiểu Lê có chút lo lắng mở miệng nói.

Bất quá, có vẻ như tiểu Tỳ Hưu bây giờ đang ở Giang Phong trong tay, cho dù nàng như thế nào phản đối , có vẻ như cũng không dùng được a?

Tạch tạch tạch!

Địa hạ cơ quan không ngừng bị di động, phát ra tạch tạch tạch cơ quan kết nối âm thanh.

Tại này thần bí không cũng biết, sẽ có một cái cực đoan khủng bố siêu cấp lực lượng sắp thức tỉnh, vô hình ở giữa, trong lòng phảng phất có một tảng đá lớn, đè người không thở nổi!

Cùng lúc đó, cấm địa chỗ, hắc ám chậm rãi tán đi, nhất tôn to lớn vô cùng Thiết Tháp Cự Nhân hiển hiện ở trước mặt mọi người.

Nó, có cổ lão đường vân, toàn thân cao thấp đều có thượng cổ Xi Vưu Binh Chủ phong cách, rõ ràng là một kiện tử vật, lại lộ ra khủng bố dữ tợn.

Nó, tựa như nhất tôn trong bóng tối Ma Thần, giờ khắc này phảng phất xông phá Địa Ngục phong ấn, một lần nữa thấy thế gian.

"Không sao, mở ra nó phong ấn, cũng không cần Tỳ Hưu." Giang Phong hai mắt chằm chằm lấy trước mắt tôn này to lớn vô cùng, toàn thân khắc đầy cổ lão đường vân, tản ra một cỗ ngập trời Thi Sát khí Xi Vưu Ma Thần Khôi Lỗi, ánh mắt bên trong thải quang lưu chuyển.

Tựa hồ liếc mắt qua, liền đã thấy rõ cái này Ma Binh tình huống cụ thể.

Thoại âm rơi xuống, hắn đưa tay một chút, tại ống tay áo của hắn một vạch kim quang trực tiếp bắn ra, đó là một giọt trong suốt kim sắc huyết châu, giọt máu kia châu, trong suốt bên trong, mang theo một vòng rực rỡ quang.

Nếu như nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện, này một giọt trong suốt dòng máu vàng, đúng là một cái Mini bản tiểu Tỳ Hưu, cái này tiểu Tỳ Hưu, là như vậy đáng yêu.

Kim sắc huyết châu xoay nhanh, sau cùng chui vào binh Ma Thần dấu ấn kia mắng một viên huyền ảo quỷ dị vô cùng hỏa diễm ấn ký trong mi tâm.

Nhưng mà, ngay tại Kim sắc huyết châu tức sẽ tiến vào binh Ma Thần mi tâm, mở ra binh Ma Thần tế, trong hư không, lại là đột nhiên xuất hiện một cái thon dài trắng noãn tay, một phát bắt được giọt kia Kim sắc huyết châu.

"Đã đến, cần gì phải che che lấp lấp?" Giang Phong thông suốt ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về phía binh Ma Thần phía trên, nơi đó, trong hư không truyền đến một từng cơn sóng gợn, theo hắn một tiếng này như có như không, phảng phất

vô hình thanh âm, một đạo ông lão mặc áo trắng thân ảnh dần dần hiển hóa ra ngoài.

"Thương sinh bôi bôi, thiên hạ quấn cháy, Chư Tử Bách Gia, duy ta ngang dọc!"

Một tiếng to rõ thanh âm bên trong tràn ngập một loại chí hướng vô cùng hồng đại ý chí.

Chỉ là này mười sáu chữ, như thế ngắn gọn, nhưng lại để cho người ta nổi lòng tôn kính.

Đó là một loại không thể miêu tả tang thương, cho dù thương hải tang điền, vật đổi sao dời, cũng làm cho người vĩnh viễn không cách nào quên, đó là một loại không thể xóa nhòa khát vọng cùng chí hướng.

Trước mắt lão giả tóc bạc mặt hồng hào, hắn xương gò má đột xuất, trên thân một bộ đạo bào màu trắng, vác trên lưng vác lấy một thanh trường kiếm.

Oanh!

Một cỗ kinh thiên động địa đáng sợ khí tức từ trên người hắn trong nháy mắt bộc phát ra.

Phảng phất giờ khắc này, cả người hắn hình thành một chuôi Thông Thiên Cự Kiếm, cự đại kiếm ảnh đâm thủng bầu trời, vô cùng sắc bén khí thế làm cho lòng người sinh lạnh mình, không có gì ngoài Giang Phong vẫn như cũ đứng đứng ở tại chỗ bên ngoài, sở hữu mọi người tại đây, bao quát Vệ Trang, Cái Niếp bọn người, chớ không hết mức nằm rạp trên mặt đất, căn bản không có bất luận cái gì ngoài ý muốn, bị cỗ này khí thế đáng sợ chấn nhiếp phục.

"Sư phụ, là ngài" Vệ Trang cùng Cái Niếp hai người đồng thời ngẩng đầu, nhìn thấy một bộ ông lão mặc áo trắng xuất hiện, hai trên mặt người đều là lộ ra kinh hỉ sắc, loại kia kinh hỉ, chỉ là phát ra từ tâm.

Quỷ Cốc, Quỷ Cốc Tử, bọn họ cho tới bây giờ không nghĩ tới, hội ở cái địa phương này nhìn thấy sư phụ mình.

Vệ Trang kỳ quái, năm đó hắn trùng nhập Quỷ Cốc, nhưng cũng không có nhìn thấy sư phụ, ngược lại tìm tới, Quỷ Cốc Tử lưu lại Bách Bộ Phi Kiếm bí tịch cùng sư môn tín vật.

Đạt được những vật này, mang ý nghĩa hắn trở thành một đời mới Quỷ Cốc Tử, nhưng mà, hắn lại từ đầu đến cuối không có chiến thắng Cái Niếp, từ trình độ nào đó tới nói, hắn dạng này Quỷ Cốc Tử, chung quy là một cái thất bại Quỷ Cốc Tử, bởi vì hắn không có đánh bại Cái Niếp, cũng đã nói lên hắn còn chưa có tư cách trở thành Quỷ Cốc Tử, tổng mà nói, hắn là một cái không chính thức Quỷ Cốc Tử truyền nhân,

Nhưng nếu là để bọn hắn tại Giang Phong còn có Quỷ Cốc Tử giữa hai người làm ra lựa chọn, xem như Giang Phong trung thực tùy tùng, bị Giang Phong gieo hạt Ma Chú Vệ Trang còn có Cái Niếp, Giang Phong không chút nghi ngờ, Cái Niếp cùng Vệ Trang hai người sẽ trực tiếp đối Quỷ Cốc Tử động thủ, hơn nữa còn là sinh tử loại kia.

"Tiểu Trang, Tiểu Niếp, hồi lâu không thấy." Quỷ Cốc Tử nhìn lấy chính mình hai vị này ái đồ, làm cảm nhận được trên người bọn họ này cổ bá đạo sắc bén, phong mang giấu giếm kiếm khí lúc, trong lòng của hắn vô cùng vui mừng gật gật đầu, cười nói.

Thoại âm rơi xuống, hắn quay người nhìn về phía Giang Phong, ánh mắt bên trong, xuất hiện này chưa bao giờ có nghiêm túc sắc, ánh mắt của hắn bên trong, vô cùng nóng rực, "Đạo hữu, có dám nhất chiến!"

Theo thanh âm rơi xuống, một cổ bá đạo vô cùng, sắc bén chọc tan bầu trời chiến ý trong nháy mắt từ trên người hắn bộc phát ra.

"Bổn Tọa vì sao muốn đánh với ngươi một trận?" Giang Phong đứng chắp tay, cũng không có bị này cỗ kinh người kiếm uy chấn nhiếp phục, hắn nhìn

chằm chằm không trung Quỷ Cốc Tử, từ đầu đến cuối, đều là như vậy xử sự lạnh nhạt.

"Nếu ngươi bại, triệt hồi Đế Sư vị, từ đó biến mất tại thiên ngoại Thiên, không hề can thiệp Tần Quốc sự tình, còn có cái này binh Ma Thần nếu là mở ra phong ấn, tất nhiên làm trái thiên hòa, thế gian cũng lại bởi vậy mà lâm vào chiến hỏa hỗn loạn bên trong, như thế không khỏi không tốt" mỗi nói ra một câu, Quỷ Cốc Tử trên thân khí thế liền đột nhiên cường thịnh một điểm, thẳng đến sau cùng không khỏi không tốt, đã sắp gần như một cái bạo phát điểm.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 269: Vỡ Vụn Ảo Nghĩa

Chương 269: Vỡ vụn ảo nghĩa

"Đáng tiếc, ngươi thắng không." Một cỗ khí tức bén nhọn từ trên người Giang Phong đột nhiên bạo phát, trực tiếp hướng Quỷ Cốc Tử bao phủ mà đi.

"Có đúng không, thế thì chưa chắc." Rốt cục, này cỗ kinh thiên kiếm ý gần như điểm tới hạn, một cỗ đáng sợ kiếm khí tùy ý túng hoành thiên địa, Quỷ Cốc Tử vừa dứt lời, cả người sau một khắc, trong nháy mắt hóa thành một chuôi phảng phất có thể chém ra hư không cự kiếm.

Một vòng nhanh đến vô pháp dùng mắt thường bắt ánh sáng nhanh chóng hướng Giang Phong chém giết mà đến.

Rầm rầm!

Nhưng gặp không mấy đạo kiếm quang tràn ngập thiên địa, nhìn thấy trước mắt, là này vô tận, lít nha lít nhít kiếm quang, hết thảy, tựa hồ cũng đã còn lại vô tận phi kiếm.

Đây là một cái từ kiếm tạo thành thế giới.

"Kiếm lĩnh vực, đây là một loại Không Gian Pháp Tắc." Một kiếm chém ra, đem Giang Phong bao phủ tại này vô tận Kiếm thế giới bên trong, một kiếm, liền có thể sáng tạo ra một cái Dị Thế Giới, loại này vĩ lực, là phổ thông tu sĩ cứu cực một sống vĩnh viễn cũng vô pháp làm đến, nhưng mà, bây giờ, tại Quỷ Cốc Tử thi triển tại, lại là làm đến.

"Ngươi đối Kiếm Lý hiểu biết cũng không phải ít." Trong hư không truyền đến Quỷ Cốc Tử thanh âm, trong chớp mắt, một đạo kiếm ảnh từ này lít nha lít nhít, bao phủ thiên địa trong kiếm quang trổ hết tài năng, trực tiếp hướng Giang Phong bao phủ mà đi.

Giang Phong đứng chắp tay, đứng tại này từ vô tận kiếm quang tràn ngập Kiếm Giới trong hư không, không có né tránh.

Kia kiếm quang nhanh đến ngươi vô pháp tưởng tượng, chỉ là trong nháy mắt, kiếm ảnh liền trực tiếp đâm vào Giang Phong trong mi tâm, một kiếm, trực tiếp đánh nát Giang Phong đầu lâu.

Giang Phong thân ảnh, trong hư không dập dờn một chút, sau một khắc, thân ảnh trực tiếp biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, nguyên lai, vừa rồi kia kiếm quang đã đâm, chẳng qua là hắn một đạo tàn ảnh a.

Oanh ——

Kiếm ảnh đánh xuyên trên mặt đất, mang theo một tiếng bạo tạc tính nổ vang, như Cửu Thiên Lôi cuồn cuộn, như sơn hà vỡ đê, toàn bộ cấm địa trong nháy mắt sụp đổ.

"Không tốt, đi mau!"

Trong chốc lát, Vệ Trang bọn người nhao nhao chào hỏi dưới tay mình thối lui nơi đây.

"Ầm ầm", mọi người ở đây rời đi trong nháy mắt, Quỷ Cốc Tử nhất chỉ dưới, sụp đổ nơi đây phong ấn đại trận, cả chiếc binh Ma Thần chân dung xuất hiện ở trước mặt mọi người.

"Sưu!" "Sưu!"

Trên bầu trời, hai đạo hừng hực đến cực hạn ánh sáng chính đang kịch liệt giao chiến.

Từ trên mặt đất nhìn, mọi người chỉ có thể nhìn thấy một khỏa tản ra màu sắc rực rỡ hỏa diễm cự Đại Tinh Thần cùng một chuôi to lớn vô cùng, toàn thân từ màu trắng khí thể tạo thành phi kiếm đụng vào nhau.

Oanh!

Một cỗ kinh thiên động địa tiếng oanh minh vang lên, hai đạo hừng hực ánh sáng vừa chạm vào kích phát, hư không kịch liệt rung động, chỉ là này lóe lên liền biến mất nhanh chóng giao thoa mà qua trong nháy mắt, chính là trực tiếp phân dịch ra tới.

Giang Phong thân ảnh xuất hiện ở trên chín tầng trời, cùng lúc đó, Quỷ Cốc Tử cũng là xuất hiện ở trong tinh không, mọi người đã vô pháp nhìn thấy bọn họ thân ảnh.

Cường giả chiến đấu, đã không phải bọn họ những người bình thường kia có thể liên quan đến.

"Tốt, mỗ đã rất nhiều năm không có có như thế nhất chiến." Một bộ áo trắng lông mi dài Trường Tu Quỷ hạt kê hét lớn một tiếng, trên thân bộc phát ra một cỗ mãnh liệt chiến ý, hắn trong hai mắt tràn ngập hừng hực chiến ý, trong ánh mắt, liệt diễm hừng hực.

"Lại đến." Giang Phong lại là hét lớn một tiếng, cũng không để ý đến hắn, trực tiếp trong nháy mắt xuất thủ.

"Xoẹt!"

Trong lúc đó, hai cái đồng thời động thủ, song phương một chỉ điểm ra, đáng sợ năng lượng màu đỏ thắm như siêu cấp xạ tuyến đồng dạng kích. Bắn mà ra, màu trắng kiếm ảnh vô cùng vô tận.

Ầm ầm ầm ầm! !

Tiên chói, hư không rung động, giờ khắc này, trong hư không, không biết có bao nhiêu ngôi sao vì vậy mà vẫn lạc, hóa thành từng khỏa sáng chói vô cùng lưu tinh.

Đưa tay ở giữa, có thể chưởng Diệt Tinh thần, che trong tay, có thể oanh diệt một tòa thành trì.

Trong lúc giơ tay nhấc chân , có thể trấn áp Cửu Thiên Thập Địa, đây chính là đạt tới cái thế giới này đỉnh phong cường giả thực lực.

Bọn họ tại trong mắt người bình thường, đã là loại kia cao cao tại thượng Thần Minh.

Đây cũng là cái thế giới này pháp tắc cũng không mạnh nguyên nhân, nếu không nếu là đổi lại tại hắn thế giới, thực lực nhận nhất định áp chế, bọn họ bạo phát đi ra cũng tuyệt đối sẽ không khủng bố như thế.

Hai người chỗ khắp nơi, bạo phát đáng sợ uy năng Diễn Hóa vô tận tinh quang, không gian phá toái vô số lần, sau cùng lại lần nữa hết bệnh hợp lại cùng nhau, như thế lặp đi lặp lại.

"Đây chính là sư phụ thực lực sao?"

Ngước đầu nhìn lên trên bầu trời, Vô Tận Tinh Thần vẫn lạc, như vậy như ngày tận thế giáng lâm đồng dạng đáng sợ chiến đấu, Cái Niếp có chút sợ hãi than nói, giờ khắc này, hắn nắm chặt bên hông Uyên Hồng, một cỗ chưa bao giờ có cầu võ tâm là như vậy hừng hực.

"Muốn trở thành Đế Sư này nhóm cường giả, lấy ngươi thực lực bây giờ, chỉ sợ vĩnh viễn đều khó có khả năng thành tựu a?" Vệ Trang hai tay ôm ngực, không chút do dự châm chọc nói.

Cái Niếp thông suốt quay đầu, hai mắt có chút tức giận quét Vệ Trang liếc một chút, sau cùng châm chọc nói: "Ta không có thể trở thành mạnh như vậy

người, chẳng lẽ chỉ bằng vào ngươi Vệ Trang thực lực như thế, có khả năng a?"

Hai người không chút nào lui một bước, tranh phong tương đối nói.

"Hừ, vậy ngươi liền thử một chút!" Vệ Trang bên hông sát cái răng cái tóc ra một tiếng vù vù, trong nháy mắt, cả hai trực tiếp đối kích cùng một chỗ, đại chiến trong nháy mắt hết sức căng thẳng.

Hai người kích đánh nhau, trên chín tầng trời, Giang Phong cùng Quỷ Cốc Tử hai người đồng dạng kích đánh nhau.

"Xem ra, ngươi kiếm thuật còn cần tiếp tục tu luyện cái mấy trăm năm mới được." Trên không trung, Giang Phong quanh thân bao phủ tại hừng hực vô cùng màu sắc rực rỡ hỏa diễm bên trong, hắn mặt đối mặt trong hư không cầm trong tay trường kiếm Quỷ Cốc Tử, lạnh cười nhạt nói.

"Ngươi khinh người quá đáng, như thế nhục ta, không khỏi quá mức ném mất thân phận?" Giang Phong trực tiếp làm rõ lời nói rõ ràng để Quỷ Cốc Tử cảm thấy vô cùng phẫn nộ, Quỷ Cốc Tử người thế nào, hôm nay, lại cũng nhận như thế khiêu khích, cái này cũng có chút qua.

Nhưng mà đối với cái này, Giang Phong đáp lại hắn lại là đơn giản trực tiếp đấm ra một quyền, Quyền Ảnh chỗ lướt qua, hư không phá toái, bầu trời trực tiếp xuất hiện một vết nứt!

"Giết!"

Đối mặt cái này tuyệt cường nhất kích, Quỷ Cốc Tử sắc mặt chưa bao giờ có lạnh lùng, một cơn lửa giận ở trong ngực hắn ấp ủ, bỗng nhiên, hắn Dĩ Thân Hóa Kiếm, vô số đạo kiếm ảnh túng hoành thiên địa, bổ ra hết thảy cách trở, trong nháy mắt cùng Giang Phong đối kích cùng một chỗ.

Quyền Ảnh cùng kiếm quang đối oanh cùng một chỗ, hư không phá toái, tại này u ám trong hắc động, có từng khỏa ảm đạm không ánh sáng hình thành.

Những ngôi sao đó, không biết là thuộc về này cái thế giới ngôi sao.

Một cỗ bành trướng vô cùng linh khí từ này vỡ vụn trong hắc động tuôn ra, trong lúc nhất thời, đúng là để cho hai người thực lực trong nháy mắt lên nhanh.

Quỷ Cốc Tử tâm thần khẽ giật mình nói, kiếm ảnh đầy trời bên trong truyền đến cái kia vô cùng kích động thanh âm, "Đây là Thượng Giới lực lượng."

"Thì ra là thế, thì ra là thế, ha ha ha, ta hiểu." Tựa hồ trong nháy mắt minh bạch cái gì, giờ khắc này, Quỷ Cốc Tử càng phát ra liều mạng, công kích lực độ lần nữa tăng cường không biết gấp bao nhiêu lần.

"Quỷ Cốc đạo thuật, Cửu Thiên Thần Lôi!"

Quỷ Cốc Tử dừng lại thân hình, thể nội nguyên thần phá thể mà ra, một chỉ điểm ra, hai tay mà động, Thiên Địa Đại Thế bị hắn trong nháy mắt tụ tại giữa hai tay.

Quỷ Cốc một mạch, liên quan đến Nhà Tư Tưởng, mưu lược gia, binh gia, Tung Hoành gia, đời thứ nhất Quỷ Cốc Tử càng là mạnh không biên giới, có thể cùng lão tử đặt song song.

Bất luận cái gì thần bí cổ lão bí thuật, tại Quỷ Cốc một mạch bên trong xuất hiện, cũng không đủ vì.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 270: Lấy Một Địch Ba Cũng Như Thế Nào?

Chương 270: Lấy một địch ba cũng như thế nào?

Nói sao làm vậy, nhưng gặp hắn Quỷ Cốc một tiếng nói khiến pháp quyết đánh ra, trong hư không, trong nháy mắt mây đen dày đặc, trên bầu trời, đột nhiên vang lên từng đợt Kinh Lôi âm thanh.

Từng đạo từng đạo Tử Sắc Thiên Lôi trong hư không ấp ủ, sau một khắc, phảng phất hết thảy đều muốn phai mờ, đó là một loại phảng phất thiên địa đều muốn sụp đổ hạ xuống đáng sợ uy áp.

"Lấy ta một kiếm Dẫn Thần Lôi, diệt ta Linh Thân." Quỷ Cốc Tử một bộ áo bào trắng phiêu tán xuất trần, nhưng là xuất thủ lại là không có một tơ một hào khách khí.

Hắn hét lớn một tiếng, phi kiếm trong tay một chút hư không, đường đạo thiên lôi trong nháy mắt đón lấy Giang Phong, không ngừng hướng Giang Phong bổ giết đi qua.

"Âm Dương lẫn nhau chuyển, vạn thế luân hồi!" Giang Phong hét lớn một tiếng, thanh âm cuồn cuộn như Hồng Lôi, không gian nổ tung, hai đạo Âm Dương khí từ hắn trong miệng thốt ra.

Tạo hóa Âm Dương, tại trước mặt hắn hình thành Âm Dương Thái Cực Bát Quái Đồ, tiếp theo một cái chớp mắt diễn hóa vô tận rực rỡ tinh quang.

Thái Cực Đồ đại xuất, chỉ thấy này vô tận Thần Lôi không ngừng bổ vào

Thái Cực Đồ bên trên, bắn ra vô cùng loá mắt sáng chói tinh mang.

Này cực hạn tử sắc lôi quang cùng này loá mắt đen trắng ánh sáng cả hai đụng nhau, trước mắt hết thảy đều không thể nghe thấy.

Không biết quá khứ bao lâu, có lẽ chỉ là trong nháy mắt, lại có lẽ là dài dằng dặc chờ đợi.

Phá!

Rốt cục, một tiếng quát nhẹ vang lên, đầy trời tử sắc Thần Lôi trong nháy mắt nổ tung, bị một trương to lớn vô cùng, tản ra đen trắng ánh sáng Thái Cực Đồ cưỡng ép đánh nát.

Hư không sụp đổ, một bóng người xuất hiện tại Phá Toái Hư Không bên trong, chân hắn đạp Thái Cực Đồ, quanh thân màu sắc rực rỡ hỏa diễm lượn lờ.

Một đạo áo trắng toàn thân mang máu trực tiếp bay rớt ra ngoài, quanh người hắn lôi điện quấn quanh, một cỗ khét lẹt mùi vị cũng theo truyền đến.

"Ha ha ha, nghĩ không ra đường đường Quỷ Cốc một mạch Quỷ Cốc Tử hôm nay vậy mà cũng sẽ rơi vào chật vật như thế một màn, Quỷ Cốc đạo hữu, xem ra, ngươi cảnh giới còn chưa đủ a." Ngay tại Quỷ Cốc Tử bị Giang Phong cho đánh bại thời điểm.

Bỗng nhiên, chỉ nghe này xa xôi Đông Phương vang lên một tiếng khoan thai sáng sủa tiếng cười to, sau một khắc, một cỗ Thanh Khí từ cái này Đông Phương bay tới, Thanh Khí tăng lên, sau cùng hóa thành một vòng tản ra xích hồng sắc loá mắt ánh sáng thái dương.

Một lát sau, thái dương lại dần dần biến ảo thành một vầng minh nguyệt, trăng sáng cùng thái dương, lẫn nhau xoay tròn, sau cùng kết hợp với nhau, biến ảo thành một cái to lớn vô cùng Côn Bằng.

"Bắc Minh có cá, tên là côn. Côn lớn, không biết mấy ngàn dặm vậy; hóa mà

làm chim, tên là bằng. Bằng đọc, không biết mấy ngàn dặm vậy; giận mà bay, cánh như rủ xuống Thiên Vân "

Từng tiếng Đạo Âm tại này xa xôi Đông Phương truyền đến, này cự đại Côn Bằng sau cùng thu nhỏ, một đạo người mặc đạo bào màu xám lão giả thân ảnh dần dần hiển hóa ra ngoài, lão giả kia cầm trong tay một cây phất trần, mang trên mặt một vòng lạnh nhạt mỉm cười.

Đạo Gia lão tổ, Bắc Minh người thật.

"Thiên địa có chính khí, tạp nhưng phú chảy hình. Dưới thì làm Hà Nhạc, lên thì làm Nhật Tinh. Tại người nói Hạo Nhiên, bái hồ nhét Thương Minh. Ta làm lấy một Hạo Nhiên Chính Khí, Dưỡng Ngô thân thể vậy!"

"Thiện!" Cùng một thời gian, tại này Tề Quốc Tang Hải tân phương hướng vang lên từng tiếng to lớn vô cùng sách âm thanh, sách âm thanh càng lúc càng lớn, truyền khắp cả vùng.

Từng tiếng Chính Khí Ca vang lên, một đạo người mặc nho nhã áo bào trắng trung niên nam tử thân ảnh dần dần xuất hiện tại cửu thiên bên ngoài, trong tay hắn nào một bản Kinh Quyển, một cây bút lông, nhất bút nhất hoạ, đều có thể biến ảo vô tận sắc thái.

Có thể diễn hóa Tạo Vật, sau lưng hắn, có ba ngàn tên Nho Gia Đệ Tử hư ảnh hiển hiện, người đến, Nho Gia lão tổ Tuân Tử.

"Tuân Du huynh, hồi lâu không thấy, xem ra, ngươi tu vi càng tiến một bước." Bắc Minh người thật nhìn thấy chạy đến Tuân Tử, không khỏi cười nói.

"Cũng vậy." Tuân Tử cười nhạt một tiếng, giơ tay nhấc chân, cũng có quân tử phong.

"A, chư vị đã đến, vậy liền cùng lên đi!"

Giang Phong đứng chắp tay, quanh thân đột nhiên bốc lên từng đợt hừng hực

vô cùng hỏa diễm, Đế Viêm tại quanh người hắn lượn lờ.

Hắn thoại âm rơi xuống, không nói hai lời, trực tiếp nhất chưởng hướng Quỷ Cốc Tử đập tới, đã trọng thương Quỷ Cốc Tử, Giang Phong đương nhiên sẽ không để hắn thở ra hơi, đến lúc đó ba người liên thủ đối phó chính mình, tất nhiên thiếu không đồng nhất phiên phiền phức.

Đương nhiên, lớn nhất chủ yếu vẫn là Giang Phong tại đề phòng cái kia núp trong bóng tối chưa hề đi ra người.

Một chưởng vỗ hướng Quỷ Cốc Tử, Giang Phong lại đưa tay một nhiếp, đem Xi Vưu kiếm Tòng Long đeo trong không gian trực tiếp lấy ra, chấn động, mở ra phong ấn, huy động chém ra, Huyết Sát ngập trời, thẳng hướng Tuân Tử mà đi!

"Chính!" Ngay tại này đầy trời Huyết Sát khí sắp dâng trào đến Tuân Tử trước mặt tế, chỉ gặp Tuân Tử trong tay bút lông vung lên, một chút trong hư không, hắn đột nhiên vừa quát, bút lông huy động dưới, Kinh Quyển lên lưu lại một kim quang lóng lánh "Chính!"

Chính tự vừa ra, quay tròn xoay tròn lấy đi vào Giang Phong đỉnh đầu, hóa thành ba ngàn học sinh ngâm tụng Nho Gia vô thượng kinh điển, một cỗ thần bí khó lường cuồn cuộn lực lượng trong nháy mắt hướng Giang Phong nghiền ép lên đi.

"Nghĩa!"

"Nghĩa!"

Giang Phong một chữ phun ra, một cái nghĩa tự nổi lên, trong chớp mắt nổ vang Tuân Tử Hạo Nhiên Chính Khí.

"Vũ Thánh!"

Giang Phong hét lớn một tiếng, chỉ gặp này nghĩa tự biến đổi, diễn hóa thành một cái râu dài đại hán, diện mục đỏ thẫm, trong tay Thanh Long Đao lấp lóe um

tùm hàn quang!

"Oanh —— "

Một tiếng bạo tạc tính nổ vang, Tuân Tử nhất thời thụ trọng thương, phía sau ba ngàn học sinh hư ảnh tan rã.

"Làm sao có thể? !"

Tuân Tử kinh ngạc, chỉ vì hắn không thấy này Hồng Kiểm Đại Hán động thủ, hắn tự thân liền bị bị thương nặng, đó là một cỗ kinh khủng võ đạo ý chí, chỉ là tại vừa giao thủ một cái, hắn liền rơi xuống hạ phong, cái này đến muốn đáng sợ cỡ nào võ đạo ý chí, tài năng rõ ràng như thế liền đem hắn Nho Đạo ý chí cho hoàn toàn đánh bại?

"Đường!"

Bắc Minh tử một tiếng hét rơi xuống, chỉ gặp quanh người hắn rực rỡ Tiên quang đại tác.

Rầm rầm!

Từng tiếng biển động tiếng vang lên, tại sau lưng của hắn, ba đào hung dũng trên mặt biển, có một vòng vàng rực sắc mặt trời chính đang chậm rãi dâng lên.

Một cái to lớn vô cùng Đạo Gia quay tròn xoay tròn, phù văn cùng hắn thân thể hợp hai làm một, sau một khắc, hắn thả người nhảy lên, cả người hóa thành một cái to lớn vô cùng Côn Bằng.

Này Côn Bằng, vọt vào trong nước biển, trong nháy mắt, một cỗ đáng sợ thiên địa uy bao phủ tinh không.

Vô tận đáng sợ ý chí hướng Giang Phong nghiền ép lên tới.

"Lục Đạo Luân Hồi Quyền, mệnh ta do ta không do trời!" Giang Phong con

ngươi ngưng tụ, nếu như nói hắn đối Tuân Tử Nho Đạo công kích có thể không nhìn, nhưng mà đạo này gia Vô Thượng Bí Thuật lại là không thể coi thường.

Hiển nhiên, trong mấy người, Bắc Minh hạt năng lực vẫn là cường đại nhất, chỉ là ngay đầu tiên, Giang Phong liền làm ra quyết định, nhất quyền trong nháy mắt oanh ra.

Hư không rung động, không gian phá toái, một cỗ bao trùm Chư Thiên Vạn Giới đáng sợ ý chí trong nháy mắt tịch tuôn ra mà ra.

Sáu bức hình ảnh đáng sợ xuất hiện, người, Phật, Tiên, ma, yêu, quỷ, Lục Đạo Luân Hồi!

Lục Cổ đáng sợ ý chí, phảng phất bị từ tinh không xa xôi đầu kia dẫn dắt tới.

Oanh!

To lớn vô cùng Quyền Ảnh trong nháy mắt đánh vào to lớn vô cùng Côn Bằng trên thân, đầu kia Côn Bằng bị cứ thế mà trực tiếp đánh bay ra ngoài.

Côn Bằng vỡ vụn, một tên Hôi Y đạo bào lão giả bị oanh đến bay rớt ra ngoài, trong miệng liên tục phun ra mấy ngụm máu tươi.

Giao thủ ở giữa, Nho Gia lão tổ Tuân Tử, Đạo Gia lão tổ Bắc Minh, Quỷ Cốc phái Quỷ Cốc Tử, ba người liên thủ, đều là bại vào Giang Phong tay.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 271: Có Chút Tâm Đắc

Chương 271: Có chút tâm đắc

Nhất kích bại lui ba vị đỉnh phong cao thủ, Lục đạo thế giới kỳ quái rốt cục biến mất, Giang Phong thân hình chậm rãi từ trong hư không hiển hóa ra ngoài, hắn mắt sáng như đuốc, ánh mắt bên trong, đều là đạm mạc sắc.

"Có dám đánh một trận?" Đối mặt Bắc Minh, Quỷ Cốc Tử còn có Tuân Tử, Giang Phong nói như thế.

Có dám nhất chiến, nghe vậy, Quỷ Cốc Tử, Bắc Minh tử, cùng Tuân Tử ba vị đương thời cử thế vô địch Tổ Sư khóe miệng hung hăng run rẩy một chút.

Cái này còn cần chiến à, vừa rồi ngươi cũng cường thế như vậy, chúng ta còn có thể cùng ngươi thế nào chiến?

Tâm lý khó chịu về khó chịu, nhưng mà, Bắc Minh tử còn có Quỷ Cốc Tử ba người nhưng không có lúc này biểu lộ ra.

Quỷ Cốc Tử ha ha cười nói: "Thái Nhất Đạo huynh khiêm tốn, ta đợi bái phục đạo huynh Đạo Pháp cao thâm, bây giờ, đã không cần tái chiến, đây là ta Quỷ Cốc phái Bách Bộ Phi Kiếm cùng Quỷ Cốc phái truyền thừa!"

Trong hư không, một bộ bạch y tung bay, có chút tiên phong đạo cốt Quỷ Cốc Tử khóe miệng hung hăng run rẩy một chút, lật tay hướng Giang Phong ném ra một cái ngọc giản, dù cho trong lòng tâm không cam tình không nguyện, nhưng hắn vẫn như cũ lộ ra một tia hòa ái nụ cười, đối Giang Phong mỉm cười

nói: "Hôm nay cùng đạo huynh Luận Đạo liền đến đây là kết thúc, ngày sau, lại hướng đạo huynh thỉnh giáo một ít."

Quỷ Cốc Tử đối Giang Phong chắp tay một cái, cười nói.

Giang Phong một cái tiếp nhận cái viên kia Quỷ Cốc Tử ném đến, tản ra bích lục sắc quang mang ngọc giản, Tinh Thần Lực lên trên quét qua, rất nhanh, liền đã hiểu biết bên trong Kinh Nghĩa, Bách Bộ Phi Kiếm, không hổ là Quỷ Cốc trong phái tuyệt học.

Đây là một môn Kiếm Tu chí cường bí thuật.

"Quỷ Cốc đạo hữu khách khí, ngươi có thể đi." Giang Phong đối Quỷ Cốc Tử gật gật đầu, đối phương đã thức thời, hắn đương nhiên sẽ không đi khó xử đối phương.

"Cáo từ!" Quỷ Cốc Tử thực sự không muốn tiếp tục đợi lưu lại đi, nếu không còn không biết mình thế nào mất mặt, hắn quét Bắc Minh Tử Hòa Tuân Tử hai người liếc một chút, sau cùng chắp tay một cái, đi đầu một bước rời đi.

Bắc Minh tử còn có Tuân Tử trong lòng hai người thầm mắng, cái này Quỷ Cốc Tử vì sao như thế không tiết tháo, như thế liền đem Quỷ Cốc phái truyền thừa giao cho người khác.

Nhìn thấy Giang Phong hướng hai người bọn họ xem ra, trong lúc nhất thời, lại là có chút khó khăn.

Dù sao Quỷ Cốc Tử có thể không tiết tháo, nhưng là bọn họ không thể, bởi vì bọn hắn cả hai đều đại biểu hai cái Cổ Lão Môn Phái, Đạo Gia còn có Nho Gia.

Nếu như đem truyền thừa giao cho Giang Phong, như vậy, lấy người đời sau còn ý kiến gì bọn họ lời nói gia cùng Nho Gia?

"Hai vị, là đưa về ta Thiên Ngoại Thiên, trở thành ta Thái Nhất Môn trưởng lão, vẫn là đánh một trận?" Giang Phong thu hồi ngọc giản, nhìn về phía Bắc

Minh tử cùng Tuân Tử hai người, mỉm cười nói.

"Đạo huynh, để tránh cũng khinh người quá đáng a?" Bắc Minh tử cắn chặt răng, hắn thực sự không nguyện ý như thế liền thần phục với Giang Phong, bởi vì hắn thấy, tuy nhiên hắn bại, bất quá mặt mũi này, hắn lại là thủy chung kéo không xuống tới.

"Khinh người quá đáng, này ta hôm nay liền khinh người quá đáng, ngươi muốn như nào?" Giang Phong cười lạnh một tiếng, mày nhăn lại, bỗng nhiên, một cỗ đáng sợ thiên địa uy từ trên người hắn bạo phát.

Hướng về Tuân Tử cùng Bắc Minh tử hai người đè tới.

Tuân Tử cùng Bắc Minh tử sắc mặt hai người biến đổi, lúc này liền muốn quay người mở miệng giải thích.

"Với!" Nhưng mà, ngay tại cái này nghìn cân treo sợi tóc tế, trong hư không, lại là đột nhiên vang lên một tiếng quát lạnh, này một tiếng quát lạnh, phảng phất đến từ viễn cổ Hồng Lôi, tại bốn phương tám hướng vang lên.

Sau cùng cùng Giang Phong này một tiếng quát lạnh trùng kích cùng một chỗ, trong nháy mắt bộc phát ra một trận kinh thiên động địa kịch liệt tiếng vang, toàn bộ thế giới đều vì run lên, tất cả mọi người không biết đến tột cùng phát sinh cái gì, nhất thời có loại khủng hoảng cảm giác.

"Ngươi muốn đánh một trận?" Giang Phong quanh thân dâng lên Ngũ Thải Hỏa Diễm, một cỗ bao trùm trên trời đất đáng sợ khí tức từ trên người hắn phóng xuất ra.

Hắn đứng chắp tay, ánh mắt nhìn về phía dưới trời sao phương, Tần Quốc một cái hướng khác, nơi đó, là Tây Thục một vùng.

Vừa dứt lời, cái kia đạo tang thương thanh âm tiếp tục vang lên, "Chuyện hôm nay, như vậy bỏ qua, bảy ngày sau, ngươi ta Thục Sơn nhất chiến định Thư

Hùng, có dám nhất chiến!"

Nên nói đến chiến chữ lúc, hư không vậy mà phát ra liên tiếp gợn sóng, sau cùng, tại này trong hư không, hiển hóa ra một cái vô cùng cự đại kim sắc chiến chữ.

Này kiểu chữ nở rộ vô lượng đáng sợ kim quang, trong nháy mắt hướng Giang Phong cuốn tới, chỉ là trong nháy mắt, liền có một cỗ có thể ép Toái Hư Không ý chí.

"Ta từ Lăng Thiên có chí khí, người!" Đối mặt này cỗ bao trùm thiên địa đáng sợ chiến chữ, Giang Phong cũng không có né tránh, tại Bắc Minh tử cùng Tuân Tử hai người hãi nhiên trong ánh mắt, Giang Phong trong miệng Nhất Ca, một cái to lớn vô cùng "Người" chữ, trong nháy mắt ra.

Người, nhếch lên một nạp là vì người.

Thiên địa có chính khí, chính khí ngọn nguồn đến tại người, người chính là vạn vật Linh Trưởng, là thiên địa này, Chư Thiên Vạn Giới nhân vật chính.

Nhân Tự vừa ra, vô tận đáng sợ vô lượng thần quang, phát ra to lớn Xích Kim ánh sáng, đó là một loại có thể thiêu đốt thiên địa hỏa diễm.

Oanh!

Cả hai trong nháy mắt đối kích cùng một chỗ, một cỗ đáng sợ khủng bố uy nổ tung lên, chỉ là trong nháy mắt, hư không hoàn toàn vỡ vụn, không biết quá khứ bao lâu, vừa rồi ngưng tụ.

"Hừ!" Cả hai đối kích, chỉ là trong chớp mắt, liền đã có cái phán đoán.

Giang Phong lông tóc không tổn hao gì, đối phương chỉ là hừ lạnh một tiếng, chợt liền không có tung tích.

Giang Phong vung tay lên, quanh thân hỏa diễm đều thu nạp, lúc này mới

quay đầu nhìn về phía Bắc Minh tử cùng Tuân Tử hai người.

Lần này, hắn cũng không nói lời nào, chỉ là đứng chắp tay, mỉm cười nhìn lấy hai người.

Bắc Minh tử hai người khóe miệng co quắp một trận, ánh mắt bên trong, đã không có lúc trước cái loại này khí, đối phương đã xuất thủ, bọn họ còn có thể nói cái gì?

Người trước mắt, có thể cùng truyền thuyết kia bên trong lão quái vật bất phân cao thấp, thực lực, đã không phải bọn họ có thể đối kháng, bây giờ xem ra, cho dù trong lòng tâm không cam tình không nguyện, xem ra, cũng chỉ có thể nhận.

"Đây là ta nói gia truyền nhận!"

Một giây sau, Bắc Minh tử làm ra cùng Quỷ Cốc Tử một dạng lựa chọn, một cái ngọc giản bay về phía Giang Phong, hắn một giây đều không muốn ở chỗ này lưu thêm, cả người thân thể hóa Côn Bằng trực tiếp rời đi.

"Nho Gia truyền thừa!"

Tuân Tử căn vốn không muốn nói nhiều, lần này, xác thực rất lợi hại mất mặt, hắn ánh mắt có chút bất đắc dĩ quét Giang Phong liếc một chút, sau cùng đồng dạng hóa thành một vệt kim quang bỏ chạy.

Đạo Gia Thiên Tông, Quỷ Cốc, Nho Gia truyền thừa toàn bộ lần nữa, cái thế giới này còn có rất nhiều thứ có thể dùng đến lĩnh hội, tiếp đó, cũng là thời điểm lợi dụng Tần Quốc, đến tiến hành thống nhất Chư Tử Bách Gia thời điểm, đương nhiên, bảy ngày sau, Giang Phong sắp cùng này Thục Sơn vị kia trước mắt tự thân khó đảm bảo lão quái vật nhất chiến.

Nghĩ đến chỗ này, Giang Phong không có tiếp tục suy nghĩ nhiều, hắn cũng hóa thành một đạo bạch quang biến mất tại nguyên chỗ, sau một khắc, đi vào

Lâu Lan cổ địa bên trên.

Phía dưới, mọi người lại một lần nữa đi vào binh Ma Thần trước, Giang Phong một vươn tay ra, lòng bàn tay ngưng tụ một đầu kim sắc Tiểu Long đánh vào binh Ma Thần chốt mở chỗ

Nguyên tác anime bên trong cần Long Hồn mở ra, nhưng Giang Phong dung hợp Thanh Long huyết mạch, bản thân liền có Long Hồn lực lượng, mở ra binh Ma Thần với hắn mà nói, bất quá là nhấc tay cực khổ sự tình mà thôi.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 272: Tiêu Dao Tử, Yến Đan

Chương 272: Tiêu Dao Tử, Yến Đan

Ầm ầm ——

Binh Ma Thần trong nháy mắt phát ra một trận nổ vang, toàn thân cao thấp đường vân hóa làm một cái cái huyết sắc đồ hình, hai mắt hồng sắc huyết mang quang đại thịnh.

"Binh Ma Thần rốt cục mở ra!" Công Thâu Cừu hai mắt lộ ra như Sài Lang Hổ Báo đồng dạng ánh mắt, hận không thể một giây sau binh tướng Ma Thần cho mang ra đi ra hiểu biết một chút binh Ma Thần kết cấu bên trong, bất quá hắn cuối cùng vẫn là tỉnh táo lại, hắn không thể làm như vậy.

Không phải vậy, chính hắn chết như thế nào, đoán chừng cũng không biết.

"Đại nhân, cái này binh Ma Thần, ngài làm xử trí như thế nào?" Cái Niếp mặc dù nhưng đã bị Giang Phong thu làm thủ hạ, bất quá trong lòng cuối cùng vẫn là có chút thiện lương, hắn nhìn về phía Giang Phong, nhịn không được hỏi.

Binh Ma Thần một chuyện, nếu là xử lý thoả đáng còn tốt, nếu là một cái xử lý bất đương, ổn thỏa tai họa thiên hạ.

"Đưa nó giao cho Thủy Hoàng, để binh Ma Thần đi khai thác cương thổ, đây là cái thế giới này Cương Vực địa đồ, đúng, Công Thâu Cừu." Giang Phong lật tay Tòng Long đeo trong không gian tay lấy ra Thế Giới Địa Đồ đưa nó đưa cho Công Thâu Cừu.

" Công Thâu Cừu tại!" Công Thâu Cừu Thần sắc nhất động, vội vàng tiến lên khom người tiếp qua Thế Giới Địa Đồ.

nhưng trong lòng thì đối Giang Phong muốn đem binh Ma Thần Xuất ra Khai thác Cương Vực Một chuyện có chút Không hiểu, nhưng mà, hắn vẫn không có hỏi nhiều.

" ngươi như trở về, cho ta lưu ý thêm một cái gọi Từ Phúc người, Nếu là Thấy, Có thể đem mạt sát!" Trong lịch sử, Từ Phúc Đông Độ Nhật Bản, sau cùng tại Nhật Bản làm ra về sau Đại Đế Quốc, Giang Phong có thể không muốn nhìn thấy Tiểu Quỷ Tử như thế một cái dân tộc phát sinh.

Đương nhiên, bây giờ Giang Phong đi vào cái thế giới này, cái này đê tiện chủng tộc, đoán chừng vĩnh viễn cũng sẽ không xuất hiện.

" Từ Phúc? Thuộc hạ ngược lại là nhận ra hắn, Người này dám đắc tội Đế Sư đại nhân "

Công Thâu Cừu thần sắc nhất động, Từ Phúc là Doanh Chính bệ hạ thủ hạ Luyện Khí Sĩ, hắn thường xuyên có nhìn thấy, mà lại Từ Phúc cũng thường xuyên muốn tới hối lộ hắn, không có nghĩ đến người này cũng dám đắc tội Đế Sư đại nhân, đơn giản cũng là tội không thể tha!

chỉ là ngay đầu tiên, Công Thâu Cừu liền trực tiếp liền minh bạch chính mình ý tứ.

Giang Phong lại là khoát khoát tay, để hắn không cần nhiều lời, Công Thâu Cừu vội vàng im miệng, khom người đứng ở một bên.

Mấy ngày kế tiếp, Công Thâu Cừu rời đi Giang Phong, Cái Niếp cùng Vệ Trang hai người cũng là đồng dạng rời đi.

Về phần Giang Phong, bảy ngày sau, hắn biết rõ sắp có một trận ắt không thể thiếu đại chiến chờ đợi mình, vì đó, hắn nhất định bế quan bắt đầu đề bạt thực

lực mình, tại ngắn ngủi trong bảy ngày, tận lực lĩnh hội cái thế giới này Thiên Đạo Pháp Tắc cùng Chư Tử Bách Gia kinh điển, từ đó, để cho mình bước vào Thất Giai.

Giang Phong biến mất, hắn tuy nhiên biến mất, nhưng là, cái thế giới này lại phát sinh rất nhiều chuyện.

Nguyên Trứ Trung nội dung cốt truyện vẫn ở chỗ cũ phát sinh. .

Cái Niếp mang theo nhân vật chính thằng nhóc rách rưới trời sáng một đường hướng tây đào vong, tiến về Mặc gia Cơ Quan thành.

Đồng dạng, trên đường đi, Cái Niếp cùng trời sáng kết bạn Mặc gia các cao thủ, cùng Sở Quốc Đại Tướng hậu nhân Hạng Thiểu Vũ cùng Mặc gia thiếu nữ Cao Nguyệt, một đoàn người tại vận mệnh dẫn dắt dưới tiến vào được vinh dự thế gian sau cùng một chốn cực lạc Mặc gia Cơ Quan thành.

Cùng một thời gian, Vệ Trang thủ hạ Tứ Đại Thiên Vương kỳ chiêu chồng chất, không ngừng đối Cái Niếp sư đồ bọn người tiến hành không tính toán ám sát.

Mà trong quá trình này, nhân vật chính thằng nhóc rách rưới trời sáng cũng đang đuổi giết quá trình bên trong trưởng thành.

Quá trình này bên trong, Vệ Trang càng là vì có thể đánh bại Cái Niếp, không tiếc bất cứ giá nào, cuối cùng tu luyện một chút Quỷ Cốc phái bí thuật cấm kỵ, một thân thực lực, đã đạt tới mức độ khó mà tin nổi.

Rốt cục, tại vài ngày sau, Vệ Trang cùng Cái Niếp hai người một trận kịch liệt đại chiến, cuối cùng vẫn là phát sinh.

Không có ai biết này một trận đại chiến kết quả, chỉ là từ đó về sau, thằng nhóc rách rưới trời sáng liền lại cũng chưa từng nhìn thấy chính mình sư phụ Cái Niếp, mà Vệ Trang Tứ Đại Thiên Vương cũng từ đây không tiếp tục nhìn thấy

Vệ Trang.

Bọn họ đến tột cùng đi nơi nào, hết thảy đều đã thành mê, không có ai biết, cũng sẽ không có người biết.

Chỉ là trận chiến kia về sau, Côn Lôn Sơn chỗ sâu, từ đó xuất hiện một cái to lớn vô cùng thâm uyên, nghe đồn, từ nơi nào tiến vào, có thể thông hướng không biết thế giới, này không biết thế giới đến ở đâu, không có ai biết, cũng sẽ không có người biết.

Tây Bắc khu vực, trùng trùng điệp điệp, này vô biên vô hạn núi non trùng điệp chỗ sâu, có như thế một tòa Tuyệt Lĩnh Hùng Phong.

Cái này Hùng Phong nội bộ bị móc sạch, không có ai biết nó bên trong lại là trong truyền thuyết Chư Tử Bách Gia Mặc gia bên trong nổi danh nhất Cơ Quan thành.

Nó là tập kết Mặc gia mười mấy đời người tâm huyết, nó là Mặc gia tổ tiên ngưng tụ không biết bao nhiêu cái ngày đêm, sau cùng sáng tạo ra đến kết tinh, nó là Mặc gia hết thảy, cũng là Chư Tử Bách Gia, Phản Tần thế lực sau cùng cậy vào.

Đối mặt phòng thủ kiên cố Mặc gia Cơ Quan thành, Tần Thủy Hoàng vốn định vận dụng binh Ma Thần trực tiếp lấy năng lực phá, mà Vệ Trang lại hướng Tần Thủy Hoàng hứa hẹn, chỉ cần một ngày thời gian liền có thể đem công phá.

Đối với cái này, Tần Thủy Hoàng phái ra to lớn tinh nhuệ sư theo Vệ Trang công thành, cùng Mặc gia đời đời vì thù Công Thâu gia tộc thủ lĩnh Công Thâu Cừu cũng Vệ Trang trận doanh, Cơ Quan thành nghiêm mật phòng thủ Công Sự nhận trước đó chưa từng có khiêu chiến.

Vệ Trang "Lưu Sa" thích khách đoàn bên trong mấy tên cao thủ cũng nhao nhao xuất động, trong lúc nhất thời, Cơ Quan thành nội sát máy bay thay nhau nổi lên, cuồn cuộn sóng ngầm.

Cuối cùng, Cơ Quan thành phá, Mặc gia đã đứng trước diệt vong nguy hiểm.

Cái này một cái mưa to mưa lớn thời gian.

Tại Mặc gia Cơ Quan thành bị phá đồng thời, Mặc gia trả giá nặng nề đại giới, không ít người nhà họ Mặc vì chống cự Tần Quân tiến công, sau cùng hi sinh gia tộc không ít đệ tử, rốt cục Mặc Gia Cự Tử đưa ra Cơ Quan thành.

Nhưng mà, đang chạy trốn trên đường, ngoài ý muốn vẫn là phát sinh, Mặc Gia Cự Tử Yến Đan các gia tộc một đám cao thủ lọt vào một chi thần bí thế lực đánh bất ngờ.

Này là một đôi trên mặt khăn lụa nữ tử, một cái Tử Y Nữ Tử cùng một cái cô gái áo lam, các nàng là như vậy tuyệt mỹ xuất trần.

Nhưng là xuất thủ thời điểm, lại là như vậy tàn nhẫn vô tình, chỉ là đang xuất thủ thời điểm, liền đem Mặc gia không thật cao tay từng cái đánh chết ở đây.

Đó là Âm Dương gia Đại Tư Mệnh xuất thủ.

"Ngươi dám!" Mắt thấy Thiếu Tư Mệnh đồng dạng xuất thủ liên tục đánh giết Mặc gia một đám đệ tử, Yến Đan ánh mắt bên trong nổ bắn ra hai đạo doạ người thần quang.

Trong tay hắn cự đại thiết kiếm nâng lên, một kiếm chém ra, trong nháy mắt liền cùng Thiếu Tư Mệnh kiếm quang đối cùng một chỗ.

Chỉ nghe một tiếng ầm vang bạo hưởng, Yến Đan cùng Thiếu Tư Mệnh hai người đồng thời lui ra phía sau một bước.

Cùng lúc đó, Đại Tư Mệnh ánh mắt lấp lóe một chút, nàng gặp đúng thời cơ, trực tiếp một chưởng vỗ ra.

"Lục Hồn Khủng Chú."

Đại Tư Mệnh một tiếng quát khẽ, một đạo u quang từ nàng trong lòng bàn tay đánh ra.

Sau cùng trực tiếp ra bất ngờ đánh vào Mặc Gia Cự Tử Yến Đan thể nội.

"Các ngươi Âm Dương một mạch khinh người quá đáng, Tiêu Dao Tử đến cũng."

Gặp tình huống như vậy không ổn, một bên Đạo Gia người tông Tiêu Dao Tử hét lớn một tiếng, trong nháy mắt tiến lên, cùng Đại Tư Mệnh chiến đấu cùng một chỗ.

Giữa song phương, chiến đấu vô cùng kịch liệt, những ngày gần đây, Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh hai người đi theo tại Giang Phong khoảng chừng, mưa dầm thấm đất dưới, thực lực đã bước vào một cái thật không thể tin cảnh giới.

Bây giờ đối đầu Tiêu Dao Tử lại là không hề yếu hạ phong.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 273: Khuất Phục

Chương 273: Khuất phục

"Nhân tông Tiêu Dao Tử, Mặc gia Yến Đan!" Ngay tại Đại Tư Mệnh cùng Tiêu Dao Tử hai người đấu đến vô cùng kịch liệt tế, trong hư không nhộn nhạo lên một tầng gợn sóng, ngay sau đó, một bóng người dần dần từ trong hư không hiển hóa ra ngoài.

Đạo nhân ảnh này không là người khác, chính là biến mất tung tích Giang Phong.

Đại mưa vẫn như cũ tại hạ, tại này lâm ly màn mưa che lấp lại, thấy không rõ Giang Phong khuôn mặt.

Một tầng sương khói mông lung bao phủ ở hắn.

Cùng một thời gian, ở trên người hắn phát ra một cỗ hãi nhiên khí thế trong nháy mắt bao phủ mấy người.

"Người đến có thể là vị tiền bối nào, tại hạ Đạo Gia nhân tông Tiêu Dao Tử!"

Giang Phong đột nhiên xuất hiện, trong lúc nhất thời, để trong chiến đấu mọi người nhao nhao đều dừng lại, bọn họ dùng một loại kính sợ vô cùng ánh mắt nhìn chằm chằm Giang Phong.

Tiêu Dao Tử thần sắc biến đến vô cùng ngưng trọng, lại là không thất lễ số, tiến lên một bước, đối Giang Phong chắp tay nói.

"Tiêu Dao Tử à." Giang Phong nhàn nhạt quét Tiêu Dao Tử liếc một chút, tiếp theo ánh mắt chuyển hướng Mặc Gia Cự Tử Yến Đan, "Giao ra Mặc gia truyền thừa, các ngươi có thể cứ thế mà đi."

"Mặc gia truyền thừa không thể truyền cho ngoại nhân, bất quá Huynh Đài nếu là có thể nhập ta Mặc gia, Yến Đan cam nguyện nhường ra Cự Tử vị!"

Mặc Gia Cự Tử Yến Đan nhếch miệng lên một tia cười lạnh, không nhẹ không chậm, trả lời.

"Xem ra, các ngươi là không biết hiện tại chính mình tình cảnh, tại tuyệt đối cường giả trước mặt, các ngươi căn bản không có bàn điều kiện thời cơ."

Ông!

Vừa dứt lời, một cỗ kinh khủng uy áp trong nháy mắt từ trên người Giang Phong điên dũng mãnh tiến ra, đó là một cỗ bao trùm Thiên Địa Khí Tức, cỗ khí tức này, trong nháy mắt nhằm vào Tiêu Dao Tử cùng Yến Đan hai người.

Cùng một thời gian, Giang Phong không có chút nào nói nhảm, phất tay đánh ra hai đạo kim quang, Chủng Ma chú trong nháy mắt chui vào Tiêu Dao Tử còn có Yến Đan hai người mi tâm.

"Đạo Gia nhân tông Tiêu Dao Tử, bái kiến chủ thượng."

"Mặc Gia Cự Tử Yến Đan, bái kiến chủ thượng."

Chỉ gặp Tiêu Dao Tử cùng Yến Đan hai người ánh mắt bên trong quang mang lấp lóe, một lát sau, nhao nhao quỳ rạp trên đất, ngữ khí vô cùng cung kính nói.

"Tự Kiếm Phi Công, Mặc Mi Vô Phong!" Giang Phong vung tay lên, trực tiếp đem chuôi này treo ở Yến Đan bên hông Mặc Mi Cổ Kiếm nhiếp cầm vào tay, quan sát tỉ mỉ một phen.

Cái này thanh cổ kiếm thân kiếm toàn thân đen như mực, không lưỡi Vô Phong, thường thường như xích, là một thanh Vô Phong thắng có Phong Đức người kiếm.

"Lục Hồn Khủng Chú, nếu là muốn các ngươi Mặc gia tâm pháp để phá trừ, tất nhiên là không thể nào sự tình, bởi vì các ngươi vô pháp đem Mặc gia tâm pháp tu luyện đến cảnh giới tối cao, các ngươi không phải Mặc Tử , bất quá, tuy nhiên các ngươi vô pháp đem Mặc gia tâm pháp tu luyện đến tầng sâu nhất , bất quá, bây giờ các ngươi đã đưa về ta Thiên Ngoại Thiên, những này lại không là vấn đề."

Giang Phong lần nữa đưa tay, một vệt kim quang chui vào Yến Đan mi tâm, Lục Hồn Khủng Chú, trong nháy mắt, trong nháy mắt bị giải trừ.

"Tuyết Tễ kiếm!" Thu hồi Mặc Mi, Giang Phong đưa tay một nhiếp, đem chuôi này treo ở Tiêu Dao Tử bên hông Cổ Kiếm nhiếp cầm vào tay.

Tuyết Tễ kiếm, chính là Đạo Gia Lịch Đại Chưởng Môn người tin vật, Phong ria mép Kiếm Phổ "Thập Đại Danh Kiếm" xếp hạng thứ sáu.

Ba trăm năm trước, Đạo Gia bởi vì đối "Đạo" lý giải khác biệt, phân liệt thành Thiên Tông cùng nhân tông, một mực tranh đấu không nghỉ.

Thiên Tông, nhân tông phân liệt về sau, tranh đoạt tiêu điểm chính là cái kia thanh Tổ Sư truyền xuống Trấn Môn kiếm "Tuyết Tễ" .

Song phương ước định mỗi năm năm tỷ thí một lần, Thắng giả liền có thể chấp chưởng "Tuyết Tễ" . Hiện đang thành đạo người nhà tông chưởng môn Tiêu Dao Tử bội kiếm.

Bất quá, bây giờ Tiêu Dao Tử đã đặt vào Giang Phong dưới trướng, chuôi này Cổ Kiếm, tự nhiên cũng bị Giang Phong xem làm hữu dụng.

"Thanh phi kiếm này, cũng được cho cái thế giới này Đỉnh Cấp Linh Khí."

Giang Phong đưa tay đem Cổ Kiếm thu nhập Long đeo trong không gian, tiếp theo nhìn về phía Yến Đan còn có Tiêu Dao Tử hai người.

"Chủ thượng, đây là ta nói người nhà tông truyền thừa!"

"Mặc gia truyền thừa!"

Giang Phong chỉ là một ánh mắt ra hiệu, Yến Đan cùng Tiêu Dao Tử hai người không có chút nào nửa điểm do dự, trực tiếp đem chính mình môn phái truyền thừa đưa cho Giang Phong.

Giang Phong đưa tay đem hai cái phát ra bích lục sắc quang mang ngọc giản nhiếp cầm vào tay, thần niệm ở phía trên hơi quét qua, rất nhanh, sau một khắc, đã đối Đạo Gia nhân tông cùng Mặc gia truyền thừa nhưng tại ngực.

Đi, đến một chuyến Cơ Quan thành, Giang Phong đạt được Đạo Gia nhân tông truyền thừa, Mặc gia truyền thừa, Thần Binh Mặc Mi, Thần Binh Tuyết Tễ, còn có Mặc gia Chí Tôn vũ khí Phi Công.

"Tề Lỗ tân, Tang Hải địa."

Tang Hải, cảnh sắc tú mỹ, sát bên đại hải, trong thị trấn nhỏ vô cùng náo nhiệt, hối hả các loại người bán hàng rong gào to âm thanh bên tai không dứt.

Nơi này có Nho Gia Tiểu Thánh hiền trang, Mặc gia còn sót lại phản nghịch phần tử, Đế Quốc công tử Phù Tô, Ảnh Mật Vệ Chương Hàm, Đế Quốc Đại Tướng Mông Điềm, La Võng Triệu Cao, Tung Hoành gia Vệ Trang Cái Niếp, còn có Âm Dương gia, Đạo Gia. . .

Cái kia đến đều đến, không nên tới cũng tới, muốn đến cũng muốn đến, Thủy Hoàng đông Tầm sắp đến, trời mới biết hội lật lên như thế nào kinh thiên động địa đại sự kiện.

"Tiên sinh, phía trước cũng là Hữu Gian Khách Sạn!" Mặc gia Cơ Quan thành một chuyện qua đi, Giang Phong trực tiếp mang theo Đại Tư Mệnh cùng

Thiếu Tư Mệnh hai người tiến về Tang Hải tân, cùng người kia ước chiến ngày sắp đến, cùng làm cho đối phương tìm tới chính mình, không bằng chính mình lúc trước hướng Tang Hải lại nói.

Về phần lần này vì sao không có mang Nguyệt Thần, Giang Phong đối cái này lãnh ngạo muội tử hoàn toàn không ưa, ấn tượng cũng không được khá lắm, cho nên trực tiếp coi nhẹ.

"Hữu Gian Khách Sạn, danh tự lấy được đảo là có chút ý tứ." Tại Tang Hải tân, như thế phồn hoa tiểu trấn bên trên có một cái khách sạn như vậy, nó trang trí là như vậy trang nhã.

Nó phi thường nổi danh, bên trong đầu bếp trù nghệ có thể được xưng là đây là trên thế giới phi thường nổi danh trù nghệ.

Giang Phong vì đó lại tới đây, cũng là có nguyên nhân, này cũng là bởi vì nơi này đầu bếp hắn là một vị đốt khắp thiên hạ mỹ thực Danh Trù , có thể một người xử lý Nho Gia thượng hạ gần ngàn người ăn uống đại sự.

Hắn Giải Ngưu Đao Pháp không chỉ có thể dùng để thái thịt, càng là thần bí sâu xa khó hiểu võ công, một món ăn chính là một chiêu võ công.

Đồng dạng, cũng là Mặc gia đầu lĩnh một, bình thường cũng không người biết đến, nhưng là làm một cái Xuyên Việt Giả, Giang Phong lại là rõ ràng biết rõ.

Đương nhiên, đến "Hữu Gian Khách Sạn!", tự nhiên cũng là bởi vì gần nhất Giang Phong ở cái thế giới này ăn không ít mỹ thực, bây giờ, cũng muốn nếm thử một chút càng thứ ăn ngon.

Về phần tiền tài nha, đối với Giang Phong tới nói, tiền tài hoàn toàn không là vấn đề, chẳng qua là một con số mà thôi.

"Vào xem!" Giang Phong quét mắt một vòng Đại Tư Mệnh, Đại Tư Mệnh

ánh mắt hơi có chút né tránh, trên gương mặt xinh đẹp lại là khó được lộ ra một vòng đỏ ửng.

Nàng lòng có chút loạn, tại đối mặt Giang Phong lúc, có một loại kiêng kị, nhưng cho dù là Giang Phong liếc nàng một cái, nàng lại là không khỏi có chút trong lòng hoan hỉ, cường giả, mãi mãi cũng là giá trị cho các nàng đuổi theo theo.

"Vâng!" Trong nháy mắt đó ngượng ngùng, rất nhanh liền bị nàng tiếp tục che giấu.

Một bộ áo tím Thiếu Tư Mệnh quét Đại Tư Mệnh liếc một chút, nhưng trong lòng thì không khỏi dâng lên một cỗ ghen tuông, nhìn nhìn lại Giang Phong, đã thấy lúc này Giang Phong đã đi đầu một bước đi vào khách sạn đại môn.

Nàng khẽ cắn môi, chợt cũng theo sau, nhưng trong lòng thì đã làm ra cái nào đó lớn mật quyết định.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 274: Thạch Lan

Chương 274: Thạch Lan

"Khách nhân, ngài cần gì?" Vừa mới đi vào Hữu Gian Khách Sạn, một tên tiểu nhị liền lộ ra vui sướng vẻ mặt vui cười, đặc biệt là khi hắn nhìn thấy một bộ nho nhã áo trắng Giang Phong lúc, trên mặt càng là treo một vòng nịnh nọt sắc.

Bởi vì bọn hắn lão bản đặc biệt bàn giao, nhưng phàm là đến tiệm này bên trong, ăn mặc nho nhã khách quý, này đều phải cẩn thận chiêu đãi, bây giờ, giống Giang Phong như thế ăn mặc người, hắn xem xét liền biết rõ đây nhất định là cái khách quý.

Đương nhiên, khi hắn nhìn thấy Giang Phong phía sau Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh hai người lúc, trên mặt càng là lộ ra một vòng nịnh nọt sắc.

Nhìn thấy tiểu nhị cái kia có chút sắc bộ ngực ánh mắt, Đại Tư Mệnh quay đầu quét hắn liếc một chút, chỉ là cái nhìn kia, tiểu nhị này sống vĩnh viễn cũng sẽ không khó quên.

Cả người hắn giống như lâm vào băng sơn đất tuyết bên trong, lạnh cả người.

Đó là một loại cái dạng gì ánh mắt, băng lãnh, lạnh lùng, coi thường hết thảy.

Hắn trong nháy mắt trở nên thuận theo đứng lên.

"Điểm các ngươi trong tiệm đắt nhất đồ ăn, đây là một ngàn lượng vàng." Giang Phong thần sắc lạnh nhạt quay đầu quét tiểu nhị liếc một chút, đối với tiểu

nhị cử chỉ cũng không có quá mức để ý.

Hắn tại ở gần cửa sổ miệng một cái bàn trước ngồi xuống, tiện tay vung lên, một đống lớn vàng xuất hiện trên bàn, nhất thời kim quang lập lòe, diệu đến tiểu nhị hai mắt kém chút một trận phát sáng.

"Khách quan ngài cái này" tiểu nhị nuốt nước miếng, hắn cũng là bị nhiều như vậy vàng trong lúc nhất thời bị dọa cho phát sợ, hắn chẳng thể nghĩ tới, vậy mà lại có người ra nhiều tiền như vậy, lại muốn ăn bọn họ lão bản làm đồ ăn.

Tuy nhiên ngày bình thường cũng có người ra giá cao ăn nhà bọn hắn trong tiệm lão bản làm đồ ăn, không gì hơn cái này nhiều, hôm nay còn là lần đầu tiên.

"Cho ngươi đi ngươi liền đi, lề mà lề mề làm gì?" Thiếu Tư Mệnh nhướng mày, lúc này quát lớn.

"Vâng vâng vâng, các vị chờ một chút, ta cái này đi một chút sẽ trở lại." Điếm tiểu nhị rất mau trở lại tỉnh lại, hắn vội vàng hướng Giang Phong chờ người nói xin lỗi, sau đó vội vàng chạy tới thông tri chủ tiệm.

Điếm tiểu nhị nói xong, trực tiếp chạy đến bếp sau, đối một cái chất phác đại bàn tử nói: "Lão bản, có khách mộ danh mà đến ăn ngài làm đồ ăn, xuất thủ hào phóng, chừng ngàn lượng Hoàng Kim a, ngài nhìn. . ."

Điếm tiểu nhị lúc nói chuyện vô cùng cẩn thận, bởi vì hắn biết rõ nhà mình lão bản tính khí cũng không khá lắm.

Chủ tiệm nhìn thấy điếm tiểu nhị trong tay tràn đầy một bàn Kim Nguyên Bảo, tròng mắt hơi híp cười một tiếng, mà mười phần tự luyến nói: "Ha ha ha, tay nghề ta thật sự là quá tốt, sẽ luôn để cho quá nhiều người mộ danh mà đến, dù sao Nho Gia trà bánh còn chưa tốt, bộc lộ tài năng cũng không sao."

Giải thích, Bào Đinh đại thủ vỗ, trên mặt bàn, liền có vô số Trái Cây rau xanh bay lên.

Một vòng đao quang sáng lên.

Xoát xoát xoát!

Nương theo lấy đao tiếng vang lên, sau một khắc, liền có vô số đã bị cắt gọn rau xanh Trái Cây nhao nhao rơi xuống đất.

Chuẩn xác điểm tới nói, là những rau xanh đó Trái Cây nhao nhao rơi trên bàn trong mâm, ngay ngắn rõ ràng, không có chút nào nửa điểm hỗn loạn dấu vết.

Khách sạn trong đại sảnh, một bộ áo đỏ Đại Tư Mệnh dáng người thướt tha, nàng lắc lắc uyển chuyển thân thể đi vào Giang Phong trước mặt, thay Giang Phong rót một ly trà.

Thiếu Tư Mệnh thấy thế, vội vàng cho Giang Phong đưa tới một ly trà.

Giang Phong vừa uống trà, một vừa nhìn hai người, tiếp theo cười nói: "Các ngươi có biết Bào Đinh Giải Ngưu cái này điển tịch?"

Thiếu Tư Mệnh hai người nghe vậy. Thần sắc nhất động, Thiếu Tư Mệnh vội vàng cười nói: "Bào Đinh Giải Ngưu cái này điển tịch xuất từ (thôn trang Dưỡng Sinh phần nghĩa chính là Bào Đinh vì Văn Huệ quân mổ bò, tay tiếp xúc, vai chỗ dựa, đủ chỗ giày, đầu gối chỗ khi, hoạch nhưng vang nhưng, tấu đao hoạch nhưng, ai cũng bên trong âm."

Đại Tư Mệnh có chút không vui quét Thiếu Tư Mệnh liếc một chút, hai người đối mặt, một vòng không dễ dàng phát giác hỏa quang chợt lóe lên.

Giang Phong cười nói: "Mỗi một môn trù nghệ đều có nó đặc biệt nhất tác dụng, chúng nó đồng thời cũng là một loại công phu, Quỷ Cốc phái thần bí khó lường, bọn họ lấy kiếm tu một đạo mà nổi danh, đương nhiên, trên thế giới này còn có một cái càng thêm thần bí môn phái, các ngươi có lẽ không biết."

Nói đến đây, Giang Phong ánh mắt thâm thúy, phảng phất có thể nhìn thấu hư

không vô tận, hắn ánh mắt nhìn về phía Tây Thục, nơi đó, có một tòa như kiếm nhất sơn phong.

"Thần bí môn phái?" Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh hai người liếc nhau, hai mặt nhìn nhau, lấy thân phận các nàng, tự nhiên biết rõ biết không ít môn phái, thậm chí một chút môn phái bí ẩn bọn họ cũng là ít nhiều biết một chút, bây giờ, Giang Phong lại nói còn có một cái càng thêm thần bí môn phái, vậy thì làm cho các nàng có chút hiếu kỳ.

"Không sai" Giang Phong gật gật đầu, còn đợi nói tiếp, lúc này, đại sảnh lại truyền tới một cái vui tươi hớn hở thanh âm, chỉ nghe thanh âm kia nói ra: "Khách quý ở xa tới, có sai lầm đón lấy, thất kính, thất kính!"

Giang Phong ba người ngẩng đầu, vừa vặn trông thấy điếm tiểu nhị kia đi theo một tên đầu bếp béo phía sau, người nói chuyện, chính là này đầu bếp béo.

Giang Phong đang đánh giá này đầu bếp, cùng lúc đó, này đầu bếp cũng là đang đánh giá Giang Phong.

Nhưng gặp Giang Phong một bộ nho nhã áo trắng, này Bào Đinh hơi hơi ánh mắt lấp lóe một chút, chợt tiến lên một bước, cười nói.

Vừa nói, điếm tiểu nhị đã liên tục bưng lên mấy chục cuộn nóng hôi hổi mỹ vị món ngon, trong lúc nhất thời, một cỗ mùi thơm trong nháy mắt tại trong khách sạn tràn ngập ra.

Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh hai người này mũi ngọc tinh xảo đều là đứng thẳng động một cái, hiển nhiên, các nàng cũng bị loại kia mùi thơm làm cho khẩu vị mở rộng, vui vẻ ra mặt.

Gặp điếm tiểu nhị bận không qua nổi, chủ tiệm ánh mắt quét qua, nhìn thấy trong góc một cái ngay tại rửa chén đĩa trầm mặc Tiểu Hỏa Kế, nói: "Thạch Lan, nhanh đi giúp Tiểu Viêm, không nên lười biếng."

"Vâng, lão bản!" Này Tiểu Nhị đứng dậy, vội vàng hướng nhà bếp sau đi ra, từ đầu đến cuối, vẫn như cũ là loại kia trầm mặc ít nói thái độ.

Gặp này, Đinh Bàn Tử chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu.

Giang Phong nhìn lấy một màn này, khóe miệng lại là câu lên một vòng mỉm cười.

Nếu như không phải hắn biết rõ nhân vật trong vở kịch thân phận, có lẽ sẽ còn bị cái này trầm mặc nữ tiểu nhị cho lừa qua đi.

Thạch Lan, nàng mặt ngoài là Bào Đinh Đinh Bàn Tử tại Tang Hải "Hữu Gian Khách Sạn" bên trong làm việc lặt vặt Tiểu Hỏa Kế, bề ngoài yếu đuối, khúm núm, luôn luôn vô hại, yên lặng chú ý bốn phía đã phát sinh hết thảy.

Thân phận chân thật lại là Thục Sơn Ngu Uyên hộ vệ một, tên thật Tiểu Ngu, không biết bao nhiêu năm trước, Thục Sơn lọt vào Tần Binh vây quét, tổn thất nặng nề, Phù Tang Cổ Thụ cũng bị đoạt.

Nàng gánh vác lấy thần bí mà nhiệm vụ trọng yếu, nữ giả nam trang tại Tang Hải "Hữu Gian Khách Sạn" bên trong làm Tiểu Hỏa Kế, thực là vì tìm hiểu Thận Lâu tình báo mà đến.

Có khi hóa thân thành dưới ánh trăng dạ hành nhân, như Tinh Linh đồng dạng người nhẹ như yến, thân thủ thoăn thoắt, có một đôi băng lãnh đôi mắt. Nàng là một cái làm không thẹn nữ sát thủ!

"Khách nhân mời dùng!" Thạch Lan bưng thức ăn đi vào Giang Phong trước mặt, rất là lễ phép đem đồ ăn đặt ở Giang Phong trước mặt, ngay tại nàng sắp rời đi thời điểm, Giang Phong lại là đột nhiên mở miệng nói: "Chậm đã!"

Vừa nói, Giang Phong lại là một phát bắt được nàng ngọc thủ, nhất thời, một cỗ ấm áp cảm giác truyền đến, Thạch Lan, coi là một cái mỹ nữ sát thủ.

Tại tiếp xúc đến Giang Phong một khắc này, Thạch Lan toàn thân khẽ giật

mình, trong mắt dâng lên một cỗ sát ý, không khỏi nhanh liền bị nàng đều thu liễm lại đi.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 275: Chương Hàm

Chương 27: Chương Hàm

"Công tử, ngươi cái này là tiểu nữ tử chính là trong sạch người, ngươi động tác như thế, lại cũng không tránh khỏi quá mức mất lễ phép!" Thạch Lan trong lòng tuy nhiên dâng lên một cỗ sát cơ mãnh liệt, nhưng mà trong lúc nhất thời nàng lại là không có phát tác, nàng dùng sức đánh tay.

Nhưng trong lòng chấn kinh phát hiện trước mắt cái này cái trẻ tuổi Joon-soo công tử khí lực thực sự đại đến kinh người, hắn lại là căn bản rút không ra tay, bởi vì đối phương khí lực thực sự quá lớn.

Nàng thực lực mình rất rõ ràng, bây giờ, lại không cách nào đoán được người trước mắt đối phương đến là ai?

Để nàng trong lòng căng thẳng không chỉ có chỉ là cái này, mà chính là Giang Phong một câu nói tiếp theo: "Bổn Tọa du lịch Đại Giang Nam Bắc, từng tại một tên Thục Sơn trên thân người nhìn thấy qua loại kia Thục Sơn khí tức, mà ngươi, trên người có hắn loại khí tức kia, muốn đến, ngươi hắn là hắn hậu nhân."

Thục Sơn dư nghiệt!

Giang Phong lời vừa nói ra, cũng có chút Thạch Phá Thiên Kinh.

Chẳng ai ngờ rằng, cái này Thạch Lan lại là Thục Sơn Nhất Mạch hậu nhân, nhất thời, Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh hai người con ngươi co rụt lại.

"Công tử, ngài nhận lầm người, ta thật không phải Thục Sơn người." Thạch Lan còn muốn ngụy biện, nhưng mà, dưới lầu lại truyền tới từng đợt dày đặc tiếng bước chân.

Bào Đinh cau mày một cái, thăm dò hướng mặt ngoài xem xét, điếm tiểu nhị mặt liền biến sắc nói: "Dưới lầu có đại lượng Tần Binh đem nơi này cho vây quanh."

Này Thạch Lan nghe vậy, càng là sắc mặt lập tức âm trầm xuống, nàng trực tiếp vận dụng chân nguyên, hai tay chấn động, muốn nhất kích đẩy lui Giang Phong, nhưng mà, để cho nàng cảm thấy trong lòng kinh hoảng là, từ đầu đến cuối, Giang Phong vẫn như cũ không nhúc nhích tí nào, chuẩn xác điểm tới nói, là Giang Phong dùng một cỗ thần bí lực lượng cầm cố lại nàng, để cho nàng căn bản là không có cách động đậy, nàng uyển giống như tượng đất, ngơ ngác đứng tại chỗ.

"Mạt tướng Chương Hàm, Đế Sư đại nhân giá lâm, không có từ xa tiếp đón, mong rằng Đế Sư đại nhân xin đừng trách!"

Đế Sư!

Vừa dứt lời, trong lúc nhất thời, trong tiệm trong nháy mắt an tĩnh lại.

Hắn lại là Đế Sư!

Thạch Lan trong đầu một trận bột nhão, nàng như thế nào cũng không nghĩ tới người trước mắt cũng là trong truyền thuyết Tần Thủy Hoàng lão sư, cái này truyền kỳ nhân vật bình thường.

Giang Phong thân phận đã minh, nàng nhất thời biến đến vô cùng khẩn trương đứng lên, dù sao Giang Phong thế nhưng là Đại Tần Đế Quốc Thủy Hoàng Bệ Hạ lão sư, mà thân phận nàng lại là nhạy cảm như vậy

Nàng toàn thân căng cứng, trong lúc nhất thời, lại là không có bất kỳ cái gì

động tác.

Nhìn lấy làm lễ chào mình Chương Hàm, Giang Phong không khỏi hơi có chút kinh ngạc, tiếp theo cười nói: "Nguyên lai là Chương tướng quân, đã đến, vậy liền lưu lại ở đây ăn bữa mỹ vị món ngon đi!"

Chương Hàm nghe vậy không khỏi sững sờ, tiếp theo liền vội vàng lắc đầu cười nói: "Này làm sao có ý tứ, Đế Sư đại nhân khách khí, Chương Hàm đã dùng qua bữa ăn điểm, nếu là Đế Sư đại nhân có gì phân phó, nhưng giảng không sao, Chương Hàm nhất định dốc hết toàn lực vì đại nhân làm đến." Chương Hàm trong mắt quang mang lấp lóe, đối với hắn mà nói, kết giao tốt Giang Phong đại nhân vật như vậy, này là trăm điều lợi mà không một điều hại.

Giang Phong tuy nhiên khách khí là khách khí, hắn lại nào dám thật cùng Giang Phong ngồi cùng một chỗ, đương nhiên, trừ phi chính hắn não tử cháy hỏng, nếu không là sẽ không phát sinh loại tình huống đó.

"Đã như vậy, vậy liền a!" Giang Phong gật đầu, cười nhạt một tiếng.

Chương Hàm vội vàng lại nói: "Đế Sư đại nhân đến đây Tang Hải, công tử Phù Tô sớm đã tại trong nhà chuẩn bị tiệc rượu, không bằng Đế Sư đại nhân một hồi dời bước tiến đến như thế nào? Để cho công tử đỡ Tô điện hạ hảo hảo chiêu đãi Đế Sư đại nhân, để bày tỏ bày ra ta đợi kính ý!" Chương Hàm Thần sắc bên trong treo lên một vòng ý cười, có chút cẩn thận xin chỉ thị, nhưng trong lòng thì có chút đắn đo khó định, dù sao, chính hắn cũng không rõ ràng lắm trước mắt vị này Đế Sư đại nhân tính cách.

Trọng yếu nhất vẫn là hắn kiêng kị tại thực lực đối phương, trước mắt vị này, thực lực thế nhưng là kinh thiên động địa.

"Phù Tô bên kia, Bổn Tọa liền không đi, ngươi có thể đem cuốn sách này chuyển giao với hắn." Giang Phong phất tay đem một bản phát ra kim quang sách cổ đưa đến Chương Hàm trước mặt.

Chương Hàm nghe vậy, Thần sắc nhất động, vội vàng đem bản này phát ra kim quang sách cổ cho nhận vào tay.

Tới tay, đó là một loại ôn nhuận rét lạnh như ngọc cảm giác, nói không nên lời nhu hòa.

Sách cổ phía trên bị một tầng thần bí kim quang bao phủ, Chương Hàm ý đồ muốn nhìn rõ này sách cổ phía trên văn tự, thế nhưng là rất nhanh hắn phát hiện một vấn đề, cái kia chính là vô luận như thế nào, hắn lại không cách nào nhìn thấu phía trên kia văn tự.

"Đây là Thiên Thư, thế gian này duy chỉ có công tử Phù Tô cùng Thủy Hoàng Doanh Chính hai người có thể nhìn thông bên trong một nửa nội dung, ngươi lại chuyển giao tại hai bọn họ là đủ." Giang Phong phân phó nói.

Quyển sách này, ở cái thế giới này tuyệt đối đã có thể có thể xưng Thiên Thư đồng dạng thư tịch, bởi vì nó phía trên ghi chép cả nhân loại tiến hóa sử.

Đác Uyn (Thuyết Tiến Hóa) cùng 10 vạn cái vì cái gì, bên trong nội dung tuyệt đối là có thể xưng muôn màu muôn vẻ.

Cái gì Bách Khoa Toàn Thư, cái gì Trung Hoa thượng hạ năm ngàn năm, ở bên trong, đều có ghi chép, nếu là Doanh Chính còn có công tử Phù Tô hai người có thể nhìn thông phía trên nội dung, như vậy không thể nghi ngờ cái thế giới này sẽ phát sinh cự Đại Biến Cách.

Trong lịch sử "Từ Phúc Đông Độ!" Cùng Tây Sở Bá Vương Hạng Vũ còn có Hán Cao Tổ Lưu Bang thành lập Hán Triều cổ triều.

Những này, Giang Phong có thể xác định, tại Tần Thủy Hoàng trước mặt, tuyệt đối sẽ bị trực tiếp mạt sát, bởi vì hắn không cho phép có uy vừa đến Tần Quốc thống trị nhân vật nguy hiểm.

Về phần cái thế giới này kế tiếp lại biến thành cái dạng gì, cái này Giang

Phong còn không có quá mức để ý, đối với hắn mà nói, bây giờ trọng yếu nhất vẫn là trước đem cái thế giới này một ít chuyện xử lý xong lại nói.

Chương Hàm trong lòng vô cùng chấn động, bất quá vẫn là dựa theo Giang Phong phân phó, cung kính đem sách cổ thu nhập trong tay áo, sau đó lại cùng Giang Phong một phen nói chuyện với nhau, được ích lợi không nhỏ hắn cái này không nỡ cung kính rời đi.

Đem Chương Hàm đuổi, Giang Phong lúc này mới quay đầu nhìn về phía Thạch Lan, lạnh nhạt cười nói: "Thạch Lan, ta đây coi như là cứu ngươi nhất mệnh, ngươi nên như thế nào báo đáp ta?"

"Ngươi muốn thế nào?"

Đối mặt Thạch Lan thanh lãnh lời nói, Giang Phong khoan thai mà nói: "Tiểu cô nương đừng có đoán mò, bất quá đơn thuần muốn mời ngươi ăn bữa cơm mà thôi, sau đó chúng ta lại đi gặp một cái tên là Đông Quân nữ tử còn có một cái gọi là Ngu Tử Kỳ Ngu Uyên hộ vệ."

"Ca ca!" Thạch Lan giật mình, không khỏi vội vàng hỏi: "Các ngươi đem hắn thế nào? !"

"Xin chú ý ngươi dùng từ, không phải chúng ta, hắn là người nào đó đem hắn thế nào, ngươi như tin ta, đợi chút nữa ta dẫn ngươi đi gặp hắn, không tin lời nói, tự tiện chính là."

Giang Phong ngữ khí đạm mạc nói.

Lần này, Giang Phong không chỉ có muốn tìm tới Thận Lâu, còn có một chỗ để hắn không hiểu, cái kia chính là lúc trước vị trí tại mình cùng Đông Hoàng Thái Nhất bọn người thời điểm giao thủ, đã từng xuất thủ ngắt lời vị kia thần bí tồn tại cũng là thuộc núi, đối phương đến gặp được khó khăn gì, vì sao tại Thục Sơn diệt vong, cũng vẫn không có đi ra?

Theo đạo lý tới nói, lấy thực lực đối phương, Thục Sơn hẳn là sẽ không bị diệt vong, mà hẳn là cường đại lên mới là, như thế xem ra, cái này bên trong chuyện ẩn ở bên trong liền lớn, đối phương đến tột cùng chuyện gì xảy ra?

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 276: Hải Thị Thận Lâu

Chương 276: Hải Thị Thận Lâu

"Công ngươi hắn là rõ ràng, này là không thể nào sự tình."

Mạc ánh mắt đang nhìn hướng Thạch Lan lúc, Thạch Lan lại là không khỏi cảm giác tâm dâng lên một cỗ cảm giác đè nén, trong lúc nhất thời lại là không biết nên làm thế nào cho phải.

"Ăn cơm." Giang Phong quét Thạch Lan liếc một chút, không có đi để ý tới đối phương, quay đầu hướng Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh hai nữ nói ra, hai người lộ ra một vòng mỉm cười, vội vàng ngồi xuống, ba người bắt đầu dùng cơm.

Cái gì tê cay đậu hũ, cung bảo kê đinh, thịt kho tàu thịt heo.

Các loại mỹ vị món ngon, đơn giản có thể xưng thế gian cực phẩm mỹ vị, không thể không nói, Bào Đinh xem như Nho Gia đầu lĩnh một, hắn xác thực rất lợi hại, tại trù nghệ phương diện, đơn giản có thể có thể xưng cái thế giới này độc nhất vô nhị đỉnh cấp đầu bếp.

Ngay tại Giang Phong ba người dùng cơm thời điểm, núp trong bóng tối Bào Đinh lại là trong bóng tối vụng trộm quan sát Giang Phong bọn người, ngay tại Chương Hàm đến thời điểm, hắn liền đã núp trong bóng tối.

Khi biết được Giang Phong thân phận về sau, hắn đã có muốn tiến đến thông báo Nho Gia thủ lĩnh suy nghĩ, bất quá đúng lúc này, Giang Phong hướng hắn

chỗ nơi hẻo lánh nhàn nhạt quét tới liếc một chút.

Cái nhìn này, giống như có lẽ đã là vĩnh hằng, Bào Đinh chỉ cảm giác mình phảng phất bị một đạo vô hình Lôi Mang kích thích, cả người trong nháy mắt một trận động tác rét lạnh.

Ngay tại cùng Giang Phong đối mặt trong nháy mắt đó, hắn hai mắt tan rã, tại hắn sâu trong thức hải, một bóng người đang tay cầm một cái ngân quang sáng loáng Đồ Đao, đao quang hắc hắc, không ngừng múa, mỗi vung ra tử nói, chính là một chiêu đao pháp.

Trong chớp mắt, đã diễn luyện không biết bao nhiêu chiêu.

Lần nữa thu hồi thần niệm, lúc này, Giang Phong đã nắm giữ đối phương sở hữu trù nghệ.

"Đi, ra ngoài đi đi!" Dùng hoàn mỹ vị món ngon, Giang Phong trực tiếp đứng dậy, làm trước một bước đi ra, cười nói.

Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh hai người lúc này vội vàng cùng lên đến.

Thạch Lan do dự một chút, hồi lâu, cũng theo sau.

Đối với nàng mà nói, Giang Phong cũng không khả năng lừa nàng, còn nữa nói, hắn là cũng không có cái kia tất yếu, không vì cái gì khác, đơn giản là Đế Sư cái tên này, liền đã để trong lòng bọn họ e ngại.

Hồi lâu, làm một canh giờ qua đi, "Hữu Gian Khách Sạn" bên trong, nguyên bản ngốc trệ bất động Bào Đinh phương mới hồi phục tinh thần lại, hắn trùng điệp phun ra một ngụm trọc khí, hồi tưởng lại vừa rồi Giang Phong nhìn mình lúc, loại kia vô cùng lạnh lùng ánh mắt, trong lòng của hắn vô cùng rung động, đó là một loại như thế nào đáng sợ ánh mắt, hắn đời này cũng không dám trở về nghĩ, thật sự là thật đáng sợ.

"Không được, ta phải nhanh đi về bẩm báo thủ lĩnh!" Một lát sau, hắn lấy lại

tinh thần, vội vàng xoay người liền muốn rời khỏi, tiến đến Tiểu Thánh hiền trang một chuyến.

Mới vừa đi ra hai bước, bỗng nhiên, thân hình hắn khẽ giật mình, cả người nhoáng một cái, trực tiếp mới ngã xuống đất, hơn phân nửa thưởng, điếm tiểu nhị phát hiện ngã trên mặt đất Bào Đinh, làm điếm tiểu nhị đem Bào Đinh nâng đỡ lúc, Bào Đinh lại là cả người tựa như quên cái gì giống như, một mực tự lẩm bẩm cái không nghỉ, nguyên lai lại là hắn không biết lúc nào, liên quan tới Giang Phong vừa mới xuất hiện qua trí nhớ bị hoàn toàn xóa đi.

Cho dù là điếm tiểu nhị cũng là như thế, hết thảy liên quan tới Giang Phong tin tức, đều đã nhưng không thể truy tìm.

Tang Hải thành, mãi mãi cũng là náo nhiệt như vậy, nó đắm chìm ở huyên náo bên trong, nơi này, là náo nhiệt Tập Thị.

Ở chỗ này , có thể khắp nơi nhìn thấy một chút đến từ các nơi, ăn mặc phục sức không một chủng tộc.

Chư Tử Bách Gia, cái kia đến, không nên tới, cũng đều tới.

Lúc hành tẩu, bốn người bất tri bất giác, đã đi đến bờ biển.

Khi đi tới bờ biển thời điểm, bốn người trước mắt xuất hiện một chiếc to lớn vô cùng hạm thuyền, chiếc này hạm thuyền lên Đình Đài Lâu Các cái gì cần có đều có.

Đây là bá đạo Cơ Quan Thuật cùng Âm Dương gia trận pháp kết hợp sau chỗ sinh ra hoàn mỹ thành quả.

Đây chính là trong truyền thuyết Thận Lâu, nó lớn, đủ để dùng một cái Quận Thành để hình dung, bởi vậy có thể thấy được, lớn đến trình độ nào.

Tại Thận Lâu chung quanh, bao phủ từng tầng từng tầng sương khói mông lung, giống như Tiên Cảnh.

Đây là Âm Dương gia trận pháp đưa đến ảnh hưởng.

"Âm Dương gia cùng Công Thâu gia thật sự là hảo thủ đoạn." Giang Phong trong ánh mắt quang mang lấp lóe không thôi, tại hắn trong hai mắt, Lưu Ly bảo quang lưu chuyển, chỉ là trong nháy mắt, thần niệm bao phủ mà ra, trong chớp mắt, liền đã thấy rõ bên trong mảnh.

Tại này Thận Lâu nội bộ, trừ có cơ quan bên ngoài còn có từng cái huyền ảo tinh diệu trận pháp.

Tại này trung tâm trận pháp, có một khỏa cổ lão Cổ Thụ, Cổ Thụ phát ra kim quang, vô cùng thần kỳ.

"Phù Tang Thần Thụ? Thật là nồng nặc khí vận, lấy Phù Tang Cổ Thụ khí vận đến phối hợp trận pháp cùng Cơ Quan Thuật vận chuyển, hảo thủ đoạn."

Giang Phong tại trận pháp tạo nghệ lên có thể nói được xuất thần nhập hóa, tại khí vận phương diện cũng là liên quan đến có nghiên cứu, nhưng là hôm nay vẫn là bị Thận Lâu thủ đoạn cho sợ hãi thán phục một cái.

Toàn bộ đại thuyền bốn phía có hơi mỏng mê vụ lượn lờ, Vân Hà sáng chói, những cái kia đều là thiên địa linh khí hiển hóa.

Chỉ vì tại chỗ sâu, có lấy Phù Tang Cổ Thụ làm trung tâm, thiết trí một cái Tụ Linh Trận Pháp.

Dùng cái này Tụ Linh Trận Pháp, không ngừng tụ lại mắng thiên địa linh khí vì năng lượng, xem như Thận Lâu bên trong Âm Dương Thuật nguồn năng lượng.

Phù Tang, Quách Phác (chú) nói: "Phù Tang, mộc." Hách ý hạnh (tiên sơ): "Đỡ chính là. (Thuyết Văn) nói: Cây dâu, Thần Mộc, ngày xuất ra."

Nó là Trung Quốc Thần Thoại bên trong Thần Thụ một, truyền thuyết tại

đông Phương Đại Hải bên trên, Phù Tang Thụ là từ hai khỏa hai bên cùng ủng hộ đại Tang Thụ tạo thành.

Đương nhiên, nó cùng này cổ đại bên trong một đám người truy tìm thái dương cước bộ, cuối cùng đi đến một cái gọi Phù Tang địa phương, là hoàn toàn không có bất cứ quan hệ nào.

Về phần về sau Phù Tang cũng là Đảo Quốc nói chuyện, càng là vô căn cứ đàm luận.

Nơi này Phù Tang Thụ, cũng là một khỏa thượng cổ Thần Thụ.

"Tại trong truyền thuyết, có như thế cái ghi chép, thái dương Nữ Thần Hi Hòa đại thần vì con trai của nàng mặt trời (Tam Túc Ô Nha, thái dương linh) từ nơi này lái xe dâng lên. Cũng nói là Thần Giới, nhân gian, Minh Giới liên thông đại môn, chỉ là Hậu Nghệ đứng ở phía trên Xạ Nhật, đem đạp gãy, nhân thần minh Tam Giới mới khó mà liên lạc." Lúc này, nguyên bản một mực trầm mặc không nói Thạch Lan, đột nhiên sau lưng Giang Phong chậm rãi mở miệng nói.

Giang Phong gật gật đầu, ánh mắt quét qua, nhìn về phía Thận Lâu một góc nào đó, ở nơi đó, mỗ tòa lầu các bên trong, lúc này đang có một người tại luyện chế đan dược, ngay tại Giang Phong ánh mắt quét tới một khắc này, trong đá quân cả người phảng phất bị một con rắn độc tiếp cận, nó toàn thân rùng mình một cái, trong lòng, đã bị kinh sợ.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 277: Hoàng Thạch Thiên Thư

chương 277: Hoàng Thạch Thiên Thư

"Đi thôi, đi lên xem một chút!" Giang Phong quay đầu giương mắt quét qua Thạch Lan, Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh ba người, lạnh nhạt cười nói.

Vừa nói, hắn đã cất bước bước ra một bước, chỉ gặp đạo đạo Vân Hà thăng Tử thụy, từ dưới chân hắn mờ mịt dâng lên.

Tại dưới chân hắn, xuất hiện một đầu năm màu sắc Vân Kiều, Chân hắn Thực sự tường vân, Trực tiếp hướng Thận Lâu Đi ra.

Đại Tư Mệnh tam nữ thấy thế, đều là thần sắc khẽ giật mình, như tình huống như vậy , có thể nói là bọn họ lần thứ nhất nhìn thấy, đây là trong truyền thuyết chỉ có thần tiên mới có thể làm tới tay đoạn.

dưới chân giẫm tại Vân Kiều bên trên, nhất thời có loại giẫm tại kẹo bông gòn Lên Cảm giác, một cỗ Sảng khoái tinh thần cảm giác trong nháy mắt bao phủ lên tam nữ trong lòng.

lòng yên tĩnh thần thanh, đây là bọn họ giờ này khắc này tâm tình.

Ngay tại này vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, Giang Phong mang theo tam nữ chân đạp tường vân hướng Thận Lâu vị trí chỗ ở đi ra, Như thế kinh hãi thế tục một màn, thấy những nguyên bản đó còn ở phía dưới nghị luận ầm ĩ Nho Gia Đệ Tử cùng trong thế tục người bình thường trợn mắt hốc mồm, thậm chí, trực tiếp kính sợ vô cùng nằm rạp trên mặt đất, quỳ bái miệng hô thần tiên.

Thận Lâu bên trong, Vân Tiêu Các cùng Luyện Đan Phòng là Vân Trung Quân dùng để luyện chế đan dược địa phương.

"Thuộc hạ Vân Trung Quân, gặp qua đại nhân."

Ngay tại Giang Phong hiển hóa Thần Tích, lên Thận Lâu thời điểm, Vân Trung Quân liền rất lợi hại thức thời đến đi ra bên ngoài, tự mình cung nghênh Giang Phong.

"Đừng nói Bổn Tọa không cho ngươi thời cơ, ra tay đi!"

Giang Phong nhìn về phía Vân Trung Quân, trong ánh mắt, có chỉ là vô tận lạnh lùng, hắn nhàn nhạt quét đối phương liếc một chút, chỉ là cái này phổ thông liếc một chút, ở trong mây quân trong mắt xem ra, lại phảng phất như bị sét đánh, cả người hắn ánh mắt co rụt lại, phía sau lưng khom người, thấy lạnh cả người trong nháy mắt bao phủ chạy lên não.

"Đại nhân, ngươi đây là" Vân Trung Quân trong lòng tuy nhiên vô cùng khủng bố, cảm nhận được này cỗ tử vong uy hiếp, bất quá hắn vẫn là kiên trì, hỏi.

"Ồn ào!" Giang Phong lạnh hừ một tiếng, đưa tay nhất chưởng trực tiếp đánh ra, trong nháy mắt, thiên địa đều vì thất sắc, Vân Trung Quân còn chưa kịp phản ứng, liền chỉ cảm thấy chính mình linh hồn bị một đạo vô hình chưởng ấn cho vỗ trúng, trong nháy mắt phân mảnh.

"Vì cái gì? !"

Vân Trung Quân phát ra một tiếng không cam lòng nộ hống, muốn rách cả mí mắt, hắn không hiểu, người này thế nào vừa thấy mặt liền muốn đối với hắn hạ sát thủ.

Giờ này khắc này, tính mạng hắn lại lấy cực nhanh tốc độ tại tan biến, giống như này trong gió tàn Hỏa, một giây sau liền sẽ dập tắt.

"Không có vì cái gì, chỉ vì ngươi không nên tồn tại ở cái thế giới này."

Giang Phong Đại Thủ Tử vung, sau một khắc, Vân Trung Quân cả người quanh thân bốc cháy lên lửa cháy hừng hực, một cỗ đốt cháy thiên địa, tịnh hóa hết thảy, thôn phệ hết thảy đáng sợ hỏa diễm khí tức trực tiếp đem cả người hắn đều nuốt hết, Vân Trung Quân, hoàn toàn hôi phi yên diệt!

"Đại nhân, ngươi không khỏi quá mức vô tình đi." Nhìn lấy một màn này, không có gì ngoài trợn mắt hốc mồm, có chút bối rối mọi người bên ngoài, là thuộc Thạch Lan có chút không hiểu, nàng thanh âm rất thấp, nỉ non nói.

Giang Phong quay đầu nhìn về phía nàng nói: "Bổn Tọa vì đó giết hắn, tự nhiên có Bổn Tọa lý do, trên cái thế giới này, cái gọi là vô tình, cũng chẳng qua là người yếu đối cường giả một loại căm thù a!"

Giang Phong hỉ nộ vô thường, đã để Thạch Lan từ tâm chỗ sâu có chút sợ sợ, nhưng là Giang Phong giải thích, lại tựa hồ có chút hợp lý, mạnh được yếu thua, không chính là cái này Thế Giới Pháp Tắc sao?

Vân Trung Quân, chính là Âm Dương gia ngũ đại trưởng lão một, Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh hai nữ xem như Âm Dương gia môn nhân tự nhiên mười phần hiểu biết, hai người hơi kinh ngạc Vu Giang Phong vì sao đánh giết đối phương, không qua sông Phong đã đánh giết đối phương, vậy liền khẳng định có hắn lý do, bởi vậy, hai người cũng không nói gì thêm.

Vân Trung Quân, có lẽ người này đối với Thiếu Tư Mệnh cùng Đại Tư Mệnh ba người mà nói là Âm Dương gia trưởng lão.

Không qua sông Phong đi qua mấy lần thôi toán, khi hắn nhìn thấy Vân Trung Quân một khắc này, hắn liền đối người này mười phần phản kháng, người này không là người khác, chính là về sau Đông Độ Đảo Quốc, làm ra một cái đại ngày Bản Đế nước Từ Phúc, nói cách khác, cái này Vân Trung Quân, thực cũng là cái kia trong lịch sử Từ Phúc.

Lấy Giang Phong đối Đảo Quốc người cừu thị, vài phút cạo chết đối phương, đơn giản cũng là không có thương lượng.

"Thạch Lan, ca ca ngươi hẳn là tại Vân Tiêu Các trong phòng luyện đan, qua trước đề nghị ngươi có thể mang nhiều mấy khỏa người thật đan, lấy làm giải độc dùng."

Giang Phong cục gạch nói với Thạch Lan một câu, chợt nhìn về phía Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh hai nữ, hai nữ vội vàng đuổi theo Giang Phong cước bộ, sau đó ba người rời đi.

Nhìn lấy Giang Phong rời đi bóng lưng, Thạch Lan trong lúc nhất thời có chút thất thần, cái này bá đạo sắc bén nam tử, mãi mãi cũng là làm cho không người nào có thể lý giải, một lát sau, tha phương mới hồi phục tinh thần lại, chậm rãi xoay người, yên tĩnh không nói rời đi.

Trên đường đi tự nhiên không người dám cản, chỉ vì mang nàng người tới chính là Thủy Hoàng sư.

Vân Trung Quân chết, cũng không có người xin hỏi , đồng dạng bởi vì hắn là Thủy Hoàng sư.

Thận Lâu bên trong, trừ Vân Tiêu Các cùng Luyện Đan Phòng bên ngoài, Cung Trăng chính là Thận Lâu tầng cao nhất, nơi này, người bình thường vĩnh viễn không cách nào đến.

Nơi này, khắp nơi đều là Huyễn Trận, trận pháp tinh diệu đến có thể cho một chút phổ thông Đạo Gia cao thủ ở đây cũng sẽ bị lạc, nếu không phải nắm giữ đặc biệt phù bài, mở ra pháp trận cấm chế, như vậy muốn đi vào nơi này, là tuyệt đối không có khả năng.

Trừ Vân Tiêu Các, Luyện Đan Phòng cùng Cung Trăng bên ngoài, Thận Lâu bên trong còn có một cái Thần Bí Khu Vực, tên là: Tử bối Thủy Các.

Nguyên tác anime bên trong, Nguyệt Thần từng ngừng chân ở đây, cùng diễm phi Long Du bốc hơi làm Tam Túc Kim Ô lẫn nhau đàm luận.

Giang Phong ba người sau một khắc đi vào trong lầu các, trước mắt, lấy từng đầu to lớn vô cùng kim sắc con cá bơi qua, con cá toàn thân phát ra kim quang, càng có một ít Tiểu Ngư Nhi bơi qua, toàn thân phát ra Thải Sắc Hà Quang.

"Đảo là có chút ý tứ!" Nhìn lấy nơi này hết thảy, Giang Phong nhếch miệng lên một vòng mỉm cười, gật đầu nói.

"Đây là. . . Tam Túc Kim Ô!" Đúng lúc này, Đại Tư Mệnh nhất chỉ phía trước một đầu toàn thân phát ra hỏa diễm ba chân Hỏa Điểu, cười nói.

Tại nàng chỉ hướng đầu kia Tam Túc Kim Ô thời điểm, đầu kia Tam Túc Kim Ô cũng ngẩng đầu nhìn về phía nó.

"Chúng ta đi." Giang Phong cười nhạt một tiếng, nhìn về phía này hư không, đưa tay vạch một cái, trước mặt hai người cảnh vật phút chốc biến hóa, đi vào một chỗ Băng Thế Giới.

Nơi này là Thận Lâu bên trong một chỗ ẩn tàng thế giới, tên là: Sakura ngục, dùng Vạn Niên Huyền Băng chế tạo.

Cái này Vạn Niên Huyền Băng chế tạo Sakura ngục, cùng Tử bối Thủy Các tương liên. Giữa hai bên có mạnh Đại Âm Dương trận pháp đem cách trở, thường nhân nhìn không thấy cũng sờ không được.

Có thể nói, cái này Sakura ngục cũng là Thận Lâu bên trong một cái điểm mù.

Đồng dạng tại cái này Sakura ngục bên trong, giam giữ mắng một nữ tử.

Nàng là đứng hàng Âm Dương gia Đông Quân, địa vị tại Âm Dương gia thủ lĩnh Đông Hoàng Thái Nhất dưới, cùng lưỡng đại hộ pháp bên trên, thực lực thâm bất khả trắc. Từng danh xưng "Âm Dương Thuật thứ nhất Kỳ Nữ", là

Nguyệt Thần duy nhất kiêng kỵ Túc Địch.

Từng vì phá giải "Thương Long Thất Túc" bí mật mà che giấu tung tích, tiếp cận tại Tần Quốc làm hạt nhân Yến Đan, lại cùng Yến Đan dần dần chánh thức yêu nhau, kết làm phu thê, cam nguyện từ bỏ ban đầu có thân phận, đi theo Yến Đan thoát đi Tần Quốc, trở thành Yến Quốc Thái Tử Phi, cũng sinh hạ Cao Nguyệt (Cơ Như Thiên Lang).

Yến Quốc diệt vong sau trở thành Âm Dương gia tù phạm, bị giam lỏng tại Thận Lâu nơi bí ẩn Vạn Niên Huyền Băng trong trận, là trong môn phái bộ đàm luận cấm chế.

"Người nào?" Ngay tại Giang Phong còn có Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh ba người xuất hiện thời điểm, bị cầm tù Đông Quân diễm phi thông suốt mở ra một đôi đôi mắt đẹp, trong con ngươi quang mang lấp lóe, xuyên thấu qua Vạn Niên Huyền Băng trận, nàng nhìn thấy Giang Phong ba người.

Nhưng lại không cách nào thấy rõ Giang Phong chân dung, mà lại không cảm ứng được Giang Phong khí tức, nàng trong nháy mắt trở nên khẩn trương nghiêm túc lên.

"Cho dù có được dung nhan tuyệt thế, lại không thể truy tìm chính mình chân ái, thật sự là thật đáng buồn." Vạn Niên Huyền Băng ngoài trận, Giang Phong nhàn nhạt thở dài một hơi, đưa tay một chỉ điểm ra, một chút hàn quang vạn trượng mang, nhất chỉ uy, rực rỡ như tinh thần, phảng phất có thể điểm hóa thế gian này hết thảy.

Vạn Niên Huyền Băng trận, sau một khắc, đóng băng tan rã!

"Cái này!" Băng trận phá giải, cái kia đạo tuyệt thế Lam Y thân ảnh trong lúc nhất thời có chút ngốc trệ, Giang Phong lại nói: "Chúng ta duyên phận cũng kém không nhiều đến đây là kết thúc, nếu có duyên, lại nối tiếp đi." Giang Phong thanh âm có chút lạnh nhạt, vừa dứt lời, hắn phất tay trong hư không một chút, trong hư không nhộn nhạo lên một tầng gợn sóng, chỉ là sau một khắc, cả người

liền như mưa bụi đồng dạng trong hư không một trận vặn vẹo, dần dần, biến mất không thấy gì nữa.

"Đại nhân!" Cho đến giờ phút này, Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh hai người vừa rồi vành mắt đỏ lên, đồng thời hướng Giang Phong biến mất phương hướng tiến lên, đưa tay muốn phải bắt được cái gì, thế nhưng là sau cùng lại chỉ là bắt được Giang Phong tàn ảnh.

Trong hư không vẫn lưu lại Giang Phong khí tức, trên người hắn mãi mãi cũng có như vậy một đạo dễ ngửi khí tức.

"Hắn đi?" Nhìn thấy đột nhiên rời đi Giang Phong, cái kia xinh đẹp không tưởng nổi nữ tử nói ra.

Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh hai người hoàn toàn không có nghe được nàng lời nói, lúc này, các nàng tâm tình rất lợi hại phức tạp.

Cung Trăng đỉnh, đạo đạo ánh trăng theo trời vẩy xuống, Giang Phong đứng chắp tay, đứng tại Cung Trăng bên trên, quanh thân quanh quẩn mắng từng đạo từng đạo ngân quang, hắn tựa như là một cái từ trên trời giáng xuống Thần chỉ, mãi mãi cũng bao phủ tại một tầng thần bí quang huy bên trong.

"Cám ơn ngươi!" Đúng lúc này, Thạch Lan đi vào Cung Trăng dưới, đối chắp tay đứng tại Cung Trăng cung đỉnh Giang Phong nói ra.

"Ta chỉ là làm chính mình cảm thấy muốn làm sự tình, thẳng thắn mà làm thôi" Giang Phong quay đầu lại, nhìn phía dưới sớm đã thay đổi này một thân hạ nhân y phục, mặc vào một thân đen nhánh áo bó sát Dạ Hành Trang Thạch Lan, cười nhạt một tiếng nói.

Giờ này khắc này Thạch Lan, hoàn toàn không có loại kia ngốc trệ cảm giác, mà là một loại hoạt bát đáng yêu, cho người ta như tinh thần đồng dạng đẹp.

"Đại nhân!" Đúng lúc này, hai đạo thanh thúy thanh âm đồng lúc vang lên,

Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh hai nữ xuất hiện Cung Trăng trước, trên mặt có chút đỏ ửng chưa từng đánh tan, lộ ra rất lợi hại kích động nói.

"Xem ra, chúng ta duyên phận còn không có chỉ!" Nhìn thấy hai nữ bộ dáng này, cho dù Giang Phong sớm đã coi nhẹ nam nữ sự tình, nhưng trong lòng vẫn còn có chút thương tiếc nói.

Bóng đêm dần dần tán đi, Giang Phong giương mắt nhìn một chút chân trời, lúc này, chân trời lộ ra một vòng ngân bạch sắc, thân hình hắn nhất động, sau một khắc, biến mất tại Cung Trăng bên trong.

"Đại nhân!" Dù là Đại Tư Mệnh hai nữ muốn muốn đuổi kịp qua, lại là không biết Giang Phong đã đi nơi nào.

"Đại nhân đã rời đi, tất nhiên có hắn đạo lý, các ngươi liền ở chỗ này chờ hắn trở về đi." Đông Quân diễm phi bị Giang Phong chỗ cứu, lại từ Đại Tư Mệnh cùng Thiếu Tư Mệnh nơi đó nghe được mình còn có cái nữ nhi gọi Cao Nguyệt, nàng tự nhiên đối mấy người rất có hảo cảm.

Nhưng mà, để cho nàng rất lợi hại xấu hổ lại là hai nữ tựa hồ có chút si, hoàn toàn không để ý đến nàng lời nói, vẫn là bắt đầu tìm kiếm Giang Phong dấu chân đứng lên.

Tang Hải bờ biển tiểu trấn, có như thế ba đạo nhân ảnh chính tại hành tẩu.

Một cái nho nhã thanh niên nam tử mang theo hai cái tiểu hài tử.

Bên trong một cái gọi thiên minh, người kia kêu là Hạng Thiểu Vũ, thanh niên nam tử gọi Trương Lương.

Thanh niên nam tử Trương Lương mang theo hai cái thằng nhóc rách rưới đi vào bờ biển, nhìn lấy bờ biển, trong thần sắc có chút hoảng hốt, hắn lộ ra thần bí nói: "Hôm nay, chúng ta muốn ở chỗ này các loại một kiện lễ vật."

"Lễ vật? Lúc này cảnh này, mặt trời chiều ngã về tây, không phải là một kiện

lễ vật sao?" Thằng nhóc rách rưới trời sáng thần sắc có chút hoảng hốt, hắn giang hai cánh tay, tựa hồ tại ôm ấp trời chiều, trong đầu, dâng lên vô hạn suy nghĩ nói.

"Đúng a, đây chính là thiên nhiên ban cho chúng ta lễ vật." Thiếu Vũ nhếch miệng lên một vòng ý cười, có chút ngây thơ nói.

"Các ngươi đều đoán sai, ta nói lễ vật, không phải cái này." Trương Lương đối với hai cái thằng nhóc rách rưới trả lời lại là trực tiếp lắc đầu.

Giương mắt nhìn về phía Thiên Kiều, hắn ánh mắt bên trong lấp lóe quang mang, trực tiếp nhấc chân hướng lên trời cầu đi ra.

Cùng lúc đó, ngày đó cầu đi tới một tên chống quải trượng lão giả, lão giả kia còng lưng eo, râu trắng, có chút thấp bé, mới vừa xuất hiện, Trương Lương liền vội vàng tiến lên một bước, cung kính chắp tay thở dài nói: "Gặp qua Sở Nam Công tiền bối!"

"Gặp qua Sở Nam Công tiền bối!" Trời sáng cùng Thiếu Vũ cũng là đồng dạng thở dài nói.

"Xem ra các ngươi đến ngược lại là thẳng kịp thời." Mập lùn lão đầu râu bạc nhìn lấy Trương Lương cùng trời sáng, Thiếu Vũ hai cái thằng nhóc rách rưới, không khỏi cười tủm tỉm nói.

"Tiền bối, ngươi hôm nay có phải hay không muốn đưa cho chúng ta lễ vật nha?" Thằng nhóc rách rưới trời sáng không khỏi hiếu kỳ hỏi.

Lão giả nghe vậy, lại là khẽ mỉm cười nói, từ trong ngực xuất ra một bản cũ kỹ thư tịch, một cái đưa cho trời sáng lời nói: "Đây chính là ta cho ngươi lễ vật!"

"A?" Thấy thế, trời sáng lại là nhịn không được sững sờ, nguyên bản hắn cho là mình hội được cái gì lễ vật, kết quả món lễ vật này lại là hoàn toàn ra khỏi nó ngoài ý muốn, lại là một quyển sách?

"Còn không cám ơn Sở Nam Công tiền bối!" Gặp thằng nhóc rách rưới trời sáng như thế không biết lễ phép, Trương Lương vội vàng Thôi Thiên minh một cái, để hắn cho Sở Nam Công chào.

"Đa tạ tiền bối!" Trời sáng cái này mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng Hướng Sở Nam công cung kính thi lễ, cười hì hì nói.

"Ừm!" Sở Nam Công gật gật đầu, lại hướng phía đến phương hướng đi đến.

Bỗng nhiên, Trương Lương mở miệng, vội hỏi: "Thiên Cơ huyền diệu, Đại Thiên Vạn Hóa, mong rằng tiền bối trỉa hạt!"

Sở Nam Công lắc đầu, chậm rãi ngâm xướng nói: "Thiên địa này một hạn, Sở Nam này Hoàng Thạch. Luận Đạo này vô thường, trỉa hạt này không cần!" Lại là trực tiếp đi đến, một lát sau biến mất không thấy gì nữa.

"Quyển sách này đến có làm được cái gì a, ta còn tưởng rằng là cái gì thứ ăn ngon đâu, không nghĩ tới lại là một quyển sách, còn không bằng đổi điểm thứ ăn ngon tới thực sự hoặc là đổi một chuôi bảo kiếm Bảo Đao đến thực sự đây." Trời sáng chậc chậc chậc chậc miệng, có chút im lặng nói.

Trong tay lật qua lật lại quyển cổ thư kia, lại phát hiện quyển sách này trong lúc nhất thời vậy mà vô pháp lật qua lật lại, lần này để hắn phiền muộn vô cùng đồng thời, có chút tức giận, hung hăng vỗ một cái bản này Cổ Thư.

"Đã ngươi không muốn bản này Cổ Thư, này chẳng đem tặng cùng Bổn Tọa a!" Nhưng mà, liền tại bình minh tức giận thời điểm, bỗng nhiên, trong hư không vang lên một đạo lạnh nhạt thanh âm, hư không dập dờn một chút, Giang Phong thân ảnh dần dần từ trong hư không hiển hóa ra ngoài.

Hắn chiêu vung tay lên, nhất thời, luồng gió mát thổi qua, nguyên bản còn tại bình minh trong tay cầm "Hoàng Thạch Thiên Thư" đột nhiên bị một cỗ thần bí lực lượng dẫn dắt, sau một khắc, trực tiếp hướng Giang Phong bay qua, sau cùng rơi vào Giang Phong trong tay.

Đưa một thiên ngoại bán, mới biết được, khó thực hiện, chuyển một ngày đường, thực tình mệt mỏi.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 278: Huyền Ảo Cảnh

Chương 278: Huyền ảo cảnh

"Là ngươi" Giang Phong mới vừa xuất hiện, thằng nhóc rách rưới trời sáng chính là toàn thân khẽ giật mình, nhận ra Giang Phong, nhân vật thần bí này, hắn lại làm sao không biết nhận ra.

Thiếu Vũ càng là toàn thân khẽ giật mình , đồng dạng, cung kính vô cùng.

Thằng nhóc rách rưới Thiên minh biết mình tiện nghi sư phụ đối trước mắt người cung kính trình độ, vì đó, coi như trước mắt Giang Phong lấy đi khác đồ,vật, hắn trong lúc nhất thời cũng không có phát tác.

Nhưng là hắn không phát làm, cũng không có nghĩa là Trương Lương không biết phẫn nộ.

Trương Lương tiến lên một bước, chắp tay nói: "Đế Sư tiền bối, sách này là một vị lão giả ban cho ta đợi lễ vật, Đế Sư tiền bối hắn là sẽ không cùng bọn ta tiểu bối tranh đoạt cái này Cổ Thư a?"

Nói bên ngoài ý không thể nghi ngờ, cái kia chính là Giang Phong xem như Thủy Hoàng Doanh Chính lão sư, Quyền Vị nặng như thế người, nên sẽ không cùng bọn họ đồng dạng so đo.

Nếu là thật sự so đo, đây cũng là lộ ra Giang Phong thực sự quá tại vô lễ.

"Trước có Tây Chu Văn Công Khương Tử Nha, Định Quốc tám trăm năm,

hiện có Tử Phòng An Hán bốn trăm năm, Trương Tử Phòng, không hổ là một cái kỳ tài, biết ăn nói công phu, lại cũng không thua tại Phật gia đám kia con lừa trọc." Giang Phong nhiều hứng thú đánh giá Trương Lương, trong tay (Hoàng Thạch Thiên Thư) bị hắn thu nhập Long đeo trong không gian, hắn cũng không có bị Trương Lương lời nói một kích giận liền trực tiếp đem (Hoàng Thạch Thiên Thư) cho đối phương, đối với hắn mà nói, này hoàn toàn không có bất kỳ cái gì ảnh hưởng.

"Vãn bối nghe không hiểu các hạ nói, còn mời các hạ về còn chúng ta Cổ Thư, muốn đến tiền bối hắn là sẽ không cùng bọn ta so đo a?" Trương Lương vẫn như cũ bất vi sở động, tuy nhiên đối Giang Phong trong miệng Phật gia có chỗ không hiểu , bất quá, hắn vẫn là kiên trì, không kiêu ngạo không tự ti đối Giang Phong chắp tay nói.

Nếu như Giang Phong dạng này còn không trả về Thiên Thư, vậy liền thật có chút quá vô lễ.

"Tại thực lực tuyệt đối trước mặt, ngươi hắn phải biết một vấn đề, đó chính là ngươi không có tư cách ở trước mặt ta cùng ta ra giá còn thêm, bởi vì như vậy là một loại rất lợi hại hành vi ngu xuẩn." Giang Phong thần sắc biến đến vô cùng lạnh lùng.

Vừa dứt lời đồng thời, một cỗ đáng sợ bao trùm thiên địa uy áp trong nháy mắt hướng Trương Lương cuồn cuộn cuốn tới, chỉ là vào thời khắc ấy, thiên địa biến sắc, tối xuống, một cỗ ngạt thở khí tức trong nháy mắt phun lên Trương Lương trong lòng.

Dù là hắn trong bình thường rất là lạnh nhạt, thế nhưng là tại thời khắc này, tâm hắn lại là dâng lên vô tận Đại Khinh Khủng, đó là đối tử vong hoảng sợ.

"Vạn sóng Phân Thiên chỉ ở ta một kiếm!" Giang Phong đột nhiên hét lớn một tiếng, một cái huyết quang ngập trời Ma Kiếm ra hiện trong tay hắn, trong tiếng hét vang, hắn một kiếm đột nhiên vạch ra.

Chỉ là này nhẹ nhàng vạch một cái, huyết quang xẹt qua chân trời.

Oanh!

Phía trước, bình tĩnh mặt biển phảng phất nhận to lớn vô cùng trùng kích, phát ra oanh một tiếng, trong nháy mắt cuốn lên vạn tầng sóng lớn, sóng lớn rơi xuống, ra tới một cái không thâm uyên, những sóng lớn đó, ngay đầu tiên liền hoàn toàn bốc hơi, hóa thành đầy trời vân vụ, tiêu tán ở giữa thiên địa.

Ngay sau đó, hỏa diễm bốc hơi, hết thảy, đều muốn hủy diệt.

"Tê!" Một màn này thấy tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm, liền liền Trương Lương, lúc này cũng là cả người ngốc trệ tại nguyên chỗ không thể động đậy, trong lòng của hắn hít một hơi lãnh khí, cái này là đáng sợ đến bực nào lực lượng?

Quá khoa trương đi, cái này còn là một người có thể làm đến sao?

Hồi lâu qua đi, Trương Lương cái này mới hồi phục tinh thần lại, bất quá khi hắn nhìn về phía Giang Phong chỗ đứng vị trí lúc, lại là phát hiện, giờ này khắc này, nguyên bản Giang Phong chỗ đứng chạm đất phương lại là đã không có Giang Phong bóng dáng, căn bản không biết Giang Phong đến đi nơi nào.

"Đây chính là Hoàng Thạch Thiên Thư." Tang Hải một chỗ trong dãy núi, Giang Phong đưa tay lật ra trong tay quyển kia cổ phác vô hoa thư tịch, ánh mắt bên trong quang mang lưu chuyển.

Lật ra trang sách lần đầu tiên cũng không nhìn thấy cái gì, nhưng là sau một khắc, lại tựa như thấy cái gì.

Thiên Văn Địa Lý, tương lai hiện tại, Tinh Thần Biến Huyễn, trận pháp huyền ảo, tựa hồ tại cái này trên quyển sách đều có ghi chép.

Đây là một bổn thiên thư, mỗi khi gặp loạn thế, nó liền sẽ xuất hiện, mà hắn xuất hiện, cũng nhất định ý vị sẽ có một trận thiên địa Đại rung chuyển phát

sinh.

Thượng Cổ thời kỳ, tranh giành chiến, Hoàng Đế đại chiến Xi Vưu, cái này bổn thiên thư xuất hiện, Hoàng Đế đạt được nó, hắn là Hoàng Thạch Thiên Thư cái thứ nhất Sở hữu giả.

Hiên Viên Hoàng Đế liền là thông qua lĩnh hội bản này Hoàng Thạch Thiên Thư bên trong bí mật, mà đạt được thần kỳ lực lượng, đánh bại Xi Vưu.

Phong Thần chiến, Khương Tử Nha, phụ tá tuần, Vũ Vương diệt thương. Bởi vì công phong tại Tề, trở thành Chu Đại Tề Quốc Thủy Tổ. Hắn là Trung Quốc Lịch Sử lên kiệt xuất Chính Trị Gia, Quân Sự Gia cùng mưu lược gia. Hắn cũng là Hoàng Thạch Thiên Thư vị thứ hai Sở hữu giả.

Bởi vì đạt được cái này bổn thiên thư, Khương Tử Nha có thể tại Kỳ Sơn đắc đạo.

Hắn làm cái Phong Thần, bất quá sau cùng lại quên cho mình Phong Thần, hắn thực lực vì đó trở nên thần bí khó lường, hết thảy, đều cùng Hoàng Thạch Thiên Thư có liên quan.

Mà Sở Nam Công, hắn là Thiên Thư cái thứ ba người năm giữ.

Hắn mặc dù không có Hoàng Đế thu hoạch đến loại kia khủng bố thần bí lực lượng, cũng không có Khương Tử Nha loại kia Đạo Gia vô thượng cảnh, Đạo Pháp siêu phàm nhập thánh.

Nhưng mà, hắn lại là gồm nhiều mặt người khác chỗ không có năng lực, hắn có thể dự đoán được tương lai biến hóa.

Trong thiên thư cho là một cái bí mật, Thiên Thư không phải phàm nhân sở tác.

Thông qua nó, thế gian phàm người mới có tư cách dòm ngó thâm bất khả trắc Thiên Cơ. Lĩnh hội hắn, phàm nhân liền có thể thu được thần kỳ lực lượng,

qua chuyển động quyết định thiên hạ vận mệnh thời đại Cự Luân.

Đều truyền Thái Bình Thịnh Thế niên đại, Thiên Thư hội độn ẩn mà đi, không biết tung tích. Mà thiên hạ đại loạn thời điểm, bộ này Thiên Thư liền sẽ xuất hiện lần nữa.

"Vậy liền để Bổn Tọa xem trước một chút ngươi đến có bí mật gì rồi nói sau." Giang Phong trong hai mắt thần quang lưu chuyển, Ngũ Thải Hỏa Diễm từ hắn trong hốc mắt cháy hừng hực mà lên.

Một cỗ bành trướng Tinh Thần Lực bị hắn quán chú đến trong hai mắt, ánh mắt của hắn dời một cái, trong nháy mắt dừng lại ở phía trên.

Sau một khắc, hắn phảng phất lâm vào bóng đêm vô tận trong thế giới, lại tốt giống như đi vào Quang Minh Thế Giới, Hỏa Thế Giới, Băng Thế Giới, sinh mệnh thế giới.

Bỗng nhiên, hắn ngửa mặt lên trời cười ha hả, bỗng nhiên, hắn cúi đầu bi thương thống khóc đứng lên.

Bỗng nhiên, hắn đại hỉ lại lớn buồn lại giận dữ, sướng vui đau buồn, hiển thị rõ tại Thần.

Dần dần, hắn tựa hồ lâm vào một cái kỳ dị trong luân hồi, hắn đi vào một cái thần kỳ không gian thông đạo, chuyển sinh thành một cái Đồ Phu, này cả một đời, hắn là một cái chuyên môn lấy đồ sát heo nhà, nuôi sống một nhà Lão Tiểu phàm nhân.

Hắn là một cái bình thường nông dân, cả đời vì phàm người sinh sống mà bôn ba, hắn nhận quan lại nô dịch, nặng nề Thuế Phú để cái kia phổ thông gia đình áp bách đến không thở nổi, vì nuôi sống một nhà Lão Tiểu, hắn không thể không tiến đến bán khuân vác, sau cùng chết ở bên ngoài, cũng là bị người mưu hại.

Cả đời này, hắn là một cái hành tẩu ở giang hồ Lục Lâm Hảo Hán, gặp chuyện bất bình, rút đao tương trợ, sau cùng nhưng bởi vì cứu một tên gặp rủi ro nữ tử, giết quan binh chọc kiện cáo, từ mà bị tức nước vỡ bờ, từ đó dựa vào cướp phú tế bần sinh hoạt để duy trì sinh hoạt, sau cùng bị quan phủ chiêu an, một lần ngẫu nhiên, tiến vào quan trường

Cả đời này, hắn là một cái Ngư Phu, vì vận chuyển hàng hóa, Viễn Độ Trùng Dương, nhưng không ngờ trên biển gặp được đại phong bạo, sau cùng ngoài ý muốn rơi xuống nước, chìm chết ở trong biển

Nhân sinh, vô cùng kỳ quặc, Lục Đạo Luân Hồi, thái độ khác nhau vô thường.

Hắn như nhất biển thuyền nhỏ, trên mặt biển du đãng, hắn như một chiếc lá lục bình, không có chỗ ở cố định, lang thang tứ phương, đi con đường nào?

Vô tận Bi Hoan Ly Hợp, hắn đổi lại vui sướng, hóa thành Thu Vũ, hắn hóa thành tuyết hoa, hắn hóa thành hỏa diễm, hắn hóa thành cao sơn, hắn hóa thành Hà Trạch, hắn hóa thành hoa cỏ cây cối.

Giờ khắc này, hắn hóa thành vạn vật, vạn vật vô tình cũng hữu tình, ta nói, duy ta vô địch!

"Nói khiến động, chúng sinh thần phục! Thân thể bất động, thiên địa cúi đầu, nghe ta lệnh!" Giang Phong đột nhiên hét lớn một tiếng, trong nháy mắt cả người từ vô tận huyễn cảnh bên trong tỉnh táo lại.

Hắn hai mắt biến thành màu trắng đen, hai vòng Âm Dương Thái Cực Đồ trong mắt hắn diễn hóa, vô tận diễn hóa uy, tựa hồ có thể khai thiên tích địa.

Hắn thân ảnh dần dần cùng hư không hòa làm một thể, ta chính là thiên địa, thiên địa chính là ta.

Tại người bình thường vô pháp nhìn tới chỗ, giữa thiên địa, từng đạo từng

đạo Thiên Địa Đại Đạo pháp tắc hình thành xiềng xích kết nối lấy Giang Phong, Thiên Mạch Địa mạch, chỉ ngay cả ta thân thể.

Vung tay lên, một đóa xinh đẹp đến có chút hoang tưởng hoa tươi xuất hiện tại Giang Phong trong tay, tạo hóa năng lực, Diễn Hóa Vạn Vật.

Chỉ cần hắn một cái ý niệm trong đầu, hắn tựa hồ liền có thể sáng tạo bất kỳ vật gì.

Đây là một loại rất lợi hại huyền ảo cảnh giới, "Tục truyền, chỉ cần lĩnh hội Hoàng Thạch Thiên Thư, này liền có thể có được kinh thiên động địa thực lực, mà cái này bên trong, chính là muốn đạt tới Đạo Gia vô thượng cảnh, Thái Thượng Vong Tình!" Giang Phong thân ảnh dần dần từ trong hư không hiển hiện ra, hắn giương mắt hướng tây thục phương hướng nơi đó nhìn lại.

Oanh!

Tựa hồ tại thời khắc này, hắn liếc một chút nhìn Phá Thương Khung, cái thế giới này cũng không phải là Tiên Hiệp Thế Giới, xem như người xâm nhập, tốt đẹp nhất chỗ không ai qua được có thể thể nghiệm liếc một chút cảm giác mạnh mẽ.

Giang Phong bây giờ liền có thể thể nghiệm cái loại cảm giác này, nếu là đổi lại hắn đẳng cấp cao thế giới, tự nhiên rất khó.

Tây Thục, kéo dài vô tận trong dãy núi, có như thế một chỗ động phủ bí cảnh.

Tại này trong lòng núi, vô số trận pháp Tinh La Mật Bố, nơi này, phàm nhân, cùng những này đó cái thế giới đỉnh phong tồn tại, thậm chí là Đông Hoàng Thái Nhất loại kia tồn tại, là không cách nào biết được cái này bí cảnh chỗ.

Đây là một cái Tiểu Thế Giới, chỉ có Đạo Pháp đạt tới một cái trình độ, tài năng khám phá cái này bên trong huyền bí.

Cùng lúc đó, Giang Phong ánh mắt sau cùng xuyên thấu qua Vô Hạn Không Gian, sau cùng rốt cục rơi vào này một bóng người bên trên.

"Có ý tứ!" Đạo thân ảnh kia từng tại hắn xuất thủ trấn áp Tuân Tử, Bắc Minh lão đầu cùng Quỷ Cốc Tử ba người thời điểm xa xa xuất thủ một kiếm quấy nhiễu qua hắn.

Đã xuất thủ, vậy sẽ phải trả giá phải có đại giới.

Bây giờ, hắn đã bước vào Đạo Gia vô thượng cảnh, mỗi thời mỗi khắc, Giang Phong đều có thể cảm nhận được trong trời đất quy luật cùng ba động.

Hắn có thể cảm nhận được Thục Sơn vị kia chính là tiến hành đặc thù nào đó thuế biến.

Loại này thuế biến, cùng loại với cái thế giới này hợp đạo.

Hắn bước ra một bước, sau một khắc, ngôi sao lưu chuyển, Đấu Chuyển Tinh Di, lúc xuất hiện lần nữa, Giang Phong đi vào một chỗ liên miên vô tận trong dãy núi.

Nơi này chính là Xuyên Thục một vùng Thục Sơn, Thục Sơn, tại mỗi cái thế giới tựa hồ cũng có.

Cái này Thục Sơn, cùng khác thế giới Thục Sơn cũng không cùng, Tiên Kiếm Thế Giới Thục Sơn, chính là phụ thuộc vào Bàn Cổ tâm biến thành Thần Thụ chỗ tạo dựng lên nhân gian Tiên Môn.

Giờ phút này, cả người hắn nhìn Phiêu Miểu Vô Định, cả người thân hình ẩn vào hư không bên trong, giờ khắc này, hắn cùng thiên địa tương hợp, giống như bình tĩnh mặt nước rơi dưới một cục đá lại không nhấc lên bất kỳ gợn sóng nào.

Nhìn này Thục Sơn, sơn phong lăng khoảng không, giống như phù vân, Vân Hà sáng chói, như có như không linh khí nương theo lấy vân vụ, thật coi là một mảnh Tiên gia bảo địa, nhân gian tiên cảnh.

Thần niệm phóng xuất ra, bao phủ thiên địa, giờ khắc này, tựa hồ hắn cũng là Thiên liền là đất, hắn nhìn thấy xa xôi Đông Phương, một vòng trăng tròn đang dần dần dâng lên, tương phản phía tây, một vành mặt trời chính đang chậm rãi hạ xuống.

Bóng đêm vô tận, vô tận quang mang, tựa hồ, đều có thể trông thấy, đây là một loại rất đặc thù cảnh giới, giờ này khắc này, hắn ở cái thế giới này, cũng là vô địch tồn tại.

Cảnh giới này, chỉ có trong truyền thuyết, trên cái thế giới này một người xuất hiện, cái kia chính là Đạo Gia lão tử, cái kia cưỡi Thanh Ngưu rời khỏi phía tây Hàm Cốc Quan, Tử Khí cuồn cuộn ba ngàn dặm, sau cùng Hóa Hồ rời đi lão giả đã từng thực hiện qua.

Dần dần, Giang Phong thu hồi tâm thần, ánh mắt một lần nữa rơi trên mặt đất.

Xuyên thấu qua Thục Sơn lòng núi, xuyên thấu qua này vô tận Trận Pháp Cấm Chế, ở bên trong chỗ sâu nhất ẩn núp mắng một cỗ vô cùng khí tức khủng bố.

Cỗ khí tức kia chỉ ở Giang Phong dưới thân, nếu là Tiền Giang Phong đối đầu như thế tồn tại, như vậy tất nhiên vô pháp dốc hết sức chống cự, bây giờ, lĩnh hội (Hoàng Thạch Thiên Thư Giang Phong lại là có cái kia tự tin.

Giang Phong thân thể bên trên tán phát mắng một loại rất là huyền diệu khí tức, tựa hồ tồn tại, lại tựa hồ không tồn tại ở cái thế giới này, biến ảo vô thường, đại khái cũng là hắn giờ này khắc này tình huống.

Mà tương đối, phía dưới trên người người này phát ra khí tức lại là cùng Giang Phong hoàn toàn tương phản, đối phương đó là một loại coi thường hết thảy, xem tang thương làm kiến hôi khí tức, loại khí tức này, Giang Phong đã từng cảm thụ qua.

Cái kia chính là đối đầu Đấu Phá Thế Giới thần bí Thiên Đạo tồn tại lúc, hắn liền cảm nhận được qua.

Trong chớp mắt, Giang Phong trong đầu hiện lên vô số cái suy nghĩ, bấm ngón tay tính toán, đã thấy rõ hết thảy.

"Trước, ta một mực đang hoài nghi này người thân phận, xem ra, đúng là hắn."

Giang Phong giờ này khắc này đã rõ ràng này người thân phận, vừa dứt lời đồng thời, thân hình hắn dần dần ẩn vào trong hư không, sau cùng biến mất không thấy gì nữa.

Ánh sáng lưu chuyển, trong hư không nhộn nhạo lên từng tầng từng tầng gợn sóng, Giang Phong thân hình chậm rãi từ trong hư không xuất hiện, cả người hắn hiện lên trong suốt hình.

Trong hư không, từng đạo từng đạo cấm chế trận pháp phù văn đang lưu chuyển, mỗi một cái cổ lão phù văn đều là một cái khủng bố công kích.

Mà bây giờ những công kích này lại là hoàn toàn đối Giang Phong không có bất kỳ cái gì ảnh hưởng, Giang Phong bước ra một bước, xuyên qua Trận Pháp Cấm Chế, từng bước một hướng động phủ chỗ sâu tiến lên.

Vừa vào động phủ, tại Đông Phương tháng thần cường đại linh giác dò xét dưới, hắn nhìn thấy này trên vách đá một vài bức bích hoạ.

Một cái lão đầu, hắn cưỡi một con trâu, phía sau, Tử Khí Đông Lai!

Giờ khắc này, người trong bức họa kia thân phận sớm đã hô muốn ra —— lão tử.

Thấy cảnh này, Giang Phong càng thêm xác định người trước mắt thân phận, đúng là hắn không thể nghi ngờ.

Tại động phủ đầu kia, có một cái đá bạch ngọc đài, chung quanh kỳ hoa dị thảo cùng nhau thịnh phóng, một cỗ kỳ dị Hoa Hương cũng theo truyền vào Giang Phong mũi thở bên trong.

"Lấy Tụ Linh Trận Pháp phối hợp tuế nguyệt pháp tắc tới này chút linh hoa trường thịnh bất suy, ngược lại cũng có chút thủ đoạn." Nhìn thấy phía trước hoa tươi Dị Thảo, Giang Phong chậm rãi gật gật đầu.

Đá bạch ngọc trên đài, lúc này chính ngồi xếp bằng một cái áo trắng đạo bào đạo sĩ, đạo sĩ kia Trú Nhan Hữu Thuật, ước chừng chừng bốn mươi tuổi, nhưng là giữa lông mày hai đạo lông mày dài là dáng dấp không biên giới, khoảng chừng dài hơn một mét, đây là muốn bao nhiêu tuổi, mới có thể dài dài như vậy?

Nhưng cũng là có chút khoa trương a?

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 279: Thục Sơn Lão Tổ

Chương 279: Thục Sơn lão tổ

Bạch Y Đạo Nhân ngồi xếp bằng tại trên bạch ngọc đài, hắn nhắm mắt dưỡng thần, hô hấp như có như không, giờ này khắc này, chỗ hắn tại một loại rất là huyền diệu trong trạng thái, loại trạng thái này, mười phần huyền ảo.

Giống như sinh lại như chết, nhưng là càng nhiều lại là trên người hắn phát ra loại kia cho người ta cường đại đáng sợ cảm giác áp bách.

Đó là một cỗ coi thường thương sinh khí tức.

"Đạo Gia có hai trọng cảnh giới, Thái Thượng Vong Tình cùng Thái Thượng vô tình, tục truyền lão tử cũng là tu luyện Thái Thượng Vong Tình, thỏa thích cũng không phải là vô tình, hắn là lấy vạn vật Đại Ái làm chủ, mà Thái Thượng vô tình lại là chân chính vô tình, đạt tới loại trình độ này người bình thường đều hội vô tình vô nghĩa; người này giờ này khắc này cảnh giới rất là huyền diệu, Đạo Pháp tu luyện lại là đã bước vào Thái Thượng vô tình cảnh." Chỉ là trong nháy mắt, Giang Phong liền làm ra phán đoán.

Nếu không phải Giang Phong giờ này khắc này cảnh giới rất là huyền diệu, hắn cơ bản đã ở vào hợp đạo trạng thái, nếu là hắn thật chính là muốn hợp đạo, như vậy hắn liền có thể trực tiếp thành vì cái thế giới này Thiên Đạo, chẳng qua hiện nay, Giang Phong lại là không có làm như vậy.

Bởi vì thế giới này cũng không phải là quá mục tiêu.

Bất quá đã để hắn phát hiện lúc này đối phương đang đứng ở một loại trạng thái đặc thù, hắn đương nhiên sẽ không cho đối phương một tia buông lỏng thời cơ, muốn nơi này, Giang Phong trong lòng hơi động, nhấc tay vừa lộn, một cái huyết quang ngập trời, tản ra khí tức khủng bố Ma Kiếm xuất hiện.

Ma Kiếm lên lượn lờ hỏa quang, Xi Vưu Kiếm Kinh sang sông Phong dung hợp Kỳ Lân thú Giáp cùng Thanh Long áo giáp về sau, lại đi qua Đấu Phá Thế Giới không ít Thiên Tài Địa Bảo, thanh thần binh này đã biến thành một cái đáng sợ lợi khí.

Vừa mới lấy ra, trong nháy mắt, một cỗ đáng sợ khí tức liền trực tiếp mãnh liệt ra, Giang Phong Thần sắc nhất động, không chút do dự, trực tiếp một kiếm đối lấy trước mắt người, trong nháy mắt chém ra.

Ông!

Một cỗ kinh khủng Phá Thiên thế trong nháy mắt bạo phát, hai đạo hừng hực quang mang tiếp xúc với nhau, trong nháy mắt bộc phát ra sáng chói mang.

Đó là một loại ngập trời sát khí kiếm uy cùng một loại đáng sợ vô tình quang.

"Tặc tử, ngươi dám!" Ngay tại đáng sợ ngập trời kiếm quang bao phủ đi vào trước mặt đối phương thời điểm, bỗng nhiên, kim quang mãnh liệt, tại Trường Mi lão giả trên trán, một trương phát ra Kim sắc quang mang giấy vàng xuất hiện, giấy vàng mới vừa xuất hiện, chính là nó tới hạ lưu Trường Giang Phong cái này khủng bố nhất kích.

Giấy vàng bên trên, thần bí phù văn không khô chuyển, một cỗ vô thượng Đạo Gia Thần Vận từ đó phát ra.

"Đây là" trước mắt chính mình nhất kích không thành, Giang Phong không khỏi có chút kinh hãi ồ một tiếng.

Lúc này, này Bạch Y Đạo Nhân cái trán không ngừng chảy ra máu tươi, hắn

trợn mắt tròn xoe, một cỗ đáng sợ sát ý từ trên người hắn lan ra, nhưng mà, hắn lại là trong lúc nhất thời cầm Giang Phong mảy may không có bất kỳ biện pháp nào.

Tu sĩ, mỗi khi cảm ngộ Thiên Địa Đại Đạo đạt tới một loại trình độ thời điểm liền sẽ bế tử quan, Giang Phong đột nhiên xâm nhập, cắt ngang nó bế quan, lại tăng thêm thần không biết quỷ không hay đánh lén, lúc này, đối phương nghiêm chỉnh nhận không nhỏ thương thế.

"Thừa dịp ngươi bệnh, đòi mạng ngươi!" Giang Phong hừ lạnh một tiếng, đối phương trước đã sớm cùng hắn định ra ước chiến kỳ, bây giờ tuy nhiên ước chiến kỳ còn chưa tới, Giang Phong lại là không muốn lãng phí quá nhiều thời gian.

Đối phương hắn là cũng giống như mình, ngay tại hướng loại kia hợp đạo vô thượng Đạo Gia cảnh bước vào.

Nếu để cho đối phương chánh thức đầy đủ thời gian, Giang Phong giới lúc mặc dù có thể đánh với đối phương một trận cao thấp, nhưng là nói không chừng cái thế giới này có thể hay không bị chơi hỏng, cái này Giang Phong không rõ ràng, bây giờ, cũng chỉ có đem đối phương hoàn toàn đánh bại, đánh giết, có lẽ mới là lựa chọn tốt nhất.

Oanh!

Giang Phong không nói hai lời, trực tiếp nhất chưởng trong nháy mắt đánh ra, đón đối phương mặt, trực tiếp hướng phát ra kim quang trang giấy một trương vỗ tới.

Đột nhiên một tiếng nổ vang, một cỗ đáng sợ đến cực hạn quang mang nhất thời bộc phát ra, khủng bố sóng xung kích bao phủ tàn phá bừa bãi, chỉ là trong nháy mắt, nguyên bản tiểu thế giới này động phủ liền trực tiếp bị oanh đến nổ bể ra tới.

Khủng bố đối kích trong nháy mắt giao thoa mà qua, chỉ là trong nháy mắt đó quyết đấu, liền đã để Thục Sơn Tiểu Thế Giới Sơn Băng Địa Liệt.

Khắp nơi sụp đổ, bầu trời xé rách, hết thảy, đều đã nhưng vỡ vụn.

Thục Sơn, biến thành một vùng phế tích.

Duy chỉ có hai bóng người không bị ảnh hưởng, tại một cái to lớn vô cùng Thiên Khanh phía dưới vực sâu, đá bạch ngọc đài nâng Bạch Y Đạo Nhân, Bạch Y Đạo Nhân, lúc này chính đầy mặt máu tươi trợn lên giận dữ nhìn mắng Giang Phong, cái trán không ngừng chảy ra dòng máu vàng, hắn vô cùng phẫn nộ.

Tại hắn giữa mi tâm, một quyển lại một quyển tờ giấy màu vàng kim đang không ngừng xoay tròn, mỗi xoay tròn một chút, tờ giấy màu vàng kim đều lại phát ra kim quang óng ánh, phù văn không khô chuyển: "Đạo Khả Đạo, Phi Thường Đạo, Danh Khả Danh, Phi Thường Danh."

(Đạo Đức Kinh lại xưng (Đạo Đức Chân Kinh (lão tử) (Ngũ Thiên Ngôn (Lão Tử Ngũ Thiên Văn là Trung Quốc cổ đại Tiền Tần Chư Tử tách ra trước một bộ Trứ Tác, gắn liền với thời gian Chư Tử chỗ chung ngửa, là Xuân Thu thời kỳ lão tử sở tác triết học Trứ Tác. Trước đây Tần Thời (Lữ Thị Xuân Thu chú) xưng là (từ trải qua tại Hán Sơ làm theo gọi thẳng (lão tử). Từ Hán Cảnh Đế lên cuốn sách này được tôn là (Đạo Đức Kinh đến Đường Đại Đường Thái Tông từng làm cho người đem (Đạo Đức Kinh) phiên dịch là Phạm Văn. Đường Cao Tông tôn xưng (Đạo Đức Kinh) vì (lên trải qua Đường Huyền Tông lúc càng tôn xưng kinh này vì (Đạo Đức Chân Kinh). Cổ đại Mã Vương chồng chất bản là Thượng Thiên (Đức phần) cùng Hạ Thiên (đạo thiên) không phân chương, hiện đại thông hành phiên bản chung Chương 81:, trước Chương 37: Là (đạo thiên sau Chương 44: Vì (Đức phần). (Đạo Đức Kinh) bộ này thần kỳ bảo điển được vinh dự Vạn Kinh vương, là Trung Quốc Lịch Sử lên vĩ đại nhất Danh Trứ một, đối Trung Quốc triết học, khoa học, chính trị, Tông Giáo các loại sinh ra khắc sâu ảnh hưởng. Theo Liên Hợp Quốc giáo khoa đồng tổ chức thống kê, (Đạo Đức Kinh) là trừ (thánh Kinh » bên ngoài bị dịch thành

nước ngoài văn tự tuyên bố lượng lớn nhất Đa Văn Hóa Danh Trứ.

Vô luận tại cái gì thế giới, lão tử địa vị đều là tôn sùng nhất tồn tại, tại Hồng Hoang Thế Giới, lão tử càng là Tam Thanh một, xưng tôn Tác Tổ, che trời vị diện, lão tử càng là Đạo Đức Thiên Tôn, danh xưng Đại Đế y hệt, tại cái kia sáng chói niên đại bên trong, lão tử, sáng tạo ra vô số cái thần thoại.

Đạo Đức Kinh, cho dù Giang Phong du lịch vô số vị diện, nhưng là bây giờ, lại là lần đầu tiên nhìn thấy chánh thức Đạo Đức Kinh.

Có thể nói, nếu là có thể đạt được bản này Đạo Đức Kinh, như vậy đối Giang Phong kế tiếp tu luyện, tuyệt đối là vô cùng cự đại ích lợi.

"Năm đó, lão tử rời khỏi phía tây Hàm Cốc Quan, truyền thụ cho ngươi Đạo Đức Kinh, chính là hi vọng ngươi có thể cuối cùng sẽ có một ngày ngộ ra trung cảnh giới, bước vào Đạo Gia vô thượng cảnh , có thể ngươi tu luyện phương pháp rõ ràng đã cùng lão tử tu luyện phương pháp đi ngược lại, Thái Thượng Vong Tình không phải Thái Thượng tuyệt tình, sai một bước, từng bước sai." Đối mặt Duẫn Hỉ này phẫn nộ thần sắc, Giang Phong cũng không để ý tới, hắn nhìn chằm chằm đối phương, từng chữ nói ra nói ra.

Quan Duẫn vui mặc dù nhưng đã sắp tu luyện tới cùng cái thế giới này Hợp Đạo Cảnh Giới, nhưng là hắn lại là ôm một loại lấy vạn vật vì sô cẩu tâm tính đi tu luyện.

Nếu như coi là thật bị hắn hợp đạo, như vậy rốt cuộc cái thế giới này thành làm căn cơ, vạn vật xem như tư nguyên, bước vào càng sâu cảnh giới cấp độ, phi thăng rời đi, như vậy cái thế giới này cũng đem không còn tồn tại.

Giang Phong tuy nhiên không phải Thánh Nhân , bất quá, dù sao cái thế giới này về sau còn hữu dụng chỗ, hắn tự nhiên không muốn cho đối phương tốt hơn.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 280: Đạo Đức Chân Kinh

Chương 280: Đạo Đức Chân Kinh

Lại là một tiếng kinh thiên động địa vang tiếng vang lên, đinh tai nhức óc.

Sau đó, tái đi một Kim hai đạo quang mang phá không phóng tới hư không, thân ảnh hiện ra, Giang Phong vẫn như cũ toàn thân áo trắng tung bay, Phong Tuyết như ngọc, hắn đứng chắp tay, hai chân thực sự trong hư không, nhìn chằm chằm ông lão mặc áo trắng.

Lúc này áo trắng lão tử một thân áo bào đều đã vỡ tan, lần đầu tiên khiến người ta cảm thấy cũng là một cái nhặt ve chai lão đầu.

Hắn đầu đầy đều là máu, vô cùng chật vật.

Trong hai mắt, đều là lạnh lùng sắc, một cỗ hừng hực sát ý từ trên người hắn bộc phát ra.

Một trương kim sắc trang giấy nở rộ lóa mắt kim quang, từng nét bùa chú bay đi, lơ lửng tại đỉnh đầu hắn, rủ xuống kim quang, đem hắn bao phủ lại.

"Một quyển Đạo Đức Chân Kinh." Nhìn thấy cái này một trương Kim sắc trang giấy, Giang Phong trong lòng hơi động, sớm đã động chiếm thành của mình tâm tư.

"Lại đến!" Giang Phong lạnh hừ một tiếng, bây giờ đối phương đã liên tục bị chính mình trọng thương, hắn tự nhiên không muốn để cho đối phương có nghỉ

ngơi thời gian, hắn hét lớn một tiếng, lần nữa đưa tay đánh ra nhất chưởng, khủng bố nhất chưởng phảng phất có thể đập vụn thiên địa, liên tục vài chiêu, cùng đối phương đụng vào nhau.

"Tốt một cái không muốn thể diện tiểu tặc, Bổn Tọa hôm nay muốn làm thịt ngươi!" Ông lão mặc áo trắng mở miệng, âm lãnh thanh âm phát ra, nhiếp nhân tâm phách.

"Ngươi có thể thử một chút!"

Giang Phong lẫm nhiên không sợ, sắc mặt nghiêm trọng, lạnh hừ một tiếng nói ra.

Hắn xuất thủ lần nữa, lần này, hai tay của hắn nâng lên, tại trước mặt diễn hóa vô tận huyền ảo Đại Đạo, hai tay huy động ở giữa, Thiên Địa Âm Dương tựa hồ muốn diễn hóa Thái Cực huyền ảo Đại Đạo.

Huy động dưới, một cái Âm Dương Thái Cực bát quái Đạo Đồ chậm rãi xuất hiện, Âm Dương Hỗn Độn Nhị Khí diễn hóa vô tận Đại Đạo.

Chỉ là trong nháy mắt, Giang Phong trực tiếp đẩy Thái Cực Đồ, Thái Cực Đồ đón ông lão mặc áo trắng oanh ra.

Một cỗ kinh khủng đến cực hạn, đủ để Hủy Diệt Thế Giới Hỗn Độn lực lượng sắp bạo phát, đối mặt Giang Phong khủng bố như thế nhất kích, ông lão mặc áo trắng ánh mắt ngưng tụ, trong miệng hắn quát to: "Ngươi dám!"

Đột nhiên, hắn nện gõ ở ngực, 'Phốc' một tiếng đập nện ra mấy giọt Tâm Đầu Tinh Huyết, nhất thời, hắn thương càng thêm thương tổn, sắc mặt càng thêm tái nhợt.

Chỉ gặp ngón tay nhất động, vận dụng tinh huyết, một chỉ điểm tại này một tờ tờ giấy màu vàng kim bên trên.

"Ngươi vậy mà muốn chính mình Bản Mệnh Tinh Nguyên đại giới đến đánh

bại Bổn Tọa, xem ra, ngươi dưới quyết tâm rất lớn." Giang Phong nhìn chằm chằm ông lão mặc áo trắng, cũng không có tránh lui, từ đầu đến cuối, thần sắc hắn vẫn như cũ rất là bình thản, tựa hồ là đang nói một kiện rất lợi hại phổ thông bất quá sự tình nói.

"Nhưng là đối phó ngươi, vậy thì đầy đủ." Ông lão mặc áo trắng trên mặt lộ ra kiên quyết sắc, hắn nhìn chằm chằm Giang Phong, ngữ khí vô cùng lạnh lùng nói.

Đột nhiên, hai người đối thoại chỉ là trong nháy mắt, sau một khắc, tờ giấy màu vàng kim bộc phát ra mãnh liệt quang mang, vào hư không bên trong đãng xuất một vệt sóng gợn.

Một giây sau, này tờ giấy màu vàng kim mang theo vạn đạo kim quang hướng thẳng đến Giang Phong trấn áp tới.

"Nếu như ngươi là lão tử tự mình buông xuống, có lẽ Bổn Tọa bắt ngươi không có cách, nhưng là, lấy ngươi bây giờ thực lực, lại là không thể nào."

Giang Phong lạnh hừ một tiếng, không có chút gì do dự, trực tiếp nhất quyền đánh ra, tại sau lưng của hắn, đột nhiên sáng lên một trận hừng hực quang mang, loại kia sáng chói không đồng nhất nhan sắc, sáu màu, sáu mảnh thế giới thần bí.

Mạn Thiên Thần Phật ngâm tụng Phật Kinh, trên chín tầng trời, Tiên Khuyết bên trong, Thần Long Kim Phượng phi vũ, bách tiên triều bái vô thượng Tiên Vương, Yêu Quốc Quỷ Lâm, ác quỷ Địa Ngục, đây là sáu cái thế giới, có Tu La, Phật, Tiên, Yêu Ma, nhân gian Thánh Nhân Giảng Đạo Nhân Gian Giới, sáu loại thần kỳ lực lượng, trong nháy mắt ngưng tụ tại một chút, nhất quyền đánh ra, mang theo sáu cái thế giới năng lực, ý chí, trực tiếp nghiền ép đi lên.

Ông!

Ngay tại Giang Phong sắp nhất quyền đánh vào tấm kia Đạo Đức Kinh phía trên thời điểm, bỗng nhiên, tấm kia Đạo Đức Kinh phía trên phù văn màu vàng

nhẹ nhàng chấn động, sau một khắc, trong hư không nhộn nhạo lên một tầng gợn sóng, ngay sau đó, nguyên bản dừng lại trong hư không Đạo Đức Kinh đột nhiên biến mất không thấy.

Làm lúc xuất hiện lần nữa, chỉ nghe xoát một tiếng, tấm kia đạo đức Kim Văn đi vào Giang Phong trước mặt, nở rộ vô tận kim quang, đạo đạo Kim sắc thần quang rủ xuống, trực tiếp đem hắn bao phủ.

Giang Phong chỉ cảm thấy toàn thân thể không gian xung quanh tựa hồ

Bị định trụ, không có cách nào động đậy.

"Phá!"

Giang Phong đột nhiên phát ra một tiếng rống động, lực lượng toàn thân đột nhiên tụ tập một chỗ, như này tụ lại tới cực điểm năng lượng, ầm vang một tiếng trực tiếp bộc phát ra.

Trong chớp mắt, lưới lớn vỡ vụn, trong hư không, gió bão Cuồng Vũ, nhấc lên từng đợt cương phong, số ngọn núi tại mãnh liệt này cương phong dưới bị thổi vỡ nát.

"Giết!"

Gặp này tấm võng lớn màu vàng kim phá xuất, ông lão mặc áo trắng hét lớn một tiếng, ngón tay lại điểm, tinh huyết đều xuất hiện, chui vào này tờ giấy màu vàng kim bên trong.

Hắn không có có dư thừa thời cơ cùng thời gian có thể qua do dự, bây giờ, duy chỉ có dùng hết tất cả thủ đoạn đem Giang Phong chém giết, đó mới là chính yếu nhất.

Trong chớp mắt, tờ giấy màu vàng kim lần nữa phát sáng, trăm ngàn cái Cổ Lão Văn Tự từ này tờ giấy màu vàng kim bên trong nổi lên, mỗi một cái đều cho người ta cảm giác tang thương.

Này vô số ký tự màu vàng từng chuỗi, hóa thành từng đầu Đại Đạo Thần Liên, trực tiếp hướng Giang Phong quấn đi vòng qua.

"Chém!"

Giang Phong ánh mắt trừng một cái, trong hai mắt đột nhiên nổ bắn ra hai vệt thần quang, hai vệt thần quang ẩn chứa Âm Dương Tạo Hóa năng lực, chỉ là một chỉ điểm ra, đầy trời xiềng xích trong nháy mắt bị phá hủy.

Từng khúc vỡ vụn.

Một cỗ "Có ta vô địch" khí thế đáng sợ từ trên người hắn bạo phát đi ra, hết thảy, không thể e ngại.

Nếu như vũ trụ này, thật sự là một mảnh tàn khốc huyết tinh Hắc Ám Sâm Lâm, ta cũng sẽ thiêu đốt sinh mệnh mình, tách ra yếu ớt tia lửa!

Dù là lửa này hoa lại yếu ớt, lại ngắn ngủi, lại nhỏ bé, thế nhưng là chỉ cần ta liên tục không ngừng, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, cuối cùng sẽ có một ngày, tia lửa biết chút đốt cỏ dại, cỏ dại hội cháy đến bụi cây, bụi cây hội lan tràn đại thụ!

Cuối cùng, nho nhỏ tia lửa, lại ở cái này tấm ảnh Hắc Ám Sâm Lâm bên trong, nhấc lên Liệu Nguyên Thiên Hỏa, chiếu sáng cả thế giới!

Đây là một cỗ chẳng sợ hãi hết thảy khí thế, giờ khắc này, tại Giang Phong trên thân hoàn toàn bày ra.

"Phốc!"

Hai bóng người đồng thời lấy tốc độ ánh sáng đồng dạng tốc độ kích xạ bay rớt ra ngoài, trong hư không, huyết vụ đầy trời đang bay tung tóe.

Soạt soạt soạt!

Ông lão mặc áo trắng lảo đảo thân thể, liên tục rút lui mấy bước, hắn liền như trong gió Tàn Trúc, giờ này khắc này, cơ hồ ở vào đèn cạn dầu cấp độ.

"Xem ra, hôm nay ngươi phải bỏ mạng đến tận đây." Giang Phong nhìn chằm chằm ông lão mặc áo trắng, ánh mắt bên trong mang theo một vòng ý cười.

"Chưa hẳn! A!" Quan Duẫn vui ánh mắt dựng lên, hắn hét lớn một tiếng, một quyển quyển phát ra kim quang phù văn trang giấy không ngừng từ ống tay áo của hắn bên trong bay ra.

Chỉ là mới vừa xuất hiện, những này trang giấy trọng chồng lên nhau, sau cùng hình thành một bản phát ra cổ lão, chất phác, rộng rãi đại khí lại thần bí vô hình Cổ Thư.

Đó là một bản phát ra kim quang Thiên Thư.

Vừa mới tái hiện, thiên địa phảng phất tại thời khắc này đều bị dừng lại, hết thảy, đều không thể thăm dò, Thiên Cơ bị ẩn tàng, hoàn toàn không cách nào biết được phương thiên địa này đến phát sinh cái gì.

"Đến là chuyện gì xảy ra?" Tang Hải tân, Tiểu Thánh hiền trang bên trong, chính đang đánh cờ Tuân Tử cùng đối diện lão giả đột nhiên ngẩng đầu, trong hai mắt, tràn ngập kinh nghi

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 281: Cử Thế Vô Địch, Tuyệt Thế Phong Tư

Chương 281: Cử thế vô địch, tuyệt thế phong tư

Ly Sơn Bắc Lộc, Âm Dương gia Tinh Thần Điện bên trong, nguyên bản ngay tại ngồi điều tức, lâm vào tu luyện bế quan trạng thái hắc bào nam tử mở bừng mắt ra, trong mắt tinh quang đại tác, một cỗ ngập trời sát khí từ hắn trong hai mắt nổ bắn ra tới.

Trong mắt của hắn quang mang lưu chuyển, một lát sau, giật mình nói: "Là ai? Thế nào Bổn Tọa cảm giác bị phương thiên địa này cho trấn áp lại?"

Đạo Gia trụ sở, Bắc Minh lão đầu hai tay không ngừng nhanh chóng bấm đốt ngón tay, chợt, chỉ gặp hắn oa một tiếng trong miệng đại miệng phun ra một ngụm máu tươi, hắn ánh mắt càng ngày càng tan rã, hiển nhiên, hắn đụng phải cự đại phản phệ, hắn nỉ non nói: "Làm sao có thể, làm sao có thể có khủng bố như thế tồn tại, chẳng lẽ là hắn?"

Mỗi khi nhớ tới sông ngày đó lấy một người năng lực độc chiến chính mình, Nho Gia Tuân Tử, Quỷ Cốc một phái Quỷ Cốc Tử, Bắc Minh tử trong lòng đột nhiên cảm thấy chấn động không gì sánh nổi.

Đó là một loại Hà thực lực kinh khủng, hắn suy tư một lát, sau đó nói: "Chẳng lẽ là này thần bí tồn tại cùng hắn giao thủ?"

Vừa nghĩ đến đây, Bắc Minh tử không cần phải nhiều lời nữa, tựa hồ là chạm đến một loại nào đó khủng bố cấm chế, để hắn không còn dám tiếp tục suy nghĩ,

bởi vì là đạo gia, chỉ có hắn rõ ràng nhất, người kia khủng bố, lấy trước mắt hắn địa vị, còn chưa có tư cách qua nghiên cứu thảo luận vấn đề này, bằng không hắn muốn gánh chịu hậu quả tuyệt đối không phải hắn có thể tiếp nhận.

Giờ khắc này, tựa hồ toàn bộ Tần Thời Minh Nguyệt, phàm là có thể cảm nhận được cỗ này thiên địa uy áp, càng là tu vi cường đại tồn tại, trong lòng bọn họ liền càng khiếp sợ hơn.

Bởi vì, này hai cỗ thần bí lực lượng một mực áp chế bọn họ, chưa từng có một khắc, bọn họ như thế tim đập nhanh.

Trong lòng bọn họ rất rõ ràng, một trận kinh thiên động địa đại biến chính tại tiếp tục.

Vô Tận Tinh Thần tiêu tan, Vô Tận Tinh Thần đoàn tụ sau hình thành vô tận đầy trời Tinh Vân.

Hai đạo nhân ảnh phân biệt đứng trong hư không đối mắt nhìn nhau, ông lão mặc áo trắng Quan Duẫn vui cầm trong tay một bản Đạo Đức Chân Kinh, hắn nhìn thẳng Giang Phong, trong hai mắt tràn ngập lạnh lùng sắc.

"Hôm nay chính là ngươi tử kỳ, tế!" Một bên nói xong, hắn một bên đột nhiên chợt quát một tiếng, trong tay Chân Kinh trong nháy mắt bạo phát không gì so sánh nổi khủng bố quang mang.

Kim sắc quang mang tràn ngập thiên địa, hắn đột nhiên hướng về phía trước tế ra (Đạo Đức Chân Kinh) Chân Kinh không ngừng truyền ra từng đạo từng đạo tiếng tụng kinh, sau một khắc, tựa hồ muốn phương thiên địa này hủy diệt.

Trong vòng nghìn dặm không gian, bị vô số đạo kim sắc ánh sáng cho bao phủ, Giang Phong ở vào ánh sáng Internet bao phủ trung tâm, vô luận như thế nào, tựa hồ cũng đã vô pháp đào thoát ra ngoài.

Theo thời gian chuyển dời, kim sắc sợi tơ không ngừng thu nạp, một cỗ hồng

đại thanh âm phảng phất từ dằng dặc Vạn Cổ truyền đến, "Đạo Khả Đạo, Phi Thường Đạo, Danh Khả Danh, Phi Thường Danh!"

Đạo Gia Thiên Âm tựa hồ tại thời khắc này đạt được hoàn mỹ thuyết minh, Đạo Đức Chân Kinh bộc phát ra từng đạo từng đạo phù văn màu vàng, theo thanh âm rơi xuống, tại này xa xôi cuối cùng, một tên cưỡi Thanh Ngưu lão giả sau cùng xuất hiện ở chân trời.

"Lão tử rời khỏi phía tây Hàm Cốc Quan, cuồn cuộn Tử Khí ba ngàn dặm!" Tên lão giả kia, bạch mi râu dài, một bộ màu trắng đen Âm Dương Đạo Bào, thân thể bên trên tán phát mắng một cỗ đến từ Hằng Cổ, cổ lão mà tang thương khí tức.

"Đốt!" Hắn tóc bạc mặt hồng hào, trong miệng khẽ quát một tiếng, một cái tang thương, cổ lão phù văn từ trong miệng hắn bay ra, chỉ là trong nháy mắt, liền tới đến Giang Phong trước mặt, phù văn có Trấn Áp Thiên Địa vô thượng uy năng, tựa hồ tại đạo phù này đồng trước mặt, Giang Phong hoàn toàn không có bất kỳ cái gì có thể phản kháng năng lực.

"Ta có nhất tâm, đời này vô địch!" Ngay tại này vô tận kim sắc Ti Võng sắp Giang Phong trói buộc, giảo sát tế, mãnh liệt, Giang Phong trợn mắt tròn xoe, trong miệng hắn hét lớn một tiếng, đấm ra một quyền.

Nhất quyền dưới, vô số thiên địa Thần Quyền Quyền Ảnh bay ra, Quyền Ảnh đánh nát Kim sắc Ti Võng hết thảy đều không thể ngăn cản.

Oanh!

Kinh thiên động địa đáng sợ tiếng nổ đùng đoàng vang lên, đó là một đạo nhanh đến cực hạn Quyền Ảnh, chỉ là trong nháy mắt, liền trực tiếp từ ông lão mặc áo trắng trước mặt ầm vang xuyên qua.

Không có bất kỳ vật gì có thể ngăn cản.

"Làm sao có thể?" Quan Duẫn thích dùng một loại không dám thanh âm nộ hống lên tiếng, hắn trong hai mắt một trận đỏ thẫm, hai đạo tinh hồng sắc máu và nước mắt từ hắn song trong mắt chảy ra.

Hắn lâm vào một loại điên cuồng cấp độ, ở ngực, chẳng biết lúc nào, tách ra một đạo lại một đạo tinh hồng sắc huyết hoa.

Này huyết hoa, mang theo Kim sắc, làm người tu hành tu luyện tới trình độ nhất định, huyết dịch liền sẽ từ hồng sắc biến thành kim sắc, tiến tới chuyển biến thành đỏ thẫm sắc.

Đây là một loại kỳ diệu chuyển hóa quá trình, ông lão mặc áo trắng huyết dịch rất là đặc biệt, tinh hồng bên trong mang theo một tia Kim sắc, hiển nhiên, hắn thân thể tu luyện pháp còn không có đạt đến cao thâm cấp độ, vì đó, đến mức bây giờ vẫn như cũ vô pháp hoàn toàn biến thành Kim sắc.

Mà Giang Phong giờ này khắc này huyết dịch lại là đã tiến vào Kim sắc cấp độ.

"Nói không nói, chúng sinh nghe lệnh! Thân thể bất động, thiên địa cúi đầu!" Đối mặt Quan Duẫn vui này vô cùng phẫn nộ, cơ hồ điên cuồng biểu lộ, Giang Phong không có lộ ra cái gì sướng vui đau buồn thần thái, hắn chậm rãi phun ra một câu.

"Thái Thượng Vong Tình, vô thượng Đạo Gia cảnh, làm sao có thể."

"Điều đó không có khả năng! !"

Trong chốc lát, Quan Duẫn vui rống to, trong chớp mắt trong lòng của hắn hiện ra hắn chấn kinh, hắn kinh ngạc, hắn không cam lòng, hắn ghen ghét. . .

Không có ai biết, từ lão tử trao tặng hắn Đạo Đức Chân Kinh đến nay, hắn cho tới nay đều có một cái vô thượng mục tiêu, nhập Thái Thượng Vong Tình cảnh, lấy thân thể hợp giới này nói, đúc thành vô thượng Đạo Cơ.

Mà bây giờ, đã có người trước hắn một bước, trải qua thời gian dài hết thảy nỗ lực tất cả đều hóa thành nước chảy, cái này gọi hắn như thế nào chịu đựng.

Hợp đạo cũng không phải là Hóa Đạo, cũng không phải khôi lỗ, chỉ là cầu trên đường một cái quá trình.

Giống như thời gian dài một cái bế quan, thông tục bên trong Tử Quan! Không thành công, tiện thành nhân.

Một khi thành công, liền có thể đúc thành vô thượng Đạo Cơ, tại có thế giới, thậm chí còn có thể trực tiếp chứng được này Vô Thượng Đại Đạo Tôn Vị.

"A! !"

Duẫn Hỉ rống to, giờ khắc này, hắn điên cuồng giống như ma, hai mắt biến đến đỏ bừng, một thân Đạo Gia vận vị nhất thời biến mất không ẩn vô tung.

"Không có cái gì không có khả năng." Giang Phong nhìn chằm chằm điên cuồng Quan Duẫn vui, trong tay tinh hồng sắc kiếm quang lấp lóe, trong mắt, mang theo một tia lạnh lùng.

Trong nháy mắt, một kiếm chém ra, một cỗ sát ý ngút trời lấy một loại không có thể ngang hàng xu thế hướng Quan Duẫn vui mãnh liệt mà đi, chỉ là trong nháy mắt, liền trực tiếp mở ra Quan Duẫn vui trước mặt, muốn tránh né, lại là đã tới không kịp.

Phốc!

Phi kiếm xuyên thấu qua trái tim âm thanh vang lên, một đạo huyết hoa trực tiếp từ Quan Duẫn vui trên thân bão tố bay ra ngoài.

Đầu lâu, ở ngực, đã thủng trăm ngàn lỗ, mi tâm, bị xuyên thủng một cái lỗ máu, trên người hắn nguyên thần ánh sáng, đã sắp dập tắt.

Cả người hắn khẽ giật mình, hoàn toàn lâm vào một loại thật không thể tin,

không dám trong trạng thái.

"Ngươi ta, vậy mà bại!" Hắn khó có thể tin trừng to mắt, thế nhưng là hết thảy đều đã không kịp.

"Không, ta không cam lòng a, vì cái gì, tại sao phải đối xử với ta như thế, Thiên bất công a." Hắn ngửa mặt lên trời, đầu đầy dòng máu tại chảy, rống giận hỏi thương thiên vì sao như thế bất công.

Vất vả tu hành trăm ngàn năm, bây giờ lại làm người khác Giá Y, hắn bất công a.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 282: Cưỡi Trâu Xanh Lão Giả

Chương 282: Cưỡi trâu xanh lão giả

"Tục truyền, lão tử rời khỏi phía tây Hàm Cốc Quan, trong quá trình này, hắn từng bị một người ngăn lại, mà người kia Tự Văn công, hào Văn Thủy tiên sinh, Văn Thủy người thật, Quan Duẫn, hắn gọi Quan Duẫn vui" nhìn lấy cô đơn không ông lão mặc áo trắng, Giang Phong chậm rãi nói ra, nói ra Quan Duẫn vui thân phận.

"Cam Túc Thiên Thủy người, thuở nhỏ cứu lãm sách cổ, tinh thông Lịch Pháp, thiện Quan Thiên đồng, tập Chiêm Tinh Thuật, có thể biết Tiền Cổ mà gặp tương lai.

Quan viên đến Chu Đại bác sĩ, tuần kính vương 23 năm thiên hạ đem loạn, từ qua bác sĩ quan chức, chuyển nhiệm Hàm Cốc Quan lệnh, gặp lão tử, đến thụ (Đạo Đức Kinh)." Giang Phong tiếp tục nói.

"Nguyên lai, ngươi hết thảy đều biết." Ông lão mặc áo trắng hai mắt tràn ngập máu đặc, hắn nhìn chằm chằm Giang Phong, thanh âm có chút tang thương nói.

Oanh!

Thoại âm rơi xuống, mãnh liệt vang lên một tiếng nổ minh, đầy trời mưa máu phiêu tán rơi rụng, tại Vô Tận Tinh Không bên trong, ông lão mặc áo trắng thân thể trực tiếp nổ bể ra tới.

Giang Phong vung lên áo bào ngăn tại trước mặt, đầy trời mưa máu trong nháy mắt bị một tầng bạch quang che kín.

Hắn tiện tay nhô ra, một cỗ vô hình đáng sợ bắt năng lực hướng quyển kia lơ lửng trong hư không kim sắc thư tịch chộp tới.

Bò....ò...!

Nhưng mà, ngay tại Giang Phong sắp cầm tới kim sắc thư tịch thời điểm, chợt, kỳ quái nổi lên, kim sắc Cổ Thư bộc phát ra một trận kim quang óng ánh, một cỗ cuồn cuộn, Thiên mà không thể áp chế đáng sợ uy áp trong nháy mắt hướng Giang Phong bao trùm tới.

Vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, Giang Phong bị này cỗ đáng sợ thần quang trực tiếp chấn động đến liên tục bay ngược ra mấy bước.

Hắn ánh mắt bên trong mang theo một vòng ngạc nhiên.

"Vô danh, chính là vạn vật mẹ" cuồn cuộn Thiên Âm lần nữa từ trong thư tịch vang lên, tại cái kia kim sắc thư tịch địa phương, thư tịch biến mất, một tên ăn mặc đạo bào màu trắng đen lão giả cưỡi Thanh Ngưu xuất hiện lần nữa.

Không giống với Tiền Giang Phong nhìn đến lão tử cưỡi trâu xanh, tên lão giả này ánh mắt liếc nhìn, nhìn chăm chú trong hư không phiêu tán rơi rụng mưa máu, hắn trầm mặc hồi lâu.

Dưới người hắn này con thanh ngưu có chút bất an phân liên tục phát ra Man Ngưu gọi tiếng, nhìn chằm chằm Giang Phong, trong mắt tràn ngập nồng đậm địch ý.

Hết thảy, Giang Phong đã rõ ràng, tuy nhiên trước mắt lão giả không phải lão tử bản thân, nhưng lại là lão tử tại (Đạo Đức Chân Kinh) bên trong lưu lại một đạo thần niệm.

"Ta vốn muốn ngươi tu được Thái Thượng Vong Tình, nhưng không ngờ

ngươi lầm Nhập Ma Đạo, đi lạc lối, thôi, a!"

Cưỡi Thanh Ngưu lão giả Thần Nhãn bên trong có nhật nguyệt tinh thần tại tan rã lưu chuyển, hắn khe khẽ thở dài một hơi, sau cùng nhìn về phía Giang Phong.

Bị lão giả cái này hai đạo ánh mắt xem ra, trong nháy mắt liền có một cỗ Thiên Địa Ý Chí buông xuống, áp chế ở Giang Phong trên thân.

"Hừ!" Giang Phong lạnh hừ một tiếng, chỉ là lão tử một sợi thần niệm liền muốn áp chế hắn, hắn không phải nguyện ý ăn thiệt thòi người, tự nhiên không nguyện ý bị người khống chế.

Một cỗ vô thượng mạnh Đại Thần Niệm trong nháy mắt từ trên người hắn bộc phát ra, chỉ là sau một khắc, liền trực tiếp xông phá lão tử đối với hắn uy áp.

"Ừm?" Cưỡi trâu lão giả hơi có chút kinh ngạc kinh nghi một tiếng, hiển nhiên, đối Giang Phong có thể đánh vỡ hắn thần niệm áp chế cảm thấy rất là kinh ngạc.

"Người trẻ tuổi, tuy nhiên Duẫn Hỉ ngộ nhập kỳ đồ, đến mức tu luyện Vô Tình Đạo, nhưng dù sao hắn tu hành không dễ, ngươi như thế liền đem hắn chém giết, không khỏi sát tính quá nặng đi!" Biết rõ trước mắt cầm Giang Phong không có cách nào, lão tử chỉ có thể lấy một loại tiền bối giáo dục vãn bối giọng điệu đối Giang Phong giáo dục nói, hi vọng Giang Phong nhận lầm.

"Lão quỷ, ngươi bây giờ chính mình cũng quản không chính mình, còn quản chuyện ta, không khỏi nhàn sự quá nhiều a?" Giang Phong nhìn chằm chằm thần niệm biến ảo mà thành lão tử, chắp tay chẳng sợ hãi nói.

Phải biết, cái thế giới này càng mặt trên hơn, chính là Thiên Ngoại Thiên, mà Thiên Ngoại Thiên, tự nhiên chính là đẳng cấp cao hơn vị diện.

Lão tử từ cái thế giới này phi thăng tới Thượng Giới, muốn Hạ Giới, lại là

nhất định nhận không gian bích lũy áp chế.

Hắn tự nhiên vô pháp tới, đây cũng là Giang Phong đột phá vô thượng Đạo Gia cảnh giới , có thể phi thăng tới cái thế giới này vị diện cao hơn sau phát hiện một vấn đề.

"Hừ, tiểu bối, như thế cuồng vọng cũng không tốt!" Cưỡi trâu lão giả lạnh hừ một tiếng, Thiên Địa Chấn Động, tọa hạ Thanh Ngưu cũng đồng thời rất kêu một tiếng, biểu thị vô cùng lửa giận.

Nhưng mà, Giang Phong vẫn như cũ bất vi sở động, hắn nhất quyền trực tiếp oanh ra, trong nháy mắt đến đến trước mặt lão giả.

"Ngươi sẽ vì ngươi cách làm trả giá phải có đại giới!" Nhất quyền đem lão tử thần niệm hình thành hư ảnh đánh nát, trong hư không, truyền đến lão tử này lạnh lùng vô cùng lời nói.

Bò....ò...!

Một tiếng kinh thiên động địa Man Ngưu gọi vang lên, ngay sau đó, trong hư không nhộn nhạo lên từng tầng từng tầng gợn sóng, một đầu to lớn vô cùng Thanh Ngưu hướng Giang Phong trực tiếp chấn động thực sự mà đến.

"Lăn, một đầu súc sinh cũng dám đối với bản tọa làm càn? Muốn chết phải không?" Giang Phong lạnh hừ một tiếng, trong miệng quát ra một vệt kim quang phù văn, nhất thời, vào hư không bên trong hình thành một cái to lớn vô cùng nắm đấm vàng, thần niệm hình thành quả đấm có được một cỗ Trấn Áp Thiên Địa khí thế đáng sợ, chỉ là trong nháy mắt, liền trực tiếp đánh cho này con thanh ngưu liên tục kêu thảm, vô cùng chật vật.

Sau cùng nhất quyền trực tiếp oanh bạo, đầy trời Kim sắc mưa máu đang bay tung tóe, trong tinh không, một bản cổ phác vô hoa Thiên Thư lơ lửng, kim quang dần dần thu liễm.

Giang Phong một tay lấy nhiếp cầm vào tay, lúc này mới lật xem.

"Đạo Đức Chân Kinh!"

Giang Phong nhìn trong tay Đạo Đức Chân Kinh, tuy nhiên chỉ có một tờ giấy lớn nhỏ, nhưng bên trong lại che kín lít nha lít nhít tiểu Khoa Đẩu Văn Tự, nếu không có hắn xem qua không ít sách cổ, cùng tại cương ước vị diện nhìn qua Mã gia Đạo Kinh, có lẽ trong lúc nhất thời còn xem không hiểu quyển sách này.

Lại thêm nhìn đằng trước qua Hoàng Thạch Thiên Thư, bây giờ xem xét, lại là rất nhanh liền biết rõ vừa ý nghĩ.

Nhìn kỹ lại, (Đức Kinh » một chữ không ít.

Ngay sau đó, Giang Phong trực tiếp tại Thục Sơn một vùng bố trí xuống Trận Pháp Kết Giới, bắt đầu lĩnh hội (Đạo Đức Chân Kinh).

Đạo Đức Chân Kinh , có thể nói là lão tử khoáng thế làm. (Đạo Đức Chân Kinh chủ trương lấy tự thân tu luyện đạt tới vạn vật dung hợp chí cao cảnh giới.

Đạo Đức Chân Kinh đến mạnh bao nhiêu, từ vừa mới lão tử có thể mượn Đạo Đức Chân Kinh xuất hiện tại phương thế giới này cũng có thể thấy được, bản này Đạo Đức Chân Kinh quý giá tính tuyệt đối không thấp.

Nếu như không phải là bởi vì không gian bích lũy duyên cớ, lão tử chân thân thật buông xuống, khi đó, Giang Phong đoán chừng cũng chỉ có thể đi đường tiết tấu.

Đạo Đức Chân Kinh bao quát ở trong gầm trời, trình bày Thiên Địa Vũ Trụ hết thảy ảo nghĩa biến hóa.

Cứ việc Đạo Đức Chân Kinh nội dung mỗi cái thế giới đều có, nhưng

Cho nên, thường nhân nếu muốn ra thuộc về mình Đạo Đức Chân Kinh, nhất định phải bỏ đi sở hữu dấu chấm câu, quên dĩ vãng hết thảy đối Đạo Đức Chân

Kinh sở hữu.

Mà phía sau có thể ra bản thân tư tưởng, mới có thể có chính mình lĩnh ngộ.

Sau ba tháng, Giang Phong từ bế quan địa mà đi ra, lĩnh hội Đạo Đức Chân Kinh về sau, đối với Thái Thượng Vong Tình cảnh nâng cao một bước.

"Thái Thượng Vong Tình vốn là tồn tại ở giữa thiên địa, không bởi vì là người nào mà tồn tại!"

Giang Phong có chỗ minh ngộ, biết được vì sao tồn tại lão tử sinh ra trước Hoàng Thạch Thiên Thư ghi chép Thái Thượng Vong Tình cảnh.

"Thủy Hoàng làm đông Tầm, Chư Tử Bách Gia cũng nên tề tụ Tang Hải!"

Giang Phong lên tiếng lời nói, trong cõi u minh, thiên địa vì mà chấn động, toàn bộ thế giới bắt đầu không muốn người biết biến động.

Nửa tháng sau, Thủy Hoàng đông Tầm, cùng một thời gian, Chư Tử Bách Gia tề tụ Tang Hải, chỉ có nông gia bởi vì một loại nào đó trong cõi u minh biến cố, vắng mặt.

Trong lúc nhất thời, Tang Hải địa cuồn cuộn sóng ngầm, không khí ngột ngạt tới cực điểm, gần như là vừa chạm vào tức.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 283: Đánh Cược

Chương 283: Đánh cược

Một ngày này, thiên địa nhất định phát sinh cự đại biến hóa, Thủy Hoàng rốt cục rút ra bên hông hắn "Thiên Vấn!" Hắn hướng thế người chứng minh một chút, hắn sắp đông Tầm.

Đây là một trận nhất định vô pháp bình tĩnh chiến đấu, hắn xuất hành, gặp được vô số thích khách ám sát.

Đặc biệt là tại Tang Hải thời điểm, hết thảy, đều trở nên bạo loạn đứng lên, Tang Hải, sẽ vĩnh viễn bị thế nhân nhớ kỹ, bởi vì tại cái kia gió táp mưa sa ban ngày dưới, vô số đầu người máu vẩy vũ lâm, nơi này, là chân chính giết hại địa.

Cao Tiệm Ly đối đầu Ảnh Mật Vệ thống lĩnh Chương Hàm, Mông Điềm bọn người khí lực va chạm Thiếu Vũ chỉ huy Sở Quốc nhất tộc.

Trương Lương Lăng Hư kiếm xuất, đối đầu Tinh Hồn.

Triệu Cao cưỡi một đầu được xưng hươu sừng đỏ, sắc mặt âm trầm, chỉ huy La Võng sát thủ đối đầu Vệ Trang Nghịch Lưu Sa thích khách đoàn.

Một tiếng kiếm minh, giữa thiên địa xẹt qua một đạo như thiểm điện kiếm mang, hóa thành Cửu Thiên Long, lại là Doanh Chính trong tay Thiên Vấn, ra khỏi vỏ!

Thủy Hoàng Thiên Vấn ra khỏi vỏ, cái này trên kiếm phổ xếp hàng thứ nhất

Thần Kiếm hôm nay rốt cục có người nhìn thấy nó chân dung.

Không có người thấy Thủy Hoàng xuất thủ, tại rất nhiều trong mắt người, hắn bất quá là một cái khí vận bị thiên địa tán thành thiên cổ nhất Đế.

Bây giờ đến Tang Hải, tựa hồ loại này khí vận nhận áp chế, duy chỉ có Tang Hải máu chảy thành sông, thả mới có thể để cho Huyết Sát khí che lại Thiên Cơ, để phương thiên địa này trở nên hỗn loạn đứng lên.

Một người sát nghiệt càng nặng, nhận Nghiệp Lực cũng lại càng nặng, chính là bởi vì như thế, Nho Gia, Đạo Gia , chờ Ẩn Thế Cường Giả vừa rồi dám làm như thế.

Bọn họ tuy nhiên kiêng kị tại Doanh Chính phía sau người kia, nhưng là, người nếu là đến nhất định không đường có thể đi cấp độ, bọn họ chọn không tiếc bất cứ giá nào, cũng muốn cùng ngươi đồng quy vu tận.

Giữa thiên địa kiếm quang giao thoa, một đạo thân thể mặc màu đen Đế Bào thân ảnh chậm rãi từ trên mặt đất lăng không dậm chân, tay hắn cầm Thiên Vấn, bễ nghễ mắng thế gian vạn vật.

Một cỗ khí thế đáng sợ đột nhiên từ trên người hắn bạo phát, hắn quát to: "Ta bái sư Thái Nhất thật, tu hành đến suốt đời, nay ta thành Bá Nghiệp, vạn thế chảy dài lưu giữ, thế gian duy ta Thiên Cổ Đệ Nhất Đế." Tựa hồ xác minh hắn lời nói, ngay tại Doanh Chính vừa dứt lời đồng thời, Thiên Địa Cộng Minh, Đại Đạo âm tại luân chuyển, một cỗ hồng Đại Vĩ Lực từ trên trời giáng xuống.

Thủy Hoàng Doanh Chính, cầm trong tay Thiên Vấn, toàn thân bị một đạo từ trên trời giáng xuống cột sáng màu trắng bao phủ, hắn như là nhất tôn Thiên Thần, có không có thể ngang hàng uy thế.

Ánh mắt của hắn liếc nhìn quần hùng, sở hữu bị hắn đảo qua Chúng Cường người, ai cũng tâm thần cảm thấy run rẩy, một cỗ ai cũng uy áp, ép đến bọn hắn căn bản không đứng dậy nổi tới.

"Thủy Hoàng Doanh Chính, vậy mà có thể tu luyện?" Nông gia Điền Hổ mắt lộ ra chấn kinh sắc, hiển nhiên, bọn họ đều đánh giá sai Thủy Hoàng.

Thiên địa hạn chế Thủy Hoàng trường sinh, ai có thể ngờ tới, Nhất Giới Phàm Nhân Thủy Hoàng vậy mà có thể tu luyện?

Một tiếng cự đại nổ vang, một đầu cự đại cơ quan thú phá không mà ra, lấy thế như chẻ tre thế, giết tiến Tần Binh, chỗ lướt qua không thể ngăn cản.

"Cơ quan Thanh Long!"

Có người nhận ra cái này một đầu Cơ Quan Thú, chính là Mặc gia cường đại nhất chiến tranh vũ khí, không có một, chính là cơ quan Bạch Hổ cũng phải cam bại phía dưới.

"Rống!"

Này cơ quan Thanh Long lại như Chân Long, phát ra gầm lên giận dữ, lăng không nhảy lên đáp xuống, mang theo không gì sánh kịp lực va đập phóng tới Thủy Hoàng.

Giờ khắc này, cho dù Thủy Hoàng Doanh Chính có thể tu luyện lại như thế nào, duy chỉ có đem chém giết, bọn họ mới có hi vọng thành tựu này Vô Thượng Vĩ Nghiệp, giờ khắc này, bọn họ điên cuồng, cơ hồ tế ra bản thân đủ khả năng đánh bại Thủy Hoàng thủ đoạn, bọn họ nhất định giết chết Doanh Chính.

"Chỉ là một đống mục vật, cũng dám khiêu khích trẫm uy nghiêm?" Thủy Hoàng Doanh Chính đứng lơ lửng trên không, cầm trong tay Thiên Vấn, ánh mắt của hắn đột nhiên ngưng tụ, lạnh hừ một tiếng, trong tay Thiên Vấn trong nháy mắt hướng về phía trước chém ra.

Một đạo làm người sợ hãi thần quang trong nháy mắt hướng cơ quan Thanh Long chém tới.

Chỉ nghe một tiếng ầm vang, đầy trời mảnh vụn bay lên, Long Đầu chân rồng

nện rơi xuống đất, Mặc gia vẫn lấy làm kiêu ngạo cơ quan Thanh Long, đúng là tại Thủy Hoàng trước mặt, liền một chiêu đều tiếp nhận qua.

Trong lúc nhất thời, chung quanh nhất thời an tĩnh lại, cái này còn là người sao? Không phải nói Nhân Hoàng không thể tu luyện sao? Thế giới này vì Hà điên cuồng như vậy?

Sưu!

Ngay tại Thủy Hoàng Doanh Chính sắp thu hồi Thiên Vấn thời điểm, bỗng nhiên, trong hư không nhô ra một cái như bạch ngọc khô gầy lão thủ, tay kia mới vừa xuất hiện, liền lấy tay chụp vào Thủy Hoàng trong tay Thiên Đế Kiếm.

"Đại Đạo Âm Dương, diễn hóa Thái Nhất!" Ngay tại này cự đại bàn tay lớn màu vàng óng sắp chụp vào Thủy Hoàng trong tay Thiên Vấn tế, bỗng nhiên, một tên hắc bào trung niên lão tử lách mình trong nháy mắt xuất hiện, hắn đúng là trực tiếp một chưởng vỗ ra, vô tận diễn hóa năng lực, hình thành một cái cự kiếm tịch thẳng hướng này cự đại bàn tay lớn màu vàng óng.

"Bách Bộ Phi Kiếm!" Đồng thời, hừ lạnh một tiếng vang lên, một đạo sắc bén vô cùng kiếm quang xông phá hết thảy ràng buộc, trực chỉ Thủy Hoàng mà đến.

Đông Hoàng Thái Nhất quyết đấu từ trong hư không đột nhiên xuất hiện đại thủ, bàn tay to kia chủ nhân không là người khác, chính là Đạo Gia lão tổ Bắc Minh lão đầu, mà Bách Bộ Phi Kiếm chủ nhân chính là Quỷ Cốc Tử.

"Muốn chết!" Thủy Hoàng ánh mắt đột nhiên phát lạnh, hắn lạnh hừ một tiếng, trong tay Thiên Vấn nâng lên, đột nhiên đồng dạng hướng về phía trước vung ra một kiếm.

Một cỗ đáng sợ đến cực hạn, hủy thiên diệt địa lực lượng trong nháy mắt bạo phát đi ra, đây là một đạo nhanh đến cực hạn kiếm quang, Bách Bộ Phi Kiếm còn chưa tới, đạo kiếm quang này lại là sớm đi vào trước mặt đối phương.

Oanh!

Quỷ Cốc Tử không thể không sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, hắn toàn thân bao phủ tại từ vô số bóng kiếm quấn kiếm quang trong hộ tráo, nhưng dù cho như thế, hắn vẫn như cũ vô pháp ngăn trở loại kia đáng sợ kiếm quang, chỉ là trong nháy mắt, liền trực tiếp bị kiếm quang đánh nát hộ tráo.

Cả người trong nháy mắt bay rớt ra ngoài, trong miệng phun máu tươi tung toé, kinh hãi nói: "Làm sao có thể, lực lượng ngươi làm sao có thể đạt tới loại trình độ kia?"

"Đạo huynh, ngươi không ngại a?" Trong hư không lại đi ra một người, Nho Gia lão tổ Tuân Tử vội vàng đỡ lấy Quỷ Cốc Tử, quan tâm nói.

"Hắn tự nhiên không ngại, nhưng là các ngươi, không có đi qua Bổn Tọa đồng ý, liền đối với Thủy Hoàng Doanh Chính xuất thủ, đây là đang đánh ta mặt, các ngươi hẳn là rõ ràng, đã Bổn Tọa thu các ngươi đưa về dưới trướng của ta, vậy các ngươi liền hẳn là thuận nghe ta mệnh lệnh, thế nhưng là bây giờ, các ngươi vi phạm ta ngoài ý muốn nguyện." Trong hư không, đột nhiên đi ra một cỗ kinh khủng uy áp.

Chỉ là cỗ uy thế này mới vừa xuất hiện, Bắc Minh lão đầu, Tuân Tử cùng Quỷ Cốc Tử ba người liền bị đồng thời ép tới quỳ trên mặt đất.

Trên mặt bọn họ hoàn toàn trắng bệch, như thế nào cũng không ngờ tới hội là như thế này kết quả, "Hắn vậy mà trở về."

"Bắc Minh lão quỷ, ngươi không phải nói hắn về không được à, hắn làm sao lại như vậy?" Quỷ Cốc Tử thông suốt ngẩng đầu, nhìn về phía Bắc Minh tử, dùng một loại gần như sắp muốn giết người ánh mắt chất vấn.

Hắn hiện tại trong lòng một mảnh rét lạnh, bởi vì bọn hắn xác thực làm sai.

Đây là một trận đánh cược, cược thắng, liền công thành danh toại, cược thua,

vậy sẽ phải chuẩn bị kỹ càng đưa lên đoạn đầu đài tiết tấu.

Bây giờ, bọn họ cược thua.

Bắc Minh tử sắc mặt một trận tái nhợt, hắn há hốc mồm, lại không cách nào nói cái gì, bởi vì hắn hiện tại cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 284: Nhất Thống Tần Thời Minh Nguyệt

Chương 284: Nhất thống Tần Thời Minh Nguyệt

Hắn xuất hiện, là Bắc Minh lão đầu, Quỷ Cốc Tử, Tuân Tử ba người tuyệt đối không ngờ rằng.

Bọn họ trước đã đưa về Giang Phong dưới trướng, nhưng mà, bọn họ chỉ cho là Giang Phong bị cái kia thần bí tồn tại kiềm chế.

Bọn họ chỉ cần đánh giết Thủy Hoàng, liền có thể phi thăng rời đi cái thế giới này, sở thụ đến thực lực áp chế, cũng sẽ thoát ly thiên địa này Long Khí trấn áp, tăng mạnh.

Đến lúc đó, bọn họ cho dù đối mặt Giang Phong, cũng có thể có một bảo đảm năng lực, nhưng là bây giờ xem ra, bọn họ sai.

Trong hư không, một đạo áo trắng thân ảnh chậm rãi từ trong hư không hiển hiện, ánh mắt của hắn liếc nhìn, ánh mắt bên trong vô cùng đạm mạc.

"Các ngươi lá gan thật đúng là không nhỏ, xem ra, lần trước giáo huấn, vẫn không có cho các ngươi mang đến trí nhớ." Giang Phong đứng chắp tay, ánh mắt quét về phía Quỷ Cốc Tử, Quỷ Cốc Tử toàn thân nhất thời một trận rét lạnh, hắn kinh hãi phát hiện, chính mình trong bất tri bất giác, đúng là bị một cỗ vô hình đáng sợ thần uy cho trói buộc tại nguyên chỗ, hoàn toàn không thể động đậy.

Đồng dạng, Giang Phong nhìn về phía Bắc Minh lão đầu còn có Tuân Tử hai người, hai người đồng dạng bị một cỗ vô hình uy lực đáng sợ cho trói buộc chặt.

Giờ khắc này, tất cả mọi người dừng lại đánh nhau, trong ánh mắt bọn họ vô cùng kính sợ nhìn lấy không trung bốn vị cường giả.

Nho Gia lão tổ, Đạo Gia lão tổ cùng Quỷ Cốc Tử mạch đương nhiệm Quỷ Cốc Tử, bọn họ đều là cái thế giới này có được vô thượng địa vị tồn tại, thế nhưng là hiện nay lại là tại một người trước mặt quỳ rạp trên đất.

Tựa hồ tại thời khắc này, trong lòng bọn họ tín ngưỡng hoàn toàn bị phá hủy.

Bọn họ ngừng thở, bởi vì, bọn họ hoàn toàn không thể nói chuyện, bọn họ bị này cỗ thần bí Thiên Uy cho chấn nhiếp.

"Xem như trừng phạt, phế các ngươi trăm năm đạo hạnh!" Giang Phong ánh mắt phát lạnh, thần quang lấp lóe, nhấc chân một chân liên tục đá ra.

Cho tới nay, từ khi bước vào tu chân thế giới đến nay, hắn tựa hồ thói quen lấy tay dùng nắm đấm qua nói chuyện với người.

Bất quá hôm nay, ôn hòa nho nhã hắn, vẫn là lựa chọn dùng chân qua nói chuyện với đối phương.

Vừa nói, hắn một chân đá ra, chỉ nghe đông một tiếng vang trầm.

Quỷ Cốc Tử, Tuân Tử cùng Bắc Minh lão đầu không có chút nào bất luận cái gì lực phản kháng, cứ thế mà bị đá đến trực tiếp đảo bay lên.

Trong miệng liên tục phun ra ba ngụm máu tươi, thế nhưng là, lại không cách nào phản kháng cái gì.

Đông Hoàng Thái Nhất, dùng một loại kính sợ mục đích ánh sáng nhìn lên trên bầu trời Giang Phong, tiếp theo nhìn về phía bay ngược trên mặt đất, miệng phun máu tươi Quỷ Cốc Tử ba người, hắn trong mắt lóe lên một chút thương hại.

Giang Phong kịp thời xuất hiện, hoàn toàn thay đổi cái thế giới này đại thế.

Sau đó không lâu, Nho Gia quy về Thiên Ngoại Thiên một mạch, Quỷ Cốc quy về Thiên Ngoại Thiên một mạch, Đạo Gia quy về Thiên Ngoại Thiên một mạch. . .

Lớn như thế thế dưới, bị đánh tàn Mặc gia đồng dạng không có lựa chọn. . .

Cơ hồ là cùng một thời gian, Chư Tử Bách Gia thậm chí là toàn bộ thiên hạ, tại Giang Phong xuất thủ dưới, cho dù không muốn thống nhất, cũng là không thể nào.

Thế giới, hoàn toàn đưa về Đại Tần Đế Quốc dưới trướng.

Đế Sư tại Tang Hải, Tiểu Thánh hiền trang bên trong, hội tụ Chư Tử Bách Gia vô cùng trí tuệ, tụ Nhất Quốc tư nguyên, hợp Bách Gia năng lực, muốn đem Chư Tử Bách Gia truyền thừa hóa thành Nhất Thư bên trong.

Ba năm sau, một vốn tên là (Bách Gia Thánh Điển) chung cực kinh điển xuất thế.

Cuốn sách này bao quát ở trong gầm trời, binh gia, Pháp Gia, Nho Gia. . . Hết thảy đạo lý cái gì cần có đều có.

Quỷ Cốc ngang dọc đạo thuật, Đạo Gia Luyện Khí Thuật, nông gia Ngũ Cốc, Thần Nông Bản Thảo. . .

Đạo Pháp, thần công, Cơ Quan Thuật, Nông Điền Thủy Lợi, Dưỡng Sinh nói. . .

Đại Tần Đế Quốc từ đó trở nên càng thêm cường đại, tại Đế Sư chỉ dẫn dưới, Đại Tần Đế Quốc đầu mâu chỉ hướng phía tây, mở mở cương thổ chiến tranh từ đó xuất phát, Đại Tần thiết kỵ, hướng tây phương tiến lên.

Thủy Hoàng tại ba năm sau, hoàn toàn thống nhất toàn cầu.

Lúc này, thế giới vô cùng phồn vinh, đây là một cái thuộc về Đại Tần Đế

Quốc thế giới.

Tại Hàm Dương hoàng cung địa điểm cũ, nhất tôn cao đến vạn mét to lớn vô cùng tượng thần cao cao đứng sừng sững.

Mỗi khi mọi người nhìn thấy hắn, đều sẽ kính sợ vô cùng tế bái một phen, hắn là Đại Tần Đế Quốc vĩ đại công thần: Đế Sư đại nhân.

Hàm Dương Cung, rộng lớn vô biên, đây là một chỗ to lớn vô cùng Thần Miếu, hàng năm hương hỏa cường thịnh.

Đại Tần Luật pháp quy định, hàng năm Đại Tần Hoàng Thất con cháu, nhất định tới đây tế bái, bách tính hàng năm cũng là nhất định từng nhà tế bái Đế Sư đại nhân.

Vì thế, Đại Tần Đế Quốc còn ban phát luật pháp, phàm là cung phụng Đế giống người, đều là có thể hưởng ba năm miễn thuế chế độ.

Đương nhiên, linh nghiệm thời điểm còn ở phía sau, bởi vì cung phụng Đế Sư, phàm là có chuyện nhờ người, ai cũng từng cái linh nghiệm.

Mưa thuận gió hoà, không hề lời nói dưới, bởi vì Đế giống linh nghiệm duyên cớ, dân gian đã đem Đế Sư phụng làm thần tiên.

Đây đều là nói sau, trăm năm về sau, Tần Quốc hoàn toàn bước vào một cái trước đó chưa từng có thịnh thế, một loại tên là kiến thức khoa học kỹ thuật truyền vào Tần Quốc.

Tại Công Thâu gia tộc chỉ dẫn dưới, Đại Tần Đế Quốc lần thứ nhất xuất hiện "Máy phát điện, TV, điện thoại, công cụ giao thông xe lửa, xe đạp các loại."

Mỗi loại ban đầu vốn không thuộc về cái thế giới này đồ,vật bị sớm hơn hai nghìn năm quảng bá đi ra.

Thế giới Thiên Cơ hỗn loạn, hoàn toàn hướng không đường về tiến lên.

Đương nhiên, những này đối với Giang Phong tới nói đều đã không trọng yếu, tại trong lúc này, hắn lại về một chuyến Chiến Thần Điện.

Chiến Thần Điện bên trong, thê tử Mã Đan Na mấy người cũng không tại, vì thế, Giang Phong tiến về Phong Vân Vị Diện một chuyến.

Lần này, ý hắn bên ngoài phát hiện thê tử Mã Đan Na vậy mà bước vào tứ giai thực lực, mà Vương Siêu càng là bước vào Ngũ Giai.

Người khác, giống Chung Thiên Chính bọn họ, thực lực hoặc nhiều hoặc ít cũng là đề bạt không ít, đây coi như là cái không nhỏ thu hoạch.

Ngoài ý muốn về ngoài ý muốn, vì có thể làm cho thực lực bọn hắn lần nữa đề bạt, Giang Phong quyết định đem bọn hắn đưa đến Tần Thời Minh Nguyệt trong hoàng cung ở lại tu luyện.

Mà con trai mình Giang Vân, lúc này đã tám tuổi.

Tiểu gia hỏa đã trở nên theo cái tên đô con một dạng, đối với con trai của cái này tiện nghi, Giang Phong không có bao nhiêu thời gian qua chiếu cố, trong lúc nhất thời đảo là có chút thật có lỗi.

Vì đó, Giang Phong cố ý lưu tại mẹ con bên người, cùng bọn họ trọn vẹn một tháng, lúc này mới chọn rời đi Tần Thời rõ ràng, tiến về Long Xà Thế Giới.

Long Xà Thế Giới Singapore Trần Thị tập đoàn.

Viêm nhiệt mùa hè luôn luôn dễ dàng để cho người ta trở nên phiền não, Trần Thị tập đoàn chủ tịch hội nghị trong văn phòng, một tên thân thể mặc đồ trắng kiểu áo Tôn Trung Sơn trung niên nam tử chính đứng chắp tay, đan tay cầm một cây bút lông, hơi hơi thấp nằm mắng thân thể tại trước mặt bàn bên trên viết Khải Thư.

Nhất bút nhất hoạ, Bút Tẩu Long Xà, mười phần có tiết tấu.

Hắn sắc mặt trầm ổn, hô hấp kéo dài có dài, cái trán thái dương huyệt nâng lên, trong ánh mắt, cũng là thường xuyên lấp lóe sắc bén quang.

Nếu như Giang Phong ở đây, liền sẽ phát hiện người này không là người khác, đúng là hắn phụ thân, Giang Hải, Giang Hải thực lực, đã bước vào tam giai, tuy nhiên tại hắn thế giới tính toán cao không đáng bao nhiêu.

Nhưng là ở cái thế giới này, lại là có thể được cho thực lực đạt tới đỉnh phong loại kia tồn tại, tất cả những thứ này đều muốn quy về Giang Phong nửa năm trước cho Trần Ngả Dương mang đến Kỳ Lân Huyết cùng Long Huyết Long Nguyên.

Khoảng cách Giang Phong rời đi cái thế giới này, đã quá khứ nửa năm.

Trong nửa năm này, phát sinh quá nhiều chuyện, những này, nói rất dài dòng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 285: Kinh Động Như Gặp Thiên Nhân

Chương 28: Kinh động như gặp thiên nhân

"Giang bá phụ, bây giờ Thư Pháp ý cảnh xa xăm chảy dài, bằng vào ta bây giờ cảnh giới, nhưng cũng là vô pháp đoán được bên trong đến tột cùng, ngải dương kính phục!" Giang Hải bên cạnh, tiếp cận đến một tên chải lấy ly lớn đầu, người mặc một bộ màu trắng quần áo luyện công nam tử, Trần Ngả Dương, trên mặt ý cười, vỗ tay tán thán nói.

Giang Hải nghe vậy, không khỏi hơi có chút kinh ngạc quay đầu lại, thấy là Trần Ngả Dương đi vào bên cạnh hắn, không khỏi cười nói: "Nguyên lai là ngải dương đến, bây giờ ngươi cảnh giới chính mình đạt tới đến Hư Cảnh bên trên, toàn bộ Trung Hải trong ngoài ai không biết ngươi Trần Ngả Dương chính là làm không thẹn Ẩn Tu, ngươi cũng không cần khiêm tốn nữa?"

Giang phụ biết rõ Trần Ngả Dương đây là đang khiêm tốn, thấy thế, lại là cười mắng.

Trần Ngả Dương nghe vậy, lại là có chút lộ ra khiêm tốn nói: "Giang bá phụ ngài cũng có chút khiêm tốn, nếu là ngài xuất thủ, ai còn có thể cùng ngài giao thủ một hai, còn có Giang bá mẫu, lấy nàng thực lực, hoàn toàn không kém gì ngài a."

Giang Hải nghe vậy, lại là sững sờ, tiếp theo cười nói: "Ngươi ngược lại là nói đến có lý, A Mai nàng tu luyện thiên phú xác thực rất cao "

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Giang phụ thả ra trong tay bút lông, hắn hướng Trần Ngả Dương hỏi: "Đúng, Tiểu Trần nàng tại sao không có cùng ngươi bá mẫu trở về?"

Trần Ngả Dương nói: "Bá mẫu cùng bụi tỷ ngay tại Tân Hải một vùng du ngoạn, đoán chừng trở về hắn là sẽ trễ một chút."

"Há, như thế a" Giang phụ khóe miệng mang theo một vòng ý cười, trầm ngâm một hồi.

Trần Ngả Dương thấy thế, cười nói: "Bá phụ, ngài là muốn ăn bụi tỷ cùng bá mẫu nấu cơm a?"

Tựa hồ bị Trần Ngả Dương điểm phá ý nghĩ, Giang phụ nghe vậy, cười ha ha, nhìn lấy Trần Ngả Dương nói: "Vẫn là ngươi hiểu ta."

"Bá phụ ngài quá khen, nếu như ngươi có nhu cầu gì, theo ngải dương nói một tiếng là được." Trần Ngả Dương có chút thụ sủng nhược kinh nói.

Đường đường một túi Quốc Thuật Đại Tông Sư, Trần Ngả Dương, ngoại giới tục truyền thực lực đã đạt tới xuất thần nhập hóa cấp độ , có thể thực sự sông mà đi, Tích Thủy không dính thân thể cấp độ.

Nhưng mà, liền là một nhân vật như vậy, bây giờ tại Giang Hải trước mặt, lại là biểu hiện được cung kính như thế.

Nhưng là, Trần Ngả Dương chưa từng có cảm thấy mình có ủy khuất gì.

Giang Phong đem Giang phụ cùng Giang mẫu giao cho hắn chiếu cố, này đối với hắn mà nói liền là một loại vinh hạnh lớn lao.

Vừa nghĩ tới người kia cường đại, Trần Ngả Dương trong đầu, vẫn ở chỗ cũ hồi tưởng Giang Phong đã từng vô địch phong tư.

Bây giờ, hắn đến đến các loại cấp độ?

"Xoạt xoạt!" Ngay tại Trần Ngả Dương cùng Giang phụ hai người chuyện trò vui vẻ bên trong, bỗng nhiên, cửa phòng bị chậm rãi đẩy ra, một người phụ nữ thanh âm cũng theo vang lên.

"Ngải dương, đã ngươi là nhỏ Phong bằng hữu, những ngày này cũng nhiều uổng cho ngươi chiếu cố chúng ta, chúng ta cũng không cần khách khí như vậy." Giang mẫu một bộ lam sắc áo dài, đầy đặn ngạo nghễ ưỡn lên bờ mông kiện hàng tại áo dài dưới, để nàng xem ra càng có phong vận.

Lại thêm bởi vì tu luyện có thành tựu, Trú Nhan Hữu Thuật, nàng xem ra liền theo một cái hai chừng hơn mười tuổi thiếu phụ không sai biệt lắm, một cổ hương phong đánh tới, Giang phụ hai mắt sáng lên, nhất thời có loại dâng lên một cỗ xúc động, có loại muốn lập tức đem Giang mẫu dốc sức vào trong ngực xúc động.

Gặp Giang phụ cái kia có chút ánh mắt bỉ ổi xem ra, Giang mẫu ánh mắt Hà Mẫn duệ, trong nháy mắt liền cảm ứng được, nàng hướng Giang phụ trừng liếc một chút, nhất thời, Giang phụ sắc mặt cứng đờ, có chút uể oải hạ xuống.

"Bá phụ, Tiểu Dương!" Theo Giang mẫu đi vào văn phòng, một tên người mặc tử sắc Đường Trang thanh lệ xinh đẹp nữ tử cũng đi tiến gian phòng bên trong.

Đối với dĩ vãng, Đường Tử Trần tại đối mặt Giang phụ cùng Giang mẫu lúc, nhiều một tia rụt rè cùng dịu dàng.

Nàng tại Giang phụ cùng Giang mẫu trước mặt, tựa như là một cái ôn nhu tiểu tức phụ, các phương diện đều làm được mười phần chu đáo.

Trần Ngả Dương gặp Đường Tử Trần mở miệng, hắn vội vàng cười nói: "Bụi tỷ, các ngươi có gì cần, ta ra ngoài mua qua." Trần Ngả Dương tại đối mặt Đường Tử Trần lúc, luôn luôn có một loại lớn lao áp lực.

Dù sao hắn nhưng là biết rõ Đường Tử Trần nữ tử này không đơn giản, tuy

nhiên trước mắt hắn thực lực cũng không yếu tại Đường Tử Trần, nhưng bản thân hắn đối Đường Tử Trần, luôn luôn có như vậy một tia cố kỵ.

"Tiểu Dương gia hỏa này" nhìn thấy Trần Ngả Dương mượn cớ vội vàng rời đi, Giang phụ cùng Giang mẫu đều là cười, Đường Tử Trần thấy thế, cũng là có chút dở khóc dở cười.

"Là ngươi Phong ca" nhưng mà, ngay tại Giang phụ cùng Giang mẫu cùng Đường Tử Trần ba người ăn ý mỉm cười tế, bên ngoài, mới vừa đi ra văn phòng đại môn Trần Ngả Dương lại là có chút khó tin kinh ngạc nói.

Nghe được Phong ca hai chữ, nguyên bản còn đang mỉm cười Đường Tử Trần lại là toàn thân chấn động, trong ánh mắt, chẳng biết lúc nào có chút tan rã, trong đầu, vô số đạo thân ảnh bay lượn mà qua.

Nàng đã không sai biệt lắm nửa năm chưa thấy qua hắn, còn nhớ rõ ngày đó, nàng tiến về Singapore Trần Thị tập đoàn, muốn nhất kích để Trần Ngả Dương minh bạch cùng mình Võ Đạo Cảnh Giới chênh lệch, nhưng mà lại không ngờ trên đường gặp được cái này phân biệt đã lâu nam tử.

Nàng thế nào cũng không ngờ tới hắn thực lực trở nên như vậy thâm bất khả trắc.

Bởi vì cảm giác lừa gạt mình, nàng coi là đời này sẽ không lại gặp mặt, nếu không phải về sau đang quyết đấu Ba Lập Minh, đánh bại thế giới đính cấp sát thủ tổ chức G.O.D, nàng còn tưởng rằng Giang Phong là mỗ Nhất Thế năng lực người.

Nhưng là bây giờ xem ra, chính nàng sai, bởi vì nàng hoàn toàn tra không được Giang Phong tung tích, thẳng đến về sau Giang phụ cùng Giang mẫu tìm tới nàng, cho Giang Phong bảo an một cái là tu sĩ thân phận, Đường Tử Trần mới bắt đầu tiếp nhận sự thật này.

Nàng một mực đang truy tìm võ giả đường, Quốc Thuật đạt tới Đan Đạo viên

mãn, đến Hư Cảnh, muốn lại đột phá rất khó.

Trên cái thế giới này không có cái gọi là Tiên Thần, nhưng là, Giang Phong cho nàng hi vọng, vô luận là từ đối với võ đạo yêu quý, vẫn là nàng bản thân đối nam tử này một loại không khỏi tình hoài, nàng vẫn là tiếp nhận cùng Giang phụ Giang mẫu cùng một chỗ lựa chọn.

Két một tiếng, nương theo lấy văn phòng cửa phòng bị chậm rãi đẩy ra, gian phòng bên trong, nhất thời không khí ngột ngạt đến một cái cực điểm.

Một đạo người mặc màu trắng đen Âm Dương Đạo Bào, chân đạp Vân lũ giày, chải lấy một đầu Đạo Gia búi tóc nam tử rốt cục xuất hiện.

Đạo bào, không phải đơn giản nói bào, đạo bào này là Giang Phong tại Tần Thời Minh Nguyệt thu thập không ít Thiên Tài Địa Bảo chế tạo thành.

Cái gì vạn năm băng phách, thượng cổ Long Hồn, cái gì Phượng Hoàng Huyết Tinh.

Lại dùng Đấu Phá Thế Giới một chút đỉnh cấp tài liệu, sau cùng dung hợp, dùng Đế Viêm đoán tạo, một thân đỉnh cấp trang bị, phòng ngự lực có thể nghĩ.

Hắn mặc dù không có toàn thân bảo bối quang đại tác, nhưng là, quanh thân lại là thỉnh thoảng có từng đạo thải quang đang lưu chuyển, như thế Thần Dị một màn thấy một bên Trần Ngả Dương con mắt đều trừng đến căng tròn, dù sao, cái này thực sự quá tại Huyền Huyễn.

"Cha, mẹ, ta trở về." Mới vừa vào phòng, Giang Phong liền nhìn thấy Giang phụ cùng Giang mẫu, tiếp theo ánh mắt khẽ giật mình, nhìn thấy một bộ Đường Trang Đường Tử Trần, trong lúc nhất thời, hắn lại là có chút ngây người.

Bất quá, hắn định tính Hà cao, rất nhanh, loại kia trong lòng tư niệm liền bị hắn áp chế xuống, trên mặt hắn không có bất kỳ cái gì sướng vui đau buồn, "Bụi tỷ!"

Một tiếng bụi tỷ gọi ra, tựa hồ có được có vô cùng lực lượng, giờ khắc này, kiên cường Đường Tử Trần rốt cục che đỏ tinh khiết, khóc ồ lên.

"Tiểu Phong, ngươi nói một chút ngươi." Giang mẫu vội vàng ôm Đường Tử Trần, an ủi đứng lên, trừng Giang Phong một cái nói.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 286: Khó Được Tĩnh Mịch

Chương 286: Khó được tĩnh mịch

"Ách, mẹ, ta có phải hay không làm gì sai?" Giang Phong có chút im lặng trợn mắt trừng một cái, nhưng là trước mắt loại tình huống này, hắn xác thực không tốt nói cái gì.

Đường Tử Trần bởi vì nhìn thấy chính mình loại kia tình cảm, hắn như không phải là đồ ngốc, liền nhất định hiểu được.

Chính là bởi vì như thế, hắn trong lúc nhất thời lại là không biết nên làm sao bây giờ?

"Tên tiểu tử thối nhà ngươi, còn thất thần làm gì?" Giang phụ nhìn chằm chằm Giang Phong, trong lúc nhất thời lại là vừa bực mình vừa buồn cười, hắn tức giận trừng Giang Phong liếc một chút.

Giang Phong ngượng ngùng cười một tiếng, thấy thế, nguyên bản còn đang khóc Đường Tử Trần lại là thổi phù một tiếng bật cười.

Trần Ngả Dương cũng hơi hơi nhe răng cười một tiếng, không qua sông Phong lại là không nhìn thẳng hắn, coi hắn là không khí, chúng ta Giang Đại Hiệp hướng giới tính rất bình thường, cho dù Trần Ngả Dương nụ cười rất là ấm áp, nhưng đối với Giang Phong tới nói, lại là có như vậy một loại cảm giác cổ quái.

"Ngải dương, cùng chúng ta hai người lỗ hổng ra ngoài bên ngoài hít thở

không khí đi, trong này hơi nóng? !" Giang phụ giả vờ giả vịt hướng Trần Ngả Dương làm cái nháy mắt ra hiệu biểu lộ, tiếp theo ánh mắt nhìn về phía Giang mẫu, Giang Phong hơi có chút kinh ngạc quét Giang phụ liếc một chút, ý là đang nói: "Ngươi cái lão già nát rượu, hôm nay ngược lại là khai khiếu."

Giang phụ trực tiếp về cái: "Ngươi bây giờ mới biết ta à."

Giang mẫu trực tiếp trừng liếc một chút Giang Phong, Giang phụ trong nháy mắt uể oải hạ xuống, có chút ngượng ngùng sờ mũi một cái.

Ba người lui ra khỏi phòng, trong phòng, chỉ còn lại có một mình đứng trong phòng ở giữa Đường Tử Trần, nàng này lê hoa đái vũ bộ dáng, quả thật làm cho người nhìn lấy rất là đau lòng.

Ai có thể nghĩ đến, ngày bình thường, tại bên ngoài danh xưng nữ cường nhân Đường ma nữ, Đường Môn Tổng Đà người, bây giờ lại là lần này nữ nhi Zz1tai.

Người khác không tin, Trần Ngả Dương càng là một bộ gặp Quỷ biểu lộ, vừa đi theo Giang phụ cùng Giang mẫu phía sau một vừa lầm bầm lầu bầu nói: "Phong ca cũng là ngưu bức, trách không được bụi tỷ đối với hắn như thế nhớ mãi không quên!"

Hắn dùng một loại cơ hồ sùng bái không thôi giọng điệu nói.

Đi ở phía trước Giang phụ Giang mẫu nghe vậy, lại là không khỏi buồn cười nói: "Ngải dương a, ta nhìn tiểu tử ngươi cũng trưởng thành, là không phải lúc cái kia để cho chúng ta lão lưỡng khẩu qua uống ngươi rượu mừng a?"

"A!" Trần Ngả Dương nghe vậy, cổ căn trong nháy mắt đỏ thấu, hắn có chút lúng túng không thôi cười nói: "Bá phụ bá mẫu, các ngươi cũng đừng nói đùa ta , giống như ta vậy người, muốn muốn lấy vợ sinh con, còn chưa tới thời điểm đây."

Giang mẫu lại là lắc đầu, tề mi lộng nhãn nói: "Ta nhìn Tưởng liền tin hắn này cháu gái Tưởng viện cũng rất không tệ, nàng gần nhất không phải cũng thường xuyên tìm ngươi luận bàn công phu tới, không phải sao?"

Tựa hồ bị Giang mẫu nói đến tâm lý, Trần Ngả Dương vội vàng liên tục ho khan vài tiếng, lúng túng nói: "Bá phụ bá mẫu, các ngươi cũng đừng bắt ta nói đùa, bát tự đều không nhếch lên sự tình đâu, hiện tại ai có thể biết rõ?"

Giang phụ lại là không nhịn được nói: "Hiện tại người trẻ tuổi tìm vợ cứ như vậy khó? Tiểu Phong tiểu tử thúi kia cũng thật sự là tốn sức, nhớ năm đó, ta và ngươi bá mẫu nói chuyện yêu đương thời điểm, ngươi đoán ta dùng bao lâu đem nàng lấy về nhà?"

Giang phụ có chút dương dương đắc ý thần bí nói.

Trần Ngả Dương không khỏi hiếu kỳ nói: "Ồ? Bá phụ ngươi dùng bao lâu?"

Giang phụ dựng thẳng lên một cây ngón cái: "Một tháng!"

Phốc phốc!

Vừa dứt lời, Giang mẫu lại là nhịn không được cười ha ha lên tiếng, Giang phụ nhất thời mặt mo đỏ ửng.

Trần Ngả Dương cười ha ha, thực hết thảy đều đã Nhiên Minh.

Giang phụ năm đó truy Giang mẫu, trọn vẹn dùng mười năm!

"Nguyệt Minh Tinh Hi, giờ này khắc này, có phải hay không cái kia đến lên một chén Đỗ Khang?" Trần Thị cao ốc tầng cao nhất, là một chỗ trang trí đỉnh cấp khu biệt thự.

Ở phía trên, có hoa vườn, có hồ bơi, có máy bay trực thăng bãi đậu máy bay.

Nếu là ngươi có tiền ngươi hội làm cái gì?

Đơn giản tại mua một chiếc du thuyền, sau đó mời mời một ít Kim Tự Tháp đỉnh đầu đại nhân vật, cùng mình cùng đi ăn tối!

Bất quá đối với Giang Phong loại tầng thứ này người mà nói, quả thật có chút quá mức lạc hậu.

Tái đi một Tử hai bóng người đứng tại rào chắn trước, phía trước, chính là toàn bộ Singapore tiểu thành toàn cảnh.

Ở chỗ này, ngươi có thể nhìn thấy nó phồn hoa.

"Ngươi muốn cùng rượu gì? Ta đi cấp ngươi cầm?" Đường Tử Trần buông xuống chính mình nữ nhân cao ngạo, nhu tình hỏi.

"Ngươi thử một chút cái này, thực nó rất tốt." Giang Phong lật tay, không biết từ nơi nào biến ra một bình cổ trang sứ tửu, một cái ném cho Đường Tử Trần.

Chính hắn trực tiếp mở ra tửu, uống thả cửa đứng lên.

Đường Tử Trần thấy thế, cười nhạt một tiếng, cũng là trực tiếp mở ra, uống đứng lên.

Hai người đối ẩm, không có có dư thừa lời nói, nhưng là giờ này khắc này, hai người tâm cảnh cơ hồ là giống nhau.

Không biết uống bao lâu, Đường Tử Trần mặt có chút ửng đỏ, nàng nỗ lực lung lay đầu, lại phát hiện mình thật có chút say.

"Đây là cái gì tửu? Tửu lượng lớn như vậy?" Đường Tử Trần rất đẹp, nàng giống một cái ngượng ngùng nữ hài, đỏ bừng mặt nói ra.

"Đây là Tần Quốc thời kỳ nổi danh Đỗ Khang, ta tìm hắn chuyên môn sản xuất đi ra." Giang Phong cười nói.

Đường Tử Trần nghe vậy, lại là khẽ giật mình, tiếp theo lắc đầu cười nói:

"Ngươi lại tại nhìn trò đùa."

Giang Phong lại là cười không nói.

Đang lúc hắn còn muốn nói cái gì thời điểm, bỗng nhiên, Đường Tử Trần thân thể nghiêng một cái, trực tiếp cắm nhập Giang Phong trong ngực.

"Thật rất ấm áp, còn nhớ rõ chúng ta gặp nhau ngày đó sao?" Tựa hồ hồi tưởng lại chuyện cũ, Đường Tử Trần nỉ non nói.

Giang Phong toàn thân trì trệ, Đường Tử Trần như thế trực tiếp thổ lộ, lại thật là làm cho hắn trong lúc nhất thời không biết như thế nào cho phải.

Hùng hậu thủ chưởng nâng lên, vuốt ve tại Đường Tử Trần này mềm nhẵn trên lưng, một cổ hương phong đánh tới, chính là Đường Tử Trần trên thân thể mùi thơm.

Đường Tử Trần toàn thân kịch liệt run lên, nếu như là khác nam nhân đụng nàng, có lẽ giờ này khắc này nàng đã trực tiếp một chưởng vỗ chết đối phương.

Nhưng là ở cái này chính mình ngày nhớ đêm mong trước mặt nam nhân, nàng không có đi phản kháng.

Ngược lại đem đầu gần sát Giang Phong lồng ngực, cảm thụ được Giang Phong ở ngực loại kia nhiệt độ, cái loại cảm giác này, chưa bao giờ có an tâm.

"Ngày đó, thực thật rất tốt đẹp, ngươi rất đẹp, đây là ta lần thứ nhất gặp ngươi, liền sinh ra một cái ý niệm trong đầu, đương nhiên, không thể nếu không, ta đối với ngươi động tình." Giang Phong không chút nào che giấu chính mình nội tâm ý nghĩ, nói ra.

Đường Tử Trần toàn thân khẽ giật mình, dán đến thêm gần, nàng tiến đến Giang Phong bên tai, môi anh đào thở ra một thanh nhiệt khí, thổi tới Giang Phong vành tai dưới, nói khẽ: "Vậy là ngươi cảm thấy ta chỗ nào càng đẹp?"

"Ngươi hết thảy đều đẹp, vô luận là ngươi người, hoặc là ngươi tâm, đều đẹp." Giang Phong chẳng biết xấu hổ nói ra.

"Tốt, ta hiện tại mới phát hiện, ngươi thật rất lợi hại hoa tâm, loại lời này, đoán chừng ngươi không phải lần đầu tiên nói với ta a?" Đường Tử Trần bỗng nhiên sầm nét mặt, nghiến răng nghiến lợi nói với Giang Phong.

Nhất quyền hung hăng nện vào Giang Phong trên ngực.

"Ôi!" Giang Phong ra vẻ đau đớn vô cùng bộ dáng, toàn thân khẽ giật mình, liên tục lảo đảo lui ra phía sau mấy bước, Đường Tử Trần thấy thế, lại là sắc mặt biến đổi, vội vàng tiến lên, một cái tiếp được Giang Phong.

Đem Giang Phong tiếp trong ngực, Giang Phong đầu tựa ở Đường Tử Trần trong ngực, cảm thụ được này hai đoàn mềm mại, trong lúc nhất thời lại là có chút tâm viên ý mã.

Đầu từ từ.

Đường Tử Trần bị làm đến toàn thân một trận được không thoải mái dễ chịu.

Nhưng là, nàng cũng không có đẩy ra Giang Phong, trên nét mặt, lộ ra lo lắng

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 287: Thời Gian Tốt Đẹp, Sẽ Thành Thân Thuộc

Chương 287: Thời gian tốt đẹp, sẽ thành thân thuộc

"Ngươi vẫn là cùng lúc trước như vậy đẹp, ở trên thân thể ngươi, ta hội cảm nhận được một loại khó được tĩnh mịch." Giang Phong xoa Đường Tử Trần mái tóc, ngửi ngửi loại kia mê người mùi tóc, có chút ý loạn tình mê nói.

Đường Tử Trần thân thể mềm mại chấn động, nhưng trong lòng thì dâng lên một cỗ ngọt ngào cảm giác, nàng nhìn về phía Giang Phong, thấp giọng nhẹ giọng nói: "Phong, ta muốn trở thành nữ nhân ngươi."

Trở thành nữ nhân ngươi?

Giang Phong não tử trong nháy mắt ông một tiếng, hắn như thế nào cũng không nghĩ tới Đường Tử Trần vậy mà lại nói loại lời này, sự tình chuyển biến thực sự quá tại đột nhiên.

Gặp Giang Phong không có trả lời chính mình, Đường Tử Trần không khỏi hơi khẩn trương lên, Nàng Đẩy ra Giang Phong, nhíu mày Hỏi: " chẳng lẽ ta tâm ý ngươi vẫn chưa rõ sao?"

" không phải ngươi Muốn như thế, bụi tỷ." Giang Phong có chút ngượng ngùng nói.

Hắn đương nhiên sẽ không nói với Đường Tử Trần mình đã có lão bà, hơn nữa còn có nhi tử.

"vậy ngươi đến tột cùng đang suy nghĩ gì, vì cái gì không có ý định cưới ta?"

Đường Tử Trần nhìn chằm chằm Giang Phong con mắt, Tựa hồ muốn muốn tìm ra cái gì đáp án, thế nhưng là nàng rất nhanh phát hiện, Giang Phong nói chuyện cùng nàng đồng thời, nháy mắt một cái không nháy mắt, loại tình huống đó, hoàn toàn không tựa như nói láo.

"Ngươi thật nghĩ như vậy làm nữ nhân ta? Bụi tỷ thế nhưng là rất hiếu thắng nữ nhân." Giang Phong ôm Đường Tử Trần, ôm thật chặt ở nàng eo, xem như một tên lão tài xế hắn, hai tay trực tiếp leo lên tại Đường Tử Trần trên cặp mông.

Hắn cười hì hì nói.

"Phi, ngươi cái tiểu bại hoại, chỉ biết khi dễ tỷ." bị như thế một cái cường thế hơn chính mình nam nhân kéo, Đường Tử Trần trong lúc nhất thời khuôn mặt hiện lên một vòng đỏ ửng.

Nàng mặc dù là gần ba mươi nữ nhân, nhưng là, thực chất bên trong lại thật rất lợi hại cần một người nam nhân qua che chở nàng, mà Giang Phong, không thể nghi ngờ cũng là trong mắt của nàng cái kia bạch mã vương tử.

"Ta muốn cho ngươi." Đường Tử Trần tựa hồ dưới quyết định gì đó, cắn tính cảm giác môi đỏ nói nhỏ.

Giang Phong trong lòng dâng lên một cỗ hỏa nhiệt, Đường Tử Trần cái này mạnh hơn nữ nhân, vậy mà chính miệng phải đáp ứng cho mình lần thứ nhất.

Đây là hắn như thế nào cũng không nghĩ tới.

"Bụi tỷ, ngươi "

"Không cần nói, hôn ta!" Giang Phong còn muốn nói gì, Đường Tử Trần lại là nâng lên hai cây Ngọc Bạch hành chỉ chống đỡ Giang Phong bờ môi, trong hai mắt, mị lãng lưu chuyển, nàng vô cùng kiều mị nói.

"Tốt!" Giang Phong chỗ nào để ý tới đến nhiều như vậy, nàng trực tiếp không chút khách khí hôn đi lên, Đường Tử Trần trong nháy mắt phảng phất giống như bị chạm điện, cả người giật lên đến, nàng nâng lên hai tay, ôm Giang Phong, hai người cứ như vậy hôn nồng nhiệt.

"Ta muốn cho ngươi." Đường Tử Trần cả khuôn mặt đều hiện lên một vòng rặng mây đỏ, trong mắt nàng vô cùng sốt ruột, đối Giang Phong nói.

"Lúc đó rất thương? Ngươi không ngại sao?" Giang Phong thần sắc nhất động nói.

"Nói nhảm nhiều như vậy, tỷ đã muốn làm nữ nhân ngươi, vậy liền có tiếp nhận ngươi cho tỷ mang đến đau xót , bất quá, ngươi phải đáp ứng tỷ một sự kiện?" Đường Tử Trần cắn răng nói.

"Chuyện gì?" Giang Phong con ngươi đảo một vòng nói.

"Bảo hộ ta cả một đời." Đây là Đường Tử Trần đối Giang Phong yêu cầu, cũng là một nữ nhân đời này hy vọng nhất đạt được.

Sầu triền miên, là nam nhân tha thiết ước mơ đồ,vật, truy cầu chính mình chân ái, càng là mỗi một nữ nhân tha thiết ước mơ đồ,vật.

Một đêm này, ngôi sao đặc biệt sáng chói, một chỗ không cũng biết chỗ, không cũng biết địa.

Mỗ hai cái không cũng biết người, đang tiến hành nam nữ sự tình.

Có sung sướng, cũng có thống khổ, sung sướng là bởi vì nam nữ sự tình là một loại khoái hoạt sự tình, thống khổ là bởi vì Đường Tử Trần dù sao vẫn là nhân sinh lần thứ nhất.

Giang Phong trở thành nàng nam nhân đầu tiên.

Đêm trôi qua lặng lẽ, chân trời dâng lên một vòng ngân bạch sắc, ban ngày

lặng lẽ tiến đến.

Nhìn qua trong ngực ngủ say tuyệt mỹ giai nhân, Giang Phong nhịn không được xoa nàng mái tóc, Đường Tử Trần là nàng cái thứ hai nữ nhân.

Tựa hồ không muốn từ trong mộng tỉnh lại, Đường Tử Trần lông mi nhẹ nhàng khẽ run lên, nàng không có mở to mắt, đem đầu chăm chú tới gần Giang Phong trong ngực, Giang Phong đồng dạng không có đánh phá cái này yên tĩnh một khắc.

Tu sĩ, làm tu vi đạt tới trình độ nhất định sinh sôi năng lực đặc biệt khó.

Nhưng Giang Phong khác biệt, cái gọi là khó, đó là bởi vì có chút tu sĩ chuyên môn tu luyện bế tỏa Tinh Quan pháp môn, bọn họ không muốn sinh sôi đời sau, để cho mình đạo tâm sinh ra bất cứ ba động gì.

Nhưng là Giang Phong lại là không có loại kia lo lắng, cùng Đường Tử Trần đêm qua điên cuồng, hắn liên tục đánh mấy cái phát, mà lại trăm phát trăm loại, trực tiếp trúng thầu, tin tưởng không lâu sau, Tiểu Giang Phong khẳng định sẽ xuất thế, Giang Phong con trai thứ hai, cũng tự nhiên thuận lý thành chương muốn sinh ra.

Chẳng qua trước mắt còn không có cho đến lúc đó, đồng thời tiếp đó, còn có rất nhiều chuyện muốn làm.

Giang Phong lặng lẽ đứng dậy, cúi người hôn lên một thanh Đường Tử Trần gương mặt cùng nàng môi son.

Một lát sau, tại Đường Tử Trần kinh hãi trong ánh mắt, Giang Phong thân ảnh dần dần trở nên trong suốt, hắn bước ra một bước, trực tiếp xuyên qua một đạo tường trắng, rời phòng.

Đường Tử Trần thông suốt mở to mắt, đứng dậy, cẩn thận đi vào Giang Phong mặc qua một mặt vách tường trước, nơi đó rỗng tuếch.

Giang Phong đột nhiên biến mất, cùng này thi triển đi ra thuật xuyên tường, này là bực nào chấn hám nhân tâm một màn, Đường Tử Trần tại thời khắc này, quả thật bị thủ đoạn hắn cho chấn nhiếp.

"Phong, ngươi đến còn có bao nhiêu bí mật gạt ta?" Nhìn lấy biến mất Giang Phong, Đường Tử Trần thấp giọng nỉ non nói, tất cả những thứ này, Giang Phong đều rõ ràng để trong lòng.

Sau đó, Giang Phong trừ bồi bồi người nhà bên ngoài, cũng là bắt đầu truyền thụ cha mẹ mình một chút Đạo Pháp.

Trước mắt, Giang Phong còn không muốn để cho cha mẹ mình tiến vào Điện Ảnh Thế Giới, dù sao, Giang Phong trước mắt cũng không rõ ràng những vị diện đó đến hội sẽ không phát sinh cái gì tình huống đặc biệt.

Hắn là cái tự tư người, đối với mình hiện thực thế giới phụ mẫu, Giang Phong vẫn tương đối để ý.

Vì đó, Giang phụ cùng Giang mẫu tạm thời cùng Đường Tử Trần ba người lưu tại Long Xà Thế Giới.

Giang Phong tin tưởng, có chính mình truyền thụ đạo thuật, mấy người bọn họ tu luyện, tất nhiên tốc độ tăng nhiều.

Lại thêm chính mình cho bọn hắn những tu luyện đó phương diện Thiên Tài Địa Bảo, muốn đến, Giang phụ Giang mẫu cho dù không có thường xuyên tu luyện, vậy cũng tự nhiên có thể bay nhanh đề bạt thực lực mình.

Long Xà Thế Giới, cha mẹ mình còn có Đường Tử Trần sự tình đã giải quyết xong.

Sau đó, Giang Phong ngẫm lại, cuối cùng vẫn là quyết định qua tân thế giới nhìn xem.

"Không biết tân thế giới đến là cái dạng gì thế giới?" Trần Thị tập đoàn danh

nghĩa, một nhà hào hoa đỉnh cấp biệt thự trong, Giang Phong lục lọi trong tay Long đeo, ánh mắt bên trong quang mang lấp lóe, nhẹ giọng nỉ non nói.

Đối với lần này tân thế giới, Giang Phong vẫn tương đối để ý, bây giờ, hắn kiêm tu Đạo Gia vô thượng kinh điển (Đạo Đức Chân Kinh (Hoàng Thạch Thiên Thư tại tu luyện cùng hiểu được, khẳng định là khác tu sĩ vô số lần.

Hiểu được Giang Phong đã không thiếu hụt.

Hắn nguyên thần càng là đạt tới một loại sắp có thể độ kiếp trình độ, nói cách khác, Giang Phong hiện tại cần phải làm, cái kia chính là khai mở chính mình thân thể, để thực lực mình nâng cao một bước.

Nghĩ tới đây, Giang Phong không tiếp tục do dự, trực tiếp thần niệm rót vào Long đeo trong không gian, sau một khắc, một đạo bạch quang đem hắn bao phủ, Giang Phong thân ảnh hoàn toàn biến mất tại nguyên chỗ.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 288: Hạo Thiên Thế Giới

Chương 288: Hạo Thiên thế giới

"Đây là Hạo Thiên thế giới, Hạo Thiên muốn ngươi sinh, ngươi liền sinh, Hạo Thiên muốn ngươi chết, ngươi liền chết!"

Đây là Hạo Thiên thế giới, chủ yếu thế lực chia làm Phu Tử thư viện, cực thủ hạ thiên hạ đệ nhất đại quốc, Đường Quốc.

Biết rõ Thủ Quan, Quan Chủ tên là Trần mỗ, thực lực thâm bất khả trắc.

Biết rõ Thủ Quan dưới cờ thế lực vì Tây Lăng Thần Điện, Đệ Nhất Đại Giáo, tín đồ trải rộng thiên hạ, thờ phụng Hạo Thiên, cũng chính là ánh sáng, nhưng phần lớn người lại một mực làm mắng tối tăm nhất, vô sỉ nhất sự tình.

Phật Tông, xem như bài danh thứ ba thế lực, thực lực không biết, bởi vì tại trong TV Phật Tông căn bản không có lộ diện, lộ diện là dưới cờ thế lực Huyền Không Tự.

Đồng dạng là một cỗ phi thường cường đại thực lực, bất quá Huyền Không Tự thủ tọa, thân thể đã tu luyện thành Phật, đan vòng phòng ngự lực, đoán chừng trên thế gian có thể xếp tới thứ nhất.

Xuống chút nữa, liền là Ma Tông, bởi vì cưỡng ép nạp thiên địa linh khí nhập thể mà bị thế gian người tu hành chỗ không dung, nhưng thư viện không quan trọng, tam sư tỷ còn là Ma Tông Tông Chủ.

Tu ba mươi năm ve, từ nam tử biến thành nữ nhân, Điện Ảnh và Truyền Hình bên trong đổi, vẫn luôn là nữ nhân.

Còn lại thế lực, chính là mục kha chùa, Bạch Tháp chùa, cùng Kiếm Thánh liễu trắng sáng lập nam tấn Kiếm Các các loại.

Trong chuyện xưa cho, chính là Hạo Thiên thế giới, cách mỗi vạn năm (nơi này đổi, thời gian ngàn năm quá ngắn) Minh Vương hàng thế, đại mà sa vào hắc ám, rơi vào Cực Hàn, vạn vật khô kiệt, tên là Vĩnh Dạ.

Trừ này chút thế lực bên ngoài, thế gian Nhân Gian Giới một cái duy nhất có thể được xưng là cường giả chính là sáng lập Đường Quốc thư viện, tại ngàn năm trước Vĩnh Dạ bên trong sống sót "Phu Tử!"

Đây là một cái duy nhất có thể đem biết rõ Thủ Quan Phu Tử dọa đến xa trốn ở nước ngoài người, làm không thẹn, người này thực lực là cái thế giới này đỉnh phong tồn tại.

"Nguyên lai đây là Tương Dạ thế giới, lần này, Long đeo xuyên toa không gian lại là nơi này." Hắc Ám Không Gian bên trong, Giang Phong thông qua bắt trong hư không vô số đạo Niệm Lực, sau cùng hắn đạt được một đáp án, này chính là mình xuyên toa đến Tương Dạ thế giới.

Cái này Vĩnh Dạ có thể hiểu thành tiểu Băng Hà Thời Kỳ, mà Minh Vương cũng là Hạo Thiên, bên trong tiểu nha đầu cây dâu cây dâu cũng là Hạo Thiên buông xuống nhân gian phân thân.

Nhân gian người cùng người tu hành cũng là Hạo Thiên nuôi bò dê, vạn năm vừa thu lại cắt, chỉ là ra Phu Tử như thế cái đồ biến thái.

Đến một lần Hạo Thiên đối với người ở giữa hiếu kỳ, thứ hai lại muốn mời Phu Tử lên trời nhất chiến, liền phân liệt cây dâu cây dâu hạ nhân ở giữa, tìm kiếm Phu Tử.

Khiến người ta cực kỳ im lặng là, Tây Lăng Thần Quốc cực độ muốn giết chết Minh Vương tử, cũng là bọn họ thờ phụng Hạo Thiên.

Mười lăm năm trước, Tây Lăng ánh sáng Đại Thần Quan nói Minh Vương tử buông xuống Đại Đường, liền để cho người ta giết một vị tướng quân cả nhà, mà nhân vật chính trữ khuyết, người gác cổng nhi tử, trốn qua một kiếp.

Mười lăm năm về sau, trở lại Đại Đường Đô Thành tìm cừu nhân báo thù

Đây đều là nói sau, chúng ta tạm thời ở đây không đề cập tới.

Lại nói, ở cái thế giới này phía tây, có một tòa chùa miếu, nó tên là: Mục kha chùa.

Nó khí phách rộng rãi, miếu thờ cổ kính, vàng son lộng lẫy ngói lưu ly, màu đỏ thắm tường, nguy nga môn lâu trang nghiêm túc mục. Đường giữa hành lang, đình trong điện, cách không bao xa liền có một đạo trang trí tinh xảo ở giữa tường.

Cái này tòa cổ xưa chùa miếu bốn phía có thể thấy được từng cây cứng cáp cây ngân hạnh.

Ban đầu cái kia lộng lẫy tự nhiên phong quang, nhưng là giờ phút này, mục kha chùa Tây Bắc một góc rơi, lại là treo đầy màu trắng vải bạt.

Những này vải bạt không phải vật phẩm trang sức, mà chính là Phật môn có Đại Phật tạ thế tiêu chí.

Lúc này, một tòa đơn sơ nhà tranh, truyền đến ô ô. . . Hài đồng tiếng nức nở âm.

"Ô ô ô. . ."

"Tiểu sư thúc!"

"Ô ô ô. . . Sư phụ, tiểu sư thúc hắn. . . Lão nhân gia ông ta đi!" Một cái khuôn mặt non nớt Tiểu Đầu Trọc chính đối trước mặt hắn 3 mét chỗ một tòa hắc sắc quan tài thút thít.

Hắn mặt mũi tràn đầy nước mắt, treo ở hắn cái cằm, thương tâm khóc.

Mà đứng tại tiểu hòa thượng đầu trọc bên cạnh thương lão hòa thượng, hắn đầu tiên là nhìn một chút hắc sắc quan tài, sau đó lại nhìn mình đệ tử nhỏ nhất, đồng âm.

"Ta biết!" Một vị cao tuổi hòa thượng, hắn mặt mũi hiền lành, tay phải chậm rãi chuyển động phật châu hồi đáp.

Sau khi trả lời, hắn tiếp tục tiếp tục miệng lẩm bẩm kinh văn, siêu độ.

"Sư phụ, tiểu sư thúc người tốt như vậy, vì cái gì? Vì cái gì cao cao tại thượng Hạo Thiên, Hạo Thiên muốn tiểu sư thúc chết đâu?" Đồng âm nức nở nói ra.

Hắn nghi hoặc ánh mắt không giải thích được nhìn mình Kỳ Sơn sư phụ.

"Người sinh tử, do trời mà định ra, đây là một loại quy luật tự nhiên, ngươi tiểu sư thúc hắn chết, đó chính là hắn đời này nhất định một loại kết cục, có lẽ, cái này đối với hắn mà nói, chưa chắc là chuyện xấu, ngươi cũng chớ có lại khóc sướt mướt." Lão tăng mặt lộ từ bi sắc, trong miệng tụng vài câu Vãng Sinh Chú, trong lòng có bi ai.

Thần sắc hắn hoảng hốt, tựa hồ hồi tưởng lại một màn kia, đã từng, có một người như vậy, hắn một bộ đồ đen, lưng đeo trường kiếm, cưỡi Hắc Lư, bễ nghễ thế gian Tuyệt Đại Cao Thủ.

Danh xưng giết khắp thiên hạ cao thủ, giết sạch hết thảy dám thư khiêu chiến viện quyền uy người, cuối cùng khiêu chiến cao cao tại thượng Hạo Thiên thất bại.

Người Thắng làm Vua, người Thua làm Giặc, hắn thực lực không bằng Hạo Thiên, cuối cùng bại, vậy liền nhất định hắn hạ tràng thê lương, hắn thành vì một tên phế nhân.

Sau bị Kỳ Sơn sư phụ, cũng chính là mục kha chùa trước đây chủ trì từ đại sơn trong hoang nguyên mang về, từ đó bị phong bế đợi tại mục kha chùa, không cho phép bước ra chùa miếu một bước.

Từ đó, mục kha chùa liền thêm một cái lời nói và việc làm quái dị, tướng mạo bị lôi điện hủy dung nhan quái nhân.

Quái nhân này hắn nửa đời trước bí mật, bị trước đây chủ trì che giấu, biến thành mục kha chùa nhất không thể biết rõ bí mật.

"Bụi về với bụi, đất về với đất, đã không thể trốn thoát thượng thiên trói buộc, vậy liền tùy phong mà đi, nhìn ngươi kiếp sau, không cô độc nữa!" Lão tăng trong mắt mang theo một tia nước mắt, làm vì cái thế giới này cường giả, Kỳ Sơn chưa từng có khóc qua, nhưng là bây giờ, hắn lại là bởi vì hắn sư đệ chết đi mà bi thương.

Kha Hạo Nhiên, một cái vô địch tuyệt thế cường giả, đã từng huy hoàng bực nào, mà bây giờ, lại là như thế này một loại kết cục.

"Đây cũng là mệnh vận ngươi sao?" Kỳ Sơn dằng dặc thở dài một hơi, trong giọng nói, bao hàm quá nhiều ý tứ, có thở dài, có hay không nại, càng nhiều là thương xót.

"Tiểu sư thúc" tiểu hòa thượng đồng âm vành mắt phiếm hồng, nước mắt ướt át.

Lão tăng chắp tay trước ngực, trong miệng tụng một câu Phật Âm nói: "Châm lửa đi!"

"Sư phụ" tiểu hòa thượng khóc đến càng thêm thương tâm, hắn thực sự

không nguyện ý nhìn thấy chính mình tiểu sư thúc như thế liền bị Hỏa Táng. Thật là đến cỡ nào đau đớn.

"Châm lửa, không muốn phí lời!" Kỳ Sơn Đại Sư có chút bất đắc dĩ trừng tiểu hòa thượng liếc một chút, nhưng tương tự trong lòng có chút không đành lòng.

Bị Kỳ Sơn Đại Sư như thế nghiêm khắc vừa quát, Tiểu Đồng âm nhất thời ngừng tiếng khóc, ngoan ngoãn cầm lấy mặt đất bó đuốc, liền muốn chuẩn bị châm lửa.

Hô hô! Ô hô hô!

Nhưng mà, ngay tại tiểu hòa thượng đồng âm ngay tại châm lửa thời điểm, bỗng nhiên, toàn bộ mục kha chùa trên không Phong Vân Biến Hóa, đại phong gào thét, trong lúc nhất thời, mây đen dày đặc, phảng phất thiên địa đều tại vì mà run rẩy.

"Chuyện gì xảy ra?" Kỳ Sơn Đại Sư thông suốt đứng dậy, ngước đầu nhìn lên trên bầu trời cảnh tượng như vậy không khỏi cả kinh nói.

Tiếp theo trong lòng dâng lên một cơn lửa giận, hắn giận chỉ thương thiên, quát: "Ta tiểu sư đệ đã bại tại tay ngươi, ngươi vì sao ngay cả để hắn chết tư cách đều không có, ngươi tính là gì Hạo Thiên!"

Đúng là trước mặt mọi người nhục mạ thượng thiên!

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 289: Ta Vì Hạo Nhiên, Nhưng Không Họ Kha!

Chương 289: Ta vì Hạo Nhiên, nhưng không họ Kha!

Ầm ầm!

Tựa hồ có cảm giác mục kha chùa Kỳ Sơn Đại Sư đối đầu Thiên nhục mạ, thượng thiên tựa hồ tại tức giận, trên bầu trời từng đạo từng đạo lôi đình đang lóe lên, một lát sau, tại trong mây đen, từng đạo từng đạo thần quang tựa hồ tại phai mờ.

"Đến a, lão nạp không sợ ngươi." Nhìn lấy nổi giận Thương Khung, Kỳ Sơn Đại Sư cả giận nói, tiểu hòa thượng đồng âm sớm đã sợ đến sắc mặt tái nhợt, hắn không nghĩ tới, Thiên Địa Hội phát sinh biến hóa như thế.

"Chuyện gì xảy ra?" Toàn bộ mục kha chùa đều chấn động, tất cả mọi người nhìn chằm chằm trên bầu trời một màn này, trong lòng ai cũng sinh ra một loại tim đập nhanh cảm giác.

"Ta vì Hạo Nhiên, nhưng không họ Kha, nay ta vì sông Hạo Nhiên!" Một đạo cuồn cuộn đáng sợ thanh âm từ trong quan tài truyền đến, đạo thanh âm này chỉ có Kỳ Sơn Đại Sư cùng đồng âm biết rõ.

Không đợi hai người kịp phản ứng.

Chỉ nghe trong quan tài có người đột nhiên hét lớn một tiếng, một đạo thiên lôi đột nhiên từ trên trời giáng xuống, vừa vặn bổ vào trên quan tài, chỉ là trong nháy mắt, liền đem quan tài bổ đến nổ bể ra tới.

Tại đầy trời trong tro bụi, một đạo thanh cao Ngọc Khiết thân ảnh từ đó bước ra một bước, hắn toàn thân áo trắng đạo bào, bên hông đeo mắng một cái tinh hồng sắc kiếm, hắn không có cưỡi lừa, cũng không có một bộ đồ đen.

Hắn xuất hiện, hoàn toàn cùng Nguyên Trứ Trung kha Hạo Nhiên hoàn toàn không giống.

Nhưng là, hắn dung mạo cùng kha Hạo Nhiên, lại là giống như đúc.

Kỳ Sơn Đại Sư ngốc, tiểu hòa thượng đồng âm cũng là ngốc, một lát sau, tiểu hòa thượng đồng âm kinh hô một tiếng: "Có quỷ a!"

Hắn biết rõ, chính mình tiểu sư thúc thế nhưng là toàn thân bị một mảnh cháy đen, bây giờ xuất hiện, lại là như thế một phen bộ dáng, sao không gọi hắn giật mình.

Kỳ Sơn Đại Sư càng là ngơ ngác nhìn chằm chằm Giang Phong, không chỉ là đồng âm không tin, liền chính hắn thực cũng là không tin.

Dù sao, một người khởi tử hoàn sinh, loại chuyện này quá mức không thể tưởng tượng.

Tu sĩ bên trong, cố nhiên có rất nhiều kỳ Diệu Pháp Môn, nhưng là muốn không chết, có thể có mấy cái, tu vi không đạt tới giới này đỉnh phong, làm sao đàm luận trường sinh bất tử?

"Ta tên sông Hạo Nhiên, sao là sinh tử nói chuyện?" Giang Phong bước ra một bước, chỉ là trong nháy mắt nháy mắt, liền tới đến Kỳ Sơn Đại Sư trước mặt hai người, Kỳ Sơn Đại Sư chỉ cảm thấy một cỗ cuồn cuộn khí tức theo chạm mặt tới, đây là một cỗ Hà khí tức khủng bố?

Kha Hạo Nhiên không gọi kha Hạo Nhiên, hắn bây giờ chỉ có một cái tên mới, cái kia chính là sông Hạo Nhiên.

"Sư đệ, ngươi đây là" một lát sau, Kỳ Sơn Đại Sư đè xuống trong lòng kinh

dị, nhịn không được hiếu kỳ hỏi.

"Hạo Thiên sao?" Giang Phong không có trả lời Kỳ Sơn Đại Sư, hắn ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, ánh mắt phảng phất có thể thấm nhuần hết thảy, nhìn thấu trên chín tầng trời hết thảy.

Cái thế giới này Hạo Thiên, như là dựa theo Giang Phong phán đoán cùng kết hợp chính mình dung hợp kha Hạo Nhiên Thần Hồn ý thức đến xem, Giang Phong cơ bản có thể đánh giá ra một thứ đại khái, này chính là cái này thế giới Hạo Thiên thực lực tất nhiên là tại Thất Giai trở lên.

Tương Dạ thế giới thực lực phân chia, đại khái chia làm mới quen, cảm giác, Bất Hoặc, Động Huyền, hiểu số mệnh con người, vô cự (nhớ kỹ khác nhau Vô Củ), Thiên Khải, vô lượng, thanh tĩnh, niết bàn, Vũ Hóa, siêu phàm, Vô Củ (Đại Đạo Vô Vi).

Đại Đạo Vô Vi, cũng không phải là chánh thức Đại Đạo Vô Vi, lấy Giang Phong mới vừa tiến vào cái thế giới này, Thất Giai thực lực cảm ngộ Thiên Địa Pháp Tắc đến xem, Giang Phong bây giờ cảnh giới hắn là thuộc về vô cự cảnh.

Cái thế giới này đẳng cấp muốn so Tần Thời Minh Nguyệt cao cấp hơn, Tu Luyện Hệ Thống cũng càng thêm hoàn thiện, đương nhiên, trong tu chân Thiên Tài Địa Bảo, cũng là đồng dạng không ít.

"Kha Hạo Nhiên đã chết, từ nay về sau, thế giới chỉ có sông Hạo Nhiên, ta không phải người trong phật môn, ta tên Thái Nhất, hào từ Thái Huyền, cầu đạo thật" Giang Phong nhàn nhạt quét Kỳ Sơn Đại Sư liếc một chút, ánh mắt bên trong vô cùng lạnh lùng, hắn lời gì cũng lười nhiều lời.

Hắn đối Phật môn cũng không khoái, Tu Đạo Nhân, nhất tâm hướng đạo, Phật gia pháp môn với hắn mà nói, cũng không khoái, chỉ là một câu, liền từ này đoạn tuyệt hai người quan hệ.

Tiểu hòa thượng đồng âm chỗ nào hiểu được nhiều như vậy, hắn còn muốn

mở miệng gọi tiếng tiểu sư thúc, nhưng là Giang Phong thân ảnh lại là bước ra một bước, sau một khắc, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Tiểu sư thúc!" Tiểu hòa thượng đồng âm lên tiếng kinh hô, muốn gọi ở Giang Phong.

"Để hắn đi!" Kỳ Sơn Đại Sư trong mắt quang mang lấp lóe, hiện lên một chút bất đắc dĩ, sau cùng hắn thán một thanh tử, quyết tuyệt quay đầu, kéo qua tiểu hòa thượng tay, quay người liền muốn rời khỏi.

"Đã ta thiếu các ngươi, như vậy thì hội đền bù tổn thất các ngươi, đây là Phật Gia Kinh Điển." Trong hư không vang lên Giang Phong thanh âm, sau một khắc, một bản cổ phác vô hoa thư tịch xuất hiện.

Một vốn tên là "Phật Đà Kinh" Cổ Thư xuất hiện tại Kỳ Sơn Đại Sư trước mặt.

Kỳ Sơn Đại Sư tiếp nhận Cổ Thư, hiếu kỳ hắn lật ra đọc, thân thể lại là kịch liệt chấn động.

Sau đó, thế gian thiếu một cái Kỳ Sơn Đại Sư, không có ai biết hắn đến đi nơi nào, chỉ biết là về sau, thế gian xuất hiện như vậy một tên Khổ Hành Tăng, hắn tự xưng "Đạo Chân hòa thượng!"

Một đường Tây Hành, một đường Tích Đức Hành Thiện, bên người đi theo một cái tiểu hòa thượng, bọn họ truyền bá bọn họ tín ngưỡng, cái thế giới này phát sinh biến hóa vi diệu.

Mà Giang Phong rời đi, cũng không có gây nên mục kha chùa chú ý, cũng không ai có thể phát giác hắn tồn tại.

Hơn 20 năm trước, trên thế giới đột nhiên toát ra một cái kha Hạo Nhiên; nhất triều (Thiên) nhập hiểu số mệnh con người. Quả lớn từng đống, công cao cái thế.

Có thể nói là chấn kinh ở trong gầm trời, quát tháo toàn bộ thế giới.

Liền liền thiên hạ đệ nhất thư viện Phu Tử, hắn một cái sinh hoạt 1800 năm lão quái vật, đều đối đột nhiên xuất hiện kha Hạo Nhiên đều kinh thán không thôi!

Vì đó Phu Tử hắn hơn 1800 tuổi người, còn không tiếc tự hạ thân phận, đời Phu Tử lão sư thu kha Hạo Nhiên cái này một viên cách một thế hệ đồ đệ.

Phu Tử là ai?

Hắn là một cái truyền thuyết một dạng tồn tại, nhân gian Đệ Nhất Cường Giả, nhân gian Thủ Hộ Giả.

Phu Tử hắn chỗ đạt Vô Củ cảnh vì nhân loại tu luyện có thể đạt tới chí cao cảnh, Vô Củ không phải vô cự, Vô Củ tức không nhìn sở hữu quy tắc, vì Hạo Thiên dưới tối cường giả, thực lực gần nhau tại nửa cái Hạo Thiên.

Thế nhưng là hết lần này tới lần khác chính là cái này một cái lão bất tử, đều đối kha Hạo Nhiên nhất triều nhập hiểu số mệnh con người bội phục sát đất.

Kha Hạo Nhiên, một cái khiêu chiến Hạo Thiên chết đi thần thoại, bây giờ, hắn sắp trở về, tất cả những thứ này đều muốn nguồn gốc từ Vu Giang Phong.

"Xem ra, là thời điểm trước đi tây bắc Hoang Mạc, này một tòa cung điện cũng cần phải nổi lên mặt nước." Trong hư không, Giang Phong Đạp Không mà đi, tại dưới chân hắn, tụ lên từng đoàn từng đoàn màu sắc rực rỡ tường vân, hắn thân ảnh không ngừng tiến lên, chỗ khắp nơi, từng đầu cầu vồng xuất hiện trên không trung.

Tại phàm trong mắt người, cái kia chính là sau cơn mưa trời lại sáng sau cầu vồng.

Đây là một loại Hà cảnh sắc mỹ lệ, nhưng là thiên hạ một chút cường giả, lại là có thể mơ hồ cảm giác được một cỗ kinh thiên động địa uy áp từ đỉnh đầu bọn

họ đi qua, bọn họ nhao nhao ngẩng đầu, trong lòng chớ không cảm thấy một trận hồi hộp, đây là một loại cái dạng gì thực lực?

"Cầu khen thưởng, cầu đặt mua, quá nói nhiều liền không nói nhiều, gần nhất cũng không có thời gian viết, cũng muốn có thời gian viết Tân Thư, bận quá, cũng quá mệt mỏi, thu nhập cũng không lý tưởng, nhân sinh a!"

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 290: Ma Tông, Vô Tự Bi

Chương 290: Ma Tông, Vô Tự Bi

Thế giới Tây Bắc.

Hoang Nguyên, kéo dài không ngừng hoang tàn vắng vẻ địa phương.

Một đạo Thất Thải Trường Hồng ngang qua chín ngày, vượt qua toàn bộ Tây Bắc Hoang Mạc.

Như thế cảnh tượng kỳ dị tự nhiên thiếu không làm cho tu sĩ chú ý.

Nhưng là chỉ có tu vi tinh thâm người mới sẽ nhìn thấy này Thất Thải Trường Hồng lên tới có cái gì, nơi đó, đứng đấy một tên thân thể mặc đồ trắng nho nhã trường bào thanh niên nam tử, hắn chắp tay mà đến, mỗi bước ra một bước, dưới chân liền sẽ xuất hiện một đầu Trường Hồng, thân thể Đạp Không Phi Hành, cái này là kinh khủng bực nào cảnh giới?

Chỉ tiếc, khoảng cách quá xa, không có người nhận ra này Trường Hồng lên chỗ đứng mắng người, chính là tiếng tăm lừng lẫy, công cao cái thế kha Hạo Nhiên.

Tây Bắc Hoang Mạc, một đạo dòng sông bên cạnh.

Một tòa hùng vĩ, trang nghiêm, túc mục, to lớn, thần thánh. . . Cung điện xuất hiện.

Cung điện này xây dựng ở cự đại không gian tiêu chuẩn bên trên, liền như là Thương Ưng không dám nhẹ càng Trường An Thành, tựa như là Đào Sơn lên quan sát thương sinh Thần Điện khu nhà, làm những kiến trúc này cùng nhân loại nhỏ bé thân thể sinh ra rất cường liệt so sánh lúc, liền sẽ sinh ra cảm giác này.

Lúc này cửa cung điện, có ba đạo nhân ảnh.

Ba người này chính là: Trữ khuyết, Mạc Sơn núi, Diệp Hồng cá.

Trữ khuyết, Giang Phong (kha Hạo Nhiên) sư điệt.

(trữ khuyết, vị thành người. Trữ khuyết sinh tại Trường An, thiếu rất thông minh, sinh mà biết rõ. Bởi vì Tuyên Uy tướng quân án, vong đến Mân Sơn, sau đi vị thành. Thiên Khải mười ba năm xuân, trữ khuyết vì Quân Bộ chỗ tiến tại thư viện, liền cách vị thành.

Trữ khuyết mang theo thị nữ cây dâu cây dâu nhập Trường An, thiện Thư Pháp, chỗ phòng ốc sơ sài, cư gặp bốn mươi bảy ngõ hẻm, du ở Hồng Tụ chiêu, liền biết hướng cây nhỏ. Bởi vì hướng cây nhỏ cho nên, trữ khuyết tại Trường An đêm mưa giết người, sau Ngư Long giúp Hiển Quý, trữ khuyết cũng thế. Tại trong cung lưu hoa nở dán, bởi vì bị Đế chỗ thưởng thức.

Trữ khuyết thi nhập viện, lấy số khoa nổi tiếng thư viện, thắng cho người khác. Thư viện bạn cũ, trữ khuyết ngày nhất định đăng lâm, hoặc nói muốn thắng Tạ Thị tử, thực không bằng là.

Trữ khuyết tại cũ lấy Thư Văn giao Trần Bì da, biết rõ hai tầng lầu, đêm mưa báo thù sau đến phục Thông Thiên Hoàn, nhập cảm giác, liền minh tu luyện là vật gì.

Phía tây có ve, nặc tại bùn ở giữa 23 năm, đợi Tuyết Sơn băng tan hồng thủy đến, mới thức tỉnh, tại nước bùn ở giữa tắm rửa, tại hàn phong ở giữa phơi cánh, chấn hưng mà bay phá hư không. Ma Tông 23 năm ve nặc tại thư viện, sách tại

cũ lâu, bởi vì trữ khuyết cần, muốn dạy trữ khuyết. Trữ khuyết lấy muốn vào hai tầng lầu, liền cự.

Muốn vào thư viện hai tầng lầu, trước phải leo núi, yến Long Khánh, cùng trữ khuyết có túc oán niệm, cũng muốn vào hai tầng lầu, trữ khuyết thắng. Liền nhập hai tầng lầu, vì thư viện mười Tam tiên sinh.

Thần Phù nhan sắt, Hạo Thiên Nam Môn người. Muốn vì trữ khuyết sư, thụ trữ khuyết Phù Đạo. Trữ khuyết canh gà thiếp, bởi vì lộ ra tại Trường An, liền lấy Thư Đạo mọi người nổi tiếng.

Bắc Hoang Ma Tông, Tây Lăng Thần Điện, bất tương dung người. Trữ khuyết mang theo đồng 13 tiễn, lĩnh thư viện học sinh, đến yến Bắc, kháng Hoang Nhân.)

Mạc Sơn núi: (thiên hạ tam si Trung Thư si, sông lớn Quốc Thư Thánh Đồ đệ, hiện nay trẻ tuổi nhất Thần Phù sư, Động Huyền cảnh giới liền có thể vạch ra nửa đường Thần Phù. Bởi vì viết chữ đọc sách quá nhiều mà Cận thị.)

Diệp Hồng cá: (thiên hạ tam si nửa đường si, thế hệ tuổi trẻ chiến đấu lực mạnh nhất. Nhất tâm hướng đạo, khát vọng Siêu Phàm Lực Lượng; đối tu vi có kiên định chấp nhất! Nàng cũng là không cũng biết địa biết rõ Thủ Quan Trần mỗ đồ đệ. Trần mỗ trong nhân thế thiên hạ đệ nhị cường giả, Phu Tử thứ nhất.)

Lúc này.

Ba đạo nhân ảnh đi vào cự đại cửa đá, leo lên phía trên không biết mấy vạn cấp dài dằng dặc thềm đá, đi vào Ma Tông sơn môn Bản Điện thời điểm, những này cảm thụ cũng trong nháy mắt chiếm cứ trữ khuyết cùng Mạc Sơn núi não hải.

Bởi vì bọn hắn nhìn thấy Ma Tông sơn môn so dĩ vãng nhìn đến bất kỳ kiến trúc đều càng càng hùng vĩ cự đại.

Ma Tông sơn môn liền trong núi, càng nói chính xác là tại Đại Minh Hồ bờ hùng vĩ.

Cự trong đại tuyết sơn bộ bị móc sạch, bên trong không gian cự đại đến khó có thể tưởng tượng, không có ai biết, cái này đến là dùng thủ đoạn gì mở ra đến, nó tựa như là người khác mở ra đến Tiểu Thế Giới, vô biên vô hạn.

Hành tẩu tại vô tận trong không gian, nhìn qua trong núi tuyết bộ phận này giống như Thiên Công tinh xảo tuyết vách tường, Mạc Sơn núi, Diệp Hồng cá hai nữ cùng trữ khuyết đều là thấy có chút không kịp nhìn.

Nhóm ba người đi ở giữa, bất tri bất giác đi vào một chỗ cự Đại Tuyết sơn trên quảng trường, trên quảng trường, đổ nát thê lương, nhưng là bên trong lại có như vậy một khối to lớn vô cùng bia đá đứng sừng sững lấy.

Bia đá chính là là Ma Tông Vô Tự Bi, bia trên có khắc một một hàng chữ: "Thư viện kha Hạo Nhiên Diệt Ma tông nơi này!"

Trên tấm bia chữ khắc sâu nhập thạch, mang theo mũi kiếm lưu lại sắc bén ý vị, ngang dọc dày đặc bên trên.

Trữ khuyết nhìn lấy trên tấm bia hàng chữ này, đuôi lông mày bốc lên một vòng mỉm cười, tại thạch bia bên cạnh, có chút vô số bạch cốt, nhìn có chút làm người ta sợ hãi, nhưng là hắn giờ này khắc này lại là hoàn toàn không có có tâm tư qua để ý tới, hắn xích lại gần thân thể, đi vào Vô Tự bia đá bên cạnh, cẩn thận tìm tòi phía trên chữ viết, trong đầu trong nháy mắt chấn động một vang.

Cả người hắn tựa hồ cũng lâm vào một cỗ vô tận trong kiếm ý, một bóng người cầm trong tay Thần Kiếm, hướng hắn phất tay chém tới một kiếm.

Một lát sau, trữ khuyết bị Mạc Sơn núi còn có Diệp Hồng cá tại huyễn cảnh bên trong tỉnh lại, giờ này khắc này, hắn đã đầu đầy đều là mồ hôi.

"Thật là khủng khiếp kiếm ý, thư viện lại còn có cường giả như vậy?" Diệp

Hồng cá hít một hơi lãnh khí, nàng cả đời hướng đạo, tuy nhiên đối trữ khuyết có chút không khỏi hảo cảm, nhưng là còn chưa nói tới ưa thích.

Mạc Sơn núi ưa thích trữ khuyết, nhưng là sau cùng trữ khuyết lại phụ lòng nàng, trữ khuyết làm việc cũng thực sự không chính cống.

"Hắn là ta tiểu sư thúc!" Trữ khuyết trong lòng vô cùng kiêu ngạo, hắn chỉ Vô Tự trên tấm bia đá văn tự, kiêu ngạo nói ra.

Mạc Sơn núi gật gật đầu, nàng xem như sông lớn Quốc Thư si, tự nhiên cũng là từ lão sư nơi đó nghe nói qua thư viện có như thế một vị cường giả.

Đã từng một người một kiếm, liền thiêu phiên toàn bộ Ma Tông, cái này đến là muốn cường đại cỡ nào thực lực, mới có thể làm đến loại trình độ này?

Nàng trong lòng dâng lên một cỗ xúc động, nếu là mình cũng có được thực lực thế này, này chẳng lẽ có thể thủ hộ người bên cạnh?

Nhìn một chút trữ khuyết, nàng sau cùng thở dài một hơi, trữ khuyết, hắn hiểu được chính mình tâm ý sao?

Diệp Hồng trong mắt cá quang mang lấp lóe, nàng trực tiếp tiến lên một bước.

Trữ khuyết thấy thế, gấp vội vàng khuyên nhủ: "Đỏ Ngư cô nương, ta tiểu sư thúc kiếm đạo quá khủng bố, ngươi có thể muốn coi chừng."

Trữ khuyết nhắc nhở một câu, Diệp Hồng cá lại là có chút im lặng quét hắn liếc một chút, không để ý đến trữ khuyết khuyên lời nói, Diệp Hồng cá trực tiếp đưa tay chạm đến Ma Tông Vô Tự bia đá, trong nháy mắt, nàng thân thể mềm mại chấn động.

Cả người tựa hồ bị không mấy đạo kiếm quang trùng kích, nàng liên tục phất tay ngăn cản, một lát sau, ngã nhào trên đất, há mồm thở dốc, trong mắt, hiện lên một tia kinh hãi mang.

Mạc Sơn núi vội vàng hiện lên nàng, quan tâm nói: "Diệp Cô Nương, ngươi không sao chứ?"

Diệp Hồng cá lắc đầu nói: "Ta không sao, kha Hạo Nhiên Hạo Nhiên Kiếm xác thực không hổ là thiên hạ đệ nhất kiếm, muốn làm lúc, hắn thực lực định nhưng đã bước vào Ngũ Cảnh, thành tựu Thánh Nhân Vương nói, hiểu số mệnh con người lên vì vô cự "

"Tiểu sư thúc Hạo Nhiên Kiếm a" trữ khuyết có chút tâm trí hướng về nhắc tới nói.

Hắn cũng tại ảo tưởng, chính mình lúc nào có thể đạt tới loại trình độ này?

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 291: Có Một Lão Tăng, Làm Tên Liên Sinh

Chương 291: Có một lão tăng, làm tên Liên Sinh

Trữ khuyết, Mạc Sơn núi, Diệp Hồng cá ba người cũng không có tại nguyên chỗ lưu lại.

Bọn họ chuyến này mục đích cũng không phải là vì tiến vào cái này biển cung điện du ngoạn, mà chính là muốn tới cái này lưu lại tại Ma Tông "Minh" chữ quyển Thiên Thư.

Tại xa xôi tuế nguyệt trước, Tây Lăng trước thần điện ánh sáng Đại Thần Quan mang theo minh chữ quyển Thiên Thư tiến về Hoang Nguyên, không biết sao, Đại Thần Quan hiểu thấu đáo trong thiên thư huyền bí, tìm kiếm được một loại khác Tu Hành Pháp Môn, cứ như vậy hắn lưu tại Hoang Nguyên, sau đó sáng tạo Ma Tông, về sau, Ma Tông bị kha Hạo Nhiên một kiếm chọn diệt.

Cuối cùng, cái này quyển Thiên Thư còn sót lại tại Ma Tông bên trong.

Thiên Thư chia làm bảy quyển, chúng nó phân biệt là: Nhật Tự quyển, rơi chữ quyển, cát chữ quyển, minh chữ quyển, Thiên Tự quyển, chữ đạo quyển, mở chữ quyển.

"Nhật Lạc cát ngày mai đường mở!" Ngắn ngủi bảy chữ, lại là ẩn chứa khai thiên tích địa ảo nghĩa.

Tề tụ Thất Quyển Thiên Thư , có thể để cái thế giới này một lần nữa trở về Hỗn Độn, lần nữa mở ra một cái tân thế giới, đây cũng là Thiên Thư.

Bất quá, trữ khuyết ba người cũng không có tìm được minh chữ quyển Thiên Thư.

Chính hắn cũng không biết, tại chính mình trước khi đi, chính mình đại sư huynh Lý chậm rãi đã từng hướng hắn xin chỉ thị, muốn dùng "Minh chữ quyển" đem đổi lấy cây dâu cây dâu Đại Hắc Tán, chỉ bất quá trữ khuyết cự tuyệt.

Nhưng là Lý chậm rãi như trước vẫn là khai tỏ ánh sáng chữ quyển giao cho trữ khuyết, tất cả những thứ này, trữ khuyết nhưng không có biết rõ tình huống cụ thể a.

Ba người không ngừng đi về phía trước đi, dần dần, đi vào Ma Tông trong cung điện bộ, trong này, đổ nát thê lương, bạch cốt chồng chất, bụi mù tràn ngập.

Vô số đạo đao đào rìu đục dấu vết lưu tại tường đá bên trên, hết thảy đều lộ ra như vậy tiêu điều, âm u khủng bố.

"Nhìn, đó là cái gì?" Đúng lúc này, Mạc Sơn núi nâng lên sum suê ngón tay ngọc, chỉ hướng trong cung điện, nàng trong thần sắc hiện lên một tia kinh dị sắc, nói ra.

Trữ khuyết cùng Diệp Hồng cá hai người đồng thời ngẩng đầu nhìn lại, vừa hay nhìn thấy nơi đó, trung ương địa phương, chính treo một kiện màu đỏ thẫm Tăng Y, Tăng Y quá mức cũ nát, quần áo tả tơi, tựa như là kinh lịch hơn ngàn năm tuế nguyệt ăn mòn, sắp hóa thành tro tàn.

Bất quá đó cũng không phải chủ yếu, chủ yếu vẫn là này Tăng Y phía dưới phủ lấy một bộ khô gầy bạch cốt.

Này bạch cốt quá mức gầy trơ cả xương, hốc mắt hãm sâu, toàn thân da bọc xương, một tầng vàng như nến da người khoác lên người.

Nó quá gầy, tựa như là chết đi nhiều năm thây khô.

"Nghĩ không ra qua đến nhiều như vậy năm, lại còn có người tìm tới cái này

Ma Tông cấm địa." Một đạo tang thương, mang theo từ bi thanh âm từ này Tăng Y dưới da bọc xương miệng người bên trong truyền ra.

"Người nào? Là ai đang nói chuyện?" Đại điện vang lên như thế thanh âm, quả thực đem trữ khuyết giật mình, hắn nhìn chung quanh, lại là không biết đối phương đến ở đâu.

Mạc Sơn núi lại là hoảng sợ đến sắc mặt tái nhợt, nàng chỉ này xương tăng, tay run run chỉ đạo: "Người nói chuyện là hắn, là hắn đang nói chuyện."

Lúc này, Diệp Hồng cá cũng là theo tay nàng thế nhìn sang, toàn thân lại là khẽ giật mình.

Lão tăng kia xác thực không giống như là người, tựa như là một cỗ thây khô.

Nhưng là để cho nàng kinh ngạc cũng không phải là cái này, mà chính là lão tăng kia tĩnh toạ cùng tay bấm Thủ Quyết lúc động tác, động tác kia nàng quá quen thuộc.

Đó là Tây Lăng Thần Điện Tài Quyết ti lịch đại Thần Tọa mới có tư cách làm ra động tác.

"Ngươi là Tây Lăng Thần Điện Tài Quyết ti tiền bối?" Diệp Hồng cá nén xuống kích động trong lòng, không khỏi kinh dị nói.

Trữ khuyết cùng Mạc Sơn núi hai người đều là hiếu kỳ không thôi, thế nào Diệp Hồng cá còn nhận biết cái này khô gầy xương tăng hay sao?

"Không có nghĩ tới đây lại còn có Tây Lăng vãn bối, duyên phận, đều là duyên phận." Hình như hài cốt lão tăng hơi hơi nhấc giương mắt, liếc nhìn trữ khuyết ba người, trong mắt lóe lên một tia không dễ dàng phát giác thần quang, hắn ngữ khí vô cùng hiền lành, nhu hòa nói.

"Ngài là Liên Sinh Đại Sư?" Tựa hồ bị lão tăng trên thân phật tính cho đả động, Diệp Hồng cá trong lòng lần nữa chấn động nói.

"Hắn là Liên Sinh Đại Sư? Làm sao có thể?" Mạc Sơn núi mở to hai mắt, hiển nhiên, nàng cũng là nghe nói qua Liên Sinh Đại Sư cái tên này.

"Liên Sinh Đại Sư, hắn là ai?" Đối với hai nữ khác thường, trữ khuyết thì là một mặt mộng bức, hắn cũng chưa nghe nói qua Liên Sinh Đại Sư tên, là lấy, tại hai nữ khiếp sợ như vậy biểu lộ dưới, hắn vẫn còn có chút phiền muộn.

Hắn là từ xa xôi vị thành tới một cái người đốn củi, chưa nghe nói qua Liên Sinh Đại Sư tên, cũng là bình thường.

Diệp Hồng cá cùng Mạc Sơn núi hai người có chút im lặng liếc hắn một cái, lại là không nói gì thêm.

Tục truyền, tại Tây Lăng Thần Quốc Đông Phương trên mặt biển, có như vậy một căn to lớn vô cùng, nối thẳng Thương Khung thạch trụ, thạch trụ, chống đỡ đại hải sóng lớn trùng kích, tại Thạch trụ hậu phương, sinh ra như thế Nhất Phương Tịnh Thổ, nơi đó, được xưng là "Tống Quốc."

Liên Sinh 32 vốn xuất sinh cùng Tây Lăng phía đông Tống Quốc, cái này Tống Quốc vốn là một cái tiểu quốc, hoàn cảnh hiểm ác. Hoặc cho phép chính là bởi vì cái này hiểm ác hoàn cảnh, vì đó Tống Quốc bên trong sinh ra rất nhiều không tầm thường nhân vật, liền liền tiền kỳ lớn nhất đại Boss ánh sáng Đại Thần Quan cũng là sinh ra ở quốc gia này.

Tựa như rất nhiều không tầm thường người xuất sinh một dạng, Liên Sinh 32 lúc sinh ra đời đợi cũng là đầy trời kỳ quái. Nghe nói tại hắn lúc sinh ra đời đợi, Tống Quốc Đô Thành mỗ thế gia phủ đệ hậu viên bên trong Thụy Liên một đêm nở rộ, cùng liên hoa một đạo nở rộ còn có đêm đó sinh ra thế gian một tên bé trai, thế là tên kia bé trai cũng là Liên Sinh 32, cũng bị đặt tên là Liên Sinh.

Thế Gia Công Tử Liên Sinh thanh xuân tuế nguyệt cũng không có quá nhiều kinh người chỗ, hắn giống bốn phía công tử đồng dạng cầu học khảo học, sau đó phong quan viên cưới vợ chỉ là còn chưa sinh con. Đáng tiếc tiệc vui chóng tàn,

cũng không lâu lắm, hắn tình cảm thâm hậu thê tử vốn nhờ bệnh mất. Thê tử sau khi mất đi, Liên Sinh tại vùng ngoại ô Phần Mộ chỗ kết cỏ lư, sầu khổ bi thương hình dần dần tiều tụy, tháng ba chưa lộ nụ cười.

Đêm nào nhà tranh bên ngoài gió táp mưa sa Liên Sinh đi vào trong mưa gió, tĩnh tư nửa đêm khoác y phục ẩm ướt mà quay về, nâng bút viết liền một thiên tế vợ thảm thiết đồng, sau đó đem ngọn bút ném vào trước mộ phần mới trong cỏ, cười to ba tiếng phiêu nhiên mà đi. Năm sau ta Liên Sinh thăm núi tìm kiếm đạo lý, bái yết rất nhiều tu hành tông phái, cùng lúc đó, cái kia phần tế vợ đồng truyền nhập thế gian, gây vô số nâng nhiệt lệ. Thế gian đã có hắn thanh minh, Các Tông Phái cũng lấy Lễ đối đãi, lại không chịu đối với hắn nói cùng tu hành sự tình.

Nhưng mà chuyển hướng ngay tại năm thứ hai Mùa thu, Liên Sinh du hí đến ngói Sơn Ngộ mưa tránh tại mục kha chùa.

Nửa đêm nằm yên lúc, hắn ngẫu nhiên nghe một lão tăng nói cùng Phật Tông cố sự, trầm tư ngày đêm về sau, bước về mục kha chùa Cửa chính gõ vang Minh Chung, đẩy cửa đăng đường nhập thất, nói với Tri Khách Tăng muốn cùng mục kha chùa chủ trì ngồi đối diện chất vấn. Trận này chất vấn tiếp tục chỉnh một chút ba mươi hai ngày, Liên Sinh miệng phun Diệu Ngôn như hoa sen nở rộ tại ngói núi Lưu Vân ở giữa nói chuyện lúc bờ sườn núi cây xanh ở giữa ẩn có thần chim kêu khẽ, dẫn tới thế gian vô số nhân vật nổi tiếng Văn Sĩ nhìn nhau. Sau đó, Liên Sinh công tử tên cũng bắt đầu ở thế gian lưu truyền.

Nổi danh về sau, trước đây Tây Lăng Thần Điện Hạo Thiên Chưởng Giáo từ Đào Sơn mà đến tới làm mắng ngàn vạn người mặt, tự mình mời Liên Sinh nhập thần điện vì khách khanh. Bất quá Liên Sinh lại là mỉm cười từ chối nhã nhặn, sau đó tại ngói núi mục kha chùa xuất gia.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 292: Kiếp Trước, Hôm Nay, Chỉ Vì Một Người

Chương 292: Kiếp Trước, hôm nay, chỉ vì một người

Vẻn vẹn không đến thời gian một năm, Liên Sinh 32 liền đã học thấu sở hữu phật pháp, hắn muốn hạ lên qua hướng nơi khác. Thế là tại Mùa thu lá rụng lúc, Liên Sinh rời đi ngói núi mục hủ chùa, hơn sông lớn đến Mặc ao, mặc Dã Lâm nhập Nguyệt Luân, sau đó biến mất tại Nguyệt Luân Quốc hướng tây bắc rậm rạp trên cánh đồng hoang, ai cũng không biết hắn đi nơi nào.

Mấy năm sau, Liên Sinh từ Hoang Nguyên trở về, một thân Phật Pháp Tu Vi càng thâm hậu hơn, thế gian không còn Liên Sinh công tử, lại nhiều vị Liên Sinh Đại Sư.

Lại về sau, thừa dịp tại Tây Lăng dạy học tế nhất cử đánh giết Ma Giáo giấu ở Tây Lăng gián điệp Thiên Dụ viện Doanh viện trưởng. Không lâu sau lại tại mục kha chùa đánh giết Ma Giáo một vị khác giấu ở Trung Nguyên gián điệp lão tăng quét rác. Đến tận đây, Liên Sinh Đại Sư tên vang vọng thiên hạ.

Nguyệt Luân Quốc Bạch Tháp chùa cùng ngói núi mục kha chùa cảm niệm Đức, tôn kính vì Phật Tông sơn môn hộ pháp. Tây Lăng Thần Điện thưởng công lao sự nghiệp, phụng dụ mời xem quyển sáu Thiên Thư, tiếp theo phong làm Tài Quyết Đại Thần Quan. Liên Sinh Đại Sư liền trở thành trong lịch sử cái thứ nhất đảm nhiệm Tây Lăng Thần Điện Đại Thần Quan Phật Tông đệ tử.

Về sau, Liên Sinh Đại Sư liền biến mất trong mắt thế nhân, có người cho là hắn chết, cũng có người cho là hắn muốn đi phụng dưỡng Hạo Thiên, bất quá lại

không biết hắn là nhập ma tông, trở thành tiềm phục tại Ma Tông bên trong một kẻ nội ứng.

Nhưng mà người nào cũng không nghĩ tới cái này bị thế nhân phụng làm Thần Minh Liên Sinh Đại Sư vậy mà thật nhập ma, hơn nữa còn là so Ma Tông tà ác hơn ma.

Về sau hắn thiết kế hãm hại thư viện tiểu sư thúc kha Hạo Nhiên, vốn định đem kha Hạo Nhiên vây khốn, đáng tiếc cuối cùng lại mua dây buộc mình, bị kha Hạo Nhiên ngược lại đem vây ở Ma Tông sơn môn bên trong.

Thời gian dài bị nhốt, hoàn toàn đem hắn duy nhất cận tồn một tia nhân tính cho phai mờ, biến thành một cái từ đầu đến đuôi ma, hắn không chỉ tu Luyện Ma dạy người đều cảm giác quá mức tà ác Thao Thiết pháp, càng đem Ma Giáo người những cái này thi thể cho ăn liền, cuối cùng biến thành một cái từ đầu đến đuôi ma.

Sau cùng bị trữ khuyết đánh bại sau lại hoàn toàn tỉnh ngộ, cuối cùng đem chính mình một chút cảm giác đưa cho trữ khuyết, cũng coi là lúc lâm chung làm một chút chuyện tốt.

Này khô gầy như bạch cốt lão tăng toàn thân tứ chi bị từng cây xiềng xích xuyên thủng, trực tiếp khóa tại bốn phía trên vách đá.

Xiềng xích bởi vì bị máu tươi ăn mòn, trở nên có chút tối màu đen.

"Nghĩ không ra ta từ vây ở cái này lồng chim bên trong, lại còn có thể gặp được đến các ngươi, vừa rồi tại nghe tiểu gia hỏa này nói kha Hạo Nhiên là hắn tiểu sư thúc, chẳng lẽ hắn là Phu Tử đệ tử hay sao?" Lão tăng từ bi mắng hỏi.

"Hồi bẩm Thần Tọa, hắn là Phu Tử thu thứ mười ba người đệ tử." Diệp Hồng cá đối cái này Liên Sinh Đại Sư trong lòng sớm đã vô cùng kính ngưỡng, vì đó cũng không có đem cái này đại sư nhìn thành người xấu, như nói thật nói.

Liên Sinh trong mắt lấp lóe một đạo tinh mang, một lát sau, liền bị hắn thu liễm.

"Ta cả đời này, kính nể người có mấy cái, Tây Lăng biết rõ Thủ Quan vị kia, Phu Tử, còn có hắn kha Hạo Nhiên" tựa hồ nghĩ đến cái gì, Liên Sinh khe khẽ thở dài một hơi.

"Thôi, thôi, ta thời gian không nhiều, các ngươi có bằng lòng hay không kế thừa ta y bát?" Liên Sinh nói ra ý nghĩ của mình, hắn đã đem gần đèn cạn dầu cấp độ.

Trong miệng hắn chính mình nói đem chính mình cầm tù tại Thiên Địa Lao Lung bên trong, cái này Diệp Hồng cá cũng là biết rõ.

Năm đó, Tây Lăng Thần Điện Chưởng Giáo tự mình xuất thủ thiết hạ thiên địa lồng chim cầm tù Quang Minh Thần Điện ánh sáng Đại Thần Quan vệ ánh sáng, loại này lồng chim, thực liền là một loại kết giới.

Chỉ bất quá, cái này lồng chim thực là năm đó kha Hạo Nhiên phong ấn, nhưng mà đến trong miệng hắn, lại là thành chính mình tù buồn ngủ chính mình, vì bất quá là truy cầu tự mình đột phá.

Quả nhiên, Diệp Hồng cá ba người đều là bị lời này cho thật sâu chấn động, đây là muốn cái dạng gì kiên quyết, mới phải làm ra bản thân cầm tù chính mình mấy chục năm.

Muốn đến, đổi lại bọn họ chính mình, bọn họ căn bản cũng không có dũng khí đó đi làm đi, thế nhưng là Liên Sinh Đại Sư lại là làm.

"Liên Sinh Đại Sư, quả nhiên Goddard." Diệp Hồng cá vô cùng kính nể hướng hắn cúc khom người.

Mạc Sơn núi đồng dạng phúc thi lễ, trữ khuyết chưa nghe nói qua Liên Sinh Đại Sư tên tuổi, lại thêm hắn tu luyện Hạo Nhiên Kiếm pháp, một thân ngạo cốt

đá lởm chởm, xương cốt cứng rắn, tự nhiên không có xoay người cung kính ý tứ.

Liên Sinh mắt hiện lên một tia không vui, bất quá hắn lại tiếp tục dẫn dụ nói: "Đến, ta thời gian không nhiều, kế thừa ta y bát, đem ta đối Phật Đạo Ma ba môn Thần Thuật truyền thừa tiếp."

Hắn tiếp tục dẫn dụ nói.

Này giống như thâm uyên đồng dạng trong hốc mắt, lưu chuyển lên một tia khát vọng, phảng phất một cái đói khát khó nhịn người, khát vọng đạt được một tia mưa móc tưới nhuần.

"Thần Tọa, ngài" Diệp Hồng cá làm trước một bước tiến lên, nàng đối Đạo Pháp si mê, không phải bình thường trọng, khi biết Liên Sinh thân phận, nàng đã sớm vô cùng kính ngưỡng, nhịn không được tiến lên, đi vào Liên Sinh Đại Sư trước mặt.

Khô gầy lão giả phát ra một tiếng nhẹ cười sang sảng âm thanh.

Trữ khuyết lại là cau mày nói: "Đỏ Ngư cô nương, không thể "

Thế nhưng là đã tới không kịp, Diệp Hồng cá tựa hồ căn bản không có nghe được hắn nói chuyện , mặc cho hắn như thế nào hô, Diệp Hồng cá chính là không có để ý tới hắn.

"Xong!" Mạc Sơn núi lúc này cũng là phát hiện sự tình không thích hợp, muốn tiến lên một bước, cũng là bị trữ khuyết cho giữ chặt.

"Chờ nhiều năm như vậy, không nghĩ tới hôm nay lại là để ta chờ đợi ngươi nhóm, thật là khiến người ta vui vẻ, lão thiên đối ta cũng không công."

Lão tăng cười khẽ về sau, ngẩng đầu nhìn về phía một mặt chờ mong Diệp Hồng cá, hiền lành đường mắng nâng lên khô gầy như que củi tay nói ra: "Đến, đến nơi này của ta, ta cho ngươi thể hồ quán đính!"

Thể hồ quán đính, chính là muốn đem chính mình suốt đời lĩnh ngộ, hoàn toàn truyền thụ cho Diệp Hồng cá, Diệp Hồng cá phảng phất mê muội, nghe lời giống như đứa bé, cúi người đi vào Liên Sinh Đại Sư trước mặt.

Liên Sinh Đại Sư này tay khô gầy rơi vào Diệp Hồng Ngư Đầu bên trên, nhẹ nhàng vuốt ve nàng mái tóc, ánh mắt lộ ra si mê sắc.

Hắn sợ hãi than nói: "Thật sự là đã lâu cảm giác a, thanh xuân, để cho người ta lưu luyến."

Đến lúc này, hắn không chút nào che giấu chính mình tham lam, nói ra.

"Tiền bối ngươi" vừa dứt lời, Diệp Hồng cá chỉ cảm giác mình toàn thân Khí Hải Tuyết Sơn (đan điền) bên trong nguyên khí trong nháy mắt bị một cỗ lực lượng đáng sợ cho rút ra.

Một cái tham ăn từ Liên Sinh đỉnh đầu hiển hiện, nó ngửa mặt lên trời rít lên một tiếng, há miệng cuồng hút, từng đạo từng đạo tinh hồng sắc huyết khí không ngừng từ Diệp Hồng Ngư Đầu Đỉnh Lưu ra, không ngừng bị Liên Sinh hút vào trong miệng mũi, hắn lộ ra mê say biểu lộ, tham lam mút vào.

"Đáng chết!" Diệp Hồng cá con mắt trợn tròn, tại Liên Sinh thi triển Ma Tông Thao Thiết Thiên Công hấp thu nàng huyết khí thời điểm, nàng dùng tận chính mình suốt đời chỗ máu, hai tay cũng chỉ, phát ra 32 Đạo Kiếm quyết.

Một cỗ khủng bố kiếm quang đâm vào Liên Sinh trên thân, thế nhưng là sau cùng lại đối Liên Sinh không hề có tác dụng, nửa bước hiểu số mệnh con người cảnh giới Diệp Hồng cá, lại là không làm gì được? Liên Sinh một tơ một hào.

"Hỗn trướng, ngươi cái Ma Đầu, thế nào vô sỉ như vậy." Trữ khuyết giận sắc, đưa tay từ phía sau lưng xuất ra ba chi tuyết tiễn, liên tục phát ra ba đạo Hạo Nhiên tiễn, Hạo Nhiên tiễn đánh vào Liên Sinh vị trí chỗ ở, trong hư không nhộn nhạo lên một tầng gợn sóng, lại là không có chút nào đưa đến nửa điểm ảnh hưởng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 293: Không Đáp Xuất Hiện Người

Chương 293: Không đáp xuất hiện người

"Không muốn làm chuyện vô ích, ngươi là không phá nổi kết giới này, nếu như là hắn kha Hạo Nhiên tự mình đến, có lẽ ta còn muốn tránh lui ba phần, nhưng là ngươi không phải hắn kha Hạo Nhiên, kha hạo nhưng đã chết, bị chết tốt, không biết tự lượng sức mình, khiêu chiến Hạo Thiên, cuối cùng bị Hạo Thiên phán tử hình, tính toán, nói với các ngươi nhiều như vậy cũng không có." Liên Sinh 32 điên cuồng cười ha hả, theo thi triển Thao Thiết Thiên Công, cái kia nguyên bản khô quắt thân thể dần dần không ngừng bành trướng, sau cùng lại có một tia thân thể khôi phục tình thế.

"Liên Sinh, ngươi thân là một tên đức cao vọng trọng tiền bối, ngươi sao có thể làm ra như thế sự tình, chẳng lẽ, ngươi không sợ lọt vào thế nhân chế nhạo?" Diệp Hồng cá tuy nhiên bị Liên Sinh thi triển Thao Thiết ma công khống chế lại, nhưng là có thể mở miệng nói chuyện.

"Ta là Tài Quyết Đại Thần Quan, từng ngồi Mặc Ngọc Thần Tọa, ta là Ma Tông Đại Tế người, có thể chọn Tông Chủ, ta là Phật Tông sơn môn hộ pháp, có thể mệnh vạn tăng, ta cả đời này Hà Phong ánh sáng kiêu ngạo, Phiên Thủ Phúc Thủ ở giữa liền có mưa gió đại tác phẩm, ta muốn thành Phật liền thành Phật, ta muốn thành ma liền thành ma, này có đạo lý có thể giảng!" Liên Sinh 32 cười đến có chút rất lợi hại càn rỡ, chưa từng có khoảnh khắc như thế, trong lòng của hắn vô cùng thoải mái, hắn đã rất lâu không có vui vẻ như vậy.

Từ khi bị kha Hạo Nhiên năm đó cầm tù tại cái này tối tăm không mặt trời

Hải Ma cung trong cấm địa, hắn liền đã chán ghét loại ngày này.

Mà bây giờ, tựa hồ hết thảy đều muốn phát sinh chuyển biến tốt đẹp, hắn sắp thoát ly lồng chim, lần nữa trở lại cái kia mỹ hảo trong thế giới.

"Xong!" Đối mặt như thế người điên, cho dù trữ khuyết cùng Mạc Sơn núi hai người đem hết tất cả vốn liếng, nhưng vẫn là vẫn như cũ vô pháp ngăn cản Liên Sinh 32 tiếp tục hấp thụ Diệp Hồng cá nguyên khí.

Sau cùng như nguyên tác, hai người bị Liên Sinh 32 đưa tay trực tiếp hút tới trước mặt, cũng sắp đứng trước toàn thân nội lực bị hấp thu hạ tràng, hết thảy, tựa hồ cũng rất lợi hại bi kịch.

"Chúng ta nên làm cái gì?" Trữ khuyết ba người đối thủ liếc một chút, một cái ý niệm trong đầu đều từ đối phương trong đầu dâng lên, bọn họ giờ này khắc này muốn nhất bất quá là có thể xuất hiện như vậy tử sắc người, sau đó đem bọn hắn cấp cứu, nhưng là cái này Hải Ma cung, lại làm sao có thể xuất hiện hắn ở đâu.

Liền coi như bọn họ chết, cũng đoán chừng không có ai biết đi.

Bỗng nhiên, trữ khuyết nghĩ đến trong lồng ngực của mình ngọc bội, đó là nhị sư huynh quân mạch cho mình ngọc bội, trên ngọc bội mặt có lưu chính mình sư phụ Phu Tử một đạo khí tức, muốn đến chính mình xảy ra chuyện, Phu Tử đoán chừng cũng cần phải là biết rõ đi.

"Các ngươi không cần làm vô vị phản kháng, cũng đừng nghĩ đến có thể thoát đi Bổn Tọa Ma Chưởng, lần này, là không ai có thể cứu các ngươi." Liên Sinh 32 cười đến có chút không kiêng nể gì cả, nhìn lấy mấy cái có lẽ đã sắp tuyệt vọng, bị chính mình điên cuồng hấp thu nguyên khí ba cái tiểu bối phận, hắn thật rất vui vẻ.

"Ngươi vẫn là cùng năm đó một dạng vô sỉ, xem ra, những năm này, ta đưa ngươi như chó đồng dạng cầm tù, ngươi cũng không có tỉnh lại, ngược lại trở

nên càng thêm làm trầm trọng thêm." Ngay tại cái này nghìn cân treo sợi tóc tế, bỗng nhiên, tiếng bước chân vang lên.

Thanh thúy tiếng bước chân phảng phất một vị xuất sắc Dương cầm gia - The Pianist đang diễn tấu trên thế giới hoàn mỹ nhất khúc dương cầm.

Nó đánh vỡ yên lặng như chết khí bầu không khí.

Nguyên bản sắp tuyệt vọng Diệp Hồng cá, trữ khuyết, Mạc Sơn núi ba người bỗng nhiên mở to hai mắt, hướng nói chuyện phương hướng nhìn lại, trong lòng bọn họ đều là tràn ngập hi vọng.

Vốn cho rằng hội là ai đến cứu bọn họ, thế nhưng là sau một khắc, làm nhìn người tới đúng là một tên phong thần như ngọc, công tử văn nhã ca lúc, bọn họ tất cả đều ngây người.

Lập tức, trở nên càng thêm tuyệt vọng.

Thiếu niên này thực sự tuổi còn rất trẻ, tuổi trẻ suất khí đến có chút khó tin.

Hắn tựa như là rơi xuống trần thế Trích Tiên, trên người có một cỗ phi thường dễ ngửi mùi thơm, thế nhưng là điều này cũng không có gì trứng dùng, bởi vì hắn căn bản là không có cách trợ giúp chính mình ba người, giải thoát cái này đáng chết cảnh hiểm nguy.

Nhưng mà, liền khi bọn hắn cho là mình vô cùng tuyệt vọng lúc, nguyên bản còn tại điên cuồng hấp thu ba người nguyên khí Liên Sinh 32 lại là bỗng nhiên thần sắc trì trệ, cả người kìm lòng không được run mạnh lên cái sàng tới.

"Kha người điên, thế nào lại là ngươi, ngươi không phải đã bị Hạo Thiên xử tử à, làm sao có thể, ngươi làm sao có thể còn sống, không, đây là ảo giác, ngươi không thể nào là hắn." Liên Sinh 32 trên mặt lộ ra một tia tàn nhẫn điên cuồng, hắn lắc đầu, có chút Bệnh trạng nỉ non nói.

"Thả bọn hắn ra, ta tha cho ngươi khỏi chết, tiếp tục tại cái này phiền trong

lồng tỉnh lại." Giang Phong kha Hạo Nhiên đứng chắp tay, bước ra một bước, liền đã đi tới Liên Sinh 32 trước mặt.

Trên người hắn cũng không có bộc phát ra cái gì đáng sợ khí tức, nhưng liền là đơn giản như thế, Liên Sinh 32 cả người lại là càng thêm bắt đầu sợ hãi.

Hắn vội vàng lui lại mấy bước, trong hốc mắt, lộ ra một tia kinh nghi bất định sắc.

Trữ khuyết ba người lại là thần sắc đại chấn, kha Hạo Nhiên, người trước mắt, lại là trong truyền thuyết bởi vì khiêu chiến Hạo Thiên, cuối cùng thất bại tử vong nam nhân.

Thiên địa này, liền như là một vòng, Hạo Thiên, cũng không phải là thiên địa này Thiên Đạo, hắn chẳng qua là cái thế giới này Thiên Ngoại Thiên một cái gọi "Đạo Tông" thế lực phái ra đệ tử mà thôi.

Hạo Thiên, chỉ có lẽ hắn là một tên mạnh Đại Tu Hành Giả, cái thế giới này, làm thực lực đạt tới hiểu số mệnh con người bên trên, bước vào Thiên Khải, người phương nam gọi "Thiên Khải" người phương bắc gọi "Vô cự" .

Bước vào cảnh giới này, liền có thể che giấu mình tung tích, để cái thế giới này Hạo Thiên không thể nhận ra cảm giác ngươi tồn tại.

Lý chậm cảnh giới chậm là vô cự, Phu Tử cũng là vô cự biến chất, "Vô Củ!"

Giang Phong, khoảng cách Vô Củ, chỉ thiếu chút nữa xa.

Hắn hiện tại cần, bất quá chỉ là tìm tới cái thế giới này Thất Quyển Thiên Thư, sau đó tiến hành cảm ngộ, sau cùng đột phá, đề bạt thực lực mình mới là chính yếu nhất.

"Tiểu sư thúc, ngươi thật sự là ta tiểu sư thúc? !" Trữ khuyết có chút không tim không phổi, cũng không lo được chính mình đến cỡ nào chật vật, nhìn thấy Liên Sinh 32 vậy mà xưng người trước mắt cũng là cái kia bị Hạo Thiên xử tử

người, hắn hết sức kích động, hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình tiểu sư thúc vậy mà không có chết.

"Hạo Nhiên tiền bối!" Diệp Hồng cá cùng Mạc Sơn núi hai người đồng dạng cảm giác thần sắc đại giật mình, hiển nhiên, bọn họ cũng là nghe nói qua kha Hạo Nhiên, đặc biệt là Diệp Hồng cá, tại Tây Lăng trong thần điện, Thiên Thư liền ghi chép kha Hạo Nhiên hết thảy.

Đã từng, lấy một người năng lực, một bộ đồ đen, một thớt Hắc Lư, bên hông vượt một kiếm, từ đó, giết hết Ma Tông các đại cao thủ, thây nằm trăm vạn, đó là một loại Hà thực lực đáng sợ.

Cho dù là toàn bộ Tây Lăng Thần Điện, chính là là mình Chưởng Giáo đại nhân, Hạo Thiên người phát ngôn, nếu là đối mặt bực này tồn tại, đoán chừng cũng phải vì mà nhức đầu.

"Tốt tốt tốt, ta thả bọn hắn ra. . ." Cảm nhận được Giang Phong trên thân đột nhiên bạo phát đi ra khí tức khủng bố, Liên Sinh 32 trong lòng càng thêm kiêng kị, hắn vội vàng giống chó đồng dạng gật đầu, không chút do dự. Trực tiếp buông ra hấp thu Diệp Hồng cá ba người nguyên khí.

Giang Phong một chỉ điểm ra, một cỗ vô hình hấp xả năng lực trong nháy mắt đem trữ khuyết ba người bao phủ, sau một khắc, đem bọn hắn từ lồng chim Neila đến trước mặt.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 294: Bởi Vì Sen Mà Sinh, Nghiệp Hỏa Đốt Người Mà Chết

Chương 294: Bởi vì sen mà sinh, Nghiệp Hỏa đốt người mà chết

"Kha người điên, kha Hạo Nhiên, ta van cầu ngươi, thả ta rời đi nơi này , có thể sao? Ta đã sắp đèn cạn dầu, chỉ cầu ngươi thả ta rời đi nơi này." Cảm nhận được trong cơ thể mình tràn ngập đầy bành trướng nguyên khí, Liên Sinh 32 trong mắt lưu chuyển quang mang.

Bây giờ, hắn cảnh giới tại hiểu số mệnh con người cảnh, nhưng là hắn vô pháp xác nhận Giang Phong thực lực còn tới có phải hay không cùng dĩ vãng như vậy.

Hắn đang thử thăm dò, thăm dò một kết quả.

Không có chắc chắn trăm phần trăm, hắn sẽ không dễ dàng xuất thủ.

Bây giờ, hắn như chó cúi đầu dễ nghe, làm, không thể nghi ngờ là muốn ở trước mặt đối phương, tận lực biểu hiện mình thái độ, nếu là hắn kha Hạo Nhiên coi là thật khôi phục thực lực, như vậy hôm nay, hắn không thể nghi ngờ chỉ có một con đường chết.

"Xem ra, ngươi vẫn là cùng năm đó một dạng ngu xuẩn, ngươi đã nhập ma, năm đó, ngươi chính miệng đồng ý ta ở đây vì những ngươi đó giết qua người vô tội Niệm Tụng Phật Kinh, nhưng mà, ngươi vừa mới đều làm cái gì, ngươi cho rằng ta không biết?" Giang Phong thần sắc vô cùng lạnh lẽo, nhìn lấy có chút như chó đồng dạng đối với mình a dua nịnh hót Liên Sinh 32, hắn thực sự chưa

nói tới nửa điểm hảo cảm.

"Đó là chẳng lẽ là muốn đem ta cầm tù ở chỗ này, cho đến chết đi? Ngươi tâm, không khỏi cũng quá mức tại tàn nhẫn chút." Liên Sinh 32 cơ hồ có chút điên cuồng, bước chân hắn cực độ bắt đầu vặn vẹo, nhìn về phía Giang Phong, hắn vẻ giận dữ nói.

"Cầm tù ở chỗ này? Cho đến chết đi? Ngươi muốn sai, nếu là ngươi thực tình hối cải, lúc này, có lẽ ngươi sớm đã bị ta thả ra, mà lại ta cấm chế khẳng định cũng sẽ không tiếp tục áp chế ngươi, thế nhưng là ngươi sai, ngươi y nguyên vẫn là vô sỉ như vậy." Giang Phong lắc đầu, nhìn về phía có chút bệnh cũng không nhẹ Liên Sinh, giận dữ nói.

"Cái này, cái này sao có thể, ngươi thế nào hảo tâm như vậy." Liên Sinh 32 thần sắc trì trệ, hắn chẳng thể nghĩ tới, vậy mà lại là như thế này kết quả, mà trên thực tế xác thực như thế, Tiền Giang Phong, cũng chính là Giang Phong hiện tại hóa thân bộ thân thể này, (kha Hạo Nhiên) xác thực cũng là ôm cho Liên Sinh 32 một cái hối lỗi sửa sai để ý tới, chỉ bất quá, rất lợi hại đáng tiếc, Liên Sinh 32 sau cùng tựa hồ vẫn là không có trân quý.

Bất quá những này đều đã không trọng yếu, trọng yếu là, Liên Sinh 32 tuyệt vọng.

Hắn điên cuồng đại hống đại khiếu đứng lên.

Rất nhanh, hắn bỗng nhiên đình chỉ điên cuồng, nhìn về phía Giang Phong, chỉ Giang Phong cười lên ha hả, hắn không kiêng nể gì cả nói: "Đúng a, ta thế nào cũng không nghĩ tới đâu, ngươi kha người điên không phải là bởi vì khiêu chiến Hạo Thiên thất bại a, thực lực ngươi hắn là trượt xuống cảnh giới kia, ngươi bây giờ muốn ta chết, có lẽ không dễ dàng như vậy a?"

Đã từng Liên Sinh cỡ nào phong tư xuất sắc, hắn tự khoe là đương kim thế gian đệ nhất kỳ tài, vô luận nhìn cái gì Tu Tiên công pháp, có lẽ là Ma Đạo Công Pháp, cũng hoặc là là Phật gia công pháp, hắn đều có thể vừa thấy liền lĩnh ngộ ,

có thể nói, hắn là trời cao con cưng, hắn là một cái khó được kỳ tài.

Mà trên thực tế cũng là như thế, tại phương diện tu luyện, hắn thiên phú rất cao, hắn đạt tới Phật gia trung cảnh giới, thân thể có thể thành Phật.

Hắn là một cái kỳ tài, thế nhưng là hai mươi năm trước, một cái người đặc biệt xuất hiện, hắn xuất hiện, để hết thảy nguyên bản đều coi là nắm giữ trên tay Liên Sinh 32 tuyệt vọng.

Kha Hạo Nhiên, hắn chỉ bất quá một người một kiếm tối sầm con lừa, đơn giản nhất một kiếm, lại là ẩn chứa kha Hạo Nhiên bất khuất vô thượng Hạo Nhiên Kiếm khí, trong nháy mắt đánh nát cái kia kiêu ngạo tâm.

Hắn bại, bị bại như vậy hoàn toàn, đến tận đây, thế gian lại không Liên Sinh 32 tên, hắn dùng một đời qua sám hối.

"Liên Sinh, ta tiểu sư thúc đã có thể trấn áp ngươi một lần, này liền có thể trấn áp ngươi lần thứ hai, ngươi đừng tưởng rằng đây là đang đùa giỡn với ngươi." Trữ khuyết tựa như là một cái điên cuồng thần tượng mê, khi thấy Giang Phong nói chuyện khẩu khí lúc, này một cái chính gốc tiếng phổ thông lúc, trữ khuyết càng là vô cùng kích động đứng lên.

Như không phải là bởi vì tình huống bây giờ đặc thù, hắn thật nghĩ chạy lên qua kéo lại Giang Phong tay, sau đó hỏi một câu: "Tiểu sư thúc, ngươi sẽ không phải là đến từ một cái gọi Địa Cầu địa phương a?"

Hắn suy nghĩ vừa mới dâng lên, Giang Phong lại là trong lòng buồn cười, lĩnh ngộ Đạo Đức Chân Kinh, Tâm Thuật đã không phải khó là, chỉ là một trong chớp mắt, Giang Phong liền đã biết rõ hắn suy nghĩ trong lòng.

"Ồn ào!" Đối Liên Sinh 32, Giang Phong trong lòng cố nhiên có chút bội phục người này kiên quyết, bất quá đó cũng không có nghĩa là hắn đối Liên Sinh 32 người này liền có hảo cảm.

Hừ lạnh một tiếng vang lên, một cỗ đáng sợ uy áp trong nháy mắt từ trên người hắn bộc phát ra, chỉ là trong nháy mắt thời gian, Giang Phong trên thân khí tức không ngừng kéo lên.

Tại này khí tức khủng bố dưới, trữ khuyết ba người đều là nhịn không được ngã rơi trên mặt đất, nếu không phải Giang Phong có ý đem khí tức thu liễm, có lẽ giờ này khắc này, bọn họ cũng sớm đã bị ép trên mặt đất, không có cách nào động đậy, nhưng chính là như thế, trữ khuyết trong lòng ba người chấn động động không ngừng.

Mà Liên Sinh 32, lúc này sớm đã trừng to mắt, hắn phảng phất giống như gặp quỷ, nắm lấy đầu mình, nhưng lại bắt không được một sợi tóc , có vẻ như trở thành con lừa trọc, cũng có chỗ xấu.

"Nhất triều nhập hiểu số mệnh con người, nhất niệm nhập vô cự, kha người điên, cũng là kha người điên a!" Liên Sinh 32 thần sắc có chút nản lòng thoái chí, giờ này khắc này, tại đối mặt này cỗ đáng sợ khí tức lúc, hắn tựa như là một cây bất cứ lúc nào cũng sẽ bị mất đi ngọn lửa, hắn căn bản không có bất luận cái gì qua phản kháng chỗ trống, bởi vì hắn không có cái năng lực kia.

Trong lòng của hắn rất rõ ràng, hôm nay, ai cũng cứu không hắn.

Cho dù hắn rất không muốn lên, thế nhưng là cũng cuối cùng vô dụng.

"Ngươi còn có cái gì muốn nói, mau nói xong, lão tử còn muốn hồi thư viện ăn cơm." Giang Phong không kiên nhẫn quét Liên Sinh 32 liếc một chút, thật nghĩ một bàn tay chụp chết con hàng này, nhìn nguyên tác thời điểm, đã cảm thấy con hàng này nói nhảm rất nhiều.

Tuy nhiên có như vậy vài câu kinh điển lời kịch nói đến để cho người ta nhiệt huyết sôi trào, bất quá bây giờ tại Giang Phong xem ra, hoàn toàn cũng là cái rắm, mặt đối với mình, Liên Sinh 32 còn không phải như chó sợ?

"Ha ha ha, kha người điên, con mẹ nó ngươi có độc!" Nghẹn thật lâu, đây là

Liên Sinh 32 muốn nhất nói câu nào.

Oanh!

Giang Phong không nói hai lời, tại Liên Sinh 32 nói xong câu đó đồng thời, trực tiếp đưa tay nhất chưởng ép xuống tại Liên Sinh 32 trên đỉnh đầu.

Căn bản không có mảy may ngoài ý muốn, Liên Sinh 32 cả người bị cứ thế mà từ trên mặt đất ép xuống dưới đất.

Đầy trời mưa máu lộn xộn a bay.

Nhất chưởng, trực tiếp giải quyết Liên Sinh 32.

"Vậy thì xong?" Trữ khuyết ba người thấy có chút trợn mắt hốc mồm, cái này chuyển biến, không khỏi cũng mẹ nó quá nhanh a?

Lại nói hai đại thế gian đỉnh phong tồn tại cao thủ vừa thấy mặt, không phải là đến một trận kinh thiên động địa đánh nhau sao?

Nhưng vì sao bây giờ lại. . . . Ách. . .

Trữ khuyết ba người xem như hoàn toàn im lặng.

Im lặng quy vô ngữ, liền là không thể nói cái gì.

Bọn họ có thể nói cái gì?

"Dọn dẹp một chút đồ,vật, rời đi nơi này." Giang Phong quét mắt một vòng trữ khuyết bên hông chỗ treo một cái ống trúc nhỏ, trong mắt quang mang lấp lóe một chút, hắn biết rõ, cái kia chính là Thất Quyển Thiên Thư bên trong "Minh chữ quyển" Thiên Thư.

Lần này Ma Tông được, cũng không có thu hoạch gì , bất quá, đối với Giang Phong tới nói, thu hoạch lại là vô cùng cự đại, bởi vì, hắn đạt được hắn muốn.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 295: Thiên Hạ Hành Tẩu, Đường

Chương 29: Thiên Hạ Hành Tẩu, Đường

Tây Bắc Hoang Mạc, vô biên vô hạn, trong hoang mạc, có một đám chủng tộc, bọn họ được xưng là Hoang Nhân, Hoang Nhân, chính là Ma Tông còn sót lại đời sau.

Bọn họ tránh lui đến xa xôi Hoang Mạc, mượn nhờ ác liệt hoàn cảnh sinh tồn mắng.

Vì khuếch trương lãnh thổ, bọn họ không thể không cùng hắn quốc gia phát sinh chiến tranh , trung, kịch liệt nhất chính là Đường Quốc.

Hoang Mạc bên trên, một đám Tây Lăng kỵ binh ngay tại vây quét hai tên Hoang Nhân.

"Bắt bọn hắn lại, khác để bọn hắn đào thoát." Bên trong một tên Tây Lăng kỵ binh một mặt hung thần ác sát giơ lên trong tay Đồ Đao, nói như thế.

Bọn họ là Tây Lăng Thần Điện kỵ binh, lần này, tiếp thụ lấy Thần Điện an bài xuống nhiệm vụ, bọn họ một đường truy Sát Ma Tông dư nghiệt truy sát đến tận đây.

Trên đường đi phát sinh to to nhỏ nhỏ, không thua kém ba mươi mấy lần truy sát hỗn chiến, nhưng tổng tới nói, bọn họ cũng không nhận được tổn thất bao lớn, bởi vì bọn hắn một phương này thực lực muốn so Hoang Nhân thực lực lớn rất nhiều.

"Muội muội, ngươi đi nhanh lên, ca ca lưu lại ngăn trở bọn họ." Một tên trên mặt có chút một đầu Đao Ba, tướng mạo nhìn mười phần hung thần ác sát Hoang Nhân nam tử đối bên cạnh hắn một tên thiếu nữ xinh đẹp nói như thế.

Trên thế giới này, có một ít người, bọn họ được xưng là "Thiên Hạ Hành Tẩu!"

Bọn họ là mỗi một cái thế lực hành tẩu trên thế gian người phát ngôn.

Lý chậm rãi là Đường Quốc thư viện người phát ngôn, Diệp Thanh, cũng chính là Diệp Hồng Ngư ca ca, hắn là Tây Lăng Thần Điện phía sau không cũng biết địa —— biết rõ Thủ Quan người phát ngôn.

Mà trước mắt nam tử này, hắn là bây giờ Hoang Nhân thủ lĩnh, hắn chính là "Đường!"

Mà muội muội của hắn, cũng là cái kia tại nội dung cốt truyện bên trong, về sau cùng thư viện thập nhị tiên sinh, diệp Tô Thành làm bạn lữ thuần chân thiếu nữ, "Đường tiểu đường!"

Đường, là Ma Tông người phát ngôn.

Ma Tông, đã từng cái thế giới này tối đỉnh phong, cường thịnh nhất tông môn, đơn giản là về sau bị kha Hạo Nhiên một kiếm, bị tiêu diệt!

"Không, ta không đi! Ta muốn lưu lại cùng ca ca ngươi cùng một chỗ đồng cam cộng khổ!" Đường tiểu đường này ôn nhu trên gương mặt lộ ra một tia quật cường sắc, nàng không muốn rời đi, một mặt đều là kiên quyết sắc.

Loan đao trong tay sáng lên một đạo quang mang, một vòng huyết quang vọt lên, một tên Tây Lăng kỵ binh bị nàng nhất đao, trong nháy mắt chặt đứt cổ.

Cứ việc huyết dịch tung tóe vẩy vào trên mặt nàng, nàng cũng vẫn không có mảy may nhát gan, trong mắt, chỉ có một mặt hận ý.

"Đi nhanh lên, không phải vậy không kịp." Đường nhất quyền đột nhiên oanh ra, quyền phong mang theo một vòng kinh thiên động địa tiếng hổ gầm, nguyên khí rung chuyển ở giữa, một tên Tây Lăng kỵ binh bị trực tiếp đánh cho bay rớt ra ngoài.

"Không, ta không đi!" Đường tiểu đường tựa hồ cùng Đường đòn khiêng bên trên, nàng không chút nào nghe khuyên, vẫn như cũ ra sức cùng mấy chục tên Tây Lăng kỵ binh chém giết.

Đối với cái này, Đường cũng là có chút bất đắc dĩ, hắn lắc đầu, sau cùng không thèm đếm xỉa nói: "Tốt, đã dạng này, vậy ca ca liền bồi ngươi chiến đấu tiếp."

"Giết!" Song phương không tiếp tục dư thừa đọ sức, một trận kịch liệt chém giết lần nữa trình diễn.

"Thật sự là đặc sắc chém giết, thấy để cho người ta nhiệt huyết sôi trào!" Ngay tại Hoang Mạc lên diễn ra một trận kịch liệt chém giết tế, bỗng nhiên, xa xôi Hoang Mạc cuối cùng dần dần xuất hiện một đoàn người.

Bốn người, một đầu Hắc Lư!

Hắc Lư ngồi mắng một tên thân thể mặc thanh niên mặc áo đen, thanh niên bên hông treo lấy một thanh trường kiếm, hắn trong tay cầm một cái bầu rượu, vừa cười, một bên uống trong tay tửu.

Đang khi nói chuyện, tựa hồ có một cỗ vô hình lực lượng, trực tiếp đem hắn nhẹ nhàng thôi động, trong chớp mắt, một đoàn người đã đi vào song phương phụ cận.

Loại này bất chợt tới tình huống, đem chính đang kịch liệt chém giết Đường cùng Tây Lăng kỵ binh cắt ngang, bọn họ lui qua một bên.

"Nơi nào đến gia hỏa, muốn chết phải không?" Tây Lăng kỵ binh bên trong,

một tên kỵ binh cầm trong tay trường đao, vô cùng phẫn nộ mắt đỏ, hắn nổi giận gầm lên một tiếng, tiến lên liền muốn đối Giang Phong bốn người một lần giáo huấn.

Giang Phong thông suốt mở mắt, nhất chỉ nâng lên, một chỉ điểm ra, tựa hồ có một loại nào đó lực lượng vô hình, trong nháy mắt hóa thành một đạo bạch quang.

Phốc phốc!

Chỉ nghe một tiếng rất nhỏ tiếng nổ đùng đoàng vang lên, tên kia Tây Lăng kỵ binh sau một khắc trực tiếp hóa thành một ngọn lửa, vào hư không bên trong nổ bể ra đến, hôi phi yên diệt.

Nhất chỉ uy, giống như đánh giết một tên con kiến hôi, Tây Lăng kỵ binh, chết!

"Ngươi. . . Thế nào lại là ngươi. . ." Kỵ binh bên trong, có một tên dáng người so sánh tráng kiện thủ lĩnh khi thấy rõ Giang Phong dung mạo lúc, hắn toàn thân kịch liệt chấn động.

Nguyên bản còn đang chém giết Đường càng là toàn thân run lẩy bẩy.

Hắn đồng dạng là một loại thật không thể tin ánh mắt nhìn chằm chằm Giang Phong, người trước mắt, không phải hắn là cũng sớm đã biến mất à, hắn thế nào sẽ còn lại xuất hiện.

Một bộ đồ đen, một thớt Hắc Lư, lưng đeo trường kiếm, hành tẩu thiên hạ, danh xưng đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, có can đảm hướng Hạo Thiên đưa ra khiêu chiến người, hắn bây giờ làm sao lại xuất hiện?

"Cho các ngươi mười cái hô hấp thời gian rời đi nơi này, nếu không, cũng đừng nghĩ rời đi." Giang Phong quay đầu nhìn về phía bọn này Tây Lăng kỵ binh, ánh mắt bên trong, đều là lạnh nhạt sắc, hắn lạnh lùng nói.

"Chúng ta đi!" Tên kia Tây Lăng kỵ binh thủ lĩnh bị Giang Phong này hờ hững ánh mắt xem xét, trong nháy mắt đánh cái rùng mình, hắn không nói hai lời, trực tiếp quay người cưỡi một thớt bay câu, đào mệnh giống như rời đi.

"Thủ lĩnh, chúng ta chẳng lẽ không định cho bọn họ chút giáo huấn nhìn xem?" Một tên Tây Lăng kỵ binh bị chính mình thủ lĩnh bất chợt tới lui cách khiến cho có chút không khỏi diệu, trong lúc nhất thời, lại là không biết như thế nào cho phải, không muốn rời đi.

"Đáng chết đồ,vật, muốn chết!" Tên kia Tây Lăng kỵ binh đầu mục trợn lên giận dữ nhìn liếc một chút, trực tiếp đưa tay từ bên hông quất ra một cái tuyết đao, nhất đao cắm vào tên kia kỵ binh ở ngực nơi trái tim trung tâm, tên kia Tây Lăng kỵ binh trừng to mắt, căn bản liền suy nghĩ vấn đề đều không còn kịp suy tư nữa, liền bị tại chỗ giết chết, hắn kỵ binh thân thể run lên, không còn dám tiếp tục nhiều lời.

"Là ngươi, ngươi làm sao lại xuất hiện trong cái thế giới này, ngươi không phải hắn là biến mất sao?" Nhìn lấy nghe ngóng rồi chuồn Tây Lăng kỵ binh, Đường tiểu đường trừng lớn đôi mắt đẹp, trong mắt đều là thật không thể tin sắc, Đường lại là đối Giang Phong đột nhiên xuất hiện, có chút khó có thể tin.

"Ca, ngươi biết hắn?" Đường tiểu đường cũng là có chút giật mình không thôi, dù sao, Giang Phong lợi hại như vậy cao thủ, nàng còn rất là hiếu kỳ.

"Nhận biết, hắn hóa thành tro ta cũng nhận biết, còn nhớ rõ chúng ta Hoang Nhân đại cừu nhân à, hắn cũng là cái kia đại cừu nhân." Đường nhìn chằm chằm Giang Phong, không có chút nào hoảng sợ, từ tốn nói, tựa hồ muốn nói một kiện bình thường bất quá sự tình.

"A, hắn cũng là cái kia đại cừu nhân?" Đường tiểu đường khó có thể tin lên tiếng kinh hô, nhìn về phía Giang Phong lúc, trong nháy mắt vành mắt đỏ lên, hận không thể ăn sống Giang Phong.

"Rất nhiều năm không thấy, nguyên lai tiểu hài tử đã lớn lên Thành đại nhân,

ngược lại là biến hóa thật to lớn." Giang Phong chắp hai tay sau lưng, nhìn lấy Đường, lẳng lặng nói ra.

Diệp Hồng cá, trữ khuyết, Mạc Sơn núi ba người không nói gì, đứng ở đằng xa, lẳng lặng quan sát , chờ đợi Giang Phong phân phó.

"Đúng vậy a, thực lực ngươi càng ngày càng mạnh, mà ta và ngươi chênh lệch lại càng lúc càng lớn." Đường thần sắc có chút phức tạp nhìn chằm chằm Giang Phong, có chút không thể làm gì nói.

Những năm gần đây, hắn không giờ khắc nào không tại nghĩ đến đánh giết Giang Phong, thế nhưng là Giang Phong trưởng thành thực sự quá loạn, hắn thực lực, căn bản là đuổi không kịp.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 296: Bái Kiến Tiểu Sư Thúc

Chương 296: Bái kiến tiểu sư thúc

"Ta cho ngươi cơ hội này, hoan nghênh ngươi tùy thời khiêu chiến ta, vì đó, ngươi bây giờ muốn khiêu chiến ta sao?" Giang Phong nhếch miệng lên một vòng ý cười, nhìn chằm chằm Hoang Nhân thủ lĩnh Đường lạnh nhạt cười nói.

Đường thần sắc trên mặt trong nháy mắt cứng đờ, một lát sau, hắn trầm mặc, sau cùng mới nói: "Ta không phải đối thủ của ngươi, vì đó, ta không muốn khiêu chiến ngươi."

Đang khi nói chuyện, hắn lặng lẽ cầm trong tay Ma Đao thu nhập trong vỏ đao, vì ngăn ngừa không tất yếu hiểu lầm, hắn không muốn cùng Giang Phong phát sinh xung đột.

"Đã như vậy, vậy kính xin ngươi nhường đường, chúng ta muốn rời đi nơi này." Giang Phong trở lại ngồi tại Hắc Lư bên trên, vỗ vỗ Hắc Lư, hướng nơi xa trữ khuyết ba người ý chào một cái, trữ khuyết thấy thế, vội vàng cùng Diệp Hồng cá ba người đuổi kịp Giang Phong.

Mắt thấy Giang Phong muốn đi, Đường rốt cục nhịn không được nói: "Chậm đã!"

Giang Phong quay đầu liếc hắn một cái, hỏi: "Ngươi còn có chuyện gì?"

"Muội muội, ngươi không phải là muốn mạnh lên à, đi theo hắn, hắn có thể dạy ngươi mạnh lên!" Đường làm ra quyết định gì đó, hắn kiên quyết đem muội

muội mình đẩy lên Giang Phong trước mặt, dứt khoát kiên quyết nói.

"Ca, hắn là chúng ta Hoang Nhân cừu nhân, ta không thể cùng hắn." Đường tiểu đường thần sắc quýnh lên, sắc mặt nghẹn đến đỏ bừng, hiển nhiên, trong nội tâm nàng rất lợi hại không nguyện ý theo Giang Phong cừu nhân này rời đi.

"Ta là Hoang Nhân thủ lĩnh, ta có tư cách như mệnh lệnh này ngươi, ngươi chẳng lẽ muốn chống lại mệnh lệnh?" Đường thần sắc biến đến vô cùng nghiêm nghị nói.

Gặp ca ca của mình ánh mắt bên trong tràn ngập kiên quyết sắc, Đường tiểu đường cả người thần sắc khẽ giật mình, nàng khẽ cắn môi, nhìn về phía Giang Phong, trong mắt tràn ngập hận ý.

Tuy nhiên nàng không biết trước mắt nam tử này, thế nhưng là nàng trên vai gánh vác toàn bộ Ma Tông huyết hải thâm cừu, nam tử này, là bọn họ Hoang Nhân cừu nhân.

Bây giờ, ca ca muốn nàng theo nam nhân này đi, nàng tự nhiên không nguyện ý.

"Ca, ta không. . ."

"Hoang Nhân có thể phục hưng, hết thảy hi vọng đều ở trên thân thể ngươi, nếu như ngươi không muốn ca ca thất vọng, ngươi có thể không đi." Đường Vô nại thở dài một hơi, ánh mắt bên trong, có chút thất vọng.

Đường tiểu đường tâm run nhè nhẹ một chút, tiếp theo nhìn về phía Giang Phong, lại là đã vành mắt hiện đầy nước mắt.

"Ta không thu đồ đệ đệ, cho dù ngươi để muội muội của ngươi theo ta đi, ta cũng là sẽ không thu nàng." Giang Phong nhìn Đường tiểu đường liếc một chút, vừa nhìn về phía Đường, lắc lắc đầu nói.

Hắn xác thực không cần đồ đệ, Đường tiểu đường tư chất tu luyện không tệ,

nhưng là cùng hắn đồ đệ Vương Siêu so ra, rõ ràng phải kém rất nhiều, huống chi, dưới tay hắn cường giả vô số, làm gì quan tâm một cái Đường tiểu đường?

"Xin cho nàng đi theo ngươi, ngươi muốn ta làm cái gì ta đều nguyện ý, chỉ cần ngươi để muội muội ta mạnh lên." Tại mọi người khó có thể tin trong ánh mắt, Đường đầu gối một khuất, trực tiếp hướng Giang Phong quỳ xuống nói.

"Ca. . ." Đường tiểu đường thấy thế, nhịn không được lên tiếng kinh hô, nàng như thế nào cũng không nghĩ tới ca ca của mình vậy mà lại hướng cừu nhân quỳ xuống.

Có người nói trên cái thế giới này bi ai nhất sự tình không ai qua được đau mất thân nhân mình à, cũng hoặc là chính mình đến Bệnh nan y, cũng hoặc là đụng phải ái tình phản bội.

Đây là trong đời bất hạnh, thế nhưng là nhiều khi, sự tình cũng không phải là tuyệt đối, nhân sinh bi ai, không ai qua được tại nhìn thấy chính mình cừu nhân lúc, không những không thể báo thù, mà lại tại đối mặt chính mình cừu nhân lúc, còn muốn làm ra kéo dài hơi tàn bộ dáng, cái này không phải là không đối nhân sinh một loại mãnh liệt châm chọc.

Đường Tâm rất đau, loại đau khổ này người nào đều không thể nào hiểu được, hắn nhận toàn bộ Hoang Nhân phục hưng hi vọng, bây giờ, hắn đem cái này hi vọng đặt ở muội muội mình trên thân.

"Ngươi phải biết, trên thế giới này, chỉ có cường đại, ngươi tài năng thủ hộ người nhà mình, tộc nhân mình, chúng ta Ma Tông tại hai mươi năm trước Hà Cường thịnh, có thể cũng là bởi vì hắn kha Hạo Nhiên, chúng ta trong vòng một đêm, sơn môn che diệt, hắn lấy bản thân năng lực, để mạnh Đại Ma Tông trở thành quá khứ, cái này chính là cường giả vô địch Zz1tai, ngươi muốn trở thành hắn, như thế ngươi tài năng thủ hộ gia tộc bọn ta, để cho chúng ta tương lai không hề bị Tây Lăng đám kia Hạo Thiên chó săn khi dễ!" Đường từng chữ nói ra nói ra, không có có dư thừa biểu lộ, không có có dư thừa bi thương, nhưng

hắn lời nói lại là như bàn chông, thật sâu nhói nhói Đường tiểu đường tâm.

"Có dư thừa thời gian, ta cảm thấy các ngươi vẫn là dùng tới tu luyện tốt, bởi vì ta xác thực thật không thu đồ đệ!" Nhìn lấy quyết tuyệt Đường, Giang Phong quả thật có chút bội phục gia hỏa này kiên quyết, một cái có lý tưởng có trả thù nam nhân, mãi mãi cũng không phải là một đầu cá ướp muối, mà Đường Vô nghi cũng là như thế một loại người.

"Nàng có thể làm ngươi nô lệ, nàng có thể làm ngươi nha hoàn, ta cầu ngươi, van cầu ngươi để cho nàng đi theo bên cạnh ngươi." Đường thật sâu quỳ gối Giang Phong trước mặt, liền dập đầu lạy ba cái liên tiếp, hắn trên nét mặt, tràn ngập bi thương sắc nói.

"Nếu như nàng thật nguyện ý, vậy ta thiếu khuyết một cái làm ấm giường nữ nhân, ngươi xác định nàng nguyện ý?" Giang Phong nhìn chằm chằm Đường, lại quét mắt một vòng thiên kiều bách mị Đường tiểu đường liếc một chút, tâm động một chút, cười nói.

Như thế làm dáng, thấy một bên trữ khuyết trong lòng động mấy cái suy nghĩ, hắn nhìn một chút bên cạnh Mạc Sơn núi cùng Diệp Hồng cá liếc một chút, trong lòng đã dưới quyết định gì đó, có lẽ chính mình có phải hay không hắn là để cho mình tiểu sư thúc theo hai nữ bộ một chút gần như.

Bất quá vừa nghĩ tới Giang Phong phong cách hành sự sự không chắc chắn, trữ khuyết cuối cùng vẫn là chết đầu kia tâm, đối với Giang Phong, hắn không dám nói quá nhiều lời nói, bởi vì nhiều khi, có một số việc, nói không chừng không cẩn thận liền nói lỡ miệng, mà đắc tội với người, thường thường cũng chính là vào lúc này đợi.

"Ca, nếu như hắn cũng là ngươi nói loại kia cường giả, vậy ta nguyện ý, ta nguyện ý làm hắn nô lệ, dù là hắn chà đạp ta, ta cũng nguyện ý, chỉ cần hắn có thể nhận lấy ta." Đường tiểu đường cố nén trong mắt nước mắt không cho nó chảy ra.

Nàng đè xuống chính mình nội tâm mãnh liệt tự tôn, nói ra một câu để Giang Phong chấn động trong lòng lời nói.

Đây là muốn hạng gì dũng khí mới có thể nói ra lời như vậy, đổi cái góc độ, Giang Phong tự cảm thấy mình làm không được.

Thế nhưng là Đường tiểu đường lại là làm đến.

"Ta chỉ cần một cái làm ấm giường, cũng không cần ngươi làm cái gì." Giang Phong nhìn vẻ mặt vô cùng ủy khuất Đường tiểu đường, nhưng trong lòng thì có chút buồn cười.

Thực hắn cũng là bị hai huynh muội chấp nhất cho đả động, vì đó, mới quyết định cho hai người một cái cơ hội.

Về phần Đường tiểu đường đi theo chính mình, sau cùng có thể hay không trái lại đem chính mình diệt, cái này Giang Phong hoàn toàn không lo lắng.

Người ta Đấu Phá Thương Khung thế giới bên trong, Vân Vận bởi vì Tiêu Viêm, vứt bỏ toàn bộ Vân Lam Tông, đây là một loại rất lợi hại không có mặt mũi sự tình.

Nhưng là Vân Vận lại là làm đến.

Ma Tông vì đó che diệt, đó là bởi vì Ma Tông làm xuống rất nhiều không chính cống, phi nhân loại chuyện như thế này.

Ma Tông tu luyện phương thức , có thể đem một người toàn thân huyết nhục cưỡng ép hấp thu, hóa thành trong cơ thể mình nguyên khí.

Cưỡng ép thu nạp giữa thiên địa nguyên khí cho mình dùng, Thao Thiết Thiên Công, cũng là bên trong một loại ma công.

Loại này tu hành phương thức , có thể nói cực tàn nhẫn, nó không vì thế gian dung thân nhẫn, cũng là chuyện đương nhiên sự tình.

Đương nhiên, cái thế giới này bị vị kia tự xưng "Hạo Thiên" mạnh đại tu sĩ có thể nuôi nhốt đứng lên, vốn là muốn vỗ béo giết, mà Ma Tông lại là làm ra loại này cưỡng ép thu nạp thiên địa nguyên khí phương pháp, loại chuyện này, liền càng thêm không thể chịu đựng.

Vì đó, Tây Lăng Thần Điện nghĩ hết tất cả biện pháp bị tiêu diệt Ma Tông, đại bộ phận cũng là Hạo Thiên ý chí giở trò quỷ.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 297: Đo Đạc Thiên Địa

Chương 297: Đo đạc thiên địa

"Tốt, ta đáp ứng ngươi, từ nay về sau, ta chính là ngươi nha hoàn!" Đường tiểu đường cắn chính mình môi đỏ, tại trải qua trăm ngàn lần tâm lý giãy dụa, nhìn thấy một mặt quyết tuyệt ca ca lúc, sau cùng, nàng quyết định đi theo Giang Phong.

"Này còn chưa lên?" Giang Phong ngồi tại Hắc Lư bên trên, đưa tay hướng Đường tiểu đường vẫy tay, nhếch miệng lên một vòng ý cười, ra hiệu nàng hướng mình đi tới.

Đường cá nhỏ hơi hơi trầm ngâm, do dự một hồi, cuối cùng vẫn đáp ứng đi theo Giang Phong.

Giang Phong vẫy tay một cái, một cỗ vô hình Lực tướng nàng nâng lên, sau cùng rơi vào Hắc Lư bên trên.

Bị Giang Phong trong nháy mắt ôm, Đường tiểu đường chỉ cảm thấy toàn thân khẽ giật mình, trong nội tâm nàng vô cùng nổi nóng, muốn phản kháng, mắng Giang Phong một câu lưu manh, nhưng mà, lại là toàn thân không thể động đậy.

Mềm nhũn, không biết vì cái gì, vậy mà vô pháp động một cái.

Nhìn lấy chính mình muội muội cùng Giang Phong bọn người rời đi bóng lưng, Đường đứng tại chỗ, hồi lâu, không nói gì.

Giang Phong cũng không có khoảnh khắc nhóm Tây Lăng kỵ binh, nó tâm lý rất rõ ràng, lần này sự kiện qua đi, tin tưởng Tây Lăng phương diện cũng cần phải sẽ làm ra không ít đại động tác, nó chỉ cần yên lặng nhìn biến là đủ.

Cùng một thời gian, tại xa xôi chân trời cuối cùng, có như thế một chiếc xe bò, Chính Phi nhanh chạy tại Vô Tận Hải trên mặt.

Tùy ý sóng biển lăn lộn, có thể cũng không cách nào đối xe bò tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.

Tại xe bò bên trong, nằm một tên tóc bạc trắng râu bạc lão giả, đẩy xe bò xa phu, là một tên ăn mặc xanh thẳm sắc Nho Bào trung niên nam tử, hắn gọi Lý chậm rãi.

Một cái vô cự thực lực cao thủ, vô cự, là hắn vừa vừa bước vào cảnh giới, hắn là thư viện Đại Tiên Sinh.

Mà này xe bò bên trong, chính chậm rãi ăn cá nướng lão giả không là người khác, chính là trên cái thế giới này thực lực cường đại nhất Nhân Gian Tu Sĩ, "Phu Tử!"

Cái này lần trước ngàn năm trước, Vĩnh Dạ bên trong sống sót nam tử, bởi vì hắn thực lực cường đại, cho dù là Hạo Thiên, cũng là không làm gì được hắn, hắn có thể tránh thoát Hạo Thiên Thần Nhãn điều tra, để thiên địa này không thể nhận ra cảm giác hắn tồn tại.

Ngay tại Giang Phong từ Hải Ma tông Di Chỉ đi ra một khắc này, tại phía xa chân trời cuối cùng, đo đạc Thiên Địa Xích tấc Lý chậm rãi bỗng nhiên đình chỉ đo đạc Thiên Địa Xích tấc.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía Tây Bắc Hoang Mạc phương hướng, con mắt tựa hồ có thể xuyên qua Vô Tận Thời Không, sau cùng, hắn quay đầu hướng mình sư phụ Phu Tử kinh nghi nói: "Sư phụ, ngươi cảm ứng được không, này tựa hồ là tiểu sư thúc khí tức?"

Nguyên bản còn tại ăn cá Phu Tử dừng lại trong tay động tác, hắn thật sâu nhíu mày, kinh nghi nói: "Hắn bởi vì khiêu chiến Hạo Thiên mà thất bại, bây giờ lại là xuất hiện, năm đó xảy ra chuyện gì?"

Phu Tử cố nhiên là trên cái thế giới này mạnh đại tu sĩ, nhưng này cũng không có nghĩa là hắn chuyện gì đều biết.

Kha Hạo Nhiên sự tình, hắn cũng không rõ ràng lắm.

"Nếu không, ta thi triển thiên địa thần thông, không gian ảnh thu nhỏ tiến đến xem xét một phen?" Lý chậm rãi trong lòng vô cùng vội vàng, hắn mười phần hi vọng mình có thể xuất hiện tại tiểu sư thúc trước mặt, dù sao, hắn đối vị Tiểu sư thúc này thế nhưng là vô cùng cung kính cực kì.

"Trước không cần để ý nhiều như vậy, hiện tại vẫn là làm chúng ta trong tay công làm so sánh gấp." Phu Tử trầm mặc một lát, cuối cùng quyết định nói.

"Vâng, sư phụ!" Lý chậm rãi gật đầu ứng một tiếng là, không có tiếp tục nhiều lời, quay đầu tiếp tục đo đạc phương thế giới này Thiên Địa Xích tấc.

Mặt khác, Tây Lăng Thần Điện. . .

Đầy khắp núi đồi hoa đào, có như thế một chỗ bí cảnh, nó có thể xưng thế gian tuyệt mỹ địa phương, nói nó là nhân gian Thắng Cảnh cũng không đủ.

Hai mươi năm trước, Phu Tử tự mình trèo lên Đào Sơn, chém xuống khắp núi hoa đào, Tây Lăng Thần Điện, một đám cao thủ, từ đầu đến cuối, một cái rắm cũng không dám thả.

Về sau, kha Hạo Nhiên trèo lên Đào Sơn, một kiếm uy, chấn nhiếp toàn bộ Tây Lăng Thần Điện tất cả cao thủ một cái rắm cũng không dám thả.

Tại này tuyệt đỉnh đỉnh phong, có một tòa uyển như giống như mộng ảo trắng noãn Thần Điện, trong thần điện, lúc này, một tên thân thể mặc trường bào màu đỏ, mang theo mặt nạ nam tử đang ngồi ở trên thần điện.

Phía dưới một đám Tây Lăng Thần Điện Thần Quan chính đang sôi nổi nghị luận, thảo luận một chút chuyện trọng đại.

"Chưởng Giáo đại nhân, tại hạ quyết định, chúng ta vẫn là nhanh chóng xuất binh, đẩy ngang Hoang Nguyên tốt, đem đám kia như lửa Miêu đồng dạng Hoang Nhân một mẻ hốt gọn, chấm dứt hậu hoạn!" Một tên Tây Lăng Thần Điện Thần Quan tiến lên một bước, quỳ bái trên mặt đất, nói ra.

"Đúng vậy a, vẫn là sớm làm xuất binh, bình đám kia đáng chết Hoang Nhân tốt!" Người khác đều là phụ họa nói.

"Báo, không tốt, Chưởng Giáo đại nhân, việc lớn không tốt." Mọi người ở đây nghị luận ầm ĩ, sự tình đạt tới một cái cao trào điểm thời điểm, bỗng nhiên, đại điện bên ngoài vang lên một tiếng thất kinh thanh âm.

Một tên Tây Lăng kỵ binh đầu lĩnh trang phục kỵ binh xông vào đại điện, trong nháy mắt cắt ngang nghiêm túc bầu không khí.

"Lớn mật, ngươi đây là đang muốn chết!" Hắn Thần Quan nhướng mày, hừ lạnh nói.

Tên kia kỵ binh cũng không để ý đến những này phẫn nộ Thần Quan, đi thẳng tới trước đại điện, đối ngồi ở vị trí đầu Tây Lăng Thần Điện Chưởng Giáo đại nhân cũng là một hồi lễ bái.

Chưởng Giáo cau mày một cái, hỏi: "Xảy ra chuyện gì? Để ngươi hốt hoảng như vậy?"

"Hắn xuất hiện, hắn không có chết, hắn xuất hiện." Kỵ binh đầu lĩnh mồm miệng không rõ, liên tục nói xong vài câu hắn xuất hiện, chính là không có mở miệng nói là người nào xuất hiện.

Chưởng Giáo nhíu mày, hừ lạnh nói: "Đến là ai xuất hiện, còn không nói rõ ràng?"

Tên kia kỵ binh toàn thân run lên, tiếp theo đàng hoàng nói: "Là hắn xuất hiện, kha Hạo Nhiên xuất hiện, cái kia khiêu chiến hạo Thiên đại nhân, mà thất bại kha Hạo Nhiên xuất hiện."

Lời này vừa nói ra, đại điện nhất thời an tĩnh lại.

Tĩnh, tĩnh mịch đến cực hạn, đây là một cái mười phần mẫn cảm đề tài, chính tại mọi người thương nghị có phải hay không muốn xuất binh vây quét Hoang Nhân thời điểm, lại là xuất hiện như thế một loại tình huống.

Đây quả thật là để cho người ta có chút không biết nên làm như thế nào mới tốt.

Ngươi nói thế nhưng là thật?

Chưởng Giáo nhíu mày, một cỗ đáng sợ khí tức từ trên người hắn bộc phát ra, ép tới tên kia Tây Lăng kỵ binh đầu lĩnh hô hấp không được, kém chút ngạt thở quá khứ.

Thuộc hạ dám dùng đầu người đảm bảo, tuyệt đối là thật, mà lại, người kia một đầu ngón tay ân chết chúng ta không ít kỵ binh, hiện tại đã thu Ma Tông dư nghiệt Đường muội muội Đường tiểu đường làm nha hoàn, chính là bởi vì như thế, thuộc hạ mới vội vã trở về bẩm báo đại nhân.

Tên kia kỵ binh đầu lĩnh thận trọng nói.

Trong đại điện, lần nữa an tĩnh lại, tất cả mọi người, trong lòng đều không khỏi run lên, kha Hạo Nhiên, đó là một cái cấm chế y hệt.

Tây Lăng Thần Điện, không ai hi vọng hắn còn sống, bọn họ tự nhiên hi vọng Giang Phong chết không toàn thây.

Thế nhưng là bây giờ, quá đại biến cho nên đã phát sinh, Chưởng Giáo trầm mặc nửa ngày, cuối cùng nói: "Truyền lệnh xuống, hướng Hoang Mạc xuất phát

kỵ binh rút về Tây Lăng, mặt khác, triệu tập nhân thủ, tiến về Đường Quốc điều tra tình huống."

Chỉ là trong chốc lát, hắn cũng đã dưới quyết định gì đó.

Bởi vì Giang Phong xuất hiện, Đường cùng muội muội của hắn Đường tiểu đường đều nhận che chở, toàn bộ Hoang Nhân tộc quần sinh mệnh an toàn càng là đạt được bảo hộ.

Có thể tưởng tượng, tại không có biết rõ Giang Phong đến là không trước khi chết, Tây Lăng Thần Điện bên kia là không có đại động tác.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 298: Biết Rõ Thủ Quan, Bất Khả Tri Địa

Chương 298: Biết rõ thủ quan, bất khả tri địa

Hoang Nguyên trên đồng cỏ.

"Tiểu sư thúc, chúng ta bây giờ về Đường Quốc sao?" Phía sau lưng vác lấy một cái cung tên thật lớn trữ khuyết, hắn hỏi thăm đi tại phía trước Giang Phong, vô cùng cung kính nói.

"Không, ta còn có chuyện muốn làm, ngươi cùng Diệp Hồng cá, Mạc Sơn núi rời đi trước đi." Giang Phong dừng lại tốc độ, quay đầu nhìn trữ khuyết mấy người liếc một chút, lạnh nhạt cười nói.

"Tiền bối, ngài không cùng chúng ta cùng rời đi." Mạc Sơn núi nhìn lấy bốn phía đã dần dần có dấu vết người khu vực, nói ra.

"Không, ta cần phải đi xử lý một ít chuyện." Giang Phong vẫn như cũ khoát tay cự tuyệt một thân thư hương khí chất Mạc Sơn núi, tuy nhiên, những ngày này, Giang Phong vẫn luôn là lấy tiền bối thân phận tự cho mình là.

Bất quá trên nhiều khía cạnh, Giang Phong cũng không có bất công, cái kia chính là keo kiệt chính mình tu hành cảm ngộ.

Hắn kiên nhẫn dạy bảo Mạc Sơn núi, Diệp Hồng cá tu luyện, lâu mà lâu, một chút không tất yếu tiếp xúc cũng liền phát sinh, lại thêm hắn làm người tính cách lạnh nhạt, Xử Thế nho nhã, lại là một cái không bình thường bá khí nam tử.

Hai vị đại mỹ nữ từ vừa mới bắt đầu đối với hắn sùng bái liền không từng đứt đoạn, cho tới hôm nay, đã đối với hắn có một tia hảo cảm.

"Nghe nói sao? Tục truyền, Tây Lăng bên kia đã lui binh, bọn họ không hề hướng Hoang Mạc bên này phát binh."

Mấy người lúc nói chuyện, bên người đi qua một đám người.

Những người này, mới mở miệng chính là liên quan tới Tây Lăng lui binh một chuyện.

Nguyên bản chính vì chính mình rời đi ca ca, mà có vẻ hơi khẩn trương Đường tiểu đường nghe vậy, lại là thân hình khẽ giật mình.

"Ta nghe nói Tây Lăng Thần Điện vì đó lui binh, này là bởi vì người đó thu Ma Tộc bên trong một cái dư nghiệt vì nha hoàn, vì đó, Tây Lăng Thần Điện trực tiếp lui binh."

. . .

"Các ngươi nói là thật sao? Tây Lăng thật lui binh?" Đường tiểu đường này 14 tuổi trên gương mặt xinh đẹp lộ ra vẻ kích động sắc, nàng vội vàng bước nhanh đi vào mấy tên chính tại nói chuyện thương nhân trước mặt, kích động hỏi.

"Đương nhiên là thật, chẳng lẽ cái này cũng có thể nói đùa hay sao?" Thương nhân bên trong, một tên hiền lành lão giả vuốt vuốt ria mép, cười ha hả nói.

"Chủ nhân, chúng ta bây giờ muốn đi đâu?" Kích động một lát, giây lát về sau, Đường tiểu đường trong lòng kích động hóa thành động lực, nàng nhìn về phía Giang Phong, kích động nói.

"Chúng ta bây giờ không cần muốn đi đâu, trước tìm khách sạn, sau đó chúng ta cùng nhau tắm tắm rửa, sau đó ngủ chung." Giang Phong nhếch miệng lên một vòng ý cười, nhịn không được trêu đùa nói.

Thường xuyên vượt qua vị diện, một người trên đường quá tịch mịch, nếu nói Giang Phong không có phương diện kia nhu cầu đó là giả.

Đêm nay, hắn dự định hái Đường tiểu đường đóa này phấn nộn hoa.

"A...!" Đường tiểu đường nghe vậy, lại là cả người thần sắc khẽ giật mình.

Xấu hổ che chính mình mặt, đúng là trong lúc nhất thời mặt quai hàm phiếm hồng, đỏ đến như vậy kiều diễm ướt át.

Giang Phong cũng không để ý đến Đường tiểu đường loại thần thái này, hơi hơi cười ha ha, quay người rời đi.

Ngày kế tiếp về sau, Đường tiểu đường trên mặt vẫn như cũ mang theo một vòng đà đỏ, kinh lịch một đêm điên cuồng, nàng từ một thiếu nữ, trở thành chuyển hóa thành một cái thiếu phụ.

Nàng kinh lịch trong đời tuyệt vời nhất sự tình.

Giờ khắc này, nàng chỉ là một nữ nhân, nói là nha hoàn, chẳng nói là Giang Phong tiểu nữ nhân.

Sáng sớm Phong, nhẹ nhàng thổi qua, lướt nhẹ qua lên một mảnh vui sướng, luôn luôn như vậy để cho người ta tâm trí hướng về.

Đây là một chỗ Tiểu Sơn Thôn, trên sơn thôn, Thúy Liễu Thành Ấm, hoa cỏ rực rỡ.

Thỉnh thoảng, có một ít Sơn Kê du đãng tại núi rừng bên trong, một chút chưa từng gặp qua núi chim cũng là tại núi rừng bên trong du đãng.

"Nơi này chính là Tây Lăng Thần Điện bất khả tri địa a? Đây cũng quá đơn sơ a?" Hành tẩu tại núi rừng bên trong, Đường tiểu đường tóc bị nàng dùng búi tóc co lại.

Nàng nhìn chung quanh, trong mắt mang theo một vẻ kinh ngạc sắc, hiển nhiên, đối với Tây Lăng Thần Điện bất khả tri địa, vậy mà tại như thế một cái không đáng chú ý Tiểu Sơn Thôn, nàng cảm thấy hết sức kinh ngạc.

"Các ngươi Ma Tông tông môn còn không phải tại biển?" Giang Phong có chút im lặng liếc nàng một cái, cười nói.

Đường tiểu đường thần sắc có chút xấu hổ, bước đi cũng không phải là rất tự nhiên.

"Người nào, tự tiện xông vào bất khả tri địa? Nhanh chóng rời khỏi, tha các ngươi không chết!" Ngay tại Giang Phong hai người lên núi đỉnh này một chỗ nhà lá thôn xóm đi đến thời điểm.

Bỗng nhiên, xung quanh lóe ra mấy đạo nhân ảnh, cản bọn họ lại đường đi.

"Ngươi hắn là còn có thể giải quyết những này lâu la a?" Giang Phong nhìn Đường tiểu đường liếc một chút, cười tủm tỉm nói.

Đường tiểu đường khuôn mặt cứng đờ, bất mãn hừ một tiếng, chợt thi triển thân pháp, cùng này mấy tên lâu la triền đấu cùng một chỗ.

Bất quá một lát sau, nàng liền thở hồng hộc chạy về đến, đối Giang Phong nói: "Ta nhanh không được, bọn họ quá nhiều người."

Nói xong, còn le le cái lưỡi nhỏ thơm tho, biểu thị cô nãi nãi đều liều mạng như vậy, đại ca ngươi liền xin thương xót đi.

Giang Phong có chút im lặng, lắc đầu, một chỉ điểm ra, trong nháy mắt, một cỗ vô hình giam cầm năng lực trong nháy mắt từ hắn giữa ngón tay bắn ra, đem mấy người bao phủ, sau một khắc, hơn mười người lâu la bị định tại nguyên chỗ.

Giang Phong gảy ngón tay một cái, những biết rõ đó thủ quan đệ tử sau một khắc, phảng phất bị một cỗ vô hình lực lượng đánh tới, nhao nhao đảo bay lên.

"Người đến người nào? Tự tiện xông vào ta Tây Lăng Thần Điện bất khả tri địa, biết rõ thủ quan!" Một tên quát nhẹ vang lên, thanh âm rơi xuống, một tên thanh y lão giả xuất hiện tại Giang Phong cùng Đường tiểu đường trước mặt hai người.

Cảm nhận được tên lão giả này trên thân này cỗ khí tức cường đại, Đường tiểu đường trên mặt giật mình, vội vàng dọa đến tránh sau lưng Giang Phong.

"Hiểu số mệnh con người cảnh giới? Đảo là có chút ý tứ." Nhìn thấy tên lão giả này, Giang Phong liền nhìn ra, cái này thanh y lão giả chính là tại nội dung cốt truyện bên trong, trấn thủ biết rõ thủ quan hộ vệ.

Hắn đã từng thuyết phục Yến Quốc Thái Tử Long Khánh, để hắn không muốn chấp mê bất ngộ, hắn là truy cầu Chính Đạo, kết quả, Long Khánh lại là đem hắn lời nói xem như gió bên tai.

Sau cùng, Long Khánh tại một nửa lão nhân nơi đó, hấp thụ đối phương nguyên khí, về sau, thực lực tăng vọt, bước vào hiểu số mệnh con người đỉnh phong, cùng đối phương đánh nhau, ép đối phương không còn cách nào khác.

"Giao ra biết rõ thủ quan quyển sáu Thiên Thư, tha mạng một cái mạng chó!"

Giang Phong nhàn nhạt quét đối phương liếc một chút, cũng không nói nhảm, nói thẳng.

"Làm càn! Ngươi có tư cách gì, cũng dám thả như thế vểnh lên từ!" Bị Giang Phong như thế vũ nhục, biết rõ thủ quan trấn thủ trên mặt giận dữ, chỉ Giang Phong quát to.

"Tư cách? Đã ngươi muốn tư cách, vậy bản tọa liền thành toàn ngươi." Giang Phong lạnh hừ một tiếng, nhất chưởng trực tiếp đánh ra, một cỗ hủy thiên diệt địa đáng sợ uy từ trong tay hắn trong nháy mắt bắn ra, chỉ là trong nháy mắt, liền trực tiếp đem biết rõ thủ quan trấn thủ cả người quét đến hoành bay lên.

"Tốt lực lượng đáng sợ, ngươi. . . Ngươi là kha Hạo Nhiên. . ." Giang Phong niên kỷ thực sự tuổi còn rất trẻ, đến mức trấn thủ không nhận ra hắn, mà thẳng đến Giang Phong phóng xuất ra Hạo Nhiên Kiếm khí, đối phương lúc này mới trước tiên nhận ra hắn, trong lòng, dâng lên vô tận sóng to gió lớn.

Đây không phải một cái ban đầu cái kia biến mất người sao, hắn tại sao lại xuất hiện, không chỉ là hắn, liền người nào đó cũng đang nghi ngờ.

"Hạo Nhiên Kiếm khí quả nhiên danh bất hư truyền!" Trong hư không nhộn nhạo lên một tầng gợn sóng, một bóng người chậm rãi xuất hiện, một tên thân thể mặc thanh y nam tử, trong ngực ôm một thanh trường kiếm, hắn gọi Diệp Thanh.

Là biết rõ thủ quan Quan Chủ Trần mỗ đồ đệ.

Cũng là biết rõ thủ quan Thiên Hạ Hành Tẩu.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 299: Ta Vì Hạo Nhiên, Thì Sợ Gì Hạo Thiên?

Chương 299: Ta vì Hạo Nhiên, thì sợ gì Hạo Thiên?

"Giao ra quyển sáu Thiên Thư, ta lưu biết rõ thủ quan!" Đối Diệp Thanh xuất hiện, Giang Phong cũng không có để vào mắt, với hắn mà nói, Diệp Thanh cho dù xuất hiện, vẫn như trước không phải đối thủ của hắn.

"Thiên Thư là chúng ta Tây Lăng Thần Điện Thần Vật, nếu là giao cho các hạ, vậy chúng ta biết rõ thủ quan lại có gì tồn tại ý nghĩa?" Diệp Thanh thật sâu nhíu mày.

Hắn đối Giang Phong cái này truyền thuyết y hệt rất là kiêng kị, càng nói đúng ra, là cố kỵ.

"Đã các ngươi không muốn giao ra Thiên Thư, vậy bản tọa chính mình liền tới lấy!" Giang Phong lạnh hừ một tiếng, trực tiếp đưa tay ép về đằng trước, trong nháy mắt, một cỗ hủy thiên diệt địa lực lượng bao phủ phương thiên địa này.

Chỉ là trong nháy mắt, toàn bộ biết rõ thủ quan liền chấn động kịch liệt đứng lên.

"Hừ, thư viện kha Hạo Nhiên không khỏi quá cuồng vọng a?" Ngay tại Giang Phong xuất thủ chấn nhiếp mọi người thời điểm, bỗng nhiên, trong hư không vang lên hừ lạnh một tiếng.

Một cỗ chớ đại uy áp buông xuống, một cái bóng mờ, lăng không đạp ở sóng

nước bên trên, chắp hai tay sau lưng, dưới chân giẫm lên một chiếc thuyền con.

Một bộ Hôi Y, phong cách cổ xưa bên trong cho người ta một loại không thể suy đoán cuồn cuộn cảm giác.

Biết rõ thủ quan Quan Chủ Trần mỗ, thi triển Vô Thượng Đại Thần Thông, lấy nguyên thần hư ảnh ngàn dặm cách không buông xuống biết rõ thủ quan.

Giang Phong thông suốt ngẩng đầu, ánh mắt xuyên thấu qua hư không vô tận, sau cùng nhìn về phía xa xôi trên mặt biển, nơi đó, một cái lão giả áo xám chính nhìn thẳng hắn.

Giang Phong trong mắt nổ bắn ra hai đạo tinh quang, trong nháy mắt, đánh nát biết rõ thủ quan Quan Chủ Trần mỗ hư ảnh.

Hắn ngữ khí đạm mạc nói: "Trần mỗ, ngươi bị sư huynh của ta trấn áp tại không bờ biển, không nghĩ tỉnh lại cũng đổ thôi, bây giờ, ngươi ốc còn không mang nổi mình ốc, chẳng lẽ còn muốn đánh với Bổn Tọa một trận hay sao?"

Giang Phong thân thể thẳng tắp, mắt nhìn phía trước, không có bất kỳ cái gì e ngại có thể nói.

"Kha Hạo Nhiên, ngươi bị Hạo Thiên đánh giết, tuy nhiên không biết ngươi dùng biện pháp gì đào thoát, nhưng là ngươi không nên quên, Tây Lăng thờ phụng Hạo Thiên, Hạo Thiên sẽ giết ngươi." Trần mỗ trong mắt lóe lên một tia ác độc sắc.

"Thật sao? Này cũng không cần ngươi đến quan tâm." Giang Phong lạnh hừ một tiếng, trực tiếp phất tay ngăn cách cùng Trần mỗ thiên lý truyền âm.

"Kha Hạo Nhiên, ngươi không muốn quá phận!" Trong hư không, mơ hồ truyền đến Trần mỗ tiếng rống giận dữ.

"Quá phận, vậy liền quá phận đi." Giang Phong nhếch miệng lên một vòng ý cười, quay người, nhìn về phía Diệp Thanh.

"Nếu như ngươi cảm thấy ngươi có thực lực kia có thể cùng ta giao thủ, vậy ta không ngại để ngươi theo giúp ta luyện tay một chút."

Một vòng rực rỡ nụ cười tại Giang Phong trên mặt nở rộ ra.

Bất quá, hắn loại nụ cười này lại là thấy Diệp Thanh rất lợi hại không được tự nhiên.

Cuối cùng, Trần mỗ không biết dùng biện pháp gì, cùng Diệp Thanh nói chuyện với nhau một lát, Diệp Thanh cuối cùng mới chọn rời đi.

Mà Giang Phong cùng Đường tiểu đường, hai người không có chút nào ngoài ý muốn, vào tay quyển sáu Thiên Thư, về phần sau cùng một quyển thiên thư.

Giang Phong cũng là không vội mà đi lấy, sau cùng một quyển thiên thư tại trữ khuyết trên tay, chính mình sau khi trở về, muốn lúc nào muốn, tự nhiên nhẹ nhõm.

Đường Quốc, nam Chu Tước đường phố. . .

Đường Quốc Chu Tước đường phố, đã có hơn ngàn năm lịch sử, từ khi Phu Tử thành lập thư viện, đến đỡ Đường Quốc thành lập tới nay, thư viện liền trở thành toàn bộ Đường Quốc lãnh tụ tinh thần địa.

Đường Quốc khai phóng, là thư sinh thiên hạ, vạn dân thờ phụng là Phu Tử.

Mà xem như Đường Quốc vô thượng tồn tại người, tự nhiên muốn lựa chọn một tên Đường Quốc lãnh tụ người thống trị.

Mà Đường Vương, chính là Đường Quốc người thống trị.

"Đây chính là Đường Quốc sao? Thật sự là tốt phồn hoa!" Giang Phong cùng Đường tiểu đường hai người xuất hiện tại Đường Quốc Chu Tước đường phố, nhìn qua lui tới đám người, này vô cùng phồn hoa cảnh tượng nhiệt náo, Đường

tiểu đường nhịn không được hoảng sợ nói, vui vẻ đến giống một đứa bé.

"Đi, qua thư viện!" Giang Phong nhàn nhạt quét Chu Tước đường phố trên cửa chính này nhất tôn Chu Tước pho tượng, trong mắt lưu chuyển qua Thất Thải lưu quang, chắp tay bước ra một bước, hướng về phía trước đi đến.

Đường tiểu đường nghe vậy, vội vàng đuổi theo.

"Tra!" Nhưng mà, ngay tại hai người tới gần Chu Tước đại môn thời điểm, bỗng nhiên, trong đầu vang lên một tiếng tiếng chim hót, không đợi Đường tiểu đường kịp phản ứng.

Chung quanh lập tức nhiệt độ bỗng nhiên lên cao.

"Nóng quá a, thế nào đột nhiên trở nên nóng như vậy?" Mọi người tại đây không khỏi nổi lên nghi ngờ, toàn thân bọn họ vô cùng khô nóng, loại kia liệt hỏa đốt người cảm giác, thật rất khó chịu.

"Mau nhìn, là Chu Tước Môn lên Chu Tước pho tượng, nó vậy mà con mắt tại phát ra hồng sắc quang!"

Bỗng nhiên, có người chỉ Chu Tước Môn lên Chu Tước, lên tiếng kinh hô.

Quả nhiên, sở hữu đường người qua đường ngẩng đầu nhìn về phía đầu kia Chu Tước pho tượng, bọn họ đồng dạng bị chấn nhiếp, bởi vì Chu Tước thật đang phát sáng.

"Tra!" Vang lên lần nữa một tiếng kêu to, đầu kia nguyên bản vẫn là pho tượng Chu Tước, sau một khắc, đột nhiên xảy ra dị biến, đỏ quang đại tác, tại mọi người trợn mắt hốc mồm bên trong, một đầu toàn thân tản ra hỏa diễm, vô cùng cự đại Chu Tước Hỏa Điểu xuất hiện trong hư không.

Nó ánh mắt như điện, như muốn có loại sắp đốt diệt hết thảy lực lượng.

Sau một khắc, tại mọi người tiếng kinh hô bên trong, đầu này Chu Tước đột

nhiên hướng phía dưới bổ nhào về phía trước, hướng Giang Phong tấn công mà đến,

"Không muốn!" Đường tiểu đường kinh hô một tiếng, vội vàng tiến lên một cái kéo qua Giang Phong, Giang Phong lại là không nhúc nhích tí nào.

Chỉ nghe hắn lạnh hừ một tiếng, thanh âm phảng phất đến từ trên chín tầng trời Thần Âm, một tiếng hét: "Nghiệt Súc, còn không mau mau thối lui."

Cái này hừ lạnh một tiếng, phảng phất mang theo một loại nào đó lớn lao uy lễ.

Nguyên bản đầu kia Chu Tước chính mang theo lửa cháy hừng hực hướng Giang Phong tấn công mà đến, thế nhưng là sau một khắc, đầu kia Chu Tước lại là phảng phất bị 10 cấp đại sơn đánh trúng, trực tiếp đảo bay lên.

"Ngươi không muốn sai lầm!" Giang Phong nhìn qua tiếp tục hướng chính mình phát động công kích Chu Tước, khẩu khí dần dần trở nên lạnh nhạt.

Một cỗ vô hình đáng sợ uy áp từ trên người hắn bộc phát ra, chỉ là trong nháy mắt, trong hư không, đầu kia vô cùng cuồng bạo Chu Tước chính là trực tiếp bị giam cầm ở trong hư không.

Sau một khắc, Giang Phong đấm ra một quyền.

Một cỗ kinh thiên động địa đáng sợ nguyên thần quyền trong nháy mắt oanh ra.

Trực tiếp đem đầu kia toàn thân phát ra hỏa diễm Chu Tước đánh cho bay rớt ra ngoài.

Đầu này Chu Tước, người bình thường căn bản nhìn không thấy.

Chỉ có đầu này Chu Tước linh, cố ý để cho người ta nhìn thấy có lẽ có đạo hạnh người, mới có thể nhìn thấy.

Vì đó, người đi đường, bọn họ có thể cảm nhận được cũng là loại kia vô cùng viêm nhiệt cảm giác, hắn, liền lộ ra không phải rõ ràng như vậy.

Đầu kia Chu Tước bị Giang Phong nhất quyền cách không đánh bay, cũng không có như vậy tránh lui, nó giống như điên, không ngừng hướng Giang Phong phát động công kích.

Đây là một đầu Trấn Quốc khí vận hình thành thủ hộ linh.

Đó là Nhất Quốc khí vận hình thành.

Nhìn lấy lần nữa hướng mình phát động công kích thủ hộ linh, Giang Phong ánh mắt lấp lóe một chút, sau cùng nhìn về phía hư không một chỗ, tựa hồ nhìn thấy xa xôi trên mặt biển, một cỗ xe bò chính đang nhanh chóng tiến lên.

Một lão giả ngay tại ăn cá nướng, cùng lúc đó, hai người ánh mắt đối mặt, lão giả dừng lại ăn cá động tác, chỉ nghe Giang Phong thanh âm tại bình tĩnh mặt sóng lên vang lên, "Sư huynh, ta xem ở cái này Chu Tước là Đường Quốc thủ hộ linh bên trên, ta nể mặt ngươi, nhưng nếu là nó lại không lễ, đối ta phát động công kích, vậy ngươi cũng đừng trách ta không nể mặt mũi."

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 300: Gặp Cố Nhân

Chương 300: Gặp cố nhân

"Sư đệ, cho sư huynh một bộ mặt, buông tha này Chu Tước đi!" Trên mặt biển, lão giả mở miệng nói ra.

"Tiểu sư thúc, nếu không, ta quá khứ ngươi bên kia a?" Lý chậm rãi trong lòng vô cùng kích động, tiểu sư thúc không chết, hiển nhiên để hắn rất là kích động.

Ngay sau đó, hắn liền muốn thi triển đại thần thông Không Gian Na Di, tiến về Đường Quốc.

Trong hư không, Giang Phong âm thanh vang lên nói: "Không cần, ngươi vẫn là trước cùng sư huynh đo đạc Thiên Địa Xích tấc rồi nói sau." Giang Phong thanh âm rơi xuống, không vang lên nữa.

"Ngươi tiểu sư thúc không có việc gì, chúng ta tiếp tục lấy ra dưới sự tình." Phu Tử trong mắt quang mang lấp lóe một chút, quay đầu hướng trên xe bò Lý chậm rãi nói.

"Chuyện gì xảy ra? Chu Tước linh thế nào bị kích động." Đường Quốc, Nam Thiên Môn Hạo Thiên nói, Đường Quốc Quốc Sư bị kích động, hắn chỉ huy một đám thủ vệ, vội vàng hướng Chu Tước Môn tiến đến.

"Ngươi thật vất vả 1000 năm tích lũy đản sinh Linh Trí, ngươi không muốn sai lầm!" Đường Quốc Chu Tước Môn, Giang Phong thần sắc đạm mạc, nhìn lấy

đầu kia vẫn như cũ không buông tha, sắp hướng mình phát động công kích Chu Tước, hắn bước ra một bước.

Nhất thời toàn bộ dài ngàn mét đường phố nổi lên từng đợt toàn qua khí lưu, khí lưu thổi đến Giang Phong y phục hoa hoa tác hưởng, đồng thời thổi đến Đường tiểu đường này trong suốt mượt mà chân dài bị trường bào chăm chú địa dính vào cùng nhau, lộ ra thướt tha dáng người.

"Oa oa oa. . ." Phượng Hoàng làm vì Thiên Địa Linh Vật, bị một cái nhân loại thể xác xem nhẹ, nhất thời nổi giận, kích động mắng cánh khổng lồ, bộc phát ra khủng bố uy năng.

Nó chầm chậm hỏa diễm không có chút nào thiêu hủy bốn phía thành tường phòng ốc, không có sau thiêu hủy đốt diệt bốn phía ra ra vào vào thương nhân bách tính.

Nhưng là đối với Giang Phong cùng Đường tiểu đường tới nói, xác thực đập vào mặt sóng lớn hỏa diễm.

Bốn phía đi ngang qua bách tính ngừng chân, vò đầu đổi não nhìn lấy bốn phía, nhưng là bọn họ nhục nhãn phàm thai, hoàn toàn không nhìn thấy hóa thành linh khí Phượng Hoàng.

Tại Đường Quốc Trấn Quốc linh phóng thích vô tận hỏa diễm thời điểm, tựa hồ tại viêm nhiệt đồng thời, sở hữu đi ngang qua người đi đường đều có thể minh xác cảm ứng được một loại đến từ tâm chỗ sâu mát lạnh.

Phảng phất có một cỗ nhu hòa lực lượng quán chú tiến thân thể bọn họ bên trong, để toàn thân bọn họ tâm đều trở nên dễ dàng hơn.

Trấn Quốc linh, không chỉ có chỉ là Trấn Quốc linh, nó có thể hội tụ phương viên trăm dặm thiên địa linh khí, biến hoá để cho bản thân sử dụng.

Mọi người tại đây cảm giác toàn thân vô cùng dễ dàng, đó là bởi vì trong cơ

thể của bọn họ bị chú nhập linh khí, vì đó, mới sẽ như thế nhẹ nhõm.

"Ục ục. . . Chi chi C-K-Í-T..T...T. . ." Phượng Hoàng Vu Phi, chuẩn bị tùy thời tiến công Giang Phong.

"Ngươi khẳng định muốn sai lầm, ta cũng sẽ không quản lý ngươi có phải hay không cái này Đường Quốc thủ hộ Linh Vật!"

"Ngươi chỉ là Phu Tử đo đạc thiên địa, thu thập toàn bộ Đường Quốc Tinh Khí Thần hội tụ xử mắt. Đường Quốc người hội sùng kính ngươi, nhưng là ta không có thèm ngươi!" Giang Phong đứng chắp tay, khẩu khí vô cùng lạnh lùng nói.

"Chi chi C-K-Í-T..T...T. . ." Phượng Hoàng không có chút nào bời vì Giang Phong ngôn ngữ mà hù đến.

Nó trực tiếp bắt đầu hóa thành đầy trời Hỏa Phượng, trực tiếp tập kích Giang Phong.

Giang Phong xuất thủ đồng thời, không chỉ có Đường Quốc Quốc Sư cảm ứng được , đồng dạng, còn có một người cũng là Đường Quốc hoàng đế.

Lúc này, hoàng cung.

"Bệ hạ, chúng ta Đường Quốc thủ hộ linh Phượng Hoàng có động tĩnh!"

"Quốc Sư, ngươi biết vì sao không?"

"Thủ hộ linh giống như cảm nhận được Ma Tộc mùi vị."

"Đại nội cao thủ, lập tức theo Quốc Sư cùng một chỗ đi Thành Lâu!"

Lúc này, thành tường.

"Đốt đốt. . ." Hỏa Phượng phốc hỏa diễm, ý đồ tiêu diệt Giang Phong cái này

trên thân mang theo hắn cực kỳ nguy hiểm, khủng hoảng khí tức người.

"Ninh minh. . ." Phượng Hoàng phát ra một tiếng kịch liệt gọi, sau đó bắt đầu ỷ vào nó thân thể khổng lồ hướng phía dưới lao xuống, đánh nhau Giang Phong.

"Không biết tự lượng sức mình, xem ra, ngươi là không biết sống chết." Giang Phong lạnh hừ một tiếng, bước ra một bước, đi vào trong hư không, đồng thời, tại sau lưng của hắn xuất hiện như thế một bộ kỳ quái.

Một trương huyền ảo vô cùng Thái Cực Đạo Đồ xuất hiện, hai tay của hắn Diễn Hóa Đại Đạo vô lễ, một tay thái dương, một tay mặt trăng.

Song người hợp nhất, trong nháy mắt bộc phát ra một cỗ kinh thiên động địa tiếng nổ đùng đoàng.

Một cỗ Hỗn Độn năng lực ở trước mặt hắn diễn hóa, một cái vòng xoáy xuất hiện.

Một cỗ Thôn Phệ Chư Thiên Vạn Giới đáng sợ uy, tại Giang Phong trước mặt vòng xoáy bên trong phun ra tới.

Tra!

Tựa hồ cảm nhận được này cỗ uy hiếp lớn lao, Chu Tước vội vàng kích động cánh, mang theo lửa cháy hừng hực, bắt đầu tránh lui.

Thế nhưng là này cỗ mãnh liệt hấp lực thực sự quá mạnh, nó đúng là bị này cỗ kinh khủng hấp lực cứ thế mà hút tới Giang Phong trước mặt?

Mắt thấy Chu Tước linh sắp bị Giang Phong Thôn Phệ Thần Thông hấp thu, bỗng nhiên, một thanh âm vang lên.

"Tiền bối thủ hạ lưu tình!" Người đến, chính là mang theo một đám hộ vệ Quốc Sư, hắn vô cùng lo lắng đi vào Giang Phong phía trước, gấp vội mở miệng nói.

"Há, ngươi tới được ngược lại là kịp thời!" Đối Quốc Sư cái này nhân vật trong vở kịch, Giang Phong nói không nên lời hảo cảm, cũng nói không nên lời kém cảm giác, hắn ngược lại là muốn nhìn một chút gia hỏa này đến nên xử lý như thế nào chuyện này.

"Tiền bối thủ hạ lưu tình, Chu Tước khẳng định là bởi vì phát giác được Ma Tộc khí tức, cho nên mới đối Hạo Nhiên tiền bối phát động công kích, còn xin tiền bối không nên hiểu lầm." Quốc Sư hiển nhiên cũng là trong lòng không khỏi chấn kinh, nhận ra Giang Phong, chính là bởi vì như thế, hắn mới trong lòng vô cùng sợ hãi.

Hắn biết rõ, kha Hạo Nhiên đại biểu cái gì, chính là bởi vì kha hạo nhưng cái này vô địch tồn tại, trong lòng của hắn mới càng thêm kính sợ vô cùng.

"Vậy ngươi là ý nói Bổn Tọa là Ma Tộc lạc?" Đường tiểu đường là Ma Tộc, Giang Phong tự nhiên biết rõ , bất quá, Giang Phong chắc chắn sẽ không làm cho đối phương mang đi Đường tiểu đường, dù sao đối phương bây giờ đã là người một nhà, nếu để cho đối phương mang đi, cái kia còn có gì thể diện có thể giảng.

"Tại hạ không dám!" Quốc Sư trên mặt cứng lại, vội vàng giải thích nói.

Giang Phong khoát khoát tay, "Đã như vậy, vậy ngươi cũng đừng cản trở ta, ta còn muốn hồi thư viện." Tại Quốc Sư trấn an dưới, thủ hộ linh một lần nữa trở lại Chu Tước trong pho tượng, Giang Phong một cách tự nhiên thành công tiến vào Chu Tước Đại Nhai.

Mà hắn xuất hiện, cũng tất nhiên sẽ gây nên một ít người chú ý, đương nhiên, cũng có một số người rất không hài lòng, cái kia chính là Đường Quốc những cái kia làm quan, bọn họ cho rằng thư viện áp đảo Đường Quốc Hoàng Đình bên trên, đây là một loại sỉ nhục.

Bây giờ, một cái kha Hạo Nhiên, kha vô địch xuất hiện, bọn họ về sau còn thế nào lẫn vào xuống dưới?

Trên đường cái, có như thế một cái lão đầu, tại Giang Phong đi qua thời điểm, hắn vừa lúc ở trên đường cái bày một cái cát đấu, giáo sư một chút viết chữ.

Một màn này, thực sự quá quen thuộc.

"Đáng tiếc, tới không phải lúc, nhan sắt cùng vệ ánh sáng bời vì tại trong quyết đấu đã đồng quy vu tận."

Năm đó, Tây Lăng Thần Điện ánh sáng Đại Thần Quan vệ ánh sáng phá vỡ lồng chim, đi vào Đường Quốc, về sau, thu cây dâu cây dâu vì chính mình đệ tử.

Về sau, cùng nhan sắt triển khai trong đời ắt không thể thiếu nhất chiến, song phương một trận chiến bên trong, đều là Hóa Trần cát bụi.

Cái này là cường giả bi ai, cũng là cường giả kết cục.

Trong chiến đấu, vô pháp đột phá, vậy liền mang ý nghĩa tử vong.

Nhan sắc vô pháp đi vào vô cự cảnh, vì đó, bọn họ tìm kiếm đột phá, cái kia chính là chiến, lấy chiến đột phá, nhưng là, bọn họ sau cùng đều bời vì quá mức sáng chói, mà song song vẫn lạc, đây chính là số mệnh!

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 301: Gặp Sư Lễ

chương 301: gặp Sư Lễ

"Bái kiến tiểu sư thúc!"

"Bái kiến tiểu sư thúc!"

"Bái kiến tiểu sư thúc!"

Giờ này khắc này, Đường Quốc trong thư viện trong nội viện, nguyên bản chỉ có Phu Tử có tư cách làm vị trí bên trên, Giang Phong ngồi xếp bằng bên trong, bị thư viện mười hai tên đệ tử bao vây trung gian.

Trừ Lý chậm rãi đại sư huynh này không có trình diện bên ngoài, ta người đã trình diện.

Nhị Đệ Tử quân mạch, mang theo một đỉnh cao tâng bốc, vô cùng dễ thấy, xanh biếc hốt hoảng.

Tam tiên sinh ta màn là tên nữ đệ tử, nàng đã từng là Ma Tông trẻ tuổi nhất Tông Chủ, bề ngoài điềm tĩnh ôn hòa, viết một tay trâm hoa chữ nhỏ.

Tứ tiên sinh phạm vui mừng tinh thông phép tính, hắn tuy nhiên không biết đánh nhau lại là thôi toán lợi hại nhất người.

Ngũ tiên sinh Tống Liêm là tên Kỳ Thánh, tại tài đánh cờ phương diện rất có nghiên cứu.

Lục tiên sinh là tên Thiết Tượng, hắn không tên không họ, là chế tạo Thiết Khí tay thiện nghệ.

Thất tiên sinh mộc dữu cũng là một nữ tử, nàng yêu thích là thêu hoa, đồng thời mộc dữu cũng là Trận Pháp Đại Gia.

Bát tiên sinh Bắc Cung Vị Ương là lấy cầm nhập đạo tu hành, Giản mười tiên sinh Tây Môn một cầm một tiêu cộng đồng trình diễn "Đại Âm không hi vọng" .

Cửu tiên sinh làm theo Dĩ Kỳ Nhập Đạo, cùng Ngô tiên sinh Tống Liêm là tri kỷ, cũng là đối thủ.

Mười một tiên sinh vương cầm là so sánh có đặc điểm, hắn lấy hoa cỏ nhập đạo, cũng là Dược Học tinh anh, thư viện nếu có người thụ thương tìm hắn là tốt nhất.

thập nhị tiên sinh Trần Bì da cùng hắn sư huynh sư tỷ khác biệt, hắn có cái khoan hậu dáng người, cũng là mười ba vị tiên sinh bên trong lớn nhất béo, hắn là trẻ tuổi nhất hiểu số mệnh con người thiên tài, cùng trữ khuyết cũng là không có gì giấu nhau tốt đồng bọn.

"Đều đứng lên đi, không muốn cùng ta được lão đầu tử nhà các ngươi loại kia bảo thủ quỳ bái lễ, mặt khác, cái kia người nào, không muốn đánh đàn, lỗ tai đều nhanh sinh ra kén tới." Giang Phong có chút không kiên nhẫn khoát khoát tay, ra hiệu Bát tiên sinh Bắc Cung Vị Ương không cần đánh đàn.

Bắc Cung Vị Ương thần sắc có chút xấu hổ, vội vàng cười láo lĩnh nói: "Nguyên lai tiểu sư thúc ngài không thích cầm để a?"

Giang Phong lắc đầu, khóe miệng lộ ra một vòng khinh bỉ nói: "Không phải ta không thích, mà chính là ngươi cảnh giới còn chưa đủ, tại ta nghe tới, liền theo tạp âm không sai biệt lắm!"

"Ha-Ha, Vị Ương, ngươi cũng không cần tại tiểu sư thúc trước mặt bêu xấu

a?" Dư đệ tử cười rộ nói.

Điều giáo ta mấy người như thế nào làm người, Giang Phong lúc này mới cười tủm tỉm nhìn về phía Thất tiên sinh mộc dữu, ánh mắt kia thấy mộc dữu có chút xấu hổ, "Gần nhất ta cần một thân vừa người y phục, mộc dữu a, ngươi một hồi lưu lại, cho ta hợp vừa người."

"Tiểu sư thúc, nếu không, ta cho ngài hợp vừa người đi." Tam tiên sinh ta màn nói.

Giang Phong một thân ác hàn, ta màn đã từng là Ma Tông Tông Chủ, về sau bởi vì chính mình bị tiêu diệt Ma Tông, nàng sau cùng bị Phu Tử thu phục.

Nói thật bao nhiêu, hai người ân oán rất sâu.

Lại thêm ta màn tu luyện ma công, từ nam tử thân thể, chuyển thành nữ tử thân thể.

Thực trên bản chất theo thái giám không sai biệt lắm, vì đó, Giang Phong trực tiếp cự tuyệt: "Không cần, để mộc dữu đi làm là được."

"Tiểu sư thúc, chúng ta cũng có thể giúp ngươi làm y phục." Quân mạch đỉnh lấy một đỉnh cao tâng bốc nói ra, Giang Phong trực tiếp nguýt hắn một cái, "Cút!"

Mọi người nhao nhao từng cái hướng Giang Phong gặp qua lễ, sau đó, giữa sân chỉ còn lại có Giang Phong cùng mộc dữu hai người.

Về phần Đường tiểu đường, thì là bị Giang Phong gọi qua cho mình chuẩn xác tắm rửa.

"Tiểu sư thúc, để mộc dữu cho ngươi hợp vừa người đi." Mộc dữu là một cái nhẹ nhàng nữ tử, đối với cái này dịu dàng nữ tử, Giang Phong mười phần có hảo cảm.

Đang nhìn qua nguyên tác hắn, đối nữ tử này mười phần kính nể, bởi vì nàng tu luyện thiên phú thật rất cao, đặc biệt là tại trận pháp tạo nghệ phương diện, càng là có chút năng lượng rất cao năng lực.

"Tốt, ta đã thật lâu không để cho người cho ta vừa người, hôm nay, liền để tiểu Mộc dữu cho ta hợp vừa người." Giang Phong mở ra hai tay, giơ lên cao cao, để mộc dữu thuận tiện đo một cái hắn vòng eo kích thước, bả vai kích thước.

Nguyên bản, mộc dữu đối cái này vô cùng thần bí tiểu sư thúc còn có chút không được tự nhiên, nhưng là theo cùng Giang Phong tiếp xúc, dần dần, nàng cũng biến thành trầm tĩnh lại, ngẫu nhiên hai người sẽ còn đàm luận một chút nhẹ nhõm đề tài.

"Tiểu sư thúc, ngươi nói Cô bé quàng khăn đỏ về sau kiểu gì, nàng không phải đi nhìn nàng bà ngoại sao?"

"Thực nàng bà ngoại đã sớm chết." Giang Phong cười nhạt một tiếng nói

"A, vì sao lại dạng này?" Mộc dữu trừng to mắt, có chút khó hiểu nói.

"Bởi vì nàng bà ngoại lúc trước, thực liền đã tiến Hôi Thái Lang trong bụng."

"Này Cô bé quàng khăn đỏ chẳng phải là rất nguy hiểm?" Mộc dữu khẩn trương nói.

"Xác thực, bởi vì Hôi Thái Lang lúc này đã giả trang thành Cô bé quàng khăn đỏ nãi nãi." Giang Phong nói.

"Đương nhiên, về sau, Cô bé quàng khăn đỏ vẫn là mượn nhờ thông minh một mặt, đánh bại Hôi Thái Lang. . . ."

Giang Phong đem Cô bé quàng khăn đỏ nội dung cốt truyện hơi làm một phen sửa đổi, đối mộc dữu như thế cười nói.

Mộc dữu buông lỏng một hơi, đột nhiên, nàng trong lòng dâng lên một loại không khỏi cảm giác, người Tiểu sư thúc này tựa hồ không có trong truyền thuyết như vậy nghiêm túc, mà chính là một cái rất thú vị người.

"Tốt, như là đã hợp tốt thân thể, vậy ta liền đi trước, cái này liền xem như tiểu sư thúc tặng cho ngươi lễ vật, ngươi tốt nhất lĩnh hội!" Giang Phong từ trong ngực lấy ra nửa bộ (Đạo Đức Chân Kinh) bên trong ẩn chứa hắn hơn phân nửa tu hành cảm ngộ, tin tưởng mộc dữu đạt được, tất nhiên sẽ có một phen cảm thấy ngộ.

"Đa tạ tiểu sư thúc!" Mộc dữu trên gương mặt xinh đẹp hiện lên một tia đỏ ửng, chợt, biến đến vô cùng trịnh trọng đứng lên, nàng tiếp nhận Giang Phong đưa cho nàng cái viên kia Mộc Giản.

"Ngươi lại đưa nó đặt ở mi tâm liền có thể!" Giang Phong chỉ thị nói.

Mộc dữu trong lòng hơi động , dựa theo Giang Phong chỉ thị, đem này cái ngọc giản đặt ở giữa mi tâm, nhất thời, này cái ngọc giản hóa thành một vệt kim quang chui vào nàng trong mi tâm, trong nháy mắt, một cỗ bành trướng chí lý, huyền ảo vô cùng tin tức tràn vào trong óc nàng.

Mộc dữu trừng to mắt.

"Tiểu sư thúc!" Trên mặt nàng lộ ra một vòng nhìn rất đẹp mỉm cười, quay người đối hướng Giang Phong, thế nhưng là lúc này mới phát hiện, nguyên lai, lúc này Giang Phong sớm đã không tại bên người nàng, nhất thời, trong nội tâm nàng không khỏi dâng lên một loại rất là cảm giác mất mát cảm giác.

Trầm mặc hồi lâu, nàng mới xoay người, sau cùng trong triều viện đi đến.

Trên đường cái, Giang Phong một người hành tẩu tại náo nhiệt phồn hoa trên đường cái.

Đường tiểu đường cũng không có theo tới, dù sao Giang Phong lần này muốn

đi địa phương rất là đặc biệt.

Hắn muốn đi Hồng Tụ chiêu gặp một vị cố nhân.

Chuẩn xác điểm tới nói, vị này cố nhân là mình dung hợp kha Hạo Nhiên trí nhớ cố nhân.

Đã từng, Hồng Tụ chiêu (Tương Dạ thế giới Kinh Thành thanh lâu) ra hai tên mười phần khuynh quốc khuynh thành mỹ nữ.

Các nàng bị quan xưng là Đường Quốc hai đại nữ tử hiếm thấy.

Các nàng dung mạo tuyệt mỹ là không thể nghi ngờ.

Giản mọi người là kha Hạo Nhiên cô em vợ, kha Hạo Nhiên vị hôn thê là giản cười cười, giản cười cười là giản mọi người tỷ tỷ, bất quá giản mọi người vẫn luôn thầm mến kha Hạo Nhiên.

Giản mọi người là Hồng Tụ chiêu lão bản, thân phận so sánh tôn quý, là Đại Đường Phong Nguyệt được tổ nãi nãi, nàng cùng Đương Kim Hoàng Hậu mua hè quan hệ mười phần có quan hệ tốt, tại trong thành Trường An, người nào gặp giản tất cả mọi người hội bán nàng mấy cái phần mặt mũi. Giản mọi người xưa nay không đem bất luận kẻ nào để vào mắt, duy chỉ có đối trữ khuyết không bình thường để bụng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 302: Ngắn Gọn Mọi Người

Chương 302: Ngắn gọn mọi người

Ngắn gọn mọi người một mực thầm mến kha Hạo Nhiên, mà trữ khuyết cùng kha Hạo Nhiên dài rất lợi hại tương tự, vì đó ngắn gọn mọi người vẫn luôn đối trữ khuyết phi thường tốt. Bất quá tại trữ khuyết tu hành quá trình bên trong, ngắn gọn mọi người cũng không có trợ giúp cho trữ khuyết, nhưng là tại nó phương diện nàng vẫn luôn rất lợi hại chiếu cố trữ khuyết, ngắn gọn mọi người vì để trữ khuyết chuyên tâm tu vi, để tiểu thảo chiêu cáo Trường An Thành thanh lâu không cho phép làm trữ khuyết sinh ý, còn để lại một đoạn ca tụng.

Thực, trữ khuyết cùng kha Hạo Nhiên xác thực giống nhau đến mấy phần, hai người đều như thế quật cường, một dạng tiêu sái.

Kha Hạo Nhiên xem như Phu Tử sư đệ, danh tiếng cũng là nổi tiếng, là cái độc nhất vô nhị thiên tài.

Hắn cùng ngắn gọn cười cười tương thân tương ái, nhưng là ngắn gọn cười cười tại mục kha chùa diễn xuất thời điểm bị sen ăn tươi nuốt sống, thế là kha Hạo Nhiên một người đơn đấu Ma Tông, đem Liên Sinh cầm tù tại hài cốt bên trong, vĩnh xa không thể đi ra.

Mất đi ngắn gọn cười cười, nản lòng thoái chí kha Hạo Nhiên liền thượng thiên khiêu chiến Hạo Thiên, sau cùng chết mất.

"Tiểu sư thúc , chờ ta một chút!" Trên đường cái, người đến người đi, mười

phần náo nhiệt.

Giang Phong một vừa quan sát cái thế giới này độc hữu phong cảnh, một bên hướng phía trước đi đến.

Vừa vặn lúc này, một thanh âm gọi ở hắn.

Giang Phong có chút khác biệt, quay đầu lại, vừa vặn trông thấy một đỉnh cao tâng bốc trong đám người vừa đi vừa về lắc lư.

Cái này cái mũ, mười phần lục, xanh biếc để cho người ta hốt hoảng.

Tại kha Hạo Nhiên trong trí nhớ, Giang Phong nhớ rõ kha Hạo Nhiên theo quân mạch nói qua một câu như vậy, cũng là một người nam nhân nếu là muốn đăng lâm tuyệt đỉnh, vậy thì nhất định phải có một đỉnh cao tâng bốc.

Từ đó, quân mạch đã xảy ra là không thể ngăn cản, một cái đơn giản trò đùa, lại làm cho cho tới nay đem kha Hạo Nhiên xem như thần tượng quân mạch một mực ghi nhớ tại tâm.

Đến mức tại Nguyên Trứ Trung, đều có thể nhìn thấy quân mạch một mực yêu quý nhất cũng là cái kia cái mũ , có thể nhìn ra, quân mạch đối với hắn cái này cái mũ xem như Trân Bảo, giống như sinh mệnh, không thể thiếu.

"Làm sao ngươi tới?" Giang Phong hơi hơi thiêu thiêu mi, đối gia hỏa này này trên đỉnh đầu tâng bốc có chút hãi đến hoảng.

"Sư thúc, ngài muốn đi đâu, cũng mang ta lên đi." Quân mạch có chút nịnh nọt đối Giang Phong nói như thế.

"Mang lên ngươi? Ngươi có biết ta hiện tại muốn đi đâu? Ngươi khẳng định muốn cùng ta cùng đi, không hối hận?" Giang Phong lộ ra một vòng ý vị thâm trường nụ cười.

Hắn muốn đi Hồng Tụ chiêu, cũng là gặp ngắn gọn mọi người, nhưng là thư

viện tiên sinh chạy tới Hồng Tụ chiêu, không khỏi cũng quá lộ ra làm mất thân phận, dù sao nho sinh thế nhưng là rất lợi hại coi trọng cái này lễ.

Nhưng mà, Giang Phong liền không có chú ý nhiều như vậy, đối với một người hiện đại hắn tới nói, cái gọi là cổ đại lễ tiết, hoàn toàn cũng là dư thừa.

Tại thực lực tuyệt đối trước mặt, cái gì mặt mũi, cái gì lễ tiết, toàn diện đều là nói nhảm.

"Cùng với tiểu sư thúc, nơi nào sẽ hối hận, còn nữa nói, trên thế giới này, chẳng lẽ còn có người nào có thể uy hiếp được tiểu sư thúc sao? Liền xem như Long Đàm Hổ Huyệt, quân mạch cũng dám cùng tiểu sư thúc qua xông vào một lần!" Quân mạch ngóc đầu lên, trên đỉnh đầu Nón xanh cao cao lắc động một cái, hắn vô cùng kiêu ngạo nói.

Xác thực như thế, Giang Phong làm vì cái thế giới này tối cường giả một, có thể khiêu chiến Hạo Thiên mà không chết, đây chính là quân mạch trong lòng thần thoại, hắn tin tưởng vững chắc Giang Phong đã có thể tại Hạo Thiên trước mặt mà không chết, vậy thế giới này liền không khả năng có người có thể lại để cho Giang Phong chết.

Đây chính là hắn khí.

"Không tệ, ta đã hồi lâu không có nhìn thấy như thế có cốt khí người, ngươi không có để tiểu sư thúc ta thất vọng, đã như vậy, vậy ngươi liền đi theo ta." Giang Phong có chút thưởng thức gật gật đầu, đối quân mạch gia hỏa này dũng khí biểu thị bội phục.

Bất quá bội phục thì bội phục, này cũng không đại biểu quân mạch kế tiếp gặp được sự tình sẽ không loạn trận cước.

Hồng Tụ chiêu, xem như Đường Quốc Kinh Thành nhất là nổi danh pháo hoa, có giàu có nổi danh, lui tới ở giữa không phải Quan to Quyền quý, cũng là tu sĩ.

Đã từng, nhan sắc ngày đêm trà trộn tại Hồng Tụ chiêu, tại Hồng Tụ chiêu bên trong, cùng một tên đang hot hoa khôi quan hệ mập mờ, đủ để nhìn ra, Hồng Tụ chiêu nữ tử cũng là rất có tư sắc.

Nhưng là, nơi này cũng không phải là loại kia âm loạn chỗ, nếu như không phải tình nguyện, những cô gái này là sẽ không cùng ngươi phát sinh quan hệ, đương nhiên, ngươi muốn gây chuyện, nơi này cũng là sẽ không để cho ngươi gây chuyện, dù sao Hồng Tụ chiêu chưởng quỹ ngắn gọn mọi người chỗ dựa cũng là thư viện, cho dù là Đường Quốc Quan to Quyền quý, cũng không thể không bán mặt mũi.

"Ơ! Khách quan, ngài là muốn uống rượu vẫn là cùng tỷ muội chúng ta tâm sự a?" Vừa một bước vào Hồng Tụ chiêu, đứng tại Hồng Tụ chiêu cửa một chút hồng trần nữ tử liền con mắt sáng rực lên, đặc biệt là khi bọn hắn nhìn thấy Giang Phong này một thân bất phàm ăn mặc lúc, càng là nhiệt tình đến không được, cứ thế mà hướng Giang Phong trên thân dán, đi vào Giang Phong trước mặt, cười đến như vậy trang điểm lộng lẫy nói.

"Khách quan, ngài là nghĩ tới chúng ta sao? Mau tới, để bọn tỷ muội hảo hảo chiêu đãi ngươi đi." Quân chớ mang theo một đỉnh cao cao Nón xanh, phá lệ dễ thấy, mới vừa vào Tửu Lâu, liền bị những hồng trần đó nữ cho chen chúc đứng lên.

Này hai đoàn mềm mại càng là dùng sức tại quân mạch trên thân cọ qua cọ lại, quân mạch nhất thời mặt đỏ tới mang tai, hắn chẳng thể nghĩ tới vậy mà lại là Hồng Tụ chiêu, hắn vội vàng nhìn về phía Giang Phong, xin giúp đỡ nói: "Tiểu sư thúc, chúng ta hay là đi thôi?"

Giang Phong trợn mắt trừng một cái, khoát tay một cái nói: "Tiểu Hồng, Tiểu Lục, chiêu đãi một chút ta người sư điệt này, hắn còn là lần đầu tiên, vì đó, các ngươi đừng quá mức tại thô bạo."

Giang Phong nhẹ giọng cười một tiếng.

Chúng nữ nghe vậy, trong mắt lại là lóe ra một tia sói đồng dạng thần sắc, cười nói: "Nha, nguyên lai trước sinh còn là lần đầu tiên a, đừng sợ, chúng ta hảo hảo chiêu đãi ngươi. . ."

"Sư thúc. . . Sư thúc, ngài chớ đi a. . ." Quân mạch bị một đám mỹ nữ vây quanh, phát ra một tiếng sói đồng dạng gọi tiếng, lại quay đầu nhìn về phía Giang Phong, thế nhưng là Giang Phong đã không tại.

Lúc này, Giang Phong đã tại một tên hồng trần nữ tử cung kính dẫn dắt dưới, tiến về Hồng Tụ sau lầu viện.

Hồng Tụ sau lầu viện, là một mảnh trúc lâm, một tên ước chừng chừng bốn mươi tuổi thiếu phụ chính xếp bằng ở trong rừng trúc.

"Khách quý ở xa tới, không có từ xa tiếp đón xin hãy tha lỗi!" Nghe được tiếng bước chân, thân thể mặc áo lam, biểu lộ ra khá là cao quý ngắn gọn mọi người chậm rãi ngẩng đầu, đang định vì đến đây người châm trà, thế nhưng là sau một khắc, làm thấy rõ người tới dung mạo lúc, nàng lại là toàn thân kịch liệt chấn động.

Con mắt trợn thật lớn, có chút không dám tin tưởng đây là thật.

"Ngươi là. . ." Nàng thanh âm có chút run rẩy, có chút nghẹn ngào, nàng không tin đây là thật, bởi vì phụ lòng nam nhân đã biến mất hơn hai mươi năm, cái này hơn 20 năm gần đây, nàng một mực đau khổ chờ đợi, tuy nhiên lại là chờ đợi không đến hắn trở về.

Đã từng dung nhan đã dần dần trông có vẻ già hình dáng, nàng rất lợi hại sợ hãi chính mình đột nhiên có một ngày già đi, vì đó, nàng liều mạng, đi hướng những Tu Hành Môn Phái đó thỉnh giáo một chút tu hành pháp, bởi vậy, nàng duy trì ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi khoảng chừng dung mạo.

Nhưng là , chờ đợi nam nhân kia, hắn vẫn không có trở về.

"Đã lâu không gặp, ngươi đã hoàn hảo?" Giang Phong thở dài một hơi, đây là hắn dung hợp kha Hạo Nhiên trí nhớ về sau, nên đối mặt, cũng là kha Hạo Nhiên một cái nguyện vọng, bây giờ, Giang Phong để hoàn thành.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 303: Lý Ngư

Chương 303: Lý Ngư

"Quả nhiên là ngươi. . . Ngươi trở về?" Nói khi đó, cố nhân gặp nhau, thái dương đã nước mắt dính khăn, ngắn gọn mọi người có chút khó có thể tin, lại có chút kinh nghi nhìn chằm chằm Giang Phong.

Nàng kinh nghi tại nhìn thấy Giang Phong không chết, đồng thời, vừa vui vui mừng với mình có sống năm có thể gặp lại lần nữa.

Vạn chúng tình cảm, Thiên Thiên ngày đêm bên trong tư niệm, tại thời khắc này, giống như là thuỷ triều, phun dũng mãnh tiến ra.

"Để ngươi chịu ủy khuất." Giang Phong lật tay đưa cho ngắn gọn mọi người một cuồn giấy khăn, quan tâm nói.

"Nữ nhân khóc nhiều cũng không tốt, dễ dàng như vậy để cho mình mỹ mãn chịu ảnh hưởng." Giang Phong cười nói.

"Nữ nhân chúng ta vì đó khóc, còn không phải là bởi vì đàn ông các ngươi, ngươi biến mất lâu như vậy, không biết còn tưởng rằng ngươi không tại, ngươi nói ta không lo lắng à, ta. . ." Ngắn gọn mọi người lần nữa khóc thút thít.

Giang Phong bất đắc dĩ thở dài một hơi, tiến lên, nhẹ nhàng đem ôm vào trong ngực.

Rất khó tưởng tượng, một thiếu niên ôm một cái thiếu phụ, loại kia hình ảnh,

thật không nên quá đẹp.

Nhưng đây chính là sự thật!

Đối với Giang Phong tới nói, hắn đây là đang hoàn thành kha Hạo Nhiên một cái tâm nguyện, đã có năng lực qua thực hiện, vì sao không đi làm? Sở hữu tiếc nuối, cuối cùng vẫn là muốn đi giải quyết!

Hồi lâu, Giang Phong từ Hồng Tụ chiêu bên trong đi ra, chỉ bất quá, trên đường đi quân mạch bộ dáng rất lợi hại chật vật.

Bởi vì hắn trên mặt nhiều mấy cái dấu son môi.

Mà lại trên đỉnh đầu này đỉnh xanh biếc hốt hoảng Cái mũ cũng nghiêng lệch đến không được.

"Tiểu sư thúc, ta thề, về sau cũng không tiếp tục tới này Hồng Tụ chiêu." Vừa vừa đi ra khỏi Hồng Tụ chiêu, thật vất vả thoát khỏi chúng nữ dây dưa, quân mạch có chút ủy khuất đi vào Giang Phong trước mặt, có chút biệt khuất phàn nàn nói.

"Ngươi tính cách này muốn sửa đổi một chút, cũng là thời điểm thành gia lập nghiệp, tu hành cố nhiên trọng yếu, nhưng là tu hành quá trình bên trong, có lịch luyện hồng trần cũng là một loại tu hành, sư phụ ngươi hắn này lão đầu tử cả một đời không có lấy, cố nhiên tu vi đạt tới cái thế giới này đỉnh phong lại như thế nào? Quá không có ý nghĩa. . ." Giang Phong một bộ tận tình khuyên bảo nhắc nhở nói.

"Người Tiểu sư thúc kia ngươi thì sao?" Quân mạch đột nhiên bát quái, như có điều suy nghĩ nói.

"Ta tiểu hài tử đều có một cái, lấy vợ sinh con, đây không phải rất bình thường sự tình a?" Giang Phong cười nói.

Không khỏi nhanh, hắn liền phát hiện mình phạm một cái sai lầm rất lớn lầm,

này liền là tự mình nói sai.

Quả nhiên, chính mình mới vừa mới mở miệng, quân mạch bên kia lại là trừng to mắt, một bộ thật không thể tin bộ dáng.

Giang Phong lại là cười ha ha nói: "Đùa giỡn với ngươi, tiểu tử ngốc." Nói xong, xoay người rời đi.

Quân mạch phiền muộn sờ đầu một cái, "Tiểu sư thúc, không mang theo như thế lừa phỉnh ta được không?"

. . . . .

Trong thư viện. . .

"Tiểu sư thúc, ngươi xem một chút bộ y phục này kích thước hợp thân ngươi không?" Giang Phong trong lầu các, bày đưa không ít tu hành thư tịch, căn này trang nhã cảnh trí trúc lâu vốn là Phu Tử, bất quá bây giờ Giang Phong trở về, Phu Tử trực tiếp tuyên bố nó thuộc về Giang Phong.

Nơi này, cũng là Giang Phong trước mắt tu hành ở lại chỗ.

Dịu dàng mộc dữu lặng lẽ đẩy cửa phòng ra, cẩn thận từng li từng tí cho Giang Phong gặp qua lễ về sau, cười đối Giang Phong tranh công nói.

Giang Phong có chút kinh ngạc quét mộc dữu cái này mỹ nữ liếc một chút, hiển nhiên, đối phương cái này làm y phục tốc độ thực sự vượt quá nó dự kiến.

Đây là một kiện Thanh Bào, quyển Vân một bên, một vành mặt trời thêu tại y phục cạnh góc, trên mặt đất, có một hồi không quá dễ thấy Mẫu Đơn.

Như thế không đáng chú ý một màn, lại là để Giang Phong ngẩng đầu hơi hơi quét mộc dữu liếc một chút.

Mộc dữu phát giác được Giang Phong ánh mắt, hơi có chút không thích ứng

cúi đầu xuống, không dám ngẩng đầu nhìn thẳng Giang Phong.

Trong nội tâm nàng giống như Tiểu Lộc đồng dạng đi loạn, bên tai lại là đã phát hồng.

Giang Phong cười nhạt một tiếng, hết thảy, đều là đã minh.

Đối phương tâm tư, Giang Phong đã biết , bất quá, Giang Phong cũng không có vạch trần.

"Đến, cho ta mặc vào đi, để ta xem một chút ta mộc dữu sư điệt thêu hoa thủ nghệ như thế nào?" Giang Phong trêu chọc một câu, giang hai cánh tay, ra hiệu mộc dữu cho mình mặc xong quần áo.

Mộc dữu trên mặt ban đầu vốn có chút khẩn trương, nhưng mà bị hắn vừa nói như vậy, ngược lại là lộ ra buông lỏng.

"Được rồi!" Nàng mỉm cười cầm quần áo lên, bắt đầu cho Giang Phong thay y phục, không khỏi nhanh, làm Giang Phong trên thân chỉ còn lại có một bộ nội y thời điểm, nàng có chút do dự, thấy thế, Giang Phong lại là một thanh mặc lên Thanh Bào, hướng nàng gật đầu cười một tiếng.

"Ngươi ngược lại là hữu tâm." Thiếu niên nhanh nhẹn, nho nhã mà sáng chói, tu vi tinh thâm, là Phu Tử sư đệ.

Dù là trong lòng biết rõ cái này là mình tiểu sư thúc, thế nhưng là giờ khắc này, mộc dữu lại là ngơ ngác một lát, nhìn chằm chằm Giang Phong, nàng trong lúc nhất thời không bình tĩnh nổi.

"Thế nào? Phạm Hoa Si - mê gái (trai)? Có phải hay không tiểu sư thúc lại trở nên đẹp trai?" Giang Phong điểm một chút mộc dữu cái trán, cao giọng cười ha ha.

"Nơi nào có, tiểu sư thúc, ngươi lại tại giễu cợt mộc dữu." Mộc dữu rất là mất tự nhiên quay đầu chỗ khác, nhưng mà, lại hơi hơi giương mắt ngắm Giang

Phong liếc một chút, xác thực, Giang Phong thật rất lợi hại ưu tú, đây là chính nàng nội tâm vô pháp phủ nhận sự thật.

Đây chỉ là một nhạc đệm.

Cái gọi là trên thế giới không có không lọt gió tường.

Kha Hạo Nhiên tái hiện Đường Quốc thư viện một chuyện, rất nhanh liền trong hoàng cung bộ truyền đi.

Không chỉ có Đường Vương còn có Bách Quan đều biết, liền liền trong kinh thành một ít người cũng biết, trong lúc nhất thời, toàn bộ Kinh Thành phong vân biến ảo, hết thảy, đều trở nên không lường được đứng lên.

Kha Hạo Nhiên xuất hiện, chỉ sợ lại đều sẽ là một trận gió tanh mưa máu.

Một đêm kia, Hạ Hầu phủ bên trong, Hạ Hầu một đêm chưa ngủ.

Một đêm kia, trong hoàng cung, Đường Vương cũng không cách nào ngủ.

Đêm nay về sau, nhất định phát sinh biến số, hết thảy, đều sắp phát sinh.

"Tiểu sư thúc, thư viện bên ngoài Đường Quốc Công người Lý Ngư cầu kiến!" Mới vừa đi ra Giang Phong gian phòng, một lát sau, mộc dữu đi vào Giang Phong bên ngoài gian phòng, đối Giang Phong nói như thế.

"Không có không lọt gió tường, nàng ngược lại là tin tức tốt, nhanh như vậy liền tìm tới ta." Giang Phong lặng yên không một tiếng động xuất hiện tại bên ngoài gian phòng, từ đầu đến cuối, không gian chưa xuất hiện bất kỳ ba động.

Hết thảy, tựa hồ không có hắn xuất hiện qua, thực lực như thế, để mộc dữu trong lòng có chút chấn động.

Loại thực lực này, chỉ sợ cũng liền đại sư huynh Lý chậm rãi, cũng làm không được đi.

Lý chậm rãi đã đạt tới vô cự, nhưng là Giang Phong trận này đến nay, đã từ trữ khuyết nơi đó đạt được mặt khác một quyển thiên thư.

Thông qua không ngừng lĩnh hội, hắn thực lực cũng tại lấy một loại khủng bố tốc độ kinh người tăng vọt.

Hắn, ngay tại hướng Vô Củ cảnh giới này rảo bước tiến lên, hắn kém chỉ là một cơ hội, chỉ cần bước ra một bước, liền nhưng chân chính vô địch thiên hạ.

Đương nhiên, nếu là thật sự gặp được Phu Tử, Giang Phong cũng chưa chắc không thể nhất chiến, song phương thực lực, chưa hẳn liền cách xa lớn như vậy.

Hết thảy, đều phải đánh qua mới biết được.

"Để cho nàng đến nội viện thư phòng đi." Giang Phong nói xong một câu, thân ảnh dần dần hóa thành hư vô, lần nữa để mộc dữu trong lòng cảm thán đồng thời, đã tiến vào thư phòng.

"Lý Ngư sao? Ngược lại là có ý tứ." Trong thư phòng, Giang Phong một bên uống vào mộc dữu cho mình đã sớm pha tốt Linh Trà, một vừa hồi tưởng mắng liên quan tới Lý Ngư nhân vật này giới thiệu.

Lý Ngư cho nàng ấn tượng đầu tiên cũng là một cái cường thế, biết ẩn nhẫn nữ nhân.

Nhưng cùng lúc, lại là một cái kết cục có chút bi ai nữ nhân.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 304: Không Nên Thân Hoàng Tử

Chương 304: Không nên thân Hoàng Tử

(Tương Dạ) phim truyền hình , có thể nói, Lý Ngư nhân vật này là một cái giàu có sắc thái nhân vật.

Đường Quốc Công người Lý Ngư thành công hấp dẫn người xem chú ý, nàng là lấy đào vong thân phận ra sân, nàng trải qua trùng điệp kiếp nạn mới một lần nữa trở lại Đường Quốc, trên đường kết bạn tiểu tử nghèo trữ khuyết, bắt đầu đối với hắn không bình thường chán ghét, về sau trữ khuyết liều mạng bảo hộ nàng, thu hoạch được nàng thưởng thức.

Lý Ngư tại kịch bên trong xa rất không giống nàng tên như thế, sinh hoạt thoải mái dễ chịu yên ổn, mà là từ nhỏ sinh hoạt so sánh gian khổ, nàng dã tâm bừng bừng, có phần giống như đàn ông, đệ đệ của nàng xa kém xa nàng cái này Trưởng Tỷ, nàng tâm trí siêu quần, 19 tuổi liền chủ động lấy chồng ở xa Kim Trướng Vương Đình, về sau trượng phu nàng sau khi chết, nàng vốn là phải bồi táng, nhưng là nàng lại dùng nha hoàn mệnh đến thay thế mình, mới có cơ hội quay về Đường Quốc.

Nàng tuy là một giới nữ lưu, nhưng là tại Đường Quốc sức ảnh hưởng không thua Đường Vương.

Lý Ngư đối cái này đã từng liều mình liền chính mình trữ khuyết không bình thường thưởng thức, cũng sinh ra cảm tình, nhưng là nàng không bình thường biết ẩn nhẫn cùng khắc chế, tại trong mắt của nàng nhi nữ tư tình có cũng được

mà không có cũng không sao (đây cũng là nàng vì cái gì chủ động gả cho Kim Trướng Vương Đình nguyên nhân), nàng đem đối trữ khuyết cảm tình chôn giấu tại ở sâu trong nội tâm, bởi vì nàng cần có nhất là quyền lợi, là địa vị, những này đều không phải là trữ khuyết có khả năng cho.

Nàng nhất tâm muốn đỡ cầm chính mình Vô Tài Vô Đức đệ đệ bên trên, nhưng là sau cùng đệ đệ của nàng lại bị trữ khuyết giết chết, Lý Ngư mưu kế cũng bởi vậy bị lộ ra, bị nhốt lại.

Phong hoa tuyệt đại nàng, trò chuyện độ đời này, cũng rất bi thảm. . .

Không cần suy nghĩ nhiều, lần này Lý Ngư tìm tới Giang Phong, thực trong nội tâm nàng rất rõ ràng, nếu là nói ai có thể trợ giúp nàng, người kia không ai qua được kha Hạo Nhiên.

Kha Hạo Nhiên địa vị, nhìn chung toàn bộ Đường Quốc, thậm chí toàn bộ Tương Dạ vị diện, hắn đều có chí cao vô thượng địa vị.

Một cái có thể khiêu chiến Hạo Thiên mà không chết nam nhân, hắn xuất hiện, chính là thế giới tính chấn động.

Trong thư phòng, một bộ phấn sắc Hồng Trang Lý Ngư chậm rãi đi vào thư phòng, thỉnh thoảng, hội cẩn thận từng li từng tí quay đầu lại, hướng một tên Cẩm Bào thiếu niên dặn dò: "Một hồi gặp tiên sinh, không muốn thất lễ, nếu không, ta tha không ngươi."

Cẩm Bào thiếu niên một bộ cà lơ phất phơ bộ dáng, hắn là Đường Quốc Hoàng Tử, cũng là Lý Ngư công chúa đệ đệ, địa vị vô cùng tôn sùng.

Hắn thấy, để hắn một cái Vương Quốc Hoàng Tử qua đối một cái thư viện cái gì tiên sinh cung kính, hắn thực sự thấp không xuống cái đầu kia.

Còn nữa nói, hắn trời sinh tính cố chấp, để hắn tôn kính một người, đơn giản cũng là đối với hắn vũ nhục lớn lao.

Biết rõ tỷ, ngươi tranh thủ thời gian đi vào đi, tiên sinh vẫn chờ gặp ngươi đây.

Tam Hoàng Tử hơi không kiên nhẫn khoát khoát tay, đẩy Lý Ngư công chúa một cái.

Lý Ngư công chúa thấy thế, đành phải bất đắc dĩ thở dài.

"Tốt, này ngươi tốt nhất đợi tại sách cửa sân đừng chạy, nếu là ngươi dám nháo sự, vậy cũng đừng trách ta đối với ngươi không khách khí." Lý Ngư công chúa trên mặt hốt nhiên nhưng trở nên nghiêm túc lên.

Tam Hoàng Tử thấy thế, lập tức co lên cổ, trong lòng dâng lên một vòng sợ hãi, hắn liên tục gật đầu xác nhận.

Thấy thế, Lý Ngư lúc này mới yên tâm quay đầu lại, tiến vào Giang Phong chỗ trong thư phòng.

Thế nhưng là Lý Ngư vừa mới đi, đầu kia Tam Hoàng Tử lại là bắt đầu ở thư viện không kiêng nể gì cả, bốn phía du đãng đứng lên.

Giờ này khắc này, thư viện Đông Viện, Đường tiểu đường đang cùng mặt đen muội cây dâu cây dâu hai người ngay tại vì Giang Phong cùng trữ khuyết mấy người nấu cơm.

"Đường tỷ, ngươi nói Kha tiên sinh hắn tính khí như thế nào, ta cảm thấy Kha tiên sinh tính cách giống như có chút Cao Lãnh, vì sao mỗi lần ta ở trước mặt hắn, luôn luôn có một loại sợ hãi cảm giác." Mặt đen muội cây dâu cây dâu có chút bát quái nói ra.

"Công tử hắn không phải ngươi tưởng tượng như thế, đương nhiên những này đều phải ngươi cùng với hắn một chỗ lâu, ngươi mới sẽ phát hiện, thực tiên sinh rất tốt chỗ." Đường tiểu đường trong mắt lóe lên một tia nhu sóng, khóe miệng cũng câu lên một vòng ý cười nói.

Cây dâu cây dâu thấy thế, không khỏi cũng đi theo nhe răng cười một tiếng.

Hai người ngươi một câu, ta một câu, có một dựng, không có một dựng thảo luận.

Loảng xoảng!

Bỗng nhiên, đại môn bị người đá văng, "Ơ! Ban đầu tới nơi này còn có hai cái tiểu mỹ nhân a."

Nương theo lấy một tiếng lang thang thanh âm rơi xuống, một đám Đường Quốc binh lính tại một tên Cẩm Bào thiếu niên chỉ huy dưới, xông vào trong sân.

"Các ngươi là ai? Nơi này là Kha tiên sinh nội viện, các ngươi dám lén xông vào cấm địa, đây là muốn cùng thư viện khiêu khích sao?" Cây dâu cây dâu cùng Đường tiểu đường hai nữ biến sắc.

Rất nhanh, Đường tiểu đường tỉnh táo lại, hừ lạnh một tiếng, trách cứ.

Vừa nói, nàng đã rút ra bên hông Ma Đao, tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

"Nha, vẫn là một cái có tính khí cô nàng, Bản Hoàng Tử ưa thích!" Tam Hoàng Tử cười lạnh một tiếng, cười đến vô cùng lang thang.

"Người tới a, đem hai cái này tiểu mỹ nhân đều cho ta trói lại." Tam Hoàng Tử rất nhanh, sắc mặt liền âm trầm xuống, trực tiếp mệnh lệnh phía sau binh lính nói.

"Tam Hoàng Tử bệ hạ, cái này chỉ sợ không tốt a, các nàng thế nhưng là Kha tiên sinh người." Hơn mười người Đường Quốc binh lính nhất thời trong lòng giật mình, không khỏi khuyên nhủ.

"Bản Hoàng Tử để cho các ngươi đem các nàng bắt lại, các ngươi không nghe thấy sao? Chẳng lẽ là muốn chống lại ta mệnh lệnh hay sao? Xảy ra chuyện gì, Bản Hoàng Tử một mình gánh chịu." Tam Hoàng Tử từ bên hông quất ra một

cái dao quân dụng, uy hiếp chúng nhân nói.

Nhiếp tại Tam Hoàng Tử dâm uy, ta mấy người khẽ cắn môi, sau cùng nhao nhao hướng cây dâu cây dâu hai người bổ nhào qua.

"Muốn chết!" Đường tiểu đường hừ lạnh một tiếng, thân ảnh lắc lư, trong nháy mắt liền cùng chúng binh giao thủ.

Trong lúc đó, giết chết sáu bảy tên lính.

"Xem chiêu!" Ngay tại tình huống này đại biến, chẳng ai ngờ rằng Đường tiểu đường lợi hại như vậy tế, mắt thấy chúng binh liền bị giết sạch, Tam Hoàng Tử bỗng nhiên từ trong tay áo xuất ra Mê Hồn Tán, chiếu vào Đường tiểu đường mặt cũng là vẩy tới.

Trong nháy mắt, Đường tiểu đường cả người như Trung Tà.

Không ra bất kỳ ngoài ý muốn, Đường tiểu đường cùng cây dâu cây dâu hai người bị khống chế dưới, từ trong thư viện, trực tiếp bị bắt cóc đến trong hoàng cung, một màn này, ai cũng không biết.

"Đường Quốc Công người Lý Ngư, gặp qua Kha tiên sinh!" Trong thư phòng, Giang Phong xếp bằng ở bàn trước, đang dùng một cây bút lông viết mắng cái gì.

Lý Ngư chậm rãi đi vào thư phòng, đi vào Giang Phong trước mặt, được Quỳ Lễ nói.

"Cá đến cá vừa lòng thỏa ý, tiều đến tiều mắt cười lông mày thư, ngươi thỏa mãn sao?"

Bàn bên trên, trên tuyên chỉ, Bút Tẩu Long Xà, một cái to lớn "Cá" tự thư viết lên.

Giang Phong nhìn lấy ngồi quỳ chân trên mặt đất Lý Ngư công chúa, thần sắc

lạnh nhạt nói.

Câu thơ này ý là bắt được cá liền vừa lòng thỏa ý, chặt tới củi cũng thỏa mãn chính mình nhu cầu, tự nhiên mắt cười lông mày thư, đều là chỉ nhu cầu đạt được thỏa mãn.

Kết hợp Lý Ngư đến đây bái thấy mình mục đích, vì đó, Giang Phong hỏi nàng, thỏa mãn sao?

"Cá đến cá, tiều đến mộc, mắt cười lông mày thư, tâm lớn bao nhiêu, muốn liền lớn bấy nhiêu, ta không vừa lòng!" Lý Ngư cung kính lần nữa hướng Giang Phong phúc thi lễ, chậm rãi nói.

"Là công chúa cao quý, dưới một người, trên vạn người, Hà không vừa lòng?" Giang Phong tiếp tục nói.

"Tuy là người trên người, có thể không làm được Thái Thượng người, cuối cùng biến thành hạ nhân người." Lý Ngư công chúa, sắc mặt bình thản, lại là càng phát ra cung kính nói.

"Ngươi sở cầu, ta tâm đã biết, ngươi như thành sự, có thể thành vậy! Ngươi Thần Đệ, đỡ không tầm thường A Đấu!" Giang Phong nói trúng tim đen, nói thẳng.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 305: Giết Một Người, Không Cần Quá Nhiều Lý Do

Chương 30: Giết một người, không cần quá nhiều lý do

"Ngư Nhi liền cái này một cái đệ đệ, chẳng lẽ coi như ta dùng hết tất cả biện pháp giáo dục hắn, cũng không thể để hắn bên trên sao?" Lý Ngư có chút bất đắc dĩ thở dài, trong nội tâm nàng rất là không cam lòng.

"Không cần nhiều lời!" Giang Phong khoát khoát tay, hết thảy đều không cần nhiều lời.

"Không tốt, tiểu sư thúc, xảy ra chuyện." Đúng lúc này, bỗng nhiên, bên ngoài thư phòng truyền đến một tên Thư Viện Đệ Tử thanh âm.

Nguyên bản Giang Phong đang định nói vài lời, bị đối phương như thế một nhao nhao, trong lúc nhất thời lại là ngừng thanh âm.

"Chuyện gì xảy ra?" Giang Phong nhíu mày, nhìn lấy người tới hỏi.

"Không tốt, Tam Hoàng Tử đem cây dâu cây dâu hai vị sư tỷ trói đi."

"Cái gì!" Giang Phong thông suốt đứng lên, trong mắt nổ bắn ra hai đạo tinh quang.

Lý Ngư thông suốt giật mình , đồng dạng đứng lên, sắc mặt nàng vô cùng lo lắng nói: "Đứa nhỏ này, làm thế nào ra loại này ngu xuẩn sự tình, Kha tiên sinh, mời cho Ngư Nhi một cái cơ hội, Ngư Nhi hiện tại liền đi xử lý chuyện này, Ngư Nhi định cho tiên sinh một cái công đạo!" Lý Ngư quyết định thật nhanh, hướng

Giang Phong bảo đảm nói.

"Bàn giao? Không cần!" Giang Phong thần sắc trở nên lạnh nhạt đi, một cỗ sát cơ hiện lên, chung quanh trên mặt bàn bàn trà, tại hắn cỗ này sát cơ bao phủ dưới, phát ra lốp bốp thanh âm.

Sau một khắc, sở hữu bàn trà nhao nhao sụp đổ, hóa thành bột mịn.

Lúc này, Đường trong nước hoàng cung.

Từng tòa như dãy núi san sát Tây Bắc cung điện, có phòng cửa đóng kín cung điện.

Cung điện bên ngoài trông coi hai đại hán.

Bọn họ đưa mắt nhìn điện hạ sau khi vào phòng, liền như đồng môn thần bảo vệ ở một bên.

"Hai cái tiểu mỹ nhân, các ngươi ở nơi nào a?" Lý Hồn tròn hướng về phía cung điện kêu to mắng, đầu hắn trái xem phải xem, nghe yên tĩnh gian phòng, nghi hoặc dò hỏi.

"Hắc hắc. . . Có phải hay không đang cùng ta chơi trước khi ngủ trò chơi đâu? Thật sự là tư tưởng a!" Lý Hồn tròn đi đến bốc lên nhàn nhạt thuốc lá khói lỗ, hắn đã này hai cái Tiểu Nương Tử rất có thể trốn ở chỗ này, nhưng là hắn nhìn lấy vắng vẻ khói lỗ, cười hắc hắc, nói ra.

"Ha-Ha, ta tìm tới các ngươi, ta xem lại các ngươi. Các ngươi thật sự là nghịch ngợm, vậy mà trốn ở cái màn giường đằng sau." Chỉ chốc lát sau, hắn nhìn lấy một cái trắng nõn chân nhỏ trên giường triển khai cái màn giường phía sau.

"Đường Hoàng phi, liền thuộc về ngươi dã tính, thế nào ngươi bây giờ đã đến ta cung điện còn muốn rời khỏi? Hoặc là ngươi bây giờ tu vi bị phong ấn về sau, ngươi còn vọng tưởng có thể đánh thắng ta?" Lý Hồn tròn nhìn lấy chuẩn bị

đánh lén hắn tiểu mỹ nữ, cười ha hả nói ra.

Đường tiểu đường bởi vì bên trong Lý Hồn tròn Mê Hồn phấn, bị Lý Hồn tròn phái hoàng cung binh lính bắt, bây giờ, đã cùng cây dâu cây dâu hai người bị lột sạch sành sanh.

Nghe được Lý Hồn tròn này vô cùng rõ ràng lời nói, cho dù trong lòng các nàng vô cùng phẫn nộ, thế nhưng là giờ này khắc này, cũng là không thể làm gì.

Các nàng không có khả năng trần truồng o thể đi ra ngoài, theo Lý Hồn tròn sáp lá cà, loại tình huống đó, coi là thật không thể nghi ngờ là đem chính mình thể diện đưa tại mặt đất, đến lúc đó, các nàng liền thật vô pháp đối mặt Giang Phong còn có trữ khuyết hai người.

"Oa, các ngươi hiện tại thật xinh đẹp, để cho ta nhịn không được ngâm một câu thơ: Thanh Thủy Xuất Phù Dung, Thiên Nhiên Khứ Điêu Sức." Đợi đến, hắn tới gần cuộn tròn rúc vào một chỗ hai cái mỹ nữ, vui vẻ nói ra.

Đồng thời, hắn cảm giác toàn thân cũng bắt đầu khô nóng, giống như vì đợi chút nữa chờ mong sự tình đã thú huyết sôi trào.

Tại Lý Hồn tròn trực tiếp chuẩn bị bổ nhào hai cái cuộn tròn rúc vào một chỗ mỹ nữ thời điểm.

Đột nhiên, bên ngoài cửa cung bị một chân đá văng.

"Bang!" Đại môn đụng vào vách tường, phát ra cự đại tiếng vang.

"Đáng chết cẩu nô tài, là ai quấy rầy Bản Hoàng Tử nhã hứng!" Ban đầu vốn có chút nhiệt huyết sôi trào Lý Hồn tròn bị bất chợt tới tiếng vang cho giật mình, hắn thông suốt quay đầu, trợn mắt tròn xoe.

Vô cùng phẫn nộ trừng mắt từ ngoài cửa đi tới nữ tử, bất quá khi hắn thấy rõ ràng đi tới nữ tử lúc, ban đầu vốn có chút phẫn nộ biểu lộ trong nháy mắt ngưng kết ở trên mặt.

"Hỗn trướng? Ngươi đến đối thư viện cây dâu cây dâu muội muội còn có tiểu đường muội muội làm cái gì, ngươi đây là muốn tức chết ta không được sao?" Một bộ hồng trang Đường Quốc Công người Lý Ngư từ bên ngoài cửa cung xông tới.

Khi thấy Long Sàng trong đệm chăn lộ ra này hai cặp tinh xảo tiểu xảo, vô cùng trơn bóng trơn mềm chân lúc, nàng càng là giống như con mắt cơ hồ sung huyết.

"Tỷ, ngươi cái này là thế nào, người nào chọc giận ngươi tức giận như vậy? Nói với ta, đệ đệ ta cho ngươi xuất khí qua." Lý Hồn tròn tựa hồ hoàn toàn không có vì chính mình làm ra sự tình mà cảm thấy có cái gì không đúng kình.

Hắn lộ ra vẻ đắc ý nụ cười, đi vào Lý Ngư trước mặt, lấy lòng nói.

Lý Ngư phẫn nộ trực tiếp một bàn tay phiến tại trên mặt hắn.

"Ba!"

Chỉ nghe ba một tiếng vang giòn, Lý Hồn tròn cả người bị một bàn tay trực tiếp tát đến mộng tại nguyên chỗ, hắn sững sờ nhìn mình chằm chằm tỷ tỷ nói, " tỷ, ngươi tại sao đánh ta."

Loại kia nóng bỏng cảm giác, rất thương, từ nhỏ đến lớn, tỷ tỷ đều không có đánh qua hắn, thế nhưng là lần này, lại là đánh hắn.

"Ngươi cũng đã biết ngươi bắt hai nữ tử này là ai?" Lý Ngư phẫn giận dữ hét.

Lý Hồn tròn rốt cục ý thức đường sự tình tựa hồ có chút nghiêm trọng, nhưng là hắn vẫn như cũ chưa từ bỏ ý định nói: "Tỷ, không phải liền là thư viện nữ nhân sao? Ta đường đường một cái Đường Quốc Hoàng Tử, chẳng lẽ muốn sủng hạnh các nàng còn không được à, đại không ta nói với Phụ Hoàng, ta cưới các nàng, không phải sao?" Lý Hồn tròn có chút ý nghĩ hão huyền nói.

"Ngươi hỗn đản này, thật sự là đồ hỗn trướng." Lý Ngư kém chút không có bị tức ngất đi, giơ tay lên, liền muốn lần nữa một bàn tay đập tới qua.

"Công chúa, cứu lấy chúng ta." Trên giường, trong đệm chăn, cây dâu cây dâu cùng Đường tiểu đường hai người cầu khẩn nói.

"Im miệng!" Lý Hồn tròn phẫn nộ quay đầu lại, nhìn về phía cây dâu cây dâu hai nữ, trợn mắt nói.

Ba!

Lý Ngư thấy thế, không nói hai lời, lần nữa một bàn tay đập tới qua.

Lần này, Lý Hồn tròn lần nữa bị tát đến mộng tại nguyên chỗ.

"Tỷ, ngươi đánh ta? Mẫu Phi có thể gọi ngươi tốt nhất bảo hộ ta, sủng ái ta, nàng nhưng không có gặp ngươi phiến ta. Ngươi thế nào đáp ứng Mẫu Phi? Chẳng lẽ ngươi liền đáp ứng Mẫu Phi muốn vì hai cái ngoại nhân đánh ta?" Lý Hồn tròn chỉ trên giường dùng đệm chăn che đậy mắng cây dâu cây dâu hai nữ, hắn hướng Lý Ngư giận dữ hét.

Hắn thực sự rất lợi hại không hiểu, vì sao Lý Ngư vẫn là đánh chính mình, cái này chính mình tôn kính nhất tỷ tỷ, hắn hôm nay đánh chính mình hai lần, chính mình không phải liền là bắt hai cái nô tỳ à, về phần dạng này đánh chính mình sao? Hắn rất không cam tâm.

"Ngươi đem Thiên cho xuyên phá, ngươi còn không biết hối cải." Lý Ngư công chúa nhìn lấy chính mình duy nhất thân đệ đệ, thất vọng cực độ.

"Không thể nào tỷ, không phải liền là thư viện người sao? Thư viện chẳng lẽ còn dám cùng chúng ta Đường Quốc khai chiến không thành, không phải liền là một đám nho sinh à, bọn họ còn có thể lật trời hay sao?" Lý Hồn tròn co lại rụt cổ, có chút xem thường nói.

Lý Ngư có chút bất đắc dĩ liếc hắn một cái, sau cùng lắc đầu, "Ngươi nghĩ

đến quá đơn giản."

Đến giờ này khắc này, nàng rốt cuộc minh bạch Giang Phong nói tới câu nói kia đến là có ý gì, đỡ không tầm thường A Đấu, đệ đệ mình nguyên lai là này tấm đức hạnh, thua thiệt nàng còn vẫn muốn đỡ đệ đệ mình bên trên, nhưng là bây giờ nhìn tới.

Tựa hồ hết thảy đều không phải mình muốn như thế, đệ đệ mình chung quy là một khối bùn nhão, không có khả năng đỡ được tường.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 306: Thiên Đao Vạn Quả

Chương 306: Thiên đao vạn quả

"Đi thôi, đi với ta hoàng cung đại điện, thỉnh tội! Ngươi tiểu mệnh có thể hay không lưu lại, liền xem chính ngươi có nguyện ý hay không cúi đầu xin lỗi." Lý Ngư công chúa đem xin lỗi cắn đến rất nặng, sau đó kéo lấy đệ đệ mình rời đi.

Đồng thời, đem bên ngoài chờ đợi một đám nha hoàn gọi tiến gian phòng, cho Đường tiểu đường cùng cây dâu cây dâu đưa lên quần áo mới.

"Hai vị cô nương, ta Ngư Nhi quản giáo đệ đệ bất lợi, ta có say! Ta hi vọng các ngươi có thể cho đệ đệ ta lần này sau cùng thời cơ, chỉ cần ngươi cho đệ đệ ta một cơ hội, kim ngân tài bảo ta đều có thể tặng cho các ngươi."

. . .

Lúc này, giờ phút này.

Hoàng cung cung điện.

Đường Vương (hoàng đế) ngồi tại trên long ỷ, bốn phía đứng đầy Đại Thần cùng đại nội cao thủ.

Giang Phong đứng tại trên đại điện, chẳng sợ hãi nhìn chung quanh một vòng, lại một lần nữa tìm Đường Vương đòi người.

Rất nhanh, theo Lý Ngư công chúa tiến vào, Đường tiểu đường cùng cây dâu

cây dâu nhìn thấy Giang Phong về sau, phảng phất như nhìn thấy cứu tinh đồng dạng hướng Giang Phong tuôn đi qua, trong sắc mặt tràn ngập kinh hỉ.

"Chủ nhân." Đường tiểu đường nhẹ khẽ cắn răng, duỗi ra nhu đề tiểu tay nắm lấy Giang Phong góc áo, khóe mắt nàng có chút mông lung, nước mắt bất tri bất giác đã thấm ướt vạt áo.

Trong nội tâm nàng mười phần ủy khuất, cho dù đối mặt Tây Lăng kỵ binh vây giết, Đường tiểu đường cũng không có khoảnh khắc như thế có loại muốn muốn tìm cái chết xúc động.

Nàng xác thực có loại phí hoài bản thân mình xúc động.

Bị Đường Quốc Hoàng Tử Lý Hồn tròn bắt cóc, đồng thời bị trần truồng o thể đặt lên giường.

Đây là một loại vũ nhục lớn lao.

Không nói đến nàng đã đem chính mình lần thứ nhất cho Giang Phong, cho dù không có cho, này nàng cũng là Giang Phong người, cho dù là một con chó, nhận khi dễ, đều là đối Giang Phong lớn nhất vũ nhục.

"Tiểu sư thúc!" Mà cây dâu cây dâu , đồng dạng như thế.

"Ào ào ào. . ."

Lại nói, Đường tiểu đường cùng cây dâu cây dâu xuất hiện, để nguyên bản một mực cắn hoàng cung không có bắt người Các Đại Thần, nhất thời ồn ào một mảnh.

Bọn họ thực sự nghĩ không ra, thư viện nữ nhân, thật bị bắt vào hoàng cung.

Dạng này kết quả để mọi người hai mặt tướng khuê.

"Điện hạ thật bắt thư viện nữ nhân trở về phòng?" Bên trong, một cái Văn

Thần nhìn về phía trốn ở Lý Ngư công chúa phía sau Hoàng Tử Điện Hạ, mở miệng hỏi.

"Nhìn điệu bộ này, đã xác thực xác thực." Một cái khác Văn Thần hồi đáp.

"Điện hạ, hồ đồ a! Chỗ nào nữ nhân không được, nhất định phải tìm này một ngọn núi nữ nhân."

"Lần này, chúng ta Đường Triều liền đuối lý."

Đối mặt một đám Văn Thần kỷ kỷ oai oai đuối lý, xem như võ tướng Chu tướng quân nhất thời không vui, hắn nhìn một chút Giang Phong phía sau hai nữ tử, lại hướng về phía Văn Thần hô: "Đánh rắm, nơi nào có cái gì đuối lý."

"Kha tiên sinh, đã sự tình đã phát sinh, không bằng, ngươi đem hai vị Tỳ Nữ gả cho tại Tam Hoàng Tử, cứ như vậy, chẳng phải là vạn sự đều yên, đối ngươi ta đều tốt?"

Quốc Sư một bước đi ra, làm một cái điều sự tình lão, hắn nói ra bản thân ý kiến nói.

"Để ta hai cái nô tỳ gả cho cho Lý Hồn tròn? Quốc Sư, đầu óc ngươi có phải hay không bị lừa đá? Bổn Tọa nô tỳ, lúc nào muốn đến phiên gả cho một cái Vương Quốc Hoàng Tử, huống hồ , dựa theo ngươi thuyết pháp, các nàng nếu là gả cho Đường Quốc Lý Hồn tròn, chớ vẫn là các nàng vinh hạnh hay sao? Ngươi dù sao cũng là một cái Quốc Sư, ta nhìn, đầu óc ngươi là tiến cứt? Vẫn là hỏng?"

Giang Phong nghe vậy, lại là cười lạnh liên tục, nguyên bản bình thản sắc mặt, cũng biến thành âm trầm xuống.

Hắn nhìn chằm chằm Quốc Sư, quát lớn.

"Ngươi. . ." Quốc Sư nhất thời tức giận đến dựng râu trừng mắt, kém chút không có một hơi thở tới, dù sao, hắn như thế nào cũng không nghĩ tới trong truyền thuyết kha Hạo Nhiên vậy mà nói chuyện như thế thô lỗ.

"Nếu như ta đem cả nhà ngươi đều lột sạch, treo ở trên tường thành, khi đó, ngươi có thể hay không nói với ta, để con gái của ngươi còn có ngươi thê tử đều gả cho tại ta, ngươi nói." Giang Phong lạnh hừ một tiếng, nói ra một sự thật.

"Hỗn trướng!" Lời vừa nói ra, Quốc Sư trong nháy mắt á khẩu không trả lời được, hắn tức giận đến cả người đều run lẩy bẩy, dù sao, Giang Phong lời này quá rõ ràng.

"Vậy ngươi muốn thế nào, nơi này là Đường Quốc hoàng cung, chính là toàn bộ Đường Quốc quyền lợi tối cao địa phương, chẳng lẽ ngươi muốn cho thư viện cùng Đường Quốc là địch phải không?" Chu tướng quân vừa sải bước ra, nhìn thẳng Giang Phong, chất vấn.

Nếu như lần này, thật làm cho Giang Phong cái này thư viện truyền thuyết nhân vật, Phu Tử sư đệ trong vương cung làm càn, vậy sau này Đường Quốc mặt mũi để ở nơi đâu?

Vì đó, vô luận như thế nào, Đường Quốc đều khó có khả năng thừa nhận chính mình sai lầm.

"Muốn như thế nào? Rất đơn giản, Lý Hồn tròn, người này hắn phải chết, thiên đao vạn quả, không đủ tiết trong lòng ta phẫn." Giang Phong lạnh lùng nói.

"Ngươi muốn chết!" Chu tướng quân trợn mắt trừng một cái, không nghĩ tới Giang Phong mới mở miệng, vậy mà lại là như thế này yêu cầu.

"Đều im miệng!" Lúc này, Đường Vương Lý Dịch cuối cùng từ hoàng vị lên đứng dậy, hắn nhấc nhấc tay, ra hiệu Chu tướng quân lui ra, Chu tướng quân thấy thế, lạnh hừ một tiếng, lại là không có chống lại mệnh lệnh.

Cung kính lui ra phía sau một bước.

"Kha tiên sinh, tròn trịa việc này xác thực làm được có chút không đúng, ở chỗ này, trẫm hướng ngươi bồi cái không phải, còn mời tiên sinh xem ở Phu Tử

trên mặt, cũng xem ở tròn trịa là Đường Quốc Hoàng Tử, tương lai kế thừa đế vị trên mặt mũi, vì tuyệt đối bình minh bách tính, tha cho hắn một lần, trẫm ổn thỏa hảo hảo giáo dục với hắn, để hắn hảo hảo học một ít lễ pháp." Đường Vương Lý Dịch, sắc mặt chân thành nói.

Giang Phong nghe vậy, lại là cười lên ha hả.

Cười đến có chút không kiêng nể gì cả, có chút kém chút nước mắt đều muốn đi ra, hắn nghe được cái gì.

"Ta vừa mới nghe được cái gì?" Giang Phong thần sắc lạnh lẽo, nhìn về phía Đường Vương, châm chọc nói: "Bổn Tọa nguyên lai tưởng rằng ngươi Đường Vương sẽ cho ta một cái công đạo, không nghĩ tới, ngươi cho bàn giao chính là cái này? Xem ở sư huynh của ta Phu Tử trên mặt mũi? Ta vì sao muốn cho ngươi mặt mũi này, thản như hôm nay sư huynh của ta hắn thật đến, ta Hạo Nhiên vẫn như cũ sẽ không bán hắn mặt mũi này, khi nhục ta người, ta hội gấp trăm lần phụng thường, ngươi vị hoàng đế này, ta nhìn, đã làm đến đầu."

Giang Phong chỉ Long Tọa lên Đường Vương Lý Dịch, phẫn nộ quát.

Trên thân mênh mông cuồn cuộn Hạo Nhiên Chính Khí bao phủ mà ra, tại thời khắc này, hắn phảng phất cũng là một tôn thần, hắn mỗi tiếng nói cử động, cũng là thiên địa đang chất vấn Đường Vương Lý Dịch.

Bị Giang Phong năm lần bảy lượt châm chọc cùng giận dữ mắng mỏ.

Đường Vương sắc mặt cũng rốt cục lạnh xuống đến, "Tiên sinh chẳng lẽ thật cho là ta Đường Quốc hoàng thất dễ làm nhục hay sao?"

"Nhìn ngươi khẩu khí, ngươi là muốn ra tay với ta hay sao?" Giang Phong nhếch miệng lên một tia cười lạnh, trong mắt hắn, hắn nhìn thấy một cảnh khác, tại Đường Vương Lý Dịch phía sau, một đầu đỏ sắc Thần Long hư ảnh đang dần dần ngưng thực, đó là Đường Quốc toàn bộ Vương Quốc khí vận.

Ở cái thế giới này, tương truyền cực kỳ lâu trước kia, Tổ Long Chúc Long sinh hạ Hoàng Long, Thanh Long (Thương Long), Hắc Long, Bạch Long, Xích Long.

Xích Long, chính là cái thế giới này, Đường Quốc khí vận Long.

Làm một quốc gia cường thịnh tới trình độ nhất định, hắn khí vận Chúa Tể Giả liền có thể mượn nhờ khí vận Long Lực lượng trấn áp cái thế giới này tu sĩ.

Bây giờ, Đường Quốc Lý Dịch cũng là muốn dùng loại phương pháp này đến trấn áp Giang Phong.

Thế nhưng là hắn muốn sai, trước đó Giang Phong đang Tần Thời Minh Nguyệt liền gặp được Tần Thủy Hoàng sử dụng loại này khí vận trấn áp phương pháp, thế nhưng là, như thế đều đối với hắn vô hiệu, huống chi hắn một cái Đường Vương?

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 307: Khí Vận Long Cũng Như Thế Nào?

Chương 307: Khí vận Long cũng như thế nào?

"Kha tiên sinh, thực trẫm hay là hi vọng ngươi có thể cùng trẫm ngồi xuống thật dễ nói chuyện, bởi vì như vậy cũng có thể tránh cho một chút không tất yếu phiền phức, ngươi nói có phải thế không?" Đường Vương Lý Dịch nhìn chằm chằm Giang Phong, mắt sáng như đuốc, trầm giọng nói.

"Ngươi đây coi như là đang uy hiếp ta sao?" Giang Phong cười lạnh nói.

"Tiên sinh hiểu lầm, đây không phải uy hiếp, mà chính là trẫm tại trình bày một cái chân lý, Phu Tử đã từng nói, chỉ cần tin tưởng vững chắc chân lý, thế gian này liền không cái gì có thể ngăn cản, ta hiện tại cũng là đang giảng giải một cái chân lý, hi vọng tiên sinh sẽ không không hiểu."

Đường Vương Lý Dịch một mặt không sợ đứng tại Long Tọa dưới, nhìn chằm chằm Giang Phong, cái này truyền thuyết bên trong, thư viện vô thượng tồn tại, tựa hồ hắn đã có khí.

"Toàn bộ Đường Quốc khí vận cũng là ngươi vốn liếng là sao? Bất quá ta lớn nhất không thích người khác uy hiếp ta, bởi vì, những uy hiếp đó ta người, hắn cũng sẽ không có kết cục tốt, cho dù ngươi là Đường Vương, Nhất Quốc người, cũng như thế!" Giang Phong thần sắc vô cùng lạnh lùng, hắn lạnh hừ một tiếng.

Oanh. . .

Vừa dứt lời trong nháy mắt, một cỗ ùn ùn kéo đến, hủy thiên diệt địa đáng sợ

khí tức từ trên người hắn đột nhiên bạo phát đi ra.

Sau lưng Giang Phong, một đạo hừng hực kim quang bay thẳng Thiên Tiêu, toàn bộ đại điện đều bị này cỗ đáng sợ khí tức chỗ tràn ngập.

"Cái này. . ."

Cảm nhận được loại kia cuồn cuộn, khí tức thần bí, Quốc Sư che mắt, cả người thân hình lại là đột nhiên chấn động.

Bao quát trên đại điện sở hữu Đại Thần, bọn họ thấy cái gì?

Đó là một đầu cự đại đến khó có thể tưởng tượng hoàng kim Thần Long.

Ngũ Trảo Kim Long, vô cùng to lớn thân thể, đem trọn cái cung điện đều đè ép đầy, ngóc lên Long Đầu, nhìn xuống chúng thần, giống như một tên vô thượng Thần chỉ tại nhìn xuống dưới thân con kiến hôi.

Ngang!

Một tiếng cao vút tiếng long ngâm vang lên, toàn bộ cung điện, toàn bộ hoàng cung, thậm chí toàn bộ Kinh Thành, tựa hồ, tất cả mọi người, đều có thể nghe được cái này âm thanh vô cùng rõ ràng tiếng long ngâm, trong lòng không khỏi sinh ra hoảng sợ.

"Cái này sao có thể, thế gian này tại sao có thể có Ngũ Trảo Kim Long, từ Thiên Địa Khai Ích đến nay, sách cổ ghi chép, thiên địa chỉ có thanh bạch hắc đỏ thẫm mấy loại trong thần thoại Thần Long, Kim Long, làm sao có thể tồn tại, hắn. . . Là, cũng chỉ có hắn khả năng có." Vừa nghĩ tới cái kia khả năng, lại thêm kha Hạo Nhiên hiện tại khiêu chiến Hạo Thiên mà không chết, Quốc Sư trong lòng cũng là không khỏi run lên, nếu thật là nói như vậy, liền thật thật đáng sợ.

"Trên cái thế giới này không có cái gì không có khả năng, chỉ là ngươi kiến thức nông cạn a." Đối với cái này cái gọi là Đường Quốc Quốc Sư, nguyên bản Giang Phong còn có một chút ấn tượng tốt, đó là bởi vì tại Nguyên Trứ Trung,

quốc sư này vẫn là một cái rất có tinh thần chính nghĩa người, bất quá bây giờ xem ra, tại Giang Phong trong mắt.

Quốc sư này có vẻ hơi buồn nôn, vì cái gì nói như vậy? Hắn luôn mồm luôn luôn vì Đường Quốc, lại là quên đứng có lý chữ một phương này, vì đó, Giang Phong trực tiếp lựa chọn không đếm xỉa đến hắn.

"Làm càn!" Quốc Sư cầm đầu các vị Đại Thần, gặp Giang Phong vậy mà như thế đối đãi Quốc Sư, nhất thời mỗi cái thằng lông mày trợn mắt, đỏ mặt gân tăng nhìn lấy Giang Phong, có chút rút đao, có chút thậm chí muốn muốn xông lên qua cùng Giang Phong liều cái ngươi chết tại sinh hoạt.

Nhưng là bọn họ lại là không có can đảm đó, tuy nhiên bọn họ không giống Quốc Sư như thế có thể nhìn thấy Giang Phong phía sau đầu kia Ngũ Trảo Kim Long, nhưng là bọn họ lại là có thể cảm nhận được Giang Phong trên thân này cỗ đáng sợ khí tức, cỗ khí tức kia thực sự quá tại khủng bố, đến mức để bọn hắn không khỏi tâm lý dâng lên một cỗ hoảng sợ.

"Kha người điên, ta khuyên ngươi. Hôm nay không giống trước kia, đừng tưởng rằng ngươi vẫn là 2 trăm năm trước kha Hạo Nhiên, hiện tại chúng ta Đường Triều dân giàu nước mạnh, đại nội cao thủ vô số. Nếu như ngươi lại gan cuồng ngôn tin đồn, chúng ta. . ." Bên trong, người mặc tướng quân khải giáp Chu tướng quân dùng trong tay song khe hoành chỉ Giang Phong, hắn tiến lên một bước, khắc chế chính mình nội tâm đối Giang Phong hoảng sợ, đối Giang Phong nổi giận nói.

"Nơi này là hoàng cung, không phải là các ngươi thư viện. Nơi này là Đường Quốc, không phải là các ngươi thư viện quốc độ!" Lại một cái, ăn mặc tướng quân khải giáp người, hắn là Viên tướng quân.

Đường Quốc mười vị tướng quân thủ, trong tay hắn trực tiếp rút đao, kiếm phong tương đối.

"Nói như vậy , dựa theo ngươi thuyết pháp, kia chính là ta kha Hạo Nhiên nói

chuyện ở chỗ này không sử dụng?" Giang Phong cười lạnh một tiếng, nhìn về phía người tướng quân này, ánh mắt bên trong mang theo một vòng lãnh ý.

"Nơi này là hoàng cung, chỉ có bệ hạ mệnh lệnh thực dụng, về phần ngươi kha người điên, đã tới nơi này, ta khuyên ngươi một câu, ngươi vẫn là tốt tốt. . ." Viên tướng quân lạnh lùng châm chọc Giang Phong một câu.

"Cút!" Giang Phong vô cùng chán ghét cái này Viên tướng quân, hắn thông suốt quay đầu, nhìn về phía người tướng quân này, hét lớn một tiếng.

Một cái vô cùng huyền ảo phù văn màu vàng từ trong miệng hắn quát ra, phảng phất mang theo một cỗ không khỏi trọng lực, trong nháy mắt hướng đối phương cuồn cuộn cuốn tới.

"Bành!" Viên tướng quân còn chưa kịp phản ứng, bị cái kia phù văn màu vàng đánh tới trên thân, cả người rên lên một tiếng, trực tiếp hoành bay lên.

"Kha người điên, ngươi quá làm càn, chẳng lẽ, ngươi thật cho là chúng ta chả lẽ lại sợ ngươi!" Mắt thấy Viên tướng quân bị Giang Phong ở trước mặt trực tiếp đánh mặt, cho dù Chu tướng quân lại như thế nào tâm chỉ toàn bình thản, bị Giang Phong làm thành như vậy, hắn nhất thời lạnh xuống mặt đến, Giang Phong làm như vậy, đơn giản cũng là đối bọn hắn đại đại châm chọc.

"Thế nào? Chẳng lẽ các ngươi muốn động thủ với ta hay sao?" Giang Phong hai mắt nhíu lại, nhìn chằm chằm Chu tướng quân bọn người, lạnh lùng nói.

Đang lúc song phương sắp thế như thủy hỏa, chuẩn bị động thủ thời điểm.

Ngồi tại hoàng đế vị trí bên trên người, nói chuyện: "Dừng tay!"

"Ta nói dừng tay, không có nghe sao?" Hoàng đế nhìn lấy Chu tướng quân các loại Võ Thần này dần dần vây quét Quá Khứ Thân tư thế, lại một lần nữa mở miệng nói ra.

"Vâng, bệ hạ." Cuối cùng, Chu tướng quân bọn người phẫn hận nhìn một

chút Giang Phong, đối trên long ỷ bệ hạ cung kính xoay người.

"Kha tiên sinh, trẫm cảm thấy có một số việc, chúng ta vẫn là hòa khí đàm luận một chút tốt, không cần thiết động lớn như thế can qua." Đường Vương Lý Dịch trong mắt quang mang lưu chuyển, tựa như đang tự hỏi cái gì, một lát sau, đối Giang Phong nói như thế.

"Nói lâu như vậy, ta nhìn ngươi hoàng đế này cũng là làm đến cùng, ngươi vẫn không hiểu ta ngoài ý muốn nghĩ, hôm nay, Lý Hồn tròn nếu là không chết, Bổn Tọa tuyệt không rời đi, hoặc là, các ngươi xuất ra các ngươi Đường Quốc tích súc, trấn áp tại ta, không phải vậy, chính là thịt nát xương tan, ta kha Hạo Nhiên cũng phải đem Lý Hồn tròn chém giết nơi này." Giang Phong lạnh hừ một tiếng, cất bước hướng Lý Hồn tròn lại ra.

"Chậm đã!" Đường Vương sắc mặt lạnh xuống đến, vội vàng đưa tay chặn lại nói.

"Ngươi còn có lời gì muốn nói?" Giang Phong lạnh lùng nói.

"Nếu ngươi có thể buông tha tròn trịa, trẫm nếu đem thư viện này một khối lãnh địa giao cùng các ngươi thư viện quản hạt, còn có, thư viện phương viên trăm dặm địa vực, đều có các ngươi thư viện chưởng quản, Đường Quốc không gặp qua hỏi một câu, Kha tiên sinh, ngươi cảm thấy thế nào?" Đường Vương gương mặt lạnh lùng, hắn làm ra chính hắn tự nhận là rất lợi hại nhượng bộ một bước, đối Giang Phong âm thanh lạnh lùng nói.

"Không thể, bệ hạ, chúng ta Đường Quốc đã đi qua hơn một nghìn năm tích lũy, quốc lực cũng đã dần dần mạnh, chúng ta không cần thiết sợ hắn một cái kha Hạo Nhiên a." Chúng thần gặp Đường Vương Lý Dịch lại muốn cho thư viện cắt nhường lãnh thổ, nhất thời sắc mặt trắng nhợt, từng cái không không căm tức Giang Phong, cao giọng nói.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 308: Thần Quỷ Không Thể Xâm

Chương 308: Thần Quỷ không thể xâm

"Bệ hạ ta xin chiến!"

"Xin chiến!"

"Xin chiến! !"

. . .

Một đám chúng thần tâm tình vô cùng đắt đỏ, chỉ Giang Phong phẫn nộ quát, đồng thời, từng cái quỳ trên mặt đất, hướng Long Tọa Thượng Hoàng Đế xin chiến nói.

Từ đầu đến cuối, Giang Phong không có bất kỳ cái gì lo lắng hình dáng, hắn đứng chắp tay, lẳng lặng nhìn lấy Long Tọa Thượng Hoàng Đế.

Hắn đang đợi một đáp án, Đường Vương Lý Dịch sẽ hay không thật ra tay với mình.

Ngàn năm trước, Đường Quốc cùng Phu Tử có một tầng không khỏi hiệp nghị, cũng là bởi vì nguyên nhân này, dẫn đến kha Hạo Nhiên cũng không có ra tay với Đường Quốc.

Hiện tại, tốt xấu Đường Quốc là thư viện tại che chở, vì đó, hắn đang đợi một đáp án, một cái Đường Vương ra tay với mình, hủy đi này phân hiệp nghị đáp

án.

Lúc này thân là nổi danh điên phong cảnh giới, có thể bóp có thể tính toán, thường xuyên lễ bái thương thiên Quốc Sư, hắn đột nhiên ánh mắt một nhung, cứng họng nhìn về phía bệ hạ.

Sau đó đang nhìn hướng Giang Phong.

Cả người hắn hoàn toàn nói không ra lời, hoặc là nói, không có cái gì có thể nói rõ trong lòng của hắn giờ này khắc này kinh hãi, trong lòng của hắn thế nào cũng không nghĩ tới lại là như thế một kết quả.

Hắn thấy cái gì?

Hắn nhìn thấy Đường Vương Lý Dịch phía sau Chân Long khí ngay tại tán loạn, nói cách khác, giờ này khắc này Đường Quốc quốc vận ngay tại suy yếu, đây là một cái rất nghiêm trọng vấn đề.

Cái này cũng gián tiếp nói rõ một vấn đề, cái kia chính là hôm nay, đắc tội kha người điên, Đường Quốc, có lẽ thật không gánh nổi.

"Giết hắn!" Viên tướng quân con mắt sung huyết, nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp hướng Giang Phong xông lên, hắn giơ tay lên Trung Phong lợi Cổ Kiếm, trực tiếp một kiếm đâm vào Giang Phong trên thân.

Đương đương đương!

Chỉ nghe liên tục vài tiếng sắt thép va chạm tiếng vang lên mấy tên Đại Thần nhao nhao hướng Giang Phong vung lên binh khí trong tay.

Nhưng mà, cũng là bị thứ gì cho ngăn cản.

Rống!

Một tiếng Thú Hống vang lên, tại mọi người kinh hãi trong ánh mắt, một đầu

to lớn vô cùng sinh vật màu đen trực tiếp từ Giang Phong phía sau nhô đầu ra, vô cùng sắc bén, mang theo lân phiến móng vuốt một phát bắt được chúng thần lợi kiếm, ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, trực tiếp đem mọi người đánh bay.

"Là Thao Thiết, hắn là Ma Nhân." Nhìn thấy chỉ có Ma Tộc mới có thể tu luyện ma công, vậy mà tại Giang Phong trên thân thi triển ra, chúng thần ai cũng kinh hãi, nhưng là nương theo mà đến liền là một loại kinh hỉ.

Bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới vậy mà lại là như thế này kết quả.

Giang Phong là Ma Nhân, đây quả thực là một cái quá rất qua lý do, tại về sau, bọn họ có thể giết chết Giang Phong lý do, bởi vì, thế nhân không biết nói bọn họ cái gì không phải.

Mà "Tạch tạch tạch. . ." Bị xương cá kẹp lại Quốc Sư, ánh mắt của hắn co vào ngưng tụ nhìn về phía Giang Phong, nhất thời cảm thấy miệng đắng lưỡi khô.

Động tác trong lòng bàn tay rét run, tựa hồ một cái ý niệm trong đầu tại đầu hắn sinh ra.

Đối mặt bốn phía lít nha lít nhít đại nội cao thủ chém giết, thủ hộ tại Giang Phong bên cạnh Viễn Cổ Hung Thú Thao Thế đã đáp ứng không xuể.

Tại một cây đao lưỡi đao sẽ phải đâm trúng Giang Phong khuôn mặt thời điểm.

Một cái kim sắc móng vuốt cách trở Giang Phong cùng kiếm nhận khoảng cách.

"Ngâm ngâm. . . Hiên ngang. . ." Một đạo cự đại tiếng long ngâm tại toàn bộ đại điện vang lên.

Long Ngâm Phong Khởi.

Đại điện hô hô nổi lên cự đại lạnh lẽo gió bão.

"Long, Thần Long!"Bên trong một cái Văn Thần nhìn lấy lân phiến dày đặc, quay chung quanh Giang Phong bay lên trên không trung Thần Long la lớn.

"Trên người hắn tại sao có thể có Thần Long che chở?" Một đám Văn Thần nhìn thấy Giang Phong phía sau Phi Đằng kim sắc Thần Long, bọn họ kinh hô một mảnh.

Quốc Sư cả người ngốc trệ tại nguyên chỗ, trong đầu hắn, vô cùng phức tạp.

Một loại đến từ sâu trong tâm linh Đại Khinh Khủng thật sâu kích thích nội tâm của hắn.

Cả người hắn càng là nhịn không được treo lên bệnh sốt rét tới.

"Quốc Sư, ngươi thế nào?" Chu tướng quân trong lòng mặc dù khiếp sợ không gì sánh nổi, vô cùng hoảng sợ, Quốc Sư, là Đường Quốc có Học Sĩ, hắn nhìn về phía Quốc Sư, vừa hay nhìn thấy Quốc Sư này run mạnh thân thể, nhịn không được hỏi.

"Kim Long, Ngũ Trảo Kim Long, đây là trong truyền thuyết chưa từng xuất hiện a , bình thường, nhưng phàm là khí vận vật, đều sẽ không dễ dàng hiển hình, nhưng là nó lại là hiển hình, mà lại. . . Mà. ." Quốc Sư một bên tin đồn, một bên ánh mắt dời về phía Long Tọa Thượng Hoàng Đế, hắn có chút miệng đắng lưỡi khô.

Lúc này, Chu tướng quân cũng là theo hắn ánh mắt nhìn về phía Long Tọa Thượng Hoàng Đế,

Đã thấy lúc này, Long Tọa bên trên, hoàng đế chính là một mặt thống khổ sắc ngồi, hắn trên nét mặt vô cùng nghiêm trọng, phảng phất tại chống cự lại cái gì.

Tựa hồ, Chu tướng quân cũng nghĩ đến cái gì, sắc mặt hắn trở nên một trận tái nhợt.

"Ngươi nói là. . ." Chu tướng quân miệng đắng lưỡi khô, trong lúc nhất thời lại là có chút nói không nên lời.

"Chúng ta Đường Quốc khí vận Long là Xích Long, mà hắn lại là Ngũ Trảo Kim Long, mà lại chúng ta Đường Quốc Xích Long chỉ có Tứ Trảo." Quốc Sư nói ra một cái mười phần nghiêm trọng vấn đề, tựa hồ sợ Chu tướng quân không hiểu, hắn tiếp tục nói: "Hắn thực cũng là Hạo Thiên a!"

"Không có khả năng!" Lời vừa nói ra, Chu tướng quân lúc này vừa quát, hắn tự nhiên không có khả năng tin tưởng Giang Phong cũng là Hạo Thiên, bởi vì đáp án kia, thực sự có chút điên cuồng.

Bọn họ đem hết toàn lực, nỗ lực đối kháng Giang Phong, kết quả đối kháng lại là ông trời, Hạo Thiên?

Đây không phải đang nói đùa, cũng là tại trên đầu của hắn đi ị, vì đó, Chu tướng quân vô cùng phẫn nộ.

Hắn cảm thấy, Quốc Sư nhất định là điên.

"Hôm nay về sau, không Đường Quốc." Đối với Quốc Sư bọn người ngôn ngữ, Giang Phong không nhìn thẳng, hắn nhìn về phía trên đại điện Đường Vương, lạnh lùng nói.

Thanh âm phảng phất là một đường tới từ trên chín tầng trời Thần Chỉ, một lời tức ra, trong nháy mắt thiên địa hô ứng.

Trong lúc nhất thời, sấm sét vang dội, mưa gió đại tác phẩm.

Long Ngâm chấn thiên, tại mọi người kinh hãi trong ánh mắt, Kim Long từ Giang Phong phía sau đằng không bay lên, bay thẳng đại điện trên không, càng bay càng cao, từ nguyên bản vài chục trượng, hóa thành trăm trượng, Thiên Trượng, Long hé miệng, nhập Trường Kình Hấp Thủy, bắt đầu cuồng nuốt Đường Quốc khí vận.

"Làm càn!" Đường Vương nổi giận gầm lên một tiếng, hắn đương nhiên sẽ không để Giang Phong như thế chà đạp hắn Đường Quốc khí vận, hắn hét lớn một tiếng, cả cá nhân trên người khí vận Long trong nháy mắt đằng không bay lên.

Xích Long cũng đồng dạng xông ra đại điện, hóa thành trăm ngàn trượng, cùng Ngũ Trảo Kim Long trong nháy mắt giao đánh nhau

Một màn này, để vô số người nhìn thấy, bọn họ đều nhìn thấy một đỏ một Kim hai đầu Chân Long trên không trung tiến hành đọ sức.

Loại kia tràng diện, chấn động không gì sánh nổi, không đủ dùng ngôn ngữ để miêu tả.

Nhưng mà, dù vậy, rất nhanh, Xích Long vẫn là dần dần rơi xuống hạ phong, không ra một lát, chỉ nghe một tiếng cao vút Long Ngâm vang lên, Xích Long toàn thân tách ra một đóa vô cùng yêu dị huyết hoa, nó bị Ngũ Trảo Kim Long đập đến liên tục rút lui, ngửa đầu không ngừng Long Ngâm gào thét.

"Không tốt, lại tiếp tục như thế, chúng ta Đường Quốc coi là thật liền thật muốn xong đời." Quốc Sư trên mặt vô cùng trắng bệch, nó có loại muốn khóc xúc động, tuy nhiên lại khóc không được.

"Với, liền này là ngừng đi, kha Hạo Nhiên." Ngay tại Xích Long sắp bị giết chết, tất cả mọi người lấy là tất cả đều phải kết thúc tế, bỗng nhiên, hoàng cung lòng đất truyền đến hừ lạnh một tiếng, ngay sau đó, lòng đất hoàng cung chấn động kịch liệt đứng lên.

Trung ương quảng trường tự động tách ra một đầu Đại Đạo, một tên người mặc vàng rực sắc Long Bào lão giả, chậm rãi từ trong cái khe đi ra.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 309: Lý Thái Tổ

Chương 309: Lý Thái tổ

"Đây là. . ." Xuất hiện người, người mặc một bộ cũ kỹ Hoàng Kim Long bào, Long Bào gia thân, thực sự quá tại cũ kỹ, đến mức, tăng thêm cái kia mười phần khô gầy thân hình, để cho người ta nhìn, vị lão giả này giống như là một cỗ thây khô.

Nhưng mà, cảnh tượng kỳ dị phát sinh, lão giả này, mỗi đi về phía trước ra một bước, cái kia nguyên bản khô gầy thân hình liền bắt đầu dần dần bành trướng.

Huyết nhục tại trọng sinh, dung mạo đang biến hóa, sau cùng, một tên thần sắc trang nghiêm, sắc mặt trang nghiêm trung niên nam tử, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Hắn người mặc một bộ cũ kỹ Long Bào, một cỗ đến từ trên người đế vương đáng sợ Long Uy ở trên người hắn lan tràn ra.

"Thái Tổ hoàng?" Tất cả mọi người nhìn thấy cái này người đàn ông tuổi trung niên dung mạo, đều là toàn thân khẽ giật mình, người này thực sự quá quen thuộc.

Nói đúng ra, là bọn họ thường xuyên tại quá tổ miếu bên trong triều bái, bọn họ tại bức họa lên gặp qua, hắn làm sao có thể sẽ còn xuất hiện lần nữa?

"Thái Tổ, là Thái Tổ. . ." Nhìn thấy Thái Tổ hoàng đột nhiên xuất hiện, sở

hữu hoàng cung trên đại điện mọi người không có cái nào không trong lòng vô cùng chấn động, người này, chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết, hắn vậy mà xuất hiện.

"Thái Tổ, là Thái Tổ." Đường Vương Lý Dịch nguyên bản trong lòng bởi vì Giang Phong xuất hiện mà cảm thấy vô cùng áp lực, thế nhưng là giờ phút này, khi hắn nhìn thấy Thái Tổ vậy mà xuất hiện thời điểm, hắn chấn động trong lòng, là không thể dùng ngôn ngữ qua miêu tả.

Bọn họ nhao nhao vào giờ phút này, bái lạy xuống.

Trong đại điện, duy chỉ có Giang Phong vẫn đứng tại chỗ, không có quỳ xuống.

"Ngàn năm, vì không nhận hắn ước thúc, ta giả chết, để cho con của ta tại hoàng cung lòng đất thành lập một tòa lăng tẩm, mượn nhờ ngàn năm qua Đường Quốc khí vận tới tu luyện, bây giờ, nhưng cũng là đến cái kia kết đoạn nhân quả này thời điểm, tuy nhiên không phải bản thân hắn tự mình đến đây , bất quá, hôm nay trấn áp ngươi, cũng là tính toán nói còn nghe được." Đường Thái Tổ từng bước một hướng Giang Phong đi tới, trên người hắn không có tán phát ra cái gì khí tức khủng bố, nhưng là, lại là để cho người ta từ tâm lý kính sợ hắn.

Đó là Vô Củ cảnh giới.

Hắn đã đột phá, siêu thoát cái thế giới này Hạo Thiên trói buộc.

Đồng dạng, đạt tới Phu Tử cảnh giới kia.

Vì đó, hắn mới có nắm chắc đánh giết Giang Phong, đối với hắn mà nói, hết thảy đều đã không trọng yếu, trọng yếu là, hôm nay Giang Phong người này phải chết!

Tóc trắng xoá Thái Tổ, trên người hắn tản mát ra một loại vênh váo hung hăng khí tức, theo cước bộ di động, dần dần, trên người hắn khí tức từ vênh váo

hung hăng, chuyển biến thành loại kia phổ thông bình cùng khí tức, tựa như là một cái lão nhân gia, phổ thông vô cùng.

"Vô cự biến chất, chí cao cảnh giới, Vô Củ!" Lão giả nhìn về phía Giang Phong, từ đại điện bên ngoài đi tới, ánh mắt phảng phất có thể xuyên qua vô tận không gian, sau cùng rơi vào Giang Phong trên thân nói.

"Chúc mừng Thái Tổ hoàng, chúc mừng Thái Tổ hoàng!" Long Tọa lên Đường Vương, thần sắc vô cùng kích động từ trên long ỷ đứng lên, bước nhanh đến đến đại điện bên trên, phù phù một tiếng, Hoàng Cung bên ngoài Thái Tổ quỳ bái nói.

Trong lòng của hắn vô cùng kinh hỉ, Thái Tổ hoàng lời nói, nói rõ cái gì.

Vô Củ, đây là một cái trong truyền thuyết cảnh giới, Đường Quốc có một người đạt tới, cái kia chính là thư viện Phu Tử.

Bởi vì Phu Tử tồn tại, Đường Quốc một mực đê mi thuận nhãn, bây giờ, Thái Tổ hoàng bước vào cảnh giới này, không thể nghi ngờ mang ý nghĩa một chút, cái kia chính là Đường Quốc từ nay về sau, không cần lại dựa vào người khác hơi thở mà sinh tồn.

"Thiên Đạo nhất định công, Đường Quốc vĩnh tồn, Thái Tổ Vạn Tuế!"

"Thiên Đạo nhất định công, Đường Quốc vĩnh tồn, Thái Tổ Vạn Tuế!"

"Thiên Đạo nhất định công, Đường Quốc vĩnh tồn, Thái Tổ Vạn Tuế!"

Trên đại điện, chúng thần vô cùng kích động, nhao nhao hướng đại điện bên ngoài Thái Tổ cung kính quỳ sát, trong lòng bọn họ vô cùng nóng rực, một cái trong truyền thuyết Vô Củ cường giả xuất hiện, vậy liền mang ý nghĩa bọn họ Đường Quốc đem ở cái thế giới này hoàn toàn quật khởi, còn có cái gì có thể lấy ngăn cản bọn họ?

Bọn họ điên cuồng, trong mắt, đều là loại kia cuồng nhiệt.

"Người trẻ tuổi, ngươi tu luyện tới vô cự đỉnh phong, rất lợi hại không dễ dàng, giao ra chúng ta Đường Quốc thai nghén ngàn năm Số Mệnh Thần Long, sau đó quỳ phục tại trẫm dưới trướng, vì Đường Quốc trấn thủ khí vận, trẫm có thể cân nhắc tha chết cho ngươi, nếu không, ngươi liền sẽ như là này thiêu thân lao vào lửa, chết đến mức không thể chết thêm!" Lão giả giọng nói rất là bình thản, nhưng là mở miệng, lại là vô cùng băng lãnh.

"Ồ? Vậy ta nếu là không đâu?" Giang Phong nhếch miệng lên một vòng ý cười, từ đầu đến cuối, hắn đều không có hướng người nào thấp quá mức, cho dù là Thiên Đạo.

Hoặc là Thế Giới Ý Chí, cũng không thể.

"Không? Vậy ngươi liền chết!" Thái Tổ hoàng lạnh hừ một tiếng, một cỗ vô thượng đáng sợ thần uy trong nháy mắt từ trên người hắn phun ra ngoài, trực tiếp hướng Giang Phong nghiền ép lên qua.

"Đây là ta lần thứ mấy nghe được có người uy hiếp như vậy ta? Ngươi đoán bọn họ kết cục đều như thế nào?" Giang Phong khóe miệng treo lên một vòng ý cười, đối mặt Thái Tổ hoàng trên thân bạo phát đi ra loại kia đáng sợ thần uy, hắn cũng không có cúi xuống chính mình eo.

"Ngươi là muốn nói, bọn họ kết cục cuối cùng đều chết sao? Thế nhưng là ta khác biệt, nếu như sư huynh của ngươi Phu Tử đến, có lẽ hắn có thể cùng ta giao thủ một hai, thế nhưng là ngươi không thể, bởi vì đến ta loại cảnh giới này, ngươi không có cách nào chiến thắng ta, vì đó, ta khuyên ngươi một câu, hay là thần phục Đường Quốc, có lẽ, ta có thể phong ngươi làm Trấn Quốc Đại Tướng Quân, từ đó, vì Đường Quốc hiệu lực, đây là ngươi vinh hạnh." Thái Tổ hoàng phảng phất tại bố thí sông như gió, hắn đang kể một sự thật.

"Ngươi những năm này khổ tu, xem ra xác thực đem đầu óc ngươi cho bạc đi, không chỉ có bạc đi, mà lại ngươi còn có chút ngu ngốc." Giang Phong châm chọc nói.

"Làm càn!"

"Lớn mật!"

Giang Phong như thế trắng trợn châm chọc Thái Tổ hoàng, đây quả thực là đáng chết tội, ở đây sở hữu Đại Thần đều đối với hắn trợn mắt nhìn.

"Nghé con mới sinh không sợ cọp, người trẻ tuổi, vậy mà ngươi không nguyện ý, vậy liền đi chết đi!"

Hai người đàm phán không thành, trực tiếp động võ.

Vô Củ đối vô cự.

Vô cự cảnh giới, đối mặt Vô Củ, Giang Phong mảy may không cần phải suy nghĩ nhiều, tại đối mặt Thái Tổ hoàng công kích, hắn ứng phó rất là cố hết sức.

Dạng này từng bức họa, cùng vừa mới này sắp vong quốc tai so ra.

Một đám Võ Thần thì là gọi thẳng ông trời mở mắt, Thủy Hoàng Đế anh dũng.

Một chút Văn Thần làm theo hưng phấn lệ quang bên trong tràn đầy vui mừng cùng kiêu ngạo.

Chỉ là, chiếm thượng phong hình ảnh không có tiếp tục bao lâu.

Toàn bộ một màn liền phát sinh kịch liệt xoay chuyển.

Giang Phong thả người nhảy lên, đi vào trên bầu trời, hắn phảng phất nhìn con kiến hôi, cúi nhìn phía dưới Thái Tổ hoàng.

"Ngang!" Một tiếng kinh thiên động địa tiếng long ngâm từ trên người hắn bạo phát đi ra, một đầu to lớn vô cùng hoàng kim Ngũ Trảo Kim Long trong hư không xuất hiện, cự đại đến khó có thể tưởng tượng.

"Cái này. . . Cái này khí vận Long làm sao có thể lớn như vậy." Phía dưới, Thái Tổ hoàng nguyên bản vẫn là một mặt phong khinh vân đạm người, thế nhưng là khi hắn nhìn thấy đầu kia to lớn vô cùng Hoàng Kim Cự Long cùng Giang Phong dung hợp lại cùng nhau lúc, cả người hắn thân hình kịch liệt chấn động.

Cự Long biến mất, mà trên bầu trời, Giang Phong lại là chân đạp hư không, toàn thân đều tán phát ra đạo đạo sáng chói vô cùng kim quang, phảng phất một cái đến từ trên chín tầng trời Kim Giáp Thiên Thần, uy phong lẫm liệt, không ai bì nổi.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 310: Thiên Địa Có Một Kiếm

Chương 310: Thiên địa có một kiếm

"Không thể không nói, Đường Quốc tích súc xác thực rất mạnh, trên cái thế giới này, còn có thể xuất hiện ngươi dạng này cao thủ, là một cái ngoài ý muốn, nhưng là, ngươi hôm nay khả năng vô pháp đánh bại ta." Nếu như đổi lại trước, Giang Phong có lẽ vô pháp như thế nào một tên Vô Củ cao thủ.

Thế nhưng là, hắn đã hấp thu toàn bộ Đường Quốc khí vận Long, hắn tại tiến hành một loại chất thuế biến.

Hắn toàn thân kim quang mãnh liệt, một loại thần thánh ánh sáng từ trên người hắn phát ra, điều này đại biểu mắng một loại không thể xâm phạm uy nghiêm.

"Ngươi. . . Làm sao có thể. . . Nhất triều nhập Vô Củ, ngươi làm sao có thể đạt tới cảnh giới này a." Thái Tổ đang gầm thét, sắc mặt hắn có chút khó coi.

Nếu như là trước, Giang Phong với hắn tới nói là một cái uy hiếp không nhỏ, nhưng là bây giờ, cái này uy hiếp mười phần cự đại, hắn không thể coi thường đứng lên.

Giang Phong, đột phá.

"Chuyện gì xảy ra, bầu trời thế nào dưới lên mưa máu?" Đường Quốc khí vận Long bị hủy, Thiên Hàng Huyết Vũ, cả nước tưởng niệm.

"Khí vận Long đã hủy, Đường Quốc Khí Số chỉ vậy!" Quốc Sư toàn thân run rẩy kịch liệt một chút, trong lòng của hắn than thở, Đường Quốc, lần này thật xong đời.

"Ngươi dám!" Thái Tổ phẫn nộ trừng mắt đỏ, Đường Quốc, là hắn tân tân khổ khổ tích luỹ xuống cơ nghiệp, nhưng là bây giờ, toàn bộ Đường Quốc khí vận Tổ Long bị Giang Phong hấp thu, dùng để thuế biến, đây quả thực là để cho người ta Thiên Thần cộng phẫn sự tình.

Từ nay về sau, lại không Đường Quốc.

"Oanh. . ." Một cỗ đáng sợ thiên địa uy, từ trên người Giang Phong đột nhiên bạo phát, Giang Phong không có chút nào nửa điểm cố kỵ, ánh mắt của hắn lạnh lùng, nhìn về phía trên mặt đất Thái Tổ, lạnh giọng quát to: "Giữa thiên địa có một kiếm!"

Ra lệnh một tiếng, chính là một đạo pháp lệnh, thiên địa theo hiệu triệu.

Phong vân biến ảo, thiên địa kịch liệt vù vù, sấm sét vang dội.

Thiên địa tại hô ứng.

Hắn hư không tiện tay trảo một cái, tựa hồ tại bắt lấy cái gì, trong hư không kịch liệt chấn động.

Giang Phong trong tay, trong lúc vô hình, một chuôi hừng hực Bạch Hồng cự kiếm xuất hiện.

Hắn chém ngang giữa trời xuống.

"Không. . ." Thái Tổ phẫn nộ vừa quát , đồng dạng nâng lên nhất chưởng, nhất chưởng bao trùm thiên địa, oanh hướng lên bầu trời lên này một chuôi kinh thiên cự kiếm.

"Xoạt!" Toàn bộ hoàng cung, bị cứ thế mà mở ra, trung gian vỡ ra một đường

to lớn vô cùng vết nứt.

Một kiếm dưới, không biết bao nhiêu Đường Quốc Đại Thần vẫn lạc.

Đường Vương tại Thái Tổ phù hộ dưới, trốn qua một kiếp, mà Đường tiểu đường các nàng, làm theo đã sớm bị Giang Phong thi triển bí thuật, dời đưa hồi thư viện bên trong.

Oanh!

Kinh thiên động địa tiếng vang vang lên, Cự Chưởng cùng kinh thiên Hạo Nhiên Thần Kiếm đối oanh cùng một chỗ.

Chỉ là trong nháy mắt, cả hai liền trực tiếp đem hư không đánh cho nổ bể ra đến, một cái to lớn vô cùng hắc động xuất hiện.

Đến hai người cảnh giới này, Hạo Thiên, đã không còn là một loại ước thúc, mà chính là một cảnh giới.

Đạt tới Vô Củ, hạo thiên đã bắt bọn hắn không có cách, hai người đánh nhau, cũng không cần cố kỵ Hạo Thiên.

Cùng lúc đó, thiên địa tứ phương, sở hữu cường giả chớ không ngẩng đầu lên, bọn họ chấn kinh tại cỗ này Thiên Địa Chấn Động.

Xa xôi trên mặt biển, có một chiếc thuyền đơn độc, một lão giả giẫm tại thuyền cô độc bên trên.

Hắn thông suốt ngẩng đầu, nhìn về phía Đường Quốc chỗ phương hướng, trên mặt tràn ngập hồi hộp nói: "Thế gian này thế nào có này cường giả? Thì ra là thế, thì ra là thế a, Đường Quốc, thật đúng là ẩn tàng đủ sâu. . ."

Xuyên thấu qua vô tận không gian, hắn tựa hồ có thể nhìn thấy rất nhiều, sau một hồi, hắn mới cả kinh nói: "Kha Hạo Nhiên, ngươi lại nhưng đã bước vào Vô Củ cảnh. . ." Tiếng nói đến tận đây, đã biến mất.

Biết rõ thủ quan Quan Chủ Trần mỗ, hắn bị hù dọa.

Vẻn vẹn hắn kha Hạo Nhiên vẫn là vô cự cảnh, liền ép tới hắn liền cái rắm cũng không dám thả.

Nhưng là bây giờ, Giang Phong đã bước vào Vô Củ cảnh, hắn sỉ nhục, còn có cơ hội báo sao?

"Khẳng định là như thế này, ngươi đạt được Thiên Thư, hiểu thấu đáo bên trong ảo nghĩa. . ." Trần mỗ nghiến răng nghiến lợi, nếu không phải Giang Phong cướp đi biết rõ thủ quan quyển sáu Thiên Thư, có lẽ, hắn kha Hạo Nhiên căn bản sẽ không đột phá.

Càng nghĩ, trong lòng của hắn càng biệt khuất, sau cùng, hắn ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, thiên địa chấn động kịch liệt, ba đào hung dũng, đột nhiên nổ vang, một đạo mấy chục dài sóng biển hình thành Thủy Tường ở trước mặt hắn xuất hiện.

Đây là một loại chấn hám nhân tâm sự tình, hắn tu vi, vô cự, thế nhưng là cuối cùng chỉ là vô cự, hắn vẫn là yếu.

Nguyệt Luân Quốc mỗ hải vực, một điều khiển xe bò đang lái trên mặt biển.

Liền tại thiên địa giao cảm, phát sinh cự Đại Chấn Động đồng thời, Xe ngựa đình chỉ chạy.

Lý chậm rãi ngẩng đầu, trong mắt khiếp sợ không gì sánh nổi, xuyên thấu qua hư không vô tận, sau cùng, hắn tựa hồ thấy cái gì, kích động kinh hỉ nói: "Sư phụ, đó là tiểu sư thúc khí tức, hắn đột phá."

Một lát sau, hắn lại sắc mặt nghiêm túc đứng lên, có chút phẫn nộ nói: "Không nghĩ tới Đường Quốc vậy mà ẩn tàng đến sâu như vậy, lần này, Thái Tổ cũng xuất hiện, hơn nữa còn đạt tới Vô Củ cảnh, sư phụ. . ."

Lý chậm rãi rất là phẫn nộ, bất quá hắn cũng không có xúc động đến trực tiếp

thuấn di về Đường Quốc.

Bởi vì hắn trong lòng tin tưởng vững chắc, chính mình tiểu sư thúc tất nhiên có thể đánh bại Thái Tổ.

Trong xe ngựa, chậm rãi truyền đến Phu Tử thở dài cùng tiếng thán phục âm: "Người già, nghĩ đến đồ,vật cũng liền nhiều, không nghĩ tới hắn lại còn sống trên thế giới này, người tư tâm luôn luôn nhiều như vậy, luôn luôn muốn đạt được lực lượng cường đại hơn đến tránh thoát cái gọi là trói buộc, ta không có trói buộc Đường Quốc, nhưng là bọn họ lại cho là ta thực lực quá mức cường đại, mà kính sợ tại ta, đến mức muốn muốn chém giết tại ta, thế nhưng là, bọn họ đều sai, Đường Quốc Khí Số chỉ, không phải ngươi tiểu sư thúc tạo thành, mà chính là thiên ý như thế a." Đầu đầy râu bạc tóc trắng Phu Tử thở dài nói.

Hắn cũng không phải là đang vì mình năm đó đến đỡ Đường Quốc trưởng thành mà thở dài, hắn là đang thở dài người tư tâm quá lớn.

Đường Quốc, cuối cùng vẫn là đi đến diệt vong một bước này.

"Ngươi tiểu sư thúc là cái Bất Thế Kỳ Tài, có lẽ, hắn thành tựu, bất khả hạn lượng a." Phu Tử cảm thán nói.

Trong hư không, không ngừng truyền đến kinh thiên động địa tiếng nổ đùng đoàng, Thiên Địa Pháp Tắc tại đối bính.

Loại kia đối bính, chỉ có hắn cảm thụ được rõ ràng nhất, từ nay về sau, trong lòng của hắn rất rõ ràng, này chính là mình tiểu sư đệ, đã đạt tới cũng giống như mình độ cao.

Có thể cùng chính mình bình khởi bình tọa, hắn kha Hạo Nhiên có tư cách này.

"Đúng vậy a, tiểu sư thúc cũng không hiểu được trận pháp gì nói, tu luyện pháp, thế nhưng là hắn cứ thế mà từ một cái bình thường vô cùng võ phu, kiên

trì chính mình một kiếm một hàng có thể chém vỡ hết thảy, hắn nói, ở chỗ tinh, ở chỗ ngắn gọn, không cần phức tạp, lại có thể lĩnh ngộ thiên địa này huyền ảo nhất ảo nghĩa, hắn chánh thức làm đến nhất pháp thông, vạn pháp thông, hết thảy, không thể ngăn cản!" Lý chậm rãi trong mắt lấp lóe vô số đạo thần quang.

Hắn bị Giang Phong này tuyệt thế thiên tư cho chấn nhiếp, cho thán phục.

Có lẽ, thế gian này cũng chỉ có kha Hạo Nhiên có như thế thiên phú nghịch thiên.

Hạo Nhiên Kiếm chủ nhân cũng cuối cùng chỉ có một cái, nhưng là đã đầy đủ.

Hết thảy, đều đã có đáp án, bọn họ đều lựa chọn tin tưởng Giang Phong, vô luận tại bất cứ lúc nào, bọn họ đều lựa chọn ủng hộ.

"Tiếp tục đo đạc thiên địa đi." Một lát sau, Phu Tử đem ánh mắt chậm rãi thu hồi , mặc cho thiên địa truyền đến chấn động, nhưng hắn vẫn như cũ không hề bận tâm, tiếp tục nằm tại xe bò bên trong ăn cá nướng, như hắn như vậy nhàn nhã người, xác thực không nhiều

Bởi vì, hết thảy bắt nguồn từ hắn có được cái thế giới này sức mạnh lớn nhất.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 311: Đường Quốc Khí Số Chỉ

Chương 311: Đường Quốc khí số chỉ

"Oanh. . ." Đường Quốc, hoàng cung ở chỗ đó, ban đầu làm phồn hoa hoàng cung đã không còn sót lại chút gì, hoàng cung, hóa thành một vùng phế tích.

Một vòng nhanh đến cực hạn kiếm quang vạch phá Thiên Khung, trực tiếp chui vào lão giả trong mi tâm.

Lão giả ngơ ngác đứng tại chỗ, con mắt trừng đến căng tròn, "Cái này sao có thể. . . Cái này sao có thể. . . Ngươi làm sao có thể mạnh như vậy."

"Thái Tổ!" Nhìn thấy Thái Tổ hoàng mi tâm chảy ra một vòng máu tươi, hoàng đế cùng Hoàng Tử Lý Hồn tròn nhịn không được bi thiết nói.

"Ta hiểu được, ta hiểu được, thì ra là thế a, thì ra là thế a, ha ha ha. . ." Thái Tổ hoàng thanh âm bên trong có chút điên cuồng, hắn gào thét giận dữ hét.

Thanh âm rơi xuống, cả người hắn bành một tiếng nổ vang, trực tiếp hóa thành huyết vụ đầy trời phun ra trong hư không.

Hắn cuối cùng vẫn là chết.

Cho dù hắn như thế nào cường đại, thế nhưng là, hắn thua!

"Đường Quốc, khí số chỉ vậy, Thiên Đạo bất công a." Đường Vương ngửa mặt lên trời một tiếng bi thiết.

"Phụ vương, còn mời ngài bớt đau buồn đi đi." Công chúa Lý Ngư trong mắt lóe lên một tia bi thương, đi vào Đường Vương trước mặt.

Bỗng nhiên, thổi phù một tiếng, chỉ nghe một tiếng lợi kiếm nhập thể âm thanh vang lên.

Nguyên bản còn tại đắm chìm ở trong bi thương Đường Vương bỗng nhiên thân hình khẽ giật mình, tiếp theo thông suốt ngẩng đầu, nhìn về phía trước mắt cái kia chính mình chí ái nữ nhi.

"Ngư Nhi ngươi. . ." Hoàng đế có chút khó có thể tin nhìn lấy chính nắm lấy một thanh trường kiếm run rẩy hai tay Lý Ngư.

Lại nhìn người ấy, lúc này đã sớm lệ rơi đầy mặt.

"Phụ vương, Ngư Nhi bất hiếu." Công chúa Lý Ngư mặt đầy nước mắt, nàng nghẹn ngào thanh âm nói ra.

"Vương tỷ, ngươi, vậy mà giết cha vương!" Tận mắt thấy tỷ tỷ mình giết chính mình phụ vương, Lý Hồn tròn có chút khó có thể tin trừng to mắt, liên tục sau xách mấy bước.

Lý Ngư nhìn về phía hắn, trong mắt tràn ngập bi thương, nàng từng bước một hướng Lý Hồn tròn đi qua.

"Tỷ, ngươi không có thể giết ta." Lý Hồn tròn có chút hoảng sợ nói.

Giang Phong, cứ như vậy lẳng lặng nhìn lấy.

Lý Ngư, có Đường Đại Võ Tắc Thiên loại kia khí phách, nếu là thật sự có loại kia dã tâm, Giang Phong tin tưởng nàng có thể làm ra lấy hay bỏ.

"Đệ đệ, muốn trách thì trách chính ngươi bất tranh khí đi, hi vọng chúng ta kiếp sau, có thể cùng một chỗ làm tỷ đệ, đầu thai một cái bình thường gia đình, thiếu nhiều như vậy ngươi lừa ta gạt!"

Lại là một tiếng Đao Tử nhập thể âm thanh vang lên.

Từ đầu đến cuối, Lý Hồn tròn đào thoát không bị Lý Ngư giết chết kết quả, hắn muốn chạy trốn, thế nhưng là Giang Phong không cho phép.

Tại Giang Phong trong lĩnh vực, không có người nào có thể đào thoát.

"Ngươi làm ra một nữ nhân chỗ không làm được kết quả, nhưng cũng đồng thời, vì ngươi về sau thành tựu làm nền một cái bất khả hạn lượng tiền đồ!" Đường Quốc tuy nhiên khí số đã hết, thế nhưng là có một cái Lý Ngư, nàng thành lập một cái khác Đường Quốc, đặt tên là "Tuần!"

Chu vương triều, cũng là bởi vì lần này Ngọ Môn biến, mà đặt vững đứng lên.

"Có một số việc, muốn thu hoạch, vậy thì nhất định phải hiểu được trả giá, ta đợi đợi quá lâu, hiện tại, ta không muốn chờ đợi thêm nữa." Lý Ngư trong mắt lấp lóe tinh quang, nàng có chút bi thương nói.

"Có lẽ, cái này đối với ngươi mà nói chưa chắc là một chuyện xấu."

Giang Phong thanh âm rơi xuống, song phương lần nữa lâm vào trong yên lặng.

"Ô ô ô. . ." Hoàng đế chết, một chút Văn Thần trực tiếp nghẹn ngào thút thít.

Nhưng là, lại là không ai đứng ra quát lớn Lý Ngư thí huynh giết cha!

Lý Ngư, nàng tại Đường Quốc địa vị rất lợi hại tôn sùng, như không phải là bởi vì nàng là một cái nữ lưu bối phận, nàng tài hoa, là mọi người đều biết, Đường Vương cùng hắn so sánh, chênh lệch rất xa.

Vì đó, mọi người từ tâm, đối nàng cái này công chúa rất là tôn kính, chính là bởi vì loại này tôn kính, đối với Lý Ngư giết chết Đường Vương cách làm, bọn họ một cái phản đối đều không có.

"Đi thôi!" Giang Phong đối bên người sững sờ Đường tiểu đường nói ra.

"Chủ nhân, chúng ta bây giờ đi nơi nào?" Đường tiểu đường trong thần sắc có chút phức tạp nhìn Lý Ngư liếc một chút, sau cùng nhìn về phía Giang Phong, ôn nhu nói.

"Đi về nghỉ lại nói." Giang Phong xoa xoa thái dương huyệt, có chút ủ rũ, xem như một người tu hành, vốn hắn là sẽ không cảm thấy buồn ngủ, có thể cũng là bởi vì như thế, Giang Phong cảm thấy rất là thỏa mãn.

Người nếu là liền rã rời đều không có, này còn tính là người sao?

Trong hoàng cung, một mảnh tưởng niệm âm thanh, Đường Vương đã chết, Đường Quốc khí số đã hết.

Một số người tâm tư cũng liền trở nên sinh động, bọn họ muốn từ chức, cáo cảnh về quê, bọn họ rất rõ ràng, tiếp đó, Đường Quốc sẽ phát sinh rất nhiều tai nạn, Đường Quốc, lại nhận Thiên Khiển, đây chính là bọn họ sợ hãi nguyên nhân.

Trong hoàng cung, một mảnh tiếng buồn bã, thế nhưng là ngoài hoàng cung nhưng như cũ phồn hoa náo nhiệt.

Dưới bầu trời lên mưa máu chỉ là để bọn hắn toàn thân mát lạnh, nhưng lại không có đến mọi người cái gì, thời gian vẫn là như cũ qua, cái thế giới này cũng là như thế.

"Đến a, nhìn một chút, mới mẻ xuất hiện Khoai Lang u!" Một cái đẩy Hỏa Lò thấp bé Lão Hán tại đầu phố gào to, hắn giơ trong tay một cái bốc hơi nóng bừng bừng hồng sắc Khoai Lang hô.

"Nhà mình ruộng đất rau cải trắng, năm đồng tiền một cân." Một lão nông chọn cái sọt, từ Giang Phong các loại bên người thân đi qua.

"Tránh ra, tránh ra, Đại Tướng Quân công tử xuất hành, điêu dân, tranh thủ

thời gian né tránh!" Một đám ngựa đua mà qua công tử ca, ăn mặc y phục hoa lệ, cộc cộc cộc gào thét mà qua.

"Lý Ngư tỷ, ngươi làm gì muốn đi theo chúng ta đây?" Ăn mặc một bộ bọc lấy bờ eo thon áo lông váy Đường tiểu đường, nhiều lần quay đầu nhìn lấy đi theo Giang Phong cùng phía sau nàng Lý Ngư công chúa nói ra.

"Lý Ngư tỷ, ngươi muốn muốn làm gì đâu?" Đường tiểu đường lại một lần nữa nói ra.

Chỉ là, Lý Ngư hướng về phía Đường tiểu đường một vòng mỉm cười, cũng không trả lời.

Mà chính là nàng xem thấy tại Trường An giục ngựa chạy vội công tử ca, bi thương thần sắc lại một lần nữa hiển hiện.

"Cái này, liền cái này ăn một chút gì đi." Giang Phong dừng bước lại, đứng tại một quán rượu phía trước, sau đó giơ lên trực tiếp đi vào.

Rất nhanh đồ ăn lên bàn, mọi người bắt đầu động đũa, miệng lớn cắn ăn đứng lên,

"Soái ca, nha, ngươi cũng ở nơi đây a, ta tìm ngươi rất lâu a, rốt cuộc tìm được ngươi, người ta rất nhớ ngươi a." Ngay tại Giang Phong mấy người đang lúc ăn mỹ vị đồ ăn tế, bỗng nhiên, một cái vô cùng yêu nhiêu rất là mập mạp nữ nhân đột nhiên gạt mở đám người, một cái vọt tới Giang Phong trước mặt.

"Ngươi là?" Nhìn thấy trước mắt cái này vô cùng mập mạp đại Phì Nữu, Giang Phong toàn thân nhịn không được ứa ra nổi da gà, thật sự là làm cho người rất buồn nôn.

"Ta là Thúy Hoa a, công tử, chẳng lẽ ngươi nhanh như vậy liền quên người ta sao? Người ta quá thương tâm." Đại Phì Nữu ăn mặc một mặt váy ngắn phấn sắc Váy.

Chỉ bất quá, nàng hình thể thực sự quá to lớn, đến mức Váy bộ ở trên người nàng, sau một khắc liền phảng phất muốn trực tiếp nổ vỡ đi ra, loại kia hình ảnh cảm giác quá mỹ hảo, thực sự không đành lòng nhìn thẳng.

"Vẫn là không biết!" Giang Phong lắc đầu, hiển nhiên, cái này Mập Nữu cũng là cái đi ngang qua, sau đó cố ý tới lôi kéo làm quen , bất quá, Giang Phong khẩu vị không có nặng như vậy, hắn cũng sẽ không nói trực tiếp theo đối phương đến một trận yêu đương đại điên cuồng.

Mập Nữu gặp Giang Phong vẫn như cũ một bộ đối nàng hờ hững bộ dáng, chỉ có thể không thú vị hừ hừ hai tiếng, nhưng sau đó xoay người lắc lắc nhanh chân tử trực tiếp rời đi.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 312: Nghỉ Đêm Say Rượu

Chương 312: Nghỉ đêm say rượu

Trên đường đi, Giang Phong tại Đường Quốc trên đường hành tẩu du lịch.

Rốt cục, hắn cùng Đường tiểu đường trở lại trong thư viện.

Vừa đi qua thư viện, Giang Phong lại là dừng bước, bởi vì hắn gặp được một người.

Đây là Tàng Thư Các, Tàng Thư Các cửa, đi ra một người, đây là một cái tóc trắng phơ lão giả, lão giả một thân nho nhã áo bào trắng, trong tay cầm một quyển Cổ Thư, râu bạc trắng tung bay, để hắn nhìn có một phen đặc biệt xuất chúng khí chất.

"Mu Mu. . ." Một cái Đại Hắc trâu quen thuộc dùng Ngưu Đầu cọ mắng phía sau lưng.

"Trở về á!" Lão đầu cầm trong tay nắm quyển sách buông xuống, nhìn về phía vẫn như cũ tuổi trẻ cố nhân, nói ra.

"Ừm." Giang Phong chậm rãi gật đầu, nhìn lên trước mặt cái này tóc trắng phơ thiên hạ đệ nhất cường giả, Phu Tử.

Thư viện hai tầng lầu người sáng lập.

"Nhiều năm rồi không gặp, ngươi biến." Phu Tử nhìn một chút đường đình

bên cạnh chảy nhỏ giọt nước chảy dòng suối nhỏ, sau đó tụ Nhất Biều Thủy, từ trong khe nước bay về phía Phu Tử, bá bá bá. . . Lợi dụng Khê Thủy rửa ly tử.

Tẩy xong cái chén về sau, đạo này nước một lần nữa trở lại chảy nhỏ giọt dòng suối nhỏ.

"Ngươi cũng thay đổi, trở nên già hơn!" Giang Phong nhìn lên trước mặt đã lão chỉ còn lại có nữa sức lực Phu Tử, nói ra.

Phu Tử đem rửa sạch cái chén, đặt ở trước bàn.

Một trái một phải, sau đó treo ở bên hông Tửu Hồ Lô trực tiếp bị cái chén rót rượu.

Tút tút tút. . .

Đảo một phút đồng hồ, tiểu chén nhỏ đều không có bất kỳ cái gì tràn ra.

Giống như là cần khủng bố.

"Đầu này lên đè ép một cái tảng đá lớn, ta ngủ không được, một mực mất ngủ." Phu Tử nâng cốc ấm đặt ở mặt bàn, ngửa cái đầu nhìn lấy mênh mông, cao cao tại thượng bầu trời, ai thở dài một tiếng.

"Tu sĩ chúng ta, truy cầu chính là Trường Sinh Đại Đạo, tiêu diêu tự tại, đã đè ép, vậy liền đưa nó dời đi, nếu là dời không ra, còn không phải có ta ở đây sao?" Giang Phong nhìn về phía Phu Tử, sắc mặt bất động nói.

"Uống rượu đi!" Đối với Giang Phong lời nói, Phu Tử cũng không có vội vã trả lời, khóe miệng của hắn lộ ra một vòng mỉm cười, phất tay không biết từ nơi nào hút tới hai bình dính không ít bùn thổ bầu rượu.

Bầu rượu tửu đắp bị xốc lên, từng sợi mùi rượu nhất thời phiêu dật đi ra, làm lòng người say.

"Hảo tửu!" Ngửi ngửi loại kia mỹ tửu mùi thơm, Giang Phong tán dương một câu.

"Những rượu này, ta giấu hơn một trăm bình, hôm nay, chúng ta không say không về!" Phu Tử cùng Giang Phong đụng một chén rượu, nói ra.

Hai người giơ lên cổ, rầm rầm, đem trong bầu rượu tửu uống một hơi cạn sạch, sau đó, một bên tâm tình, một bên tiếp tục uống tửu.

"Lần này, ta không nghĩ tới, ngươi vậy mà có thể đem Đường Quốc hoàng cung địa dưới đệ nhất mặc cho hoàng đế diệt trừ, càng không có nghĩ tới ngươi đã bước vào Vô Củ cảnh." Phu Tử có chút tán thưởng nói ra, Thái Tổ hoàng loại kia Vô Củ cao thủ, hắn có thể lấy một địch mười.

Bởi vậy có thể thấy được, Phu Tử xác thực rất cường đại, để hắn không nghĩ tới là, Giang Phong cũng rất cường đại, bởi vì Giang Phong không chút huyền niệm, đánh giết Thái Tổ hoàng.

"Đường Quốc đã bị tiêu diệt, ngươi kế tiếp muốn đỡ cầm người nào bên trên?" Gặp Giang Phong vẫn như cũ uống rượu, cũng không trở về chính mình lời nói, Phu Tử nói sang chuyện khác nói ra.

"Đáp án không phải đã Minh Hiểu sao, ngươi cảm thấy nàng này như thế nào?" Giang Phong nhìn về phía đối diện sơn phong, nơi đó, trên ngọn núi, Lý Ngư, cây dâu cây dâu, Đường tiểu đường tam nữ chính thăm dò hướng nơi này xem chừng.

Thế nhưng là, bởi vì khoảng cách quá xa, bọn họ không cách nào thấy rõ Giang Phong hai người tình huống cụ thể.

"Đúng là cái không tệ nhân tuyển." Phu Tử gật gật đầu, đối Giang Phong lựa chọn biểu thị tán đồng.

"Thật đánh coi là tốt, muốn đi sao?" Giang Phong nhìn lấy Phu Tử, chậm rãi

nói ra.

Nội dung cốt truyện bên trong, Phu Tử Thăng Thiên đánh với Hạo Thiên một trận, sau cùng Hóa Nguyệt.

Mệnh vận hắn cũng đi đến điểm cuối, từ đó, thế gian đã không còn Phu Tử.

"Quyết định sự tình, sẽ không lại cải biến!" Phu Tử uống một chén rượu, nói như vậy.

"Lấy chính mình thọ nguyên đến đo đạc thiên địa, lấy chính mình Tinh Khí Thần đến bố trí thiên địa Trận Văn, ngươi thật có chút điên cuồng." Giang Phong uống một chén rượu, nhìn lấy Phu Tử, nói ra.

000 năm trước, cái thế giới này không có trăng sáng, Thiên Ngoại Đạo Tông, sai phái ra đến cường giả thống trị cái thế giới này.

Sở hữu có thể dùng đến tài nguyên tu luyện bị cướp đoạt đi, mà mặt trăng, cũng đồng dạng bị người cướp bóc đi.

Sau cùng, cái thế giới này bị cái gọi là Hạo Thiên xem như con kiến hôi, dùng để nuôi nhốt.

"Nếu như vũ trụ này, thật sự là một mảnh tàn khốc huyết tinh Hắc Ám Sâm Lâm, chúng ta Tu Chân Giả, cũng sẽ thiêu đốt sinh mệnh mình, tách ra yếu ớt tia lửa!"

"Dù là lửa này hoa lại yếu ớt, lại ngắn ngủi, lại nhỏ bé, thế nhưng là chỉ cần chúng ta liên tục không ngừng, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, cuối cùng sẽ có một ngày, tia lửa biết chút đốt cỏ dại, cỏ dại hội cháy đến bụi cây, bụi cây hội lan tràn đại thụ!"

"Cuối cùng, nho nhỏ tia lửa, lại ở cái này tấm ảnh Hắc Ám Sâm Lâm bên trong, nhấc lên Liệu Nguyên Thiên Hỏa, chiếu sáng cả thế giới!"

"Đây là ta vì thế gian này đủ khả năng làm sau cùng một phần lực lượng." Phu Tử thở dài.

"Hai mươi năm trước, ngươi đích thân lên Tây Lăng Thần Điện, chém xuống ba ngàn hoa đào, bây giờ, ngươi cũng coi là tròn cái này mộng."

"Đúng vậy a, nếu như lần này thật thành công, có lẽ, về sau, hoa đào sẽ tự nhiên rơi xuống đất, hết thảy, đều sẽ lần nữa khôi phục bình thường, đây mới là một cái bình thường thế giới. . ." Phu Tử uống một chén rượu, nói như thế.

"Ngươi cần ta làm những thứ gì cho ngươi? Lão đầu?" Giang Phong nhìn về phía Phu Tử, như hai mươi năm trước gặp nhau, hai người xưng hô đã là như thế.

Về sau, Phu Tử kinh diễm với hắn tư chất tu luyện, phá lệ thu hắn làm chính mình sư đệ.

"Đánh với ta một trận!" Phu Tử mắt sáng như đuốc, nhìn về phía Giang Phong, chưa bao giờ có nghiêm túc.

"Lý do!" Giang Phong nhìn lấy Phu Tử nói.

"Ngươi biết, rất nhiều chuyện cũng không cần lý do, chí ít, hiện tại như thế, không phải sao?" Phu Tử cười ha ha, ngẩng đầu uống một chén rượu.

Giang Phong đồng dạng cao giọng cười một tiếng.

Một lát sau, Phu Tử chậm rãi thả ra trong tay tửu, để lên bàn, lúc này mới ngẩng đầu nhìn về phía đối diện sơn phong, thanh âm trong hư không quanh quẩn: "Lý Ngư, ngươi qua đây!"

Đối diện sơn phong, Lý Ngư ba người nghe vậy, còn không có kịp phản ứng, Lý Ngư liền xuất hiện tại Phu Tử cùng Giang Phong trước mặt hai người.

Phu Tử vung tay một cái, thi triển Vô Thượng Đại Thần Thông, để cho nàng

đi vào bên người.

"Lý Ngư gặp qua Phu Tử, gặp qua Kha tiên sinh!" Lý Ngư công chúa vừa mới sững sờ một lát, tiếp theo kịp phản ứng, đối Phu Tử cùng Giang Phong thi lễ nói.

"Ngươi sau này sẽ là Đường Quốc tương lai Đường Vương!" Phu Tử giơ lên cổ, uống một hơi cạn sạch rượu trong chén, sợi râu tung bay, nhiễm không ít mỹ tửu, nhưng lại lộ ra đến vô cùng tuỳ tiện thoải mái.

Lý Ngư toàn thân khẽ giật mình, trong ánh mắt, hiện lên một tia tinh quang, một lát sau, nàng hướng Giang Phong cùng Phu Tử hai người quỳ bái nói: "Đa tạ Phu Tử, Kha tiên sinh thành toàn!"

Phu Tử phất phất tay, Lý Ngư biến mất tại nguyên chỗ.

Giang Phong hớp một cái tửu, nhìn về phía sơn phong, vẫy tay, Đường tiểu đường xuất hiện ở trước mặt hắn.

"Chủ nhân, Phu Tử!" Đường tiểu đường hướng Giang Phong cùng Phu Tử chào nói.

"Ngươi muốn học ta nói thuật?" Giang Phong nói như thế.

Đường tiểu đường khẽ giật mình, nhưng vẫn là ngây thơ gật gật đầu.

Giang Phong đưa tay một chỉ điểm ra, một vòng Thất Thải tinh quang bay ra, đạo đạo huyền ảo vô cùng phù văn lượn lờ bên trong.

Đó là một cỗ cuồn cuộn khí tức.

Quang mang trong nháy mắt chui vào Đường tiểu đường trong mi tâm.

Đường tiểu đường thân ảnh kịch liệt khẽ giật mình, trong đầu vù vù không thôi.

Có vạn thiên Thần Phật tại ngâm xướng, một tên Thanh Ngưu lão giả cưỡi trâu rời khỏi phía tây Hàm Cốc Quan. . .

Hồi lâu, thế nào rời đi, nàng vẫn không biết.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 313: Phu Tử Thăng Thiên

Chương 313: Phu Tử Thăng Thiên

"Ngươi thật quyết định đánh với ta một trận sao?" Hồi lâu, thư viện hậu sơn, Giang Phong thanh âm nói như thế.

"Vâng!" Phu Tử này tang thương thanh âm nói như thế.

Từ đầu đến cuối, Phu Tử đều là như thế bình tĩnh.

"Vì cái gì có ý nghĩ này?" Giang Phong nhìn lấy Phu Tử.

"Từ khi ngươi lấy tên Giang Phong, không vì kha Hạo Nhiên một khắc này." Phu Tử mắt sáng như đuốc, nhìn chằm chằm Giang Phong hồi lâu, nói như vậy.

Hiển nhiên, hắn nhìn ra một ít chuyện đại khái, kha Hạo Nhiên, đã không phải đã từng cái kia kha Hạo Nhiên, hắn cuối cùng vẫn là biến.

"Thực ta cũng không muốn cùng ngươi nhất chiến, bởi vì, như thế thật thật khó khăn." Giang Phong giơ lên trong tay chén rượu, hướng Phu Tử kính một chén, uống một hơi cạn sạch.

"Sư phụ, tiểu sư thúc lấy tên gọi Giang Phong, điều này cũng không có gì không đúng sao, các ngươi thực không cần thiết nhất chiến." Lý chậm rãi cho Phu Tử cùng Giang Phong hai người rót rượu, hắn rất là nghi hoặc, cũng rất là không hiểu, nhưng càng nhiều là lo lắng.

Bởi vì hắn không muốn nhìn thấy Phu Tử cùng Giang Phong hai người sinh tử tương đối.

"Chậm rãi, ngươi cảnh giới còn chưa đủ, vì đó ngươi không cách nào thấy rõ một ít chuyện chân tướng, ngươi tiểu sư thúc từ khi hắn lấy tên một khắc này liền biến." Phu Tử thần bí như vậy nói.

"Cái này lại là cái gì đạo lý?" Lý chậm rãi nhất thời có chút gấp.

Phu Tử lại là nhấc nhấc tay, ngăn lại hắn.

"Sư đệ, Thiên Ngoại Thiên, chúng ta nhất chiến, như thế nào?" Phu Tử đứng dậy, nhìn về phía Giang Phong, chưa bao giờ có nghiêm túc.

"Đã như vậy, vậy liền như sư huynh mong muốn." Giang Phong nhìn lấy Phu Tử, sau cùng nhún nhún vai, Phu Tử đã nhận ra hắn bộ mặt thật sự, mơ hồ đoán được cái gì, Giang Phong, không cần thiết qua giấu diếm đối phương cái gì.

Mà lại, cho dù Phu Tử thật đánh tính toán làm cái gì, Giang Phong cũng không sợ, bởi vì Phu Tử bởi vì muốn đo đạc thiên địa, thọ nguyên đã hao hết, cái này có được đại trí tuệ lão giả , có thể thấy rõ rất nhiều chuyện.

Hai người nói xong, không cần phải nhiều lời nữa, nguyên địa hư không tiêu thất.

"Không tốt, không tốt, thiếu gia, thập nhị tiên sinh, Phu Tử cùng tiểu sư thúc hai người muốn Sinh Tử Đối Quyết, không tốt, không tốt. . ." Cây dâu cây dâu thần sắc lo lắng, xông vào một gian trong thư viện.

Nguyên bản ngay tại ăn gà nướng thập nhị tiên sinh còn có trữ khuyết hai người nghe vậy, nhất thời quá sợ hãi nói: "Cái gì? Tại sao có thể như vậy?"

Quân mạch cũng xuất hiện trong thư phòng, chỉ nghe hắn mặt sắc mặt ngưng trọng nói: "Ngươi nói, sư thúc muốn cùng sư phụ hai người quyết chiến?"

"Đúng vậy a, đây là ta chính tai nghe được, không tin, ngươi hỏi đường tỷ." Cây dâu cây dâu một bộ lời thề son sắt ngữ khí nói ra, đối mặt quân mạch hỏi thăm, cũng không có cảm thấy rất khẩn trương.

Mà bị cây dâu cây dâu nâng lên tên, Đường tiểu đường lại là sững sờ, hiển nhiên, nàng thực cũng không biết Giang Phong cùng Phu Tử hai người sắp sinh tử nhất chiến.

Rất nhanh, tam sư tỷ ta màn, Tứ tiên sinh, Ngũ tiên sinh bọn người nhao nhao biết được Giang Phong cùng Phu Tử hai người Thiên Ngoại Thiên nhất chiến sự tình, chớ không cảm thấy nghi hoặc cùng không hiểu , đồng dạng là lo lắng.

Oanh. . . .

Mấy ngày kế tiếp, thiên địa dị tượng xuất hiện, tiếng sấm, vang vọng toàn bộ Tương Dạ thế giới.

Tất cả mọi người, cũng không biết phát sinh cái gì.

Mây đen dày đặc, tiếng sấm vang vọng đất trời.

Phàm nhân, có lẽ không biết phát sinh cái gì, nhưng là Tu Chân Giới các tu sĩ, lại là mơ hồ biết rõ cái gì, đặc biệt là một chút tu vi tương đối cao, bọn họ một mực đắm chìm trong cơn chấn động, này cỗ thiên địa uy, thật đáng sợ.

Ầm ầm. . .

Tí tách tí tách mưa to tại hạ, một đứa bé đứng trước cửa nhà, ngửa mặt lên trời mây đen dày đặc bầu trời, có chút kính sợ đối mẫu thân mình nói ra: "Mẫu thân, ngươi nói cái này ông trời là thế nào, thế nào một mực đang sét đánh."

Một tên thiếu phụ xinh đẹp từ trong một gian nhà lá đi ra, ôm chặt lấy chính mình hài tử, có chút đau yêu nói: "Đây là ông trời tại đánh chợp mắt đâu, bởi vì hắn tiếng ngáy quá lớn, vì đó tiếng sấm liền lớn."

"Oa, vậy hắn cái kia lớn bao nhiêu cái mũi a, tài năng hừ ra như thế vang dội thanh âm." Tiểu hài tử kính sợ nói.

Nhưng mà, đối với vấn đề này, thiếu phụ lại là có chút không thể nào trả lời, bởi vì ông trời dáng dấp ra sao, chính nàng cũng không biết.

"Tiểu bằng hữu, đây cũng không phải là ông trời tại đánh chợp mắt, đây là hai cái đứng ở thế giới tối đỉnh phong cường đại nhân vật tại thiên ngoại Thiên quyết đấu đâu!" Đúng lúc này, một tên người mặc áo cà sa lão tăng từ xa xôi chân trời đi tới, hắn chân đạp đóa đóa Bạch Liên, như Mộng như Huyễn, xem xét, cũng làm người ta tưởng rằng Phật Giới Phật Đà hạ phàm.

Tên kia phụ nữ thấy thế, vội vàng dọa đến quỳ đi xuống, một cỗ kính sợ tâm, tự nhiên sinh ra.

"Nữ thí chủ, ngươi đây là cớ gì?" Lão tăng cười ha ha, đem thiếu phụ đỡ dậy.

Thiếu phụ kính sợ nói: "Thánh Tăng chính là Đại Đức người, dân nữ quỳ bái tự nhiên là muốn."

Lão tăng kia lại là lắc đầu, lúc này, tiểu hài tử cũng hỏi: "Đứng tại thế gian này tối cao người, bọn họ là ai đâu?"

Lão tăng ngửa đầu nhìn bầu trời, tựa hồ xuyên thấu qua vô tận mây đen , có thể nhìn thấy rất nhiều tràng cảnh, cường giả ở giữa quyết đấu, đưa tay ở giữa, Tinh Thần Vẫn Lạc, không gian phá toái.

Này là cường giả mới có thể làm được cấp độ.

Thế nhưng là hắn cách một bước kia, thực sự có chút xa xôi, có lẽ đối với hắn mà nói, trước mắt hắn còn không thể đạt tới cảnh giới kia.

Không có ai biết thân phận của hắn, bởi vì hắn là Kỳ Sơn Đại Sư.

Một cái nghe theo Giang Phong đề nghị, du lịch hồng trần Thần Tăng.

"Một cái là Phu Tử, về phần một cái khác, hắn sao? Hắn là một cái rất cường đại người, là một người tu luyện kỳ tài, hắn, cũng là ta sư đệ. . ." Kỳ Sơn Đại Sư rất là kiêu ngạo nhấc chân lên, nương theo lấy một tiếng tiếng cười trong trẻo vang lên, hắn thân ảnh, dần dần biến mất ở chân trời.

Chỉ có thể, thiếu phụ và tiểu hài tử đều là một mặt mờ mịt, bọn họ vĩnh viễn sẽ không biết này cường đại nhất hai người đến đều đang làm cái gì, cũng không có khả năng biết rõ.

Làm vì cái thế giới này nhỏ bé một phần tử, bọn họ đủ khả năng làm, cũng là làm tốt người bình thường.

Giờ khắc này , đồng dạng có rất nhiều người đang chăm chú.

Đường Quốc tu sĩ tự nhiên không hy vọng Phu Tử cùng Giang Phong hai người quyết đấu, bởi vì như vậy lời nói, vô luận tổn thất trong hai người cái nào, đều là đối Đường Quốc chớ tổn thất lớn.

Nhưng mà , đồng dạng cũng có một chút cười trên nỗi đau của người khác người, trong lòng bọn họ hận thấu Phu Tử cùng Giang Phong, hận không thể hai người tự giết lẫn nhau, sau cùng song song vẫn lạc.

Ma Tông Ma Tộc, xem như bên trong một cái, Tây Lăng Thần Điện, cũng coi là một cái, mặt khác, Nguyệt Luân Quốc, cùng hắn châu quốc, bọn họ cũng hi vọng Giang Phong cùng Phu Tử vẫn lạc, bởi vì như vậy, bọn họ liền có xâm lược Đường Quốc dũng khí.

Tây Lăng Thần Điêu. . .

Ngọc Bạch Hạo Thiên thần quang phát ra trên bảo tọa ngồi một tên mang theo mặt nạ nam tử, phía dưới, Tài Quyết ti thủ tọa tiến lên một bước nói: "Chưởng Giáo, lần này, kha Hạo Nhiên cùng Phu Tử hai người sinh tử quyết đấu, chúng ta xuất binh bị tiêu diệt Đường Quốc, theo thủ hạ đến xem, không cần thiết cũng làm cho Ma Tông Hoang Nhân a?" Tài Quyết ti thủ tọa, là một tên

hình dạng thon gầy lão giả, hắn nhìn về phía ngồi tại trong đại điện các cái Quốc Gia Đại Biểu - Jump Broadly nhân vật, sau cùng nhìn về phía ngồi một vị trí nào đó lên Đường, có chút phẫn hận nói.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 314: Biến Mất Năm Ngàn Năm Tháng

Chương 314: Biến mất năm ngàn năm tháng

"Hừ!" Ngồi tại trên đại điện Thiên Hạ Hành Tẩu Ma Tông Đường lạnh hừ một tiếng, lại là không nói thêm gì.

Đối mặt Tây Lăng Thần Điện mọi người la hét ầm ĩ âm thanh, hắn cũng là vẫn như cũ rất là bình thản.

"Với, hiện tại chúng ta nếu là đoàn kết lại, sau đó bị tiêu diệt Đường Quốc, mà không phải ở chỗ này ồn ào!" Mang theo mặt nạ Tây Lăng Chưởng Giáo trên mặt lạnh lẽo, trầm giọng nói ra.

Nhất thời, mọi người bị hắn vừa quát, trong nháy mắt an tĩnh lại.

Xác thực như thế, tuy nhiên, Tây Lăng Thần Điện từ trước đến nay Ma Tông bất hòa, Ma Tông phần lớn người đều là Tây Lăng Thần Điện người giết.

Mà lại, Ma Tông tín ngưỡng Minh Vương, cũng là một mực bị Tây Lăng Thần Điện chỗ không dung, nhưng chính là như thế, hiện tại, bọn họ muốn đoàn kết lại, tài năng bị tiêu diệt Đường Quốc.

Đường Quốc có một cái Lý chậm rãi, không thể không khiến bọn họ coi trọng.

Nguyệt Luân Quốc, sông lớn nước, sở hữu cường giả nhao nhao tụ tập Tây Lăng Thần Điện.

Không vì cái gì khác, chỉ vì một nguyên nhân, đó chính là bọn họ đều muốn chia cắt Đường Quốc cái này một tảng mỡ dày.

Tây Lăng Thần Điện chính đang thương nghị như thế nào chia cắt Đường Quốc.

Cùng lúc đó, Đường Quốc truyền ra một đạo thánh chỉ, Nữ Đế Lý Ngư tự mình hạ lệnh, phàm là xâm phạm Đường Quốc người, xa đâu cũng giết!

Nhưng mà, đạo này ý chỉ một chút, lại tựa hồ như không có đưa đến nhiều đại tác dụng, tại tu sĩ trong mắt xem ra, nếu như Đường Quốc mất đi thư viện ngọn núi lớn này thủ hộ, hết thảy đều là phù vân, Đường Quốc, chỉ có trở thành đợi làm thịt cừu non hạ tràng.

Bất quá, tất cả những thứ này đều cùng Giang Phong bọn họ không quan hệ.

Thiên Ngoại Thiên, vô số ngôi sao tại vỡ vụn, hai đạo nhân ảnh tại giao thủ, giao thủ ở giữa, chính là hủy thiên diệt địa thần quang.

Một lát sau, tại vô số Hỗn Độn Loạn Lưu bên trong, hai đạo nhân ảnh dần dần hiển hiện ra, Giang Phong đứng chắp tay, Phu Tử , đồng dạng đứng chắp tay.

Chỉ nghe Phu Tử bỗng nhiên ngửa mặt lên trời cười ha ha một tiếng nói: "Sư đệ, ngươi tu vi vượt quá ta ngoài ý muốn tài liệu, ngươi thật rất mạnh, có lẽ, đây mới thực sự là kha Hạo Nhiên."

"Sư huynh, ngươi cũng rất mạnh!" Phu Tử, xác thực rất mạnh, Giang Phong từ chối cho ý kiến tán đồng hắn cường đại.

"Ngươi thật lựa chọn làm sao như vậy?" Giang Phong quay đầu quét mắt một vòng mênh mông tinh không, Hắc Ám Tinh Không, không có thái dương cùng mặt trăng.

"000 năm trước, nơi này mặt trăng bị người hái đi, ta thọ nguyên cũng đã đến cuối cùng, là thời điểm mở ra cái kia hạn chế." Phu Tử vuốt râu, hoàn toàn như

trước đây, hắn rất là lạnh nhạt, giống như là nhìn thấu trong nhân thế nhao nhao nhốn nháo, hắn muốn ly khai.

"Không có ý định cùng các đồ đệ cáo biệt sao?" Giang Phong trong lòng có chút xúc động, đối với lão đầu này, thực bao nhiêu hắn vẫn còn có chút kính nể.

"Không, đã muốn rời khỏi, liền không cáo biệt." Phu Tử trầm mặc một lát, cuối cùng vẫn là lựa chọn im ắng cáo biệt.

"Ngươi có gì cần ta hỗ trợ sao?" Giang Phong nhìn lấy Phu Tử, nói.

"Ta đi, hi vọng ngươi có thể thay ta chiếu xem thư viện một hai, đây cũng là ta lão đầu này bỏ đi một gương mặt mo, cầu ngươi một lần đi." Phu Tử thở dài một hơi, ánh mắt bên trong lưu chuyển qua một tia nỗi buồn, như không phải là không có tất yếu, hắn thật không nguyện ý rời đi.

Thế nhưng là, hết thảy đều hắn là có một kết quả, hắn muốn ly khai.

"Ngươi yên tâm đi, ngươi nguyện vọng này, ta giúp ngươi đạt thành!" Giang Phong đáp ứng Phu Tử điều thỉnh cầu này, bởi vì hắn kính nể Phu Tử.

Bảo hộ thư viện, đối với hắn mà nói, còn không phải vấn đề lớn.

"Như thế, ta liền đi." Phu Tử giang hai cánh tay, một lần cuối cùng nhắm mắt lại, hưởng thụ hô hấp lấy trong hư không linh khí.

Hắn là đào thoát Vĩnh Dạ một tên nhân gian chí cường giả, bây giờ, hắn muốn ly khai, vì, là dẫn xuất Tây Lăng Thần Điện cái kia tiềm phục tại hậu trường người.

Tây Lăng Thần Điện Chưởng Giáo, một mực rất lợi hại thần bí, hắn là Hạo Thiên người phát ngôn, Phu Tử Hóa Nguyệt, hết thảy đều là vì kế tiếp Giang Phong khiêu chiến Hạo Thiên, mà làm chuẩn bị.

"Tồn tại ở một cái chớp mắt, tan biến tại nháy mắt!" Phu Tử giơ tay lên,

nhắm mắt đột nhiên mở ra, hai tay của hắn nhanh chóng kết xuất từng cái huyền ảo vô cùng thiên địa Thủ Quyết.

"Sư phụ!" Tựa hồ có cảm ứng, trong thư viện, truyền đến từng tiếng bi thương tiếng gọi ầm ĩ.

Quân mạch, Lý chậm rãi, ta màn, trữ khuyết bọn người, vành mắt phiếm hồng.

Bọn họ nhao nhao ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

Đồng thời, sở hữu cái thế giới này người, đều ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

Đại địa bên trên, không ngừng trôi nổi lên từng khối to lớn vô cùng lục địa.

Đó là Phu Tử đo đạc hôm khác, bây giờ, Phu Tử đem mang theo những này hắn đo đạc qua thổ địa, lấy thân thể Hóa Nguyệt.

Những cự đại đó miếng đất, tập hợp lại cùng nhau, sau cùng tại cao cao chân trời ngưng tụ thành một cái to lớn vô cùng tinh cầu.

Oanh. . .

Một tiếng cự đại Lôi tiếng vang lên, một đạo vang dội vĩ âm phảng phất từ xa xôi Thượng Cổ thời đại truyền đến, chỉ nghe lão giả kia thanh âm nói ra: "Ta là Phu Tử, nay lấy thân thể Hóa Nguyệt, chứng được Vạn Cổ Trường Tồn, hợp!"

Cuồn cuộn Thiên vang lên, Thiên Đạo cộng minh, khắp nơi, Thiên Động, đều là phát ra ầm ầm thanh âm.

Trên bầu trời, bộc phát ra một trận xán lạn vô cùng nhu hòa ánh trăng.

Một đêm này, tinh không óng ánh khắp nơi.

Tất cả mọi người nhìn thấy chưa bao giờ nhìn qua cảnh tượng, cái thế giới này không có trăng sáng, bây giờ, bọn họ nhìn thấy.

Tất cả mọi người, chớ không quỳ lạy trên mặt đất, bọn họ đang cầu khẩn, bọn họ tại cúng bái.

Phu Tử Hóa Nguyệt ý nghĩa, mười phần trọng đại.

Hắn tại đền bù phương thiên địa này thiếu thốn pháp tắc, đồng thời, cũng tại vì tiếp đó, Giang Phong hành động mà cống hiến một phần lực lượng.

Kha Hạo Nhiên khiêu chiến qua Hạo Thiên, mà không chết, Phu Tử tin tưởng hắn, nhìn qua đỉnh đầu này vòng to lớn vô cùng mặt trăng.

Này từ trong ra ngoài bạo phát đi ra sáng chói ánh trăng.

Giang Phong trầm mặc hồi lâu, sau cùng hướng vòng trăng tròn thật sâu cúi đầu.

Một khắc cuối cùng, Phu Tử thân ảnh hiển hiện ra, hắn nhìn về phía Giang Phong, mỉm cười, gật gật đầu.

Tuy nhiên không nói gì thêm, nhưng là ánh mắt kia chỗ toát ra ý đồ đến nghĩ, Giang Phong lại là đã minh.

Tây Lăng trong thần điện, nguyên bản chính đang thương nghị mắng như thế nào bị tiêu diệt Đường Quốc Tây Lăng Chưởng Giáo bọn người, cũng là nghe được Phu Tử này cuồn cuộn Phiêu Miểu Thiên Âm.

Bọn họ đồng thời tâm thần khẽ giật mình.

Tây Lăng Chưởng Giáo cũng là hơi sững sờ, "Phu Tử Hóa Nguyệt?" Hắn hiển nhiên có chút không dám xác định, thế nhưng là khi hắn ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời lúc, hắn lại là tin tưởng sự thật này, nương theo lấy mà tới là một loại trước đó chưa từng có nhẹ nhõm.

"Phu Tử này lão bất tử rốt cục biến mất, kế hoạch chúng ta tiến một bước dài." Tây Lăng Thần Điện một tên trưởng lão có chút hưng phấn nói.

Tài Quyết ti thủ tọa nhíu mày, "Phu Tử tuy nhiên Hóa Nguyệt, thế nhưng là này kha Hạo Nhiên còn không có Hóa Nguyệt."

Đúng vậy a, kha hạo nhưng cái tên điên này còn chưa có chết, Tây Lăng Chưởng Giáo mi đầu cũng là thật sâu nhăn lại.

Hắn cũng không phải là rất lợi hại e ngại Phu Tử, nếu như nói hắn muốn nhất đều sẽ chết, này không thể nghi ngờ là Giang Phong.

Phu Tử là cái hội giảng nguyên tắc người, thế nhưng là Giang Phong không biết.

Sông người điên, là một cái triệt để người điên, điên lên, liền chính hắn cũng đau đầu hơn.

"Trước xem tình huống một chút, hết thảy, yên lặng nhìn biến!" Tây Lăng Chưởng Giáo nhíu mày, sau cùng nói như thế.

Tất cả mọi người trong lúc nhất thời, đều chú ý tới sự tình tiến triển đứng lên, vượt quá nhất trí.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 315: Ngoài Thành Lầu Các

Chương 31: Ngoài thành lầu các

Phu Tử Hóa Nguyệt, từ đó, nhân gian trên trời, treo như vậy một vòng to lớn vô cùng trăng tròn, nó tản ra sáng chói quang huy.

Cũng là từ lúc này bắt đầu, thế gian đều truyền một cái tin đồn, cái kia chính là thư viện kha Hạo Nhiên cùng Phu Tử hai người đã song song vẫn lạc.

Tin tức này truyền ra, trong nháy mắt tựa như là đốt một điếu ngòi nổ.

Tây Lăng đại quân rốt cục xác định một sự thật, đó chính là bọn họ tiến công Đường Quốc thời cơ đến.

Tây Bắc Hoang Mạc, Ma Tông Hoang Nhân bộ lạc, ngay tại triệu tập đại quân, nhưng mà, một ngày này, Hoang Nhân thủ lĩnh, Thiên Hạ Hành Tẩu —— Đường, lại là nhận một phong đến từ muội muội của hắn Đường tiểu đường bí mật thư tín, thư tín lên như thế viết đến: "Ngô Huynh thân khải, muội Đường tiểu đường, ngày gần đây cùng Kha tiên sinh ở chung, âm thầm hiểu biết, người này thực lực thâm bất khả trắc, hiện nay, hắn đã truyền ta Hạo Nhiên Kiếm tu luyện pháp, Hạo Nhiên Kiếm cùng sở hữu chín tầng, năm đó, hắn vẻn vẹn tu luyện tới tầng thứ hai, liền thượng thiên đánh với Hạo Thiên một trận mà không chết, bây giờ, nhiều năm qua đi, hắn tu vi đến tột cùng đến nơi nào? Mà lại, ta tu luyện Hạo Nhiên Kiếm, mơ hồ trong đó, ta vẫn như cũ có thể cảm ngộ đến thiên địa này Hạo Nhiên Kiếm khí cũng vì tiêu tán, âm thầm, này cỗ khí tức cường đại đang ngủ đông, nếu là công Đường, hậu quả không thể tưởng tượng, muội nhìn

huynh có thể nghĩ lại!" Đường tiểu đường lưu bút.

Đường tiểu đường ở trong thư như thế viết đến.

Ma Tông thủ lĩnh Đường đọc xong trong thư nội dung, hậu cửu lâu không nói, sau cùng, tại chúng người trong Ma tộc ánh mắt không giải thích được bên trong, tuyên bố 10 vạn Hoang Nhân hủy bỏ lần này đi theo Tây Lăng đại quân tiến công Đường Quốc quyết định.

"Ta liền nói, Ma Tông dư nghiệt cũng là một chút nhát gan tham sống sợ chết đồ,vật, Chưởng Giáo đại nhân trước liền không nên mời đến Ma Tông phế vật, Đường." Tiến về Đường Quốc trên đường, trùng trùng điệp điệp Tây Lăng trong đại quân, một tên Độc Nhãn thấp bé nam tử như thế thầm nói.

"Bọn này sợ chết đồ chơi, trèo lên ta làm xong tiến công Đại Đường sự tình, kế tiếp cũng là bọn họ." Một tên khác Tây Lăng Thần Điện Thần Quan nói ra.

"Ha-Ha, Hoang Nhân cô nàng thế nhưng là từng cái đầy đặn cực kì, lần này , chờ chúng ta tiến công xong Đường Quốc, kế tiếp tiến công, cũng là Hoang Nhân." Một tên mập mạp tên hèn mọn sát nước bọt nói ra

"Hừ!" Một tên bà lão tựa hồ rất bất mãn hắn loại này cặp mông bộ dáng, lạnh hừ một tiếng, không để ý đến hắn.

"Tốt, đều nâng lên tinh thần, Chưởng Giáo đại nhân bàn giao nhiệm vụ, các ngươi không cho phép thất bại!"

Tây Lăng Thần Điện Tài Quyết ti thủ tọa, đây là người khôi ngô lão giả.

Hắn vừa mới mở miệng, nhất thời, tất cả mọi người đều an tĩnh lại, không có một cái nào còn dám nói thêm cái gì.

Tây Lăng đại quân tại trùng trùng điệp điệp lái hướng Đường Quốc biên cảnh.

Đường Quốc biên cảnh, không có ngày xưa trang nghiêm, sở hữu thủ tướng binh lính cùng dân chúng trong thành, nhao nhao uống chén rượu lớn, ngoạm miếng thịt lớn, bởi vì bọn hắn rất rõ ràng, có lẽ qua hết một ngày này, bọn họ liền không có cơ hội kia lại ăn đến mỹ vị đồ ăn, vì đó, bọn họ rất lợi hại trân quý hiện tại sinh hoạt.

Thư viện, hôm nay, một tên mặc áo đỏ nữ tử từ trong thư viện đi ra, nàng trên đường đi dọc theo phố lớn ngõ nhỏ, trong tay cầm một quyển tấm da dê, phía trên vòng không ít tiêu ký.

Nàng trên đường đi dọc theo quyển da cừu phía trên tiêu ký, cuối cùng đi đến một tòa cổ kính trước phủ đệ, ngẩng đầu nhìn liếc một chút trước phủ đệ này hai khỏa nở đầy Hàn Mai Mai Hoa, sau cùng đẩy ra phủ đệ đại môn, đi vào.

Nàng một bộ áo đỏ, tựa như trời đông giá rét bên trong Hàn Mai, cho người ta một loại lãnh khốc bá khí, nàng là Diệp Hồng cá.

Rất nhanh, đi qua hành lang, đi qua lầu các Tiểu Tạ, sau cùng Diệp Hồng cá đi vào bên ven hồ dừng bước, nàng lẳng lặng nhìn ngồi tại bên ven hồ bạch y nam tử kia.

Hắn là như thế không giống bình thường, hắn là trên cái thế giới này đứng được tối cao nam nhân.

Hắn là Giang Phong.

Một hơi gió mát thổi tới, nam tử tóc dài bị thổi lên, phiêu tán trong hư không.

Tay áo tung bay, để hắn nhìn không giống như là cái thế giới này phải có nam tử, hắn là như vậy cao quý.

Nam tử đang câu cá , bất quá, ngay tại Diệp Hồng cá tiến đến một khắc này, trong tay nam tử cần câu lại là đình chỉ run run, nam tử thả ra trong tay cần câu, nhìn về phía Diệp Hồng cá.

Trong mắt lóe lên một vòng kinh ngạc sắc đạo: "Ngươi là như thế nào tìm tới nơi này đến?"

Nữ tử áo đỏ nghe vậy, lại là cười một tiếng, "Thế gian người đều là lấy vì tiên sinh đã ly thế, lại không biết tiên sinh vẫn như cũ vẫn tồn tại tại trong thiên địa này, đỏ cá liền biết, tiên sinh không có khả năng thật rời đi."

"Đã lựa chọn ẩn thế, ngươi cần gì phải tìm ta, ngươi lần này đến đây, muốn đến định là có chút nguyên nhân đi." Giang Phong xuyên thấu qua hư không, hắn nhìn thấy Diệp Hồng trong mắt cá không cam lòng cùng phẫn nộ, nàng chịu khi dễ.

"Ta muốn trở nên mạnh hơn, để những cái kia khi dễ qua ta người, nhận phải có trừng phạt." Diệp Hồng cá nhìn Giang Phong, nói ra trong lòng mình suy nghĩ.

"Lấy ngươi thiên phú, mười năm, liền có thể từ Động Huyền đỉnh phong, bước vào hiểu số mệnh con người cảnh, thậm chí có thể tu luyện hiểu số mệnh con người đỉnh phong, đến lúc đó, ngươi lại báo thù, có gì không thể?" Giang Phong nhìn lấy có chút không cam lòng Diệp Hồng cá, nói như thế.

"Đáng tiếc ta đợi không thời gian dài như vậy, ta muốn mạnh lên, ta muốn học ngươi Hạo Nhiên Kiếm." Diệp Hồng cá nói.

"Lý do!" Giang Phong nói.

"Không phải mới vừa đã đã nói với ngươi sao?" Diệp Hồng cá im lặng trợn mắt trừng một cái.

"Ngươi muốn học ta Hạo Nhiên Kiếm, cũng không phải dễ dàng như vậy học, còn nữa nói, chính ngươi đến tột cùng chuyện gì xảy ra ta cũng không rõ ràng, vì cái gì ta muốn dạy ngươi, nói trắng ra, ngươi ta vô duyên vô cớ, ta vì sao muốn dạy ngươi, ngươi là người thế nào của ta?" Giang Phong trực tiếp một phen trong nháy mắt để Diệp Hồng cá cả người thân hình khẽ giật mình.

Giang Phong nói không sai.

Diệp Hồng cá cùng hắn căn vốn không hề có quen biết gì, hắn tại sao phải giúp Diệp Hồng cá, chỉ bằng Diệp Hồng cá kêu lên hắn một tiếng tiền bối, vì đó chính mình liền muốn dạy nàng Hạo Nhiên Kiếm, thế gian miễn phí bữa trưa, không khỏi quá nhiều?

"Lần này ta về Tây Lăng, bọn họ vũ nhục ta, đồng thời, đem ta toàn thân quần áo đều cởi sạch, ta mất đi trinh tiết, ta là một cái không sạch sẽ nữ nhân, vì đó, ta muốn những cái kia khi dễ qua ta người, hết thảy chết đi, nếu có thể mạnh lên, để cho ta trả bất cứ giá nào đều có thể, thậm chí. . . Thậm chí thân thể ta, ta đều có thể trả giá." Diệp Hồng cá cắn cắn môi đỏ, một vòng máu tươi chảy ra, không có bất kỳ cái gì một khắc, nàng tâm nghĩ như vậy phải cường đại qua.

"Trong mắt của ta, nữ nhân tầng mô kia không có bị xuyên phá, này không coi là mất đi trinh tiết, nói cách khác, như là nam nhân không có cùng ngươi kết hợp, ngươi liền không tính mất đi trinh tiết, thực, ngươi không cần như thế." Giang Phong quét mắt một vòng cưỡng tính khí Diệp Hồng cá, khuyên nhủ.

"Thế nhưng là, trong lòng ta khẩu khí kia vô pháp đưa ra tâm lý, ta oán niệm hận bọn hắn." Diệp Hồng cá nắm quyền đầu, ngón tay thật sâu khảm vào trong lòng bàn tay, giọt giọt máu tươi giọt rơi trên mặt đất, thế nhưng là nàng cũng không có cảm thấy đau, cũng không có đau kêu thành tiếng.

"Nhìn như vậy đến, ngươi muốn học ta Hạo Nhiên Kiếm rất khó, bởi vì nó không thích hợp tâm cảnh bất ổn, một lòng chỉ nghĩ đến báo thù người học." Giang Phong lắc đầu, còn là phủ định Diệp Hồng cá kiên trì muốn bái sư quyết định.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 316: Ta Muốn Học Hạo Nhiên Kiếm, Chỉ Vì Giết Hết Nhục Ta Người

Chương 316: Ta muốn học Hạo Nhiên Kiếm, chỉ vì giết hết nhục ta người

"Vì cái gì ta liền không thể học, ngươi không phải nói sao, ta cần thời gian mười năm, này liền có thể nhập hiểu số mệnh con người, thậm chí là hiểu số mệnh con người đỉnh phong, như thế, chẳng lẽ còn không đủ để chứng minh ta thiên phú còn có thể sao? Vì sao ta liền không thể học." Diệp Hồng Ngư con mắt có chút phát hồng, nàng có loại rất muốn khóc xúc động, đó là bởi vì nàng không cam lòng.

Nàng muốn học Giang Phong Hạo Nhiên Kiếm, nhưng vì sao Giang Phong hết lần này tới lần khác không dạy nàng.

"Cho ta qua đánh một chậu nước nóng đến, ta muốn rửa chân." Giang Phong nâng lên chân, trực tiếp cởi giày vải, hướng Diệp Hồng Ngư ra hiệu nói.

Diệp Hồng Ngư khẽ giật mình, chỉ chỉ chính mình nói: "Ngươi nói để để ta đi lấy nước rửa chân cho ngươi?"

Nàng vẫn là trước sau như một loại kia bá khí, giống như là trời đông giá rét bên trong Hàn Mai, có loại rất lợi hại không khuất phục quật cường.

"Nếu như ngươi không nguyện ý, hiện tại có thể chọn rời đi nơi này." Giang Phong nhìn một chút Diệp Hồng Ngư, có loại im lặng cảm giác nổi lên trong lòng, xem ra, Diệp Hồng Ngư tựa hồ còn không có phát giác được chính mình trước mắt tình cảnh.

"Ta. . . Ngươi sẽ không phải coi ta là làm ngươi nô tỳ a?" Diệp Hồng Ngư cắn cắn miệng môi, oán hận nhìn lấy Giang Phong, nói như thế.

"Đã muốn đề cao mình thực lực, không có nửa điểm trả giá có thể là không được." Giang Phong dò xét liếc một chút quật cường Diệp Hồng Ngư, một lần nữa ngồi trở lại thân thể, cầm lấy cần câu, tiếp tục câu cá.

Vô luận Diệp Hồng Ngư nói cái gì, hắn cũng là không để ý tới nàng.

Sau cùng, Diệp Hồng Ngư cái này kiêu ngạo nữ tử cuối cùng vẫn là khuất phục, đối mặt Giang Phong tính khí, nàng lần thứ nhất tại Giang Phong trước mặt lộ ra bất đắc dĩ thần sắc.

Cứ như vậy, Giang Phong ngồi tại bên ven hồ, một bên câu cá, một bên hưởng thụ lấy Diệp Hồng Ngư cho mình rửa chân.

"Ngươi tựa hồ tâm lý rất lợi hại không tình nguyện? Mà lại, tay ngươi pháp rất lợi hại vụng về!" Nhìn lấy ngồi xổm ở trước mặt mình, tóc rủ xuống tại trên đầu gối của mình Diệp Hồng Ngư, cảm thụ được nàng cái kia có chút vụng về tay vò tại chính mình trên chân, Giang Phong nhíu nhíu mày nói ra.

"Tay ta chỉ biết giết người." Diệp Hồng Ngư ngẩng đầu, có chút quật cường nhìn lấy Giang Phong, khẽ cắn môi nói ra.

"Ta Hạo Nhiên Kiếm, tuy nhiên cũng có thể giết người, nhưng nó càng thích hợp tại loại kia tính cách bình thản người, ngươi muốn học tập, lấy ngươi bây giờ tâm tính, tựa hồ còn thiếu rất nhiều." Giang Phong nhếch miệng lên một vòng ý cười, đối Diệp Hồng Ngư oán trách đưa không để ý tới.

Diệp Hồng Ngư loại nữ nhân này, duy chỉ có cường thế hơn nàng, thả tài năng kềm chế được hắn.

"Hừ!" Diệp Hồng Ngư nghe vậy, cũng chỉ có thể nhẹ nhàng lạnh hừ một tiếng, cho dù trong nội tâm nàng có trăm ngàn loại không cam lòng, thế nhưng là

nàng lại có thể thế nào?

"Ta đói bụng, qua cho ta nấu cơm!" Giang Phong hưởng thụ xong diệp đại mỹ nữ cho mình làm đủ tắm, lại một lần nữa đối với hắn yêu cầu nói.

"Ngươi quá phận đi, ta lại không biết làm cơm!" Diệp Hồng Ngư nhíu nhíu mày, có chút không tình nguyện.

"Đây là bí tịch, có nó, ngươi tự nhiên có thể làm ra một tay thức ăn ngon." Giang Phong trực tiếp ném cho Diệp Hồng Ngư một bản thực đơn, đây là hắn tại Tần Thời Minh Nguyệt, Bào Đinh nơi đó lấy ra.

"Thế nhưng là, không có đồ ăn, ta làm thế nào?" Tiếp nhận Giang Phong ném đến thực đơn, cảm nhận được bên trong này cuồn cuộn làm đồ ăn tri thức, Diệp Hồng Ngư trong nháy mắt khẽ giật mình, tiếp theo vô ý thức hỏi.

"Trong phòng bếp cái gì cần có đều có, thịt rồng, Kỳ Lân thịt, đều có." Giang Phong chỉ chỉ nhà bếp, rất là nghiêm túc nói.

Diệp Hồng Ngư sắc mặt tối đen, có chút im lặng muốn đậu đen rau muống, còn thịt rồng? Ngươi thế nào không lên Thiên.

Nàng trực tiếp quay người, không nhìn Giang Phong cái tên điên này nói tiếp, quay người tiến vào hướng nhà bếp phương hướng đi ra, bắt đầu công việc lu bù lên.

Không có cách, vì có thể học được Giang Phong tuyệt kỹ, rửa sạch nhục nhã, dù cho trong lòng trăm ngàn không muốn, Diệp Hồng Ngư cũng nhận.

"Còn chưa đủ vị, muối thả hơi ít, nhìn nhiều nhìn ta cho ngươi quyển kia thực đơn." Trên bàn cơm, bày không ít thức ăn mỹ vị, không qua sông Phong vẫn còn có chút bắt bẻ nói.

Diệp Hồng Ngư nhất thời liền bất mãn, nàng cắn cắn môi đỏ mọng nói: "Đây là ta lần thứ nhất cho nam nhân nấu cơm, ngươi hắn là cảm thấy vinh hạnh. . ."

Thế nhưng là tiếng nói còn chưa nói xong, Giang Phong lại là kẹp một khối thịt kho tàu, chen lời nói: "Nói như ngươi vậy liền không đúng, giống như là ta xin ngươi nấu cơm cho ta ăn một dạng? Nếu như chính ngươi cảm thấy rất lợi hại ủy khuất, không nguyện ý nấu cơm cho ta, vậy được, ngươi bây giờ đại khái có thể rời đi, ta nhưng không có ép buộc ngươi vì ta làm chút nô tỳ cái kia làm việc, hết thảy, đều là ngươi tự nguyện mà thôi."

Giang Phong đi rồi mấy ngụm cơm, nhìn lấy bị tức đến có chút sắc mặt tái xanh Diệp Hồng Ngư, lại là mặt mang ý cười nói.

Diệp Hồng Ngư nhất thời trên mặt cứng lại, tựa hồ Giang Phong nói đến cũng Vô Đạo lý, trên thực tế cũng quả thật là như thế, nàng hiện tại muốn cầu cạnh Giang Phong.

Thời gian, vẫn như cũ từng ngày tại qua.

Một ngày này, Diệp Hồng Ngư cho Giang Phong mang đến một tin tức, cái kia chính là Tây Lăng trăm vạn liên quân đã hướng Đường Quốc xuất phát.

Mấy ngày qua, Đường Quốc biên cảnh tử thương vô số.

"Ngươi chẳng lẽ không dự định giúp đỡ Đường Quốc sao?" Diệp Hồng Ngư có chút không hiểu nhìn lấy Giang Phong, vì sao đến bây giờ, cái này Thần Kỳ Nam Tử như trước vẫn là một bộ như thế phong khinh vân đạm thái độ.

"Đường Quốc, cần chính mình cứu vãn, ta tại sao phải giúp Đường Quốc?" Giang Phong giương mắt quét Diệp Hồng Ngư liếc một chút, nói ra một cái để Diệp Hồng Ngư có chút im lặng lý do.

Xác thực, Đường Quốc Tam Hoàng Đế Lý Hồn tròn trước làm ra vũ nhục Giang Phong sự tình, Giang Phong xác thực không có lý do gì đi giúp Đường Quốc, hắn là thư viện người, có lẽ, chỉ có thư viện đến sinh tử tồn vong một khắc này, hắn mới sẽ ra tay.

Đường Quốc binh lính, vẫn ở chỗ cũ lấy tăng trưởng tốc độ giảm bớt, đây là tất nhiên sự tình.

"Nghe nói gần nhất trữ khuyết muốn cùng Hạ Hầu ước chiến Đại Minh Hồ bờ, việc này ngươi biết không?" Trữ khuyết, cuối cùng muốn cùng Hạ Hầu nhất chiến, chuyện này, đã truyền khắp toàn bộ Kinh Thành, không người không hiểu, không ai không biết.

"Ngươi không có ý định giúp hắn một chút sao?" Diệp Hồng Ngư nhìn lấy y nguyên nhàn nhã câu cá Giang Phong, nhịn không được mở miệng nói.

Giang Phong rốt cục có chút im lặng ngẩng đầu liếc hắn một cái, nói: "Cùng Hạ Hầu ước chiến, hết thảy đều muốn dựa vào chính hắn, vì cái gì ta liền muốn ra tay giúp đỡ?"

"Thế nhưng là. . ." Diệp Hồng Ngư còn muốn nói điều gì, Giang Phong lại là trực tiếp đưa tay ngắt lời nói: "Không có cái gì có thể là, đừng quấy rầy ta câu cá." Giang Phong trực tiếp khoát tay, để Diệp Hồng Ngư ngoan ngoãn một bên ngốc qua.

"Ta. . ." Diệp Hồng Ngư ngữ khí một nghẹn, bất quá lại là không có tiếp tục nói thêm cái gì.

Thời gian, từng giây từng phút trôi qua, Đường Quốc cùng Tây Lăng liên quân chiến tranh vẫn ở chỗ cũ tiếp tục.

Rốt cục, ba ngày sau, trữ khuyết ước chiến Hạ Hầu tại Đại Minh Hồ, một chuyện, rốt cục bắt đầu.

Một ngày này, trên đường cái, một người mặc áo đỏ, dung mạo vô cùng tuyệt mỹ nữ tử đi tại trên đường cái, nàng vừa xuất hiện, lập tức liền hấp dẫn vô số Hùng Tính ánh mắt.

Nàng thật rất xinh đẹp.

Tại nữ tử bên người, một tên đục người khoác Hắc Sắc Đấu Bồng nam tử phiêu nhiên ở cùng nhau tiến lên, hai cái kỳ dị tổ hợp, lộ ra dở dở ương ương.

Nhưng là, nhưng không ai tiến lên nói cái gì.

"Nghe nói sao? Hôm nay Đại Minh Hồ bờ, Hạ Hầu Hòa thư viện mười Tam tiên sinh hôm nay muốn sinh tử đấu, cũng không biết giữa bọn họ đến ai thua ai thắng?" Trên đường, Giang Phong cùng Diệp Hồng Ngư hai người có thể nghe được một chút Đường Quốc tu sĩ chính đang nghị luận trữ khuyết cùng Hạ Hầu hai người sự tình.

Bọn họ mỗi một cái đều là mặt mũi tràn đầy bát quái biểu lộ, giống như sắp giao đấu người là chính bọn hắn một dạng, người cũng là phức tạp như vậy.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 317: Trữ Khuyết Vs Hạ Hầu

Chương 317: Trữ khuyết vs Hạ Hầu

Một đường tiến lên, Giang Phong cùng Diệp Hồng Ngư, hướng Nhạn Minh hồ chỗ phương hướng đi đến, Nhạn Minh hồ, nơi đó lúc này đã bị rất nhiều hoàng cung thị vệ cho bắt đầu phong tỏa.

Nhưng khi Diệp Hồng Ngư đưa ra Tây Lăng Thần Điện thân phận về sau, rất nhanh, bọn họ thuận lợi tiến vào Nhạn Minh hồ.

Lúc này, Nhạn Minh bên hồ, đứng không ít xem chừng tình huống người.

Thiên đang có tuyết rơi, Nhạn Minh hồ kết lên một tầng thật dày băng.

Thư viện mười Tam tiên sinh trữ khuyết cùng Hạ Hầu hai người liền đứng trên mặt hồ bên trên, bọn họ đối mắt nhìn nhau mắng, ánh mắt bên trong, tràn ngập sát ý.

Loại này vô hình sát ý, lại là có thể để chung quanh vây xem Đường Quốc tu sĩ cùng Đường Quốc quan viên đều cảm nhận được một cỗ lãnh ý.

Hai người đã ký kết dưới Sinh Tử Khế Ước, thư viện cùng Đường Quốc tu sĩ đều không thể nhúng tay.

Mà lại, lần này, Hạ Hầu vận dụng không ít năng lượng, nàng mời đến không ít tu vi không tệ tu sĩ, kiềm chế lại thư viện nhất phương thế lực.

Liền xem như thư viện muốn muốn xuất thủ, đoán chừng cũng có chút khó khăn.

"Khi còn bé tại Trường An Thành bốn năm, là ta đời trước cùng đời này vui sướng nhất thời gian, khi đó ta cái gì đều không cần nghĩ, cái gì đều không cần học, ta chỉ cần hưởng thụ phụ mẫu sủng ái, cùng bạn chơi đùa giỡn, vụng trộm nhìn tướng quân thư tịch, đáng tiếc là những thời gian đó bị ngươi hủy." Trữ khuyết đứng trên mặt hồ bên trên, hắn rốt cục thừa nhận thân phận của mình.

Trữ khuyết vốn là Tướng Quân Phủ canh cổng dưới phòng người một đứa bé, tuy nhiên gia đình hắn xuất thân không tốt, nhưng tướng quân là người tốt, hắn cùng cha mẹ mình cũng coi như sinh hoạt an ổn, đáng tiếc, Hạ Hầu xuất hiện khiến cho hắn mất đi thân nhân mình. Sau Hạ Hầu còn phải nhổ cỏ tận gốc, trữ khuyết hận Hạ Hầu sát hại cha mẹ mình, hận hắn để cuộc đời mình trở nên hắc ám, vì đó trữ khuyết vẫn muốn diệt trừ Hạ Hầu.

006AUUK Hly1 F pg p F S 20 JJ347 p2 D MCu0z. CJ pg

Trừ Gia Cừu nhân tố, trữ khuyết giết Hạ Hầu còn có đạo nghĩa nhân tố, tại trữ khuyết xem ra, Hạ Hầu cũng là cái nhân vật phản diện, trữ khuyết tại trở thành mười Tam tiên sinh về sau, từng lọt vào ba phe nhân mã truy sát, Chương một đội nhân mã cũng là Hạ Hầu, đội thứ hai là Thân Vương, đội thứ ba là Tây Lăng Long Khánh Hoàng Tử.

Hạ Hầu biết được trữ khuyết có thể là tướng quân di cô, sát ý mãnh liệt, trữ khuyết vì trừ ác, vì bảo vệ mình không thể không giết Hạ Hầu.

Hạ Hầu Hòa muội muội mua hè thân phận chân thật là Ma Tông người, mua hè trở thành Đại Đường Hoàng Hậu về sau, Hạ Hầu cũng trở thành hoàng đế Lý trọng dễ tướng tài đắc lực.

Bởi vì ngộ phán, tướng quân bị nhận vì gia tộc bên trong xuất hiện Minh Vương tử, Hạ Hầu xem như người chỉ huy, chém đầu cả nhà Tướng Quân Phủ, trữ khuyết cứ như vậy vượt qua điên phổi Lưu Ly sinh hoạt.

Chưa từng có giờ khắc này, hắn muốn một người chết.

Hắn hận cái này hủy gia viên của mình nam tử, chính là bởi vì hắn, chính mình những năm này trôi qua nơm nớp lo sợ, bao giờ cũng, không nghĩ giết chết người trước mắt, chính là bởi vì người này, hắn nỗ lực liều mạng thư viện, từ một cái không thể tu luyện phế vật, bước vào Động Huyền điên phong cảnh giới.

Hết thảy, đều là vì báo thù.

"Không nghĩ tới năm đó tiểu nghiệt súc lại còn còn sống, như thế để cho ta có chút ngoài ý muốn, bất quá những này đều không trọng yếu, trọng yếu là ngươi mười Tam tiên sinh, hôm nay, sẽ chết, hết thảy ân oán, đều sẽ kết thúc." Ăn mặc kim quang lóng lánh áo giáp nam tử nhìn đứng ở trên mặt hồ trữ khuyết, nói như thế.

Hắn trong giọng nói vô cùng khát máu, hôm nay, hắn muốn giết chết trữ khuyết cái này để hắn ngày đêm quải niệm người.

"Ngươi không khỏi quá tự tin?" Trữ khuyết nắm chặt quyền đầu, nhìn hằm hằm Hạ Hầu, vô cùng oán hận.

"Ha ha ha, giao ra Hạo Nhiên Kiếm, có lẽ, ta có thể tha thứ ngươi một cái mạng chó!" Hạ Hầu nhìn về phía trữ khuyết, trong mắt vô cùng nóng rực.

Hạo Nhiên Kiếm, chính là thiên hạ tối cường giả Giang Phong thành danh tuyệt kỹ.

Hạ Hầu cái này sùng bái lực lượng cuồng nhân tự nhiên vô cùng hy vọng có thể đạt được.

"Vậy liền nhìn xem ngươi có hay không bản sự kia cầm." Trữ khuyết lạnh hừ một tiếng, chán ghét nhìn Hạ Hầu liếc một chút, trực tiếp từ sau đọc xuất ra ba thanh trường kiếm, cùng nhau bắn ra, nguyên khí 13 tiễn, trong nháy mắt phá không bắn ra, mang theo ầm ầm không khí chảy, đột nhiên công hướng Hạ Hầu.

Hạ Hầu hừ lạnh một tiếng , đồng dạng cầm lấy trường thương trong tay, liên tục huy động, đánh bay mũi tên.

Không khí không ngừng phát ra tiếng nổ đùng đoàng, hai người chiến đấu hết sức căng thẳng.

Oanh. . .

Liên tục chiến đấu, rất nhanh, trữ khuyết bị đè lên đánh, cả người hắn bị Hạ Hầu một cái cán thương đánh trúng ở ngực, cứ thế mà bị đính đến bay lên, sau cùng hung hăng nện vào trong mặt hồ.

Kết thật dày một tầng Băng Hồ mặt, bị cứ thế mà ném ra một cái to lớn vô cùng lỗ thủng.

"Ha ha ha, thư viện mười Tam tiên sinh xem ra cũng không gì hơn cái này." Hạ Hầu từ trên trời giáng xuống, rơi vào trữ khuyết trước mặt, trong mắt tràn ngập sát ý, cùng điên cuồng sắc, châm chọc nói.

Trữ khuyết, vết thương chằng chịt, hắn dùng hết lực lượng toàn thân, lại không cách nào thương tổn Hạ Hầu một điểm, đây là một loại để người tuyệt vọng sự tình.

Bên ven hồ, tất cả mọi người đang quan sát tình huống, bọn họ đều rất trầm mặc, loại tình huống này, là tất nhiên, bởi vì bọn hắn đều cho rằng, Hạ Hầu Hòa trữ khuyết quyết chiến, sau cùng khẳng định là Hạ Hầu thắng.

"Thật sự là ngu xuẩn, không hảo hảo dùng ta Hạo Nhiên Kiếm qua quyết chiến Hạ Hầu, lại dùng trắng sông lớn kiếm ý đến đối chiến, đây không phải tìm đường chết là cái gì, tại sao có thể ngu xuẩn như vậy?" Giang Phong có chút im lặng chửi một câu.

Một bên vừa mới có chút lo lắng trữ khuyết Diệp Hồng Ngư nghe vậy, lại là sắc mặt có chút xấu hổ, "Thực sông lớn kiếm ý, là ta ngẫu nhiên dưới đạt được,

ta tặng cho trữ khuyết, lại không nghĩ rằng cho hắn ngược lại tăng thêm phiền phức."

Sông lớn kiếm ý, là liễu trắng thành danh tuyệt kỹ.

Đã từng, hai mươi năm trước, liễu trắng vẫn là một tên không có cao thủ thành danh, hắn đã từng hữu duyên gặp qua Giang Phong một mặt.

Từ đó hướng kha Hạo Nhiên thỉnh giáo, lúc ấy, kha Hạo Nhiên cũng không có truyền thụ cho hắn cái gì, mà chính là hướng hắn đưa ra một cái yêu cầu, cái kia chính là "Thai nghén một cái Thiên Hạ Kiếm, hai mươi năm!"

Liễu làm cho chơi lúc đáp ứng, đồng thời, đạt được Giang Phong chỉ điểm.

Về sau, hắn lĩnh ngộ ra chính mình tuyệt kỹ, "Sông lớn kiếm!"

Đồng thời, đem chính mình sông lớn kiếm ý lạc ấn tại một quyển tấm da dê bên trong, liền là muốn chính mình ngày sau có cái truyền thừa.

Diệp Hồng Ngư ngẫu nhiên đạt được sông lớn kiếm ý, đồng thời tu luyện nó, thực lực đột nhiên tăng mạnh.

Thế nhưng là, trữ khuyết không thích hợp tu luyện sông lớn kiếm ý loại này tốc thành công pháp.

Thực, Hạo Nhiên Kiếm thích hợp hắn hơn.

Hạo Nhiên Kiếm, không thuộc về thế gian này công pháp, tại trải qua Giang Phong mấy lần cải biến, Hạo Nhiên Kiếm, chính thức có được cửu tầng cảnh giới, bên trong mấy tầng, chỉ là Giang Phong một cái thôi diễn, về phần có thể hay không bước vào những cảnh giới kia, trước mắt, Giang Phong còn khó nói.

Dù sao, rất khó khăn.

Hắn đã là Thất Giai thực lực, tương đương với che trời vị diện Tiên Đài Tam

Cảnh giới.

Nhưng mà, đối với Giang Phong tới nói, dạng này thực lực, cuối cùng vẫn là có chút yếu, tiếp đó, hắn khẳng định còn muốn tiếp tục đột phá.

Mà lại, hắn bây giờ mỗi ngày thực lực cũng đồng dạng tại tăng cường.

Bao giờ cũng, đều đang thay đổi mạnh.

Hạo Nhiên Kiếm, người nếu không phải nó cường đại, mà chính là tu luyện loại công pháp này , có thể cướp bóc cái thế giới này Thiên Địa Pháp Tắc.

Giang Phong thành công lĩnh ngộ ra Thất Quyển Thiên Thư lên ảo nghĩa, hắn đang chờ đợi một cơ hội, một cái có thể cho hắn bước vào Bát Giai cảnh giới cơ hội.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 318: Hạo Nhiên Kiếm Uy Lực

Chương 318: Hạo Nhiên Kiếm uy lực

Đề cử đọc: Tu chân bốn vạn năm, Mạt Thế đại nấu lại, đồng tôn, mộc Tiên truyền, tu chân nói chuyện phiếm nhóm, hệ thống Trưởng Tỷ làm khó, tu chân ta là nữ chính, đô thị siêu cấp Y Tiên, Thần Tàng, vô thượng truyền thừa

"Vậy bây giờ trữ khuyết chẳng phải là rất nguy hiểm?" Diệp Hồng Ngư nghe Giang Phong nói trữ khuyết học sông lớn kiếm ý không phải đang giúp hắn, mà là tại hại hắn, nhất thời thần sắc cứng lại, không khỏi nhìn về phía Giang Phong, đã thấy Giang Phong không có chút nào nửa điểm lo lắng sắc, Diệp Hồng Ngư nhất thời khẽ giật mình.

Nàng không có tiếp tục hỏi nhiều.

"Thật quá ngu xuẩn, Hạo Nhiên Kiếm, chính là thiên địa kiếm pháp, siêu thoát này phương thế giới hạn chế, sông lớn kiếm ý, bất quá là một cái võ phu kiếm chiêu, nó cuối cùng thuộc về cái thế giới này công pháp, ngươi không dụng tâm qua lĩnh ngộ Hạo Nhiên Kiếm, lại dùng sông lớn kiếm, thật sự là thật quá ngu xuẩn!" Trữ khuyết toàn thân gãy xương, xụi lơ ở trên mặt hồ, khóe miệng của hắn mang theo máu tươi, có chút gian nan bò người lên, lại nghe được bên tai truyền đến như vậy một thanh âm.

"Ngươi thật đúng là sinh mệnh ngoan cố chống lại, đều đã chịu trọng thương như thế, lại không nghĩ rằng ngươi lại còn có thể đứng lên, thật là khiến người bất ngờ a, có Hạo Nhiên Kiếm bộ này thế gian lớn nhất đính cấp công pháp, lại

không đi tu luyện, ngươi thật đúng là thằng ngu." Hạ Hầu tay cầm trường thương, hai chân đạp ở băng lãnh trên mặt hồ, từng bước một hướng trữ khuyết đi tới, nhìn thấy trữ khuyết muốn nửa chết nửa sống bộ dáng, hắn châm chọc nói.

Thế nhưng là, để hắn có chút ngoài ý muốn là, trữ khuyết lại tựa như căn bản không có nghe được hắn nói chuyện, toàn bộ sững sờ tại nguyên chỗ, toàn thân bị băng tuyết bao trùm vẫn không có động đậy.

Trong lòng đa nghi Hạ Hầu nhất thời đình chỉ cước bộ, hắn nhíu mày đứng cách trữ khuyết hơn năm mươi năm địa phương, xa xa quan sát đến trữ khuyết.

Trữ khuyết, lúc này nhắm mắt lại, trong lòng của hắn vô cùng kích động cùng chấn động, bởi vì trong đầu hắn, xuất hiện một bóng người.

Đạo này áo trắng thân ảnh, là trên cái thế giới này cường đại nhất người.

Mà lại cũng là Ninh Khuyết sùng bái nhất người, hắn đến từ cùng Giang Phong cùng một nơi, cái chỗ kia gọi "Địa Cầu!"

Tuy nhiên Giang Phong không có chính mình thừa nhận, nhưng là Ninh Khuyết đã rõ ràng, Địa Cầu, hắn tiểu sư thúc đến từ Địa Cầu, loại kia cảm giác quen thuộc, để hắn cảm thấy mình đi vào vị diện này, có lẽ cũng là bởi vì Giang Phong duyên cớ.

Trữ khuyết nghĩ tới trở lại cái kia chính mình quen thuộc Địa Cầu, thế nhưng là không có bất kỳ cái gì đầu mối, Giang Phong xuất hiện, cho hắn cái này hi vọng.

"Ta Hạo Nhiên Kiếm, không chỉ là học tập kiếm chiêu liền có thể tùy tiện thi triển, ngươi hắn là học hội qua cảm ngộ trong hư không pháp tắc, dùng Hạo Nhiên Kiếm tâm pháp, qua cảm ngộ trong hư không này ở khắp mọi nơi Thiên Địa Pháp Tắc, như thế, ngươi mới sẽ trở lên cường đại." Áo trắng thân ảnh đưa lưng về phía trữ khuyết, vừa nói, vừa bắt đầu vì trữ khuyết biểu thị đứng lên.

Này Phiêu Miểu thân ảnh, này huyền ảo vô cùng kiếm pháp, chỉ là trong nháy mắt, liền để trữ khuyết lâm vào một loại minh ngộ cảnh giới bên trong.

"Không muốn giả chết, ngươi cái này ngu xuẩn gia hỏa." Hạ Hầu nhíu mày, bước ra một bước, hướng trữ khuyết đi tới, hắn trường thương mũi thương đang rỉ máu.

Lần này, hắn muốn giết chết trữ khuyết, đạt được trữ khuyết trong đầu công pháp, lần này, hắn sẽ không để cho trữ khuyết đào thoát, hắn muốn giết chết hết thảy uy hiếp tiềm ẩn.

Hắn mang trên mặt nụ cười dữ tợn, vô cùng dữ tợn, như là năm đó, hắn giết chết trữ khuyết phụ mẫu đồng dạng dữ tợn.

Hắn càn rỡ mà cười to, điên cuồng bên trong, có loại kịch liệt sát ý.

Rốt cục, một bước, hai bước, ba bước. . . Rốt cục, gần trong gang tấc!

Bỗng nhiên, nguyên bản còn nhắm mắt lại trữ khuyết mở bừng mắt ra, hai tay của hắn hai tay đồng thời nhất động, cả người như cùng một con Phi Yến, trong nháy mắt phá vỡ đóng băng mặt hồ, cả người từ hồ lỗ thủng Trung Xung qua.

Hạ Hầu ban đầu vốn có chút buông lỏng thần sắc trong nháy mắt ngưng trọng lên.

"Ngươi lại còn có sức lực đứng lên, ngược lại để ta có chút Chân Ý bên ngoài, con kiến hôi cũng là con kiến hôi, sẽ còn hiểu được như thế nào phản kháng? Giao ra Hạo Nhiên Kiếm, tha cho ngươi khỏi chết!" Nhìn thấy trữ khuyết không chỉ có không có chết, ngược lại còn có thể nhảy nhót tưng bừng đứng lên, Hạ Hầu nhất thời con mắt ngưng tụ, cả người có chút càng thêm điên cuồng cùng nóng rực.

Hắn nghĩ ra được Hạo Nhiên Kiếm.

"Muốn có được Hạo Nhiên Kiếm, trừ phi ngươi giết ta, nếu không, khác nghĩ

ra được." Trong hư không, trữ khuyết đứng lơ lửng trên không, hắn nhìn về phía Hạ Hầu, trong mắt đều là sát ý, nhưng là, lại có loại không vui không buồn ý cảnh từ trên người hắn lan ra.

Học tập Hạo Nhiên Kiếm, phải học được không lấy vật vui, không lấy chính mình buồn, đây chính là Hạo Nhiên Kiếm chánh thức ảo nghĩa chỗ.

Môn công pháp này, là thuộc về siêu thoát cấp bậc công pháp hình thức ban đầu, là Giang Phong còn tại lĩnh ngộ bên trong một môn đính cấp công pháp.

Nhưng là, cái này đã đầy đủ hắn, đầy đủ trữ khuyết giết chết Hạ Hầu.

"Vậy ngươi liền đi chết đi, ta liền có thể đạt được Hạo Nhiên Kiếm, thành là thiên hạ đệ nhất." Hạ Hầu điên cuồng cười ha hả, hắn không nói hai lời, trực tiếp nâng lên trường thương trong tay, ném ra, đánh phía không trung trữ khuyết.

Trữ khuyết thân ảnh trong nháy mắt nguyên địa nhất động, trong chớp mắt, liền biến mất ở nguyên địa.

Không Gian Xuyên Toa, vô ảnh có thể tìm ra, đây chính là Hạo Nhiên Kiếm khủng bố chỗ.

Trữ khuyết trong nháy mắt biến mất một màn, để nguyên bản còn đang quan chiến chúng Đường Quốc quan viên, hoàng đế Lý Ngư, cùng Đường Quốc tu sĩ đều xôn xao.

"Hắn vậy mà có thể qua lại không gian, đây không phải một cái hố Huyền Tu sĩ có thể làm được đi, mà lại, loại cảnh giới này, cũng quá cường đại a?"

"Đây chính là Hạo Nhiên Kiếm công lao, mà lại ngươi nhìn, trữ khuyết tốc độ rõ ràng có chút chậm chạp, nếu là hắn không có có thụ thương trước thi triển Hạo Nhiên Kiếm, có lẽ, liền không chỉ là cái tốc độ này a?" Có người chỉ ra bản thân quan điểm, Hạo Nhiên Kiếm cường đại, hắn để cho người ta cảm thấy kiêng kị.

Tất cả mọi người, chẳng lẽ lấy một loại nóng rực ánh mắt nhìn về phía trong hư không không ngừng thoáng hiện trữ khuyết.

Trữ khuyết tốc độ đạt tới một loại cực hạn, vô luận Hạ Hầu như thế nào phát động công kích, đều sẽ kinh ngạc.

Nhưng là cũng may Hạ Hầu mặc kim quang lóng lánh Minh Quang Khải, dù là Hạ Hầu mặc phòng ngự lực cường đại Minh Quang Khải, thế nhưng là Hạ Hầu vẫn như cũ khác không ít xẹp, hắn nhận trước đó chưa từng có công kích.

"Hạo Nhiên Kiếm, có thể hướng thiên địa mượn một kiếm, Hạ Hầu tuy nhiên mặc Minh Quang Khải, toàn thân Cương Khí hộ thể, nhưng là ngươi có thể lợi dụng hắn tầng này Cương Khí, hô ứng thiên địa ở giữa Hạo Nhiên Kiếm khí, từ đó đánh giết hắn, tốt, chính ngươi dường như vì!" Giang Phong thanh âm sau cùng tại trữ khuyết trong đầu quanh quẩn, hắn không có tiếp tục nói thêm cái gì, bắt đầu quan sát trữ khuyết gia hỏa này tiếp đó, đến tột cùng hội ứng đối ra sao kế tiếp tràng diện.

"Ha ha ha ha, trữ khuyết, mau đưa ngươi Hạo Nhiên Kiếm truyền cho ta, ngươi là không có cách nào đánh bại ta, đã như vậy, chúng ta ngang tay như thế nào? Đem Hạo Nhiên Kiếm truyền cho ta, ta thỉnh cầu Nữ Đế bệ hạ vì cha mẹ ngươi oan khuất sửa lại án xử sai, đem Hạo Nhiên Kiếm truyền truyền cho ta." Hạ Hầu càng thêm điên cuồng cùng nóng rực, đặc biệt là nhìn thấy trữ khuyết không ngừng thoáng hiện loại kia thần kỳ năng lực, hắn càng thêm đối cái này truyền thuyết bên trong Hạo Nhiên Kiếm pháp tràn ngập cuồng nhiệt sắc.

Hạo Nhiên Kiếm, thiên hạ chí cường giả kha Hạo Nhiên thành danh tuyệt kỹ a, hắn cỡ nào muốn có, giống hắn như thế thiên tư người, Hạo Nhiên Kiếm, với hắn mà nói, là không còn gì tốt hơn công pháp, có được môn công pháp này, hắn có thể tưởng tượng, hắn thực lực, đến lúc đó tất nhiên có thể đột nhiên tăng mạnh, đạt tới một cái trước đó chưa từng có độ cao, khi đó, còn có ai có thể ngăn cản bước chân hắn.

Hắn không chỉ có muốn thành là cường đại nhất tồn tại, hắn càng muốn lật đổ toàn bộ Đường Quốc, chính hắn muốn trở thành hoàng đế, đây chính là hắn dã tâm.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 319: Thăm Dò

Chương 319: Thăm dò

"Hạ Hầu, ngươi thật đúng là một cái thật quá ngu xuẩn gia hỏa!" Trong hư không, một bóng người dần dần hiển hiện ra, này là Ninh Khuyết, hắn người mặc một bộ màu xám Nho Bào, trên thân nhiễm không ít máu tươi, nhìn có chút dị thường bắt mắt, hắn nhìn phía dưới có chút càn rỡ, thậm chí đã có chút điên Hạ Hầu, trong mắt đều là lãnh ý.

"Đem Hạo Nhiên Kiếm công pháp cho ta, ta có thể tha mạng một cái mạng chó, ngươi là giết không ta." Người mặc Minh Quang Giáp Hạ Hầu giống như nhất tôn hành tẩu trên thế gian Chiến Thần, hắn bễ nghễ ngẩng đầu nhìn trong hư không trữ khuyết, ngữ khí lạnh lùng nói.

"Hạo Nhiên Kiếm pháp, ngươi là không thể nào đạt được , bất quá, hôm nay, ngươi không có khả năng giết đến ta, ngươi đầu cẩu mệnh này, là thời điểm sống đến cuối cùng." Trữ khuyết hét lớn một tiếng, hắn rốt cục vận chuyển công pháp, đem lực lượng tích súc đến một cái bạo phát điểm.

Hắn chờ đợi giờ khắc này, đã quá lâu.

Trong hư không, không ngừng truyền đến pháp tắc cộng minh âm thanh, từng đạo từng đạo kiếm quang ngang dọc, trong chớp mắt, giữa thiên địa, vô số kiếm ảnh đang lưu chuyển.

Một cỗ bao trùm thiên địa, phảng phất có thể xé rách Thương Khung khí tức

khủng bố, từ phía trên kia truyền đến.

Trữ khuyết thân ảnh, đã biến mất vô ảnh vô tích.

Một vòng nhanh đến cực hạn kiếm quang xông phá hết thảy trở ngại, tựa hồ vượt qua vô tận khắp thời gian dài.

Thiên địa một tiếng ầm vang kịch liệt tiếng nổ đùng đoàng.

Trong hư không, bị bao phủ lên một tầng cực hạn Bạch Mang.

Này Bạch Mang, mang theo một cỗ kinh khủng uy năng.

Nó hừng hực đến làm cho không người nào có thể mở to mắt, thậm chí để sở hữu ở đây người đều không thể mở to mắt, đó là một loại Hà khủng bố kiếm quang?

Oanh. . .

Một tiếng kinh thiên nổ vang, mọi người chỉ cảm thấy bên tai một trận kịch liệt vù vù, con mắt không mở ra được, không nhìn thấy, nhưng là, bọn họ cũng là bị một cỗ đáng sợ năng lượng vén đến toàn bộ lật bay lên.

Tất cả mọi người, ai cũng kinh hồn bạt vía.

Không biết quá khứ bao lâu, có lẽ là trong nháy mắt, cũng hoặc là là vĩnh hằng, băng tuyết bao trùm Nhạn Minh hồ, tại thời khắc này bị hoàn toàn bốc hơi.

Băng tuyết không thể gặp.

Mọi người lần nữa thấy rõ trước mắt một màn lúc, giữa hồ, xuất hiện một cái to lớn vô cùng Thiên Khanh.

Cái này Thiên Khanh, sâu không thấy, không cách nào thấy rõ phía dưới đến là cái gì.

"Trữ khuyết đâu? Hạ Hầu tướng quân, bọn họ đều đi nơi nào?" Tất cả mọi người trong lòng đều có một cái nghi vấn như vậy, cái kia chính là Hạ Hầu Hòa vừa mới giao chiến trữ khuyết hai người, đến đi nơi nào?

Vì sao hiện tại vẫn không có nhìn thấy bọn họ?

Tình hình chiến đấu đến tột cùng như thế nào?

Hai người chiến đấu đến tột cùng thế nào?

Đây là một cái không biết vấn đề, tất cả mọi người không rõ ràng.

Nhưng nhìn đến cái này Vô Thiên hố, trong lòng bọn họ rất là hồi hộp, cái này bên trong, khẳng định có người vẫn lạc, cũng không biết đến vẫn lạc người đến là ai.

"Hắn thắng, ta có thể cảm nhận được trong hư không truyền đến ba động." Diệp Hồng Ngư đứng ở bên hồ, nàng nhắm mắt lại, sau cùng nhìn về phía trong hư không một chỗ, nhìn về phía Giang Phong, chậm rãi nói ra.

"Hạo Nhiên Kiếm, trong tay hắn dùng để, cuối cùng vẫn là có chút lãng phí." Giang Phong tự nhủ.

Xác thực như thế, Hạo Nhiên Kiếm, chính là Thiên Đạo Pháp Tắc kiếm pháp, nhưng mà, tại trữ khuyết trong tay, lại là có vẻ hơi yếu.

Uy lực cũng không bạo phát ra được, trữ khuyết, thật không thích hợp tu luyện này môn kiếm pháp, nếu không phải Giang Phong âm thầm trợ giúp, đoán chừng lần này chết cũng không phải là Hạ Hầu, mà là Ninh Khuyết.

Trữ khuyết, thực lực quá yếu.

Tại Nguyên Trứ Trung, là cây dâu cây dâu xuất hiện, hai người liên thủ mới giết chết Hạ Hầu, bất quá lần này không biết ra tại nguyên nhân gì, cây dâu cây dâu cũng chưa từng xuất hiện.

Nàng là Ninh Khuyết Bản Mệnh vật, trữ khuyết chỉ có cây dâu cây dâu, tài năng trở nên mạnh mẽ, đáng tiếc, cây dâu cây dâu không có đến.

"Đi thôi! Trở về thành ngoại lâu các." Giang Phong quay đầu sau cùng nhìn một chút sâu không thấy Nhạn Minh hồ, chậm rãi quay người nói ra, sau đó dậm chân rời đi.

Diệp Hồng Ngư ban đầu vốn còn muốn nói: "Đã Hạo Nhiên Kiếm không thích hợp trữ khuyết học tập, vậy ngươi có thể cho ta học tập a, thế nhưng là sau cùng nàng cuối cùng vẫn là cũng không nói ra miệng, bởi vì Giang Phong đã không tại nguyên chỗ."

Đêm, rất lợi hại yên tĩnh, nhưng là có một tin tức lại lan truyền nhanh chóng, bởi vì, Hạ Hầu chết.

Có người nhìn thấy thư viện mười Tam tiên sinh xuất hiện tại sách cửa sân, mặc dù chỉ là lóe lên liền biến mất thân ảnh, nhưng vẫn còn có chút người có quyết tâm nhận ra người kia liền là Ninh Khuyết.

Tin tức này, lập tức tại Đường Quốc Kinh Thành lưu truyền tới, rất nhanh, sở hữu thế lực đều biết tin tức này, một cái làm cho người chấn kinh suy tính ra.

Thư viện mười Tam tiên sinh trữ khuyết, đã bước vào hiểu số mệnh con người cảnh giới.

Đây là không ai có thể tưởng tượng ra được.

Đường Quốc Hạ Hầu chết, trữ khuyết, nhất thời trở thành toàn bộ thế giới tiêu điểm , bất quá, cũng chỉ là tạm thời nhiệt nghị mà thôi.

Đối với mình nổi danh, trữ khuyết hoàn toàn không có có tâm tư để ý tới, lúc này, hắn đang xuất hiện tại thư viện hai tầng lầu bên trong.

"Tiểu sư đệ, ngươi nói tiểu sư thúc hắn còn sống, đây là thật sao?" Trong thư viện, Lý chậm rãi cùng mang theo cao cao Nón xanh quân mạch trừng to mắt,

hai người có chút khó tin đồng thời hoảng sợ nói.

Đồng dạng, hắn sư huynh đệ cũng là có chút kinh hỉ, bọn họ nguyên bản còn tưởng rằng Giang Phong chết, nhưng là bây giờ xem ra, Giang Phong cũng chưa chết.

Trữ khuyết đứng tại thập nhị tiên sinh Tiểu Bàn bên người, hắn dùng vô cùng khẳng định ánh mắt gật gật đầu, "Vậy khẳng định là thật, lần này ta cho nên có thể giết Hạ Hầu , trung, sư thúc công lao không thể mai một."

Hắn lời này, trong nháy mắt để mọi người tại đây tâm thần đại chấn, Giang Phong không có chết, nói như vậy, bọn họ liền đi chủ nhân xương.

Rất nhanh, thư viện đại sư huynh vẻ mặt nghiêm túc đứng lên, hắn hướng mọi người nghiêm túc nói: "Đã sư thúc lão nhân gia ông ta không có bại lộ mình còn sống tin tức, đó chính là hắn có ý giấu diếm, vì đó, các ngươi đều phải nhớ kỹ, tuyệt đối không nên để lộ ra bất luận cái gì liên quan tới tiểu sư thúc sự tình."

Nói xong, Lý từ từ xem hướng trữ khuyết, Trịnh trọng nói: "Bao quát các ngươi bên người người thân nhất thị nữ!" Lý chậm rãi dùng một loại vô cùng ngưng trọng ánh mắt nhìn chằm chằm trữ khuyết.

Hiển nhiên, hắn là ám chỉ, cái kia người thân nhất người liền là Ninh Khuyết bên người cây dâu cây dâu, Lý chậm rãi bao nhiêu cũng đã Tòng Phu tử bên kia nghe được một chút liên quan tới cây dâu cây dâu thân phận nguyên nhân.

Hạo Thiên phân thân, đây là để hắn kiêng kỵ phương, bây giờ nghe nói Giang Phong còn chưa có chết, hắn rốt cục thả không ít tâm tư, nhưng là đồng thời, hắn vừa tối bên trong cảnh giác lên.

Trữ khuyết cái hiểu cái không, sau cùng gật gật đầu, đây là rất lợi hại nghiêm mật sự tình, nếu là không có tất yếu, hắn cũng sẽ không dễ dàng để lộ ra đến, bởi vì chuyện này thật rất nghiêm trọng.

Cứ như vậy, thư viện lại một lần nữa yên lặng đứng lên.

Trữ khuyết đại chiến Hạ Hầu tại Nhạn Minh hồ, Hạ Hầu bại vong, trữ khuyết nhất chiến thành danh.

Một đêm này, một bóng người lặng yên không một tiếng động, một lần nữa trở lại thư viện hậu sơn Phu Tử đã từng chỗ nơi ở địa phương.

Mới vừa xuất hiện tại trong lầu các, hai niềm vui bất ngờ thanh âm liền vang lên: "Sư thúc, thật sự là ngài?"

"Các ngươi ngược lại là hữu tâm." Giang Phong kinh nghi một tiếng, quay đầu nhìn về phía trong lầu các hai người, bên trong một cái mang theo cao cao Nón xanh, một cái khác cầm một cái quạt xếp, lộ ra rất là nho nhã, không phải mũ xanh ca quân mạch cùng Đại Tiên Sinh Lý chậm rãi thì là ai.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 320: Tửu Đồ Cùng Đồ Phu

Thứ 3 20 Tửu Đồ cùng Đồ Phu

"Sư thúc, quá tốt, tiểu sư đệ nói không sai, ngươi quả nhiên không có chết." Mũ xanh ca quân mạch gặp Giang Phong thật không có chết, nhịn không được kích động nói.

Trong lầu các, hết lần này tới lần khác ánh trăng từ ngoài cửa sổ chiếu vào, Giang Phong nhìn về phía mũ xanh Vương Quân mạch, tức giận mắng: "Ngươi cái này miệng thúi tính khí muốn sửa đổi một chút, cái gì ta quả nhiên không có chết, ngươi sư thúc ta là dễ dàng chết như vậy sao? Còn nữa nói, cái thế giới này, còn thật không có người có thể cho ta chết." Giang Phong vô cùng bá khí nói ra.

Trong giọng nói, có loại có ta vô địch khí thế.

Một cái năm đó khiêu chiến Hạo Thiên, bị thế gian nghe đồn đã chết đi tồn tại, lại bây giờ sống được thật tốt, đúng là một cái ngay cả trời cũng vô pháp giết chết yêu nghiệt.

Cái này, quân mạch cùng Lý chậm rãi hai người cũng không cảm thấy Giang Phong thổi ngưu bức, bởi vì bọn hắn rất rõ ràng, bọn họ tiểu sư thúc thật có thực lực này.

"Ta không có chết tin tức, các ngươi nhớ kỹ, không muốn truyền ra, còn có, sẽ có hai con chuột chui vào thư viện, các ngươi muốn chú ý một chút." Giang Phong ánh mắt bên trong tinh quang lưu chuyển, tựa hồ có thể xuyên thấu qua

hư không vô tận, nhìn thấy một ít bất khả tri địa phương, một ít không cũng biết người.

Đêm nay, bọn họ sẽ xuất hiện.

Ý thức được sự tình tính nghiêm trọng, Lý chậm rãi cùng quân mạch hai người trong nháy mắt trở nên nghiêm túc lên, hai người gật gật đầu.

Đêm, rất vắng lặng, không có ai biết đến sẽ phát sinh cái gì, nhưng là, tại đêm nay, nhất định sẽ phát sinh không bình tĩnh sự tình.

"Người nào?" Ánh trăng mông lung, bao phủ thư viện, lúc đêm khuya, bỗng nhiên, trong hư không vang lên quân mạch thanh âm, cùng lúc đó, trong hư không nhộn nhạo lên một tầng gợn sóng, một bóng người hiển hiện ra.

"Ha ha ha, nghĩ không ra cái này Đường Quốc thần thánh nhất thư viện cũng không gì hơn cái này sao? So với chúng ta nơi ở địa phương, cũng không gì hơn cái này." Trong hư không, lần nữa lóe ra một bóng người, hắn trong tay cầm một cái Đồ Đao, đây là người bụng phệ trung niên Đầu Hói nam tử, trên mặt có một đầu Đao Ba, nhìn thấy trong hư không cái đầu kia mũ miện mắng cao cao Nón xanh tuổi trẻ tuấn mỹ nam tử, hắn vô cùng phách lối cười ha hả, cái bụng phệ, cười đến có chút nhánh hoa run rẩy đứng lên.

"Lão già kia giả trang cái gì vĩ đại, hiện tại biến thành trăng sáng treo cao ở trên trời, bất quá chết cũng là tốt, cuối cùng không có người có thể trói buộc chúng ta, thư viện kha Hạo Nhiên cũng chết, về sau, thư viện liền không nên tồn tại, cũng không có tiếp tục lưu giữ tại hạ đi tất yếu." Trong hư không, vang lên lần nữa một cái phách lối vô cùng thanh âm.

Một cái cầm bầu rượu, mắt say lờ đờ mê ly, râu quai nón nam tử xuất hiện.

Hắn gọi Tửu Đồ, một cái từng tại Phu Tử trước mặt, dọa đến xoay người bỏ chạy người.

"Tửu Đồ, Đồ Phu, các ngươi còn có mặt mũi xuất hiện? Trước kia, chúng ta sư phụ còn tại thời điểm, các ngươi liền đi ra dũng khí đều không có, hiện tại chúng ta sư phụ Hóa Nguyệt chiếu rọi thương sinh, các ngươi ngược lại là đi ra nhảy đi." Trong hư không, vang lên một tiếng phẫn nộ quát lớn âm thanh, một đạo áo xanh thân ảnh từ đó đi ra, Lý chậm rãi nhìn hằm hằm xuất hiện trong hư không hai người, cả giận nói.

"Lão bất tử đều đã chết, các ngươi hai cái tiểu bối còn ở lại chỗ này một bên đau khổ giãy dụa, ta nhìn, hôm nay, thư viện liền không có tiếp tục lưu giữ tại hạ đi tất yếu." Đồ Phu cười ha ha một tiếng, trên mặt hắn trong nháy mắt lạnh xuống đến, nụ cười cũng bị thu lại, ánh mắt hung dữ trừng Lý chậm rãi liếc một chút, hiển nhiên, hắn vô cùng phẫn nộ Lý chậm rãi đối với mình không tôn kính.

Tốt xấu, hai người bọn họ cũng là một tên Vô Củ cảnh giới cao thủ, đã từng cùng Phu Tử đứng tại cùng một cái độ cao tồn tại, nhưng cũng là bởi vì đứng tại cùng một cái độ cao, bọn họ khiêu chiến Phu Tử thất bại, đời này, nhất định chỉ có thể trốn ở lòng đất không dám thò đầu ra.

Hiện tại, thư viện hai ngọn núi lớn đã sụp đổ, Lý chậm rãi cùng quân mạch còn dám càn rỡ như vậy, đơn giản cũng là đang tìm cái chết?

"Nói nhảm nhiều như vậy làm gì, cấp hai người bọn họ một chút giáo huấn, thật đúng là không biết trời cao đất rộng." Tửu Đồ lạnh hừ một tiếng, không nói hai lời, trực tiếp thân hình lóe lên, xuất hiện tại Lý chậm rãi trước mặt.

Oanh. . . Quân mạch cùng Lý chậm rãi hai người không do dự chút nào, trực tiếp xuất thủ, trong nháy mắt cùng Tửu Đồ đối đánh nhau.

"Ha-Ha, ta đã rất lâu không có làm nóng người, hôm nay, liền để ta bồi các ngươi hai cái con kiến nhỏ chơi đùa." Đồ Phu ánh mắt lộ ra điên cuồng khát máu sắc, hắn ngửa mặt lên trời cười to ba tiếng, vọt thẳng hướng Lý từ từ trả có quân mạch, đại chiến lần nữa bạo phát.

Kết quả có thể nghĩ, Lý chậm rãi cùng quân mạch hai người tuy nhiên đều đã

bước vào vô cự cảnh.

Thế nhưng là bọn họ cuối cùng không phải Vô Củ cảnh, rất nhanh, liền bị Đồ Phu cùng Tửu Đồ hai người đè lên đánh, vô cùng chật vật.

Y phục trên người bị xé nát, thậm chí ngay cả trên thân cũng chịu mấy cước, loại này vô cùng nhục nhã, để quân mạch cùng Lý chậm rãi hai người trong nháy mắt bạo tẩu, vào chỗ chết cùng hai người liều mạng.

"Tốt, đùa các ngươi cũng đùa với, hiện tại, các ngươi có thể đi chết." Rốt cục, Tửu Đồ cùng Đồ Phu hai người thân ảnh xuất hiện tại Lý chậm rãi phía sau hai người, hai người dùng một loại âm độc ánh mắt nhìn chằm chằm Lý chậm rãi cùng quân mạch, một cỗ sát cơ trong nháy mắt hướng bốn phía tràn ngập ra.

Hai người, đã động sát cơ.

"Thật sao? Các ngươi muốn muốn giết ai?" Nhưng mà, ngay tại cái này nghìn cân treo sợi tóc tế, bỗng nhiên, trong hư không truyền đến một tiếng "Ba" tiếng vang, phảng phất thạch đầu rơi vào mặt nước, một đạo áo trắng như tuyết thân ảnh dần dần từ trong hư không hiển hiện ra, hắn nhìn trước mắt hai người, vô cùng lạnh lùng nói

"Người nào?" Đồ Phu cùng Tửu Đồ hai trên mặt người biến đổi, hai người bọn họ cảnh giới đã đạt tới cõi đời này ở giữa đỉnh cao nhất, Vô Củ, cùng Phu Tử đứng tại cùng một cái độ cao.

Theo đạo lý tới nói, có người đứng ở bên cạnh họ, bọn họ hắn là sẽ phát giác mới đúng, nhưng là bây giờ xem ra, hết thảy đều sai, Giang Phong ra hiện tại bọn hắn trước mặt, bọn họ vậy mà không có chút nào phát giác, nhất thời, bọn họ cúc hoa mát lạnh, tối cảm giác không ổn.

Hai người đồng thời trong nháy mắt quay đầu, thế nhưng là khi bọn hắn thấy rõ người trước mắt dung mạo lúc, trong nháy mắt sắc mặt biến đổi, nguyên bản phách lối cùng ương ngạnh trong nháy mắt biến thành cha chết mẹ đồng dạng

thần sắc.

"Ngươi. . . Thế nào lại là ngươi. . . Ngươi không phải đã chết sao?" Đồ Phu cùng Tửu Đồ hai người kêu to lên, ánh mắt bên trong, hiện lên một vẻ bối rối, hiển nhiên, nam tử này trong lòng bọn họ lưu lại rất lớn bóng mờ.

"Vì cái gì ta liền không thể tồn tại? Sư huynh của ta mặc dù nhưng đã Hóa Nguyệt, có thể thư viện còn không phải có ta sao? Ta đã chờ các ngươi rất lâu, hôm nay xem ra, tựa hồ chờ đợi kết quả rốt cục có thu hoạch." Giang Phong ánh mắt bên trong quang mang lưu chuyển, nhìn chằm chằm Tửu Đồ cùng Đồ Phu, hắn ngữ khí lạnh như băng nói.

"Ngươi đã thụ thương, ngươi cảm thấy ngươi lại là hai người chúng ta đối thủ sao?" Kinh loạn một lát sau, vẫn là Tửu Đồ trước hết nhất tỉnh táo lại, hắn trước tiên, liền nhận định Giang Phong thụ thương, khẳng định không thể cùng hai người mình chánh thức Sinh Tử Đối Quyết.

"Không sai, hai người chúng ta liên thủ, cho dù ngươi là kha Hạo Nhiên, ngươi cảm thấy ngươi có nắm chắc thắng chúng ta sao?" Đồ Phu lạnh hừ một tiếng, trong tay Sát Trư Đao mài đến có chút sáng loáng.

Hai người bọn họ, có lòng tin, cảm thấy có thể cùng Giang Phong đánh nhau chết sống, chỉ cần Giang Phong thụ thương, như vậy, bọn họ ắt có niềm tin đánh giết Giang Phong, đây chính là bọn họ lòng tin.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 321: Hai Con Chuột

Chương 321: Hai con chuột

"Thật sao? Vậy các ngươi có thể thử một lần!" Giang Phong nhếch miệng lên một tia cười lạnh, quét Đồ Phu cùng Tửu Đồ hai người liếc một chút, trong mắt, vô cùng lạnh lùng.

Vừa dứt lời, hắn đột nhiên nâng lên hai tay, hư không cấp tốc hoạt động, chỉ là trong nháy mắt, một cỗ giam cầm thiên địa khủng bố uy áp trong nháy mắt bạo phát.

Trong hư không, bỗng nhiên xuất hiện vô số cái hắc không thấy hắc động, trong lỗ đen, đột nhiên luồn lên từng đoá từng đoá hừng hực vô cùng màu sắc rực rỡ hỏa diễm, một cỗ đốt cháy chỉ toàn Hóa Thiên Địa đáng sợ Hỏa Năng, trong nháy mắt hình thành một trương vô pháp vô cùng lưới lửa, đem Đồ Phu cùng Tửu Đồ cùng Giang Phong ba người bao phủ bên trong.

"Cái này, cái này sao có thể, ngươi lại có thể giam cầm thiên địa? Chúng ta vậy mà không phá nổi." Cảm nhận được trong hư không này vô cùng khủng bố hỏa diễm, Đồ Phu cùng Tửu Đồ sắc mặt hai người bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, quay người, liên tục qua tay, đánh phía trong hư không khủng bố hỏa diễm.

Thế nhưng là nháy mắt sau đó, bọn họ sợ hãi phát hiện, bọn họ vậy mà không cách nào phá mở này lửa cháy hừng hực hình thành lưới lửa.

Sắc mặt hai người trong nháy mắt âm trầm xuống.

"Không cần lại uổng phí sức lực, hôm nay, ta nói qua, các ngươi người nào một cái đều đi không." Nhìn lấy sắc mặt thay đổi trong nháy mắt Đồ Phu còn có Tửu Đồ hai người, Giang Phong nhếch miệng lên một tia cười lạnh, châm chọc nói.

"Kha Hạo Nhiên, ngươi không thể đối xử với chúng ta như thế, thả chúng ta, chúng ta nguyện ý trở thành ngươi nô bộc." Tửu Đồ cùng Đồ Phu hai người hoàn toàn mất đi mặt mũi, nịnh nọt nói.

"Mới vừa rồi còn ngưu bức hống hống, bây giờ lại giống một con chó một dạng, chà chà!" Mang theo cao cao Nón xanh quân mạch dùng một loại xem thường ánh mắt quét Tửu Đồ cùng Đồ Phu hai người liếc một chút, ngữ khí vô cùng chán ghét nói.

Tửu Đồ cùng Đồ Phu hai người thính lực Hà Thông mẫn, tự nhiên nghe được quân mạch cùng Lý chậm rãi hai người lời nói, hai người khóe miệng co giật một chút, thế nhưng là rất nhanh, hai người liền tỉnh táo lại, vẫn như cũ bất vi sở động, hướng Giang Phong cầu xin tha thứ.

"Chết!" Giang Phong lạnh hừ một tiếng, hai tay nâng lên, đột nhiên khép lại, nhất thời, một cỗ ép Toái Hư Không khủng bố hỏa diễm đột nhiên luồn lên, trong nháy mắt bao phủ Tửu Đồ cùng Đồ Phu hai người.

"Không muốn, ngươi không thể dạng này?" Tửu Đồ cùng Đồ Phu sắc mặt hai người đại biến, cũng không lo được tiếp tục cầu xin tha thứ, trực tiếp bắt đầu kịch liệt phản kháng đứng lên.

Thế nhưng là kết quả cuối cùng vẫn là một dạng, Tửu Đồ tại Phần Thiên viêm dưới, không có gì bất ngờ xảy ra, bị thiêu cháy thành tro bụi.

Mà Đồ Phu thì là nửa người dưới bị thiêu cháy thành tro bụi, nửa người trên sắp bị thiêu tẫn một khắc này, hắn đột nhiên chợt quát một tiếng, dùng hết lực lượng toàn thân, hướng trong hư không một trảo, một cái hắc động xuất hiện, hắn một đầu đâm vào trong hư không, bỏ chạy mà đi.

"Ừm? Lại còn có thể đào thoát ta hư không giam cầm?" Giang Phong mở hai mắt ra, có chút ngoài ý muốn nhìn trong hư không xuất hiện hắc động, hiển nhiên, hắn cũng không ngờ rằng Đồ Phu lại còn có thể đào thoát.

Hắn ngồi xếp bằng, dùng Phần Thiên viêm, luyện hóa Tửu Đồ lực lượng, hiện tại, hắn đã đem Đồ Phu luyện hóa một nửa, lại bị Đồ Phu đào tẩu.

Trầm ngâm nửa ngày, Giang Phong cuối cùng vẫn là không có đuổi theo.

Hồi lâu, trên bầu trời hỏa diễm tán đi, Giang Phong khí tức trở nên càng càng mênh mông đứng lên.

Bây giờ, Tửu Đồ đã chết, Đồ Phu nửa chết nửa sống, đạt tới Vô Củ cảnh giới, chỉ cần tu sĩ đầu không có bị hái đi, vậy liền mang ý nghĩa sẽ không dễ dàng chết đi.

Thân thể đoạn , có thể dùng rất nhiều loại biện pháp tiếp tục, mà đầu không, vậy liền mang ý nghĩa hoàn toàn tử vong.

Như nguyên thần độn ra ngoài thân thể, có lẽ còn có thể đoạt xá trọng sinh , bất quá, chí ít lần này Đồ Phu bị thương nặng.

Hắn hoàn toàn rơi xuống Vô Củ cảnh giới, đó là tất nhiên sự tình, những này, đã không có quan hệ gì với Giang Phong.

Tửu Đồ đã chết, Đồ Phu bỏ chạy.

Tin tức này, rất nhanh truyền khắp toàn bộ thế giới, cái thế giới này, lần nữa chấn động kịch liệt đứng lên.

Tất cả mọi người không nghĩ tới, thư viện một mực thần bí kha Hạo Nhiên lại còn còn sống.

Mà lại, làm vì cái thế giới này cường giả một Tửu Đồ chết, tin tức này, càng giống là tiếng sấm đồng dạng vang vọng cái thế giới này.

Tây Lăng trong đại quân, nguyên bản Tây Lăng đại quân đang chuẩn bị hoàn toàn công hãm Đường Quốc, thế nhưng là cũng là bởi vì cái này Giang Phong còn chưa có chết tin tức, trăm vạn Tây Lăng đại quân đình trệ tại Đường Quốc biên cảnh, không tiếp tục dám tiếp tục tiến lên một bước, bởi vì bọn hắn chính mình sợ.

Đường Quốc, trong hoàng cung, Dục Trì bên cạnh, cánh hoa phất phới, mùi thơm mê người.

Một đạo sáng trong nữ tử thân ảnh chính loáng thoáng ở giữa giấu ở trong bồn tắm, một tên Nữ Quan, đang đứng tại Dục Trì bên ngoài chờ đợi, chỉ nghe này trong bồn tắm, tóc dài xõa vai mỹ lệ nữ tử kinh hỉ nói: "Ngươi nói là, Kha tiên sinh còn sống?"

Rất lợi hại hiển nhiên, Kha tiên sinh như còn sống, tuyệt đối đối với nàng mà nói, là một kiện phi thường tốt sự tình.

"Đúng vậy a, Kha tiên sinh hắn còn sống, mà lại, bên ngoài hiện tại có người một mực đang truyền một tin tức, cái kia chính là thư viện Phu Tử còn có Kha tiên sinh đem tuyệt thế công pháp giấu ở thư viện hai tầng lầu bên trong, hiện tại, bên ngoài rất hỗn loạn." Nữ Quan ánh mắt nghiêm túc nói ra.

"Vấn đề này, ta đã biết rõ, tạm thời trước khác hành động thiếu suy nghĩ, nhìn xem đến có bao nhiêu Bọ Chét không có Lộ Thủy." Lý Ngư vừa mới kế thừa Đế Vị không lâu, nếu là nói có người phục nàng, đó là giả, rất nhiều người đối nàng có thể kế thừa Đường Quốc hoàng đế vị, rất là không phục.

Vì đó, tại nàng một mực chờ đợi một cơ hội, nàng một mực không tin Giang Phong đã chết, bây giờ xem ra, tin tức này là thật, dạng này, Đường Quốc áp lực liền có thể hòa hoãn không ít.

Tây Lăng đại quân, tạm thời cũng cũng không dám tiếp tục đi tới một bước , có thể nói, Giang Phong xuất hiện, cho toàn bộ Đường Quốc mang đến lớn lao hi vọng, cũng cho nàng mang đến hi vọng.

Thời gian từng giờ trôi qua, Giang Phong còn chưa có chết, tin tức này tự nhiên là Đồ Phu truyền đi.

Mà thư viện hai tầng lầu có Phu Tử cùng hắn lưu lại tuyệt thế công pháp, đây cũng là Đồ Phu cái này cẩu vật truyền tới.

Mấy ngày kế tiếp, thế giới bắt đầu bạo động, vô số người tu hành ngấp nghé Vu Giang Phong công pháp.

Rốt cục, có người nhịn không được trong lòng dụ hoặc, bắt đầu hướng thư viện duỗi ra ma trảo, bắt đầu chui vào thư viện.

Bất quá, rất đau xót là, bọn họ kết quả đều rất lợi hại thảm, không phải vô duyên vô cớ thân thể đột nhiên nổ tung thể mà chết, cũng là đột nhiên biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Mặc kệ đến bao nhiêu cường giả, bao nhiêu thủ đoạn cao siêu bối phận, bọn họ kết quả cũng giống nhau, thế nhưng là từ đầu đến cuối, thư viện lại là rất bình tĩnh, không có bạo phát ra cái gì kinh thiên động địa tiếng vang.

Rốt cục, có người người lui bước, so với thiên hạ vô địch, tuyệt thế công pháp, bọn họ thực chú trọng hơn tại mạng nhỏ mình.

Bọn họ không hy vọng chính mình nhanh như vậy liền chết đi.

Vì đó, bọn họ đều từ một nơi bí mật gần đó yên lặng nhìn biến.

Nhưng mà, rất nhanh, Tây Lăng bên kia lại truyền ra một tin tức, cái kia chính là thư viện kha Hạo Nhiên chịu không nhỏ thương thế, đó là Hạo Thiên cho chỉ rõ, chỉ cần bị tiêu diệt thư viện, vậy thế giới này liền không biết có Vĩnh Dạ buông xuống, thư viện, là Vĩnh Dạ tiến đến họa ngọn nguồn.

Tin tức này, lần nữa như như phong bạo, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ Đường Quốc, trong lúc nhất thời, Thiên Hạ Chấn Động, thư viện, trở thành chúng mũi tên.

Thế nhưng là bọn họ cũng chỉ có thể tại ngoài miệng lên án thư viện, trên thực tế, cũng không có cái nào chịu chết, dám tự mình tìm tới thư viện chịu chết.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 322: Là Ai, Rơi Một Chỗ Xuân Quang

Chương 322: Là ai, rơi một chỗ xuân quang

Ngày kế tiếp, hoàng hôn, mặt trời lặn ánh chiều tà vẩy khắp khắp nơi, đây là khoảng cách Tây Lăng đại quân xuất chinh Đường Quốc đến nay thứ chín thời gian.

Tại cái này trong chín ngày, Đường Quốc đã liên tục tổn thất 10 vạn Tử Đệ Binh, đó là cái không con số nhỏ chữ.

Thế nhưng là, Đường Quốc Nữ Đế vẫn như cũ không nóng nảy, hoàng cung trong bồn tắm, cái kia đạo trắng nõn như dê con kiều thể ngâm ở trong nước.

Tại bên người nàng, là từng mảnh hoa tươi, phấn sắc hoa tươi, tản mát ra một loại vô cùng U mùi thơm, để cho người ta mê muội.

"Bệ hạ, Tây Lăng đại quân hiện tại đã giảm bớt thực lực quân đội, chúng ta Đường Quốc bên này áp lực giảm giảm rất nhiều." Nữ Quan đứng tại Dục Trì bên cạnh, cách vải mành, hướng bên trong Nữ Đế bẩm báo nói.

"Xem ra, bọn họ kiêng kị." Lý Ngư nằm tại trong bồn tắm, hơi hơi nhắm mắt lại, đây là nàng từ trước tới nay lớn nhất an tâm một ngày.

Trong nội tâm nàng rất rõ ràng, chỉ muốn cái kia người tồn tại một ngày, như vậy Đường Quốc liền phòng thủ kiên cố, không có người nào có thể xâm phạm.

"Ngoài thành những lời đồn kia nổi lên bốn phía, ngươi chẳng lẽ không dự

định quản quản? Xem ra, ngươi tại cái này trong hoàng cung, trôi qua rất là hài lòng." Ngay tại Nữ Quan cùng Nữ Đế lúc nói chuyện đợi, bỗng nhiên, trong hư không không biết lúc nào, đúng là vang lên một đạo thanh âm lạnh như băng.

Đạo thanh âm này, vừa mới vang lên, liền để Nữ Đế cùng Nữ Quan hai người đồng thời giật mình.

"Người nào?" Hai người đồng thời lên tiếng kinh hô, trong nháy mắt cảnh giác lên.

"Người nào, lại dám xông vào hoàng cung?" Nghe được trong hoàng cung truyền đến Nữ Đế tiếng kinh hô, những thị vệ kia giật mình, trong nháy mắt cả kinh nói, quay người liền muốn rút đao xông tới.

Nhưng mà, làm Nữ Đế Lý Ngư thấy rõ đột nhiên xuất hiện đạo nhân ảnh kia lúc, nàng lại là trong nháy mắt một ngạc, tiếp theo thần sắc trở nên nghiêm túc lên.

"Ngươi là người phương nào? Bệ hạ ở đây tắm rửa ngươi dám xông tới, ngươi tội đáng đáng chết!" Nữ Quan sầm mặt lại, quất ra bên hông bội đao, liền muốn công kích Giang Phong.

Nhưng mà lúc này, Lý Ngư lại là tỉnh táo lại, nàng quát lạnh một tiếng: "Lui ra!"

Nữ Quan cho là mình nghe lầm, có chút khó có thể tin nói: "Bệ hạ, ta không nghe lầm chứ, người này đại nghịch bất đạo, ngươi nên đem hắn chém giết!"

Nữ Quan đối Lý Ngư trung thành, là không thể nghi ngờ.

Nhưng mà, nghe được Nữ Quan như thế đối trước mắt bạch y nam tử giọng như thế nói chuyện, Lý Ngư sắc mặt lại là trong nháy mắt biến đổi, nàng quát lớn: "Ngu xuẩn, ngươi có biết hắn là ai? Còn không lui xuống?"

Nhìn thấy Lý Ngư trong nháy mắt kia âm trầm xuống sắc mặt, Nữ Quan

trong lòng giật mình, thế nhưng là nàng như trước vẫn là cắn đối Nữ Đế nói: "Bệ hạ, việc này liên quan đến ngươi trong sạch, vô luận hắn là ai, cũng không thể tha thứ hắn, cái này là tử tội!"

Nữ Quan vẫn như cũ kiên trì nói.

Gặp nàng kiên trì như vậy trung thành bộ dáng, Lý Ngư trong lòng dâng lên một cỗ cảm động, đồng thời lại là thần sắc lạnh lùng đứng lên, nàng nhếch miệng lên một tia cười lạnh nói: "Vậy ngươi có biết hắn là ai? Có thể vô thanh vô tức, Xuyên Toa Hư Không, không nhìn hết thảy pháp tắc, thế gian này còn có ai?" Nữ Đế khóe miệng khinh thường cùng trào phúng, trong nháy mắt để Nữ Quan giật mình tại nguyên chỗ.

Mãnh liệt, một cái ý niệm trong đầu hiển hiện qua trong óc nàng, nàng cả người giật mình tại nguyên chỗ, tiếp theo sau một khắc, lạnh cả người, mấy ngày gần đây, nàng nghe được một cái không bình thường đáng sợ nghe đồn, cái kia chính là Đường Quốc thư viện kha Hạo Nhiên không có chết, những ngày gần đây, nàng một mực đang nghị luận kha hạo nhưng nhân vật này, tuy nhiên lại cho tới bây giờ chưa từng nhìn thấy người thật.

Bây giờ, nàng nhìn thấy, thế nhưng là, giờ khắc này, nàng nhưng cũng không dám ngẩng đầu nhìn Giang Phong liếc một chút, bởi vì nàng có thể cảm nhận được này cỗ đến từ tâm hoảng sợ, đó là một cỗ đến từ Giang Phong trên thân uy áp.

"Thần tuân mệnh!" Một nghĩ đến người trước mắt này thân phận, Nữ Quan e ngại, nàng không phải người ngu, không có chút nào cân nhắc, nàng trực tiếp lui ra phía sau một bước, ra khỏi phòng.

Lúc này, Lý Ngư từ trong bồn tắm thò đầu ra, lạnh lùng nói: "Hôm nay xảy ra chuyện gì, ta hi vọng sở hữu người biết chuyện đều chết, còn có, những biết rõ đó đường ta hôm nay ở đâu tắm rửa Tỳ Nữ, các nàng, đều phải chết!"

Nghe vậy, bên ngoài trầm mặc nửa ngày, sau đó, một thanh âm vang lên, vô

cùng kiên định: "Cẩn tuân Thánh Mệnh!" Tiếp theo, một trận cước bộ rơi địa âm thanh vang lên.

Tối nay, nhất định có rất nhiều người hi sinh.

Bởi vì, các nàng biết không nên biết rõ bí mật, cái này bên trong liền có hai mươi ba tên cung nữ, 37 tên thị vệ.

Bọn họ, trở thành bồi táng phẩm, đây là nhất định, cũng là một loại cực độ bi ai.

"Xem ra, ngươi hoàng đế này nên được rất không tệ." Nhìn lấy Lý Ngư một hệ liệt quả quyết xử trí hạ nhân, thủ đoạn tàn nhẫn quá trình, Giang Phong trong lòng âm thầm gật gật đầu.

Phu Tử cùng hắn không có chọn lầm người, Lý Ngư, đúng là một cái quả quyết nữ nhân.

"Ngươi hắn là sẽ không trách ta không có trấn áp thành bên trong náo động a?" Một đạo trắng nõn bóng hình xinh đẹp từ trong nước chậm rãi đi ra, giờ khắc này, hoa sen mới nở hình dung Lý Ngư cũng không đủ, cái kia ngạo nghễ ưỡn lên địa phương ngạo nghễ ưỡn lên, cái kia tròn trịa địa phương tròn trịa, trắng nõn thân thể nhiễm phải một tầng giọt nước, phản chiếu ra một tầng mông lung quang.

Lý Ngư, tính cảm giác bên trong không mất một cỗ nữ nhân bá đạo, không thể không nói, nữ nhân này so phim truyền hình bên trong còn dễ nhìn hơn lên không biết bao nhiêu lần.

Nàng di truyền trên cái thế giới này một nhiệm kỳ Hoàng Hậu gien, nàng là một cái số một số hai mỹ nhân.

"Ai có thể nghĩ tới, trong truyền thuyết Kha tiên sinh, vậy mà cũng sẽ động nam nữ tình đâu?" Lý Ngư đỏ oo đi đến Giang Phong trước mặt , mặc cho trước

ngực này một đôi cao ngất sơn phong vừa đi vừa về lắc lư, nàng cười đến nhánh hoa run rẩy.

Thậm chí có đôi khi, nàng cảm thấy mình tại phạm tiện, nhưng là nàng đang đánh cược, cược Giang Phong hội nhập trong lòng bàn tay nàng bên trong, muốn thu hoạch một chút không tưởng được thu hoạch, như vậy, nhất định phải trả giá một chút phải có đại giới.

Lý Ngư, nàng đè xuống trong lòng lớn nhất cược mã, vì liền là có thể có được Giang Phong một buổi tối.

"Ngươi đây là đang đùa lửa, đừng quên, ngươi bây giờ thế nhưng là Đường Quốc hoàng đế." Giang Phong nhìn lấy Lý Ngư loại này bộ dáng, nếu nói phía dưới không có phản ứng, đó là giả, dù sao hắn đã rất lâu không có nam kia nữ sự tình.

"Nếu như có thể cùng thư viện Kha tiên sinh đùa lửa, đây là Ngư Nhi vinh hạnh, không phải sao?" Lý Ngư trong mắt ba quang lưu chuyển, lộ ra một tia mê hoặc sắc, nàng giơ tay lên, run rẩy một chút, ngay sau đó, đặt ở Giang Phong trước ngực, vừa đi vừa về hoạt động.

Nhất thời, gian phòng bên trong tràn ngập một loại kiều diễm bầu không khí.

"Ngươi đừng đùa lửa, nếu không hậu quả rất nghiêm trọng." Giang Phong nhíu mày , bất quá, vẫn là dò xét một phen Lý Ngư này dẫn lửa dáng người, trong lòng, một cỗ không khỏi khô nóng dâng lên, rất nhanh, hắn liền bình tĩnh hạ xuống.

"Nếu như có thể bị ngươi ưu ái, đó là Ngư Nhi vinh hạnh." Lý Ngư mị nhãn như tơ, tại Giang Phong bên tai thổi một hơi.

"Xem ra, ngươi là thật chơi với lửa a." Giang Phong hung hăng một bàn tay, trực tiếp đập vào Lý Ngư un bộ bên trên.

Ba!

Một tiếng run rẩy, nhất thời xuân quang vô hạn.

Lý Ngư trừng to mắt, nàng như thế nào cũng không nghĩ tới Giang Phong vậy mà lại thật đối nàng động thủ.

Thế nhưng là nàng chưa kịp kịp phản ứng, nàng cái này ngày thường cao cao tại thượng Nữ Đế, sau một khắc trực tiếp bị Giang Phong kháng đứng lên, hai người trực tiếp hướng đi Long Sàng.

Giang Phong thân thể nhẹ nhàng chấn động, toàn thân quần áo trong nháy mắt nổ nát vụn, giờ khắc này, hai người thẳng thắn đối đãi.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 323: Phản Nghịch Giả

Chương 323: Phản Nghịch Giả

Ngày kế tiếp, sáng sớm như nước, ánh sáng mặt trời rơi một chỗ Đường Quốc Kinh Thành.

Toàn bộ Đường Quốc, ở vào một loại rất lợi hại huyền diệu tình cảnh bên trong, đã muốn đối mặt Tây Lăng đại quân tiến công, lại không lo lắng Tây Lăng đại quân tiến công.

Chỉ cần có người kia tồn tại một ngày, liền không người nào dám ra tay với Đường Quốc.

"Bệ hạ, tiên sinh đã đi." Hoàng cung trên giường rồng, Lý Ngư vừa mới mở to mắt, mới phát hiện, nguyên bản còn cùng mình ngủ cùng một chỗ Giang Phong, lúc này đã chẳng biết đi đâu.

Nàng mở miệng hướng mình Nữ Quan Lăng hiên hỏi thăm, cái này mới biết được, nguyên lai, tại một giờ trước, Giang Phong đã đi.

Trên giường đệm chăn có chút lộn xộn, thậm chí chăn mền đã bị xé nứt thành một chút toái phiến.

Trên giường, còn có một vệt rất lợi hại bắt mắt đỏ bừng.

Hôm qua, một màn kia thực sự có chút quá mức điên cuồng.

Ai có thể nghĩ tới, đường đường Nữ Đế vậy mà tại đêm qua, cùng một người nam tử cùng giường chung gối?

"Hôm qua sự tình, không đồng ý tiết lộ một chút phong thanh, nếu không, chết!" Nữ Đế thanh âm dằng dặc truyền đến, vô cùng lạnh lùng, Nữ Quan thân thể run lên, liền vội cung kính xác nhận.

"Tiểu sư thúc, ngài rốt cục xuất hiện, cây dâu cây dâu nàng không thấy, ngài có thể hay không giúp ta đẩy tính một chút, nàng đến đi nơi nào?" Thư viện hậu sơn, trữ khuyết xuất hiện trong thư phòng, hắn có chút lo lắng hướng Giang Phong khẩn cầu.

Một tin tức truyền đến, cái kia chính là hôm nay trước sớm, cây dâu cây dâu rời đi thư viện, cho tới bây giờ, vẫn không có xuất hiện.

Giang Phong ngồi tại trước thư án, giơ trong tay một cái chén trà, nhẹ nhàng thưởng thức trà thơm, trong mắt của hắn quang mang lấp lóe không thôi, nhìn về phía đối phương, sau cùng chậm rãi nói: "Không cần tìm, nàng bây giờ không phải là ngươi cái kia cây dâu cây dâu."

Trữ khuyết nghe vậy, lại là toàn thân khẽ giật mình, có chút khó có thể tin, sao lại có thể như thế đây?

Không chờ hắn mở miệng, một bên Lý chậm rãi lại là nói ra: "Tiểu sư thúc cho nên nói cây dâu cây dâu không lúc trước cái kia cây dâu cây dâu, đó là bởi vì cây dâu cây dâu chính là Hạo Thiên Thần Quốc Nữ Vương phân thân, nàng thân phận bây giờ, phải gọi Đế Yên Như Tuyết, toàn bộ Hạo Thiên Thần Quốc, không vài vạn năm đến, đều nắm giữ tại Đế khói Hoàng tộc trong tay, cây dâu cây dâu, thì là Đế Yên Như Tuyết điều động hạ phàm một đạo phân thân."

"A, cái này. . ." Biết được tin tức này, trữ khuyết trong lòng là vạn phần rung động, đây cũng quá không thể tưởng tượng, như thế nào, cũng là để hắn dự liệu không kịp sự tình.

Mà cùng lúc đó, xa xôi Tây Lăng Thần Điện nghênh tới một cái thần bí đại nhân vật, cái này đại nhân vật vừa xuất hiện, lập tức liền nhận Tây Lăng Chưởng Giáo cung kính tiếp đãi.

Một tin tức, rất nhanh cũng từ Tây Lăng trong thần điện truyền ra, Tây Lăng đại quân, kế tiếp hội toàn quân xuất động, tiến Cung Đường Quốc, còn có, kha Hạo Nhiên là khiêu chiến hạo Thiên Ma Tông dư nghiệt, sau đó không lâu, Hạo Thiên sẽ đối với hắn tiến hành Tài Quyết.

Tin tức một khi truyền ra, toàn bộ thế giới chấn động kịch liệt đứng lên, đại chiến, cũng bạo phát đến càng thêm kịch liệt.

Đường Quốc biên cảnh, thương vong kịch liệt gia tăng, không biết một ngày này, có bao nhiêu người chết đi.

Trong lúc đó, không ít người tu hành, sau cùng, Đường Quốc thư viện các đệ tử toàn bộ điều động, tiến về biên cảnh hiệp trợ Đường Quốc tướng lãnh cùng một chỗ trấn áp Tây Lăng đại quân cùng những cái kia âm thầm ra tay người tu hành.

"Giết!" Biên cảnh dưới thành, lít nha lít nhít Tây Lăng đại quân ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, cùng Đường Quốc binh lính nộ hống trùng kích cùng một chỗ, bộc phát ra kinh thiên động địa tiếng rống.

"Tiểu sư thúc!" Trong hư không, một đạo áo trắng thân ảnh trống rỗng xuất hiện, đứng tại trên tường thành, nhìn xuống dưới thành này lít nha lít nhít Tây Lăng đại quân, thần sắc lạnh nhạt?

"Tiểu sư thúc!"

"Tiểu sư thúc!"

"Tiểu sư thúc!"

Nhìn thấy nam tử này ngoài ý muốn xuất hiện, sở hữu Thư Viện Đệ Tử đều là

lên cùng Giang Phong từng cái chào, những thủ vệ kia biên cảnh quân quan thấy là Giang Phong, cả đám đều lộ ra vô cùng sùng kính sắc, lên cho Giang Phong chào.

"Sư thúc, hiện tại Tây Lăng bên kia đại quân lại tăng thêm không ít người, lại tiếp tục như thế, rất lợi hại phiền phức." Lý từ từ đi tới Giang Phong trước mặt, nhăn đầu lông mày nói.

"Ta biết!" Giang Phong gật gật đầu, nhìn về phía giữa sân Tây Lăng đại quân, hắn hôm nay, chính là đến giải quyết vấn đề này.

Hắn cũng không có tiếp tục nói nhảm, hai tay nâng lên, bắt đầu trong hư không không ngừng huy động, từng đạo từng đạo thiên địa Thần Văn không khô ngược lại ra, trong nháy mắt, liền đem trọn cái Tây Lăng đại quân chỗ ở trên không cho bao phủ lại.

Vạn thiên hỏa diễm, đốt cháy bầu trời, đó là một loại Hà khủng bố hỏa diễm.

Cùng lúc đó, Nhân Gian Giới phía trên, Thiên Giới, Hạo Thiên Thần Quốc, đây là một chỗ vô cùng to lớn Thiên Cung.

Trong thiên cung, Tiên Hoa lượn lờ, Phượng Hoàng Thanh Long đang bay múa.

Tại này Tiên chói to lớn Tiên Cung trên đại điện, Hoàng Kim Bảo Tọa bên trên, ngồi một tên thân thể mặc áo tím, đầu đội Hoàng Quan nữ tử.

Nàng không gọi cây dâu cây dâu, nàng gọi Đế Yên Như Tuyết.

"Thả Thiên trưởng lão còn chưa tới sao?" Tại trên đại điện, đứng đấy không ít Tiên quan, Tiên Đế hướng Chúng Tiên hỏi.

Những này cái gọi là Chúng Tiên, từng cái cảnh giới đều là Vô Củ cảnh, nhưng là Vô Củ cũng chia cường nhược.

Nó cùng sở hữu chín tầng, Phu Tử, đạt tới cái thế giới này, sau cùng Đệ Cửu Trọng, vì đó, hắn có thể một cái Vô Củ cảnh giới, đánh mười cái Đường Quốc Thái Tổ hoàng.

Vì đó, hắn có thể đem Đồ Phu cùng Tửu Đồ dọa đến té cứt té đái.

Những này Tiên Quan nhóm cảnh giới cùng Đồ Phu cùng Tửu Đồ đều là không sai biệt lắm một cảnh giới.

Mà Long Tọa lên Nữ Đế, lại là cùng Phu Tử cùng một dạng độ cao.

Tiên Đế vừa mới thoại âm rơi xuống, một tên Bạch Hồ lão giả râu bạc trắng liền đứng ra, hắn vô cùng cung kính đối Long Tọa Thượng Tiên Đế nói ra: "Hồi bẩm bệ hạ, thả Thiên trưởng lão. . ."

Bất quá không đợi hắn nói thêm cái gì, một đạo tang thương thanh âm nhưng từ xa xôi chân trời chậm rãi truyền đến, "Bệ hạ, triệu hoán Lão Thần đến đây, không biết có chuyện gì?"

Thanh âm từ xa tới gần, rất nhanh, một tên thân thể mặc bạch y, tay cầm pháp trượng lão giả liền xuất hiện tại trên đại điện, tại này vân vụ lượn lờ trên đại điện, hắn cũng là một tên hiền lành lão đầu.

Thế nhưng là nhưng không ai dám nói câu nào, đơn giản là, hắn là cái này Hạo Thiên Thần Quốc địa vị tôn sùng Thái Thượng Trưởng Lão, cũng là Hạo Thiên Nữ Vương Đế Yên Như Tuyết cũng phải kiêng kị ba phần tồn tại.

"Lần này để thả Thiên trưởng lão đến đây, xác thực có trọng sự tình thương lượng, nhân gian, xuất hiện Phản Nghịch Giả, mà lại, lần này, cái này Phản Nghịch Giả đối với chúng ta uy hiếp rất lớn." Đế Yên Như Tuyết sắc mặt âm trầm như nước, nhân gian xuất hiện Phu Tử như thế một cái không an phận tồn tại, làm cho cả Hạo Thiên Thần Quốc đều rất là phẫn nộ, đặc biệt là Đường Quốc loại kia không có Tín Ngưỡng Quốc Độ, nó liền không nên tồn tại.

"Phản Nghịch Giả? Trước không phải đã xuất hiện qua một cái sao? Cái kia Phản Nghịch Giả, không phải đã bị Hạo Thiên Thần Nhãn cho đánh giết sao?" Hạo Thiên Thần Nhãn tuần tra Nhân Gian Giới, nó là Hạo Thiên Thần Quốc vô số đời tu vi cường đại Hạo Thiên Thần Vương thu thập Vô Tận Tinh Không tư nguyên, sau cùng chế tạo ra đến một kiện chí cao vô thượng Thần Khí.

Nó có thể đời Hạo Thiên Thần Quốc tuần tra Nhân Gian Giới, một khi Nhân Gian Giới xuất hiện một ít bao trùm hiểu số mệnh con người cảnh giới tu vi tu sĩ, như vậy Hạo Thiên Thần Nhãn chính là thực hiện nó chức trách, đánh giết những cái kia không biết trời cao đất rộng tu sĩ.

Mà tại hai mươi năm trước, liền đã từng có một người như vậy, hắn thượng thiên tới khiêu chiến Hạo Thiên, kết quả, bị Hạo Thiên Thần Nhãn đánh chết.

Người này cũng là cái Phản Nghịch Giả, không biết sống chết đồ,vật.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 324: Bị Tiêu Diệt Tây Lăng Đại Quân, Một Người Là Đủ!

Chương 324: Bị tiêu diệt Tây Lăng đại quân, một người là đủ!

"Bệ hạ trong miệng nói tới Phản Nghịch Giả, không phải là nó sao?" Ông lão mặc áo trắng trở lại chỉ chỉ phía sau, nơi đó, có một vòng vô cùng trong sáng trăng sáng treo cao trên trời sao.

Đó là một khối to lớn vô cùng đại lục, nó bộc phát ra trước đó chưa từng có quang mang, cô quạnh Vũ Trụ, bởi vì có nó tồn tại, trở nên sáng chói vô cùng, chính là bởi vì có nó, trong đêm, có quang minh.

"Cái này Phản Nghịch Giả, là ngu xuẩn, ai có thể nghĩ tới, nó vậy mà vô tư đến phụng hiến chính mình tinh thần, qua hóa thành trăng sáng đâu? Năm ngàn năm trước, thượng nhất nhậm Hạo Thiên Thần Vương áp dụng trăng sáng, luyện hóa làm Hạo Thiên Thần Nhãn, lần này, lão đầu kia lại là tự mình Hóa Nguyệt, đền bù trong trời đất Pháp Tắc Toái Phiến, thật đúng là. . ." Lão giả ánh mắt lộ ra một tia khinh thường thần sắc, nhưng cùng lúc lại rất bội phục Phu Tử loại kia vô tư, thậm chí rất là ngu xuẩn tinh thần.

Hắn thấy, nếu là đổi lại hắn, tất nhiên sẽ không đi vô tư đến vì nhân loại ban đêm mang đến một tia ánh sáng cùng an ủi.

Hắn sẽ chỉ đem những con kiến hôi đó giẫm tại dưới chân, lại không chút nào thương hại bọn họ, đây chính là hắn, Hạo Thiên Thần Quốc người, nhất định phải là vô tình.

Không có cái gọi là vô tư, có, chỉ là lợi ích mà thôi.

"Sai, lần này, phân thân ta tại Phàm Gian Giới phát giác được cái kia Phản Nghịch Giả tồn tại, hai mươi năm trước, hắn khiêu chiến Hạo Thiên thần uy, nhưng là hắn cũng chưa chết, phân thân ta có thể cảm nhận được, hắn thực lực càng ngày càng mạnh đại. . . ."

Đế Yên Như Tuyết ngồi tại Long Tọa bên trên, nàng chậm rãi đứng dậy, vừa nói, một bên thần sắc nhíu chặt đứng lên.

Nguyên bản, thả Thiên trưởng lão cũng không cảm thấy cái kia Phản Nghịch Giả có thể đối Hạo Thiên Thần Quốc sinh ra nhiều đại uy hiếp, đại không phái người xé rách không gian, hạ phàm qua đánh giết đối phương, nhưng là bây giờ, xem ra, mọi chuyện đều không đơn giản.

Đặc biệt là khi hắn nghe được Đế Yên Như Tuyết nói phân thân buông xuống Hạ Giới thời điểm, thần sắc hắn trong nháy mắt biến đến vô cùng ngưng trọng lên.

Nhưng là. Rất nhanh, hắn lập tức liền kịp phản ứng, ánh mắt hắn có chút khó tin nói: "Ngươi vậy mà đem (Tam Thi Thánh Điển) tu luyện thành công."

Tam Thi Thánh Điển, tục truyền chính là Viễn Cổ thời kỳ, một vị nào đó bất thế ra Thiên Thần sáng tạo ra đến bất thế Thánh Điển.

Tu luyện nó , có thể thành công chém ra Tam Thi, thậm chí tu luyện tới cảnh giới tối cao , có thể Phá Toái Hư Không, rời đi cái thế giới này, qua đến càng rộng lớn hơn thế giới.

Nhưng là, này đã là một cái rất xa xôi truyền thuyết, từ theo Thiên Giới cùng nhân gian tách ra, trên trời thần tiên cùng mặt đất phàm nhân, liền ở vào hai cái khác biệt thế giới người.

Không có gì ngoài Hạo Thiên Thần Nhãn có thể tuần tra thế gian bên ngoài,

không ai có thể hạ phàm, bao quát tu vi cường đại , có thể đánh với Phu Tử một trận, thậm chí không kém thả Thiên trưởng lão, cũng là như thế.

Thiên Thượng Nhân muốn hạ phàm, rất khó khăn, bởi vì có Thế Giới Bích Lũy cách trở, để tất cả những thứ này trở nên càng thêm khó khăn.

Nhưng mà, Đế Yên Như Tuyết lại nói nàng phân thân hạ phàm, đồng thời còn phát hiện Phản Nghịch Giả tồn tại, cái này đã làm cho cân nhắc, lần thứ nhất, thả Thiên trưởng lão chính thức trịnh trọng lên, hắn nhìn về phía Đế Yên Như Tuyết ánh mắt, cũng biến thành chưa bao giờ có tôn trọng, hắn chân thành nói: "Bệ hạ nói pháp tinh thâm, lần này, Thích Thiên là thật tâm phục khẩu phục , bất quá, ngươi triệu tập Lão Thần đến đây, cũng không biết này Phản Nghịch Giả có gì để bệ hạ đều phải cẩn thận đối đãi?"

Đế Yên Như Tuyết nghiêm túc gật đầu nói: "Thả Thiên trưởng lão ngươi nói không sai, chính là bởi vì này Phản Nghịch Giả tu vi tinh thâm, vì đó, ta mới triệu hoán ngươi đến đây, việc này, không dung lười biếng!"

"Vậy hắn đến mạnh bao nhiêu?" Thả Thiên trưởng lão nhíu mày, nặng nề nói.

"Ba năm trước đây, cùng treo cao chín ngày vầng trăng sáng kia tương xứng, bây giờ, thâm bất khả trắc!"

Thâm bất khả trắc!

Đế Yên Như Tuyết, cho ra một cái rất cao đánh giá, bởi vì nàng đã nhìn không thấu này cá nhân tu vi, hắn tăng trưởng tốc độ, mỗi ngày đều tại lấy bao nhiêu tốc độ tăng gấp bội.

Căn bản không biết sau một khắc, hắn đến sẽ đạt tới một loại gì dạng cảnh giới.

Nhưng chính là như thế, Đế Yên Như Tuyết mới sẽ trở nên nghiêm túc trịnh trọng lên.

"Xem ra, chúng ta có cần phải làm một chút chuẩn bị, đầu tiên, tự nhiên là muốn để Hạ Giới những người phàm tụckia biết rõ nói chúng ta Hạo Thiên Thần Quốc lợi hại, chúng ta uy nghiêm, không thể xâm phạm."

Thả Thiên trưởng lão lộ ra trầm tư sắc, chỉ là một cái nháy mắt, hắn liền hướng Đế Yên Như Tuyết đưa ra các loại đề nghị.

Sau cùng, Hạo Thiên Thần Đình rốt cục làm ra một cái quyết định, cái kia chính là trả giá nhất định tính đại giới, dùng Hạo Thiên Thần Nhãn xé rách Hư Không Liệt Phùng, đả thông nhân gian cùng trời giới thông đạo, sau đó điều động một nhóm Thượng Tiên hạ phàm, thăm dò này cá nhân thực lực, san bằng Đường Quốc cái kia không tín ngưỡng Hạo Thiên quốc độ.

Cùng một thời gian, Đường Quốc biên cảnh, tại Giang Phong ngang nhiên xuất thủ dưới, khắp Thiên Vô Tẫn Phần Thiên viêm, hoàn toàn đốt cháy trăm vạn Tây Lăng đại quân.

Chỉ là nửa canh giờ thời gian, nguyên bản trùng trùng điệp điệp Tây Lăng đại quân liền hoàn toàn hôi phi yên diệt.

Đó là một cái trên trời rơi xuống đầy trời đốt thiên hỏa diễm hoàng hôn, bầu trời, bị đốt sập, Tây Lăng đại quân, cũng tại trận này Phần Thiên diễm dưới, hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa.

Sự tình một khi truyền ra, Thiên Hạ Chấn Động.

"Kha Hạo Nhiên, quả nhiên là kha người điên, cái tên điên này, người điên a, sao có thể tàn nhẫn như vậy?" Tây Lăng trong thần điện, tất cả trưởng lão nổi giận nói, bọn họ vô cùng phẫn nộ, có hoảng sợ, cũng có nghĩ mà sợ, còn may bọn họ lúc ấy không có tiến về Đường Quốc biên cảnh, nếu không, bây giờ còn có thể không có thể đứng ở chỗ này, cái kia chính là rất khó nói.

Tại Tây Lăng trên thần điện, ban đầu bản chưởng giáo ngồi xuống chạm đất phương, lúc này lại là đang ngồi một nữ tử.

Nàng người mặc một bộ tử sắc Váy, mà Tây Lăng Chưởng Giáo lại là đứng tại nàng bên cạnh, mà lại thần sắc vô cùng cung kính.

"Yên tĩnh!" Tử Y Nữ Tử, giương mắt liếc nhìn đại điện liếc một chút, vô cùng lạnh lùng mở miệng, vừa dứt lời, nhất thời, đại điện trong nháy mắt an tĩnh lại, mọi người có thể cảm nhận được một cỗ ùn ùn kéo đến uy áp, bọn họ không dám chút nào hành động thiếu suy nghĩ.

Giờ khắc này, Tây Lăng Chưởng Giáo càng thêm cung kính, hắn nhìn lấy cái kia ngồi tại trên bảo tọa, toàn thân phát ra khiết màu trắng Hạo Thiên thần uy nữ tử, trong lòng vô cùng hướng tới.

Đây chính là Hạo Thiên điều động hạ phàm sử giả, một cái thực lực cường đại đến để hắn kinh hồn bạt vía tồn tại.

Đêm hôm ấy, Tây Lăng Thần Điện đi tới một nữ tử, nàng chính là cây dâu cây dâu, Hạo Thiên phân thân, nữ tử vừa đến, toàn bộ Tây Lăng Thần Điện kỳ quái xuất hiện, Hạo Thiên tượng thần bộc phát ra trước đó chưa từng có Hạo Thiên Thần Huy, một đạo rộng rãi mà cổ lão ý chí từ cửu thiên lên buông xuống, sau cùng, bị sở hữu Tây Lăng Thần Điện người cảm giác, cũng là vào thời khắc ấy, Tây Lăng Thần Điện người cầm quyền, biến thành bây giờ cái này thâm bất khả trắc nữ tử.

"Tiếp đó, Hạo Thiên lại phái đi sứ người đến đây tương trợ các ngươi bị tiêu diệt Đường Quốc cái kia không tín ngưỡng Hạo Thiên quốc độ, các ngươi hiện tại phải làm là tiến về Đường Quốc tiếp ứng, mà không phải ở chỗ này ồn ào." Cây dâu cây dâu ngữ khí vô cùng băng lãnh, nhưng lại nói ra một cái để mọi người chấn kinh sự thật.

"Cái gì, đây là thật sao? Thiên Thần muốn hạ phàm, lần này rốt cục tốt, cái kia Đường Quốc, rốt cục gây nên Hạo Thiên phẫn nộ. . ."

"Đúng vậy a, ta nhất định phải đi Đường Quốc, để cái kia đáng chết quốc độ hoàn toàn bị tiêu diệt. . ."

Sở hữu trưởng lão, không ai không nhiệt huyết sôi trào đứng lên, giờ khắc này, bọn họ muốn đi trước Đường Quốc.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 325: Mời Bệ Hạ Thoái Vị

Chương 32: Mời bệ hạ thoái vị

Thời gian thấm thoắt, chớp mắt cực nhanh.

Đường Quốc Hoàng Đình, gần thời gian nửa năm, Nữ Đế chưa từng trải qua Tảo Triều, bởi vì năm đó thư viện vị kia tồn tại một cái Phần Thiên viêm, bị tiêu diệt trăm vạn Tây Lăng đại quân, đến tận đây, Đường Quốc chân chính bước vào yên tĩnh tình cảnh bên trong.

Nguyên bản tổn thất binh lực, cũng bắt đầu nhanh chóng trả lại, tổng, hết thảy đều tại hướng địa phương tốt hướng phát triển.

Bởi vì cái gọi là, sự tình ra khác thường tất có yêu, Nữ Đế gần thời gian một năm không tảo triều, không lên triều.

Rốt cục, không biết là người nào tiết lộ tin tức, tại một ngày này, trong hoàng cung sôi trào.

Sở hữu Đại Thần, quần tình xúc động, hướng hoàng cung Nữ Đế chỗ cung điện mãnh liệt mà đến.

"Bệ hạ, hoang đường a, hoang đường a, nàng làm sao có thể làm ra như thế liêm sỉ sự tình?" Một đám Đại Thần, nổi giận đùng đùng, bọn họ nghe được một cái làm bọn hắn tâm thần lạnh sự tình.

Cái kia chính là Nữ Đế mang thai, cho tới hôm nay, bọn họ mới biết được hết

thảy đều nguyên nhân, nguyên lai, bọn họ Nữ Đế bệ hạ vì đó một năm đều không có vào triều, nguyên lai là mang thai.

"Đây quả thực là có nhục nhã nhặn a, đơn giản cũng là có nhục nhã nhặn a. . ." Một đám Đại Thần, lấy Tư Mã Đại Nhân cầm đầu Đại Thần phẫn giận dữ hét.

Bọn họ muốn bức thoái vị.

"Bệ hạ, Tư Mã Đại Nhân bọn họ biết rõ ngươi tình huống, hướng bên này xông đến." Chính vào Nữ Đế sinh nở thời khắc, thời khắc mấu chốt, vô cùng khẩn trương, một tên thái giám hướng trong cung điện báo cáo.

Nữ Quan ngăn lại hắn, hiện tại Nữ Đế chính vào thời khắc mấu chốt, không thể quấy nhiễu, lúc này, Nữ Quan này lãnh khốc tính tình nhất thời bày ra.

Nàng ánh mắt lạnh lùng, nhìn về phía cung điện bên ngoài quần tình xúc động Các Đại Thần, nhếch miệng lên một vòng lãnh khốc nụ cười, hừ lạnh nói: "Vô luận là ai muốn lén xông vào hoàng cung, giết chết bất luận tội!"

"Các ngươi đều muốn làm gì, tạo phản hay sao?" Nữ Quan thân ảnh bay lượn, rất nhanh, liền tới đến đại điện bên ngoài, nàng eo vượt trường kiếm, một mặt lãnh ý, nhìn lên trước mặt như là kiến hôi chúng thần, quát lớn.

"Mời bệ hạ đi ra cùng chúng ta vừa thấy, chúng thần có đại sự muốn khởi bẩm!" Một đám Đại Thần, trăm miệng một lời.

"Bệ hạ có chuyện quan trọng phải bận rộn, các ngươi chờ đợi ở đây!" Nữ Quan rút ra bên hông trường kiếm, lãnh đạm nói.

"Không được, chúng ta muốn gặp được bệ hạ, nếu không, chúng ta liền đẩy ra cung điện này đại môn." Chúng thần cả giận nói.

Nữ Quan nhíu mày, yêu kiều nói: "Ai dám?"

"Bắt nàng, chúng ta đi vào, không thể để cho này đại nghịch bất đạo Lee thị

sinh hạ nghiệt chủng kia." Một đám Đại Thần bên trong có Đại Thần hét lớn một tiếng.

Xoát xoát xoát!

Nhất thời, chung quanh vang lên xoát xoát xoát một mảnh tiếng vang, một đám binh lính từ một bên trong hành lang lao ra, nhất thời quất ra bên hông trường đao, đối hướng Nữ Quan.

"Lớn mật, các ngươi đây đều là đang làm gì?" Nữ Quan thấy thủ hạ chúng binh vậy mà tại thời khắc mấu chốt phản chiến, ai cũng sắc mặt đại biến, quát lớn.

"Làm gì? Đương nhiên là cầm xuống ngươi cái này đại nghịch bất đạo Thần Tử, áp đi gặp bệ hạ, có ai không, đem cung điện đại môn mở ra." Tư Mã Gia Tộc bên trong mọi người một bước tiến lên, hướng những binh lính kia ra lệnh.

"Vâng!" Chúng binh hưng phấn hét lớn một tiếng, lần này, nếu là bọn họ thật có thể làm phản thành công, như vậy bọn họ cũng là Đường Quốc công thần, phong quan viên tấn tước đã không nói chơi.

"Các ngươi dám!"

Nữ Quan sắc mặt kịch biến, nàng như thế nào cũng không nghĩ tới, những này ngày bình thường tại Nữ Đế trước mặt bệ hạ dịu dàng ngoan ngoãn như Tiểu Cẩu Đại Thần bây giờ lại là cái này một bộ miệng thúi sừng, nàng quát lớn chúng thần.

Thế nhưng là những đại thần kia lại từng cái như đánh máu gà, đối nàng giận dữ mắng mỏ làm như không thấy.

"Để bọn hắn vào!" Ngay tại chúng thần vọt tới trước cung điện thời điểm, trong cung điện, truyền tới một vô cùng uy nghiêm, thanh âm cô gái.

Chúng thần thân thể khẽ giật mình, cái thanh âm này, bọn họ quá quen thuộc,

lại không phải bọn họ quen thuộc Nữ Đế bệ hạ, thì là ai?

"Đi vào, hôm nay, muốn bệ hạ cho chúng ta một cái thuyết pháp, đối chính là cho chúng ta một cái thuyết pháp."

"Mời Nữ Hoàng thoái vị!"

"Mời bệ hạ thoái vị!"

. . .

Trong cung điện, một đám chúng thần căm tức nhìn ngồi tại trên cung điện nữ tử kia.

Các nàng kinh sợ không thôi nhìn thấy ban đầu cái kia bụng phệ Nữ Đế bệ hạ, bây giờ dạ dày lại là một mảnh bằng phẳng.

Mà lại, để bọn hắn càng thêm phẫn nộ là, Lý Ngư trong tay lại là ôm một đứa con nít, cái kia trẻ sơ sinh, toàn thân tản ra một loại kỳ dị hương thơm, từng đoá từng đoá liên hoa trong hư không hiển hiện.

Nguyên bản, chúng thần vẫn là vô cùng phẫn nộ bộ dáng, thế nhưng là nhìn thấy dị tượng như thế, bọn họ kinh sợ.

Trong lúc nhất thời, lại là không biết nên nói cái gì là tốt.

"Ta thoái vị, vậy ai bên trên a?" Lý Ngư ôm kỳ quái xuất hiện trẻ sơ sinh, trìu mến vỗ vỗ trong ngực ngủ say trẻ sơ sinh, ngọc thủ lại là công chúng thần trình lên tấu chương mở ra, sau đó nhìn một lần quyển thu lại, uy nghiêm thanh âm vẫn như cũ không nhẹ không chậm, một đôi sát phạt quyết đoán con ngươi nhìn về phía các vị Đại Thần.

"Tự nhiên là đức hạnh tinh khiết Thập Hoàng Tử, đệ đệ ngươi!" Rốt cục, vẫn có một ít Đại Thần thu hồi trong lòng kinh hãi, đè nén xuống trong lòng kinh nghi, hướng Nữ Đế trả lời chắc chắn nói.

"Đánh rắm, ta này Thập Đệ từ nhỏ đến lớn liền biết ăn chơi đàng điếm, hắn thậm chí nhát gan sợ phiền phức, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì năng lực lãnh đạo Đường Quốc hướng đi hưng thịnh!" Lý Ngư con mắt khẽ híp một cái, nhìn một chút bọn này ngày bình thường ở trước mặt mình dịu dàng ngoan ngoãn như Con mèo nhỏ, bây giờ lại là một bộ lòng đầy căm phẫn Đại Thần, trong nội tâm nàng cười lạnh.

Bọn này Đại Thần, vụng trộm châm chọc nàng là dâm phụ, nàng tự nhiên là nghe được, thế nhưng là, nàng cũng không có lập tức phát tác, mà chính là dùng một loại lạnh lùng thái độ đi đối đãi chúng thần, trong lúc nhất thời, chúng thần cũng là có chút đắn đo bất định, không biết cái này bệ hạ hội làm ra chuyện gì.

"Lão Thần mấy cái sẽ đích thân phụ tá Thập Hoàng Tử, định để hắn không thua tại Tiên Hoàng!" Tư Mã Chiêu một bước tiến lên, hắn tóc bạc trắng phi vũ, đi trên đường, long hành hổ bộ, hắn vừa mới nói xong, chúng thần liền quần tình xúc động đại uống: "Chúng thần tự sẽ phụ tá Thập Hoàng Tử, còn mời bệ hạ thoái vị!"

"Ha ha. . ." Lý Ngư cười.

Cười đến như vậy rực rỡ, nhưng là, nàng tâm lại chưa bao giờ có băng lãnh, nàng mang thai, mà lại sinh hạ một đứa con, những này chúng thần không chỉ có sẽ không chúc mừng, còn trái lại muốn buộc nàng thoái vị.

Sau đó để cho nàng cái kia bột mềm Thập Hoàng Tử đệ đệ bên trên, đây quả thực là trượt thiên hạ đại kê.

"Ta này Thập Đệ đâu? Có phải hay không đã bị các ngươi thuyết phục tâm?" Lý Ngư híp mắt, chậm rãi giơ lên trên mặt bàn một chén nước nóng, uống một ngụm, sau đó vỗ vỗ trong ngực trẻ sơ sinh, cười đối chúng thần.

"Thập Hoàng Tử đã đáp ứng các vị Đại Thần thỉnh cầu." Tư Mã Chiêu ngửa đầu nhìn thẳng vào Lý Ngư, trong miệng mồm, có thật sâu khẳng định.

Nếu là lần này, có thể thành công bức bách Nữ Đế lui ra, vậy hắn chính là cái này Đường Quốc công thần, tên hắn vĩnh viễn ghi chép ở Sử Ký bên trong.

Hắn, có cần phải bức bách Nữ Đế.

"Xem ra, hắn lá gan cũng không nhỏ , bất quá, hắn vẫn như cũ không thể kế thừa hoàng vị!"

Lý Ngư cười lạnh nói.

"Cho dù không thể kế thừa hoàng vị, vậy cũng mời bệ hạ thoái vị." Tư Mã Chiêu kiên trì, lần nữa bức bách nói.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 326: Cha Đứa Bé Là Ai?

Chương 326: cha đứa bé là ai?

"Bệ hạ, ngài thoái vị đi! Hiện tại Đường Quốc tôn nghiêm còn có còn lại một hơi. để đức hạnh Gồm nhiều mặt Thập Hoàng Tử Leo lên hoàng vị, hắn mới là tinh khiết Đường Thị huyết mạch!" Tư Mã Chiêu tiếp tục tiến lên một bước nói ra.

"Ha ha. . . Trò cười!" Lý Ngư tức giận nói ra.

nàng ôn nhu đem đứa bé trong ngực giao cho bên cạnh Nữ Quan, tại chúng thần này nóng rực như lửa, nhìn chằm chằm trẻ sơ sinh phảng phất muốn nuốt sống ăn tươi trong ánh mắt, từng bước một hướng chúng thần đi tới, vừa lên tiếng nói.

"Các ngươi những này người bảo thủ không phải vẫn luôn rất nhớ biết rõ nói, thư viện vì sao có thể trợn tròn mắt nhìn ta Leo lên hoàng vị sao?" Lý Ngư giương mắt quét một chút làm trò hề chúng thần, Trong mắt Chưa bao giờ có chán ghét, cho tới bây giờ, những người này, cuối cùng là lộ ra nguyên bản cái đuôi hồ ly, những người này, đều là Đường Quốc U ác tính, nàng rất rõ ràng, lần này sau đó, Đường Quốc có lẽ thật muốn thay người.

"Nữ Hoàng hôm nay nguyện ý nói?" Tư Mã Chiêu ánh mắt lộ ra một tia tinh quang, hắn vô cùng kích động hỏi.

hắn rất nhớ biết rõ đường nguyên nhân này, cũng càng muốn biết Nữ Đế sinh

hạ cái này nghiệt chủng là ai, tốt nhất là trong hoàng cung một vị nào đó nhân vật, bởi vì như vậy vừa đến, hắn liền có càng dễ làm hơn pháp, bức bách Nữ Đế thoái vị.

"Đó là thư viện cho phép, chỉ định ta ngồi tại vị trí này!" Lý Ngư đạp trên bước chân từng bước một hướng đi nàng bình thường phê duyệt tấu chương bàn đọc sách, sau đó vững như Bàn Thạch ngồi xuống.

"Dù cho là thư viện cho phép, vậy ngươi bây giờ cũng cần phải thoái vị." Tư Mã Chiêu trong lòng nhưng, hắn đã sớm đoán được kết quả này, chỉ bất quá bây giờ Lý Ngư thừa nhận, mà tựa hồ, hết thảy đều như hắn đoán trước như vậy, Lý Ngư là thư viện chỉ định người.

"Qua sông đoạn cầu?" Lý Ngư hỏi.

"Không phải, Năng giả cư!" Tư Mã Chiêu ánh mắt bên trong hiện lên một tia giảo hoạt sắc, hắn ngữ khí vô cùng kiên định nói.

"Các ngươi muốn muốn tạo phản? Có ai không, đem bọn hắn hết thảy bắt vào đại lao!" Nữ Quan lúc này, trực tiếp thay Nữ Hoàng bạo phát tính nết, hướng phía khải giáp tướng sĩ nói ra.

Nhưng là, Nữ Quan mệnh lệnh tựa hồ như không khí, từng cái thị vệ đeo đao căn bản không có bất luận cái gì hành động, bọn họ chỉ là nhấc một chút đầu, mà thôi.

"Không phải, chúng ta muốn muốn tạo phản, mà chính là Đường Quốc luật pháp quy định, nếu có cảm giác ô uế Đường Quốc huyết mạch người, từ Tam Cung Lục Viện, cho tới Thân Vương Điện Hạ, đều muốn giết!"

"Các ngươi những này tướng sĩ, là không có nghe được mệnh lệnh sao?" Nữ Quan lại một lần nữa đối từng cái dẫn Hoàng gia bổng lộc tướng sĩ ra lệnh.

"Những này tướng sĩ đều bị các ngươi thu mua?" Lúc này, ngồi tại trên long ỷ

Lý Ngư mở miệng.

"Chúng ta không có thu mua bọn họ, mà chính là bọn họ một dạng cùng chúng ta làm ra giống nhau lựa chọn, nếu như lần này có công lao, vậy bọn hắn từng cái Phong Tước vị." Tư Mã Chiêu nói ra.

"Ha-Ha. . ." Lý Ngư cười, chưa từng có một khắc, nàng cười đến như thế rực rỡ, nhưng càng là rực rỡ, liền có thể cảm nhận được nội tâm của nàng lửa giận là cỡ nào mãnh liệt.

Giờ khắc này, nàng chưa bao giờ một khắc, trong lòng sát ý là như thế cuồng bạo, không khí phảng phất cũng tại thời khắc này hạ xuống không ít.

Rất nhiều đại thần kinh hồn bạt vía, trong lòng bọn họ đối vị hoàng đế này lại quá là rõ ràng, Nữ Đế, đây là tức giận, mà nàng giận dữ, chính là phơi thây trăm ngàn vạn.

Nhìn thấy Nữ Đế phản ứng như thế, tất cả mọi người ai cũng chấn động trong lòng.

Trong lòng bọn họ mơ hồ trong đó, có loại rất không ổn dự cảm.

Thấy mọi người bên trong, ẩn ẩn có nhân tâm sinh động dao động, Tư Mã Chiêu cau mày một cái, hắn hét lớn một tiếng: "Người tới nha!"

"Gia gia!" Vừa dứt lời, đại điện bên ngoài vang lên một tiếng hô quát, ngay sau đó, chính là khải giáp tiếng va chạm vang lên, một tên người mặc ngân quang khải giáp tuổi trẻ tướng lãnh từ bên ngoài đi tới.

Hắn một bước tiến lên, đi vào Tư Mã Chiêu trước mặt, cung kính nói.

"Đem bệ hạ tấu chương mang lên." Lúc này, Tư Mã Chiêu ánh mắt lấp lóe một chút, nhìn lấy chính mình cái này tuổi trẻ tôn tử khua tay nói.

"Vâng, gia gia!" Tư Mã Long cung kính xác nhận, từ phía sau xuất ra một

chồng tấu chương, đưa nó đưa cho Tư Mã Chiêu.

"Bệ hạ, có muốn nhìn một chút hay không cái này tấu chương, thần cảm thấy bệ hạ vẫn là có cần phải nhìn xem." Tư Mã Chiêu nhếch miệng lên một tia cười lạnh, những tấu chương này bên trong, đều là liên quan tới Nữ Đế làm sao không biết rõ xấu hổ sự tình, hắn có lòng tin, nếu là Nữ Đế nhìn thấy, tất nhiên không nể mặt.

Thế nhưng là ai có thể ngờ tới, lúc này, Nữ Đế lại là lạnh lùng liếc hắn một cái, sau đó khoát tay đối với hắn cười lạnh nói: "Không cần, ta biết trong tấu chương viết đều là cái gì, chẳng lẽ ngươi liền không hiếu kỳ cái này cha đứa bé đến là ai?"

Tư Mã Chiêu tâm bên trong một cái lộp bộp.

Tư Mã Long lại là hừ lạnh nói: "Bệ hạ đứa nhỏ này tự nhiên là cùng trong hoàng cung thị vệ sinh hạ, chẳng lẽ bệ hạ còn không thừa nhận?"

Hắn tương đối thẳng tiếp, vì đó cũng không có ý định quanh co lòng vòng.

"Long Nhi. . ." Tư Mã Chiêu ra vẻ tức giận trừng Tư Mã Long Nhất mắt, nhưng không có quát lớn cháu mình, nói cái gì đối bệ hạ đại nghịch bất đạo sự tình.

"Bệ hạ, chẳng lẽ còn không thừa nhận sao? Nói đi, bọn họ là cầm thị vệ bên trong một vị?" Lúc này, tại Tư Mã Long Kỳ Ý dưới, đã có mấy chục tên Hoàng Cung Đại Nội thị vệ đi vào trong cung điện, bọn họ muốn để Lý Ngư chính mình thừa nhận, đến cái nào là cha đứa bé.

Lý Ngư vẫn như cũ dùng một loại rất là lãnh đạm ánh mắt nhìn lấy bọn hắn.

"Các ngươi những thị vệ này, nếu như ta không có nói sai, là một năm trước, Tây Lăng đại quân bị thư viện vị kia bị tiêu diệt sau ngày thứ hai đổi a?" Lý Ngư nhếch miệng lên một vòng ý cười, nhìn lấy mọi người hỏi.

"Không sai, bệ hạ trí nhớ cũng không tệ." Tư Mã Long kinh dị nhìn lấy Nữ Đế, gật đầu nói.

"Thì tính sao?" Tư Mã Chiêu trong lòng cảm giác nặng nề, mơ hồ cảm thấy một số phương diện không thích hợp.

"Tại các ngươi đổi thị vệ một đêm kia, các ngươi có thể nhớ kỹ, trước hoàng cung những thị vệ kia cùng cung nữ đều đi nơi nào?" Lúc này, không đợi Nữ Đế mở miệng, một bên Nữ Quan lại là cười lạnh về một câu.

Lời này vừa nói ra, chúng thần tâm bên trong một cái lộp bộp, bọn họ tựa hồ xem nhẹ một cái rất nghiêm trọng vấn đề.

Cái kia chính là nếu như lúc ấy hoàng cung thị vệ không có thiếu thốn, như vậy bọn họ tất nhiên không có cách nào cắm vào một nhóm thị vệ.

Hiện tại xem ra, vấn đề rất nghiêm trọng, mà lại là rất nghiêm trọng loại kia a.

"Chẳng lẽ các ngươi liền không suy nghĩ, Tây Lăng đại quân ngày đó che diệt, mà ngày đó, hoàng cung thị vệ thiếu thốn, là chuyện gì xảy ra?" Lý Ngư mở miệng lần nữa hỏi, ý vị thâm trường.

Chúng thân thể người phát lạnh.

"Không có khả năng, ngươi nói đứa nhỏ này là thư viện vị kia tồn tại?" Tư Mã Chiêu đánh có chết cũng không tin, hắn lắc đầu, hắn thủy chung không tin sự thật này.

"Vừa rồi, các ngươi tiến đến, đứa bé này chịu thiên địa chiếu cố, Thiên Sinh Dị Tượng, Địa Dũng thanh liên, chẳng lẽ không phải nói rõ tất cả những thứ này đều là thật sao?" Lý Ngư tiếp tục lãnh đạm nói.

"Ngươi đang nói láo, nghiệt chủng này, tất nhiên không phải ngươi." Tư Mã Chiêu rốt cục chịu đựng không nổi cái kia đáng sợ sự thật, hắn cực lực phủ nhận

sự thật kia, quát lớn Lý Ngư nói.

Thậm chí, trực tiếp đem Lý Ngư cùng thư viện vị kia hài tử, trực tiếp xưng là nghiệt chủng, đây chính là đại nghịch bất đạo.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 327: Thế Nào Lại Là Hắn?

Chương 327: Thế nào lại là hắn?

"Không phải? Vậy ngươi là không tin, ta hỏi ngươi, các ngươi là tại Tây Lăng đại quân che diệt sau ngày đó xếp vào cung nữ còn có thị vệ tiến Cung a?" Lý Ngư cười lạnh, điểm ra một cái rất lợi hại nghiêm trọng vấn đề.

Lời này vừa nói ra, Tư Mã Chiêu thân hình khẽ giật mình, hắn nhìn mình tôn tử Tư Mã Long.

"Đúng là dạng này." Ngu xuẩn Tư Mã Long vô ý thức gật gật đầu.

Thế nhưng là cái này xác định, tại Tư Mã Chiêu nghe tới, Khước Uyển như sấm sét giữa trời quang, cả người hắn trong nháy mắt phảng phất bị sét đánh trúng, trong nháy mắt ngốc trệ tại nguyên chỗ.

Cả người hắn toàn thân run rẩy lên, lắc đầu nói: "Không có khả năng, cái này hoàn toàn không phù hợp lẽ thường a, thư viện người làm sao lại làm ra loại sự tình này."

"Không có cái gì không có khả năng, nàng nói đến xác thực không sai." Đúng lúc này, trong hư không, bỗng nhiên vang lên một đạo cực kỳ đạm mạc thanh âm, một đạo áo trắng thân ảnh, dần dần từ trong hư không hiển hiện ra.

Nhìn thấy đạo này thân ảnh quen thuộc, sở hữu mọi người tại đây, trong nháy mắt lạnh cả người, trong lòng đã dâng lên một cỗ tuyệt vọng.

"Làm sao lại, ngươi. . ." Tư Mã Chiêu cổ họng phảng phất bị kẹt lại, hắn trừng to mắt, trong lòng sớm đã một mảnh tro tàn.

Mà Tư Mã Long, thì là cả người nhịn không được run lẩy bẩy.

Tất cả mọi người, đều tại không khỏi run rẩy.

Một cỗ đến từ tâm chỗ sâu nhất hoảng sợ, để bọn hắn nhịn không được run.

Đây là một cái Ma Chủ một y hệt, đã từng, nhất chưởng bị tiêu diệt trăm vạn Tây Lăng đại quân, đầy trời Thần Hỏa thiêu đốt hư không ba ngày ba đêm, đến nay, Đường Quốc biên cảnh như trước vẫn là một mảnh cháy màu xám, cơ hồ lâm vào Hoang Mạc tình trạng bên trong.

Nơi đó viêm nhiệt vô cùng, là một mảnh chánh thức tuyệt địa, chính là bởi vì một lần kia đại biến, Tây Lăng đại quân, đến nay vẫn không có xuất động, hết thảy, đều chỉ là bởi vì trước mắt nam tử này.

"Nàng nói không sai, hài tử là ta." Một bộ nho nhã áo bào trắng thiếu niên chậm rãi lấy lại tinh thần, này như đuốc ánh mắt nhìn mọi người, mỗi chữ mỗi câu, tự tự châu ngọc.

Đạo thanh âm này, phảng phất Thiên Âm Lôi Chuy, trong nháy mắt, liền để mọi người tại đây lâm vào một mảnh tro tàn bên trong.

Bọn họ có xụi lơ trên mặt đất, có, đã sợ đến toàn thân run rẩy, cứt đái cùng ra.

"Ngươi là Đường Quốc thư viện chí cao tồn tại, ngươi sao có thể làm ra loại này có nhục nhã nhặn sự tình? Không thể làm không thể làm a." Tư Mã Chiêu con mắt cơ hồ sung huyết, loại kết quả này, là hắn không thể thừa nhận, hắn biết rõ, có lẽ, cũng chỉ có đứng tại đạo đức điểm cao nhất, như thế, có lẽ có một đường sinh cơ, có thể ở cái này kinh khủng tồn tại dưới mí mắt, trốn qua một kiếp.

"Có nhục nhã nhặn? Ta nhìn, là đầu óc ngươi bị con lừa đá hỏng đi, ai nói

qua, thư viện người lại không thể kết hôn sinh tử? Có lẽ Phu Tử lão đầu kia hắn tư tưởng rất là ngoan cố không thay đổi bảo thủ, nhưng là, đó cũng không có nghĩa là ta cũng là cái loại người này. . ." Giang Phong đối xử lạnh nhạt liếc nhìn Tư Mã Chiêu bọn người, nhìn thấy mọi người này không chịu nổi bộ dáng, nhếch miệng lên một vòng xem thường sắc, chỉ những thứ này người, sẽ chỉ a dua nịnh hót tồn tại, cũng là Đường Quốc đại sâu mọt.

"Cái này. . ." Tư Mã Chiêu nhất thời không nói gì, trên mặt chỉ cảm thấy một mảnh nóng bỏng, Giang Phong nói không sai, thư viện xác thực không có quy định này.

"Có ai không, đem Tư Mã Chiêu các loại Phản Thần tặc tử cho trẫm cầm xuống, giải vào Thiên Lao, trạch ngày sung quân biên cương sung quân!" Giang Phong mặc dù không có trừng phạt Tư Mã Chiêu bọn người, thế nhưng là Nữ Đế lại là thần sắc nhất động, nàng quay đầu nhìn về phía dưới hô.

"Cẩn tuân Thánh Mệnh!" Vừa dứt lời, không chờ nàng lại nói cái gì, những nguyên bản đó làm phản binh lính từng cái theo tôn tử một dạng, trong nháy mắt phản chiến, từng cái hơi đi tới, đem Tư Mã Chiêu các loại chúng Đại Thần cho bao vây lại.

Trước phản ứng cùng hiện tại phản ứng, đơn giản liền hình thành một cái so sánh rõ ràng, một cái sống sờ sờ châm chọc.

"Các ngươi đều muốn làm gì, chẳng lẽ các ngươi không biết, hiện tại, cho dù các ngươi làm phản, cũng là vu sự vô bổ, bệ hạ vẫn như cũ sẽ đem các ngươi xử tử sao?" Tư Mã Chiêu quát lạnh một tiếng, hắn ngăn chặn trong lòng đối Giang Phong hoảng sợ, tại Đại Khinh Khủng trước mặt, hắn vẫn như cũ lựa chọn phản kháng.

"Tư Mã Đại Nhân, chúng ta vì đó biến thành bộ dáng như hiện tại, chẳng lẽ ngươi liền không có trách nhiệm sao? Hết thảy đều là bởi vì ngươi, vì đó, cho dù bệ hạ muốn trừng phạt, cũng là trước trừng phạt, ngươi, chúng ta làm sai sự tình,

tự sẽ mời bệ hạ tra cho rõ."

Những tướng lãnh kia tự nhiên không phải là đồ ngốc, cũng biết lúc này nên làm cái gì, bọn họ không có phản chiến Tư Mã Chiêu bên này, mà chính là trước tiên hướng Nữ Đế lấy lòng, đồng thời còn cung kính vô cùng hướng Giang Phong thi lễ.

"Thiên vong Đường Quốc a." Tư Mã Chiêu bị bọn binh lính cứng rắn bóp lấy kéo đi, trước khi đi, hắn ngửa mặt lên trời một tiếng bi thiết, trong giọng nói, cực kỳ không cam lòng.

"Ngươi lợi dụng ta." Đợi chúng thần bị thủ đoạn quả quyết Lý Ngư từng cái xử trí, có sung quân biên cương, có trực tiếp lấy thủ đoạn tàn nhẫn xử tử, chặt Đầu.

Giang Phong trong lòng đối cái này vừa mới kế vị không lâu Nữ Đế xem như có một cái rõ ràng hiểu biết, Lý Ngư, lợi dụng hắn, trấn áp trong hoàng cung làm phản.

Đây là hắn cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp sự tình, bị người mưu hại, là tu đạo trên đường, kiêng kỵ nhất sự tình, nghiêm trọng người, trong tương lai, thậm chí sẽ để cho Tu Đạo Nhân Thần Hồn chịu xông.

Điểm nhẹ, tiếng lòng cũng sẽ nhiều ít chịu ảnh hưởng.

Nếu không phải Giang Phong tu luyện (Đạo Đức Chân Kinh) tính cách sớm đã lạnh nhạt, đổi lại trước kia, giờ phút này, Lý Ngư đoán chừng hội khóc.

"Ngươi hắn phải biết, ta một cái yếu thế nữ tử, tại Đường Quốc chúng thần bên trong, địa vị cũng không ổn định, bọn họ cũng không có thực tình phục tùng ta mệnh lệnh, trước, Đường Quốc bên trong lời đồn nổi lên bốn phía, ta không có Bình Loạn, cũng là bởi vì ta muốn lợi dụng lần này náo động, nhìn xem còn có bao nhiêu người từ một nơi bí mật gần đó, hiển nhiên, cái này một ván cờ ta dưới đúng." Lý Ngư từ Nữ Quan trong ngực ôm qua bé trai.

Hắn gọi sông Lăng Chí, lấy tên lấy họ, là Giang Phong họ, điểm này, Lý Ngư vô dụng nàng dòng họ của mình, hết thảy, đều là bởi vì chính nàng không muốn như vậy dùng.

Chỉ cần có đứa bé này tại bên cạnh mình một ngày, trong nội tâm nàng liền rõ ràng biết rõ, cái này lãnh khốc nam nhân sẽ không đối với mình như thế nào.

Hiển nhiên, trong nội tâm nàng suy đoán cùng đánh bạc nói cho hắn biết, tất cả những thứ này đều là thật, Giang Phong trong mắt vốn còn có chút lửa giận, bất quá khi nhìn thấy một mặt thuận theo trẻ sơ sinh lúc, hắn lửa giận dần dần dập tắt hạ xuống.

Hắn ôm qua đang uống Lý Ngư sữa bé trai, trong lòng, dâng lên một cỗ trìu mến ý, đây chính là hắn con trai thứ hai.

"Hắn kêu cái gì?" Sông gió nhẹ nhàng vỗ ngủ say như ngọt ngào mộng đẹp trẻ sơ sinh mấy lần, nhìn về phía Lý Ngư, ánh mắt lộ ra một tia yêu thương.

"Ta tâm tự có Lăng Vân Chí, không cam lòng đời này đọa trần thế!" Lý Ngư ánh mắt cùng Giang Phong đối mặt, sau cùng chậm rãi phun ra mắng một câu.

Giang Phong, đã hiểu, hắn đứa bé này, gọi sông Lăng Chí, cái này là con của hắn, hắn tin tưởng, ngày sau nhất định sẽ trở thành thực sự phá chín ngày y hệt, cái này cũng là chính hắn muốn nhìn một chút. .

"Kế tiếp ngươi dự định xử trí như thế nào những người kia?" Lý Ngư đem bé trai thả lại trong trứng nước, hống hắn ngủ về sau, nhìn về phía Giang Phong.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 328: Thiên Thần Hạ Phàm

Chương 328: Thiên thần hạ phàm

"Chỉ cần một ngày, một ngày, ta liền có thể đem nội thành hết thảy liên quan tới ngươi phụ diện nghe đồn toàn bộ trấn áp xuống dưới, bao quát những cái kia giấu trong kinh thành, Tây Lăng cây đinh, còn có một số tâm tư không tinh khiết, dụng tâm không phu quân." Lý Ngư ngồi tại trên giường, vũ mị nhìn lấy Giang Phong, cười nói.

Nàng cũng không có sợ hãi, ngược lại lộ ra chưa bao giờ có an tâm, Giang Phong không có tức giận, cũng liền mang ý nghĩa, chính mình sẽ không nhận trách phạt, còn nữa nói, nếu như Giang Phong thật muốn phạt nàng, vậy liền phạt nàng trên giường chịu tội tốt, không phải sao?

"Đem hài tử chiếu cố tốt, mặt khác, đây là ta cho ngươi Hộ Thân Phù, còn có Lăng Chí Hộ Thân Phù, hắn sẽ bảo hộ các ngươi an toàn." Giang Phong ánh mắt lấp lóe một chút, phất tay, đem hai đạo phát ra kim quang vàng rực ngọc phù truyền cho Lý Ngư, đây là hắn cho cái này một hai mẹ con yêu.

"Ta sẽ cố mà trân quý nó." Lý Ngư ánh mắt lấp lóe một chút, Giang Phong sau cùng liếc nhìn nàng một cái, sau một khắc, thân ảnh dần dần hóa thành hư vô, thẳng đến sau cùng biến mất không thấy gì nữa.

Hắc ám bát ngát bầu trời, một ngày này, Đường Quốc lâm vào chưa bao giờ có trong bóng tối, bầu trời mây đen dày đặc, người nào cũng không biết đến xảy ra chuyện gì.

"Mẫu thân, ông trời có phải hay không nổi giận, vì cái gì một mực đen Thiên?" Một tên tết tóc đuôi ngựa biện nông thôn hài đồng, lạnh rung trốn ở nhà mình nhà lá bên trong, như thế đối mẫu thân hắn hỏi.

"Ông trời hắn là tâm tình không tốt, vì đó, hắn muốn bắt đầu trời mưa." Một tên thiếu phụ, ánh mắt có chút kính sợ nhìn một chút bầu trời, nàng không dám nói thêm cái gì, ở cái này Hạo Thiên thế giới, bọn họ những phàm nhân này không có tư cách thảo luận những này liên quan tới Thiên Thần ở giữa sự tình.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, đúng lúc này, nguyên bản âm trầm bầu trời đột nhiên bộc phát ra một tiếng kinh thiên động địa tiếng vang.

"Ngang!" Ngay sau đó, một tiếng cao vút tiếng thú gào từ này xa xôi bát ngát bầu trời cuối cùng truyền đến.

Đông đông đông!

Chấn thiên nổi trống tiếng vang lên, trên bầu trời, chẳng biết lúc nào, xuất hiện như thế một bộ chấn hám nhân tâm hình ảnh.

"Long. . Long. . . Là Long. ." Nhà lá bên trong, nguyên bản run lẩy bẩy tiểu hài tử, hoảng sợ đến sắc mặt một trận xám trắng, hắn run run rẩy rẩy giơ lên trẻ sơ sinh tay nhỏ, chỉ bầu trời, không gì sánh kịp nói ra.

Ánh mắt bên trong, tràn ngập hoảng sợ.

"Ngươi đứa nhỏ này, làm loạn cái gì đây." Thiếu phụ có chút không vui vỗ vỗ hài đồng đầu, thế nhưng là theo hài đồng ngón tay phương hướng nhìn lại, sau một khắc, nàng cả người như rơi vào hầm băng, ánh mắt bên trong , đồng dạng tràn ngập hoảng sợ.

Bọn họ thấy cái gì?

Sở hữu Đường Quốc dân bản địa, bọn họ thấy cái gì?

Bọn họ nhìn thấy cao cao trên chín tầng trời, mây đen dày đặc trên bầu trời, phá vỡ một cái to lớn vô cùng hắc động, hắc động kia vòng xoáy bên trong, một cái to lớn vô cùng xanh sắc Long Đầu từ vòng xoáy bên trong nhô ra.

Này như phòng ốc một to lớn vô cùng con ngươi, trong nháy mắt làm cho tất cả mọi người đều có thể cảm giác được chính mình nhỏ bé.

Mọi người thường thường đều là đứng tại chính mình thị giác đi đối đãi hết thảy sự vật.

Làm đứng tại cao sơn nhìn xuống lục địa lúc, bọn họ sẽ cảm thấy mình cùng này Hạo Hãn Vô Tận sơn xuyên đại địa so sánh, chính mình rất lợi hại nhỏ bé, cùng Hạo Hãn Vô Tận Vũ Trụ Tinh Hà so sánh, cũng là đồng dạng nhỏ bé.

Nhưng là cùng một con kiến so sánh, bọn họ sẽ cảm thấy mình vô cùng cường đại, thậm chí, chỉ cần nhẹ nhàng một đầu ngón tay nghiền một cái, những con kiến đó, liền sẽ hoàn toàn bị chính mình một đầu ngón tay nghiền chết.

Cũng là đơn giản như vậy.

Bọn họ xưa nay sẽ không cảm thấy mình sẽ đến cỡ nào nhỏ bé, bởi vì bọn hắn thói quen nắm giữ hết thảy, xem như trên phiến đại lục này người người thân phận.

Nhưng mà, giờ khắc này, bọn họ mới phát giác được, mình tại này cự đại Long trước mặt, liền là một đám con kiến, chỉ cần đối phương muốn, bọn họ tùy thời đều có thể bị nuốt hạ tràng.

Ngang!

Cự đại Thanh Long vẫn ở chỗ cũ gào thét, tiếng gầm gừ bên trong, tại vạn dân trong sự sợ hãi, từng đầu to lớn vô cùng Long từ hư không vòng xoáy trong thông đạo xông ra, bọn họ rốt cục thấy rõ này Long bộ dáng, bốn cái móng vuốt,

toàn thân xanh sắc lân phiến chiếu lấp lánh, một khối lân phiến, có thể so với một người lớn nhỏ.

Dài đến mấy trăm trượng, này là bực nào cự đại?

Một đầu, hai đầu, trọn vẹn hơn ba mươi đầu Cự Long, toàn bộ bầu trời, bị to lớn vô cùng Thanh Ảnh bao trùm.

"Nhìn, trên thân rồng có cái gì?" Lúc này, rốt cục có người từ trong phòng thò đầu ra, bọn họ nhịn xuống trong lòng hoảng sợ, chỉ không trung Cự Long nói ra.

"Đó là Thần Minh a, là Thần Minh hạ phàm đến cứu vớt chúng ta đến, Thần Minh đến cứu vớt chúng ta đến, hắn biết rõ nói chúng ta Đường Quốc có yêu nghiệt làm loạn, vì đó, Hạo Thiên điều động Thượng Thần, đặc địa hạ phàm đến tru sát thư viện yêu nghiệt." Giờ khắc này, Tây Lăng đã chuẩn bị thật lâu.

Tại Tây Lăng Thần Điện truyền đạt ra Hạo Thiên ý chí một khắc này, Tây Lăng phương diện kia liền đã phái sai người đến đến Đường Quốc chờ đợi thần bí lực lượng buông xuống.

Bây giờ, bọn họ cuối cùng tận mắt chứng kiến đến loại kia thần bí lực lượng khủng bố, Hạo Thiên, hắn thật điều động Thượng Thần hạ phàm đến, Đường Quốc, bị tiêu diệt, ở trong tầm tay.

Bọn họ rất lợi hại kích động, nguyên bản vắng vẻ không người Kinh Thành đường cái, sau một khắc, vô số đạo nhân ảnh tuôn ra, bọn họ nhao nhao quỳ rạp dưới đất, trong miệng hô to: "Kính yêu Thần Minh a, xin ngài hiển linh, bị tiêu diệt Đường Quốc thư viện, xin ngài diệt trừ yêu nghiệt, lo liệu Hạo Thiên ý chí đi!"

"Kính yêu Thần Minh a, xin ngài hiển linh, bị tiêu diệt Đường Quốc thư viện, xin ngài diệt trừ yêu nghiệt, lo liệu Hạo Thiên ý chí đi!"

"Kính yêu Thần Minh a, xin ngài hiển linh, bị tiêu diệt Đường Quốc thư viện, xin ngài diệt trừ yêu nghiệt, lo liệu Hạo Thiên ý chí đi!"

Nguyên bản, chỉ có hơn ngàn người đường cái, tại một trận này la lên dưới, trong nháy mắt, lại có không ít Đường Quốc cư dân bị giật dây, bọn họ nhao nhao tuôn ra đường cái, từ cửa nhà mình bên trong đi ra, đến đến đường lớn bên trên, bọn họ hướng Thiên Thượng Thần Minh cầu nguyện, cầu nguyện Hạo Thiên diệt trừ thế gian này yêu nghiệt.

Bọn họ quên là ai thủ hộ Đường Quốc, là ai, năm đó nhất chưởng bị tiêu diệt trăm vạn Tây Lăng đại quân, tránh cho Đường Quốc gặp khủng bố đồ sát kết quả.

Bọn họ, vong ân phụ nghĩa, hoàn toàn không có mặt mũi.

Theo chúng tâm lý, để bọn hắn từ tâm cho rằng những này đột nhiên xuất hiện Long cùng này ngồi tại Thần Long người bề trên cũng là Hạo Thiên điều động hạ xuống cứu vãn thế giới Thiên Thần.

Bọn họ cảm thấy Thiên Thần là chính nghĩa một phương, có thể cưỡi Thần Long hạ phàm, bọn họ khẳng định là chính nghĩa, vì đó, bọn họ muốn cầu thần minh bị tiêu diệt Đường Quốc.

"Các con dân, hạo thiên đã cảm nhận được các ngươi khẩn cầu, các ngươi khẩn cầu, hạo thiên đã đạt được cảm ứng, vì đó, hắn điều động chúng ta hạ phàm, cũng là để cho chúng ta bị tiêu diệt Đường Quốc , bất quá, lúc trước, vì làm cho Hạo Thiên cảm nhận được các ngươi kính yêu, các ngươi cần chính mình qua đem thư viện cái kia sắp gây nên Vĩnh Dạ họa ngọn nguồn diệt trừ rơi, để Hạo Thiên, cảm thụ các ngươi kính yêu đem." Thần Long bên trên, một tên người mặc kim quang khải giáp Thiên Thần tướng lãnh, ánh mắt bên trong hiện lên vẻ khinh bỉ cùng khinh thường, thậm chí là băng lãnh, coi thường hạ phàm Đường Quốc bách tính, như nhìn một đám đợi làm thịt heo dê thần thái, hắn nhếch miệng lên một vòng ý cười, cao giọng nói.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 329: Giết Sạch Thần Long Chém Hết Thần

Chương 329: Giết sạch Thần Long chém hết Thần

"Thiên Thần đã ở ngoài sáng bày ra chúng ta, đem Đường Quốc thư viện cái này dơ bẩn, bại hoại thế gian dân tục dân phong địa phương đuổi ra chúng ta Đường Quốc. . ."

"Đúng, để Đường Quốc thư viện cút ra khỏi Đường Quốc."

"Cút ra khỏi Đường Quốc, thư viện là Vĩnh Dạ mầm tai vạ, không đuổi ra Đường Quốc, phá hủy thư viện, chúng ta chắc chắn vĩnh viễn không ngày yên tĩnh!"

"Thiên Thần tại chỉ thị chúng ta, có ngày Thần Chỉ dẫn, chúng ta nhất định đuổi bọn hắn ra Đường Quốc. . ."

Giờ khắc này, thư viện bên ngoài, người đông tấp nập, sở hữu Đường Quốc trong kinh thành hơn vạn dân bách tính hoàn toàn bị những người có quyết tâm đó cổ động, bọn họ sôi trào lên, ý nghĩ đầu tiên, cái kia chính là phá hủy Đường Quốc thư viện.

Đối mặt như thế người đông tấp nập đồng dạng bách tính hướng thư viện vọt tới, nhất thời, trong thư viện một trận luống cuống tay chân, trong lúc nhất thời, có chút hỗn loạn.

"Tiểu sư thúc, thư viện bên ngoài rất hỗn loạn, chúng ta là không phải ứng cái kia rời đi nơi này?" Thư viện hậu sơn, trên đỉnh núi, Lý từ từ bước nhanh đi đến

trước bậc đình, cung kính ngồi quỳ chân trên mặt đất, cúi người hướng ngồi ở trên tảng đá tĩnh toạ Giang Phong cung kính bẩm báo xin chỉ thị.

Giang Phong nhắm mắt dưỡng thần, một hít một thở ở giữa, trong mũi có hai đạo Tử Khí thở ra hút vào.

Nhất Động nhất Tĩnh ở giữa, có loại kết hợp thành một thể với đất trời ý cảnh ở chính giữa.

Thân thể của hắn tung bay thấm thoát, loáng thoáng, hiện ra hơi mờ hình, sau một khắc, phảng phất muốn cùng phương thiên địa này hòa làm một thể.

Nhìn thấy này hình, Lý chậm rãi trong lòng cực kỳ chấn động, nguyên bản hắn còn có chút lo lắng, thế nhưng là nhìn thấy Giang Phong giờ này khắc này vậy mà tại ngộ đạo, hắn nhất thời im miệng không nói, hô hấp có chút gấp gáp nhìn lấy Giang Phong, sợ quấy rầy đến hắn.

Từng đạo từng đạo vô cùng thần bí màu tím Kim Văn tại Giang Phong giữa mi tâm lưu chuyển, sau lưng của hắn, bày biện ra một bộ vô cùng hùng vĩ mỹ lệ cảnh tượng.

Nhật Nguyệt sông núi, sông lớn Đại Giang, thảo nguyên đất tuyết, không thâm uyên, khủng bố lòng đất dung nham Hỏa Sơn.

Vô biên vô hạn đại hải, ba đào hung dũng, cuốn lên vạn trượng sóng lớn.

Một cái to lớn vô cùng côn từ dưới biển nhảy lên thật cao, ngửa mặt lên trời một tiếng dài rống. . . .

Thiên địa đang diễn hóa, Hoang Mạc khắp nơi, chẳng biết lúc nào, xuất hiện từng cái hình người động vật, bọn họ sau cùng biến hóa, trưởng thành, sau đó, từng cái phòng ốc bị dựng lên, văn minh khởi điểm, ngay một khắc này. . .

Thiên địa vạn vật khởi nguyên, bọn họ cùng nhật nguyệt tinh thần, cùng một nhịp thở.

Huyền ảo, kỳ diệu, không đủ đường quá thay!

Rốt cục, nhật nguyệt tinh thần ảm đạm xuống, hết thảy kỳ quái tin tức vô hình, thẳng đến sau cùng, Giang Phong thân thể, đúng là trực tiếp như Bọt biển, hoàn toàn vỡ vụn, tan biến tại trong hư không.

"Tiểu sư thúc!" Lý chậm rãi hai mắt đột nhiên vừa mở, hắn có chút khó có thể tin quát ầm lên, trong lòng, có chút lo lắng, tựa hồ là coi là Giang Phong hoàn toàn Hóa Đạo.

Hóa Đạo, giống như Phu Tử, hóa thành trăng sáng, chiếu rọi Vạn Cổ Thanh Thiên, hắn thành vì thiên địa một bộ phận, nhưng là, cái thế giới này nhất định vĩnh viễn sẽ không còn có Phu Tử.

Mà Giang Phong, tựa hồ cũng lựa chọn con đường như vậy, đây là Lý chậm rãi lo lắng nhất sự tình, bây giờ cái này quan trọng thời gian điểm, Giang Phong cũng là thư viện người đáng tin cậy, nếu như không có hắn, Lý chậm rãi thực tình không biết, đến tột cùng còn sẽ phát sinh cái dạng gì có thể lo sự tình.

Hạo Thiên Thần Quốc đã điều động Thượng Tiên hạ phàm, bây giờ, cũng duy chỉ có người Tiểu sư thúc này có thể ngăn cơn sóng dữ, nếu như hắn. . . .

Hết thảy, không thể tưởng tượng!

"Vội cái gì? Ngươi sư thúc ta còn chưa có chết, ngươi cũng đừng ở nơi đó Quỷ Khiếu." Ngay tại Lý chậm rãi mắt thấy Giang Phong biến mất, có chút thất lạc cùng bi thương lúc, bỗng nhiên, trong hư không nhộn nhạo lên từng tầng từng tầng kim sắc gợn sóng.

Loại rung động này mười phần thần kỳ, tại Lý chậm rãi này có chút khó tin, không thể tin được nhìn soi mói, một đạo áo trắng thân ảnh dần dần hiển hiện ra.

Vẫn như cũ xếp bằng ở khối kia giản dị tự nhiên trên tảng đá, Na Anh Tuấn thiếu năm khuôn mặt, cho người ta một loại rất khó quên cảm giác.

Đây là một cái không đáp xuất hiện ở cái thế giới này nam tử.

Thuần chân, Chí Thiện!

Có lẽ, tại trên thân người này, có thể cảm nhận được một hai.

Giang Phong, xoay người, nhàn nhạt nhìn lấy Lý chậm rãi, hơi hơi nhe răng cười một tiếng.

"Sư thúc, ngài không có việc gì?" Lý chậm rãi nguyên bản một mặt bi thương biểu lộ, sau một khắc biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Lấy mà đời là một loại trước đó chưa từng có kích động, hắn nhìn về phía Giang Phong, nắm chặt quyền đầu, khẩn trương dò hỏi.

"Ngươi mới có sự tình, ngươi toàn thân, ngươi cả người đều có việc, ngươi nghĩ gì thế? Ngươi tiểu sư thúc là loại kia có việc người sao?" Giang Phong trợn mắt trừng một cái, tức giận ngẩng đầu, trực tiếp tại Lý chậm rãi trên đầu gõ cái bạo lật, nhất thời đau đến Lý chậm rãi cả người nhe răng trợn mắt.

"Đúng, tiểu sư thúc, bên ngoài những người kia đổi làm sao bây giờ?" Lý chậm rãi đi tới xấu hổ gãi gãi đầu, trên đỉnh đầu đỉnh cái bánh bao lớn, nhưng hắn hoàn toàn chưa phát giác, hướng Giang Phong hỏi.

"Đương nhiên là để bọn hắn có bao xa lăn bao xa, ngươi cần phải để ý tới những con ruồi này ý nghĩ sao?" Giang Phong có chút im lặng nhìn Lý chậm rãi liếc một chút, gia hỏa này, tại nội dung cốt truyện bên trong, Phu Tử nguyên hình, hắn là Khổng Tử.

Mà cái này Lý chậm rãi nguyên hình, hắn là Tử Lộ, bởi vì Lý chậm rãi tính cách, mười phần bảo thủ, còn có giống như Phu Tử bảo thủ.

Đơn giản sự tình theo bọn hắn nghĩ, lại là phải đi qua rất nhiều rườm rà phương pháp, đến giải quyết, còn có, coi trọng cái gì Đại Ái vô tư.

Đường Quốc, cái này quốc độ mọi người đã bảo thủ đến một loại ngươi khó mà tưởng tượng nổi bước, bọn họ có từ chúng tâm lý.

Ngươi càng là đối bọn hắn thiện lương, bọn họ liền càng được một tấc lại muốn tiến một thước, bởi vì bọn hắn dù sao cũng là người bình thường, chỉ cũng bị người kích động, liền sẽ sinh ra các loại tâm tình, đây là không thể khống.

"Thế nhưng là, bọn họ dù sao cũng là bách tính, chúng ta không thể đối bọn hắn như thế nào a, chúng ta hắn là. . ."

"Được. . . Đã việc này ngươi làm không, vậy liền để quân mạch đi làm." Giang Phong lạnh hừ một tiếng, đối Lý chậm rãi loại này nhân từ nương tay thái độ rất là xem thường cùng bất mãn.

Hắn trực tiếp ngoắc, sau một khắc, quân mạch xuất hiện tại Giang Phong trước mặt.

Quân mạch thấy là Giang Phong thi triển đại thần thông, đem hắn bắt giữ đến tận đây, nhất thời cung kính nói: "Không biết sư thúc gọi quân mạch đến đây, có gì phân phó?" Trên đỉnh đầu hắn này đỉnh cao tâng bốc rất thấp thấp, kém chút liền đụng phải Giang Phong.

Giang Phong hơi hơi nghiêng người một cái, có chút buồn cười, nhưng lại trên mặt không có biểu lộ ra bất kỳ biểu lộ gì.

"Bên ngoài những người kia? Ngươi cũng nhìn thấy a?" Giang Phong chỉ chỉ dưới ngọn núi phương, thư viện Cửa chính ở chỗ đó phương, nơi đó la hét ầm ĩ tiếng vang hoàn toàn một mảnh, hắn ánh mắt lộ ra không kiên nhẫn sắc.

Quân mạch thân thể khẽ giật mình, cung kính nói: "Đệ tử đang muốn đem việc này bẩm báo tiểu sư thúc, sư thúc, ngài nhìn?"

"Giao cho ngươi một cái nhiệm vụ, để những người dân này, trong vòng mười phút xéo đi, không phải vậy, bọn họ cũng đừng nghĩ đi." Giang Phong ngữ

khí rất là bình thản, nhưng là nghe vào quân mạch hai trong tai người, Khước Uyển như là Ma thần băng lãnh.

Hai người thân hình khẽ giật mình, trong nháy mắt, có chút không biết ứng nên làm như thế nào.

"Ngươi xem đó mà làm." Giang Phong tức giận giương mắt quét hai người liếc một chút, tiếp theo quay người biến mất trong hư không, không thấy tăm hơi.

"Sư đệ, ngươi thật đúng là dự định qua đuổi hắn đi nhóm hay sao? Không bằng chúng ta qua khuyên hắn một chút nhóm a?" Lý chậm rãi gặp vua mạch quay người muốn đi, vội vàng tiến lên một bước, ngăn cản quân mạch nói.

Quân mạch lắc đầu, "Sư huynh, xem ra, ngươi vẫn không hiểu rất nhiều chuyện a."

"Không hiểu cái gì?" Lý chậm rãi đi tới khó hiểu nói.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 330: Không Đáng Đáng Thương

Chương 330: Không đáng đáng thương

"Ngươi vẫn không hiểu một cái đạo lý, cái kia chính là, thà rằng ta phụ người trong thiên hạ, cũng không thể người trong thiên hạ phụ ta, bây giờ, Đường Quốc bách tính đã bạo loạn, trong mắt bọn hắn, chỉ có trên trời những Xú Trùng đó còn có kia cái gì cái gọi là Thiên Thần, mà chúng ta Đường Quốc thư viện cũng là trong mắt bọn họ tai họa, ngươi nghe một chút, ngươi nghe một chút, hiện tại bọn hắn đều đang nghị luận thứ gì. . ." Tựa hồ nghe được cái gì để cho người ta phẫn nộ lời nói, quân mạch chỉ thư viện Cửa chính phương hướng, ánh mắt bên trong, lộ ra tức giận.

"Đánh ngã thư viện, để thư viện cút ra khỏi chúng ta Đường Quốc lãnh địa." Lý chậm rãi bên tai thỉnh thoảng truyền đến dạng này thanh âm, hắn nhất thời giật mình tại nguyên chỗ.

"Hừ!" Quân mạch lạnh hừ một tiếng, trong mắt, sớm đã hiện lên một tia không kiên nhẫn.

Hắn đưa tay một kiếm cách không vung ra.

Phốc phốc phốc!

Lúc này, sách cửa sân, đang có một đám hò hét đến chính khởi kình bách tính.

Bọn họ từng cái chớ không hưng phấn vô cùng, ánh mắt bên trong, lưu

chuyển lên tàn nhẫn sắc.

Bỗng nhiên, trong hư không nhộn nhạo lên từng tầng từng tầng gợn sóng, ngay sau đó, từng đạo từng đạo Vô Hình Kiếm chỉ từ trong hư không xuyên thủng mà ra.

Sau một khắc, liên tiếp nhục thể nổ tung âm thanh vang lên, tại vạn chúng chú mục dưới, hơn một trăm tên bách tính trang phục người, tại chỗ bạo thể mà chết, huyết vụ đầy trời, trong không khí huy sái, thật lâu vô pháp tán đi.

"Tê!" Một hồi hít một hơi lãnh khí âm thanh vang lên, ngay sau đó, chính là hoảng sợ cùng phẫn nộ giận mắng.

"Giết người, Đường Quốc thư viện giết người, bọn họ cũng dám phản kháng?!" Dữ tợn, bộ mặt vặn vẹo, phẫn nộ gào thét.

"Sư đệ, ngươi. . ." Lý chậm rãi tận mắt thấy những bách tính đó bị quân mạch tại chỗ chém giết, nhất thời gấp đứng lên.

Hắn lách mình xuất hiện tại thư viện đại môn, hô lớn: "Các ngươi mau chóng rời đi nơi này đi, không phải vậy, hội có phiền toái rất lớn."

Vốn là hảo tâm nhắc nhở, nhưng không ngờ một đoàn nước bọt hung hăng xì tại trên mặt hắn, một cái xinh đẹp thiếu phụ lạnh lùng nói: "Các ngươi thư viện đều không là đồ tốt, đi chết đi!" Nói xong, trong tay hắn chẳng biết lúc nào, đã xuất hiện môt cây chủy thủ hung hăng hướng chúng Lý chậm rãi cắm tới, Lý chậm rãi không tốt trực tiếp động thủ, chỉ có thể bị nàng bức đến liên tiếp lui về phía sau, thậm chí y phục trên người cũng nhiều ra mấy cái cái lỗ thủng.

"Muốn chết!" Ngay tại bạo loạn vô cùng kịch liệt tế, bỗng nhiên, trong hư không vang lên một trận hừ lạnh, một bóng người xuất hiện, đó là một người mặc áo trắng thiếu niên.

Hắn xa xa cách không đứng tại thư viện hậu sơn ngọn núi cao nhất.

Hắn mới vừa xuất hiện, này nguyên bản rơi thân ở Đường Quốc trong kinh thành những cưỡi đó ngồi tại xanh trên thân rồng Thiên Thần lập tức liền thấy hắn, từng cái toàn bộ cảnh giác lên.

"Giết hắn, chỉ muốn các ngươi có thể xông vào thư viện, giết chết thiếu niên kia, các ngươi cũng là Hạo Thiên Thiên Thần, các ngươi có thể cùng chúng ta cùng tiến lên Thiên." Cưỡi Thanh Long Thiên Thần bên trong, một tên thủ lĩnh trang phục, ăn mặc kim quang áo giáp nam tử khua tay trong tay Thần Binh, đối phía dưới con kiến hôi giận dữ hét.

Bọn họ không có dám ra tay, đó là bởi vì bọn họ đang thử thăm dò, thăm dò Giang Phong cảnh giới đến mạnh bao nhiêu.

"Giết a . ." Tại bọn họ ủng hộ dưới, rốt cục, trong kinh thành cư dân hoàn toàn bạo động, bọn họ xông phá rào chắn, hướng trong thư viện tràn vào tới.

Coi như Lý chậm rãi chờ người hữu tâm khuyên lui, thế nhưng là đến giờ phút này, bọn họ cũng không thể không thừa nhận, những này Đường Quốc cư dân, đã hoàn toàn không có thuốc nào cứu được.

Chợt, trong hư không một cái đại thủ xuất hiện, đó là một cái như ngọc trong suốt, tản ra mông lung bạc sắc quang huy Cự Thủ, tại Cự Thủ chung quanh, có từng đạo Kim sắc phù văn đang lượn lờ, cái này đúng là một cái từ vô số phù văn tạo thành Cự Thủ.

Cự Thủ mới vừa xuất hiện, liền có một cỗ kinh thiên nhiếp địa khủng bố uy áp buông xuống.

Này Kình Thiên Cự Thủ, giữa trời nhất chưởng, hướng này người đông tấp nập thư viện đại môn ầm vang rơi đi.

Oanh. . . .

Một tiếng to lớn vô cùng vang tiếng vang lên, huyết vụ đầy trời phiêu tán rơi

rụng, đó là một màn vô cùng tưởng tượng tràng cảnh.

Nguyên bản vẫn là đất bằng thư viện Cửa chính, sau một khắc nhìn lại, lại là một cái vô cùng cự đại Thiên Khanh.

Đã từng, xuất hiện qua một màn này, cái kia chính là Đường Quốc trong hoàng cung đến nay vẫn tồn tại như cũ không thâm uyên, này đến nay vẫn là một cái cấm chế.

"Dạng này thật hữu dụng sao?" Trong hoàng cung, bây giờ đã rỗng tuếch, bên trong người nào cũng không có, trong thư viện, Nữ Đế ôm một cái đáng yêu trẻ sơ sinh, ngẩng đầu nhìn về phía này trên núi cao, không thể ngưỡng vọng bạch y nam tử, như vậy thầm thì.

Nam tử, sau một khắc, cho ra nàng như thế một cái trả lời chắc chắn.

Đầy trời, vô số đạo phi kiếm từ trong hư không tuôn ra, hình thành một trương to lớn vô cùng Kiếm Võng, một cỗ thánh khiết đến vô cùng tưởng tượng hừng hực ánh sáng, đem phương thiên địa này bao phủ.

Con mắt căn bản thấy không rõ trước mắt hết thảy, phốc phốc phốc!

Vô số đạo sinh mệnh, tại thời khắc này, bị này như là cối xay thịt Kiếm Võng quét ngang mà qua, trong hư không, huyết vụ phiêu tán rơi rụng, chỉ là nháy mắt sau đó, liền giống như pháo hoa, hoàn toàn tiêu tán ở trong hư không.

Khắp thiên hỏa diễm, huyết vụ đầy trời, hết thảy, đều là một trận đại đồ sát.

"Điên, đơn giản cũng là điên, thư viện liền là Ác Ma a, Thiên Thần, cứu lấy chúng ta, hủy diệt cái này đáng chết thư viện đi." Đây là vô số cái Đường Quốc bách tính tâm thần, bọn họ hận thấu Đường Quốc, hận không thể Thiên Thần đem Đường Quốc thư viện hủy diệt.

"Cứu các ngươi? Tại sao phải cứu các ngươi? Con kiến hôi ý nghĩ luôn luôn quá buồn cười, các ngươi là Hạo Thiên Tội Dân, Hạo Thiên hiện tại hạ xuống

Thần Chỉ, các ngươi bị Thần vứt bỏ, vì đó, các ngươi vẫn là đi chết đi." Thần Long thượng thiên Thần, ánh mắt lạnh lùng nhìn lấy những này Đường Quốc bách tính, bọn họ cười lên ha hả, tựa hồ là đang châm chọc những người này ngu xuẩn.

Tọa hạ Thần Long ngửa mặt lên trời gào thét, sau một khắc, một trận Thao Thiết thịnh yến, bắt đầu.

Vô số đạo sinh mệnh, trở thành Thao Thiết trong miệng thực vật, bọn họ vùng vẫy giãy chết, thế nhưng là vu sự vô bổ.

Giờ khắc này, không biết bao nhiêu người chết đi.

"Cứu lấy chúng ta, các ngươi mới là Ác Ma, thư viện các tiên sinh, cứu lấy chúng ta đi, van cầu các ngươi." Giờ khắc này, bọn họ bắt đầu kêu cha gọi mẹ, hướng Đường Quốc thư viện phát ra nội tâm khẩn cầu, bọn họ thỉnh cầu, khẩn nhìn thư viện có thể giúp bọn hắn, cứu vớt bọn họ.

Thế nhưng là bi ai là, Đường Quốc thư viện người, từ đầu đến cuối, đều là lạnh lùng đối đãi mắng.

"Các ngươi quá lạnh lùng, cái gì cẩu thí thư viện, đơn giản cũng là rác rưởi. . ." Rốt cục, bọn họ nản lòng thoái chí, bắt đầu chính mình phản kháng đứng lên, cùng này Thần Long còn có Thiên Thần chém giết.

Nhưng là cuối cùng, bọn họ là phàm nhân, cho dù là tu sĩ, mà ở này vô cùng cường đại Thiên Thần cùng Thần Long trước mặt, chỉ là một đám đợi làm thịt cừu non thôi, bọn họ, ngay từ đầu liền bị vứt bỏ, bọn họ, làm lớn nhất không nên lựa chọn.

Đồ sát, còn đang tiếp tục, lần này, Lý chậm rãi cùng ta màn, trữ khuyết, thập nhị tiên sinh bọn người cũng không có đi ngăn cản.

Bọn họ đều đang đợi cái kia vĩ đại nam nhân lên tiếng, bởi vì hắn, mới là có

thể thay đổi chiến cục tồn tại.

"Sư thúc, Diệp Hồng Ngư rời đi thư viện." Lúc này, thư viện hậu sơn, quân mạch hướng Giang Phong bẩm báo nói.

"Ta biết, nàng đã trở lại Tây Lăng Thần Điện, tiếp tục đảm nhiệm nàng Tây Lăng Tài Quyết ti thủ tọa chức."

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 331: Trên Đời Là Địch

Thứ 331 trên đời là địch

Giang Phong, nhìn về phía xa xôi chân trời, tại hắn trong hai mắt, Thiên Địa Pháp Tắc đang đan xen, hắn nhìn thấy rất nhiều tràng cảnh.

Tây Lăng trên thần điện, lúc này, một tên thân thể mặc nữ tử áo đỏ, chính cung kính ngồi quỳ chân tại Tây Lăng trên đại điện, hướng một tên Tử Y Nữ Tử bẩm báo mắng cái gì.

Cùng lúc đó, tên kia Tử Y Nữ Tử, tựa hồ cũng cảm ứng được cái gì, hướng trong hư không nhìn sang.

Cả hai hai mắt nhìn nhau, tựa hồ, hết thảy đều đã nhưng tại ngực.

Tử Y Nữ Tử phất phất tay, nữ tử áo đỏ thấy thế, cung kính lui ra, sau một khắc, Tử Y Nữ Tử biến mất tại nguyên chỗ.

Mà Giang Phong quay đầu liếc mắt một cái bên cạnh Lý Ngư mẹ con cùng quân mạch bọn người liếc một chút, bàn giao mấy câu về sau, hắn đồng dạng rời đi nguyên địa, chẳng biết đi đâu.

Ở thế giới các ngõ ngách.

Những cái kia bất khả tri địa, sơn lâm dã cốc, khủng bố thâm uyên, Anti fan sâu, một chút không cũng biết người cũng đang chú ý Đường Quốc thư viện tình huống.

Bọn họ nhục thể thối rữa đến không còn hình dáng, nhưng lại ngâm tại một cuồn cuộn Linh Tuyền bên trong, nhận thiên địa tẩm bổ.

Thân thể có thể không hư thối.

Bọn họ là cái thế giới này thực lực đạt tới Vô Củ tồn tại, nhưng là do ở thực lực vô pháp siêu thoát, vì đó, bọn họ dùng một ít thủ đoạn đặc thù, đem chính mình tiến hành phong ấn, sống đến một thế này, bây giờ, một cơ hội xuất hiện, bọn họ đang chờ đợi một kết quả, một cái có thể phi thăng lên trời kết quả.

Một cái có thể tùy thời mà động, hướng Thần Quốc tận chính mình một phần lực lượng kết quả.

Chậm chạp không dám động, đó là bởi vì bọn họ thật sâu kiêng kị người kia tồn tại, mà bây giờ, tựa hồ hết thảy đều rất sắp có đáp án.

Vô Tận Tinh Không bên trong, Hỗn Độn Loạn Lưu mãnh liệt, hai bóng người, một Tử tái đi, đứng ở to lớn vô cùng mặt trăng đại lục ở bên trên.

Nhìn trước mắt nữ tử, nam tử rốt cục mở miệng: "Đế Yên Như Tuyết, Hạo Thiên Thần Quốc Nữ Vương, ta là xưng ngươi là cây dâu cây dâu tốt, vẫn là Đế Yên Như Tuyết?" Hắn nhếch miệng lên một vòng trào phúng sắc, tựa hồ đối với nữ tử này hoàn toàn không có nửa điểm kính sợ ý.

Nữ tử cũng không tức giận, chỉ là tại nhiều hứng thú dò xét hắn, sau cùng nhíu nhíu mày, trầm giọng nói: "Ta nhìn không thấu được ngươi cảnh giới, ngươi cùng lão đầu kia khác biệt, nếu như nói hắn là một vũng hồ nước, này ngươi chính là một vùng biển mênh mông, ngươi đến là ai? Vì sao lại đối Hạo Thiên Thần Quốc sự tình như thế hiểu biết?"

Nhưng mà, nam tử lại là cười không nói.

"Ngươi muốn thế nào?" Cuối cùng, Tử con gái tử vẫn là không nhịn được trong lòng khẩn trương, hướng trước mắt nam tử hỏi, bởi vì nàng sâu biết rõ

được, nàng đã không phải là nam tử này đối thủ, Hạo Thiên Thần Nhãn vô pháp đánh giết tồn tại, bây giờ, liền nàng cũng vô pháp nắm lấy thực lực chân chính, giờ khắc này, nàng thật rất khẩn trương.

"Ta đang chờ đợi một kết quả." Nam tử vẫn như cũ một bộ cười hì hì bộ dáng, rất là cần ăn đòn, nhưng là nghe được hắn lời này, nữ tử lại là toàn thân kịch liệt khẽ giật mình, một loại không rõ cảm giác xông lên đầu.

"Không tốt. . ." Nàng biết rõ, chính mình tựa hồ bỏ lỡ cái gì, quay người liền muốn rời khỏi nơi này.

"Không cần đi, ngươi rời đi không nơi này." Nam tử cười nói.

"Ngươi liền không sợ ta và ngươi đồng quy vu tận? Cứ như vậy, cho dù ta mất đi một bộ phân thân, thế nhưng là ta ở phía trên phân thân cũng sẽ biết nơi này hết thảy, chúng ta sẽ không dễ dàng lên ngươi coi." Nữ tử ánh mắt lộ ra một tia quyết tuyệt nhưng trong nội tâm nàng đối nam tử này càng thêm sợ hãi, đây là một cái kinh khủng tồn tại.

Thế nhân đều coi là Phu Tử mới là cường đại nhất, thế nhưng là ai có thể nghĩ ra được, chánh thức cường đại không phải hắn mà chính là trước mắt cái này thâm bất khả trắc thiếu niên.

"Không cần làm vô vị giãy dụa, bọn họ đã bắt đầu Hạ Giới, mà lại, ngươi cũng cần phải rõ ràng, phía trên đã bắt đầu phát sinh bạo loạn, ngươi chủ thân chính mình cũng vô pháp bận tâm chính mình, lại làm sao lại liên lạc với ngươi?" Trong tay nam tử thêm ra một điếu thuốc lá, nàng sâu hít sâu một cái, rất lâu không có liền giống như người bình thường, như thế tiêu diêu tự tại.

Cục này, hắn vải quá lâu, lĩnh hội phương thiên địa này Thất Quyển Thiên Thư, hắn có thể đem cái thế giới này tái diễn, thậm chí đưa nó luyện hóa, hoàn toàn cho mình sử dụng, chính mình, chính là cái này thế giới Thiên Đạo.

"Ngươi là ai?" Biết rõ hết thảy đều không thể vãn hồi, cuối cùng, Tử Y Nữ

Tử lựa chọn tỉnh táo lại, hắn nhìn chằm chằm nam tử như thế trầm giọng hỏi.

"Ngươi hắn phải biết Ta là ai? Ta là ai rất trọng yếu sao?" Nam tử cười nói.

"Nhưng là ngươi không phải cái thế giới này người, tại chúng ta Thần Quốc cổ lão đời đời tương truyền bên trong, cái thế giới này, vốn là có thể cùng liên lạc với bên ngoài, nhưng là do ở nguyên nhân nào đó, nó bắt đầu phong bế, sau cùng cũng không biết vì cái gì, Thần Quốc cùng nhân gian, cũng chia cách đứng lên nếu không phải có được thực lực cường đại, hoặc là mượn nhờ Hạo Thiên Thần Nhãn, căn bản là không có cách dò xét lưỡng giới tình huống." Nữ tử chậm rãi nói ra, trong nội tâm nàng có một cái lớn gan suy đoán, nhưng là nàng khó có thể tưởng tượng, này lại lại là thật.

"Ta là ai không trọng yếu, trọng yếu là, các ngươi đều là cái thế giới này con kiến hôi, mà bây giờ, ta hội là các ngươi chi phối." Nam tử mỉm cười.

Ông!

Vừa dứt lời, một cỗ kinh thiên động địa khủng bố uy áp trong nháy mắt từ trên người hắn bạo phát, một đạo sáng chói vô cùng cột sáng màu trắng, từ trên người hắn bộc phát ra.

Chỉ là uy áp trong nháy mắt bạo phát, liền trực tiếp đem Tử Y Nữ Tử đánh bay không biết bao nhiêu gạo.

Tử Y Nữ Tử, chín tầng Vô Củ , có thể cùng Phu Tử chiến đấu tồn tại, cử thế vô địch.

Nhưng là tại nam tử trước mặt, lại chỉ là bởi vì nam tử trên thân đột nhiên bạo phát uy áp, liền trực tiếp bị chấn động đến bay ngược không biết bao nhiêu cây số.

Giờ khắc này, Thiên Địa Cộng Minh

Thiên địa tứ phương Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Kỳ Lân, Huyền Vũ

lẫn nhau cộng minh.

Bọn họ xuất hiện tại Vô Tận Tinh Không bên trong, giữa thiên địa, vô số đạo tử sắc Đại Đạo Pháp Tắc đang đan xen, sau cùng hội tụ tại chân đạp cự đại trăng tròn, toàn thân phát ra kim quang óng ánh nam tử trên thân.

Ôi!

Nam tử nhẹ giọng vừa quát, quang trụ lần nữa phóng lên tận trời, giờ khắc này, tất cả mọi người nhìn thấy một loại khủng bố cảnh tượng.

Bầu trời, bị mở rộng một cái to lớn vô cùng màu trắng lỗ thủng, một đạo quang trụ, trực tiếp câu thông Thần Giới và nhân giới.

Trong thần giới, có vạn thiên Thần Quốc, thế nhưng là tại thời khắc này, sở hữu Thần Quốc bên trong cái gọi là Tiên Dân, đều nằm rạp trên mặt đất, bọn họ bị khủng bố bạch quang bao phủ, do dự con kiến hôi, tại cúng bái đại đế mạnh nhất vương.

Thiên địa, tại thần phục.

"Ta là Phong Hoàng, nay, ở đây chứng được Vô Thượng Đại Đạo, Trấn Áp Chư Thiên Vạn Giới!" Một cỗ hồng đại thanh âm vang vọng phương thiên địa này.

Giờ khắc này, Giang Phong liếc một chút chỗ qua, hết thảy, không chỗ che thân.

Hắn nhìn thấy Thần Quốc bên trong, vạn thiên tiên nhân đang ngước nhìn hắn, hắn nhìn thấy Nhân Gian Giới, những cái kia Vô Củ cảnh giới lão quái vật từng cái trợn mắt hốc mồm, toàn thân kịch liệt đang run rẩy.

Bọn họ đang sợ hãi.

Nhưng mà, hết thảy đều đã không trọng yếu, trọng yếu là, Giang Phong tại

nhập đạo.

Hắn muốn lấy cái thế giới này trên đời năng lực, còn có chính mình mới vừa từ Tử Y Nữ Tử nơi đó cưỡng ép sưu hồn đạt được (Tam Thi Thánh Điển) năng lực, kết hợp Thiên Thư, Đạo Đức Chân Kinh, Hoàng Thạch Thiên Thư kỳ diệu vĩ lực, sáng tạo ra một vốn thuộc về mình to lớn (Thiên Đế trải qua Thất Giai thực lực liền đột phá này, muốn bước vào Bát Giai.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 332: Hợp Đạo

Chương 332: Hợp đạo

"Cái này. . . Cái này sao có thể. . . ."

Toàn bộ sinh linh, vô luận là Thiên Giới còn là nhân giới, bọn họ đều bị một cỗ thần bí lực lượng cầm cố lại.

"Là vị nào tồn tại, ảnh hưởng Thiên Địa Đại Đạo?" Hạo Thiên Thần Quốc bên trong, Đế Thích Thiên trong mắt vô cùng sợ hãi, hãi nhiên biến sắc nói.

Hết thảy, đều đang sợ hãi.

Giang Phong, lúc này trạng thái rất lợi hại huyền diệu, hắn lâm vào một loại trước đó chưa từng có Ngộ Đạo Cảnh bên trong.

Thành sau đó, để công, bại làm theo từ đó Thần Hình e ngại diệt.

(Kim Cương Kinh Chính Giải Quyển Hạ) có nói: "Hằng Hà Sa các loại Hằng Hà Sa. Nhất Sa Nhất Thế Giới quốc thổ bên trong. Sở hữu chúng sinh. Mỗi người đều mang nhất tâm. Làm theo lòng có một số loại. Như Lai lấy thanh tịnh ngũ nhãn. Đều là chỉ gặp mà biết rõ "

Câu nói này ý tứ, chính là làm ngươi pháp lực cường đại đến nhất định cảnh giới, ngươi có thể đem cái này một hạt cát bụi, một khỏa cây nhỏ, một sợi hạt bụi phóng đại vô số lần, dùng cái này đến trấn áp địch nhân.

Tại tu, nếu là thần thông có thể tiểu thành, liền có thể hướng vào phía trong tìm kiếm lực lượng.

Một giọt máu chính là một dòng sông dài, có thể diễn một đạo hóa thân.

Chính như (Phạm Võng Kinh) cuốn lên nếu nói: Lô Xá Na Phật ngồi Chiba đại liên hoa bên trong, hóa gian lận tôn Thích Già Phật, các cư Chiba trong thế giới, bên trong mỗi một diệp thế giới Thích Già Phật, lại hóa ra chục tỷ Thích Già Phật, ngồi Bồ Đề Thụ.

Cuối cùng, nếu là tu luyện đến đại thành, một tế bào chính là một cái thế giới, một cái thế giới liền có thể đưa ngươi trấn áp.

Bên trong như có sinh linh tu này thần thông, tất nhiên cũng là như vậy tuần hoàn qua lại.

Dùng cái này, vừa vặn cỗ vô lượng năng lực.

Nhưng không được Đại Đạo, không chứng Hỗn Nguyên, cuối cùng không được siêu thoát, nói không chừng ngươi chỉ là sinh tồn tại người nào đó ngẫu nhiên sáng tạo ra thế giới.

Giang Phong tại ngộ, ngộ chính hắn nói, đã muốn hợp cái thế giới này nói, lại phải từ đó siêu thoát đi ra, từ đó đột phá hiện hữu cảnh giới, bước vào một cái toàn cảnh giới mới, đây không thể nghi ngờ là một cái rất khó chịu trình.

Thời gian thấm thoắt, chớp mắt cực nhanh, bất tri bất giác, đã qua gần nửa tháng.

Nửa tháng này bên trong, tuy nhiên trên trời dưới dất sinh linh đều đã có thể hoạt động, nhưng bọn hắn đều sống ở nơm nớp lo sợ bên trong.

"Đạo Khả Đạo Phi Hằng Đạo Danh Khả Danh Phi Hằng Danh vô danh thiên địa bắt đầu tên vạn vật mẹ. . ."

Rốt cục, thời gian đến ngày thứ mười lăm, trong hư không, to lớn vô cùng trên mặt trăng, hiển hóa ra một bóng người.

Đạo nhân ảnh này, vô cùng cự đại, từ nguyên bản hơn một trượng, dần dần hóa thành vạn trượng thân cao.

Nhất pháp thông, vạn pháp thông, đây là trong truyền thuyết Pháp Tướng Thần Thông, Giang Phong, ngộ đến.

Đỉnh đầu hắn treo Đạo Đức Chân Kinh, Thất Quyển Thiên Thư cùng Hoàng Thạch Thiên Thư.

Lúc này, ba sách phi tốc xoay tròn, sau cùng, đúng là hòa làm một thể, bộc phát ra một trận sáng chói vô cùng hào quang màu tím.

Giang Phong từ từ mở mắt, hắn nhìn xuống phía dưới sinh linh.

Đường Quốc trong thư viện, Lý Ngư bọn người ngửa đầu nhìn lấy cái kia Vĩ Nhân hắn.

Trong mắt, tràn ngập khó có thể tin thần sắc.

Kinh Thành, những Đường Quốc đó bách tính, lúc này đã nằm rạp trên mặt đất, vô cùng hoảng sợ.

Tây Lăng Thần Điện, lúc này mười phần yên tĩnh, bọn họ sinh hoạt ở trong sợ hãi, đều là phủ phục quỳ trên mặt đất, không thể động đậy.

Vĩnh Dạ, có lẽ đây chính là chánh thức Vĩnh Dạ.

Đại lục ở bên trên trong truyền thuyết Vĩnh Dạ, có lẽ, chỉ có cái này hoảng sợ y hệt mới có thực lực kia làm ra được.

Hạo Thiên, ở cái này trong mắt người, hoàn toàn cũng là cái rắm.

Rốt cục, Cự Nhân mở miệng, hắn như nhất tôn cái thế Thần Vương, chậm rãi mở miệng, từng câu đạo đức Chân Ý từ trong miệng hắn đọc lên hóa làm một cái cái huyền diệu phù văn, đạo vận lưu chuyển, ánh sáng dị sắc, huyền diệu không bình thường, trong chớp mắt hướng phía thiên địa các nơi lưu chuyển mà đi.

Chúng sinh nghe được này Đại Đạo Thiên Âm, trong nháy mắt lâm vào một loại kỳ diệu ngộ đạo trạng thái.

Ầm ầm ——

Đột nhiên, Thiên Địa Chấn Động, một cái kia cái huyền diệu phù văn cùng Tương Dạ Thế Giới Pháp Tắc đan vào lẫn nhau, lẫn nhau làm nổi bật, toàn bộ thế giới quy tắc hiển thị rõ trước mắt.

Bạch!

Giang Phong này to lớn vô cùng thân hình hoảng hốt, từ trong cơ thể hắn đồng thời đi ra ba đạo phân thân.

Cái này ba đạo phân thân, chính là Đạo Đức Chân Kinh bên trong chỗ nâng lên "Nhất Khí hóa Tam Thanh."

Nhưng là trải qua Giang Phong cải tiến qua công pháp, rõ ràng muốn càng lớn mạnh một chút.

Cái này ba đạo thần hồn phân thân đằng không mà lên, càng lên càng cao, cái thế giới này Thiên Địa Pháp Tắc không ngừng hướng bọn họ hội tụ tới, thẳng đến sau cùng, Giang Phong này to lớn vô cùng thân ảnh trở nên hoảng hốt hư vô đứng lên.

"Hợp đạo!" Trên trời sao, truyền tới một to lớn thanh âm, truyền khắp toàn bộ thiên địa các ngõ ngách, giờ khắc này, tất cả mọi người có thể nghe được thanh âm hắn, đều vô cùng kính sợ ngửa đầu nhìn lấy Giang Phong.

Oanh ——

Theo thoại âm rơi xuống, thiên địa một trận rung động, vô biên uy áp ùn ùn kéo đến, giới này bên trong chúng sinh đều run rẩy.

Giờ khắc này, Nguyên Thần Phân Thân hoàn toàn biến mất, hoà vào cái này Thiên Địa Đại Đạo bên trong.

Giờ khắc này, làm vì bản tôn Giang Phong cảm thụ được phương thế giới này.

Hoa cỏ cây cối, sơn hà Hồ Hải, mỗi một tấc đất, mỗi một hạt cát bụi khí tức hắn đều có thể cảm thụ được.

"Hạo Thiên Thần Quốc!" Giang Phong nhẹ giọng vừa quát, thanh âm rơi xuống, Đại Đạo xúc động, Thiên Giới Hạo Thiên Thần Quốc chỗ, này lơ lửng trong hư không to lớn Thần Điện, đều hiện ra tại Giang Phong trước mặt.

Giang Phong quan sát chúng nó, thật giống như một người chủ nhân tại tuần tra chính mình Thiên Lao, mà này trong thiên lao cầm tù, thì là những cái được gọi là Thiên Thần.

Nhưng mà, những Thiên Thần đó, lại không cách nào phát giác được hắn tồn tại, cho dù là Hạo Thiên Thần Quốc Nữ Vương, cũng không cách nào phát giác được hắn tồn tại, nhưng mà, giờ khắc này, bọn họ sinh tử lại là chỉ ở Giang Phong nhất niệm tế.

Trong hư không, nối liền trời đất màu trắng Trường Hồng sớm đã biến mất không thấy gì nữa.

Cự đại vĩ ngạn Giang Phong thân ảnh cũng đã biến mất.

Trong hư không, Giang Phong ở khắp mọi nơi, đâu đâu cũng có, hắn thần niệm, hóa thành Đại Đạo Pháp Tắc.

Sau một khắc, Thiên Giới, mỗi cái Thần Quốc bên trong, ngưng tụ ra một đạo

phân thân.

Đạo này phân thân, lo liệu phương thiên địa này ý chí, phân thân biến thành Giang Phong chỗ lướt qua, Chúng Thần nước Thần Chủ đều là thần phục cúng bái.

Thiên Giới, hoàn toàn thần phục.

Nhân Giới, đã không hề lời nói dưới.

Đường Quốc thư viện, Giang Phong thân ảnh xuất hiện trong hư không.

Trong lòng bàn tay hắn lật một cái, Thiên Địa Pháp Tắc đang đan xen, một cái tinh cầu màu xanh nước biển ra hiện tại hắn trong lòng bàn tay.

Đây cũng là cái thế giới này, Tương Dạ phiên bản thu nhỏ.

"Bằng vào ta trước mắt Bát Giai thực lực, nếu như vượt qua hắn thế giới, cũng không biết đến tột cùng có thể đạt tới trình độ nào?" Giang Phong hơi hơi nhắm mắt lại, cảm thụ được loại kia trước đó chưa từng có cường đại, trong lòng, nhiệt huyết dâng trào.

Dần dần, thu hồi thiên địa co lại hình.

Giang Phong Kim Khẩu mở đường: "Ta là Thiên Đạo, nay hàng chỉ dụ, phàm Vô Củ cảnh người, hạn lúc ba ngày, tự chém tu vi, xuống làm hiểu số mệnh con người cảnh, đời này không được đột phá, nhưng không, thiên lôi đánh xuống đầu!"

Đại Đạo âm ù ù, vang vọng đất trời.

Đây là một cái ác mộng đồng dạng ác hao tổn, trong nháy mắt truyền khắp phương thiên địa này.

Giang Phong không cho phép có người đột phá Vô Củ, chí ít, tại hắn không

có đạt tới siêu thoát bên ngoài, liền không cho phép nhiều như vậy Vô Củ xuất hiện.

Hiện tại, cái thế giới này đã bị hắn luyện hóa, sở hữu cường giả đều đang hấp thu cái thế giới này linh khí, nhưng là, một khi hấp thu quá nhiều, như vậy, Giang Phong đủ khả năng lợi dụng liền tương đối ít.

Đương nhiên, một khi có người đột phá Vô Củ, như vậy, hắn cũng chọn làm cho đối phương quay về phương thiên địa này.

VÔ HẠN CHI TÍN NGƯỠNG CHƯ THIÊN [C]

Ái Cật Nộn Thảo Đích Ngưu
dtv-ebook.com

Chương 333: Một Trận Bữa Cơm Đoàn Viên

Chương 333: Một trận bữa cơm đoàn viên

Đương nhiên, tất cả những thứ này đã không trọng yếu.

Nam Hải, vô biên vô hạn trên đại dương bao la, có như vậy một chiếc thuyền đánh cá phiêu bạt trên mặt biển, phía trên đứng đấy một tên người mặc xanh sắc Trường Sam lão giả.

Lão giả trong mắt trống rỗng im ắng.

Tựa hồ đối với hết thảy đã mất đi lòng tin, mười phần tuyệt vọng.

Hắn nhìn qua hư không, Đường Quốc thư viện phương hướng, hồi lâu, sau cùng thở dài một hơi, ngửa mặt lên trời bi thiết: "Trời vong ta vậy!"

Đến tận đây, thiên hạ lại không biết rõ Thủ Quan, bởi vì người đó đã bỏ đi trở về suy nghĩ, hắn tuyệt vọng.

Tây Lăng Thần Điện, cũng bởi vậy mai danh ẩn tích, thế gian, lại không bọn họ nghe đồn, cái này một đêm trôi qua, hết thảy, đều sẽ phát sinh cải biến.

Biết rõ Thủ Quan Quan Chủ lựa chọn khiếp nhược, điều này làm cho nguyên bản đối với hắn chờ mong rất cao đồ đệ diệp tô, cũng chính là Diệp Hồng Ngư ca ca mười phần thất vọng.

Hắn lựa chọn Tây Hành, tiến về một mảnh cái thế giới này không có phát

hiện qua đại lục, đại lục này, nó gọi "Châu Âu!"

Nó tiếp tục lời đồn Hạo Thiên ý chí, về sau, hắn bị thế người coi là "Jesus!"

Huyền Không Tự hành tẩu tăng nhân Kỳ Sơn Đại Sư, thế giới mỗi một góc, đều lưu hắn lại dấu chân, hắn tại lời đồn Phật Đà Phật chúng sinh bình đẳng lý niệm, đồng thời khuyên người hướng thiện.

Về sau, hắn tại một chỗ cổ địa bên trong tạ thế, đó là hơn một nghìn năm về sau, nơi đó, về sau được xưng là Thiếu Lâm Tự.

Mà cái kia tạ thế Cổ Tăng, mọi người xưng hắn "Đạt Ma!"

Làm Đường Quốc thiết kỵ đạp biến thế giới các ngõ ngách, làm hết thảy đều trở lại phải có quỹ tích bên trên.

Một đêm này, Đường Quốc trong hoàng cung, một trương to lớn vô cùng Long nằm trên giường mấy vị tuyệt thế yêu nhiêu nữ tử.

Một đêm này, bọn họ cùng cái kia nam tử thần bí phiên vân phúc vũ một phen.

Diệp Hồng Ngư, Mạc Sơn núi, Lý Ngư, Đường tiểu đường, ta màn, mộc dữu!

Đây là một cái rất kỳ diệu ban đêm, đây là một cái rên rỉ vang vọng hoàng cung ban đêm, đêm nay, màu trắng trên đệm chăn, nở rộ không biết bao nhiêu đóa hoa hồng, hết thảy, đều là mỹ hảo.

Cộng độ lương tiêu, ngày kế tiếp, bình minh còn chưa tới đến, hắn chọn rời đi. . . . .

Viết đến nơi đây, thực tình không biết nói cái gì, phía dưới phát một chút Tân Thư báo trước chương tiết, quyển sách này, trước mắt càng tình huống mới, nhìn tình huống đi, quyển sách này, trước mắt cũng cứ như vậy, thành tích lên không , có thể nói là thái giám, Tân Thư cụ thể tuyên bố thời gian, trước mắt còn không

có tuyển định tốt. . . .

Chương 3:: Kinh hãi hiện chín con rồng kéo hòm quan tài (cầu phiếu đề cử, điểm tán, bình luận, phát!)

"Xéo đi, thả ta ra. . ."

Lưu Minh chí bộ mặt dữ tợn, bị Trần Huyền liên tục bị đánh hai lần, lại thêm Trần Huyền thường xuyên đánh Hắc Quyền, khống chế lực đạo đến vừa vặn, đã không đem đối phương đánh thành trọng thương, lại có thể để Lưu Minh chí cảm giác kịch liệt đau nhức vô cùng.

Mất mặt, để Lưu Minh chí có loại giết người xúc động, hận không thể xé Trần Huyền.

"Vị bằng hữu này, tuy nhiên chúng ta không biết làm rõ ý chí là có hay không làm trong miệng ngươi chuyện sai, nhưng là chúng ta là đồng học, sẽ không nhìn lấy hắn bị ngươi đánh, vì đó, vẫn là mời ngươi trước thả người. . ." Lúc này, Lý Tiểu Mạn mang theo tóc vàng mắt xanh Ngoại Quốc Lão Cade đi vào Trần Huyền phụ cận, thần sắc bình tĩnh nói ra.

"Nói như vậy, hắn làm chuyện xấu, các ngươi muốn xen vào lạc? !" Trần Huyền nhếch miệng lên một tia cười lạnh, thông qua hệ thống đối Lý Tiểu Mạn phán đoán, đó là cái tâm cơ biểu , bất quá, hắn cũng chỉ là muốn tiếp cận che trời nhân vật chính Diệp Phàm, cùng một chỗ tiến về bến bờ vũ trụ, vì đó, cũng không có lại làm khó Lưu Minh chí, đem đối phương một cái ném xuống đất.

Lưu Minh bọn người vội vàng tiến lên.

Trần Huyền vì đó thả Lưu Minh chí, chủ yếu vẫn là bởi vì Lý Tiểu Mạn nguyên nhân, bởi vì ngay tại vừa rồi, Diệp Phàm rõ ràng có loại muốn làm chim đầu đàn, làm người tốt ý tứ.

Lạnh lùng Tảo Diệp phàm bọn người liếc một chút, Trần Huyền trực tiếp

hướng đỉnh núi đi đến, "Đừng quên ngươi làm qua chuyện xấu, Lưu Minh chí. . ." Nhàn nhạt nôn câu tiếp theo.

Lưu Minh Chí Cương vừa đứng người lên, nghe được Trần Huyền lời nói, kém chút không có tức giận đến thổ huyết đi ra.

Nhưng là cũng không thể tránh được, chỉ có thể trách tự mình ngã tám đời xui xẻo.

Trần Huyền xuất hiện, đơn giản để hắn mất hết thể diện.

"Tự gây nghiệt thì không thể sống, trên cái thế giới này chắc chắn sẽ có mấy cái như vậy cặn bã!" Đứng tại Diệp Phàm bên người Bàng Bác không quên thích hợp thời điểm nói móc một câu.

Bị Trần Huyền vừa mới đánh qua, ném không ít mặt Lưu Minh chí thân hình thoắt một cái, kém chút khí lại phải thổ huyết, hắn trợn mắt tròn xoe, trừng mắt về phía Bàng Bác, "Ngươi. . ."

Chỉ Bàng Bác, phía dưới lời nói khí đến ngón tay một trận run rẩy.

"Thế nào, muốn đánh nhau phải không hay sao? !" Bàng Bác cười lạnh liếc nhìn Lưu Minh chí liếc một chút, sau cùng lắc đầu, cười nói: "Bất quá ngươi vẫn là trước tiên đem thương tổn cấp dưỡng tốt rồi nói sau, ngươi bây giờ này tấm yếu đuối thân thể có thể không chịu nổi ta Bàng gia ta nhất quyền đánh."

"Tốt, Bàng Bác, không nên nói nữa, tất cả mọi người là đồng học, thương tổn hòa khí cũng không tốt." Diệp Phàm trong lòng cực kỳ vui sướng, hai người trước tham gia họp lớp nhận Lưu Minh chí xem thường cùng đè ép, tâm tình nguyên bản rất khó chịu.

Bất quá phát sinh cái này việc sự tình, ngược lại là ra không ít khí, bọn họ thậm chí hi vọng Trần Huyền tốt nhất đem Lưu Minh chí cái này buồn nôn đồ chơi đánh cho tàn phế càng tốt hơn.

Trần Huyền trong lúc vô tình, không nghĩ tới chính mình "Vô ý" nâng vậy mà để Bàng Bác còn có Diệp Phàm hai cái này bạn bè tốt đối với mình ấn tượng tăng nhiều.

"Ầm ầm!"

Trần Huyền vừa mới leo lên Thái Sơn đỉnh không lâu, bỗng nhiên, trên đỉnh đầu bầu trời phong vân biến sắc, một tiếng vang thật lớn vang vọng chân trời, đem tầng mây chấn động đến một trận phiêu tán.

Sở hữu đi vào đỉnh núi du khách bao quát Diệp Phàm bọn người ở tại bên trong, chớ không quá sợ hãi, ngước đầu nhìn lên bầu trời.

Chín con rồng kéo hòm quan tài, hoành không xuất thế!

"Mau nhìn, đó là cái gì!"

Không biết là người nào, dẫn đầu hô to một tiếng, nghe vậy, mọi người nhao nhao hướng phía ngón tay hắn đương nhiên phương hướng nhìn lại.

Hư không bên trên, chín bộ xác rồng khổng lồ vượt qua mà đến, mà tại cái này chín bộ Long Thi về sau, làm theo là một bộ cự đại quan tài đồng.

Làm Thần Thoại Cố Sự bên trong mới có thần long xuất hiện tại hiện thực thế giới, cùng bọn hắn Vô Thần Luận tư tưởng trùng kích cùng một chỗ, kết quả có thể nghĩ.

Dù là Trần Huyền đã biết rõ sẽ có như thế vừa ra, nhưng vẫn là bị hung hăng chấn kinh một cái.

Long, từ xưa đến nay, tại Hoa Hạ cổ đại cũng hoặc là là hiện đại đều có được không thể xóa nhòa địa vị, nó là Viêm Hoàng Tử Tôn tín ngưỡng Đồ Đằng.

Vốn nên xuất hiện tại trong truyền thuyết thần thoại Thần Vật, bây giờ lại là xuất hiện ở trong hiện thực.

Trừ Trần Huyền còn có thể miễn cưỡng bảo trì trấn định, tất cả mọi người mặt mũi tràn đầy ngốc trệ, não tử trong nháy mắt hồ sơ máy bay.

Một màn này, cũng làm cho Trần Huyền trình độ nhất định minh bạch hệ thống cường đại, không thể nghi ngờ.

Nhìn lấy này từ chín con rồng kéo hòm quan tài, hoành không mà đến Thanh Đồng Cổ Quan, Trần Huyền trong mắt tinh quang lấp lóe.

Hệ thống Chủ Tuyến Nhiệm Vụ cũng là để hắn đạp vào quan tài lớn bằng đồng thau, sau đó "Nhập cư trái phép" đến bến bờ vũ trụ, đến cái kia mênh mông bát ngát che trời Đại Thế Giới, trở thành một người tu sĩ.

"Ầm ầm!"

Tiếng vang lần nữa truyền đến, chín đầu đen như mực Long Thi lôi kéo quan tài lớn bằng đồng thau từ không trung giáng xuống, trực tiếp nện ở Thái Sơn trên đỉnh núi, đem đỉnh núi cự thạch nện đến đảo lún xuống dưới.

"Thứ này quá quỷ dị, chúng ta vẫn là nhanh lên rời đi đi!" Trong mọi người, có trong lòng người bắt đầu sợ hãi, toát ra muốn muốn chạy trốn suy nghĩ.

Người luôn luôn sợ hãi không biết đồ,vật, đặc biệt là loại này chỉ ở trong truyền thuyết tài năng nhìn thấy Thần Long, để sở hữu ở đây mọi người cảm thấy đến từ tâm chỗ sâu hoảng sợ.

Nhưng mà, rất nhiều người thường thường tại gặp được không biết lúc, bọn họ chung quy sinh ra lòng hiếu kỳ, Thần Long xuất hiện, để bọn hắn sinh ra đối trong truyền thuyết tiên nhân pháp thuật khát vọng.

Mỗi người đều hy vọng có thể đạt được thật không thể tin truyền thừa, trở thành này Ngạo Thị Thương Khung tiên nhân.

Sau cùng, mọi người cũng không hề rời đi, quyết định tiến lên điều tra.

Thái Sơn Ngọc Hoàng Đỉnh trên vách đá, chín Cự Long thi rủ xuống tại vách núi bốn phía, phân chín cái phương vị hàng lập, mà quan tài lớn bằng đồng thau thì là tĩnh đứng yên ở đỉnh núi bình trong đất.

"Vị huynh đệ kia, cái này quan tài lớn bằng đồng thau khả năng gặp nguy hiểm, vẫn là không nên tới gần tốt." Trần Huyền trực tiếp hướng trên đỉnh núi quan tài lớn bằng đồng thau đi qua, lúc này, phía sau lại truyền tới Bàng Bác thanh âm, Bàng Bác xa xa khuyên nhủ.

Mọi người khoảng cách quan tài lớn bằng đồng thau còn có ba bốn mươi mét, mà trong đám người Trần Huyền cái thứ nhất tiến lên, thấy là Trần Huyền, vốn là đối Trần Huyền có hảo cảm hơn Bàng Bác không khỏi khuyên nhủ.

Diệp Phàm từ đầu đến cuối vẫn là một bộ bình tĩnh thần sắc, nhưng là, từ cái kia cẩn thận biểu lộ đến xem, đối với Trần Huyền, hắn cũng không quan tâm.

Dù sao không quen biết, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

Trần Huyền dừng chân lại, quay đầu quét mắt một vòng Bàng Bác còn có bên cạnh Diệp Phàm, mỉm cười, cũng không có nghe khuyên.

Thấy là Trần Huyền, Lưu Vân Chí một đôi vô cùng oán độc ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm hắn, cảm ứng được đối phương ánh mắt, Trần Huyền quay đầu quét đối phương liếc một chút, ánh mắt lộ ra một tia lãnh ý.

Lưu Vân Chí phát hiện mình nhìn Trần Huyền bị đối phương phát giác, vội vàng cúi đầu xuống, không dám nhìn thẳng hắn.

"Lưu thiếu. . ."

Lưu Vân Chí bên người, Lý Trường Thanh, cũng chính là cái kia họ Lý Vai quần chúng muốn nói lại thôi.

Lưu Vân Chí trong nhà có quyền có thế, hắn tự nhiên muốn nịnh bợ.

"Yên tâm đi, hắn đắc ý không bao lâu, liền để hắn đi trước thử nghiệm, nếu có nguy hiểm cũng không trở thành để cho chúng ta đi mạo hiểm, nếu như bên trong có vật gì tốt, đến lúc đó tái thiết kế đoạt tới, khi tất yếu, vận dụng thủ đoạn đặc thù!"

Oán độc trừng Trần Huyền liếc một chút, Lưu Vân Chí khẽ cúi đầu, trên mặt âm trầm, trầm giọng nói.

"Không sai, lần này có cơ hội muốn giết chết hắn, Mã Đức, vừa rồi tiểu tử này để cho ta ăn thiệt thòi. . ." Nghĩ đến bị Trần Huyền một chân đạp bay, Lý Trường Thanh tâm lý dị thường nén giận.

"Hắc hắc. . ." Lưu Vân Chí cười lạnh hai tiếng.

Chương 4: : Hệ thống Thương Thành (cầu phiếu đề cử!)

Ngọc Hoàng Đỉnh đỉnh núi bị quan tài lớn bằng đồng thau ép tới vỡ ra, như là nguyên tác, mọi người tại Lý Tiểu Mạn nhắc nhở dưới, nhìn thấy trong cái khe tế đàn.

Trần Huyền vừa mới tới gần quan tài lớn bằng đồng thau, liền rất tự nhiên bị quan tài lớn bằng đồng thau hấp dẫn, trực tiếp hút vào trong quan tài lớn.

Trên đỉnh núi, nguyên bản khoảng cách Thanh Đồng Cổ Quan còn có hơn 30m Diệp Phàm mấy người cũng mảy may tới không cỗ lực hút này , đồng dạng bị hút vào trong cổ quan.

Đang bị hút vào Cổ Quan một khắc này, bọn họ vô cùng tuyệt vọng, kêu khóc kêu rên, nhưng cái này cũng không có dùng.

Tại không biết trước mặt, bọn họ chỉ có thể bị động tiếp nhận không biết mệnh vận.

Thái Sơn bên trên, chín bộ rủ xuống ở trên vách núi Long Thi ầm vang chấn động, quan tài lớn bằng đồng thau cũng trong nháy mắt này, "Loảng xoảng" một

tiếng khép kín.

Tế đàn năm màu sáng lên năm đạo màu sắc quang mang, từng đạo từng đạo huyền ảo cổ lão phù văn màu vàng từ tế đàn lên lạc ấn điêu khắc bên trong lơ lửng bay lên, đi vào giữa không trung bắt đầu xoay tròn lưu động.

Huyền ảo cổ lão Đạo Văn tựa như có được có sinh mệnh, phát ra vô tận kim quang, bắt đầu câu thông này không biết thần bí môn hộ.

Trong hư không, một đạo màu trắng đen Âm Dương Ngư hình dáng cổ lão thông đạo xuất hiện.

Ầm ầm!

Chín bộ rủ xuống tại Ngọc Hoàng Đỉnh bên vách núi Long Thi ầm vang vang vọng, tại Thái Sơn núi phụ cận mọi người chấn kinh trong ánh mắt đằng không bay lên, lôi kéo to lớn vô cùng quan tài lớn bằng đồng thau trực tiếp bay về phía thần bí thông đạo.

Quan tài lớn bằng đồng thau hoàn toàn không chăm chú bí thông đạo, hết thảy lần nữa khôi phục bình tĩnh.

Diệp Phàm chỗ đồng hành Địa Cầu, nhất định dẫn phát một trận chấn kinh thế nhân mãnh liệt phong ba, giờ khắc này, thần thoại buông xuống hiện thực thế giới.

Theo tiến vào quan tài lớn bằng đồng thau một khắc này, Trần Huyền trong đầu rốt cục vang lên lần nữa hệ thống nhắc nhở âm thanh.

"Thời không Quang Luân bắt đầu chuyển động, đạp vào cường giả đường từ che trời bắt đầu, chúc mừng chủ ký sinh thành công đạp vào nhập cư trái phép Cự Luân, đạp vào tiến về che trời vị diện lữ trình, lấy được được thưởng giá trị một trăm điểm, khen thưởng điểm có thể dùng tại đổi lấy chủ ký sinh cần thiết đồ vật."

Bên trong quan tài lớn bằng đồng thau.

Tất cả mọi người tại thời khắc này, đều hoảng, mọi người nếm thử các loại phương pháp, tuy nhiên lại thủy chung vô pháp cùng ngoại giới bắt được liên lạc.

Nếu như nói, giờ này khắc này người nào bình tĩnh nhất, cái kia chính là Trần Huyền.

Nghe được hệ thống nói khen thưởng điểm có thể tại hệ thống trong Thương Thành đổi lấy, Trần Huyền hơi kinh ngạc.

Chủ yếu vẫn là không nghĩ tới chính mình tiến vào quan tài lớn bằng đồng thau, liền trực tiếp thu hoạch được một trăm khen thưởng điểm.

"Khen thưởng điểm có thể đổi đổi đồ vật? !" Trần Huyền có chút giật mình.

"Vâng!" Cơ giới thanh âm lạnh như băng vang lên, tại Trần Huyền trong lúc khiếp sợ, trong đầu hắn thêm ra một cái Logo.

Một ngày sự tình, liền theo nằm mơ giống như, quá không chân thực!

Hắn có loại lo được lo mất cảm giác, đã hi vọng chính mình ngủ một giấc tỉnh, liền trở lại ngày xưa sinh hoạt, tất cả những thứ này đều là một giấc mộng.

Đồng thời, hắn cũng không hy vọng tất cả những thứ này đều là nằm mơ, bởi vì hiện trên người mình phát sinh hết thảy, thực sự quá tại kích thích!

Loại này lo được lo mất cảm giác, để hắn cảm thấy, phảng phất toàn bộ thế giới đều trở nên hư huyễn một dạng.

Thật lâu, hắn mới sau khi ổn định tâm thần, giờ này khắc này ý thức hoàn toàn đắm chìm trong hệ thống trong Thương Thành, bên trong quan tài lớn bằng đồng thau hết thảy, hắn cũng không có để ý tới.

Yên lặng vô ý thức ấn mở hệ thống Thương Thành, bên trong đồ,vật lần nữa rung động trùng kích Trần Huyền tâm thần.

"Cửu Chuyển Huyền Công: Bàn Cổ lấy lực chứng đạo công pháp, cùng chia vừa tới Cửu Chuyển, Cửu Chuyển thành thánh!

Hoán Đổi Tích Phân: 1000000 0000 khen thưởng giá trị

"Trảm Tam Thi tâm pháp: Chém rụng chính mình Thiện Thi, Ác Thi cùng tự thân thi, trảm trừ các loại chấp niệm, thành công Chứng Đạo Thành Thánh.

Trảm chấp niệm lúc, có thể đem chấp niệm ký thác vào các loại Tiên Thiên Linh Bảo bên trên, chém ra hóa thân, pháp lực rộng rãi vô biên, Phật gia cũng có thể ký thác tại tự thân tu luyện Pháp Tướng Kim Thân bên trên, cũng là Power vô cùng, so với ký thác tại Tiên Thiên Linh Bảo phải kém hơn mấy phần.

Tam Thi chém hết về sau, chính là Đại Tịch Diệt Cảnh Giới, sau đó Tam Thi Hợp Nhất, hóa thân cùng bản thể hoàn toàn dung hợp không phân khác biệt. Lúc này có thể Thân Hóa Ức Vạn, đạt tới Viên Mãn Cảnh Giới có thể chứng Hỗn Nguyên đạt nói.

Hoán Đổi Tích Phân: 1000000 000 khen thưởng đáng.

"Bát Cửu Huyền Công: Diễn hóa từ Cửu Chuyển Huyền Công, chính là Tu Luyện Nhục Thân thành thánh Vô Thượng Thần Công, tu luyện đến Viên Mãn Cảnh Giới có thể thành liền Thánh Nhân Quả Vị, khoảng cách Bàn Cổ Thánh Cảnh chỉ kém một cái đại cảnh giới.

Hoán Đổi Tích Phân: 90000 0000 khen thưởng đáng.

Ngọc Thanh Diệu Pháp: Nguyên Thủy Thiên Tôn sở tu Vô Thượng Công Pháp.

Hoán Đổi Tích Phân: 90000 0000 khen thưởng đáng.

Thượng Thanh Diệu Pháp: Linh Bảo Thiên Tôn sở tu Vô Thượng Công Pháp.

Hoán Đổi Tích Phân: 90000 0000 khen thưởng đáng.

Thái Thanh Diệu Pháp: Thái Thanh Đạo Đức Thiên Tôn sở tu Vô Thượng Công Pháp.

Hoán Đổi Tích Phân: 90000 0000 khen thưởng đáng.

. . .

Đại Nhật Như Lai Chân Kinh: Lại Danh nhi ca ba trăm, Đại Thừa Phật Pháp một.

Hoán Đổi Tích Phân: 80000 0000 khen thưởng đáng.

Thanh Liên Kiếm điển: Lại tên Thanh Liên Kiếm Ca, Kiếm Tiên Lý Bạch sáng tạo, chí cao Kiếm Quyết một.

Hoán Đổi Tích Phân: 80000 000 00 khen thưởng đáng.

. . .

Tam Phân Quy Nguyên Khí: Hùng Bá sở thuộc võ công tâm pháp.

Hoán Đổi Tích Phân: 1000

Cửu Dương Thần Công: Trương Vô Kỵ sở thuộc võ công tâm pháp.

Hoán Đổi Tích Phân: 1000

Cửu Âm Chân Kinh: Hoàng Thường sở trứ võ công tâm pháp.

Hoán Đổi Tích Phân: 1000

Bắc Minh Thần Công: Tiêu Dao Tử sáng tạo võ công tâm pháp.

Hoán Đổi Tích Phân: 1000

Trường Sinh Quyết: Khấu Trọng, Từ Tử Lăng chuyên chúc võ công tâm pháp.

Hoán Đổi Tích Phân: 1000

Độc Cô Cửu Kiếm: Độc Cô Cầu Bại sáng tạo kiếm pháp.

Hoán Đổi Tích Phân: 1000

Bát hoang lục hợp Duy Ngã Độc Tôn Công: Tiêu Dao Tử sáng tạo võ công tâm pháp.

Hoán Đổi Tích Phân: 900

Lăng Ba Vi Bộ: Tiêu Dao Tử sáng tạo khinh công.

Hoán Đổi Tích Phân: 900

Phong Thần Thối: Hùng Bá Tam Tuyệt một.

Hoán Đổi Tích Phân: 800

Bài Vân Chưởng: Hùng Bá Tam Tuyệt một.

Hoán Đổi Tích Phân: 800

Thiên Sương Quyền: Hùng Bá Tam Tuyệt một.

Hoán Đổi Tích Phân: 800

Tiểu Vô Tướng Công: Tiêu Dao Tử sáng tạo võ công tâm pháp.

Hoán Đổi Tích Phân: 800

Dịch Cân Kinh: Phật Môn Võ Công tâm pháp.

Hoán Đổi Tích Phân: 00

Hàng Long Thập Bát Chưởng: Cái Bang tuyệt học một.

Hoán Đổi Tích Phân: 00

Đả Cẩu Bổng Pháp: Cái Bang tuyệt học một.

Hoán Đổi Tích Phân: 400

. . .

Hấp Tinh Đại Pháp: Mặc ta hành tẩu sở thuộc võ công tâm pháp.

Hoán Đổi Tích Phân: 300

Tử Hà Thần Công: Hoa Sơn Phái nội công tâm pháp.

Hoán Đổi Tích Phân: 200

Hàn Băng Chân Khí: Tả Lãnh Thiện sở thuộc võ công tâm pháp.

Hoán Đổi Tích Phân: 200

. . .

Trụ Cột Nội Công tâm pháp: Hoán Đổi Tích Phân 100

Cơ Nhân Cường Hóa nhất cấp Dược Tề: Hoán Đổi Tích Phân 100(vô hậu tác dụng lực, có thể mở ra nhân loại người máy cấp một khóa, tiến hành biến dị, tăng cường sức miễn dịch, tốc độ, lực lượng, trích phần trăm!)

Từng mục một công pháp, thấy Trần Huyền là hoa mắt, hoàn toàn đánh thẳng vào Trần Huyền nhận biết, để hắn lâm vào cực độ trong rung động.

Đồng thời, cần thiết đổi lấy khen thưởng giá trị cũng là làm hắn líu lưỡi, càng

là lợi hại công pháp liền càng quý.

Hệ thống này, đến là vị nào khủng bố đại năng lập nên, vì cái gì ngưu bức như vậy?

Hồi lâu, Trần Huyền lại ấn mở trong Thương Thành đạo cụ một hạng.

Trong Thương Thành hết thảy có hai cái tuyển hạng, một cái là công pháp tuyển hạng, một cái khác cũng là đạo cụ tuyển hạng.

Khai Thiên Thần Phủ: Lại tên Bàn Cổ Phủ, ba đại Hỗn Độn Chí Bảo.

Bàn Cổ Đại Thần Chứng Đạo Chí Bảo. Bởi vì Bàn Cổ Khai Thiên, Khai Thiên Phu ứng vận hóa thành tam đại tiên thiên Chí Bảo. Phủ Nhận hóa thành Bàn Cổ Phiên, Phủ Bối hóa thành Thái Cực Đồ, Phủ Bính hóa thành Hỗn Độn Chung.

Hoán Đổi Tích Phân: 90000 000 00 khen thưởng đáng.

Sáng Thế Thanh Liên: Ba đại Hỗn Độn Chí Bảo một.

Sau bởi vì không chịu nổi Khai Ích Thế Giới áp lực mà tổn hại.

Mọi thứ đều có một đường sinh cơ, còn lại bốn cái Liên Tử.

Bên trong có một viên Liên Tử đã dựng sinh dục thành thục, tại Bất Chu Sơn Đỉnh nở rộ nở rộ, tên là Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Thanh Liên. Bởi vì không có Khai Thiên Công Đức, Tịnh Thế Thanh Liên liền không vì thiên địa dung thân.

-

Chương 05:: Huỳnh Hoặc Cổ Tinh

Chương 05:: Huỳnh Hoặc Cổ Tinh

Tịnh Thế Thanh Liên chia ra làm bốn: Liên hoa hóa thành Tam Bảo Ngọc

Như Ý, củ sen hóa thành Thái Ất phất trần, Liên Diệp hóa thành Thanh Bình Kiếm, sen Thổ Hóa vì Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Mặt khác ba cái không thành thục Liên Tử hóa thành: Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

Hoán Đổi Tích Phân: 90000 000 00

Tạo Hóa Ngọc Điệp: Ba đại Hỗn Độn Chí Bảo một.

Ghi chép Đại Đạo 3000, cùng Khai Thiên Thần Phủ, Sáng Thế Thanh Liên cũng vì ba đại Hỗn Độn Chí Bảo, sau vì Hồng Quân Đạo Tổ đoạt được.

Hoán Đổi Tích Phân: 90000 000 00

Trong Thương Thành, tiêu thụ đồ,vật đơn giản rực rỡ muôn màu, để cho người ta thấy có chút không kịp nhìn.

Trần Huyền biểu thị đã bị hiện ra hai mắt.

Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, Hỗn Độn Chung, Tru Tiên Tứ Kiếm, Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Tây Phương Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Bắc Phương Chân Vũ Tạo Điêu Kỳ. . .

Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Thanh Liên, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Thất Bảo Diệu Thụ, Sơn Hà Xã Tắc Đồ, Hà Đồ Lạc Thư. . .

Phong Thần Bảng, Đả Thần Tiên, Nhân Thư, Địa Thư, Hồng Tú Cầu, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp, Kim Cương Trác, Đâu Suất Tử Diễm, Lục Đinh Thần Hỏa, Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Hỗn Nguyên Nhất Khí quá Thanh Thần Phù, Bát Quái Lô, Bát Cảnh Cung Đăng, Dương Chi Ngọc Tịnh Bình, Tử Kim Hồng Hồ Lô, Hoàng Kim Thằng, Thất Tinh Kiếm, Quạt Ba Tiêu. . .

Thanh Bình Kiếm, Tử Điện Chùy, Ngư Cổ, Lục Hồn Phiên, Hỗn Nguyên phất trần, Thượng Thanh Bảo Châu, Âm Dương Lưỡng Nghi đèn, Luân Hồi Kính, Tàng Tiên Đồ, huyền Hoàng Hồ Lô, thông thiên Tiệt Giáo bia, hình ôn ấn, Chỉ Ôn Kiếm, ôn dịch chuông, Ôn Hoàng Tán, tán ôn roi, đau đầu hinh, Thôn Thiên che đậy, Quán Hồng tác, Phi Yên Kiếm, Khai Thiên Châu, Ích Địa Châu, Hỗn Nguyên Châu, Vạn Lý Khởi Vân Yên, Ngũ Long Luân, Chiếu Thiên Ấn, toái linh chùy, Bát Quái Long Tu Mạt, Bát Bảo Vân Quang Mạt, Tứ Tượng Tháp, Long Hổ Như Ý, Cản Sơn Tiên, Nhật Nguyệt Châu, Kim Hà Quan, Đa Bảo Tháp, nôn bảo kim thiềm, Tụ Bảo Bồn, Phược Long Tác, hai mươi bốn khỏa Định Hải Châu, Lục Mục Châu, Phong Đại, Kim Giao Tiễn, Hỗn Nguyên Kim Đấu, Hỗn Nguyên Chuy. . .

Bảy thanh Thiên Mang Thần Đao, Tam Huyễn vòng, Cửu Thiên Tức Nhưỡng, năm thanh Joan ngủ đông Ly Quang kéo, Tứ Bảo kiếm, Vô Cực dù, Định Thiên trâm, như có như không quấn Thiên mang, Cửu Thải Nghê Thường, linh tú tung bay áo, Linh Tuyền bảo ngọc, Kim Hồ Lô, Chiêu Yêu Phiên, Luyện Yêu Hồ. . .

Trần Huyền không biết nên nói cái gì cho phải, tâm lý thực sự quá Vu Chấn kinh hãi.

Rời khỏi đạo cụ cột, Trần Huyền đem ánh mắt rơi vào sau cùng chỉ cần một trăm điểm khen thưởng giá trị liền có thể đổi đổi gien người Dược Tề phía trên.

Đổi lấy Trụ Cột Nội Công tâm pháp trước mắt hắn cũng không có thời gian đi tu luyện, muốn thu hoạch được thực lực căn bản không thực tế.

Lựa chọn đổi lấy Dược Tề, không thể nghi ngờ là thông minh nhất lựa chọn.

"Đổi đổi gien người Dược Tề." Trần Huyền thử ra lệnh.

"Đinh! Đổi đổi gien người Dược Tề thành công, tiêu hao chủ ký sinh một trăm khen thưởng điểm!" Hệ thống âm thanh vang lên, Trần Huyền ý thức rời

khỏi hệ thống Thương Thành, trong tay chỉ cảm thấy thêm ra một vật.

Dùng lực một trảo, là một cái ống nghiệm loại đồ,vật, bên trong thịnh phóng mắng chất lỏng màu u lam, dịch thể bốc lên bọt phao, phảng phất có sinh mệnh đồng dạng tại ngọ nguậy.

"Ta hoài nghi, chúng ta rất có thể rời đi Địa Cầu!" Lúc này, Giang Phong cũng rốt cục nghe được bên trong quan tài đồng thau cổ hắn người nói chuyện âm thanh.

Từ thanh âm để phán đoán, chính là Diệp Phàm thanh âm.

Bên trong quan tài đồng thau cổ một mảnh đen kịt, ai cũng nhìn không thấy người nào, điện thoại di động này một chút hào quang nhỏ yếu căn bản là vô pháp cung cấp đầy đủ độ sáng.

Trần Huyền cũng không có tâm tư qua để ý tới mọi người, kế tiếp gặp được rất nhiều nguy hiểm, hắn tuy nhiên tại cận chiến phương diện là cái cường nhân, nhưng là dù sao thực lực cũng không cao.

Nhìn trong tay gien người Dược Tề, trầm ngâm một lát, hắn cuối cùng vẫn lựa chọn phục dụng màu u lam Dược Tề.

Vừa mới ăn vào, một cổ chích nhiệt cảm giác tại hắn trong bụng bắt đầu kinh biến.

Như tê liệt đau đớn để hắn kém chút nhịn không được hô lên tới.

Xoạt xoạt! Xoạt xoạt!

Cốt cách lốp bốp một trận vang động, nếu có người lúc này ở Trần Huyền bên cạnh, vậy liền sẽ thấy một bộ quỷ dị hình ảnh.

Trần Huyền nguyên bản một mét tám thân cao vậy mà cứ thế mà dài cao đến một mét chín, loại tình huống đó tựa như đột nhiên lên cao.

Hắn phía sau lưng cao cao nâng lên, y phục bị chống có chút chặt chẽ, có loại muốn bị xé nứt mở tiết tấu.

Cánh tay gân xanh nâng lên, giống như là từng đầu nhúc nhích con giun, bạo tạc tính cơ bụng hướng về phía trước nhô lên, vô luận thân cao vẫn là hình thể, đều chiếm được rất mạnh biến hóa.

Đầu hắn phát triển thành xích hồng sắc, khoa trương đến có chút yêu dị.

Mặt như đao gọt, nhìn có một loại đặc biệt bá khí.

Hắn tựa như trong phim ảnh Người Khổng Lồ Xanh, nhưng lại không giống đối phương mạnh như vậy hóa sau có chút khoa trương, là loại kia vừa phải cường hóa.

Nắm nắm tay đầu, cốt cách lốp bốp một trận vang động, hắn có loại ảo giác, một quyền của mình có thể đánh nổ hư không.

Bất quá điều này hiển nhiên không có khả năng, nhưng là muốn làm đến nhất quyền oanh bạo cự thạch ngàn cân, hoàn toàn không có vấn đề.

"Thật là cường lực lượng, thật là có chút khó tin!" Cái này là lần đầu tiên, Trần Huyền tại đối mặt hệ thống tặng cho cùng lực lượng cường đại lúc, phát ra cảm thán.

"Ầm ầm. . ."

Nhưng vào lúc này, tại mọi người lo lắng bất an chờ đợi, quan tài lớn bằng đồng thau đột nhiên bắt đầu rung động kịch liệt đứng lên!

"Đến Huỳnh Hoặc Cổ Tinh!"

Trần Huyền thu hồi suy nghĩ, đứng tại quan tài lớn bằng đồng thau u ám trong góc hắn quét mọi người liếc một chút, nhếch miệng lên một vòng dị sắc.

Dựa theo nội dung cốt truyện, kế tiếp sẽ lên diễn một trận chân thật nhất đại hí, cái gì mới là hiện thực, tại những người này trên thân , có thể rất hoàn mỹ thuyết minh ra.

Đối với kế tiếp tàn sát lẫn nhau, tính kế lẫn nhau, Trần Huyền cũng không có nghĩ đến qua tham dự.

Người không phạm ta, ta không phạm người, hắn chỉ muốn hảo hảo tiến vào Già Thiên Thế Giới, sau đó Đông Hoang Yến Quốc bên trong một nơi động thiên phúc địa, thu hoạch Tu Hành Công Pháp, trở thành một người tu sĩ, hoàn thành nhiệm vụ, mở ra dưới một cái nhiệm vụ thế giới.

Nhưng mà, hắn tựa hồ nghĩ đến có chút hoàn mỹ, bởi vì trong bóng tối một mực có một đôi âm lãnh con ngươi, chính lạnh lùng theo dõi hắn!

Lưu Minh chí!

Nhìn thấy Trần Huyền từ u ám trong góc đi ra, bên trong quan tài lớn bằng đồng thau Diệp Phàm bọn người lúc này cũng phát hiện hắn.

Bàng Bác kinh ngạc nói: "Vị huynh đệ kia, ngươi cũng bị hút vào quan tài lớn bằng đồng thau đến? !"

Đối với người khác lạnh lùng, Bàng Bác so sánh tùy tiện, chủ động hướng Trần Huyền chào hỏi.

Trần Huyền cười gật gật đầu, cũng không nói thêm gì, nhìn một chút bên cạnh hắn Diệp Phàm, đối phương lúc này chính đánh giá hắn, trong mắt tràn ngập đề phòng, thỉnh thoảng hướng Bàng Bác nháy mắt, ý là để Bàng Bác chớ xen vào việc của người khác.

Bởi vì Trần Huyền đã trở về hình dáng ban đầu, vì đó cũng không có gây nên người khác đặc biệt chú ý.

Bất quá mọi người cũng không có tới gần hắn, bởi vì hắn là cái nhân vật

hung ác.

Lúc này quan tài lớn bằng đồng thau đã xuất hiện tại bên trên tế đàn ngũ sắc.

Quan tài lớn bằng đồng thau bành một tiếng mở ra, Trần Huyền đi đầu cái thứ nhất đi ra đồng quan.

Lưu Minh chí cùng Lưu Minh, Lý Trường Thanh mấy người liếc nhau, trong mắt tràn ngập ác độc ý. . . . .

"Trời ạ, chúng ta đây là ở đâu?"